

تہ فسیری قورئانی
بہرزو بہ پیز

بہرگی یازدہ یہم
تہ فسیری سورہتی (یوسف)

منہ صا لہ قرأ الثقافہ
۴۶۶ ۴

عہلی باپیر

www.igra.ahlamontada.com

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈنۈش پۈتتۈرۈش

(مەنەرى ئوقۇش ئىنسانىيەت)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەھىپەنى تەتقىق قىلىڭ:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەھىپەنى تەتقىق قىلىڭ:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تہفسیری قورئانی بہ رزومہ سنر

علی باپیر

بہرگی یازدہ یم

تہفسیری سوورہتی (یوسوف)

پنجاه و نهمین کتیب

ناوی کتیب : تەفسیری قورئانی بەرزو بە پیژ.

نووسەر : عەلی باپیر.

نەخشەسازنی ناوێه : عزالدین محمد عمر.

تۆرە و سالی چاپ : یەكەم ١٤٤٠ ك - ٢٠١٩ ز .

تیسراژ : ١٠٠٠ دانە .

له بهرێوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه کان ژماره‌ی سپاردنی (٧) ی سالی (٢٠١٢) ی پێ دراوه

مافی له چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه بو نووسەر

مىنىش كە - وهك باسكردنى چاكەى خوا (التحدت بنعمة الله) دەيخەمەرۈۈ - لەۋىتى قامم كردۇتەۋە، خۋاى بەبەزمىيى و بەخشەر چاكەى لەگەل كردووم، بە فەرمايىشتى بەرزو بىن وىنەى خۇيەۋە سەرگەرمى كردووم، بەر لە تەمەنى بىست سالىيەۋە ھىدايەتى داوم، كە قورئانى بەپىز و پىز لەبەر بگەم، سەرقالى خۇيىندىنەۋى تەفسىرەمەنى قورئان و تىۋەرمانى ئايەتە پر بەرەكەتەكانى، لىۋردبوونەۋەمىيان بەم.

ھەر بۇيەش تىكراى كىتەب و نامىلكە و تارو دەرەسەكانم، كەم و زۇر لەبەر رۇشنايى قورئان دابوون، كە ديارە ھەر ئەمەش شىكى سىروشتىيە؛ ناخر ئايا ئىسلام بىجگە لە قورئان پاشان سوننەتى پىغەمبەر ﷺ، كە ئەۋىش ھەر رۋونكردنەۋى قورئان و چۈنىەتى جىبە جىكردن و كارپىكردنەتى، شىكى دىكەيە؟! بىگومان نەخىر.

ئىجا لەمىز سالىش بوو كە براو خوشكانىكى دىسۋزى نرىك و ناشنام، داۋايان لىدەكردم كە دەست بگەم بە دانانى تەفسىرو لىكدانەۋەمىيەكى قورئان، ھەتا لە رەمەزانى سالى (۱۴۲۸) دا ھاتە دلمەۋە، كە ناۋى خۋاى لىبەيىنم و دەست بەو كارە گەۋرەم گىرنگە بگەم، بەلكو وردە وردە بەپىي بوارو دەرەت، ھەر سالە ھەندىكى لى ئەنجام بەدەم، لەگەل سەرقالى زۇرو جۇراو جۇرىشدا، ھەتا دەرەتەكى وام بۇ دەرەخسى كە بتوانم خىرايى تىدا بگەم و خۇمى بۇ يەكلايى (متضرغ) بگەمەۋە، خوا پىشيوان بىن تەۋاۋى بگەم، ئەگەر تەمەن بەبەريەۋە مابى.

سەرچاۋەى دانانى ئەم تەفسىرو لىكدانەۋەمىيەشم ، وىراى سەرنجدانى زۇربەى ئەۋ تەفسىرانەى كە باون و ، دەستم پىيان گەشتەۋە، برىتە لە وردبوونەۋە تىۋەرمانى خۇم لە خودى قورئان، چۈنكە بىگومان قورئان : ھەندىكى ھەندىكى رۋون دمكاتەۋە: (القرآن يفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ، چۈنكە پىغەمبەرى خواش رۋونكەرەۋە (مبىن)ى قورئانە، وهك خوا ﷺ فەرموۋىەتى:

﴿... وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكِرُونَ ﴿١١﴾﴾

الھل، واتە: ۋە زىكرمان بۇ لای تۇ ناردۇتە خوار ، تاكو ئەۋەى بۇ خەلكى نىرراۋمتە خوار، بۇيان رۋون بگەيەۋە، ۋە بەلكو خۇشيان بىرىكەنەۋە.

ئومىدىشم وايە - بە يارمەتى خۋاى بەخشەر ﷺ - شايسىتەمى ئەۋەم ھەبى تەفسىرو لىكدانەۋەمىيەكى ۋا بۇ قورئان پىشكەش بە مسولمانانى كوردستان بگەم،

كە لە قورئان بوشىتەو، مایە بەرەو سوودى خوینەرەن بى، بەتایبەتیش كە زیاتر لە سى (۳۰) ساڵە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى سوننەتدا خەرىكمو، دەیان كىتەب و بەرەمى جۇراوجۇرم لە زۇربەى بوارەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پېشكەش كەردوون.

شایانى باسشە كە ئەو بیستو دوو مانگ زیندانى كرانەم لەلایەن ئەمەرىكاو - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرفەتەتەكى گەورەو گەرنگ بوو، بۇ زیاتر پێدا قوولبوونەومى كىتەبى خوا (تبارك و تعالی)، وە بۇ پەیدابوونى تىگەشتى تايبەت لەبارەى زۇرئەك لە نایەتەكانى یەو، ئەم راستیەش لە مەسووعەى : (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۇر چاك درەوشاوتەو^(۱)، بەلام هەتەتە نائیم و هیچكەسش بۆى نیه بلى: كە ئەم تەفسىرەى من تىروتهواو، چونكە وێراى سنوورداربوونى تواناو بپرستم، لە بەرانبەر كىتەبى لە هەموو روویكەو پەها (مطلق) و بېسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشمویستو كە زۇر بەملاولادا بچم و بچمە نیو هەندىك وردەكارىیەو، كە یان من تێیدا پەسپۆرو شارمزا نیم، یان خوینەر پێویستى پێى نیه، لە كاتێكدا دەیهوئ لە قورئان تىبگاتو، بزانی خوا (تبارك و تعالی) راستەوخۆ چى پێ فەرموو ؟!

ئەجا هەر لێرەشەو بە پێویستى دەزانم پەر بە دل سوپاسى ئەو برا گەنجە رووح سووك و گورج و گۆل و دلسۆزە بكەم (حەزى نەكرد ناوى بەینم)، كە هەلسا بە نووسینەو هینانە سەر كاغەزو، پاشان تاپكردن و دوایى پێداچوونەو هەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، كە لە ئەسڵدا لە شیوەى وتار (محاضرة) دا پېشكەش كراون، هەرەها هەلسا بە (تخریج)ى سەرچەم دەفەكانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پێكراوەكانەو، زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرە كێشاو، خوا بە باشترین شیوە پاداشتى بداتەو، هەر صالح و ساغ و سەلامەت و

(۱) ئەو مەسووعەیه كە ئیستا چاپ كراو، كەوتۆتە بەردەستى خوینەرەن و، سەرچەم هەشت بەرگ و دەورى سى هەزارو پینج سەد (۳۵۰۰) لاپەرمیەو، هەولمداو بەگشتى تێیدا باسى سەرچەم لایەنەكانى ئیسلام بكەم، تاكە سەرچاوشم قورئان بوو، وێراى دەفەكانى سوننەت، كە لە هۆش (ذاكره) دا بووون.

شایانى باسە ئەو مەسووعەیه لە چاپى دوومى دا، كراو بە دوازده (۱۲) كىتەبى سەرپەخۆ، بە مەبەستى ناسانتر سوود لى بینرانى .

بەرچاۋروونىڭ كىرگىزىلىشى ۋە تەپسىرەسى

خوتەننىڭ بەيىز

ھەرچەندە لە (بېشەكى گىشى) ئەم تەپسىرەدا ياسمان كىرگەن كە بۇ نووسىنى ئەم تەپسىرە لە ھەموو ئەم تەپسىرە باۋانەى دەستىم بېيان گەپشەتە بەھرمەندىبوم، ھەرۇھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەپسىرەدا، سەرچەم ئەم تەپسىرانەى كەمۇ زۇر لېيان سوودمەند بووم ناۋەكانيانمان بە رېز نووسىۋە، بەلام نېرەش ۋەك جەختكردەۋەكى زىاترو بەرچاۋروونى باشتر بۇ نېۋەى بەرېز دەلېم :

مادام ناۋى تەپسىرەكانمان نووسىۋە، نە بېۋىست دەكاتو نەدەشگونجى، بۇ ھەر تېگەشتن و بېرۇكەيەك، كە زۇرەى تەپسىرەكان لەبارەى ئايەتتەكەۋە، يان رستەو بىرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەپھىننن، ئېمە ھەموو جارى ناۋى ئەم تەپسىرانە بېننن، بەلام بېگومان ھەر كات بېرۇكەو تېگەشتنكى تايبەتى يەككە لە تەپسىرەكان ھەبى و بگەۋىتە بەرچاۋم، ئنجا ج پەسندى بگەم، ج رەفزى بگەم، ھەر كات بە بېۋىستى بزەنم، بە تايبەت ئامازەى پېدەكەم، نەگەرنا بە ئامازەى گىشتى و بە نووسىنى ناۋى تەپسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىكى دا، ئىككىنچە دەكەم، زۇرېش لە نەمانەتى زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىمە مەبەستەم بەرچاۋى بگەم، چونكە نەمىنى و نەمانەت پارېزى رەۋشتىكى گەۋرەم بەرزى مەسولمانەتتە .

شاينى باسېشە جارى ۋا ھەيە بېرۇكەو تېگەشتنكى تايبەتى خۇم لەبارەى كۆمەلە ئايەتتەك يان ئايەتتەك يان رستەو بىرگەيەكى ئايەتتەك بۇ دروست دەپن، ۋەك تېگەشتن و بۇچوونى خۇم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەپسىرەكانى دېكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، نەۋىش بەھۋى ئەۋەمىيە كە من ئەم تەپسىرەم نەكەۋتۇتە بەر دېدە ، يان دېتوومەو لەيادم نەماۋە.

پىشەكى نەم بەرگە

خوشك و برا بەرپىزو خوشەويستەگانى خوینەرەوى (تەفسىرى قورئانى بەرزو بەپىز) !

ستايشى بىن پايان و شايستە بۇ خىواي زالى بە بەزمىي، كە يارمەتى دايىن بگەينە تەفسىر كىردنى سوورەتى (يوسف) يش عليه السلام كە بەشيك له جوزنى دوازدمو بەشيكيش له جوزنى سىزده دەگىرتەوه.

ئىنجا له سۆنگەي ئەومووه كە ئىمە بە نەفەسىكى دىرئو قوول تەفسىرى ئەم سوورەتە بەپىزەي قورئانى مەزئمان كىردو، هەئوستەي زۆرمان له بەرامبەر ئايەتو رىستەگانى دا كىردو، لىرەدا بە پىويستى نازانم هيچى دىكە بلىم، بەلام سەرنىجتان رادەكىشم بۇ:

يەكەم: ئەو شەست (۶۰) دەرس و پەندەي كە كۆتايى باسكىردنى زيان و بەسەرھاتى (يوسف) دا عليه السلام خستوو ماننەر وو، كە زۆر شايستەي لىوردبوونەومو تىومر پامان.

دووم: كورته باسەگانى كە له ميانى تەفسىر كىردنەدا هاتوون، بەتايبەت :

۱/ كورته باسيك له بارەي خەونەوه .

۲/ باسىكى گىرنگ له بارەي هاوبەش بۇ خوا دانان (شرك) موه.

خواش بە لوظف و بەخشى بىسنوورى خوى تەمەنى هەموو لايەكمان زياتر پىر بەرەكەت بىكاتو، بە رىزامەندىي خوى دا بەكارمان بىنىو ، كاروبارمان راستە بىنىو سەرمىنجامان خىر بىكات.

۳ى محرم ۱۴۴۰ ك

۲۰۱۸/۹/۱۳ ز هەولير

ده سنگ

بهیزان ۱

خوا پشتیوان بی دهست دهکەین به روونکردنهوهی جهمک و واتای ئایهته بهیزمکانی سوورمتی (یوسف)، که ئەمپرۆ (۲۰) ی مانگی (شوال) ی (۱۴۳۷) ی کۆچییه، بهرانمهر (۲۵) ی تهمموزی (۲۰۱۶) ی زایینی، دیاره ئیمه ئەم دهرسهمان تهرخان دهکەین بۆ پیناسی ئەم سوورمهتو، تیشک خستنه سهر نیوهرۆکی و، ئەو بابەتانهی که گرتوونیه خوێ .

پیناسی سوورمتی (یوسف) و نیوهرۆکهکی لههینج حالدا

بهکهم / سوورمتی یوسف ههر ئەم ناوهی ههیه، چونکه ههندیك له سوورمهتەکانی قورئان زیاتر له ناویکیان ههیه، سوورمتیکی مهککهییه و، ژماره ی ئایهتهکانی (۱۱۱) ئایهته، ئەویش به یهك دەنگیی زانایان، چونکه ههندیك جار زانایان له سهرژمیر کردنی ژماره ی ئایهتهکانیشدا، پاجیاییان ههیه، بهلام ئەوه که ئەم سوورمتی (یوسف) ه ناوهکهی ههر ئەو ناومیه و، ژماره ی ئایهتهکانیشی (۱۱۱) یه، هینج زانایهك رایهکی جیاواز لهوهی نهبووه.

دوهم / ئەم سوورمهتە تابهته به بهسهرهاتی یوسف ﷺ هوه، یوسف کوری یهعقوب کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم سهلاتو سهلامی خوا لهسهر ههموویان بی، ننجاً بهسهرهاتی یوسف ﷺ تهنیا لهم سوورمهتەدا هاتوه، که لهم سوورمهتەشدا (۲۵) جار ناوی یوسف دووباره بۆتهوه و، له ههموو قورئاندا (۲۷) جار ناوی یوسف هاتوه، (۲۵) جاریان لهم سوورمتی (یوسف) داو، له سوورمتی

دەرسەكانى ئەم سوورەتە

دەرسى يەككەم: كە ۋەك پېشەكى وايە، شەش (۶) ئايەت دەگىرتە خۇي، لەم شەش

(۶) ئايەتەدا، خوا ﷻ سەرمتاي پېناسەي قورئان دەكات، دەفەرمۇي: ﴿الرَّ تَلَّكَ

ءَايَتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۱﴾، بە كتېبىكى پوونكەرەو، ياخود رۇشن، پېناسەي

دەكات، دوايى دەفەرمۇي: ئىمە ئەم قورئانەمان بە زمانى عەرەبىيى ناردۇتە خوار،

بەلكو بىفامن، دوايى باسى ئەو دەكات كە بەھۇي ئەم قورئانەو، ئىمە

باشترىن بەسەرھات گىرپانەوئەمان بۇ تۇ فەراھەم ھىناو، كە پووي دواندن لە

پېغەمبەرى خاتەمە ﷺ، ھەرچەندە پېشتىرىش لە بى ئاگايان بوويى .

ئىنجا دوايى دىتە سەر باسى يوسوف ﷺ كە خەونىكى بىنيو، واش پىدەجى

پېش قۇئاغى بائغ بوون بوويى، جا ھەندىك دەئىن: تەمەنى يازدە (۱۱) سال بوو،

ھەندىكى دى دەئىن: تەمەنى دوازدە (۱۲) سال بوو، كەمترو زياتر، ھەرچەندە

لە پەيمانى كۇندا دەئى: تەمەنى ھەقدە (۱۷) سال بوو، بەلام ۋەك دوايى

دەمىگەينى، وا پىدەجى پېش قۇئاغى بائغ بوون بوويى، كە يوسوف خەونىك

دەبىنى، دەئى: من لە خەونم دا خۇرو مانگ و يازدە (۱۱) ئەستىرەم بىنين،

كېنووشيان بۇ دەبىردم، ئەو خەونە بوو بۇ بابى دەگىرپتەو، بابىشى دەئى:

رۇلە! ئەو خەونەت بۇ براپەكانت مەگىرەو، نەو ۋەك پىلاننىكت لە دژ بگىرپن،

چونكە شەيتان دوژمنىكى ئاشكراپە بۇ مروۇف، واتە: شەيتان دنەدان و خوتخوتەي

خراپيان بىخاتە دل، ئىرمىيى و ھەسوودىيان بەرانبەر بە تۇ بىجوولتى،

سەرەنجام تووشى زىاننىكت بىكەن .

دوايى موزدە دەدا بە يوسوف ﷺ كە ناوا پەرومردگارت تۇ ھەلدەبىژىرى،

لىكدانەوئە ماناي خەونەكان، لىكدانەوئە ماناي فەرموودانت فىر دەكات،

چاگەي خۇي لەسەر تۇو لەسەر بىنەمالەي يەعقوب تەواو دەكات، ۋەك چۇن

پیشتر چاکه‌ی خوئی له‌سه‌ر هه‌ردوو بابت واته: ئیبراهیم و ئیسحاق : بابو باپیرت ته‌واو کردوه، بیگومان په‌رومردگارت زانای کاربه‌جییه .

دهرسی دووم: ئالقهی یه‌که‌می به‌سه‌رهاتی یوسوف پیکدینن، که له نایه‌تی (۷) تاکو (۱۸) نایه‌ت، واته: دوازده (۱۲) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، له‌م ئالقهی یه‌که‌مه‌دا، خوا لَیْسَ لَکُمْ ده‌ست ده‌کات به‌گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی یوسوف الطَّيِّبِ، که برایه‌کانی، {واته: ده (۱۰) برایه‌که‌ی دیکه‌ی}، به‌پیی ئه‌و زانیاریانه‌ی له‌پهیمانی کونیشدا هاتوون، چونکه یوسوف و بنیامین له‌دایکیک بوون به‌ناوی (راحیل) و، ده (۱۰) برایه‌که‌ی دیکه‌یان له‌دایکیکی دیکه‌بوون، یان له‌دایکیکی دیکه‌و، که‌نیزه‌که‌ه‌ی، به‌ناوی (لییا) یاخود (لیئة).

به‌هه‌ر حال، ئه‌و برایانه‌ ده‌چنه‌ لای بابیان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له‌به‌ر خوئیانه‌وه‌ ده‌لین: بایمان یوسوف و برایه‌که‌ی (بنیامین)، له‌ئیمه‌ زیاتر خوش‌ده‌وی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئیمه‌ ده (۱۰) براین، وا‌دیاره‌ وا‌ته‌سه‌وو‌ر ده‌که‌ن، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین.

ئنجا له‌نیوان خوئیاندا نه‌خشه‌ دادم‌پژن که یوسوف بکوژن، یاخود له‌سه‌ر زه‌مینیکی چۆل‌فرپی بدن، بو‌ئه‌وه‌ی که بابیان زیاتر روو له‌وان بکات، دوا‌یی یه‌کیکیان ده‌لن: نا، نه‌چن بیکوژن، به‌لکو فرییدنه‌ه‌ قوولایی بیریکه‌وه، که دوا‌یی هه‌ندیک کاروانچی بو‌خوئیان هه‌لی بگره‌نه‌وه‌و، دهر‌بازمان بی، ئیدی ده‌چن بو‌لای بابیان و به‌گله‌یی کردنه‌وه‌ ده‌لین: بو‌چی تو‌متانه‌ به‌ئیمه‌ ناکه‌ی، که ئیمه‌ دلسۆزین بو‌یوسوف؟! به‌یانی له‌گه‌لمان بینیره‌ بو‌سه‌فه‌رو گه‌شت، ئه‌ویش ده‌لن: پیم ناخوشه‌ لیم دوور بکه‌و‌یته‌وه‌و ده‌ترسیم گورگ بیخوات، ئه‌وانیش ده‌لین: ئنجا نه‌گه‌ر ئه‌و گورگ بیخواو، ئیمه‌ش ئه‌و هه‌موو برایه‌ بین، که‌واته: ئیمه‌ زیانبارین، ئیدی سه‌ره‌نجام ریکه‌مه‌که‌ون که یوسوف بخه‌نه‌ بیره‌که‌وه‌و، ده‌یخه‌نه‌ بیرموه‌، خویا په‌رومردگاریش یوسوف الطَّيِّبِ ناگادار ده‌کاته‌وه‌ که کاتیک دئ، تو‌ئه‌وه‌ ده‌خه‌یه‌وه‌ بیر برایه‌کانت، بی ئه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌ستی پی بکه‌ن .

دوا‌یی ده‌برایه‌که‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ بو‌لای بابیان و درۆیه‌ک ریکه‌ده‌خه‌ن، ده‌لین: ئیمه‌ ره‌مبازینمان ده‌کرد، یاخود پیشبرکه‌مان ده‌کرد، یاخود نیشانه‌مان دا ده‌کرد،

يوسوفمان لە لاي كەل و پەلەكانمان بەجى ھىشتبوو، بەلام كە ھاتىنەمۇ، گورگ خوارد بووى، تۆش برومان پى ناكەى، ھەرچەندە راستگۇ بىن، ئنجا خوڻىنىكى درۆينىش واتە: خوڻى گىسكىك، ياخود كاوپىك، لە كراسەكەى ھەلمەسوون، بابىشىيان دەلى: بەلكو ئىوھ ھەر بۇ خۇتان ئەومتان رىكخستوم من بە شىۋەمىھكى جوان ئارام دەگرم، ھەر پەنا بە خوا دەگرم، لە بەرانبەر ئەمۇدا كە ئىوھ دەپلىن .

دەرسى سىيەم: دەپتە ئالقەى دووم، لە بەسەرھاتى يوسوف و، ئەمەيان چوار ئايەت دەگرىتە خۇى ئايەتەكانى: (۱۹ تاكو ۲۲)، كە لەم ئالقەى دوومەدا، دواى ئەوھى يوسوف فرى دراومتە نىو بىر، باسى ھاتنى كاروانىك دەگرى كە ئەوانىش ئا و ھىنەرەكەى خۇيان دەننن بۇ سەر بىرەكەو، كاتىك دۆلچەكە دادەھىلى، ديارە يوسوف خۇى پىوھ دەگرى و دەچىتە نىو دۆلچەكە، ئنجا كە ھەلىدەگىشىتەوھ، لە جياتى ئەوھى ئا و بى، دەبىننى مندالىكى تىدايە : دلخۇش دەبىن، دواى وەك كەل و پەلىكى بازىرگانى پەنھانى دەكەن و، واى پىشاندىن كە ئەوھ ھى خۇيانەو، بە نرخیكى كەم دەيفرۇشن، ئنجا دەمىكرى لە مىسر – ديارە لىرە باس ناكات، بەلام دواى بۇمان دەردەكەوئ كە عەزىزى مىسرە كە ھەندىك دەلنن: سەرۋكى سوپاى مىسر بووھ، ھەندىك دەلنن: جىگرى سەرۋكى ولاتى مىسر بووھ، گرنگ ئەوھىيە بە وشەى (عزىز) ناوى دەھىننرى – ئامۇزگارىى ھاوسەرەكەى دەكات كە رىزى لى بگرى، خواش دەفەرموى: ئاوا بەو شىۋەى ئىمە يوسوفمان لەوئ نىشتەجى كەرد، لە بىرەوھ بۇ قەصر، لە قوولايى بىرىكى تارىكەوھ، بۇ رۇشنایى كۆشكىكى رازاوه .

ئنجا خوا ﷺ دەرى دەخات، كە ھەرچى بىھوئ دەكاتو، زالە بەسەر كاروبارى خۇيدا، بەلام زۆربەى خەلك نازانن، دواى باسى ئەوھ دەكات، كە كاتىك يوسوف كەپشتە تۇغىيانى تىنو تواناى خۇى: ھەم ھىكەمتان پىدا، ھەم زانىارىيمان پىدا، ئاوا پاداىتى چاكەكاران دەدەمىنەوھ .

دەرسى چوارەم: كە ئالقەى سىيەم دەگرىتە خۇى، ئايەتەكانى: (۲۳ تاكو ۲۹)، واتە: (۷) ئايەت، لىرەدا مىخنەتى دووم، لە مالى عەزىزى مىسرپدا بۇ يوسوف دىتە پىش، كە برىتە لەوھى ھاوسەرەكەى تەماع لە يوسوف ﷺ دەكاتو، خۇى بۇ

پادەنوونیی که زینای لەگەڵدا بکات، بەلام یوسف دەئێ: پەنا بە خوا، پاشان دەئێ: وهك ومفا بۆ هاوسەرەکەى تۆ، که پێزی له من گرتومو خزمەتى کردووم، ستمەکارانیش سەرفراز نابن، من ئەو کارە ناکەم، ئیدی سەرمەنجام (لەسەر پای هەندیک لە زانایان) دەبێتە چنگە پرچەیان: ئافرمتەکە دەیهوێ لێى بدات، لەبەر ئەوهی ئەو غولامیەتى و بە قسەى ناکات، بۆ ئەو گوناھە، یوسفیش (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەبەر ئەوهی بەلگەى پەرورەدگارى دەبینى: ئەو ئیمان و عەقیدمیەى لە دل و عەقلی دایە، که ئەگەر لەبەر ئەوه نەبووایە، ئەویش دەستی لەبەر دەکردەوهو لێى دەدا، بەلام سەرمەنجام یوسف دەیهوێ بچیتە دەری و پادەکات، وه ئافرمتەگەش بە دواى داو، لە دوايهوه کراسەگەى دەگرێ و پرایدەکێشێ و دەیدرێنێ، بەلام لە دەرگای دەروە دەگەنە مێردى ئافرمتەکە (عەزیزى میسر) و ئافرمتەکە بوختانیکى بۆ هەلەبەستى و دەئێ: سزای گەسێک که نیازی خراپەکردنى هەبێ بەرانبەر بە هاوسەرەکەى تۆ، جگە لە زیندانى کردن، یاخود ئازاریکی بە ئیش، چى دیکەیه ؟!

دیاره یوسف ﷺ یش وهك بەرگریی کردن له خوی دەئێ: ئەو پرکێشى منى کردوه، ئەو موغازەلەى منى کردووم، وىستووێتى: من خراپەى لەگەڵدا بکەم، نەك من دەست پێشخەرىم، واتە: ئەو دەست پێشخەر بووه، دواى یەکیک لەو بنەمائەیهى ئەو کابرایە، (لە نیزیکانى عەزیز) دەئێ: تەماشای بکەن! ئەگەر کراسەگەى لە پێشەوه درابێ، ئەوه ئافرمتەکە راست دەکاتو، ئەگەر کراسەگەى لە دواووش درابێ، ئەوه یوسف راست دەکات، که تەماشای دەکەن: کراسەگەى لە دواوه دراووه، واتە: پای کردوه لە چنگى، عەزیز بۆى دەردەگەوێ که دەست پێشخەرییهکە لە ئافرمتەگەوه بووه .

ئنجای عەزیز دواى ئامۆزگارىی یوسف دەکات دەئێ: باسى ئەو بابەتە مەکە، بە ئافرمتەگەش دەئێ: داواى لێبوردن بکە، (واتە: لە من بۆ گوناھەگەت)، چونکە تۆ خەتابار بووی، ئنجای چ ئەو وای لێ حالى بووی، که تەنیا چنگە پرچەو دەمەقالبیان بووه، یاخود وهك حەقیقەتى مەسەلەکە حالى بووی، که ئافرمتەکە دەست پێشخەریی کردوه: یوسف زینای لەگەڵدا بکات، گەرنگ ئەومیه بۆى دەردەگەوێ که خەتا بە لای هاوسەرەگەیدایەو، بار بەلای ئەودا لارە.

دهرسی پینجهه: نالقهی چواره می بهسه رها تی یوسف دهگریته خوئی و، نایه ته کانی: (۳۰ تا ۳۵) دهگریته وه، واته: شهش (۶) نایهت، له م نالقهی چواره مه دا نافرمتانی میسر (دیاره دمبی نافرمتانی تایهت بووبن، که سه روکاریان بووه له گهل کوشکی عهزیزی میسرو له گهل هاوسه ری عهزیزی میسردا) له بهینی خوئیاندا گلهیی دهکن: چوئن دمبی زنی عهزیز ته ماع بکاته غولامیکی خوئی و، هیندهی خوش بوئی، داوای لیبکات که خراپه ی له گهلدا بکات؟! نهویش که بهو پیلانه یان دهزانی، (بویه به وشه ی (مکر) پیلان، هیناویه تی، رمنگه نافرمته کان هر مه بهستیان نهوه بووبی: هانی نهو زنه بدن یوسفیان پیشان بدات)، دیاره نهویش کورسیانان بو دادمنی و، جوړه میوه کیان بو دادمنی که پیویستی به جه قو بی، بو نهوه ی سپی بکری، یان قاش قاش بکری، سه رو جه قوشیان دمداته دمست، نجا لهو کاته دا که نهوان سه رگه رمی میوه خواردن، یا خود میوه قاش قاش کردن، به یوسف دهلی: بجو بو لایان، تاکو خزمه تیان بکات، بو نهوه ی بیبینن، کاتیک که دهبینن، زور سه رسام دهن به جوانیی و هه بیه تی یوسف (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، دمستی خوئیان له تاوان دهبرن، واته: دمست و په نجه ی خوئیان له تاوان بریندار دهکن، که وا سه رنجیان دهچپته سه ر یوسف، ناگیان له دمست و په نجه ی خوئیان نامینی و، دهسلین: نهوه به شهر نیه، به لکو نهو فریشته یه کی بهریزه .

نجا زنه که ی عهزیزیش دهلی: نا نهوه بوو که سه رکونه ی منتان له سه ری دهکرد، نجا دانی پیدا دینی، دهلی: من داوام لی کرده که له گهل م جووت بی، به لام نهو خوئی پاراستوه و، نه گهر نهوه ی من فه رمانی پیده که م، نه یکات، زیندانیی دهکری، یا خود زور زموون و پسوا دمبی، یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ یش له بهرانبه ر نهوه دا له په رومردگاری دهپاریته وه، دهفه رموی: من زیندانم پی خوشتره و لهوه ی نهوان منی بو بانگ دهکن، نه گهر تو ش پیلانی نهوان له من لانه دهی، نهوه من به لایاندا دهچم و له نهفاماندا دمبم، په رومردگاریشی وهلامی نهو پارانه وه ی دمداته وه و، پیلان و فیلی نهوانی لی دوور دهخاته وه، چونکه خوا بیسه ری زانایه .

دواییش هه رچه نده نهو هه موو نیشانانه دهبینن و، بوئیان دهرده که وی که یوسف پاک و بهریه، به لام دیسان بریاری زیندانیی کردنی دهن، تاکو کاتیکی

ناديار، يانى: بۇ كاتىك كە كۆتايپەكەى ديار نيه، بۇ ئەوۋى ئەو (قىل) و (قال) و دەنگو باسە، كۆتايى پى بى .

دەرسى شەشەم: ئالقەى پىنجم لە بەسەرھاتى يوسف دەگرىتە خۇى و، ئايەتەكانى: (۳۶ تا ۴۲)، واتە: حەوت (۷) ئايەت دەگرىتەو، لەم ئالقەى پىنجمەدە، باسى چوونە زىندانى يوسف عليه السلام دەكرى، كە دوو كەسش كە لەگە ئيدا ھاوول دەبن لە زىنداندا، ئنجا يەككىيان خەون دەبىنى: كە ترىى گوشيوو شەرابى دروست كردو، بۇ گەورەكەى خۇى، ئەوى دىكەشيان خەون دەبىنى: كە سىنيە خواردينكى لەسەر سەرى داناو، بالئندە لىيان خواردو، داواى لى دەكەن كە ئەو دوو خەونەيان بۇ تەعبىر بكات و، مانايەكانيان بۇ لىكبداتەو، يوسف عليه السلام پىش ئەمە بە ھەلىك دەزانى، كە پىش ئەوۋى خەونەكانيان بۇ تەعبىر بكات، بانگيان بكات بۇ خوا پەرسىتى و، تەنيا بەندايەتى بۇ خوا كردن، ديارە ئەوانە ھاوبەش بۇ خوا دانەر بوون، ئىدى بەلگەيان بۇ دىنىتەو كە بىجگە لە خوا عليه السلام ھىچ كەس و ھىچ شتىك شايستەى پەرسىت نيه، بۇشيان روون دەكاتەو كە لەو خوا بە يەكگرتنەى دا، شوپن رىبازى بابو باپىرى خۇى: ئىبىراھىم و ئىسحاق و يەعقوب، كەوتو، بۇيان نيه ھاوبەش بۇ خوا دابنىن، داواى بەلگەيان بۇ دىنىتەو لەسەر پووجەئى شىرك و، تەنيا راستى، خوا بە يەكگرتن.

ئنجا داواى دىتە سەر مانا لىكدانەوۋى خەونەكەيان، يەكەمىيان كە خەونى بىنيوۋە ترىى گوشيوو، شەرابى لى دروست كردو، پىى دەلى: تۆ بەردەدرى و، دووبارە دەچىوۋە سەر پىشەكەى خۆت: شەراب دەدەى بە گەورەكەى خۆت، بە ھى دووهمىشيان دەلى: تۆش ھەلدەواسرى و (إعدام) دەكرى، سزا دەدرى، بالئندەش لە گۆشتى كەللەى سەرت دەخۆن، پىشيان دەلى: خەونەكەتان تەواو بوو، مانايەكەى بەو شىومىيە، ئنجا بەومىيان كە دەزانى، ياخود گومانى زالى و دەبى، كە دەربازى دەبى، پىى دەلى: لەلای گەورەكەى خۆت باسەم بكة، كە من لىرە بە زولم زىندانى كراوم، واش پىدەچى ئەو گەورمىيە ئەو كەسە شەرابى بۇ دروست دەكات، پياوئىكى پايدار بووبى، ھەندىك دەلىن: پادشای مىسر بوو، كە عەزىز جىگرى بوو، ياخود بەرىومبەرى پۆلىس (مدير الشرطة) كەى بوو، بەلام شەيتان لە بىرى ئەو كابرايە دەباتەو، كە باسى يوسف بكات لەلای گەورەكەى

خوی و، سهرمنجام یوسف عليه السلام چند سالیکی دیکه به زولم لهو زیندانه ده مینیتته وه، ﴿ فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ ﴾، وشهی (بِضَع) یش، ده لئین: له (۳ تا کو ۹) ساله، هه نندیکیش ده لئین: (۷) ساله .

دهرسی جهوتهم: نالقهی شه شه م له به سهرهاتی یوسف ده گریته خوی و، نایه ته کانی: (۴۳ تا ۴۹)، واته: جهوت (۷) نایهت، ده گریته وه لهو نالقهی شه شه مه دا، باسی خهون بینینی پادشا ده کری، پادشای میسر، که خهون ده بیننی: جهوت مانگای لهر، جهوت مانگای قه له وه ده خون و، جهوت گو له گهنمی لهر (یانی: بی هیزو پیز)، جهوت گو له گهنمی قه له وه ده خون، ریش سپی و دمستر و یشتووانی کوړو مه جلیسی خوی کو ده کاته وه، ده لئ: ته عبیری نه وه خه ونه م بو بکه ن، نه وانیش ده لئین: نه وه خه ونیکی تی که له و پی که له وه، نیمه شارم زای مانای خه ونی تی که له و پی که له نین .

لیره دا، لهو کاته دا نه وه کابرایه ی له دوو که سه که، (دوو هاوه له زیندانییه که ی یوسف) که دهر بازی ده بی، دوا ی ماوه یه ک، وه بی ری دیته وه ده لئ: من هه والی ته عبیرو مانای نه وه خه ونه تان پی ده لئیم، بمنیرن، نه فه ری ک هه یه له زیندان که مه به ستی پی یوسف عليه السلام، نه گهر پی پی بلیم و خه ونه که ی بو باس بکه م، نه وه له ته عبیری خه ونان باش دهر زانی، ئیدی ده چی و پی ده لئ: نه ی یوسف! نه ی پی او ی راست بیژ! هه والمان پی بده، به ته عبیری خه ونیکی وا، که جهوت مانگای لهر، جهوت مانگای قه له وه ده خون و، جهوت گو له گهنمی وشک یان لهرو بی هیزو پیز، جهوتی ته پرتازه یان پر دان ده خون، دیاره یوسفیش ته عبیری خه ونه که ی بو ده کاتو، له هه مان کاتیشدا نه خشه شیان بو داده نی، ده لئ: له مه ودوا جهوت سالی پر هاتو باتو پر باران و به ره که ت دین، ئنجا نه وه ی که لهو جهوت ساله دا به ره می دینن، له دمغل و دان، هه ئی گرن له گو له که ی خویدا، باشتر ده پاریزری، له وه ی که له به یین بجی، دوا یی جهوت سالی گرانی و قاتو قری دین و، نه وه ی له جهوت سالی پیشوودا به ره مه تان هی ناوه، ده توانن لهو جهوت ساله گرانی و قاتو قری یه دا، سوودی لی ببینن، دوا یی سالی پازده میه م: جهوت سالی هه رزانی، دوا یی جهوت سالی گرانی، ئنجا سالی پازده میه م، دووباره دهر ووی خیر

لە خەلك دەگرىتەو، خۇاى پەرۋەردگار لە فرىاى خەلكەكە دى، بە دابەزاندىنى
ئاو لە سەرىپو .

دەرسى ھەشتەم: ئالقامى ھوتەم دەگرىتە خۇى، ئايەتەكانى: (۵۰ تا ۵۷)، واتە:

ھەشت (۸) ئايەت، لە خۇى دەگرى، لەم ئەلقەى ھوتەمەشدا، پادشا دواى ئەو،
ئەو كەسەى ناردوويەتى بۇ لاي يوسوف، تەعبىرى خەونەكەى بۇ دىنىتەو،
سەرى سوور دەمىنى و پىى شتىكى زۇر عەجاىب دەبى، كە: خەونەكەى
پەيوەندى بە پازدە سالى داھاتووى ولاتەكەيەو ھەيە! بۇيە دەلى: ئەم كابرەيم
بۇ بىنن، يوسوفم بۇ بىنن، ئنجا دواى ئەو، نوينەرەكە دەچى بۇ لاي يوسوف
ﷺ، يوسوف ئايەتەدەر لە زىندان، دەلى: بگەرپو بۇ لاي گەرەكەت، لى
بېرسە: ئەو ئافرمانەى كە دەست و پەنجەى خۇيان برىندار كرد، لە كاتى ميوە
خواردندا، كە پەرۋەردگارى من بە فىلەكەيان ناگادارە، لى بېرسە: ئەو رووداوە
چى بوو؟! يوسوف دەيەو: بەر لەو، لە زىندان بىتە دەرى، سەرەتا خۇى
تەبرىە بكات و پاكىيەكەى خۇى دەربخات، تاكو نىشانەى پرسىارى لەسەر نەبى،
دىارە پادشاش ئەو ئافرمانە كۆدەكاتەو لىيان دەپرسى: ئەو كارەى ئىو چى
بوو؟ ئەو كىشەيەى ئىو چى بوو؟ كە ئىو ھەمووتان گەلە كۆمەكىتان لە
دزى يوسوف دەگرد، داواتان لىدەگرد كە زىناتان لەگەلدا بكات؟ ئەوانىش
گوتيان: پاكى بۇ خوا ھىچ خراپەيەكەمان لى نەبىنىو، ژنەكەى عەزىزىش گوتى:
ئىستا ھەق دەركەوت: من دەست پىشخەرىيم بۇ كرد، من داوام لى كرد كە
لەگەلم جووت بى، بۇيە ئەو لە راستگۆيانە .

ئنجا يوسوف ﷺ دەلى: ئەو دەم بۇيە كرد، تاكو بزانى، (واتە: عەزىزى مىسر
بزانى) كە من خىانەتم لى نەكردو، كاتىك ئەو لە مال نەبوو، بىگومان خوا
ناھىلى فىلى خىانەتكاران سەربگرى .

پاشان يوسوف وەك خۇ بە كەمگرىيەك دەلى: من خۇشم بە پاك دانانىم،
نەفسى خۇم بە بى گوناھ دانانىم، چونكە نەفس زۇر فەرمان دەكات بە خراپە،
مەگەر لە كاتىكدا كە پەرۋەردگارى بەزمى پىيدا بىتەو ھە لايىدات، بىگومان
پەرۋەردگارى من لىبوردەى مېھربان و بە بەزمىيە .

چونكى يوسوف دەلى: دەبىئ ئەو براپەتانەم بۇ بىنن، ئەگەر نەبەينن،
جارىكى دىكە مەيەنەوہ بۇ لای من، بۇ باراش بردن و زەخىرە بردن و، توخنى
ولآتى ئىمە نەكەون !

ئەوانىش بەئىنى پىدەدەن: ھەول لەگەل بابمان دەدەين كە لەگەلمان ئىزنى
بدات، دوایىش يوسوف بە بەردەستەگانى، بەو گەنجانەى كە لەبەر دەستى دا
كارىان كرده، دەلى: نرخى باراش و زەخىرەگەى كە ھىناوایانە، بۇيان بىخەنەوہ
نىو بارمگانىان، تاكو كە گەرانەوہ بىبىنن و، جارىكى دىكە بگەرپنەوہ بۇ لامان !

دەرسى دەيەم: كە ئالغەى نۆيەم پىكدىنى، ئايەتەگانى: (۶۳ تا ۶۸) واتە: شەش (۶)

ئايەت دەگرىتە خوئى، باسى ئەوہيە: كاتىك دەگەرپنەوہ بۇ لای بابىان بە
باراشەوہو، بارەگان دەخەن و ئىسپراحتە دەگەن و، ھەوالى پىدەدەن كە ئىمە لىمان
قەدەغە كراوہ جارىكى دى بچىن باراش و زەخىرە لە مىسپ بىنن، مەگەر
براپەكەمان لەگەلمان بنىرى، واتە: بنىامىنى برامان !

ئەویش دەلى: ئايا چۆن تىتان را بىنەم و متمانەتان پىبىكەم، مەگەر ھەر
ئىوہ نەبوون كە متمانەم پىكردن دەربارەى يوسوف و، بەو شىوہيە بەو دەرەتان
برد!! بەلام دوایى جۆرە ئومىدەوارىيەكەيان دەداتى كە لەگەلىان بنىرى، لەبەر
ئەوہى زۆر پىويستىيان بە باراش و زەخىرە بووہ و گرانىى بووہ.

ئىنجا كاتىك بارەگانىان دەگەنەوہو تەماشاش دەگەن: نرخى باراش و زەخىرەكەيان
خراوہتەوہ نىو بارەگانىان، دەلىن: ئەى بابە! ئىمە چى دىكەمان دەوئى؟ ئەوہ نرخ و
پارەكە، ياخود كەل و پەلى كە باراشەكەمان پىي كرىوہ، ئەو زەخىرەيەمان پى
كرىوہ، بۇمان نىردراوہتەوہ، ئىنجا ئەو براپەمان لەگەل بنىرە، بۇ ئەوہى زەخىرە
بۇ مال و خىزانمان بىنن و، بەھۆى ئەو براپەشمانەوہ، بارىكى دىكە زىاد
دەكەين، چونكە ئەوہى پىشتر كەمە .

ئىنجا بابىشيان: يەعقوب (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەلى: لەگەلتان نانىرم تاكو
پەيمانم پى نەدەن، مەگەر ھىچ چارەتان نەبى و دەورتان بگىرى، ئەگەرنا دەبى
پارىزگارىى لى بکەن و بىھىننەوہ .

ئنجا ئەوانیش بەئێنی پێ دەدەن، دوای بابیان ئامۆزگارییان دەکات، دەلی: هەمووتان لە دەرگایەکەوه مەچنە ژوور، بەئکو لە چەند دەرگایەکی جیاوازهوه، بچنە شارەکەوه، دیارە میسریش وەك هەموو ولاتانی دیکەى ئەو کاتە بووه، هەموو دەولەتان شووراو دەرۆزمیان هەبووه، پێیان دەفەرموی: لە چەند دەرۆزمیەکی جۆراو جۆرەوه بچنە ژوور، ئنجا نایا لەبەر چاوو زار لێیان ترساوه، یاخود لەبەر باری ئەمنیی بووه بۆ ئەوه گومانی خراپیان پێ نەبردی؟ هەر چۆنی بێ: بە پێی ئامۆزگاریی بابیان لە چەند دەرۆزمیەکی جۆراو جۆرەوه دەچنە ژوور، خواش دەفەرموی: ئەوه هەر شتێک بوو یەعقوب ویستی پێیان بلی، ئەگەرنا ئەوهی خوا بیهوی، هەر ئەوه دیتە دی .

دەرسی یازدەهەم: کە ئالقەى دەیهەو، ئایەتەکانی: (۶۹ تا ۷۹)، واتە: یازدە (۱۱)

نایمت دەگریتە خۆی، لەم ئالقەیهی دەیهەدا لە بەسەرھاتی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام، باسی ئەوه دەکری، کە دوای ئەوهی بڕایەکان دەچن بۆ لای یوسف، دەچنەوه بۆ هینانی زادو زەخیرە، یوسف بنیامینی بڕای جیادەگاتەوه، خۆی پێدناسی، و، ئامۆزگاریی دەکات کە دل نەرەحەت نەبی .

ئنجا دوای ئەوه کە بارەکانیان بۆ ساز دەکاتو زادو زەخیرەیان بۆ دەپێچنەوه، ئەو رپەیهی دەغلەکەیان پێ پێواوه، ئەو ئامرازەى کە دەغلەکەیان پێ پێواوه {کە هەم بە (سقایە) ناوی هاتوه، هەم بە (صواع)یش}، دەیخاتە نیو باری بڕایە گچکەکەیانەوه، واتە: بنیامینی بڕای دایکیی و بابیی، ئنجا دوای رادەگەیهنری و جارچییهك جار دەدات، دەلی: ئیوه دزن و دزییتان کردوه، ئەوانیش دەلین: چییتان لێ ون بووه؟ دەلین: ئیمە ئەو ئامرازەى کە باراشەکەى پێ پێوراوه، بارەکانی پێ پێوراو، - کە وەك تەنەکەو رپەیهك وا بووه، بەناوی: (صواع) و (سقایە) هاتوه، ئەوهمان لێ ون بووه، کە ئەوهش دەفری تاپبەتی پادشایە، هەندیک دەلین: لە زێر بووه، هەندیک دەلین: لە زیو - ئنجا دەلی: هەر کەسێک ئەوهمان بۆ بێنیتەوه، من باریک زەخیرەى بە خەلات دەدمەى، ئەوانیش دەلین: بۆ خۆتان دەزانن: ئیمە نەهاتووین خراپەکاریی لە زهویدا بکەین، جاری دووممانە دێین، ئیمە قەمت دز نەبووین، ئەوانیش دەلین: ئەو کەسە سزای چیه، ئەگەر ئیوه درۆتان کرد، ئەگەر ئەو دەفرە دزراوه لە باری

بارەكەى منەۋەو، من نازانم چۇنە! بۇيەش زۇر بە جەزمىي نالئىن: كورەكەى تۇ دىزىي كىردو، بەلكو دەلئىن: ئىمە ئاگادارى پەنھان نىن، بەلام بە روالئەت، لە بارى وى دابوۋە، پىرسىيارىش بىكەن لە خەلكى ئەو شارە، كە ئىمە تىيدا بووین، لەو كاروانەش پىرسن كە ئىمە لەگەلىدا بووین، كە ديارە ھەر ئەو دە (۱۰) كورە نەبوونو، خەلكى مەنتىقەكە بە گشتىي بوون، كورانى يەعقوبىش يازدە (۱۱) بار بوون بە (بنىامىن) مو، ئنجا كە ئاوا دەلئىن، يەعقوب عليه السلام یش دەلئى: بەلكو نەفستان شتىكى بۇ رازاندوونەۋەو، ئەومتان كىردو، منىش بە شىۋمىيەكى زۇر جوان خۇم رادەگىرم، زۇر نىزىكە خواش عليه السلام ھەموويانم پىكەۋە بۇ بىنىتەۋەو، بە ھەموويانم شاد بىكاتەۋە، بىگومان خوا زاناي كاربەجىيە .

ئنجىا پىشتىيان تىدمكاتو دىرواتو، زۇر خەفەت بۇ يوسوف دەخووا، لە پەزارمىيان چاۋى سىپى دەبن، يانى: زۇر خەفەتبار دەبىئو، نەخۇشىي چاۋ سىپىتىي بەسەردا دى، كە ھەندىك دەلئىن: بىرىتى بوۋە لە كوپرىي، ئەوانىش گلەيى لىدەكەن دەلئىن: تۇ بەردەوام ھەر باسى يوسوف دەكەى! تاكو زۇر كەنەفت دەبى، ياخود لە بەين دەجى، واتە: گلەيى لىدەكەن، دەلئىن: تۇ بۇجى ئەۋەندە خەفەتى بۇ دەخۇي؟ ئەۋىش دەلئى: من خەفەتو پەزارەى خۇم تەنبا بۇ لاي خوا دەردەبىرو، ئەۋەى من دەيزانم، ئىۋە نايزانن.

ئنجىا ئامۇزگارىيان دەكاتو دەلئى: رۇلەكانە! بچن لە يوسوفو لە براىەكەى بگەرپىن، لە بەزمىي خوا ئائومىد مەبن، لە فەرەحنابى خوا، لە دەرووى خوا، ئائومىد مەبن، چونكە تەنبا كۇمەلى بىپروايان لە بەزمىي خوا ئائومىد دەبن .

دەرسى سىزدەيەم: كە ئالقهى دوازدمىەى بەسەرھاتى يوسوف دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۸۸ تاكو ۹۸) واتە: يازدە (۱۱) ئايەت، دەگرىتەۋە، لەم يازدە (۱۱) ئايەتەدا بۇ جارى سىيەم باسى چوونەۋەى كورەكانى يەعقوب عليه السلام دەكات بۇ مىسرى، كە ئەو كات، تەنبا نۇ (۹) برا ماۋنەۋە :

۱- يوسوف لەۋىيە .

۲- بنىامىنى براشى لەلاى خۇي گل داۋمتەۋە، لە بەرانبەر ئەو دەفرەدا كە لە بارەكەيدا دۇزراۋمتەۋە .

۳- بىرايە گەورەكەشىيان كە لە پەيمانى كۆندا دەلى: ناوى (رؤوبىن) بووه، ئەويش ديارە ھەر لەوى نەچۆتەو، ماناى وايە (۱۲ - ۳ = ۹) نۆ كەسيان ماونەو.

ئىنجا كاتىك ئەو نۆ بىرايە دەچنەو، پىي دەلىن: ئەمى عەزىز! ئىمە مال و كەس و كارمان زۆر تووشى ھەزارىي و نەدارىي بوون، { ديارە گرانىيەكە ھەوت (۷) سالى رەبەق دەرئەمى كىشاو }، ئىستاش نرخیكى كەممان ھىناو، بەلام تۆ بە پىي نرخی چاك بارمگانمان بۆ تەواو بکە، چاكەشمان لەگەلدا بکە! بىگومان خوا پاداشتى چاكەكاران دەداتەو، واديارە مەبەستىيان لەو كە دەلىن: چاكەمان لەگەلدا بکە! واتە: ئەو بىرايەمان لەگەل بىنرەوو بماندەو .

ئىنجا يوسف عليه السلام جى دىكە تەھەممول ناكات، خۇيان لى نەناس بکات، بۇيە خۇييان پى دەناسىن و پىيان دەلى: ئايا لە يادتتانه چىتان بە يوسف و بىرايەكەى كرد؟! كە ئىو ئەو كاتە نەزان و نەفام بوون، كە ئەو جۆرىك لە پۆزىش بۆ ھىنانە و مەشيانە، واتە: ئىو نەفام بوون، دىنا واتان نەدەكرد، ئەوانىش دەلىن: ئايا تۆ يوسفى؟! دەلى: بەلى، من يوسف ئەمەش بىرايەكەمە، خوا چاكەى لەگەلماندا كردو، ھەر كەسىك پارىزكار بى، خۇراگرىي، بىگومان خوا پاداشتى چاكەكاران زايە ناكات، ئەوانىش دانى پىدا دىن و دەلىن: سۆيىد بە خوا، خوا تۆى بەسەر ئىمەدا ھەلئىزاردو و ئىمە خەتابار بووین، واتە: تۆ شايستەتر بووى كە خوا ھەلتبىزىرى، ئىمەش كاتىك ھەسوودىيمان پى بردى، خەتابار بووین، ئەويش دەلى: ئەمرو ھىچ گلەيەكتان لى ناكەم، خوا لىتان بىوورى، خواش بە بەزمىيترىن بە بەزمىيانە، ئەم كراسەم بەرن بەسەر دەم و چاوى بابمى دابدەن، تاكو دووبارە چاوى چاك بىنەو، لەو نەخۇشىيەو، ھەموو خزم و كەسوكارمەكەشتان بىنن، مال و مندالەكانىشتان بىنن .

ئىنجا كاتىك كە كاروانەكە جىادەبىتەو دەروات، بابيان ھەر لەويو، - لەسەر زەمىنى كەنەانەو، - دەلى: من بۇنى يوسف دەكەم، ئەگەر بە بەھەلە داچووم لە قەلەم نەدەن، ئەوانىش دەلىن: بە خوا تۆ ھەر لە بەھەلە داچوونى پىشپىت دى، بەلام كاتىك كە موزدەدەر دى و كراسەكە بە چاوى يەققووب دەداو، چاوى چاك دەبنەو، پىيان دەلى: ئايا پىم نەگوتن: ئەوھى لە لايەن خواو دەمىزانم، ئىو نەيزانن ؟

که سنبهرمهکیان لهسهر زهوییهو باسی چهینهوهی دارو درهخت دمکات، به لای راستو چهپ دا، که با دهیهینی و دهیجووئینی، که دیاره نهوهش مهبهست پی چهینهوهو جوړیک له لار بوونهومیه.

ئنجایوسف ﷺ لیره دا به بابی دهلی: بابه گیان! نا نهوه ماناو سهرمنجامی نهو خهونه مه که پیشتر بینیبووم، نیستا پهرومردگارم خهونه که می به راست گیرا .

که زور له زانایان دهلین: له نیوان هاتنه دی نهو خهونهو، واته: سهرمنجامه کهی که هاتوته دی و دهرکه وتوهو، خهون بینینه که دا: چل (۴۰) سالی ربهق بووه، چونکه یوسف به مندالیی خهونه کهی بینیهو، به لام کاتیک که تهعبیره کهی هاتوته دی، گهوره بووه! (تاویل) یش به مانای سهرمنجامه، له (أول) هوه هاتوه، (آل یؤل اولاً)، واته: (رَجَع، يَرْجِعُ، رُجُوعًا)، یانی: نهو سهرمنجامه ی که له شتیک دهرمه کهوی، لیرمدا: (تاویل)، یانی: گیرانه وهی خهون بو نهو سهرمنجامه ی که تییدا دپته دی، دهلی: نهوه سهرمنجامی خهونه که مه، خوای پهرومردگارم به راستی گیرا .

ئنجایوسف ﷺ زور به نهزاکهتو نه جابه ته وه دهلی: پهرومردگارم چاکه ی له گهل مندا کرد، که منی له زیندان دهرهینا، باسی بیرمه که ناکات، بو نهوهی دلی برابه کانی بازار نه داو، نیحراجیان نه کاتو شهرمه زاریان نه کات، به لکو باسی نهوه دمکات که خوای پهرومردگار چاکه ی له گهل کردوهو له زیندان دهریهیناوه، که تومه تی پیکرا بوو، ههروه ها دهلی: خوا چاکه ی له گهل مندا کردوه که نیوهشی له بیابانه وه هینا، دوا ی نهوهی که شهیتان بهینی منو برابه کانی تیکدا، لیره ش دا خو ی پیش دهخات، دهلی: شهیتان بهینی منو برابه کانی تیکدا! بیگومان پهرومردگارم بو هر کاریک بیهوی، زور په نهانکارو لیزانه، هر نهو زانای کاربه جیه .

ئنجای له پهرومردگاری دهپارپته وهو، دهفرموی: نهی پهرومردگارم! تو هم هوکمرانییت به من داوهو دهست رویشتووت کردووم، هم له مانای لیکدانه وهی خهونانت فیر کردووم، مانای لیکدانه وهی هر قسه یه کت فیر کردووم، که له مهرا مه کهی و له مهبهسته کهی تیبگم .

چونكى (أَحَادِيث) كە كۆي (حَدِيث) ه، مەرج نىيە تەنيا بە ماناى خەون بى، بەلكو ھەر قەسەيەكە كەسەيك دەيكات، ئەگەر تۆ مەبەستەكەي پشەتەوى بزانى، ئەو شەتەيكى گەنگە، يوسف عَلَيْهِ السَّلَام بەو شەوئەيە بوو، ياخود مەبەستى لە: (تأويل الأحاديث) يانى: ھەرمايشتەكانى خوا، وەحىي و پەيامى خوا، چاك لە مەبەستو مانا مەرامەكەي تەبگەي، ئنجا دەفەرموئ: ئەي بەدەيئەنەرى ئاسمانەكان و زەوى! تۆ سەرپەرشتەيەرمى لە دنيا و دوا رۆژدا، بە ملكەچىي بىمەرىنەو، وە دەگەل صالھان و چاكانم بخە .

ئەمە سەيزدە (۱۳) ئالقەكە، كە زنجىرەي بەسەرھاتى يوسف عَلَيْهِ السَّلَام لە قورئاندا پەيكدەين .

دەرسى پارزەدەيەم و كۆتايى: ئەنجامگىرىي: كە ئەمىش دە (۱۰) ئايەت دەگرىتە خۆي، ئايەتەكانى: (۱۰۲ تا ۱۱۱)، واتە: كۆتا ئايەتەكانى سوورمى يوسف، كە خوا عَلَيْهِ السَّلَام لەم دە (۱۰) ئايەتەدا سەرمتا، روو لە پەيغەمبەرى خاتم عَلَيْهِ السَّلَام دەكات، كە ئەوانە لە ھەوالتەكانى ناديارن، بۆ تۆمان سەروش كەردوون، واتە: نە خۆت زانىوتن، نە كۆمەلگا و دەورووبەرەكەت، نە ھىچ كەس ئاوا نەيزانىو، دوايى دەفەرموئ: تۆ لە لايان نەبووى كاتەيك كە ھەموويان لەسەر ئەو پىلانە كۆبوونەو، كە بىرىتى بوو لەوئەي يوسف عَلَيْهِ السَّلَام لە بابى دابەرن، بىكوژن، ياخود بىخەنە چال و بىرىكەو، كە دوايى ئەوئەي دووھەمىيان كەرد، تۆ لەوئەي نەبووى، كە واتە: ئەو ھەموو وردەكارىيانە كە خوا عَلَيْهِ السَّلَام بەياني كەردوون، كە مەرج نىيە لە كەتەبە پەشووھەكانىشدا بەو شەوئەيە بووبن، كە ئىمە ئىستا تەماشاي پەيمانى كۆن دەكەين، زۆر حالەتى دەروونىي، وەك: ھاندەرى يوسف كە ئەوئەي گوتو، ھاندەرى وان كە واپان كەردو، ھاندەرى عەزىزى مىسر، كە فلان قەسەيەي كەردو، ھاندەرى ئافەرتەكە كە بوختانى بە يوسف كەردو... ھتد، ئەو ھەموو وردەكارىيانە، كە تەنيا خوا پەيمان ناگادار بوو، لە پەيمانى كۆندا نەين .

دوايى دەفەرموئ: تۆش ھەرچەندە بتەوئ و سوور بى، زۆرەي خەلكى ھەر ئيمان ناھەين، ئەگەرنا دەبوو ھەر بەو كە تۆ بەسەرھاتەيكى وەك ئەم بەسەرھاتەي يوسفيان بۆ دەخوئەنەو، بەو ھەموو وردەكارىيەو، كە خۆشت نەخوئەندەواری، گەلەكەشت نە شارمزاو نەخوئەندەوارن، كە ئەم بەسەرھات

گىرپانەومىيە لە ھىئە گشتىيەكانىدا، رېك وەك ئەومىيە كە لە پەيمانى كۆندا ھاتو، كە لەلای خاومەن كىتئەكانە، دەبوو ھەر ئەو بەكەنە بەلگە لەسەر ئەو كە تۆ پىغەمبەر خاوى ﷺ، بەلكو زۆر لايەنى پەنھان كە لە قورئاندا باس دەكرىن، لە بەسەرھاتەكان، لە كىتئە پىشووۋەكاندا نىن، ياخود لە وىدا بە ھەئە باسكراون و دەستكارى كراون، قورئان ئەوانەش راست دەكاتو ھ .

دوايى دەفەرموئ: تۆ لە بەرانبەر ئەو ھەدا كە پەيامى خاويان پى دەگەيەنى، ھىچ كرى و پاداشتىان لى داوا ناكەى، چونكە ئەو ھەر بىرخەرەومىيە بۆ ھەموو جىھانىيان، دوايى خوا ﷻ باسى ئەو دەكات كە زۆر نىشانە ھەن لە ناسمانەكان و زەويدا، ئەو بىتەرپاوانە بە لاياندا رەت دەبن، بەلام وەك پشتيان تى بكنە، بە چاوى عەقل و دل سەرنجيان نادەن و، پەنديان لى وەرناگرن و، وەك نىشانەى خوا مامەئەيان لەگەندا ناكەن .

دوايى دەفەرموئ: زۆر بەشيان بېروا بە خوا ناھىنن، مەگەر ھاوبەش بۆ خوا دانەربن، واتە: كاتىك كە دان بە بوونى خاودا دىنن، شىركى دەخەنەگەل، دان بە بەدەيھىنەرەيەتى و پەروردگارەيتى و خاومندارەيتى خاودا دىنن، بەلام لە بەندايەتى كەردن و لە پەرسىتى خاودا، ھاوبەشان پەيدا دەكەن، ھاوبەش بۆ خوا دادەنن .

دوايى خوا ﷻ ھەر شەيان لى دەكات و دەفەرموئ: ئايا دىنيان لەو ھى كە داپۆشەرىك لە سزاي خوا بۆيان بى، ھەورىك بەلەيەك كە دايان بپۆش، دىنيان لەو ھى كە بەلەيەكى وايان بۆ بى، ياخود (ساعة) واتە: ئاخىر زەمان كىتوپر بى و، ئەو دىنايە تىكجى بەسەرياندا، بى ئەو ھى ئەوان ھەستى پى بكنە، ئايا دىنيان؟! دوايى بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئ: بلى، ئا ئەمە رېبازى منە، خۆم و ئەوانەى كە شوپنم كەوتوون لەبەر رۆشنايى دا بەرەو خوا بانگەواز دەكەين، پاكى بۆ خوا، من لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران نىم .

پاشان خوا ئەو راستىيە رادەگەيەنى و دەفەرموئ: لە پىش تۆدا بەس پىاوانمان بە پىغەمبەر رەوانە كەردوون، لە خەلكى شارە قەلەبالغەكان، واتە: نە ئاھرىتمان ناردوون، نە خەلكى لادى و بىابان نشىنشىمان ناردو، چونكە دەبى كەسانىك بىنە نوپنەرى خوا، كە عەقل و ھۆشكى ھۆشيارو دلىكى بىداریان ھەبى و،

لە نیۆ قەلەبەلغیی دا ژیا بن و، بە عادتو نەریتی خەلک شارەزا بن، ئنجا بیاوانیش زیاتر دیارە شایستەن کە ئەو باری قورسی پێغەمبەراییەتیە هەلبەگرن .

دوایی دەفەر موی: ئایا بە زەویدا نەرۆیشتوون کە سەرنج بەدەن: سەرەنجامی ئەوانە ی پێش ئەوان چۆن بوو، تا کو بەندیان لیۆمەر بگرن؟! بێگومان مەنزلگای دوا رۆژ باشترە بۆ کەسانیک کە پارێز دەکەن، ئایا نافامن !؟

دوایی لە میانی باسی بەسەرھاتی پێغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دەفەر موی: پێغەمبەرەن بەردەوام بوون، هەتا کاتیك کە پێغەمبەرەن نا ئومید بوون، واتە: نا ئومید بوون لەو هی کە گەلەکانیان برۆا بیئین و، گومانیان وابوو، واتە: خەلکە کەش گومانیان وابوو کە پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) درۆیان لە گەل کراو، کە گوتراو: گەلەکانیان سزا دەدرین، ئەگەر ئیمان نەهینن، ئەمە واتایەکی، چەند واتایەکی دیکەشی هەن، کە دوایی باسیان دەکەین، ئا لەو حالەتەدا کە پێغەمبەرەن نا ئومید بوون، لە ئیمان هینانی خەلکەکانیان، خەلکە کەش گومانیان وابوو، یاخود یەقینیان وابوو کە پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) درۆیان لە گەلدا کراو، لە لایەن خواو، هیج سزا نادرین لەسەر ئەو هی کە برۆا ناهینن، ئا لەو حالەتەدا: ﴿جَاءَهُمْ نَصْرًا مِّنَ رَبِّهِمْ﴾ یوسف، یارمەتی و ھاوکاری ئیمەیان بۆ ھاتو، ئەوانەش کە ویستمان، دەرباز کران، چونکە بێگومان سزای ئیمە لە کۆمەڵی تاوانباران، بەرپەرچ نادریتەو .

لە کۆتایی دا خوا ﷻ دەفەر موی: بێگومان لە گێرانیەو هی بەسەرھاتی پێشووەکاندا: پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) گەل و کۆمەڵگایەکانیاندا، بەند هەیه بۆ خواوێن عەقلان، ئنجا ئەم قورئانەش ئەو بەسەرھاتانە کە خوا دەیانگێریتەو، قسەیهک نیە، کە هەلبەسترا بی، بەلکو بە راست دانەری کتیبە پێشووەکانە، ئەوانە ی لە پێش دا رابردوون، هەر و ھا روونکەرەو هی هەموو شتی کە ژیا نی بەشەر پێویستی پێی بی و، رینمای و بەزمییە، بۆ کۆمەڵیک کە برۆا بیئین .

ئەمەش پێناسە و خستە رووی نیۆمەرۆکی سوورەتی یوسف ﷻ بوو .

چند زانیا ریه ک له باره می یوسف و

بابی و برایه کانیه وه

چند زانیاریهك لهبارهی یوسف و

بابی و برابره کانه وه

به ره له وهی دهست بکهین به توئزینه وهی نایه ته کان، پئویسته چهند زانیاریه گیش بخهینه روو، که دیاره نهو زانیاریانه زیاتر له پهمانی کۆن، له ویشدا له تهوراتو به تایبته له (سفر التکوین) به پلهی یه کهم و مرده گیرین :

یه کهم: ره چه له کی یوسف عليه السلام:

له (صحيح البخاري) دا هاتوه، که پئغه مبه عليه السلام دهربارهی یوسف فهرموویته تی: { الْكَرِيمُ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ: يَوْسُفُ ابْنُ يَعْقُوبَ ابْنُ إِسْحَاقَ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ } (البخاري برقم: (٣٣٨٢)).

واته: به پیزی کورپی به پیزی کورپی به پیز، یوسفی کورپی یه عقووبی کورپی نیسحاقی کورپی ئیبراهیم (عليهم الصلاة والسلام).

دیاره یوسف کورپی یه عقووب بووه، یه عقووبیش کورپی ئیسحاقه، ئیسحاقیش کورپی ئیبراهیمه، ئیبراهیم (خَلِيلُ اللَّهِ) سهلاتو سهلامی خوا له سه ره موویان بی.

دووهم: ناوی برابره کانی یوسف:

یه عقووب عليه السلام وهك له پهمانی کۆندا هاتوه، له سوورمتهی یوسفیشدا هه ره نامازه که دهیگرته وه، که جگه له یوسف یازده (١١) کورپی بوون، چونکه به پینی خهونه که یوسف عليه السلام، که دهفه رموی: ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ

وَقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَجْدِينَ ﴿١٠٩﴾ یوسف، دواییش که دمه رموی: ﴿ وَرَفَعَ أَبُوئِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْتِبِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ﴿١١٠﴾ یوسف، که دیاره مانگو و خۆر بابو دایکه کهینی، یازده (١١) ئەستیره کهش، یازده (١١) برایه کاننی، که واته: دمی یعقوب جگه له یوسف، یازده (١١) کوری بووبن .

ئینجا ناوه کانیان له قورئاندا نه هاتون، له بهر نه وهی هیچ حکمه تیک به وه نایه ته دی، به لام له پیمانی کۆن، له (سفر التکوین) له (إصحاح) ی (٢٩ و ٣٠) ^(١) له لاپه رگانی (٧٨، ٧٩، ٨٠) درێژمه کی داوه، دمرباره ی کوره گانی یعقوب عليه السلام و به م نیه ناوه گانی هیناون:

(١) راؤیین .

(٢) شمعون .

(٣) لاوی .

(٤) یهوذا .

(٥) یساکر .

(٦) زیولونا .

ئهم شهش کوره له (لیئة) بوون، که کچی خالی یعقوب بووهو، خالی یعقوب ناوی (لابان) بووه .

(٧) یوسف .

(٨) بنیامین .

١، بروانه: التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس العهد القديم، سفر التکوین، الإصحاح: ٢٩، ٣٠، ص ٧٨، ٨٠.

ئەم دووانەش لە (راحىل) كچى دووہمى خالى يەعقوب، كە ناوى (لابان)ە
پەيدا بوون، ديارە (لابان) دوو كچى بوون، (لىئە) ياخود (بىيا) لەگەل (راحىل)
ھەردوو كيان كچى (لابان) بوون .

(٩) دان .

(١٠) نضالي .

ئەو دووانەش لە (بەلھا) يان (بىلھا) بوون، كە كەنيزەكى (راحىل) بووہ.

(١١) جاد .

(١٢) اشير .

ئەو دووانەش لە (زلفا) پەيدا بوون، كە ئەویش كەنيزەكى (لىئە) بووہ.

ھەلبەتە ئەمە (عبدالوهاب بن النجار) لە (قصص الأنبياء)^(١) دا ھىناويەتى،
دوايىش وردتر ئاماژەى پىدەكەم و لە پەيمانى كۆنیشدا ھاتوہ .

سەيئەم: بەسەرھاتى ھاوسەرگىرىي يەعقوب، لەگەل دوو كچەى خالى بە
ناوى لابان:

لە پەيمانى كۆندا ھاتوہ، كە من ناتوانم ھەمووى بىنەم، بەلام ئەوہى جىيى
مەبەستە لە (سِفْر التكوين) لە (إصحاح)ى (٢٨) لاپەرە (٧٥) دا دەلى: (فَاسْتَدْعَى
إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ وَيَبَارِكُهُ، وَأَوْصَاهُ وَقَالَ لَهُ: لَا تَتْرُوجُ مِنْ بَنَاتِ كَنْعَانَ، قُمْ انْطَلِقْ إِلَى
سَهْلِ أَرَامَ، إِلَى بَيْتِ بَثْوَيْلَ أَبِي أُمِّكَ، وَتَزَوَّجْ إِحْدَى بَنَاتِ لَابَانَ...).

كە ئەمە دوايى درىزىيەكى ھەيە، كاتىك ئىسحاق يەعقوب دەنيرى بۆ لای
لابان، واتە: ئىسحاق يەعقوبى بانگ كرد، (سەلامى خويان لى بى)، دوعاى بۆ
كردو نامۆزگارىي كردو پىي گوت: ئن لە كچانى كەنعان مەھىنە (دەوروبەرى
فەلەستىن) ھەلسە برۆ بچۆ بۆ لای دەشتى ئارام، (ناوچەى حەرپران و لای دىمەشق و
ئەولاتر) لەوئى بۆ لای مالى (بثوئيل) بچۆ، بابى دايكت، (واتە: باپىرى)، لەوئى
يەكئىك لە كچەكانى (خالت) (لابان) بەھىنە .

ننجا له (إصحاح) ی (٢٩) لاپەرە (٧٧) دا دەلێ: (وَتَابِعَ يَعْقُوبَ رِحْلَتَهُ حَتَّى وَصَلَ رِضْ حَارَانَ..) حەرەران دياره که له نیو سووریای نیستادایه، واته: یهعقووب رویشتو و سهفه رهگه‌ی درێژه پێدا، تاكو گه‌یشه سه‌ر زه‌مینی حاران، { (حَارَانَ) یان (حاران) هه‌ردووکیان ده‌گوترین } .

ننجا هه‌ر له ئیصحاخی (٢٩)، له لاپەرە (٧٧ و ٧٨)، له ژێر ناوونیشانی هاوسه‌رگه‌یری یه‌عقووب له‌گه‌ڵ لینه‌و راحیل دا، له‌وباره‌وه‌ش ته‌فصیلاً یکی هه‌ناوه: (زواج یعقوب من لیئة و راحیل) :

دەلێ: { وَقَالَ لَابَانَ لِيعْقُوبَ: هَلْ لَأَتَّكَ قَرِيبِي تَخْدُمُنِي مَجَانًا؟ أَخِيرَنِي مَا جُرْتُكَ؟ وَكَانَ لِلآبَانَ ابْنَتَانِ، اسْمُ الْكُبْرَى لَيْئَةَ، وَاسْمُ الصَّغِيرَى رَاحِيلَ. وَأَجَابَ يَعْقُوبُ خَالَهٗ: أَخْدِمُكَ سَبْعَ سِنِينَ لِقَاءِ زَوْاجِي بِرَاحِيلَ ابْنَتِكَ الصَّغِيرَى. ثُمَّ قَالَ يَعْقُوبُ لِلآبَانَ: أَعْطِنِي زَوْجَتِي لِأَنَّ خِدْمَتِي قَدْ كَمَلْتُ، فَأَدْخُلْ عَلَيْهَا. فَجَمَعَ لَابَانَ سَائِرَ أَهْلِ النَّاحِيَةِ وَأَقَامَ لَهُمْ مَأْدِبَةً، وَعِنْدَمَا حَلَّ الْمَسَاءُ حَمَلَ ابْنَتَهُ لَيْئَةَ، وَرَفَّهَا إِلَيْهِ فِدَخَلَ عَلَيْهَا. وَوَهَبَ لَابَانَ زَلْفَةَ جَارِيَّتِهِ لِتَكُونَ جَارِيَةً لِابْنَتِهِ لَيْئَةَ. وَفِي الصَّبَاحِ كَتَشَفَ يَعْقُوبُ أَنَّهُ تَزَوَّجَ بِلَيْئَةَ! فَقَالَ لِلآبَانَ: مَاذَا فَعَلْتَ بِي؟ أَلَمْ أَخْدِمْكَ سَبْعَ سِنَوَاتٍ لِقَاءِ زَوْاجِي مِنْ رَاحِيلَ؟ فَلِمَ آذَا خَدَعْتَنِي؟ فَأَجَابَهُ لَابَانَ: لَيْسَ مِنْ عَادَةِ بِلَادِنَا أَنْ نَزَوِّجَ الصَّغِيرَةَ قَبْلَ الْكُبْرَى. أَكْمَلْتُ أَسْبُوعَ لَيْئَةَ، ثُمَّ نُزَوِّجُكَ مِنْ رَاحِيلَ، لِقَاءِ خِدْمَتِكَ لِي سَبْعَ سِنِينَ أُخَرَ. فَوَافَقَ يَعْقُوبُ، وَأَكْمَلَ أَسْبُوعَ لَيْئَةَ، فَأَعْطَاهُ لَابَانَ رَاحِيلَ ابْنَتَهُ زَوْجَةً أَيْضًا. وَوَهَبَ لَابَانَ بِلْهَةَ جَارِيَّتَهُ لِتَكُونَ جَارِيَةً لِابْنَتِهِ رَاحِيلَ. فِدَخَلَ يَعْقُوبُ عَلَى رَاحِيلَ أَيْضًا، وَأَحَبَّ رَاحِيلَ أَكْثَرَ مِنْ لَيْئَةَ. وَخَدَمَ خَالَهٗ سَبْعَ سِنِينَ أُخَرَ^(١).

(په‌یمانی گۆن) به‌سه‌ره‌اته‌گه‌ی باس‌کردوه، که دوا‌ی نه‌وه‌ی ئیسه‌حاق یه‌عقووب ده‌نیرێ و ده‌لێ: به‌جۆ بۆ لای خا‌لت، یه‌کیک له‌ که‌چه‌کانی وی بێنه، باس ده‌کات، که چۆن چووه‌وه له‌ رینگا خه‌ونی بینه‌وه‌وه، دوا‌یی به‌ هه‌ر حال رویشتوه، تا‌کو چۆته

(١) ب‌روانه: التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس العهد القديم، سفر التکوین، الإصحاح: ٢٩، ص

مالى خالىو، دەستى كىردە بە شىوانىي، ديارە ئەوان مەردار بوون و شىوانىي بۇ كىردوون .

ئىنجا لابان بە يەققووبى گوت: ئىنجا ئايا ھەر لەبەر ئەوھى تۇ خىزمى بە بەلاش خىزمەتم دەكەي، ھەوالم پىيدە كىرئىكەت چىيە؟ چىت لە بەرانبەردا بدەمى؟ لابان دوو كچى ھەبوون، كچە گەورەكەيان ناوى (لَيْئَة) بوو، كچە گچكەش ناوى (راھىل) بوو، يەققووب وەلامى خالى دايەوھ، گوتى: ھەوت سالان خىزمەتت دەكەم، (واتە: شىوانىيىت بۇ دەكەم) لە بەرانبەر ئەوھدا كە تۇ كچە گچكەكەت (راھىل)م بدەيە، ئىنجا يەققووب دواي ئەوھى كە ھەوت سالان شىوانىيەكەي تەواو كىردو خىزمەتى كىرد، گوتى: خىزانەكەم بەدەيە، چۈنكە خىزمەتەكەم تەواو بوو، ھەوت سالەكەم تەواو كىردن بۇ ئەوھى بىگواز مەوھ .

لابانىش خەلكى ئەو ناوچەيەي ھەموو كۆكردەوھو دەمەوتى كىردن و سىفرەو خىوانىكى بۇ رازاندنەوھ، ئىنجا دواي ئەوھى كە ئىپوارە داھات لە جىياتى ئەوھى كە (راھىل)ى بۇ بەرى، (لَيْئَة)ى بۇ رازاندەوھو بۇي بىرد، وەك بووك (بەلام ديارە شەو بووھو وەك ئىستا كارمباو چىرا نەبووھ، واش پىدەچى شىوھى يەكدىشىان كىردىن)، ئىدى يەققووبىش دەچىتە لاي (وەك بووك و زاوايەتى)، ھەروھە لابان (زلفە)ى كەنيزەكى خۇشى دەدات بە (لَيْئَة) كە خىزمەتى بىكات، بەلام لە بەرمبەياندا يەققووب بۇي دەردەكەوئ كە (لَيْئَة)ى ھىناوھ، {واتە: كچە گەورەكەي خالى ھىناوھ، ئەويان بۇ گواستۆتەوھ، نەك كچە گچكەكەي كە (راھىل)ە}، بۇيە يەققووب بە لابان دەلئى: ئەوھ چىت پى كىردووم، ئەدى من ھەوت سالان خىزمەتم نەكىردووى كە (راھىل)م وەك ھاوسەر پى بدەي، بۇچى فىلت لى كىردووم؟ لابانىش پى دەلئى: عادمت و نەرىتى ئەم و لاتەي ئىمە، وا نىە كە ئىمە كچى گچكە لە پىش كچى نۆبەرە دا بە شوو بدەين، بۇيە تۇ جارى ھەفتەي (لَيْئَة)ى تەواو بىكە، {ھەفتەيەك لاي بە (وەك بووك و زاوايەتى)}، دوايى (راھىل)ىشت پى دەدەين، لە بەرانبەر ئەوھدا كە ھەوت سالى دىكە، خىزمەتمان دەكەي، يەققووبىش رازى دەبىو، ھەفتەكەي لەگەل (لَيْئَة) دەباتە سەر، دوايى لابان (راھىل)ىشى وەك ھاوسەر

بێدەداو، لابان (بَلْهَأ)ش کە کەنیزەکی خۆی بوو، دەیدا بە کچەگەى (راحیيل) کە
وهك کەنیزەمیهك خزمەتى بکات .

ئنجایەعقووب دەچیتە لای (راحیيل)یش {واتە: لەگەڵ ئەویشدا وهك بووك و
زێواپەتییى}، و (راحیيل)ى خۆشتر دەوئ، لە (لَيْئَةَ)، حەوت سائی دیکەش خزمەتى
خالی دەکات .

دیاره تەورات (سفر التكوين) بەو شیۆمیه ناوی کورەکانی یەعقووبی هیناوه:

(١) راؤیین .

(٢) شمعون .

(٣) لاوي .

(٤) يهوذا .

(٥) يسآكر .

(٦) زابلون .

ئەوانە هەر شەشیان لە (لَيْئَةَ) کە (لِيبَا)شى پێ گوتراوه، پەیدا بوون .

(١) يوسف .

(٢) بنيامين .

لە (راحیيل) پەیدا بوون .

(٣) دان .

(٤) نفتالي .

لە (بَلْهَأ) کەنیزەکی (راحیيل) پەیدا بوون .

(٥) جاد .

(٦) أشير .

لە (زُلْفَةَ) کەنیزەکی (لَيْئَةَ) پەیدا بوون .

بەو شیۆمیە ئەو دوازدە (١٢) کۆرە بوون، دیارە لە (سفر التکوین) دا بەو شیۆمیە هاتو، بەلام چەندی وایەو چەندی وا نیە؟ حەقیقەت ئێمە هەر شتیک کە لە قورئاندا نەهاتبێ، یان لە سوننەتی صحیحی پیغمبەر دا ﷺ نەهاتبێ، بە تەواوی ناتوانین بلێین: لئی دنیاین و پشت ئەستورین .

لەوبارەوه با ئەم فەرموودمیە سەرنج بەدەین: { عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ بِكِتَابٍ أَصَابَهُ مِنْ بَعْضِ الْكُتُبِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ! إِنِّي أَصَبْتُ كِتَابًا حَسَنًا مِنْ بَعْضِ أَهْلِ الْكِتَابِ، قَالَ: فَغَضِبَ، وَقَالَ: أَمْتَهُوْكَونَ فِيهَا يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَدْ جِئْتُكُمْ بِهَا بِيضَاءَ نَقِيَّةٍ، لَا تَسْأَلُوهُمْ عَنْ شَيْءٍ فَيُخْبِرُوكُمْ بِحَقٍّ، فَتُكْذِبُوا بِهِ، أَوْ بِيَاطِلٍ، فَتُصَدِّقُوا بِهِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ كَانَ مُوسَى كَانَ حَيًّا الْيَوْمَ مَا وَسِعَهُ إِلَّا أَنْ يَتَّبِعَنِي } { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (٢٦٩٤٩)، وَأَحْمَدُ بِرَقْم: (١٥١٩٥)، وَصَحَّحَهُ ابْنُ كَثِيرٍ، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي، (إِرْوَاءُ الْغَلِيلِ) رَقْم: (١٥٨٩) } .

جابیری کۆری عەبدوللا خوا لیان رازی بی دەلی: عومەری کۆری خەتتاب (خوا لئی رازی بی) رۆژنیک هاتە لای پیغمبەر ﷺ نووسراویکی لە خاوەن کتیبەکانەوه دەست کەوتبوو، هات بۆ پیغمبەری خوا ﷺ خۆیندەوه، پیغمبەری خواش ﷺ توورە بوو، فەرمووی: ئەی کۆری خەتتاب! ئایا ئێوە تێیدا سەرگەردان و سەراسیمەن {واتە: لە ئیسلامدا، لە بەرنامەی خوادا سەرگەردان، تاکو پیوستیبتان بە سەرچاوەی دیکە هەبێ؟}، سویند بەوەی گیانی منی بە دەستە، من ئەو بەرنامەیە خوا بە سپیتی و پاکی بۆ هیان، ئێوەش پرسیار لە خاوەن کتیبەکان مەکن، کە وەلامیکی راستان بەدەنەوه، کەچی ئێوە بە درۆی دابنێن {لەبەر ئەوەی متمانەتان پێیان نیە}، یاخود وەلامیکی ناراستان بەدەنەوه، ئێوەش بە راستی دابنێن {لە هەردوو حالان تووشی گوناھ دەبن}، سویند بەوەی گیانی منی بە دەستە، ئەگەر مووسا زیندوو بووایە، هیچ چاری نەبوو، دەبوو شوین من بکەوی .

واتە: بۆ ئەو شتانە که لە رێی وەحییەوه نەبێ نازانرێن، نابێ پشت بە خاوەن کتیبەکان ببەستری، چونکە پەنەنە، بەلام ئایا بۆمان دروستە شتیک کە پەيوەندی

ه عمقیدهوه نیهو، په یومندی به حهرام و حه لالهوه نیه، به لکو زیاتر په یومندی ه هندی بهرچا وروونی و ورده کارییهوه ههیه، سوود ببینن له هندی کتیبی حومن کتیبه کان؟ به دلنیا ییهوه بومان ههیه، هر بویهش توپژمهوانی قورئان، مگر چون دهنه هه موویان له خاومن کتیبه کان هوه نهقل دمکن، به تایبته له بعینی کونهوه، نهوهی په یومندی به به سه رهاتی پیغه مبه رانهوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) ههیه، به لام وهک چی؟! هندی ورده کاری که له قورئاندا نه هاتون، وهک هرجاو ورونی زیاتر، وهک ناوی گوره گانی په عقووب، یان ناوی خیزانه گانی، یان همن ورده کاری دیکه، که شتیکی بنه رمتی ئیمان و عه قیده، پییهوه په یومه ست به. نجا چ به راستیان دابنی، چ به ناراستیان دابنی، نابی به جهزمی درگیری، چونکه ته نیا بهرچاو ورونییه که و له هر دوو حالاندا، چ به راستی سی. یان پیت وابی ناراسته، زیانیکی نیه، به لام نابی به جهزمی بلئی: نهو شته عمر وایه. یا خود هر وایه، مادام نهو زانیارییه له گهل زانسته و عه قل دا تک گیری، پیش هه موو شتیکی له گهل قورئاندا تیکن گیری، یان له گهل هه موو دمییه کی پیغه مبه ردا ﷺ، نهو کاته تو وهک زانیارییه کی زیاده، وهک هندیکی به کاری و بهرچا وروونی، ده توانی لی به هر مه مند بی، ئیمهش هر لهو به گیمهوه، جار جار هندی زانیاری له پهیمانی کونهوه، یا خود لهوهی که پیی حکوتری: (الکتاب المقدس) به ههردوو بهشی: (پهیمانی کون) و (پهیمانی نوئی) بهر دگری، نهومندهی به پیویستی بزانی، جاری واش ههیه، که زانیارییه کی همن تیدا ههبن، {یانی: له کتیبی پیروژ (الکتاب المقدس) دا}، وهک له دریزی تعمیری سوورمتی (یوسف) دا دمیهنین، نهوش به تهئکید باس دهکین و راستی حکمینهوه.

نجا پیویسته نهوش بزانی که به سه رهاتی یوسف ﷺ له (سفر التکوین) دا جور د (١٤) ئیصحاکی بو تهرخان گراون، که ئیصحاکی له جیی سوورمتی ئیمهیه، ه ئیصحاکی (٣٧ تا کو ٥٠)، له لاپه ره (٩٥ تا کو ١٢٥) له (التفسیر التطبیقی للکتاب مقدس) دا، که دهکاته (٣١) لاپه ر، هه مووی بو به سه رهاتی یوسف ﷺ تهرخان تروود. نهو بابه تهی که خوا له سوورمتی (یوسف) دا باسی کردوه، به لام کاتیک هوی خوا له سوورمتی (یوسف) دا باسی کردوه، دهربارهی به سه رهاتی یوسف و،

ئەوھى كە لە پەيمانى كۆندا ھاتو، لە (سُفْر التكوین)دا، بەراوردیان دەگەين، زۆر زۆر جىاوازن، ئەو شىۋە دارشتن و وردەكارىيەى كە لە قورئاندا ھەيە، ئەو ھەموو نەزاكەت و نەجابتە كە لە قورئاندا ھەيە، كە وشەيەكى تىدا نىە ناشايستە بى، لەگەل ئەوھى كە لە پەيمانى كۆندا، ھەيە زۆر جىاوازه .

بەلام ئەمەش ئەو ھەمەردەخات، كە ئەوئىش (پەيمانى كۆن/ تەورەت)، بىگومان كاتى خۆى خۆى پەرورەدگار واقىعەكە چۆن بوو، لەوئىش لە (سُفْر التكوین)دا باسكراو، كە لەگەل ئەوھى كە لە قورئاندا ھاتو، لە ھىلە گشتىيەكانىدا وەك يەكە، بەلام لە ھەندى وردەكارىيدا جىاوازه .

ئىجا لە تەفسىرەكاندا ھاتو كە دواى ئەوھى خۆى زانا سوورەتى (يوسوف)ى ناردۆتە خوارو دايبەزاندوھ بۆ سەر پىغەمبەرى خاتم ﷺ زۆرىك لە خاومەن كىتەبەكان كە بوون، دواى ئەوھى كە ئەو سوورەتەيان خويندۆتەو، تەماشايان كىردوھ لە ھىلە گشتىيەكانىدا، لەگەل ئەوھى كە لە لاي خۆيانە، رىك دىتەو، پىغەمبەرىكى نەخويندەوارىش ئەو زانبارىيانە دەلىو، ھەندىك شتى پەنھانىشى تىدايە، كە لە قورئاندا باسكراون و لە كىتەبەكانى ئەواندا نىن : ئىمانيان ھىناو، دواى ئەوھى كە زانبارىيانە موھەممەد ﷺ پىغەمبەرى خۆايەو، بە سىروشى خوا، ئەو بەسەرھاتانەى بۆ دابەزىنراون .

دەرسى يەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان شەش (۶) ئايەت دەگىرتە خۇى، ئايەتەكانى (۱ تا ۶)، لە سەرەتەى سوورمى (يوسوف)، كە وەك پېشەكى وان، بۇ كۆى بەسەرەتەى يوسوف عليه السلام، كە لەم سوورمىتەدا باسكراو، ئىنجا ئىمە ماناۋ مەبەستى ئەم شەش (۶) ئايەتە شىدەكەينەۋە، كە لەم شەش ئايەتەدا، خوا ﷻ پېناسەيەكى كورتى قورئان دەكاتو، حىكمەتو نامانج لە دابەزىئەرانى قورئان دەخاتەروو، باسى ئەۋەش كراۋە كە خوا بەھۋى دابەزاندنى قورئانەۋە، باشتىن بەسەرەتەى بۇ پېغەمبەرى خاتەم گىراۋمىتەۋە، ھەرچەندە پېشتىرىش لەوبارەۋە بېئاگا بووبى .

باشان باسى خەۋن گىرەنەۋەكەى يوسوف بۇ بابى (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نەكات كە ديارە يوسوف كورى يەعقوبە، كە وا پىدەجى ئەۋ كاتە ئەۋ خەۋنەى نىۋە – وەك پېشتىرىش باسمان كىرد – لە قۇناغى نابالغى دابووبى، لە قۇناغى دە نوازە (۱۰-۱۲) سائى دا، ھەر ئەۋمىندە بووبى، خەۋنەكەشى ئەۋە بوۋە: يازدە نەستىرەۋە خۇرو مانگى بىنىون، كە كىرەۋوشىيان بۇ بىردەۋە، واتە: كىرەۋوشى رېزگىرتن.

بابىشى ئامۇزگارى دىكات كە خەۋنەكەى بۇ براپەكانى نەگىرپىتەۋە، كە سەرنىجام لەبەر ئىرمى (ھەسوودى) پى بىردىنى، پىلانى لە دۇ بگىرن، بەھۋى نەمدان و خوتخوتەى شەيتانەۋە، كە دوزمىنىكى ئاشكراپە بۇ مۇۋف و، ھەمىشە لىنى ە بۇسەداپە .

دوابعىش يەعقوب عليه السلام، موزدە بە يوسوفى كورى دەدات، – ديارە يەعقوبىش تەعبىرى خەۋنانى زانىۋە، ياخود خۋاى پەرومردگار بۇى ئىلھام كىردەۋە – كە ئەۋ ھەمىشە يوسوف ئەۋە دەگەينەنىۋە موزدەى تىداپە كە پەرومردگارى ھەلىدەبىزىرى،

(واتە: ھەئىدەبۇئىرى بۇ پىغەمبەرايەتىي)، تەعبىرى خەونانىشى فىر دەكاتو، چاكەى خۇى لەسەر خۇى و بنەمالەكەى (بنەمالەى يەعقوب) تەواو دەكات، وەك چۇن وەختى خۇى، چاكەى خۇى لەسەر ھەردوو بابى، (واتە: ئىبراھىم و ئىسحاق) تەواو كىردو، كە مەبەست لە چاكە تەواو كىردن، پى بەخشىنى پلەى پىغەمبەرايەتىيەو، دەستىرۇىشتوو كىردنە لە نىو خەلك و كۆمەلگادا.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْعَافِيك ﴿٣﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ يَبْنَئِي لَأَنْقُصُ رُبِّيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾﴾

شیکردنه وهی هه نندیک له وشه کان

مِینَ) : له (ابان) هوه هاتوه، (ابان) له زمانی عه پرمبیدا هم به (لازم) دئ، واته: پئویستی به (مفعول به) ناکات، وهک (أبان القمر) مانگه که دمرکه وت، وه هم به (مُتَعَدِّي) دئ، واته: پئویستی به (مفعول به) دهکات، وهک (أبان محمدُ الكتاب) موحه مهه د کتیبه که ی روونکرده وه، جا به پئی سیاق بؤمان دمرده که وئ که نایا وشه ی (مبین) هه ردوو واتایه که ی واته: (روون) یان (روونکه ره وه)، یان په کیکانی له گه ل دهگونجی ؟

لیره ش: (تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ) نه وانه نایه ته کانی کتیبیکی روون، یان روونکه ره وه، هه ردوو کانی له گه ل دهگونجی، که واته: لیره دا وشه ی (مبین) دهگونجی (مُتَعَدِّي) بی و دهگونجی (لازم) بی، دهگوتری: (أبان الشيءُ يُبِينُ، فهو مبینٌ)، واته: شته که ی روونکرده وه، روونکه ره وه، هه روها دهگوتری: (أبانُ يُبِينُ الشيءُ يُبِينُ)، واته: شته که روون بؤوه، (فهو مبین)، واته: نه و روونه، هه ردوو واتایه که ی له گه ل دهگونجی، هه رچه نده رهنه مانای روونکه ره وه له گه ل دا گونجاوتر بی، چونکه نه م فورئانه مانا و مه به سته کان و به سه ره اته کان و راستیه کان، روون دهکاته وه، خوئی له خودی خؤیدا روون و رؤشنه .

عَرَبِيًّا) : واته: نه م فورئانه به زمانی عه پرمبیدا هاتوه، وشه ی (عربی) به مانای رؤشن دئ، دهگوتری: (الإعراب: البيان)، (إعراب) واته: روون کردنه وه، (أعربَ عن نفسه) واته: مه به سته خوئی روون کرده وه، له فه رمایستی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: { التَّيِّبُ تُعْرَبُ عَنْ نَفْسِهَا } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۷۷۵۸)، تعليق شعيب الأرنؤوط : صحيح لغيره، وَأَخْرَجَهُ أَيضاً ابْنُ مَاجَه بِرَقْم: (۱۸۷۲) قَالَ الألباني: صحيح } ، واته: بیوه ژن (نافرمتیک که شووی کرد بی و هاوسه ره که ی نه مابی) بؤخوئی قسه ی خوئی دهکات، واته: پئویسته به روونی هه لویستی خوئی رابگه یه نی، که نایا به و پیاوه ی که دمیانه وئ لئی ماره بکه ن رازییه، یان رازی

نیه، بهلام کج مهرج نیه به قسهی خوئی تهعبیر بکاتو، نهگهر بیدهنگیش
بن، ناساییه، بهلام بیدهنگیهک نهوهی لی بزامریتتهوه، که رازییه، نهو کاته
پیویستی به قسه کردن ناکات، کهواته: (تُعْرِبُ عَنْ نَفْسِهَا) واته: مهبهستی
خوئی پروون دمکاتهوه .

که خوا دهفهرموی: ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ ﴿الرعد، (ای: مُفْصِحًا، يُحِقُّ الْحَقَّ
وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ) واته: حکمهتیکی پروون، زور به پروونی ههق وهک ههقو،
ناههق وهک ناههق پیشان دمدات .

(الْقَصَصُ) : (الْقَصُّ: تَتَّبِعُ الْأَثْرَ، وَالْقَصَصُ: الْأَثْرُ، وَالْقَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمُتَّبَعَةُ)،
(قصص) به مانای شوین پیکهوتن دی، ههروهها (قصص) به مانای خودی
شوین پییهکانیش دی، دیسان (قصص) به مانای نهو ههوالانهش دی، که
بهدوای یهکدا دین، ننجاشهی (قصص) جاری وایه، وهک(اسم المفعول)
بهکاردی، یانی: (المقصود) گپردراوه، نهو بهسهراهتهی که گپردراوتهوه .

(يَتَأْتِي) : واته: نهی بابیه گیان ! وشهی (آبت) نهه (ت)یهی که دهچپته سهری،
لهجیاتی (ی)ه، له جیاتی بلنی: (یا اَبی) دهلی: (یا آبت) نهی بابی من! بابی
خوم، که زیاتر له حالتهی رینز لیگرتن و سؤزو خووشهویستی دهربریندا،
بهکاردهیتری .

(كَوْكَبًا) : (الْكَوْكَبُ: النُّجْمُ)، وشهی (كَوْكَب) له زاروی قورئان دا به مانای
نهستیره دی، دهگوتری: (كَوْكَبٌ وَكَوْكَبَةٌ، مثل: بَيَاضٌ وَبَيَاضَةٌ)، ...

(سَجِدِينَ) : (السُّجُودُ: أَصْلُهُ التَّطَامِنُ وَالتَّذَلُّلُ) وشهی (سجود) له ریشهدا به

مانای خو نزم کردن و ملکهج کردن دی، وهک خوا ﴿﴾ دهفهرموی: ﴿وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدُونَ لِلرَّحْمَنِ، واته: نهستیرهو درهخت، کرنووش دمهبن، ننجاشه
نایا نهستیرهو درهخت چون کرنووش دمهبن؟ واته: ملکهچن بو فهرمانی خواو
به پیی یاساکانی خوا ﴿﴾ بهریوه دهچن، ههروهها له سوورمتی نهعفرافندا، هاتوه:

﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ (۱۱۱) الأعراف، واته: به کړنووش بر دووی بی بچنه نیو دمرگاکه، که به ته نکید مه به ست نه و منیه نیو چه وانیان بخه نه سهر زموی، چونکه نه گهر نیو چه وانت له سهر زموی بی، ناتوانی بر وی، واته: به ملکه چیی، نجا ملکه چیبه که، چ چه مینه وهی جه سته ی له گه لدابی، چ مه به ست ملکه چیی مه عنه وی بی، واته: به ملکه چ کردن بو فه رمانی خواوه، بچنه نیو دمر وازه که وه، نه ک به لووت به رزی و یاخی بوونه وه .

الرَّيَّاكُ ( ) : واته: خه ونه که ت، ده لئ: (الرُّؤْيَا: مَا يُرَى فِي الْمَنَامِ)، (رؤیا) نهومیه که له خه وندا دمبیرئ، وشه ی (رؤیة) و (رؤیا) هه ردو وکیان به مانای بینین، به لام (رؤیا) نهومیه له خه وندا دمبیرین، (رؤیة) نهومیه که له حالته ی بیداری دا به چاوی سهر دمبیرئ .

الْكَيْدُ ( ) : (ضربٌ من الإحتیال، ممدوحٌ أو مذمومٌ) (کید) جوړیکه له فیل و په نهانکاریه که، نجا نه گهر بو مه به ستی باش بی، نه وه خاونه که ی له سهری مه دح ده کړئ و، نه گهر بو مه به ستی خراپ بی، خاونه که ی له سهری سهر زه نشت ده کړئ .

الْجَبَّيْلُ ( ) : واته: هه لتدمبیرئ، (یصطفیک، ویختارک)، له چیبه وه هاتوه؟ (جَبَيْتُ الْمَاءِ فِي الْحَوْضِ) ناوکه م له گو مه که، یان گو له که دا کو کړد مه، وشه ی (جاییه) ش به و گو له که ور میه ده گوترئ، که ناوی تیدا کو ده کړیته وه، ده گوترئ: (الْحَوْضُ الْجَامِعُ)، (الْإِجْتِبَاءُ: الْجَمْعُ عَلَى طَرِيقِ الْإِصْطِفَاءِ)، (إِجْتِبَاءٌ) نهومیه که شتیک کو بکړیته وه به شیوه ی هه لبراردن .

التَّأْوِيلُ ( ) : (التَّأْوِيلُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْأَصْلِ، وَفِيهِ الْمَوْئِلُ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يُرْجَعُ إِلَيْهِ، والتأویل: هور د الشيء إلى الغاية المرادة منه)، وشه ی (تأویل) به مانای گه رانه وه بو نه سله، بو یه به و شو ی نه ی که خه لکی بو لا ده گه ریته وه، ده گوترئ: (مؤیل)، وه ک خوا ده فه رموی: ﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلاً﴾ (۵۸) الكهف، واته: جگه له خوا شو ی نیکی دیکه و که سیکی دیکه نابیننه وه، بو لای بگه رینه وه، له روژی دوا یی دا، هه موویان ده چنه وه بو خزمه ت خوا .

که واته: (تأویل) بریتیه له گیارانه وهی شتیک بو ئه وه مه به سته ی که لئی و یستراره، بویه یوسف دوا ی ئه وه ی که خه ونه که ی دیته دی، له کو تایی به سه رها ته که ی داو، بابی و دایکی و یازده برایه که ی ده چن بو میسر و، کړنووشی ریز لیگرتنی بو دهبه ن، سلاوی ریزگرتنی حوکمرانان هی لیدمه که ن، ده لی: ﴿ وَقَالَ يَتَابَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ﴾ (۱۰۰)، واته: ئه ی بابه گیان! ئه وه سه رهنجامی خه ونه که مه، که به روه ردرگام هینایه دی .

(الْأَحَادِيثُ) : کو ی (حَدِيث) ه، (كُلُّ كَلَامٍ يَبْلُغُ الْإِنْسَانَ مِنْ جِهَةِ السَّمْعِ أَوْ الْوَجْهِ فِي يَقْظَتِهِ أَوْ فِي مَنَامِهِ، يُقَالُ لَهُ: حَدِيثٌ، وَالْحَدِيثُ مَا يَتَّحَدَّثُ بِهِ الْإِنْسَانُ فِي مَنَامِهِ)، واته: (حَدِيث) هه ر قسه یه که بگاته نینسان له و رووه وه که ده بیستی، یان له ریی وه حییه وه و، له کاتی بیداری یان له کاتی خه ودا، هه روه ها هه ر شتیک که نینسان له کاتی خه وندا قسه ی پیدمه کات، یا خود ده که ویته به رچاوی بیی ده گوتری: (حَدِيث).

(آلِ يَعْقُوبَ) : واته: بنه ماله و نیزیکانی یه عقووب، (يُسْتَعْمَلُ الْآلُ فِيمَا يَخْتَصُّ بِالْإِنْسَانِ اخْتِصَاصًا ذَاتِيًّا، إِمَّا بِقَرَابَةِ قَرِيْبَةٍ أَوْ مُوَالَاةٍ)، وشه ی (آل) به گارده یئری بو که سانیک که تاییه تن به مرؤفه وه، به شیومه که که تاییه تن به خودی خو یه وه، جا چ به هو ی خزمایه تاییه کی نیزیکه وه بی، چ به هو ی سه ر پی بوون و شوینکه و تنه وه بی، دیاره به نسبت (آل یعقوب) وه : کورمه کانی و خزمه کانی، هه م له رووی نه سه بو ره چه نه که وه لئی نیزیک بوون و، هه م له رووی شوینکه و تن و شوین پی هه لگرتنشه وه، لئی نیزیک بوون.

مانای گشتی نایەتەکان

نیمە لەبەر ئەوەی کە پێشتر تا راددەیهک تیشکمان خستە سەر بەسەرھاتی یوسوف عليه السلام لەبەر تیشکی ئەم نایەتە موبارەکانەدا، ھەروەھا لە رووی میژووپیەو ھەندیک شتمان باس کردو، لە رووی پەیمانی کۆنەو ھەندیک زانیارییمان خستە روو، نێردما بە گورتیی لە بارە ئیستا ئەم شەش (۶) نایەتەو دەدوین، کە وەك بێشەکی و رێ خوشکردن وان، دەست پیکردنی گێرانەو ھەو بەسەرھاتی یوسوف عليه السلام نەگەن بابی یەعقوب و یازدە (۱۱) براهەکی و دایکی دا، پاشان ئەو ھەو کە لەسەر دەستی براهەکانی بەسەری ھاتو، ئنجا دوایی لە مائی عەزیزی میسردا کە بوختانی پێ نەکریت و چوونە زیندان و، دوایی ھاتنە دەری، لە زیندان و، بوونی بە عەزیزی میسر، بوونی بە پیاویکی دەست رویشتوو لە میسردا، بە پێ ئەو ھەو کە نایەتەکان دەگەین، وەك خـوا دەفەر موی: ﴿ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ﴾ یوسف، واتە: ئاوا زەویمان بو یوسوف تەخت کرد، یاخود دەست رویشتوو مان کرد کە بە کەیفی خوێ چوونی پێ خوش بوو، لەوێ بەو شیوێ بە گفتاری دەکرد، مانای وایە یوسوف دەست رویشتوو گراو لە ولاتی میسردا، ئەم شەش (۶) نایەتە دەست پێکی ئەو بەسەرھاتەن .

خـوا عليه السلام سەرما دەفەر موی: ﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾، بە ناوی خـوا بە بەزمی بەخشنە، وەك جاری دیکەش باسمان کردو، ھەر کاتیک دەگوتری:

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾، واتە:

- ۱- ئەم کارە دەست پێ دەکەم بە ناوی خـوا.
- ۲- ئەم کارە بو خـوا دەکەم .
- ۳- ئەم کارە بە پێی شەری خـوا ئەنجام دەدەم.

۴- به شان و شهوکه‌تی خوّم ناناژم، به‌لکو به یارمه‌تی دان و به ئاسانکاری خوا ئهم کاره ده‌کم .

ننجا خوا ده‌فهرموی: ﴿الر﴾، دیاره پیشت‌ر له سه‌ره‌تای ته‌فسیری سوورپ‌تی (یونس) دا، قسه‌مان دهرباره‌ی ئهو پیت‌ه پچ‌ر پچ‌رانه، کردوه، که له سه‌ره‌تای بیست و نۆ (۲۹) سوورپ‌ت له قورئاندا، ئهو پیت‌ه پچ‌ر پچ‌رانه هاتوون، کۆی ئهو پیت‌ه پچ‌ر پچ‌رانه‌ش ئه‌گەر دووباره کردنه‌ومیان لی ته‌رک بکه‌ین، چوارده (۱۴) پیت‌ن، باش‌ترین مانا لی‌کدانه‌ومش بۆ ئهو پیت‌انه، که زۆربه‌ی توپ‌ژمره‌وان له‌سه‌ری ریک‌که‌وتوون، ئه‌ومیه که خوا ﷻ له میانی هیئانی ئهو پیت‌انه‌دا که له سه‌ره‌تای ئهو سوورپ‌تانه‌وه هاتوون، که هه‌موویان سوورپ‌تی مه‌ککه‌ین، جگه له دووانیان، مه‌دینه‌یین، که (البقرة) و (آل عمران)، دمه‌هوی به خه‌لک بفه‌رموی: که ئهو قورئانه‌ی ئیوه تکوولی لی ده‌که‌ن، تو‌مه‌تی هه‌لبه‌ستنی پال ده‌دنه‌ لای موحه‌مه‌د ﷺ، هه‌ر له‌و پیت‌و دمنگانه پیکه‌اتوه که ئیوه پنیان دهنوسن و قسه‌یان پی ده‌که‌ن، ننجا ئه‌گەر راست ده‌که‌ن، ئهو قورئانه له لایه‌ن خواوه نه‌فه‌رمووینراوه‌و، نه‌هاتوه، فه‌رموون: ئهو پیت‌و دمنگانه له‌به‌ر ده‌ستی ئیومشدا هه‌ن، ئیوه‌ش وینه‌ی ئهو قورئانه، یاخود وینه‌ی ده (۱۰) سوورپ‌ت، یاخود وینه‌ی سوورپ‌تیکی، بینن، ننجا که نه‌تانتوانی، ئه‌وه بزانه‌ن و دلنیابن که ئه‌وه فه‌رماشتی خوايه‌و، خوا ﷻ هه‌ر له‌و پیت‌انه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستی ئیوه‌دا هه‌ن، ئیوه قسه‌یان ئاساییان لی دروست ده‌که‌ن، خوا فه‌رمووده‌یه‌کیان لی دروست ده‌کات، که ده‌سته‌وسانکه‌ر بی بۆ خه‌لک‌و، پر بی له نه‌ینی، هه‌م له‌ رووی بیژه‌گانه‌وه، هه‌م له‌ رووی ئیوه‌رۆکییه‌وه، له هه‌موو بواره‌کاندا پر بی له نه‌ینی و راستی و، که جگه له‌و زاته‌ی، جگه له‌و که‌سه‌ی، که نه‌ینی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌زانی، هه‌ج که‌سی دیکه ئهو نه‌ینیانه نه‌زانی‌و، ئهو راستیانه په‌ی پی نه‌بات .

﴿يَلٰكٓ ءَايٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ﴾، ئا ئهو نایه‌تانه نایه‌ت‌کانی کتیبیکی روونن، یاخود کتیبیکی روونکه‌ره‌ومن .

ننجا نایا بۆچی به ﴿يَلٰكٓ﴾، دمه‌ینی، که نامازه‌یه بۆ دوور؟ ده‌لین : ئه‌وه ناگادارکردنه‌ومیه له پایه‌و پیگه‌ی به‌رزی قورئان‌و، نایه‌ته سه‌ر سوورپ‌هینه‌رو ده‌سته‌وسانکه‌ره‌مکان .

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، پێشئ هەر ئایەتەکان پێناسە دەکات، کە ئەو ئایەتەکانە هی کتیبیکێ روون، یان هی کتیبیکێ روونکەرەمەن، دوایی خۆی پەرەمەدگار زیاتر تیشکی دەخاتە سەر قورئان و پێناسە دەکات، دەفەرموئ: نیمە دامان بەزاندووە، ﴿ قُرْآنًا ﴾، لە حالیکدا خۆینراومیە، چونکە قورئان یانی: خۆینراوە، (قرآن)، یانی: (مقروءاً)، ﴿ عَرَبِيًّا ﴾، واتە: رۆشنە، وشە (عربی)، بەئێ، مانای زمانی عەرەبیبیش دەگرێتەووە، بەلام لێرەدا وشە (عربی)، نەگراوە بە ناو بۆ نەو زمانە تایبەتیەیی کە گەلی عەرەب فەسە پێدەکەن، ئنجا لەبەر ئەوەی گەلی عەرەب لە زمانی غەیری خۆیان تێنەگەیشتوون، ناویان لێناوە، (عجمی)، واتە: زمانیک کە روون نیە، زمانیک کە لێلە، دیارە زمانی خۆیان پێ روون و رۆشن بوووە .

هەلبەتە هەموو کەسێک زمانی خۆی پێ رۆشنەو، زمانی بەرانبەرەکە کە نایزانی و لێ تێناگات، پێی نارۆشنە، بەلام بە هەر حال ئەم ناو بۆتە ناوونیشان بۆ ئەو زمانە تایبەتیەیی، کە نەتەووەی عەرەب فەسە پێ دەکەن .

ئنجا خوا دەفەرموئ: ئەم کتیبەمان کردووە بە کتیبیکێ خۆینراوەو زۆر رۆشن، ﴿ نَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، بەلکو بفامن، بەلکو تیی بگەن، بەلکو شارەزا بن، دیارە بەلکو (نعلاً)کە، پەيوەندیی بە مرقفەکانەووە هەیه، واتە: ئومید وایە، نەگەری هەیه، کە نیووە تیبگەن، مەبەست ئەوانە، نەگەری هەیه، ئەگەرنا بە نسبت خۆی بالادەستەووە، شتیک بیهوئ بیکات، دەیکات .

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ﴾، ئیمە

باشترین بەسەرھاتت بەسەردا دەخۆینینەووەو دەگێرینەووە، بە هۆی ئەووەو کە ئەم قورئانەمان بۆ تۆ سەروش کردووە، ﴿ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴾، بیگومان تۆ پێش ئەوەش (واتە: پێش ئەم قورئانە) لە بی ناگایان بووی، ئەم (إن)ە (إن)ی (مُخَفَّفَةً)یە لە (مُثْقَلَةً)ە، جاری واش هەیه (إن)، بە مانای (ما النافية) دئ، بەلام چۆن دزمانین: ئەم (إن)ە، بۆ تەنکیدە، بۆ جەخت کردنەوومیە، یاخود بە مانای (ما النافية) دئ؟ بەهۆی ئەم (ل) لامەووە، ﴿ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴾،

ئەم (ل) ه، که بوو، مانای وایه ئەم (إن) ه، بۆ جهخت کردنهومیه، واته: به دنیاییهوهو بیگومان پیش ئەم قورئانه، تۆ له بی ناگیان بووی، لهو بهسهرهاتانه، یاخود له بی ناگیان بووی لهو راستییانهی که له رینگای وهحیییهوه نهبی نازانرین، چونکه زۆربهی توێژمهوان ههر دهئین: ﴿لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾، واته: لهبارهی بهسهرهاتی یوسفهوه، یان لهبارهی ئەو بهسهرهاتانهوه، که له قورئاندا گێردراونهوه، بهلام له راستییدا چهکهکهی زۆر فراوانتره، واته: تۆ له بی ناگیان بووی (ئهی موحهممه!) له ههموو ئەو شتانهی که له رپی وهحی یهوه نهبی نازانرین .

ئنجادیتته سهر باسی بهسهرهاتهکه: ﴿إِذْ قَالَ يُسُفُفٌ لِأَبِيهِ﴾، واته: یاد بکهوه کاتیک یوسف به بابی گوت: ﴿يَا أَبَتِ﴾، ئەهی بابه گیان! ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾، من یازده (۱۱) ئەستیرهه بینین، و خۆرو مانگیشیم بینین، که بۆ من کرنووشیان بردبوو، دیاره - وهک دواییش باسی دهکهین - وشهی (سجده) و (سجود)، مانایهکهی ئەوه نیه که حهتمن نئوچهوانو تهوئل بخریتته سهر زهوی، وهک سهجدهی عیبادت که ئیمه له نوێژدا دهیبینین، بهلکو (سجده) و (سجود)، بریتیه له چهمینهوهو نووشتانهوه، وهک حالتهی جهستهی و بهرهست، ههروهها بریتیه له ملکهچی و زمبوونی و بچووکی پێشان دان، له پرووی مهعنهوییهوه .

یوسف زۆر به کورتیی خهونهکهی بۆ بابی دهگێریتتهوه، که خۆرو مانگو یازده ئەستیرهه بینین کرنووشیان بۆ بردوه، یانی: سلاویان لیکردوهو ریزیان لئ گرتوه، دیاره یهکسهر بابی له خهونهکهی تیدهگات، ئنجا که تهماشای حال و روالهت و ههلسوکهوتهکانی یوسفی کورپشی کردوه، زانیویهتی لئی دهوهشیتهوه، خهونی وا ببینن، ئەو خهونهش دیاره خوای زاناو شارمزا به وهحیی، یان به خورپه (إلهام) تهعبیرهکهی خستۆته دئی یهعقوبهوه عليه السلام، یهعقوب دئیا بووه که خهونهکهی چی دهگهیهنن؟ بۆیه یهکسهر پئی دهئین: ﴿قَالَ يَبْنِي لَا نَقْصُصُ رُءَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾، گوتی: ئەهی رۆله گیان! خهونهکهت بۆ برابهکانت مهگێرتهوه،

سەر یاندا مەخوینەوه، ﴿فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾، چونکە لە ئەنجامی گێرانەوهی
 حەمۆنەکەتدا، کە ئەوانیش تێدەگەن و شتێکی لێ حالی دەبن: خەونەکەت چی
 حکمێنێ؟ سەرەنجام ئێرمیی و حەسوودیی پێ دەبەن و، پیلان و فیلێکت بۆ ساز
 حکمەن و، تووشی گرفت و بەلایەکت دەکەن، بۆیان مەگێرەوه، بۆ ئەوهی ئەوان ئەوه
 مەکن و، سەرەنجام تووشی گرفتاری و زیان نەبی، ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ
 سِتٌّ﴾، بێگومان شەیتان بۆ مرۆف دوزمێکی روون و ئاشکرایە، دیارە خەونەکە
 یوسف عليه السلام ئەوه دەگەینێ کە دیارە یوسف یازدە (۱۱) برای بوون یەکیکیان لە
 -یکی بووه، کە وەك پێشتر باسمان کرد، بە ناوی (بنیامین) کە دایکیان ناوی
 ر حیل) بووه، دە (۱۰) باریهکە دیکە لە دایکی خۆی نەبوون، لە چەند دایکی
 -کە بوون، بە پێی ئەوهی کە لە پەیمانی کۆندا هاتوه، کە یەکیان ناوی (لینة)
 -بوود یان ناوی (لییا) بووه، وێرایی دوو کەنیزەک کە ناویان (زلفة) و (بلهة)، بووه،
 -مەر ئەوهی لە پەیمانی کۆندا هاتوه، راست بێ، ئەگەرنا دەگونجێ هەموویان لە
 -یکێ بووبن، چونکە ئافرەتی و هەیه نەك دە (۱۰) کور، بەلکو جاری وایە
 -تێرش دەبن، هەلبەتە خەونەکە یوسف ئەوه دەگەینێ، کە ئەو یازدە (۱۱)
 -ستێرمیە، یازدە (۱۱) باریهکە خۆینی، واتە: هەرچەندە باریهکی لە دایکیهتی و
 -د (۱۰) باریهکە دیکە لە دایکی خۆی نین، بەلام هەموویان بران و لە بابنی،
 -حۆر و مانگەکش بریتین لە دایک و بابی، خۆر دایکیهتی، چونکە وشە (شمس) لە
 -مانی عەرەبییدا مێنە (مجازی)یە، دەگوترێ: (طَلَعَتِ الشَّمْسُ)، (قَمَرٌ) یەش
 -خیرنە (مجازی)یە، دەگوترێ: (طَلَعَ الْقَمَرُ) لەبەر ئەوهش کە ئەسلی بەهێزتر لە
 -بەداوونی مرۆفدا، دایکە، دایک لە سکی خۆیدا نۆ (۹) مانگان هەئیدەگری،
 -هەبەتە لە هەردووکیان دروست دەبی، بەلام زۆریە زانیان دەئین: لێردا هێمای
 -شمس) دایکی یوسف، هێمای (قمر)یش بابیهتی .

ئنجای دوا یی یەعقوب عليه السلام لە ئامۆزگاری کردنەکە یوسف دا بەردەوام دەبی و،
 -یاتر بەرچاوی رۆشن دەکاتەوه و دلێشی خۆش دەکات، لەبەر رۆشنایی خەونەکەدا،
 -ئەگونجێ خۆی پەرەردگار جگە لەم خەونەش کە یوسف بینیویەتی، بە
 -خۆریه (إلهام)ش خستبێه دلی یەعقوبەوه، کە ئەو کورە (یوسف) ئایندەیهکی

زور روشنی دمیو، که تهماشای نه جابهت و هه لاس و کمت و قسه و رپهتاریشی کردوه، نهوهی تیدا خویندوتسهوه، واته: هم دمگونجی به فیراسمت و روشنبینی خوی، نهوهی زانیبیو، دمشگونجی خوی کارزان به خوربه خستیه دلیهوه، بویهش - وهك دواپی دمردهکوهی - گرنگی زیتری به یوسوف داوهو، زیتر دلی لهسهری بووه، که بهداخهوه ههنديک له تويزمرهوانی قورئان ههر نهو پروه نه رینیهی لی دمگرنو دهلین: لهبهر نهوهی یهعقوب جیاوازی خستوته نیوان کورهگانی، بویه خوا سزای داوه، وهك نهوهی که بهسهر پیغه مهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دی، ههر وهك نهوه بی، که بهسهر خه لکی دیکه ی ناسایی، دی! بهلام پیغه مهرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نهوهی که بهسهریان دی، بههوی نهوهوه نیه، که گوناهیان کردوهو خوا سزایان بداتا! به لکو بو نهوهیه که پلهیان بهرتر بی، واته: نابی نیمه له ههمبانهی خوماندا گویز بزمیرین، پیمان وابی که وهك چون نیمه هه لهیهك دمکین، دواپی خوا سزیمان ددها لهسهری، پیغه مهرانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نهگهر نارهمه تییه گیان هاتبیته پیش، بههوی سزایهکی خوی بووه! نهخیر نهوه مهرج نیه.

ننجا یهعقوب عليه السلام پیش خوی پهرومردگار هیچی لهوبارهوه باس نهکردوه، که جیاوازی خستبیته نیوان یوسوفو کورهگانیهوه، به لکو نهوه برایهگانی یوسوف دهلین: ﴿لِيُؤَسِّفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَا مَنَّا﴾ ﴿٨﴾ یوسف، ننجا نهوان که نامادمین دهستیان بجیته خوینی برایهگیان، بیگومان نهوهشیان بو ناسانه، که بابیان تومهتبار بکن بهوهی: یوسوفو برایهکی لهوان خوشتر دهوین! بهلام خویان دل و دموونهگیان تهواو نهبووه، ننجا نهوان به تهکید پیغه مهران نهبوونه، (ههرچنده ههنديک له تويزمرهوانی قورئان دهلین: ههموویان پیغه مهران بوون)، یاخود نهوکاته پیغه مهران نهبوون و دواپی بوونه پیغه مهران، بهلام من پیم وایه نه پیشی و نه دواپی، پیغه مهران نهبوون، چونکه نهو رپهتارهی نهوان بهدلنیایی له پیغه مهران ناوهشیتهوه، ننجا نیمه ناتوانین تومهتبار کردنی نهوان بو یهعقوب عليه السلام بکهینه بهلگهی نهوه که: یهعقوب لایهنگری کردوه به لای یوسوفو برایهگایدا، لهسهر حیسایی ده کورهگی دی! به لکو نهوان ههر گومانی خرابی خویان بووه، ننجا وهك گوتم: که سیک دستی بجیته خوینی برای خوی و

یغهوئینی، ئاساییه که زمانیشی به تۆمهت بگهری، بهرانبهر به بابی، یان بهرانبهر به دایکی، یان بهرانبهر به هر که سئیک .

ئنجایه عقوب له سهر نامۆزگاری کردنی یوسوف بهردموام دهبی و دمه رموی:

﴿ وَكَذَلِكَ يَجْذِبُكَ رَبُّكَ ﴾، هر بهو شیوه که خوا ئه م خونهی پئشانى تۆ داوهو، ئه و هرچا ورونییهی خستۆته بهرچاوی تۆ، ئاوا بهرومردگارت هه لئدمبژیری،

﴿ رَبِّعَلِمَكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾، هررومها له تمعبیرو مانا لیكدانه وهی، یاخود له روونکردنه وهی، مه بهستی قسان، یاخود له روونکردنه وهی مه بهستی خه ونه گان،

فیرت دمکات، شارمات دمکات، ﴿ وَبِئْتَمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ ﴾، هررومها خوا چاکه ی خۆی له سهر تۆ ته واو دمکات، که بریتیه له چی ئه و چاکه ته واو کردنه؟ دوایی

سی دمکهین، ﴿ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ ﴾، هررومها چاکه ی خۆی له سهر بنه ماله ی یعقوب و بیش ته واو دمکات، ﴿ كَمَا أَنَّمَا عَلَّىٰ أَبُو بَكْرٍ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ﴾، وهك چۆن مو چاکه یه ی خۆی له سهر هر دوو بابت بیشتر ته واو کرد، که ئیبراهیم و ئیسه اق، که بریتی بوو له چی ئه و چاکه یه؟ زۆربه ی تویژمروان ده لئین و واش پی ده چی هر وایی: ئه و چاکه یه مادام به ره های باسکراوه، چاکه ی ره ها بریتیه له پیغمبه رایه تی، ده شگونجی و پرای پیغمبه رایه تی بریتی بی، له خسترویشتوویتی و دست ئاوه لا کردن له زه ویداو، ده سه لات پیدان، ئنجا دیاره ئیبراهیم و ئیسه اقیش هر و ابوون، و پرای ئه وهی که پله ی پیغمبه رایه تی بیان بووه، دست رویشتووو دست کراوه و خاومن ده سه لاتو توانای ماددیش بوون، نه گم خاومن ده سه لاتو توانای سیاسییش نه بووبن، واته: ئه و چاکه و نیعمه ته ی که خوا له گه ل هر دوو باپیرت: ئیسه اق که دهبیته بابی یعقوب بو، ئیبراهیمیش که دهبیته بابی باپیری، وهك چۆن ئه و چاکه ره هایه و نیعمه ته گه ورمیه ی که بریتیه له به خشین پله ی پیغمبه رایه تی، بوانی داوه، به تۆشی ده دات، ﴿ إِنَّ رَبَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾، بیگومان بهرومردگاری تۆ زانایه و کارزانه، زانایه ده زانی چی نه کات، کارزانیسه، ده زانی چۆنی ده کاتو، چۆن له گه ل بهنده گانیدا مامه له نه کات؟

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەکم : خوا ﷻ دواى ئەوەی که دەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ

الرَّحِیْمِ﴾ ، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، دەفەرموی: ﴿الرَّ تِلْكَ

ءَايٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِیْنِ﴾ .

۱- پێشتریش باسمان کرد: ئەو پیتە پچر پچرانە، که لێرەدا سێ پیت هاتوون:

﴿الر﴾ ، ئەوانە لە سەرمتای بیست و نۆ (۲۹)، لە سوورمەتەکانی قورئاندا

هاتوون، گۆی ئەو پیتانەش دواى ئەوەی دووبارە کراوەکان لادەبەری، چوارده

(۱۴) پیتن، که بریتین لە پیتەکانی (أ، ل، م، ص، ر، ک، ه، ی، ع، ط، س، ح، ق،

ن)، که دەگونجێ لە رستهیهکی ئاوادا گۆ بکێنەوه: (نَصَّ حَكِيْمًا، قَاطِعًا لَّهُ

سِرًّا، واتە: دەقیکی کارزانانەى روونه، نەینیی هەیه، هەلبەتە دەشگونجێ بە

شیۆمیهکی دیکەش، رستهی دیکەشی لێ پیکبەینری .

ئنجای زۆر جاری دیکەش گوتوویمان: که زانیان زۆر قسەیان کردوه،

دەربارەى ئەو پیتە پچر پچرانە، که بۆچی لە سەرمتای ئەو سوورمەتانهوه

هاتوون، که (۲۹) سوورمەتن؟ بەلام باشتەرین را - بەلامهوه - هەتا ئەم کاتەى

من ئەم دەرسەى تیدا دەلیمهوه، ئەومیه که خوا ﷻ دمیەوئ بە مروفهکان

بفەرموی بە گشتی و بەتایبەتی بەوانەى که نکوولیی دەکن لە خۆایی بوونی

قورئان، لهوه که سەرچاوهی قورئان، خۆای بئ وینە بئ، (ئەوانەى نکوولیی

لهو راستییه دەکن)، پێیان بفەرموی: ئەو دەنگ و پیتانەى قورئانیان لێ

پیکهاتوه، فەرموودهى بئ وینەى خۆایان لێ پیکهاتوه، لهبەر دەستی ئیومشدا

هەن، دە فەرموون! ئیومش قورئانیکی وا بلین، یان بنووسن، یان بێنن، یاخود

دە (۱۰) سوورمەتی وهك قورئان، یاخود سوورمەتیکی وهك قورئان، ئنجای ئەگەر

نه تانتوانی و، دلنیاش بن که ناتوانن، وهک له سوورپرتی (البقرة) دامه فرموی:
﴿ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا ۗ ﴾، نه گهر نه تانتوانی و نه تانکرد، ههر گیزیش
نایکه ن، ﴿ فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۗ ﴾،
خوتان له ناگریک بپاریزن که سووته مه نییه که هی مرؤف و بهره، بو بیبروایان
ناماده کراوه.

لیره دا دامه فرموی: ﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴾، به لام له سوورپرتی
(یونس) دا: ﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴾، نه وانه نایه ته گانی کتیبیکي
پوونن، یان پوونکه ره موم، نه وانه نایه ته گانی کتیبیکي کارزان و کار به جین.
بیشتریش باسما ن کرد: وشه ی (مبین) له (أَبَانَ) وه هاتوه، ننجا (ابان)، ج (لازم)
بی، وهک (أَبَانَ الشَّيْءُ يُبَيِّنُ)، شته که پوون بوو، دمرکه وت، ناشکرا بوو، یاخود
(أَبَانَ الشَّيْءُ يُبَيِّنُهُ)، شته که ی پوون کرده وه، که واته: (مبین)، ده گونجی
به مانای پوون و پووشن و ناشکرا بی، ده گونجی به مانای پوونکه ره موم
ناشکرا کهر بی، به لام بو ئیره نه وه گونجا وتره بلای: نه م نایه تانه نایه ته گانی
کتیبیکي پووشنکه ره موم، پوونکه ره موم، چونکه له م نایه تانه دا له م سه دو
یازده (۱۱۱) نایه ته ی سوورپرتی (یوسف) دا، به سه رهاتی پر نهینیی یوسف
ﷺ و برایه گانی بابی و دایکی و، نه و خه لکانه ی که مامه له یان له گه لیدا بووه،
له زیندان داو، دواپی له میسرو کاروان و... هتد، له هه موو نه وانه دا، خوا ی
به نهانزان نه و به سه رهاته پر نهینیی پوون ده کاته وه .

۲- وشه ی: ﴿ تِلْكَ ﴾ : ناماژمیه بو دوور، له بهر پایه ی بهرزی نایه ته گانی قورئان،
ننجا بو یه له سوورپرتی (یوسف) دا دامه فرموی: ﴿ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴾،
نه وانه نایه ته گانی کتیبیکي کارزانن، چونکه: له سوورپرتی (یونس) دا - وهک
بیشتر باسما ن کرد - باسی سیفته بهرزه گانی خواو ناوه ههره په سنده گانی
خواو، په گتایی خوا: له به دیهینه رایه تیی و په رومردگاریتیی و ته نیا
به رستراویتیی خواو، باسی نه وه که خوا ﷻ نه و که ون و کائینات و بوونه و موه ی

به هق خولقاندوه، پاشان باسی پیغه مبه رایه تی و وه حیو، باسی زیندوو کرانه وه و پوژی ئاخیر زه مان و قیامت گراوه، ننج حیکمهت و زانی و شارمزی بیسنووری خوی پهر و مردگار له و شتانه دا بهر جهسته دمی، بویه وشه: ﴿ الْحَکِیْمِ ﴾، له ویدا گراوه به سیفمت بو (کتاب)، کتیبیکی کارزان و لیزان و کارامه.

به لام بویه لیهدا وشه: ﴿ الْمِیْنِ ﴾، روونکه رموه، یا خود روشن، گراوه به سیفمت بو (کتاب)، چونکه گیرانه وهی به سهرهاتی (یوسف) و بابو دایکی و برایه کانی، به و هه موو نهینی و راستیانه وه، سیفمتی روشن و روونکه رموه (مبین) ی له گه ل گونجاوتره، نه گه رنا به دنیایی: قورئان هه (حکیم) یشه و هه (مبین) یشه و، هه (کریم) یشه هه (علی) یه و، هه (عظیم) وه هه (مبارک) وه، هه موو خاومنی نه و هه سفانه ی دیکه یه که له قورئاندا بوی به کاره یینراون.

مه سه له ی دووه : که ده فرموی : ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾

﴿ ۲ ﴾، ئیمه دامانه زاندوه، واته: ئه م کتیبانه مان دابه زاندوه، ﴿ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا ﴾، خوینراوه یه کی روونه، ﴿ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾، به لکو بفامن، چونکه وشه ی اقورئان وه ک خوی زانا له سووره تی (القیامة) دا ده فرموی: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبَعَثْهُ قُرْءَانَهُ ﴾ ﴿ ۱۸ ﴾، واته: ئه گه ر خویندمانه وه، به دوی خویندنه وه که ی بکه وه، که واته: اقرآن، واته: (مقروء)، خوینراوه، یا خود (قراء) خویندنه وه، بویه ش ناو له دوا په یامی خوا نراوه: (کتاب)، چونکه ده نووسریته وه، نووسراوه ته وه، ههروه ها ناوی لیبراوه: (قرآن)، چونکه ده خوینریته وه، خوینراوه ته وه، ههروه ک بویه ش ناوی لیبراوه: (ذکر)، چونکه راستیبه کان ده خاته وه بیرئینسان و، بویه ش ناوی لیبراوه: (فرقان)، چونکه هه ق و ناهق، راست و چهوت، هه لال و هه رام، چاک و خراب، بو مروؤد لیك حیا ده کاته وه .

كە تەنیا ئەو چوار ناوہ سەرەكییە، بە بۆجۈونى من، بۇ قورئان بەكارھاتوون، واتە: (۱/ الْكِتَابُ ۲/ الْقُرْآنُ، ۳/ الذِّكْرُ، ۴/ الْفُرْقَانُ)، بەلام ديارە قورئان بە زۆر وەسفف، وەسففراوہ، وەك لە مەوسووعەى: (الإسلامُ كما يتجلى في كتابِ الله) دا، لەو كىتەبەدا كە تەرخانەم كىردوہ بۇ باسى كىتەبەكانى خواو، لە نىوياندا قورئان، بە تەففىل لەوبارەوہ دواوم .

كەواتە: لىرەدا خوا ﷺ پىشى پىناسەى قورئانى بۇ كىردىن، زۆر بە كورتىسى: ئەى موھەممەد ! ئەو ئايەتەنەى بەسەرتدا دەخوینرىنەوہ، ئايەتەكانى كىتەبىكى رۇشكەرەوہن، دوايى زياتر بۇمان روون دەكاتەوہ، كە ئەو كىتەبە لە كۆنۈہ بۇمان ھاتوہ؟

شىكردنەوہس نەم ئايەتە موبارەكە لە پىنج بەرگەدا:

(۱) - ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ ﴾ : ئەسلى خۇى (إِنَّا) يە، يانى: بە جەختكردنەوہ، بە دنىيى، نىمە ئەم قورئانەمان دابەزاندوہ، ئايا بۇجى خوا ﷺ جەخت دەكاتەوہو داكۆكى لەسەر ئەوہ دەكات؟ چونكە نەيارەكانى پىغەمبەر ﷺ، تۆمەتباريان دەكرد، دەيانگوت: (إِفْتَرَاهُ)، خۇى ھەئىبەستوہ، يان دەيانگوت: ﴿ أَسْطِرُّ الْأَوَّلِينَ ﴾ كىتەبەفەى تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ الفارقان خەلك پىنگوتوہو نەویش نووسىويەتەوہ، وەك لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرەموى : ﴿ لَسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴾ ﴿١٣﴾ زەمانى نەوہى كە نامازەى پى دەكەن (كە قورئانى فىرى موھەممەد ﷺ كىردىن، كە غولامىكى نەصرانىيى، يان رۇمىيى بووہ)، زەمانىكى ئەجەمىيە، بەلام ئەم (قورئان)ە، زەمانىكى رۇشنى رۇشكەرەوہمىە، يان: زەمانىكى عەرەبىيى رۇشكەرەوہمىە، كەواتە: ئەو شوپنەى كە ئەم قورئانەى لىوہ ھاتوہ، خوا دەفەرەموى: نىمەين (إِنَّا)، واتە: سەرچاوەى لىوہاتنى قورئان خوايە، نە شەيتانەو، نە مرؤفەو، نە رۇمىيەو، نە نەصرانىيەو، نە ھىچ كەسەو، نە موھەممەد ﷺ خۇشەتى .

(۲) - ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ ﴾ : ئىمە دامان بەزاندو، واتە: لەو پايەى بەرز خۇمانەو
 قورئانمان دابەزاندو، كە لىرەدا ج مەبەست پىى مەقامى مەعنەوىى ھەرە بەرزو
 بى وىنەى خوای پەرومردگار بى، كە خوا بەدېھىنەرەو جگە لە خۆى ھەمووى
 بەدېھىنەرەو: ەپش، ئاسمانەكان، زەوىى، فرىشتە، جند، شەيتان، مرفۇف و،
 ژيانداران و، پرووەك و، ماددەى بى ژيان و، ھەرچى دىكە ھەيەو ئىمە نايزانىن،
 ھەمووى دروستكراوى خوايە .

كەواتە: لە پرووى مەقامى مەعنەوىيەو: بەس خوا ﷻ پەيدارگەر و
 بەدېھىنەرەو جگە لە خۆى ھەرچى ھەيە، ھەمووى دروستكراوو بەدېھىنەرەو
 خوايە، ھەمووى بوونى پەيوەستە بە ويست و دەستەلاتى خوای پەرومردگارەو.

ج لەو پرووەشەو كە خوا ﷻ لە سەر ووى دروستكراوەكانى خۆيەتى، وەك
 زانايان گوتووينا: (إِنَّ اللَّهَ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَاطِنٌ عَنْ خَلْقِهِ)، خوا لەسەر
 ەپشى خۆيەتى، (بەو شىوہيە كە بو خوا شاىستەيە) و، جيايە لە
 دروستكراوەكانى و لە نىو دروستكراوەكانى دا نيە .

ھەندى خەلك لەوانەى كە ناويكى تايبەت بو خۇيان بەكاردين، وەك
 سەلەفيى، { كە لە راستيدا ھەموو مسولمانان دەبى لەسەر رىبازى پيشيني
 چاكيان بن و، ھىچ كەس بوى نيە، بە ناو لە خۇنان، شوپن كەوتنى پيشيني
 چاك لەسەر خۆى قورخ بكات و، خەلكى دىكەى لى بى بەش بكات، چونكە
 گرنگ ئەوہيە تۆ بە كەردەو لەسەر رىبازى پيشيني چاك بى، نەك بە ناو لە
 خۇنان، ھەر وەك گرنگ ئەوہيە كە تۆ بە كەردەو خۆت ساف و ساغ بكەيەو،
 نەك بە ناو لە خۇنان، كە من ئەھلى تەسەوووفم، من: صوفىيم، ھەر وەك گرنگ
 ئەوہيە كە تۆ بە كەردەو پابەندى بە ئىسلامەو، نەك بە ناو لە خۇنان من:
 ئىسلامييم، ھەر وەھا لە پيش ھەموو ئەوانەشدا گرنگ ئەوہيە كە تۆ بە
 كەردەو بو خوا ملكەج بى، من: مسولمانم، نەك بەناو لە خۇنان، چونكە بە ھىچ
 ناو لە خۇنانىك، ئينسان ھىچ كەسب ناكاو ھىچ زياد ناكات، ئەگەر ئەو ناو لە
 خۇنانە، نىومرۇكيكى وەك خۆى لەگەلدا نەبى } .

بەلى ھەندىك لەوانەى كە ناوى سەلەفيى بو خۇيان بەكاردين، لەو بابەتەدا
 بە ھەلەداچوون و كە دەلىن: خوا لە ئاسمانە، وا دەزانن وەك چۆن مانگو

خۆر له ئاسمان، خواش ئاوا له ئاسمانه! واته: ئاسمان دهوری خوای بهرومردگاری داوه !!

که له راستیدا نهوه بۆچوونیکى ههلهیه، بهئى خوا له ئاسمانه، وهک وێپرای قورئان، له فهرموودهکانی پیغه مبه ریشدا ﷺ ئاماژهی پیکراوه، بۆ نمونه: که نیههکیکی که پرو لال، نه یانزانی داخۆ مسوئمانه یان نا؟ پیغه مبه ر ﷺ به ئاماژه پێی فهرموو: (این الله؟) خوا له کوپیه؟ نهویش ئاماژهی بۆ ئاسمان کرد، فهرمووی: نهوه مسوئمانه^(۱).

ههروهها خوای بهرومردگار دمهفرموئ: ﴿ءَاْمِنْتُمْ مِّنْ فِی السَّمَآٰءِ ۙ﴾ ﴿۱۶﴾ الملك، واته: ئایا دئنیان لهوهی که له ئاسمانه، بهلام دمبئ بزانیان ئاسمان، یانی: (فوق) سهروو، یانی: خوا له سهرووی دروستکراوهکانی خۆیهتی، بهو شیومهیهی که بۆ خوا شایستهیهو، خوا لهسهر عهرشو بارهگای خۆیهتی بهو شیومهیهی که بۆ خوا شایستهیه، نهگهرنا نهگهر بلئی: خوا پپووستی به عهرشه، لهسهری بی، نهوه کوفره، ئنجا کاتیک بووه نه عهرش بووه، نه ئاسمان بووه، نه ئاو بووه، نه هیچ شتیک بووه، ههموویان دروستکراوهکانی خوان، ئنجا نهو کاته خوا چۆن بووه، ئیستاش ههر وایه، کهواته: لهسهر عهرشو بارهگا بوونی خوای بهرومردگار، سیفهتیکى خویهوه، سیفهتهکانی خواش وهک خوان، نهویش: ﴿لَیْسَ کَمِثْلِهٖ شَیْءٌ ۗ﴾ ﴿۱۱﴾ الشوری، هیچ شتیک وهک وینهی وی نیه .

کهواته: لیهدا که دمهفرموئ: ﴿اَنْزَلْنٰهُ﴾ ، ههر دوو مانایهکهی راستن :

- ۱- خوا له سهرووی دروستکراوهکانی خۆیهتی .
- ۲- خوا ﷻ له رووی معنهوییهوه بهدیینهرو بهرومردگارو بالادهسته، بهسهر ههموو دروستکراوهکانی خۆیدا، ئنجا لهو مهقام و پایه بهرزوهوه، ئهم قورئانهی دابهزاندهوه.

(۱) رواه مسلم، برقم (۱۲۲۷) عن معاوية بن الحكم السلمي .

۳ - ﴿ قُرْءَانَا ﴾: ئیمه ئیستا وادهزانی قورئان، یانی: (مُصْحَفًا)، ئه وهی که بیغه مبهری خاتمه ﷺ هیناویه تی، به لام له ئه سلی زمانی عه ره بییدا، قورئان یانی: (مقروء) خوینراوه، (کتاب) یش، یانی: (مکتوب) نووسراوه، قورئانیش هم خوینراوه هم نووسراویشه، (قُرْءَانَا أَيْ: كِتَابًا يُقْرَأُ مُنْظَمًا عَلَى أُسْلُوبٍ، مُعَدِّ لِأَنَّ يُقْرَأَ بِاسْتِمْرَارًا)، ﴿ قُرْءَانَا ﴾، واته: کتیبیکه به ریکیی ده خویندریته وه، به شیوازیك ناماده کراوه که به ردهوام بخویندریته وه .

۴ - ﴿ عَرَبِيًّا ﴾، واته: به زمانی گه لی عه ره ب، ئه وه مانایه کی، یا خود به شیومیه که زور به روونی مه به سته کان ده گه یه نی، چونکه: (أَعْرَبَ عَنْ ضَمِيرِهِ)، واته: ئه وهی که له دموونی دابوو، ناشکرای کرد، زمانی عه ره بییی، بویه پیی ده گوتری: زمانی عه ره بییی، چونکه زمانیکه روشنه، مه به سته کان زور به روشنی ده گه یه نی، هه ئبه ته بۆ گه لی عه ره ب وایه، وهك گوتم: گه لی عه ره ب غه یری خوین ناو ناوه (عَجَمًا)، له بهر ئه وهی له زمانیان حالی نه بوون .

۵ - ﴿ لَمَّا كُمْ تَعْقُلُونَ ﴾: به لکو بزامن، به لکو تی بگهن، به لکو زیرین، به لکو شارمزابن، هه موویان ده گریته وه: (رجاء حصول العلم لكم من لفظه ومعناه)، واته: به ئومیدی ئه وهی که زانیاریتان پیی به یدابیی، هه م له رووی بیژمه که یه وه، هه م له رووی مانا که یه وه، ﴿ لَمَّا كُمْ تَعْقُلُونَ ﴾، لی ردها (مفعول به) یه که ی، ئایا چی ده فامن؟ نه یفه رموو، تا کو: (تَعْقُلُونَ مَعْنَاهُ)، (تَعْقُلُونَ لَفْظُهُ)، (تَعْقُلُونَ مَحْتَوَاهُ)، (تَعْقُلُونَ غَايَتَهُ)، هه موویان بگریته وه، بۆ ئه وهی: نیومر و که که ی بزامن، بیژمه که ی بزامن، مه به سته کانی، نامانجه کانی بزامن و تی بگهن.

یا خود ﴿ تَعْقُلُونَ ﴾، لی ردها (لازم) ه، واته: بۆ ئه وهی هوش و زیریی و تی بگه یشتنتان بۆ به یدابیی^(۱).

(۱) چونکه (عَقْلٌ يَعْقِلُ) هه م به (المتَّعِدِي) دئ که بهرکار (مفعول) بخوازی، هه م به (لازم) که (مفعول) ی پیویست نه کات .

﴿ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾ پێش یانی، باشترین گێڕدراوه، وشەى (قَصَص) یش، یان (مَفْعُولٌ مَطْلُوقٌ) ه، که دەر خەرى جوۆرى کردەوه که یە، یاخود (قَصَص) بە مانای (مَفْعُول) ه و وهك چاوك بەکارهێنراوه، بەلام مەبەست پێى (مفعول) ه، وهك (خَلْق)، که بە مانای (مخلوق) دى، جارى واش ههیه، کیشى (فَعْلٌ)، بە مانای (مفعول) دى، وهك (تَبَأً)، بە مانای (مُنْبَأً به)، ههوال پێدراوو، (خَبِر) به مانای (مُخْبِرِه)، واتە: ئهوهى که ههوالى پێدراوه و گێردراوتهوه، دى .

(۲) - که دەفهرموى : ﴿ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾، زۆر بەى توێژەرەوانى قورئان گوتوو یانە: مەبەست پێى بەسەرھاتى یوسوفه عليه السلام.

بەلام دەلیم: بەئى بیگومان بەسەرھاتى یوسوف دەگرتەوه، بەلام لێرەدا مەبەست پێى تیکرای بەسەرھاتەکانى پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلەکانیان و بەسەرھاتەکانى دیکەشە، که لە قورئاندا باسکراون، بە بەلگەى ئەوه که خوا دەفهرموى: ﴿ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ﴾، بەهۆى ئەوهوه که ئیمە ئەم قورئانەمان بوو تۆ ناردوه، باشترین بەسەرھاتت بوو دەگێرینەوه، نەیفەرمووه: (بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذِهِ السُّورَةُ)، چونکە لەم سوورەتەدا بەسەرھاتى یوسوف گێڕاوتەوه، بەلام لە ههموو قورئاندا، کوێ بەسەرھاتەکانى دیکە گێڕاونەوه .

شایانى باسە هەندىک لە زانایان بوو تە مشت و مریان: ئەگەر ئەم بەسەرھاتى یوسوف: ﴿ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾، بى، ئایا ئەوانى دیکە وانین؟! بەلام هەرچەندە لە تەفسیرەکاندا نەمببینیوه، یاخود ئەگەر بینیبیشم نیستا لە یادم نیە، بەلام وا پێدەچى و بە بەلگەى: ﴿ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ﴾، {بەهۆى ئەوهوه که ئیمە ئەم قورئانەمان بوو تۆ سروس کردوه}، مەبەست لێرەدا کوێ بەسەرھاتەکانى قورئان بى، چونکە قورئان و پیرای بەسەرھاتى یوسوف، بەسەرھاتى پێغەمبەرەن دیکەشى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تێدان،

بەسەرھاتەکانی دیکەشی تێدان و هی غەیری پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

کەواتە: مەبەست کۆی بەسەرھاتەکانی قورئانەو، ھەموویان باشتەری بەسەرھاتی گێرراوە (أَحْسَنَ الْقَصَصِ) ن.

(۳) - ﴿يَمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ ، یانی: بە ھۆی ئەووەو کە ئەم قورئانەمان بۆ تۆ سڕوش کردووە، باشتەری بەسەرھاتە گێرراوەکان، بۆ تۆ دەگێرینەووە، کەواتە: بەسەرھاتەکانی قورئان ھەموویان و لە ھەموو روویکەووە باشتەری گێرراوەن .

(۴) - ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ ، واتە: بە تەئکید تۆ لە پێش ئەودا (واتە: پێش سڕوش کرانی قورئان و پێش ئەووی قورئانت بۆ بێ)، لە بێئاگایان بووی، لە بێئاگایان بووی لە چی؟ ھەندیکیان گوتووینانە: واتە: دەربارە بەسەرھاتی یوسوف، بەلام نا، ئەوھش دیسان چەمک و واتایەکە ی فراوانترە، واتە: تۆ لە بێئاگایان بووی، لە ھەموو ئەو راستییانە کە لە پێی قورئانەووە بە تۆ گەشتوون، لە ھەموو ئەو راستییانە کە لە پێی وەحییەووە نەبێ، نازانین .

(الغفلة: إِنْتِفَاءُ الْعِلْمِ لِعَدَمِ تَوَجُّهِ الدِّهْنِ إِلَى الْمَعْلُومِ)، (غفلة)، بریتییە لە نەبوونی زانیاری بەھۆی ئەووەو کە زمین روو ناکاتە ئەو شتە کە زانراوە، یانی: لئ بئ ناگابوون و لئ نەشارمزابوون .

لێرەدا خوا ﷻ زۆر بە روونی بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ رادەگەیەنێ، کە پێشتر بئ ناگابوو، لەو راستییانە کە لە پێی قورئانەووە بۆی دین، جا چ بەسەرھاتی یوسوف ﷺ، چ بەسەرھاتی پێغەمبەرانی دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە چەند شوینان لە قورئاندا خۆی پەروردگار ئەووی دووبارە کردۆتەووە، کە تۆ لەو کاتەدا لەوئ نەبووی، وەك دەقەرموی :

۱ / ﴿ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ﴾ آل عمران.

۲ / ﴿ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ ﴾ القصص .

۳ / ﴿ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ ﴾ القصص .

۴ / ﴿ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴾ يوسف .

واته: تۆ لهوی نه‌بووی، لهو کاته‌دا ناماده نه‌بووی، نه‌دی چۆنی زانی؟ خوا پئی راگه‌یان‌دوهو خوی شاره‌زا به‌رچاوی رۆشن کردۆته‌وه، له رپی نه‌و په‌یامه تایبه‌تییه‌ی خۆیه‌وه .

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م : که ده‌فه‌رموی : ﴿ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ

عَشْرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴾

نهم نایه‌ته موباره‌که که نایه‌تی چواره‌مه، له سن برکه‌دا ده‌تویژینه‌وه :

(۱) - ﴿ إِذْ قَالَ يُوسُفُ ﴾، یادبکه‌وه کاتیک یوسف گوتی: به کئی گوت؟

﴿ لِأَبِيهِ ﴾، به بابی گوت، واته: یوسف عليه السلام شتیکی به بابی گوت، که نئمه

نازانین چییه! هه‌میشه قورئان نه‌و شی‌وازه به‌کار دینی، که تۆ چاومرئ

بکه‌ی نه‌و هه‌واله چییه که دئ؟ سه‌رنجت راده‌کیشی بۆ گوێگرتن، سه‌ره‌تا

نئمه نازانین داخۆ یوسف چ هه‌والیک به بابی راده‌گه‌یه‌نی؟!

(۲) - ﴿ يَا أَبَتِ ﴾، پیشتیش باسما‌ن کرد، نهم (تاء‌ه)، له جیی (یاء‌ه)، واته: (یا

أبي)، ده‌لئ: { التاء في (أبت) تاء خاصة بكلمة الأب وكلمة الأم، في النداء

خاصة، على نية الإضافة إلى المتكلم، فمضادها مضاد: يا أبي، نهم (تاء‌ه)

تایبه‌ته به وشه‌ی (اب) و (ام‌ه‌وه)، ﴿ يَا أَبَتِ ﴾، له کاتی بانگ کردند، که پان

دهدریته لای (یاء) ی قسه کهر، وهك بَلَّیْ: (یا اَبی)، ئهی بابیه گیان! به ههمان شیوه ﴿يَا أَبَتِ﴾، ئەم (تاء) ه، له جیی (یاء) دانیشتوه، ئنجا زۆربهی قورئان خویننهگان، له چهوتهگان و دمیهگان به: ﴿يَا أَبَتِ﴾، خویندوو یانه تهوه، به لام (ابن جعفر) و (ابن عامر)، به (یأبت)، که دیاره ئەو قیرانه تهشی هاتوه، ههر دوو گیان به مانای ئەهی بابیه گیان! دین .

(۳) - ئنجا دواى ئەوهی که بابی دهوینی و ئاگاداری دهکاتهوه، ههوالی پئیده دات: ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾، به دلیلی یه وه من یازده (۱۱) ئەستیره و خۆرو مانگم بینین، دیتمن بۆ من کړنووشیان برد بوو .

پیشتر باسمان کرد، که ئەو یازده ئەستیره مه بهست پئیان یازده برابره گانی :

(۱) (بنامین) ی برای به پئی ئەوهی که له تهورات، له پهیمانی کۆندا هاتوه، ئەگه رنا له هیچ دهقیکی قورئان و سوننه تدا ناوی هیچ کام له برابره گانی یوسف نه هاتوه.

(۲) ده (۱۰) برابره که ی دیکه ی، که له جگه له دایکی خوینی، مه بهستیش له خۆرو مانگ: دایک و بابنی .

ئنجا که دهلی: ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾، بینین کړنووشیان بۆ برد بووم، واته: سلاویان لیکردم به سلاو لیکردنی که له حوکمرانان دهکری، به سلاو کردنی که زۆر ریز لیکرتن و حورمهت لیکرتن دهگه یه نی، نهک سهریان خستبیته سه زهوی، که به ته نکید نه له قورئاندا (سجود)، ته نیا ئەو مانایه ی هه یه و، نه له زمانی عه ره ببیدا، ئنجا (سجدة) ی خواپه رستیش، بیجگه له خوا ﷻ له بۆ که سی دیکه رهوانیه، ببرد ری .

زانایان ده‌لین: بۆچی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ گوتوو یه‌تی: ﴿رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾، ﴿رَأَيْتُهُمْ﴾، نالی: (رَأَيْتُهَا)، دوا یی ده‌لی:
﴿لِي سَاجِدِينَ﴾، نالی: (ساجده)، واته: بۆچی به (جمع المذکر السّالم)،
هیئانوی و راناوی گوی بۆ به‌کار هیئان، که (جمع المذکر السّالم)، بۆ خاوه‌ن
هه‌ست و شعور و عاقل مه‌ندان به‌گاردی؟! زانایان ده‌لین: له‌به‌ر نه‌وه‌ی
کرنووش بردن (سجود) کاری عاقلان و خاوه‌ن شعور و هه‌ستانه، بۆیه نه‌وه
راناوه‌ی بۆ به‌کار هیئان .

ئنجاه نه‌وه‌ی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، وا دیاره له
ته‌مه‌نی مندالییدا بینوو یه‌تی، له ته‌مه‌نی (۱۰-۱۲) سالی دا، که دوا ی حال و
به‌سه‌ره‌ات و رووداوانیکی زۆر، نه‌وه‌ی که لی‌ره له نایه‌تی چواره‌مدا ده‌یفه‌رموی،
له نایه‌تی ژماره سه‌د (۱۰۰) دا، سه‌ره‌نجامی و هاتنه دی نه‌وه‌ی باس ده‌کات:
ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَاكَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رِبِّيَ حَقًّا﴾، واته: باب و دایکی برده سه‌ر ته‌خته‌که
(ته‌ختی حوکمرانی، نه‌وه ته‌خت و باره‌گایه‌ی که له سه‌ری دادنه‌یشت، دیاره کاتی
خوی عاده‌تیا و ابو، چونکه ئیستا خه‌لک له سه‌ر کورسی دادنه‌یشت، به‌لام وا
پیده‌چی نه‌وه‌ی عه‌ر شه پانتایه‌که‌ی زۆر بووبی، جی دایک و باب و خه‌لکی دیکه‌شی
له سه‌ر بووبیته‌وه)، ئنجا هه‌موویان کرنووشیان بۆ برد، واته: بۆی چه‌مینه‌وه، یاخود
سلاویکیان لی کرد که ملکه‌چی و ریز لیگرتن، ده‌گه‌یه‌نی و گوتی: نه‌ی باب! نه‌مه
سه‌ره‌نجامی خه‌ونه‌که‌مه که پێشتر بینبووم، ئیستا په‌روه‌ر دگام هیئایه دی .

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م: که ده‌فه‌رموی : ﴿قَالَ يَبْنَئُ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ

فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾.

شیکردنه‌وه‌ی نه‌مه نایه‌ته هوباره‌که له چوار برگه‌دا:

دوا ی نه‌وه‌ی که یوسوف خه‌ونه‌که‌ی بۆ بابی ده‌گه‌یریته‌وه، چۆنی بینوو،

ئاوا، نه‌وه‌ی نامۆزگاری ده‌کات :

(۱) - ﴿ قَالَ يَبْنَئُ ﴾، (یەعقوب عليه السلام، بابی یوسف)، گوتی: ئەه ی رۆڵە گیان! بۆچی بچووکی کردۆتەوهو نهیفرمووه: (یا ابني)، ئەه کورپه کهم؟ چونکه: ﴿ يَبْنَئُ ﴾، یانی: کورپه کهم، کورپه بچووکه کهم، زانایان گوتوو یانە: (التَّصْفِيرُ كِنَايَةٌ عَنْ تَحْبِيبٍ وَشَفَقَةٍ، نَزَلَ الْكَبِيرُ مَنْزِلَةَ الصَّغِيرِ، لِأَنَّ شَأْنَ الصَّغِيرِ أَنْ يُحَبَّبَ وَيُشْفَقَ عَلَيْهِ)، له بهر ئەوهی بچووک کردنهوه هیمایه بۆ خوشویستن و سۆزو بهزمیی، جاری وایه مرقفی گهورهش دادمه به زینری، بۆ پلهی بچووک، چونکه مندالی بچووک عادمت وایه که خوش بویسترئو، سۆزو بهزمیی زیاتری له گه لدا بنوینری .

واته: ئەه ئەو کورپه که زۆرم خوش دهوی! وهک چۆن مندالێکی بچووک زۆر خوشهویسته و مرقف دهیخاته ژیر جاودییری خۆیهوه و ئاگای لی ددی .

(۲) - ﴿ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ ﴾، خهونه کهت بۆ برایه کانت مهگیرهوه، دهلی: (الْقَصُّ حِكَايَةُ الرَّؤْيَا)، (قَصٌّ)، گیرانهوهی خهونه، (الرُّؤْيَا: رُؤْيَا الصَّوَرِ فِي النَّوْمِ فَرَّقُوا بَيْنَهَا وَبَيْنَ رُؤْيَا الْبِقْظَةِ بِاخْتِلَافِ عِلْمَتِي التَّأْنِيثِ)، (رُؤْيَا) بریتیه لهوه که ئینسان له خهوندا دهیبینی، (کاتیک که دنوی، دهخهوی ههندیك شت دهیبینی، ئەو وینانهی که دهیانبینی، ئەوه پێی دهگوترئ: رؤیا)، له زمانی عه رهیبیدا (رؤیا)، له گه ل (رؤیه)، که یهکیان به (ألف) ههوهی دیکه یان به (تاء التانیث) ه، جیاوازیان خستۆته نیوانیان، بهوه که ئەوهی له کاتی بیدارییدا دهیبینری، پێی دهگوترئ: (رؤیه)، واته: بینینو، ئەوهی له کاتی خهوندا دهیبینری، پێی دهگوترئ: (رؤیا)، که دیاره یهکیان نیشانهی (تانیث) ه که ی به (ألف) ه، ئەوهی دیکه شیان به (تاء) ه، ههه بۆ ئەوهی که جیاوازیان پێکهه .

(۳) - بۆچی یهعقوب نامۆزگاریی یوسفی کورپه کهت که خهونه کهی بۆ برایه کانی نهگیرتتهوه؟ ﴿ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ﴾، ئەگه رنا پیلانیکت له دژ

دەگىپ، (الْكَيْدُ: إِخْفَاءُ عَمَلٍ يَضُرُّ الْمَكِيدَ)، (كَيْدٌ) بىرىتتە لەوھى كارىك كە زىان بەو كەسە دەگەيەننى كە كارمكەى لە دژ دەكرى، بشارىتتەوھ .

وشەى ﴿فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾، ئەو (تەنۋىن)ە، كە لەسەر ﴿كَيْدًا﴾، بۇ مەزن كىردن و زەبەھلاخ كىردنە، واتە: فىئەل و پىلاننىكى گەورەت لە دژ ساز دەكەن .

يەككى بۆى ھەيە بلى: باشە يەعقوب عليه السلام ئەوھى چۆن زانى ؟

دىارە كە گومانەكەى ھاتە دى و براىەكانى يوسوف پىلانىان لە دژى يوسوف گىپرا، بەلام چۆنى زانى ؟

دەلىلىن: ئەگەر باب چ بىر فىراسەت و بەرچا و پوونى ھەبى، كورەكانى خۆى، مندالەكانى خۆى دەناسى، شارمزاىان دەبى، ھەئسوكەوتيان، قەناعەتيان بىرو بۇچوونيان، چىيە و چۆنە؟ لەوھو ھەئىھىتەجاوھ كە: ئەو براىانەى ئەگەر بىت و بزەنن يوسوف خەونىكى وای بىنىوھو، كەم و زۆر لە ماناى خەونەكەشى تىدەگەن، كە جى دەگەيەننى! كە يوسوف دەكەوئتە پىگەو پاىەيەكەوھ: ھەم باب و داىكى پىزى تاىبەتى لى دەگرن، ھەم يازدە (۱۱) براىەكەى، ئەوھ دىارە ئىرەبى پى دەبەن، ئەو ھەسوودى پى بردنەش پالىان پىوھ دەننى، كە فىئەل و پىلاننىكى لە دژ بگىپن، بۇ ئەوھى كە سەرنگوومى بكەن و سەرى بە ھەتارەت بدمن و، نەگاتە ئەو پاىە و مەھامە، كە چاومرپى دەكرى بىگاتى .

دىارە زانىوھەتى كورەكانى چۆن؟ بۆيە ناوا نامۆزگارىى يوسوفى كورى دەكات، ئنجا ئەوھش كە شىمانە و ئەگەرى بۇ داناوھ، بەو شىومىھە ھاتۆتە دى .

(۴) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، ئەمە دەگونجى ھەر قسەى

يەعقوب عليه السلام بى: بىگومان شەيتان بۇ مرؤف دوزمىنىكى ئاشكرابە، واتە: شەيتان لە بۆسە داىە بۇ زىان گەياندن، ئەو خەونەى يوسوفىش عليه السلام بىانوو پاساوىكە بۇ شەيتان كە لە رپى ئەوھوھ خوتخوتەو خەيال و دنەدانى خراب بۇ براىەكانى بكات و پىيان بلى: تەماشاش بكەن! ئەو براىەتان سەرنجام ناواى لى دى، ئىستا رپى لى بگرن، با وای لى نەيەت و پىلانى لە دژ بگىپن .

دیاره قورئان نەبێگێراوەتەوه که ئەوه چۆن بووهو چۆن نەبووه؟ گرنگ ئەومیه دەگونجی ئەمە قسەى یەعقوب عليه السلام بى، که زیاتر وا پێدهچى، دەشگونجى یەكسەر خوای پەرورەدگار وای فەرمووبى: بێگومان شەیتان بۆ مرۆف دوژمنیکى ئاشکرایه و ئەو هەل و دەرڤەتانهى که بۆى هەلدهکەون، بەسەریاندا باز نادات، ئنجا ئەگەر بێت و ئەى یوسوف! ئەو خەونەى تۆ بە براهەکانت بگاتەوه، شەیتان وهك دەرڤەتیک دەمقۆزیتەوه، بۆ براهەکانت، که بیکاته مایه رِق هەلساندنیان و، بیکاته مایه جوولاندنی هەستی بوغزو حەسوودییان بەرانبەرت، سەرەنجام ئەو هەسته خراپه پالیاں پێوه دەنى، که پیلانت له دژ بگێرن، پیلانیکی گەورەت بۆ ساز بکەن، فیلانیکت لى بکەن، بۆ ئەوهى نەگهیه ئەو پێگهیهى بۆت چاومروان دەکرى، ئەو ئاینده رۆشنه .

لێرهدا قورئان تەنیا ئەومندەى فەرمووه، بەلام دیاره له ئیسرائیلیاتدا، ئەوهى له کتیبه پێشووهکانهوه نەقل دەکرى، شت زۆر باسکراوه، بەلام ئیمه مەگەر ئەوهى له گەل نایهتەکاندا تیکنهگیرى و، پەکمان لەسەرى بکهوى، بۆ زیاتر تیشک خستنه سەر چه مکی نایهتەکان، ئەگەرنا نایهتین، به تابهتی هەندیک شت ههیه، که هەر به ئاشکرا له گەل عەقل و مەنتیق و، له گەل قورئان و له گەل واقعیشدا تیکدهگیرى، ئەوه هەر ئیهمالی دهکەین، چونکه زۆر له تەفسیرهکان لاپههه زۆریان رهش کردوونهوه، به زۆر لهو حیکایهتانهى که دواى نامازهى به هەندیکیان دهکەین .

مەسەلهى شەشەم و کۆتایى : که له ئایهتى شەشەم وەردهگیرى :

یەعقوب هەر لەسەر نامۆزگاریى کردن و دلخۆش کردنی یوسوف بەردەوام دەبى: ﴿ وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لە پېتىچ بىرگەدا نەم ئايەتە موبارەكە، دەتويژئىنەوہ:

(۱) - ﴿ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ ﴾، ئاوا بەو شىۋمىيە پەرورمردگارت تۆ ھەلدەبىژىرى، واتە: وەك چۆن تۆى ھەلبىژاردوہ، لەو تەمەنەى نابالغىي و بچووكىيەدا، بەرچاۋ پوونىيەكت بداتى، دەربارەى ئايندەى گەش و پوونى خۆت، ھەر بەو شىۋمىيەش پەرورمردگارت تۆ ھەلدەبىژىرى، بۆ ئەوہى كە لە داھاتوودا بىبى بە مروفىكى شايستە، بىبى بە كەسنىك كە شايستەى ئەوہىي پەيامى خوا بگەيەنى، بىبى بە يەكىك لە پىغەمبەران .

(الإجتباء) دەگوتىرى: (جَبَيْتُ الْمَاءَ فِي الْحَوْضِ: جَمَعْتُهُ)، ئاۋەكەم لە ھەوزەكەدا، يان لە گۆمەكەدا كۆكردەوہ، (جباية)، برىتيە لە كۆكردنەوہى سەرانبەو پىتاك، ھەرۋەھا (جباية)، بە ھەوزىكى گەورە دەگوتىرى، كە ئاۋى زۆرى تىدا كۆبىكىرتەوہ، (إجتباء)، برىتيە لە كۆكردنەوہو ھەلبىژاردنى شتىك .

ئىنجا يەققوۋىيىش - وەك پىشتىرىش ئامازەم پىكرد - ديارە تەعبىرى خەۋنى زانىوہ، ياخود خوا بە وەحىي و ئىلھامىكى تايبەت پىي گوتوہ: ئەو خەۋنەى يوسوف ﷺ جى دەگەيەنى .

(۲) - ﴿ وَرَبِّعِلْمِكَ مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾، ھەرۋەھا لە مانا لىكدانەوہى خەۋنانت فىر دەكات، وشەى (أحاديث) كۆى (حديث)ە، بە ماناى قسە دى، بەلام بە پىي سىاقى ئايەتەكە، لىرەدا دەزانىن كە مەبەست لە (أحاديث)، واتە: خەۋنەكان، ئەوہى كە خەلك لە كاتى خەۋتندا دەيىبىنى و دەيىبىستى، ﴿ تَأْوِيلِ ﴾ پىش بە ماناى گىرانبەوہى شتىك بۆ ئەسل و بىك و پىشەى خۆى دى.

بەلام لىرەدا دەزانىن بە ماناى مانا لىكدانەوہو تەعبىرگەردنى خەۋن دى، بەپىي سىاق دەزانىرى، دەلى: (التأويل: إرجاع الشيء على حقيقته ودليله)، (تأويل)، برىتيە لە گىرانبەوہى شتىك بۆ ھەقىقەتى خۆى، بۆ سەرەنجامەكەى و بۆ بەلگەكەى، كە ئايا جى دەگەيەنى و مەبەست پىي جىيە؟ (والأحاديث جمع

حَدِيث: الْخَبْرُ الْمَتَّحَدُّتُ بِهِ، (أَحَادِيثُ)، - وَهَكَذَا كَوْتُمْ - كَوَى (حَدِيثُ) ه، وَاتِهِ: نُهُو قَسَهِيهِ كِه بَاسْكَرَاوَهُو هَهُوَالِي لِه بَارَمُوهُ دِرَاوَهُ، نُنَجَا: (تَأْوِيلُ)، هَهُرْجَه نَدَه بَه مَانَاي كِيْرَانَه وَهِي شَتِيْكَ بُو نَه سَلَه كَهِي خُوِي دِي، بَه لَام لِيْرَه دَا بَه مَانَاي لِيْكَدَانَه وَهِي خَهوْن (تَعْبِيْر) دِي.

(۳) - ﴿وَيُتْرُ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾، هَهُرُو هَا چَا كَهِي خُوِي لِه سَهَر تُوُو، لِه سَهَر بِنَه مَالَهِي يَه عَقُوُوْب وَ لِه سَهَر دَهو رُو بَه رُو نِيْزِيْكَانِي يَه عَقُوُوْب تَه وَاو دَه كَات، (إِتْمَامُ النِّعْمَةِ: هُو إِعْطَاءُ أَفْضَلِ النِّعْمِ وَهِيَ النُّبُوَّةُ)، (إِتْمَامُ النِّعْمَةِ)، تَه وَاو كِرْدَنِي چَا كِه بَرِيْتِيَه لِه وَهِي چَا كَرِيْن چَا كِه لِه كَهَل نِيْنَسَانْدَا بَكْرِي، چَا كَرِيْن چَا كَه ش بَه رَهَايِي بَرِيْتِيَه لِه بِيْغَه مَبَه رَايَه تِي، چُوْنَكِه بِيْغَه مَبَه رَايَه تِي بَه رَزْرِيْن پَلَهِيَه كِه بَه مَرْوْفَه كَان دِرَاوَهُ، وَهَكَذَا خَوَا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ (النمل، وَاتِهِ: بَلِي: سَتَايِش بُو خَوَاو سَه لَام لِه سَهَر نَه وَ بَه نَدَانَه يَه لِيْبِيْزَار دُوُو، يَان دَه فَه رَمُوِي: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مَنِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (الحج، وَاتِهِ: خَوَا لِه فَرِيْشْتَه كَان وَ لِه مَرْوْفَه كَان نُوِيْنَه رَانِيْكَ هَه لِدَه بِيْزِيْرِي ...

چُوْنَكِه هِيْج چَا كِه وَ نِيْعْمَه تِيْكَ لِه بِيْگَه وَ پَلَهِي بِيْغَه مَبَه رَايَه تِي، بَه رَزْرُو چَا كَر لِه بُوُو (وَجُوْد) دَا نِيَه وَ، نِيْعْمَه تِي مَوْتَلَه قُو رَهَا هَه ر نَه وَ، هَه ر لِه وَهَشَه وَه دَه زَانِيْن لِيْرَه دَا كِه دَه لِي: نِيْعْمَه تُو چَا كَهِي خُوِي لِه سَهَر تُوُو لِه سَهَر بِنَه مَالَهِي يَه عَقُوُوْبِيْش، تَه وَاو دَه كَات، مَه بَه سَت پِيْ بَه خَشْرَانِي پَلَهِي بِيْغَه مَبَه رَايَه تِيَه بَه يُوْسُوْف عَلَيْهِ السَّلَامُ.

وَشَهِي ﴿عَالِ يَعْقُوبَ﴾ يِيْش، چُوْنَكِه پِيْشْتَر بَاسْمَان كِرْد كِه ﴿عَالِ﴾، بَرِيْتِيَه لِه كِه سَانِيْكَ كِه تَايِبَه تَن بَه كِه سِيْكَه وَه، چ لِه رُوِي خَزْمَاتِيَه وَه، چ لِه رُوِي شُوِيْنَكِه وَتَنَه وَه، ﴿عَالِ يَعْقُوبَ﴾ يِيْش، مَه بَه سَت پِيْ كُوْرَان وَ دَهو رُو بَه رِي يَه عَقُوُوْبِيْن، چُوْنَكِه نَه وَ پَلَهِي بِيْغَه مَبَه رَايَه تِي كِه بَه يُوْسُوْف دَه دَرِي، مَايَه

كورتە باسك لہ بارہى خەونەوہ

بە گشتى لە شەش تەومردا دەربارەى خەون قسە دەكەين :

- ۱- پىناسەى خەون .
- ۲- جۆرەكانى خەون .
- ۳- حەقىقەت و پەوايى خەون ، لە پرووى واقع و شەرىعەتەوہ .
- ۴- بەرھەمى خەون ، بە ھۆى خەونەوہ چىمان دەست دەكەوى ؟
- ۵- چۆن مامەلە لە گەل خەوندا بکەين ؟
- ۶- شەش ئاگادارى گىرنگ لہ بارەى خەونەوہ .

۱} پېناسەى خەون :

خەون دياردميهكى مرويهو، دياردميهكى جيهانيشه، واتە: دياردميهكه له ژيانى هەموو مروفتىكدا كەمو زۆر بينراوهو دەبينى، گشتگىرىشه بۆ هەموو مروفت لەسەر ئاستى مروفايهتى له رابردوودا ئىستاشو، له هەموو گۆشهو كەنارەكانى زەمىندا، ئنجا وەك دوايى پىي دەگەين، له راستييدا خەون راستەوخۆ پەيوەندىي بە رووحى ئىنسانەوه هەيه، پەيوەندىي بە ديوى پەنھان و شىردراودى مروفتەوه هەيه، بۆيه تا راددميهكى زۆر وەك مەتەئىك، وەك رەمزو هىمايهك و شتىكى پەنھان، هەميشە جىگای مشتو مې بووهو، بەو شىو بووهو، هەر بەو شىو هەيش دەمىنئەوه .

باشان له كەسىكەوه بۆ كەسىك، بەئكو له كەسىكىشدا له حالەتیکەوه بۆ حالەتیک، دەگۆرئ، ئەوه نيه كه خەلك هەموو بە يەك شىو خەون ببينن، ئەو هەيش نيه كه مروفت خۆيشى هەموو خەونەكانى وەك يەك بن، واتە: هەر مروفتىكىش خەونى جۆراو جۆر دەبينئ، له حالەتى جۆراو جۆردا .

هەروەها مروفتەكانيش بە پىي نامادەيى رووحيى خۆيانو، بە پىي بارى سروشتى دەروونىي و ديوى پەنھانى خۆيان، خەون دەبينن، پەنگە هەبئ خەونەكانى زياتر راست بنو، هەبئ كه خەونى راست كەمتر ببينئ، وەك دوايى باسى دەكەين، ئەوه هەمووى پەيوەندىي بە جۆرو چۆنيهتى رووحو، نامادەيى رووحي مروفتەكانەوه هەيه.

ئنجا دواى ئەوهى گەرام بۆ پەيدا كردنى پېناسەيهك بۆ خەون، پىم وايە باشترین پېناسە ئەوهيه كه (محمد الطاهر بن عاشور)، له تەفسىرەكەى خۆيدا^(۱) هیناويهتى، كه ئەویش له (ابن سينا) موه نەقل دەكات، له كتيبهكەى به ناوى (الإشارات)، (ابن سينا) ش پزىشك و فهيلهسووفو زانايهكى گەوره بووه، (محمد الطاهر بن عاشور) یش، وەك پشتگىرىي كردنو وەك پى رازى بوون، ئەو پېناسەيه

(۱) التحرير والتنوير، ج ۱۲، ص ۲۱۰.

له (ابن سینا) هوه نه قیل دهکات، نجا منیش نهو پیناسهیهی (ابن سینا) به راست دهمزنام، (ابن سینا)، دهلی :

(إِنَّ النَّفْسَ النَّاطِقَةَ وَهِيَ الْمُعْبَّرُ عَنْهَا بِالرُّوحِ، هِيَ مِنَ الْجَوَاهِرِ الْمَجْرَدَةِ الَّتِي مَقْرُهَا الْعَالَمُ الْعُلُوي، فَهِيَ قَابِلَةٌ لِاِكْتِشَافِ الْكَائِنَاتِ، عَلَى تَفَاوُتٍ فِي هَذَا الْقَبُولِ، وَأَنَّهَا تُودَعُ فِي جِسْمِ الْجَنِينِ عِنْدَ اكْتِمَالِ طَوْرِ الْمَضْغَةِ، وَأَنَّ لِلنَّفْسِ النَّاطِقَةِ آثَارًا مِنَ الْإِنْكِشَافَاتِ إِذَا ظَهَرَتْ، فَقَدْ يَنْتَقِشُ بَعْضُهَا بِمِدَارِكِ صَاحِبِ النَّفْسِ فِي لَوْحِ حَسِّهِ الْمَشْتَرِكِ، وَقَدْ يَصْرِفُهُ عَنِ الْإِنْتِقَاشِ شَاغِلَانِ :

أحدهما: حِسِّيَّ خَارِجِيَّ.

والآخر: باطنِيَّ عَقْلِيَّ أَوْ وَهْمِيَّ.

وقوى النفس متجاذبة متنازعة، فإذا اشتد بعضها ضعفت البعض الآخر، كما إذا هاج الغضب، ضعفت الشهوة، وكذلك إن تجرد الحس الباطن للعمل، شغل عن الحس الظاهر، والنوم شاغل للحس، فإذا قلت شواغل الحواس الظاهرة، فقد تتخلص النفس عن شغل مخيلاتها، فتطلع على أمور مغيبية، فتكون المنامات (الصادقة).

رهنگه (محمد الطاهر بن عاشور) تۆزیک تهعبیرو دهربرینه کهی نیبنو سینای دهمستکاری کردبی، وهک له تهفسیره کهی دا نامازهی پیدهکات، بهلام نیومرؤکه کهی پاراستوه .

دهلی: نهفسی گویا (النفس الناطقة)، (نهوه زارومیهک بووه بهکاریان هیناوه بوؤ رووح)، که به رووح تهعبیری لیکراوه، لهو دروست کراوه سهروو ماددیانهیه که شوینه کهی جیهانی سهروهویه، (واته: جیهانی سهرووی ماددی)، نهو نهفسه شایستهی نهوهیه که پهی ببات به دروستکراوهگان، به جیاوازی نهو شایستهیه له کهسیکهوه بوؤ کهسیک، نهو رووحهش له جهستهی کۆرپه لهدا دادهنری له قوناغی زارجوو (مضغه)دا، { واته: نهو کاتهی کۆرپه له به قهد گوشتیکی لی دئ، هیندهی پاروویهک و زار جوویهک } ، کۆرپه له لهو کاتهدا گیانی به بهردا دهکری { وهک نایه ته کهی سوورپتی (المؤمنون)، نامازهی پیدهکات، ﴿ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۝۱۱ ﴾ ، که زۆرپه ی زانایان دهلین: نهوه که دهمرموی: کردمان به دروست کراویکی دیکه،

مەبەست پىي رۇوح بە بەردا كرانه }، وه نەفسى گۇيا، (رۇوح)، چەند شوينەوارىكى
 ھەن لە پەى پى بردنەكاندا، جارى واىە ھەندىك لەو شتانه لەسەر ھەستى
 ھاوبەش (الحسُ المشترك)ى دمنەخشىن، { ھەستى ھاوبەش زاراومىەك بووہ كاتى
 خۇى زانايانى دروونناس كە لە ديوى پەنھانى مرۇفيان كۆليومتەوہ، بەكارىان
 ھىناوہ، كە مەبەست پىي: ديوى پەنھان و نابەرھەستى مرۇفە }، بە زۇرىى واىە كە
 دوو شت، رىگا دەگرن لەوہى كە مرۇف لە رىي رۇوحەوہ، كە عەقل بەكاردىنى،
 بەى بە شتەكان بەرى:

بەكەميان : شتىكى دەرەكىي بەرھەستە، ئەويش ئەومىە كە ئىنسان ھەستەكانى
 سەرقالبن .

دوومىشيان : شتىكى دەرۋونىي عەقلىي، ياخود ومھمىيە .

ھىزەكانى نەفسىش لە نيوان خۇياندا جورىك لە پەلكىش كردن و ناكۆكيان ھەيە،
 ئەگەر بەكىكيان بە ھىز بوو، ئەوہى دىكەيان بىھىز دەبى، بۇ ويئە: ئىنسان كاتىك
 كە رقى ھەلدەستى و توورمىي دەجوونى: ئارمزوى كەم دەبىتەوہ، (ئەوہ شتىكى
 ئاشكرايە)، ھەرۇمھا كاتىك كە ھەستى نيوموہ يەكلا دەبىتەوہ بۇ ئەوہى كارىك
 بكاتو، سەرقال نابی بە ھەستە دەرەكىيەكانەوہ، كە خەم ماىەى سەرقال كردنى
 ھەستە دەرەكىيەكانە { واتە: لە كاتى خەودا ئىنسان چاوى نابىنى، گوپى نابىستى،
 قسە ناكات، شت ناخوات، تا كۆتايى }، ئنجا دەئى: كاتىك كە سەرقالكەرەكانى ھەستە
 روالەتتەيەكان، كەم دەبنەوہ، لە كاتى خەودا، لەو كاتەدا رۇوح دەرەبازى دەبى، لەوہى
 كە سەرقال بى بە خەيال و مھم و شتە روالەتتەيەكانەوہ، لەو ھالەتەدا رۇوح بەى
 بە ھەندى شتى پەنھان دەباتو، لە ئەنجامى ئەوہدا خەونى راست دىنە دى .

دوايى دەئى : خەونى راست ھالەتتىكە كە خوا بە ھەندىك لە بەندە
 ھەئىزاردەكانى خۇى، دەداتو، بەو ھۆيەوہ رىزيان لىدەگرى، ئەوانەى كە نەفسىان
 پاك بۆتەوہ، ديارە ئىنسان تاكو دەرۋونەكەى پاكتر بى، لە شىرك و كوفرو نىفاقو،
 لە سىفەتە خراپەكان بزارى كردبىو، رازابىتەوہ بە ئىمان و خوا بە يەكگرتن و
 تەقواو سىفەتە بەرزەكان، ئەو جورە كەسانە رۇوحەكەيان پەيۋەست دەبى بە
 ھەندىك لەو شتانهوہ، كە زانىارىي خوا پىيانەوہ پەيۋەستەو، ھەندىك لەو شتانهى

كە ويستى خوا دەسلەلاتى خوا پېيانەۋە پەيوەستەۋ، فەرمانى ھىنانەدى خوا، پېيانەۋە پەيوەستە، ئىدى لە ئەنجامى ئەۋەدا، ھەندىك شتى بۇ دەۋزىنەۋەۋ، ھەندىك شتىشى بۇ روون دەبنەۋە، ج لە رووى كاتەۋە: پېش ئەۋەى روو بدەن كە پەنھانن، ئەۋ ھەندى لە شتانەى بۇ ئاشكرا دەبن، ياخود لە رووى شوپنەۋە: پېش ئەۋەى خەلكى دىكە بە شىۋەى ئاسايى ئەۋ شتانە بزائى، ئەۋ پېيان دەزانى .

مىنىش دەئىم: بە كورتىيى: خەۋن بىنن كارى رووۋە، لە كاتى خەۋتندا رووۋ، لە سۆنگەى ئەۋەۋە كە سەرقال نابى بە ھەستەكانەۋەۋ سەرقال نابى بە كارە روالەتتەيەكانەۋەۋ، بە جىبەجى كەرنى داخۋازىيە غەرىزمىيەكانى جەستەۋە، لەۋ حالەتەدا رووۋ دەستى كراۋەتر دەبىۋ، ئامادىيى زىاتر دەبىۋ بۇ ۋەرگرتنى زانىارىي جۇراۋ جۇر، بە شىۋەيەك كە ئىمە نازانىن چۆنە؟ ۋەك خۋاى پەرۋەردگارىش ئامازە بەۋ راستىيە دەكات، كە لە كاتى خەۋتندا، رووۋ حالەتتىكى دىكەى جيا لە حالەتى بېدارىيى بۇ دروست دەبىۋ، ۋەك لە ئايەتى (۴۲)ى سوۋرەتى (الزمر)دا دەف—ھەرموئى: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكِ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿۴۲﴾ .

ئەم ئايەتە زۇر زۇر جىيى سەرنجە، بۇ ئەۋ بابەتەى ئىمە، ھەئبەتە ھەموو ئايەتەكان جىيى سەرنجن، ھەر كامىيان بۇ ئەۋ بابەتەى كە لىي دەۋى.

ۋاتە: خوا رووۋەكان ۋەردەگرئ لە كاتى مردندىانداۋ، ئەۋەى نەمردبى لە كاتى خەۋتندىاندا، ئنجا ئەۋەى كە مردنى بۇ بىرپار دابى، دەپھىلئىتەۋە، ئەۋەى دىكەش دەنيرىتەۋە تاكو كاتىكى دىارىيىكراۋ، بىگومان لەۋ دىاردەمىدە، نىشانەى زۇر ھەن، بۇ كۆمەللىك كە بىر بەنەۋە .

كەۋاتە: خوا ﴿﴾ زۇر بە راشكاۋىي دەفەرموئى: ھەم لە كاتى مردندا، رووۋ بەكجارىي ئازادو دەرباز دەبى لە داۋى جەستە، ھەم لە كاتى خەۋتندىشدا، دىسان رووۋ شىۋەيەك لە ئازادىيى ۋەدەربازىي بۇ دەپرەخسى، ﴿يَتَوَفَّى﴾، يانى: ۋەمرياندەگرئ، دىارە ئەۋەى كە مردنى بۇ بىرپاردا بىۋ لە حالەتى مردندابى، ياخود لە حالەتى

خەوتندا بى، كە دەخەۋىتو بە خەبەر ئايەتەۋەو دەمرى، ئەۋەى كە مردنى بۇ
بىپار دابى، پوۋحەكەى دەگرى (ۋاتە: ئاينىرىتەۋە بۇ نىۋ جەستەى)، ئەۋەى
دېكەش دەينىرىتەۋە تاكو كاتىكى ديارىبىكراۋ، كەۋاتە: ۋەك چۇن لە كاتى مەرگدا
پوۋح لە جەستە دىتە دەرى بە يەكجارى، لە كاتى خەۋو نوۋستنىشدا، دىسان
پوۋح جۇرىك لە ئازادى لە جەستە، بۇ دروست دەبى، بە دەقى ئايەت .

بەلام بە تەنكىد ئەۋەى كاتى خەۋ (نوم) بىرىتى نىە لە ئازادىۋ دابىرانى
يەكجارى، چۈنكە ئەگەر دابىرانى يەكجارى بى، ۋەك چۇن پوۋح كە لە جەستە
دىتە دەرى، بە يەكجارى، دەمرى ۋ ئەندامە پۋالەتتەيەكانى لە كار دەكەون، ۋەك:
دىتنو بىستىن ۋ قسە كردن ۋ .... ەتدو، بە ەمان شىۋە ديارە ئەندامە
نىۋخۇيەكانىشى دەۋستىن، ۋاتە: دلئشى دەۋستىن ۋ، سىيەكانىشى دەۋستىن ۋ
گورچىلەشى ۋ ... ەتد، ئنجا بە ەمان شىۋە ئەگەر لە كاتى خەوتندا پوۋح
يەكجارى لە بەدمن ەتابىە دەرى، ئەۋ كاتە نەك ەەر پۋالەتى لە كار دەكەوت،
بەلگو دىۋى پەنھان ۋ دەروونىشى لە كار دەكەوت، ئەۋ كاتەش لە ەالەتى
خەوتنەۋە، دەبوۋ بە ەالەتى مردن .

من لەۋبارەۋە زۇر شتم خۇيىندۇتەۋە: چ ئەۋ كىتابانەى باسى دەروونزانىى
دەكەن، چ ئەۋ كىتابانەى باسى مرفۇ دەكەن، باسى دىۋى پەنھانى مرفۇ دەكەن،
باسى دىۋى دەروەى دەكەن، باسى پەيۋەندى پوۋح ۋ جەستە دەكەن، تاكو نىستا
ەەر ەالەتى خەوتن بۇخۇى ەالەتىكى زۇر نەينىيە، نەزانراۋ پەنھانە: ئايا پوۋح
لە كاتىكدا مرفۇ دەخەۋى، چى لىدى؟ ئايا ۋەرگىرانەكەى لە لايەن خۋاى
پەرۋەردگارەۋە چۇنە؟ كە بە تەنىك ديارە گۇرپانىك بەسەر پوۋحدا دى، كاتىك
ئىنسان دەخەۋى، ەەر بۇيەش بە پەسند نەزانراۋە كە مرفۇ دەخەۋى، كىتوپر
بىدار بىرىتەۋە، بەلگو ۋاباشە بە ئارامى بىدار بىرىتەۋە، كەۋاتە: لە كاتى
خەوتندا پوۋح بوۋرى زىاترى بۇ دەپەخسى كە زانىارى تايبەت پەيدا بىكات، لە
پى خەون بىننەۋە، يانى: ئەۋ زانىارى پەيداكردنەى پوۋح، لە كاتى خەوتندا ئىمە
پى دەلئىن: خەون، بە ەرەبى (رۇيا)، بەلام لە راستىدا بىرىتە لە پەيداكردنى
زانىارى، ەروەها بىرىتە لە ەلئسوكەوت كردنى پوۋح بە شىۋەيەكى دىكەى
جيا لە ەالەتى بىدارى .

بەلام لىرەدا پىويستە ئەو بەزانىن: فرۆيد كە دىنى ھەموو خەونەكان دەگىرپتەو بۇ غەرىزە جىنسىيە و بە پالئەرىكى جىنسىيە لىكىان دەداتەو، نەك ھەر خەون، بەلكو ھەموو ھەلسوكەوتەكانى مەرۇف، تەنانت ھەلسوكەوتەكانى مندالىكى مەلۇتەكو شىرە خۆرەش، بە ھاندەرى سىكىسى لىكەدەداتەو!! ئەو لە راستىدا زىدەرپويەكى زۆر بى ماناى كەردەو، ئەو كوتتويەتى، شتىكى زۆر نامەنتىقىيە و ناواقىيە .

بۇ وىنە دەلى : مندال كە مەكى داىكى دەمژى، يان كە چى دەكات ... ھتە، ئەو ھەمووى بە ھاندەرو پالئەرى غەرىزە جىنسىيە !

ئىمە دەلىين: بىگومان غەرىزە جىنسىيە لە مەرۇفدا ھەيەو، كارىگەرىشى لەسەر بىر كەردنەو ھەلسوكەوتەكانى مەرۇف ھەيە، بەلام مندالى شىرە خۆرە كە جارى غەرىزە جىنسىيە تىدا بەو شىو گەشەي نەكردەو، چۈنكە ئىنسان تاكو بالغ نەبى غەرىزە جىنسىيە بەو شىومىە بۇ دروست نابى، كە فرۆيد دەلى، نالىين: ھەر نىە، بەلام ئەو كە ئىنسان ھەرچى ھەلسوكەوتىەتى، ھەرچى بىرو خوليايەتى، چ لە حالەتى بىدارىي، چ لە حالەتى خەوندا، ھەمووى بە جىنس تەفسىر بىرى، شتىكى زۆر ناعىلمىيە و نامەنتىقىيە، زانايانىش زۆر رەددىان داومتەو ھەلسوكەوتەكانى فرۆيدىان زۆر لىك ھەلەشاندەو، بەلام بە تەنكىد غەرىزە جىنسىيەش وەك چۈن: غەرىزە خواردن و خواردنەو، غەرىزە شت ھەبوون، غەرىزە پەي بردن بە شتو، خۆشويستەن و توورە بوون، ئەويش وەك ھەموو ئەو شتەنە كارىگەرىي لەسەر مەرۇف ھەيە، بەلام كە ئىنسان ھەرچى ھەلسوكەوتە و ھەرچى بىرو خوليايەتى، چ لە حالەتى بىدارىي دا بى، چ لە حالەتى خەوندا، ھەمووى بە جىنس تەفسىر بىرى، شتىكى زۆر ناعىلمىيە و نامەنتىقىيە و پىچەوانەي واقىيەشە .

{ ۲ } جۆرەكانى خەون :

سەرەتا دەلىين: خەون برىتىە لە دياردەيەك كە بەسەر مەرۇف دى، مەرۇف بە ھەموو پىكەتەكانىەو، كە دوو پىكەتەي سەرەكى ھەن: رووح جەستە، بەلام جەستەش چەندان جۆرە ھەست و غەرىزە تىدان: جىنسىيە، خواردن و خواردنەو، شت ھەبوون، وەچە خستەو، زال بوون، توورە بوون، پازىي بوون، خۆشويستەن،

پەي بىردىن بە شت، خۇشويستنى خىۋاي پەرۋەردگار، ترسان، خەفەت خىۋاردىن ... ھتد، ھەموو ئەو غەرىزە ھەستەنە لە مرۇف دا ھەن، زۇر ھەستى دىكەش، چ لە دەروونىي دا، چ لە جەستەيدا، پەيۋەندىي نىۋان رۇۋو جەستەش زۇر پەيۋەندىيەكى ئالۇزۇ رازدارو پەنھانە، بۇ وىنە: ئىنسان توۋرە دەبى، توۋرمىي دىيارە پەيۋەندىي بە دەروونى ئىنسانە ھەيە، بەلام يەكسەر دەمۇ چاۋى سوور ھەلدەگەرئى، ياخود رەشدا دەگەرئى، يان كاتىك مرۇف خۇشحالو رازىي دەبى، يەكسەر دەمۇچاۋى گەش دەبىتە ھە، كاتىكىش ئىنسان خەفەت دەخىۋا، دەمۇچاۋى تارىكدا دى، ئىنسان برسىي دەبى، رەنگى زەرد دەبى، ھەموو ھالەتە دەروونىيەكان دەبىن شىۋىنەۋارى جەستەيشىان ھەيە، ھەرۋەھا ھالەتە جەستەيشىان زۇر جار شىۋىنەۋارى دەروونىيان ھەيە، ئىستا ئەو زانايانەكى كە لە نەخۇشىيەكان دەكۇلنەۋە، دەلئىن: نەخۇشىي زەخت، شەگرە، ھەندىك لە نەخۇشىيەكانى گەدەو دوازە گەرئى، ئەوانە ھەموويان بە پەلەي يەكەم پەيۋەستىن بە ھالەتى دەروونىيە ھە، ھەك توۋرە بوون ھەلچوون، خەفەت خىۋاردىن، دلەراۋكى، كەۋاتە: رۇۋو جەستە زۇر تىكەھەلگىشەن، زۇر پەيۋەندىيەكى سەر سوورھىنەريان پىكەۋە ھەيە، بۇيە خەۋنەكانى مرۇقىش بە ئەندازەكى جۇراۋ جۇرىي ھەستە غەرىزەكانى ۋ پالئەرەكانى، ھەرۋەھا جۇراۋ جۇرىي پىكەھاتە رۋالەتىي ۋ دەروونىيەكانى، جۇراۋ جۇر دەبىن .

چەند فەرەمۇدە يەكى پىغەمبەر ﷺ كە جۇرەكانى خەۋن پۇلئىن دەكەن:

بەك : { ... وَالرُّؤْيَا ثَلَاثٌ: فَالرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَرُّؤْيَا تَحْزِينٌ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَرُّؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ الْمَرْءَ نَفْسَهُ }، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْمَ: (۱۰۵۹۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْمَ: (۲۲۶۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْمَ: (۵۰۱۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْمَ: (۲۲۷۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالتَّنْسَائِيُّ فِي الْكَبْرِ بَرَقْمَ: (۱۰۷۴۶)، وَالدَّارِمِيُّ بَرَقْمَ: (۲۱۴۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقْمَ: (۳۹۰۶) .

پىغەمبەر ﷺ دەفەرەمۇئى: خەۋن سى جۇرە :

- ۱- خهونی باش دلخوشکردن و موژدمیه له خواوه.
- ۲- خهونیک که بریتیه له دلتهنگ کردن و خهفت پیدان له شهیتانهومیه.
- ۳- خهونیک که بریتیه له وهی مرؤف له بهر خویه وه قسه دمکات، له گهل خوی دا قسه دمکات، یانی: خولیاو بیرمکانی خوی که له حالته تی بیداریی دا بوونی، له حالته تی خهودا، دینه وه بهرچاوی .
- دوو : {الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلْمُ مِنَ الشَّيْطَانِ}، {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۰۴۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۶۲۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۲۱)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۲۷۷)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۹۰۹) .
- لیرهدا پینعه مبهر ﷺ نهو خهونه ی له خواومیه وشه ی (رؤیا) ی بو به کاردیننی، دمفه رموی: (الرُّؤْيَا)، واته: خهون، که مبهست پینی خهونی باشه، له خواومیه و، نهو خهونه ی که خراپه و مایه ی دلتهنگیی و خهفت و بیزار بوونه، پالیداومته لای شهیتان، وشه ی (حلم) ی بو به کارهیناوه: (وَالْحُلْمُ مِنَ الشَّيْطَانِ)، واته: خهونی خراپ له شهیتانهومیه .
- سی : له م فهرموودمیه دا به تهعبیریکی دیکه هیناویه تی، دمفه رموی: {الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ، وَالرُّؤْيَا السُّوْءُ مِنَ الشَّيْطَانِ}، {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۰۰۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۶۲۲) .
- واته: خهونی باش له خواومیه و، خهونی خراپ له شهیتانهومیه .
- لیرهدا بو ههردووکیان وشه ی (رؤیا) ی به کارهیناوه .
- چار : {وَالرُّؤْيَا ثَلَاثٌ: رُؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَرُؤْيَا مِنَ الْمَلَكِ، وَرُؤْيَا مِنَ الشَّيْطَانِ}، {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۵۳۹) .
- واته: خهون سی جوړه :
- ۱- خهون ههیه له خواومیه .

۲- خهون ههیه له فریشته‌وهیه .

۳- خهون ههیه له شهیتانه‌وهیه .

زانایانی شاره‌زای بواری خهون بینین و ته‌عبیری خهون ده‌لین: خهونیک که له خواوه بی، پئویستی به ته‌عبیر ناکات و مانایه‌که‌ی رۆشنه، شته‌که چۆنه ئاوا ده‌یخاته به‌رچاوت، به‌لام خهونیک له فریشته‌وه بی، پئویستی به ته‌عبیرو مانا لیکدانه‌وه ده‌کات، که ئه‌هوش دیاره خه‌لکی پسپۆری خۆی ده‌یزانن، خهونیکیش که له شهیتانه‌وه بی، زیاتر خه‌ونی بیزارکه‌رو ترسینه‌رو دلناره‌حه‌تکه‌ره‌و، ئه‌و خه‌ونانه‌دا که مایه‌ی خه‌فته‌و دلناره‌واکه‌و ناره‌حه‌تیین .

ئنجا دیاره ئیمه دواتر زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر جوړه‌کانی خهون، به‌لام لیره‌دا له‌بهر رۆشنایی ئه‌وه‌دا که رابرد، ده‌لین: به شیومه‌یه‌کی گشتی چوار جوړه خهون ههیه:

یه‌که‌م : له خواوه‌یه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ}، یان ده‌فه‌رموی: {رُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ}، خهونیک که له خواوه بی، واته: خوا شتیک پیشانی که‌سیک بدات، ئنجا ج بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌و هۆشیار کردنه‌وه‌ی بی، ج بۆ دلخۆش کردنی بی، یان بۆ وریاکردنه‌وه‌و ترساندنی بی، یان بۆ موژده‌ پیدانی بی، خهونیک که له خواوه بی، پئویستی به ته‌عبیر ناکات، ریک شته‌که به‌و شیومه‌یه‌ ده‌بینی، که رووده‌دات، که دوا‌یی له‌وباره‌وه‌ نمونه‌ دینمه‌وه .

دووه‌م : ئه‌وه‌یه که له فریشته‌وه‌ بی‌و، پئویستی به ته‌عبیر ده‌کات، چونکه ده‌خریته‌ قالدبیک‌ی ره‌مزیه‌وه‌، له‌بهر ئه‌وه‌ی فریشته‌کان ناتوانن ئه‌و شته‌ پیشانی تۆ بدن، وه‌ک خۆی هه‌یه، وه‌ک له واقیعدا هه‌یه‌و، بۆت ده‌خه‌نه‌ قالدبیک‌ی ره‌مزیه‌ی یه‌وه‌، بۆیه‌ پئویستی به ته‌عبیر ده‌کات، وه‌ک چۆن نامه‌یه‌ک به‌ شفره‌ دی، ده‌بی شفره‌که‌ حه‌ل بکری .

سییه‌م : ئه‌وه‌یه که له شهیتانه‌وه‌یه، ته‌نیا بۆ دل ناره‌حه‌ت کردن و بیزاریی‌و، خستنه‌ حاله‌تی خه‌م و ناره‌حه‌تی مرۆفه‌وه‌یه، که دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌کانیش دا هاتوه .

چوارەم : بىرىتتە لە قسەى نەفس، واتە: قسەى تىكەل و پىكەل، ياخود ئەو شتانەى كە ئىنسان لە حالەتى بىدارىيدا باسيان دەكات و خولايىنى و پىيانەوہ سەرگەرمە، ھەر ئەوانە دىنەوہ بەرچاوى لە حالەتى خەوندائو، وشەى (حَدِيثِ النَّفْسِ) يان بۇ بەكارھاتوہ، لە ھەر موودەكەى پىغەمبەردا ﷺ: {وَرُؤْيَا مِمَّا يُحَدَّثُ بِهِ الْمَرْءُ نَفْسَهُ} و، لە قورئاندا تەعبىرى: (أَضْفَاثُ الْأَحْلَامِ)، واتە: خەونى تىكەل و پىكەل، ئەوہى بۇ بەكارھاتوہ.

{ ۲ } ھەقىقەت و رەوايى خەون بە گشتى :

ئايا خەون، ھەقىقەت و رەوايەتتى ھەيە ؟

ئايا دەگونجى لە رىي خەونەوہ ئىنسان پەى بە ھەندىك شت بەرى ؟

ئايا خەون، ھىچ پشتى پى دەبەستىرى؟

ئايا خەون، ئىنسان ھىچ لىي بەھرمەند دەبى؟

لە وەلامدا دەلىين: بەلى، ئنجا ئىمە سى جوړە بەلگە لەوبارموہ دىنەنەوہ:

أ / لە رووى واقىيەوہ :

دەلىين: خەون بىنين راستىيەكى نكوولئى لى نەكراوہو، پىويستى بە بەلگەى نەقلئى ناكات، چ شتىك پىويستى بە بەلگەى نەقلئى دەكات؟ شتىك كە بە ەقل، بە ئەزموون، لە واقىيدا ديارو روون و ئاشكرا نەبى، ئايا ئىمە پىويستىيمان بە بەلگەى قورئان و سووننەت دەكات، كە خور ھەيە؟ يان ئايا پىويستىيمان بە بەلگەى قورئان و سووننەت دەكات، كە ئىنسان خەوى لى دەكەوئى؟ يان ئىنسان برسئى دەبى؟ يان ئىنسان توورە دەبى؟ نەخىر، چونكە ئەوانە ھەموويان شتى ئەزموونكراون، ھەموويان شتى بەرھەستىن، شتى واقىيىين، ئنجا لە راستىيدا - وەك پىشتر گوتمان: - كافرو مسولمان، خەلكى پىشى و خەلكى ئىستاو، ھەموو جوړە مروّفەگان، دياردەو حالەتى خەون بىنينيان ھەيە و خەون دىتن: دياردەيەكى جىھانىي و دياردەيەكى مروّفىيەو، پىويستى بە بەلگەى نەقلئى ناكات، بىسەلمىين كە خەون ھەيەو، ھەقىقەتى ھەيەو رەوايەتتى ھەيە، ئەوہ وەك بەلگەى واقىيى .

ب/ له قورئاندا:

ئنجبا بۇ زیاده دئیایی، با تهماشای قورئانیش بکهین: جارئ له قورئاندا، تهنیا له سوورمتی یوسوفدا، باسی چوار خهونان گراوه و له هر کام له سوورمتی (الفتح) و (الصافات) یش دا باسی دوو خهونی دیکه گراوه، کهواته سرجهم دهکاته شەش (۶) خهون :

۱- یهکیکیان خهونه‌که‌ی یوسوف عليه السلام که بۇ بابی دهگیریته‌وه، وهك خوا دمفه‌رموی: ﴿ اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴾، واته: یادبکه‌وه کاتیک یوسوف به بابی گوت: ئە‌ی بابە گیان! من یازده ئەستێرەو خۆرو مانگم بینین، که بۇ من کپنووشیان برذبوو.

ئە‌مه له نایه‌تی ژماره (۴) سوورمتی (یوسوف) دا، دوا‌یی له نایه‌تی ژماره (۱۰۰) دا سهرمنجامو هاتنه‌دی ئەم خهونه باسکراوه، وهك خوا‌ی زانا دمفه‌رموی: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿۱۱﴾ وَرَفَعَ أَبَوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْتُ رَبِّي حَقًّا ﴿۱۲﴾ ﴾، دوا‌ی ئە‌وه‌ی یازده برابه‌که‌ی و دایک و بابی سلاوی لی دمکه‌ن و کپنووشی بۇ دهبەن، {هه‌لبه‌ته نهك کپنووشی په‌رستن، به‌لکو جوریک له چه‌مینه‌وه، یاخود جورئ له ته‌حیه‌ی بۇ ده‌که‌ن، که له خه‌لکی حوکمران و دسه‌لات ده‌کری، ده‌ئێ: بابە گیان! ئە‌مه سهرمنجامی خه‌ونه‌که‌مه خوا هینایه دی، که پیشتر بینی بووم .

۲ و ۳ - پاشان هر له سوورمتی یوسوفدا باسی دوو خهونان ده‌کری، هی دوو هاوه‌له‌که یوسوف، وهك له سوورمتی (یوسوف) دا، خوا دمفه‌رموی: ﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْرَصَ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ

فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَثْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرْنٰكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۷﴾،
واتە: دوو گەنج لەگەڵی چوونە زیندان، بەکیکیان گوتی: خۆمە بینی کە تریم
دەگوشی و دەمکرده شەراب بۆ گەورەگەم، ئەویدیگەش گوتی: خۆمە دی سینییه
خواردنیك، کە لەسەر سەری خۆم هەلگرتبوو، بەلندە لییان دەخوارد،
سەرەنجامو مانای ئەو دوو خەونەمان پێ بێی، ئیعمە تۆ لە چاکەکاران دەبینن.

ئنجای دواوی لە نایەتی ژمارە (۴۱) دا، یوسف خەونەکانیان بۆ تەعبیر دەکات،
دەفەر موی: ﴿يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ
فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾، واتە:
ئەو دوو هاوئە زیندانییەگەم! بەکیکتان پزگاری دەبێو، وەك جاران دەچیتەو
سەر ئیسی جارانی، کە بریتیه لەوێ: تری هەلئەگوشی و دیگاتە شەراب بۆ
گەورەگەم، ئەو دیگەشتان هەلئەواسری و ئیعدام دەکریو، تەرمەگەم بە
هەلئەواسرای دەمینیتەو، (یاخود فری دەدری)، بەلندە لە گوشتی سەری
دەخۆن، ئەوێ کە پرسیارتان لە بارە دیگەر، تیپەری.

۴ - هەر وەها سوورمەتی (یوسف) خەونێکی چوارەمیسی تیدا، کە ئەویش وەك
چۆن خەونەگەم یوسف هاتۆتە دی، هەر وەها هی دوو هاوئە زیندانییەگەم
دینه دی، هی پادشاش هەر دیتە دی، وەك لە نایەتی ژمارە (۴۳) دا هاتو، کە
خوای دەفەر موی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
عِجَافٌ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِن
كُنْتُ لِلرُّءْيَا بِتَعْبُرُونَ﴾، گورتەگەم ئەوێ کە پادشاش خەون دەبینی: حەوت
مانگای لەر، حەوت مانگای قەلەو دەخۆن، حەوت گۆلە گەمی وشك و بی دان،
حەوت گۆلە گەمی تەرو پردان دەخۆن، ئنجای دەلی: ئەو ئەهلی مەجلیس!
ئەو دەستپوشتوو و قسە بە دەستان! هەوالو زانیارییم پێ بدەن دەربارە
خەونەگەم، ئەگەر دەتوانن خەون تەعبیر بکەن و مانای لیک بدەنەو! ئەوانیش
ناوا وەلام دەدەنەو: ﴿قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿۴۴﴾﴾

دهلین: ئەوه خەونی تیکەل و پیکەلە، ئیمەش ناتوانین خەونی تیکەل و پیکەل و ناراست، مانای لیکبدمینەوه .

دیاره ئەوان نەیانزانن، ئەگەرنا خەونەگەهێ راست بووه، بەلام زۆر جار که کهسێک شتێک نازانی، له جیاتی ئەوهی خۆی تۆمەتبار بکات، که نایزانی، شتەگە تۆمەتبار دەکات، که حەقیقەتی نیه!!

بەلام یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام دواپی له نایه ته گانی: (۷ و ۸ و ۹) دا، ئەو خەونەهێ پادشا

تەعبیر دەکا، وهك خوا دمفه رموی: ﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ

وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٩﴾ ، واتە: حەوت سالی پر پیت و پیزو بەرەگەت دین، حەوت سالی هەرزانی، ئیووش پیویستە دەغل و دان پاشەگەوت بکەن، چونکە، دواپی حەوت سالی گرانی و قات و قری و بی بارانی و وشکە سالی دین، تاکو ئەوهی لەو حەوت سالی هەرزانی و پر بە پیت و فەرەدا، پاشەگەوتتان کردو، له حەوت سالی قات و قریبەگەدا، لێی بەهرەمەندبن و، پیی بژین، ئنجا دواپی سالی پازدەیه: دووبارە دەرۆوی خێر له خەلک دەگریتهوه و هەرزانی دی و دووبارە دەگەرینەوه سەر عەیش و نووشی جارانیان.

واتە: یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام ئەو خەونەهێ که پادشا بینویهتی و له نایه تی ژماره (۳) دا،

باسکراوه، له نایه ته گانی: (۷ و ۸ و ۹) دا، یوسوف تەعبیری دەکاتو، دواپی له دنیای واقعی شیدا دیتە دی، ئەمە چوار خەون، هەر له سوورەتی (یوسوف) دا.

۵- ئنجا خوا عَلَيْهِ السَّلَام له سوورەتی (الفتح) دا، دمفه رموی: ﴿ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ

الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ﴿٧٧﴾ ، واتە: خوا خەونی پیغه مبه ره گەهێ عَلَيْهِ السَّلَام به هەق هینایه دی و، به راستی گێرا.

پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام خەونی بینیبوو، که دهچیت بو مه کههه، طهواف به دهوری کهعبه دا دهکات، ئنجا ئەوه بوو له سالی شه شه مدها به ره و شاری مه کههه چوو،

هاوه لآن خوا لییان رازی بی وایانزانی نهو ساله خهونه کهی دیته دی، به لام نهو ساله صولحی خوده بیبیهی لیکه وته وهو، نهوه بوو که کافر مکانی مه که نه یانه یشت، به لام سالی دواتر، واته: سالی جه وته، که ناوی لئیرا (عام عُمَرَة الْقَضَاء)، سالی گیرانه وهی عومره، لهو ساله دا چوونو، خهونه کهی پیغه مبه ریش ﷺ هاته دی، واته: هه مان سالی که بینیبووی، نه هاته دی، به لام سالی دواتر هاته دی.

۶- هه رومه ها له سوورمتی (الصافات) دا، خوای په رومردگار باسی خه ونیکی ئیبراهیم دهکات، که له خهونی دا بینیبوهی: ئیسماعیلی کوری سه رده مبری، وهک خوا دمفه رموی: ﴿ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبُحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى ۗ قَالَ يَتَأْتِيَ فَعَلَّ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ الصَّابِرِينَ ۗ ﴾، واته: ئیبراهیم گوتی: نهی روله گیان! من له خهونمدا ده مبینی که تو م سه رده مبری، ئنجا سه رنج بده، بزانه رات چییه؟ نهویش گوتی: نهی بابه گیان! نهوهی فه رمانت پیکراوه، نه نجامی بده، نه گهر خوا بیهوی له خو رانم ده بینیی.

دوایی له ئایه تی ژماره (۱۰۵) دا، خوای په رومردگار دمفه رموی: ﴿ قَدْ صَدَّقَتِ الرُّبَيَّا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۗ ﴾، واته: تو خهونه کهت به راست گیرا، چونکه ئیبراهیم ئیسماعیلی هینایه سه ر سه برین، به لام نهوه بوو که خوای میهره بان، وهک دمفه رموی: ﴿ وَوَدَّعْتَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۗ ﴾، به رانیکی گه وره ی کرده به لا گیره وهو قوربانیی، له جیاتی ئیسماعیل.

که واته، هه ر له قورئاندا نهوه شهش خهون، که هه موویان هاتوونه دی. ئنجا نه گهر بگوتری: خهونه کهی پیغه مبه ری خاتم ﷺ، خهونه کهی ئیبراهیمو، خهونه کهی یوسوف (علیهما السلام) هی پیغه مبه ران، نهوه راسته، به لام سن خهونه کهی دیکه: هه م دوو هاوه له زیندانیه کهی یوسوف، هه ر دوو کیان کافر بوون، چونکه یوسوف موناقه شه یان له گه لدا دهکات:

﴿ يَصْحَجِي السَّجْنَءَ أَزْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴾ ﴿۳۹﴾ یوسف،
 هم پادشایه کهش هر کافر بووه، واته: نه گهر خهونی نهو سئ پیغه مبه رانه:
 موحه ممدو نیبراهیم و یوسف (علیهم السلام)، راست دمرچووه، خهونی سئ
 کهسی کافریش هر راست دمرچووه، که واته: خهونی مسولمان و کافر، دهگونجی
 راست دمرچی، به پیئی نهوهی خوا له قورئاندا بوئی باس کردوین .

ج / له سوننه تدا:

ئنجبا با ته ماشای چهند دهقیکی سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکهین، که دیاره
 دهقی سوننه ت له و باره وه زورن و، ئیمه بهس هندیکیان لی به نموونه
 دینینه وه :

یهك : پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفرموی: { لَمْ يَبْقَ مِنَ النُّبُوَّةِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ، قَالُوا: وَمَا
 الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ } (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۹۰) عَنْ أَبِي
 هُرَيْرَةَ) ^(۱) واته: له پیغه مبه رایه تی { یانی: له وهی و بهیردن به زانیاری
 به نهان له لایهن خوای په رومردگاره وه که فیری مروقی دهکات، چونکه
 پیغه مبه رایه تی نه وه گهورترین، تایبه تمه ندییه تیبه، که پیغه مبه ر زانیاری له
 خوا و مرده گری، به شیومیه کی نانسایی، له رییه که وه که رییه کی ناسایی نیه
 بو خه لک }، نه ماومته وه جگه له دلخوشکه ره کان، گوتیان: دلخوشکه ره کان
 چین؟ فهرمووی: خهونی باشه، { خهونی چاک که خاومنه که ی پیئی دلخوش
 دمبی، خوای میهرمبان شادمانی دهکات و هندی شتی دهخاته بهرچاوو
 موزده ی پیده دا } .

هروهها له سهحیحی بوخارییدا هاتوه: (الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ: يَرَاهَا الرَّجُلُ، أَوْ
 تُرَى لَهُ) واته: خهونی باش، پیاو خوئی دمبینی، یاخود پیوهی دمبینی .

(۱) { عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَبْقَى بَعْدِي مِنَ النُّبُوَّةِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ
 وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ، يَرَاهَا الرَّجُلُ، أَوْ تُرَى لَهُ } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۵۰۲۱)،
 تعلیق شعيب الأرنؤوط: حدیث صحیح، وهذا إسناد حسن، والبيهقي في شعب الإيمان برقم:
 . { (۴۷۵۰) } .

هەلبەتە مەرچیش نیه هەر بیاو ببینی، بەلام دیاره کۆرەکه کۆری پیاوان بووه، ئەگەرنا چ بیاو، چ ئافەرت، خەونەکه چ خۆی ببینی، چ پێوهی ببینری، وهک یەکه.

دوو : {الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ: جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۸۸) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى بِرَقْم: (۱۰۷۴۰)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ}.

واته: خەونی باش، بەشیکه له چلو و شەش بەش له پێغەمبەرایەتی،
{واته: جوړیکه له جوړهکانی سروش و وحی} .

سێ : {رُؤْيَا الرَّجُلِ الصَّالِحِ: جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ} {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳)}.

واته: خەونی پیاوی باش، بەشیکه له چلو و شەش بەشی پێغەمبەرایەتی،
{واته: بەشیکه له چل شەش بەشی وەحیی، چونکه پێشتر باسمان کرد: شتیک که تاییهته به پێغەمبەرایەتییهوه، بریتیه له هاتنی وەحیی و زانیاری تاییهت له خواوه بۆ ئەو کەسه که پێغەمبەرە ﷺ}.

چوار: {رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۸۷) عَبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ}.

واته: خەونی بروادار، (جا چ پیاو بی، چ ئافەرت)، بەشیکه له چلو و شەش بەشی پێغەمبەرایەتی.

پێنج: {مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ بِهَا}، {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۳۸۷۶)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (۳۰۴۶۰)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۹۳) عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ}.

واته: هەر کەسێک له خەوندا منی بینی، ئەوه بەراستی منی ببینیوه، چونکه شەیتان نایهته سەر شیوهی من.

کهواته: دەگونجی شەیتان بچیتە سەر شیوهی خەلکی دی، بەلام به نسبته پێغەمبەرانهوه، وهک چۆن له حالهتی بیداریی له دنیاادا که زیاون، پارێزر او

بوون لهوه که شهیتان زهفهریان پی بهری، له حالهتی خهونیشدا، پاریزراون لهوه، که لهسر شیوهی نهوان شهیتان شتیک به خهئک بلنی.

شەش: { مَنْ رَأَى فِي النَّوْمِ فَقَدْ رَأَى، فَإِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِلشَّيْطَانِ أَنْ يَتَّشَبَهَ بِهِ }
{ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳)، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ } .

واته: هەر کهسێک له کاتی نوستندا منی بینی، نهوه به دنئیایی منی بینیوه، چونکه ناگونجی شهیتان خووی وهک من لی بکات، ناگونجی شهیتان بجیته سهه شیوهی من .

شایانی باسه که پیغه مبهری خوا ﷺ وهک چۆن فهرموو یهتی: خهونی باش، یان خهونی بروادار، یان خهونی ئینسانی باش، بهشیکه له چل و شەش بهشی پیغه مبهرایهتی، بههه مان شیوهش: له فهرموودیهکی دیکه دا دهفهرموی: بهشیکه له چل بهش و^(۱)، له فهرموودیهکی دیکه دا دهفهرموی: بهشیکه له چل و نو بهشی پیغه مبهرایهتی و^(۲)، له دهقیکی دیکه دا دهفهرموی: بهشیکه له پهنا بهشی پیغه مبهرایهتی و^(۳)، له دهقیکی دیکه دا دهفهرموی: بهشیکه له ههفتا بهشی پیغه مبهرایهتی و^(۴)، له دهقیکی دیکه دا دهفهرموی: بهشیکه له چوار بهشی پیغه مبهرایهتی و^(۵)، له دهقیکی دیکه دا دهفهرموی: بهشیکه له بیست و شەش بهشی وهحی و پیغه مبهرایهتی و^(۶).

-
- (۱) { رُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۶۰۴۹) قَالَ شَعِيبُ الأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ حَسَنٌ لغيره.
- (۲) { الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يُبَشِّرُهَا الْمُؤْمِنُ، هِيَ جُزْءٌ مِنْ تِسْعَةِ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ } أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۰۴۴)، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الأَرْنَؤُوط: صَحِيحٌ لغيره.
- (۳) { جُزْءٌ مِنْ خَمْسِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ } أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الصَّغِيرِ بِرَقْم: (۵۸۱۲)، قَالَ الهَيْثَمِيُّ: فِيهِ ابْنُ إِسْحَاقَ وَهُوَ مَدْلَسٌ وَبِقِيَّةِ رَجَالِهِ ثِقَاتٌ، وَالبَزَارُ بِرَقْم: (۱۲۹۸).
- (۴) { رُؤْيَا الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۳۸۹۵)، قَالَ البُوصَيْرِيُّ: هَذَا إِسْنَادٌ ضَعِيفٌ، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: (۱۳۳۵)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (۳۰۴۶۵).
- (۵) { جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ } أَخْرَجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ ج ۱۱، ص ۱۳۵.
- (۶) { جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَعَشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ } فَتْحُ البَارِيِّ ج ۱۲، ص ۳۶۳.

ئنجایەکیەک بۆی هەیه بۆی : یانی چی پێغه مبهەر ﷺ له (چل) هوه تاكو
 ههفتا دهفهرموی: خهونی باش یهك لهسهر چلی پێغه مبهرايه تیه، تاكو یهك
 لهسهر چلو چوار، دوایی چلو شهش، دوایی چلو نو، دوایی پهنجای، دوایی تا
 ههفتا دهچن، ئنجای تا بیست و شهشیش دیته خواری؟ ئەمە یانی چی؟

دەلێین: ئەمە ئیشکال و پرسیارێکە، دەبێ وەلام بدریتەوه:

(قرطبی) له تفسیرهکەى خویدا^(۱) له (ابن عبدالبر) هوه وهلامیكى جوان دینی،
 كه منیش زۆرم به دلە، دەبێ ههرواش بێ، واته: ئەگەر (ابن عبدالبر) ییش وای
 نهگوتبا، ئیمە هەر واما ن دهگوت، چونکه زانیان وهك بنچینهیهك كه دایانناوه،
 کاتی که پێغه مبهری خوا ﷺ به جهند جوۆری شتیک دهفهرموی: مادام بۆمان
 ساغ بێتەوه که ههموو ئەو جوۆرانەى فهرموون، دیاره دەبێ ئەو جوۆرانە دابهش
 بکړین بهسهر حالهتی جیا جیادا، چونکه بێگومان به ئیعتیباری جیا جیا،
 پێغه مبهری خوا ئەو شتانهی فهرموو ون.

لهوبارهوه (ابن عبدالبر) دهلێ: { اِخْتِلَافُ الْأَثَارِ فِي هَذَا الْبَابِ فِي عَدَدِ أَجْزَاءِ
 الرُّوْيَا لَيْسَ ذَلِكَ عِنْدِي اِخْتِلَافًا مُتَضَادًّا مُتَدَافِعًا (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) لِأَنَّهُ يَحْتَمَلُ أَنْ
 تَكُونَ الرُّوْيَا الصَّالِحَةَ مِنْ بَعْضِ مَنْ يَرَاهَا، عَلَى حَسَبِ مَا يَكُونُ مِنْ صِدْقِ الْحَدِيثِ،
 وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ، وَالِدَيْنِ الْمَتِينِ، وَحُسْنِ الْيَقِينِ، فَعَلَى قَدْرِ اِخْتِلَافِ النَّاسِ فِيْمَا
 وَصَفْنَا، تَكُونُ الرُّوْيَا مِنْهُمْ عَلَى الْأَجْزَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ الْعَدَدِ، فَمَنْ خَلَصَتْ نِيَّتُهُ فِي
 عِبَادَةِ رَبِّهِ وَيَقِينَهُ وَصِدْقِ حَدِيثِهِ، كَانَتْ رُؤْيَاهُ أَصْدَقَ، وَإِلَى التُّبُوَّةِ أَقْرَبَ، كَمَا
 أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ يَتَفَاضَلُونَ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
 وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴾ {الإسراء} .

واته: شوینەوارەکان که جوۆراو جوۆرن، لهوبارهوه له دیاری کردنی بهشهکانی
 خهوندا، به نسهبت وهحیهوه، ئایا خهون جهند بهشی وهحییو پێغه مبهرايه تیه؟
 به لای منهوه، ئەوه جیاوازی، بێکەوه دژ بوون و بێکەوه ناکۆک بوون نیه،

خویش زاناره، چونکه دهگونجی خهونی باش له ههندی لهو که سانهوه که دهبینن، به پیی ئەندازهی راستگوییان و، ئەمانهت پارێزیان و بههیزی دینداریان و، ئیمان پتهوویان بی، که خهڵک خهونهکانیان جوړاو جوړ دهبین، بویه پیغه مبه به تعبیری جوړاو جوړ تعبیری لیکردوه، چونکه که سیک که نیته که له په رستنی په رومردگاریدا ساغتر بی و، یه قین و پروا پتهوی و دئیایی، چاکتر بی و، قسه کردنی راستر بی، نهوه خهونه که شی راستر دهبی و، له وه حیی پیغه مبه رایه تیه وه نیزیکتر دهبی. { چونکه وه حیی و پیغه مبه رایه تی له لووتکی هه موو سیفه تیکی بهرز دایه و، هه ر که سی هه تا سیفه ته کانی بهرزترین، وهک: ئیمان و یه قین و بهندایه تی و خوا به رستی و راستبیزی و، ئەمانهت پارێزی، هه تا هه موو سیفه ته بهرز هکان و، هه تا له سیفه تی خراب دوورتر بی، به دئیایی هه وه، خهونه که شی راستر دهبی و له وه حیی پیغه مبه ران نیزیکتر دهبی} ^(۱)، ههروهک چون پیغه مبه رانی له بهینی خویاندا په پله بیان هه بووه، { واته: بهرزو بهرزترین هه بووه } خوی بهرزیش لهوباره وه فهرموویه تی: ﴿ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّنَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۗ ﴾، واته: به دئیایی ئیمه ههندی له پیغه مبه رانمان به سه ر هه ندیکیاندا بهرز کردۆته وه وه له لێژاردوه، زه بوورمان به داوود دابوو .

منیش ده ئیم: به لگی راستی قسه که شی (ابن عبدالبر) - که وهک گوتم: نه گه ر نهویش واینه گوتبایه، دهبوو هه ر وابلین - وێرای واقع، که تو دهبینی نهوانه ی بو خوا صولحاوترن، خهونه کانی شیان راستر، نهوهش که له خوا دوورتره و زیاتر گیرۆدیه به گوناوه تاوان و خرابه وه، خهونه کانی له حاله تی تیکه ئی و بیکه ئی و بی سه رو به ری نیزیکترن، هه رچه ند جاری وایه ئینسانی زور گونا به ریش خهونی راست دهبینی، به لام نه وه که مه وه ده گمه نه وه، به زوری وایه ئینسان تاکو خوی راسترو چاکتر بی، خهونه کانی شی راستر دهبین، به ئی: وێرای واقع، ئەم فهرموودانهش به لگه ن له سه ر نه وه:

(۱) نهوهی نیوان کهوانهکان زیادهی خۆمه، بو زیاتر روونبوونهوهی مه بهست .

أ/ پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: {أَصْدَقُكُمْ رُؤْيَا: أَصْدَقُكُمْ حَدِيثًا} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۰۵۹۸)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۲۶۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۵۰۱۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۲۷۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}.

واتە: راستبیزترتان، راستگۆترتان لە قسەکردندا: خەونی راستترە.

بەلێ ئینسان تاكو راستبیزتری و راستترین و ساغترین، خەونەکانیشی راستر دەبن، ئەوەش شتیکی ئەزموون کراوە.

ب/ پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: {لَمْ يَبْقَ بَعْدِي مِنَ الْمُبَشِّرَاتِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ الصَّادِقَةُ، يَرَاهَا الرَّجُلُ الصَّالِحُ أَوْ تُرَى لَهُ} {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بَرَقْم: (۳۵۱۴)، وَمُسْلِمٌ بَرَقْم: (۴۷۹) وَغَيْرَهُمَا}.

واتە: لە دوای من لە موژدەدەرەکان، لە دلخۆشکەرەکان، تەنیا خەونی چاک و راست ماوە، کە پیاوی باش دەبینی، یان پێوەی دەبینی.

هەلبەتە هەك گوتم: دیارە کۆرەكە کۆری پیاوان بوو، ئەگەرنا هەك چۆن پیاوی باش خەونی باش و خەونی راست دەبینی، یان پێوەی دەبینی، ئافرهتی باشیش، خەونی باش و راست دەبینی، یاخود پێوەی دەبینی.

ج/ پیغمبەر ﷺ دەفەرموی: {رُؤْيَا الرَّجُلِ الصَّالِحِ، جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ التُّبُوَّةِ}، {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بَرَقْم: (۲۲۶۳)}.

واتە: خەونی پیاوی باش، بە شیکە لە چل و شەش بەش لە پیغمبەراییەتی.

د/ {رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ التُّبُوَّةِ}، {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بَرَقْم: (۶۵۸۷) عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ}.

خەونی بروادار، بەشیکە لە چل و شەش بەش لە پیغمبەراییەتی.

کەواتە: ئەگەر مەرۆفەكە بروادار بێ، یان ئینسانیکێ باش بێ، مانای وایە ئەوچار خەونەكە بەشیکە لە چل و شەش بەشی پیغمبەراییەتی.

ئنجای ئەو میان کە دەفەرموی: بەشیکە لە بیست و شەش (۲۶) بەشی پیغمبەراییەتی، دیارە ئەو دەبێ ئینسانیکێ هەر زۆر راست و چاک بێ، یان دەبێ ئەو کەسە لەو حالەتەدا، حالەتی صەفا و راستیی زۆر باشی هەبێ.

ئىنجا ئەۋەمىيان كە دەفەرمۇئى: چىل (۴۰)، ديارە ئەندازمىيەك كەمتر ساغىيى و صافىيى و راستىيى ھەيە، ئىدى ھەر بەۋ شىۋەيە: ھەتا رېژەكەي كەمتر دەبىتەۋە: چىلو چۋار (۴۴)، چىلو نۆ (۴۹)، پەنجى (۵۰)، ھەفتا (۷۰) ديارە ئەندازەي راستبىژىيى و چاكىيى و دىندارىيى مۇۋەككە كەم دەبىتەۋە، بۇيەش ئەندازەي راستىيى خەۋنەكەشى، ياخۇد رېژەي لە ۋەحىيى بوون و لە پىغەمبەرايەتىيى بوونى خەۋنەكەشى، كەمتر دەبىتەۋە.

ھەئەتە ئەۋەش: شتىكى بەئگە نەۋىستە و روون و ئاشكرايە، كە ئىنسان ھەتا بۇ خۇي چاكتر بى، كەردەۋەكانىشى باشتر دەمىن، ھەم كەردەۋە روآلەتتەيەكانى، ھەم كەردەۋە پەنھانەكانى، ئىنسان ھەتا پەيۋەندىيى لەگەل خوادا توندتر بى و بەندايەتتىيى بۇ خوا چاكتر بى، ئەۋە نەك ھەر لە خەۋندا، لە ھالەتىيى بىدارىيىشدا، زمانى راستر دەبىي و، ئەندامەكانى ھەرمانبەرتەر دەمىن بۇ شەرىعەت و، پەۋشتى بەرزتر دەبىي، لە خراپە دوورتەر دەبىي، ئەۋە ھىچ گومانى تىدا نىە.

ھالەتىيى خەۋنىش ديارە رەنگدانەۋەيى ھالەتىيى بىدارىيە و ئىنسان لە بىدارىيىدا چۋن بى، لە خەۋنىشدا ھەر ۋادەبىي، نەك ئىنسان لە بىدارىيىدا خراپەكاربىي و، لە خەۋندا بىبىتە ھرىشتە! يانى: خەۋنىش رەنگدانەۋەيى ھالەتىيى بىدارىيە، بۇيەش ئەۋ شىۋە دابەشكەردنەي پىغەمبەرى خوا بۇ خەۋنان، جۇراۋ جۇرە، چۋنكە ھالەتەكانى خەلك جۇراۋ جۇرنو، دوورىيى و نىزىكىيى خەلك لە ۋەحىيەۋە و لەۋ سىفەت و ئاكارە بەرزانەۋە، كە پىغەمبەران ھىناۋيانن، لە ئىمان و، خوا بەيەكگرتن و، بەندايەتتىيى بۇ خوا، راستبىژىيى و، ئەمانەت پارىژىيى، نىزىكىيى خەلك لەۋ سىفەتەۋە، رېژەي ھەبوونى ئەۋ سىفەتەۋە لە خەلكدا، جۇراۋ جۇرە، بۇيە رېژەي لە پىغەمبەرايەتىيى بوون و، لە ۋەحىيى بوونى خەۋنەكانىشىيان، جۇراۋ جۇرە.

{ ۴ } بەرھەمى خەۋن:

ئايا نىمە بە ھۇي خەۋنەۋە جىمان دەستگىر دەبىي؟ ئايا خەۋن تا ج راددەيەك جىيى بەھەرە سوود لى وەرگرتنە؟

دەئىم: بە پىي ئەزموونى كەردىيى خۇم و خەلكى دىكەش، پاشان بە گوپرەي دەقەكانى قورئان و سوننەت، بەرھەمى خەۋنى راست و چاك، برىتتە لە

دَلْخُوشْ كَرْدَن و بەرچا و روونىي لەلایەكەوهو، ئاگاداركرانهوهو ھۆشياركرانهوهو، زانىيارى پيئدان و بەرچا و روون كران، لەلایەن خواى پەرورەدگارەو، لەلایەكى ديكەو .

هەلبەتە ئەو بە ئەزموون ديارە، كە خەون - يانى: خەونى راست و چاك - دەبىتە ھۆى دَلْخُوشْ كَرْدَنى ئىنسان و شادمان كەردنى و بەرچا و روونكرەدى و موژدەپيئدانى، جارى واشە: ئاگاداركرەنەوهو تەمبىئ كران و سەرزەنش كرانى، ئەمە ھەك واقىع ديارە، ئنجا لە فەرمایشتەكانى پيئغەمبەردا، ناو لە خەونى باش نراو: دَلْخُوشْ كَرْدَنى كان، موژدەدەرەكان (المُبَشِّرَات)، ھەك دەفەر موئى: { لَمْ يَبْقَ بَعْدِي مِنَ الْمُبَشِّرَاتِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ الصَّادِقَةُ، يَرَاهَا الرَّجُلُ الصَّالِحُ أَوْ ثَرَى لَهُ }^(۱)، لە دواى من لە دَلْخُوشْ كَرْدَنى كان، لە موژدەدەرەكان تەنيا خەونى چاك و راست ماو، پياوى باش دەبىينى، ياخود پيئوھى دەبىينى، (پياوى باش، يان ئافەرتى باش).

ھەر وھا لە دەمكى ديكەدا پيئغەمبەر دەفەر موئى: { لَمْ يَبْقَ مِنَ النَّبُوَّةِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ، قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ }، { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۹۰) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ }.

واتە: لە پيئغەمبەرايەتى، تەنيا دَلْخُوشْ كَرْدَنى كان، موژدەدەرەكان ماون، گوتيان: دَلْخُوشْ كَرْدَنى كان چين؟ فەر موئى: خەونى باشە.

ئنجا ئەو كە لە پيئ خەونى راستەو، مروؤف ئاگادار دەبىتەوهو بەرپيئى خۆى دەبىينى و جارى واھەيە سەرزەنش دەكرى و، جارى واش ھەيە دَلْخُوشْ دەكرى، سەلماندى ئەو، پيئويستى بە دەق ناكات، ھەرچەندە دەقەكانيش فەر موويانە، چونكە ئەو بە ئەزموون ديارە و من دەتوانم ھەر لە ئەزموونى خۆم، زۆر شت بيئەو، ھەك لە ياداشتەكاندا: (چەند مەلۇيەك لە خەرمانى تەمەنم) لە ويارەو چەند شت يەك گيئراو تەو، دەگونجى بگەريئەو و سەرنجى بەدن، ليئەدا تەنيا نموونەيەك ديئەو، كە زۆر جيئى سەرنجە ! :

(۱) رواه البيهقي في (شعب الإيمان) برقم (۴۷۵۰) عن عائشة رضي الله عنها .

كاتى خۇى كە لە رژىم قاچاغ بووم، لە سالى خويىندى (۱۹۸۱ و ۱۹۸۲) زدا، ئەو كاتە لە قۇناغى دووى زانكۇ بووم، فەرمانى گرتىم دەرچوو لە لايەن رژىمەو، ئىنجا دواى ئەووى كە ئاگادار كرامەو، ھەم لەوئى لە لايەن ھاوئەلىكمەو، لە كۆلىزى شەرىعە (فقە) لە نەجەفو، ھەم دوايى كە گەرەمەو، لە لايەن موختارى رانىيەو: مام صالح خوا لىي خۇشې، ئاگادار كرامەو، ئەومبوو كە قاچاغ بووم، چووم بۇ كوردستانى ئىران، شەش مانگىك لەوئى بووم، دوايى كە گەرەمەو، نەنكەم (واتە: دايكى دايكەم) كە پوورە (بەس) يان، (بەسە خەرە) يان پى دەگوت، خوا لىي خۇش بى، ئافرەتتىكى زۇر دىندارو چاك بوو، زۇرىش منى خۇشەدەويست، وەك نەومىيەك، زۇرچار كە دادەنىشتىن، دەيگوت: رۇلە! وەرە قسەم بۇ بكەو قسەت بۇ دەكەم، مورىد لە مورىد ئىستىفادە دەكات، ديارە ئەو نەنكەم دواى ئەووى كە ھاوسەرى دەمرى {كە (رەسوە خەرە) يان پىگوتو، واتە: بابى دايكەم}، شوودەكاتەو بە (شىخ عبدالواھىد) كە لە شىخەكانى سەندۇلان بوو، لە رووى دىندارىيى و تاعەتەو لىيان بەھرەمەند بوو، ئىنجا لەو كاتەدا كە قاچاغ بووم لە رژىم و لە كوردستانى ئىران، بووم، نەنكەم وەفاتى كرد، كە ھاتمەو، دايكەم رەحمەتى خواى لىيى، گوتى: رۇلە! نەنكەت زۇر پىي خۇش بوو كە تۇ سوورەتى ياسىنى لەسەر بخويىنى، ھەر دەيگوت: فلانكەس لە كويىيە؟ ھەرچەند مەلاو فەقىمان بۇ بانگكردن، بەلام ئەو قورئان خويىندى تۇي پى خۇش بوو، تۇش لىرە نەبووى...

منىش گوتەم : لە كوئى نىژراوہ ؟

گوتى : لە گۇرستانى گوندى (كونەسە) لە پشتى رانىيە.

منىش لەگەل دايكەم بە رەحمەت بى، چووم و سەلام لە فەبرەكەى كردو دوعمام بۇ كردو، دوايى گوتەم: نەنكى! نەگەر پىتخۇشە خەتمىك قورئانت بۇ بكەم، لە جىياتى ئەو ياسىنەى كە لىرە نەبووم لەسەرت بخويىنەم، ئەمشەو وەرە خەونەم، پىم وايە شەوى جومعە بوو، ئەدى ھەر ئەوشەو نەنكەم ھاتە خەونەم، نەنكەم بوو بەلام گەنج بوو بۇو، زۇر شىومىيەكى جوانى ھەبوو، منىش زۇر پىم سەير بوو، گوتەم: نەنكى لە كوئى؟ گوتى: رۇلە لە بەھەشتم، منىش گوتەم: چۇنە ئاواى؟ گوتى: لىرە خەلك لاي ئىمە ھەرئاوايە، (واتە: گەنج دەبىتەو)، لە كاتىك دا لەگەل نەنكەم راوہستابووم پرسىيارى بەھەشتم لى دەكرد، كورە خالىكەم ھەبوو ناوى

ئەحمەد بوو^(۱)، ئەو كاتە پېشمەرگە بوو لە قەلاتووكان، بە لاماندا ھات پارچە كاغەزىكى پى بوو، بە توورپى يەوہ گوتى: ھا...! ئەو ھەقەم لاتانە بىدەنەوہ، رووى لە من كرد، نەنكىشم گوتى: رۆلە! لە شوپىنى خۆى كە ئەو كاغەزمىان پىداى، گوتيان: بە لەبارى داواى ھەقى خۆت بكە، نەك بە توورپى، ئىدى من خەونەكەم ناوا بوو، خەبەرم بۆوہ .

بەيانى كە ھەئسام گوتە: داىە گيان! خەونىكى ناوام بە نەنكەوہ بىنىوہ، دواى دەستم كرد بە قورئان خویندن بۆى تەواوكردى خەتمەكە كە بەئىنەم دابوو، بەلام ھەر لىم دەپرسىن: چى لى تىدەگەن، ئەحمەدى خال برايم كە ئەو ومرفەيە پى بووہ دەلى: ھەقەكەم بىدەنەوہ، چى ئەوان لەلای ئىمەيە؟ داىكەم گوتى: من ھىچەم پى شك نايەت، پىم وايە ئەو خەونە راست لەلایەن خواى پەرومردگاروہ بووہ، چونكە تەعبىرەكەى زۆر روونەو بە ھىماو رەمز نەبوو .

بەلام ئەوان لە بىريان نەمابوو، چەند رۆژى بىريان لى كردهوہ، دواى مەپىمەى خوشكەم كە ئىستا ماوہو مالىان لە گوندى (بۆسكىن)و، ھاوسەرى دكتور ئەحمەدە، بەبىرى ھاتبۆوہ گوتبووى: داىە! ئەدى نەنكەم گوارە زىرەكانى خۆى بە تۆ نەدان، گوتى: رۆلە! ئەو گوارە زىرەنەم با لەلای تۆ بن، ئەگەر ئەحمەدو عەبدوئلا، { خالەم خال برايم، لە شەستەكانى سەدەى رابردوودا كوژاروہو سى مندالى لە پاش جىماون: ئەحمەدو عەبدوئلاو نامىنە، كە ئىستا عەبدوئلاو نامىنە ماون، ئەحمەدەش كوژرا خوا لىي خوش بى }، موحتاج بوون گوارەكان بفرۆشەو بىانكە پارەو بۆيان بىنرە، ئەگەر ئەوانىش موحتاج نەبوونو، پىويستىيان پى نەبوو، گوارەكان بفرۆشەو بۆم بە فەرشىك بدمو لە مزگەوتى دا رايخە؟ ئىدى داىكەم، وەصىيەتەكەى دەكەوئتەوہ بىر، دواى كە پرسىمان، گوتيان: ئەحمەد مالى لە قەلاتووكانەو ھەزارو ئاتاجن، ئەوہ بوو داىكەم گوارەكانى نەنكىمى فرۆشتەنو، بۆى كردنە پارەو بۆى ناردن .

(۱) ئەحمەد كورى گەورەى (خال ئىبراھىم)م بوو، لە ھەشتايەكانى سەدەى رابردوودا لە قەلادىز كوژرا، خوا لىي خوشىن.

٥} چۆن مامەنە لەگەڵ خەوندای بکەین؟

بۆ ئەو بابەتە، سێ بنەما زۆر گرنگن، تاكو بتوانین مامەنەیهکی راست و دروست لەگەڵ دیاردەى خەون بینیندا بکەین :

أ/ بە هاوسەنگی مامەنە کردن لەگەڵ دیاردەى خەون دا :

واتە: نە تێپەرپێنى، نە کورتى بێنى، نە بێئى: خەون ھەموو شتیکە، نە بێئى: ھىچەو بۆشە، نە خەون لە جىگای شەریعت دابنێینو، بیکەینە بەدیل و جىگرەوئى شەریعتو، پشت بە خەون ببەستین، بۆ زانینى ھەلەل و ھەرام و چاکەو خراپە، وەك ھەندى لە ئەھلى تەسەووفو خەلکى عەوام دەیکەن. نە خەونیش لە دەرەوئى بازنەى شەریعت دابنێینو، ھىچ ئیعتیبارىكى بۆ نەکەین! ئا ئەو مامەنەیهکی راست و دروستە، وەك زانیان گوتووویانە: (خەون مایەى بەرچا و روونییە بۆ کەسێك كە ھىچ دەقیكى شەریعتى لەبارەى شتیکەو ھەنگەوئى، دەگونجى خەونى راست و چاک پشتى پى ببەستى و سوودى لى وەرگیرى، مادام دەقەکانى شەریعتى لەبەر دەستدا نەبن، بەلام ئەوھش ھەر بۆ خۆى، چونکە خەونى ھىچ کەس بۆ خەلکى دیکە نابیتە بنجینەو یاساو نابیتە بەرچا و روونى).

بۆچى وا دەئێن؟ چونکە پێغەمبەر ﷺ بايەخى بە خەون داوھو حیسابى بۆ کردوھ، با لەوبارەو تەماشای ئەم دوو فەرموودەيە بکەین:

یەكەم: { عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا صَلَّى الصُّبْحَ، أَقْبَلَ عَلَيْهِمْ بِوَجْهِهِ فَقَالَ: (هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ الْبَارِحَةَ رُؤْيَا) } { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۷۰۴۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۵۸۹۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۲۹۴) } .

واتە: سەمورەى گورپى جوندوب خوا لێى رازى بى (كە يەكێكە لە ھاوھەلان) دەئى: پێغەمبەر كە نوێژى بەیانى دەكرد { سەلاوى دەدايەوھ، ھەرچەندە لێرەدا نەیفەرمووھ، بەلام بێگومان دواى زىكرو وىردەكان بووھ كە لە سوننەت دا

ھاتوون}، رووى له ھاوھلانى دەگردو دەيفھرموو: ئايا ھىج كامىك له ئىوھ دوئىنى شھو خھونىكى بىنىوھ؟ واتھ: با بۆم باس بكات، تاكو بۆى مانا بكھم.

دووھم: { عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ مِمَّا يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا فَلْيَقْصِهَا أَعْبُرْهَا لَهُ) } { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۵۸۹۰) } .

واتھ: ھەبەدوللای كورې ھەبباس خوا له خۆى و بابى پازى بىنى، دەئى: بىغھەمبەرى خوا لەمیانەى ئەوھدا كە بە ھاوھلانى بەرپىزى دەگوت، جارجار پىئى دەفھرموو: كامتان خھونىكى بىنىوھ با بىگىرپىتھوھ، تاكو بۆى تھعبىر بكھم، مانا كھى بۆ لىكبدھمھوھ.

ب/ ھەر كات خھونمان بىنى، با بۆ مرۆفى عاقل و دلسۆز نھى، نھىگىرپىنھوھ:

لھوبارھوھ جھند فھرموودمىھك ھەن، بۆ نموونھ:

يەكھم: { الرُّؤْيَا مُعَلَّقَةٌ بِرَجْلِ طَائِرٍ مَا لَمْ يُحَدِّثْ بِهَا صَاحِبُهَا، فَإِذَا حَدَّثَتْ بِهَا، وَقَعَتْ، فَلَا تُحَدِّثُوا بِهَا إِلَّا عَاقِلًا، أَوْ مُحِبًّا، أَوْ نَاصِحًا } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۶۲۲۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۲۷۹) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۸۱۷۵) وَقَالَ: صَحِيحٌ الإِسْنَادُ } .

واتھ: خھون بە پىئى بالئندمىھك ھەلواسراوھ، { ھەك شتىك واىھ كە بە پىئى بالئندمىھك ھوھ ھەلواسرابى }، ھەتا خاومنھكھى دەىگىرپىتھوھ، ئنجا ھەركات گىپراىھوھ، خھونھكە دىتھ دى، بۆىھ خھون مھگىرپىنھوھ، مھگەر بۆ كھسىك كھ زىر بى، يان ئىوھى خۆش بوئى، يان دلسۆز بى.

كھواتھ: خھون بۆ خھلكى نھفام، ياخود نھزان، ياخود كھسىك كھ رھى له ئىوھمىھ، يان نادلسۆزو موخننھتھ، مھىگىرپىنھوھ.

دووھم: { عَنِ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ لَقَدْ كُنْتُ أَرَى الرُّؤْيَا فَتَمْرِضُنِي، حَتَّى سَمِعْتُ أَبَا قَتَادَةَ يَقُولُ: وَأَنَا كُنْتُ لِأَرَى الرُّؤْيَا تُمْرِضُنِي، حَتَّى سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ اللَّهِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يُحِبُّ، فَلَا يُحَدِّثْ بِهِ إِلَّا مَنْ يُحِبُّ، وَإِذَا رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَلْيَتَفَلَّحْ ثَلَاثًا، وَلَا يُحَدِّثْ بِهَا أَحَدًا، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ } { أَخْرَجَهُ البخاري برقم: (۶۶۳۷) } .

واته: نه‌بو سه‌له‌مه خوا لئی رازی بی ده‌لئی: خه‌ونم ده‌بینی، نه‌خو‌شی ده‌کردم، (واته: خه‌ونی ترسناک و ناخو‌ش)، هه‌تا گویم له نه‌بو فه‌تاد‌مبوو ده‌یگوت: منیش پی‌ستر خه‌ونی وام ده‌بینی، نه‌خو‌شی ده‌کردم، (واته: به هوی خه‌ونه‌که‌مه‌وه باری ده‌روونییم تی‌کده‌چوو، خه‌فتم ده‌خوارد)، هه‌تا گویم له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: خه‌ونی باش له خوا‌ومیه، نه‌گهر یه‌کیک له نیوه خه‌ونیکی بینی، که هزی لی ده‌کردو پی‌ی خو‌ش بوو، با ته‌نیا بو که‌سیکی بگپ‌رپ‌ته‌وه که خو‌شی ده‌وی و بوی دلسوزهو، متمان‌هی پی‌یه، به‌لام نه‌گهر خه‌ونیکی بینی که پی‌ی ناخو‌ش بوو، با په‌نا به خوا بگری له خراپ‌هی خه‌ونه‌که‌ی، با سی جاران تف بکات (یانی: فوو بکات) و، په‌نا به خوا بگری و با‌سیشی نه‌کات، نه‌و کاته هیج زیانیکی پی‌ناگه‌یه‌نی .

ج/ په‌نا به خوا‌گرتن و، له خوا پارانه‌وه و، که‌له‌که گورین :

هر کات مرؤف خه‌ونی ناخو‌ش و خراپ‌ی دی، با په‌نا به خوا بگری و له خوا بپارپ‌ته‌وه، واته: له شه‌رو خراپ‌هی نه‌و خه‌ونه‌ی بینوییه‌تی، په‌نا به خوا بگری، نه‌گهر خه‌ونه‌که ناخو‌ش بی، نه‌گهر چاکیش بی سوپاسی خوی له‌سه‌ر بکات.

له‌وبار‌شه‌وه نامازه به‌م ده‌فانه ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: { عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا ، فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا ، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا ، وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ } { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بَرَقَم: (٢٩٥٤٥)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بَرَقَم: (١٠٤٧)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (٢٢٦٢)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَم: (٥٠٢٢)، وَالتَّنَائِي فِي الْكُبْرَى بَرَقَم: (٧٦٥٣)، وَابْنُ مَاجَهَ بَرَقَم: (٣٩٠٨)، وَابْنُ حِبَّانَ بَرَقَم: (٦٠٦٠) . }

واته: جابیری کوری عه‌بدو‌للا خوا له خو‌ی و بابی رازی بی، ده‌لئی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: نه‌گهر یه‌کیک له نیوه خه‌ونیکی بینی که پی‌ی ناخو‌ش بوو، با سی جاران تف له لای چه‌پ بکات، و با سی جاران په‌نا به خوا بگری له شه‌یتان و بلئی: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) و، با له‌سه‌ر کام ته‌نیشته‌ی خه‌وتوه، و مرسووری بو ته‌نیشته‌که‌ی دیکه‌ی .

يانى: ئەگەر لەسەر تەنىشتى لاي پراست بوو، وەربسوورپى بۆ لاي چەپو، ئەگەر لەسەر لاي چەپ بوو، وەربسوورپى بۆ لاي پراست .

دوومە: { إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مَا يَكْرَهُ، فَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ } { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِي بِرَقْم: (۷۰۱۷)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۹۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۲۸۰)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۳۹۰۶) .

واتە: ئەگەر يەككىكتان خەونىكى بىنى، كە پىيى ناخۇش بوو، يان پىيى قەلس بوو، با ھەئسى نوپز بىكات، يان با ھەئسى دوعا بىكاتو لە خوا بىپارىتەوہ .

ديارە مەبەستى پىغەمبەرى خوا ئەومىيە كە ئەگەر خەونى چاكت بىنى، تەنيا بۆ كەسىكى بگىرپەوہ، كە دئسۆزەو دەزانى پىيى خۇش دەبىو و ھەسوود نىہو موخنەت نىہ، بەلام ئەگەر خەونى خراپت بىنى، ھەر مەگىرپەوہو پەنا بە خوا بگرەو دوعا بکەو، بەو شىومىيەش مامەئە بکە كە لە فەرموودەگاندا ھاتوہ .

ئەمە چۆنىەتى مامەئەكردن بوو لەگەل خەوندا، چ خەونەكە موزدەو دئخۇشى تىدابىو، چ ئاگاداركدنەوہو ھۆشدارى تىدابى، كە ئەوہ بە بارى ئەرىنى دايە، وە چ بە پىچەوانەوہ: بىتە ھۆى دلتەنگىو نارەھەتىو، خەونى ترسناك و سامناك بىو، بە جۆرىك بى، كە ئىنسان پىيى ناخۇش بى. ئەوہ پىويستە بەو شىومىيە مامەئەى لەگەلدا بىرى كە باسما كرد.

{ ۶ } شەش ئاگادارى گىرنگ لەبارەى خەونەوہ:

ئاگادارى بەكەم: خەون (رؤيا) دياردەيەكى مرويى و جىھانىيەو، وەك پىشتەر گوتمان: پەيوستە بە رووح و ناخى مروقەوہ، بۆيە دەگونجى مروقى مسولمان و مروقى نامسولمان، مروقى چاك و مروقى خراپ، خەونى پراست، ئەگەر جارجارىش بى - بە نىسبەت مروقى خراپەوہ - بىينن، چونكە خەون بىينن پەيوستە بە رووح و ديوى نىوموہو پەنھانى مروقەوہو، ھەموو مروقىكىش ئەو ديوہ پەنھانەو رووحى ھەيە، بەلگەش لەسەر ئەوہ، وەك پىشتىرىش باسما

کرد، خەونی هەردوو هاووەلە زینداننێهگەیی یوسوفو، خەونی پادشایە، کە هەرسێکیشیان ببیروا بوون، بەلام خەونی راستیشیان بینیوە.

ئاگاداریی دووهم: دیارە خەونی مرۆفی برۆادارو چاکەکارو راستبێژو ئەمێندار، زیاتر راست دەردەچێ، مرۆف تاکو راستبێژتر بێو چاکەکارتر بێ، یانی: هەتاگو لە حالەتی بیدارییدا، پابەندترین بە شەریعەتەوه، لە حالەتی خەوتنیشدا، ئەو زانیاریانەیی کە رووحی وەریان دەگرێ، بە هۆی ئەو نێمچە نازادبوونەیی رووحەوه، لە جەستە، ئەو زانیاریانە تەواوترو راستر دەبن، بەتایبەت خەونی پێغەمبەران هەر بە جوړیک لە وەحی دادەنرێ، وەك عەبدووللای کوری عەبیاس خوا لە خۆی و بابی رازی بێ، گووتووێهتی: {رُؤْيَا الْأَنْبِيَاءِ وَحْيٍ} { أَخْرَجَهُ التَّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۶۸۹)، قال الشيخ الألباني: صحيح، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۸۱۹۷)، والطبراني في معجمه الكبير برقم: (۱۲۳۰۲) }.

باشترین بەلگەش لەو بارەوه، ئەوویە کە ئیبراهیم عليه السلام - وەك پێشتر باسمان کرد - لە سوورەتی (الصافات)دا، بە ئیسماعیلی کوری دەفەرموێ: ﴿يَبْنِيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَى﴾ قَالَ يَتَأْتِي أَفْعَلٌ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۲﴾، ئنجا دواتریش کە ئیسماعیل دینیتە سەر سەربەڕین، خوای پەرۆردگار دەفەرموێ: ﴿قَدْ صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿۱۰۵﴾، واتە: خەونەکەت بەراست گێرا، جیبەجیبت کرد، ئێمە ناوا پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوه.

دیارە بۆیەش خەونی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە وەحیی دادەنرێ، چونکە پێغەمبەران هەر وەك چۆن لە حالەتی بیدارییاندا، پارێزراو (معصوم)ن، لە شەیتان و وسوسەو داندانی شەیتان، بەتایبەت لەو هەدا کە وەك دین راپدەگەیهنن، بە هەمان شێوه لە حالەتی خەوتنیشیاندا، هەر پارێزراون، لەو هەدا کە وەك دین بە خەلکی راپدەگەیهنن، خوا ﷻ دەیانپارێزی لەوه کە بە هەلەدابچن، یان شەیتان لە رێی خوتخوتەو داندانی خراپەوه، زەفەریان پێبەری .

ئاگادارىسى سېيەم : خەون پېئويستىيى بە مانا لىدانهوۋە دەككات، كە پىئى دەگوتىرى: (تعبير)، يانى: پەراندنەو، ئەو كەسە كە دەتەوئى ماناى خەونەكەي بۇ لىكدمىهۋە بىپەرپىنىهۋە، بە ھۇى ئەو رەمزو ھىمايانەوۋە كە لە خەونەكەيدا بىنيونى، بۇ دىئايى واقىع، ئايا ئەو رەمزو ھىمايانەو، ئەو دىمەنانه كە لە خەونەكەيدا بىنيونى، لە حالەتى بىدارىيى و لە دىئايى واقىع دا، چى دەگەپەنن؟! لەوئوۋە دەپپەرپىنىهۋە بۇ وئى، بۇيە پىئى دەگوتىرى: (تعبير).

بەئى: خەون پېئويستىيى بە تەعبىر ھەيە، بەلام بىگومان تەنيا خەونى راست تەعبىرو مانا لىكدانەوۋە ھەلدەگرى، ئەگەرنا خەونى تىكەل و پىكەل، كە قەسى نەفسە، ياخود ھەندئ شتى بى سەرۋبەر، كە زۇرجاران لە گائتە پىكردىنى شەپتانەو ھىچ ماناى نىە، ۋەك لە صەحىحى بوخارىيدا ھاتوۋە :

پىاويك ھاتە خزمەتى پىغەمبەر ﷺ گوتى: لە خەونمدا سەرم لىبووۋوۋەو خۇم يارىيەم پىدەگرد، پىغەمبەرىش ﷺ فەرموۋى: بۇچى يەككىكتان كە شەپتان گائتە پىكردوۋە، دەپپەرپىتەوۋە، واتە: ئەوۋە كە ئىنسان سەرى لىبىتەوۋە گائتە بەسەرەكەى خۇى بكات، ۋەك تۇپ، بە تەنكىد ئەوۋە گائتە پىكردىنى شەپتانە! بۇيە پىغەمبەر ﷺ پىئى ناخۇش بووۋە، ئەو ھاۋەلە ئەو جۇرە خەونە بگىرپىتەوۋە .

ھەر خەونىك دىاربى كە ترساندىنى شەپتان بى، ياخود شتىك بى، ھىچ ماناىەك ھەلنەگرى، ياخود شتىكى بىجى بى، ئەوۋە تەعبىر ھەلنەگرى، پىويست ناكات ئىنسان خۇى پىۋە سەغلت بكات.

ئىنجا بىگومانىش ھەموو كەس تۋاناي مانا لىكدانەوۋەى خەونانى نىە، ھەموو كەس ئەو شارمزاىيەى نىە (مُعبّر الرؤى) بى، واتە: مانا لىكدمرەوۋەى خەونان بى، ھەر بۇيەش موعجىزەى يوسوف ﷺ تەعبىر كىردىنى خەونان بووۋە، چۈنكە: نەمانبىنيوۋە لە قورئاندا، جگە لە مانا لىكدانەوۋەى خەونان، موعجىزەمىەكى دىكە بۇ يوسوف باسكرايى، رەنگە ھەشىبوۋى، بەلام باس نەكراوۋە، كەواتە: مانا لىكدانەوۋەى خەون و تەعبىر كىردىنى خەونان، زانستىكى زۇر گرنگەو، خۋاى كارزان كىردوۋىەتى بە موعجىزەو بەلگەى پىغەمبەرەيەتىيى

ئاگادارىي پىنجەم: ديارە خەونى بىرپواداران بە درىژە پىدەمىرۈ وەحىي

پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دادەنرى، تەنيا ھى بىرپواداران، نەك ھى كافران، بۇچى؟ چۈنكە بىرپواداران مادام بەرپى پىغەمبەراندا دەرپۇن، پابەندىن بە رەوشتو ئاكارەكانيانەو، كەواتە كەم و زۇر ئەوھى بۇ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھەبوو، ئەوانىش ھەر كەسە لە قەدەر خۇي شتىكى بۇ دەبى، ھەئبەتە نالئىن: وەك وەحىي، بە مانا زاراومىيەكەي، بەلام بە مانا گشتىيەكەي وەحىي، وەك پىشتىر نىمە باسىكمان دەربارەي وەحىي كرد، لە سوورپەتى (يونس)دا، وەحىي يانى: قەسى پەنھان، خرانە نىو دل، بەرچا و روونكرانەو، بە شىوھىكەي نا ئاسايى، ئا ئەم حالەتە، ئىماندارانىش ھەر كەسە بە پىي ئىمانى خۇي لىي بەھرەمەند دەبىن، چۈنكە ئەوانىش شوپىنكەوتوى پىغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)، ھەئبەتە وەك گوتەم ئەوھى پىغەمبەران بە مانا زاراومىيەكەي وەحىي، وەحىيان بۇ دى، بەلام ھى بىرپواداران بە مانا گشتىيەكەي وەحىي، كە لە رپى خەونى چاكەوھىيە، لە رپى خورپەو ئىلھامەوھىيە، شتىك خوا دەيخاتە نىو دلىان لە رپى فىراسەمت و وردبىنىي و روون بىنىيەوھىيە، بىرپوادارانىش ھەر كەسە لە قەدەر خۇي، بەشى لەوھدا ھەيە، بەلام تەنيا ھى پىغەمبەران لىي دلىئاو مسۆگەرىن، كە ئەو پەيامى خواپە پىيان گەيشتو، يان ئەو لە خواومىيە، يان لە فرىشتانەوھىيە، پىيان گەيشتو، ئەگەرى بە ھەلە داچوونى تىدا نىيە، بەلام ھى بىرپواداران، تۇ دلىئانى كە تىيدا بەھەلە دانەچوو، ياخود دلىئانى كە ئايا ئەوھ ئىلھامى فرىشتەكانە، يان خوتخوتەي شەيتانەكانە؟ ئنجا لەبەر ئەوھى دلىئانى بە مانا زاراومىيەكەي، بە وەحىي لە قەلەم نادى، ھەرچەندە فەرموودەكان ئەو وشەيان بۇ بەكارھىناو، كە دەفەرموى: لە پىغەمبەراپەتتى تەنيا خەونى باش ماو، يان لە موژدەپىدانەكانى پىغەمبەراپەتتى، لە دلخۇشكەرەكانى پىغەمبەراپەتتى، تەنيا خەونى باش ماو، كە لىرەدا مەبەست پىي مانا گشتىيەكەيەتى، وەك پىغەمبەر دەفەرموى: {رُؤْيَا الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِّنْ سِنَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِّنَ النَّبُوَّةِ} {أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳)} .

واتە: خەونى پىاوى باش، بەشىكە لە چلو شەش بەشى پىغەمبەراپەتتى،

واتە: جوړىكە لە وەحىي بە مانا گشتىيەكەي.

یان که دمفهرموی: {أَصْدَقُكُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُكُمْ حَدِيثًا}، {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۱۰۵۹۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۶۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۵۰۱۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۲۲۷۰) وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ}.

واته: راستبیزترتان، راستگوترتان له قسه‌گردندا، خهونی راستره .

دیاره لی‌ره‌دا راستبیزی هینراوه، نه‌گه‌رنا هه‌موو سیفته‌به باشه‌گان، کاریگه‌رییان له‌سه‌ر نه‌وه هه‌یه که مروّف خهونی راسترو باشتر ببینی، چونکه مروّف تا پاکترو باشتری، زیاتر له فریشته‌گان به‌هرمه‌ند دهبی، چ له حاله‌تی بیدارییدا، وه‌ک نیلهام و خورپه، چ له حاله‌تی خهوتندا، وه‌ک خهونی راست و باش.

ئاگاداریی شه‌شم و کوتایی: برواداران له حاله‌تی بیدارییشدا، له فریشته‌گان

به‌هرمه‌ند دهبن، حاله‌تی خورپه، (اله‌ام) و خرانه نیو دل، بو برواداران هه‌یه، هر که‌سه له قه‌دمر نیمانی خوی، وه‌ک خوا ﷺ له سوورمتی (فصلت) دا، له نایه‌ته‌کانی: (۳۰ و ۳۱ و ۳۲) دا باسی فهرمووه، نه‌م نایه‌ته مویاره‌گانه زور به روونی نه‌ومیان لی دمفامریته‌وه و لیومرده‌گیری، که برواداران، بروادارانی راوه‌ستاوو دامه‌زراو له‌سه‌ر راسته شه‌قامی شه‌ریعت، به نه‌ندازه‌ی نیمان و ته‌قویان، له نیلهام و خورپه‌ی فریشته‌گان، به‌هرمه‌ند دهبن، دمفهرموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۱﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۳۲﴾ نَزَّلْنَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ ﴿۳۳﴾﴾

واته: بیگومان نه‌وانه‌ی گوتیان: په‌روم‌دگارمان خواجه، پاشان راوه‌ستاو بوون، (واته: پابه‌ند بوون به شه‌ریعت‌ه‌وه)، فریشته‌گان دادمه‌زنه سه‌ریان، (و دمیخه‌نه نیو دل‌یان) که مه‌ترسنو په‌زاره‌دارو خه‌مبار مه‌بنو، دلخوش بن به‌وه به‌هه‌شته‌ی که به‌لین و گفتتان بیده‌درا، نیمه دوستی نیوه و نیزکی نیومین،

له ژبانی دنیاو له دواروژیشدا، بو ئیوه له بههستهکانی خوادا، هرچی نارمزووی بکن و نهفستان بیخوازی و نارمزوومندی بی، هرچی که داوی بکن، ههیه، نهوش میواندارییه که له لایهن خوی لیبوردمی به بهزمییه وه.

ههروهها لهوبارمه فهرموودهی پیغهمبهریش ههن، بو وینه:

{ عَنْ عَائِشَةَ عَنِ النَّبِيِّ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: (قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَّمِ قَبْلَكُمْ مُحَدِّثُونَ فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهُمْ) }،
 { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۳۹۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۳۶۹۳)، وَالتَّسَائِي فِي الْكُبْرَى
 بِرَقْم: (۸۱۱۹) }.

واته: له گهلانی پیش ئیوهدا کهسانیک ههبوون، که قسهیان له گهلدا دمکرا^(۱) (بیرۆکهی باشیان دهخرايه نیو دل)، نهگهر له ئوممتهی من کهسک ههبی، نهوه عومهری کورپی خهتتاه.

که دیاره عومهر خوا لئی رازی بی، نهو سیفتههی زۆر تیدا تۆخ بوو، بۆیه پیغهمبهر ﷺ به نموونهی هیناومتهوه، نهگهرنا هاوهلانی دیکهش ههر کهسه به نهندازهی خووی، ئیماندارانیش ههر کهسه به نهندازهی خووی، لهوه بههرمههند ههبی، که لهو سیفتههدا پشک و بهشی ههبی، که بریتیه له بههرمههندبوون له فریشتهکان له حالتهی بیداریی دا، که خولیای باش، نیهتی باش، بیروبوچوونی باش، هاندانی باش بخهنه نیو دل و دهروونیانهوه، که به عهرمیی پی دهگوتری: (إلهام)، به کوردیی وشه: (خورپه)، یاخود (خرانه نیو دل)ی بو بهکاردی .

لیرهش دا گوتایی به توئزینه وهمان لهبارهی خهونهوه دینین .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) (مُحَدِّثُونَ)، واته: (مُلْهَمُونَ)، خورپهیان بو دمکرا.

دەرسى دووم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوازده (۱۲) ئايەت دەگرېتە خۆى، ئايەتەكانى: (۷ تا ۱۸)، ئەم دەرسە برېتېه لە ئالْقەى يەكەمى زنجىرەى بەسەرھاتى يوسوف عليه السلام، لەو دوازده ئايەتەدا سەرھتا باسى ئەمە كراوه، كە لە بەسەرھاتى يوسوفو براپەكانىدا، نىشانەى زۆر ھەن بۇ عەودالانى زانىنى راستىيەكان، بۇ ئەو كەسانەى كە دەپرسن و، بە دواى شتاندا دەگەرېن، پاشان مشتو مېرى پېر كېنەو ھەسەدى براپەكانى يوسوف، لە نېو خۇياندا باس كراوه، كە بابى خۇيانىان يەعقوب عليه السلام تۆمەتبار كىردو بە لايەنگىرىي و بەلا داشكاندن بۇ لاي يوسوف عليه السلام، پاشان بىر كىردنەومىيان لە پېلانېك بۇ قوتار بوونىيان لە چارەى يوسوف، تاكو بابىيان روويان تېبكاتو، چىدىكە بەھۆى يوسوفەو، لەوان بى خەمو بى ئاگا نەبى، وەك گومانىيان بىردو، كە بە دۇنيايى وانەبوو .

پاشان تەگبىر كىردنىيان بە ھاويشتنە نېو بىرى يوسوف، دوايى گەفتوگۆى فېلبازانە كىردنىيان لەگەل بابىيان، كە يوسوفىيان لەگەلدا بىئىرى بۇ دەشتودەر، كە يارىي بكاتو، بە خۇشېي بىگوزەرېنئى.

پاشان بىيانووھىنانەوھى بابىيان كە ھەز ناكات، يوسوف لىي دوورېئو، بۆى دل تەنگ دەبىئو مەترسىي ئەوھشى ھەپە: گورگ بىخوات! ئنجا وەلامدانەوھى بە روالەت نىقناع كەرى كورەكان بۇ بابىيان (يەعقوب)، كە ئەوان بۇ يوسوف دۇسۆزنو دەپپارېزن، ئنجا ئەگەر بىتو لە حالئىكدا كە ئەوان دەستە پىاوئىكى توندو تۆكەمو تىرو تەواون، لە پەناى واندا گورگ بىخوات، كەواتە: ئەوان زىانبارو پەنج بە خەسارن، ھىچ لە دەست نەھاتوو دەستەپاچەن، ديارە ھەر مەبەستىيان ئەوھ بوو، كە بابىيان ھانبەدنو يوسوفىيان لەگەل بىئىرى.

سەرەنجام بردنى يوسوف و خستنىه نيو قوولايى و تاريكايى بىرىك، دوايى گەرانهوميان له شهودا دواى خهوتنان، يان دەمه وخهوتنان به چاوى به فرميسكهوه، بهلام دياره فرميسكى دروين بووهو، پىكخستنى دروى به گورگان خواردنى يوسوف بۇ بابيانو، خوئينىكى دروتيههئسوونى بۇ كراسهكهى يوسوف، كه ههئدى دهئىن: خوئينى كاريلهيهك بووهو، ههئدى دهئىن: هى بهرخىك بوو، ههئدى دهئىن: هى نيچىرىك بووه، گرنگ ئەوميه خوئينى خۆى نەبووه.

ئىنجا تۆمەتبار كردنى بابيان بۇيان، چونكه بابيان به دئىنباييهوه باومرى پىيان نههاتوه، بهلام چى بكات؟ خۇراگرىي كردۆته پيشهوه، پهناى به خوا ﷻ گرتوه، له بهرانبهەر ئەو قسانهەدا كه دەيكەن.

ئىنجا بابيشيان بىگومان زانيويهتى كه راست ناكەن، ئىدى مەرجيش نيه ئەوه كه زانيويهتى راست ناكەن، تەنها لەوهوهبى، وهك ههئدىك له تويژمرانى قورئان دهئىن: كه كراسهكهيان به ساغىي بۇ هيناومتهوه، بهلام خوئينيان بۇ تيههئسووه، مەرج نيه تەنيا لەوهوهبى، وهك دوايى باسى دەكهين، بهئكو هەر له سىماو له شيوهى گىرانهوهى قسهكانيان و ههئسوكهوتى پىشتريان، پاشان له دئىنباوونى يهعقوب ﷺ كه خهونهكهى يوسوف دىتهدىو، سەرەنجام يوسوف پىگهه و پلهه و پايهكى بهرزى دەبىو، خواى پەرومردگار دەيكاته پىغەمبەر، ههموو ئەوانه بهرچاوه روونى بوون بۇ يهعقوب، كه ئەو كورانه راست ناكەن، كه دهئىن: يوسوف نەماوهو گورگ خواردوويهتى، نهك تەنيا به هۆى ئەوهوه كه كراسهكهى به ساغو سهلامهتى هاتۆتهوهو نەدراوه!

﴿ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٌ لِّلسَّالِئِلِينَ ﴿۷﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ غُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۸﴾ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَيِّكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿۹﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهٗ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿۱۰﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿۱۱﴾ أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿۱۲﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿۱۳﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿۱۴﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۵﴾ وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿۱۶﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ وَيُتْرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿۱۷﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصِهِ يَدَمٌ كَذِبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿۱۸﴾ ۞

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ بە دئىياى (لە بەسەرھاتى) يوسوفو برايه كانيدا نيشانەى زۆر ھەن بۆ
 پرسىياركاران (لەسەر ئەوۋە كە خوا مشوورى بەندە چاكەكانى خۆى دەخواتو، زاىەيان
 ناكاتو، سەرەنجاميان خىر دەكات) ﴿۷﴾ (ياد بکەوۋە) كاتىك (براىەكانى يوسوف) لە
 نىوان خۆياندا گوتيان: ھەرچەندە ئىمە كۆمەلە (كۆرپىك) ئىكى تۆكمەو بەھىزو
 پىزىن، كەچى يوسوفو براىەكەى (بنىامىن)، لە ئىمە، لەلاى بابمان خۆشەويستىرن،
 بىگومان بابمان لە ھەلەيەكى ئاشكرا داىە (لەو ھەلۆيستەيدا) ﴿۸﴾ (لە بەينى
 خۆيان گوتيان :) بۆ ئەوۋەى رووى بابتان بەرمو لاتان وەرچەرخى (و گرنگىيتان
 پىبىدات) يوسوف بكوژن، يان فرىى بدەنە زمويىەك (ى چۆلەوانىى) ھوۋ، دواى
 (لەكۆلكرەنەوۋەى) وى، دەبىنە كۆمەللىكى چاك، (حالو گوزەرانتان چاك دەبىن) ﴿۹﴾
 قسەكەرىكىان گوتى: يوسوف مەكوژن، ئەگەر ھەر سوورن لەسەر ئەنجامدانى
 كرددەوۋەيەك (لە دژى) بىخەنە نىو بنى بىرىكەوۋە، (كە سەرەنجام) ھەندىك
 كاروانچىى ھەلئىدەگرنەوۋە ﴿۱۰﴾ گوتيان: ئەى بابى خۇمان ئەوۋە چىتە! بۆچى
 بەرانبەر بە يوسوف لىمان دئىيانى، لە حاللىكدا كە ئىمە زۆر دئسۆزىنى؟ ﴿۱۱﴾
 سبەينى لەگەلماندا بىنىرە، با بۆخۆى تىر بخواو يارىى بكات، ئىمەش بە دئىياى
 پارىزمىنى ﴿۱۲﴾ (بابيان) گوتى: ئەگەر لەگەل خۇتانى بەرنو لىم دووربىكەوۋىتەوۋە،
 ئەوۋە دئتەنگم دەكات، دەشترسم لىى بى ئاگابىن و گورگ بىخوات، ﴿۱۳﴾ گوتيان:
 مسۆگەر ئەگەر لە حاللىكدا كە كۆمەللىكى تۆكمەو بەھىزىن، گورگ بىخوات (ئىمەش
 نەتوانىن بىپارىزىن) كەواتە: ئىمە زۆر زىانبارو ھىچ لە دەست نەھاتووېن ﴿۱۴﴾ ئنجا
 كاتىك بردىان و بىپارىياندا بىخەنە بنى بىرەكەوۋە (و كارەكەيان كرد)، ئىمە سروشمان
 بۆ لاى يوسوف كرد: كاتىك دى، بىئەوۋەى پىى بزىن، ھەوالى ئەو كارمىانىيان

پىدەدەين و بىريان دەخەيەوہ ﴿۱۵﴾ ئنجا دەمە و خەوتنان بە گريان ھاتنەوہ لای بابيان
 ﴿۱۶﴾ گوتيان: ئەى بابى خۆمان! ئىمە (لە كاتىكدا) چووین پىشېرگە بکەين و
 يوسوفمان لە لای كەل و بەلەكەمان جىھىشت، گورگ خواردى، ھەرچەندە راستگۆش بين،
 ھەر برۆمان پىناكەى! ﴿۱۷﴾ خوينىكى بە درۆشيان لە كراسەكەى ھەئسوو، (بابيان)
 گوتى: بەلكو نەفستان كاريكى لە دزى يوسوف بۆ جوان كردوون (و ئەنجامتان داوہو)
 ھەئويستى منيش خۆراگريپەكى جوانە، ھەر خواش پەنا پىبراوہ، لە بەرانبەر ئەوہدا
 كە باسى دەكەن (كە گوايە يوسوف گورگان خواردوو بووہ) ﴿۱۸﴾ .

شىگردنەۋى ھەندىك لى ۋشەكان

(عُصْبَةٌ): (العُصْبَةُ: جَمَاعَةٌ مُتَعَصِّبَةٌ مُتَعَاوِدَةٌ) (عُصْبَةٌ) برىتپە لى كۆمەلە كەسىك كە بە توندى يەكدى بگرن و، پىكەۋە تۆكمە بن.

(ضَلَّالٍ مُّبِينٍ): (الضلال: العُدُولُ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، وَعَنِ الصَّوَابِ)، (ضلال) برىتپە لى لادان لى رپى راست، بەلام لىرەدا مەبەستى كورەكانى يەعقوب كە دەلئىن: بابمان لى گومراپپەكى روونداپە، واتە: بە ھەلەدا چوۋە، مەبەستىيان پىي گومراپى دىنىي نپە، ئەگەرنا پىي كافر دەبوون، چونكە بابيان پىغەمبەرىكى خوا بوۋە، كەواتە: (ضلال) لىرەدا يانى: نەپىپىكاۋە، رپى راستى نەگرتوۋە، لى مامەلە كىردن لىگەل كورەكانىدا.

(أَطْرَحُوهُ أَرْضًا): (الطَّرْحُ: إِلقَاءُ الشَّيْءِ وَإِبْعَادُهُ) (طرح) برىتپە لىۋە كە شتىك فرى بدەى و دوورى بخەپەۋە، دەگوترى: (رَأَيْتُهُ مِنْ طَرَحٍ، أَي: مِنْ بُعْدٍ) (طَرَحَ)، واتە: دوورى، بۇپە كە دەلئىن: (أَطْرَحُوهُ أَرْضًا) واتە: فرى بدەنە دەشتىكى چۆل، سەر زەمىنىكى دوور، كە كەسى لى نەبى و لىۋى بىفەوتى.

(يَحُلْ لَكُمْ وَجْهٌ أَبِيكُمْ): واتە: رووى بابتان بەرەۋى نپوۋە و مردەچەرخى، (خَلَا فُلَانٌ بِفُلَانٍ: صَارَ مَعَهُ فِي خَلَاءٍ، وَخَلَا الْإِنْسَانُ: صَارَ خَالِيًا)، (خَلَا فُلَانٌ بِفُلَانٍ)، واتە: لىگەلى بوۋ لى شوپىنىكى چۆل، (خَلَا الْإِنْسَانُ)، واتە: ئەۋ نپنسانە چوۋە شوپىنىكى چۆل، مەبەستىيان ئەۋمپە: (تَحْصُلُ لَكُمْ مَوَدَّةٌ أَبِيكُمْ وَإِقْبَالُهُ عَلَيْكُمْ)، خۆشەۋىستى بابتان بۇ نپوۋە پەيدادەبى و، بابتان رووتان تىدەكات، بە ھوى ئەۋوۋە كە يوسوفى نامىنى، خۆشەۋىستىپەكەى بۇ نپوۋە يەكلادەبىتەۋە.

(غَيْبَتِ الْجُبِّ): (الغِيَابَةُ: مُنْهَبَطٌ مِنَ الْأَرْضِ جَمْعُهَا: غِيَابَاتٌ، وَهِيَ مَا غَابَ عَنِ الْبَصَرِ مِنَ الشَّيْءِ، غِيَابَةُ الْجُبِّ وَغِيَابَةُ الْقَبْرِ: قَعْرُهُمَا)، وشهى (غِيَابَةُ) كه به (غِيَابَات) كؤدهبیته‌وه، بریتیه له زهوییه‌کی قوولایی نزم، (غِيَابَةُ) همر شتیكه كه له چاو دیار نه‌بی، ننجاً (غِيَابَتِ الْجُبِّ) واته: بنی بیره‌كه، چونكه بنی بیره‌كه دیارنیه له چاو، هه‌روهك (غِيَابَةُ الْقَبْرِ) واته: بنی گۆره‌كه، كه له چاو دیارنه‌بی و په‌نهان بی .

(الْجُبُّ: الْبِئْرُ الَّذِي لَمْ تُطَوَّأْ، أَي: لَمْ تُبْنَ بِالْحِجَارَةِ)، (جُب) بیرتیه كه هه‌لته‌به‌سترابن، واته: نه‌ملاو لایه‌كه‌ی به‌ردی تینه‌گیرابن، به‌س هه‌لقه‌نرابن و ته‌واو.

(لَلْقِطَةِ): واته: هه‌لیده‌گریتیه‌وه، (لَقَطَ الشَّيْءَ: أَخَذَهُ مِنَ الْأَرْضِ وَالتَّقَطَهُ أَيضاً، وَيُقَالُ: "كُلَّ سَاقِطَةً لَاقِطَةً")، (لَقَطَ الشَّيْءَ) واته: شته‌كه‌ی كه‌وتبوو نه‌وه هه‌لیگرتیه‌وه له زهوی، (التَّقَطَةُ) ش به هه‌مان شیوه واته: شته‌كه‌ی دۆزیه‌وه هه‌لیگرتیه‌وه، له په‌نیشدا هاتوه: (كُلَّ سَاقِطَةً لَاقِطَةً) هه‌موو كه‌وتووێك هه‌لگه‌روهیه‌کی بۆ ده‌بی.

(السَّيَّارَةُ): (السَّيَّارَةُ: الْجَمَاعَةُ، الْقَافِلَةُ)، (سَيَّارَةٌ) كۆمه‌لیكن كه به‌رپیدا بپۆن، یانی: (الْجَمَاعَةُ السَّائِرَةُ فِي الْأَرْضِ) كۆمه‌لیك كه به زهویدا بپۆن، كه له كوردییدا پئی ده‌لین: (كاروان)، به‌عه‌ره‌بیبی ده‌گوتری: (قَافِلَةٌ).

(لَا تَأْمَنَّا): واته: تۆ لیمان دننیانی، یاخود به‌ئهمیندارمان دانانی له‌سه‌ر یوسوف، (أَمِنَهُ عَلَيْهِ: عَدَّهُ أَمِيناً وَأَتَمَّنَهُ عَلَيْهِ)، (أَمِنَهُ عَلَيْهِ) واته: به‌ئهمینداری دانا، به‌دهست پاك و پارێزمری دانا بۆی، (وَأَتَمَّنَهُ عَلَيْهِ) هه‌مان مانای هه‌یه.

(لَلنَّصِیْحُونَ): واته: ئیمه‌ بۆی دلسۆزو به‌ په‌رۆشین، (النُّصْحُ: عَمَلٌ أَوْ قَوْلٌ فِيهِ نَصْحٌ لِمَنْصُوحٍ)، (نصح) بریتیه له هه‌ر كرده‌وه‌وه هه‌ر قسه‌یه‌ك كه سوودی نه‌وه كه‌سه‌ی تیدابن، كه نوصحه‌كه‌ی ئاراسته‌ ده‌كری .

(غَدَاً): (الغُدُوَّةُ وَالغَدَاةُ: أَوَّلُ النَّهَارِ، وَالغَدُ: الْيَوْمُ الَّذِي يَلِي يَوْمَكَ الَّذِي أَنْتَ فِيهِ)، (غُدُوَّةٌ) و (غَدَاةٌ) بە سەرمتای رۆژ دەگوتری، هەر وهک (عشی) یان (عشاء) بە دواى ئیوارە دەگوتری، (غد) ئەو رۆژمیه که بە دواى ئەو رۆژه دادی، که تۆی تێداى، تۆ له چ رۆژیکداى، رۆژهکهى دواى پێی دەگوتری: (غد).

(يَرْتَعُ): (الرَّئِغُ: أَصْلُهُ أَكْلُ الْبَهَائِمِ وَلِلْإِنْسَانِ: الْأَكْلُ الْكَثِيرُ)، (رتع) له بنه‌په‌متدا به خواردنی نازمه‌ل ده‌گوتری، ده‌گوتری: (رَتَعَتِ الدَّابَّةُ) واته: ئەو نازمه‌له زۆر له‌ومپى کرد، یان زۆر له‌ومپا، به‌لام که بۆ مرو‌ف به‌کاردی، واته: خواردنی زۆر، یاخود که‌یف کردن و رابواردن و هه‌واى با‌لى خو‌دان .

(وَيَلْعَبُ): یاریی ده‌کات، ده‌گوتری: (لَعِبَ فُلَانٌ، إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ مَقْصِداً صَاحِحاً)، واته: ئەگەر که‌سێک کارێک بکات مه‌به‌ستێکی جیدی له کاره‌که‌دا نه‌بی ده‌گوتری: (لَعِبَ فُلَانٌ)، بۆ وێنه: که‌سێک را ده‌کات، مه‌به‌ستی نه‌وه نیه که له شتێک را بکات و له شتێک بترسێ، به‌لکو راکردنه‌که‌ی مه‌به‌ستی پێی نه‌ومیه که جو‌ریک له وهرزش، یان که‌سێک که باز ده‌دات، هه‌روه‌ها هه‌موو ئەو کرده‌وانه‌ی که دیاره به جیدی نین، پێچه‌وانه‌ی (جِدّ) بریتیه له (لَعِب) یاری و گه‌مه‌و گالته .

(وَأَجْمَعُوا): واته: بپاری هه‌رمه‌زمی‌یاندا، یاخود بپاریاندا، (اجْتَمَعَتْ أَرَاؤُهُمْ عَلَيْهِ)، رایه‌کانیان له‌سه‌ر ئەو شته کو‌کردنه‌وه .

(عِشَاءً): (العِشَاءُ: مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ إِلَى الْعَتَمَةِ) (عشاء) له کاتی خو‌ر ناوابوون و نوێزی شیوانه‌وه تاكو نوێزی خه‌وتنان ده‌گریته‌وه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست له (عشاء) کاتی تاریکایی شه‌و بێ، یان کاتی مال خه‌وتنان .

(نَسَبْتُ): (الْإِسْتِيقُ: التَّسَابُقُ: افْتِعَالٌ مِنَ السَّبْقِ)، (إِسْتِيقُ) و (تَسَابُقُ) هه‌ردووکیان به مانای پێش‌بهرکه، غار غارین دین، که (إِفْتِعَال) ه له (سَبْقُ)، هاتوه.

(مَتَاعًا): (الْمَتَاعُ: مَا يُتَمَتَّعُ بِهِ أَي: يَنْتَفَعُ)، (مَتَاع) هەر شتیکه که سوودی لئ ببینرئ، ئینسان کاتیکی که می له‌گه‌ل بگوزهرینئ و لئی به‌هره‌مه‌ند بی، هه‌روه‌ها به‌و ماوه که‌مه‌ش که ئینسان ده‌یگوزهرینئ له ژبانی دنیا‌دا، یان له شوینیک، نه‌ویش پئی ده‌گوترئ: (مَتَاع).

(الذَّئْبُ): (وَأْتَهُ: گورگ، خوینراویشه‌ته‌وه: (ذئب)، (الذَّئْبُ: حَيَوَانٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ الْكَلْبِيَّةِ وَهُوَ كَلْبٌ بَرِّي وَحَشِيٌّ)، (ذئب) گورگ نازه‌لئکه له جوړی سه‌گ، که بریتیه له سه‌گیکی درهنده که مالی نیه .

(وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا): (وَأْتَهُ: (بِمُصَدِّقٍ لَّنَا) یانی: تو ئیمه به راست دانانی.

(قَمِيصِهِ): (الْقَمِيصُ: الشَّعَارُ تَحْتَ الدُّثَارِ)، (قمیص) نه‌و به‌رگه‌یه که یه‌کسه‌ر به بیسته‌وه دهنووسی، (دثار) نه‌وه‌یه که له سه‌رووی پۆشاک‌ی نی‌وه‌وه به خو‌داده‌درئ، یان ده‌لئ: (لِبَاسٍ رَقِيقٍ يُرْتَدَى تَحْتَ السُّتْرَةِ غَالِبًا) به‌رگیکی ته‌نکه که له بن پۆشاک‌ی سه‌ره‌کی له‌به‌ر ده‌کرئ .

(سَوَّلَتْ): (سَوَّلْتُ الشَّيْءَ: زَيَّنْتُهُ) (وَأْتَهُ: نه‌و شته‌م جوان کرد، ئاسانم کرد، رازاندمه‌وه .

(فَصَبْرٌ جَمِيلٌ): (وَأْتَهُ: خو‌راگرتنیکی جوان، (الْجَمَالُ: الْحُسْنُ الْكَثِيرُ، وَجَمِيلٌ وَجَمَالٌ وَجَمَالٌ، عَلَى التَّكْثِيرِ)، (جمال)، (وَأْتَهُ: جوانیبه‌کی زور، هه‌ر سئ وشه‌ی: (جَمِيلٌ وَجَمَالٌ وَجَمَالٌ) به‌مانای جوانیبه‌کی زور دین.

(الْمُسْتَعَانُ): (بِهِنَا پئبراو، داوای یارمه‌تی لئکراو، (الْإِسْتِعَانَةُ: طَلَبُ الْعَوْنِ)، (إِسْتِعَانَةً) بریتیه له داوا کردنی یارمه‌تی، که‌واته: (الْمُسْتَعَانُ)، (إِسْمٌ مَّفْعُولٌ هـ، په‌نا پئبراو، (الْمُسْتَعِينِ)، (إِسْمٌ فَاعِلٌ هـ)، په‌نا پئبهر، یاخود داوای یارمه‌تییکه‌ر.

مانای گشتی نایەتەکان

خوایێ (عَلَيْهِ) لێرەدا دواى ئەو شەش نایەتەى كە وەك پێشەكیى وابوون بۆ گێرانهوى بەسەرھاتى یوسف و بابى و براىەكانى، ئنجا دەست دەكات بە چوونە نیو گێرانهوى بەسەرھاتى یوسف (عَلَيْهِ)، كە دیارە ئەم دەرسەمان - وەك پێشتر گوتم - ئالقەى یەكەمى زنجیرەى بەسەرھاتى یوسف پێكدینى، كە ھەمووى سێزدە ئالقە، ئەم دوازدە نایەتە ئالقەى یەكەمى پێكدینى، سەرمتا خوا (عَلَيْهِ) ئاوا دەست پێدەكات: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّالِّينَ﴾، بە جەخت كردنەو، بە دنیایىیەو، لە یوسف و براىەكانیدا، واتە: لە بەسەرھاتى یوسف و براىەكانیدا، نیشانە ھەن بۆ پرسىاركاران، بۆ كەسانىك كە لە شت دەكوژنەو، عەودانن، دەیانەوى لە شتەكان تێبگەن، دەیانەوى راستىیەكانیان بۆ دەربكەون، یان بۆ كەسانىك كە دەیانەوى لە بەسەرھاتى یوسف (عَلَيْهِ) و براىەكانى تێبگەن .

كە دەفەرموى: (ءَايَاتٌ)، نیشانان، كۆى (آية) بە مانای (عَلَامَةٌ) نیشانە، دى، بەلام لێرەدا دەگونجى بە مانای پەندو دەرس وەرگرتن بىو، دەشگونجى بە مانای بەلگەو دەلیل بى، یانى: لە بەسەرھاتى یوسف دا بەلگە ھەبە، لەسەر ئەووى خوا بەندە چاكەكانى خووى زایە ناكات، ھەروھا بەلگە ھەبە لەسەر ئەو كە غەشو خیانەت ھىچ سەرەنجامىكى نى، جگە لە شەرمەزارى و عەبىدارى دىنا و قىامەت، دىسان بەلگە ھەبە لەسەر ئەو كە ئەگەر مروؤف پشت بە خوا ببەستى، سەرکەوتوو دەبىو، وە بەلگە ھەبە لەسەر ئەو كە مروؤف دواى ئەووى تووشى مېجنەت و نارەحەتى دى، بەرەو بەرزى دەچى، ھەروھا زۆر بەلگە ھەن و زۆر دەرس و پەندو عىبەرت ھەن لە بەسەرھاتى یوسف و دە براىەكەیدا، چونكە پێشترىش گوتمان كە یەعقوب (عَلَيْهِ)، دوازدە كورى بوو و ن، دووانیان لە دایكىك بوون، كە یوسف و بنىامىن و، دایكىان ناوى راحىل بوو، بەپێى ئەو كە لە تەوورات لە (سفر التكوین) دا ھاتو، دە (۱۰) شیان دایكىان جىا بوو كە دیارە پێشتر ناومان ھىناون، بۆیە جوؤرىك لە حەسادەت و ئىرھى پىبەردن، لەلایەنى ئەو دە (۱۰) براىەو، بەرانبەر بەو دوو براىە ھەبوو .

ئنجای خۆی پەرورەدگار بەسەرھاتەگەیان دەگێرێتەو، دەفەر موی: ﴿ إِذْ قَالَ
 يُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَمَا مَتَّأ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ﴾ ، واتە: کاتێک گوتیان، کێ گوتی؟
 ئەو دە (۱۰) بڕایە، گوتیان: (يُوسُفُ) ، ئەو (ل) لامە بۆ تەئکیدە، واتە: هیچ گومانێ
 تێدانیه، یوسوف و بڕایەگەیی، کە بە پێی (پەیمانێ کۆن) ناوی بنیامین بوو،
 هەردووکیان لە دایکێکن، ئەگەرنا هەموویان لە بابێکن، هەر دوازدەیان هی
 یەعقوبین، بەلام ئەو دە بڕایە، ئەو دووانە جیا دەکەنەو، دەلێن: ئەوان لە ئیمە
 جیان، چونکە دایکیان جودایە، جا دەلێن: بێگومان یوسوف و بڕایەگەیی، لەلای
 بابمان لە ئیمە خۆشەویسترن، (وَنَحْنُ عُصْبَةٌ) ، کە ئیمەش کۆمەڵێکی تۆکمەو،
 دەستە پیاویکین، دەگەسین بە پێی عەقل و مەنتیق بێ، دەبێ باب، دە کوران، بە
 دوو کوران ئەدا، کەچی ئەو دوو لە ئیمە خۆشتر دەوین، لە حالیکدا ئیمە زیاتر
 بەکەلکی دێین !!

هەلبەتە ئەو گومان و خەیاڵی ئەوان بوو، لە وەھمی ئەواندا وا بوو، ئەگەرنا
 بە دنیایییەو یەعقوب عليه السلام کە پێغەمبەرێکی پایە بەرزێ خواپە، وا نەبوو کە
 لایەنگیری بکات بە لای دوو کوردا، لەسەر حیسابی دە کوران، بەلام لە وەھم و
 خەیاڵی خراپی خۆیاندا، بابیان بەو شیویمە وینا کردو، دواپی دەلێن: ﴿ إِنَّ أَبَانَا
 لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ ، بێگومان بابمان لە گومراپییەکی روون دایە، کە مەبەستیان لە
 گومراپی، واتە: لە کاروباری دنیاپی، لە هەلس و کەوتی لەگەڵ مال و خێزان و
 کورەگانی دا، بابمان نەپێکاوه و بەهەلەدا چوو، ئەگەرنا لێرەدا مەبەستی پێی
 گومراپی نایینی نیە، چونکە ئەگەر وابلێن، پێی کافر دەبن، چونکە بابیان
 پێغەمبەر بوو .

ئنجای دەکەونە کەین و بەین و تەگبیر کردن لە دژی یوسوف عليه السلام، ﴿ أَقْتُلُوا يُوسُفَ
 أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ ﴾ ، یوسوف بکوژن، یاخود فری بدهنە سەر
 زەمینیکەو، واتە: سەر زەمینیکێ چۆلەوانی، قاقرو دیمەگار، بێ ئاوەدانپی، بۆ

ئهوهی لهوئ بفهوتئ، ﴿يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ آيِكُمْ﴾، نهگهر واتان کرد، ئهوه رووی بابتان بو ئیوه یهکلادهبیتهوه، بهردهمی رووی بابتان بو ئیوه چۆل دهبئ.

بسپۆرانی زمان دهلتین: (الخل: الفراغ)، (حل: بریتیه له بوئایی، واته: بهرچاوی بهردهمی، ئهوه پهردهمی له بهر چاوی لادهجئو، روو له ئیوه دهکات و گرنگییو بایهختان پیدهدا، ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾، ئنجا له دواوی وی، یانی: دواوی یوسوف، دواوی ئهوهی له کوئی دهکهنهوه، دهبنه کوومه ئیکی چاک، که لیردها مه بهست له کوومه ئیکی چاک، واته: حال و بالی دنیاتان باش دهبئ، ئیستا بابتان پرووتان تیناکات، بابتان گرنگییتان پینادات، له بهر نهوه دوو کووره، ئنجا نهگهر بیتو یوسوف له کوول بکهنهوه، ئهوه نهوه پهردهمی که له بهر چاوی بابتانه، لادهجئو بابتان باش ئیوه دهبینی، روو له ئیوه دهکات و گرنگییتان پیدهدا، حال و بالتان باش دهبئ، نهگهرنا مه بهست نهوه نه بووه - وهك هندیك له تويزمرهوان گوتوو یانه - دواوی ئهوهی یوسوف دهکوژن، ئنجا تۆبه دهکهنو دهبنه پیاوی باش! نه خیر باسی نهوه نیه، لیردها (صالح)، وهك چۆن به مانای باشیی دئ، باشیی معنه وی، به مانای باشیی دنیاییش دئ، واته له رووی دنیایی و کاروباری دنیاییتانهوه بارودۆختان باش دهبئ، ئیستا بارودۆختان خراپه، چونکه بابتان گرنگییتان پینادا.

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا نَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾، هسه که ریکیان گوتی: یوسوف مه کوژن، دیاره ئهومیان له وانی دیکه عاقلتر بووه، به ویژدانتر بووه، به رهحمتتر بووه، واش پیدهجئ، ئهوه بوچوونی: گوشتنی یوسوفی، ههر نه بووبئ، به لام که نو کهس دینه سهر هسه یهک، دیاره نهوه یه کهی دیکهش، له دواوی وان چووه، دهلت: یوسوف مه کوژن، ﴿وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ﴾، ئنجا که دهلت مه یکوژن، واته: نه بهراسته وخۆ بیکوژن، نه فری بدنه سهر زه مینیکی چۆله وانی، چونکه له ههر دوو حاله تاندا، ههر گوشتنه، ههر میکانیزمه کهی و شیواز کهی جیا به، نهگهرنا له ههر دوو حالاندا یوسوف ههر له بهین دهجئ، چ ناراسته وخۆ له دمشتیکی چۆله وانی به جئ بهیلن، که گورگ بیخوات، یان له برسان بمرئ، یان له تینوان بخنکئ، یان یه کسه ر بیکوژن، وای لیمه کهن، ﴿وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾، به لکو فری بدنه

تاریکیایی بیریکهوه، بیخه‌نه بنی بیریکهوه، ئنجا هەندیک له کاروانچییان هەلێده‌گره‌وه، ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلَيْنَ﴾، واته: ئەگەر هەر نه‌جامدەری نه‌ومن که دهمانه‌وی، واته: ئەگەر نه‌یکه‌ن باشتره، به‌لام ئەگەر هەر دهمانه‌وی و سوورن له‌سەر نه‌وه شتیک له دژی یوسوف بکه‌ن، بیخه‌نه نیو بنی بیریکه‌وه، کاروانچی هەلێده‌گره‌وه له کۆل نیوه دهمبیته‌وه و لی‌تان دوور ده‌که‌ویته‌وه، به‌وه نامانجه‌که دیته‌دی، ئیدی پێویست به‌وه ناکات، ئەو گونا‌هه‌ گه‌ورمه‌یه بکه‌ن و یوسوف بکوژن، چ به‌کوشتنی راسته‌وخۆ، چ به‌کوشتنی ناراسته‌وخۆ.

دیاره‌سه‌ره‌نجام رایان له‌سەر نه‌وه کۆدەمبیته‌وه و دینه‌سه‌ر قسه‌ی ئەو قسه‌که‌رمیان، ئنجا ئەومیان هەندیک ده‌لێن: برا‌گه‌وره‌که‌یان بووه، که (ره‌نوبین) بووه، یان (رئوبین) و، هەندیک ده‌لێن: (یه‌هوزا) بووه، هەندیک ده‌لێن: (شه‌معون) بووه، به‌لام دیارنیه‌و له‌قورئانیشدا دیاریی نه‌کراوه، به‌لام وه‌ک دوا‌یی له‌مه‌سه‌له‌گرنگه‌کاندا با‌سی ده‌که‌ین، واپێده‌چێ برا‌گه‌وره‌که‌یان بووبی، که له‌په‌یمانی کۆندا ده‌لێ، ناوی ره‌نوبین، یان رئوبین بووه.

ئنجا دوا‌ی نه‌وه که له‌به‌ینی خۆیاندا ناوا ریک ده‌که‌ون و نه‌و ته‌گبیره‌دمکه‌ن، ده‌چنه‌لای بابیان: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُسُفَ﴾، گوتیان: ئە‌ی بابی خۆمان! نه‌وه چیته‌؟ بۆچی له‌ئیمه‌دنیانی به‌رانبه‌ر به‌یوسوف؟ یاخود: ئیمه‌به‌ئهمیندار دانانیی له‌سەر یوسوف، ﴿وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ﴾، که بێگومان ئیمه‌بۆ ئەو زۆر دلسۆزین و به‌په‌رۆشین و به‌خه‌مه‌ومین، شتیکی سه‌یره‌که تۆ متمانه‌ت به‌ئیمه‌نیه، به‌رانبه‌ر به‌یوسوف و لی‌مان دنیانی! که نه‌وه جوړیکه له‌هە‌لنان و هاندانی بابیان، ویستوو‌یانه رقی هە‌لسین و بیوروژین، بلێ: چۆن متمانه‌م به‌ئیه‌نیه‌؟

دوا‌ی ده‌لێن: ﴿أَرْسَلَهُ مَعَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ﴾، به‌یانی له‌گه‌لمان بینیره، با بۆخۆی که‌یف و سه‌ه‌فا بکات، بێت و بجێ و گه‌مه‌و یاریی بکات و خواردن بخوات، ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾، به‌دنیاییه‌وه ئیمه‌ش بۆ ئەو پارێزەر دهمبین، دهمپارێزین ناهێلین هه‌چی لی‌بی.

﴿ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴾ ،
یہ عقوب اللہ دوو پاساوان دینیتہوہ دہلی:

یہ کہم : بیگومان ٹہوہ من دلتنہنگ دہکات کہ لہ گہل خوتانی بہرن، پیسی
دلتنہنگ دہم، لیم دوور بکہویتہوہ، ہہلبتہ بؤہش دلتنہنگ بووہ، چونکہ
دلی خورپہی کردوہ کہ ٹہوانہ نیازیکی خرابیان ہہیہ، سہیری ہہلسو
کہوتہکانی ٹہوانی کردوہ، پاشان ہہموویان یہک دہنگو یہک دہست ہاتوون،
گوتوویہتی: رہنگہ نہخشہو پیلانیکیان لہ بہرنامہدا ہہبی.

دوومہم: پاساوی دووہمیشیان ٹہومیہ کہ دہلی: ﴿ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ
عَنْهُ غَافِلُونَ ﴾ ، دہسترسم گورگ بیخوات، لہ حالتیکدا کہ ٹیوہ لئی بی ناگان،
یانی: ٹہگہر ٹیوہ ناگاتان لئی بی، گورگ زہفہری پی نابات.

﴿ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴾ ، گوتیان: ٹہگہر
گورگ بیخواو ٹیمہش دہستہ پیاوکیں، کؤمہلہ پیاوکی تۆکمہو توندو تۆلین،
ٹہوہ بیگومان ٹیمہ لہ زیانہندانین، واتہ: خہلکیکی دہستہپاچہو ہیچ لہ دہست
نہہاتوون، رازیش نابین بہوہ وہسف بکرین کہ ٹیمہ زیانبارینو ہیچ لہ دہست
نہہاتوونو دہستہ پاچہین، بؤہ دلنیابہ کہ دہپاریزین، چونکہ ناہیلین ٹہو
عہیبہمان بیتہ سہر، کہ بہو جوڑہ وہسف بکرین.

لیرہدا کہ وشہی: ﴿ لَخَسِرُونَ ﴾ بہکاردینن، واتہ: وہک چؤن بازرگانیک
ٹہگہر بیتو دہستماہکہی لہ دہست بدات، خہسارہتمہند دہبی، ٹیمہش ٹہگہر ٹہو
کہمو کورپہہ بیتہسہرمانو، برایہکہی خؤمان نہپاریزین، وہک ٹہو بازرگانہ
سہرنہکہوتووہ واین، کہ دہستماہکہی خؤی لہ دہست دہدات .

﴿ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ ﴾ ، ننجاکاتیک بردیان و برپاری
یہکجارہکیاندا کہ بیخہنہ نیو بنی بیرہکہ، یاخود: تاریکایی بیرہکہ، کہ نابینری،
ٹہومیان کرد کہ کردیان، دیارہ لیرہدا ٹہوہ قرتینراوہ، چونکہ سیاقہکہ دہلالہتی
لہسہر دہکاتو دہیگہینی، ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ ﴾ ، لہو کاتہش دا ٹیمہ ٹیلہامو سروشمان

بۇ كىردو خىستمانە دلىهوه، ياخود له رىى فرىشتهيهكهوه ئاگادارمان كىردوه، ﴿لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، كه به دلىيايهوه - ئەى يوسوف- تۆ لەم كارمىيان ئاگادارىيان دەكهيهوهوه ههواىيان پىدەدهى بى ئەوهى ئەوان ههست پىيكەن، واتە: له حالىكدا تۆ خوتىيان بى دناسىنىيهوهوه ئەو كارمىيان بىردەخهيهوه، ئەوان ههست ناكەن كه تۆ يوسوفى، ههلبەتە ئەوه دلىيا كىردنەوهى خواى پەروەردگارە بۇ يوسوف، كه تۆ نەك هەر لەو بىرو چالەدا نامرى، بەلكو دەربازت دەبىو، دوايىش برايهكانىشت دەبىنىيهوهوه، ئەومشيان به چاودا دەدميهوه .

ئىجا دەفەرموى: ﴿وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾، هاتنەوه لای بابىيان دەمهوخەوتنان به گرىانەوه، ﴿عِشَاءً﴾ كاتى نىوان نىوان خەوتنانە، ياخود تارىكىي شەو، يانى: به تارىكىي شەوىو به گرىانەوه هاتنەوه لای بابىيان، ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكَلَهُ الذِّئْبُ﴾، گوتىيان: ئەى بابە گىان! ئىمه چووين پىشبركهمان كىرد، غارغارىنمان به ولاخەكانمان كىرد، يوسوفىشمان لەلای كەل و پەلەكانمان بەجى هىشتبوو، هەتا هاتىنەوه، گورگ خواردبووى .

له تەفسىرەكاندا دەلىن: يەعقوب گوتى: باشە شوئىنەوارىكى، نىسقانىكى، گوتىيان: هەر هىچىيان لى نەهىشتبووه هەمووىيان خواردبوو، كه ئەو وردەكارىيه له قورئاندا نەهاتوه، گىرنگ ئەوميه گوتووىيانە: گورگ خواردووىهتى، ئىدى مەرج نيه گوتبىتىيان: هىچى لى نەهىشتتۆتەوه، رەنگە گوتبىيان: گۆشتەكهى هەموو لىكردۆتەوهوه خواردووىهتى و به كهلكى ئەوه نەهاتوه، بۇ تۆى بىنىنەوهوه لەوى ناشتووومانە، رەنگە ئاوايان گوتبى، ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾، هەلبەتە تۆ بۇ ئىمه، بەراست دانەرنى، بەراست دانەرى ئىمه نى و بىروا و متمانەمان پىناكهى، هەرچەندە راستىش بكەين، واتە: هەرچەندە ئىمه راست دەكەين، بەلام تۆ هەر بىرواومان پىناكهى و متمانەت بىمان نيه، ئەمەش جۆرىكه له هاندانى بابىيان، كه به گلهيى و سەرزمنشتەوه به بابىيان دەلىن: تۆ بۆجى بىرواومان پىناكهى، كه ئىمه راستگۆشىن ؟

﴿ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ﴾، ئنجای خوینیکی درۆشیان لە کراسەکەیی هەنسوو، خوینیکی بە درۆو ناراست، واتە: خوینی خووی نەبوو، گوتیان: ئەو هەش کراسەکەیی!

﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ﴾، بابیان گوتی: بە لێکو نەفستان کارێکی بۆ جوان کردوون و رازاندوونەو لە دژی یوسوف، کە دیارە لێی دلتیا نەبوو ئەو کارە چیبە، واتە: بە دلتیاییهو گورگ نەبخواردو، بە دەستی گورگان نەچوو، گورگان خواردو نەبوو، بە لێکو ئیوه شتیکتان لە دژ کردو، بە لām نەیزانیوه شتەکە چیبە ؟ ﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾، واتە: هە ئوێستی منیش بریتیه لە خۆراگریهکی جوان، خۆراگری جوانیش بریتیه لەوهی سکالای تیدا نەبێو، مرۆف دادو فیغان نەکاتو، پرتەو بۆلە نەکات، ﴿ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴾، لە بەرانبەر ئەو هەشدا کە ئیوه وهسفی دەکەن و دەپلێن، هەر خوا بۆ من پەنا پێبڕاو و داوای یارمەتی لێکراو و. بستم بە خوا قایمه و تەنیا داوای یارمەتی لەو دەکەم .

دیارە دلتیایبوو لەوهی ئەوهی ئەوان گوتوویانە، وا نەبوو، بە لām لە پێغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) ناوهشیتهو، وشەیی نەزاكەت و ناشیرین بە کاربێن. تەنانەت بۆ کەسانیکیش کە شایسته یانە، ئەگەرنا ئەگەر یەکیکی دیکە بووایه دەگوت: (والله المستعان على ما تَكذبون)، خوا پەنا پێبڕاو لەسەر ئەو درۆیهی کە دەیکەن، زانیویهتی درۆ دەکەن و راست ناکەن، بە لām فەرموویهتی: ﴿ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴾، لەسەر ئەوهی کە ئیوه دەپلێن و وهسفی دەکەن، پەنا دەبەمه بەر خوا و داوای یارمەتی لە خوا دەکەم .

جهند مهسه له یه کی گرنګ

مهسه له ی په کمه : سه ره تاو ده سته پیکي به سه ره هاتی یوسف:

که دمفه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّاعِلِينَ ﴿۷﴾﴾، بیگومان له به سه ره هاتی یوسف و برایه کانی دا، نیشانه ی زور هه، بۆ پرسیارکاران، یان به لگه ی زور هه بۆ به دوا دا گه راوان، یا خود عه و دالانی زانست. نه مه ده سته پیکي به سه ره هاتی یوسف و برایه کانی هتی .

شیکردنه وهس نه مه نایته ته له پینج برګه دا :

(۱) - که دمفه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ﴾، بۆچی به جهخت کردنه وه وا ده لی؟ چونکه هه ندی له زانایان دمفه رموون: نه م (ل)ه، زه مینه خو شکه ره بۆ سویند، یانی: سویند به خوا له یوسف و برایه کانی دا به لگه هه، نیشانه هه بۆ پرسیارکاران، لی رده دا خوا ﴿﴾ بۆیه نه وه مان بۆ جهخت ده کاته وه تا کو دنیابین، که له به سه ره هاتی یوسف له گه ل برایه کانی دا، زور به لگه هه، زور نیشانه هه، زور دهرسو په ندو عیبره ت هه، که واته: باش سه رنجی بده ن! باش لی وردبینه وه و لی بکو لنه وه! تا کو نه و نیشانانه، نه و به لگه و ده لی لانه، نه و په ندو عیبره تانه تان، ده سته گیربن .

(۲) - که دمفه رموی: ﴿فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾، لی رده دا شتیک قرتینراوه، (ای: فی قِصَّةِ يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ أَوْ فِي حَادِثَةِ يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ) له به سه ره هاتی یوسف و برایه کانی دا، یا خود: له رووداوی یوسف و برایه کانی دا، یان: (فی شان یوسف و إخوته) له حال و بالو له کاری یوسف و برایه کانی دا .

(۳) - که دمفهرموی: ﴿وَإِخْوَتَهُ﴾، برایه‌کانی، بیگومان مه‌به‌ست پیی ده (۱۰) برایه‌کانی، چونکه (بنیامین) کی‌شی له‌گه‌ل یوسوف دا نه‌بووه و گچک‌ش بووه، دیاره بنیامین له یوسوفیش گچک‌تر بووه و بنیامینیش به‌ده‌ست ده برایه‌که‌یه‌وه، هر گرفتارو ستم لی‌کراو بووه، به به‌لگه‌ی چی؟ به به‌لگه‌ی نایته‌ی ژماره (۶۹) هر له سوورمتی یوسوف دا، که دمفهرموی: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَءَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، کاتیک برایه‌کانی بو جاری دووم چوونه لای یوسوف، (که بنیامینیشیان له‌گه‌ل خو‌یان بردبوو له‌سه‌ر داوای یوسوف)، یوسوف برایه‌که‌ی وه‌خوگرت، هینایه لای خو‌ی و به شی‌وه‌ی په‌نامه‌کی و تایب‌ت قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا کرد، پی گوت: دل‌نیا‌به من برای تو، واته: نهو برایه‌تم که ون بووه، شوینه ون بووه، نجا ناره‌حمت مه‌به به‌وه‌ی که ده‌یان‌کرد .

که‌واته: دیاره له داوای یوسوف عليه السلام له‌گه‌ل (بنیامین)یش باش نه‌بوون!

نجا به‌چی دزمانین که یوسوف یازده برای بوون و یه‌عقوب‌بیش سه‌رجه‌م دوازده کوری هه‌بوون؟ به‌وه دزمانین: یوسوف عليه السلام یازده نه‌ستیره‌ی دیون له‌گه‌ل خو‌رو مانگدا، سل‌اویان لی‌کردوه و له خه‌ونیدا کړنووشیان بو بردوه: ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾، که‌واته: خو‌ی دوازده‌مینیان بووه، یازده برایه‌که‌شی، ده (۱۰) یان بوون که پیلانیان له دژ گیراوه، برایه‌که‌ی خو‌شی که له دایکی خو‌ی بووه (بنیامین)، هه‌روها به‌وه‌ش دزمانین یوسوف و بنیامین دایکیان جیا‌بووه، {مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه: مه‌رج نیه له و شتانه‌دا ته‌نیا پشت به په‌یمانی کون و ته‌ورات (سفر‌تکونین) به‌ه‌ستین، به‌لکو هر له خودی قورئان، نه‌وه هه‌ل‌ده‌هینجین، که یه‌عقوب دوازده کوری بوون، نجا یوسوف و یه‌کیکی دیکه‌یان - ناوی هه‌رچی بوو بی، چونکه له (په‌یمانی کون)دا، ده‌لی: ناوی بنیامین بووه - دایکیان جیا بووه}، به چی دزمانین دایکیان جیا بووه؟ به‌وه که له نایته‌ی (۵۹)ی سوورمتی یوسوف‌دا، خوا

دەفەر موی: ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اتَّخَذْنَا لَكُمْ مِنْ آيَاتِكُمْ﴾، واتە: کاتیک زادو زەخیرە کە ی بۆ بیچانەوه گوتی: بڕایە کتانەم بۆ بینن لە بابتان بئ. ناشکرایە هەموویان هەر لە بابیانن، کە واتە یانی: لە بابتان بئ، بەلام دایکی جیابن، کە دیارە مەبەست بڕا گچکە کە ی یوسفە، کە لە گەل یوسف دا لە دایکیک بوون و لە (پەیمانی کۆن) دا دەئ: دایکیان ناوی راحیل بووه .

٤ - ﴿آيَاتُ اللَّسَّالِينَ﴾، وشە (آيَاتُ)، (الآيَاتُ: حَقِيقَةٌ فِي آيَاتِ الطَّرِيقِ وَهِيَ عُلَمَاتٌ يَجْعَلُونَهَا فِي الْمَفَاوِزِ تَكُونُ بَادِيَةً لِاتْفَعْمَرِهَا الرِّمَالُ لِتَكُونَ مَرشِدَةً لِلسَّائِلِينَ، ثم أُطْلِقَتْ عَلَى جَمِيعِ عِلْمَاتِ الصَّدَقِ، وَأَدْلَةُ الْمَعْلُومَاتِ الدَّقِيقَةِ)، (آيَات) بريتە لەو نیشانانە ی لەسەر رێ دا دەنرێن، کە عادتیان وابوو لە بیابان نیشانەیان چەقاندوون، کە بەرز بوون، بە شیومیەک کە ئەگەر با هەئیکردو لمی لەگەل خۆی دا هینا، ئەو نیشانانە ون نەبن، بۆ ئەوی خەئک بەو رێیە بزانی، {ئەوه دیارە لە بیاباندا وایانکردوو، ئەوانە ی کە کاروانچی بوون و بەرپیدا رۆشتوون، بە هۆی ئەو نیشانانەوه زانیوانە رێیە کە بە کوئ دایە، ئەگەر نا بیابان هەمیشە با هەئدەکا و گەردەلوول و گێژەلووکە، لەمە کە دین و دمبات و نیشانەکان ون دمکات} دوا یی وشە (آيَات) بۆ هەموو ئەو شتانە ی دەبنە بەئگە لەسەر راستی شتیک و، دەبنە دەلیل و بەئگە لەسەر زانیاری ورد، بەکارهاتوون.

ئنجای لێرەدا کە دەفەر موی: ﴿آيَاتُ اللَّسَّالِينَ﴾، نیشانە هەن، یاخود بەئگە هەن بۆ پرسیارکاران، یانی: دەگونجی زۆر بەئگان لە بەسەر هاتی یوسف و بڕایە کانی، دەربینن، بۆ نمونە:

١ - بەئگە ی مشوور خۆری خوا، بۆ بەندە راستە کانی، لە بەسەر هاتی یوسف و بڕایە کانی دا، بەئگە مان دەست دەکەوئ کە: خوا مشوور دەخوات لە بەندە راستە کانی و سەرپەرشتیان دەکات و، ئاگای لێیانەوه، سەریان دەخات و، دەربازیان دەکات و سەرفرازیان دەکات .

۲- بەلگە ھەيە لەسەر ئەوھە كە درۆو دەلەسەو خىانەت و فرت و فىل، بىئاكامە و مايەى روو زەردىيى و عەيبەدارىيى و گوناھبارىيى خاومنەكەيەتى. □

۳- بەلگە ھەيە لەسەر ئەوھى كەسانى پەوشت بەرزو پەوشت پاك و نىمەت پاك و مەعدەن چاك، ھەمىشە سەربەرز دەبن لە دنياو دواروژدا. □

۴- بەلگە ھەيە لەسەر ئەوھە كە سەرمىنجامى چاك بۇ پارىزكاران و بۇ خوا صولخاوانە، ھەر كەسنىك بۇ خوا صولخا و پارىزكارىيى و چاكەكارىيى، سەرمىنجام و ئاكامى باشى دەبن. □

۵- بەلگە ھەيە لەسەر ئەوھى كەسانى ھەسوودو درۆزن و بە فرت و فىل، دوايى خەجائەت دەبن و شەرمەزار دەبن، دەبن داواي لىبوردن لە خەلك بەكن. □

۶- لە بەسەرھاتى يوسوف و برايەكانى دا، بەلگە ھەيە كە پىغەمبەرەن ﷺ لە لووتكەى ھەرە بەرزى پەوشتى جوان دابوون، تۆ كە تەماشاي ھەئويستەكانى دوايى يوسوف دەكەى، كە برايەكانى دەبىنئىتەوھە و برايەكانى بە خەجائەتتىيى و شەرمەزارىيى لەگەئىدا روو بەروو دەبنەوھە، چەند پەوشت بەرزانە، چەند نەفس بەرزانە، چەند بە نەزاكەتانە، مامەلەيان لەگەئدا دەكات !!

۷- لە بەسەرھاتى يوسوف و برايەكانى دا، بەلگەى راستىتىيى موھەممەد ﷺ. كە پىغەمبەرى خوايەو، قورئان كە دوايىن كىتئىيى خوايەو ئىسلام كە دوايىن ئايىن و بەرنامەى خوايە، دەست دەكەوئ .

ھەرۇھما لە بەسەرھاتى يوسوف و برايەكانى دا، زۆر نىشانەى دىكەو، زۆر بەلگەى دىكە لەسەر گەلنىك راستى دىكە ھەن، گەلنىك دەرس و پەندو عىبەرتى گەورە ھەن، وەك لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوورپەتەدا ئامازەيان پى دەكەين، كە سەرجەم شەست (۶۰) دەرس و پەند ھەئدەھىتئىجىن .

(۵) - ﴿لَلتَّائِيلِينَ﴾، وشەى (سائل)، كۆيەكەى (سائلين)، يان (سائلون)، واتە: پرسىياركاران، ياخود داواكاران، (سائل) ھەم بە ماناي داواكار دئ، وەك لە كوردىيى دا دەئىن: سوالكەر، بە عەرەبى دەئىن: (سائل)، كەسىكە دىتە بەر

(۱) - ﴿ اِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ ﴾ كاتىك گوتيان: يوسوفو برايهكەى، برايهكەى كىيە؟ بە پىي پەيمانى كۆن: بنيامينه، كە ھەردووكيان كورى دايكىكن بە ناوى: (راھىل)، ئەويش كچى (لابان) ە وەك لە پەيمانى كۆندا ھاتو، لە قورئاندا ئەوانە نەھاتوون، لەبەرئەوھى پەكمان لەسەريان نەكەوتوھ.

(۲) - ﴿ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَا مِنَّا ﴾ يوسوفو برايهكەى خۆشەويستىرن لەلاى بابمان، لە ئىمە، ئەو ئىمەيە كىن؟ دە (۱۰) كورمەكانن، ئەو دە كورپانە لە پەيمانى كۆن دا، ناومەكانيان ئاوا ھاتوون :

(رئوبىن، ياخود رائوبىن، شەمعون، لاوى، يەھوزا، ئىسساخر، زابلون، يان زابلون)، ئەم شەشە دايكىيان ناوى (لەيئە)، ياخود (لييا) بووھ.

دووانەكەى دىكەش: (جاد) و (ئەشىر)، ئەوانىش لە (زولفە) بوون كە كەنيزەكى (لەيئە)، ياخود (لييا) بووھ، لە دايك بوون.

دووانەكەى دىكەش: (دان)(نەفتالى)، ئەوانىش لە (بەلھا)، كە ئەويش كەنيزەكى (راھىل) بووھ، لە دايك بوون.

ديارە ئەو دووانەش كە لە كەنيزەكەى راحىلىش بوون، پائىيان داوھتە لاى ئەو ھەشتانەى دىكەو، بە ھەموويان بوونە دە (۱۰)، ئنجا لەگەل يوسوفو بنيامين، ئەوھ دوازە (۱۲) .

(۳) - ﴿ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ﴾ واتە: بابمان، يوسوفو برايهكەى، كە دوو كورن، لە ئىمە كە دە كورپىن، كۆمەلئىكى تۆكەو توندو تۆلپىن، دەستە پىاويكى بەھىزىن، خۆستىرى دەويىن، ئەوھ شتئىكى زۆر نامەنتىقىيە كە دوو لە دەيان، گىرنگىيان زياتر پىبدرى، زياتر خۆش بوىستىرىن.

وشەى (عُصْبَةٌ)، (العُصْبَةُ: جَمْعٌ لَ وَاحِدٍ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ)، (عُصْبَةٌ) كۆيە، لە بىژەكەى خۇى تاكى نىيە، يانى: دەستەو كۆمەلئىكى توندو تۆل و تۆكەم، ھەروھما (عِصَابَةٌ) شى بۆ بەكاردى .

ئىنا زانايان دەئىن: (عُصْبَةَ) يان (عِصَابَةَ) له سى (۳) وه تاكو ده (۱۰) يه، هەندىكىان دەئىن: له ده (۱۰) وه تاكو چل (۴۰) ه، بەلام وا پىدەچى: له سى (۳) وه، تاكو ده (۱۰) بى، كه ئەوانىش گەشتوونە ئەوپەرى پىژەى (عُصْبَةَ)، كه ژمارە ده (۱۰) يه.

۴ - دەئىن : ﴿إِنَّا لَنَلِي ضَلَلٍ مُّبِينٍ﴾ ، بىگومان بابمان له گومراپىهكى روون و ئاشكرا دايە، هىچ گومانىكى تىدانىه كه لىرەدا مەبەستىان ئەومىه: بابمان بە هەئە داچووە له كاروبارى دنيايى دا، كه دوو كورپان بەسەر دە كورپان دا هەئەبىژىرى، و، خۆشتى دەوئىن، ئەو بە هەئەدا چوونە، كه ئەگەر راستىان كىرەبايە وابوو، بەلام بىگومان راستىان نەكردو .

ئىنا لىرەو دەمەوى سەرنجى هەموو لايەك بو ئەو رابكىشم، كه :
زۆربەى تەفسىرەكان دىنن لەسەر قسەى ئەم دە كورپە، زۆر شت هەئەچىنن،
له دزى يەعقوب عليه السلام، بو وئىنە، دەئىن :

مرؤف دەبى ناگای له خوى بى، هەندىك له كورپەكانى بەسەر هەندىكىان دا
هەئەبىژىرى! يەعقوب ئەو دوو كورپەى هەئەبىژاردوون بەسەر ئەو دە كورپەنەدا،
بۆيە تووشى هەئە بوون !!

يان دەئىن: مرؤف دەبى دادگەربى لەگەل مال و مندالى خۆيدا، نەك وهك
يەعقوب، واتە: له پەنادا توانج و پلارى زۆر له يەعقوب دەرى، له حالىكدا كه
يەعقوب، پىغەمبەرىكى پاىەبەرزى خوايەو، پىغەمبەران (عليهم الصلاة
والسلام)، پارىزراو بوون له هەئەى بە ئانقەستو، هەئەى گوناھباركەر .

بەئى لىرەدا گومانى تىدا نىه كه ئەوان دەئىن: ﴿إِنَّا لَنَلِي ضَلَلٍ مُّبِينٍ﴾ ،
مەبەستىان بى بوارى ئايىن نىه، چونكە ئەگەر مەبەستىان بى ئايىن بووايە، پىي
كافر دەبوون، پىغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا وهك يەعقوب، بە هۆى پەيام و
وهحى خواوە له رووى ئايىنىيەو، له رووى مامەئەى لەگەل خوادا، لەسەر
پىيەكى راست بوو، بۆيە ئەگەر گوتبايان: لەسەر پىي هەئەى، ئەو پىي كافر
دەبوون، مەبەستىان پىي مامەئەى دنيايى بوو، بەلام ئايا لەوئەدا پىكاويانە؟

وہك ھەندىك لە توپزمرەوانى قورئان، بەلكو زۆربەيان، ئەگەر نەئىم ھەموويان،
نامازى پىدەكەن ؟

بىگومان نەخىر، بەم سى بەلگانەى خوارى :

بەلگەى بەكەم : چونكە جارى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، پارىزراو
(معصوم)ن لە ھەلەو گوناھىك كە بە ئانقەست بىكەن و بىزانن گوناھە، ئنجا
كەمىك جىاوازى بىخاتە نىوان كورەكانى خۆبەو، دووان بەسەر دەمىان دا
ھەلبىزىرى، ياخود دەيەكانىش بەسەر دووان دا ھەلبىزىرى، نادادگەر بى لە
بەينىاندا، ئەو ھە گوناھە، گوناھىكى واشە كە پىچەوانەى عىصمەت و پارىزراوى
پىغەمبەرانە لە گوناھو لە تاوان .

بەلگەى دووم : ھىچ نىشانەيەك نىە كە يەعقوبوب عليه السلام ئەو دوو كورەى
بەسەر ئەوانى دىكەدا ھەلبىزاردىن، جگە لەوھى كە لەبەر بچووكى، لەوانەيە
يەعقوبوب سۆزى زىاترى بۆ يوسوف و بنىامىنى براى بوو بى، كە بچووكتر
بوونە لەوانى دىكە، ئەوھش شتىكى زۆر سروشتىي و ئاسايە !

وہك دەلئىن: ئافرەتىك چەند كورپىكى ھەبوون، لىيان پرسى: كامەت لە
ھەموويان خۆشتر دەوى؟ گوتى: كورەكانم وەك بازنەيەكى داخراو وان، لە ھەر
شونىنكىكەو دەست پى بەكەى ھەر دەبى، واتە: ھەموويان وەك يەكن بۆ من،
گوتيان: ئاخىر ھەر پىمان خۆشە شتىك ھەر بلئى، گوتى: ئەومىيان لە سەفەرە،
تاكو دەگەرپتەو، زىاتر خۆشە دەوى، ئەومىيان كە نەخۆشە، تاكو چاك
دەبىتەو، ئەومىيان كە گچكەيە تاكو گەورە دەبى، كەواتە: وەك يەكن مەگەر
يەكىكىان حالەتىكى تايبەتىي بۆ بىتە پىش، كە نەخۆش دەبى، لە سەفەر
دەبى، يان گرفتىكى دەبى، يان گچكەيە تاكو گەورە دەبى .

بەلگەى سىيەم : قسەى كورەكان جگە لە تۆمەت و گومانى بەد، ھىچى دىكە

نىە، ئەو دە (۱۰) كورە كە دەلئىن: ﴿لِيُرْسِفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَمَا كُنَّا﴾، ھىچ
بەلگەيەكىان نەھىناوتەو ھەر ئىدىيەكەي روتە، ھەر بۆيە ئىمە تەنيا بە
لاف لىدان و بە بانگەشەى روتى ئەو دە كورە، بىنن يەعقوبوب عليه السلام تۆمەتبار

بەكەين، كە جىاوازىي لە نىوان كورپەكانى دا كىردوھ ! بە راستىي ستەم لە يەعقوب دەكەين، و، خۇشمان تووشى ھەلەيەكى گەورە دەكەين، چونكە جارى ئەو كورپانە كورپى ئەومندە صالح و چاك نەبوون، پشت بە قەسى وان بەستى، بۇ تۆمەتبار كىردن و تاوانبار كىردنى پىغەمبەرىكى پايەبەرزى وەك يەعقوب عليه السلام !

بۇيە بە راستىي من سەرم سورپدەمىنى، كاتىك قەسى توپزمرەوانى قورئان و قەسى مانا لىكدمەروانى قورئان دەبىنەم: ھەر لەو گۆرپە دەلئىن: دەبى مروف لە خۇي و رىبابى، جىاوازىي لە نىوان كورپەكانى دا نەكات، ئەومتا يەعقوب عليه السلام، يوسوف و براپەكەي لە براپەكانى دى خۇشتر و يستوون و جىاوازىي پىكردوون، لە نىوانىاندا دادگەر نەبوو، بۇيە تووشى ئەو ھەموو گرفت و كىشەيە بوو!

بەلكو ھەندىكىان دەلئىن: يەعقوب عليه السلام كە تووشى ئەو ھەموو خەم و خەفەت و نارەھەتتەيە بوو، سەرنەجام چاويشى لەسەر داناو، ھىندە بۇ يوسوف گىراو، بۇيە نارەھەت بوو، ئەو سزاي خوا بوو و خوا سزاي داو!

بەلام بىگومان ئەو قسانە ھەموويان بىجىن، چونكە ئەوئى كە بەسەر پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دى، نابى قىياس بىكرىتە سەر ئەوئى كە بەسەر خەلكى دىكە دى، خەلكى دى ھەلەيەك دەكات، خوا سزايان دەدا بۇ ئەوئى بگەپئەنەو، بەلام ھى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كە بەلاو گىرفتارىيان بەسەرھاتو، لەبەر ئەوئە نەبوو خوا سزاي داو، لەبەر ئەوئە نەبوو كە خوا عليه السلام، تۆلەي لىكردبەنەو! بەلكو بۇ ئەوئە بوو كە بۇ خەلك بىنە سەرمەشق، كە وەك ئەوان خۇراگىرىن و شوكرانەبىزىر بن، وەك ئەوان، سكالاً نەكەن لە دەست بەلاو، وەك ئەوان پشت بەستوربن، بە خوا .

ئىستا ئىمە كە تەماشاي بەسەرھاتەكەي يەعقوب عليه السلام دەكەين، ئەو ھەموو خەم و گرفتارىيە! كەجى دەبىنەن: ئەو كابراپە ھەمىشە ھەر پشتى بە خوا قايمە، ھەرگىز وشەيەك نالى كە بە كەلك نەيەت، نە لەگەل كورپەكانى، نە لە نىوان خۇي و خوادا، ماناي وايە: يەعقوب بۇ ئىمە بۇتە سەرمەشق، بۇ خۇراگىرى بەرانبەر بەلاو گرفتارىي و پىشھاتە ناخۇشەكان.

لەلايەكى دىكەشەو دەلئىن: يەعقوب عليه السلام ناھەقى نەبوو كە ئومىدى زىاترى بە يوسوف عليه السلام بى، و، زىاتر پىي دلخۇش بى، بۇجى؟ چونكە

سه رهنجامه که ی وا دهر جووه، که یوسف خوا کردوویه تی به پیغه مبهرو، نهو ده (۱۰) کوره ی دیکهش وهک پیشتریش باسمان کردو دواتریش باسی دمکه نین، بیگومان پیغه مبهر نه بوون، چونکه نهو رهفتارانهی کردوویانن، له مسولمانیکی باشیش ناوهشینه وه، ج جای له پیغه مبهریکی پاریزراو له هه له! بویه یه عقووب عَلَيْهِ که زیاتر به یوسف نومیده وار بووهو زیاتر دلی پیی خوش بووهو، زیاتر به تهنگییه وه بووه، ناحهقی نه بووه، به لام هیج به لگه یه کیش نیه له وهدا که یه عقووب جیاوازی خستبیته نیوان یوسفو برایه که ی، له گهل ده کوره کانی، به لکو نه وه ههر تومه تیکه لهو گوره، له لایه ن نهو ده کوره وه هه لبه ستراوه، نهو ده کوره ش هی نه وه نین که تو نهو قسه یان لی وهر بگری و نهو ده عوایه یان لی بسه لمینی، چونکه : ده کورانیک ده ستیان بجیته خوینی برایه که ی خویمان و، بتوانن بابیان ناوا نارحهت بکه ن، پاشان ناوا دلرهمقانه له گهل برایه کی خویمان دا رهفتار بکه ن، چون قسه یان لی و مرده گیری؟ به دلنیا ییه وه قسه له که سانیکی ناوا و مرنا گیری و، که سانی وا، نهو بانگه شه یه ی که دمیکه ن، مالیکی قه لپه و به سه ر خاومنه که یدا ده دریته وه.

مهسه له ی سییه م : ته گیر کردنی کوره کانی یه عقووب، واته ده کوره که ی بو کوشتنی یوسفی بریان، به پاساوی پروتیکردنی بابیان بویمان، پاشان رچه سپانیان له سه ر خستنیه نیو بنی بیریکه وه :

وهک ده فه رموی: ﴿ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اَطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ اِيكُم وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا نَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١١﴾ ۞

تویترینه وه سی نه م دوو نایه ته له جهوت برکه دا :

(۱) - ﴿ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اَطْرَحُوهُ اَرْضًا ۞ ۱۰﴾ دياره لیره دا شتیک قرتینراوه، واته : دانیشتن و کوبوونه وهو راپوئریان کرد پیکه وه، ئنجا دوایی هاتنه سه ر نه وه ی گوتیان: ﴿ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اَطْرَحُوهُ اَرْضًا ۞ ۱۰﴾ یوسف بکوژن، یا خود له سه ر

زەمىنىكىدا فېرى بىدەن، بە واتايەكى دى: يان راستەوخۇ بىكوژن، ياخود دوورى بىخەنەو، يانى : ھەرچۇن بى، بىفەوتىنن، راستەوخۇ، يان ناراستەوخۇ .

زانايان دەلىن: لىرەدا (أَرْضًا)، بە يەكىك لە دوو ھۆكاران مەنصوب بووہ:
 { ائْتَصَبَ (أَرْضًا) عَلَى تَضْمِينِ (اطْرَحُوهُ) مَعْنَى: أَوْدِعُوهُ، أَوْ عَلَى نَزْعِ الْخَافِضِ،
 واتە: (أَرْضًا)، بەوہ مەنصوب بووہ، كە ماناى (أَوْدِعُوهُ)ى خراومتە نىو، واتە:
 بىبەنە سەر زەمىنىكى چۆلەوانىي، ياخود ئەسلى خۇى ئاوابووہ: (اطْرَحُوهُ فِي
 أَرْضٍ)، كە ئەوہش پىي دەگوتى: (نَزْعِ الْخَافِضِ)، لا بردنى (مجرور)كەر، ئنجا
 ئەو پىتەى كە (مجرور)ى دەكات، لات برد، ئەو كاتە (منصوب) دەبى، لە
 جىياتى بلىي: (أَرْضٍ)، دەلىي: (أَرْضًا)، كە ھەر يەك واتايان ھەيە .

بىگومان لىرەدا كە دەلىن: ﴿ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا ﴾، واتە: لە دەشتو سارايەكى
 چۆلەوانىي، بەجىي بەيلىن، مەبەستىيان ئەوہ بووہ كە: ئەو كاتە يان لە
 تىنوان دەخنى، يان لە برسان دەمرى، ياخود درندەيەك دەيخوا، كەواتە: دوو
 مىكانىزمىيان داناون بۇ فەوتاندنى يوسوف :

ا- كوشتنى راستەوخۇ .

ب- ياخود ناراستەوخۇ .

نەك مەبەستىيان ئەوہ بووبى :

۱- يان بىكوژن .

۲- ياخود لەسەر زەمىنىك بەجىي بەيلىن بۇخۇى لەوى پىاسە بكات! نا،
 مەبەستىيان ئەوہ بووہ كە لەوى بىفەوتى .

(۲) - ﴿ يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ آيِكُمْ ﴾، واتە: بۇيە يوسوف بە يەكىك لەو دوو شىوانە
 بىفەوتىنن، تاكو روى بابتان بۇ ئىوہ چۆل بى، (الْخَلَّ: الضَّرَاعُ، وَيَعْنِي هُنَا
 مَجَازًا: التَّوَجَّهَ، أَي: يَخْلُو وَجْهَهُ مِنْ عِدَاكُمْ، فَيَنْفِرُ لَكُمْ)، روى بابتان بۇ لاتان
 ومرچەرخى، ومرسوورى لە غەيرى ئىوہو تەنيا روو لە ئىوہ بكات .

مەبەستىيان ئەوۋە بووۋە: كە يوسوف بۆتە پەردىيەك و بەرچاۋى بابمانى لە ئىمە گرتوۋە ئىمە نابىنى، بۆيە دەبىن ئەو پەردىيە لادىمىن و، ئەو كەسەى بۆتە پەردىيەك لەبەر چاۋى بابمان و ئىمەى لى شاردۆتەۋە، لايبەرىن تاكو ئىمە بىبىنى .

ئەو كەسەى كە بە ھۆى ئەوۋە بابمان نايبەرزىتە سەر ئىمە، نەيھىلىن، تاكو ئەو كاتە بابمان گرنگىي و بايەخمان پىبدات .

ھەلبەتە لىرەدا پاساۋەكەيان زۆر بىجى بووۋە، ەك پىشتر گوتمان، چونكە مەھالە پىغەمبەرىكى پايەبەرزى خوا، ەك يەعقوبوب ﷺ ستەمى لە رۆلەكانى خۆى كرىن، كە پىشتر باسمان كرىدو دووبارەى ناكەينەۋە، بەلام ئەوۋە ھەر ھەسەدو كىنە بووۋە لە دلىانداۋ، ويستوويانە پاساۋو بيانوويەك بىننەۋە بۆ لە بەين بردنى براپەكەيان، ھەركەسىك تاوانىك دەكات، ھەتمەن ھەۋلدەدا ەك گوتراۋە: بىشەرەئىنى، رەشەرى بىخات، پاساۋىكى شەرىعى، بە ۋەھم و خەيالى خۆى بۆ بدۆزىتەۋە، بۆ ئەۋەى كە وىزدانى خۆى ئاسوۋدە بىكات، كە شتىكى ناشەرىعى و ناھەقىى نەكردوۋە !

(۳) - ﴿ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴾، ئىنجا لە دواى ۋى، (ۋاتە: لە دواى

ئەۋەى كە يوسوف دەفەوتىنن، بە يەككىك لەو دوو شىۋازەى كە باسمان كرىد)، ئىۋە دەبىن بە كۆمەلىكى چاك، ھەندىك لە زانايان و ايان زانىۋە كە صالح لە قورئاندا تەنيا بە كەسىك دەگوترى: كە بە پىۋەرى خوا چاك بىۋ، لە نىۋان خۆى و خوادا چاك بى، بۆيە ئەو زانايانە گوتوويانە: مەبەستىيان ئەۋمىيە: ئەگەر يوسوف نەمىنى، ئىۋە بوغزو غەرمزتان نامىنى و چاك دەبىن، ياخود گوتوويانە: مەبەستىيان ئەۋمىيە: دواى ئەۋەى يوسوف دەفەوتىنن، ئىنجا تۆبە دەكەين و دەگەپىنەۋە بۆ لاي خواۋ صالح دەبىن !

بەلام رايەكى دىكە ھەيە كە بەلامەۋە ئەو رايە راسترەۋ، ھەندىك لە توۋىرمەۋانى قورئانىش ھىناۋيانە، ۋاتە: دواى ئەۋەى كە يوسوف دەفەوتىنن، ئىۋە ھال و بالى دنيايىتان لەگەل بابتاندا باش دەبى، چونكە ئەو كاتە ھەر ئىۋەى دەبى و بە چاكىي گرنگىي و بايەختان پىدەدا، مەبەستىيان ئەۋە بووۋە، ئەگەر نا مەبەستىيان ئەۋە نەبوۋە كە بە كوشتنى يوسوف و دوايى تۆبەكردنتان.

له خوا نیزیک دمبئهوه! بهلکو مهبهستیان نهوه بووه که حال و بالی دنیا بیان باش دمی .

(صالح)، واته: باش، باشی رههاش له تهرزووی شهریمت دا، نهومیه که مرؤف له تهرزووی خوادا باش بی و به پیومری معنهوی باش بی، بهلام که سانیک که بیردهکهنهوه له گوشتنی برابهکیان، دیاره زور مهبهستیان لایهنی معنهوی و بو خوا صولجان نهبووه، بهلکو مهبهستیان نهوه بووه که حال و بالی دنیا بیان و زیان و گوزمرانیان، به تایبهتی له لای بابیان، باش بی .

نهم واتایهش زیاتر لهو گورانه دموشیتهوه که بیریان کردوتهوه، بهلکو برپاریان داوه : بو گوشتن و له بهینبردنی برابهکی خویان، چونکه هر کهسه که وشهیهکی بو بهکاردی، نهگهر نهو وشهیه زیاتر له واتایهکی هبی، دمی بزاین کام واتای زیاتر بو نهو کهسه گونجاوه، نجا بو نهوان گونجاو نیه، بلین: له لای خوا چاک دمی، چونکه دزمانن که مرؤف به گوشتن له لایهنا خوا چاک نابی و له خوا نیزیک نابیتهوه، نهوش دووره که مهبهستیان پی نهوه بووی: دوی تهوبه دهکن و دهگه رینهوه لای خوا! چونکه باسی تهوبه کردنی تیدا نیه، کهواته: ﴿ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴾، واته: حال و بالی دنیا بیان باش دمی، چونکه چاک بوون هر نهومیه مرؤف له رووی معنهوییهوه بی، بهلکو له رووی ماددیشهوه، چاک بوون (صالح) بوونی پیدهگوتری و (صالح) ی بو بهکاردی .

ههلبهته نهو برپایه یوسف پالنهرو هاندرهکیان زور خراب بووه، چونکه بریتی بووه لهوه که لهسر کهلاوهی خهک، گوشکی خویان بنیات بنین، یاخود خهک ویران بکن و خویان ناوهدان بکن، که به راستی نهوه عادهتی مرؤفی فاشیله، که بیهوی خهک له بهین بهری، بو نهوهی جی خوی بکاتهوه، خهک ناشیرین بکات، بو نهوهی خوی جوان بی.

﴿ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ ﴾، قسه که ریکیان گوتی: یانی: لهو ده (۱۰) برابه، که له (سفر التکوین) دا دهلی: یه هوودا بووه، واته: دوی (رئوبین) برا گورهکیان، هروهها هندیکیش له زانیانی نیسلام گوتوویانه: یه هوودا بووه، بهلام

هەندیک گوتووینانە: شەمعوون بوو، بەلام هیچیان بەلگەیان لەسەر نەهێنراوتەوه.

بەلام من وای بۆ دەچم: کە برا گەورەکیان بووبن، کە لە تەورات (سفر التکوین) دا بە (پەشووبین) ناوی هاتو، بە بەلگەیی چی؟ بە بەلگەیی ئەوه کە لە ئایەتی ژمارە (۸۰)، لە سوورەتی (یوسف) دا، کاتیک کە ئەو پێموردی دەغلیان پێ پێواوه (صواع، سقایە) ی پادشا، لە باری برا گچکەکیان: (بنیامین) دا، دەدۆزیتەوه، یوسف بپاردهدا کە بەپێی بژاردەیی خۆیان مامەلەیان لەگەڵدا بکات، ئەوانیش دەئین: ﴿ جَزَاءُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُ ۖ ﴾، سزای هەر کەسێک کە لە باری ئەودا بدۆزیتەوه، خۆی دەبیتە پاداشتی، واتە: دەبیتە کۆیلەیی ئەو لایەنە کە دزییەکی لیکردو، لەو کاتەدا داوا لە یوسف دەکەن: کە یەکیکیان لە جیاتی بنیامین گلداتەوه، بەلام ئەو دەئێ: پەنا بە خوا کە کەسێک گلدەینەوه، جگە لەوهی کە شتەکە لە بارهکی دا دۆزراوتەوه، لەو کاتەدا برا گەورەکیان قسە دەکات: ﴿ ... قَالَ كَيْفَ هُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوثِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۖ ﴾، گەورەکیان (ئەوهی لە هەموویان بە ئەمەنتەر بوو)، گوتی: ئایا نازانن کە پێشتر بابتان پەیمانیکیی پتەوی لێمورگرنبوون، کە ئەم باریە (بنیامین) بە سەلامەتی بەرنەوهو پێشتریش کەمتەرخەمییتان کرد دەرباری یوسف؟

کەواتە: برا گەورەکیان پەخنەیی گرتووه لە هەلۆیستەکی ئەو کاتەشیان، واش پێدەچن لێردا کە دەفەرموی: ﴿ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ ۖ ﴾، قسەکەریکیان گوتی: یوسف مەکوژن، هەر ئەو برا گەورمیان بووبن، چونکە دواتریش لە ئایەتی هەشتا (۸۰) دا بەبیریان دینیتەوه، دەئێ: پێشتریش کەمتەرخەم بوون بەرانبەر بە یوسف، کە دیارە هەر بە پێشنیاری ئەویش راستەوخۆ یوسف نەکوژراوهو، فریایان داوتە نیو

بیریکه‌وه، بۆ ئەوهی کاروانچی دەریبێننه‌وه، گرنگ ئەومیه نەفەوتی، ئەمە بەلگەیه‌کی بەهێزه که دەبێ ئەو پێشیارکه‌ره‌ش هەر برا گەوره‌که‌یان بووبی، چونکه له‌وێشدا وه‌بیران دینیته‌وه، که کاتی خۆشی که‌مه‌رخەم بوون به‌رانبه‌ر به‌ یوسوف .

(۵) - ﴿لَا تَقْلُوبُوا يَوْسُفَ وَالْقَوْهٖ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ﴾، یوسوف مه‌کوژن و، بیخه‌نه‌ نیو بنی بیریکه‌وه، تاریکایی بیریکه‌وه.

(غیابت الجب) خوینراومیشه‌ته‌وه: (غیابات الجب)، یانی: بنی بیر، یاخود په‌نه‌نه‌کانی بیر، چونکه بیر له‌ بنه‌وه‌دا، ئەملاو لایه‌کانی په‌نه‌نان، (الغیابة: مَا غَابَ عَنِ الْبَصَرِ مِنَ الشَّيْءِ): (غیابة) به‌وه ده‌گوتری، که شتیک له‌به‌رچاو نه‌بێ و دیار نه‌بێ، دیاره مرو‌فیش که له‌سه‌ری را ته‌ماشای بیر ده‌کات، بنه‌که‌ی دیارنیه، به‌لکو ئەملاو لایه‌کانیشی دیارنابن.

ئەدی (الجب) یانی چی؟ (الجب: البئْرُ غَيْرُ مَطْوِيَةٍ)، بیریکه‌ که هه‌لنه‌به‌سترای، واته: به‌ به‌ردان ئەملاولای هه‌لنه‌چنرای، به‌لام ئەگەر هه‌لنه‌به‌سترای، پێی ده‌گوتری: (بئر).

(۶) - ﴿يَلْقَظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾، هه‌ندیك کاروانچی دەیدۆزنه‌وه‌و هه‌لیده‌گرنه‌وه، (الإلتقاط: تَنَاوَلُ شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ، اسْتَعِيرَ لِأَخْذِ شَيْءٍ مُضَاعٍ)، (إلتقاط) بریتیه له‌وه که شتیک که‌وتبیت و هه‌لگیریه‌وه، لی‌ره‌دا خوازاومه‌وه بۆ هه‌لگرتنه‌وه‌ی شتیک، که زایه بووه، خه‌لك لی و ن بووه، تۆش هه‌لگیریه‌وه بۆ ئەوهی که نەفەوتی .

(السَّيَّارَةُ: الْجَمَاعَةُ الْمَوْصُوفَةُ بِحَالَةِ السَّيْرِ وَكَثْرَتِهِ) (سَيَّارَةٌ): واته: کاروان (القافلة)، چونکه (سَيَّارَةٌ) بریتیه له‌ کۆمه‌لیك که وه‌سف بکرین به‌وه‌ی زۆر برۆن، عادمیان زۆر رو‌یشتن بی.

چهند قسه‌یه‌ک له‌باره‌ی دۆزروه (لقطة) وه :

زانایان له ته‌فسیره‌کانیان دا به تایبه‌تی (القرطبی)، هه‌روه‌ها (الزحیلی) خاوه‌نی (التفسیر المنیر) و زۆریکی دیکه له ته‌فسیره‌کان، باسی دۆزروه (لقطة) یان کرده، واته: شتیک که بدۆزریته‌وه، له‌وه‌ باره‌وه قسه‌یه‌کی (القرطبی) م هیناوه، له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱) ده‌لی :

(أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ اللَّقْطَةَ مَا لَمْ تَكُنْ تَافِهًا يَسِيرًا أَوْ شَيْئًا لَا بَقَاءَ لَهَا، فَإِنَّهَا تُعْرَفُ حَوْلًا كَامِلًا، وَأَجْمَعُوا أَنَّ صَاحِبَهَا إِنْ جَاءَ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا مِنْ مَلْتَقِطِهَا، إِذَا ثَبَتَ لَهُ أَنَّهُ صَاحِبُهَا، وَأَجْمَعُوا أَنَّ مَلْتَقِطَهَا إِنْ أَكَلَهَا بَعْدَ الْحَوْلِ، وَأَرَادَ صَاحِبُهَا أَنْ يُضْمَنَهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ لَهُ، وَإِنْ تَصَدَّقَ بِهَا فَصَاحِبُهَا مَخِيرٌ بَيْنَ التَّضْمِينِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْزِلَ عَلَى أَجْرِهَا، فَأَيُّ ذَلِكَ تَخَيَّرَ كَانَ ذَلِكَ لَهُ، بِإِجْمَاعٍ، وَلَا تَنْطَلِقُ يَدُ مَلْتَقِطِهَا عَلَيْهَا بِصَدَقَةٍ، وَلَا تَصْرُفُ قَبْلَ الْحَوْلِ، وَأَجْمَعُوا أَنَّ ضَالَّةَ الْغَنَمِ الْمَخُوفِ عَلَيْهَا، لَهُ أَكْلُهَا).

واته: زانایان یه‌گدمنگن له‌سه‌رئه‌وه که شتی که‌وتوو (لقطة)، (شتیک که‌وتبی و له خاوه‌نه‌که‌ی ون بووبی)، نه‌گهر شتیکی که‌م بایه‌خو که‌م نه‌بی و شتیکی نه‌بی که نه‌مینیتته‌وه، (بو وینه: ته‌ره‌کاریک، که‌سیک شوتیه‌که، کاله‌کیکی لیکه‌وتبی، دۆزروه ناتوانی هه‌لیگری)، (نه‌گهر له‌وه شتانه‌بی، که‌ بگونجی بمینیتته‌وه و نرخ و به‌هایه‌کی هه‌بی)، ماوه‌ی سالیکی ده‌ناسینری، له‌وه شوینه که‌ که‌وتوه، (یان له شوینیکی قه‌رمبالغ، که‌سیک راده‌سپیری، یاخود بو خوی ده‌لی: چ که‌سیک شتیکی ناوای لی ون بووه، با نیشانه‌کانی هه‌لبادات تاکو بیدمینه‌وه، نه‌گهر سه‌عاته، نه‌گهر پارمیه، نه‌گهر هه‌ر شتیکه، ماوه‌ی سالیکی پیویسته ماوه‌ ماوه له‌وه شوینه، یاخود له شوینیکی قه‌رمبالغ که‌ خه‌لکی لی کۆده‌بیتته‌وه، مه‌زمه‌دی نه‌وه ده‌گری که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌ویدا بیتته‌وه، نه‌وه

شە پىناسە دەكرىو، دەناسىنرى^(۱)، ھەروھە زانايان يەكدەنگن لەسەر ئەوھە كە: ئەگەر خاومەنەكەى ھاتەوھ، ئەوھ پىنى شايستەترە لە ھەلگرموھكەى (لەو كەسەى ھەئىگر تۆتەوھ)، بە مەرجىك ھەلگرموھكەى بۆى جىگىرىبى و بسەلمى كە ئەو كەسەى داواى دەكات، خاومەنەكەىيەتى، (نیشانەكانى ھەئىدات).

ھەروھە زانايان يەكدەنگن كە ئەگەر ھەلگرموھكەى داواى سائىك ئەو شتەى خوارد { ئەگەر ئازەل و پەرمور بوو، خواردى، ئەگەر پارمبوو خەرجى كرد ھەر شتىك بوو } و خاومەنەكەى ويستى پىنى بىزىرى، ئەوھ بۆى ھەيە، ئىنجا ئەگەر كەردبووى بە خىر، خاومەنەكەى سەرىشك دەمى لە نيوان ئەوھدا كە پىنى بىزىرى، يانى: ھەمان شتى بۆ بىنئىتەوھ (ويئەى ئەوھ)، ياخود نەرخەكەى بداتەوھ، ھەر كامىكىيانى ھەئىبژارد، ئەوھ خاومەنەكەى بۆى ھەيە.

وھ ھەلگرموھكەى بۆى نىە نەبىكاتە خىر، نە ھىچ تەسەرپووفىكى تىدا بكات (مامەئەيەكى پىبكات) پىش ئەوھى سائى بەسەردا وەرسوورى.

دىسان زانايان لەسەر ئەوھش يەكدەنگن كە مەرى ون بوو، { وشەى (غنىم): بۆ بزنىش بەكارىان ھىناوھ }، مادام باباى ھەلگرموھ مەترسى لىى ھەبى: { كە نەخۆشبى، يان گورگ بىخوا، يان بۆى بەخىو نەكرى }، بۆى ھەيە كە بىخوات، (دوايش وەك گوتمان: بۆ خاومەنەكەى بىزىرى، ئەگەر لىى خۆش نەبوو)^(۲).

(۷) - ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾، ئەوھ ھەر قسەى ئەو قسەكەرميانە، كە ئىمە ئەوھمان ھەئىبژارد: برا گەورەكەيان بى، دەلى: ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾، واتە: ئەگەر ئىوھ ھەر ئەنجامدەرى شتىكن لە دزى يوسوف، ئەوھ بكن، واتە: بىخەنە بنى بىرىكەوھ.

دەلى: { شَرَطٌ حُذِفَ جَوَابُهُ لِدَلَالَةِ (وَأَلْقَوْهُ) عَلَيْهِ، أَيْ: إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ إِبْعَادَهُ عَنِ أَبِيهِ فَأَلْقَوْهُ فِي غِيَابَاتِ الْجُبِّ وَلَا تَقْتُلُوهُ }، واتە: ئەوھ مەرجىكە وەلامەكەى لابرەوھ چونكە (وَأَلْقَوْهُ) دەيگەيەنى، ئەگەر ئىوھ دەتانەوئى دوورى

(۱) نيوان كەوانەكان زيادەى خۆمە، بۆ روونكردەوھى مەبەست .

(۲) نيوان كەوانەكان زيادەى خۆمە، بۆ روونبوونەوھى مەبەست .

بخه‌نه‌وه له بابی، ئەوه فرپی بدمنه تاریکایی بیریکه‌وه و راسته‌وخۆ مه‌یکوژن به‌ئکو له‌بیریکی باوین (بۆ ئەوهی کاروانچی بی‌ن و هه‌لیگر نه‌وه، نیوه‌ش له دهستی دمر بازتان دمبێ و ئەویش له‌به‌ین ناچێ، نیوه‌ش تووشی ئەو گونا هه گهورمیه نابن)، هه‌لبه‌ته ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾، لیشی و مرده‌گیری، یانی: نه‌گه‌ر هه‌ر سوورن له‌سه‌ر ئەوهی بیکه‌ن، واته: له ئەسلدا رای هه‌ر نه‌بووه، واته: مه‌یکه‌ن، به‌لام نه‌گه‌ر هه‌ر سوورن له‌سه‌ر ئەوهی شتیک بکه‌ن، به‌ لای که‌مه‌وه فرپی بدمنه بیریکه‌وه، نه‌ک بیابانیکی چۆله‌وانیی که‌ بفه‌وتی، یاخود راسته‌وخۆ بیکوژن .

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م : وتوێژی ده‌ کوره‌کانی یه‌عقوب له‌گه‌لی دا، له‌باره‌ی ناردنی یوسوفه‌وه بۆ ده‌شت و ده‌ر بۆ یاری و که‌یف کردن و، پاساو هینانه‌وه‌ی با بیان به‌وه‌ی که‌ ناتوانی لیشی دوورین و ده‌ترسی گورگ بیخوات، ئنجا وه‌لامدانه‌وه‌ی کوره‌کانی و دنیایا کردنه‌وه‌یان بۆی و ئیقناع کردنی با بیان:

وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾
 أَرْسَلَهُ مَعَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لِيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا
 بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ
 وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

شیکردنه‌وه‌ی نهم چوار نایه‌ته، له‌ ده‌ بڕگه‌دا :

(۱) - ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾، لیره‌شدا شتیک هرتینراوه، که‌ سیاقه‌که‌ ده‌یگه‌یه‌نی، واته: دوا‌ی ئەوه‌ی دانیشتن، راوێژیان کرد، پێشی دوو رایان پێشنیار کردن، یان راسته‌وخۆ بیکوژن، یان فرپی بدمنه بیابانیکی چۆله‌وانیی، له‌وی بمری، به‌لام دوا‌یی یه‌کیکیان، که‌ نێمه هه‌لمانبزارد: برا گه‌وره‌که‌یان بووه، پێشنیاریکیان بۆ ده‌کات، وه‌ک (أهون الشرین)، ده‌لی: نه‌گه‌ر هه‌ر سوورن

لەسەر ئەۋەدى شتىكى لە دژ بىكەن، بىخەنە بنى بىرىكەۋە، بۇ ئەۋەدى كاروانچىي ھەلىبگرنەۋە.

ئىدى دۋاى ئەۋەدى لەسەر ئەۋە رايە پىكىدىن، دەچنە لاي بابيان : ﴿ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ ﴾، گوتيان: ئەى بابى خۇمان! ئەۋە چىتە، بۇچى بەرانبەر بە يوسوف لىمان دىئيانى و بە ئەمىندارمان دانانىي ؟ لىرەدا ئەمە پرسىيارگردنىكى نكوولئى لىكەرانهيه، واتە: چ شتىك وات لىدەكات بۇچى بە ئەمىندارى يوسوفمان دانانىي؟ يانى: ئەۋە جۇرىكە لە گلەيى كردن و، جۇرىكىشە لە ورووژاندنى بابيان كە بلئ: پۇلە گيان! من چۇن لىتان ئەمىن نىم، خۇ ئىۋە كورپى خۇمن! ناۋا بۇ ئەۋەدى كە بىورووژىنن، ناۋا پرسىياريان لىكردوۋە.

(۲) - ﴿ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴾، واتە: ئەۋە چىتە؟ بۇچى ئىمە بە ئەمىندارى يوسوف دانانىي، لىمان دىئيانى، لە حالئىكىشدا كە ئىمە بە دىئايىيەۋە بۇ ئەۋە زۇر دىئسۆزىن ؟

لىرەدا چۋار ئامرازى جەخت كردنەۋەمىيان بەكارھىناۋن: (إِنَّا، لَهُ، لَ، نَاصِحُونَ)، بىگومان ئىمە بۇ ۋى، ئنجا بە لامى تەنكىدو، ھەندىكىيان دەلئىن: لامى سوئىند خواردن، يان لامىكە رىخۇشكەرە بۇ سوئىند خواردن.

يانى: سوئىند بە خوا ئىمە بۇ ۋى زۇر دىئسۆزىن، بە (اسم فاعل)يش ھىناۋىيەتى، يانى: سىفەتى دىئسۆزىي بۇ يوسوف لە ئىمەدا، شتىكى زۇر پۇچوۋىيە. (نُصِحَ)يش، زۇرچار گوتوومانە: (النُّصْحُ: إِزَادَةُ الْخَيْرِ لِلْمَنْصُوحِ)، برىتتە لەۋە كە ئەۋە كەسەى نوصحەكەى ئاراستە دەكرئ، خىرو خۇشىي و چاكەى بۇى بوئ، ئەۋە (نُصِحَ)هش، دەگونجئ لە قسەدا يان لە كردهۋەدا، بەرجەستە بىئى.

لىرەدا دەبىنن: ئەۋە دە كورەى يەققووب الطَّيِّبِ، خوا لىيان خۇشبئى، گلەيىيەكىيان لىكردوۋە، كە ناھەق بوۋە، لەسەر شتىك كە يان نەبوۋە، كە برىتتە لە دىئيانەبوۋنى لىيان بەرانبەر بە يوسوف، واتە: ھەر گومان بوۋە، ياخود ئەۋە دىئيا نەبوۋنە لە بابياندا ھەبوۋە، بەلام ھەق بوۋە، دوايىش بۇيان دەرگەۋتوۋە:

هەقی بووه، که لیان دنیانهبووه، ئنجا ئەگەر نەشبووێ و گومانی خراپیان پێ بردبێ، ئەوه هەر شتیکی خراپیان کردوه، ئەگەر بابیان لێشیان دنیانەبووی، ئەوه گومانەکهی بابیان و، دنیانەبوونەکهی بابیان، لیان، بەرانبەر بە یوسف، هەق بووه، چونکه دوايي دەرکهوتوه که نیازیان بەرانبەر یوسف خراپ بووه، بەئکو کردوهو رەفتاریشیان بەرانبەری زۆر خراپ بووه.

(۳) - ئنجا دواي ئەوهی ئاوا بابیان دەورووژینن و جوړیک له گلهیی لیدمکهن،

داواي لیدمکهن، دەلین: ﴿أَرْسَلَهُ مَعَاغِدًا﴾، بەیانی لهگه‌ئمان بینیره.

(۴) - ﴿بِرْتَعٍ وَيَلْعَبُ﴾، بخوات و یاری بکات، وشەي: (رتع) زیاتر بۆ نازەل

بەکاردی، ئەومیه که نازەلهکه ئەومنده بخوا له لەومرگەدا، هەتا تیر دەبێ، دەلێ: (رتع، أي: أقام في خصب وسعة من الطعام)، یانی: بە کهیفی خۆی کهیفی بکات، و بخوات، وهك چون خەلك دەچیت بۆ گەشت و سەیران، له حالهتی گەشت و سەیراندا، ئەندازمیهکی زیاتر بخوات، لەوهی که له مانییه.

(وَيَلْعَبُ)، یاری و گەمه بکات، بێت و بچێ، وشەي: (یرتع)، خوینراویشەتەوه:

(یرتع)، واتە: شوانیی بکات لهگه‌ئمان، نازەل بله‌ومرینێ.

هەر وه‌ها خوینراویشەتەوه: (نرتع) و (نرتع)، واتە: هەموومان پیکه‌وه کهیف و

سەفا، یان: شوانیی دەکهین و مەر دله‌ومرینین.

هەر وه‌ها (یلعب) یش، به (تلعب) یش، خوینراوتمه‌وه، یانی: هەموومان پیکه‌وه

یاری دەکهین.

قسه‌یهك له‌باره‌ی یاری کردنه‌وه:

لێره‌دا زانیان هەندیکیان کێشه‌یهکیان دروست کردوه له‌سەر ئەوهی: ئایا

یاری و گەمه، کهیف و سەفا، چونه دەشت و دەر، ره‌وايه یان ره‌وانیه؟ که

له‌راستی دا من بێم وایه ئەسلێ پرسیاره‌که له خۆیدا شتیکی سەیره! چونکه:

(الأصلُ في الأشياءِ الإباحةُ)، (الأصلُ في الأشياءِ العفو)، بناغه له شته‌کاندا

بريتيه له رهوايى، بريتيه له دەست كراومى، مەگەر بەئىگەيەك هەبى لەسەر ئەووە كە ئەو شتە، ئەو جوۆرە هەئسوگەوتە، نارەوايە.

چونكە خوا ﷻ هەرچى لە بوونەومردا هەيە، بۆ مرؤفى دروست كرده، وەك لە سوورمى (الجاثية) دا دەفەرموى : ﴿ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَآ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ﴾ ۱۳ .

لە سوورمى (البقرة) شدا، دەفەرموى : ﴿ ... خَلَقَ لَكُمْ مَآ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ... ﴾ ۲۹ البقرة .

كەواتە: هەرچى هەيە لە بنچينەدا بۆ مرؤف دروست كراوە، بۆ ئەووە مرؤف لى بەهەرەمەند بى، بۆيە هەر شتىكى زۆر سەيره پرسىار بكرى: ئايا دروستە مرؤف بچىتە دەر؟ دروستە مرؤف كەيفو سەفا بكات؟ يان بچىتە گەشت و سەيران؟

لەوبارەشەو ئەم فەرموودەيە دىنين، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿ كُلُّ مَا يَلُوهُ بِهِ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ، بَاطِلٌ، إِلَّا رَمِيَهُ بِقَوْسِهِ، وَتَأْدِيَةُ فَرَسِهِ، وَمَلَاعِبَتُهُ امْرَأَتِهِ ﴾، { أَخْرَجَهُ الطيالسي برقم: (۱۰۰۷)، وَأَحْمَدُ برقم: (۱۷۳۳۸)، وَالتِّرْمِذِيُّ برقم: (۱۶۳۷)، وَابْنُ مَاجَةَ برقم: (۲۸۱۱)، وَالْحَاكِمُ برقم: (۲۴۶۷)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، تَعْلِيْقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ: حَدِيثٌ حَسَنٌ بِطَرَقِهِ وَشَوَاهِدِهِ } .

واتە: هەر شتىك كە پياوى مسولمان پىيەووە دەخافلى، پووچە، مەگەر ئەووە كە بە تىروگەوانەكەى تىردەهاوى، مەشق بە ئەسپەكەى دەكاتو، لەگەن خىزانو هاوسەرەكەى خۆيدا يارىو گەمە دەكات (ئەوانە لە هەقن)، (واتە: پاداشتيان لە بەرانبەردا هەيە، مەبەست ئەووە، باتلىش ئەووە پاداشتى لە بەرانبەردا نەبى)، ديارە بە قىاس بۆ سەر ئەمانەش: هەر جوۆرە خافلانىكى دىكەى مرؤف، كە سوودىكى تىدا هەبى: بۆ جەستەى، بۆ عەقلى، بۆ نەفسى، بۆ خۆى و مال و خىزانى، ديسان بە هەق و رەوا دادەنرى، وەك لەم فەرموودەيەدا دەبينرى:

{ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَامِلَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَى عَاتِقِهِ، فَقَالَ رَجُلٌ: نِعَمَ الْمُرْكَبُ رَكِبْتَ يَا غُلَامُ! فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَنِعَمَ الرَّكِيبُ هُوَ }، { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۷۸۴) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَزَمَعَهُ بْنُ صَالِحٍ قَدْ ضَعَفَهُ بَعْضُ أَهْلِ الْحَدِيثِ مِنْ قَبْلِ حِفْظِهِ، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا الْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۴۷۹۴) تَعْلِيقَ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: لَيْسَ بِصَحِيحٍ }.

واته: عهبدوللای کوری عه عباس دهلی: پیغه مبهری خوا ﷺ، حوسهینی کوری علی لهسر شانی هه لگرتبوو (لهسر قه لاندوشی- وا پیده چی)، پیاوئیکیش گوتی: نهی کوریزگه! سواری باشتین شت بووی، (که شانی پیغه مبهره ﷺ)، پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: نهویش باشتین سواره، (باشتین کهسه که من هه لم گرتبی).

که نهوه مه دحیکی گهورمیه بو حوسهین خوا لئی رازی بی، که واته: ههر جوره خافلانیک، ههر جوره هه لسوکه وتیک، که سوودو بههرمیه کی تیدابی، بو مال و مندال، بو خوت، بو جهسته، بو رووح، بو عقل، که ببیته هوی بههیزکردنی عقل و هوش و شتیکی رهوابی، نهوه پاداشتی ههیه، نجا نهگهر نهوش نه بی مادام گوناھی تیدا نه بی، نهگهر پاداشتی نه بی، بهلام ههر شتیکی رهوایه، واته که دهمرموی: (باطل)، واته: پاداشتی نیه، هه لبهته ههرشتیک که سوودیکی نه بی، بهلی پاداشتی نیه، بهلام مانای نهوه نیه که گوناهیشت دهگاتی.

(۵) - ﴿ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾، دوی نهوهی پیی دهلین: بهیانی لهگه لمان بینیره، با

بو خوی که یفو یاری بکات، بیگومان دهسلین: نیمهش بو وی پاریزمرین. دووباره لیردها چوار نامرزی جهخت کردنه و میان بهکارهیناون: (إِنَّا، لَهُ، لَ، حَافِظُونَ)، بیگومان نیمه بو وی به جهخت کردنه وهوه، پاریزمرین، واته: هیچ گومان نه بی، زور به دلنیایی، نیمه هه موومان نهوه دهپاریزین .

سبحان الله ۱

ھەر كەسىكت بىنى زۆر جەختى لەسەر شتىك كردهو، مەگەر چۆن، ئەگەرنا نىشانەيەكى پرسیارى بخە سەر، چونكە كەسىك لە خۆى رابىنى و متمانەى بە قسەى خۆى ھەبى، پىويست بەوہ ناكات زۆر سویند بخواو زۆر جەخت بكاتەوہو داکۆكىي بكات! ھەلبەتە ئەوانىش راستيان نەكرد، بۆى پارىزەر نەبوون.

(۶) - ﴿ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ ﴾، يەعقوب گوتى: بىگومان ئەوہ من

خەمبار دەكا، دلتنەنگم دەكات كە ئىوہ لەگەل خۆتانى بېەن، واتە: بردنى يوسوف دەبىتە ماىەى دلتنەنگى من، لىرەدا مەبەستى ئەوہ بووہ: بەھۆى ئەوہوہ كە لىم دوور دەبى، دلتنەنگ دەبم، ياخود مەترسى لىى ھەبووہو لە براىەكانى دنىيا نەبووہ، چونكە ئەوان دواىي كە دەلین: ﴿ مَا لَكَ لَا تَأْتِي عَلَىٰ يُوسُفَ ﴾، يەعقوب ﷺ، لە وەلامياندا ناكرى شتىك بلى، وا نەبى، ناكرى شتىك بلى، باومرى پىنەبى، بۆيە نەيفەر مووہ: نەخىر، من بە ئەمىندارتان دادەنىم، كەواتە: ديارە لىيان دنىيا نەبووہ، ھەقىشى بووہ كە لىيان دنىيا نەبووہ، وەك باسماں كرد .

(۷) - ﴿ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ ﴾، ھەرومەھا دەترسىم كە گورگ بىخوات .

لىرەدا وشەى (الذئب)، كە ئەلىفو لام (ال) لەسەرە، (التعريف للجنس، وهو هنا مرادٌ به غير معين من نوع الذئب) ديارە مەبەستى ئەوہىە گورگ بەگشتى، نەك گورگىكى ديارىكراو .

(۸) - ﴿ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴾، لە حالىكدا كە ئىوہ لىى بىئاگان، يانى:

بەھۆى بىئاگايىتانەوہ، گورگ بىخوات، واتە: وا تىمەگەن: من پىم واىە كە ئىوہ ناتوانن يوسوف بپارىزن، دەتوانن بپارىزن، بەلام دەترسم لىى بىئاگابن و گورگ بىخوا .

لىرەدا يەعقوب ﷺ دوو پاساوان دىنىتەوہ، بۆ ئەوہى يوسوف لەگەل خۆيان نەبەن :

يەكەم : دلتنەنگى بەھۆى دوورى و دووركەوتنەوہىەوہ.

دووم : ئەوہ كە بە گورگان خواردو و بچى.

۱۹- ﴿ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذَّيْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ﴾، گوتیان: نه‌گهر گورگ

بیخوواو ئیمه‌ش ده‌سته‌یه‌ک پیاوین، (عُصْبَةٌ)، واته: کۆمه‌له پیاوئیک، وه‌ک پی‌شتر گوتمان له (سئ) وه تاکو (ده)، هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: له (ده) وه تاکو (چل)، هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: له (سئ) وه تاکو (حه‌وت)، به‌لام گرنگ نه‌ومیه نه‌وان ده‌کس بوونو، به‌ه‌موو واتیه‌کان، عوصبه‌یه‌ک بوون، واته: ده‌سته پیاووی به‌هیزو پی‌زو تۆکمه‌و دامه‌زراو بوون، ننجاً (عُصْبَةٌ)، وشه‌ی (عصابة) شی بو به‌گاردئ .

شارم‌زایانی زمان ده‌لئین: رسته‌ی: (قَالُوا لَئِنْ)، نه‌و (ل)، ه، (اللام موطئة للقسَم)، ریخوش‌که‌ره بو سویند، واته: سویند به‌خوا، نه‌گهر گورگ بیخوات، له حالئیکدا که ئیمه ده‌سته پیاوئیک تۆکمه‌و دامه‌زراوین .

۱۰- ﴿ إِنَّا إِذَا لَخَّسِرُونَ ﴾، لیره‌شدا دووباره چوار نام‌رازی جه‌خت کردنه‌وه‌و

داکۆکیی‌کردنیان به‌کاره‌یناوان: (إِنَّا، إِذَا) (الجوابية)، ل، خاسرون، هه‌لبه‌ته لیره‌دا مه‌به‌ست له (خسران)، بریتیه له: (إِنْتِزَاءُ نَّضْعٍ يُتَوَقَّعُ مِنَ الرِّجَالِ)، لاجوونی سوودی‌که له پیاووان چاو‌م‌رئ د‌م‌کرئ، سوودی‌ک که له پیاووان چاو‌م‌رئ د‌م‌کرئ، چیه‌؟ بریتیه له هیزو پی‌زی توند، به‌جۆرئیک شتیک که بییان ده‌سپێردئ، بیباریزنو، خاومنی قسه‌ی خۆیان بن، یانی ئیمه کۆمه‌له پیاوئیک فاشیل و هیچ له‌باراندا نه‌بووین، نه‌گهر له په‌نای ئیمه‌دا گورگ یوسف بخوات، که دیاره راستیشیان کرد، به‌دلتیاییه‌وه زیانبار بوون، نه‌و سووده‌ی که بابیان لئی چاو‌م‌رئ د‌م‌کردن، نه‌یان‌ه‌ینایه دی .

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م : بردنیان بو یوسف‌و، کۆبوونیان له‌سه‌ر بریاری

فریدانه بنی بیرو، ئیلها‌م‌کردنی خواش بو یوسف که ده‌ربازی ده‌بی‌و، نه‌و ره‌فتاره وه‌بیر برایه‌کانی دینیت‌ه‌وه، له کاتی‌کدا که هه‌ست ناکه‌ن:

وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا

إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ ﴿١٥﴾

شیگردنهوهی نهم نایته به‌پیژه له سن برکهدا :

(۱) - ﴿ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ ﴾، دواى نهوهی بردیان .

وهك پيشتریش گوتم: لیرمدا چهند قسه‌یهك قرتینراون که به‌هوی سیاقه‌وه، دهمانرین، واته: دواى نهوهی خویمان پیچایه‌وه، ننجابایان قه‌ناعمت بیهینا، له هه‌ندیك تهمسیرمه‌کاندا ده‌لئ: بابیان ماوهیهك له‌گه‌لیاندا رۆیشت و هه‌رچاوی له یوسوف بوو، چاوی له دوايانه‌وه بوو، دلی خه‌به‌ری داوه که تازه یوسوف به‌گجکه‌یی نابینیته‌وه، به‌پی هه‌ندیك ریوايه‌تان ده‌لئ: چل (۴۰) سالی به‌ین بووه، که دوايي یوسوفیان له میسر بینیومه‌وه .

(۲) - ﴿ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ ﴾، هه‌روه‌ها کۆبوون له‌سه‌ر نه‌وه که

بیخه‌نه نیو تاریکایی بیرمه‌که‌وه، یاخود په‌نهانی بیرمه‌که‌وه، چونکه هه‌ندی له زانایان گوتووایانه: (غیابه)، یان (غیابات)، که به هه‌ردووکیان خویندراومه‌وه: (غیابت الجب)، یان (غیابات الجب)، کاتی خوئی که بیریان هه‌لکه‌ندوه، له بنی بنه‌وهی، پیش نه‌وهی بگاته‌ ناوه‌که، نه‌و لاو لایان کۆلیوه، بۆ نه‌وهی نه‌گه‌ر که‌سیك بیهوی ئاو هه‌لینجی، له‌و په‌نایه‌دا دابینیشی و دۆلجه‌که پرپکا .

هه‌ندیکیش گوتووایانه: (غیابه)، یان (غیابات)، هه‌ر به بنی بیرمه‌که‌ ده‌گوتری، له‌به‌رته‌وهی که تاریکه‌و نابینری، پيشتریش گوتمان: (غیابه‌ آی شیء، ما لا تُبْصِرُهُ الْعَيْنُ)، غیابه‌تی هه‌ر شتیك نه‌ومیه که چاو نابینری، واته: بنه‌وهی که قووله‌و تاریکه‌و نابینری .

ئنجاکه ده‌فه‌رموی: ﴿ وَأَجْمَعُوا ﴾، یانی: (اتَّخَذُوا قَرَارَهُمْ جَمِيعًا) تیکرا بریاریاندا، (أجمعوا)، هه‌م به مانای بریاریاندا و دلایان له‌سه‌ر چه‌سپاند، دی، هه‌م به مانای نه‌وه که هه‌موویان کۆک بوون له‌سه‌ر نه‌و بریاره .

لیرمدا شتیك قرتینراوه که به لیوردبوونه‌وه دهمانری: دواى نهوهی که بریاریاندا بیخه‌نه تاریکایی بیرمه‌که‌وه، بنی بیرمه‌که‌وه، نه‌ومیان کرد که بریاریان له‌سه‌ردا: (وَفَعَلُوا مَا أجمعُوا عَلَيْهِ).

(۳) - ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، ئیدی سروشمان بۆ کرد، دیاره که مهبهست پیی یوسوفه، واته: سروشمان بۆ یوسوف کرد که : بیگومان { به لام (ل) ی تهئکید، به نوون(ن) ی تهئکید }، دلنیا به تۆ هه‌والیان پئیده‌دهی بهو کارمیان، بهو رهمتارمیان، که ئیستا له‌گه‌ل تۆدا کردیان، ﴿ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، له حالیکدا که نه‌وان هه‌ست ناگه‌ن .

ئنجنا ئایا لی‌ره‌دا که دمفهرموئ: ﴿ وَأَوْحَيْنَا ﴾، مهبهست پیی چییه‌؟!

ئیمه پئشتریش له سوورمئی (یونس)دا، باسیکی تایبه‌تمان کرد دمبارهی وه‌حیی، یه‌کیک له مانایه‌کانی وه‌حیی، بریتیه له ئیلهام، خوی په‌رومردگار ته‌نانه‌ت بۆ هه‌نگ دمفهرموئ: ﴿ وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ... ﴾ ﴿ ۶۸ ﴾ النحل، په‌رومردگارت وه‌حیی کرد بۆ هه‌نگ، که مهبهست پیی نه‌و فی‌رکردنه غه‌ریزییه‌یه که خوا هه‌نگی وا راهیناوه: شیلهی گولان بمزئو هه‌نگوین دروست بکات .

که‌واته: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ ﴾، ده‌گونجی مانایه‌که‌ی: (أَلْهَمْنَا إِلَيْهِ) بی، واته: خوربه‌مان خسته دلپه‌وه، واتایه‌کی دیکه‌ی نه‌ومیه که خوا فریشته‌یه‌کی نارد بی له شیوه‌ی پیاویکدا خوی پئشان دابی و گوتبی: یوسوف! من فریشته‌یه‌کم له لایه‌ن خواوه هاتووم، ناگادارت بکه‌مه‌وه و دلنیات بکه‌مه‌وه، کاتیک دئ تۆ نه‌و رهمتاره ناله‌باره بیری برایه‌کانت ده‌خه‌یه‌وه، بی نه‌وه‌ی نه‌وان هه‌ستی پئیکه‌ن.

که دمفهرموئ: ﴿ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا ﴾، یانی: هه‌والی نه‌م رهمتاره، نه‌م کاره خرابه که له‌گه‌ل تۆیاندای کرد، پئیان دده‌ی، ﴿ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، واته: له‌وکاته‌دا که تۆ نه‌و شته‌یان پیی ده‌لنیه‌وه، ناتناسنه‌وه و هه‌ست ناگه‌ن که تۆ برایانی، نه‌مه‌یش هه‌لته‌هاته‌دی، که له سوورمئی (یوسف)، ئایه‌تی (۸۹)دا، خوا دمفهرموئ: ﴿ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴾، واته: پیی گوتن: ئایا ده‌زانن و مبی‌رتان دپته‌وه، نه‌وه‌ی که کردتان به یوسوف و به برایه‌که‌ی، له

كاتىكىدا كە ئىيۈ نەقام بوون؟ كە ئەو جۆرىك لە پۇزش ھىنانە ۋە شە بۇيان، واتە: ئىيۈ ئەو كاتە نەقام ۋە نەزان بوون، ئەگەرنا ئەو كارمىتان نەدەگىرد .

كە واتە: يەكسانە: خۇاى زاناۋ تۈانا لەو كاتەدا، چ ۋە حىيى بۇ كىردىن، بە مانا زاراۋمىيەكەى ۋە حىيى، واتە: فرىشتەيەكى نارد بىن، ياخود ۋەك خورپەيەك خستبىتتە دئەۋە ۋە ئىلھامى بۇ كىردىن ۋە بەرچاۋ روونىيەكى دابىتتىن، بە شىۋمىيەك لە شىۋەكان، ئەمە لە ھەردوۋ حالاندا دئىياكىردنەۋى خۋا بوۋە بۇ يوسوف عليه السلام كە لەو بىرەدا نافەۋتتەى، چاۋىشت بە براپەكانت دەكەۋىتەۋە، ھەۋالئىشان پىن دەدەى، ئەو شتەشيان دەخەيەۋە بىر، لە حالىكىدا كە ئەۋان تۇ نانسىن، ئىنجا بە دئىيايەۋە ئەۋەى خۋا فەرموۋى، لە ئايەتى (۸۹)دا باسكراۋە، كە رىك خۋا چۆنى فەرموۋە، بەۋ شىۋمىيە ھاتتە دى .

مەسەلەى شەشەم : لە شەۋداۋ بە كىرەنەۋە گەرانەۋەى كورەكانى يەعقوب بۇ لاي، ھەۋال پىدانى كە لە كاتى پىشبركەۋ غارغارىندا ابە ئەسپەكانىان، يان بە حوشترەكانىان، يوسوفيان لە لاي كەل ۋە پەلەكەيان جىپىشتەۋە، كورگ ھاتەۋە خۋاردوۋىتەى، تىپەلسونى خۋىنى درۇش لە كراسەكەى :

ۋەك خۋا فەرموۋىتەى: ﴿ وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا بَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعَيْنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصِهِ يَدْمِرُ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ ۞

تۈيۋىنەۋەۋ شىكىردنەۋەى نەم سىن ئايەتە بەپىئزە لە ھەۋت بىرگەدا :

(۱) - ﴿ وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً ۞ ﴾، دەمەۋ خەۋتەن ھاتنەۋە بۇ لاي بابيان، (العشاء: ۋقت غىبۇبە الشفق الباقي من بقايا شعاع الشمس بعد غروبها) (عشاء)، ئەۋ كاتەيە كە سوورايەك كە لە تىشكى خۇر پەيدا دەبىن، دۋاى ئەۋەى كە خۇر

ئاوا دهبی، ئەو سووراییه نامینی، پپی ده‌گوتری: (عِشَاء)، واته: له تاریکایی شه‌ودا، دواي خه‌وتنان هاتنه‌وه بۆ لای بابیان .

(۲) - ﴿بَبْكَوْٓنَ﴾، واته: به گریانه‌وه، جارئ بۆیه به شه‌وی گه‌راونه‌وه، چونکه به شه‌و رووخساری مروّف جوان دیار نابئ، به تایبه‌تی ئەوکاته که دیاره هۆکارو ئامرازه‌کانی رووناک کردنه‌وه: چراو فانۆس و گۆپو ئەوه‌ی که ئیستا هه‌یه به دئنیاییه‌وه، ئەو کاته نه‌بووه، بۆ ئەوه‌ی رووخسارو روویان دیارنه‌بئ و بشاردریته‌وه له بابیان، تاكو ئەو درۆو ده‌له‌سه‌یه‌ی که رپکی ده‌خهن، باش به‌سه‌ر ئەندامه‌کانیان و رووخساریانه‌وه، دیار نه‌بئ و بابیان به روونیی نه‌یخوینیته‌وه، هه‌رچه‌نده بابیان هه‌ر پپشتریش زانیویه‌تی که راست ناکهن .

ئنجأ ﴿بَبْكَوْٓنَ﴾، واته: ده‌گریان، دیاره به (فعل المضارع)، هیناویه‌تی یانی: به‌رده‌وام ده‌گریان، یان بۆ ئەوه‌ی وینه‌که‌مان بخاته به‌رچاو، که ئەوه به گریانه‌وه هاتونه‌وه لای بابیان .

سبحان الله !

دیاره ئەو کورانه زۆر هونه‌رمه‌ند بوون له‌وه‌دا که گریان بپننه‌ خویان! (بُكَاءَ)، هه‌یه‌و (تَبَاكِي)، (بُكَاءَ)، ئەوه‌یه که مروّف بۆ خۆی به هاندهرپکی دهروونی بگری، (تَبَاكِي)، ئەوه‌یه که خۆی بگریه‌نئ، که به دئنیاییه‌وه هه‌موو کهس ناتوانئ خۆی بگریه‌نئ، دیاره ئەو کورانه هونه‌رمه‌ند بوون له‌وه‌دا، مه‌رچیش نیه هه‌مووشیان وابووبن، به‌لام گرنگ ئەوه‌یه که به گشتی حاله‌تی گریانیان هه‌بووه، جا زانایان ده‌لپن: ئەوه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که گریانی که‌سێک به‌لگه‌ نیه له‌سه‌ر ئەوه که راست دمکات، چونکه رپی تیده‌چئ که ئەوه به (تَكْلُف) و (تَصْنَع)، گریانی هینابیته‌ خۆی، هه‌ر بۆیه له‌وباره‌وه عه‌رهب ده‌لپن: (دُمُوعُ الْفَاجِرِ بَيْدِيْهِ)، فرمیسکه‌کانی مروّقی خه‌تاکارو تاوانبار به‌ده‌ست خۆینی .

(۳) - ﴿ قَالُوا يَا بَانَٰ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِيْٓنُ ﴾، گو‌تیا: ئەه‌ی بابی خۆمان! ئیمه‌ رویشتین پپشبرکه‌مان ده‌کرد.

(نَسْتَبِقُ: إِفْتِعَالٌ مِنَ السَّبْقِ وَهُوَ هُنَا بِمَعْنَى التَّسَابُقِ)، (نَسْتَبِقُ) لەسەر کیشی (إِفْتِعَال)ە، که مەبەست پێی پیشبەرکی و غارغارینە بە وڵاخەکانیان، ئنجا ئەگەر ئەسپ بوون، ئیستر بوون، حوشر بوون، گویدریز بوون، گرنگ ئەومیه پیشبەرکیان بیکردوون، واتە: لە حالیکدا که ئیمە پیشبەرکی و غارغارینمان دەکرد .

(۴) - ﴿ وَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَلْعِنًا ﴾، یوسفمان لەلای کەل و پەلەکانمان بەجێهێشتبوو، دیارە لەبەر ئەوەی گچکە بووه، نەیتوانیوه پمبازین و غارغارین و پیشبەرکە بکات، گوتووینانە: ئاگات لە کەلوپەلەکان بێ، (الْمَتَاعُ: مَا يَتَمَتَّعُ بِهِ وَالْمُرَادُ هُنَا ثِقَالَةُ مِنَ الثِّيَابِ وَالْأَنِيَّةِ وَالذَّهَبِ)، (متاع): هەر شتیکە که کاتی لەگەڵ بگوزمەری و سوودو بەهرە لێ وەرگیری، لێرەدا مەبەست پێی ئەو شتە قورسانەیه که نەیان توانیوه لەگەڵ خۆیانیان بەرن، لە جل و بەرگ و قاپ و قاچاغ و زادو زەخیره و تویشوو، که پێیان بووه.

(۵) - ﴿ فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ﴾، گورگ خواردی، وهك پیشتر گوتمان: (ال) ئەلیفو لامی سەر (الذِّئْبُ)، بۆ جینسه، واتە: جینسی گورگ، نهك مەبەست پێی گورگیکی دیاریبکراو بێ.

بایک له باره ی پیشبرکه (مسابقه) وه

فهرموودمیه کی پیغهمبهر ﷺ له وباره وه ههیه که دمه رموی: { لَا سَبَقَ إِلَّا فِي خُفٍّ أَوْ نَصْلٍ أَوْ حَافِرٍ }، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَمٍ: (۷۴۷۶)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقَمٍ: (۲۵۷۴)، وَالْتَرْمِذِيُّ بِرَقَمٍ: (۱۷۰۰) وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقَمٍ: (۳۵۸۹)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقَمٍ: (۲۸۷۸) وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }.

واته: دروست نیه پیشبرکه بکری، مه گهر به حوشر، یا خود به تیر (تیرنه ندازی)، یا خود به یهک سم، (واته: و لاخه به رزه)، واته: ته نیا له وانهدا ده کری، هه ئبه ته ئه وکاته به گشتی ئه وانه هه بوون پیشبرکه یان پیبکری، یان تیرنه ندازی بووه، یان به سواری حوشر غار غارینیان کردوه، یان به سواری نه سپو یهک سم و نه وانه بووه، نه گهرنا مه به ست نه وه نیه که به غهیری حوشر و لاخه به رزه، پیشبرکه دروست نه بی، نیستا به سه یاره، به فرۆکه، به ماتۆرو پاسکیل، به کهشتیی و به به له م، به دلنیا ییه وه ئه و نامر ازانه ئه و کاته نه بوون، پیغهمبهر ﷺ ئه و چه ند نمونه ی هیئاونه وه، بو ئه وه ی شتی دیکه شیان قیاس بکریته سهر، که دوایی په یداد مین .

ثَنَجَا لِيْرَهْدَا (قُرْطُبِي) دَهْلِي: { وَقَدْ زَادَ أَبُو الْبُخْتَرِي الْقَاضِي فِي حَدِيثِ الْخُفِّ وَالْحَافِرِ وَالنَّصْلِ (أَوْ جَنَاحٍ) وَهِيَ لَفْظَةٌ وَضَعَهَا لِلرَّشِيدِ، فَتَرَكَ الْعُلَمَاءُ حَدِيثَهُ لِذَلِكَ وَلِغَيْرِهِ مِنْ مَوْضُوعَاتِهِ، فَلَا يَكْتُبُ الْعُلَمَاءُ حَدِيثَهُ بِحَالٍ }^(۱).

واته: قازی ئه بولبوختوری (دیاره یه کیك بووه له و جوړه به ناو زانایانه ی که له دهوری دمه لاتداران و شتیان بو ره شرع دیخن و، فتوای هه ئه یان بو دهمن و، به هه وای وان هه ئه په رن)، وشه ی (أو جناح) ی خسته گه ل ئه و فهرموودمیه (لا سَبَقَ إِلَّا فِي خُفٍّ أَوْ نَصْلٍ أَوْ حَافِرٍ)، ئه و ئه وه شی بو زیاد کرد

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۹، ص ۱۲۱.

(أو جناح)، واته: خاومن بال، دهلی: لهبر نهوهی هاروونه رهشید کوتری هه بوون، پی خۆش بووه که پیشبرکه به کوتران بکات، نهویش هه لسا نه (جناح) هشی بو هاروونه رهشید زیاد کرد، لهبر نهوه زانایان نهوه فهرموودانهی که نهوه کابرایه (قاضی أبو البختري) گپراونیهوه، وازیان لیهیناون، لهبر نهوهوه لهبر نهوهی شتی دیکهشی هه لبهستوه، ههر بویه زانایان به هیچ شیوهیهک ریوایهته کانی نهویان نهووسیون، به لکو من له سهرچاوهی دیکه دا خویندومه تهوه که هاروونه رهشید دواي نهوهی که نهبول بوختوری پوی، زانی که لهبر وی دهستکاری نهوه هه دیسهی کردوه گوتی: بینن نهوه کوترانه هه موویان سه برین، چونکه به هوی نهوه کوترانهی منهوه بوو که نهوه کابرایه دهستکاری نهوه فهرموودیهی پیغمبر ﷺ کرد، نیدی هه موو کوتره کانی سه بری، که دیاره لهوه هه لویسته دا، هاروونه رهشید له قازییه که مسولمانترو له خواترستر بووهوه، زیاتر سوور بووه له سهر نهوهی دین تیکنه دری و وهک خوئی بهیلدریتهوه.

ههر له بارهی پیشبرکه وه، نهوه فهرموودیهش هه یه: { عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ لِلنَّبِيِّ ﷺ نَاقَةٌ تُسَمَّى الْعَضْبَاءَ لَا تُسْبَقُ، فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ فَسَبَقَهَا، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ حَتَّى عَرَفَهُ، فَقَالَ: حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ }، { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۵۰۱)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۸۰۵)، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبْرِيِّ بِرَقْم: (۴۴۳۳) }.

واته: نههس خوا لی رازی بی، دهلی: پیغمبری خوا ﷺ حوشتره مییهیه کی هه بوو پی دهگوترا: (عَضْبَاء) که هیچ حوشتریک پیشی نه ده که وهتهوه، زور خیرا بوو، عه ربیکی خیله کی هات سواری حوشتریک بوو که به که لکی سواری دههات، (چونکه هه موو حوشتریک به که لکی سواری نایه) و، پیشبرکه ی کرد له گه ل نهوه حوشتره ی پیغمبردا ﷺ و پیشی که وهتهوه، نهوهش له سهر مسولمانان قورس بوو، هه تا پیغمبر ﷺ ههستی پیکرد (که پییان ناخۆش بوو)، بویه پیغمبر ﷺ فهرمووی: نهوه هه قتیکه له سهر خوا، (واته: خوی دادگهر ویستی وایه) که هیچ شتی که بهرز نابیتهوه له دنیا دا، مه گهر نزمی دهکاتهوه.

یانی: ئەو حوشتەری من لەبەر ئەوەی پێتانوابوو هیچ حوشتەریک پێشی ناکهویتەوه، حوشتەری ئەو عەرەبە خێڵەکییە هاتو پێشی کهوتەوه، چونکه نابێ هیچ شتێک بەرزویی پەهاو پێشکهوتنەوهی پەهای هەبێ، دروستکراوهکان هەموویان لە ئاستی یەگدان، ئەو پێشی ئەو دمهکەوی، ئەو پێشی ئەو دمهکەویتەوه، بەرزویی پەها تەنیا بۆ خوای بەرزو بێ وێنەیه .

﴿ ۶ - وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴾، تۆش بۆ ئێمه بە راست دانەر نی، هەرچەنده راستگۆش بین.

(أبو جعفر الطبري)^(۱) دەلێ: ئەو پرستەیه دوو مانای هەلە دمهکەیهنی: که مەبەست نین :

بە کەم: ﴿ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴾، ئێمه ئەگەر لە راستانیش بین تۆ پروامان پێ ناکە، واتە: بەلام ئێمه لە درۆزانین، که بە دنیاییهوه مەبەستیان ئەوه نەبووه، واتە: ئەم مانایە هەرچەنده پڕوالتەتی پرستەکه دمیگەیهنی، بەلام مەبەست نیه لێردا.

دوووم: ﴿ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴾، واتە: ئەگەر ئێمه لەگەڵیشتدا راست بکهین، تۆ هەر بە راستمان دانانی، که ئەمەش لێردا مەبەست نیه، چونکه بە دنیاییهوه، ئەگەر ئەوان لەگەڵ بابیان راستیان کردبایه، بابیان بە راستی دادەنان.

ئەدی مەبەست چییه؟ مەبەست پێی ئەو ماناییه: (وَمَا أَنْتَ تُصَدِّقُنَا وَلَوْ كُنَّا مِنْ أَهْلِ الصِّدْقِ الَّذِينَ لَا يَتَّهَمُونَ، لِسُوءِ ظَنِّكَ بِنَا)، تۆ ئێمه بە راست دانانی، هەرچەنده ئێمه خاوێن راستییهک بین که تۆمەتباریش ناکرێن، چونکه تۆ گومانی خراپمان پێ دهبە.

(۱) جامع البيان ج ۷، ص ۱۷۱، رقم: ۱۸۷۶۲.

هەلبەتە لێردا ئەو پەندە عەرەبییەیان بەسەردا دەچەسپن، کە دەلتی: (يَكَادُ الْمُرِيبُ أَنْ يَقُولَ: خُدُونِي)، بابای گومانلیکراو خەریکە بلی: وەرن بـمگرن، من ئەو خراپەییەم گەردو، ئنجا دزییە، خراپەییە، هەر شتیک هەییە، ئەوانیش هەر لەرپۆه گوتووینانە: تۆ ئیمە بە راست دانانن، ئەگەر ئیمە خاوەنی راستیییش بین، بۆچی؟ چونکە لە قوولایی نەفسی خۆیاندا زانیویانە کە درۆ لەگەڵ بابیان دەکەن و، بابیشیان وا بە ئاسانی کلای ناچیتە سەر، هەموو پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە لووتکەى هۆشیاریی و عەقل و شارەزایی و بلیمەتی و زیرەکیی دابوون، بەلام زۆر جار نەجابهت و نەزاگەت و ئەدەبی پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ناچاری کردوون شتیک کە دەشرانن وانیە، خۆی لى بێدەنگ بکەن، یان پشت گوێی بخەن، یان چاوپۆشی لیبکەن، بەرانبەرەکەشیان کە لە هەمیانەى خۆیدا گوێزی ژماردو، وایزانیووە ئەو پیغەمبەرە سادەییەو، توانیویانە فیلی لیبکەن و هەلی خەلەتینن .

(۷) - ﴿ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ﴾، خۆیننکی درۆشیان لە کراسەگەى هەلسوو، لێردا دەلتی: (وَصِيفَ الدَّمِّ بِالْكَذِبِ، وَصَفَ الْمَصْدَرِ، وَالْمَصْدَرُ هُنَا بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ، كَالْخَلْقِ بِمَعْنَى الْمَخْلُوقِ، أَي: مَكْتُوبٍ، كَوْنُهُ دَمٌ يُوسَفُ الْعَلِيُّ، إِذْ هُوَ دَمٌ جَدِي فَهُوَ دَمٌ حَقًّا، لَكِنَّهُ لَيْسَ الدَّمُ الْمَرْعُومَ)، واتە: خۆیننیک کە درۆی تیدا کراوە .

وشەى (دَم)، لێردا کە بە (كَذِبٍ) - کە چاوگە - وەسف کراوە، لێردا ئەو چاوگە مەبەست پێى (مَفْعُول)ە، یانی: (دَمٍ مَكْتُوبٍ)، وەك: (خَلْقٍ)، بە مانای (مَخْلُوق) دى، واتە: دروست کراو، بۆچی؟ چونکە ئەو خۆینە درۆ بوو و نەدەبوو بلین: خۆینی یوسوفە، خۆینی کاریلەیهك بوو، یاخود بەرخۆلەیهك بوو، سەریان بریو، واتە: خۆین بوو، بەلام ئەو خۆینە نەبوو کە ئەوان گوتووینانە: کە خۆینی یوسوفە، بۆیە خوا دەفەرموی: ﴿ بِدَمٍ كَذِبٍ ﴾، خۆیننکی درۆ .

مهسهلهی جهوتهم و گۆتایی : وهلامدانهوی بهعقوب بهوه که: نهفستان

کردهوهیهکی بۆ جوان کردوون و نهجامتان داوه، منیش به جوانیی خۆم
رادهگرم، پهناش به خوا دهگرم له بهرانهر قسهکانتاندا:

چهند به نهزاگهتو نهدمبو وشهی جوان، وهلامی نهو ههلوئسته خراپهی

کورپهکانی دهدهاتهوه!

﴿ وَجَاءُ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿۱۸﴾ ﴾

له سن برگهدا، نهو وهلامهس بهعقوب دهخهینهروو:

(۱) - ﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ﴾، (بهعقوب) فهرموی: بهلکو
نهفستان کاریکی بۆ جوان کردوون.

نازانئ نهو کارهی که نهفسیان بۆی جوان کردوون، چیه؟ بهلام دهزانئ
نهجامهکهی دوورخستهوهی یوسفه، بۆیه دمهفرموی: (سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ)،
به نهزانراوی دهیهیلئتهوه، (التَّسْوِيلُ: التَّسْهِيلُ وَتَزْيِينُ النَّفْسِ مَا تَحْرِيصُ عَلَى
حَصُولِهِ)، (تسویل): به مانای ئاسان کردن و جوان کردنی نهفسه بۆ شتیک که
سووره لهسه نهجامدانی، که دمهفرموی: (أَمْرًا)، مهبهست پی شتیکی نهزانراوه:
نازانئ گوشتووینه، فرۆشتووینه، دووریان خستهوتهوه، چیان لیکردوه؟.

(۲) - ﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾، واته: کاری من بریتیه له خۆراگرتنیکی جوان.

(الصَّبْرُ الْجَمِيلُ: أَلَّا تَشْكُوَ إِلَى أَحَدٍ)، خۆراگری جوان، خۆراگری باش و
پهسند، نهومیه: که تۆ سکالای خۆت لهلای کهس نهکهی، وهک له سوورمتی
یوسف، له نایهتی (۸۶)دا، بهعقوب عليه السلام دمهفرموی: ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي
وَحُرْفِي إِلَى اللَّهِ ﴾، بیگومان من تهنیا نهو خهمو خهفته و دنارهحهتییهی خۆم

(که دەبی بلامو بکرتەوه)، ئەو پەژارەو خەمبارییە ی خۆم، تەنیا بۆ لای خوا سکالا دەکەم، که دەئێ: ﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾، یانی: (فَشَأْنِي وَدَيْدَنِي صَبْرٌ جَمِيلٌ)، حالی من و کاری من، بریتیه له خۆراگرییهکی جوان .

(۳) - ﴿ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴾، واتە: هەر خواش پەنا پێبەرەوه لەسەر ئەوهی که دەئێن، واتە: هەر پەنا بە خوا دەگرم له بەرانبەر ئەوهدا که دەئێن، تەماشای بکەن! چەند بە ئەدەبه، نافەرموئ: (عَلَى مَا تَكْتُمُونَ)، دەشزانئ درۆ دەکەن، لەوهدا که گوتووین، بەلام بە تەعبیریك هیناویەتی، که شایستە ی پێغەمبەرانه (عليهم الصلاة والسلام) .

لێرەدا نامازە بەم دەقە بکەین باشە، که دەفەرموئ: ﴿ اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ ﴾، ﴿ أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم: (۷۴۹۷)، عَنِ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ ﴾.

واتە: خۆتان له وردبینی و پەنهان بینی ئیماندار بپاریزن، چونکه به رووناکی خوا، دەروانی .

دیاره یەعقوب رضی اللہ عنہ و هەموو پێغەمبەرانه (عليهم السلام) له هەموو کەس زیاتر خاوەنی فیراسەت و روونبینی و وردبینی و پەنهان بینی بوون .

هەر وها بە بۆنە ی ئەوهوه که یەعقوب رضی اللہ عنہ دەفەرموئ: ﴿ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ

عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴾، ئەم فەرموودمیە دینین: ﴿ تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكَ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ ﴾، ﴿ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۲۴۲)، وَالْحُمَيْدِيُّ بِرَقْم: (۹۷۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۰۷)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: (۶۶۶۲)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (۱۰۱۶) ﴾.

واتە: پەنا بە خوا بگرن له بەلایەك که ناپەچەتەتەن دەکاتو، لەوه که بەدبەختی و بئ مرادبیتان تووشبئو، لەوه که برپاری خراپتان لەبارەوه بدرئو، بەلای خراپتان بەسەربئو، لەوه که دوژمن پیتان خۆشبئو.

هەرومها لەوبارمەوه کە خۆی کارزان بەندە چاکەکانی خۆی تاقی دەکاتەوه و مەرج نیە ئەوهی کە بەسەر یەعقوب عليه السلام دا هاتوه، سزای خوا بێ، وهك پێشتریش باسمان کرد، لەسەر ئەوه کە: - وهك کورەکانی دموعایان کردوه - یوسف و بنیامینی بەسەر ئەواندا هەلبژاردبن! وهك هەندیک له توێژمەوانی قورئان نامازمیان پێداوه، بێئەوهی بێر لەوه بکەنەوه، کە ئەوه جۆریکە له تانەدان له عیصمەت و پارێزراوی پێغەمبەران له گوناھەکان، کە بیگومان ئەگەر بابێک جیاوازی بخاتە نیوان کورەکانی و هەندیکیان بەسەر هەندیکیاندا هەلبژێری، ئەوه نادادگەرییە و زولمە، زولم و نادادگەرییە لەگەڵ پایە بەرزە پێغەمبەراندا ناگونجی، لەوبارمەوه ئەم فەرموودەیه دینین :

{ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا ، وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السُّخْطُ } ، { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم : (۲۳۹۶) ، وَقَالَ : حَسَنٌ غَرِيبٌ ، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم : (۴۰۳۱) ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بِرَقْم : (۹۷۸۲) قَالَ الْأَلْبَانِيُّ : حَسَنٌ } .

واتە: بیگومان خۆی بەرز ئەگەر کۆمەلێکی خوشویستن، تاقییان دەکاتەوه. ئنجا هەر کەسێک پازی بوو، ئەوه خوا لێی پازی دەبێو، هەر کەسێک توورە بوو، توورمیی بوو دەبێ، خوا لێی توورەدەبێ .

چونکە مادام خوا ئەوانەى کە خوشی بوین، تاقییان دەکاتەوه، دەبێ توو دلت خوش بێ بە تاقیکردنەوهکە، لەو روومەوه کە تاقیکردنەوهی خوایه.

وه لامي پر سياركي گرنك

نایا کوره کانی به عقوب عليه السلام هه موویان پیغه مبه ربوون؟

لیرهدا به باشی دهرانم له کۆتایی ئهم دهرسه ماندا، وه لامي پرسياركي گرنك
بدهينه وه :

نایا کوره کانی به عقوب عليه السلام هه موویان پیغه مبه ربوون؟

زۆريک له تويزمهروانی قورئان گوتوو یانه: کوره کانی به عقوب عليه السلام هه موویان
پیغه مبه ربوون، چونکه خوا عليه السلام به لای که موه له سی شوینی قورئاندا: (الأسباط) ی
له ریزی پیغه مبه ران دا هیناون :

۱ / له سوورفتی (البقرة) نایهتی (۱۳) دا، خوا دمه رموی : ﴿ قُلُوا ءَامَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوْتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُم مُّسْلِمُونَ ﴾ .

واته: بلین: بروامان به خوا هیناوه وه وهی که بو لامان دابه زینراوه، به وهی
که بو لای ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و به عقوب و (أسباط)، دابه زینراوه،
به وهی که به موسا و عیسا دراوه، به وهی که به پیغه مبه ران دراوه، له لایهن
بهروم دگاریانه وه، جیاوازی ناخهینه نیوان هیچ کامیان و، ئیمه بو خوا
ملکه چین .

۲ / له سوورمى (آل عمران)، ئايەتى (۸۴) دا، دەفەرموى : ﴿ قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ ... ﴾ .

۳ / له سوورمى (النساء)، له ئايەتى (۱۶۳) دا، دەفەرموى : ﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ ﴾ .

ئىنجا ئايا ئەم ئايەتانه، وەك روونكەرەوانى ماناۋ مەبەستەكانى قورپان زۆربەيان گوتوويانە، بەلگەن لەسەر ئەووە كە ھەر دوازە كورەكەى يەعقوب. يوسوف ئەووە ديارە، بەلام يازدەكەى دىكەش ھەموويان پيغەمبەر بوون ؟

له وەلامدا دەئيم: نەخىر، بەم سى بەلگەيە :

يەكەم : ليرەدا كە خواى زانا (اسباط) له ريزى پيغەمبەراندان دىنى، واتە: لەو دوازە تيرەو ھۆزانەى بەنى ئيسرائيلدا، پيغەمبەرەن ھەبوون، كەسانىك بوون كە وەحييان بۆ ھاتو، چونكە (اسباط)، كۆى (سبَط)ە، واتە: تيرەو ھۆز. ئىنجا دوازە ھۆز (سبَط)ەگان، لە كورەكانى يەعقوب پەيدا بوون، واتە: لە نيو (اسباط)دا، پيغەمبەرەن بوون، ئەگەرنا بيگومان ەشیرمەتەكە ھەمووى نابيتە پيغەمبەر، كەواتە: لە وەجەى ئەو دوازە كورپانەدا، پيغەمبەرانىك بوون. ئەويش مەرج نيە لە ھەموويان، ئىنجا ئەگەر گریمان لە ھەمووشيان بن، گرنگ ئەوويە كە لە وەجەى وان پيغەمبەرەن پەيدا بوون، نەك خودى خويان، (ئەو كورپانە)، چونكە وەك گوتمان: وشەى (اسباط)، كۆى (سبَط)ە، كە بە ماناى تيرەو ھۆز دى، نەك بە ماناى تاكىك، واتە: لەو تيرەو ھۆزانەى كە لە يەعقوب وەپاش كەوتوون، پيغەمبەرەن بوون.

دووم : بەلگەيەكى دىكەمان ئەومىيە كە رەفتارەكانى ئەو كورانه، مسوئەمانىكى تۈزۈك باشىش نايانكات، چ جاى پىغەمبەران :

۱- حەسوودىي و بوغزو غەرمىزى زۆر، بەرانبەر بە براى خۇيان.

۲- نازاردانى دايك و بابيان.

۳- ھەئخەئەتاندنى بابيان و درؤ لەگەل كوردنى.

۴- ھەولدان بۇ كوشتنى براى خۇيان، كە ئەمە ئەوپەرى دلرەقىيە.

ئەوانە بەراستى مسوئەمانىكى تۈزۈك باشىش لە خۇيان ناوەشىنىتەو، چ

جاى كەسۈك كە پىغەمبەر بى !

سۈبھەم : ھىچ بەلگەيەكيش نىيە كە دوايى ئەوانە بوونە پىغەمبەر، وەك

ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: تۈبەيان كوردو بوونەتە پىغەمبەر ﷺ!! بەلام

ھىچ بەلگەيەك لەوبارمەو نىيە، ھەر لەخۇووش نابى خەلك بكرىتە پىغەمبەر،

بەلكو ئەسل لە خەلكى دا، ئەومىيە كە پىغەمبەر نىيە، دەبى بەلگەيەكى روون و

بى چەندو چوون و دنىياكەر ھەبى، كە ئەو كەسە پىغەمبەرى خوايە،

ئەگەرنا ھەر لە خۇمانەو بۇمان نىيە لە ژمارەى پىغەمبەران زياد بكەين .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

دەرسى سىيىم^۷

پىناسەھى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان چوار (۴) ئايەت لە خۇي دەگرئ، ئايەتكە كاتى: (۱۹ تا ۲۲)، ئنجا ئەم دەرسە مان ئالغەي دووھى بەسەرھاتى يوسوف عليه السلام دەخاتەر وو، كە تىيدا باسى ھاتنى كاروانىك و، ھەلگرتنە ھەي يوسوف و، دەرھىتەنى لە بىر، پاشان بە نرخیكى كەم فرۇشتنى، كراو، ھەر وھە باسى ئەو كراو كە كرىارە كەي يوسوف خەلكى مىسەر بوو، بە ژنەكەي خۇشى گوتوھ كە خزمەتى بكات، ھەلبەتە دوایی بۇمان دەرەكەوئ كە ئەو نەك ھەر پیاوئكى ئاسایى بوو، بەلكو عەزىزى مىسەر بوو، بە پىئى ھەندىك سەرچاو: والى مىسەر بوو، نەك حاكىمى گەرە، بەلام والى و سەرپەرشتىارى ئەو شارە بوو، ھەندىكىش دەئین: وەك لە پەيمانى كۇندا ھاتو، (كانَ رَئِيسَ حَرَّسِيَّ)، سەرۆكى پاسەوانە كاتى، واتە: وەك وەزىرى بەرگرى بوو، ياخود فەرماندەي سوپا، سوپاسالار بوو .

ئنجا ئەو پیاو بە ژنەكەي خۇي گوتوھ: كە خزمەتى يوسوف بكات و رىزى بگرئ، بە نومئدى ئەوھى كە لىئى بەھرەمەندىن، ياخود بىكەنە كورى خۇيان .

پاشان خواي كارزان باسى ئەوھى كەردوھ كە يوسوفى لە بىرەوھ ھىناوتمە نىو كۇشك و، پىگەپەكى باشى بۇ رەخساندوھ، دواترىش كە بائخ بووھ گەپشتوھ بە قۇناغى پیاوتمى و تىن و تاھەت، خوا حىكەمت و زانىارى پىداوھ .

﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ
 بَضْعَةً ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾ وَشَرَّوهُ بِشَمَنِ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
 وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿۲۰﴾ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ
 أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
 الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۗ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۱﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۲﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

(دواى ئەوھى يوسوف خرايە نىو بىر) كاروانىك ھات ئاۋ كىشەكەيانىيان نارد، ئەوئىش دۆلچەكەى داھىشت (ە نىو بىرەكە)، گوتى: ئاى موژدە! ئەوھ مېر مندائىكە، ئنجا ۋەك كالاىەك (ى بازرگانىى) پەنھانىيان كرد، خواش زانايە بەوھى كە دەيكەن ﴿۱۹﴾ ئنجا بە نرخىكى داشكاۋ، چەند درەمىكى ژمىرراۋ، فرۆشتىيان و بە كەم بايەخىيان دانا ﴿۲۰﴾ ئەو كەسەش كە لە ميسر كرى، بە ژنەكەى خۆى گوت: قەدرى جىگاۋ پىگاي بگرە، بەلكو سوودمان پى بگەيەنى، يان بىكەينە رۆلەمان، ئاۋا لەسەر زەمىن (ى ميسر) دا پىگەمان بە يوسوف دا، بۆ ئەوھى (دواتر) لە مانا لىكدانەوھى خەونانى فىر بگەين، خواش بەسەر كارى خۆيدا بالادەستە، بەلام زۆربەى خەلكى نازانن ﴿۲۱﴾ ئنجا كاتىك (يوسوف) گەيشتە ھەرپەتى لاۋىتىى خۆى، حىكەتو زانستمان پىداۋ، ھەر ئاۋاش پاداىشتى چاكەكاران دەدەينەوھ ﴿۲۲﴾ .

شىكردنه وهى هەندىك له وشەكان

(سَيَّارَةٌ) : (السيارة: القافلة)^(۱)، واتە: كاروانىك، ياخود (الجماعة السائرة)

كۆمەلە خەلكىك كە بە رېدا برۆن، يان زۆر رېرەوى بىكەن.

(وَأَرَادَهُمْ) : (ساقبهم) ئاوكىشەكەيان، (الوَارِدُ: الَّذِي يَتَقَدَّمُ الْقَوْمَ فَيَسْقِي لَهُمْ)،

(وارد) بە كەسىك دەگوترى كە پىش كۆمەلە خەلكىك دەكەوى و ئاويان بو

هەلدەكىشى.

(فَأَدَلَّى دَلْوَهُ) : دەگوترى: (دَلَوْتُ الدَّلْوُ: إِذَا أَخْرَجْتَهَا) ئەگەر دۆلجە لە بىرى

دەربىنى، دەلتى: (دلوت)، بەلام (أَدَلَيْتُ الدَّلْوُ: أَي أَرَسَلْتُهَا)، (أدلت)، واتە:

دۆلجەكەم داھىشتە نىو بىرەكە.

(يَكْبُشْرَى) : ئەى موزدە، (البَشَارَةُ وَالْبُشْرَى: الخَبْرُ السَّارُّ)، (بشارة وبشرى) برىتىن

لە خەبەرى خۆش، كە مرؤف پىستى دەم و چاوى بە ھۆيەو ھەش بىن.

(هَذَا غُلَامٌ) : ئەمە كورپىزگەيەكە، (الغُلَامُ: الإِبْنُ الصَّغِيرُ) بە كوردىسى دەلىين:

كورپىزگە، يان مىر مندال، كە بە (غلمة) يان (غلمان) كۆدەكرىتەو.

(وَأَسْرُوهُ) : واتە: پەنھانىان كرد، (الإِسْرَارُ: خِلَافُ الإِعْلَانِ، السَّرُّ: الْحَدِيثُ الْمَكْتُمُ فِي

النَّفْسِ)، (سر) برىتىە لە قسەيەك كە ئىنسان لە دەرووى خۆيدا دەيشارىتەو.

(بِضَاعَةٍ) : (البِضَاعَةُ: قِطْعَةٌ وَافِرَةٌ مِنَ الْمَالِ تُقْتَنَى لِلتَّجَارَةِ، وَأَصْلُهَا مِنَ الْبِضْعِ

وَهُوَ الْقِطْعُ مِنَ اللَّحْمِ)، (بِضَاعَةٌ) لە رىشەدا برىتىە لە شتىك كە بو

بازرگانیی به کاردههینری و، کرین و فروشتنی پیدهگری، له بنچینه دا له
(بضع) هوه هاتوه، که بریتیه له وهی پارچه یهک له گوشت ببری.

(وَشَرَوْهُ) : واته: فروشتیان (الشَّرَاءُ وَالْبَيْعُ يَتَلَازِمَانِ)، (شراء) و (بیع) واته:
کرین و فروشتن، پیکه وه په یوهستن، بوجی؟ (فالمشتري دافع الثمن وأخذ
المُثْمَنَ، والبائع دافع المُثْمَنَ، وَأَخَذَ الثَّمَنَ)، کریار نرخ دداو نرخ له سهر
دانراوه که و مردهگری، فروشیاریش نرخ له سهر دانراوه که دداو، نرخه که
و مردهگری .

(بِشْمَنِ) : (الثمن)، (اسم لما يأخذه البائع في مقابلة المبيع، عَيْنًا كَانَ أَوْ
سِلْعَةً)، (ثمن) بریتیه له وهی فروشیار له بهرانبهر فروشراوه که پیدا
و مریدهگری، نجبا پاره بی، یاخود که لوپهل بی (وهك: گهنم و جوو دمغل و
دان و قوماش) .

(بَخْسٍ) : (نَقَصُ الشَّيْءِ عَلَى سَبِيلِ الظُّلْمِ)، (بخس) واته: که مکردنه وهی شتیک
به سته م، ناهه ق .

(دَرَاهِمَ) : (الدرهم: الفضة المطبوعة المتعامل بها، جَمْعُهُ دَرَاهِمٌ) (درهم)
بریتیه له زیویک که کرابی به سکه، دراوو، مامه لهی پی بگری، کویه کهی
(دراهم) ه .

(الزَّاهِدِينَ) : (الزَّاهِدُ فِي الشَّيْءِ: الرَّغِبُ عَنْهُ)، (زاهدین) کوی (زاهد) ه، (زاهد)
بریتیه له وه که سیک شتیک نهوی، به بی بایه خو کهم ته ماشای بکات، بویه
(زهد) واته: به که مگرتن، به کهم ته ماشا کردن .

(مَثْوًى) : (التَّوَاءُ: الإِقَامَةُ مَعَ الإِسْتِقْرَارِ)، (ثواء) واته: نیشته جی بوون و
سه قامگیر بوون له شوینیک، (مثوی)، واته: نهو شوینهی که نینسان لیری
نیشته جی دهبی .

(مَكَّنًا): بېگه دارمان كرد، دسترؤیشتوومان كرد، (مَكَّنْتُهُ مِنَ الشَّيْءِ تَمْكِينًا: جَعَلْتُ لَهُ عَلَيْهِ سُلْطَانًا وَقُدْرَةً)، نه گهر بگوترئ: (مَكَّنْتُهُ مِنَ الشَّيْءِ تَمْكِينًا) واته: وام لئكرد كه دهستی به سه ريدا بروتو توانای به سه ريدا بشكئ .

(تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ): (آلِ الشَّيْءِ يَأْوُولُ أَوْلًا وَمَالًا: رَجَعَ، وَالتَّأْوِيلُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْأَصْلِ وَمِنْهُ الْمَوْتَلُ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يُرْجَعُ إِلَيْهِ، وَذَلِكَ هُوَ رُدُّ الشَّيْءِ إِلَى الْغَايَةِ الْمُرَادَةِ مِنْهُ)، (آلِ الشَّيْءِ يَأْوُولُ أَوْلًا وَمَالًا) واته: گه راپه وه، وشهئ (تأویل) بریتیه له گه رانه وه بؤ بنه رمت، هر بؤیه (موتل) بهو شوینه ده گوترئ كه خه لك بؤ لای ده گه رپته وهو، (تأویل) بریتیه له گهرانه وهئ قسه پهك بؤ نهو مه به سهئ كه لئى ده وئسترئ، واته: سه رهنجامئ كار، (أحاديث) یش كؤى (حدیث) ه، (حدیث) لیره دا مه به سهئ پئى خه ونه، واته: نهو قسانهئ كه له خه وندا فئرى ئنسان ده كرىن و له گه ل ئنساندا ده گوترئین .

(أَشَدُّهُ): (الأشد: القُوَّةُ، وَقِيلَ جَمْعُ شِدَّةٍ أَوْ جَمْعُ: شَدٍّ)، (أَشَدُّ) به مانای هئزو بئز دئ، وهك له كورده وارئى دا ده لئین: گه یشه توغیانئ خؤى، تافئ لاوئتیئ، هه نندئكئش ده لئین: (أشد) كؤى (شده) په، هه نندئكئش ده لئین: كؤى (شد) ه.

(حَكْمًا): (الْحُكْمُ وَالْحِكْمَةُ: عِلْمٌ حَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ وَاجْتِنَابُ ضِدِّهِ)، هه نندئكئان (حُكْم) ین لیره دا به حكمهت لئكداو مته وه، كه بریتیه له دهر ككردن و زانئنى حه قئقهئى شه كان و، نه نجامدانئ كرده وهئ باش و، خؤپاراستن له كرده وهئ خراب، هه نندئكئش گوتووئانه: (الحكمة: إصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قِيلَ: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ)، حكمهت نه وه په كه ئنسان له زانئارىئ و له كرده وه دا، هه ق بپئكئ، هه نندئكئش گوتووئانه: نه وه په كه ئنسان شه كان بزائئ و، كرده وه باشه كان نه نجام بدات .

هه نندئكئش گوتووئانه: (حُكْم) لیره دا به مانای حوكم رانئى و بالاده ستئى و دسترؤیشتوویئ دئ .

ماناى گشتى ئايەتەكان

خوَا ﷻ دواى ئەوھى باسى ئەوھى كرد: چۆن براپەكانى يوسوف، يوسوفيان خستە نىو بىرەوھ، پاشان گەرانبەھ لای بابيانو، كراسە خويناويپەكەى، كە خويناىكى بە درۆيان تى ھەئسوو بوو، بۆيان بردەوھ، بابيشيان گوتى: بەلكو نەفستان شتىكى بۆ جوان كردوونو، من بە شىوھىكى جوان خۆرادەگرمو، پەنا بە خوا دەگرم لە بەرانبەر ئەوھدا كە دەيلىن، دواىى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ ﴾، ئنجا كاروانىك ھات، ئاو كىشەكەى خۆيانيان نارد، ئەوئش دۆلچەكەى داھىشتە نىو بىر، بۆ ئەوھى ئاو ھەئىنجى، ﴿ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا عُلْمٌ ﴾، (ديارە يوسوف ﷻ كاتىك ئاوكىشەكە ئەو دۆلچەكەى داھىشتە، چۆتە نىو دۆلچەكەوھ، ياخود دەستى پىوھ گرتوھ ھاتۆتە سەرى)، ئەوئش گوتوويەتى: ئاى موزدە! ئەمە كورپزگەپەكە، مېر مندالىكە، ﴿ وَأَسْرُرُهُ بِضَعَّةٍ ﴾، ئنجا وەك كەلو پەلىكى بازارگانى، پەنھانيان كرد، واتە: نەيانگوت ئەوھ لە بىرىدا دۆزىومانەتەوھو دەرمانھىناوھ، گوتيان: ئەوھ كۆپلەپەكى خۆمانەو دەيفرۆشىن، ﴿ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾، خواش زانايە بەوھى دەپكەن، كە بىنن كەسنىك بە زولم خراوتە بىرەوھ، بىكەنە كۆپلەو بىفرۆشن، چونكە بە دۇنياپەوھو يوسوف گوتوويەتى: من كورپى يەعقوويىم براپەكانم خستووئمانە نىو بىرەوھو، ھەسووديان پىبردوومو، حالو بەسەرھاتى خۆى باسكردوھ، چونكە مېر مندال بووھ، بە لای كەمەوھ دە دوازده (۱۰ - ۱۲) سالە بووھ، بەلام ئەوان گوئيان پىنەداوھ، وەك كۆپلەپەك فرۆشتووئمانە، بۆپە خواى كاربەجى دەفەرموى: خواش زانايە بەوھى كە دەپان كرد.

ئنجبا دمه‌رموی: ﴿ وَشَرُّهُ شَمْنٌ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ﴾، ئنجبا به
 نرخیکی کهم، نرخیکی داشکاو فرۆشتیان، که بریتی بوو له چهند دره‌میکی
 ژمیردراو، ﴿ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴾، به بیبایه‌خ ته‌ماشایان کرد،
 چونکه خوا خویان بوو له کۆلیان بیته‌وهو، ده‌یانزانی نهو کوره جوان و نه‌جیبه،
 بی خاومن نیه‌و، یوسفیش به دنیاییه‌وه باسی خۆی کردوه، به‌لام نه‌وه له
 قورئان دا نه‌هاتوه، چونکه نه‌و ورده‌کاریبانه پئویست نین، نه‌گه‌رنا نه‌ویش حال و
 به‌سه‌ره‌اتی خۆی بو باسکردوون و، زانیویانه که‌سانیک په‌یسه‌ری ده‌گه‌ن و، وا
 باشته‌ر زوو له کۆل خۆیانی بکه‌نه‌وه، بو‌یه له‌لایان که‌م بایه‌خ بووه‌و، خوا
 خویان بووه، زوو له کۆلیان بیته‌وه، ئیدی به نرخیکی که‌م فرۆشتوو‌یانه،
 ﴿ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ ﴾، نه‌و پیاوه‌ی که له میسر کړی، لیره‌دا
 خوی زانا نه‌و پیاوه نانسینی، چونکه هونه‌ری به‌سه‌ره‌ات و چیرۆک گیرانه‌وه،
 وایه که تو چاومړی بی، نه‌و شته‌ی مه‌به‌سته‌ه دواپی بو‌ت جه‌ل بی، نه‌و پیاوه
 ده‌بی کئ بی؟ کئ نه‌بی؟ له نایه‌ته‌کانی دواپی دا باسی ده‌کات، که نه‌و پیاوه‌ی
 که له میسر یوسفی کړی، عه‌زیزی میسره.

نه‌و پیاوه‌ی که له میسر کړی، به ژنه‌که‌ی خۆی گوت: ﴿ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ ﴾،
 ریز له جیگا و رینگاکه‌ی بگره، دیاره نه‌گه‌ر ریز له جیگا و رینگاکه‌ی بگیری (له
 شوینی پشوودانی)، به دنیاییه‌وه ده‌بی خۆی زیاتر ریزی لی بگیری! ﴿ عَسَىٰ أَنْ
 يَنْفَعَنَا أَوْ نَخِذَهُ وَلَدًا ﴾، به‌لکو سوودمان پنبه‌گه‌یه‌نی، یا خود بیکه‌ینه رۆله‌ی
 خو‌مان .

خوا دمه‌رموی: ﴿ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ﴾، ئیدی بهو شیوه‌یه،
 یانی: وه‌ک چۆن له بیرمان دهره‌ینا، هه‌ر بهو شیوه‌یه‌ش یوسفمان کرده خاومن
 پینگه له زه‌ویدا، له‌سه‌ر زه‌مینی میسر‌دا، له بیره‌وه هینامانه نیو کۆشک، له
 قه‌بره‌وه هاته نیو قه‌صر، ﴿ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾، ئنجبا بو نه‌وه‌ی له
 مانا لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونانی فیربکه‌ین، یانی: نه‌و هه‌موو زه‌مینه‌ سازیه، بو نه‌وه

بوو که دواپی نهو موعجزیهی به یوسوف دراوه، که بریتیه له زانینی مانای خهونان، بیته دی و بهرجهسته ببی، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ﴾، خواش بهسه کار خویدا زاله، ههرچی بیهوی دمیکات، بالا دسته، هیچ شتیک له بهردم ویستی خوادا، نابیته بهرچو ریگر، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بهلام زۆریه خه لکی نازانن، نازانن خوا ههرچی بیهوی دمیکات، بهلام بهم شیومیه که حکمهت و لیزانیی و کارامهیی بیسنووری خوا، دهیخوازی .

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، ننج کاتیک گه یشته تافی لاویتی، گه یشته نهو پهری تین و هیزی، هم حوکمان پیدا، هم زانیاری، (حکم): دهگونجی به مانای حوکمپرانیی و دسترپویشتوویی بی، که دواتره، دهگونجی به مانای حکمهت بی، واته: لیزانیی و کارامهیی .

دهگونجی، حوکم و عیلم لیردها مه بهست پیمان پیغه مبهرایه تی بی، دهگونجی مه بهست پیمان نهو مبی که خوا ﴿هَر لَه سَهْرَه تَاوَه حِکْمَه تَوَ﴾ دانایی و شارمزیی فیری یوسوف کردوه، ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ههر بهو شیومیهش پاداشتی چاکه کاران دهمینه وه، واته: نهوه ههر بو یوسوف وانیه، به لکو ههر که سیک چاکه کاربی، خوا ناوا له گه لی به که رهم و به لوتفه، ناوا له گه ئیدا به خشنده و به خشهره، خوا لهو که سانهمان بگیری که به هوی چاکه کاریمانه وه، به هوی خورازاننده و مانه وه به سیفته تی باش، خوا له گه لمان به که رهم و لوتف دمی .

چەند مەسەلەھەكى گىرگ

مەسەلەھى يەكەم : ھاتنى كاروانىكە، ناردنى ئاوكىشەكەيانو، دەرھىنانەھەي

يوسوف لە بىرو، پەنھانكردنى ۋەك كالايەكى بازارگانىي:

وہك خـوا دمفەر موئ: ﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ
يَبْشُرِي هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً ۖ وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾ ﴿۱۹﴾

شىكردنەھەي نەم نايەتە لە ھەشت بەرگەدا :

(۱) - ﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ ﴾، واتە: كاروانىكە ھات، يانى: دواى ئەھەي يوسوف

خراومتە بىرو براپەگەنى رۇيشتن، نازانين چەندى پىچووھ؟ چەند سەعات؟
يان شەۋىك، يان رۇۋىك، يان كەمتر، يان زياتر، ديارىي نەكراوھ، گىرگ
ئەھەيە دواى ئەھەي براپەگەنى رۇيشتوون بە ماوميەك، كاروانىكە ھاتوھ .

ئىنجا ئايا ئەو كاروانە لە كوۋوھ ھاتوون؟ كى بوون؟ ئىمە دوايى تىشى
زياترى دەخەينە سەر، ۋاش پىدەچى كۆمەلىكى عەرەب بووبىن و لە
مەديەنەھە ھاتبن، ۋەك لە پەيمانى كۇندا ھاتوھ .

(۲) - ﴿ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ ﴾، ئىنجا ئاوكىشەكەي خۇيانيان نارد، (الوآرد: الذى

يَتَقَدَّمُ الْقَوْمَ فَيَسْقِيَهُمْ)، (وارد) بە كەسىك دەگوترى كە دەچىتە سەر
ناو، يان كەسىكە پىش ئەو كۆمەلە خەلكە دەكەوى كە لەگەئيان دايە،
كە ئاويان بو ھەلكىشى و بويان بىنى، ئەگەر بىرە بويان ھەلكىشى،
ئەگەر كانىي و سەرچاومىە، ئەو دەفرو شتانەي كە پىيانە، بويان پىر بكات
لە ناو .

(۳) - ﴿ فَأَدَلَّى دَلْوَهُ ﴾، واته: ننجاً دۆلچه‌که‌ی داهیشته، دۆلچه‌که‌ی، شوپ کرده‌وه بو بنی بیره‌که، چونکه ناو له بنی بیر دایه .

(الإدلاء: إرسال الدلو في البئر لنزع الماء)، (إدلاء): بریتیه له شوپ کردنه‌وه‌ی دۆلچه بو بنی بیر، بو هه‌لکیشانی ناو .

ئه‌گه‌ر بگوتری : (دلی دَلْوَهُ)، واته: دۆلچه‌که‌ی هه‌لکیشایه‌وه، به‌لام: (أَدَلَّى دَلْوَهُ)، واته : دۆلچه‌که‌ی شوپ کرده‌وه، (دلو)ش به کوردیی (دۆلچه‌ی) پیده‌لین، به عه‌ره‌بیی ناوا پیناسه‌یان کرده‌وه: (ظَرْفٌ كَبِيرٌ مِنْ جِلْدٍ مَخِيطٍ)، ده‌فریکی گه‌وره‌یه له پیت دووراهه، که له شیوه‌ی قاپیکی گه‌وره‌دا، یان له شیوه‌ی کتیه‌کی گه‌وره‌دا، دروستکراوه، بوئه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی لی نه‌رزی که دیته‌وه سه‌ری .

(۴) - ﴿ قَالَ يَبْشُرِي ﴾، گوتی: ئه‌ی موژده! یانی: ئه‌ی دلخۆشیی و موژده ! وهره بو لای من، ئه‌و شته چاکه‌م به نسیب بووه، (شَبَّهتِ الْبُشْرَى بِالْعَاقِلِ الْغَائِبِ، فَنُودِي)، لیرده‌دا موژده وه‌ک بابایه‌کی عاقل که له‌وی نیه، نادیاره، به‌وه چوینراوه‌و بانگکراوه، ئه‌گه‌رنا له بنه‌رته‌دا مه‌به‌ست پیی: دلخۆش بوو، شادمان بوو، که ئه‌و مندا له جوانه‌ی له‌و بیرده‌دا بینیه‌وه .

ننجاً دیاره که دۆلچه‌که‌ی داهیشته‌وه، یوسوف چۆته نیوی، یان خۆی پیوه‌گرتوه، به‌لام خۆی په‌رومردگار ئه‌و ورده‌کاریانه باس ناکات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به عه‌قل و سه‌لیقه دیارن، هه‌ر شتیک که عه‌قلی مروّف په‌ی پی ببات، خۆی شاره‌زا به پیویستی نازانی باسی بکات، کاتیک که به‌سه‌ره‌اتیک ده‌گیرپته‌وه، یاخود بابته‌یک باس ده‌کات، چونکه به عه‌قل زانراوه که دۆلچه‌که‌ی داهیشته‌وه، یوسوف ده‌ستی پیوه‌گرتوه، یاخود چۆته نیو دۆلچه‌که‌ی نه‌گه‌ر جینگای بووبیته‌وه، یاخود ده‌ستی به په‌ته‌که‌وه‌گرتوه‌و پیی هاتۆته‌وه سه‌ری.

(۵) - ﴿ هَذَا غُلَامٌ ﴾، (الغلام)، (مَنْ سِنَّهُ بَيْنَ الْعَشْرِ وَالْعَشْرِينَ)، (غلام):
 كەسێكە تەمەنی لە نیوان دە (۱۰) بۆ بیست (۲۰) ساڵ دابن، بەلام هەندیک
 دەلێن: (غلام)، ئەومێه كە نەگەیشتیته قوناغی بائع بوون، واتە: سێزده
 چوارده ساڵه، به كوردیی پێی دەلێن، میڕ مندال، گرنگ ئەومێه (غلام)، زیاتر
 به نیرینهیهك دەگوتری، كە بائع نەبووی، بۆیه ئەوانەى گوتووایانە:
 (الغلام: من كان سنُّه بين العشر والعشرين)، پێم دووره، بەئێ پاسته جارى وا
 هەیه به هی گەورهتریش گوتراوه: (غلام)، بەلام به نیشانهكان ئیمه
 دەزانین كە یوسف لهوكاتهدا كە خراوته نیو بیر، بائع نەبووهو بچووك
 بووه، چونكه دواى ئەوهى له كۆشكى عەزیزی میسردا نیشتهجێ دەبی و خوا
 لهوئ دەیحەوینیتەوه، ئنجا دەفەرموی: ﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ﴾، كاتێك گەیشته
 كاتی هێزو پێزی، كەواتە: له مائی ئەواندا بائع بووهو گەوره بووه .

(۶) - ﴿ وَأَسْرُوهُ ﴾، واتە: پەنهانیان كرد، كئ پەنهانی كرد؟، بێگومان كاروانهكه،
 یوسفیان پەنهان كردوه، یانی: هەوائی هەلگرتنەوهكهو دۆزینەوهكهى
 یوسفیان شاردهوه، نەیانگوتوه: ئیمه له بیردا دۆزیومانەتهوهو لهویدا
 هەلمان گرتۆتهوه، بەلكو گوتووایانە هی خۆمانه و كۆیلەى خۆمانه و كاتێك
 وێستووایانە بیفرۆشن، حەقیقەتى یوسفیان ئاشكرا نەكردوه، ئەگەرنا
 پەنگه خەلك لییان نەكریبان، یاخود ترساون لهوهى ئاشكرا بێن .

(۷) - ﴿ وَأَسْرُوهُ بِضْعَةً ﴾، (بِضْعَةً: مَفْعُولٌ بِهِ) یەكەیهتى، یانی: وهك كالاىهكى
 بازرگانى، مامەلەیان پێكرد، (البضاعة: عَرْضُ التَّجَارَةِ)، (البضاعة)
 شمهكى بازرگانیه .

(۸) - ﴿ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾، خوا زانایه بهوهى كه دەیکەن، هەلبەته
 ئەوهى کردیان، ئەوهبوو كە پاستیهكهیان نەخستهپوو و وهك كۆیلەیهك
 مامەلەیان لهگەندا كردو، كپین و فرۆشتنیان پێوه كرد، خواش زانابوو بهو
 كارە نارەوايهى كه ئەو كاروانه دەیانكردو ئەنجامیان دەدا.

مسهله‌ی دووم : فرۆشراڻی یوسف له لایهن کاروانه‌که‌وه به نرخیکی

که‌م ابه چهنده دره‌میکنه، به شیوه‌یه‌کی به که‌مگرانه‌وه که‌م بایه‌خانه:

وهك دمفهرموی : ﴿ وَشَرَّوْهُ بِمَنْ بَخْسٍ دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ

مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴾

شیکردنه‌وه‌ی نهم نایته‌ته له چوار برگه‌دا :

(۱) - ﴿ وَشَرَّوْهُ ﴾، (ای: باعووه)، فرۆشتیان، وشه‌ی (شری)، هم به مانای

(باع) فرۆشتی، دی، هم به مانای (اشتری) کړی، دی، به‌لام چۆن دهمزانی

کامه‌یان مه‌به‌سته؟! به پپی سیاق و بابته‌که‌ی نه‌وه وشه‌یه‌ی تیدا دی، به

پپی نه‌وه دهمزانی، لیره‌دا نه‌وان وه‌ک کالایه‌کی بازارگانیی یوسفیان

به‌کاره‌یناوه ﴿ وَشَرَّوْهُ ﴾، یانی: فرۆشتیان، چونکه به دمست وانه‌وه بووه‌وه،

دمیدنه لایه‌نی به‌رانبه‌ر.

(۲) - ﴿ بِمَنْ بَخْسٍ ﴾، به نرخیکی که‌م، (ثمن)، نرخیکه، قهره‌بوویه‌که له

به‌رانبه‌ر شتی‌کدا وهرده‌گیری، به‌رانبه‌ره‌که‌ی پپی ده‌گوتری (مُثْمَن)، واته:

نرخ له‌سه‌ر دانراو، (مبیع)یش، فرۆشراو، یاخود نرخ له‌سه‌ر دانراوه.

وشه‌ی ﴿ بَخْسٍ ﴾، (البخس: أصله: مصدر بَخَسَه إِذَا نَقَصَهُ عَنْ قِيَمَةِ

الشَّيْءِ، وَهُوَ هُنَا بِمَعْنَى الْمُبْخُوسِ، كَالْخَلْقِ بِمَعْنَى الْمَخْلُوقِ). واته: (بخس)،

لیره‌دا چاوگی (بَخَسَه)یه، واته: (نَقَصَهُ)، که‌می کرده‌وه، یانی: شته‌که‌ی

ببایه‌خ کرد، که‌م نرخ‌ی کرد، له به‌هاو نرخ‌ی راسته‌قینه‌ی داشکاند، بویه

خوا له چهنده شوینیک له قورئاندا نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه کرده‌وه دمفهرموی :

﴿ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ ﴾ ^(۸۵) مرد، واته: هه‌روه‌ها شتی خه‌لک

ببایه‌خ مه‌که‌ن (که‌م بایه‌خ مه‌که‌ن)، له به‌های راسته‌قینه‌ی دامه‌به‌زینن .

ثَنجَا لِيْرَهْدَا (بَخْس) به مانای (مبخوس) ه، وهك: (خَلَق) به مانای (مخلوق).

(۳) - ﴿ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ﴾، ﴿ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ﴾، (بَدَلِی (ثَمَن) ه، ئه و نرخه که مه چه ند بوو؟ چه ند دره میکی ژمیردراو، (دَرَاهِم)، کوی (درهَم) ه، که پیشتر باسما ن کرد (درهَم)، دراویک بووه له زیو پیکهاتوه، زیویک که شیوهی سکه و دراوی و مرگرتوه، ثنجا به پنی رۆژگارو سهرده مه کان، نرخه دره م گۆراوه، له سهرده میک دا که پیغه مبه ری خوا ﷺ هاتوه، ده (۱۰) دره م، یان دوا زده (۱۲) دره م به رانبه ری دیناریک بووه، دیناریش له زیر دروست کراوه و رۆمه کان دروستیان کردوه، وهك چۆن دره م دراوی دمه لته تی فارس بووه و له زیو دروست کراوه، به لام وهك گوتم: به پنی چاخ و سهرده م و رۆژگار مه کان، دینار و دره م نرخیان ه لدا و پندا و به رزیو و نزمی کردوه، گرنگ نه وه یه ئه و نرخه ی که یوسفیان پی فرۆشت، چه ند دره میکی ژمیردراو بوو، ژمیردراویش، واته: که م، چونکه عاده ت وایه شتی که م دهمیردری، به لام شتی زۆر ده پیوری، یان ده کیشری، عاده ت نیه که سیك بلی: ئه ری ئه و نۆکانه چه ند دهنکه نۆکن؟ چونکه نۆک ده کیشری، یان ده پیوری، به لام ده کری، بلی: ئه وانه چه ند کاله کن؟ یان چه ند شووتین؟ ئه و شتانه ی که م و درشت بن، دهمیردرین، که واته: که ده فهرموی: ﴿ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ﴾، واته: ئه و نرخه لیداشکینراوه، چه ند دره میکی که می ژمیردراو بوو.

(۴) - ﴿ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴾، ئه وان دمرباره ی له به که مگران بوون، واته: له یوسف دا ئارمزوومه ند نه بوون، (الزَّاهِدَةُ: قَلَّةُ الرُّغْبَةِ فِي حُصُولِ الشَّيْءِ الَّذِي مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يُرْغَبَ فِيهِ)، (زهاده) بریتیه له هه بوونی ئارمزوی که م له پهیداگردنی شتی کدا، که عاده ت وایه ئه و شته خه لک ئارمزوی هه بی بوی، واته: له لای خه لک شتیکی باش بی، به لام ئه و به که می ته ماشا بکات، (أَوْ قَلَّةُ الرُّغْبَةِ فِي عَوْضِهِ)، یا خود بریتیه له وه که تو شتیکت هه بی، زۆر ئارمزوی قهرمبووه که ی نه که ی، واته: قهرمبووه که ی که م دابنیی .

بە كوردىيى (زەھد)، يانى: بە كەمگرتن، ياخود بە كەم تەماشىا كىردن، ئىنجا لەبەرچى ئەوانە يوسوفيان بە كەم گرتوۋە تىيدا بە كەم گىربوون، بە كەم بايەخ سەيرىيان كىردوۋە؟ ھۆكارەكەي ئەوۋە بووۋە كە ترسى ئاشكرابوونىيان ھەبووۋە، عادەتىش وايە مروۋف ئەگەر شتىك پىشتى پىوۋە نەھىشايىن، زۇر قەدرى نازانى، ھەرومھا عادەت وايە كە مروۋف ئەگەر شتىكى لە پىيەكى ئاشەرعىيەوۋە دەست كەوتىبىت، خوا خوايەتى زوو لەكۆلى بىتەوۋە، بۇ ئەوۋە ئاشكرانەبىو لىي ودرنەگىرپىتەوۋە، ياخود عەيبەي نەيەتەسەر.

مەسەلەي سېيىم : راسپاردنى كىپارەكەي يوسوف بۇ ژنەكەي كە جىگاۋ رىگىي باشى بۇ دابىن بىكات، بە ئومىدى سوود لى بىنىنى، ياخود بە كور كرتنى :

وهك خوى پەرومردگار دەفەر موئى: ﴿ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَتْهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُۥ وَلَدًا ۗ ﴾

تويپىئىنەوۋەن نەم ئايەتە لە شەش بىرگەدا :

(۱) - ﴿ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَتْهُ ﴾، ئىنجا ئەو پىاوۋە كە كىرى، كىي كىرى؟ يوسوفى كىرى، (ئىشتراھ)، يانى: نىرخەكەي داۋ بوو بە خاۋمنى يوسوف.

ئايى ئەو پىاوۋە خەئكى كوئ بوو؟!

(۲) - ﴿ مِنْ مِصْرَ ﴾، لە شارى مىسر، يان ولاتى مىسر، كە رىنگە ئەو كاتە شارىكى گەورە بوو بىتو ئەو كاتە عادەت وابوو، دەۋلەتە شارەكان (دوىلات المەدن) ھەبوون، واتە: ئەو دەۋلەتەنەي كە ھەر كامىيان لە شارىك بىكھاتبوون، شارىكى گەورە شوورايەكى گەورە ھەبووۋە، بۇ نەمۇنە: ئەم ھەۋلىرە، شوورايەكى ھەبووۋە قەلەيەكى ھەبووۋە، ئەو قەلەيەش دەروازەي ھەبوون، لە دەروازەكانەوۋە نەبا، خەلك نەيتوانىوۋە بىتە ژوورى .

جاری خوای پەنھانزان ئاشکرای ناکات که ئەو پیاووی که خەلکی میسرپ بوو، یوسفی کریو، کێ بوو؟ بەلام دوایی بۆمان دەردهکەوئێ که عەزیزی میسر بوو، لە پەیمانی کۆندا هاتو دەلێ: ناوی (فوطیفار) بوو و والی میسر بوو، هەر وەها لە پەیمانی کۆندا دەلێ: (کان رئیس الحرس)، سەرۆکی پاسەوانەکانی فیرعەون بوو، واتە: سەرۆکی پاسەوانەکانی پادشای میسر، که دەبیتەووە بە وەزیری بەرگری، یاخود سوپا سالار بە زاراوی نیستای ئیمە .

(۳) - ﴿ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ ﴾، ئەو پیاووی که لە میسرپ

کری، بە هاوسەرەکەیی خۆی گوت، که ئەو ژنەیی عەزیزی میسرپ لە تەو پراتدا دەلێ: ناوی: (پراعیل) بوو، بەلام لە هەندیک سەرچاوەی دیکەیی میژوویی دا هاتو، دەلێ: ناوی (زلیخا) بوو، بە کوردیی دەلێ: (زلیخا)، بەلام بە هەر حال دیارنە ناوی چی بوو، لە قورئاندا زۆر بە کەمیی ناوی کەسەکان و وردەکاریی دەربارەیی شوینەکان و کاتەکان باس دەکری، لەبەر ئەوەی پەند و عیبرەتێک پەیوەست نیه بەو شتانەووە .

(۴) - ﴿ اَكْرَمِي مَثْوَاهُ ﴾، ئەو پیاووی که لە میسرپ کری بووی، بە ژنەکەیی

خۆی گوت: ﴿ اَكْرَمِي مَثْوَاهُ ﴾، واتە: پێز لە جینگاو پێگایەکەیی بگر، پێز لە شوینی پشوودانی بگر، (مئوی)، نیوهرۆکەکەیی بریتیه لەو شوینەیی که مەرۆف پەنا دەدات، واتە: مەرۆف بۆ لای دەگەریتەووە و تێیدا پشوو دەدات، (أَي: اجعلي إقامته عندك كريمة، أي كاملة في نوعها)، واتە: ئەی ئافرمت! با مانەووە نیشته جیبوونی ئەو میرمندالە لەلای تو، بەپێزو حورمەت بی، واتە: باشتەری جۆری (شوینی) پشوودان و نیشته جێکردن بی، چونکە وشەیی

(کریم)، لە قورئاندا واتە: شتی تێرو تەواو، وەك دەفەر موی: ﴿ اَنْبَلْنَا فِيهَا مِنْ

كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿۷﴾ الشراء، لە هەر جووتیک، لە هەر پووێکی (کریم) واتە:

تێرو تەواو و پێک و پێک بەرھەمدارمان تێدا رواند .

ئىنجا كە لىرەدا دەفەرموئى: ﴿أَكْرِمِي مَثْوَهُ﴾، جىگاو رېگايەكەى رېزى لى بگرە، شوئىنى ھەوانەھەكەى رېزى لى بگرە، واتە: با بەرپىزو ھورمەتەھە بىو تېرو تەھواوبى، زانايان دەلئىن: ئەگەر رېزى لە شوئىنى پشوو دانەكەى بگىرى، كەھواتە: خۇى زىاترو چاكتەر دەبى رېزى لىبگىرى، كە بە دئىياپىھە لىرەدا مەبەست لە شوئىنى پشوو دانى و نىشتە جىبىوونى يانى: جىگايەكەى، بەرگو پۇشاكى، خواردنى، پاك و خاوينى... ھتد. ئەمەش ئەھەى لىئومردەگىرى، واتە: ھەك كۆيلەپەك سەيرى مەكە، زىاتر لە كۆيلەپەك تەماشى بكە، كە ئەمە لە بىرگەى پىنچەم و شەشەمدا ھۆكارەكەى روون كراوتەھە .

(۵) - ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾، نىزىكە، رەنگە سوودمان پىبگەيەنى، واتە: لىئى بەھرەمەندىن بە گشتى .

(۶) - ﴿أَوْ نَخِذَهُ وَاَلَّذَا﴾، ياخود ئەگەر زور متمانەى پىبگەين، بىكەين بە رۇلەى خۇمان، كە ئەمە لە ھەموو تەفسىرەكاندا دەلئى: ەزىزى مىسر (فوطىفار)، لەگەل ئەو ئافرەتە مندالىيان نەبوو، ھەندىكىيان دەلئىن: ەزىزى مىسر ھەر ئارمزووى جىنسىشى نەبوو، بەلام من پىم واپە ئاپەتەكە، نە ئەھە دەگەيەنى كە ئارمزووى جىنسى نەبووبى، نە ئەھەش دەگەيەنى كە مندالىشىيان نەبووبى، چونكە جارى وا ھەپە كە مائىك مندالىشىيان ھەپە، بەلام مندالىكى دىكەش تەبەننى دەكەن، ھەك كاتى خۇى عادەت و ابوو، دىكەنە مندالى خۇيان و رۇلەى خۇيان، رەگەل ئەھوانى خۇيانى دەخەن.

ئىنجا ئەھە لە تەورات و ھىگىراو كە گواپە مندالىيان نەبوو.

بەو شىئەپە يوسوف لە كۆشكى ەزىزى مىسرپدا نىشتەجى بوو.

با سەرنجىكى پەيمانى كۆن بەدىن لەو بارەھە، واتە: تەورات، لە ژىر ناونىشانى: (يوسف يباع لتجار المديانيين)، {يوسف به بازارگانانى مېديانپەھە دەفروئى} دا، ھاتوھ :

(وَجِئْنَا جَلَسُوا لِيَأْكُلُوا شَاهِدُوا عَنْ بَعْدِ قَافِلَةٍ مِنَ الْإِسْمَاعِيلِيِّينَ قَادِمِينَ مِنْ جَلْعَادَ فِي طَرِيقِهِمْ إِلَى مِصْرَ ... وَعِنْدَمَا دَنَا مِنْهُمْ التُّجَّارُ الْمَدْيَانِيُّونَ، سَحَبُوا يَوْسُفَ مِنَ الْبَيْتِ وَيَاعُوهُ لَهُمْ بَعْشَرِينَ قِطْعَةً مِنَ الْفِضَّةِ، فَحَمَلُوهُ إِلَى مِصْرَ... وَبَاعَ الْمَدْيَانِيُّونَ يَوْسُفَ فِي مِصْرَ لِفُوطِيفَارَ خَصِيٍّ فِرْعَوْنَ رَجُلٍ الْحَرَسِ) ^(۱).

که دیاره من بچر بچرو تهنیا شوئینی مه بهستم هیناوه .

واته: ئنجا (برایه کانی یوسوف) کاتیک دانیشان بو ئه وهی نان بخون، (دوای نه وه که یوسوفیان خسته نیو بیره که وه، به پئی پهمانی کون بی، دهبی له دوورو نیزیکی بیره که دانیشان بو، چاوه رپیان کردبی کاروانیک بی و هه ئی بگریته وه، خویشان خهریکی نانخواردن بوون)، ته ماشایان کرد له دووره وه کاروانیک هات، هی ئیسماعیلیه کان بوو، (واته: عه رهمی ئیسماعیلی)، له جیلعاده وه ده هاتن، که له سه رپیان بوو به ره و میسرو، کاتیک که بازرگانه میدانییه کان، (که خه لکی مه دیه ن بوون)، لیان نیزیک که وتنه وه، نه وانیش چوون یوسوفیان له بیره که دمه رهنایه وه، (یانی: هر برایه کانی خوئی) و، به بیست پارچه زیو، (واته: بیست درهم)، به میدانییه کانیان فروشت، نه وانیش له گه ل خویان بردیان بو میسرو، میدانییه کانیش یوسوفیان له میسر به (فوطیفار) فروشت، که خه سیتراوی فیرعه ون بوو، سه روکی پاسه وانه کانی بوو .

هه لبه ته دوایی باسی ده که یین که: پادشای میسر نه و کاته، فیرعه ونی بی نه گوتراوه، به لام ته ورات وایهیناوه و قورئان نه و هه لیه ی ته وراتی راست کردو ته وه، هه لبه ته نه و ته وراته ی که ده ستکاری گراوه، نه ک نه و ته وراته ی که خوی زانو شارمزا نار دوویه تی، که بیگومان کتبه کانی خوا، هه له و که م و کورتییان تیدا نه بووه، به لام نه هلی کیتاب ده ستکاری بیان کردوون و لایان داوون.

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القدیم، سفر التکوین، الإصحاح: ۳۷، ص ۹۶،

مەسەلەى چوارەم : نىشتەجىبوونى يوسوف لە كۆشكى عەزىزى مىسردا، دەستكراوه بوونى لە كاروبارەكانى كۆشكددا:

ئەمىش ھەر لە ئايەتى (۲۱)دا، خراوتەپروو، وەك خوا فەرمووئەتى:
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ. وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

تېشك خستنه سەر نەم نايەتە لە چوار بەرگەدا :

(۱) - ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ ، ئاوا بەو شىۋەيە، يانى: بەو شىۋەيەى كە باسكرا، يان: وەك چۆن لەبىر ھىئامانەدەر، بەھەمان شىۋەش يوسوفمان دەستكراوه كرد لە زەوى دا، لە زەوى مىسردا (خاكى مىسردا)، كە مەبەست پىي كۆشكى عەزىزى مىسردا، كۆشكى سەرۆكى پاسەوانەكانى پادشاي مىسردا .

ئەمەش بە دوو واتايان دى :

بەكەم : وەك چۆن لەبىر دەرمانھىئاو دەرمانانكرد، بەو شىۋەيەش دەستپۇشتووومان كردو، كردمانە خاوەن پىگە لە مىسردا، واتە: لە كۆشكى عەزىزى مىسردا .

دوووم: بەو شىۋەيە، پىگەمان پىداو دەستپۇشتووومان كرد .

(۲) - ﴿وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ ، بۆيەش يوسوفمان ئاوا دەست پۇشتوو كرد لە كۆشكددا، كە سەرەنجام فىرى مانا لىكدانەوھى خەونانى بكەين .

كە ئەوھ موعجىزەى ھەرە ديارى يوسوف بووھ، چونكە ھىچ كام لە پىغەمبەران نەبوون كە موعجىزەو بەلگەيەكيان نەبى بۆ سەلماندى پىغەمبەرايەتى خۆيانو، بەنسبەت يوسوفەوھ جگە لە تەعبىرى خەونان گومانمان بۆ ھىچ شتىكى دىكە ناچى، كە جىاي كرىبىتەوھ لە خەلكى

رۇزگارى خۇيى، بوو بېتە ھۆكارى ئەوھى باومېريان پىن ھېنابى، كە ئەو زانىيارىيەكى بېيە دەربارە تەعبىرى خەونان، ئەوان بېيان نىە، كە واتە: ئەو زانىيارىيە لى خاواە پېدراو، ەك بۇ خۇشى گوتوويەتى.

(۳) - ﴿ وَاللَّهُ عَالِمٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ﴾، خواش بەسەر كارى خۇيدا زالە، واتە: خوا

جى بوئ دەيكاتو، دەست رۇشتوويە بەسەر كاروبارە ئەندازەگىرىي كراوەكانى خۇيدا، واتە: خوا ﷻ كە دەيەوئ يوسوف بەو ھەموو قۇناغانەدا بېنى: بە مندالىيى براىەكانى بەو شىومىيە لىدەكەن، دەيخەنە بىرەو، نىجا خوا لەو بىرە دەرى دېنىو دەيباتە كۆشك، دوايېش لەو كۆشكەدا تووشى بەلاو مىخنەتىكى دى دەبى، بوختانى پىن دەگرئو دەنېردىتە زىندان، ھەمووى بۇ ئەوھى، كە ئەو زانىيارىيە بە يوسوفه ﷻ، ئەو شتە تايبەتتەيە كە خوا بە يوسوفى داو، زەمىنەيەكى بۇ بېرەخسىتو دەربكەوئ، چونكە ئەگەر نەچووبايە زىندانو، ئەو دوو ھاوئەئەي خەونەكانىيان بۇ نەگېرئابايەو، ئەويش بوئ تەعبىر نەگردبانو، پاشان ئەو رەفيقەي كە دەربازى بوو - كە ديارە مەيگېرى پادشا بوو - ئەوھى بۇ پادشا باس نەگردبايە، تاكو خەونەكەي بۇ تەعبىر بكات، ئاوا بەو شىومىيە پلەو پېگەو جېگاو رېگاو تواناو شارمىيى يوسوف ﷻ بۇ پادشاي مىسر دەرنەدەكەوتو، سەرەنجام يوسوف ئەو پېگەو مەقامەي پېنەدەبېرا، كە لە ميانى ئەوھش دا، موغجىزەكەي و شارمىيە ناوازەكەي كە خوا پېداو، دەربارە مانا لىكدانەوھى خەونان، ئاوا دەربكەوئ.

(۴) - ﴿ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، بەلام زۇربەي خەلكى نازانن،

واتە: نازانن كە: خوا عزوجل ھىچ شتىك رېگرنىە لە بەردەم كارەكانى داو، ھەرچى بىەوئ دەيكات، بەلام خوا ﷻ بەنھانكار (لطيف) ەو كارەكانى خۇي بە شىوھىەك دەكات، كە خەلك لىيان تېناگاتو ھەستىيان پىناكات، لە كاتىكدا كە خوا تەگبىرى كردو بۇ يوسوف كە بەو قۇناغانەي دا بېنى، ئەگەر كەسنىك سەپرى روالەتى يوسوفى كىردبايە، دەيگوت: ئاي چەند مرۇقىكى بەدبەختو چارمەش و كۆلە! بەلام نەخىر ئەوھ دىوى روالەتو دەروھى روداوەكان بوو، دىوى پەنھانىيان ئەوھ بوو كە خوا ﷻ ويستوويەتى

يوسوف لەو تاقىکردنەوانەدا، بەئى تووشى نارەھەتتىى دى، لە پرووى
جەستەيپپەوہو لە پرووى پۋالەتتپپەوہ، بەلام لە پرووى مەعنەويپپەوہ، پى بە
پى و ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ، بەرزدمبىتتەوہ بۆ لای خواۋ، شايستەى نەوہ دمبى
كە خوا ﷻ بەرزى بکاتتەوہ، ھەئىبىزىرئىۋ، سەرمنجام بىکات بە
پىغەمبەرىكى پاىەبەرزى خۆى .

لېرەدا بەرلەوہى بچىنە سەر مەسەلەى پىنجەم و كۆتايى لەم دەرسةدا،
كە لەبەر تىشكى ئايەتى (۲۲) دا ھاتوہ، بە پىويستى دەرمانم ئىعجازىكى
مىژوويى قورئان پروون بکەينەوہ :

رۈۈنكۈر دىۋەنى سىجىزكىكى مشرۈۋى قورئان

يوسوف دۋاى ئەۋەدى لە لايەن كاروانىكى عەرپبە نىسماعىلىيەكانەۋە - بە پىي قىسەى تەۋرات كە لە راستىشەۋە نىزىكە ۋا پىدەچى، چونكە ئەۋ ناۋچەيە عەرپبىنشىن بوۋە - كە لە مەدىنە نىشتەجىبوون، لە بىر ھىنراۋتە دىۋى ، نەك ۋەك تەۋرات دەلى: براىەكانى لە بىر ھىنابىانە دىۋى فرۇشتىيان، ئەۋەيان بەپاستى قورئان ھىج نامازەى پىناكات، بەلگۈ زۇر بە پوۋنىي خوا دەفەرمۈى: ﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةٌ قَالَ يَبْشُرَى هَذَا غُلْمٌ ﴾ ۱۹، زۇر بە پوۋنىي ۋا شكاۋىي قورئان دەلى: كاروانىك ھات، ئاۋكىشەكەى خۇيان ناردو دۇلجەكەى داھىشتە بىرەكەۋ گوتى: ئەى موزدە! موزدەتان لىبى! ئەۋە مېر مندالنىكە، كەۋاتە: كاروانچىيەكان خۇيان يوسوفيان لە بىر ھىناۋتە دىۋى، نەك براىەكانى بىھىننە دىۋى بە كاروانچىيەكانى بفرۇشن، ۋەك تەۋرات دەلى .

ئىنجا دۋاى ئەۋە بردوۋىانە بۇ مىسرو لەۋى ۋەك كۆيلەيەك لە بازارى پايتهختى مىسرى، { تەۋرات دەلى: لە (پايتهختى مىسرى خواروو) فرۇشتوۋىانە } ، كە ئەۋ كاتە مىسرى سەرىۋ مىسرى خوارى ھەبوۋە، مىسرى خوارى ئەۋ كاتە لە ژىر ھوكمرانى كەنعانىيەكاندا بوۋە، كە (عمالقە) شىيان پىگوتراۋە بە (ھەكسوس) يان (ھەكصوص) ناسراون، كە ۋەك لە كىتەبە مېژوۋىيەكان دا باس دەكرى، دەلى: (۱۵۰) سال مىسرى خوارو بە دەست ئەۋ ھوكمرانانە بوۋە كە بە پادشاىەكانىيان گوتراۋە: پادشا (مىك)، نەك فىرەھون، ئىنجا ئەۋ كاتەى يوسوف لەۋى فرۇشراۋە، لە رۇژگارى پادشا (ابو فىس) يان (أبىي) دا بوۋە، لە دەۋرى سالى (۱۷۲۹) پىش زايىندا بوۋە .

ئنجنا (۱۷۲۹) پێش زایین، لەگەڵ (۲۰۱۷)ی ئیستادا، دەگاتە (۳۷۴۶) سال لەمەو پێش.

ئەو کەسەش کە یوسوفی گریووە ناوی (فوطیفار) بوو، (بە پێی قسەى تەورات، سەرۆکی شارێش بوو، بەلام لە تەوراتدا دەلێ: (رئیس الحرس)، سەرۆکی پاسەوانەکان، واتە: سوپاسالار، یاخود وەزیری بەرگری بوو، بە زاراوەی ئیستا . ئنجنا ئیعجازە میژووویە کە قورئان لێرەدا، کە قورئان وشەى (ملک) بەکار دینى، بۆ ئەو پادشایە، بەلام تەورات وشەى فیرعون بەکار دینى، لە حالیکدا کە سەرچاوە میژووویەکان دەلێن: فیرعون دەستەلاتی بەسەر ئەو بەشەى میسردا، کە میسری خواروویان پێ گوتو، نەبوو، بەلکو تەنیا میسری باکوور لەبەر دەستی فیرعون دا بوو، بەلام میسری خواروو لەو سەرۆحەدا، لەبەر دەستی ئەو قەومەدا بوو کە پێیان گوتراو: (هەکسۆس)، یان (هەکسۆس) و (عەمالیقە) شیان پێگوتراو، کە دیارە کەنعانی بوون، واتە: گەلیکی دیکەى غەیری گەلی میسر بوون و گەلیکی غەریب بوون .

لە (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس)^(۱) واتە: شەرحی کتیبی پیرۆزدا، هاتووە دەلێ: (یثور جدل عنيف حول تحديد التاريخ الدقيق لوصول يوسف إلى مصر، فيقول كثيرون من العلماء إنه وصل إليها في أثناء فترة حكم الهكسوس، وكان الهكسوس أجنبى جاءوا من منطقة كنعان، وغزوا مصر وحكموها قرابة مائة وخمسين سنة).

واتە: مشتومریکی توند دەربارەى دیاریکردنیکی وردی میژووی گەیشتنی یوسوف بە میسر هەیه، زۆریک لە زانایان دەلێن: کاتیک یوسوف گەیشتۆتە میسر لە سەر دەمی حوکمی (هەکسۆس) دا بوو، هەکسۆسیش بێگانە بوون، لە ناوچەى کەنعانەو هاتوون، میسریان داگیر کردو، ماوەى سەدو پەنجای (۱۵۰) سال حوکمی میسریان کردو .

ئنجنا ئایا تەنیا بەشى باشووری میسریان لە بن دەست بوو، وەك تەورات و هەندى سەرچاوە گوتووینە، یان هەموو میسریان لە بن دەست بوو؟ گرنگ

(۱) حاشیة التفسیر التطبیقی ص ۱۰۱ .

ئەوھیه ئەو شوینەیی که یوسوفی لى فرۆشراووه، یوسوف تئیدا نیشته‌جى بووه، له ژیر دەسه‌لاتی فیرعه‌ونه‌کان دا نه‌بووه، به‌ئکو له ژیر دەسه‌لاتی (هه‌کسوس) دا بووه، ئەوانیش به‌گه‌وره‌و سه‌رۆکی خۆیان گوتوه (ملک) نه‌ک فیرعه‌ون، هه‌ر بۆیه له هه‌موو به‌سه‌ر هاتی یوسوف دا، هه‌ر باسی پادشا (ملک) ده‌کری، له‌ حالیکدا که خوا ﷺ له به‌سه‌رهاتی موسا و هاروونی برای و فیرعه‌وندا، ناوی پادشای میسر به‌ وشه‌ی فیرعه‌ون، دینی، چونکه به‌ دنیاییه‌وه له کاتیکدا که موسا له میسر بووه، موسا له‌گه‌ل فیرعه‌وندا رووبه‌روو بوته‌وه‌و پادشایه‌کانی میسر ئەو کاته فیرعه‌ونیان پى گوتوون که کۆیه‌که‌ی (فراعین) یه، به‌لام یوسوف الطیلا که سه‌ره‌تای نیشته‌جی‌بوونی وه‌چه‌ی یه‌عقوب، (به‌نی ئیسرائیل) ه، له میسردا، ئەو کاته سه‌رده‌می حوکی فیرعه‌ونه‌کان نه‌بووه، ئەو ماوه‌یه که سه‌دو په‌نجا (۱۵۰) سال و هه‌ندیک ده‌لین: (۲۰۰) سال بووه، گه‌لیکی دیکه‌ی بیگانه له میسر بوونه حوکمرانی میسر، که به‌گه‌وره‌ی خۆیانان گوتوه: مه‌لیک، نه‌ک فیرعه‌ون .

به‌لام ته‌ورات، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌سانیک که دواتر نووسیویانه‌ته‌وه، وایان زانیوه هه‌رچی له میسر حوکمران بووه‌و ده‌ستی رویشته‌وه، هه‌ر ناوی فیرعه‌ونی بۆ به‌کارهاتوه، بیئاگا له‌وه‌ی: ئەو ماوه‌ی: (۱۵۰ یان ۲۰۰) ساله، گه‌لیکی بیگانه ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر میسردا گرتوه‌و میسرپان خستۆته ژیر ده‌ستی خۆیانه‌وه، که ناویان (هه‌کسوس) بووه‌و به‌ حوکمرانه‌کانی خۆیان گوتوه: پادشا (ملک).

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م و کۆتایی : پاش گه‌یشتنی یوسوف به‌ حاله‌تی پینگه‌یشتن و

کاملیی، خوا حکمه‌ت و زانیاری پئیدا:

وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی : ﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي

شیکردنه وهی نهم نایه ته له سن برکهدا :

(۱) - ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾، ئنجا کاتیک گه یشته، ئه وپه ری توانای، له کوردیدا دهگوتری: تافی لایوتیی، یان توغیانی خوئی، گه یشته ئه وکاته ی که بالغ بوو، کامل بوو، تین و تاقه تی بهیدا کرد.

(أبو عبید) دهئی: (أَشَدَّ)، (لا وَاحِدَةَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ عِنْدَ الْعَرَبِ، وَمَعْنَاهُ: اسْتِكْمَالُ الْقُوَّةِ، ثُمَّ يَكُونُ النِّقْصَانُ بَعْدَ)، یانی: (أَشَدَّ) له بیژه ی خوئی (یهک) ی نیه له زمانی عه ره بیی دا، واتایه که شی: ته وایووونی هیزو پیزه، که له دوا ی وی نا ته وایوی بهیدا ده بی.

(سیبویه) یش دهئی: (أَشَدَّ جَمْعٌ، وَاحِدَهُ شِدَّةٌ)، (أَشَدَّ) کۆیه، تاکه که ی بریتیه له (شِدَّة).

(کسائی) یش، دهئی: (واحدہ: شِدَّ)، تاکه که ی بریتیه له (شد)، هه رچۆنیک بی (أَشَدَّهُ)، یانی: تافی لایوتیی و هه رمتی تین و تاقه ت.

ئنجا نایا نه وه له چه ند سالی، بو چه ند سالییه ؟

۱- هه ندیکیان گوتوو یانه: له (۱۵) بو (۲۰) سالی .

۲- هه ندیکیان گوتوو یانه: تاکو (۳۳) سالی .

۳- هه ندیکیان هه تا (۴۰) سالی رویشتون .

ناشکرشه هه موو پیغه مبه ران (عليهم السلام) وهک بۆمان گپردا و مته وه، وهک پیغه مبه ری خاته م ﷺ دوا ی ته مه نی (۴۰) سالی سروشیان بو کراوه، بۆیه نه گه ر مه به ست وه حیی پیدران بی، لای که م ده بی له سه رووی (۳۰) سالی بووی .

(۲) - ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، (حُكْم) و (عِلْم) مان پیدئا.

(حُكْم)، زۆرئیک له زانایان ده فه رموون: مه به ست پیی حکمه ته، واته: کارامه بی و لیزانیی و شاره زایی، له رووی کردمه بیه وه.

(وَعِلْمًا)، واتە: زانیاریی و بەرچاوپوونیی، دەگونجی مەبەست لە حوکم و عیلم لێردا ئەو دوو سێفەتە بەرزەبن کە سەرچەم پێغەمبەرەن هەیانبوون، وەك لە قورئاندا باسکراوە .

هەندیکیش دەلێن: (حُكْم)، بریتییە لە حوکمپرانیی و دەست کراوویی و دەستروێشتوویی .

(الشعراوي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا بە ناوی: (خواطر الشعراوي)^(۱)، گوتوووەتی: (وَالْحُكْمُ: هُوَ الْفَيْصَلُ بَيْنَ قَضِيَّتَيْنِ مُتَعَانِدَتَيْنِ مُتَعَارِضَتَيْنِ، حَقٌّ وَبَاطِلٌ، أَي: التَّفَرُّقَةُ بَيْنَ الصَّوَابِ وَالْخَطَا).

واتە: (حُكْم) بریتییە لە جیاکردنەوه لە نێوان دوو بابەتدا کە پێچەوانە و دژی یەگدین، هەق و ناهەقن، واتە: جیاکردنەوه ی راست و چەوت .

(۳) - ﴿ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾، بەو شیوەیەش پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوه .

واتە: لەبەر ئەوەی یوسوف چاکەکار بوو، بۆیە ئاوا پاداشتمان دایەوه، حیکمەت و عیلمان، پێدا. یاخود حوکم و زانیاریی و شارەزاییمان پێدا .

دکتۆر (محمد راتب النابلسي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا بە ناوی: (تفسیر النابلسي)^(۲) لە زانیانی دەر و نزانەوه دەگوازیتهوه، کە مرؤف هەریەك تەمەنی نیە، بەئێكو دەگونجی پێنج جۆرە تەمەنی هەبن :

۱- (العُمُرُ الزَّمَنِي)، تەمەنیکی کاتیی، واتە: بە سال، دەگوتری: ئەو کەسە تەمەنی سی (۲۰) سالە، چل (۴۰) سالە، پەنجای (۵۰) سالە، دەلی: ئەوه سادەترین و کەم بایەختەری جۆری تەمەنە.

(۱) ج ۱۱، ص ۶۸۹۹.

(۲) ج ۴، ص ۵۰۲.

۲- (العُمُرُ الْعَقْلِي)، ته‌مه‌نی عه‌قْلِی، که به رَیْزَه و ئه‌ندازه‌ی پیگه‌یشتنی عه‌قْل و هُوشی دیاریی دمکری، که: نایا ئه‌و مرؤفه عه‌قْل و تیگه‌یشتنی چه‌نده؟ له رووی عه‌قْل و تیگه‌یشتن و هُوشیه‌وه، دمبی ته‌مه‌نه‌که‌ی دیاریی بکری .

۳- (العُمُرُ الْإِنْفَعَالِي)^(۱) ته‌مه‌نی کارلیکیی دمروونیی له‌گه‌ل ده‌ور و به‌ردا، وه‌ک: خُوشحال بوون، خه‌مبار بوون و سه‌رحه‌م حالته‌ته دمروونییه‌کانی دیکه.

۴- (العُمُرُ الْإِجْتِمَاعِي)، ته‌مه‌نی کۆمه‌لایه‌تی، که نایا ئه‌و که‌سه په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی چۆن؟ له‌گه‌ل دایک و بابی، له‌گه‌ل دۆست و هاوه‌لانی، له‌گه‌ل دراوسی، له‌گه‌ل خه‌لکدا به‌گشتی گونجاوه، یان نه‌گونجاوه و وه‌ک به‌ردی خره، یاخود مرؤفیکی گونجاوو ته‌بایه؟!

۵- (العمر التحصيلي)، ته‌مه‌نیک که چه‌نده‌ی زانست په‌یدا کردوه؟ واته: به زاراوه‌ی ئه‌م رۆژگاره: چ برونامه‌یه‌کی هه‌یه.

کۆتا قسه‌م له‌وباره‌وه ئه‌وه‌یه که (الإسکافي)، له کتیبه‌که‌ی خوی: (دُرَّةُ التَّنْزِيلِ وَغُرَّةُ التَّأْوِيلِ)^(۲) دا، قسه‌یه‌کی جوان دینئ، ده‌ئئ: بۆچی خوی په‌رومردگار دمبارهی یوسوف دمفه‌رموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ...﴾؟ به‌لام بۆ مووسا له سوورمتی (القَصَص)، له نایه‌تی (۱۴) دا دمفه‌رموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ...﴾، له بارهی یوسوفه‌وه دمفه‌رموی: کاتیک گه‌یشته هه‌رمتی توانای خوی، حوکم و عیلمان پئیدا، به‌لام له بارهی مووساوه دمفه‌رموی: کاتیک گه‌یشته هه‌رمتی لایوتیی و تیرو ته‌واو بوو، ئنجا حوکم و عیلمان پئیدا ؟

(۱) له سه‌رحاوه‌وه فه‌ره‌نگه دمروونزانییه کوردیه‌کاندا (الإنفعال) به هه‌لچوونیش و مرده‌گیردئ. که به ئینگلیزییه‌که‌ی (emotion) ی پئیده‌ئین. واته: (emotional age)، ته‌مه‌نی هه‌لچوونیی، که هه‌لچوون بریتیه له ئیجساسات، وه‌ک هه‌ست کردن به خه‌مباریی و ئاسوودمیی و دل‌ه‌راوکی و شه‌رم ... هتد.

وہلامہکەى ئاوادداتەوہ، دەئى: لەبەرئەوہى یوسوف تووشى میجنەتو دەر دەسەرى زۆر بوو، خوای کاربەجى چاومرپى ئەوہى نەکردوہ گە دواى ئەوہى گەیشتۆتە تافى لاوئیتى و ھەرمتى گەنجیتى، بگاتە حالەتى (پىگەیشتن)، بەلکو زووتر خوای پەرورەدگار حوکم و عىلمى پىداوہ، یاخود حکمەتو عىلمى پىداوہ، لەبەرئەوہى زووتر پىویستى پى بوو، بەلام لەبارەى مووساوە، لەبەر ئەوہى ئەو شتانەى ھاتوونە رپى یوسوف، نەھاتوونەتە رپى وى، ھىچ چاومروانىبەگى نەکردوہو شوان بووہو بە شوانئیتى لە مەدیەنەوہ ھاتوہو، وىستووئیتى سەردانى داىكى بکاتەوہ لە میسر، ئىدى بەرپۆہ خوای بەخشر کردووئیتى بە پىغەمبەر، بۆیە تاكو نەگەیشتۆتە قۇناغى کامل بوون، خوای کارزان حوکم و عىلمى پىنەداوہ، لەبەر ئەوہى حالەتەکەى وابووہ، پەكى لەسەریان نەکەوتوہ، بەلام یوسوف حالەتەکەى وابووہ، گە دەبوو زوو خوای پەرورەدگار ئىلھامى بۆ بکاتو ناگادارى بکاتەوہ، لەبەرئەوہى گە لە میجنەتو بەلاو گرفتارى بەردەوامدا بووہ .

منیش دەئیم :

حیکمەتئى دیکەش لێردا ئەوئیتە گە :

مووسا عليه السلام نیراوە بۆ بەرەنگار بوونەوہى فیرعەون و دەر باز کردنى گەلى چەوساوەى خوای (بنى إسرائيل)، ئەوہش ئەرکئى ھیندە گران بووہ، پىویستى بەو پەرى پىگەیشتووئى ھەبووہ !

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

ده‌رسی چوارم

پیناسه‌ی نهم دهرسه

له‌م دهرسه‌ماندا نایه‌ته‌کانی: (۲۳ تا ۲۹) که جهوت (۷) نایه‌تن، پروون ده‌که‌پنه‌وهو، نهمه نالقه‌ی سئیه‌می به‌سهره‌اتی یوسفه عليه السلام، له‌م جهوت نایه‌ته‌دا خوای به‌رزی مه‌زن باس له می‌جنه‌تو تاقیکردنه‌وه گه‌وره‌که‌ی یوسف ده‌کات، که بریتیه له ته‌ماع تی‌کرانی ده‌ست تی‌که‌ئی، له‌لایهن هاوسهری عه‌زیزی میسرپه‌وهو، به‌ره‌ه‌ئستی کردنی یوسفو په‌نا به خواگرتنی‌و، سه‌رم‌نجام را‌کردنی له ده‌ست نه‌و ژنه‌و درانی کراسه‌که‌ی له پشته‌وم‌را، به ده‌ستی ژنه‌که، ننجاه‌به‌ر ده‌رگا گه‌یشتنیان به می‌رده‌که‌ی‌و، مشتو م‌ر‌کردنیان‌و، تو‌مه‌تبار کردنی ژنه‌که بو یوسف، که نیازی خرابی بووه له‌گه‌ئی داو، به‌رگری کردنی یوسف له خوئی. که نافرته‌که ویستوو‌یه‌تی په‌لک‌ئشی خرابه‌ی بکاتو له خسته‌ی بیات، پاشان شایه‌دی دانی شایه‌دیک له نیزیکان، که له بازنه‌ی نافرته‌و پیاوه‌که‌دایه، واته: له خزمان و نیزیکانیا، به قازانجی یوسف .

ننجاه‌باوم‌کردنی عه‌زیز به‌وه‌ی که هاوسهره‌که‌ی تاوانباره‌و، فه‌رمان‌کردن به هاوسهره‌که‌ی که داوای لی‌بوردن بکات، داوایش له یوسف کردوه، که بی‌ده‌نگی له‌و بابه‌ته بکات .

﴿ وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ، وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ
 قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ هَمَمْتُ
 بِهِ، وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّي، كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۲۴﴾ وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ، مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَْا
 سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿۲۵﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ
 قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ، وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۲۶﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
 وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۷﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ
 كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۲۸﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا، وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ
 الْخَاطِئِينَ ﴿۲۹﴾ ﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ ئىنجا ئەو ژنەى ئەو (يوسوف) لە مالەكەى دابوو، ھەولئى پەلكىش كەردنى ويدا بۆ دەست تىكەل كەردن، قايم دەركاكانى گالەداو گوتى: وەرە پىش، (يوسوف) گوتى: پەنا بە خوا، ئەو (مىردەكەى تۆ) بە خىوگەر مەو بە باشى حاواندوو مەو، بە دىئىيى سەمكاران سەرفراز نابىن ﴿۲۳﴾ بە دىئىيى ژنەكە نىازى (پەلاماردانى) وى كەرد، ئەو پىش نىازى پەلاماردانى وى كەرد، ئەگەر بەلگەى پەرومردگارى نەدىبايە (ئازارى دەدا)، بەو شىومىيە (بەلگەمان خستەو ە يادى يوسوف) تاكو خراپەو شوورەيى لئ دووربەخەينەو، بە راستى ئەو لە بەندە ھەئىزار دەكانمان بوو ﴿۲۴﴾ ئىنجا ھەردوو كىيان بەرەو دەركايەكە پىشپەكەيان كەرد، (ژنەكە بۆ گەرتنى يوسوف و ئەو پىش بۆ راکەردن لە چىنگى)، ئىدى ژنەكە كراسەكەى وى لە پشەو ە دادپى، لە نىك دەركايەكە بە مىردەكەى گەيشتن، ژنەكە گوتى: سزاي كەسىك كە نىازى خراپى بەرانبەر بە ھاوسەرت ھەبوو، ھەر ئەو ەيە كە زىندانى بىكرى، يان ئازارىكى بە ئىش بەردى ﴿۲۵﴾ (يوسوف) گوتى: ئەو ھەولئى پەلكىش كەردنى دام بۆ دەست تىكەل كەردن، ئىنجا شايبەدىك لە نىزىكەكانى وئ، شايبەدى دا: ئەگەر كراسەكەى (يوسوف) لە پىشەو ە درابى، ئەو ەو (ژنە) راست دەكات. ئەو (يوسوف) لە درۆكارانە ﴿۲۶﴾ بەلام ئەگەر كراسەكەى لە پشەو ەرا دادپابى. ئەو ەو (ژنەكە) درۆ دەكات و ئەو (يوسوف) لە راستگۆيانە ﴿۲۷﴾ ئىنجا كاتىك (عەزىن) بىنى كراسەكەى (يوسوف) لە پشەو ەرا دادپاوە گوتى: (ئافرەت!) ئەو ەو لە ھىلى ئىو ەومانانە، بىگومان ھىل و پىلانى ئىو ەومانان مەزەنە ﴿۲۸﴾ (دوايى گوتى): ئەى يوسوف! باسى ئەو (بابەت) ە مەكە، تۆش (ئەى ژنەكە) داواى لىبوردن بۆ گوناھەكەت (لە مىردى خۆت) بەكە، مسۆگەر تۆ لە تاوانبارانى ﴿۲۹﴾ . }

شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان

(وَرَوَدَتْهُ) : واته: هه‌ولئ په‌لکیش کردنی دا، هه‌ولئ له خشته بردنی دا، هه‌ولئ له‌گه‌لدا له‌سه‌ر هه‌لویستی خۆی لایبداو بیهینیتته سه‌ر هه‌لویستی خۆی و، به‌چه‌رامیی دهرستی له‌گه‌ل تیکه‌ل بکات، (الرَّوْدُ: التَّرْدُ فِي طَلْبِ الشَّيْءِ بِرَفْقٍ، وَالْمُرَاوَدَةُ أَنْ تُنَازِعَ غَيْرَكَ فِي الْإِرَادَةِ، فَتُرِيدُ غَيْرَ مَا يُرِيدُ، وَرَادَ يَرُودُ سَعَى فِي طَلْبِ الشَّيْءِ، تَرَاوَدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ أَي: تَصْرِفُهُ عَنْ رَأْيِهِ)، (راودته) له (رود)هوه هاتوه، (رود) بریتیه له هاتن و چوون له داواکردنی شتیکدا به‌نهرمی، (مُرَاوَدَةُ)ش، ئه‌وه‌یه تۆ به‌هوی به‌رانبه‌ره‌که‌ت له قه‌ناعه‌تی خۆی لایبه‌دی و بیخه‌یه سه‌ر قه‌ناعه‌تی خۆت، واته: وای لیبکه‌ی ئه‌وه‌ی بوئ که تۆ ده‌ته‌هوی، ده‌گوترئ: (رَادَ يَرُودُ) واته: هه‌ولئ به‌ده‌سته‌هینانی شتیک دا، (تَرَاوَدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ) واته: ده‌یویست خزمه‌تکاره‌که‌ی که له‌سه‌ر رای خۆی لایبدا، {رای یوسوف بریتی بوو له پاکیی و عیفته، رای ئافهرمه‌گه‌ش بریتی بوو له ده‌ست تیکه‌ل کردن به‌چه‌رامیی}، جا ده‌یویست یوسوف له‌سه‌ر رای خۆی، که پاکیی، لایبدا به‌ره‌و رای خۆی، که بریتیه له ده‌ست تیکه‌لی به‌چه‌رامیی (زینا کردن).

(وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ) : واته: دهرگا‌کانی داخستن، (عَلَّقَ عَلَى التَّكْثِيرِ إِذَا أَغْلَقَتِ أَبْوَابًا كَثِيرَةً، أَوْ أَغْلَقَتِ بَابًا وَاحِدًا مِرَارًا، أَوْ أَحْكَمَتِ إِغْلَاقَ بَابٍ وَاحِدٍ)، وشه‌ی (عَلَّقَ) بۆ زۆرییه، واته: زۆر دهرگای داخستن، یاخود دهرگایه‌کی داخست، به‌لام چه‌ند جارێک دایخست، واته: به‌کلیل و پاشان شتیک دیکه‌شی به‌پشته‌وه‌نا، یاخود دهرگا‌که‌ی زۆر به‌مه‌که‌می داخست، یان، چه‌ند جارێک له‌دوای یه‌ک ده‌یکرده‌وه‌و دایده‌خست .

به‌لام زیاتر وا پیده‌چن که چند دمرگایه‌ک بووبن و هه‌مووی داخستبن، چونکه (ابواب) کوی (باب)ه، بویه‌ش هه‌مووی داخستوون، بؤ نه‌وهی خووشی و یوسفیش دنئیابی که لهو کاته‌دا کهس لییان و مزوور ناکه‌وئ.

(هَيْتَ لَكَ): (هَيْتَ قَرِيبٍ مِنْ هَلْمٍ، وَقُرِئ: هَيْتُ لَكَ، أَي تَهَيْتُ لَكَ، وَقُرِئَ بَعْدَ قِرَاءَاتٍ أُخْرَى) به هه‌موو خویندنه‌وه‌کان (قراءات) واته: و مره پئش، دمستپبیکه، نیزیکبه‌وه، یانی: لهو گاره خرابه‌ی که ئافرته‌که ویستوویه‌تی، (هَيْتُ لَكَ) یانی: من بؤت ئاماده‌م، دواتر زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه سر، کوی خویندنه‌وه‌کان .

(مَعَاذَ اللَّهِ): یوسف گوتوویه‌تی: په‌نا به خوا، (الْتَجِيءُ إِلَيْهِ وَأَعُوذُ بِهِ، وَأَسْتَعِيثُ بِهِ أَنْ أَفْعَلَ ذَلِكَ، مَعَاذَ مَصْنُوعٍ أَضْيَفَ إِلَى اسْمِ الْجَلَالَةِ إِضَافَةٌ الْمَصْنُوعِ إِلَى مَعْمُولِهِ)، (معاذ الله) واته: (أعوذ به معاذاً) په‌نا ده‌به‌مه بهر خوا به په‌نا پیبردن، (معاذ) چاوگه و پالدراوته لای ناوی خوا، وه‌ک پالویدانی چاوگ بؤ لای نه‌وهی نهو کاری تیئی کردوه .

(أَحْسَنَ مَثْوَى): واته: جیگاو ریگای منی باش کردوه، شیوهی حاواندنه‌وهی منی باش کردوه، (آوانی ایواء حسناً) واته: باش ریزی لیگرتووم، جیگاو ریگاو به‌رگو پۆشاک و خواردنی باش و ... هتد بؤ دابین کردووم .

(وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهء): هه‌م (ل) و هه‌م (قَد) بؤ جه‌خت کردنه‌وه‌و دنئییا کردنه‌وه‌ن، واته: بیگومان نهو ئافرته نیازی زیناگردنی هه‌بوو به‌رانبه‌ر به یوسف، (الْهَمُّ: الْعَزْمُ عَلَى الْفِعْلِ)، (هَمَّ) بریتیه له عه‌زم جه‌زم کردن له‌سه‌ر نه‌نجامدانی کاریک، بویه به (لَقَدْ) ته‌نکید کراوته‌وه، تاکو دیاربی که بریتیه له عه‌زم جه‌زم کردن له‌سه‌ر نه‌نجامدانی کاریک، (وَأَكَّدَ هَمَّهَا بِقَدٍ وَلَا مِ الْقَسَمِ لِيُفِيدَ أَنَّهَا عَزَمَتْ عَزْماً مُحَقَّقاً) بویه به (لَقَدْ) ته‌نکید کراوته‌وه، تاکو دیاربی، که ژنه‌که زؤر به ته‌واویی دئی خوئی ساغ کردۆته‌وه له‌سه‌ر نه‌وهی له‌گه‌ل یوسف دا نهو گاره بکات، ئنجا زؤر به‌ی توپژمره‌وان ده‌ئین: (هَمَّتْ بِهء) واته: نیازی بوو که زینای له‌گه‌لدا بکات، به‌لام وه‌ک

دوایی باسی دەکەین، راپەکی دیکە هەیه، که من ئەو راپەم پێ راستە، دەلی: نیازی بوو پەلاماری بدات و نازاری بدات لەسەر ئەوەی بە قسە ناکات بۆ هینانەدی ئامانجەکهی .

(لِنَصْرِفَ عَنْهُ): واتە: بۆ ئەوەی لێی لابدەین، (الصَّرْفُ: نَقْلُ الشَّيْءِ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ، وَهَذَا مَجَازٌ عَنِ اللَّفْظِ) بۆ ئەوەی (سوء) و (فحشاء) ی لێ لابدەین، (صرف) بریتیه له گواستنەوهی شتێک له شوێنێک بۆ شوێنێکی دیکە، که لێردا مەبەست پێی، پاراستنیهتی .

(السُّوءَ): (السُّوءُ: كُلُّ مَا يَغْمُ الْإِنْسَانَ دُنْيَا وَآخِرَةً، نَفْسًا وَبَدَنًا)، (سوء) هەر شتێکه که حالی ئینسان خراب بکات و ئینسان پێی ناخۆش بێ و مایهێ خەفەت و دلتەنگی بێ، له دنیاو دوارۆژداو، له رووی دەروونی و جەستەییەوه، که لێردا مەبەست پێی خیانهت و ناپاکییه .

(وَالْفَحْشَاءَ): (الفحشاء: ما عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ، كِنَايَةٌ عَنِ الزِّنَا)، (فحشاء) واتە: بێ شوورەیی، بێنامووسی، هەر کردەوهو قسەیهکه که زۆر دزیو ناشیرین بێ، که لێردا مەبەست پێی زینایه .

(الْمُخْلِصِينَ): (الخالص: كَالصَّافِي إِلَّا أَنَّ الْخَالِصَ هُوَ مَا زَالَ عَنْهُ شَوْبُهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ فِيهِ، وَالْمُخْلِصُ: مَا أُزِيلَ عَنْهُ الشَّوَابِ)، (مُخْلِصِينَ) له (خالص) هوه هاتوه، (خالص) یش وهك (صافي) وایه، بهلام به هەر حال (خالص) ئەومیه شتێک که لهگهڵی تیکهلاو بووه، لێی لایچی، دواى ئەوهی لهگهڵی تیکهلاو بووه، بهلام (صافي) ئەومیه که هەر له ئەسلدا هیچی لهگهڵ تیکهلاو نهبووین، (مُخْلِصِينَ) یش شتیکه، یان که سێکه، ئەو شتانەى که لهگهڵی تیکهلاو بوون، لێی لابدرین، هەلبەتە خوینراویشەتەوه: (مُخْلِصِينَ) واتە: دەربازکەران، ئەوانەى که خۆیان و کردەوهکانی خۆیان دەرباز دەکەن، له خلتەو خالی شیرک و غەیری خوا پێ مەبەست بوونو، ساغی دەکەنەوه بۆ خوا .

(وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ): پیشبرکه‌یان کرد به‌رهو دهرگایه‌که، (السَّبْقُ: التَّقَدُّمُ فِي السَّيْرِ، وَأَسْتَبَقَا أَي: تَسَابَقًا)، (سَبَقَ) بریتیه له‌وه که له رُؤِشْتِنْدَا ئینسان پیشبکه‌ویته‌وه، به‌لام لی‌ره‌دا (وَأَسْتَبَقَا) له‌گه‌ل (تَسَابَقًا) هه‌ر یه‌ک واتایان هه‌یه، واته: هه‌ر کامکیکیان ده‌یویست پیش نه‌وی دیکه‌یان بکه‌ویته‌وه و پیشبرکه‌یان کرد .

(وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ): واته: کراسه‌که‌ی دادری، (الْقَدُّ: قَطْعُ الشَّيْءِ طَوْلًا)، (قَدَّ) نه‌وه‌یه که شتیک به باری در‌ئیزی‌دا دادریه خواری، بویه من وشه‌ی دادری‌نم بؤ به‌کاره‌یناوه .

(مِنْ دُبُرٍ): واته: له پشته‌وه را، (دُبُرُ الشَّيْءِ: خِلَافُ الْقُبُلِ، وَالْجَمْعُ أَدْبَارُ)، (دُبُرٍ) پیچه‌وانه‌ی (قُبُلٍ)ه، وشه‌ی (دُبُرٍ) واته: پشته‌وه، (قُبُلٍ) واته: پیشه‌وه، که به (أَدْبَارُ) کۆده‌گریته‌وه .

(وَأَلْفِيَا): واته: تووشی بوون، (الإِلْفَاءُ: لِقَاءُ شَيْءٍ عَلَى حَالَةٍ خَاصَّةٍ مِنْ غَيْرِ سَعْيٍ لَوْجِدَانِهِ، مُفَاجِئًا)، (إِلْفَاءٌ) نه‌وه‌یه که تو بگه‌ی به شتیک به شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت، نه‌ویش نه‌وه‌یه که نه‌ته‌وی بیگه‌یه‌وه هه‌ولی بؤ نه‌ده‌ی. به‌لام یه‌کسه‌ر کتوپر بیته بن لووتتو تووشی بی .

(سَيِّدَهَا): (السَّيِّدُ: الْمُتَوَلَّى لِلسَّوَادِ، أَي: الْجَمَاعَةُ الْكَثِيرَةُ وَسُمِّيَ الزَّوْجُ سَيِّدًا لِسِيَاسَةِ زَوْجَتِهِ)، (سید) له نه‌سلی زمانی عه‌ره‌بییدا واته: سه‌ره‌پرشتیکه‌ری ئاپۆرایسی، خه‌ئکیکی زۆر، بویه‌ش به هاوسه‌ری ئافرمت گوتراوه (سید) چونکه سه‌ره‌پرشتیی مال و خیزانه‌که‌ی ده‌کات .

(لَدَا الْبَابِ): واته: له نیزیك دهرگایه‌که، { (لَدَى) يُقَارِبُ (لَدُنْ) وَ(لَدُنْ) أَخْصُ مِنْ (عِنْدَ) لِأَنَّهُ يَدُلُّ عَلَى ابْتِدَاءِ نَهَايَةِ، (لدى) مانا‌که‌ی له (لَدُنْ) هوه نیزیکه. (لَدُنْ) یش تایبه‌تتره له (عند) چونکه وشه‌ی (لَدُنْ) به‌کارده‌ئینری بؤ سه‌ره‌تای گۆتایی شتیک .

(قَبِلَ): (ضِدَّ الدُّبْرِ) واته: پيشه‌وه، که پيچه‌وانه‌ی پشته‌وه‌يه .

(كَيْدًا): (الْكَيْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِحْتِيَالِ مَذْمُومٌ وَمَمْدُوحٌ، وَالْمَذْمُومُ أَكْثَرُ)، (كَيْدُ) جوړيکه له فيل و کاري په‌نهان، که هم به حالته‌ی سهرزه‌نشت کراوی‌و، هم به حالته‌ی ستایش کراوی، دی، به‌لام زیاتر بو حالته‌ی سهرزه‌نشت کراوی به‌کار دی، واته: حالته‌ی خراب، فی‌لیکی خراب، که له ریسه‌گی خرابه‌وه بو نامانجیکی خراب بی .

(أَعْرَضَ عَن هَذَا): واز له‌وه بینه، (أَعْرَضَ: وَوَيْ مُبْدِيَا عُرْضَهُ)، (عُرْضُ)، واته: لامل، نینسان که روو له شتیک وهرگیری، واته: لاملی تیده‌کات، واته: نه‌ی یوسوف! باسی نه‌م بابه‌ته مه‌که .

(الْخَاطِئِينَ): واته: تاوانباران، (الْخَاطِئِيُّ: الْقَاصِدُ لِلذَّنْبِ)، (خَاطِئِي) که‌سیکه مه‌به‌ستی بی‌و به مه‌به‌سته‌وه گوناھیک بکات، واته: بشزانی گوناھه‌و بیکات، پيچه‌وانه‌ی: (أَخْطَأَ فَهُوَ مُخْطِئٌ: أَصَابَ فِي الْإِرَادَةِ وَأَخْطَأَ فِي الْفِعْلِ) (مُخْطِئِي) نه‌ومیه که مه‌به‌سته‌که‌ی باشبی، به‌لام نه‌پیکی و کرده‌وه‌که‌ی خراب بی، واته: روو له شتیک بکات، به‌لام نه‌زانی که نه‌وه خرابه، بکه‌ر (فاعل)ه‌که‌ی پی ده‌گوتری: (مُخْطِئِي) .

مانای گشتی نایه ته کان

له ئالقهی پیشی، له دمرسی پیشوودا، پروون بووه که یوسوف له لایهن پیاویک که خه لکی میسره، کردراو کابرای کرپاری نامۆزگاریی خیزانه که شی کرد که: ریزی لی بگری و جوان بیحه وینیته وه و خزمه تی بکات .

ئنجالی لیرمدا باسی نه وه دمکات که یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام چون دواي نه وهی له مائی نه و ژنه دا گه وره ده بی و پیده گات و بالغ ده بی، وه که له دمرسی پیشوودا باسکرا:

﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ﴾، واته: کاتیک گه یشته هه رمتی لاویتی، توغیانی تین و تاقمت و پیاومتیی و کامل بوو، ئیدی دواي نه وه نه و ئافرمته به چاویکی دیکه سهیری کرد، پیشتر وه که مندالیک و کویله یه که سهیری کردوه و ته ماعیان تییدا هه بووه: بیکه نه کوری خوین، یاخود خزمه تیان بکات، به لام دواي که یوسوف بووه به پیاویکی ته و اوو گهنجیکی قوزو جوان، نه و ئافرمته به چاویکی دی

ته ماشای کردوه، بویه ده فرموی: ﴿ وَرَوَدَتْهُ الْمَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ﴾، ئنجالی نه و ژنه ی که یوسوف له ماله کهیدا بوو، ویستی له خشته ی به ری، ویستی به لکیشی بکات، ویستی له رای خوئی لایداتو، بیهینیته سه ر رای خوئی .

(مُرَاوَدَةً)، وه که پیشتر باسمان کرد، نه وه یه که که سی که له گه ل که سی که هه ولیدات، نه و که سه له رای خوئی و بوچوونی خوئی لایداتو، بیهینیته سه ر راو بوچوونی خوئی، دیاره بوچوونی یوسوف، نه وه بووه که به چاوی دایک و باب سهیری نه و ژن و پیاوهی کردوه، یان به چاوی ریزی حورمه ته وه سهیری کردوون. دوور له هه ر خولیاو بیریکی دیکه که په یومندیی به لایه نی جینسییه وه هه بی، یانی: یوسوف به ته ما بووه که به پاکیی و چاکیی له و ماله دا به سه ر به ری، به لام ئافرمته که رای و بووه، که: دهستی له گه ل تیکه ل بکاتو، یوسوف له و رایه ی خوئی، که عیفته و پاکیی لایداتو، بیهینیته سه ر رایه که ی خوئی، که دهستی تیکه لکردنه به چه رامیی .

﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ﴾، ئنجا ژنه که دمرگاکانی مه حکم گانه داو دایخستن،
 ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾، گوتی: و مره پیش، یان من بو تو نامادهم، واته: دستم
 له گه ل تیکه ل بکه، ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾، یوسف گوتی: پهنا به خوا، واته: پهنا به
 خوا ده گرم که من کاری وا بکه، ﴿إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾، لیردها یوسف عليه السلام
 به پنی عه قلی ژنه که، ژنه که ی دواندوه، نه یگوتوه: حه رامه و قه دمغه یه، چونکه
 وا دیاره نه وانه دینیکی ناسمانییان نه بووه، شه ریعه تیکی ناسمانییان نه بووه،
 تاگو به پنی نه وه بیدوینن، بلن: نه وه حه رامه و قه دمغه یه، رهنگه زینا له لایان
 قه دمغه و حه رام نه بووبن، ته نیا له رووی عه یبه ی دنیا یه وه، عه یب بووبن،
 بو یه بو خوی ده لن: پهنا به خوا دمگرم، به لام بو نه وه ده لن: ﴿إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ
 مَثْوَايَ﴾، وشه ی ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾، واته: بیگومان نه وه پیاوه ی تو، نه وه میرده ی تو
 خاومنی منه، مشوورخوری منه، ﴿أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾، جیگا و ریگا و خزمه تی منی
 باشکردوه، باش منی حاواندوته وه، باش خزمه تی کردووم، باش پهرومده ی کردووم،
 هه ندیکیش له زانایانیش گوتوو یانه: ﴿إِنَّهُ﴾، ده جیته وه بو لای خوا، واته: خوا
 پهرومده گاری منه، منی باش لیردها حاواندوته وه، بو یه من سه ریچی له فه رمانی
 خوا ناکه م، به لام من پیم وایه سه رمه تا فه رمویه تی: ﴿مَعَاذَ اللَّهِ﴾، واته: پهنا
 به خوا ده گرم که سه ریچی له فه رمانی بکه م، دوایی وه ک دنیا یه تییش، ﴿إِنَّهُ﴾
 رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾، میرده که ی تو خاومنی منه، مشوورخوری منه، منی باش
 حاواندوته وه و خزمه تی کردووم، منیش ناچم له به رانبه ر چاکه دا، که له گه ل
 منی دا کرده، خرابه ی له گه لدا بکه م، خیانه ت له گه ل هاوسه ره که ی دا بکه م .
 ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بیگومان سه مکاران سه رفرازانبن، که دیاره
 زیناش سه مه و بابای زیناکار :

۱- هه م له خوی ده یکات .

۲- هه م له و نافرته ی ده کات که له گه لدا ده یکات .

۳- ھەم لە كەس و كارەكەى دەكات، ئەگەر مېردە، ئەگەر بىرايە، ئەگەر كۆرە، ئەگەر ھەر كەسىكى ھەيە .

۴- ھەم لە كۆمەنگاشى دەكات .

۵- ھەم لەو نەسل و وچەيەشى دەكات، كە بە ھەرامىي پەيدا دەبىن،

يانى: كۆمەئىك ستەم، لە داوین پىسىي و زىنادا كۆدەبنەو، كە بەلای كەمەو پىنجن !

ئىجا خوا دەفەر موى: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِئِهِ وَهَمَّ بِهَا ﴾، وە بىگومان ئەو ژنە،

نيازى بوو پەلامارى بدات، ﴿ وَهَمَّ بِهَا ﴾، يوسوفىش نيازى بوو پەلامارى بدات،

﴿ لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ ﴾، ئەگەر بەلگەى پەروەردگارى خۆى نەبىنىبايە

(ئازارى دەدا)، ديارە ئىمە لە مەسەلە گىرنگەكان دا زياتر ئەو دەتوئىزىنەو، كە توئىزەوانى قورئان زۆر مشتومريان لەسەر كىردەو، زۆربەى ھەرە زۆريان ئەم:

﴿ هَمَّتْ بِئِهِ وَهَمَّ بِهَا ﴾، بىيان، بەو لىكداوئەتەو كە ئافىرەتەكە ويستى زىناى

لەگەندا بكات، يوسوفىش (ئەگەر بەلگەى پەروەردگارى نەبىنىبايە) خرابەى

لەگەندا دەكىرد، بەلام لەبەر ئەووى كە بەلگەى پەروەردگارى بىنى، ئەو

خوليايەى بەسەر دلى داھات، ئەو ھەستى پياوئەتتەيەى كە تئيدا جوولا بەرانبەر

بەو ئافىرەتە: ئىمانەكەى، ئەو بەلگەيەى لە عەقل و دلى دا بوو، يوسوفى لادا،

بەلام ئافىرەتەكە ديارە عەزمى جەزم بوو لەسەر ئەو كارە .

ھەئبەتە من ئەم رايەم پى راستە كە لىرەدا: ﴿ هَمَّتْ بِئِهِ وَهَمَّ بِهَا ﴾، واتە:

ھەركامىكىان ويستى پەلامارى ئەويدىكە بدات، ئافىرەتەكە بە جەزمىي ويستويەتى

پەلامارى يوسوف بدات، واتە: پەلامارى بدات و سزاي بدات، كە بۆجى گوئى بۆ

ناگرئ و ئەووى داواى لىدەكات، لەگەلى دا ناكات؟ ﴿ وَهَمَّ بِهَا ﴾، يوسوفىش ئەگەر

بەلگەى پەروەردگارى نەبىنىبايە، لە عەقل و دلى خۇيدا، ئەويش ويستى پەلامارى

بدات، وەك لە كۆل خۆكىردنەو، ئازارى ئافىرەتەكە بدات و لە كۆل خۆى بكاتەو،

بەلام ئەووى نەكىردو بىرى كىردەو، كە ئەگەر بىت و ئازارى ئەو ئافىرەتە بدات،

دوایی چی به میردمهکی بلن؟ له بهر ئهوه باشتین تهگبیرو چارهسهری ئهوه بوو، که له بهری رابکات .

ئنجنا خوا دمفهرموی: ﴿كَذَلِكَ﴾، واته: ئاوا ئهوه بهلگهیهمان پیشاندا، بهلگهیه پهرومردگاری خوئی بینو خوا پیشانیدا، که بریتیه لهو ئیمان و عهقیدمیهی که له دل و عهقتی دا بوو، بۆچی وایکرد ؟ دمفهرموی: ﴿لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾، بۆ ئهوهی خراپه و شوورمیی، کاری خراپ و کاری بئ نامووسانهی، لئ دوور بخهینهوه، ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخَلَصِينَ﴾، بیگومان یوسف، له بهنده ههلبزاردهکان و ساغ بووهوهکانی ئیمه بوو .

جینی سهرنجه که خوا دمفهرموی: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ یانی: (سوء و فحشاء) پروویان له یوسف کردوه، خوا ویستووویهتی ئهوانهی لئ لابدات، نهک یوسف پرووی له خراپه و شوورمیی بووبن! بهلکو خراپه و شوورمیی هیرشیان بۆ لای وی هیناو، نهگهنا یوسف ههر له بنه پرتدا پرووی له خراپه و شوورمیی نه بووه.

﴿وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ﴾، ئنجنا ههر دووکیان به رهو دهرگاکه به خیرایی رویشتن، پیشبرکهیان کرد، ههریه کهیان ویستی زووتر بگاته دهرگایه که، دیاره یوسف بۆ راکردن و، ئافرته کهش بۆ ئهوهی نه هیلی یوسف دهرگاکه بکاته وهو بجیته دهر، بۆ ئهوهی سزای بدات .

یاخود ئهوه مه بهسته که له دئی دایه، جئ به جئیی بکات، که بریتیه له دهست تیکه لکردن به چه پامیی .

﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾، ئنجنا کراسه کهی یوسفی له پشته و مپرا دادری، (قد)، ئهومیه که به باری درئزیددا شتیک دادریه خوار، چونکه یوسف رای کردوه دیاره له پیش ئافرته که وه بووه، ئافرته کهش له پشته و مپرا گرتووویهتی و کراسه کهی دادریوه .

﴿ وَالْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا أَلْبَابٍ ﴾، ئنجا له لای دمرگایه‌که تووشی گهوره‌که‌ی بوون،
 واته: تووشی هاوسهری ئافرته‌که بوون، ﴿ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا
 أَنْ يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، یه‌کسه‌ر کتوپر گوتی: سزای ئه‌و که‌سه‌ی که نیازی
 خراپه‌ی به‌رانبه‌ر به هاوسهری تو بووه، هه‌ر ئه‌ومیه که زیندانی بکری، یان
 سزایه‌کی به نیش بدری، واته: هه‌ر له رپوه یوسوفی تو‌مه‌تبار کردو گوتی: ئه‌و
 ویستوویه‌تی: خراپه له‌گه‌ل من بکات .

﴿ قَالَ هِيَ رَاوَدَّتَنِي عَنْ نَفْسِي ﴾، یوسوف بو‌به‌رگری له خو کردنی، هه‌ر
 نه‌وه‌نده‌ی گوت، که ئه‌و ویستوویه‌تی: من له خسته به‌ری، ئه‌و ویستی من
 په‌لکیش بکات، ئه‌و ویستی من له رای خو‌م لابدات و به‌ئینته سهر رای خو‌ی، که
 رای من بریتی بووه له پاکیی و، رای نه‌ویش بریتی بووه له داوین پیسی و زینا
 کردن و، ده‌ست تیکه‌لکردنی چه‌رام، واته: ئه‌و ده‌ست پیش‌خهر بووه و من له
 ده‌ستی رام کردوه .

﴿ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ﴾، ئنجا شایه‌دیک له نیزیکانی ئافرته‌که
 شایه‌دیدنا : ﴿ إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدِّمَ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهِيَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾، ئه‌گه‌ر
 کراسه‌که‌ی یوسوف له پیشه‌وه دادرابی، ئافرته‌که راست ده‌کات و یوسوف له
 دروکارانه، ﴿ وَإِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهِيَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾، به‌لام
 ئه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی یوسوف له پشته‌وه دادرابی، ئه‌وه ئافرته‌که درو‌ده‌کات و، ئه‌و
 (یوسوف) له راستگو‌یانه .

چونکه ئه‌گه‌ر یوسوف پرکیشی بو‌ئافرته‌که کردبی و ویستی‌تی خراپه‌ی
 له‌گه‌ل دا بکات، دیاره ئافرته‌که یوسوفی له خو‌ی پچریومه‌وه‌و، سه‌ره‌نجام
 پیشه‌وه‌ی کراسه‌که‌ی دهری، به‌لام ئه‌گه‌ر ئافرته‌که پرکیشی بو‌یوسوف کردبی،
 دیاره یوسوف له‌به‌ری رای کردوه‌و، نه‌ویش له پشته‌وه‌را دایه‌اتوتی و کراسه‌که‌ی
 دادریوه، نه‌ویش شتیکی مه‌نتیقیه .

﴿ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ، قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكِنَّ ﴾، ئىنجى كاتىك
 ھاوسەرى ئافرىتەكە، بىنى كراسەكەى (يوسوف) لە پشتەومرا دادراو، پووى لە
 ئافرىتەكە كەردو گوتى: ﴿ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكِنَّ ﴾، ژنەكە! ئەو لە فىلى ئىومىيە،
 ﴿ إِنَّ كَيْدَكِنَّ عَظِيمٌ ﴾، بىگومان فىلى ئىو زۆر مەزنە، بۆجى بە (كو)
 ھىناويەتى؟، واتە: تۆ فىلەكەت ئەومندە گەورمىيە، وەك ئەومىيە ھى كۆمەلە
 ئافرىتەك بى، ئەو واتايەكى، ياخود: تۆى ئافرىت وەك سەرچەم ئافرىتان فىل و
 مەكرتان ھەيەو، فىل و مەكرى ئىومش مەزنە .

ئىنجى لە كۆتايى دا پياوھەكە، چارەسەرىكى بۆ كىشەكە داناو گوتى: ﴿ يٰيُوسُفُ
 أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ﴾، ئەى يوسوف! واز لەو بابەتە بىنە، باسى مەكە،
 دىزمەدەر خۆنەى لىبەكە، بەردىكى لەسەر دانى، ﴿ وَأَسْتَغْفِرِي لِدُنْيَاكَ ﴾، بە
 ئافرىتەكەشى گوت: تۆش داواى لىبوردن بۆ گوناھەكەت بكە، واتە: داواى
 لىبوردن لە من بكە، داواى لىبوردنم لىبەكە، كە تۆ بەرانبەر بە من ھەلەت كەردو،
 ويستووتە لەگەل ئەو غولامەى خۆمان، لەگەل ئەو كۆيلەيەى خۆماندا، دەست
 تىكەلەى خراب بكەى! ﴿ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخٰطِئِينَ ﴾، بە دۇنيايەو تۆ لە
 تاوانبارانى، تۆ دەست پىشخەربووى، تۆ پركىشىى يوسوفت كەردو، ھەم بۆ دەست
 تىكەلەيەكە، ھەم بۆ دوايىش كە لەبەر تۆ راي كەردو، تۆ پركىشىى ئەوت
 كەردو، ويستووتە ئازارى بەدى، پەلامارت داوھو ويستووتە سزاي بەدى .

بەو شىومىيە روون بۆتەو، عەزىزى مىسر تەواو دۇنيابووە كە يوسوف عليه السلام
 پاك و بىگەردەو ھاوسەرەكەى تاوانبارە .

ھەلبەتە ئەو لى و مەردەگىرى، كە ئەو پياوھ (عەزىزى مىسر) پياوئىكى
 پياوانەو جوامىر نەبوو، واش پىدەچى كە كۆمەلگاي ئەو كاتە كە دىنىكى
 ئاسمانىيان نەبوو، غىرەت و بەتەنگ ناموسەو بوونيان، بەو شىومىيە نەبووى،
 ئەگەرنا تۆ بزانى ئافرىتەكەت پركىشىى كۆيلەكەتى كەردو، بۆ ئەوھى داوئىن
 پىسى لەگەلدا بكات، ھەر ئەومندە دەلئى: داواى لىبوردنم لى بكە؟! بىگومان
 ئەو شتىكى زۆر كەم بوو .

ئىنجا بەھەر حال: ھەر كەسە لە قەدەر خۆی، لە قەدەر شەرفو جوامیری
خۆی، ھەستیارى دەبیت بەرانبەر بە كاری شوورمى و بى نامووسى كە لە
نیزىكانى روودەدات و كەسان و كۆمەنگایانى نامسوئنان و بت پەرسى و چى و چى
پەرسىش، گىرۆدەى چەندان خووو خدەى نزم و پەست دەبن، كە یەكێكىان بى
غیرمىتى (بە تەنگ نامووسەو نەبوون) ە!

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه کهم : هه ولدانی ژنی عهزیزی میسر له گهل یوسف دا، بو له خشته بردنی، په لکیش کردنی به ره دهست تیکه لیبو، په نا به خوا کرتنی یوسفو، مل نه دانی بو نهو کاره خراپه:

وهك خوا دمفرموى : ﴿ وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ
الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿۲۳﴾

تویژینه وهی نه نایبته له جهوت برگه دا :

(۱) - ﴿ وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ﴾، نهو ژنه ی که نهو (یوسف) له ژووره کهیدا، یان له ماله کهیدا بوو، ویستی یوسف له رایه کهی خوی لابادات و بیهینیته سهر رای خوی، ویستی یوسف له خشته بهریو، په لکیشی بکات به ره نهو مه بهسته خراپه ی هه یبوو، که بریتی بوو له دهست تیکه لکردن به جهرامیی و داوین بیسی.

پیشتریش باسی وشه ی (مُرَاوِدَةٌ) مان کردو شیمان کردهوه، به لام لیرهش ده لیبین: { الْمُرَاوِدَةُ: مُشْتَقَّةٌ مِنْ رَادٍ يَرُودُ، إِذَا جَاءَ وَدَهَبَ، شُبَّهَ حَالُ الْمَحَاوِلِ أَحَدًا عَلَى فِعْلِ شَيْءٍ مُكَرَّرًا ذَلِكَ، بِحَالٍ مِنْ يَذْهَبُ وَيَجِيءُ فِي الْمَعَاوِدَةِ إِلَى الشَّيْءِ الْمَذْهُوبِ عَنْهُ، فَأُطْلِقَ رَاوَدٌ بِمَعْنَى حَاوَلَ، وَ (عَنْ) لِلْمُجَاوِزَةِ، أَي: رَاوَدَتْهُ

مُبَاعِدَةً لَهُ عَنْ نَفْسِهِ، أَي: بِأَنْ يَجْعَلَ نَفْسَهُ لَهَا، فَكَأَنَّهَا تَرَاوِدُهُ عَنْ أَنْ يُسَلِّمَ إِلَيْهَا إِرَادَتَهُ، وَحُكْمُهُ فِي نَفْسِهِ^(۱).

واته: (مُرَاوِدَةٌ)، وهرگیراوه له (رَادَ، يَرُوْدُ، إِذَا جَاءَ وَذَهَبَ)، كه سِيك كه بِيْت و بچن، پئی دهگوتری: (رَادَ، يَرُوْدُ)، هه ئبته كه سِيك بِيْت و بچن بؤ هینانه دی ئامانجیک و، كه سِيك كه شتیک دووباره دهکاته وه، بؤ ئه وهی ئامانجیک بهینیتته دی، چوینراوه به حالی كه سِيك كه دیت و دهچن، دهچن بؤلای شتیک و دهگه پرتته وه بؤ لای و، لئی دوورده که ویتته وه، که واته، (راود)، ده بیتته مانای (حاول)، واته: هه ولیدا، که من ئاوا لیکم داومته وه: (هه ولیدا په لکیشی بکات، یان له خشتهی ببات)، ئنجا که دهفرموی: ﴿عَنْ نَفْسِهِ﴾، وشه ی (عَنْ)، (لِلْمُجَاوِزَةِ) بؤ تیپه راندنه، واته: ئه و ئافرته هه ولئی له گهل یوسف دا، که له نهفسی خوی دووری بخاته وه، واته: یوسف خوی ته سلیمی ئه و بکات و، ئیراده و یشتی خوی ته سلیمی ئافرته که بکات، ئافرته که چی بوئی، بؤی ئه نجام بدات، به کورتیی: ﴿وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾، ئه و ژنه ی که یوسف له ماله که ی دا بوو، و یشتی که یوسف په لکیش بکات و، له خشتهی بهری و، له سهر رای خوی لای بدات و بهینیتته سهر رای خوی .

که دهفرموی: ﴿هُوَ فِي بَيْتِهَا﴾، یانی: (کونه فی بیتها من شأنه أن يُطَوِّعَهُ لِمُرَادِهَا)، واته: له بهرته وهی یوسف له مالی ئه ودایه، ئه وه زیاتر ئه گهری ئه وه ههیه، شیمانیه ئه وه ههیه، و له یوسف بکات، به قسه ی بکات و فه رمان بهری بؤ بکات .

ئنجا وشه ی (بیت)، که دهفرموی: ﴿بَيْتِهَا﴾، واته: شوینی نیشته جن بوونی ئافرته که، ئه و شوینه ی که شه وی تیدا دهکاته وه، یا خود به مانای هه موو ماله که ی دی، وشه ی (بیت)، به مانای خانوو (مَنْزِل) و مال (دار)، یش دی، وهک چوون به مانای ئه و ژوورهش دی که مروؤف تیدا دهخه وی .

(۲) - ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ﴾ ، واتە: دەرگاگانى داخستن بە مەحكەمىي، وەك

گوتمان: وشەي (عَلَّقَتِ) بە سى واتا لىكدراوئەتەوہ :

أ/ زۆر دەرگاى داخستن .

ب/ يان يەك دەرگاى زۆر بە مەحكەمى داخست .

ج/ ياخود دەرگاىەكى چەند جار يىك داخست .

بە ھەر حال لىرەدا مەبەست ئەوہىيە كە دەرگاىەگانى داخستن و گالەي دان بە مەحكەمىي، بۆ ئەوہى لەو كاتەدا كەس لىيان ومزورور نەكەوئىو، ئەو كارە خراپەي كە لە يوسوفى دەوئى، بە ئاسوودمىي ئەنجامى بىدن .

(۳) - ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ، (هَيْتَ لَكَ: اسْمُ فَاعِلٍ بِمَعْنَى: هَلُمَّ، أَقْبِلْ، بَادِرْ)،

بە ماناي: ومرە، ومرە پىئش، دەست پىبىكە، دەست پىئشخەرىي بىكە .

شايانى باسە ئەم وشەيە بە ھەوت جۆر خوينراوئەتەوہ:

۱- (هَيْتَ لَكَ). ۲- (هَيْتَ لَكَ). ۳- (هَيْتَ لَكَ). ۴- (هَيْتَ لَكَ).

۵- (هَيْتَ لَكَ). ۶- (هَيْتَ لَكَ). ۷- (هَيْتَ لَكَ).

كە ديارە ئەوانە ھەموويان بە ماناي: ومرە، دەست پىبىكە، ومرە پىئش، دىن، (هَيْتَ لَكَ)، يان (هَيْتَ لَكَ)، واتە: بۆ تۆ نامادەم.

ھەندىك لە زانايان دەلئىن: ئەمە ئەوہى لىومردەگىرى، كە ئەو ئافرمتە نەچووە پىئشتر قسەي دىكەي لەگەلدا بىكاتو موغازلەي بىكاتو ... ھتد، ھەر يەكسەر گوتوويەتى: ومرە ئەو كارەم لەگەل دابىكە! دەلئىن: پەنگە عادەتو نەرىتى ئەو خەلكانەي ئەو پۇزگارەدا وابووبى، وەك چۆن پىاوئەكە بۆي ھەبووہ لەگەل كەنيزەكەكەي خۆي دا جووت بى، ئافرمتىش بۆي ھەبووہ لەگەل كۆيلەكەي خۆيدا جووت بى! ئنجا دوايى كە ئافرمتەگانى مىسپ رەخنەيان لىگرتوہ، لەبەرئەوہ بووہ، كە چۆن دەبى كە ئافرمتىك كە

خیزانی عهزیزی میسره، له‌گه‌ن غولام و کۆیله‌یه‌کی خۆی دا هه‌ئسو کهوتی
ئاوا بکات و ته‌ماعی تیبکات؟!

به‌لام پیم وایه : نه‌وه ری له‌وه‌ش ناگری که پیشتر نه‌وه ئافرته‌ته‌ چاویکی
لیداگریتیو، ئامازه‌یه‌کی دابیتی و جۆره‌ قسه‌یه‌کیشی له‌گه‌ن کردبی، به‌لام
یوسوف هه‌ر گۆی پینه‌دابئی، هه‌تا دواپی وه‌ک ده‌ئین: به‌ کوردیی شووتیی،
داوای لی کردوه: نه‌وه کاره‌ خراپه‌ی له‌گه‌ن دا بکات !

(۴) - ﴿ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ﴾، یوسوف گۆی: په‌نا به‌ خوا، یانی: په‌نا به‌ خوا
ده‌گرم، هه‌ر خوا په‌نا پیبراوی منه، که من کاری وا بکه‌م .

شیکردنه‌وه‌ی وشه‌ی : (مَعَاذُ) : (مَصْدَرٌ مِمِّی اسْمٌ لِلْعَوْدِ، وَهُوَ اللَّجَا إِلَى
مَكَانٍ لِلتَّحَصُّنِ، وَأَنْتَصِبَ هَذَا الْمَصْدَرَ عَلَى الْمَفْعُولِيَةِ الْمُطْلَقَةِ نَائِبًا عَنْ فِعْلِهِ
الْمَحْدُوفِ، وَالتَّقْدِيرُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مَعَاذًا، فَلَمَّا حَذَفَ، الْفِعْلُ جُعِلَ الْإِسْمُ الْمَجْرُورُ
بِبَاءِ التَّعْدِيَةِ مُتَّصِلًا بِالْمَصْدَرِ بِطَرِيقِ الْإِضَافَةِ فَعِيلٌ: مَعَاذَ اللَّهِ، كَمَا قَالُوا:
سُبْحَانَ اللَّهِ، عَوْضًا عَنْ أَسْبَحُ اللَّهُ) (۱).

واته: (مَعَاذُ) چاویکی میمییه، ناوه بو (عَوْدُ)، که به مانای په‌ناپیبردن
دی، په‌نا بردن به شوینیک که مرؤف له‌وی دا پاریزراو بی، ئنجا نه‌وه چاوه‌که
مه‌نصوب بووه له‌سه‌ر حاله‌تی (المفعول المطلق) که له شوینی کرداریک
دانیشه‌وه که قرتینراوه، ته‌قدیره‌که‌ی به‌م شیومه‌یه: په‌نا به‌ خوا ده‌گرم به
په‌نا پیگرتن، ئنجا دواپی نه‌وه‌ی (فعل)ه‌که‌ی قرتینراوه، ناوه‌که (واته): (أعوذ
بالله) { ی به‌کسه‌ر په‌یومه‌ست کراوه به‌ چاوه‌که‌وه، به‌ شیوه‌ی پال ویدران و
گوتراوه: (معاذ الله) وه‌ک چۆن گوتراوه: (سُبْحَانَ اللَّهِ) له‌ جیاتی بگوتری:
(أَسْبَحُ اللَّهَ) خوا به‌ پاک ده‌گرم، یه‌کسه‌ر گوتووایانه: (سُبْحَانَ اللَّهِ) واته:
خوا به‌ پاک ده‌گرم، به‌ به‌پاک گرتن .

(۵) - ﴿ إِنَّهُ رَبِّي ﴾، بېگومان ئەو بەخىوكەرى منە، كە ئەگەر مەبەست پېئى مېردى ژنەكە بى، واتە: ئەو ھاوسەرەى تۆ، كە تۆ دەتەوى بېمە سەر شوئىنى ئەو و خىانەتى لېيكەم، ئەو بەخىوكەرى منە، مشوورخۆرى منە، سەرپەرشتيارو خاومنى منە .

هەندېكىش گوتوويانە: مەبەست پېئى خواى پەرومردگارە، واتە: خوا ﷻ ئەو پەرومردگارەمە كە پەناى پېدەگرم، ئەو پەرومردگارو بەخىوكەرو مشوورخۆرى منە .

بەلام واپېدەجئ مەبەست پېئى مېردى ژنەكەبى، واتە: مېردەكەى تۆ، ھاوسەرەكەى تۆ، بەخىوكەرو مشوورخۆرى منە، چونكە وشەى (رَبِّ)، تەنيا بۆ خواى پەرومردگار بەكاردئ (الرَّبِّ)، ئەگەر (ال)، لەسەر بى، يانى: پەرومردگارئك كە ماناى تەواوى پەرومردگارئىتى تېدايە، بەلام بەبى (ال)، وشەى : (رَبِّ) بۆ جگە لە خواش بەكاردئ، وهك (رَبِّ البَيْتِ)، (رَبِّ الإِبْلِ)، يانى: خاومنى مائەكە، خاومنى حوشترەكان .

(۶) - ﴿ أَحْسَنَ مَوَآئِ ﴾، باش منى حەواندۆتەووە پەناى داومو رېئزى لى گرتوم، جېگاو رېگاو نان و بەرگو پۆشاك و...هتدى، بۆ دابىن كردووم، ئنجا لە بەرانبەر خزمەت و چاكەى ئەودا، نابى من خراپەى لەگەلدا بكەم، ئەو ئەگەر مەبەست پېئى مېردى ژنەكە بى، بەلام ئەگەر مەبەست پېئى خواى پەرومردگار بى، واتە: دوا رۆزى منى باش كردو، بەوہى كە لە گوناھ لام دەدات، ياخود پەرومردگارم ئەو بارودۆخە باشەى بۆ روخساندووم .

(۷) - ﴿ إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴾، بېگومان ستەمكاران سەرفراز نابن، واتە : من ئەگەر داوئىن پېسىى لەگەل تۆدا بكەم، بە حەپرامىى لەگەل تۆدا جووت بىم ، ئەو ستەم دەكەم :

۱- ھەم ستەم لە خۆم دەكەم .

۲- ھەم ستەم لە خاومنەكەم دەكەم .

۳- هەم ستم لە تۆ دەکەم .

۴- هەم ستم لە گۆمەنگا دەکەم .

۵- ئنجا ئەگەر منداڵیکیشمان پەیدابیی، که زۆل دەردەچی، ستم لەویش دەکەم.

واتە: ئەوانەى زینا دەکەن، زیناکردن، ستمیکی هەمەلایەنەیه، بیگومان سەرفرازناپن، منیش پەنا بە خوا دەبەم: لەو کەسانە بەم، که سەرفرازناپن، بە هۆی ستم کردنەوه.

مەسەلەى دووهم : عەزم جەزم کردنى ژنەکەى عەزیزى میسر، لەسەر پەلاماردانى یوسفو، بڕیارنەدانى یوسف بە پەلامارنەدانى ژنەکە، بەهۆی بینینی بەلگەى پەروەردگاریهوهو بەهۆی ئەوهشەوه: لى لادرانى خراپه و شوورەى :

وهك خوا فەرموویەتى: ﴿ وَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّآ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ۚ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهٗ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١١﴾

شیکردنەوهی ئەم نایەتە بەتایبەت پستەى

﴿ وَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا ۚ ﴾ لە چوار بڕگەدا :

هەلبەتە هەندى لە بڕگەکانى مشت و مریکی زۆریان لەسەرە، بۆ دەورى حەفدە (۱۷) لاپەرەمان بۆ توێژینەوه لەبارەى ئەم نایەتە موبارەکەوه، تەرخان کردوون :

(۱) - ﴿ وَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ ﴾، واتە: بە دنیایی ژنەکە نیازی بۆ لای یوسف کرد.

(۲) - ﴿ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّآ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ۚ ﴾، هەر وها یوسفیش ئەگەر بەلگەى پەروەردگارى نەدیبايه، نیازی پوووهو ژنەکە دەکرد .

دەربەند، كە خوارەكەى شىوو دۆلتىكى قوول بوو، ويستيان پىغەمبەرى خوا
 ﷺ كە سوارى حوشترەكەى بوو، ھەلىدىرن و بەو شىۋەيە بىغەوتىنن .

۳- لە سوورەتى (ال عمران) ئايەتى (۱۲۲) دا، دەفەرموى: ﴿ إِذْ هَمَّتْ
 طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا ... ﴾ ، واتە: ياد بکەوھ كاتىك دوو كۆمەل لە
 ئىۋە ويستيان: بترسىن، پاشەكشە بکەن.

ئەوھش كاتىك بوو كە عەبدوللاى كورى ئوبەييە بە خۆى و سىيەك
 (۱/۳) ى سوپايەكەى پىغەمبەر ﷺ مۇھ، كە ھەموويان دل نەخۇش و ئيمان
 بىھىز، ياخود مونافىق و دىغەل بوون، بە بيانوى ئەوھى كە پىغەمبەر ﷺ ،
 بە قسەى گەنجەكانى كىردوھ و چۆتە دەر لە مەدىنە، بە قسەى عەبدوللاى
 كورى ئوبەييە و رىش سىيەكانى نەكىردوھ، لە مەدىنەدا بىمىنىتەوھ، بە
 خۆى و سىيەك (۱/۳) سوپايەكەوھ گەپايەوھ، ئنجا دوو كۆمەلىش، دوو
 ھۆزىش، لە سوپايەكەى پىغەمبەر ﷺ دابوون، ويستيان چا و لە وان بکەن،
 بەلام دوايى ھاوھلان ئامۇزگارىيان كىردن و، لەگەل مونافىقەكان
 نەگەرەنەوھ، پىغەمبەرى خوايان ﷺ ، لەو مەيدانە بەجىنەھىشت .

۴- لە سوورەتى (النساء) ئايەتى (۱۱۳) دا، دەفەرموى: ﴿ وَوَلَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَّائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ ... ﴾ ، واتە: (ئەى
 موھەممەد ﷺ)، نەگەر بەخشى خوا لەسەر تۆ نەبووايە، كۆمەلىكىيان
 ويستيان، يان كۆمەلىكىيان دەيانويست تۆ گومرا بکەن، سەرت
 لىبشىۋىنن .

۵- لە سوورەتى (غافر) ئايەتى (۵) دا، دەفەرموى: ﴿ ... وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ
 بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ ... ﴾ ، واتە: ھەر كۆمەلگايەك، ھەر ئۆمەتتىك، نىازى
 ئەوھيان بوو كە پىغەمبەرەكەيان بگرن، واتە: سزاي بدن، ياخود بىكوژن.
 كەواتە: وەك دەبىنن، وشەى (ھم) لە قورئاندا كە بەكارھاتوھ، زياتر
 پەيوەست بووھ، بە كىردوھەكانەوھ، نەك بە كەسەكانەوھ .

بەلگەى دووهم: ئەوهمیە کە ئافرمتە کە دلى خۆى ساغ کردۆتەووه و بریارى

یەكجارەكى داوه، كە ئەگەر یوسف دەستى لەگەل تىكەل بکات، لەگەلیدا بە حەرەمى دەست تىكەل بکات، بەلام وشەى (هَم) بۆ نيزىك كەوتنەووى (مُقَارَبَة) یە لە كارىك نەك بریارى تەواو: (كَانَتِ الْمَرْأَةُ مُصَمَّمَةً عَلَى الْمَوَاقِعَةِ، وَالْهَمُّ لِلْمُقَارَبَةِ)، بەئى: وشەى (هَم)، واتە: وىستى و، بۆ نيزىككەوتنەوومىە لەو كارە، نەك بۆ بریارى یەكجارەكى .

كەواتە: لیرەدا (هَم) لەگەل ئەو نەگونجى كە مەبەست پى دەست تىكەل كەردن بى، چ بۆ ئافرمتەكە، چ بۆ یوسف، نەم وشەىە ئەو نەگەىەنى، چونكە وشەكەى پىشتر: ﴿ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ﴾، زۆر ئاشكرایە لەوبارەووه: ژنەكە گوتى: وەرە پىش، خۆم بۆ نامادە كەردووى، نەم تەعبیرە بەروونى ئەووى گەیاندوه، كەواتە: ئەووى دىكەیان: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِوَاءِ ﴾، واتە: وىستى كە پەلامارى بدات و سزای بدات .

بەلگەى سێهەم: (الْوِقَاعُ لَيْسَ مِنَ فِعْلِ الْمَرْأَةِ حَتَّى تَهْمَ بِهِ، وَإِنَّمَا

نَصِيْبُهَا مِنْهُ الْقَبُولُ وَالتَّمَكِينُ لِمَنْ يَطْلُبُهُ مِنْهَا)، دەست تىكەل كەردن و جووت بوون، كەردەووى ئافرمت نىە، تاكو ئافرمت بىهوى بىكات، بەلكو بەشى ئافرمت لە جووت بووندا، هەر ئەوهمیە كە نامادەى دەربرى و، ئەو كەسەى كە ئەووى لى داوا دەكات، ئەو قبوولى بکات و لەگەلى هاوكار بى.

بەلگەى چوارەم: (يُوسُفُ لَمْ يَهُمْ بِذَلِكَ الْفِعْلِ أَصْلًا، كَمَا تَدُلُّ عَلَيْهِ

الآيَةُ وَالآيَاتُ بَعْدَهَا)، بە دنىایىهوه یوسف نیازى ئەو كارەى هەر نەبووه، وهك نایهتەكە باسى دەكات، { كە دەفەر موئى: ﴿ لَوْلَا أَن رَّأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ ﴾، چونكە بە پى رايەكى دىكە، وهك دواىى دەیهینىن، یوسف بە هوى ئەووه كە بەلگەى پەرەمردگارى بىنیهوه، بەدنىایىهوه نیاز (هَم)ەكەى هەر نەبووه { هەر وهما نایهتەکانى دواپىشى دەیگەىەن .

ننجا وهك پيشتريش گوتم: من ئەم رايەم بە دلەو پيەم وايە بە هيچ جوړيک: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا ﴾، په يوه نديي به ووهه نيه که تويزمهروانی قورئان، زور سەری خويان پيوه قال کردوه، وهك دوايي باسی دهکەم، چونکه رستهکەي پيشی که دەفەرموی: ﴿ وَرَوَدَتْهُ اَلَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهٖ وَعَلَقَتِ الْاَبْرَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ ﴾، نیدی نهوه تيبهري: نهو زنهی که یوسف له مالهکەي دابوو، ويستی له خشتهی بهري، ويستی یوسف له رايهکەي خوێ لاداو بيهينيته سەر رای خوێو، پيی گوت: ومهه پيش، ياخود دەست پيیکه، نهوه من بووت نامادهم!

نهوه تيبهري، بهلام نهوهی ديکه: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا ﴾، واته: دواي نهوهی که یوسف گوتی: ﴿ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّيَ اَحْسَنُ مَثْوٰى اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ ﴾، يانی: دواي نهوهی یوسف ملی نهداو بهرپهرجی دايهوه، کهواته: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا ﴾، قوناغیکی ديکهيهو، کاتيک یوسف بهرپهرجی دهاتهوهو، پشتی تیدهکات، نهو ئافرته دمیهوی: سزای بدات، ننجا یوسفیش که دزمانی ئافرتهکه دمیهوی پهلاماری بدات، دیته دلی که نهویش بهرگری له خوێ بکاتو لیی بدات، بهلام دوايي که بهلگهی پهرومردگاری دهبینی، که له عهقلو دلی دايهو نیمانهکيهتی - وهك دوايي باسی دهکەين - له جياتی نهوهی که بهرگری له خوێ بکاتو دهستهوکهريی لهگهڵ بکاتو پهلاماری بداتهوه، راکردن ههلدەبژیرئو دزمانی که نهوميانی سهلامهتتره.

سانای دووهم :

هەر کامیان ويستويهتی، زينا بکات: هەرچی ژنهکيه به جهزمییو به دلی خو لهسەر پهکلاکردنهوهو ساغ کردنهوهوه، بهلام یوسف به خهتهرهی دلّو به نارمزوو جوولانی تهنيا، نهویش به هوێ بينینی بهلگهی پهرومردگاريهوه، نهو خهتهرميهشی له دلّدا لاجووه .

یه‌کئیک له زانیان که (القرطبی) له تفسیره‌که‌ی خویدا^(۱) لئی نه‌قل ده‌کات، ئەم عیبارەتە‌ی هیناوه، که بۆ ئەم مانایە جوانی داپشتوه، دە‌ئێ :
(جَرَى مِنْ يَوْسُفَ هَمًّا، وَكَانَ ذَلِكَ الْهَمُّ حَرَكَةَ طَبَعٍ مِنْ غَيْرِ تَصْمِيمٍ
لِلْعَقْدِ عَلَى الْفِعْلِ ...، وَقَدْ يَخْطُرُ بِقَلْبِ الْمَرْءِ وَهُوَ صَائِمٌ : شَرِبُ الْمَاءِ الْبَارِدِ،
وَتَنَاوُلُ الطَّعَامِ اللَّذِيذِ، فَإِذَا لَمْ يَأْكُلْ وَلَمْ يَشْرَبْ، وَلَمْ يُصَمِّمْ عَزَمَهُ عَلَى
الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ، لَا يُؤَاخَذُ بِمَا هَجَسَ فِي النَّفْسِ).

واته: ئەوه‌ی که بۆ یوسوف هاتۆته پێش، ته‌نیا جوړئیک له جوولانی سروشتی بووه، به‌ره‌و ئەو کاره خراپه، به‌بێ ئەوه‌ی دئی خو‌ی له‌سه‌ر ساغ بکاته‌وه، (ئنج‌ا وینه‌یه‌ک دینیت‌ه‌وه، ده‌ئێ) جاری وایه بابای به‌رژوو دئی بۆ ئاوئیکی ساردو خو‌ش ده‌چئ که بیخواته‌وه‌و، دئی بۆ خواردنئیکی به‌ تام ده‌چئ، وه‌ک دل بۆ‌چوون، به‌لام وه نه‌بئ نیازی وایئ که ئاوه‌که بخواته‌وه، یان خواردنه‌که بخوات، ئنج‌ا ده‌ئێ: ئە‌گه‌ر ئاوه‌که‌ی نه‌خوارده‌وه‌و خواردنه‌که‌ی نه‌خواردو دئی خو‌ی له‌سه‌ر ساغ نه‌کرده‌وه، ئە‌وه بی‌گومان له‌سه‌ر ئەوه‌ی وه‌ک خه‌ته‌ره به‌ دئیدا هاتوه، هه‌چ گونا‌هئیکی ناگاتن‌و له‌سه‌ر ئەوه تووشی لئیرسینه‌وه‌و سزا نابن .

له‌وباره‌وه‌ش دوو فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دینین :

یه‌که‌م: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمَلَهَا، فَارْتَبُوهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هَمَّ بِحَسَنَةٍ، فَلَمْ يَعْمَلْهَا. فَارْتَبُوهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمَلَهَا فَارْتَبُوهَا عَشْرًا } ، { رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ : (۳۳۰) .
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ } .

واته: پێغه‌مبه‌رخوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: هه‌ر کات به‌نده‌ی من به‌دئێ داهات خراپه‌یه‌ک بکات، له‌سه‌ری مه‌نووسن. (هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌دئێ داهات‌ه‌وه)، ئنج‌ا ئە‌گه‌ر کردی، خراپه‌یه‌کی بۆ بنووسنو، هه‌ر کاتئیک چاکه‌یه‌کی به‌دئێ هاتو ئەنجامی نه‌دا، چاکه‌یه‌کی بۆ بنووسنو، ئە‌گه‌ر ئەنجامیدا، ده (۱۰) چاکه‌ی بۆ بنووسن .

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۹، ص ۱۳۷.

لیردها مه بهست له خرابه به دل داها تن، نهومیه که نینسان بریاری
له سهر نه دابینو، دلی له سهر نه چه سپان دین، نهومی هه روا ها که زایی به
دلی دادیت .

دووم : پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : { إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأُمَّتِي عَمَّا حَدَّثْتُ بِهِ
أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَكَلِّمْ، أَوْ تَعْمَلْ بِهِ } ، { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۵۲۸)، وَمُسْلِمٌ
بِرَقْم: (۳۲۷)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۴۳۵)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۲۰۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ
بِرَقْم: (۱۱۸۳)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (۲۰۴۰)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، وَصَحَّحَهُ
الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْم: (۴۴۵۰) .

واته: بیگومان خوا چاوپوشی له نومه تی من کردوه، لهومی که به
دلیدا دیت، مادام قسه ی پی نه کردین و کردهومی پی نه کردین.

نهومی که به دلیدا دین، واته: به دلی دادی و پی ناخوشه، یان به
دلی داها توه له کاتی هه لچوونیک دا، شتیکی به دلدا ها توه، به لام دواپی
نیه تی خوی له سهر ساغ نه کردوته وه و نه یکردوه به بریار.

مانای سییهم :

نهومیه که یوسف هه خه ته ره شی نه کردوه، چونکه عیبار ته که وا
ده خوازی خوا ده فه رموی: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ﴾ ، نه وه به نسبت نافرته که وه
دیاره، نه گه مه بهست له ﴿ هَمَّتْ بِهٖ ﴾ ، راناو که له (به) دا، بجیته وه
بو سهر زینا و دست تیکه لئی، که هم به (ل) و، هم به (قد) جه ختی
له سهر کراوته وه، دیاره که دلی خوی له سهر ساغ کردوته وه، به لام له
باره ی یوسف وه: ﴿ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهٖ ﴾ ، هه روه ها نه ویش
ویستی و نیازی تیکه لئی نافرته که ی بوو، نه گه به لگه ی په روه ردگاری
نه دیبایه .

ئنجنا زانایان گوتووویانه : (لولا: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ، وهذا اختيار أبي حيان)، وهك (الشنقيطي) له (أضواء البيان)^(۱) دا، هیناویهتی، واته: (لولا) پیتیکه به‌گاردمهینری بۆ نه‌بوونی شتیک، به‌هۆی بوونی شتیکه‌وه، ﴿وَهُمْ بِهَالَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾^(۲)، نه‌گهر به‌لگه‌ی په‌رومردگاری نه‌بینیبايه، نه‌ویش نیازی نه‌و ئافرته‌ی دمبوو.

که‌واته: به‌ دلنیاپییه‌وه له‌لایهن یوسوفه‌وه، نیازو مه‌به‌ستیک - بۆ زیناکردن- په‌یدا نه‌بووه، به‌هۆی هه‌بوونی به‌لگه‌ی په‌رومردگارییه‌وه، که نه‌و نیمان و عه‌قیدمیه، که له‌ دل و دموونیدا بووه.

ئنجنا لی‌رمدا وه‌لامی (لولا) به‌ پتی هه‌ندیک را: ﴿لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ (ای: لکان ما کان)، یانی: نه‌گهر به‌لگه‌ی په‌رومردگاری نه‌دیبايه، نه‌وه دمبوو که دمبوو.

که‌واته: ﴿لَمْ يَقَعْ مِنْ يُوسُفَ هَمَّ أَصْلًا بِنَاءٍ عَلَى أَنْ الْهَمَّ مُعَلَّقٌ بِأَدَاةِ الْإِمْتِنَاعِ الَّتِي هِيَ (لَوْلَا) عَلَى انْتِفَاءِ رُؤْيَةِ الْبُرْهَانِ، وَقَدْ رَأَى الْبُرْهَانَ، فَانْتَفَى الْمُعَلَّقُ عَلَيْهِ﴾^(۳)، که‌واته: به‌ دلنیاپییه‌وه نیازیک له‌لایهن یوسوفه‌وه نه‌بووه، چونکه نیاز هه‌بوونه‌که په‌یوست بووه به‌ نه‌بوونی به‌لگه‌ی په‌رومردگارییه‌وه، ئنجنا که به‌لگه‌که بووه و بینویهتی، مانای وایه نیازو مه‌به‌سته‌که نه‌بووه .

مانای چوارم :

نه‌ویش که زۆر نیزیکه له‌ مانای یه‌که‌مه‌وه (د. محمد راتب النابلسی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا هیناویهتی، نه‌ویش جوانه، ده‌لی: (هي هَمَّتْ بِالرُّنَا. وَهُوَ هَمٌّ بِالذَّفْعِ) واته: هه‌رکه‌سه (هم)ه‌که‌ی، (نیازو مه‌به‌سته‌که‌ی) به‌ پتی

(۱) ج ۲، ص ۲۱۸.

(۲) أضواء البيان للشنقيطي، ج ۲، ص ۲۱۸.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پيشوو .

خۆی بووه، شتیك بووه كه لهو بوشیتهوه، ئافرتهكه مه‌بهستی چی بووه؟ مه‌بهستی نهوه بووه كه له‌گه‌ڵ یوسوف دا به‌ چه‌رامیی ده‌ست تیكه‌ڵ بکات، نه‌دی نیازو مه‌بهستی یوسوف چی بووه؟ نه‌وهی كه به‌لایه‌وه گ‌رنگ بووه، نه‌وه بووه كه سه‌لامه‌ت بی‌و، نه‌و ئافرته له‌ كو‌ڵ خۆی بکاته‌وه، كه‌واته: ﴿ هَمَّتْ بِهٖ ﴾، (أَي: وَلَقَدْ هَمَّتْ بِالرَّزَا مَعَهُ)، واته: ژنه‌كه ویستی زینای له‌گه‌ڵ بکات، ﴿ وَهَمَّ بِهَا ﴾، (أَي: هَمَّ بِضَرِيهَا)، واته: یوسوف ویستی لیبیدات، یان: له‌ خۆی دووری بخاته‌وه، یان نازاری بدات، تاكو له‌ كو‌لی بیته‌وه، به‌لام نه‌ومشی هه‌ر نه‌کردوه، چونكه به‌لگه‌ی په‌روه‌ردگاری له‌ عه‌قل و دلی خۆی دا بینی، كه‌ نه‌و ئافرته هاوسه‌ری نه‌و پیاومیه، كه‌ خاومنیه‌تی و نه‌ویش كو‌یله‌یه له‌ مایان دا، نیستا نه‌گه‌ر لیی بدات و سزای بدات، نه‌و کاته قسه‌ی نه‌و ئافرته سوار ده‌بی، له‌وانه‌یه بلن: نه‌و ویستوویه‌تی ده‌ستدریژییم بکاته سه‌رو من ملم نه‌داوه، بۆیه لیی داوم .

که‌واته: نه‌م چوار مانایه هه‌ن، وه‌ك گوتم: من مانای یه‌که‌میانم له‌ هه‌موویان زیاتر به‌ دل‌ه‌و، مانای چواره‌میش پ‌یی تیده‌چی، دیاره مانایه‌کانی دیکه‌ش هه‌ر گونجاون، به‌لام من مانای یه‌که‌میانم له‌ هه‌موویان زیاتر به‌ دل‌ه‌و به‌لگه‌کانیشم هی‌نانه‌وه .

تیشك خستنه سەر سی مهسهلهی گرنگ

(۱) برهان .

(۲) پاکیتی یوسف .

(۳) شکاندنی ژمارەى پێوانەى له پاکیتیى دا

مهسهلهى به كهم: ئەو بەلگە (برهان)ە چى بووه، كه یوسف

ببینویهتی، كه دمهفرموی: ﴿لَوْلَا اَنْ رَّمَا بُرْهَنْ رَبِّهٖ﴾؟

ئەگەر بەلگەى پەرۆردگارى نەدیبايه، یوسفیش نیاز (هم)ى دەکرد، لهو بارهوه دوو را هەن، كه من رای یه كه میانم به دلە :

۱- ئەویش ئەومیه كه ئەو بەلگەیهى پەرۆردگارى، بریتی بووه لهو ئیمان و

عهقیدهو بهندایهتیی بۆ خواو خواناسیی و خواپه‌رستییەى كه له نێو عهقل و دڵیدا هه‌بووه، یانی: ئیمانەكهى خۆى بینویه، به چاوی عهقل و

دل، وهك خۆى پەرۆردگار له سوورپهتی (الأعراف) دا دمهفرموی: ﴿إِنَّ

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَآئِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْفِتَنِ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

واته: بێگومان ئەوانه‌ى كه پارێز ده‌كهن، هەر كاتێك وه‌سوه‌سهیه‌ك له

شه‌یتانه‌وه ده‌ورى دان، یه‌كسه‌ر دێته‌وه بیریان، (واته: ئیمانەكه‌یان

هۆشیاریان ده‌كات هوه و بیداریان ده‌كات هوه و ده‌یانخاته‌وه حاله‌تى

هۆشداریی) یه‌كسه‌ر ده‌بن به‌ بینەر بۆ فێل و پیلانى شه‌یتان، به‌لام

برایه‌كانیان، (واته: برای شه‌یتانه‌كان، ئەوانه‌ى كه ته‌سلیمی ئیراده‌ى

شه‌یتانه‌كان بوون)، شه‌یتانه‌كان رستیان بۆ درێژ ده‌كهن، له‌ بێمراڤیی و

له‌ بێئاكامیی و له‌ سه‌رگه‌ردانیی داو، هیچ كه‌مه‌تر خه‌میی ناكهن .

ھەئبەتە پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لە ھەموو كەس زياتر شايانى ئەومن كە بەھۇى ئەو ئيمان و تەقوايەو، كە لە دل و دەروونياندا ھەيە، زوو بېدارو ھۇشياربەنەو، شەيتان نەتوانى كلاويان لەسەر بىنى و فرىويان بداتو ھەئيان خەلەتېنى، چ شەيتانى مرقۇف، چ شەيتانى جىنن .

كە بېگومان ئەو ماناى رېك و راستو بە عەقل و دلەو نووساوە، بۇ وشەى: ﴿بُرْهَنَ﴾ ، كە دەفەرموى: ﴿لَوْلَا أَن رَّأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ ، چونكە: (رؤیة) لە زمانى عەرەبىيى دا، دىتنى چاوى (الرؤیة البصریة) ھەيەو دىتنى دەروونى (الرؤیة القلبیة) ش ھەيە، واتە: بە چاوى عەقل و دل ئەو ئیمانەى خۇى بىنىو، ئەو خواناسىن و پارىزكارىيەى لە دلئى دا بوو، بوو بە ماىەى بەرچاوپروونىي و دەربازبوونى .

۲ - مانايەكى دىكە: كە من بە لامەو دەتكرادەيە، ئەومىيە كە زۆر لە تەفسىرەكان بە شىوازو رىوايەتى جۇراوجۆر ھىناويانە، بۇ وئىنە: خاومنى (اضواء البيان)، (محمد أمين الشنقيطي) لە تەفسىرەكەيدا^(۱)، بىستو چوار (۲۴) رىوايەتو ھىكايەتى ھىناون، كە من پىم سەيرە توپۇزمەوانى قورئان رەحمەتى خاويان لى بى، ئەو ھىكايەتانەيان چۆن ھىناون! چۆن لە يوسوفيان وەشاندۆتەو ئەو ھىكايەتانەى بۇ بىنن! كە نە ئايەتەكە دەلالەتەيان لەسەر دەكاتو، نە ھىچ كامىكىيان سەنەدىكىيان ھەيە بۇ سەر پېغەمبەر ﷺ، ھەموويان لە ئىسپرائىلياتەو وەرگىراون، يان بە عەقل و خەيال و ھەمى خۇيان ھەئيان بەستوون، بۇ وئىنە:

يەك : يەككە لەوانە، دەئى: بەئىگە (برهان) دەكە ئەومبوو كە يوسوف دۇخىنى كردۆتەو دە دانىشتو بۇ ئەو ئافرەتە كە خرابەى لەگەلدا بىكات، بەلام دىوارەكە بۆتە شاشەيەك و وئىنەى بابى خۇى بىنيو، كە بەنجەى خۇى گەزىو دە ناماژەى بۇ كردو: يوسوف! ئەو خەرىكى چى؟ چۆن شتى وا دەكەى؟!

دو: بەئكو لە ھەندىك حىكايەتى دىكەدا مەسەلەگە زياتر تۆخ
كراوتەو، گواپە ھەر چەند بابىشى خۆى پيشان داو، يوسوف ھەر
وازی نەھیناوە، تاكو جبريل دەستى لە پشت داوو مستىكى لىداو،
ھەرچى ئارموزو (شهوة) بوو لە بەدەنى دا نەماو!

كە بىگومان بە پىي ئەو حىكايەتەنە بى، كەرە عەوامىكىش ئەگەر
جبريل خۆى پيشان بەدات، بابى خۆى پيشان بەدات لە دىواردا، رەنگە
ھەر شىت بى، نەك ھەر ئارموزو نەمىنى! بەلام ئەوان دەلین: يوسوف
بەو شتانەش ھەر نەپرینگاوتەو!!

سى: ھەندىك دەلین: ئافرەتەكە كە وىستووئەتى ئەو خراپەيەى لەگەندا
بكات، يوسوفىش كە خۆى بۆ نامادە كردو، بتىك لەوئ بوو، ئافرەتەكە
چوو پەردەيەكى بەسەردا داو، يوسوف گوتووئەتى: ئەو چى دەكەى؟
ئافرەتەكە گوتووئەتى: با ئەو پەرستراو ئىمە نەبىنى، ئنجا يوسوف
گوتووئەتى: ئنجا ئەگەر تۆ بتىك بشارىو، ئەدى من خواى پەروردگار!
كە ئاگادارى ھەموو شتىكە، چۆن خۆمى لى بشارمەو؟!

ئنجا من نامەوئ لەسەر باسكردنى ئەو جۆرە حىكايەتەنە بەردەوام
بم، پيشم وایە نەدەبوو توئزەرموانى قورئان ئەو جۆرە حىكايەتەنە بىنن.
نازانم چۆن و بە چ پالئەرىك ئەوانەیان ھیناوە، چونكە پىاوئىكى وەك
يوسوف عليه السلام، كە پىغەمبەرى خواپە، پىوئىستى بەو ھەموو شتانە ناكات تاكو
واز لە زىنا بىنى، بەئكو ئىمان و عەقىدەكەى، خواناسىيەكەى، پەيوەندى
لەگەل خواو بەندايەتییەكەى بۆ خوا، دلەكەى كە پىبوو لە تەقوا، بەس
بوو بۆ ئەوئ بىپرینگىننەو، بە بەئگەى ئەو كە جگە لە يوسوفىش.
كەسانى وابوون كە ئەو جۆرە حالانە لىيان روويان داو، بۆ وئە:

بەندە وەك لە شوئىنى دىكەش دا باسە كردو، كاتىك لە تافى لاوتىتى
دا بووم، چەند جارىك لەو حالەتەنەم بۆ ھاتوونە پيشو، خواى
مىھربانىش پاراستوومى، ھەئبەتە ئازايەتى خۆم نەبوو و پاراستنى
خواى بە بەزمى بۆتە قەئغان و پارىزەرم، ئىدى نازانم، ئايا ھەندىك

له‌وانه که نهو جووره حیکایه‌تانه‌یان هی‌نانون، له هه‌مبانه‌ی خو‌یاندایا
گو‌یزیان ژماردوه، یان هۆکار چی بووه؟!

گرنگ نه‌ومیه شتیکی بی‌جی‌یه نهو هه‌موو حیکایه‌تانه ریز بکه‌ن و
بلین: یوسوف بۆیه تووشی نهو گونا‌هه نه‌بوو، چونکه ناوا بووو ناوا
بووو ناوا بوو، به‌لام نهو حیکایه‌تانه هی‌چی‌یان بی‌ویست ناکه‌ن، چونکه
نه‌گهر وابووا‌یه^(۱)، نهو کاته هیج نازایه‌تی نه‌ده‌بوو بۆ یوسوف، خوای
کاربه‌جی که هی‌نده مه‌دحو ستایشی ده‌کات، نه‌گهر دوای نه‌وه‌ی نهو
هه‌موو شتانه‌ی پیشان درابی، ننجای وازی لهو گونا‌هه هی‌نابی، چ
نازایه‌تییه‌کی یوسوفی تیدا‌یه؟، نه‌وه که‌ی مه‌دحه؟، له‌راستی دا نه‌وه
زهمم و ناشیرین کردنیکی زوره بۆ یوسوف!!

خو لهو زانایانه خو‌ش بی، که نهو حیکایه‌تانه‌یان هی‌نانون، که
هه‌ندیکیان سه‌نه‌ده‌کانیان ده‌گیرنه‌وه بۆ سه‌ر هه‌ندی له هاوه‌لان، وه
هه‌ندیکیان ده‌گیرنه‌وه بۆ لای شوینکه‌وتووان (تابعین) به‌لام بی‌گومان هه‌ر
که‌سێک بی، ته‌نیا قورئان هه‌قی ره‌های تیدا‌یه‌و، له دوای قورئانیش
سوننه‌تی سه‌حیحی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌ویش نه‌وه‌ی لی‌ی دنیابین که
پی‌غه‌مبه‌ر کردوویه‌تی، یان فه‌رموویه‌تی، یان دانی پیداناره، به‌لام جگه
لهو دوو سه‌رچاوه روون و بی‌چهندو چوونه، هه‌ر که‌سێکی دی هه‌ر
قه‌سه‌یه‌ک بکات، مادام له‌گه‌ل عه‌قل، یان له‌گه‌ل واقیع، یان له‌گه‌ل
قورئان و سوننه‌تدا، تیکبگیری، مالی قه‌لبه‌و سه‌ر به‌خاوه‌نیه‌تی، ننجای
نهو خاوه‌نه‌ی هه‌ر که‌سێک بی، نه‌گهر واش نه‌که‌ین، نیسلام له‌جیاتی
دوو سه‌رچاوه روونه‌که‌ی قورئان و سوننه‌ت، پر ده‌بی له‌حیکایه‌تو
نه‌فسانه‌و شتی وه‌میی و خه‌یالی .

مه‌سه‌له‌ی دووهم: نه‌ومیه که پاکیتی یوسوف ﷺ له شه‌ش لاوه (من

سته‌ اطراف) دهرخراوه، نه‌ویش هه‌موو نه‌وانه‌ن که په‌یوه‌ندیان به‌

(۱) واته: نه‌گهر یوسوف له‌بهر خو‌پیشاندانی بابی، یان جبریل، یان... هتد، تووشی نهو گونا‌هه
نه‌بووا‌یه، هیج نازایه‌تی نه‌بوو .

به‌سهرهاتی یوسوفه‌وه هه‌یه، که هه‌موویان به‌رائه‌تی یوسوفیان

دهربرپوه : نه‌وانیش :

- (۱) خوای په‌رومردگار .
  - (۲) ئیبلیس .
  - (۳) ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر .
  - (۴) نافرته‌کانی که ویستیان گه‌له‌کۆمه‌کی له یوسوف بکه‌ن .
  - (۵) می‌ردی ژنه‌که .
  - (۶) شه‌شه‌میش شایه‌ده‌که، که خزمی نافرته‌که بوو .
- با ته‌ماشای بکه‌ین :

۱/ خوا ﴿۱﴾ دهرباره‌ی یوسوف، دوا‌ی نه‌وه‌ی روونی ده‌کاته‌وه، که یوسوف

ته‌سلیمی ئیراده‌ی نه‌وه‌ی نافرته‌ نه‌بوو، له سوورمته‌ی (یوسف) نایه‌تی

(۲۵) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهٖ

كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱﴾،

واته: ناوا به‌وه‌ی شیوه‌یه نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌مان خسته‌به‌ر چاوو دلی، تا‌کو

خراپه‌وه‌ی شوورمیه‌ی، (یان خراپه‌وه‌ی بی‌نامووسیه‌ی) له یوسوف دوور

بخه‌ینه‌وه، چونکه بی‌گومان نه‌وه‌ی له به‌نده‌هه‌ی لێ‌ژارده‌کانمان بوو.

جی‌ی سه‌رنج نه‌وه‌یه که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوٓءَ

وَالْفَحْشَآءَ ﴿۱﴾، خراپه‌وه‌ی شوورمیه‌ی، چونکه ده‌لی: (سوء)، هه‌ر شتی‌که که

مرو‌ف پی‌ی ناخوش بی، (فحشاء) یش هه‌ر شتی‌که که مرو‌ف پی‌ی

ناشیرین بی‌وه‌ی شوورمیه‌ی بی‌وه، خه‌لک به‌ بی‌نامووسیه‌ی و بی‌ئابروویه‌ی

له‌قه‌له‌می بدات، ئنجا خوا ﴿۱﴾ ده‌فه‌رموی: ئیمه (سوء) و

(فحشاء) مان له یوسوف لادا، واته: (سوء) و (فحشاء) روویان له

یوسوف کرد بوو، نه‌که یوسوف روو له‌وان بکات، نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌کی

دی‌که‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که به‌دنیاییه‌وه له‌لای یوسوفه‌وه، نیازیک

خراپ نه‌بووه، (سوء) و (فَحْشَاء) هکه له‌لایهن ژنه‌که‌وه دهستی پیکرد، به‌لام خوا ده‌فهرموی: ئیمه له یوسوفمان لادان، نه‌ک یوسوف پروویان تیپکات و یوسوف لییان لابدری، به‌لکو (سوء) و (فَحْشَاء) خراپه و شوورمیی، پروویان له و کرد بوو، خواش لایدان لیی .

۲ / له باره‌ی ئیبلیس‌هوه: ئیبلیس له سوورپتی (الحجر) دا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که خوا ﷻ، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کپرنووشی ریز گرتنی بو ئاده‌م ﷻ، نه‌بردوه، نه‌فرینی لیده‌کات، ئیبلیس‌یش هه‌ر شه ده‌کات و ده‌لی: ﴿ ... لَا زَيْنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي سَمَاوَاتِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿۴۰﴾، واته: له زه‌ویدا گونا‌هانیان بو دهر‌ازینمه‌وه و تیکر‌پایان بی‌مراد و سه‌رگه‌ردان ده‌که‌م، جگه له و به‌ندان‌ه‌ی تو که هه‌لب‌ژاردن، که خوینراویشه‌ته‌وه (مُخْلَصِينَ)، واته: ساغ که‌ره‌ومن بو کرده‌وه‌کانی خو‌یان، بو به‌ندان‌یه‌تی بو خوا .

که‌واته: یوسوف له گونا‌ه و تاوان دوور بووه، چونکه ئیبلیس گوتوو‌یه‌تی: ده‌سته‌لاتم به‌سه‌ر به‌نده ساغه‌کانت دا نیه: ﴿ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴾ ﴿۴۰﴾، ئنجا خواش یوسوفی به‌وه پیناسه کرده که له به‌نده ساغه‌کانیه‌تی: ﴿ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ .

که ئه‌وه‌ش دهر‌برینی پاکیتی یوسوفه، له‌لایهن ئیبلیس‌هوه .

۳ / ژنه‌که‌ی عه‌زیز: وه‌ک له سوورپتی (یوسف) دا، ده‌فهرموی: ﴿ ... قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْقَنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودَتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ (۵۱) ، واته: ژنه‌که‌ی عه‌زیز گوتی: ئیستا هه‌ق دهر‌که‌وت، زور به‌ پروونی دره‌وشایه‌وه، من بووم داوا‌ی ده‌ست تیکه‌لیم له و کرد و ویستم ئه‌و له خسته‌به‌رم و رازیکه‌م و به‌ینمه سه‌ر رای خۆم و له رای خۆی

لايىدەم، ئەو لە راستگۇيانە، واتە: راست دەكات كە ھىچ خرابەيەكى
لە دەست نەقەومامو، ھىچ نىيازى خرابەي نەبوو .

ئەوھش پاكىي دەربىرىنى ئەو ئافرەتەيە بۇ يوسوف .

۴ / ئافرەتەكان ئەو ژانەي كە ژنەكەي عەزىز كۆي كىردنەو، كاتىك كە
سەرزەنشتو گلەپپان ئاراستە كىرد، وەك داويى دەيگەينى، ھەر لە
سوورەتى (يوسف) ئايەتى (۵۱)دا: ﴿ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ
سُوءٍ ﴾، واتە: ئافرەتەكان گوتيان: پاكىي بۇ خوا، يان دوورى لە عەيبو
عار بۇ خوا، حاشا ھىچ خرابەيەكمان لەبارەي يوسوفەو نەزانىو .

ئەو (مِنْ) كە دەچىتەسەر (سوء)، ﴿ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ﴾، يانى:
ھىچ جۆرە خرابىيەك (نە كەم، نە زۆر)، خرابەمان لە يوسوف نەزانىو .

۵ / مېردى ژنەكە، واتە: عەزىزى مېسەر، كە دەلى: ﴿ قَالَ إِنَّهُمِ
كَيْدُكُمْ إِنَّ كَيْدُكُمْ عَظِيمٌ ﴿۲۸﴾ يوسوف أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي
لِدُنْيِكُ إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۲۹﴾، واتە: مېردى ژنەكە گوتى:
ئەو لە پىلان و فىلى ئىومىيە، بىگومان پىلان و فىلى ئىو مەزەنە، يوسوف
تۆ واز لەو باسە بىنە، تۆش - ئەي ئافرەت! - داواي لىبوردن بۇ
گوناهەكەت بىكە، { واتە: داواي لىبوردن لە مېردەكەت بىكە }، بىگومان
تۆ لە تاوانبارانى .

۶ / لايەنى شەشەم، شايدەكە، وەك لە سوورەتى (يوسف) دا ھاتو:
﴿ ... وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿۳۰﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصّٰدِقِينَ ﴿۳۱﴾، واتە: شايدەكە لە نىزىكانى ئافرەتەكە شايدەيى دا،
ئەگەر كراسەكەي لە پىشەو دادرابى، ئەو ژنەكە راست دەكاتو

یوسف له درۆکه‌رانه، به‌لام نه‌گهر گراسه‌که‌ی له پشته‌وه دادراپن،
نه‌وا نافرته‌که درۆ ده‌کاتو، یوسف له راستگۆیانه .

دوایش سه‌یردمکه‌ن گراسه‌که‌ی له پشته‌وه دادراوه .

که‌واته: ئهو شه‌ش لایه هه‌موویان شایه‌دی دهن بۆ پاکیتی یوسف عليه السلام.

مه‌سه‌له‌ی سه‌نهم: که گوتمان تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر، پش نه‌وه‌ی نه‌م

بهرگه‌یه به‌جی به‌یلین، نه‌وه‌یه که پاکیتی یوسف ژماره‌ی پێوانه‌یی
شکاندوه، له‌به‌ر ده (۱۰) هۆکار، که (د. محمد راتب النابلسی) له
ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، ئهو تیبینییه وردانه‌ی هیناون :

۱ - له‌به‌ر نه‌وه‌ی خۆشوێستنی نافرمتو جوولانی غه‌ریزه‌ی جینسی له

بیاوادا، به‌ره‌و نافرمت، شتیکی زۆر به‌هیزه، به‌لام یوسف ملی نه‌داوه
بۆ نه‌و پالنه‌ره به‌هیزه‌ی که له بوونیدا هه‌بووه .

۲ - یوسف له‌و کاته‌دا له تافی لاویتی و له هه‌ره‌تی گهنجیتی دا بووه،

که له‌و کاته‌شدا غه‌ریزه‌ی جینسی به‌هیزتره له مرۆف دا .

۳ - یوسف گهنجیکی زگورتیی و بئ هاسه‌ر بووه، که دیاره نه‌گهر

مرۆف هاسه‌ری هه‌بئ، نارمزی جینسی خۆی له‌گه‌لی داده‌مرکینئ و
خۆی لی تیرده‌کات، به‌لام نه‌گهر بئ هاسه‌ربئ، مانای وایه زیاتر
بپووستی به‌ خۆ گۆنترۆل کردن هه‌یه .

۴ - یوسف له‌و شوینه‌ غه‌ریب بووه، واته: له شوینیک بووه که که‌سو

کاری خۆی له‌وئ نه‌بووه، له‌و شوینانه‌ش عه‌یبه که‌متر له مرۆف
دیاره و گونا‌هکردن ئاسانتر ده‌بئ، وه‌ک نه‌وه‌ی له نیو خزم و که‌سی
خۆی دابئ، که عه‌یبه‌ی زیاتر لی ده‌زانرئ .

۵ - نه‌و ژنه‌ش، ژنیکی جوان و خاوم پێگه‌و پایه‌بووه .

۶ - نه‌و ژنه‌ بۆخۆی داوای له یوسف کردوه، واته: ژنه‌که یوسفی

هه‌لپێچاوه .

- ۷ - يوسوف كۆيلەي ئەو ژنە بووۋە لەبەر دەستى ويدا بووۋە .
- ۸ - ئافرمەتكە مائەكەي چۆل كىردۈە لەو كاتەداۋ، دەرگاكانىشى ھەموو داخستوون، بۇ ئەۋەي يوسوفو خۇيشى دۇنياۋىن، كە كەس بەسەرياندا ناچى .
- ۹ - مىردەكەشى زۆر نەرمو، كەم غىرەت بووۋە، بە پىي ھەئوئىستەكەي دوايى، كە دوايى باسىشى دەكەين، چۈنكە ھەموو قسەكەي بۇ ژنەكەي ئەۋەيە كە دەئى: تۆ خەتاپارى! بە يوسوفىش دەئى: ئەي يوسوف! باسى مەكە ! .
- ۱۰ - ئەو ژنەي عەزىز، ھاۋكارىي لە ژنەكانى دىكەش داۋا كىردۈە، داۋاي لىكىردوون كە ئەۋانىش ھاۋكارى بن .

(۳) - ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾، ئاۋا بەو شىۋەيە (ئەو بەلگەيەمان خستە بەرچاۋى عەقل و دلى)، تاكو خراپەو شوورەيى، خراپەو بى ئابروويى، لە يوسوف دووربخەينەۋە، كە ئەو پرووى لەو خراپەو بى ئابروويە نەبوۋە، بەلكو خراپەو بى ئابروويى بە مل ئەو داھاتوۋ، لە لايەن ئافرمەتكەۋە .

(۴) - بىرگەي چۈرەم و كۆتايى: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ بىگومان ئەو لە بەندە ھەئىزاردەكانمان بوو، لەو بەندانەمان بوو كە ھەئمان بىزاردبوون و گول بىزىرمان كىردبوون، ئەۋە خويىندنەۋەيەكى .

بە جۇرىكى دىكەش خويىندراۋەتەۋە: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾، بىگومان ئەو لە بەندە خۇ ساغ كەرەۋەكانمان بوو، لەو بەندانەمان بوو كە بەندايەتتى خۇيان بۇ خوا ساغ كىردبوۋە، كىردەۋە تاەتتى خۇيان بۇ خوا ساغ كىردبوۋە بەشى غەيرى خويان پىۋە نەھىشتبوو .

ھەئبەتە ئەمە ئەۋەشى لىۋەردەگىرى كە ئەۋە ياسايەكى گشتى خويە ﷺ، كە ھەر كەسىك (مُخْلِصٌ) بىو (مُخْلِصٌ) بى، ھەر كەسى بەندايەتتى خۇي بۇ خوا ساغ كىردبىتەۋە، خوا ساغى كىردبىتەۋە، خراپەو

شوورمیی لئ لاده‌درئ، گوناھو تاوانی لئ لاده‌درئ، به ئەندازەئ ئەوھ که مرؤف ئیمان و تەقوا له دل و دەرروونی دا هەیه، خوای پەروردگار خراپه و تاوان و بی ئابروویی، ئەو شتانەئ که دەبنه مایه‌ئ عەیب‌داریئ و گوناھ‌باریئ، لئ لاده‌دات و دووریان دەخاتەوھ .

خوا به لوتف و کەرەمئ خوئ له و کەسانەمان بگپێرئ، ئەو سیفەتەمان زیاتر تیدا به‌هیز و تۆخ بکات .

مەسەلەئ سییەم : هەر کام له ژنەکەئ عەزیزی میسر و، یوسوف دوائ ئەو

تیکگیرانە، بەرەو دەرگا راده‌کەن و پیشبەرکە دەکەن، سەرەنجام ژنەکە کراسی یوسوف له پشته‌وھ دادەدرئ، دەگەنە میردی ژنەکە له‌ئای دەرگا، ژنەکەش دەستبەجئ یوسوف تۆمەتبار دەکات، که نیازی خراپه‌ئ له‌گەلئ هەبووه، داواش دەکات که یوسوف زیندانی بکری، یان سزایه‌کی به ئیش بدرئ، یوسوفیش بەرگری له خوئ دەکات: که ژنەکە ویستووێه‌تی په‌لکیشی بکات و له خشته‌ئ به‌ری و توشی دەست تیکه‌لیی هەرامی بکات :

وهك خوا فەرموویه‌تی: ﴿ وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾

تویژینه‌وه‌ئ نەم نایه‌تە به‌پینزه له پینج بڕگەدا :

(۱) - ﴿ وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ ﴾، ئنجا بەرەو دەرگا که پیشبەرکەیان کرد .

وشەئ (الباب)، لی‌رەدا که (منصوب) بووه، له دوو حالەت به‌دەر نیه:

یه‌که‌م : یان وهك زانایانی شارمزی زمانی عه‌ریمی ده‌لین: (بنزع الخافض)،
 واته: دهبووايه (مجرور) بن، بهم شیومیه: (واستبقا إلى الباب)، به‌لام که
 نهو (الی)ی که (باب)، (مجرور) دهکات لایان بردوه، (الباب)، بوته
 (مفعول به) و (منصوب) بووه، نه‌گه‌رنا له بنه‌رمتدا ناوا بووه: (واستبقا
 إلى الباب)، به‌رمو دمرگاکه پیشبرکه‌یان کرد، وهك نهو رسته
 قورنانییه‌ی که له سوورمتی (الأعراف)، نایه‌تی (۱۵۵) دا، هاتوه: ﴿ وَأَخَارَ
 مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا ... ﴾، یانی: (وَأَخَارَ مُوسَى مِنْ قَوْمِهِ)،
 نه‌ویش هر به (نزع الخافض) (منصوب) بووه .

دووم : نه‌ویمیه که (علی تضمین استبقا معنی ابتدراً)، (استبقا)، مانای
 (فعلی) (ابتدرا)ی خراومته نیوو نیواخنی کراوه، (ابتدرا)، واته:
 هرکامیکیان ویستی زوو بیگاتی (بگاته دمرگایه‌که).

هه‌لبه‌ته ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر که داوای دست تیکه‌ئی له یوسوف
 کردوه، یوسوف عليه السلامیش، که به‌رمو دمرگاکه رایان کردوه، وهك پیشبرکه بکه‌ن،
 هر کامیکیان بو مه‌به‌ستیک بووه: یوسوف بو هه‌لاتن له چنگی ژنه‌که‌و
 خو دمر بازکردن لهو داوا نارپه‌وایه‌ی که لی کردوه، لهو دهوره هه‌لاتنه‌ی^(۱) نهو
 ژنه، ژنه‌گه‌ش بو ری لینگرتنی یوسوف، که نه‌هیلن دمرگایه‌که بکاته‌وه‌و،
 بجیته دهری‌و، له چنگی رزگاری بن، دیاره نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه،
 له‌سر نه‌وه‌ی که: وشه‌ی (هم) که له نایه‌تیکی پیشتردا هاتوه: ﴿ وَلَقَدْ
 هَمَّتْ بِؤءٍ وَهَمَّ بِهَا ﴾، که پیشتر شیمان کرده‌وه، ده‌گونجی دوو مانای
 جیاوازی هه‌بن، چونکه (استبقا)، واته: پیشبرکه‌یان کرد:

أ- یوسوف رای کردو پیشبرکه‌ی کرد، بو نه‌وه‌ی له چنگی ژنه‌که‌ه‌لن.

ب- به‌لام ژنه‌که‌ی پیشبرکه‌ی کرد، بو نه‌وه‌ی نه‌هیلن یوسوف هه‌لن .

(۱) دهوره هه‌لاتن : دمور وخول دان، لی خهفتان، هه‌ول له‌گه‌ندان .

کهواته: (استبقا)، بو هردووکیان بهکارهاتوهو، بو ههرکامیکیان واتیپهکی ههیه، که لهگهلی بگونجی، رستهی: ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا﴾ پش، به ههمان شیوه: نافرتهکه ویستی پهلاماری بدات و لیی بدات، یوسفیش ویستی نهگه بهنگه پهرومردگاری نهبینیبایه، بهرگری له خوئی بکات و دووری بخاتهوه له خوئی و نازاری بدات.

(۲) - ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾، نافرتهکه کراسهکهی یوسفی له پشتهوه دادری، قلیشانندی، (الْقَدُّ: الْقَطْعُ طُولًا)، (قَدَّ): له زمانی عهپهیی دا، به برین به باری درپژیدیدا دهگوتری، (وَالْقَطُّ: الْقَطْعُ عَرْضًا)، (قَطَّ) پش برینه به باری پانیی دا، ههلبهته دهیی کراس دادپینهکهی ژنهکه، که کراسهکهی یوسفی دادپوه، پیشتهر بووبی، پیش راگردنهکه، بهلام له باسکردندا دواخراوه، نهگه رنا پیشی که تینگگیراون و نافرتهکه داوای له یوسف کردوه، نهو داوا نارپهوایه، نجا که یوسف پشتی تیکردوه، نهو نافرته پری داومتی و دای هاتوتی و کراسهکهی دادپوه، بو نهوهی بهلای خوئی دا رای کیشی و نههیلی دهربازبی، نجا یوسف به کراس دراویی رای کردوه، ههلبهته جاری و ههیه شتی که له پیش شتی کدا دهقهومی، بهلام له باسکردن دا دوادهخری .

(۳) - ﴿وَأَلْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ﴾، تووشی گهورهی ژنهکه بوون، لهلای دمرگا، واته: میردهکهی .

(الإلفاء: وجدان شيء على حالة خاصة من غير سعي لوجدانه، فالأكثر أن يكون مفاجئاً)، وشهی (ألفاء، يُلْفِي، إلفاء)، بریتیه له بینینی شتی که لهسهر حالهتیکی تایبته، نهویش نهوهیه که ههولی نهدابئ که نهو شته پهیدا بکات و نهو شتهی بیته پیش، واته: کتو پر نهو شتهی بو پهیدایی، یان بیته پیشی، نهوانیش چاوهری نهبوون که میردی ژنهکه لهبهر دمرگا بی، له نیزیک دمرگابی، بهلام که نهوان بهرهو دمرگا که رایان کردوه به پیشبرکه، لهوی لووتو بزووت، کتو پر، تووشی میردی ژنهکه بوون.

ھەئبەتە خوا ﷻ، ئەو مەبەستەى زۆر بە كورتىيى و پوختىيى فەرمووھە، ھەندى شت كە بە فيكرو سەلىقە دەزانرىن، قرتاندوونى، ئەگەرنا بىگومان: يوسوف يەك بە يەك دەرگاكانى كردوونەو، چونكە وەك پىشتەر گوتمان: ﴿ وَعَلَّقَتِ الْأَبْرَابَ ﴾، ژنەكە دەرگاكانى مەحكەم گالەدان، مەحكەم داىخستن، كەواتە: يوسوف دەرگا دەرگا كردوونىو، ژنەكەش بە دوايدا چوو، ھەتا دەرگای دەرەو، ئنجا لە دەرگای دەرى دەرى، تووشى گەرەكەيان بوون، ئەگەرنا چۆن مېردى ژنەكە دەرگايەكان دەكاتەو لە دىوى دەرىرا، كە دىوى ژوورىو داخراون ؟

كەواتە: مەبەست لە (الباب) كۆتا دەرگايەو لەوانەيە مېردى ئەو ژنە ماوہەكيش لەبەر دەرگا وەستابى، تاكو يوسوف گەيشتبىتى و دەرگاگەى كردبىتەو .

٤ - ﴿ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾، ژنەكە گوتى: سزای كەسىك چىيە كە نيازى خراپى لەگەل ھاوسەرى تۆدا بوو، جگە لەوہى زىندانى بىرى، يان سزايەكى بە ئازار بىرى .

سەيرى مەكرو حىلەى ئەو ژنە بكن! بەبى راپوستان، بەبى زار تىكەل بوون، راستەوخۆ يوسوف تۆمەتبار دەكاتو، دوو جۆرە سزاشى بۆ پىشنيار دەكات، راستەوخۆ تۆمەتبارى دەكاتو دەلى: ئەو ويستووويەتى خراپەم لەگەل دا بكات، سزايەكەشى بۆ ديارى دەكات بە دوو جۆر: يان زىندانى كردن، يان ئەشكەنجەدان! ئنجا ئايا دەبى زىندانى كردنى ئەو كاتە چۆن بوو بى! ئىستا دواى ئەو ھەموو رىكخراوانەى مافى مرۆفەو، ئەو ھەموو بانگەشە كردنە بۆ مافو ئازادى مرۆفەكانو، كەرامەتو رىزى مرۆفەكان، ئنجا ئەمريكا لە (گوانتانامو) چى لە زىندانەكانى قاعىدە كرد، ئەوانەى كە لە ئەفغانستان گرتبوونى، ھەرەھا ئەوانەى (أبو غريب)و، ئەوہى كە لە زىندانەكانى دىكەى ئەمريكا لە (عيراق): (بووكا)، (كرووپەر)، - كە بەندەش دەورى دوو سالىم تىدا بەسەر برد - بۆ نمونە: كابرايەكم بىنى گوتى: ھەموو ددانەكانيان شكاندووم، يەكىكى دىم بىنى گوتى: نىنۆكەكانى دەستو پىميان

ھەموو دەرھىناوم، ئىمەش تاراددەمىك ئەشكەنجە دراين، وەك لە كىتەبى:
(ئەشكەنجەو زىندان)دا باسەم كىردو، شتى دىكەى زۆر خراپىتىش ھەبوو،
بەسەر خەلگىيان ھىنابوو، كاتى خۆى رۆژنامەكان باسيان كىردبوو .

ئىستاش چى دەگوزمىئى لە زىندانەكانى (مىسر)دا، لە زىندانەكانى
(سوورىيا)دا، كاتى خۆى لە زىندانەكانى رۆژمى بەسەس دا، ئىستاش لە
زىندانەكانى (ئىراق)و (ئىران)دا، لە ھى ئەملا، لە ھى ئەولا، لە ھى
زۆربەى ولاتاندا، بە داخەو ئەشكەنجەدانى مەرفەكانو، بىرپىزى
پىكىردىيان زۆر زۆرە^(۱).

ئىنجا كە ئەو ژنە پىشنىياز دەكات بۆ سزادانى يوسوف: يان زىندانى
بىكى، كە ھەر خوا دەزانى زىندانى ئەو كاتە چۆن بوو!! يان ئەشكەنجە
بىدى، كە مېزوو دەلئى: جۆرىك لە ئەشكەنجەكانىيان ئەو بوو، ھەندى لە
ئەندامەكانى مەرفىيان بىرپو، دەستيان بىرپو، چاويان دەرھىناو، پىيان
بىرپو، ئەندامى دىكەيان بىرپو !

ئىنجا ئەو بەلگەيە لەسەر ئەوھش كە خۆشەويستى ئەو ژنە، كە
خۆشەويستى بۆ يوسوف دەر بىرپو، خۆشەويستىيەكى جەستەيى روت بوو
تەنيا خۆشەويستىيەكى سىكىسى بوو، ئەگەرنا ھەولئى وردو خاش كىردى
خۆشەويستەكەى خۆى نەدەدا، بەلكو لە راستىدا وەك خۆشەويستى مەرف
بوو بۆ خواردىن، يان خۆشەويستى دىندەمەك بوو بۆ نىچىرىك، كە دەپەوئى
بىگرىو بىخوات! خۆشەويستى ئەو ژنە بۆ يوسوف لەو شىوئە بوو،
خۆشەويستىيەكى مەنەوئى و روىيە نەبوو، بە پىچەوانەى ئەوئى كە
زۆر لە حىكاتخوانو چىرۆك ھەلچنەكان، شتى سەير ھەلدەبەستىن: ئەو ژنە
بۆ يوسوف ھەر سووتابوو!! نەخىر بەلكو ھەر خۆشەويستىيەكى جەستەيى
روت بوو، ويستوويەتى ئارمىزوى خۆى بە يوسوف دامركىئىو ھىچى دىكە،
ئىنجا كە چىنگى نەكەوتو، ويستوويەتى لەبەينى بەرىو وردو خاشى بىكات .

(۱) ھەرۇھا لە ھەرىمىي كوردستانىش دا، لە ژىر حوكمى ھەردووك لايەنى: پارتى و يەكەتەيى دا
ئەشكەنجەدانو، بىگرە سووكايەتەيى پىكىردىنى زۆر خراپو دىندانە، ھەبوو ئىستاش كەم
زۆر بەردەوامە.

هه‌لبه‌ته هه‌رجۆره په‌یومندیه‌کی پیاوو ئافرمت، که ته‌نیا په‌یومندیی به‌جه‌سته‌وه‌ بی، به‌و شیومیه، بۆیه خوا ﷻ، له سوورمتی (الروم) دا دمفه‌رموی: ﴿ وَمَنْ آيَنِيهٗ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّنْفَكُرُوْنَ ﴿۱۱﴾، واته: له نیشانه‌کانی په‌روم‌دگاریتی خوا، ئه‌ومیه که له خۆتان، (واته: له جۆری خۆتان، له هاوسروشتی خۆتان)، هاوسه‌ره‌کانتانی بۆ دروست کردوون، (که هه‌مان جۆره جه‌سته‌وه‌ هه‌مان جۆره سروشت و رووحيان هه‌یه)، بۆ ئه‌وه‌ی که به‌هۆیانه‌وه‌ نارامییتان بۆ بی، (پیاو به‌هۆی ژنه‌وه‌ نارامیی بۆ دئو، ژنیش به‌هۆی پیاومه‌وه‌)، ﴿ وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴾، هه‌روهما خۆشه‌ویستی و به‌زمیی له‌نیوتان دا داناوه‌.

{ ئا ئه‌وه‌ بناغه‌ی ژن و می‌ردایه‌تی و پینگه‌یشتنی نیرو مییه، به‌شیوه‌ی چه‌لأل، له قالی ژن و می‌ردایه‌تی دا، که تاکه قالیکی ره‌وایه‌ ژن و پیاو به‌یه‌ک بگهن، به‌نیکاحیکی راست، به‌گرنبه‌ستیکی روون و به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ که ببنه‌هاوسه‌ری یه‌کدی }

دوایی خوا دمفه‌رموی: له‌وه‌دا نیشانه‌ هه‌ن بۆ کۆمه‌ئیک که بی‌ریکه‌نه‌وه‌.

ئنجاکه ژنه‌که به‌و شیومیه‌ یوسوف تۆمه‌تبار دمکات و سزاشی بۆ پیشنیار دمکات، یوسوفیش وه‌لامی خۆی ده‌داته‌وه‌:

(۵) - ﴿ قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِيْ عَنْ نَفْسِيْ ﴾، گوتی: ئه‌و ویستی من له قه‌ناعه‌تی خۆم

که پاکیتییه، لابات به‌رمو قه‌ناعه‌تی خۆی، که ده‌ست تیکه‌ل کردنی چه‌رام و زیناو داوین پیسییه، ئه‌و ویستی من له خشته‌ به‌ری، ئه‌و له ده‌وری من هه‌لات، ئه‌و ده‌ورو خولی منی دا، وشه‌ی: ﴿ رَاوَدْتَنِيْ ﴾، ئه‌و مانایانه‌هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌ .

لیره‌شدا ئه‌وه‌ دهرمه‌که‌وی که یوسوف ﷻ، به‌ناچاریی ئه‌و قسه‌یه‌ی

کردوه‌، وه‌ک خوا له سوورمتی (النساء)، نایه‌تی (۱۴۸) دا دمفه‌رموی: ﴿ لَا

يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٢٣﴾، واته:
خواهز ناکات قسهی خراب به ناشکرا بکری، مه‌گهر له‌لایهن که‌سیکه‌وه
که سته‌می لی‌کرابی .

وهک کاتی خوئی له بهرگی سنی ئەم تەفسیره‌دا: (تەفسیری قورئانی بهرزو
به‌پێژ)، ئەو نایه‌ته‌مان له تەفسیری سوورەتی (النساء) دا جوان شیکردۆته‌وه،
واته: که‌سیک که سته‌می لی‌بکری، دەبی‌ باسی سته‌مه‌که‌ی خوئی بکات، با
قسه‌که‌ی ناشیرینیش بن، ئەگهر لی‌یانداوه، ئەگهر تی‌یان هه‌لداوه، ئەگهر
مالیان خواردوه، ئەگهر هه‌رجۆره دەستدریژی‌یه‌کیان کردۆته‌ سه‌ر، بۆی هه‌یه
باسی ئەو سته‌مه‌ بکات، که لی‌ی کراومو، بۆشی هه‌یه زه‌مو غه‌یبه‌تی ئەو که‌سه
بکات، که سته‌مه‌که‌ی لی‌کردوه، چۆنه‌ ئاوا‌ی پێناسه‌ بکات و وه‌سفی بکات .

ئنج‌ا دیاره‌ یوسوف عليه السلام به‌ ره‌وا‌ی نه‌زانیوه‌ به‌رانبه‌ر به‌و سته‌مه‌، بی‌ده‌نگ
بن، چونکه‌ به‌ دنیاییه‌وه‌ بی‌ده‌نگ بوون له‌ به‌رانبه‌ر سته‌می سته‌مکاراندا،
هه‌ر بۆ خوئی یارمه‌تی‌دان و هاوکاریی کردنی سته‌مکاره‌کانه‌، که له‌سه‌ر
سته‌مه‌که‌ی خو‌یان به‌رده‌وام بن و زیاتر شوولی لی‌ هه‌لکێشن .

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م : شایه‌دی دانی پیاویک له‌ خزمانی ژنه‌که‌، وه‌ک

ناوبژیوان (حکم) که: ئەگهر کراسه‌که‌ی یوسوف له‌ پێشه‌وه‌ قلیشابن،
ژنه‌که‌ راست ده‌کات و یوسوف له‌ درۆکارانه‌، به‌لام ئەگهر کراسه‌که‌ی
له‌ پشته‌وه‌ دادرابن، ژنه‌که‌ درۆ ده‌کات و یوسوف له‌ راستگو‌یانه‌ :

وهک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿... وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ
مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٢٧﴾﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو نایه‌ته‌ له‌ سن پرگه‌دا :

(۱) - ﴿ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ﴾، ئنجا شایەدئیک شایەدی دا لە نیزیکانی ئافرمەتەکە .

نایا ئەو شایەدە کە شایەدی دانەکەى بۆتە جوړئیک لە دادومری، کى بووه ؟!

لەوبارەوه دوو را هەن :

رای بە کەم : هەندئیک لە توێژمەرەوانی قورئان گوتووایانە : مندائیک بووه لە بێشکەدا بووه، قسەى کردوه، لەوبارەوش هەندئیک شوینەوار دیننەوه کە یەکیک لەو سئ کەسە، یان یەکیک لەو چوار کەسە کە لە لانکەدا قسەیان کردوه، ئەو مندائە بووه، کە شایەدی داوه لەسەر پاکئیتی یوسف .

رای دووهم : ئەوهیه کە پیاویکی خزمى ژنەکە بووه .

ئنجا من دواى ئەوهى زۆر سەرنجى تەفسیرەکانم داوه، گەشتوومه ئەو ئەنجامە کە : هیچ بەلگەیهک نیه لەسەر ئەوه کە ئەو شایەدە مندائیکى نیو لانکە بووبى، ئەو شوینەوارانەش کە لەوبارەوه هاتوون، سەنەدەکەیان بەهیز نیه، کەواتە : رای دووهم راستە کە پیاویکی خزمى ژنەکە بووه .

شایانى باسە کە لە (بیمانی کۆن)دا، باسى ئەو بابەتى شایەدی دانە نەکراوه و راستەوخۆ گوتراوه : (فوطيفار)، واتە: عەزیزى میسر، بەرپرسى پاسەوانەکانى فیرعەون، بە زاراوهى تەوراتو، بە زاراوهى قورئان: (عەزیزى میسر)، راستەوخۆ برپارى بەند کردنى یوسفى داوه، وهك له (التفسیر التّطبیقى للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر التکوین، الإصحاح ۳۹، ص ۱۰۲)دا، لە ژێر ناوونیشانى: (یوسف یقاوم زوجة فوطيفار)دا، باسى ئەوهى کردوه کە فۆتيفار راستەوخۆ برپار دەدات یوسف زیندانى بکرى، کە بێگومان ئەوهى کە لە قورئاندا هاتوه راستەو ئەو شایەدە شایەدی داوه. بەلام دیارە ئەوهش کە لە کتیبەکانى خاومن کتیبان دا هەیه، لە هێلە گشتییهکان دا لەگەڵ قورئاندا تئیک دەکاتەوهو، هەندئ شتیش کە لەواندا ون

کراوه، قورئان باسی کردۆتەووه، وهك له سوورەتی (النمل)دا، خوا دەفەر موو:

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ (۷۳)

النمل، واتە: بێگومان ئەم قورئانە زۆربەى ئەووە کە بەنوئیسرائیل تێیدا کەوتووونە ڕاجیاییهووه، ڕوونی دەکاتەووه (ئەووی کە بە پێویستی بزانی).

ئنجای باسی چۆنیەتی شایەدیی دانى شایەدەکە دەکات :

(۲) - ﴿ إِنْ كَانَتْ فَمِيصُّهُ قَدْ مِنْ قُبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴾ (گوتى):

ئەگەر کراسەکەى لە پێشەووه دادرایی و قلیشابى، ژنەکە راست دەکات و یوسوف لە درۆکارانە .

یانى: ئەگەر لە پێشەووه کراسەکەى دادرایی و قلیشابى، دیارە یوسوف ڕووی لەو ژنە کردووه، نامبازی بووه، ئەو ژنەش یوسوفى لە خۆى دوورخستۆتەووه، لە ئەنجامدا بۆتە تیک نووسان و چنگە پرچەیان و کراسەکەى یوسوف بە هۆى توند پالپۆمنانى ژنەکەووه، لە پێشەووهرا دپراوه، بۆیە دەلى: ئەگەر لە پێشەووه دادرایی .

(۳) - ﴿ وَإِنْ كَانَ فَمِيصُّهُ قَدْ مِنْ دُبْرِ فَكَذَّبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴾، بەلام ئەگەر

کراسەکەى لە پشتەووه دادرایی و قلیشابى، ئەووە ژنەکە درۆ دەکاتو، ئەو (یوسوف) لە راستگۆیانە .

واتە: ئەگەر لە پشتەووه کراسەکەى دادرایی، دیارە یوسوف لە چنگ ژنەکە راپکردووه، ژنەکەش نامبازی بووه و ویستووویەتی بەلکیشى بکات و تووشى ئەو تاوانەى بکات، یوسوفیش لە چنگى راي کردووه ئافرەتەکە شوینی کەوتووه، لە پشتەووه داهاوتۆتە کراسەکەى و دايقلیشاندووه دراندووویەتی، ئنجای دوایی دەبى یوسوف راي کردبى، واتە: کە پشتى تیی کردووه، ئافرەتەکە داهاوتۆتە یوسوف بۆ ئەووی راي کیشى بەرەو لای خۆى، یوسوفیش دواتر راي کردووه، کەواتە: مەنتیق و واقع زۆر پشتگیری راستی شایەدیی ئەو شایەدە دەکەن، کە لە خزمانى ئافرەتەکەشە، دیارە عەزیزی میسر لەوبارەووه راپۆتزی کردووه واپێدەچى ئەو کەسە یەکیک بووبى،

لەوانەی کە زۆر متمانه پێکراو باوەر پێکراوی بووبێ، پیاویکی عاقل و تێگەشتوو دنیا دیدە بوو، وای دياره نەشیزانیوه ڕووداوه کە چۆن بوو! چونکە دەلی: نەگەر کراسەکە لە پێشەوه دادرابی، ئەوه ژنە کە راست دەکات، نەگەر لە دواوەش دادرابی، ئەوه یوسف راست دەکات، دياره پێشی نەشیزانیوه، چی بوو و چۆن بوو، بەلام بیستووێهتی کە گوتووێانە: کراسی یوسف دراوه، ئەویش بەو جۆره دادومری کردوه .

مەسەلە ی پینجەم : کاتیک میردی ژنەکە، (عەزیزی میسر، فۆتێفار، وەک

لە تەوراتدا هاتوه)، کراسەکە یوسف دەبینی، کە لە پشترا دادراوه، بە ژنەکە دەلی: ئەوه فیلی ئیوهیه، فیلی ئیووش مەزنە :

وهك خـوا فـهـرمـوـوـیـهـتی : ﴿ فَلَمَّارَأَ فَمِصَّهُ، قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ

كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾، کاتیک میردی ژنەکە، کراسەکە یوسفی بینی کە لە پشتەوه دا قلیشاوه و دادراوه، راستەوخۆ ڕووی لە ژنەکە کردو گوتی: ئەوه لە فیل و پیلانی ئیوهیه، بیگومان فیل و پیلانی ئیوه مەزنە.

پێشتریش پیناسە (کید) مان کردوه، دەلی: (الکید: الإحتیال علی ایقاع السوء بخفاء، ویقوم به من لا یقوی علی المواجهه، وکید المرأة عظیم بسبب شعورها بالضعف)، (کید): بریتیه لە فیل کردن و بارلیدیتنهوه بە پەنھانی، بە شیۆمیهک کە خرابه تووشی بەرانبەر بکری، بە زۆری کەسانیک بە فیل هەلدستن کە تواناو هیزی ڕوبهروو بوونە و میان نیه، بۆیهش فیلی ئافرمت مەزنە، چونکە هەست بە بیهیزی دەکات، لە بەرانبەر پیاودا، بۆیه پەنا دەباته بەر فیل و پیلان و پەنھانکاری .

ئنجاکە دەلی: ﴿ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ﴾، دەگونجی مەبەستی هەر ژنەکە ی بێ بە تەنیا، یانی: فیلهکەت هیندە گەورمیه، وهك فیلی کۆمەله ژنیکه .

یان : ﴿ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ﴾، واتە: ئەی حورمی! ئەی ژن! ئەی ئافرمت! ئیوهی ئافرمتان ناوا فیل و پیلانی مەزنتان هیه لە بەرانبەر پیاواندا .

کورتیه بائیک له باره‌ی حوکم کردنه‌وه به نشانان (قرائن)

تویژمه‌وانی قورئان زۆر هه‌لۆهسته‌یان کردوه له به‌رانیه‌ر نه‌وه‌دا، کاتیک نه‌و شایه‌ده شایه‌دی ده‌دات: نه‌گه‌ر کراسه‌که‌ی له پێشه‌وه درایی، نه‌وه حوکمه‌که‌یه‌تی، نه‌گه‌ر له دواوه‌ش درایی، نه‌وه حوکمه‌که‌یه‌تی، به‌هۆی نیشانه‌که‌وه حوکمه‌که‌ ده‌گۆرئ، (ابن الفرس)، وه‌ک (جمال الدین القاسمی) له (محاسن تاویل) که‌ی خۆیدا^(۱)، لێیه‌وه هیناوه ده‌لئ: (قال ابن الفرس: هذا دلیل علی العمل بالقرائن)، نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که کار به نیشانه‌کان ده‌کرئ، بۆ حوکم و بپاردان.

هه‌روه‌ها گوتوو‌یه‌تی: (يَحْتَجُّ بِالآيَةِ مَنْ يَرَى الْحُكْمَ بِالْأَمَارَاتِ وَالْعَلَامَاتِ فِيمَا لَا تَحْضُرُ الْبَيِّنَاتِ)، واته: که‌سیک نه‌م نایه‌ته به به‌لگه دینیته‌وه، که رای وایه: ره‌وایه به پئی نیشانه‌کان و له‌به‌ر رۆشنا‌یی نه‌و هه‌ل و مه‌رجانه‌دا که نه‌و شته‌یان تیدا نه‌جام دراوه، مادام به‌لگه‌ی روون و ناشکرا نه‌بن، بپار بدرئ .

(القرطبي) یش له ته‌فسیره‌که‌ی دا^(۲) ده‌لئ: {وَلَيْسَ هَذَا بِمُنَاقِضٍ لِقَوْلِهِ ﷺ: الْبَيِّنَةُ عَلَى مَنْ ادَّعَى، وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ، وَالْبَيِّنَةُ إِنَّمَا هِيَ الْبَيَانُ وَدَرَجَاتُ الْبَيَانِ تَخْتَلِفُ بِعَلَامَةٍ تَارَةً، وَبِأَمَارَةٍ تَارَةً أُخْرَى، وَبِشَاهِدٍ أَيْضًا، وَبِشَاهِدَيْنِ، ثُمَّ بَأَرْبَعٍ} .

(۱) محاسن التأويل، ج ۶، ص ۲۱۶.

(۲) الجامع لأحكام القرآن ج ۳، ص ۵۰، ۵۱.

واتە: (ئەوھ كە ئەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر ئەوھى كار بە نیشانانیش دەكرى، لە كاتىكدا بەلگەي رۈون و ئاشكرا نەبى)، ئەمە لەگەل فەرموودەي پېغەمبەردا ﷺ، تىكناگىرى كە دەفەرموى : { الْبَيِّنَةُ عَلَىٰ مَنْ ادَّعَىٰ، وَالْيَمِينُ عَلَىٰ مَنْ أَنْكَرَ } { أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ بِرَقْم: (۲۰۹۹۲)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (إِرْوَاءِ الْغَلِيلِ) } .

واتە: بەلگە ھىنانەوھى رۈون و ئاشكرا لەسەر داواكەرەو، سوئند خواردنیش لەسەر كەسكە كە نكوولئى بكات، دواي ئەوھى كە داواكار بەلگەي نابى سوئند دەدرئ بە داوا لەسەر كراوو سوئند دەخوات و تۆمەتەكە رەت دەكاتەوھ .

چونكە (البَيِّنَةُ)، (بەلگەي رۈون و ئاشكرا)، برىتيە لە رۈونكردنەوھى ئەوھ كە ئەو كارە بووھ، رۈونكردنەوھى ئەو شتانەش كە رۈودەدەن، پلە پلەيە، جارى وايە بە نیشانە دەزانرئو، جارى وايە بە شوئنەوار دەزانرئو، جارى وايە ئەو بەلگەيە برىتيە لە شاھەدئك، جارى واش برىتيە لە دوو شاھەد، جارى واش برىتيە لە چوار شاھەد .

كەواتە: كە دەئى: (البَيِّنَةُ عَلَىٰ مَنْ ادَّعَىٰ)، (البَيِّنَةُ)، واتە: بەلگەي رۈون و مەرج نيە تەنيا دوو شاھەدەن، ئنجا بېگومان ئەوھ قسەيەكى زۆر جوانە، چونكە ئىستا زانايانى ھاوچەرخ لىيان كۆلئوھتەوھ، كە ئەو ئامپازانەي ئىستا پەيدابوون بۆ سەلماندنى تاوان، يان سەلماندنى پاكيى كەسك، ئنجا: وئىنەي فیدیويیە، كامپىراي شاراوھيە، دەنگە، پەنجەمۆرە، بەلگەو پشكنين (فحص)ى (dni)یە، يان جۆرى خوئىنە، ئەوانە ھەموويان ئىستا لە دوو شاھەدیش بەھىزترن، كەواتە: پېغەمبەر ﷺ كە فەرموويەتى: بەلگەي رۈون و ئاشكرا (البَيِّنَةُ)، ئەو كاتە توانيويانە دوو شاھەدەن بئىن، چواران بئىن، بەلام بە دئنيایيەوھ پېغەمبەر ﷺ، تەنيا مەبەستى دوو شاھەدەكان نەبووھ، ئەگەر ئىستا شتئك لە دوو شاھەدان بەھىزتر بئى، باشترە، چونكە دەگونجئ كەسك دوو شاھەدان بەكرئ بگرئ، پارھيان بداتئو شاھەدیی بەدرؤ لەسەر كەسك بدەن، بەلام پشكنينى خوئىن، يان پەنجە مۆر، يان بە كامپىراي شاراوھ كە وئىنەي دەگىرئ، يان دەنگ كە تۆمار دەكرئ، يان خەت، ھەموو ئەوانەي كە ئىستا ھەن و، بەكارىش دئىن بۆ سەلماندنى تاوانى تاوانباران، ئەوانە ھەموويان دەچنە نئو چەمك و واتاي بازنەي: وشەي (البَيِّنَةُ)ەوھ .

مەسەلەى شەشەم : ئامۇزگارىيى كىردنى عەزىزى مىسرې بۇ يوسوف عليه السلام، كە بەرد لەسەر ئەو بابەتە دابنى و باسى نەكاتو، فەرمانكىردنى بە ژنەكەى كە داواى لىبوردن بكات، چۈنكە تاوانبارە :

وهك خوا فەرموويەتى: ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۲۹﴾﴾

تويۇتىنەوەس نەم دوو ئايەتە لە سىن پرگەدا :

(۱) - ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾، واتە: عەزىزى مىسرې گوتى: ئەى يوسوف! واز لەو باسە بىنە، باسى مەكەو دىزە بە دەرخۇنەى لىبكەو، بىدەنگەى لىبكە .

(۲) - ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ﴾، ئىنجا روو دەكاتە ژنەكەى و دەلى: تۆش داواى لىبوردن بۇ گوناھەكەت بكە، داواى لىبوردن لە كى بكات؟ بىگومان داواى لىبوردن لە مېردەكەى بكات، چۈنكە باس نەكراوہ بلى: (أستغفر الله)، ديارە ئەوان خوايان نەپەرستوہو بتيپەرست بوون، كەواتە: مەبەست ئەوہ بووہ: داواى لىبوردن لە من بكە، تۆ بەرانبەر من كەمتەر خەم بووى، بەلام بۇ يوسوف عليه السلام، بەس دەلى: باسى مەكە، چۈنكە ئەو هيچى نەكردوہ، تاكو داواى لىبوردن بكات، يان خەتاي بە ملدا بكەوئى، ئەوہ لە لايەك، لەلايەكى دىكەوہ: يوسوف عليه السلام تۆمەتبار كراوہو ستمەى لىكراوہو كراسى دىرئىراوہو ويستوويەتى رابكات، ئىنجا تۆمەتبارىش دەكرى، كە ئەو ژنە زىندانىي كىردن، يان ئەشكەنجەدانى بۇ پىشنيار دەكات ! وهك ئەوہى كە ئەو يوسوفە مروؤف نەبى و خاومنى هيچ مافىك بى !.

(۳) - ﴿إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾، بە ژنەكەى دەلى: بىگومان تۆ لە تاوانباران بووى .

شارەزایانی زمان گوتووایانە : ﴿الْخَاطِئِينَ﴾، (الخاطيء): فاعل الخطيئة وهي الجريمة)، (الخاطيء)، كه به (الخاطئين)، يان (الخاطؤون) كۆدەكریتەوه، بریتیه له نهجامدەری (خطيئة)، كه بریتیه له تاوان و گوناھێکی به ئانقەست، ئنجا دەئێ: (وَجَعَلُهَا فِي زُمْرَةِ الَّذِينَ خَطِئُوا، تخفيف في مؤاخذتها، وصيغة الجمع المذكر السالم، تغليب للذكور على الإناث)، كه دەئێ: ﴿إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾، واتە: خەلكی دیکەش وهك تۆ تاوانی كردوه، ئەوه جوۆرێكه له سووكردنی سزادانی بۆی، بۆیهش به (الجمع المذكر السالم)، هیناویەتی، {نەهێگوتوه: (إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئَاتِ)} چونكه: له زمانی عەرەبیدا كاتێك نێرو مێ پێكهوه هاتن، له كردارو راناوهكانیان، نیرینهكانیان زال دەكرێن بەسەر مێینهكاندا، دیاره تاوانبارو خەتاباریش له پیاوانیش هەن و له ژنانیش هەن .

ئنجای له كۆتایی ئەو هەلۆیستەیی ئەو كاپراپەدا دەئێم :

له راستییدا بێغیرەتی پیاوانە، ژنان بێ شەرم و ئابروو دەكات، ئەو ژنە عەزیزی میسر له پیاوگەهێ رابینیوه كه ئاوا نەرمە پیاوو، بەو شیۆمیه كەم غیرەتە، ئەگەر نەئێین بێغیرەت بووهو ناچوامیرو تەپە پیاو بووه، بۆیه بەو شیۆمیه داوای له غولامەگەهێ خۆی كه یوسوفه عليه السلام كردوه، به حەرামী دەستی لهگەڵ تێكەڵ بکات، ئەوه هێج گومانی تێدا نیه كه عەزیزی میسر پیاویکی ناچوامیرو بێغیرەت بووه ! كۆمەلگایەكیش كه بتههرست بێو ئیمان و عەقیدەیهکی راست و دروستی تێدا نەبێو، بەندایەتی تێدا بوو خوا ئەنجام نەدرێو، شەریعەتی خوای تێدا پیاده نەكرێ، هەر وای لێ چاومرێ دەكرێ، ئنجا ئەوه هەر تاییبەتیش نەبووه به میسرێ ئەو كاتەوه، بەلكو میسرێ ئیستا و هەموو ولاتانی دیکە ئیستا، هەر كۆمەلگایەكیش كه پەيوەندییهکی راست و دروستی بەندایەتیان لهگەڵ خوادا نەبێو، پابەندنەبن به شەریعەتی خواوو، خەلكەكەش لهسەر ئیمان و عەقیدەو، لهسەر رهوشتو ئاكارێ ئیسلامەتی پەروەردە نەكرێ، به نێرو مێ وه، به وردو درشتهوه، پیاوان هەر ئاوا كەم غیرەت دەبنو، ئاھرەتانیش بێ ئابروو دەبن.

ئنجانا ئەو حالەت و دیاردەمە کە خۆای کاربەجئ لەم سوورمەتەدا باسی دەمکات، ئەو هەلۆیستە نەرم و نیان و ناجوامیرانەییە ئەو پیاو، بەرانبەر بە ژنەگە، کە بۆی دەرکەوتو: ویستووێتی دەستدریزی بکاتە سەر غولامەگە، و غولامەگە بەخاتە سەر خۆی و داوینپەسی لەگەڵدا بکات، کەچی هەر ئەوەندە پێدەئێ: تۆ گوناھباری و داوای لیبوردنم لئ بکە و برۆ بەخیرھاتی! ئنجانا هەر پیکەوہشیان دەھێتێتەوہ لەو مالەدا !!

ئانا ئەوہ لە هەر کات و شوێن و کۆمەلگایە کەدا بئ، نیشانە ی بئ غیرفتیی و ناجوامیری پیاوانە! بۆیەش وادەئیم، چونکە لە هەندئ لە تەفسیرەکاندا ھاتو، گوتوووانە : ئنجانا ئایا عەزیز چی دیکە کردبایە؟!

دەئین: هەر بەلای کەمەوہ: دەیتوانی لە یەکیان جیا بکاتەوہ، یان دەیتوانی بە جۆرێک سزای ژنەگە بەدات، یان دەستخۆشییەک لە یوسوف بکات کە تۆ دەستت خۆشبین و چاکت کرد، کە خیانەتت لئ نەکردم نەک تەنیا بئ: بێدەنگیی لیبکەو تەواو !

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى پىنجم

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شەش (۶) ئايەت پىكىدى، ئايەتەكانى: (۲۰ تا ۲۵)، لەو شەش ئايەتەدا خوا ﷻ باسى مەكرو فىلى كۆمەلە ئىككى نىزىك لە ئىككى ئەھكەى عەزىزى مىسر دەكات، كە رەخنەيان لىنى گرتو، بەھۇى خۇشويستنى كۆيلەكەيەو دەورو خول ھەلاتنىو، داواى دەست تىكەلى لىكىردنى، ئەويش بۇ سەلماندى راستى ھەلۆستەكەى خۇى، كۆرپىكىيان بۇ ساز دەكات، كە لەسەر كورسىيان دابنىش، يان بانئجيان بۇ دادەننى پالى وى بدن، پالبدەنەو، چەقۇو ميوەشيان بۇ دادەننىو چەقۇشيان دەداتە دەست، ديارە دەبى ميوەكە پىويستى بە قاشكردن يان سبى كردن بووبى بە چەقۇ .

ئىنجا لەو كاتەشدا بە يوسوف دەلنى: لە ژوورەكەى خۇت وەرە دەرىو بچۇ با بتبىنن، ئىدى كە يوسوف دەبىنن، زۇر سەرسام دەبنو دەستو پەلى خۇيان بە چەقۇيەكان دەبىرئو دەلنى: پاكىي بۇ خوا ئەو مەرۇف نى، يان: نامە خوا ئەو مەرۇف نى، بەلكو ئەو فرىشتەيە .

ئىككىش دەلنى: ئا ئەو ئەو كەسە بوو كە لەسەر خۇشويستنى وى، لۆمەى منتان دەكرد، كە من ويستم پەلكىشى بكەم، بەلام مى نەدا، ئىنجا ئەگەر فەرمانم جىبەجى نەكات، زىندانى دەكرىو لە زىبوانان دەبى، يوسوفىش لە خوا دەپارپتەو : كە لە فىلى ئەو ئىلانە لاي بدات، يان فىلى ئەو ئىلانە لى لابداتو دەلنى: خاويە! زىندانم لەلا خۇشترە لەوەى كە ئەوان داواى دەكەن، ئىدى خواش بەدەنگىەو دەو لى پىلانى ئەوان دەربازى دەكاتو، فىلى وانى لى لادەدات. كەچى پاش ئەوەى نىشانانىش دەبىنن، لەسەر پاكىي و راستى يوسوف، بەلام ھەر زىندانىشى دەكەن، بۇ ماومىەكى ديارىنەكراو .

﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ ۗ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۗ
 إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۰﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِفًا
 وَآتَتْ كُلَّ وَجِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ
 وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۱﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي
 فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنِ نَفْسِهِ ۗ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيَسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا
 مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ
 عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
 كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۴﴾ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
 حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۳۵﴾ ۝

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ ئنجا ئنانىك لە شاردادا گوتيان: ئنەكەى عەزىز (ى مىسرى)، دەورى غولامەكەى خۆى ھەلدى، (ھەولئى پەلكىش كىردنى دەدا بۇ زىنا)، يوسوف دلئى لئوان لئو كىردو لە خۆشەوېستى، بە دلئايىيەو ە ئىمە لە سەرگەردانىيەكى رووندا دەبىبىن (۳۰)

ئنجا كاتىك گوبىستى ھىل (و تىوانچو پىلان) ەكەيان بوو، بە دوایدا ناردنو بآلنچ (و شوئنى پآلدانەو ەو شان دادان) ى بۇ دانان، ھەركامىكىشيان چەقۇيەكىشى وئدان (بۇ قاش كىردنو سېى كىردنى مېو) و، پئى گوت: (بە يوسوفى گوت)، بچۇ دەرى بۇ لايان، ئىدى ھەر كە بىنىيان، بە گەورەيان دانا (و پئى سەرسام بوون) و دەستى خۇيانيان بىرى و، گوتيان: پاكى بۇ خوا، ئەو ە مرؤف نى، ئەو ە تەنبا فرىشتەيەكى بەرئزە (۳۱) ئنەكە گوتى: ئا ئەو ە بوو كە لەسەر (شەيدا بوونى من بۇ) ى سەرزەنشتان كىردوومو، بە دلئايى من لە دەورى ھەلاتووم (كە لە راي خۆى لاي بدەم و بېھىنمە سەر راي خۆم، بۇ دەست تىكەئى)، بەلام ئەو بە سەختى خۆى گرت و مى نەدا، ئنجا ئەگەر ئەو ەى ھەرمانى پئ دەكەم بىكات، نەيكات، مسۆگەر زىندانى دەكرئو، بە دلئايىيەو ە لە زەبوونان دەبى، (۳۲) (يوسوف) گوتى: پەرورەدگارم! زىندانم لەو ەى بۆى بانگم دەكەن، پئ خۆشترەو. ئەگەر پىلانى وانم لئ لانەدەى، بەلاياندا پەلكىش دەبم و لە نەفامان دەبم (۳۳) پەرورەدگارى بەدەنگىەو ە ھاتو، پىلانى وانى لئ لادا، بېگومان ئەو بىسەرى زانايە (۳۴) ئنجا دواى ئەو ەى كە نىشانەكانيان دىتن (لەسەر پاكى و راستى يوسوف) بۇيان دەركەوت كە (بېويستە بۇ ھىنانەدى نامانجەكەى خۇيان) تا ماو ەيەك زىندانى بکەن (۳۵) .

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(شَغَفَهَا حُبًّا) : (أَيَّ أَصَابَ شِغَافَ قَلْبِهَا، أَي: بِأَطْنَهُ وَقِيلَ "وَسَطَهُ"، نافرەتەکان

دەلێن: ژنەکەى عەزیز، ﴿تُرَاوِدُ فَتُنَهَا عَنْ نَفْسِهِ ۗ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾ دەورو خولى غولامەکەى خوێ هەلدیو، داواى دەست تێکەڵی لى دەکاتو، یوسوف دلی وی پر کردو، لیوان لیو کردو له خوشەویستی، چونکە: (شغاف)، واتە: دیوی پەنھانی دل، هەندیکیشیان دەلێن: یانی: نیومراستی دل، هەندیکیش گوتوو یانە: (شغاف)، ئەو پێستە تەنکەیه کە بەسەر دلەوهیه، ئەو توێزائە تەنکەى بەسەر دلەوهیه، واتە: خوشەویستیەکەى گەیشتۆتە وئ .

(سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ) : یانی: فیلەکەى وانى بیست، ننجاً وهك دواى باسى دەکەین، (سَمِعَ) بۆ خوێ تەعەددا دەکات بۆ (مَضْعُول)، دەگوتری: (سَمِعْتُ قَوْلَهُ)، بەلام لیڕەدا کە بە (ب) تەعەدداى کردو:

۱- یان مانای دیکەى خراوتە نیو .

۲- یان بۆ زیاتر تەنکید کردنەوهیه .

(المکر: صَرَفُ الْغَيْرِ عَمَّا يَقْصِدُهُ بِحِيلَةٍ)، (مکر): بریتیه لهوهى بەرانبەرەگەت لابدهی، لهوهى مەبەستیەتی، بە هۆی فیلێکی پەنھانەوه، واتە: هەلیخەلەتینی و له خشتهی بەری.

ننجاً نایا لیڕەدا، بۆچی دەلێ: (سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ)، له کاتیک دا ئەوان بەس غەیبەتیان کردوو توانچو پلاریان تیگرتوو؟ لەبەر ئەوهی کە مەبەستیان لەو باسکردن و توانچو پلارو سەر زەنشتە، فیلێک بوو، کە بریتیه لهوهی (یوسف)یان پێشانبدا، بۆ نێسپاتی ئەوه کە هەقیەتی، ئەومەندە هۆگری یوسوف بێتو، ئەومەندە له دەورو خولى هەلێی !

(وَأَعْتَدَتْ) : (أَعْتَدَتْ)، لە ریشەدا (أَعْدَدَتْ)ه، لەووه هاتوه، (الإِعْدَادُ: مِنَ الْعَدِّ كَالِإِسْقَاءِ مِنَ السَّقْيِ، أَعْدَدْتُ أَي: هَيَّئْتُ)، واتە: بۆی ئامادە کردن، دەلێ: (إعداد)، لە (عَدَّ)هوه، هاتوه، (عَدَّ)، یانی: ژماردن، شتێک بۆ کەسێک بژمێری، وهک (إِسْقَاءِ)، لە (سَقَى)یهوه، هاتوه، (سَقَى)، یانی: ئاو خواردنەوه، (إِسْقَاءِ)، واتە: ئاو پێ خواردنەوه .

(مُتَّكِّئًا) : (مَحَلَّ الْإِتِّكَاءِ، وَالْإِتِّكَاءُ: جَلْسَةٌ قَرِيبَةٌ مِنَ الْإِضْطِجَاعِ عَلَى الْجَنْبِ مَعَ انْتِصَابِ قَلِيلٍ فِي النِّصْفِ الْأَعْلَى)، (مُتَّكِّئًا)، یانی شوینی پال دانەوه، شوینی شان دادان، دەلێ: (إِتِّكَاءِ)، کە بە کوردیی دەلێن: پال دانەوه، یاخود شان دادان، جوړیکە لە دانیشتن، نیزیکە لە ڕاکشان لەسەر تەنیشت، بەلام نیوهی دووهمی جەستە راست دەبێتەوه، لاق ڕادەگێشی کە دیارە کورسیی و قەنەفە، دانیشتنەکەیان بەو شیوێهە نەبووه، ئەگەرنا لەسەر کورسیی و قەنەفە پالدانەوه، بریتی نیه لە دانیشتنێکی نیزیک لە ڕاکشان (إِضْطِجَاعِ)، بەلام کاتی خۆی بالنج و شتیان داناوه، شانیان وێ داوه، شانیان داداوتە سەرێ .

(أَكْبَرُهُ) : (أَكْبَرْتُ الشَّيْءَ: رَأَيْتُهُ كَبِيرًا)، (أَكْبَرْتُهُ)، واتە: (یوسف)یان بە مەزن و بە گەوره هاتە بەرچاو، یانی: ڕه‌وشت و ئاکارو شیوه‌و دیمەنیان، بە گەوره‌و مەزن هاتۆتە بەرچاو.

(حَشَّ لِلَّهِ) : دەلێ: (تَرْكِيْبٌ عَرَبِيٌّ يُرَادُ بِهِ إِبْطَالُ شَيْءٍ عَنِ شَيْءٍ وَبِرَاءَتُهُ)، یانی: (حَاشَ لِلَّهِ عَنِ أَنْ يَعْجَزَ عَنْ خَلْقٍ مِثْلِهِ)، کوردەوارپیش هەر بەکاری دەهینن: (حاشا ئەو شتە وابێ)، واتە: ئەو شتە دووره‌ له‌وه، دەلێ: ئەمە وشەیه‌کی عەرەبییه، مەبەست پێی پووچەڵکردنەوه‌ی شتێکە لە شتێکدا، پاکیی دەربڕینی شتێکە لە شتێک، یان کەسێک لە شتێک .

ئەجا کە لێرەدا دەلێ: (حَشَّ لِلَّهِ)، واتە: پاکیی و دووری بۆ خوا، کە نەتوانی مەرفی وهک یوسف جوان و ڕێک و پێک دروست بکات، یاخود پاکیی بۆ خوا، کە ئا ئەو پیاوه‌و به‌وه‌موو کەمال و جەماله‌یه‌وه، خراپه‌ی لێ بوه‌شیته‌وه.

(فَأَسْتَعَصِمَ): (عَصَمَ نَفْسَهُ)، واتە: خۆى پاراست، (فَأَسْتَعَصِمَ)، واتە: مىلى نەداو خۆى گرت، ئىنجا ئەمە ۋەك (مَسَكَ)، واتە: گرتى، (إِسْتَمْسَكَ)، واتە: چاك و توند گرتى، (أَجَابَ)، واتە: ۋەلامى داىه ۋە، (إِسْتَجَابَ)، واتە: چاك ۋەلامى داىه ۋە، (جَمَعَ)، واتە: كۆى كرده ۋە، (إِسْتَجَمَعَ)، واتە: زۆر كۆى كۆكرده ۋە، ئەوانە ھەموويان بۇ زىدەرۋىيى كىردىن، لە مانا كەياندا .

(الصَّغِيرِينَ): (الصَّاعِر: الذَّلِيل)، واتە: زەبوون و ملكەج .

(أَصْبُ إِلَيْهِنَّ): (أَصْبُ: أَمِلَ)، (الصَّبُو: المِيلُ للمحبوب)، (صَبُو)، بىرىتىە لە مەيل كىردىن، ئارموزو كىردى شتىك كە ئىنسان خۇشى بوئى.

(الْجَاهِلِينَ): كۆى (جاهل) ە، (جاهل) ىش لىرەدا، مەبەست بىنى پىچەوانەى (حليم) ە، ھىدىيى و مەند، بەلام (جاهل)، پىچەوانە كەيەتى، واتە: ئەۋەى زوو بە دەم شتەۋە بچى و ھەلفىرئوئىرى، (فَالْجَهْلُ هُنَا مُقَابِلُ الْحِلْمِ)، لىرەدا (جَهْل) پىچەوانە و بەرانبەرى (حلم) ە، (حلم)، واتە: ھىدىيى و مەندىيى، خۇگرتىن، بەلام (جهل)، واتە: زوو بە دەم شتەۋە چوون و، زوو ھەلچوون و، لە خستە چوون .

مانای گشتی نایه‌تەکان

نەم شەش نایه‌تە، ئالقەى چوارەمى بەسەرھاتى یوسف پیک دینن، خوا ﷺ لەو شەش نایه‌تەدا باسى ڕووداوى سەر زەنشت کردنى کۆمەلێک ژن، بۆ ژنى عەزیز دەکات، کە دیارە دەبێ ئەو کۆمەلە ژنە، ژنانى پیاوانى ناودارى میسر، بووبن، ئەوانەى کە ئاگادارى هەست و خوستى نیو کۆشكى حوکمرانىی و مال و حالى بەرپرسانن، دەبێ ئەوانە بووبن و ئافرەتانى ئاسایى نەبوون .

﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ ﴾، ژنانیک لە شارەکه‌دا گوتیان: وا دیارە بۆتە دەنگو باسو بۆتە قاو لە نیو شاردا، کە ئەو هەوالەى یوسف و ژنەکه‌ى عەزیز، دەبێ بلاو بووبیتەوه، ﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَوِّدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ﴾، ژنانیک لە شاردا گوتیان: ژنەکه‌ى عەزیز، دەورى غولامەکه‌ى خۆى هەلدى، واتە: داواى دەست تیکه‌لیى لى دەکات، داواى لى دەکات هەولى لەگەڵ دەدا، لە قەناعەتى خۆى لایبەتات بیهینیتە سەر قەناعەتى خۆى، کە قەناعەتى غولامەکه‌ى، کە (یوسف)ه، بریتیه لە پاکیتیى و قەناعەتى ژنەکه‌ش بریتیه لە دەست تیکه‌لیى بە حەرামী، دەیهوى یوسف لە قەناعەتى خۆى، لە برى خۆى لایبەتات و بیهینیتە سەر برى خۆى، لە خستەى بەرى، ﴿ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ﴾، یوسف دلى ئەوى پر کردوه، دلى وی لیوان لیو کردوه لە خوشەویستیى، لە هۆگریى. {هەلبەتە خوشەویستییه‌كى جهسته‌یى، وهك پیشتر باسمان کرد} .

﴿ إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾، بیگومان نیمه له سەرگەردانىی و له بههه‌له‌داچوونیکى ڕوون و ناشکرادا دەیبینن، هەلبەتە لیردا مه‌به‌ست له (ضلال)، به واتا نیسلامیه‌که‌ى و اتا نایبینه‌که‌ى نیه، چونکه پێومرى ئەوان.

تهرازووی نهوان، بو کهسیک که نایا رپی راستی گرتوه، یان رپی ههلهی گرتوه؟ پیومرئیکی دنیاوی بووه، واته: ئیمه دمیبینین که بههلهداچوو، نهک له مامهله لهگهله خوادا، بهلکو له مامهله لهگهله غولامهکهی خویدا، که چون دمبی نافرمتئیکی وا خانهدان و هاوسهری پیاوئیکی گهوره، که بریتیه له والی میسر، چون دمبی داوای دمست تیکهئیی له غولامهکهی خوئی بکاتو، تهماع له کوئلهکهی خوئی بکاتو له دموری کوئلهکهی خوئی ههله بیو، بیهوئی قهناعهتی پیبینئو، نهوهی که دمیوهی بوئی جیبهجی بکات؟ ناوا له نیو شاردا بوته هاوو دمنگو دؤل .

بهلام بیگومان { له نیو شاردا }، واته: له نیو ژنانیک دا که ناگاداری نهو ههست و خوستانهن، نهک ژنان و نافرمتانی سادهی فهقیر، که زورچار ناگیان له هیچ شتیک نیه، بهلکو نهوانهی که ناگاداری حال و بالی نهو نافرمتانهن، که هاو وینهو هاو کوفی خوئانن، واته: ژنه بهرپرس و حوکمرانهکان .

﴿ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ ﴾ کاتیک ژنهکهی عهزیز نهو مهکرو فیلهی نهوانی بیست، ههلهته قسهکهی نهوان بریتی بووه له باسی پاشه مله و توانج و پلار تیگرتن و سهزمنشت کردن، بهلام بوئه ناوی لیناوه: (مکر)، چونکه نامانجیان لهو قسانه: فیل کردن بووه له ژنهکهی عهزیزی میسر، نهویش نهوهیه که هانی بدمن و واداری بکهن و ناچاری بکهن، که (یوسوف)یان پیشان بدات .

ئنجان نهو ژنهش بوئه ملی داوه بو نهخشهکهی نهوان، تاکو بهرگریی بکات له ههلوئستهکهی خوئی، که بریتیه له عاشق بوونی یوسوف، که: من نا حهقم نیه ناوا شیت و شهیدای بووم! ها تهماشای بکهن .

ئنجان کاتی فیلهکهی نهوانی بیست: ﴿ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ ﴾ به دواي دا ناردن، دموعتی کردن، ﴿ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا ﴾ شوینی پال دانهوهو شوینی شان دادانی بو ئاماده کردن، ئنجان نایا کورسی و قهنهفه بوون، یان بالنج بوون ! بوئی داناون بو نهوهی شانی وی بدمن و پال بدمنهوه، ﴿ وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا ﴾ ئنجان ههر کامیکیشیان چهقویهکی پیدان، ههلهته چهقوی پروت نا، چونکه دمزانین هیچ

کەس چەقۆیان دابەش ناکات بەسەر میواناندا! هەتا شتیکیان لە پیش دانەنی کە پێویستی بە چەقۆ هەیە .

ئنجای تەماشای نەینیی رەوانبێژی قورئان بکەن! هەموو کەس دەزانێ کە چەقۆ بۆ قاش کردن و سپی کردنی میوه پێویستە، خوا ﷻ یەگسەر دەفەرموی: چەقۆی بەسەردا دابەش کردن، هەر کامیکیان سەر و چەقۆی وی دان، چونکە بە عەقل دەزانێ کە چەقۆ بۆ چیبە؟ بۆ قاش کردن و سپی کردنی میوهیە، بۆ ئەوەی میوهکە ی پێ بخۆن، ئنجای ئایا مۆز بوو، خەیار بوو، خۆخ بوو، هەنار بوو؟ بە دلنایایی شتی بوو پێویستی بە چەقۆ بوو، کە سپی بکری، یاخود قاش بکری، ئیدی ئەوەی کە بە عەقل بەی پێ دەبردێ و بە سەلیقە دەزانێ، خۆی پەرۆردگار باسی ناکات، بۆ ئەوەی ئەو فەرماشته، وشەکانی کەم بن و ماناکانی زۆر بن، ﴿ وَقَالَتِ آخْرَجَ عَلَيْنَ ﴾، ئنجای گوتی: وەدەرکەوه بۆ لایان .

لێرەدا وشە: (أَخْرَجَ)، مانای (أَدْخَلَ) ی پێ (تَضَمَّنَ) گراوه، یانی: خراوتە نیوی، بەم شیوهیە: (أَخْرَجَ مِنْ غُرْفَتِكَ وَأَدْخَلَ عَلَيْنَ)، ئەگەرنا (خَرَجَ عَلَيْهِ)، (خَرَجَ)، بە (عَلَى)، تەعەددا ناکات، بەلکە (خَرَجَ) بە (إِلَى) تەعەددا دەکات و دەبێتە: (خَرَجَ إِلَيْهِ)، بەلام (أَخْرَجَ عَلَيْهِنَ) یانی: (أَخْرَجَ مِنْ غُرْفَتِكَ، وَأَدْخَلَ عَلَيْهِنَ). واتە: (أَخْرَجَ)، لێرەدا وشەیکە دوو واتایان دەگەیهنی، یەکیکیان بە رۆڵەتی بێژەکە، ئەوی دیکەش بەهۆی ئەو پیتەوه کە تەعەددا ی پێ کردوو (مَضْعُولِ) ی پێ خواستوو، کە ئەگەر وشەیکە عادت نەبێ بە پیتیک تەعەددا بکات، تەعەددا ی پێ بکات، مانای وایە : هەم مانای ئەسلییەکە خۆی هەیە، هەم مانای وشەیکە دیکەشی هەیە، بەهۆی ئەو پیتەوه کە بەرگار (مَضْعُولِ) ی پێ دەخوای، گوتی: لە ژوورەکە خۆت بچۆ دەری و بچۆ بۆ لایان .

﴿ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ ﴾، بە (فِ) (تَعْقِيبَ)، واتە: یەگسەر کە بینیمان، بە گەورەیان گرت، پێیان گەوره بوو، یانی: سیفەتەکانی، جوانییەکە، شەرم و شکۆیەکە، کەسایەتییه رووحیی و مەعنەوییه گەیان پێ گەوره بوو، چونکە وەك دوايي له مەسەله گرنگەکاندا باسی دەکەین :

زورجار توپژرهوانی قورئان، که له حیکایهت بیژهگان و مریده گرن، به شیومهک وینای یوسف علیه السلام دهکن، که زیاتر شیوهی نافرمتانی کردبی، له جوانییدا، که له راستیی دا نهوه وانیه، نهها لیژهدا دهفرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ
أُكْبِرْتُمْ﴾، ههر که دیتییان به گهورمیان گرت! ننجنا نهوهی که نافرمتان سه رسام
دهکات له پیواندا، جیایه لهوهی که پیوان سه رسام دهکات له نافرمتان دا،
نه گهر پیوان به نهروم ناسکی و به دهمو چاوو چاوو برؤو، قهدو قیافه و
سهرو قزو پرچی نافرمتان، سه رسام دهبن، نافرمتان به شتیکی دیکه له پیواندا
سه رسام دهبن، که بریتیه له عزیزمتو جوامیری و شهرمو شکؤو شه خسیهتی به
هیژو، ریزو حورمهتو خو گرتن، دیاره ویزای شکل و دیمهنی جوانیش، به لام نهک
شکل و دیمهنی جوانییهک بشوبهیتیه هی نافرمتانهوه، وهک له لای حیکایهت
خوانهگان ههیه !

﴿وَقَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾، زور به گهورمیان گرتو بیی سه رسام بوونو، دهست و پهلی
خویان بری، واته: برینداریان کرد، دیاره به دهم میوه خواردنهوه، یوسف لییان
وهدهرکهوتوهو، نهوانیش خهریکی میوه سبی کردن و قاش کردن بوون، ننجنا
له بهرئهوهی و سه رهنجیان پاکیشراوه، به لای یوسف و لی وردبوونهوهی دا،
ناگیان له دهست و پهنجیهان نهماوهو چه قوکه له جیاتی نهوهی به میوه کهی
دابینن، جار جار به دهست و پهنجیهی خوشیان داهیناوه، هه لیهته مه رجیش نیه
هه موویان بووبنو، هه موویان دهست و پهنجیهی خویان بری بی .

که لیژهدا هندی له توپژرهوانی قورئان زیدهرپویهکی عه جایب دهکن!
هه ندیکیان دهلین: دهستی خویان لی کردهوهو له وینان دانا! که نهوه شتیکی زور
دووره له عه قلهوهو، قورئان به ته نکید مه بهستی نهوهنیه به فرموی: دهست و
پهنجیهی خویان لی کردهوهو له وینان دانا! ننجنا نهوه کاتهی چؤن دهیانتوانی
یوسف ببینن؟ شتی و نیه، به لکو یانی: دهست و پهنجیهی خویان بری و برینداریان
کرد، ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾، گوتیان: پاکیی بو خوا، یان (حاش لله) وشهیه که
به کاردهیترئ بو سه رسورمان، وهک دهلیی: (ما شاء الله)، یان (نا مه خوا)، یان
(تیاح)، بو سه رسام بوون، یان مه بهستیان بووه، بلین: پاکیی بو خوا لهوهی که

نه توانی پیاوی ناوا به شان و شهوگهت و جوان و ریک و بیکی، وهك ئەم (یوسف)ه،
 دروست بکات، یاخود: پاکیی بو خوا، که ئەم پیاوه پاک و چاکه، خراپه ی لئ
 بوهشیتهوه، ﴿ مَا هَذَا بَشَرًا ﴾، ئەمه مرؤف نیه، واته: مرؤفیکی ئاسایی نیه،
 نهگه رنا هر زانیوانه مرؤفه، ﴿ إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴾، ئەمه تهنیا
 فریشتهیهکی بهر پیزه.

که من پیموایه و ئەم تهعبیرهش به لگهیه که یوسف زیاتر له رووه
 معنه و ییه که یهوه، کاریگهری خستوته سر ئهوان، نهك تهنیا له رووه
 جهستهیی و رواله تیه که یهوه، بۆیهش به فریشتهی دهچوینن، تهشبهی دهگن
 به فریشتهوه، ئاشکراشه که فریشته له گه ل خه لکدا له رووی معنه و ییهوه
 فهرقی هیه، فریشته پاک و چاک و بهر پیزو حورمهت و خاوهن سیفهتی بهرزن،
 له رووی معنه و ییهوه، بۆیه تهشبهی دهگن به فریشتهوه، فریشتهیهکی
 بهر پیزیش، دیاره له خه یال و ههستی هه موو میلله تاندا هیه، که فریشته
 مهخلووفیکی بهر پیزو حورمهت و جوان و به شان و شهوگهتن .

﴿ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ ﴾، ژنه که ی عهزیز گوتی: نا ئه وهتانه که
 له باره ی ئه وهوه لؤمه و سه رزه نشتی منتان کرد، واته: ته ماشای بکه ن، نا ئه وه
 بوو که له سه ر ئه وه ی من نهوم خو شو یستوهو، په لکیشی بووم و یستوومه
 په لکیشی بکه م بو دست تیکه لئی، ئیوه سه رزه نشتی منتان کردوه، که واته: ئیوه
 ناهه قییتان بهر انبه ر به من کردوهو، من هه قم بووه، ﴿ وَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِيءِ
 فَاسْتَعَصَمَ ﴾، دان پیدادینن، ده لئ: من ویستم و دهوری هه لاتم، ده ورو خولیمدا،
 ویستم په لکیشی بکه م، هه و ئم له گه لدا که له قه ناعه تی خو ی لایبده م و بیه ئیمه
 سه ر قه ناعه تی خو م، (فَاسْتَعَصَمَ)، به لام ئه و خو ی گرت و سه خت وه ستا له
 بهر انبه ر ئه و ویسته ی مندا، ﴿ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا ءَأْمُرُهُ ﴾، ئنجا ئه گه ر ئه وه ی
 فه رمانی بئ ده که م، نه یکات، نه نجامی نه دات، ﴿ لَيْسَجَنَّ وَلْيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِ بْنِ ﴾
 به دنیایی زیندانیی ده گری و، له زه بوونانیش دمبی، واته: ئه شکه نهجه ده دری و

نارەحەت دەکریو زەبوون دەبێ، ئەو حالەتەى ئەم کۆشکەى ئیمەى نامینى، کە رینزو حورمەتیکى زۆرى لى دەگیرىو، خزمەتى زۆرى دەکرى، لە رووى نان و خواردن و خوارنەووە پۆشاک و جیگا و رینگاو.

ئنجایوسف ﷺ بەنا دەباتە بەر خوا، ﴿ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ﴾، (یوسف) گوتى: بەرومردگارم! زیندانم لەلا خۆشەویستتەرە، لەوێ کە منى بۆ بانگ دەکەن، کە ئەوێ ئەویان بۆ بانگ کردووە، بریتى بوووە لە دەست تیکەلیی لەگەڵ ژنەکەى عەزیزى میسردا، یاخود هەر کامیکیان هەولێ خۆى لەگەڵدا داووە هەموویان تەماعیان تیکردووە، ﴿ وَإِلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ ﴾، ئەگەر پیلانى ئەوان لە من لانه دەى .

{ یانى: یوسف بەرەو لای وان نەچوو، بەئکو پیلانى ئەوان و فیلى ئەوان رووی لە یوسف کردووە } !!

ئەگەر ئەو فیلى و پیلانەى ئەوانم لى لانه دەى، ﴿ أَصْبُ إِلَيْنَّ ﴾، من بە لایاندا دەچم، واتە: مەگەر تۆ بەپاریزی، ئەگەرنا من بەشەرئیکم، بەتایبەتى یوسف لە تافى لاویتییو لە هەرمتى گەنجیتییو پیاومتیی دابوو، لە بى توانایی جینسییو دەستە پاچەیی نەبوو، کە وەلامى ژنەکەى عەزیزى نەداوئەو، بەئکو لە پاکییەو بوو، بۆیەش دەئى: بەرومردگارم! ئەگەر تۆ نەپاریزی و فیلى ئەوانم لى لانه دەى، من بە لایاندا دادەشکیم، ﴿ وَأَكُنْ مِنَ الْخٰهِلِيْنَ ﴾، سەرمەنجام لە نەفامان دەبم، واتە: لە کەسانیک کە شتیک دەکەن، پیچەوانەى عەقل و، فامیدەییە، ﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ، فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ﴾، ئنجای بەرومردگارى وەلامى دایەووە پیلان و فیلى ئەوانى لى لادا، ﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بیگومان هەر خوا بیسەرى زانایە .

﴿ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ ﴾، ئنجای دوایی بۆیان دەرکەوت، دواى ئەوێ ئەو هەموو نیشانانەیان بینین :

۱- کراسەکەى یوسف دراوە .

۲- نافرەتەکان کۆبوونەتەووە .

۳- دەستو پەنجەى خۇيان بىرپوه.

۴- ژنەكەى عەزىزىش لە نىو ئەو ھەمو ژنانەدا ئىعتىرافى كردو، كە من ھەولم لەگەل داو، كە پەلكىشى بگەم.

۵- شاىپەدەكەش شاىپەدىى دا .

ھەموو ئەو شتانەيان بىنى.

كەچى دواى ئەووش بۇيان دەركەوت كە: ﴿لَيْسَ جُنَّهُ حَتَّىٰ حِينَ﴾ ، پىويستە

زىندانىى بگەن، تاكو كاتىكى دىارىى نەكراو، بۇچى؟

بۇ ئەوۋى عەيبەكەى خۇيان بپۇشن، ئىدى قىرو سىا لە يوسوف، غولامىكەو تەواو!

ئىنجا وەك پىشتىرىش باسەم كرد: ئىستاش كە مافى مرؤف بە حساب گەشتۆتە لووتكە، ھەزاران كەسى بى تاوان ھەيە كە لە زىندانەكاندا دەئالنىو، خەلكى خراپەكارو تاوانكارىش ھەيە، وەك بەرزەكى بانان بۇى دەردەچىو، خەلكى پاكىش ھەيە كە بە درؤو بوختان و بە سىنارىۋى ساختەو درؤ زىندانىى دەكرى، بەلكو مىللەتان ھەن بىبەش دەكرىن لە مافى بوون و ژيان، زلھىزانىش تەراتىن دەكەن لە ولاتىاندا، ئىنجا ھەر كەسىكىش خۇ بىزىۋى، يەكسەر تۆمەتبار دەكرى: ئەھا ئەوۋ تىرۋرستە، ئەوۋ خەتابارە ! ھەر ھىزى بەرھەلىستى بگات، پىى دەگوتىرى: ئەوۋ تىرۋرستە، ئەوۋ تاوانبارە، ئەوۋش كە تەراتىن دەكات لە ولاتەكەى ئەوانداو خىرو بىرى ئەوان دەباتو، ئەوۋى كە لەسەر زەويىپەكەيە كە بەشەرەكانن، بە كۆيلەى خۇيان دەزانىو، ئەوۋش كە لەژىر زەويىپەكەشە، بە مولك و مالى خۇى دەزانىو زەوتى كردو، ئائەوۋ پارىزەرى مافى مرؤفو پارىزەرى خەلكەو، لە لووتكەى شارستانىى دايە! ئەوانى دىكەش كە داواى ھەقى خۇيان دەكەن، ئەوۋ خەتابارو تاوانبارن !!

ئىنجا ئەگەر رۇزى لە رۇژان بەرھەلىستىش بگەن، ئەوۋ تۆمەتى تىرۋىستو ياخىى بوون بۇيان ئامادەيە !

ئىدى بەو شىۋەيە يوسوف تاكو ماوۋەيەك كە دىار نىە تاكو كەنگىيە،

زىندانىى دەكرى، دواى ئەوۋى كە بوختانىشى بە ناھەق پى دەكرى !!

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه په کهم : سه رزه نشت کردنی دهسته یه که له ژنانی شار، بو ژنی عزیز میسر، له سه ره هولدانی بو په لکیش کردنی یوسف و دهست تیکه لیبی، وه که پیلان گیرانیک له لایهن ئه وه ژنانه وه، بو دیتنی یوسف، ایوسفانیک، که ئه وه ژنه وا شیت و شهیدای بووه، بزنانن داخو کییه و چونه؟

وهک خوا فهرموویه تی: ﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنْهَى عَنْ نَفْسِهِ، قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (۳۰)

تویژینه وهی نهم نایه ته به پیژه له چوار برگه دا :

(۱) ﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ ﴾، ژنانیک له شاردا گوتیان .

دیاره هه واله که به شیوه یه کی تایبته به نیو به پرسان و ژن و مال و حالی به پر سه گاندا بلا بوته وه، نجا ژنانیک نه که هه موو ژنه گان، نه یفه رمووه: (وقال النسوة في المدينة)، هه رچی ژنانن له شاره که دا، گوتیان، به لکو ژنانیک له شاره که دا گوتیان، ژنانیک تایبته که جوړیک له په یومندی کومه لایه تی تایبته یان پیکه وه هه بووه، دهی ژنانی به پر سه گان بووبن .

لیردها شاره زایانی زمانی عه ره بی ده لئین: بوچی خوا فهرموویه تی :

﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ ﴾، نه یفه رمووه: (وَقَالَتْ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ)؟

ده لئین: (تذکیر الفعل لأن الفعل المسند إلى ألفاظ الجموع غير الجمع المذكر السالم، يجوز تجریده من التاء، باعتبار الجمع، وقرئ بالياء،

باعتبار الجماعة مثل: ﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ ﴾، واته: کرداره که (قال)، بویه به نیرینه (مذکر) هاتوه و نهیفرموه (قالت)، چونکه نهو کردارانهی که پال ددرینه لای نهو و شانیهی مانای کو دهگهیهنن، جگه له (جمع المذکر السالم)، دهگونجی (ت)یهکهیان لی دابرنری، به ئیعتیباری نهوه که نهو کومه له، بیژهی (جمع)یان بو به کاردی، دهشگونجی (ت)یهکهیان له گه لدا بن، به ئیعتیباری نهوه که بیژهی (جماعة)یان بو به کارهاتوه، وهک:

﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ ﴾.

که واته: ﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ ﴾، نه گهر قورننانه بووایه، به ئیعتیباری (جمع) بوونیان، دهگونجا بلئی: (جاء سیارة)، وهک لیردا دمفرموی: ﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ ﴾.

(۲) - ننجایا ژنانیک له شاردا چییان گوت؟ ﴿ أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ تَرْوُدُ فَتَنْهَا عَن

نَفْسِهِ ﴾، ژنی عزیز (واته: ژنی والی نهو شاره، یاخود: ژنی بهرپرسی پاسه وانه کانی پادشای میسر، به پئی قسهی پهیمانی کون)، دهوری گه نجه کهی خوی هه لدی، که لیردا (فتی) به مانای گهنج دی، به لام له راستییدا مه به ست پئی غولامه، کویله یه، دهوری کویله کهی خوی هه لدی، دمیوهی غولامه کهی له فهناعتهی خوی لابدا بیهینیتته سهر فهناعتهی خوی، فهناعتهی غولامه که (یوسف)ه، بریتیه له به پاکیی مانه وه، فهناعتهی ژنه کهش بریتیه له دست تیکه لئی حه رام، دمیوهی په لکیشی بکات، له خشتهی بهری و بیهینیتته سهر رای خوی.

ننجا نیمه لیردا دمزانین که نهو ژنه هاوسهری عزیز میسر، هه لبه ته نیمه که پیشتر و امان گوتوه، به هوئی نیرموه نه وه مان زانیوه، نه گهرنا له سهره تاوه خوا دمفرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ ﴾، نهو پیاوهی که یوسفی کری، به ژنه کهی خوی گوت: نازانین نهو پیاوه کییه؟

دوایی که دەفەر موی: ﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا﴾، ديسان ھەر نازانین ئەو
 ۋنە کئیە؟ بەلام لیڕەدا بۆمان دەر دەکەوی کە ئەو ۋنە، ۋنی عەزیزی
 میسرە، ﴿أَمْرَاتُ الْعَزِيزِ تَرُودُ فَنَلَّهَا عَن نَّفْسِهِ﴾، وەک گۆتم: (فتی)، بە
 مانای گەنج دیت، گەنجی کە تازە دەگاتی، بەلام ھورئان بەکاری ھیناوە، یان
 ئەو کاتیش بەکاریان ھیناوە بۆ خزمەتکارو کۆیلە، بۆ غولام، کە لە مالددا
 بوو خزمەتی کردو، با بە تەمەنیش بووبی، ھەر وشە (فتی) یان بۆ
 بەکارھیناوە .

ئنجایا ئەو ۋنانە کئی بوون ؟

وەک گۆتم بە تەنکید ۋنانیکی ھاوئاست بوون لەگەڵ ۋنی عەزیزی
 میسرەداو، ۋنانی بەرپر سەگانی شار بوون، ئەوانەش دیارە ھاوکوفی خۆی
 بوونو، چینی سیاسی و ھوکمرانی ئەوکاتە ی ئەو شارو ولاتە بوون .

کە دەفەر موی: ﴿تَرُودُ فَنَلَّهَا عَن نَّفْسِهِ﴾، دیارە ئەو تەعبیرەمان بە
 چەند شیومیەک مانا کردو، لیڕەشدا دەتوانین بلیین:

- ۱- دەپەوی کۆیلەکە ی خۆی لە خستە بەری .
  - ۲- لە غولامەکە ی خۆی دەخەفتی .
  - ۳- دەوری غولامەکە ی خۆی ھەلدی .
  - ۴- دەورو خولی کۆیلەکە ی خۆی دەدات .
  - ۵- ھەولی لادانی کۆیلەکە ی دەدات، لە قەناعەتی خۆی کە پاکیتیە بۆ
 سەر قەناعەتی وی، کە بریتیە لە دەست تیکەلیی ھەرام .
- (۳) - ﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾، ئەو راناووی کە شیردراو مەتەو لە (شَغَفَ) دا، بۆ
 یوسوف دەگەریتەو: ﴿قَدْ شَغَفَهَا : أَي قَدْ شَغَفَ هُوَ إِيَّاهَا حُبًّا﴾، یانی:
 یوسوف دلێ ئەوی لیوان لیو کردو لە خوشەویستی .

(الشَّغَافُ: غِلَافُ الْقَلْبِ أَوْ سَوِيْدَاؤُهُ وَحَبَّتُهُ، وَالْجَمْعُ: شُغْفٌ)^(۱)، (شِغَافٌ)، بریتیه له پەردەى دل، یاخود نیومراستی دل، یان عەینى چەقى دل، کۆى (شِغَافٌ)، بریتیه له (شُغْفٌ) .

ئنجە دەگوترى: (شَغْفُهُ، شَغَفَ، يَشْغَفُ، شَغْفًا، وَشَغْفًا: أَصَابَ قَلْبَهُ)، واتە: چوووە نۆى دلى، یاخود دلى پر کرد، (وَشَغْفًا بِهِ، وَبِحَبِّهِ، شَغْفًا بِحَبِّهِ، يَشْغَفُ، شَغْفًا، أَحَبَّهُ، وَأَوْلَعَ بِهِ، فَهُوَ شَغِفٌ، وَهِيَ شَغْفَةٌ)^(۲)، واتە: زۆرى خوشویست، زۆر هۆگرى بوو، ئنجە ئەگەر پیاو بى، دەلى: (فَهُوَ شَغِفٌ) و، ئەگەر ئافرمت بى: (وَهِيَ شَغْفَةٌ)، واتە: زۆر هۆگرى بوو، وەك کوردەوارىی خویمان دەلىن: (شِيت و شهیدای بوو)، بەلام وەك پێشتر باسمان کرد: شِيت و شهیدا بوونەگەى ئەو ئافرمتە، کە هەندىکیان بە (زلیخا) ناوی دەبن، شِيت و شهیدا بوونەگەى و خوشەویستىیەگەى بۆ یوسوف، خوشەویستىیەگى جەستەى و غەریزەى رووت بوو .

(۴) - دەلىن: ﴿ إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾، بە دلتىایىیەو ئەمە ئەو ژنە له گومراپىیەگى ئاشکرادا، دەبینن، واتە: دەبینن کە بەهەلەدا چوووە نەپىیکاو، مەبەستیان ئەو بوو: چۆن دەبى ژنى پیاوی گەورە تەماع له غولام و نۆگەر و خزمەتکار و کۆیلەى خۆى بکات ؟ مەبەستیان ئەو بوو. ئەگەر نا مەبەستیان ئەو نەبوو، کە ئەو حەرەمەو قەدەغەیه و زىنايه و داوین پىسىیه، بەلکو واتە: ئەو ژنە کە هاوسەرى پیاویکی گەورەیه، نەدەبوو تەماع له کۆیلەى خۆى بکات، کە زۆر له خوار خۆیه و مەیهى: له رووى عورف و باوى کۆمەلایەتیه و پێیان هەلە بوو، وەك چۆن ئیستا له رۆژناوا دەلىن: ئەگەر پیاو و ئافرمتیک پیکەو جوت بن، ئەگەر پیاو کە زۆرى له ئافرمتەگە نەکرد بى، لەسەر جى ژن و مێردایەتیی مێردەگەى نەبى، مادام هاوسەردار بى، ئەو قەیدى ناکات، یاخود کورپک کە لەگەل کچیک رادەبویرى، ئەگەر بىتو بە زۆرى نەبى، ئەو چ گرفت نیه !! لیرەش ئەوانە

(۱) مختار الصحاح، ص ۴۸۸ .

(۲) المعجم الوسيط، ص ۴۸۶ .

گوتوويانە: ئىمە دەبىنن بەھەئەدا چووه، كە چۆن دەبى ئنى پياوى گەورە، تەماع لە خزمەتكارو كۆيلەو غولامى خۆى بكات؟ ئەگەرنا بە تەئكىد مەبەستيان لە (ضَلَّلِ)، گومرايى ئايىنىي و بە پئومرى ئىسلامىي و شەرعىي، نەبووه، چونكە ئەوكاتە خەلكى مىصر خاوەن دىنىكى ئاسمانىي نەبوون، ئەگەر هەشيان بوو بى، دىنىك بووه پەر كراوه لە بت پەرستىي و شىرك و دوور لە خوايى .

مەسەلەى دووھەم : گوى بىست بوونى ئەو ژنە، بو سەر زەنشتى ژنەكان و بانگىشت كردنى بويانو، دانانى بالتج و شوينى پالدانەووهو، دانانى ميوه و چەقۇ بويانو، فەرمان كردنى بە يوسوف، كە خويان پيشان بدات، ئەوانىش يەكسەر بە دىتنى، زۆر بە گەورەى دەگرنو، پيى سەرسام دەبنو، دەست و پەنجەى خويان دەبرن، لەبەر زۆر سەرنج رايىشرايان بە هوى ايوسوفاهوه :

وهك خوا دەفەرموى: ﴿ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَجِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۱﴾

پوونكر دئەوھى نەم ئايەتە بەيئزە ، لە دە (۱۰) پرگەدا:

(۱) - ﴿ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ ﴾ ، كاتىك پىلان و فيئەگەى ئەوانى بىست، گوئىبىستى پىلانەگەى ئەوان بوو.

پسپۇرانى زمان گوتوويانە: { سَمِعَ: يَعْتَدِي بِنَفْسِهِ، فَتَعْدِيته بالباء لَأَنَّهُ ضَمَّنَ مَعْنَى (أَخْبَرَتْ) أَوْ (ب) مَزِيدَةٌ لِلتَّوَكِيدِ، مَثَلُ: ﴿ وَأَمْسَحُوا رُءُوسِكُمْ ﴿۶﴾ } المائدة } .

واته: وشه‌ی (سمع) بؤ خوی ته‌عه‌ددا ده‌کات، (سَمِعَ قَوْلَهُ)، یانی: گوئی له قسه‌که‌ی بوو، به‌لام لیره‌دا که به (ب)، ته‌عه‌ددا‌ی کردوهو، بؤته خوازیری (مفعول به)، مانای (أخبرت)ی خراوته نیو، (هه‌والی پیدرا، هه‌والی پیگه‌یشت)، یاخود (ب) زیاد کراوه بؤ جه‌خت کردنه‌وه، وه‌ک خوا دم‌فه‌رموی : ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ المائدة ، نه‌سلی خوی (وَأَمْسَحُوا رُءُوسَكُمْ)ه، ده‌ستی تهر به سه‌ری خۆتان دابینن، سه‌ری خۆتان مه‌سح بکه‌ن، به‌لام نه‌و (ب)میه، بؤ جه‌خت کردنه‌وه‌یه .

ئنجایا بؤچی ناوی له قسه‌که‌ی وان ناوه: (مکر)؟

(۱) چونکه نه‌وان مه‌به‌ستیان له‌و قسه‌و له‌و توانج و پلار تیگرتن و سه‌رزمنشت کردنه‌ی ژنه‌که‌ی عه‌زیز، ههر نه‌وه بووه که هانی بدن (یوسوف)یان پیشان بدات.

(۲) یاخود له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ په‌نهانی گوتوو‌یانه، شیوه‌ی فیلی و مرگرتوه .

(۳) یاخود له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌وان به‌ شیوه‌ی نکوولی لی‌کردن، گوتوو‌یانه، به‌لام پالنه‌ریان بریتی بووه له ئیرمی و هه‌سوودی بردن به ژنه‌که‌ی عه‌زیز. که غولامیکی هینه‌ جوانی هه‌یه .

له‌به‌ر نه‌و هویانه به‌ وشه‌ی (مکر)، ته‌عبیری لی‌کردوه .

(۲) - ﴿أَرْسَلتَ إِلَيْهِنَّ﴾، واته: ده‌عوتمی کردن، بانگه‌یشتی کردن، به‌دوایدا ناردن .

(۳) - ﴿وَأَعَدتَّ لَهُنَّ مُتَكَا﴾، شوینی پالدانه‌وه، شوینی شان دادان، شوینی ئیسراحت کردنی، بؤ دانان، پیشتیش گوتمان: (مُتَكَا)، نه‌و شوینه‌یه که ئینسان شانی لی‌ دادهدا، یان پالی لی‌ ده‌داته‌وه، ده‌شگونجی کورسی بووبی. کورسی و قه‌نه‌فه بووبی، نه‌و گاته له‌و کۆشکانه‌دا شوینی ئیسراحت و دانیشتنی نه‌و حوکمرانانه جیا بووه له‌ هی خه‌لکی دیکه، ده‌شگونجی بالنج بووبی، بؤی دانابن، پالی وی بدن .

(۴) - ﴿وَأَنْتَ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَكِينًا﴾، ھەر كامىتكانىش چەقۇيەكى ويدان .

وہك پيشتر باسماں كىرد: عادت وایه كه میوه دادەنرى، ننجا چەقۇو چەنگال دەگىردىن، بەلام خۇاى زاناو شارەزا ئەوہى كه بە عەقل و سەلىقە دەزانرى، باسى نەكردو، چونكه دەزانرى كه چەقۇو بۇ میوہیہ، میوہى پى سىپى بكەن، پى قاش بكەن و نامادەى بكەن بۇ خواردن .

(۵) - ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَ﴾، ننجا گوتى: بۇيان بچۇ دەر، يان لىيان وەدەرىكەوہ .

زانايان دەلىن: {عُدِّيَ فعل الخروج ب (على) لَأَنَّهُ ضَمَّنَ مَعْنَى (ادخُل) لَأَنَّ الْمَقْصُودَ دَخُولَهُ عَلَيْهِنَ، لَا مَجْرَدَ الْخُرُوجِ مِنَ الْبَيْتِ}، ﴿وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْنَ﴾، تعنى: (أَخْرِجْ مِنْ غُرْفَتِكَ وَادْخُلْ عَلَيْنَهُنَّ).

واديارە يوسوف لە ژوورىك دابووو، ئەوان لە ژوورىكى دىكەدا بوون، كۆشكىكى گەورە بوو، شوئىنى غولامو كۆيلە جيا بوو، شوئىنى ئيسراحت كىردن و شوئىنى ميوئانان جيا بوو، يانى: لە ژوورەكەى خۆت و مەردەرى، بۇيەش (أَخْرِجْ) بە (على) تەعەددای كىردو، واتە: لە ژوورەكەى خۆت بچۇ دەرئو، لەوان و مژوور بكەو، كەواتە: وشەى: (أَخْرِجْ) ھەم ماناى چوونەدەرى ھەيە، كە روالەتى بىژەكەى خۆى دەيگەيەنىو، ھەم بە ھۆى (على)و، (ادخل)يشى خراوتە نىو، {تَضَمَّنَ}، واتە: خراوتە نىو، ئەو مانايەش دەگەيەنى، چونكه مەبەست ئەوہ نەبوو لە ژوورەكەى خۆى بچىتە دەرئو، بەلكو مەبەست ئەوہ بوو لە ژوورەكەى بچىتە دەرئو، بچىتە ژوورەكەى ئەوان، كە تىيدا دانىشتوون و ژوورى ميوئانان و پيشوازى بوو.

ھەلبەتە دەبى پيشى گوتبى: بەرگى جوان لەبەرىكەو، خۆت رىك بكەو، ميوئانان دىن، يوسوف چووزانى، كە بۇ ئەوہيەتى پيشانى ژنانى بدات !

(۶) - ﴿فَلَمَّا رَأَيْتَهُ أَكْبَرْتَهُ﴾ یه کسر که بینیان، به گهوره یان گرت، نه و (ف) ه، (ف) ی (تعقیب) ه، واته: یه کسر که بینیان و چاویان پی پی کهوت، به گهوره یان گرت، ﴿أَكْبَرْتَهُ﴾: ای اعظمته، ده لی: (اعظمن جماله و شمائله)، او: اعدنه کبیراً لعظم صفاته، یانی: جوانیی و سیفه ته گانیان به مهزن زانین، یان: به هوی مهزنی سیفه ته گانییه وه به گهوره یان گرت .

یانی: که سایه تیه که ی و له رووه مه عنه و ییه که یه وه، نه و میان به گهوره گرت .

(۷) - ﴿وَقَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ نجا دستی خوئیانیان بری .

(ای: جَرَحَنَ)، واته: دست و پهلای خوئیان بریندار کرد، له نه نجامی سه رسام بوونیان به یوسف و چا و تیبرینیان بو یوسف و، له دست و په نجه ی خوئیان بی ناگابوونیان، نافرته که ش زور مه کروو حیل به باز بووه، کاتی که نه وان له گهرمه ی میوه فاش کردن و میوه سپی کردن دابوون، به یوسفی گوتوه: گتوپر له زورره که ی خوت و مره دمری و لییان و مزوور بکه وه !

(۸) - ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ گوتیان: پاکیی بو خوا، واته: پاکیی و دووری بو خوا، که نه توانی مروفتیکی ناوا جوان و ریگ و پیک خاومن جه مال و که مال دروست بکات، یا خود پاکیی و دووری بو خوا، که نا نه و که سه، {نه و (یوسف) ه که له بهر چاومانه} خراپه ی لی بو هشیته وه .

(۹) - ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ (لَيْسَ هَذَا بَشَرًا)، نا نه وه مروفت نیه، هه لبه ته زانیویانه که مروفته، به لام یانی: مروفتیکی ناسایی نیه .

(۱۰) - ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ نه مه ته نیا فریشه یه کی به ریزه، واته: وه ک فریشه وایه، له جوانیی و له که سایه تی و ریزو حورمه ت و هه یبه ت و. سیفه ته به رزه گانیدا .

پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {أُعْطِيَ يُوسُفَ وَأُمَّهُ شَطْرَ الْحُسَيْنِ}. {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (۱۴۰۸۲)، تعلیق شعیب الأرنؤوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى

شَرَطِ مُسْلِمٍ، وَابْنِ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْمٍ: (۳۱۹۲۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْمٍ: (۴۰۸۲) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِ مُسْلِمٍ، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْمٍ: (۳۳۷۳) .

واته: یوسف و دایکی، (که دایکی ناوی راحیل بووه، به پیزی نه‌وهی که له ته‌وراتدا هاتوه) نیوهی جوانییان پیدراوه .

یانی: یه‌کجار زور جوان بوون، هم دایکی زور جوان بووه، دیاره (یوسف) یش دهبی چوو بیته‌وه سهر دایکی .

ئنجاه له کوتایی ئەم مەسەلە یەدا، ئەو تیبینییه دەخەمە روو، که ئافرەتەکان گوتوو یانە: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾، ئەمە تەنیا فریشتە یەکی بەرپزە، ئەمە بە لگە یە لە سەر ئەوه که جوانیی یوسف بەو جۆره نەبووه که چیرۆک گێرپه‌وه‌کان (قصاصون) و حیکایەت خوانەکان باسی دەکەن، که دەلێن چاوی وابوو، برۆی وا بووه، کولمە ی وا بووه، که زیاتر جوانییەکی ژنانە ی بۆ وینا دەکەن، چونکه ژنەکان که یوسف دەچوینن بە فریشتە یەکی بەرپزەوه، زیاتر نه‌وهی لی و مردەگیرئ که جوانیی یوسف، جوانیەکی مەعناوی بووه، جوانیی ره‌وشت و ناکاری به‌رزو بووه، جوانی که سایه‌تی بووه، به‌ئێ قەدو قیافه و رەنگو رووشی جوان بووه، به‌لام جوانییەکی پیاوانه، چونکه ئەو شیوه جوانییەکی که ئافرەتان سەرسام دەکات، له پیاواندا، جیا یه لهو شیوه جوانییەکی که پیاوان سەرسام دەکات، له ئافرەتاندا.

وهك پێشتریش باسمان کرد : ئافرمت به نهرمو ناسکیی و قەدو قیافه و سهر و پرچ و زولفی و کولمە و روومەتی جوانه‌و، مەرج نیه ئەو جوانییەکی سەرنجی پیاوان رادەکێشی له ئافرەتاندا، هەمان جۆره جوانیی سەرنجی ئافرەتان راکێشی، له پیاوان دا، به‌ئکو پیاو له لای ئافرەتان، زیاتر به پیاو هتی و سیفەتی بهرزو که سایه‌تی مەعناوی و خورپاگری و جوامیری، سەرنج راکێش دهبی، ئەو سیفەتانهی که له پیاواندا جوانن، جیان لهو سیفەتانهی که له ئافرەتاندا جوانن، بۆ نمونە :

۱/ نهرمو ناسکیی، پیاو به نهرمو ناسک، مەدح ناگری، به‌ئکو به‌هیزو پیز .

۲/ ئىنجا ئافرىت ئەگەر ترسنۆكش بى زەم ناكرى، بەلام پياوى ترسنۆك زەم دەگرى، پياو بە ئازايەتتى و زبرى و هيزو تواناو بە پشت بە خۇ بەستن، مەدح دەگرى .

بەئى ئەو سىفەتەنى كە لە پياواندا جوانن، جيان لەو سىفەتەنى كە لە ئافرىتاندا جوانن، ھەر كامىكىان جۆرە سىفەتتىك، كە لەگەل سىرۇشتياندا دەگونجى، لىي جوانە، ھەسسانى كورى سابىت دەربارەى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە مەدحى دەكات دەئى :

وَأَجْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَرْقَطْ عَيْنِي
وَأَكْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَلِدِ النِّسَاءَ
خُلِقْتَ مُبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ
كَأَنَّكَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ

واتە :

لە تۆ جوانتر ھەرگىز نەبىنىو ھە چاۋ

ھىچ زنىك لىي نەبوو ھە پياوى ھەك تۆ تەواۋ

پاك و بى خەوشى لە ھەر كەم و كورى نا تەواۋى

ھەر دەئى بەو جۆرە، كە خۆت وىستوتە دروستكراۋى ^(۱)

لىرەدا مەبەستەم ئەو ھە بوو: ئەو ھى كە لە بەسەرھاتو چىرۆكەگاندا ھاتو، كە مەدحى يوسوف ﷺ دەگرى، بە جوانىيەك كە زياتر لە ئافرىتاندا پەسندە، لە راستىدا ئەو ھە وانى، بە پىي ئەو ھە كە ئەوان لىرەدا مەدحى دەكەن، دەئىن: ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾، ھەلبەتە لە خەيالى

(۱) ئەم چوارىنەيە خۇم كىرەمە شىعەرىكى كورىيى و تۆزىك مانايەكەى لە دەقە ھەمبەھە كە جياۋازە، بەلام ھەمان نىۋمۆكەم دەرىھىناو ھە .

هموو میلله تاندا وایه، که فریشته کان خاومنی سیفته تی بهرزو جوانن، له پرووی معنه ووییه و هو، من پیم وایه له پرووی رووحیی و معنه ووییه وه، یوسوف علیه السلام نهو نافرمتانهی خستوته ژیر کاریگه ری خوی، که ته ماشایان کرده، له پرووی معنه ووییه وه کاری تیکردوون، بویش ته شبیهیان کرده به فریشته .

مهسه لهی سییه م : به چاو دادانه وهی ژنی عهزیزی میسر بو ژنه کان :

له سهر گلهیی کردن و سهرزمنشت کردنیان بوی، به هوئی نه وه وه که دهورو خولی (یوسوف) ی داوهو، داوای دهستی که لئی لیکردوهو، دان پیدا هینانی، که دهستی شخه ری کرده بو دست تیکه لئی له گهل یوسوف علیه السلام، به لام نهو ملی نه داوهو به سهختی به ره لهستی کردهو، هه ره شه کردنی له یوسوف به زیندانیی کردن و به زه بوون کردنی :

وهك خوا فه رموو یه تی: ﴿ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ زودنه عن نفسه فاستعصم ولین لم یفعل ما امره، لیسجنن و لیكونا من الصغیرین ﴾

شیکردنه وهس نه م نایته موباره که له چوار برکه دا:

(۱) - ﴿ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ ﴾، نا نه وه، نهو پیاوه یه که له باره ی نه وه وه سهرزمنشتی منتان کرد بوو، واته: نهو پیاوه ی که نیوه به بینینی، ناوا سهرنجتان پراکیشرا، که ناگاتان له دهست و پهلی خوتان نه ماو، بهو چه قوییه ی که میوه که تان پی قاش ده کرد، یان سپی ده کرد، دهست و پهلی خوتان بری، هینده پیی سهرسام بوون، که واته: ناهه قم مه گرن، که منیش نه و منده خوشم ویستوه و نه و منده شیت و شهیدای بووم، دیاره هه موو نهو کوپر ناماده کردن و، نهو بالنج دانان و، نهو چه قوو میوه ناماده کردنه بو نهو ژنانه، له لایهن ژنه که ی عهزیزی میسر وه، (که وهك گوتمان: هه ندیکیان (زلیخا) ی پی ده لین)، بو نه وه بووه که نهو قسه یه بکات، واته: نیوه که

سەرزنه‌نشتو لۆمه‌ی منتان کردوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و غولامه‌ی خۆم
خۆشوێستوه، ئاخر ئه‌وه‌ به‌و شیوه‌یه‌یه‌، که ئیوه‌ش ئه‌وه‌نده‌ پێی سه‌رسامان !

(۲) - ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾، به‌دنیایێی من هه‌ولم له‌گه‌ندا، که خۆیم
ته‌سلیم بکات، ئه‌م ته‌عبیره‌ که چه‌ند جارێک له‌م سوورته‌دا هاتوه، هه‌ر
جار که ده‌مه‌وێ به‌ گوردیی مانای بکه‌م، ده‌گه‌رپیم له‌ زمانی گوردیییدا چ
وشه‌یه‌ک هاو واتای بێ، چ وشه‌یه‌ک ئه‌و مه‌به‌سته‌ بگه‌یه‌نی، (هه‌ولم
له‌گه‌ندا خۆیم ته‌سلیم بکات)، واملیکرد له‌ خشته‌ی به‌رم، هه‌ولم له‌گه‌ندا
که واز له‌ نه‌فسی خۆی بێنی بۆ من، ئیراده‌ی خۆی ته‌سلیمی ئیراده‌ی من
بکات، واز له‌ رای خۆی بێنی، بێته‌ سه‌ر رایه‌که‌ی من .

به‌لام ئه‌و چی کرد ؟

(۳) - ﴿فَاسْتَعَصَمَ﴾، (عَصَمَ)، واته‌: پاراستی، به‌لام (فَاسْتَعَصَمَ)، پسپۆران
ده‌لێن: (زِيَادَةُ الْمَبْنِي نَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، که (س) و (ت)ی هاتۆته‌ سه‌ری،
واته‌: زۆر خۆی گرتو، زۆر به‌ سه‌ختیی ملی نه‌داو به‌ره‌هه‌ستیی ئه‌و ئاره‌زوو
و ده‌ست پێشخه‌ریی و ده‌وره‌دانه‌ی منی کرد، واته‌: به‌ قسه‌ی نه‌کردم .

(۴) - ﴿وَلَيْن لَّمْ يَفْعَلْ مَاءَ امْرَأَةٍ لِّسَجْنٍ وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾، ئنجا ئه‌گه‌ر
ئه‌وه‌ی فه‌رمانی پێ ده‌که‌م، ئه‌نجامی نه‌دات (که بریتیه‌ له‌ ده‌ست تیکه‌لیی،
که له‌گه‌ندا جووت بێ)، به‌ دنیاییه‌وه‌ زیندانیی ده‌کریو، به‌ دنیاییشه‌وه
له‌ زه‌بوونان و له‌ ریسوایان ده‌بی .

که ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌ورمیه‌، چونکه یوسف عليه السلام به‌ئێ له‌ زاتی خۆیدا
به‌رپیزی کوری به‌رپیزی کوری به‌رپیزی کوری به‌رپیزی، وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی
پێغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم دا هاتوه، که رُوْزِيْكَ لِيْبَانِ پرسی: کێ به‌رپیزترینی خه‌لکه‌؟
فه‌رمووی: {الْكَرِيمِ ابْنِ الْكَرِيمِ ابْنِ الْكَرِيمِ: يُوْسُوْفُ بْنُ يَعْقُوْبَ
بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيْمَ}، {البخاري برقم: (۳۳۸۲)} .

واته‌: به‌رپیزی کوری به‌رپیزی کوری به‌رپیزی، کوری به‌رپیزی یوسفی کوری
یه‌عقووبی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیم (عليهم الصلاة والسلام)، واته‌: له‌

رووى رەچەئەكەو، ھىچ كەسنىك نەبوو، كە ئاوا چوار پىشتى پىغەمبەر بن،
خۇشى و سى پىشتىشى پىغەمبەرانى پايە بەرزى خوا بن، پىغەمبەرانىكى
وھك (ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوب) یش .

ئىنجا ھەرچەندە يوسوف لە زاتى خۇيدا، ھىندە پىاويكى بەرپىزو
خانەدانو بە حورمەت بوو، بەلام لەو كاتەدا وھك واقع: كۆيلەو غولامو
خزمەتكارىك بوو، لەبەردەستى ئەو ئافرەتە، لەو مالىدا، ئەوان كىرپويانەو،
ئەو بەلايەى بەسەرھاتو، بۇيە لەبەردەستى ئەواندا بوو، ئىنجا ئەگەر
زىندانى بگەن، يان سزاو ئەشكەنجەى بدن، بە روالەت لەبەردەستى
ئەواندا بوو، ھەرچەندە خواى كاربەجى پاراستوويەتى .

ئىنجا كە ئەو ھەرپەشەيش دوايى ھاتۆتە دى، بەلگەى ئەوئە كە ئەو
ژنە - وھك پىشتىرىش باسماں كىرد- بەس وھك غەرىزەى جىنسى عەودالى
يوسوف بوو، واتە: كىشكرانەكەى بەرەو لای يوسوف، كىشكرانىكى
جەستەيى و غەرىزەيى و سىكسىيى بوو، خۇشەويستىيەكىي پووحيى و
مەعنەويى نەبوو، وھك ئەوئە كە خواى پەروردگار باس دەكات،
دەفەرموى: ﴿ وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴾ (۲۱) ﴿ الروم، بۇجى ؟

چونكە لە حالەتلكدا خۇشەويستىيى (مودە) و بەزمىيى (رحمة)، لە نىوان
پىاوو ئافرەتدا پەيدا دەبى، كە لەسەر بناغەى گىرئەستىكى شەرعیانەى
پوون و ھەلال پىك بگەن، بەلام ئەو بىھوى ئاوا لە رىئى ھەرامەو دەستى لەگەل
تىكەل بگات، كەواتە: ديارە تەنيا بە ھاندەرو پالئەرىكى جەستەيى و غەرىزەيە .

مەسەلەى چوارەم : پارانەوئەى يوسوف عليه السلام لە پەروردگارى كە شەرى ئەو
ژنانەى لى لابدات، پىلان و فىلى ئەوانى لى لابدات، ئەگەرنا گىرؤدەى
داويان دەبى و لە نەفامان دەبى :

وھك خوا فەرموويەتى: ﴿ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا
تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ (۲۲) ﴿

شىكىردنەوھى نەم ئايەتە لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ﴾، (يوسف) گوتى:

پەرورمردگارم ! زىندان، بەندىخانە لەلام خۆشەويستىرە، لەوھى كە منى بۇ بانگ دەكەن، كەواتە: ديارە بە ھەرەومىزى داوايان لىكردوھ، ئنجا ئايا ھەموويان داوايان لىكردوھو تەكليفيان لىكردوھ، كە ژنەكەى عەزىزى مىسر چىت داوا لىدەكات، بۇى جىبەجى بكە، واتە: بۇ وى داوايان لىكردوھ، ياخود ھەر كامىكيان جيا بە جيا داوايان لىكردوھ بۇخۇيان؟ ھەردوو واتايەكە دەگەيەنى، واش پىدەجى زياتر داوايان لىكردى بۇ ژنەكەى عەزىزى مىسر .

لىرەدا يوسف عليه السلام كە دەفەرموى: ﴿ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ﴾،

بەندىخانە لەلام خۆشەويستىرە لەوھى ئەوان منى بۇ بانگ دەكەن، بىگومان چوونە بەندىخانە، چوونە زىندان شتىكى خۆش نىە، بەلام مانايەكەى واى لىدېتەوھ: ئەوھم لەلا ئاسانتىرە لەوھى كە منى بۇ داوا دەكەن، كە برىتتە لە داوین پىسى، چونكە بەھوى چوونە بەندىخانەوھ، بەلى ئىنسان تووشى ئەزىتە دەبى، بەلام ئەزىتەتتىكى جەستەيى و دىيايە، بەلام بەھوى زىناو داوین پىسىيەوھ، ئىنسان تووشى ئەزىتەتو نارەحتىي مەعنەويى لاي خواو دواروژ دەبى، كە ئەوھيان بە تەئكىد سەختىرە، چونكە دىنا ھەر چۇن بى دەبىرېتەوھ، بەلام دواروژ نابىرېتەوھ، ئنجا ئىنسان ئەگەر شەرمەزارى لاي خوا بوو، ئەو كاتە رازى بوونى بەندەكان، ھىچى بۇ قەرە بوو ناكاتەوھ، بەلام ئەگەر خوا لىي رازى بوو، توورمىبوونى بەندەكان، ھىچ زىانى پىناگەيەنى، وەك لەم دەفەدا ھاتوھ: { عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ التَّمَسَ رِضًا اللَّهُ بِسَخَطِ النَّاسِ، كَفَاهُ اللَّهُ مُؤْنَةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضًا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ، وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ }، { أَخْرَجَهُ ابْنُ الْمُبَارَكِ بَرَقْم: (۱۹۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۴۱۴)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا ابْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (۲۷۶) قَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَإِسْحَاقُ بن رَاهُويە بَرَقْم: (۱۱۷۵)، وَالقَضَاعِي بَرَقْم: (۴۹۸) } .

واته: هەر کهس بههوی تووره‌گردنی خه‌لکه‌وه خوا رازی بکات، خوا خه‌می خه‌لکی له کۆل ده‌کاته‌وه، به‌لام هەر کهس له پیناو رازی‌کردنی خه‌لکی دا، خوا تووره بکات، خوا حه‌واله‌ی خه‌لکی ده‌کات.

﴿ السَّجْنُ ﴾: (اسمٌ لِبَيْتِ الَّذِي يُسَجَّنُ فِيهِ، مِثْلُ ذَبْحٍ: مَذْبُوحٍ، وَخَلْقٍ، أَيِ مَخْلُوقٍ)، هه‌لبه‌ته نه‌گهر به ﴿السَّجْنُ﴾، بخوینریته‌وه، که دیاره زۆربه‌یان وایان خویندۆته‌وه، واته: زیندان و به‌ندینخانه له‌لام خۆشه‌ویستره، له‌لام خۆشته له‌وه‌ی که نه‌وان منی بۆ بانگ ده‌کن.

هه‌روه‌ها خوینراویشه‌ته‌وه: (السَّجْنُ)، (قَالَ رَبِّ السَّجْنِ)، (السَّجْنُ: مَصْدَرٌ سَجَنَهُ، وَهُوَ الْحَبْسُ فِي مَكَانٍ مُحِيطٍ لَا يَخْرُجُ مِنْهُ)، (سَجَنَ: سَجَنَ يَسْجُنُ سَجْنًا)، نه‌و کاته ده‌بیته چاوگی (سَجَنَ)، (سَجَنَهُ)، واته: به‌ندی کرد، خستیه به‌ندیخانه‌وه، که بریتیه له‌و شوینه که ئینسان تیبدا حه‌پس ده‌کری و شوینه‌که‌ی ده‌وره ده‌ره و ناتوانی لیبی بجیته‌وه، که‌واته: نه‌گهر به (سَجَنَ) بخوینریته‌وه، یان: به‌ندکردن، به‌لام نه‌گهر (سَجَنَ) بی، یانی: چوونه به‌ندیخانه، واته: چوونه به‌ندیخانه، یاخود به‌ند کران، ئاسانتره له‌لام له که‌وته نیو گونا‌هه‌وه، نه‌گهرنا وه‌ک گوتم: به‌ندیخانه شتیک نیه له خودی خۆیدا خۆشو‌یستراو بی و خۆشو‌یستری .

(۲) - ﴿وَأِلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ﴾، نه‌گهر پیلانی وان له من لانه‌ده‌ی .

(صَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ أَي: دَفَعَهُ وَرَدَّهُ)، واته: پیلانه‌که‌ی لی لادا و لایبرد، واته: نه‌گهر تۆ پیلانی نه‌وان که به‌ره‌و پرووی من دی‌و، دژی من ده‌کری، نه‌و نه‌خشه و قیله که بۆ منی دادمنین، نه‌گهر تۆ نه‌وه له من لانه‌ده‌ی .

وشه‌ی (وَأِلَّا) له نه‌سلدا (وَأِنْ لَا) بووه، به‌لام (إِنْ) له (لَا) دا دمغم کراوه .

(۳) - ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾

نهمه وه‌لامی مه‌رجه‌که‌یه (جَوَابُ الشَّرْطِ)، (أَصْبُ: أَمِلُ)، واته: مه‌یل ده‌که‌م، به‌لایاندا ده‌جم، (صَبَا، يَصْبُو، صَبُوءًا، وَصَبُوءًا، أَي: مَالَ وَاشْتَاقَ)،

به لایدا چوو، ئارمزوی کرد، واته: به لایاندا داده شکیم، نه گهر تو نه مباریزی، لیرهدا نه مه نهو نه ده به بهرزه ده گه یه نی، که ئینسانی پروادار، ده بی چاکه و خیر، هه ربگیریت هوه بو لای خوا، یوسوف له خوئی را بینیه وه خوای بهروردگار توانای داومتی، به لام دمبوو بیگیریت هوه بو خوا، ﴿ وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ﴾ (النحل)، ئینسان ده بی داوای هاوکاری و پشتگیری و پشتیوانی له خوای به به زمیی بکاتو، به هیزی خوئی سه رسام نه بی، نه وه تا لیرهدا یوسوف ده لی: نه گهر تو نه مباریزی و پیلان و فیلی وانهم لن لانه دهی، به لایاندا ده جم، به لایاندا داده شکیم .

(۴) - ﴿ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾، ئنجا سه رهنجام له نه فامان ده بم، لیرهدا (جاهل) کویه که ی (جاهلین) ه، یان (جاهلون) ه، واته: له عه قل سووکان ده بم، له نه فامان ده بم، یا خود (جهل) لیرهدا به ران بهر (حلم) ه، (حلم) واته: هی دی و مه ندیی و خو گرتن، به لام (جهل)، واته: په له په ل کردن و به ده م شتی که وه چوون و خو رانه گیری .

لیرهدا زانایان نه وانیه که له حوکه مه شه رعیه کان ده کوئنه وه، که له نایه ته موباره که کان هه لده یئنجریئن، به تایبه تی (القرطبی)، له ته فسیره که ی خوئی (الجامع لأحكام القرآن) ههروه ها (ابن العری) کتیبیکی هه یه به ناوی (أحكام القرآن) که (القرطبی) به زوری له (ابن العری) یه وه ومرده گری، ئنجا (القرطبی) له ته فسیره که یدا^(۱) ده لی: ﴿وَلَوْ أَكْرَهَ رَجُلٌ بِالسَّجْنِ عَلَى الرَّئِي، مَا جازَ لَهُ إِجْمَاعًا، فَإِنْ أَكْرَهَ بِالضَّرْبِ، فَقَدْ اختلفَ فِيهِ الْعُلَمَاءُ، وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ إِذَا كَانَ فَادِحًا، فَإِنَّهُ يَسْقُطُ عَنْهُ إِثْمُ الزَّوْنِ وَحَدُّهُ، وَقَدْ قَالَ بَعْضُ عُلَمَائِنَا: إِنَّهُ لَا يَسْقُطُ عَنْهُ الْحَدُّ، وَهُوَ ضَعِيفٌ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَجْمَعُ عَلَى عَبْدِهِ عَذَابَيْنِ، وَلَا يَصْرِفُهُ بَيْنَ بَلَاءَيْنِ، فَإِنَّهُ مِنْ أَعْظَمِ الْحَرَجِ فِي الدِّينِ: ﴿... وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾ (الحج) .

واتە: ئەگەر پیاویک زۆری ئی بکری و ناچار بکری، زینا بکات، بە یەك دەنگی زانایان، بۆی نیە (بلی: ناچارم دەکەن و زۆرییم ئی دەکەن)، بەلام ئەگەر زۆر لیکردنەکە جووہ قالبی لیدان و ئەزیمەت دانەوہ، ئەوہ زانایان تییدا کەوتوونە راجیایی و، پای راست ئەوہیە: کە ئەگەر لیدانەکە زۆر بەئیش و ئازار بوو، زۆر ئەشکەنجەیاندا، ئەو کاتە ئەگەر لە بن باری لیدان و ئەشکەنجەدانیکی زۆردا، مل بدا بۆ زینا، ئەوہ نە گوناھی دەگاتی و، نە سزای زیناشی بەسەردا دەچەسپێ، بەلام هەندی لە زانایان گوتووایانە: سزایەکە لەسەر لاناچی، واتە: گوناھی ناگاتی، بەلام دەبی سزا بدری، بەلام ئەوہ رایەکی بیئیزە، چونکە خوا دوو سزایان لەسەر بەندەکە خوی کۆ ناکاتەوہ، {واتە: کە هەم لەلایەن ئەوانەوہ کە زۆری ئی دەکەن، ئەشکەنجە بدری و ئازار بدری، هەم دواییش وەك سزای دنیایی سزای شەرعیشی بەسەردا بچەسپێ} و، خوا بەندە خوی ناخاتە نیو دوو بەلایانەوہ، {هەم مروفەکان ئەزیمەتی بدن، هەم دوایی بە حوکمی شەرعیەتیش سزا بدری}، چونکە ئەوہ گەورەترین سەغڵەت کردنە لە دیندا، خوی میهرەبانیش دەفەرموی: ﴿... وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾ (٧٨) الحج، واتە: خوا لە ئایینی خۆیدا، هیچ سەغڵەتیەکی لەسەر نیوہ دانەناوہ.

قەسەکەشی زۆر زۆر راستە، بەلام دیارە ئەو لیدان و ئەشکەنجەدانەش، پلە پلەییەو لە حالیکدا مروف بۆی دروستە، کە ئەو ئازارو ئەشکەنجەییە، ئازارو ئەشکەنجەییەکی جیدی بی و، زۆر بە ئیش و ناپەڕەتکەر بی، نەك هەر وا دوو سی زللی لیدەن، بیکاتە بیانوو بۆ خراپە کردن.

مەسەلە ی پینجەم : بە دەنگەوہ هاتنی پەرەدگاری بیسەر و زانای و لادانی

پیلانی ئەو ژنانە لە یوسف عليه السلام :

وہك خوا دەفەرموی : ﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

توێژینهوهی نەم ئایەتە لە سەر بەرگەدا:

(۱) ﴿ فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ ﴾، دیاره (ف) چۆتە سەر (استجاب)، (استجاب) لە ئەسڵدا (أجاب)یە، یانی: خوا وەلامی دایهوه، بەلام (استجاب)، واتە: زۆر باش، زۆر بە خەستی وەلامی دایهوه، (ف)ش گە دەچیتە سەری، لێرەدا بەدوادا هاتن (تعقیب) دەگەیهنن، یانی: یەكسەر دوا بە دوا پارانهوهگە یوسوف، بەرومردگاری زۆر باش بە دەنگیهوه هات، بە دەمیوهوه هات و وەلامی دایهوه .

(۲) - ﴿ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ﴾، ئەویش هەر بە (ف)ی (تعقیب)، واتە: پیلانی وانی لێ لادا، یەكسەر زیانی پیلانەگە ی ئەوانی لێ لادا، هەلبەتە پیلانەگەیان هەر هەبووه، بەلام پیلانی ئەوان کاریگەری نەڕینی نەبوو بۆ سەر یوسوف، دەنا پیلانەگە هەر هەبووه، ئەوه نەبووه گە خوای بالادەست پیلانەگە لابەری، بەلام پیلانەگەیان کاریگەری نەبوو بۆ سەری، لەبەرئەوهی یوسوف خۆراگرو دامەزراو بوو، وەك ئەوهی گە فیلەگەیان هەر لاچووبی و نەماپی، وابوو .

(۳) - ﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، بێگومان ئەو (خوای ﷻ)، زۆر بیسەرەو زۆریش زانایە، واتە: بیسەرە بۆ پارانهوهو لالانهوهو پەنا پێبردنی یوسوف، زاناشە بە نیو دلو دەروونی و نەینییهکانی نیو سینە.

ئەجا خوای ﷻ لەبەرئەوهی پاکیی و راستیی، بە تەنگ پەیموندیی نیوان خۆ و خواوه بوونی، لە یوسوف بینیوه، زانیویهتی یوسوف چەند مەبەستیەتی خوای بەرومردگار لێی رازی بی، و کاریك نەكات خوا لێی توورە بی، گە ئەوهی لە دەروندا زانیوه، بۆیه دوایهگە ی وەرگرتوه، مەبەستم ئەوهیه گە جاری وا هەیه گەسیك دوغاش دەكاو دەشارپتەوه، بەلام لەبەر ئەوه گە لە دلو دەروونییکی ساغو صافهوه نیه، دوغای سەر زارەکییه، خوا وەریناگری، وەك لە فەرمايشی پێغەمبەردا ﷺ هاتوه، فەرموویهتی: ﴿ ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لَاهٍ ﴾، ﴿ أَخْرَجَهُ

الترمذی برقم: (۳۴۷۹) وَقَالَ: حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَالْحَاكِمُ برقم: (۱۸۱۷)، وَقَالَ: مُسْتَقِيمُ الْإِسْنَادِ، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ.}

واتە: لە خوا بپارێنەوه لە کاتێک دا کە ئێوه دُنیا نەخوا و لەلامتان دەداتەوه، (واتە: بە دُنیاکی پاک و ساغ و راستەوه لە خوا بپارێنەوه، نەک دوای سەرزارەکی)، وە بشسزانن و دُنیا بن! خوا وەلامی دوای دُنیاکی بئیناگا ناداتەوه .

مەسەلە شەشەم و کۆتایی : سەرەنجام زیندانیکرانی یوسوف، پاش

دیتنی ئەو هەموو بەلگانه لەسەر پاکتییەکی :

وهك خوا دمهفرموى: ﴿ تَرَبَّدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُتُهُ حَتَّى حِينٍ

توێژینهوهی نەم نایەتە بەپێزە لە دوو بڕگەدا :

(۱) - ﴿ تَرَبَّدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ ﴾، دوای بۆیان دەرکەوت، قەناعەتیان

وای لێهات، دوای ئەوهی نیشانهکانیان بینین، دوای ئەوهی ئەو هەموو بەلگانهیان بینین، لەسەر ئەوه کە یوسوف پاکە و بێ گوناھو بێ خەتایە .

لێردا وشەى (تَرَبَّدَا)، (للترتیب الرتبی) بۆ ریزبەندیی پلەیه، لەو پلەیه

بۆ پلەیهکی بەرزتر، جاری وا هەیه (تَرَبَّدَا) تەنیا بۆ بادانەوه (عطف)یە،

بادانەوهی شتێک بۆ سەر شتێک، بەلام لێردا بۆ ریزبەندیی پلەیه، چونکە دوای

ئەوهی بۆیان دەرکەوتو، یوسوف چەند پاکە، ئنجا بڕیاری گرتنیان داوه،

نەوهش زۆر زۆر شتێکی سەرسوورھینەرەو سەرسوورھینەرترە لە شتەکانی

پێش، ﴿ تَرَبَّدَا لَهُم ﴾، واتە: ئنجا دوای بینینی ئەو هەموو بەلگانهش

کەچی هاتنە سەر ئەو قەناعەتەو ئەوهیان بۆ دەرکەوت، کە بیگرن .

که دمفهرموئ: (مُهم)، واته: کۆمه‌لی عه‌زیزی میسر، چونکه پێشتر هه‌ر باسی ئافرمتان بوو، به‌لام نهمجاره‌ پیاوانیش هاتنه‌ نیو بابه‌ته‌که‌وه، دیاره وه‌ک پیاوان بریاریان داوه‌ که بیگرن، نه‌گه‌رنا به‌ئێ ئافرمته‌که‌ هه‌ره‌شه‌ی لی‌کردوه، به‌لام بریاردانه‌که‌ بریاری کۆتایی، له‌لایه‌ن پیاوه‌کانه‌وه‌ بووه، بۆئه‌وه‌ی به‌ حیساب سومعه‌ی خۆیان دهرباز بکه‌ن، چونکه ئافرمته‌که‌ وازی له‌ یوسف هه‌ر نه‌هیناوه، پێش به‌ ته‌نیا دوا‌یی گه‌له‌ کۆمه‌کی لی‌کردوه، دیاره عه‌زیزی میسریش - وه‌ک پێشتر باسمان کرد - پیاویکی به‌ ده‌مارو جوامیر نه‌بووه، هینده‌ پیاوه‌تییه‌ی نه‌بووه‌ که ئافرمته‌که‌ دوور بخاته‌وه، یان سزای بدات، یان بیترسین، یاخود یوسف له‌و دوور بخاته‌وه‌و یوسف به‌ریته‌ شوینیکی دیکه، له‌ جیاتی نه‌وه‌ی که بیگرن، (یوسف) یش دیاره بی‌کسه‌ بووه، گۆیله‌یه‌ک بووه، بۆیه‌ بریاری زیندانی کردنیان داوه، بۆ نه‌وه‌ی که خۆیان له‌و عه‌یبو شوورمییه‌ دهربازکه‌ن .

که‌واته: که دمفهرموئ: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ﴾، یانی: (مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْعَلَامَاتِ الدَّالَّةَ عَلَى نَزَاهَةِ يُوسُفَ)، دوا‌ی نه‌وه‌ که نه‌وه‌ هه‌موو به‌لگانه‌یان بینین، له‌سه‌ر نه‌وه‌ که یوسف پا‌که، له‌سه‌ر پا‌کیتی یوسف. ئنجا نه‌و بریاره‌شیان دا، واته: نه‌وه‌ شتیکی زۆر جێی سه‌رسورمانه‌ .

نایا نه‌و به‌لگانه‌ چی بوون ؟

یه‌که‌م: کراسه‌ دپاوه‌که‌ی یوسف بوو، که له‌ پشته‌وه‌ پادپا‌بوو .

دووهم: شایه‌دییدانه‌که‌ی خزمه‌که‌ی ئافرمته‌که‌ بوو، که شایه‌دییدا وه‌ک حه‌که‌میک .

سێهه‌م: کۆبوونه‌وه‌ی ئافرمته‌کان و گه‌له‌ کۆمه‌کی کردنیان بوو له‌ دژی یوسف .

چواره‌م: ده‌ست و په‌ل برینی خۆیان بوو، له‌و کۆرو مه‌جلیسه‌دا .

پینجهم: حاله‌تی رواله‌تی یوسف بوو، که هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای کردبایه‌، ده‌یزانی پیاویکی پا‌ک و چاکه‌، هه‌ر وه‌ک نه‌و ئافرمتانه‌ که

بىنەيان، يەكسەر گوتيان: ﴿ حَشَّ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

﴿ ۳۱ ﴾، كە وەك پىشتەر باسەم كىرد، ھۆكارى سەرسوورمان و سەرسام بوونى ئافىرەتەكان بە يوسوف، بەرلەھەي جوانىي روالەتتى بى، جوانىي مەنەھەي بوو، رەھوشت بەرزىيەكەي بوو، ھەيا و ھىشمەتەكەي بوو، سام و ھەيپەتەكەي بوو، پاكىي و چاگىيەكەي بوو، جوانىي رووح و ناخى بوو، پىش جوانىي و بەرچاويي روالەت و جەستەي .

﴿ ۲ ﴾ ﴿ لَيْسَ جُنَّتُهُ حَتَّىٰ حِينَ ﴾، واتە: بۇيان دەرگەوت كە بىگومان دەبى بۇ ماوھەكى دىارىي كراو، بىخەنە بەندىخانەھە، زىندانىي بكن .

(حِينَ)، واتە: كاتىك، لىرەدا واتە: كاتىكى دىارىي نەكراو، ھەتا كاتىك كە خۇيان بە پىويستى دەزانن، كە سەرمەكەي دىارە، بەلام كۇتاييەكەي دىار نىە، يوسوف بىخەنە بەندىخانەھە، چ ستەمىكى گەورە، يوسوف ﷺ لەگەلىدا رۇوبەرۇوبۇتەھە!! داوى ئەھەش كە بوختانى پىكراو، داوى ئەھە كە ئەھ ھەموو ھەولەي لەگەلىدا دراو، كە تووشى گوناھو تاوان بىرى، كەچى مىلى نەداو، بەلام لە جىياتى ئەھەي عەزىزى مىسر ئەھەندە پىاوتتى ھەبى، سزاي ھاسەرەكەي خۇي بداتو، دەستخۇشى لە يوسوف بىكات، ھەر ئەھەندەي بە يوسوف گوتوھ: يوسوف باسى مەكەو بەردى لەسەر دانى، بە ئافىرەتەكەشى گوتوھ: خەتاي تۇيەو داواي لىبورتن بىكە، واتە: لە مىردەكەت، ئىجا داويش كە خىزانەكەي دىسان وازى نەھىناو، كۇمەلىك ئافىرەتى كۇكر دوونەتەھەمو، گەلە كۇمەكىي لە دزى يوسوف كىردو، بۇ ئەھەي تووشى داوى خۇي بىكات، داوى شوورەيى نەنگىي و بەدەرەھوشتىي، داوى ئەھەي يوسوف مىلى نەداو، لە جىياتى ئەھەي دەستخۇشى لىبىكات، كەچى ئەھەي بەند كىردوھ و ئافىرەتەكەش لە مالى خۇي، وەك بەرزەكى بانان بۇي دەرچوھ !!

ھەلبەتە ئىستاش لەم رۇزگارەدا ئەھ جۇرە ستەمانە ھەر ھەن، وەك لە فەرمائىشتىكى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوھ: { عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَتَكُونُ قَبْلَ السَّاعَةِ سِنُونَ خَدَاعَةٍ، يُكذَّبُ فِيهَا الصَّادِقُ، وَيُصَدَّقُ فِيهَا الْكَاذِبُ، وَيُخُونُ فِيهَا الْأَمِينُ، وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا الْخَائِنُ }، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم:

(۷۸۹۹)، تعلیق شعیب الأرنؤوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَابْنُ مَاجَةَ بَرَقَم: (۴۰۳۶)،
وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، وَالْحَاكِمُ بَرَقَم: (۸۴۳۹) وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ { .

واتە: ئەبو ھورەیرە خوا لئی رازی بئ دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ
فەرموویەتی: پێش دنیا تیکچوون، سالانئکی فریودەر دین، گە بابای راستبیز
بە درۆزن دادەنریو، بابای درۆزنیش بە راستبیز دادەنری، ھەر وھا بابای
ئەمیندارو پاك بە خائین لە قەلەم دەدریو، ئینسانی خائین و ناپاك، بە
ئەمیندار دادەندری .

خوا پەنامان بدات، گە بیگومان ئەگەر ئەو کاتە وا بوو، ئیستا زۆر بە
تۆختر ئەو ھەو ھەو، بەشەر لە رووی پەوشت و ئاکارو دوور گەوتنەو لە
بەھا بەرزەگان، زۆر زیاتر تووشی خلیسکان و لادان بوو .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى شەشم

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەوت (۷) ئايەت دەگرېتە خۇى، ئايەتەكانى: (۳۶ تا ۴۲)، لەم (۷) ئايەتەدا، ئالھەى پېئىجەمى زىنجىرەى بەسەرھاتى يوسوف عليه السلام ھەيە، كە برىتتە لە بەسەرھاتى يوسوف لەگەل دوو ھاوئەلە بەندىيەكەى (دوو ھاوئەلە زىندانىيەكەى)، كە بەھۇى خەون دىتنيانەو، دەچن بۇ لای يوسوف، تەعبىرى خەونەكانيان بۇ بكات، ئەوئش لەمىانى ئەوودا كە خۇئىيان پى دەئاسىئى، كە كىيەو لەسەر چ ئاپىن و بەرنامەيەكەو، بابو باپىرانى كىنو، چۇن بوون ؟ دوایى لەبارەى بووچەئى شىركو، راستىى خوا بەيەك گرتنەو، قسەيان بۇ دەكات، ئنجا دىتە سەر تەعبىرى خەونەكانيان و ھەردوو خەونەكەيان بۇ تەعبىر دەكات، ئەومىان كە لە خەوندا بىنيويەتى: تىرى گۇشىو و كر دوويەتى بە شەراب بۇ خاومەكەى خۇى، ئەو دەمبازى دەمبىو، دەچىتەو سەر پىشەكەى خۇى، بەلام ھى دوو مەيان كە خەونى بىنيو: خوار دىئىكى لەسەر سەر بوو و بالئندان لەو خوار دىنەيان خوار دو، ھەئدەواسرىو، بالئندە (واتە: بازو دال و خەرتەل و دالاش) لە گۇشتى سەرو گۇئلاكى دەخۇن .

ئنجا لە كۇتايى دا بەو مەيان دەئىت كە پىى وایە دەمبازى دەمبى: - كەوا پىدەچى مەيگىپرى پادشا بووبى، وەك دوایى باسى دەكەين - لەلای گەورەكەت، لەلای خاومەكەت باسەم بكة، كە بە زولم لىرەم و بوختانم پى كراو و بە ناھەق بەند كراوم، كەچى شەيتان لەبىرى ئەو ھاوئەلەى دەباتەو، كە باسى يوسوف بكات، بۇيە چەند سائىك لە زىنداندا دەمىنئىتەو، ﴿ فَلَيْتَ فِي السِّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ ﴾ ﴿ ۴۲ ﴾ بوسف، (بِضَع) ىش، وەك دوایى باسى دەكەين، لە (۳ تا ۹) يە، ئنجا ئايا چوار سال بوو ؟ پىئىچ بوو ؟ شەش بوو ؟ زۇرىك دەئىن : ھەوت سال بوو، لە زىنداندا دەمىنئىتەو بە ناھەق .

﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ
 إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِثْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
 ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
 كَافِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نُشْرِكَ
 بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾ يَصْنَعِ السِّجْنَ آزَابًا مُتَفَرِّقَاتٍ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۳۹﴾
 مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
 مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾ يَصْنَعِ السِّجْنَ أَمَا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
 وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
 ﴿۴۱﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
 ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿۴۲﴾ ﴿

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ يوسوف چووه بەندىخانەو، دوو لائو (ى خزمەتكار) یش لەگەئیدا چوونه گرتوو خانە، (خەونیان دىبوو)، یەکیان گوتى : خۆمم (لە خەوندا) بینى، که ترى مەيیم دەگوشى، ئەوى دیکەشیان گوتى : من خۆمم (لە خەوندا) بینى که لەسەر سەرم نائەم هەلگرتبوو، بالئەدان لییان دەخوارد، ئەنجام (وتەعبیر) هەکیمان پى بلى: بە دنیایى ئیমে لە چاکەکارانت دەبینین ﴿۳۶﴾ (یوسوف) گوتى : خواردنىك که وهك بزىو (ى رۆژانە) بۆتان دى، بەر لەوهى بۆتان بى، من (تەعبیرو) ئەنجامەکهیتان پى دەلیم، ئا ئەو (تەعبیر زانین) هەش که پیتان دەلیم، لەو زانستەیه که پەرورمردگارم فیرى کردووم، (لە سۆنگەى ئەوهوه که) مسۆگەر من وازم لە رىبازى کۆمەلکە هیناوه {خەلکى ولاتى میسر}، که برۆا بە خوا ناهینن، بە رۆژى دوايش بیبروان ﴿۳۷﴾ هەرروهها شوین (بەرنامەو) رىبازى باوانم: ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب کهوتووم، ئیمه بۆمان نیه که هیچ شتىك بکهینه هاوبەشى خوا، ئەوهش چاکەو بەخششى خوايه لەسەر ئیمهو لەسەر خەلکیش، بەلام زۆریهى خەلکى سوپاس (ى خوا) ناکەن ﴿۳۸﴾ ئەى دوو هاوهلەکهى گرتوو خانە! ئایا چەند پەرورمردگارێكى جیاواز باشتره (بپەرسترین)، یان خواى تاكى (بالا دەستو) مل پى که چکەر؟ ﴿۳۹﴾ ئیوه هیچ ناپەرستن جگه لە چەند ناویك (ى بى نیومرۆك)، که خۆتان و بابو باپیرانتان کردووتانن بە ناو (بو چەند پەرستراویكى ساختەو بى نیومرۆك)، خوا هیچ بەلگەیهكى لەسەر نەناردوونه خواریو، بریار بەس هی خوايه (لە بووندا)، فەرمانى کردوه که جگه لەوى (هیچ شتىك) نەپەرستن، ئا ئەوه بەرنامەى رىك و راسته، بەلام زۆریهى خەلکى نازانن ﴿۴۰﴾ ئەى دوو هاوهلەکهى بەندىخانە! یەکیکتان (ماناى نخەهوتوکه ئەوهیه که: رزگارى دەبى و دەچیتەوه

سەر پېشەكەى پېشووی (و) مەى بەسەر خاوەنەكەى دا دەگێرێ، بەلام (خەونى) ئەوى دىكە (ئەوه دەگەيەنێ كە سزا دەدرێ) هەلەوهواسرێ، ئىدى سەرەنجام بەلەندە لە (گۆشتى سەر و گوێلاكى) دەخۆن و، ئەوهى لەبارمىهوه پرسیارتان دەکرد، تىپەرى (و تەواو بوو) ﴿۴۱﴾ نەجا بە وەيانى گوت: كە پىي وابوو قوتار بوويه: لە لاى خاوەنەكەت (واتە: پادشا) باسم بكە، (كە بە ناهەق زىندانى كراوم)، بەلام شەيتان لە بىرى بردەوه، (كە بۆ خاوەنەكەى باس بكات)، بۆيه سەرەنجام چەند سالتىك لە بەندىخانەدا مايهوه ﴿۴۲﴾ .

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(فَتَيَانِ): (الْفَتَى: الطَّرِيُّ مِنَ الشَّبَابِ وَالْأُنْثَى فَتَاةٌ، وَيُكْنَى بِهِمَا عَنِ الْعَبْدِ وَالْأُمَّةِ)
 (فَتَى)، واتە: لاو، گەنجیک کە تازە سمیلێ بۆر بووبن، بە مێنەکەى دەگوترى: (فتاة)، کچیک کە تازە عازەب دەبێ و پێدەگات، وشەى (فَتَى) و (فَتَاة) یش بەکار دەھێنرێن، بۆ کۆیلەو کەنیزەک، کاتى خۆى وەک کینایە بۆ ئەو دووانە بەکار ھاتوون، وەک جۆریک لە ریز لیگرتن، کە وەک دواى نامازەى پێدەکەین، ھەرماىشتى پێغەمبەرى خواى ﷺ لەسەرە .

(أَعَصِرُ خَمْرًا): واتە: شەرابم دەگوشى، بەلام مەبەست ئەوہیە: تری، یاخود خورمام دەگوشى و دەمکرده شەراب، دەلێ: (العَصْرُ: مَصْنَدُ عَصْرَتُ، وَالْمَعْصُورُ: الشَّيْءُ الْعَصِيرُ، وَالْعُصَارَةُ: نَفَايَةُ مَا يُعْصَرُ، وَأَصْلُ الْخَمْرِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَالْخِمَارُ مَا يُسْتَرَبِهِ، وَالْخَمْرُ سُمِّيَتْ لِكُونِهَا خَامِرَةً لِمَقَرِّ الْعَقْلِ) .

(عَصْر) جاوگی (عَصْر) یە، دەگوترى: (عَصْرَتُ الْعَنْبِ)، واتە: ترییەکەم گوشى، (معصور) بریتیە لەو شتەى کە گوشراو، لە ئەنجامى گوشراندا ئەو ناوہى کە پەیدا دەبێ، ئەو شیلەییە کە پەیدا دەبێ، پێى دەگوترى: (عَصِير) یان (معصور)، (عُصَارَةٌ) یش، بریتیە لە تلێ ئەو شتەى کە دەگوشرى، تلێکەى کە فری دەدرى، پێى دەگوترى: (عصارَة)، یان (نفاية).

(خمر) یش، بۆیە پێى گوشراو: (خمر)، چونکە یانى: داپۆشینى شتیک، (خمار) کە کۆیەکەى (خمر)ە، بە سەرپۆش دەگوترى، لەبەرئەوہى سینگو بەرۆکى، یان سەرو قزى ئافرمتى پێ دادەپۆشرى، (خمر) یش بۆیە پێى گوشراو، چونکە داپۆشەرى عەقلە .

(خَبْرًا): بە عەرەبى (رغيف) یش پێ دەلێن، واتە: نان، کولێرە، (اسمٌ لِقِطْعَةٍ مِنْ دَقِيقِ الْبُرِّ أَوْ الشَّعِيرِ، أَوْ نَحْوِهِمَا، يُعْجَنُ بِالْمَاءِ وَيُوضَعُ قُرْبَ النَّارِ حَتَّى يَنْضُجَ

لِيُؤْكَلَ)، به پارچه‌یهك دهگوترئ له ئاردی گهنم، یان جو، یاخود هاو وینه‌کانیان، له‌گه‌ل ئاودا تیکه‌له‌ده‌شیلرئ و ده‌کریتته هه‌ویر، دواپی پان ده‌کریتته‌وهو له نزیك ئاگروهه راده‌گیرئ تاگو توژی دهبزئی و ده‌خوری .

(تَرْزَقَانِهِ) : (الرِّزْقُ: يُقَالُ لِلْعَطَاءِ الْجَارِي تَارَةً، دُنْيَوِيَا كَانَ أَوْ أُخْرَوِيَا، وَلِلنَّصِيبِ تَارَةً، وَلَمَّا يَصِلُ إِلَى الْجَوْفِ وَيُتَغَدَّى بِهِ تَارَةً)، (رزق)، بهو بزیهو ده‌گوترئ كه له رووی دنیاپییه‌وه تهرخان ده‌كرئ، یان له رووی دواپوژه‌وه، جاری وایه (رزق) بهو پشكو به‌شه ده‌گوترئ: كه بو ئینسان داده‌نرئ، جاری واش هه‌یه بهو خواردنه كه ده‌چیتته نیو گه‌دهی ئینسانه‌وه .

(مِلَّةٌ) : (المِلَّةُ: كَالدِّينِ وَالْفِرْقُ بَيْنَهُمَا أَنَّ الْمِلَّةَ لَا تُضَافُ إِلَّا إِلَى النَّبِيِّ الَّذِي تُسْنَدُ إِلَيْهِ)، وشه‌ی (مِلَّةٌ)، وهك دین وایه، واته: ریبازو به‌رنامه، به‌لام (دین) پالده‌دریتته لای خوا، به‌لام (مِلَّةٌ)، پال ده‌دریتته لای نهو پیغه‌مبهره (علیه الصلاة والسلام)، كه له‌گه‌لیدا باس ده‌كرئ، وهك: (میلله‌تی نیبراهیم) .

(أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ) : (أرياب) كوی (رب)ه، واته: خاوون، په‌رومردگار، گه‌وره، ئنجا (الرب: مُصَدَّرٌ مُسْتَعَارٌ لِلْفَاعِلِ، وَلَا يُقَالُ الرَّبُّ مُطْلَقًا، إِلَّا لِلَّهِ تَعَالَى، وَمِنْ حَقِّ (رَبِّ) أَلَّا يُجْمَعَ لَكِنْ جُمِعَ عَلَى حَسَبِ اعْتِقَادِهِمْ)، وشه‌ی (رب)، چاوگه خوازراوته‌وه بو بکهر (فاعل) یانی: په‌رومرده‌که‌رو خاوون، به‌ره‌هایی به‌ گه‌س ناگوترئ: (رب)، بیجگه له خوا، وشه‌ی (رب)یش، نه‌ده‌بوو کو بکریتته‌وه، وهك چوَن (الله) کو نا‌کریتته‌وه، چونکه ههر یهك (رب) هه‌یه كه خویه، به‌لام به‌ پیی بو‌چوونی خه‌لک كه پییان وابووه: چه‌ند په‌رومردگار یکیان ههن، لی‌ره‌دا کو‌کراوته‌وه به (أرياب).

(الْقَهَّارُ) : (القهر: الغلبة والتدليل معاً، ولكل واحدٍ منهما)، وشه‌ی (قهار) له (قهر)هوه هاتوه، (قهر)، بریتیه له زال بوون و مل پیکه‌چ کردن پیکه‌وه، به ههر کامیکیشیان، واته: ههم به زال بوون و، ههم به مل پیکه‌چ کردن. ده‌گوترئ: (قهر)، (قهار)یش، واته: گه‌سیک كه زور به‌رانبه‌ره‌کانی، یان دروستکراوه‌کانی، مل پیکه‌چ ده‌کاتو به‌سه‌ریاندا زاله (که خوی په‌رومردگار).

(سُلْطَانٍ): لىرەدا بە ماناى بەلگە دى، بەلام لە چىەوہ ہاتوہ؟ (السَّلْطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ)، (سَلْطَةُ)، واتە: دەست رۇشتووېھتى لە رووى مل پىكەچكردنەوہ، (وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا لِهُجُومِهِ عَلَى الْقُلُوبِ)، بەلگە بۇيە پىي گوتراوہ (سُلْطَانِ)، چونكە ھىرش دەكاتە سەر دل و عەقلى خەلك و داگىرى دەكاتو، دەيخاتە ژىر ركىفو كوئىرۇلى خۇيەوہ، وەك كوردەوارىي دەلئىن: (لە ھەقى ئاو رادەوہستى) .

(الْحُكْمُ): (الْحُكْمُ بِالشَّيْءِ: أَنْ تَقْضِيَ بِأَنَّهُ كَذَا أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، كە دەگوتىرى: (حَكَمْتُ بِالشَّيْءِ، أَوْ لَشَيْءٍ)، واتە: بىر يارمدا كە ئەو شتە وايە، يان وانىە.

(الَّذِينَ): (الْمَنْهَجُ، الْجِزَاءُ، الْخُضُوعُ، الطَّاعَةُ)، ديارە وشەى (دين) بە ماناى بەرنامە دى، بە ماناى سزاو پاداشت دى، بە ماناى ملكەچىي دى، بە ماناى بە قسەگردن دى، وە چەند مانايەكى دىكەشى ھەن، بەلام لىرەدا (دين) بە ماناى بەرنامە دى .

(الْقِيَمُ): (أَي: الثَّابِتُ الْمَقْوَمُ لِأُمُورِ مَعَاشِهِمْ وَمَعَادِهِمْ)، (قِيَمُ)، بە ماناى چەسپاوو نەگۇرو راگر دى، بۇ كاروبارى ژيان و دنياو دوارۇژيان .

(فِيصْلَبُ): (الصَّلْبُ: تَعْلِيقُ الْإِنْسَانِ بِالْقَتْلِ، قِيلَ: هُوَ شَدَّ صَلْبِهِ عَلَى خَشْيِ)، (صَلْبُ) بىرىتيە لە ھەئواسىنى ئىنسان بۇ ئەوہى كە بىكوژن، گوتراويشە بەوہ دەگوتىرى: كە پىشتى ئەو كەسە لە تەختەيەك قايم بكرى، (نەھىلن بىجوولتى، تاكو گىيانى دەردەچى) .

(قُضِيَ): واتە: تەواو بوو، تىپەرى (القَضَاءُ: فَصْلُ الْأَمْرِ، قَوْلًا ذَلِكَ كَانَ، أَوْ فِعْلًا)، (قَضَاءُ) بىرىتيە لە تىپەراندنى شتىك، ئەنجامدانى شتىك، بە قسە بى، يان بە كوردەوہ .

(تَسْفَتَيَانِ): واتە: دەپرسن، پىرسىار دەكەن، داواى زانىارىي دەكەن، (الضُّيَا: الضُّوَى: الْجَوَابُ عَمَّا يُشْكَلُ مِنَ الْأَحْكَامِ)، (فُتْيَا) و (فُتْوَى)، وەلامى حوكمىكە كە بۇ خەلك نەزانراوہو لە خەلك ئالۆز بووہ، ئنجا بەھوى فەتواوہ، روون دەبىتەوہ.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوای لیره‌دا باسی روودای له‌گه‌ل یوسوفدا به‌ندکرانی دوو که‌س ده‌کات، که به (فَتَّيَانِ)، واته: دوو گه‌نجه‌کان، یان دوو کوپله‌کان، یان دوو غولامه‌کان، ناویان دینن، به‌لام ناویان نه‌هاتوه له قورئاندا، ته‌ماشای په‌یمانی کونیشم کرد، له‌ویشدا ناویان نه‌هاتوه، خوای په‌رومردگار ئاوا ده‌ست پیده‌کات: ﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانَ ﴾، له دمرسی پیشوودا باسی ئه‌وه کرا که عه‌زیزی میسرپو دموروپه‌ره‌که‌ی، دواى ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو نیشانه‌و به‌نگانه‌شیان که‌وتنه به‌رچاو، له‌سه‌ر راستیی و پاکیی و بئ خه‌تایی یوسوفو، بار به‌لادا که‌وتنی هاوسه‌ره‌که‌ی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بریاریان دا که پیویسته یوسوف بۆ ماوه‌یه‌کی دیاریی نه‌کراو، به‌ند بکه‌ن، بیخه‌نه به‌ندیخانه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی عه‌یبی خوئیانی بئ داپۆشن، ئنجا دمفه‌رموی: ﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانَ ﴾، دوو گه‌نج، دوو لاه له‌گه‌لی چوونه به‌ندیخانه‌وه.

(فَتَّيَانِ) دووانه (مُتَّئِي) ی (فتی)یه، (فتی): واته: لاه، گه‌نجی تازه پیگه‌یشتوو، بۆ کوره که تازه سمیلی خه‌تی دده‌ا، بۆ کج (فتاة) که تازه عازمب ده‌بئ، کورپو کج که تازه عازمب ده‌بن و ده‌که‌ونه نیو قوناغی بالغ بوونه‌وه، به‌لام به (کنایه) یان وه‌ک خواستنه‌وه (استعارة) ش، وشه‌ی (فتی) و (فتاة)، به‌کارده‌هینرین بۆ خزمه‌تکارو بۆ کوپله، هی نیر (فتی)، هی می (فتاة)، که وا دیاره دوو کوپله‌و خزمه‌تکار بوونه، له‌گه‌لی چوونه به‌ندیخانه‌وه، ﴿ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ﴾ (دیاره خه‌ونیان دیوه)، په‌کیکیان خه‌ونه‌که‌ی وابوو گوتی: من خۆم ده‌بینی که شه‌راپم ده‌گوشی .

هه‌ندیك له زانایان ده‌لین: (خمر)، به مانای (عنب)ه، واته: تریم ده‌گوشی و ده‌مکرده شه‌راب، هه‌ندیکیش ده‌لین: ﴿أَعَصِرُ خَمْرًا﴾، یانی: (أَعَصِرُ عِنْبًا فَيَصِيرُ خَمْرًا)، تریم ده‌گوشی و ده‌بوو به مه‌ی، شه‌راب، خه‌ونه‌که‌ی نه‌وه‌نده بوو، ﴿وَقَالَ الْآخِرُ﴾، نه‌وه‌ی دیکه‌شیان گوتی: ﴿إِنِّي أَرِنِّي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الْطَّيْرُ مِنْهُ﴾، من خۆم بینی له‌سه‌ر سه‌رم نانم هه‌لده‌گرت، نانم هه‌لگرتبوو له‌سه‌ر سه‌رم، بالنده لییان ده‌خوارد، ﴿نَبْتَنَا بِتَأْوِيلِهِ﴾، هه‌وایی سه‌رم‌نجامه‌که‌ییمان پی بده، هه‌وایی ماناو مه‌به‌ستو ته‌عبیری نه‌و خه‌ونه‌مان پی بلی، ﴿إِنَّا نَزَّلْنَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، بیگومان نیمه تو له چاکه‌کاران ده‌بینین، واته: به‌گشتی چاکه‌کاری، هه‌ندیکیشیان گوتوو یانه: واته: له‌وانه‌ت ده‌بینین که چاک ته‌عبیری خه‌ونان ده‌که‌ی، به‌لام مانایه‌که‌ی گشتیتر بی، ریگتر دیته‌وه له‌گه‌ل که‌سایه‌تی یوسوف عليه السلام و له‌گه‌ل کو‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌شداو، هه‌ل‌به‌ته یوسوف، پیاویکی چاکه‌کار بووه به گشتی، رووی خۆش بووه له‌گه‌ل خه‌ل‌کداو قسه‌ی خۆش بووه و هاو‌کاریان بووه و له‌گه‌لیان به ره‌حم بووه، به ده‌میانه‌وه چوووه، به گشتی چاکه‌کار بووه له‌گه‌لیان، جا نه‌وان گوتوو یانه: مادام یوسوف به گشتی چاکه‌کاره، مه‌زه‌نده‌ی نه‌وه‌شیان لیگرتدوه، که ده‌شتوانی واتاو هه‌وایی نه‌و خه‌ونانه‌شیان پی بدات .

بۆیه‌ش گوتوو یانه: (بِتَأْوِيلِهِ)، چونکه هه‌رچه‌نده (رؤیا)، (مؤنث)ه، به‌لام میینه‌ی مه‌جازی (المؤنث المجازی)یه، یاخود: (بِتَأْوِيلِهِ)، یانی: (بتأویل المنام) یان (بتأویل حدیث المنام)، نه‌و قسه‌یه‌ی که له خه‌وندا له‌گه‌لمان گراوه، یاخود کردوو مانه، یان نه‌وه‌ی که له خه‌وندا بینیومانه، به‌و شیومیه ده‌جن بۆ لای یوسوف و خه‌ونه‌کانی خۆیانی بۆ ده‌گی‌رنه‌وه و داوایشی لیده‌که‌ن که سه‌رم‌نجام و ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌یانیان پی بلی، که ده‌سلین: نیمه تو له چاکه‌کاران ده‌بینین، واته: نه‌و ئومیدی خیره‌ی که به تو‌مان هه‌یه، که خه‌ونه‌کانمان بۆ مانا بکه‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که تو بیشه‌ت چاکه‌کاریه .

يوسوف عليه السلام ۋە لامل دەداتەوۋە: ﴿ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ ۗ

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۗ ۝﴾، يوسوف گوتى: خواردنىڭ كە بۆتان ديارى گراۋە ۋەك بزيو، بۆتان نايەت، مەگەر من ھەۋالى خەۋنەكەى خوتانتان پى دەلىم، پيش ئەۋەى ئەو خۇراكە ديارىكراۋە بۆتان بى، ديارە ئەۋانەى لە بەندىخانە دان، بە زۆرى كات بە رووداۋەكان ديارى دەكەن، چونكە زور جار بەندىخانەكان وان، كە نازانى كەى خور ھەلدى، كەى خورئاۋا دەبى، شەۋو رۇز لىك ناكەيەۋە، بۇيە بە رووداۋەكان كات ديارى دەكەن: كاتى خواردنىان بۇ دى، كاتى دەرگا دەكرىتەۋە... ھتە، (يوسوف) یش، دەلى: بەر لەۋەى : خواردنى كە بۆتان ديارىكراۋە رۇزانە ۋەك بزيو، بۆتان بى، من تەعبىرى خەۋنەكەتان پى دەلىم، واتە: دلىان خۇش دەكات، يانى: بەر لەۋەى كاتى ژمە خواردنەكەتان بى، من ماناى خەۋنەكەتانم بە ئىۋە گوتە، بۇيەش ۋا دەلى، چونكە بە تەمايە ھەندى قسەى دىكەيان لەگەلدا بكات، بەر لەۋەى ماناى خەۋنەكەيان پى بلى، ئىدى لە سەرمتاۋە دلىان خۇش دەكات، بۇ ئەۋەى ۋانەزانن دەيانخاقلنىۋ، دوايىش ماناى خەۋنەكەيان پى نالى، كە ئەم مانايە زياتر بە عەقلەۋە دەنووسى، ھەئبەتە تويزمەۋانى قورئان زۇريان خۇ ماندوو كردوۋ بۇ مانا لىكدانەۋەى ئەم رستەيە:

﴿ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ ۗ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۗ ۝﴾

۱/ زۇربەيان ۋايان لىكدانەۋە كە: ھەر خواردنىكتان بۇ بى، پيش ئەۋەى بۆتان بى، من پىتان دەلىم ج جۆرە خواردنىكتان بۇ دى، ھەندىكىان ۋايان لىكدانەۋە، واتە: ھىج خواردنىكتان بۇ نايەت، مەگەر من دەلىم: كاتى نيوەرۇ ئەو خواردنەتان بۇ دى، ئىۋارە ئەو خواردنەتان بۇ دى، بەيانى ئەو خواردنەتان بۇ دى، پيش ئەۋەى بۆتان بى، من پىتان دەلىم: چىتان بۇ دى. ۱۰ عيسا عليه السلام يەككىك لە موعجىزەكانى ئەۋە بوۋە، ۋەك خوا دەفەرموى:

﴿ وَأَنْبِئِكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۗ ۝﴾ آل عمران، واتە:

ھەۋالتان پى دەدەم بەۋ خواردنەنى كە لە مائەۋەتان پاشەكەۋەتان كردوۋ. ئەۋەى كە رۇزانە دەيخۇن، ژەماۋ ژەم دەيخۇن، پىتان دەلىم چىيە ۋ چۇنە؟ پيش

ئەو دەى بۆتان بى، واتە: ھەوال پېدان بە ناديار بە شتېك كە نايزانن، ھەئبەتە ئەو ھەك موعجيزەيەك خوای پەرۆمردگار داويەتى بە عيسا لە ريزى كۆمەئىك موعجيزەى ديكەشدا، سەلاتو سەلامى خوای لەسەر بى، بۆ ئيسپاتى پېغەمبەرايەتیی خۆى .

۲/ ھەندىكى ديكە وا مانايان لىكداوئەتەو، ھەر خواردينك لە خەوندا بينيوتانە، ھەوالتان پى دەدەم، پىش ئەو دەى لە دنياى واقيعدا ئەو خواردينەتان بۆ بى، واتە: كە خەون بە خواردينىكەو دەبينن، من پېتان دەئىم مانايەكەى چيە؟ بەرلەو دەى لە دنياى واقيع و لە حالەتى بىدارييدا بۆتان بى.

۳/ بەلام ئەو مانايەى كە سەرمتا لىكمان دايەو، ئەو زياتر گونجاو، دەئى: من بەرلەو دەى خواردينى رۆزانە كە بۆتان دانراو، ھەك بزوى رۆزانەو بۆتان دى، ياخود لە چەند كاتىكى ديارىيكرادا بۆتان دى، بەرلەو دەى ئەو خواردينەتان بۆ بى، من ھەوالى ماناى خەونەكەتان پى دەئىم، بى خەم بن، خاتر جەم بن.

ئنجى دواى دەئى: ﴿ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ ، نا ئەو ھەشتان، واتە: زانىنى ماناى ئەو خەونانەتان، بەشېكە لەو زانىارىيەى كە پەرۆمردگارم فىرى كردووم، واتە: زانىارىى من ھەر ئەو ھەندەش نيە، بەئكو زانىارىى ديكەشم ھەيە، ئەو تەنيا بەشېكە لەو زانىارىيەى پەرۆمردگارم فىرى كردووم، ديارە خەئكى ئەو كۆمەئگايە خوايان ناسيو، بەلام وا پىدەچى عەقيدەيان وابووبى كە خوا ﷻ سەرۆكارى لەگەل بەشەردا نيە، بەئكو سەرۆكارى لەگەل ئەو پەرستراوانەدا ھەيە كە پەرستووويانن، نەك راستەوخۆ مامەئە لەگەل بەشەردا بكات، بۆيە يوسوف ﷺ پىشى پىيان دەئى: ئەو ماناى خەون زانىنە، بەشېكە لەو زانىارىيەى كە پەرۆمردگارى من، خاومن و بەخيوكەرى من، خوای پەرۆمردگارى راستەقىنە، كە ھەر ئەو پەرۆمردگارە، فىرى كردووم .

ئنجى بۆيان باسى كەسايەتیی خۆى دەكات و باسى رىبازى خۆى و، پىشىنان و بابو باپىرى خۆى و، رەچەئەكى خۆى، دەكات، تاكو زياتر متمانەى پى بكەن و باشتر گوئى بۆ بگرن، دەفەر موئى: ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

﴿ هُمْ كَافِرُونَ ﴾، بیگومان من دهستبهرداری رَیْبَازِی کۆمهئیک بووم که برپویان به خوانیهو، ئەوان به دواروژیش بیپروان، واته: بییان وایه دواروژ نایمت .

که لیرهدا مهبهستی پئی گهلی میسره، که گهل و کۆمهئگای ئەو دوو هاوهله زیندانیهکهیهتی، بهلام بویه ناوی گهلهکه ناهینئ، تاکو ههستیان بریندار نهکات، نالئ: ﴿ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمِكُمْ ﴾، یان (قَوْمِ مِصْرَ)، بهئکو دهئئ: من وازم له رَیْبَازو نایینی کۆمهئیک هیناوه، یانی: به لایدا نهچووم، نهگهرنا بهو واتایه نا، که لهسهری بووم و وازم لی هیناوه! یانی: ههر بهلایدا نهچووم، چونکه وازلپهینان (ترك)، وهك دواپی باسی دهکهین، دوو حالهتی ههن:

أ - یان لهسهر شتیکهو وازی لیدیئئ .

ب - یاخود ههر بهلای دا ناچئ .

﴿ وَاتَّبَعَتْ مِلَّةَ آبَائِي إِزْهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ﴾، وه کهوتوومه شوین بهرنامهو رَیْبَازِی باوانی خووم، پیشینان و بابو باپیرانم: نیبراهیم و نیسحاق و یهعقوب، واته: بابی و باپیری و باپیری بابی .

﴿ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، ئیمه بوومان نیهو شایستهمان نیهو بوومان رهوا نیه، که هیچ شتیك بکهینه هاوبهشی خوا، ئەم تهعبیره زۆر بههیزه بو نهفی کردنی (شرك)، وهك دواپی باسی دهکهین، نالئ: ﴿ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ ﴾، دهئئ: ههر ئەسلەن بوومان نیه، یانی: شایستهمان نیهو لیمان ناوهشیتهوه، که هیچ شتیك بکهینه هاوبهشی خوا، ﴿ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ ﴾، نهوهر له بهخششی خوایه لهسهر ئیمه و لهسهر خهئکیش، واته: ئەو رَیْبَازِی خوا بهیهك گرتنو، تهنیا خوا پهستنو، تهنیا بهندایهتی بو خوا کردنو، هیچ کەس نههینانه ناستو ریزی خوا له پهستنو له بهندایهتی بو کردندا، نا ئەوه بهخششی خوایه لهسهر ئیمه، وهك بنهمالهئ ئەو زنجیره پیغهمبهره (عليهم الصلاة والسلام) و لهسهر خهئکیش، چونکه بیگومان وهحیی و پیغهمبهرایهتی. نیعمهتی ههره رههاو گهوره و مهزنی خوایه له زیانی بهشهردا، ﴿ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿﴾، بەلام زۆربەیی خەڵکی سوپاس ناکەن، واتە: سوپاسی خوا ناکەن، لەسەر چاکە و نێعمەت و بەخششەکانی .

ئنجای دواى ئەوێ خۆی پێ ناساندن و، پێشینیانی خۆی پێ ناساندن و، پێبازی خۆی بۆ پێناسە کردن، دێتە سەر ئامانجە سەرەکییەکی لە قسەکانی، کە بریتییە لەوێ بیریۆکی چەند پەرستراویتیى لە مێشکی ئەوان دەربینی و، خوا بەیەگرتن (توحید) و تەنیا خوا پەرستن، لە عەقل و دلیاندا بچەسپینی.

دەلی: ﴿ يَصْحَحِي السَّجِنِ ﴾! ئەى دوو هاوئەگەى بەندیخانەم! ئەى دوو هاوئە زیندانییەگەم! کە ئەو جۆریکە لە لاواندەو (ملاطفة) و دلخۆش کردن و رێز لێگرتن و خۆشەویستی بۆ دەربڕین، واتە: منیش وەک ئێو لە زیندان دام و بەند کراوم، ﴿ أَرْبَابٌ مُّتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴾، ئایا چەند خاوم و پەرەردگاریکی جیاواز و جۆراو جۆر، باشتەرە بپەرستین، یاخود خوای تاکی مل پێ کەچکەر؟ خوایەکی توانا و دەستپوێشتوو بەسەر هەموو شتێکدا؟! ئاشکرایە: تەنیا خوا ﷻ کە تاکو و دەستپوێشتوو، هەمە کارمێو، هەموو شت بەدەستە، تەنیا ئەو شایستەى پەرستە، نەک چەند پەرەردگاریک و چەند پەرستراویک کە لە وەهەم و زەینی بە هەئەدا چووی مرفەهەکاندا، بە پەرستراو و پەرەردگار دانراون، ئەگەرنا فریان بەسەر پەرستراویتی و پەرەردگاریتیەو نیه .

دوایی یەكسەر لە ئامانج دەداو دەلی: ﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ

سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ ﴾، ئێو لە خوار خواوە، یان: لە جیاتی خواو جگە لە خوا، تەنیا چەند ناویک دەپەرستن، کە خۆتان و بابو باپیرانتان ئەو ناوانەتان بەکارهێنان، بۆ چەند شتێک، کە نیومرۆکیان لە قەدەر ئەو ناوانە نیه، ﴿ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾، خوا هیچ بەلگەى لەسەر نەناردوونە خوار، هەر عەقیدەیهکیشت ئەستوور نەبێ بە بەلگەى خوایی، بە بەلگەى وەحیی لەلایەن خواوە هاتوو، مانای وایە شتێکی پووچەو مالى قەلبەو سەر بە خاومنیەتی .

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾، یاسادانان و بریاردان، یان: حوکمرانی به مانای جیبه‌جی کردنی کاره‌کانی گهر دوون، ته‌نیا هی خوایه، ﴿أَمَّا أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاهُ﴾، ننجا چونکه ههر نهو بریار به دسته و کاروباری بوونی به دسته، بویه فه‌رمانی کرده، که ته‌نیا نهو بپهرستن و جگه لهو کهس نه‌بهرستن، به‌ندایه‌تی بو هیج شتیکی دیکه‌و، هیج کهسی دیکه، نه‌که‌ن، ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَیْمُ﴾، نا نه‌وه نایینی راسته، نا نه‌وه نایینی‌که که ژیانی نیوه‌و به‌رژه‌و‌مندیه‌کانی نیوه، له دنیاو دوار‌وژدا جیگیر ده‌کاتو دینیته دی، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی نازانن، زوربه‌ی خه‌لکی نهو راستیه نازانن که ته‌نیا خوا شایسته‌ی په‌سترانه، بویه له نیو دروستکراوه‌کانی خوا‌دا، هاوبه‌شان بو خوا دادهنین .

دووباره جاریکی دیکه به ناوونیشانی هاوبه‌ندیتی و هاوبیشه‌یی و هاوچارمنووسی، بانگیان ده‌کاتو، دیته سهر وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌یان و ته‌عبیر کردنی خه‌ونه‌کانیان، دمه‌رموی: ﴿يَصْحَجِي السَّجْنِ﴾! نه‌ی دوو هاوه‌له زیندانیه‌که‌م! نه‌ی دوو هاوه‌له‌که‌ی به‌ندیخانه‌م! ﴿أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾، ههرچی یه‌کیکتانه (نه‌وه نازاد دمبی، قوتار دمبی له‌م به‌ندیخانه‌یه و ده‌گه‌رپته‌وه سهر نیسی پیشی)، شه‌رپاب ده‌دات به‌گه‌وره‌که‌ی خو‌ی و، به‌خواه‌نه‌که‌ی خو‌ی، که وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین: مه‌به‌ست پینی پادشا بووه، پادشای میسر، چونکه نه‌و دووانه وه‌ک له په‌یمانی کونیشدا هاتوه، یه‌کیکیان به‌رپرسی ناوگیره‌کانی کوشکی پادشا بووه، نه‌ویدیکه‌ش به‌رپرسی چی‌ستخانه‌و به‌رپرسی نه‌وانه بووه که نان و چی‌شتیان ساز کرده، به‌لام بو‌یان دیاری ناکات کامه‌یان‌ه و ته‌نیا ده‌لی: یه‌کیکتان دووباره شه‌رپاب ده‌داته‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی، به‌پادشا، که خاومن و گه‌وره‌یه‌تی، ﴿وَأَمَّا الْآخِرُ﴾، به‌لام نه‌وی دیکه‌تان ﴿فِيصَلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾، هه‌لده‌واسری، نی‌عدم ده‌کری و، بالنده له گوشتی

سه‌رو گوینلاکی ده‌خون، ﴿ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسَفَتَيَانِ ﴾، نه‌و کاره‌ی که نیوه
تییدا پرسیارتان کردو داوای زانیاریتان کرد، ته‌واو بوو، واته: مانایه‌که‌ی به‌و
شیوه‌یه و گوئی هات .

﴿ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا ﴾، ننجا به یه‌کیک له‌و دووانه‌ی که پی‌ی وابوو
دمرباز ده‌بی، گوئی: ﴿ أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ ﴾، له‌لای خاوه‌نه‌که‌ت،
په‌رومردگارکه‌ت، که تو به په‌رومردگارتی دمرانی باسم بکه .

(رب)، به مانای خاوه‌ن و گهوره‌و سه‌رومردی، له‌لای خاوه‌ن و گهوره‌و
سه‌رومردکه‌ی خوئی باسم بکه : که من لی‌ره‌دا به سته‌م گیراوم، بوختانم پی‌کراوه‌و
به زولم له‌و به‌ندیخانه‌یه دام، بو نه‌وه‌ی لی‌ره بی‌مه دمری.

﴿ فَأَنسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ ﴾، که‌چی شه‌یتان نه‌وه که ده‌بووایه بو
خاوه‌نه‌که‌ی خوئی باسی بکات، له‌بیری برده‌وه، واته: له‌بیر کابرای برده‌وه،
﴿ فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ ﴾، له‌ناکامی نه‌وه‌دا، چه‌ند سالی‌ک له
به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه.

(بِضَع) له‌نیوان (سین) تا‌کو (نویه)، هه‌ندی‌ک گو‌تووایانه: (پینج) بو (حه‌وت)ه،
گرنگ نه‌وه‌یه چه‌ند سالی‌ک، واته: له‌ (سین) به‌پشته‌وه‌و له‌ (نوی) به‌خواره‌وه،
نه‌ومنده ماوه‌ته‌وه، ننجا سین سال بووه، چوار بووه، پینج بووه، هه‌وت بووه،
گرنگ نه‌وه‌یه له‌نیوان: (۳ - ۹) سال دا له‌به‌ندیخانه‌دا ماوه‌ته‌وه.

ننجا لی‌ره‌دا به‌شیک له‌تویژمره‌وان جوړیک له‌ره‌خنه له‌یوسوف عليه السلام ده‌گرن،
هه‌ندی‌ک ریوایه‌تو شوینه‌وار دینن، گوایه‌یوسوف له‌سه‌ر نه‌وه‌ی په‌نای به‌جگه
له‌خوا برده‌وه، داوای له‌و هاوه‌نه‌به‌ندییه‌ی کرده‌وه، له‌لای گهوره‌که‌ی خوئی
باسی بکات، له‌سه‌ر نه‌وه‌خوا سزای داوه! ننجا گو‌تووایانه: ﴿ فَأَنسَهُ الشَّيْطَانُ
ذِكْرَ رَبِّهِ ﴾، واته: شه‌یتان له‌بیر (یوسوف)ی برده‌وه یادی په‌رومردگاری
خوئی بکاتو، نه‌و داوایه ناراسته‌ی خوای په‌رومردگاری بکات، له‌نه‌نجامی

ئەوئەشدا لە زینداندا ئەوئەندە مایەو، وەك سزادانێك! بەلام وەك لە مەسەلە گرنگەكاندا باسی دەكەین، ئەوێ شایستەیی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام نیه، سیاقی نایتهکانیش نایگەیهنی، من بەلگەیهکم هیناوتەوێ لە تەفسیرەکاندا نەمبینوێ نامازەیی پیکرابین، ئەوئەش ئەوئەیه کە خوا عَلَيْهِ السَّلَام لە نایهتی ژماره (۴۵) دا، دەفەر موی: ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ ﴿۱۵﴾ یوسف، واتە: ئەو کەسەیی لە دووئەکان دەرئەباز بوو، دواي کۆمەئە سالیك، وە بیری هاتەو، گوتی کەواتە: ئەوئە کە لە بیری چۆتەو، هاوئەئە کەیی بوو، نەك یوسوف خوی لەبیر بچیتەو، پەرورددگاری لە بیری بچیتەو، بەئکو هاوئەئە کەیی بوو، لە بیری چۆتەو، باسی یوسوف بکات لەلای گەرەمە کەیی خوی، چونکە خوا عَلَيْهِ السَّلَام باسی (یوسوف) ی نەکردو، شتی هاتبیتەو بیری، بەئکو لەوبارەو باسی یەکن لە دوو هاوئە زیندانیه کەیی کردو: ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ ﴿۱۵﴾ یوسف .

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم : گێرانی دوو خزمەتکاری لاو، یان دوو کۆیلە ی لاو، لە گەڵ ایوسوفادا، خەون دیتیان و، گێرانەوهی خەونەکانیان بۆ یوسف عليه السلام، بۆ ئەوهی بۆیان تەعبیر بکات.

وهك خوا فهرموو یهتی: ﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِنِّي أَحْمِلُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِّي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ .

شیکردنەوهی نەم نایەتە لە چوار بڕگەدا :

(۱) - ﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ ﴾، ئنجا دوو گەنج، یان دوو کۆیلە، یان دوو خزمەتکار لەگەڵیدا چوونە بەندیخانەوه - وهك دوایی باسی دەکەین - ئەو دوو گەنجە، یاخود ئەو دوو کۆیلە، یان ئەو دوو خزمەتکارە، سەرۆکی ناوگێرەکانی کۆشکی پادشاو، سەرۆکی چێشتخانەو ئەوانە ی کە نان و خواردنیا ساز کردو، بوون، کە دیارە پادشا بە هەر هۆیهکەوه بووه، لێیان توورە بووهو خستوونیه بەندیخانەوه، لەوبارەموش هەندئ بەسەرھات هەن، دوایی ئاماژەیهکی کورت بە هەندیکیان دەکەین.

(۲) - ﴿ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِنِّي أَحْمِلُ خَمْرًا ﴾، یەکیکیان گوئی: من خۆمە دەبینی کە شەرابم دەگوشی .

(العصر): الضَّغَطُ بِالْيَدِ أَوْ يَحْجَرٍ أَوْ بِنَحْوِهِ عَلَى شَيْءٍ فِيهِ رَطُوبَةٌ لِإِخْرَاجِ مَا فِيهِ مِنَ الْمَائِعِ)، (عصر): بریتیه لهوه که به دەست، یان به بەرد، یان به هەر شتیکی دیکەى رەق، شتیک که تەرە، یان شلەمەنییەکی تێدایە، یاخود تەراییەکی تێدایە، بیگوشی و فشاری بۆ بینی، تاکو ئەو ماددە شلە، یاخود ئەو تەراییەتییهى لى بێتە دەرو لى بچۆرئ، ئینسان کاتیک تری هەلەدەگوشئ، یاخود ئیسفەنجیک هەلەدەگوشئ، ئەو ئاوهى پێهەومیە، ئەو تەراییەى تێدایە، لى دیتە خواری، ئەوه پى دەگوترئ: (عصر) .

که دەلى: ﴿أَعَصِرُ خَمْرًا﴾، واتە: شەرپەم دەگوشئ، واتە: تری، یاخود خورما، یان ئەو شتانەى که شەرپەیان لى دروست دەکری، هەلەدەگوشین، سەرەنجام دەبوو بە شەرپە، هەندیک لە زانیانیش گوتووینانە: وشەى (خمر) هەر بە مانای تری و خورما و ئەو شتانە دئ، که دەگوشرین و دوایی شەرپەیان لى دروست دەکری .

(۳) - ﴿وَقَالَ الْآخِرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾، ئەوهى دیکەیان گوتئ: من خۆمە بینی: که لەسەر سەرم خواردنیکم هەلگرتبوو، نانم هەلگرتبوو، {ئنجایا هەر نانی بە تەنیا بووه، یان چێشت و پێخۆریشی لەگەڵدا بووه؟} لەسەر سەرم هەلگرتبوو، ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾، بەلەندە لییان دەخوارد، لەو نانەى که لەسەر سەرى خۆم هەلگرتبوو، {دیاره سینییە خواردنیک بووه} .

(۴) - ﴿نَبْتَنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، هەوالمان پێدە، هەوالی مانای ئەو خەونەى که بۆمان گیرایەوه، پیمان بدە، ئەو سەرەنجامەى که لى وهى دئ، پیمان بلئ، ﴿إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، بیگومان ئیمە تۆ لە چاکەکاران دەبینین .

وهك گوتم : له (التفسير التبطيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح : ٤٠، ص ١٠٣) يشدا هاتوه خهونهكانيان گيراهمهوه، وهك ئەوهى که لە قورئاندا هاتوه، هەر بەو شیوهیە، واتە: لە نیوهرۆکدا وهك

یەکن و جیاوازییەکیان لە نێواندا نیە، بەلام لە پەیمانی کۆندا، دەئێ: ئەو دووانە (رئیس السُّقَاة و رئیس الخَبَازین)، سەرۆکی ئاوگیڕەگان، ئەوانە ی سەرپەرشتیی ئاوو شەرپابو ئەو شلەمەنیانەیان کردو، که خوراوانەو لە کۆرۆ مەجلیسی پادشادا، یەکیان سەرۆکی ئەو ئاوگیڕانە بووو (رئیس السُّقَاة)، ئەویدیکەش سەرۆکی نانەواکان (رئیس الخَبَازین)، یاخود ئەوانە ی که سەرپەرشتیی نان و خواردن و خواردەمەنی و چێشتیان کردو، بوون .

ئنجە لە هەندیک لە تەفسیرەکاندا دەئێ: بەند کردنەکەشیان بە هۆی ئەووەو بوو که پادشا هەوالی پێدەگات: ئەو دووانە دەیانەوی دەرمانداوی بکەن، ئەویش دینیت هەردووکیان بانگ دەکات :

۱- ئەویمان که سەرۆکی ئاوگیڕەگانە، لەو شەرپابە ی که بۆ پادشای ئامادە کردو، بۆی دادەنێن .

۲- بۆ ئەوی دیکەش لەو خواردنە ی بۆ پادشای ئامادەکردو، خواردن دادەنێ، ئنجە بە ئاوگیڕەکە دەئێ: دە ی لەو شەرپابە بخۆو، که تۆ سەرپەرشتیی دروستکردنی شەرپابو شلەمەنیەکان دەکە ی، ئەویان دەبخواتەو، چونکە دەزانێ که هیچی تینەگراو، ئنجە بەو دە ی دیکەش که سەرپەرشتیی نان و چێشت و یاخود نانکەران و نانەواکان دەکات، بەویش دەئێ: لەو نان و چێشتە بخۆ، بەلام ئەو ئامادە نابێ لێ بخوات، دوا یی ئەو خواردنە دەدەن بە ئازەلێک و مردار دەبێ، ئیدی دەزانن که زەهری تێکراو، بۆیە دەیاننێرن بۆ بەندیخانە، ئنجە دوا ی ئەو دە ی دادگایی دەکری، سەرەنجام ئەویمان که بێ خەتا بوو، تەبریە دەبێ و دەچیتەو سەر ئێشەکە ی خۆی، بۆیە دەئێ: من بینیم که شەرپابە هەئدەگوشی، واتە: دەگەرپتەو سەر ئێشەکە ی خۆی، ئەویدیکەشیان ئیعدام دەکری، که گوتوو یەتی: لە خەومدا خواردنم لەسەر سەرم هەئگرتبوو، بەئندە لێیان دەخوارد، واتە: ئیعدام دەکری و بەئندە لە گوشتی سەرو گویلاکی دەخۆن، لە پەیمانی کۆندا هەندێ لەو شتانه هاتوون، بەلام لە تەفسیرەکاندا حیکایەت و وردەکاری زۆر هاتو .

لێردا پێویستە چەند سەرنجێک بخەینە روو.

پێنج ورده سەرنج

بِهَك : وشەى (فتى)، كه له ئەسلى زماندا بە مانای گەنج، لاو، تازە پێگەيشتوو، دى، بەلام خوازاوئيشەتەووە بۆ خزمەتكارو بۆ كۆيلە، وەك له فەرموودەى پێغەمبەردا ﷺ هاتووە، فەرموويەتى: { لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ عَبْدِي وَأَمَّتِي، كُلُّكُمْ عِبِيدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نِسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنَّ لِيَقُلُّ: غُلَامِي وَجَارِيَّتِي، وَفَتَايَ وَفَتَاتِي }، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقَم: (۹۹۶۵)، وَمُسْلِمٌ بِرَقَم: (۲۲۴۹)، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى بِرَقَم: (۱۰۰۷۰)، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقَم: (۶۵۰۶) }.

واتە: با يەكێك له ئیووە نەئى: كۆيلەكەم و كەنیزەكەم، هەمووتان كۆيلەى خوانو، هەموو ئافرەتانان بەندەى مێینەى خوان، بەلكو با بئى: كورە لاوەكەم و كچە لاوەكەم !

واتە: له رووى بانگ كردنیشەووە، هەستو نەستى ئەوانەى كه لەبەر دەستانن، بپاریزن، ئنجا ئیمە له سوورمى (النساء)دا، بە درێژى باسى حوكمى كۆيلەو كەنیزەك و بە كۆيلە كردنى مرووف و، هەلوئىستى شەریعەتى ئىسلام، لەوبارەوهمان كردووە .

دوو: وشەى (فتى) بۆ كورە، بۆ نیرینەیه، بەلام (فتاة)، بۆ مێینەیه، بۆ كچ. پێشەكانیان بە پتی قسەى تەورات: یەكیان سەرۆكى ئاوگیرو مەگیگرەكان بوو، ئەویدیكەشیان سەرۆكى چیشخانەو نان و خواردن سازکردن بوو. ئنجا هەرچەندە ئەووە له قورئاندا نەهاتووە، بەلام زۆر پێدەچى وابى، بە بەلگەى ئەووە كه یوسوف عليه السلام دەئى: ﴿ أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ﴾، لەلای گەورەكەت، خاومەكەت باسم بکه، دەبى ئەو خاومە حوكمرا بوبو و بە دەستی بووبى: خەلك زیندانبى بكاتو خەلك له بەندیخانە بێنیتە دەرى، كه ئەویش پادشا (ملك)یە، چونكه پادشا كه خەون دەبینى: ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ ﴾ یوسف، ئنجا پادشا كه

خەونەكەى دەگىرپىتەووە، دەستىرۆىشتوووەكان و ئەوانەى كە لە دەورنى، دەلێن: ئىمە تەعبىرەكەى نازانىن، ئەو دوو مەيان كە دەربازى بوو، كە ناوگىرەكەى، وەك خوا فەرموویەتى : ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّتِي أَنَا أُنْتِكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۗ ﴾ ١٥ بىر سەف، واتە: من هەوالبى تەعبىرەكەىتان پى دەدەم، بىنێرن، كەواتە: ئەو كەسە لەلای پادشا بوو، كە حوكمپرانى ئەو و لاتە بوو، بۆيە دەلى: بىنێرن، ئنجا دواى كە دەبىنێرن بۆ لای يوسوف، (يوسوف) یش خەونى پادشا لىكەداتەو، كەواتە: ديارە ئەو كەابرايە لە بارەگای پادشاداو لە كۆشكى حوكمپران دا خزمەتى كردو، ئنجا بە پى خەونەكەشى ديارە كە بەرپرسى نان و چىشتخانەو زادو زەخىرە بوو، هەروەك چۆن ئەو دىكەشيان بەرپرسى ناوگىپران و مەى گىپران بوو .

سى: - ئىمە پىشتىر باسى خەونمان كرد، لە سەرەتای دەستپىكى سوورپەتى (يوسوف) دا، باسىكى تىرو تەسەلمان دەربارەى خەون و تەعبىرى خەون كرد، خەون چ سوودىكى لى وەردەگىرئ؟ تا چ راددەيەك پىشتى پى دەبەستىرئ؟ لىرە دووبارەى ناكەينەو .

جوار: - لە بەندىخانەكاندا خەون زۆر رۆل دەگىرئ، چونكە بە زۆرى وايە كە هىچ رپىهكى دىكە نىە بۆ گىراوكان، بۆ بەندىيەكان، كە ناگادارى دەنگو باسى دەروە بن، بۆيە خواى مېهرەبان لەو رپىهەو بەرچاو روونىيان پىدەدات، هەر كەسك بەندىخانەى بىنېبى، دەزانئ كە بە كردهو مەسەلەى خەون بىنېن، كارىگەرى زۆرى هەيە بۆ بەندىيەكان، بە ناچارى پىشتى پىدەبەستن، چونكە رپىهكى دىكەيان نىە، خواى پەرومردگارىش لەگەل بەندەكانى خۆيدا بە كەپەم بە بەزمىيە، مسوئلمان بن، يان نامسوئلمان، دەرووى خىريان لىدەكاتەو، بە دەنگيانەو دئو، بەرچاو روونىيان پىدەدات، نەگەر دەرگايەكيان لى داىخات، دەرگايەكى دىكەيان بۆ دەكاتەو .

پێنج :- ﴿ إِنَّا نَزَّلْنَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، ئەو دوو هاوئەلەهێ پێی دەئێن: ئێمە تۆ لە چاکەکاران دەبینین، واتە: چاکەکار بە گشتی، هەندیکیان گوتووینانە: واتە: چاک خەونان تەعبیر دەکەن، (مِنَ الْمُحْسِنِينَ: أَي مِنَ الْمُحْسِنِينَ فِي تَعْبِيرِ الرُّؤْيَا)، بەلام بێگومان مانای یەکەمیان گونجاوترە لەگەڵ کەسایەتی (یوسف) دا ﷺ، چونکە لەوانەیه ئەو یەکەم جار بووبێ کە یوسف ﷺ خەونی ئەو هاوئەلەهێ بەندیخانەیی تەعبیر دەکات، کەواتە: دەبێ چاکەکارییەکی شتێکی دیکە بێ، جیا لە تەعبیر کردنی خەونەکان، ئەویش وا پێدەچێ مەبەست پێی: ڕووی خۆش، قسەیی خۆش، ڕەحەم و بەزمیی، هاوکاریی بۆ هاوئەلەکانی بەندیخانەیی، لەگەڵ دا بەرپزبوونیان، بەدەمەوێ چوونیان، کە بێگومان بابای گیراوو لە کونجی بەندیخانە بەندکراودا، هەموو جۆرە چاکەییەکی لەلا بە قییمەتە، ئەگەر ڕوویکی خۆشە، ئەگەر قسەییەکی خۆشە، ئەگەر هاندانیکە، ئەگەر مەعنەوییات بەرزکردنەوێیەکی، ئەگەر سلاو لێکردنێکی گەرم و گۆرە، ئەگەر هاوکاریی کردنێکی بچووکیشە، ئەگەر پێدانی شتێکی ماددییە، یاخود هاوکاری کردنێکی مەعنەوییە .

یوسف ﷺ یش کە دوو هاوئەلەهێ دەئێن: ﴿ إِنَّا نَزَّلْنَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، بێگومان ئێمە تۆ لە ریزی چاکەکاراندا دەبینین، دیارە هەر زۆر زۆر چاکەکار بوو لە هەموو ڕوویکەوێ، لە بواری ماددیی و مەعنەویی دا، هەرچی لە دەستی هاتووە لە چاکە کردن لەگەڵ دەوروبەرەکی خۆیدا، کردوویەتی، بە شیومیەکی کە ئەو سێفەتەیی هێندە تێدا تۆخ بۆتەو، چۆتە ریزو قوولایی چاکەکارانەو .

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م : دُنیا کردنه‌وه‌ی یوسوف عليه السلام بۆیان، که بهر له هاتنی

خواردنه‌که‌یان، که رۆژانه بۆیان دیاریبکراوه، ته‌عبیری خه‌ونه‌کانیان بۆ

ده‌کاتو، خۆ ناساندنی پێیان، وه‌ک خوا په‌رستیکی شوینکه‌تووی رِیازی خوا

به‌یه‌ک‌گرانه‌ی بابو باپیرانی خۆی: ئیبراهیم و ئیسحاق و یعقوب :

وه‌ک خوا دم‌فه‌رموی : ﴿ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيَهٗٓ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهٖٓ ۗ

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّيٓ اِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ

بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَائِيْ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۗ مَا

كَانَ لَنَا اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾ ۝

شی‌کردنه‌وه‌ی نهم دوو نایه‌ته به‌پیزه له هه‌شت برگه‌دا :

(۱) - ﴿ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيَهٗٓ ﴾ ، یوسوف گوتی: خواردنیک که وه‌ک بژیو

بۆتان دانراوه، کاتیکی دیاریبکراوی هه‌یه، بۆتان نایه‌ت .

(۲) - ﴿ اِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهٖٓ ۗ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيكُمَا ﴾ ، مه‌گه‌ر به‌رله‌وه‌ی نه‌و خواردنه

دیاری کراوه، له‌و کاته دیاری کراوه‌ی خۆیدا، که رۆژانه بۆتان دی، بۆتان

بی، من هه‌والو سه‌رم‌نجام و ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌تانم به‌ ئیوه راگه‌یاندوه .

که ده‌ئێ: ﴿ طَعَامٌ تُرْزَقَانِيَهٗٓ ﴾ ، ده‌ئێ: خواردنیک که وه‌ک بژیو بۆتان

دانراوه، به‌رله‌وه‌ی نه‌وه بۆتان بی، من ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌تان بۆ ده‌که‌م،

ده‌ئێ: ﴿ جَعَلَ لَهُمَا وَقْتًا مَّعْلُومًا ، وَقْتَ اِحْضَارِ طَعَامِ الْمَسٰجِيْنِ ﴾ ، کاتیکی

دیاریبکراوی بۆ دانان، نه‌ویش کاتی ناماده‌کردنی خواردنی به‌ندییه‌کان،

زىندانىيەكان، يانى: بەرلەۋەى خواردنهكەتان بۇ بى، من ماناى خەۋنەكەتانەم پى گوتوون، خاترجەم بن و دئىيابن .

(۳) - ﴿ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾، يوسوف ﷺ زۆر لىزانانەو كارامانە

دەمىەۋى : ھەم خۇى بەۋان بناسىنىۋ، ھەم پىشىنانى خۇىشى بەۋان بناسىنىۋ، ھەم بەرنامەو رىبازى خۇشى بەۋان بناسىنىۋ، بۇ ئەۋەى زىاتر متمانەى پى بكەن و، باش گوۋى بۇ بگرن، نەك ھەر بۇ تەعبىرى خەۋنەكەيان، بەلكو بۇ ئەۋ پەيامەش كە دەمىەۋى پىيان رابگەيەنى، ۋەك پىغەمبەرىكى خوا، كە ديارە بەندەكانى خوا، بە تايبەت پىغەمبەرانى خوا سەلاتو سەلامى خويان لەسەر بى، ھەر ھەل و دەرفەتەك دەمقۇزەۋە بۇ گەياندىنى پەيامى خوا، پوون كىردنەۋەى بەرنامەو رىبازى خۇيان بۇ خەلك، بۇيە دەلى: ﴿ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾، نا ئەۋەتان، واتە: ئەم زانىنى تەعبىرى ئەۋ خەۋنەتان، ئەۋە كە من ماناۋ سەرمىجامى خەۋنەكەتان بە ئىۋە دەلىم، بەشىكە لەۋەى كە پەرومردگارم فىرى كىردووم، بۇيان پوون دەكاتەۋە كە چۇن ماناى خەۋنەكان دەزانى؟ دەلى: پەرومردگارم فىرى كىردووم، كە بە زانىارى تايبەتى خوايەۋ، ۋەك ۋەحىي و ئىلھامىكى خويى بە منى راگەياندوۋ .

كەۋاتە: ۋەك پىشتر باسەم كىرد: ئەۋەى كە زۆربەى تەفسىرەكان گوتوويانەۋ، تىيدا كەۋتوونە كىشەۋ مشتوومرەۋە، ئەۋ دوو مانايە ھىچ كاميان لەگەل رۋالەتى ئايەتەكانىش دا ناگونجىن :

۱- يەكەمىان ئەۋمىە: ھەر خواردنىكتان بۇ بى، پىش ھاتنى، ھەۋالتان پىدەدەم، كە چىيەۋ چۇنە ؟

۲- دوۋەمىان ئەۋمىە: ھەر خواردنىكتان لە خەۋندا، بوۋىۋ خەۋنى پىۋە بىين، من لە كاتى بىدارىيدا ھەۋالتان پىدەدەم، كە لە خەۋندا واتان بىنىۋە، يان ئەۋەى كە لە خەۋندا بىنىۋتەنە، ماناكەى ئاۋايە .

لە راستىيدا ئەۋ دوو واتاۋ لىكدانەۋەيە، ھىچيان لەگەل سىياقى ئايەتەكان و رۋالەتى ئايەتەكاندا ناگونجىن .

ئنجاکه ده‌لئ: (بِتَأْوِيلِهِ)، (أي: المنام، أو المرئي)، واته: ته‌ئویلی خه‌وه‌که‌تان، یاخود بیینراوه‌که‌تان، واته: وشه‌ی (منام)، یان (مرئی)، لیره‌دا ره‌چاو گراوه، بۆیه راناوی نیرینه (مذکر) بۆ به‌کاره‌اتوه، نه‌ک وشه‌ی (رؤیا)، تاکو راناوی مینه‌ی (واته: مینه‌ی مه‌جازی) ی بۆ به‌کار بی، دپاره هه‌ر گام له :

أ- (منام)، یانی: خه‌و، نووستن .

ب- (مرئی)، واته: له خه‌ودا بیینراو.

هه‌ردووکیان بیژمه‌کن، له رووی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه به (المذکر المجازی) داده‌نرین، بۆیه راناوی نیرینه، به‌کاره‌یتیراوه: (بِتَأْوِيلِهِ)، (أي: بتأویل المنام، أو بتأویل المرئي)، واته: نه‌و خواردنه که عادت وایه له کاتیکی دپارییکراودا بۆتان بی، به‌رله‌وه‌ی خواردنه‌که‌تان بۆ بی، من مانای خه‌ونه‌که‌تان و سه‌رنجی خه‌ونه‌که‌تانم به ئیوه‌گوتوه .

ئنجاکه ده‌لئ: ﴿ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾، وه‌ک پێشتر باسمان کرد، واته: من ته‌نیا نه‌ه‌م‌نده‌ش نازانم، به‌ئکو زانیاری دیکه‌ش په‌روم‌دگارم فیری کردووم، نه‌وه ته‌نیا به‌شیکه له‌و زانیارییه، ﴿ذَلِكُمْ مِمَّا﴾، چونکه نه‌و (م) ی سه‌ر (مما) (من) وه‌و له (ما) دا ده‌غم گراوه بۆ (تبعیض) ه، واته: به‌شیکه له‌و زانیارییه‌ی که په‌روم‌دگارم فیری کردووم، زانیارییه‌کانی دیکه‌ش، ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و دروست بووه، زانیاری به‌ شه‌ریعت و حه‌لال و حه‌رام و، زانیاری به‌ به‌رپۆمه‌بردنی کۆمه‌نگاو، کاروباری ئابووری و، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی دیکه بوون، که دوایی له‌ زانی (یوسف) دا، به‌رجه‌سته بوون .

٤- ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾، بیگومان

من ده‌ستبه‌رداری ریبازی کۆمه‌له‌ خه‌ئکیک بووم، که بریایان به‌ خوا نیه‌و به‌ دواپۆزیش، نه‌وان بیبیروان، لیره‌دا یوسف عليه السلام زۆر لیزانانه و وه‌ستایانه، ویستوویه‌تی له‌ په‌نای ته‌عبیری خه‌ونه‌کانیاندا، هه‌م خۆبیان پین

بناسین، هەم بانگیشیان بکات بۆ خوا بە یەگەرتن، چونکە دیارە ئەوانە ئەهلی شیرک، هاوبەش بۆ خوا دانەر بوون .

وشە (مِلَّةً) ییش، هەر بە مانای (دین) دئی، واتە: بەرنامە ی ژیان، رێباز، ئەومندە هەیه (مِلَّةً)، پال دەدریتە لای بەشەر، بەلام (دین) پال دەدریتە لای خوا، دەگوتری: ﴿ دینِ اللَّهِ ﴾، بەلام دەگوتری: (مِلَّةَ مُحَمَّدٍ)، یان ﴿ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ ﴾ .
وشە (تَرْك)، کە دەئێ: ﴿ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ ﴾، واتە: وازەینان لە شتێک، وازەینان، دوو واتای هەن :

۱- یان ئەوەی لەسەری بوو، وازی لێهێناو، کە بە تەئکید لێرەدا مەبەست ئەووە نیە، چونکە یوسف عليه السلام پێشتریش لەسەر ئەو رێبازی بێ برۆایی و کوفرو شیرکە هەر نەبوو .

۲- مانای دووومی ئەومیه کە وێرای ئەوەی دەتوانی و مریبگری، ئیهمالی بکات و وازی لێبێنی و مرینەگری، کە دیارە مەبەستی پشتگوێ خستن و واز لێهێنانی بوو، لە رێبازی میسرپیەکان، کە بت پەرست بوون و بە رۆژی دواییش بێبروا بوون .

(۵) - ﴿ وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ﴾، شوین رێبازو بەرنامە ی باوانی خۆم، بابو باپیرانی خۆم کەوتووم: ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب، سەلاتو سەلامی خویان لەسەر بێ، کە وەك زانایان دەئێن: (حَصَلَ لَهُ الشَّرْفُ الْعَظَامِيُّ مَعَ الشَّرْفِ الْعَصَامِيِّ)، واتە: هەم لە رووی نەسەبو رەجەلە کەو، خاوەن شەرەفو پێگە بوو، هەم لە رووی ئەووە کە خۆشی خاوەن کەسایەتیەکی بەرزو ناوازه بوو، کەواتە: خۆییان بێ دەناسین، کە ئەو پیاویکی لە میژینهو خاوەن ریشەیه لە خوا پەرستیداو، پێشینی چاکیشی هەن .

(۶) - ﴿ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، بۆمان نیە هیچ شتێک بکەین بە هاوبەش بۆ خوا .

هەلبەتە لێرەدا ئەم تەعبیرە: (أَبْلَغُ صِيغَةً لِلْمَبَالَغَةِ فِي انْتِفَاءِ الْوَصْفِ)،
 صیغە یەگە ئەو پەری مانایەکی دەگەینێ، لەو هەدا کە ئەو هی وەسف
 دەکری، ئەو وەسفە بە هیج شیوێهێک قبوول ناکات، واتە: بە هیج
 شیوێهێک لە ئێمە ناوێشیتەووە کە هاوبەش بۆ خوا دابنێین، هیج جوۆرە
 هاوبەشێک .

(۷) - ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ﴾، ئا ئەو هەش لە بەخششی
 خوایە، لەسەر ئێمە و لەسەر خەلک، واتە: بەخششی خوا هەر ئەو هەندەش
 نیە، ئەم (مِن) هەش، بۆ بەشکردن (تبعیض)ە، یانی: ئەو بەخششی خوایە
 لەسەر ئێمە و لەسەر خەلکیش، پەخساندنی پێغەمبەرایەتی و وەحیی و،
 ئەو هەدا کە خوا ﷻ بەرنامە ی تاپبەتی خۆی بنێری، بەلکو گەورەترین
 بەخششی خوایە، بەلکو بەخششی پەهای خوا لە ژبانی بەشەردا، بریتیه
 لە وەحی و پێغەمبەرایەتی، چونکە هەموو نێعمەت و بەخششەکانی دیکە،
 لە سایە ی ئەو نێعمەت و بەخششەدا، ئینسان لێیان بەهرەمەند دەبن، بەلام
 مەرووف ئەگەر هەموو نێعمەتەکانی دیکە ی هەبن: نێعمەتی لەش ساغیی،
 دەستەلات، سەرۆت و سامان، چی و چی، ئەگەر نێعمەتی هیدایەتی خوی
 نەبن، نێعمەتی شوێنکەوتنی بەرنامە ی خوی نەبن، کە ئەویش تەنیا لە
 پێی پێغەمبەرانەو (عليهم الصلاة والسلام) و، لە پێی وەحیی خواو
 دەزانری، ئەو کاتە لەسەر هەموو نێعمەتەکانی دیکە قەرزاز دەبیتەووە
 لێیان بەهرەمەند نابن .

(۸) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾، بەلام زۆربە ی خەلکی سوپاس
 ناکەن، واتە: سوپاسگوزار نین بۆ خوا، قەدری نێعمەتەکانی خوا نازانن،
 واتە: زۆربە ی خەلکی ئەو چاگە یە ی خوا کە پێغەمبەرایەتی و وەحییە،
 وەریناگرن، چونکە شوکری نێعمەتی خوا ئەو یە کە تۆ نێعمەتەکە لە خوا
 وەربگری، لە پەرمەندیی خوادا بەکاری بێنی .

مهسه‌له‌ی سییه‌م : وتووئیزی یوسوف علیه‌السلام له‌گه‌ل دوو هاووله‌که‌یدا، واته :
 دوو هاووله‌که‌ی به‌ندیخانه‌ی، له‌باره‌ی خوا به‌یه‌گرتن و هاوبه‌ش بو
 خوا دانانه‌وه‌و، راگه‌یاندن‌ی ئه‌و راستیه‌که اشیرکنا، بیروکه‌یه‌کی
 بوئشی بئ بنه‌مایه، چونکه هه‌ر خوا بریار به‌دهست و همه‌کاره‌ی
 بوونه، بوئه پئویسته به‌س ئه‌ویش بیه‌رستری و به‌ندایه‌تی بو بکری :

وهك خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ يَصْحَجِي السِّجْنِ ۚ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ
 اللَّهُ الْوَالِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٦﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
 وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا
 إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ ۞

تووئیزینه‌وه‌ی نه‌م دوو نایه‌ته له هه‌شت برگه‌دا :

(۱) - سه‌رمتا یوسوف علیه‌السلام دوو هاووله‌که‌ی زیندانییه‌که‌ی ده‌دوئینی و ده‌لئ :

﴿ يَصْحَجِي السِّجْنِ ۚ ﴾، ئه‌ی دوو هاووله‌که‌ی به‌ندیخانه‌م! واته : ئه‌ی ئه‌و
 دوو که‌سه‌ی که له‌گه‌ل مندا بئکه‌وه له به‌ندیخانه‌ین، زانایان ده‌لئین : شتیکی
 ناشکرا و روونیشه : زورجار هاوبیشه‌ی، هاومه‌شرمببی، هاوه‌لئیتی له شتیکدا،
 له ئیشیکدا، له شوئینیکدا، هاودمردیی و هاوچارمنووسی، جئگای په‌یوه‌ندی
 خزمایه‌تی و ره‌چه‌له‌که ده‌گرتته‌وه، به‌لکو جاری وا هه‌یه به‌هیزتریشه،
 هه‌روه‌که گوتراوه : (براش ده‌یی برادمر بئ)، جاری وا هه‌یه دراوسیه‌که، یان
 هاوه‌لئیک له خزمیک، له که‌سێک، که له رووی خوئین و گوشت و ره‌چه‌له‌که‌وه،
 زور له تو نئزیکه، باشر که‌لئنت بو ده‌گری، مادام هاوکارتر بئ و دل‌سوژتر
 بئ و چاکتر بئ .

دىيارە دۆستى رۇزى تەنگانەھو مىجىنەت، جىيايە لە ھى كاتى فەرحانىيى و ئىسپراھەت، ھىچ گومانى تىدا نىيە ئەوانەي لە تەنگانەيەك دا، لە دەروويەكدا، لە ناپەھەتتەيەكدا، بىك ئاشنا دەبن، ئەھو پەيۋەندىيەي لە نيۋانىندا دروست دەبى، جىيايە لەھو پەيۋەندىيە سادىيەي كە لە حالەتى ئاسايى دا دروست دەبى .

(۲) - پېشىئ بانگىيان دەكات : ﴿أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ

الْقَهَّارُ﴾، ئايا چەند خاۋەن (پەروەردگار، سەرپەرشتىار، مشوورخۇر) يىكى جۇراۋجۇرو جىياۋزو پىرشو بلاۋ، باشتىرن، بىپەرستىرن و بەندايىيەتەيان بۇ بىكرى، ياخود خۋاي تاكى مل پى كەچكەر؟

ھەئبەتە يوسوف عليه السلام كە بەھو شىۋمىيە دوو ھاۋەئە زىندانىيەكەي دەدوئىنى، لەبەر ئەۋە بوۋە كە كۆمەنگاي مىسپ، كۆمەنگايەكى ھاۋبەش بۇ خوادانەر بوۋە، مېژوو نووسان دەئىن: زىاتىر لە سى (۳۰) پەرستراۋو پەروەردگارىيان ھەبوۋە، ئەۋەي لە ھەموويان گەۋرەتر، پىيان گوتۋە: (نامون رەع)، كە ئەۋە گەۋرەترىنيان بوۋە، ھەروھەھەر كامىك لە: (اۋزورىس، ازرىس، ھوروس)، ئەھو سىيانەش ھەر گەۋرە بوون، وردە پەرستراۋى دىكەشىيان زۇر بوون، ھەتا ژمارمىيان گەشىتۋتە سى (۳۰) دانە !

ئىنجا لىرەدا كە دەفەرمۋى: ﴿أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ وَشَى

(خَيْرٌ)، زانايان دوو واتايان بۇ لىكدائونەھو :

يەك : ئايا چەند سەرپەرشتىارو پەروەردگار يىك باشتىرن بۇ مەرۇف ، سەرپەرشتىي بىكەن، و، پروويان تىبىكاتو، بىيانپەرستى و بەندايەتەيان بۇ بىكات، ياخود يەك، كە ئەۋەش بىرئىيە لە خۋاي تاكى مل پى كەچكەر و بالادەست ؟

دوۋ : ئايا بىروا بوون بە چەند پەروەردگار يىك لە عەقلىدا زالتىرە، عەقلى زىاتىر پەسندى دەكات، ياخود يەك خوا، كە بىرئىيە لە خۋاي تاك و پاك و بى وىنەھو بى ھاۋەل .

واتە: وشەى (خَيْرٌ) يان لەسەر ئەسلى واتايەكەى خۆپەتى، واتە:
باشترەو چاكتەرە، ياخود (خَيْرٌ)، واتە: لە رووى عەقلەو، عەقل زياتر
پەسندى دەكات و زالى دەكات، كاميان زياتر بە عەقلەو دەنووسى؟ كەواتە:
(خير) يان بۇ (تفضيل)ە، واتە: باشتر، ياخود (خير)، واتە: زياتر دەجىتە
عەقلەو، لە رووى لۆژىكەو، پەسندترە ؟

(۳) - ﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ ﴾،

ئنجى يوسوف ﷺ يەكسەر لە نىشانە دەدا، داوى ئەوئى ئەو پرسىارە
وروژىنەرميان لىدەكات: كە ئايا ئىنسان روو بكاتە يەك پەرومردگارى
راستەقىنە، كە خوايە ﷻ باشترە، يان كۆمەئىك پەرومردگارى ھەبن كە
ھەر كامىكىان مەشرەبىكە؟ ھەئبەتە ئەو پەرومردگارنە كە پەرستراون،
ئەو پەرستراوانە، ھىچ نەبوون، ھەك داوىي يوسوف دەفەرموى: ئەوانە ھەر
ناون، بەلام ھەر كامىك لەوانە (سادن)ى ھەبوو، خزمەتچىيەكى ھەبوو،
ھەك چۆن ئىستا زۆر لەو گۆرۈ پىرو چاكانەى كە خەلك دەجى بۇ
سەردانىان و، بە داخەو تووشى جۆرىك لە (شريك) دەبن بە ھۆيانەو:
لىيان دەپارپىنەو، داوى شىفايان لىدەكەن، داواكارىي جۆراو جۆريان لىدەكەن،
ھەر كامىك لەو گۆرۈ پىرو چاكانە، خزمەتچىيەكى ھەيە، كەسىك ھەيە
سەرپەرشتىي دەكاتو، ئىستاش ھەر (سادن)ى پى دەئىن بە عەرەبى، (سدنة)
كۆى (سادن)ە، كە كاتى خۆى سەرپەرشتىي ئەو بتانەيان كىردو، (كھنە)ش
كۆى (كاهن)ە، ئەوانىش ھەر جۆرىك لە پەيومندىيان ھەبوو بە بتو
صەنەمەكانەو، بە ناوى ئەوانەو قەسىان كىردو.

ئنجى كە دەفەرموى: ﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا

أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ ﴾، واتە: ئىو ھىچ ناپەرستن، جگە لە چەند ناوىك، كە
خۆتان و بابو باپىرانتان ئەو ناوانەتان ھەلداو لەو شتانە، واتە: ئەو شتانە
ھەك پەرستراوئىيى و پەرومردگارئىيى، ھىچ بوونىكى واقىيى و دەرەكىيان

نیە، تەنیا لە وەھم و خەیاڵی ئیوھدا بوونیان ھەیە، ئیوھش لاسایی کردنەوھێ کویرانەھێ پێشینانان کردۆتە پێشە، بە شوینکەوتنی بیرو بۆچوون و خەیاڵ و وەھمی بابو باپیرانتان، ئیوھش ئەو شتانە دەپەرستن، کە تەنیا ناوی پرووتن و، ھیچ نیومرۆکیکیان نیە .

(۴) - یوسف عليه السلام زیاتر بەردەوام دەبێ بۆ پووجەتکردنەوھێ بیروۆکەھێ

(شیرک) و ھاوبەش بۆ خوا دانان، دەفەرموێ: ﴿ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾، ئەو پەرستراوانەھێ ئیوھ، کە تەنیا ناوی پرووتن و، نیومرۆکیکیان نیە، واتە: نیومرۆکیکی لە قەدەر ناوھکە، ئەگەرنا ئەوھ دار بوو، ئەوھ بەرد بوو، ئەوھ ھەیکەل بوو، ئەوھ بەشەر بوو، یان وەك ئیستا: ئەوھ مشکە، ئەوھ مانگایە، ئەوھ مارە، ھەر وھا : ئەوھ ھوکمیکی خۆسەپینە، ئەوھ حیزبیکێ بەرنامە دژ ئیسلامە، ئەوھ رژیمیکی طاغووتییە، دەپەرستری، ئەو شتانە نیومرۆکیکیان ھەیە، بەلام ئەو نیومرۆکە نا کە لە وەھمی ئەوان دایە، کە ئەوانە پەرورەدگار بن و، پەرستراو بن و، کاروباری بوونیان بە دەست بێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ﴾، خوا ھیچ جۆرە

بەتگەھەکی لەسەر نەناردوونە خوار، (سُلْطَانٍ)، بە مانای خاوەن دەستەلات و ھوکمران دێ، بەلام لێرەدا خوازاوھتەوھ بۆ بەتگە و دەلیل، کە دەستەلاتی ھەبە بەسەر عەقل و دلی مرۆفدا، ئەگەر مرۆف لەگەل خۆیدا راست بکات و لە ھەق لاندە، وەك کوردەواریی خۆمان دەلێن: (لە ھەقی ئاو رادەوھستی)، وەك چۆن ھوکمران و سولتانی روالەتیی دەستەلاتی ھەبە بەسەر خەتک و ولات (عباد و بلاد) دا، بە ھەمان شێوھ بەتگە و دەلیلێش دەستەلاتی ھەبە بەسەر عەقل و دلی مرۆفەکاندا، بۆیە ناوی لێنراوھ سولتان، دەفەرموێ: ئەو پەرستراوانەھێ ئیوھ، خوا ھیچ بەتگەھێ لەسەر نەناردوونە خوار .

کەواتە: ئیمان و عەقیدە دەبێ لەلایەن خاوەنی بوونەوھرموھ دابنری و بەتگەھێ خوای پەرورەدگاری لەسەربێ، ئەگەرنا بە پووج لە قەلەم دەدری، چونکە ئیمان و عەقیدە، بریتیە لە مامەتە کردن لەگەل خاوەنی بووندا،

کە ئەویش پەنھان و نادیارە، ئنجنا نادیارو پەنھانیش، تۆ نازانی چۆن مامەئەئە لەگەئەدا بکەئە، مەگەر ئەو خاومئەئە پیت بلیئە، کە خواپە ﷻ، مەگەر خوا خۆیت پی بناسینئە، ئەگەرنا تۆ لە خۆوہ ناتوانی بلیئە: ئاواپە و ئەوہ سیفەتپەتەئە و ئەوہ ناوہتەئە، دەبیئە بەو شیومپە مامەئەئە لەگەئەدا بکریئە، بپەرستریئە و بەندایەتپەئە بۆ بکریئە .

(۵) - ئنجنا دەفەر مویئە: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾، (حُكْم)، لیئەردا یان بە مانای یاسادانانە لە بواری عەقیدە و عبادەت و هەئسوکەوتەکان دا، کە حوکم و یاسادانان تەنیا مافی خواپە .

یاخود (حُكْم) ماناکەئە گشتپەئە، هەم یاسادانان دەگریئەوہ، هەم تەصەرپووف لە بووندا دەگریئەوہ، واتە: (حُكْم)، لیئەردا دەگونجیئە هەم مەبەست پیئە حوکمی تەشرعیئە پیئە، هەم حوکمی تەکوینیئە، حوکمی تەشرعیئە ئەوہپە: کە خوا ﷻ دایدەئەئە لە شەرعیئەئە خۆیدا، بەلام دوایی مرۆفەکان بە ئیرادەئە خۆیان کاری پیئە دەکەن، یان کاری پیئە ناکەن، بەلام حوکمی تەکوینیئە ئەوہپە: کە خوا لە بووندا دایناوہ، مرۆفە و غەیری مرۆفیش و هەموو دروستکراوہکان، چار ناچار ملکەچن بۆ حوکم و بپاری تەکوینیئە خوای بالادەست .

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾، دیارە (إِنَّ) لیئەردا (إِنَّ) ی (نافیة)پە، یانی: (ما الحكمُ إلا لله)، یانی: حوکم و تەصەرپووف کردن لە بووندا، لە ژیان مرۆفیش دا، لە بەشە ئازاد و ئیرادیەکەئە دا، (کە مەبەست پیئە حوکمی تەشرعیئە: دانانی حەلال و حەرام و یاساکانی ریکخستنی ژیان تاک و خیزان و کۆمەئگایە)، تەنیا هی خواپە، واتە: بیجگە لە خوا هیچ کەسی دیکە دەست وەرناداتە کاروباری بوون، هیچ کەسی دیکە هیچی بە دەست نیە، نە هیچ دروست دەکات، نە هیچ شتیک لە حالیکەوہ بۆ حالیکە دیکە دەگۆریئە، جگە لە خوا هیچ کەس نە کاروباری وەدپهینانی بە دەستە، نە کاروباری بەرپوومەردنی بوونی بە دەستە، واتە: خوا هیچ هاوبەشی نیئە.

(۶) - بۆیەش ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، فەرمانیشی کردووە کە جگە لەو نەپەرستن، واتە: مادام وەك بەدیهینان (تکوین) هەر خوا ﷻ هەمەکارە بوونە، پێویستە لە ژبانی ئیوێشدا، تەنیا خوا پەرستراو و بەندایەتی بۆ کراو بێ، مادام خوا ﷻ بە تەنیا هەمەکارە کەون و کائینات بێ، کەواتە: پێویستە تەنیا ئەویش بپەرستری: ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، فەرمانی کردووە کە جگە لەوی نەپەرستن .

(۷) - ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ أَلْقَمُوا﴾، ئا ئەو (کە تەنیا خوا بەندایەتی بۆ بکری، سەرمتا تەنیا خوا بە بەدیهینەر و پەروردگار و خاوەنی بوون بزانی، پاشان هەر بەندایەتی بۆ وی بکە)، ئا ئەو ئایین و بەرنامەی رێک و راست و چەسپاو، یاخود ئایین و بەرنامەیەك کە راگری کاروباری دنیا و دواڕۆژی ئیومیە .

(الْقِيم: أي الثابت)، نەگۆر چەسپاو .

یاخود (المَقُومَ لأمور معاشهم و معادهم)، یانی: راگری کاروباری ژبان و گوزمرانی دنیا، دواڕۆژیستان .

(۸) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەی خەلکی نازانن، هەلبەتە لێرەدا کە دەفەرموی: زۆربەی خەلکی نازانن، هەرچەندە بە گشتی فەرموویەتی، زۆربەی خەلکی نازانن، بەلام بە پێی سیاق بۆمان دەردەکەوێ کە زیاتر مەبەستی خەلکی میسر بوو، واتە: ئەو خەلکە میسر، زۆربەی هەرە زۆریان نازانن، واتە: ئەو راستییە نازانن، بەشیکیشیان دیارە دەیان، بەلام بەزمو بازاری فیرعەونانە و خۆسەپێنانەیان لێ تێکدەچێ، ئەگەر بێت و بەندایەتی بۆ خوا بکەنە بەرنامەی ژبانیان، چونکە بە پێی بەندایەتی بۆ خوا، مەرفەکان هەموویان یەکسان دەبنەو، بەلام لە سایە (شیرك) و پەرستنی (طاغوت) و فیرعەونەکاندا، جینایەتی و بەرزیی و نزمیی و ئیمتیازی ناشەرعیی پەیدا دەبێ، کەچی لە سایە خوا بە یەگرتن و تەنیا خوا پەرستندا: یەکسانی و ئازادی و وەك یەك بوون،

پەيدادەبىي، بۆيە ھەمىشە فىرەونەكان و خۇبە پەرستراو و پەرورەردگار زانەكان، دوژمنى سەر سەختى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بوون، چونكە ئەگەر پەيامو بەرنامەى پىغەمبەران بچەسپن، ئەوان ئەو بەزمو بازارمىيان لى تىكدەچى، خەلك ئەو كاتە ھۇشيار دەبىتەو ھو دەلى: فىرەون! نە مروود! قاروون! فلان! فلان! تۆش ھەك من مروقى و ھەموومان بەندەى خواين، خوا بە يەكگرتن ئاوا بانگى ئازادىي بە گووى خەلكدا دەدات و، خەلك حورمەت و رىزو كەرامەتى خۇى دەزانى، بەلام شىرك و بت پەرستىي، بەرزىي و نزمىي چىنايەتىي پەيدا دەكات: ئەوانە چىنى سياسىين، ئەو بنەمالەيە، ئەو ەشىرمتە، ئەو حىزبە، ئەو شەخسە، بەرزترەو دەبى تەقدىس بكرى، بەلام لە ساىەى خوا بەيەكگرتن (توحىد) دا: بە پىروژ گىراو (مقدس) و، بە پاك گىراو، تەنيا خوايە، بى ھەلە تەنيا خوايە، بەلام مروڤەكان ھەموويان ھەلەكارن، ھەمووشىيان يەكسانن، مەگەر كەسىك مروڤەكان لە نيوان خۇياندا، رىزىكى زيادەى لى بنىن و بىكەنە بەرپرەسى خۇيان و، پىش خۇيانى بدەن، خۇيان دەستەلاتى پى بدەن، ئەگەرنا لە ئەسلدا مروڤەكان ھەموويان يەكسانن .

لېرەدا ئەم فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ دىنين كە دەفەر موى: { مَنْ جَعَلَ الْهُمُومَ هَمًّا وَاحِدًا هَمَّ الْمَعَادِ، كَفَاهُ اللَّهُ هَمَّ دُنْيَا، وَمَنْ تَشَعَّبَتْ بِهِ الْهُمُومُ فِي أَحْوَالِ الدُّنْيَا لَمْ يُبَالِ اللَّهُ فِي أَيِّ أَوْدِيَّتِهِ هَلَكَ } ، { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (۳۴۳۱۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۵۷)، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِي } .

واتە: ھەر كەسىك ھەموو جىي بايەخ پىدان و خەمەكانى خۇى كردنە يەك خەم، (يەك چەقى بايەخ پىدان) خەمى دواروژى، خوا ﷻ خەمى دىناى لە كۆل دەخاتو، ھەر كەسىك لە كاروبارى دىنادا خەم و جىي بايەخ پىدانەكانى جوړاو جوړبن پرشو بلاوبن، خوا ﷻ بايەخى پى نادات، لە كام لەو دۆل و شىوانەى دىنادا دەفەوتى .

ئىمە خوا پشتىوان بى لە كاتى تەفسىر كردنى ئايەتى ژمارە (۱۰۶) دى

ئەم سوورپەتەدا، كە خوا دەفەر موى: { وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

﴿ ۱۱۶ ﴾، زۆربەیان برۆا بە خوا ناهینن، مەگەر ھاوبەش بۆ خوا دانەر بن، لەویدا باسیکی تایبەت لەبارەى شیرکەووە دەکەین، بۆیە لێردا بەوێندە وازی لێدینن .

مەسەلەى چوارەم : لێکدانەوێ یوسوف بۆ خەونەکانیان، واتە: خەونی دوو ھاوێلە زیندانییەکەى، کە یەکەمیان دەربازی دەبێو، دەگەرێتەووە سەر پیشەى پێشووی، شەراب دەداتەووە گەورەکەى خۆى، ئەوێ دیکەشیان لە سێدارە دەدرێو بەلەندە گوشتى سەرو گوێلاکى دەخۆن :

دواى ئەوێ یوسوف عليه السلام ئەوێ کە زۆر بە لایەووە گرنگ بوو، کە گەیاندى بەیامى خوایە، بەوانى راگەیاندى، ئنجا دێتە سەر جێبەجێکردنى ئەو بەلێنەى کە پێشتر پێیدان و گوێ: بەرلەووەى ژەمە خواردنى رۆژانە کە بۆتان دیاریکراو، بۆتان بێ، من مانای خەونەکانتان بۆ لێک دەدەمەووە، دیارە دواى ئەوێ کە خۆى پێناساندن، بەرنامەو رێبازى خۆى پێ ناشنا کردن، بۆى باسى حەقانیەتى خوا بە یەگرتن و پووجەلێى (شیرک) کردن، ئنجا دێتەووە سەر باسى وەلامدانەوێ پرسیارەکەى ئەوان، تەعبیرکردنى خەونەکانیان، دەفەر مـوـى: ﴿ يَصْحَجِي السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيسَقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ، قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴾ ﴿ ۱۱ ﴾ .

شیکردنەوێ نەم نایەتە موبارەکە لە چوار بېرگەدا:

(۱) - ﴿ يَصْحَجِي السَّجْنِ ﴾، یوسوف جارێکى دیکە بانگیان دەکاتەووە، کە دیارە لە تەنیشتىنى، بەلام ئەووە جۆرێکە لە دلخۆشکردن و لاواندنەووە (ملاطفة) و نەرمی لەگەل نواندن، وەك پێشتر گوتمان: لەبەر ئەوێ لەو کاتەدا ھاوچارەنووس بوون و ھاودمرد بوون، ھەموویان لە بەندیخانە بوون، ھەرچەندە یوسوف عليه السلام بە ستەم و بە ناھەق بەند کراو، ھى ئەوانیش

روون نه کراوته وه که چۆنه؟ گرنگ نهومیه که یه کیکیان دمربازی دهمی و یه کیکیان له سیداره ددری .

(۲) - دهئی: نهی دوو هاوه له زیندانییه کهم ! یه کیکیان (دمربازی دهمی و) مهی به سهر گهوره و خاوه نکه یه وه ده گیرئ ﴿يُصْحِحِ السَّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾، نه مه که خوا ﴿لِيُرْهَدَا﴾ وا به کورتیی دهی گیرته وه، وا پنده چی یوسف ﴿يُؤْتِيهِ﴾ وه ری خوش کردن و پیشه کیی هندی قسهی دیکهی بو کردن، دواپی له درژهی قسه کانیدا ده فرموی: یه کیکتان شهراب و مهی دهدا به سهر پهرشتیاره کهی خوی، که مه به ست پیی پادشایه، نه و پیا وهش، دیاره پیشتر پیشه کهی بریتی بووه له مهی گیران و سهر پهرشتیکردنی نه وانهی که ناوو شهر بهت و شهراب دابهش ده کهن له کوشکی پادشادا، واته: یه کیکتان ده گیرته وه سهر پیشه کهی پیشیی، که بریتیه له: مهی گیران به سهر گهوره که یه وه .

(۳) - ﴿وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُضَلُّ فَأَكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾، به لام نه وهی دیکه، هه لده و اسری و بالنده له سهری ده خون، هه ندی که له تو یژمره وان ده لئین: یوسف ﴿يُؤْتِيهِ﴾ نه یویستوه کتوپر پیان بلئ: تو له سیداره ددری و، توش دمرباز دهمی، بویه به و شیومیه گوتوو یه تی: له و دووانه تان یه کیکتان شهراب و مهی دهدا به گهوره کهی خوی، مانای وایه دمربازی دهمی و ده چیته وه سهر نیشی پیشیی، یه کیکیشان هه لده و اسری، له سیداره ددری و، بالنده له گوشتی سهر و گویناکی ده خون .

(۴) - ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾، نه و مه سه له یه ی ئیوه له باره یه وه پرسیارتان ده کرد، ته واو بوو، واته: ته عبیری خه ونه که به و شیومیه یه .

(تَسْتَفْتِيَانِ)، (الِاسْتِفْتَاءُ: مَصْدَرُ اسْتَفْتَيْ إِذَا طَلَبَ الْإِفْتَاءَ، وَهُوَ: الْإِخْبَارُ بِإِزَالَةِ مُشْكِلٍ، أَوْ إِزْشَادٍ إِلَى إِزَالَةِ حَيْرَةٍ، وَفَعْلُهُ أَفْتَى مُلَازِمٌ لِلْهَمْزِ، وَالْفُتُوى وَالْفُتُوى وَالْفُتُوى، اسْمٌ لِلْخَبَرِ الصَّادِرِ مِنَ الْمُفْتِي).

(إستفتاء): جاوگی (إستفتی)یە، (إستفتی، یستفتی، إستفتاء)، (إستفتی)، یانی: داوای فەتوای کرد، فەتوا چییە؟ بریتیه له هەوالدان بە لابردنی ئیشکالیک، گری کۆنرەیهک، یاخود رێنمایی و رێ پێشاندان بۆ کەسێک کە له سەر سەراسیمەیی دەربازی بێ، کرداری (إستفتاء)یش، بریتیه له (أفتی)، (أفتی) یانی: فەتوای دا، کە هەمیشە دەبێ (همزة)ی له پێشەوه بێ، ئنجا ناوەکەشی، ئەو ناوەی کە له (أفتی)وە دێ، هەم فەتوای پێ دەگوترێ، هەم (فوتوای)ی پێ دەگوترێ، هەم (فوتیای)ی پێ دەگوترێ، کە ناوە بۆ ئەو هەوالەیی له (موفتی)یەوه دەردەچێت، ئەو زانیارییەیی کە له فەتوادەرەوه دەردەچێ، پێی دەگوترێ: (فتوی، فتوی، فتویا) .

ئنجا یەکیک بۆی هەیه پرسیار بکات، بئێ: یوسف عليه السلام چۆن وا بە زەقیی بەو کابرایەیی گوتەو : دەکوژرێی؟ چونکە کە دەئێ: یەکیکتان دەربازی دەبێ، دەبێ له خۆیان حالی بووبین، کامەیان سەقاو بووه، یانی: سەرپەرشتیاری دابەشکردنی ناوو شەراب بووه، له کۆشکی پاشادا، یەکسەر ئەویان له خۆی حالی بووه کە ئەو دەربازی دەبێ، ئەوهی دووهمیان کە دەئێ: بەلام ئەوی دیکەتان هەلدمواسرێ و بانئەکان له گۆشتی سەری دەخۆن، چۆن وا بە زەقیی پێی گوتەو ؟

وەلامەکەیی بە بۆچوونی من ئەومیه کە هەق دەبێ بگوترێ، ئینسان نابێ له کاتیکی کە هەقیکی لەلایەو، پێویستە له کات و شوێنی خۆیدا بگوترێ، نابێ بەئێ ئارەزوو و عاتیفە تیکەلی بێو، سەرەنجام ئەو زانیارییە بگۆردرێ، چونکە ئەو :

یەکەم : پێچەوانەیی ئەمانەتی زانستییهو، زانیاریی دەبێ وەک خۆی بگەیهنرێ .

دووەم : جوړیکیشە له ناپاکیی کردن له لایەنی بەرانبەر، لایەنی بەرانبەر پێویستە بەرچاوی روون بکریتهوه .

(یوسف)یش عليه السلام هەر ئەوەندەیی پێکراوه کە پێشێ وەک گوتە: دەگونجی زەمینە سارییەکی بۆ کردبێ، پێشەکییەکی گوتەو، بۆچیش پێشێ باسی

تەعبیری خەونەگەیی بۆ نەکردوون؟ هەلبەتە ئەو لە تەفسیرەکاندا نەمبینیوه، پیشی هەلساوه بۆی باسی خواپەرستی کردوون، بۆی باسی رۆژی دوایی کردوون، پاشان بۆی باسی خۆی کردوون کە خۆی کییه؟ دوایی بۆی باسی خوا بە یەگرتن کردوون و بۆی باسی پووچەڵیی (شیرک) کردوون، هەوئیداوه کە شیرکیان لە دلو میشک دەریئو، خوا بە یەگرتنیان لە دلدا بچەسپینی، چونکە ئەگەر ئینسان بوو بە خاوەنی ئیمان و عەقیدەیی راست و دروستو، پەیوەست بوو بە خۆی پەروردگارەووه، زانی رۆژی دوایی هەیه، دنیاى لەلا بچووک دەبیتهوه، واتە: یوسف عليه السلام و یستووێتی پیشی دەربازیان بکات لە چالی شیرک و کوفرو گومپایی، بۆ ئەوێ کە دوایی ئەو هەوالهیی پیگوتن، مادام بوونه خاوەنی ئیمان و خوا بە یەگرتن، ئەو کاتە زۆر دەربەستی مردن نابن، وەک چۆن جادووگەرەکانی کە فیرعهون هیئانی، بۆ دزایهتی موسا عليه السلام پیشی دەیانگوت: ﴿إِن لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ الأعراف، واتە: نایا کرئو پاداشتمان دەبێ ئەگەر ئیمه زالبووین؟

پیش ئەوێ ئیمان بینن، چاومرپی تۆزه تەماعیک و زار چەور کردن و نافەرینیکیان دەکرد لە فیرعهون، بەلام دوای ئەوێ کە ئیمانیا هیناو فیرعهون هەرەشەیی لیکردن، کە ئەک خەلاتو بەراتیان ناداتی، بەلکو گوتی: ﴿لَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ الأعراف، هەمووتان هەلدمواسم، ﴿وَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّحْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَى﴾ طه، واتە: بە گلۆفکی دارخورماوه هەلتاندمواسم، دەزانن کێ سزایهگەیی بەهێزتره و زیاتریش دەمینیتهوه!

ئەو کاتە ئەک هەر هیچ چاومروانییهکیان لە فیرعهون نەبوو، بەلکو لە هەرەشە و گورەشە و لە خرابترین جووری کوشتنیش، کە پیشانی ئەوانی داو هەرەشەیی پی لیکردن، کە بریتی بوو لەوێ دەست و پێیان راست و چەپ ببری: ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفِكُمْ ثُمَّ لَأَأْتِيَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ الأعراف، دەست و پێی راست و چەپتان دەبرم، هەمووتان هەلدمواسم، بە

کوئشەوه؟ بە گەلۆفکی دارخورماوه، تاکو خوئینیان لیدمبڕی، بە نازارەوه دەمرن، کەچی ئەوان جییان گوت ؟ ﴿ فَأَقِصْ مَا أَنْتَ قَاصٍ إِنَّمَا نَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾ ٧٦ طه، واتە: هەرچی لە دەستت دێ بیکە، تۆ هەرچی دەیکە، لەم چوارچێوهی ژبانی دنیاوەدا دەیکە!

بۆیە من پێم وایە یوسوف عليه السلام زۆر حەکیمانە، لێزانانە، زۆر میهرەبانانە بەرلەوهی کە خەونەگەیان بۆ تەعبیر بکات، هەلساوه بۆی باسی ئیمان و تەوحید و عەقیدە کردوون، بۆ ئەوهی کە پێش ئەوانە دەربازبن لە چالی شیرک و کوفرو گومرایی، لە چوارچێوهی تەسکی دنیا، تاکو دوایی کە ئەو هەوالەیان پێدەدا، کە بۆ یەگەمیان تۆزی خۆشە و تۆزیکێ دیکە دەژی لەم ژبانە دنیاوەدا، بەلام بۆ دووهمیان دیارە شتیکی زۆر ناخۆشە، بەلام ئەگەر ئیمان و عەقیدە خوا بە یەگەرتن لە دڵ و دەروونی دا بچەسپێ، دیارە ئەو کاتە مردن و مەرگی لەلا ئاسایی دەبێتەوه، چونکە دەزانێ کە ژبانی دنیا شتیکی زوو تێپەرەو، مەنزەگای دوا رۆژ، شوێنی تێدا نیشتەجێ بوون و ئیسراحتە .

مەسەلەی پێنجەم و کۆتایی : داواکردنی یوسوف عليه السلام لەوهیان کە پێی وابوو قوتاری دەبن، لەو دوو هاوئەلی، کە لەلای گەرەکە، لەلای پادشایەکە، باسی بکات، واتە: باسی بکات کە: کابرایەک هەیە لە بەندیخانەدا، بە زۆلم گیراوه و بوختانی پێکراوه و هیچی لەسەر نیە، بەلام شەیتان لە بیری بردەوه کە باسی یوسوف عليه السلام بکات، بۆیە یوسوف چەند سالیەک لە بەندیخانەدا ماوەتەوه :

وهك خوا فەرموویەتی: ﴿ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ، فَلَيْتَ فِي السِّجْنِ بِضَع سِنِينَ ﴾ ٤٢

شیگردنه‌پس نهم نایه‌ته موباره‌که له چوار برکه‌دا:

(۱) - ﴿ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا ﴾، ئنجا به‌وهیانی گوت : که پیی وابوو
دهرباز دهبی لهو دووانه .

لیردها وشه‌ی: (ظَنَّ)، له: ﴿ ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا ﴾ دا، وهك پیشتیش
باسمانکرد، له فورئاندا جاری وایه (ظَنَّ) به مانای ئه‌گهریکی زال دئی، جا
به باری بووندا، یان به باری نه‌بووندا، (شك)، واته: دوودئی، نه‌وهیه که له
نیومرستی دابی، به هیچ لایاندا نه‌یخه‌ی، نه بوونی، نه نه‌بوونی، به‌لام
(ظَنَّ)، ئه‌وهیه که به باری بووندا بیخه‌ی، یان به باری نه‌بووندا، به
لایه‌کیاندا بیخه‌ی، بویه دمگوتری: (ظَنَّ)، بریتیه له (احتمال راجح)، یانی:
ئه‌گهریکی زال، نه‌وه ئه‌سلی واتاکه‌یه‌تی، به‌لام جاری وایه (ظَنَّ) به پیی
سیاقه‌که به مانای یه‌قینو عیلمیش دئی، که لیردها وا پیده‌چی به مانای
زانباری و یه‌قینو دئیایی بن، چونکه یوسف عليه السلام نه‌و ته‌عبیری خه‌ونه‌ی
که کرده، پیشتی گوتوو یه‌تی: ﴿ ذَٰلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ﴾، ئا نه‌ومتان له‌وهیه
که په‌رومردگارم فیتری کردووم، که‌واته: وه‌حیی یان ئیله‌امیتی خوایی بوومو.
یوسف عليه السلام زور به دئیایی: هم خه‌ونه‌که‌ی نه‌و دووانه، هم خه‌ونه‌که‌ی
پادشا ته‌عبیر ده‌کات، به‌ئکو له‌بهر رۆشنایی خه‌ونه‌که‌ی پاشاداو به بناغه
گرتنی خه‌ونه‌که‌ی پادشا، نه‌خشه‌یه‌کی ئابووری پازده سالیی دادهنی، ئنجا
بیگومان ئه‌گهر دئییا نه‌بووبی، ناچیت به‌و شیومه‌یه نه‌و خه‌ونانه ته‌عبیر
بکات .

که‌واته لیردها: ﴿ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا ﴾، ههرجه‌نده به (ظَنَّ) ده
هیناویه‌تی، به‌لام لیردها یانی: (وقال للذي استيقن)، یاخود (قال للذي علم
أنه ناجٍ منهما)، به‌وهیانی فه‌رموو که دئییا بوو، یان زانی ، درباز بوویه، له‌و
دووانه .

ئىنجا ئايا حىكمەتەكەى جىيە، كە نەيفەرموۋە: (وقال للذي إستيقن)،
ياخود (علم أنه ناج منهما) !

پىم وايە حىكمەتەكەى ئەومىيە: كە لە بواری تەعبىرى خەوناندا، دەبى
مروؤف وريا بى و ئەگەرى بە ھەئەداچوون دابنى، ھەئەتە بۇ يوسوف عليه السلام نا،
بەلام يوسوف سەرمەشقە، پىغەمبەران سەرمەشقن بۇ خەلكى دىكە، بۇيە
ھەندىك شتيان كىردو، كە خەلكى دىكە بەو شىوئە جاپوان لىبكات،
پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم جارى وايە شتىكى كىردو، مؤئەت بوو، بۇ ئەوئە ئۆممەت
چاوى لىبكات لە ئاسانگىرىيدا، جارى واشبوو شتىك كە قورس بوو،
نەيكىردو، نەوئەك لەسەر ئۆممەتەكەى فەرز بى، وەك نوپۇزى تەراويح كە دواى
ئەوئە سى شەوان لەسەر يەك كىردوئەتى، شەوى چوارەم فەرموئەتى:
بۇيە نەمكىرد نەوئەك و لەسەرتان پىويست بى^(۱)، كەواتە: پىغەمبەران (عليهم
الصلاة والسلام) ھەندىك شتيان فەرموۋە ھەندىك شتيان كىردو، چۈنكە
زانىويانە دواى خەلك تەماشايان دەكات، ئىنجا بۇ ئەوئە خەلك بە
تەماشاكىردن و پەيرمويى كىردن لە يوسوف، نەچى ھەر لەخوۋە مەسەلەى
تەعبىرى خەون لەلاى خۇيەوۋە بكات بە شتىكى يەكلايىكەرەو، بۇيە وشەى
گومانى بەكارھىناو، ئەگەرنا بە نىسبەت خۇيەوۋە، ئەو گومانە بە ماناى
دئىيائى و زانىارىيە.

ئىنجا ئايا چى پىگوت بە يەكىك لەو دووانە، كە پىي و ابو، دەرباز بوويە؟

(۲) - ﴿أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾، لە لاى پەرومىردگارت، باسەم بىكە .

وشەى (رب)، ئەگەر بە رەھايى بەكار بى، تەنيا بۇ خوا بەكاردى، چۈنكە
تەنيا خوا پەرومىردگارو مشوورخۇرو ھەمەكارمىە، بەلام ئەگەر (رَبِّكَ، رَبِّي،
رَبُّهُ، رَبِّي) پال بدىرتە لاى نادىار، يان لاى دوپنراو، يان بۇ خۇت، واتە: بە
بەنددار (مُقَيَّد) يى بەكاربى، ئەوۋە بۇ غەيرى خواى پەرومىردگارىش بەكاردى،
بۇيە لىرەدا دەئى: لە لاى مشوورخۇرو خواۋەنەكەت، باسەم بىكە، (اى: سىدك
وماللك) كە برىتە لە پادشا، وەك پىشتر باسەم بىكە.

(۱) وەك لە (صحيح البخاري) دا ھاتو، بە زمارە :

ئنجایا چۆنی باس بکات ؟ لێره دا تەفسیلی نە دراوتنی، بەلام بە سیاق و سەلیقه دیاره که: باسی ستم لیکراوی و بە ناهەق گیراوی یوسف بکات و، باسی ئەو بکات که ئەو رۆی تێده چۆ یوسف علیه السلام گیرابیه تەو: من کاتی خۆی بەو شیوهیه برابیه کانم له بیرتیا ن هاویشتووم، دوایی کاروان هە ئیگرتوومەو و گردوویانم بە کۆیلەو، فرۆشتوویانم، دوایی بوختانم پیکراو و بە ناهەق زیندانیی کرانم، وادیاره ئەو باسو خواسانە ی گردوون بو دوو هاو ئەکانی، باسی مەزلوومیەتی خۆی کردو، ئنجایا گوتوویەتی: ئەو بە باس بکە له لای پادشا .

(۳) - ﴿ فَأَنسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ ﴾، شەیتان باسکردنی (یوسف) ی لەلای خاوەنەکە ی له بیر بردو، یانی: (فأنسى الشيطان الذي نجا، أن يذكر يوسف لربه)، شەیتان له بیر ئەو یانی بردو که دەر باز بوو له بەندیخانە، که باسی یوسف بکات لەلای گەر و خاوەنەکە ی .
ئەو ئەو واتایە یه که من جگە لەو م بە دل نیه .

بەلام هەندیک له توێژمەوان، بە لکو زۆر بەیان، واتایەکی دیکه یان بو لیکداوتەو، که من پێم وایه نە گونجاو، ئەویش ئەو یه دەلی: (أنسى الشيطان يوسف ذكر الله تعالى)، شەیتان له بیر (یوسف) ی بردو که باسی پەر و مردگاری خۆی بکات و، یادی خوا ی بەرز بکات .
بەلام بێگومان هەر یه که میان مەبەستە .

بە بە لگە ی ئەو که دوایی یوسف علیه السلام نە داوای لیبوردنی له خوا کردو. بلی: خوا یه! لیم ببوورە که من له بیرم چوو له جیاتی ئەو ییادی تۆ بکەم. داوام لهو هاو ئە زیندانییە م کرد، که بو خاوەنەکە ی خۆی باس بکات، ئەو بە باس نە کراو، بەلام ئە گەر هە ئە یه ک بووایه یوسف کردبای و لە سەری سزا درابایه، وە ک هە ندی له توێژمەوان دە لێن! بە تە نکید داوای لیبوردنی له خوا ی پەر و مردگاری دە کرد، بو ئەو هە ئە یه ی که گردوویەتی، ئنجایا هەر له سوورپەتی (یوسف) دا که دوایی دە یگە یین، له ئایەتی ژماره (۴۵) دا هاتو: ئەو کە سە ی باسکردنی (یوسف) ی لای خاوەنەکە ی له بیر چۆ تەو، هاو ئە زیندانییە کە ی

بووه، چونکه دەفەر موی : ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتِزَعُكُمْ بِتَأْرِيْلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴾ ﴿ ۱۵ ﴾ یوسف، ئنجا ئەوهی که له دووانه دهربازی بووو، دواى چەند سالیك وه بیرى هاتهوه، {واته: (یوسف)ى وه بیرهاتهوه}، گوتى: من تهعبیری ئەو خهونهتان پێدهئێم، بمنێرن، واته: بمنێرن بۆ لای (یوسف)، دیاره بۆی باسکردوون: کابرایهك له بهندیخانهدا گیراوه، به ناوی (یوسف کورپی یهعقوب کورپی ئیسحاق کورپی ئیبراهیم)، پیاویکی ئاواو ئاوايه، هینده چاکهکاره، کاتی خۆی من و هاوهئێکم دوو خهونمان بینیبوون، خهونهکانی ئێمهى تهعبیر کردن، من دهربازم بوو ئەوهی دیکه ئیعدام کرا، تهعبیرهکهى راست دەرچوو، ئیستاش من بنێرن بۆ ئەوهی تهعبیری ئەو خهونهی پادشاه بکات .

﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ ﴾ ، { (وَأَدَّكَرَ) ، ئەسلی خۆی (واذتکر)میه } ، یانی: ئەو کەسهى دهربازی بوو له دوو کەسهکان ، دواى چەند سالیك وه بیرى هاتهوه، گوتى: دیاره کەسێک وه بیرى دێتهوه، که له بیرى چووبیتتهوه، کهواته: هاوهئە بهندییهکهى بووه، چونکه له بیرى چۆتهوه؟ ئەوهی که وهبیری هاتۆتهوه، ئەو هاوهئەى بهندیخانهى بووه، ئنجا دیاره ئەوهی له بیریشى چۆتهوه، هەر ئەو بووهو لهبیری چۆتهوه: باسی یوسف بکات بۆ پادشایهکهى .

کهواته: ئەوهی که روونکەرەوانی واتایهکانی قورئان، بنیاتیان ناوه لهسەر ئەوهی گوايه: خوا سزای (یوسف)ى داوه بههۆى ئەوهوه که له جیاتی ئەوهی باسی خوا بکاتو یادی خوا بکاتو، هاوکاریى له خواى پەروەردگار وەرگیرى، پەناى بردۆته بەر ئەو هاوهئە زیندانییەى، که لای خاوهنهکهى باسی بکات، له راستییدا ئەوه هیچى وانیه، چونکه جارێ هۆکار وەرگرتن (الأخذ بالأسباب) هیچ گوناھى تێدانیه، پێغه مبهرى خاتمه مېش ﷺ هەر وایکردوه، پێغه مبهرانیش هەر وایانکردوه .

پاشان ئەو رپوايه تانهى که له وباريه وه هاتوون، پسپۆرانی فەرمووده ناس هه موویان دهئێن: هیچیان سه نه دیان راست نیه و به هیزنین، ئنجا یوسف

خو له‌سەر ئه‌وه سزای نه‌داوه، که په‌نای بردۆته بهر غه‌یری خوا، چونکه یوسوف عليه السلام شتیکی زۆر شه‌رعیی و ره‌وای کرده، که ویستوو‌یه‌تی داواکردن له‌و برادره‌ی، وه‌ک هۆکارێک بگرته‌به‌ر، نه‌گه‌رنا دلی هه‌ر به‌ خواوه‌ په‌یوه‌ست بووه .

ئنجای نه‌وه‌ش که به‌هۆی له‌ بیرچوونه‌وه‌ی ئه‌و هاوه‌له‌ زیندانیه‌یه‌وه، که بۆ خواونه‌که‌ی باسی یوسوف بکات، چه‌ند سالی دیکه‌ ماوته‌وه، ئه‌وه سزایه‌کی خوایی نه‌بووه، چونکه پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) که به‌لاو گرفتاریان به‌سه‌ردی، سزایه‌ له‌سەر گوناهیان، به‌ئکو به‌رزیه‌ بۆ پله‌کانیان، وه‌ک له‌م ده‌قه‌دا هاتوه: {عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ}، {رَوَاهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (۱۴۹۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (۲۳۹۸)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بَرَقْم: (۴۰۲۳)، وَأَبْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (۶۹۹)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (۱۲۱)، وَقَالَ: الْأَلْبَانِيُّ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. فِي (السَّلْسَلَةُ الصَّحِيحَةُ) بَرَقْم: (۱۴۳)} .

واته: ئه‌و هاوه‌له‌ خوا لێی رازی بی ده‌لی، گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! عليه السلام کێ له‌ هه‌موو که‌س تافیکردنه‌وه‌ی قورستره، یاخود: نارچه‌تییه‌کاتی که دینه‌ رێی، به‌مه‌به‌ستی تافیکردنه‌وه، زه‌حه‌تترن؟ فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ران، دوایی پی به‌ پی (واته: هه‌تا زیاتر مرۆف وه‌ک پیغه‌مبه‌ران بچیت، له‌ ئیمان و عه‌قیده‌و دینداریی و مسوڵمانه‌تییدا، تافیکردنه‌وه‌که‌شی قورستر ده‌بیته‌) .

به‌لێ ئه‌وه‌ی که له‌ هه‌موو که‌س تافیکردنه‌وه‌ی سه‌ختتره، پیغه‌مبه‌رانن. دوایی زانیانن، دوایی پی به‌ پی، بۆچی تافیکردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) سه‌ختتره‌ ؟ چونکه له‌ خوا نزیکترن، تافیکردنه‌وه‌که‌شیان قورستره، نه‌ک تافیکردنه‌وه‌کانیان بریتی بن له‌ سزادان، له‌سەر ئه‌وه‌ی که گوناهیان کرده‌وه‌ به‌ئکو بۆ ئه‌وه‌یه‌ بۆ خه‌لک ببه‌ سه‌رمه‌شق، که خۆراگر بن. ئنجای نه‌گه‌ر یوسوف هینده‌ له‌ سجدای نه‌ماپایه‌وه، نه‌دمبوو به‌ سه‌رمه‌شق بۆ ئه‌وانه‌ی که به‌ ناحه‌ق زیندانیی ده‌کرین، ده‌چه‌ به‌ندیخانه‌وه‌و دوایش به‌ عیززه‌ته‌وه‌و به‌ که‌رامه‌ته‌وه، به‌بی ئه‌وه‌ی په‌یام و به‌رنامه‌ی خۆیانان

لەبىر بىچى، تەننەت لە نارەھەتتەرىن كاتدا ! بەلام ئىستا يوسف بۇيان دەبىتە سەرمەشق، كە ئەگەر ئەو چەند سالەيە لەوئىدا نەمابايەو، ھەر چەند رۇژىك بووايە، نەدەبوو بە سەرمەشقى ئەوانەي كە بە ستەم دەخريئە بەندىخانەكانەو، خۇراگرانەو سەربەرزانەش لىي دەردەچن .

(۴) - ﴿ فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بَضْعَ سِنِينَ ﴾، ئىدى چەند سالىك لە بەندىخانەدا

مايەو. (البضع من الثلاث إلى التسع)، پىشتىرىش باسما نكرد (بضع) لە زمانى عەرمبىيدا لە (۳) تا (۹) دەگريئەو، كە زۇربەيان دەلىن: يوسوف ھەوت سال ماوتەو لە بەندىخانەدا .

لەم ئايەتەش وەردەگىرى كە كاروبارى بەندىخانەكانى ئەو كاتە، زۇر بىسەروبەرو ستەمكارانە بوو، ماوئى زۇر لە خەلك نەپىچراوتەو، ئەومتا يوسوف ھەوت سالان بە ھەندىك رىوايەتان، پىنج سالان ماوتەو، ھەر نەشيانزانىو بۇچى لەوئىيە، كە ديارە لە گرتوو خانەكانى ئەم رۇژگارەي ئىستاشماندا، ئەو زولم و ستەمانە ھەر ھەن، بەلام بە پىي شەرىعتى ئىسلام دەلىن: (ينظر القاضي أول ما ينظر فيه، كل يوم أمر المساجين)^(۱) واتە: دادومر يەكەمىن شتىك كە ھەموو رۇژى تەماشاي دەكات، كاروبارى گىراوكانە، كاروبارى بەندىخانەكانە .

ئايا ھەر كەسە لەسەر چى ھاتو بۇ بەندىخانە ؟ چەند بەند گراو ؟ چەندى ماو ؟ چى كىردو ؟ چۇنى كىردو ؟ دەبى ھەموو رۇژى يەكەمىن شتىك كە قاضى تەماشاي دەكات، ئەو بى .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى ھەوتەم

پېناسەھى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەوت (۷) ئايەت پېك دى، كە شەشەمىن ئالغەھى زنجىرەھى بەسەرھاتى يوسوف عليه السلام دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۴۳ تا ۴۹)، كە تىياندا باسى خەون دىتنى پادشا كراو، بە ھەوت رەشە ولاخى قەلەھوو، ھەوت گولە دانەھوئىلەھى سەوز، كە ھەوت رەشە ولاخى لەرو، ھەوت گولە دانەھوئىلەھى وشك. ئەو ھەوتانەھى دىكەھىان خواردوون، داواشى كىردوھ لە قەسە رۆشتوووان و راپوئىژ پېكراوانى دەوروبەرى كە ھاونشىنى بوون، لە كۆرپو مەجلىسەكەھىدا بوون، كە بۆى تەعبىر بىكەن، بەلام ئەوان گوتوووانە: ئەم خەونانەھى تۆ لە جۆرى خەونانى تىكەل پېكەلن، ئىمەش لىكدانەھەھى ئەو جۆرە خەونانە نازانىن .

بەلام ئەو ھاوئەلە زىندانىيەھى يوسوف عليه السلام، لە دوو ھاوئەلەكەھى، كە قوتارى بووو دواى چەند سالىك (يوسوف) دەكەھوئىتەھە ياد، بە پادشا دەلنى: بىمىرن من تەعبىرەكەھىتان بۆ دىنم، كە مەبەستى ئەھەبوو، دەجى لە يوسوف دەپرسى و لىكدانەھەھى خەونەكەھىان بۆ دىنى .

سەرەنجام دەجىتە لاي يوسوف و خەونەكەھى پادشاى وەك خۆى بۆ باس دەكات. ئەھىش لەمىانى تەعبىر كىردنى خەونەكەھى پادشادا، نەخشەھەكى ئابووورى گىرنگى پازدە سالىھىيان بۆ دادەپىژى، كە ھەوت سال لەسەر يەك دەغل و دان رەنىو بىنن و. ئەو دانەھوئىلە لە گولەكانىدا ەمبار بىكەن و ھەلگىرن، پاشان ھەوت سالى وشكە سال و گرانىي و قاتو قىرى دىن، ئىجا پىيان دەلنى: كە لەو ئازووخەو دانەھوئىلە پاشەكەھوت كراو، پىويستى خۆيان دابىن بىكەن، پاشان سالىكى دىكە، دى، واتە: سالى پازدەھەم. سالىكى ھەرزانىي و فەرحانىي دەھى و لەو قەھىرانە ئابووورى و گرانىيە رىزگارىيان دەھى، بارانىيان بۆ دەبارى، تىيدا دەكەھونەھە نىو ەھىش و نۆش و زىانى خۆش .

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ
 سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا
 تَعْبُرُونَ ﴿۱۳﴾ قَالُوا أَضْغَثٌ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالِمِينَ ﴿۱۴﴾ وَقَالَ الَّذِي
 نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿۱۵﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ
 أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ
 وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا
 فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ
 شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ
 يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿۱۹﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ پادشا گوتى: (خەونەم بىنى) من حەوت پەشە ولاخى قەلەوم دەبىنن، حەوتى لەپو لاواز دەمانخواردن، وه حەوت گوئە دانەوئەلەى سەوزو حەوتى دىكەى وشك، (وشكەكان سەوزەكانيان دەخوارد)، ئەى بېرىار بە دەستان و دەست رۇيشتووان! ئەگەر خەون لىكەدەدەنەوه، لەبارەى خەونەكەمەوه، هەوالو زانىارىيەم بەدەنئ

﴿۱۳﴾ گوتيان: (خەونەكەت لە جوړى) خەونانى تىكەل پىكەل، ئىمەش لىكەدەنەوهى خەونانى تىكەل پىكەل نازانىن ﴿۱۴﴾ ئەو كەسەى كە قوتارى بوو لە دوو {ھاوئە بەندى} مەكە {ى يوسوف} و، پاش چەند سائىك وەبىرى ھاوئە (كە يوسوف پىي گوتبوو: لە لای خاومەكەت باسەم بكە!)، گوتى: من هەوالى لىكەدەنەوهكەيتان دەدەمى، بىنئىرن (بو لای يوسوف) ﴿۱۵﴾ (جوو بو لای يوسوف و گوتى:) يوسوف ئەى هەرە راستبىئز! هەوالمان بەمىه لەبارەى (لە خەوندا دىتنى) حەوت پەشە ولاخى قەلەو، كە حەوتى لەپ دەمانخواردن و، حەوت گوئە دانەوئەلەى سەوزو حەوتى دىكەى وشك، بەلكو بگەرئەمەوه لای خەلك بەلكو بزائن، (چۆن لەگەل ئەو خەونەى پاشادا مامەلە بكەن؟) ﴿۱۶﴾ (يوسوف) گوتى: (بە گوپرەى ئەو خەونە دەبى بەم جوړە بكەن)، حەوت سالان شىلگىرانە كشتوكالى دىغل و دان بكەن، ئنجا هەرچى رەنىوتان هئنا، (دەرەوتان كرد) جگە لە كەمىك لەوهى دەپخون، هەر لە گوئەكەيدا بىهئەنەوه، لە عەمباراندا هەلگىرن (باشتر دەپارىئىزى) ﴿۱۷﴾ ئنجا دواى ئەوه حەوت (سال)ى سەخت (و وشكە سائىو بى دەرامەت) دىن، كە هەرچى بوئان پىشخستوون (و پاشەكەوتان كردود لە دىغل و دان لە عەمبارەكانتانا هەلتان گرتوه) جگە لەوهى هەلئەدەگىرن و دەپارىئىزىن، هەمووى دەخون (و تەواوى دەكەن) ﴿۱۸﴾ ئنجا دواى ئەوه، سائىك (ى پىر بەرەكەت) دى، كە خەلك ھاوكارىي دەكرىن، بارانىان بو دەبارىئىزى و تىيدا مېود دەگوئن، (وه سرکە و شەربەت و شەراب دروست دەكەن) ﴿۱۹﴾ .

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(بَقْرَاتٍ): (جَمْعُ بَقْرَةٍ، الْبَقْرَ اسْمُ جَنْسٍ، وَالْبَقْرَةُ تَقَعُ عَلَى الذَّكَرِ وَالْأُنثَى)، وشەى (بقرات)، كۆى (بقرە)یە، وشەى (البقر)، ناوی جینسە بۆ ڕەشە و لاخ بەگشتی، كە هەم گا، هەم مانگا، هەم كەل، هەم گامیش، هەر جواریان دەگرتەوهو، وشەى (بقرە)، بۆ نیرو مێ بەكاردی، وەك لە سوورمى (الأنعام) دا، لە بەرگی پێنجەمى ئەم تەفسیرەدا: (تەفسیری قورئانی بەرزو بەپێز) باسم كردو، لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا كە دەفەرموی: ﴿ثَمِينَةَ أَرْوَجٍ مِنَ الصَّكَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ﴾ (۱۱۳)، دوایى دەفەرموی: ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾ (۱۱۴)، لەوێدا باسم كردو، كە نیڕەى ڕەشە و لاخ (ثور)ى بۆ بەكاردی، و مێیەكەشى (ثورة)ى بۆ بەكاردی، كە بە كوردیى ئێمە دەئێین: (گا) بۆ نێر، (مانگا) بۆ مێ، بە نەسبەت كەل و گامیشەوه دەگوتری: (جاموس) و (جاموسة) .

(سِمَانٍ): (السَّمْنُ: ضِدُّ الْهُزَالِ، يُقَالُ سَمِينٌ وَسِمَانٌ، سِمَانٌ جَمْعُ سَمِينٍ وَسَمِينَةٌ)، (سَمْنٌ)، واتە: قەلەویی، دژى (هُزَالٌ)، واتە: لەرپى، لاوازی، دەگوتری: (سَمِينٌ وَسِمَانٌ)، یانى: وشەى (سِمَانٌ)، كە كۆیە، دەگونجى كۆى (سَمِينٌ) بى، واتە: ڕەشە و لاخىكى نیرى قەلەو، دەشگونجى كۆى (سَمِينَةٌ) بى، واتە: ڕەشە و لاخىكى مێینەى قەلەو، واتە: هەم بۆ گا، هەم بۆ مانگا، بۆ گایەكان، (سِمَانٌ)، واتە: چەند گایەكى قەلەو، هەر و هەمان دەشگونجى مەبەست پێى چەند مانگایەكى قەلەو بى، بە كوردیى ئێمە دەئێین: ڕەشە و لاخ، ئەو كاتە نیرو مێى دەگرتەوهو، و پێرای گا و مانگا گامیش و كەلگامیش دەگرتەوه .

(عَجَافٌ) : (جَمْعُ أَعْجَفٍ وَعَجَفَاءَ)، (عجاف) کوی (أَعْجَفَ) ه، بؤ رهشه و لاخی نیر که لهرو لاواز بیو، (عَجَفَاءَ) یش، رهشه و لاخی می، که لهرو لاواز بی، واته: گاو که لگامیشی لهرو لاوازو، مانگاو گامیشی لهرو لاواز .

(سَنْبَلَاتٍ) و (سنابل) ههردووکیان کوی (سنبلة)ن، یانی: گون، گوئه گهنمه، گوئه جویه، گوئه ههرزنه، گوئه دارووجانه، گوئه زوراته، گوئه مهرزمیه، واته: برنج، هه موویان دهگریته وه، دهگوتری (سَنْبَلِ الزَّرْعُ: خَرَجَ سَنْبَلُهُ)، (سَنْبَلِ الزَّرْعُ) واته: کشتو کاله که گوئیدا، گوئی دمرکرد .

(تَعَبَّرُونَ) : (التعبيرُ مُخْتَصٌّ بتعبير الرؤيا، وَهُوَ الْعَابِرُ مِنْ ظَاهِرِهَا إِلَى بَاطِنِهَا)، (تعبیر) تایبته به مانا لیکدانه وهی خهون، نهویش نه وهیه که بابای مانا لیکد مره وهی خهون، له روالهتی خهونه که، له روالهتی رهمزو هیمایه کانه وه، دهچی بؤ دیوی په نهانیان .

(أَضْعَثُ) : (جَمْعُ ضِعْفٍ، وَهُوَ قَبْضَةٌ أَوْ حُرْمَةٌ مِنْ رِيحَانٍ أَوْ حَشِيشٍ أَوْ قُضْبَانٍ)، (أَضْعَاتُ)، کوی (ضِعْفُ) ه، (ضِعْفُ)، به چهپک دهگوتری، یان به دهسک، دهسکه ریحان، یان دهسکه گیا، یاخود دهسکه شوپک .

(أَحْلَمَ) : (جَمْعُ حُلْمٍ وَحُلْمٌ، حَلَمَ فِي نَوْمِهِ يَحْلُمُ حُلْمًا وَحُلْمًا وَحُلْمًا وَتَحَلَّمَ وَاحْتَلَّمَ)، (أَحْلَامُ)، کوی (حُلْمٌ وَحُلْمٌ وَحُلْمٌ) ه، ههرسیکیان هاتوون، واته: خهون، دهگوتری: (حَلَمَ فِي نَوْمِهِ يَحْلُمُ وَتَحَلَّمَ وَاحْتَلَّمَ) هه موویان به کارهاتوون، واته: خهونی بینی .

(وَأَذْكَرَ) : (أَصْلُهُ إِذْكَرَ، وَهُوَ افْتِعَالٌ مِنَ الذَّكَرِ)، (إِذْكَرَ) ریشه کهی بریتیه له (إِذْكَرَ)، که له (افْتِعَال) هو، نهویش له (ذکر) دوه هاتوه، (ذکر)، واته: هاتنه وه بیر، یادکردن .

(أُمَّةٌ): (الْمُدَّةُ الطَّوْلَةُ، لِأَنَّهَا زَمَنٌ يَنْقَرِضُ فِي مِثْلِهِ جِيلٌ، وَالْجِيلُ أُمَّةٌ)، (بَعْدُ أُمَّةٌ)،
واته: دواى چهند سالیك، (أمة)، لی‌ره‌دا، واته: ماوهیهك كاتى دریز، چونكه
له ماوهی چهند سالیكد، پشتیک، جیلک دمروا، (جیل)یش، ئوممه‌تی پئ
ده‌گوترئ، بهو نیعتیباره كه ئوممه‌تیک لهو چهند سالهدا دمزی، بهو
نیعتیباره به چهند سالیك گوتراوه ئوممه‌ت .

(الصِّدِّيقُ): (أَصْلُهُ صِفَةٌ مُبَالَغَةٌ مُشْتَقَّةٌ مِنَ الصِّدْقِ)، (صِدِّيقٌ) له ئه‌سلدا
بریتیه له سیفه‌تیک كه زی‌ده‌رویی تیدا كراوهو له (صدق)هوه هاتوه، واته:
زور راست بیژ، {یاخود زور به‌راست دانه‌ر، یاخود كه‌سیك كه كرده‌وه‌کانی
قسه‌کانی وهراست ده‌گیرن و به راست دهمانن، كرده‌وه‌کانی پشتگیری
قسه‌کانی ده‌كهن، كه راستن} .

(دَابًّا): (الدَّابُّ: الْعَادَةُ وَالِاسْتِمْرَارُ عَلَيْهَا)، (دَابٌّ)، بریتیه له نه‌ریتیک كه عاده‌تی
بیوه گیراوهو، ده‌وامی له‌سه‌ر بكرئ .

(حَصَدْتُمْ): (حَصَدْتُمْ)، واته: رهنیوتان هینا، یانی: هه‌لتانگرتو دره‌وتان كرد،
چونكه (أَصْلُ الْحَصْدِ: قَطْعُ الزَّرْعِ)، (حَصْدٌ)، ئه‌وه‌یه كه كشتوكال ببردئ
واته: دره‌و بكرئ .

(تُحْصِنُونَ): (أَيُّ: تُحْرِزُونَ فِي الْمَوَاضِعِ الْحَصِينَةِ الْجَارِيَةِ مَجْرَى الْحِصْنِ،
تَدَّخِرُونَ)، (تُحْصِنُونَ)، واته: لهو شوینانه‌دا كه وهك قه‌لا وان، وهك چؤن قه‌لا
مروقان ده‌باریزئ، ئه‌و شوینانه‌ش، ئه‌و عه‌مبارانه‌ش كه نازوو‌خه‌یان تیدا
هه‌لده‌گیرئ، نازوو‌خه‌و دمغل و دانه‌كه ده‌باریزن، مه‌گه‌ر له‌وه‌ی كه
ده‌پاریزن، واته: پاشه‌كه‌وتی ده‌كهن .

(يُغَاثُ النَّاسُ): واته: خه‌لك بارانیان بو ده‌باریزئ، یاخود خه‌لك هاوکاری
ده‌کرین و وه‌لامیان ده‌ریته‌وه، (الغوثُ: يُقَالُ فِي الثُّنْجَةِ وَالغَيْثِ: الْمَطَرُ)،
(غوثٌ) بو هاوکاری كردن و سه‌رخستن به‌كاردئ، به‌لام (غيث)، بو باران،

که‌واته: (یغاث)، هم ده‌گونجی مه‌به‌ست نه‌وه بی، که وه‌لامیان ده‌دری‌ته‌وه‌و
 هاوکاریی ده‌کرین، دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌ زمانی وتار (مقال) یان به‌ زمانی حال،
 داوا‌ی هاوکاریی و یارمه‌تییان له‌ خوا‌ کرده، یان واته: بارانیان بو
 ده‌بارینری، که‌ دیاره‌ هاوکاریی کرانه‌ک‌ه‌ش به‌شیک‌ی سه‌ره‌کیی هر بریتی
 بووه له‌ ناو دابه‌زینران له‌ ناسمانه‌وه، له‌ شیوه‌ی باران و به‌فرو تهرزه‌دا .

(یَعَصْرُونَ) : (الْعَصْرُ : مَصْدَرُ عَصَرْتُ ، وَالْمَعْصُورُ : الشَّيْءُ الْعَصِيرُ ، يَعْصِرُونَ :
 يَسْتَنْبِطُونَ مِنْهُ الْخَيْرَ ، وَقُرِئَ يُعَصْرُونَ ، أَي : يُمَطَّرُونَ) ، (عَصْرٌ) بَرِيْتِيَهْ لَه
 چاوگی (عَصْرَتْ) ، واته : گو‌شیم (مَعْصُورٌ) یش، نه‌و شته‌یه که‌ بگو‌شری و له
 نه‌نجامی گو‌شینه‌که‌یدا، نه‌و شیله‌یه‌ی که‌ لی‌ی په‌یدا ده‌بی، پی‌ی ده‌گو‌تری :
 (معصور) ، یاخود (عصیر) ، واته : گو‌شراو یان شیله ، هه‌روه‌ها (يَعْصِرُونَ) ،
 واته : خیر و چاکه‌ی لی‌وه‌ده‌ست دینن، له‌و ساله‌دا، خوینراو‌یشته‌وه : (يُعَصْرُونَ ،
 أَي : يُمَطَّرُونَ) ، واته : بارانیان بو‌ ده‌بارینری .

مانای گشتی نایتهکان

لیرمدا باسی خهونهکهی پادشا دهکری، که دواتر یوسوف بوئی لیک دمداتهوه:

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴾،

واته: ننجا پادشایهکه گوتی: من له خهوندا جهوت رهشه و لاخی فهلهوم دمبینین، جهوت رهشه و لاخی لهر دمیانخواردن، ههروهها جهوت گوله دانهویلهی سهوزم دمبینین، جهوت گوله دانهویلهی وشک دمیانخواردن، نهی دمسترپویشتووان و فهسه بهدهستان! ههوالم پیبیدن دمربارهی خهونهکهم، نهگهر نیوه خهون لیکدهدهنهوهو، دمتوانن تهعبیری بکهن .

بیگومان (أل)ی سهر (الْمَلِكُ)، بو ناساندن (تعریف)ه، بهلام ناساندنی (عهد)، که وهک پیشتریش گوتوو مانه: (الف) و (لام)ی (عهد)، له کوردیدیدا دهکهویته بهرانبهر وشهی (که)، نهگهر گوتم: کتیبم بو بینه، نازانی چ کتیبیکه، بهلام که گوتم: کتیبهکهم بو بینه، واته: نهو کتیبهی که زانراو (معهود)ه و دزمانین کامهیه، لیرهشدا: ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ ﴾، یانی: پادشایهکه گوتی، واته: پادشای میسر، که وهک پیشتر گوتمان: نهو پادشایه له فیرعهونهکانی میسر نهبووه، بهلکو له هوژی، یاخود له گهلی ههکسوس (الهکسوس) بووه، که نهویش له (عمالقة) بووه و نهوانیش یان (کهنعانی) بوون، یاخود (عهرب) بوون، که میژوو نووسانی یونانی و ئیغریقیی گوتوو یانه: گهلی ههکسوس، ماوهی (۳۷۵) سال، (میسری) باشووریان خستوته ژیر رکیزی خویمان و، میژوونووسانی یونانی به (الملوک الرعاة)، واته: پادشا شوانکارهکان، یاخود پادشا مهردارهکان، یاخود پادشا بیابانییهکان، ناویان هیناون و، له سالی (۱۹۰۰) تا کو (۱۵۲۵)ی پیش زابین، واته:

(۳۷۵) سال ھوكمى (ميسر)يان كىردوھو، ئەو كاتە پادشاھەكانى گەلى (قبط)، پادشا قىبتىيەكان {كە ئەوان وشەى فىرەھونىيان بۇ پادشاى خۇيان بەكارھىناوھ ، يانى: فىرەھون ناوى شەخسىي نەبووھ، بەلكو نازناوى پادشاھەتتى بووھ، وھك چۇن دواتىر رۇمەكان نازناوى پادشاھەتتىيان برىتى بووھ لە (ھىرمقل) و ھى فارسەكان برىتى بووھ لە (كىسرا) ھەرۇھما ھەر شوئىنە نازناوئىكان ھەبووھ بۇ پادشاھەكانىيان}، كە فىرەھونىيان پى گوتراوھ، تەنىيا (ميسر)ى سەرۇويان لە ژىر پكىفدا بووھو، شارى (طیبة)، كە پايتەخت بووھ، بە دەستیانەوھ بووھ، بەلام (ميسر)ى خواروو (المصر السفلى)، لە رۇژگارى (يوسوف)داو پىش ئەوھش بەدەست ئەوانەوھ بووھ كە وھك گوتمان: پىيانگوتراوھ: (ھەكسوس) و پادشا شوانكارەكان، (الملوك الرعاة)، ئنجا چ لە كەنعانىيەكان بووبىن، چ لە گەلى عەرھب بووبىن، مېژووونووسان لەوباروھ راجىايان ھەيە .

ئنجا ئەو گەلە، لە خىزانى سىزدەيەمەوھ تاكو خىزانى ھەژدەيەم، بە نىسبەت ھوكمى قىبتىيەكانەوھ، چۇنكە قىبتىيەكان كە پادشاھەكان نازناوى فىرەھونى ھەبووھ، ھوكمى مىراتتى بووھ، ھەموويان بە خىزان خىزان ژماردوون، ئنجا ئەو ماوھى (۳۷۵) سالە، كەوتۇتە بەرانبەرى ھوكمىرانى خىزانى سىزدەيەم تاكو خىزانى ھەژدەيەم، لە ھوكمى قىبتىيەكان، (واتە: فىرەھونىيەكان لە (ميسر)ى باكوردا)، بەلام (ميسر)ى باشوور بەدەست ئەو ھۆزەھ بووھو، رۇوداوى (يوسف) عليه الصلاة والسلام، لە سەردەمى خىزانى ھەقدەيەمدا بووھ، واتە: ماوھىەكى كەم پىش ئەوھى كە كۇتايى بە ھوكمى ئەو ھۆزە بى، كە (الھەكسوس) يان (الملوك الرعاة)يان پى گوتراوھ .

ئنجا دواى ئەوھى پادشا خەونەكەيىيان بۇ دەگىرپتەوھ، تاكو كۇرى رۇوئىكارانى بۇى مانا بكەن، ديارە ئەوانىش مانايەكەى نازانن، بەلام پىشيان نەنگىي دەبى بلىن: نازانىن، چۇنكە خۇيان بە شارمزا لە قەلەم داوھو، رەنگە شارمزاى بووبىن، بەلام سەريان لەو خەونەى پادشا دەرئەچووھ، بۇيە دەلىن: ﴿ قَالُوا أَضْغَنْتُ أَحْلَمَ ﴾، گوتىيان: ئا ئەوانە خەونى تىكەل پىكەلن، ﴿ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ ﴾، ئىمەش بە مانا لىكدانەوھو تەعبىر كىردنى ئەو جۇرە خەونانەى كە

تیکه ل و پیکه ل ن، زانانین، زانایان گوتوو یانه: بۆچی گوتوو یانه: ﴿ أَضَعْتُ أَحْلِمَ ﴾؟ له حالیکدا پادشا ته نیا یهک خهونی بینیه ؟

ده لئین: له بهر نه وهی خهونه که ی به چهند خهونیک دانراوه، چونکه ههم حهوت ره شه و لاخی قه له وهی بینیه ون، ههم حهوت ره شه و لاخی له ری بینیه ون، که له ره کان قه له وه کانیهان خواردوه، پاشان حهوت گوله دانه و یله ی سه وزی بینیه ون و حهوت گوله دانه و یله ی وشکی بینیه ون، که وشکه کان سه وزه کانیهان خواردوه، که واته: کۆمه لئیک شتی بینیه وه، بۆیه گوتوو یانه: ﴿ أَضَعْتُ أَحْلِمَ ﴾، نه وانه خهونی تیکه ل پیکه ل ن .

ده شگونجی بلئین: گوتوو یانه: نه و خهونه ی تو، له جو ری خهونانی تیکه ل و پیکه له، ئیمه ش لیکدانه وه و ته عبیری نه و جو ره خهوانه، نازانین .

ئنجادمه فرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ ﴾، به لام نه و میان له دووه کان، یانی: له دوو هاوه له به ندیه که ی یوسف، که دهر بازی بوو بووو، دوا ی چهند سالتیک و مبریری هاته وه، چی و مبریر هاته وه؟ نه وه ی یوسف پیی گوتبوو: ﴿ أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ ﴾، له لای خاونه که ت، یانی: پادشایه که ت با سم بکه، که من به سته م لیره دا گیراوم و، تو مه تم بۆ هه لبه ستراره و بوختانم پیی کراوه، دوا ی چهند سالتیک یه کیک له و دووانه ی که دهر بازی بوو بووو، نه و داوا یه ی یوسفی بیر که وته وه و گوتی: ﴿ أَنَا أَنْتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴾، من سه رهنجامه که یتان، لیکدانه وه یتان پیی ده لئیم، بمنیرن، واته: بمنیرن بۆ لای یوسف که له به ندیخانه یه .

بیگومان پادشا لئی پرسیه وه، کییه و چۆنه؟ حه تمه ن روونکردنه وه ی له باره وه داوه، به لام خوا ی زال و زانا له قورئاندا نه و ورده کار ییه باس ناکات، که به عه قل و سه لیه ره مرو ف دمتوانی بیزانن، به لکو ته نیا نه و شتانه باس ده کات، که جیی مه به ستن و پیویسته باس بکرین .

ننجا باسی نهوه ناکات که چۆن مؤلتهتی خواستو، رۆیشتو له دهرگای بهندیخانهی داو، داوایکردو پادشا ناردوومیو، دهرگایان بۆ کردهوهو، نهوانه ههمووی دهرتینی، یهکسهه دهرموی: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾! چوو بۆ بهندیخانهو، گوتی: یوسوف! نهی پیاوی زۆر راست بیژا! ﴿أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُبُلَّتٍ حُضِرٍ وَأُخْرَىٰ يَأْسْتِ﴾، ههوالمان پێبده، زانیارییمان بدهیه، دهربارهی خهونیک، که بریتیه لهوهی حهوت رهشه و لاخی قهلهو، حهوتی لهرو لاواز دهمانخۆنو، حهوت گوله دانهویلهی سهوزیش، حهوت گوله دانهویلهی وشک دهمانخۆن، له بارهی خهونیکی ناواوه ههوالمان پێبده .

که به تهئکید پێی گوتوه: پادشا خهونی وای بینوه، بهلام خوا نهو وردهکاریانه باس ناکات، چونکه به عهقل دهرنرین ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، بهئکو بگهههوه بۆ لای خهئک بهئکو بزانی، واته: خهئکیکی زۆر چاوهرپی تهعبیرو مانا لیکدانهوهی نهو خهونهی پادشایه، چاوهرپیم دهکهنو شتیکی زۆر گرنگه، پیم بلئ: با ماناو تهعبیرهکهی بزانهو، منیش بجم بهو خهئکهی بلئیم که چاوهرپی دهکهنو، تاکو بزانی چۆن لهگهئ نهو خهونهی پادشادا مامهئه بکهنو .

یوسوف عليه السلام دهرموی: ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا﴾، ئیدی یوسوف عليه السلام یهکسهه جیی نامانج دهخاته روو، ههئبهته خوای پهرومردگار قسهکانی یوسوف کورتو پوخت دهکاتهوه، نهگههنا بیگومان چهند شتیکیان باسکردوهو پێشی گوتوویهتی: خهونی پادشا نهوه دهگهیهنی، بهلام یهکسهه خوای زاناو کارزان نهوه دهخاته روو که جیی مهبهسته، که بریتیه لهوهی: یوسوف لهبهه رۆشنایی خهونهکهی پادشادا نهخشهیهکی ئابووری پازده سالیان بۆ دادهنئ: یوسوف گوتی: سههمنجایی خهونی پادشا نهومیه که بینن بهو شیومیه بکهنو :

﴿تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا﴾، حهوت سالی رهبهق بهردهوامو شیلگیرانه کشتوکان بکهنو دانهویله رهنیو بینن، ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُبُلِهِ﴾، ننجا

ههرچی درهوتان کردو رهنیوتان هینا، لئی گهرین با هر له گوئه‌که‌ی دابی، ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ﴾، مه‌گهر که‌میک له‌وه‌ی که دهیخون، واته: نه‌وه‌ی پنیوستتان پنیه‌تی، له گوئه‌که‌ی بیهیننه‌دهر، به‌گاگیره، یان هر شیوازیکی دیکه و دانه‌که‌ی له‌کایه‌که‌ی جیابکه‌نه‌وه، دواپی بیبه‌نه‌ ناش و وردی بکه‌ن و به شیوه‌ی ساوارو گهنه‌ کوتاو ناردو ... هتد بیخون .

جگه له که‌میکی که دهیخون، واته: دهستی پیوه بگرن، نه‌وه‌ی دیکه هه‌مووی له گوئه‌که‌یدا هه‌لبگرن، ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ﴾، ننجا دوا‌ی نه‌وه، یانی: دوا‌ی نه‌وه حهوت سائه فه‌رحانی‌ی و هه‌رزانی‌یه که باران باش دهباری و کشتوکالیکی باش ده‌که‌ن و، دانه‌ویله‌یه‌کی باش رهنیو دین، ننجا حهوت سالی سه‌خت و قورس دین، ههرچی که بو‌تان پیش‌خستوون، بو‌نه‌وه حهوت سائه و ههرچی هه‌لتانگرتوه و پاشه‌که‌وتتان کردوه و عه‌مبارتان کردوه، هه‌مووی ده‌خون، واته: نیوه له‌وه حهوت سالانه‌دا که سالی گرانی‌ین، نه‌وه‌ی که هه‌لتانگرتوه پیشتر، له حهوت سالی فه‌رحانی‌یدا، خه‌لاسی ده‌که‌ن و دهیخون، ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ﴾، جگه له که‌میک که ده‌پاریزن و، دهستی پیوه ده‌گرن و، هه‌لیده‌گرن .

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ﴾، ننجا دوا‌ی نه‌وه، واته: دوا‌ی نه‌وه حهوت سائه گرانی‌ی و قات و قریبه‌ش، سالیکی دی که خه‌لک بارانیان بو‌ده‌بارینری و، خه‌لک له‌وه سائه‌دا میوه ده‌گوشن: کونجی ده‌گوشن و ده‌یکه‌نه‌ رۆن، زمیتوون ده‌گوشن، زمیتی لی‌په‌یدا ده‌که‌ن، تری ده‌گوشن دوشاوی لی‌په‌یدا ده‌که‌ن، هه‌نار ده‌گوشن، شه‌رپ ده‌گوشن، چی و چی دروست ده‌که‌ن، دیاره یوسوف به پنی عادت و عه‌قلی وان فه‌سی کردوه، واته: ده‌که‌ونه نیو خوشی و عه‌ش و نوش و فه‌رحانی‌ی و هه‌رزانی‌یه‌وه، چونکه به دنیایی میوه گوشین و به‌ره‌می له‌وه جو‌ره، بو‌کاتی فه‌رحانی‌یه‌وه، زیاتر له‌که‌مالیاتی زیان له‌قه‌لهم دهری و، له‌وه جو‌ره شتانه نیه که خه‌لکی پنیان نازی و له‌پیداویستی‌یه‌کانی زیان (ضروریات الحیاة) !

چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌گه‌م : خه‌ون دیتنی، پادشای میسر، به‌هوت ره‌شه‌و لآخی قه‌له‌وه‌وه، که‌هوتی له‌ر خواردوویمان‌و، هه‌وت گوله‌دانه‌ویله‌ی سه‌وز، که‌هوتی وشک خواردوویمان‌و، داواکردنی له‌ برپار به‌دهستان و راپوئژ بیکراوانی کو‌رو مه‌جلیسه‌که‌ی ده‌وری، که‌ته‌عبیره‌که‌ی پی‌ بلین :

وَهٰٓذَا خٰوَا فِهْرَمُووِيهٖتٰی: ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّیْ اَرٰی سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمٰنٍ یَّاكُلُهِنَّ سَبْعَ عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنْبُلٰتٍ خُضْرٍ وَاٰخَرَ یٰاِسْتِیٰتٰیهَا الْمَلَاْ اَفْتُوْنِیْ فِیْ رِءْیٰی اِنْ كُنْتُمْ لِلرِّئْءِیَا تَعْبُرُوْنَ ﴿۱۳﴾

شیکردنه‌وه‌س نهم نایته‌ته‌هوباره‌که‌له‌پینج‌برگه‌دا:

(۱) - ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ ﴾، ننج‌پادشایه‌که‌گوتی: پښتریش‌گوتوو‌مانه: که‌ئمه‌ئیعجازیکی‌میژوو‌یی‌قورئانه‌و، په‌یمانی‌کۆن‌(ته‌ورات)، تووشی‌ئهو‌هه‌ئیه‌بووه، که‌ناوی‌(ملک)ی‌به‌(فیرعه‌ون)‌هیناوه، له‌حالی‌کدا‌که‌ئهو‌هۆزه‌ی، یاخود‌ئهو‌نه‌ته‌وه‌یه‌ی‌که‌پښان‌گوتراوه: (الهکسوس)‌یان‌(الملوک‌الرعاة)، پادشا‌شوانکاره‌کان‌که‌که‌نعانی‌بوون، یان‌عه‌رهب‌بوون‌و‌(عمالقة)‌یان‌پښگوتراوه، هیچ‌گومانی‌تیدا‌نیه‌که‌له‌(قبط)‌نه‌بوون‌و‌خه‌لکی‌میسر‌نه‌بوون، تاکو‌نازناوی‌پادشایه‌تییه‌که‌یان‌(فیرعه‌ون)‌بی، به‌لام‌په‌یمانی‌کۆن‌له‌وه‌دا‌به‌هه‌له‌دا‌چوو، هه‌ئبه‌ته‌ئهو‌انه‌ی‌که‌نوس‌یویانه‌ته‌وه‌و‌ده‌ستکاری‌بیان‌کردوه، نه‌گه‌رنا‌کتیبه‌کانی‌خوا، چ‌ئهو‌ی‌بۆ‌مووسای‌ناردوه، چ‌ئهو‌ی‌بۆ‌عیسای‌ناردوه، چ‌ئهو‌ی‌بۆ‌موحه‌مه‌دی‌ناردوه، بۆ‌هه‌موو

پێغه‌مبهران، فەرماشتی خوا هەمووی وەك یەك راستە، بەلام جگە لە قورئان كە خوا پاراستوووەتی، سەرچەم كۆتیبەگان، دەستكاریی كراون .

(٢) - ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ﴾، من دەبینم، واتە: لە خەونەدا، دەمبینی حەوت پەشە و لاخی قەلەو، حەوت پەشە و لاخی لەر دەیانخواردن، پێشتر گۆتمان: (سيمان) كۆی (سمین) و (سمینە)یە، كەواتە: هەم گا دەگریته‌وه، هەم مانگا، (عجاف)یش، كۆی (عجیف) و (عجفاء)ە، (عجیف)، واتە: پەشە و لاخی نی‌ری لەرو، (عجفاء)، واتە: پەشە و لاخی میی لەر، (عجاف)، هەردووکیان دەگریته‌وه، هەروەك چۆن (سيمان)یش، هەردووکیان دەگریته‌وه، واتە: بۆ نی‌رو می بەكاردین، بۆیە ئەگەر بلێین: حەوت پەشە و لاخی قەلەو، حەوت پەشە و لاخی لەر دەیانخواردن، ئەو پێشتر، نەك بلێین: حەوت مانگای قەلەو حەوت مانگای لەر دەیانخواردن، چونكە (بقرات)، وەك پێشتر گۆتمان: كۆی (بقرة)یە، (بقرة)ەش، بە پەشە و لاخ دەگوتری، چ نی‌ر بی، چ می بی، بەلام ئەگەر بیانەوی نی‌رو می لێك جیاكەنەوه، دەلێن: (ثور) و (ثورة) .

(٣) - ﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ﴾، هەروەها حەوت گۆلە دانەوێلەیی سەوزو، حەوت گۆلە دانەوێلەیی وشكیشم بینین، دیاره وشكەكان سەوزەکانیان خواردووە .

(٤) - ﴿يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونًا فِي رُءْيَايَ﴾، ئەو ئەوانەیی عەقل و چاوی خەلك پەر دەكەن لە سام و هەیبەت، دەست روێشتوون، قسە بە دەستن، كار بە دەستن! دەرباره‌ی ئەو خەونەم هەوالم پێدەن، زانیارییم پی بدەن .

(٥) - ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّعْيَا تَعْبُرُونَ﴾، ئەگەر ئێوه مانای خەون دەكەن .

لێرەدا دەگونجی ئەو (ألف) و (لام)ە، بۆ (أل)ی جینس بی، واتە: ئەگەر ئێوه جینسی خەونان لێك دەدەنەوه، هەروەها دەشگونجی (ألف) و (لام)ی، (عهد) بی، واتە: ئەگەر خەونەكەیی من دەزانن مانابكەن، هەوالم پێدەن،

ههلبهته گوی (رؤیا)، (رؤی)یه، (رؤی)، یانی: خهونهکان، (رؤیا) یانی: یهک خهون: دهگوتری: (عَبْرَتُ الرُّؤْيَا، أَي: أَوْلَتْهَا)، واته: سههرنجامهکهیم دهرخست، ماناو مهبهستهکهیم خسته روو.

ثنجا لیرمدا که دهلی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾، وا بیدهچی پادشا گومانی ههبووهو متمانهی تهواوی نهبووه، که نهوان بتوانن نهو خهونهی تهعبیر بکهن و، سههرنجامهکهی و ماناو مهبهستهکهی بخهنه روو، بؤیه به جوریک له دوودلییهوه گوتوویهتی: نهگهر دهرانن مانای لیکبدنهوه، ههوالم بیبدن: خهونهکه م چی دهگهیهنی؟ ههلبهته دوودلییهکهی پادشاو متمانه پینهکردنهکهی، بهو دهسترؤیشتووانهی دهوروبهری، له شوینی خویدا بووه، چونکه دواپی خویمان گوتیان: نهمه خهونی تیکهل و پیکهلهو، ئیمهش مانای خهونی تیکهل و پیکهل نازانین .

مهسهلهی دووه م : دهمراستان و بریار به دهستانی دهوری پادشا، خهونهکهی پادشایان به چند خهونیکی تیکهل و پیکهل داناو گوتیان: ئیمه تهعبیرو لیکدانهوهی نهو جوره خهونانه، نازانین :

وهك خوا ههرموویهتی: ﴿قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ

بِعَلَمِينَ ﴿١١﴾

شیکردنهوهی نهه نایهته له دوو برکهدا:

(۱) - ﴿قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ﴾، دواى نهوهی پادشا گوتی: ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي

رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿١٣﴾ یوسف، واته: نهی قسه به دهستان و راویژ پیکراوان ! ههوالم پی بدن دهربارهی مانای خهونهکه م، نهگهر ئیوه

دمتوانن مانای خهون لیکنده نه وه؟ نه وانیش ناوا وه لامیان دایه وه: ﴿ قَالُوا أَضْفَتْ أَحْلَامٌ ﴾، واته: گوتیان: نه وانه چهند خهونیکی تیکه ل و پیکه لن .

(الأضغاثُ: جَمْعُ ضِفْثٍ وَهُوَ مَا جُمِعَ فِي حَزْمَةٍ وَاحِدَةٍ مِنْ أَخْلَاطِ نَبَاتٍ وَأَعْوَادِ الشَّجَرِ، وَإِضَافَتُهُ لِأَحْلَامٍ عَلَى تَقْدِيرِ لَامٍ أَيْ: أَضْفَاتٌ لِأَحْلَامٍ)، وشهی (أَضْفَاتٌ) کوی (ضِفْثٌ) ه، (ضِفْثٌ)، ههر چه پکیکه، ههر دسکیکه، که کؤکرایبته وه له رووهکی تیکه ل پیکه ل، واته: له رووهکی جؤراو جؤرو له شوپکی درهخت، شوپکی باریک باریکی درهخت، ننجا که (اضغاث) پالدهدریته لای (أَحْلَامٌ)، (أَحْلَامٌ) کوی (حُلْمٌ)، یان (حُلْمٌ) ه، واته: خهون، ننجا نه مه (ل) لامیکی بو ته قدیر کراوه: (ای: أَضْفَاتٌ لِأَحْلَامٍ)، نه وانه چهند چه پکیکن چهند دسکیکن هی خهونان، واته: چهند خهونیکی له شیوهی چه پک و دسکی گیاو گؤل و شوپکی تیکه ل و پیکه لن .

واته: بو نه زانینی ته عبیری خهونه که ی پادشا، بیانوو یان به وه هینایه وه گوتیان: نه وانه خهونی تیکه ل و پیکه لن، هه لته ته دوایی باس دمکه یین که پادشا چ خهونیکی بینیه وه ! که نه وان به: ﴿ أَضْفَتْ أَحْلَامٌ ﴾، خهونی تیکه ل و پیکه ل یان ناساندوه !

(۲) - ﴿ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴾، نئمهش به لیکنده وهی نهو جؤره خهونانه زانانین .

(التعريفُ للعهدِ أي: ما نحنُ بتأويلِ أحلامِكِ بعالمين، شبه تلك الرؤيا بالأضغاثِ وجمعت الأَحْلَامُ باعتبار تعدد الأشياء المرئية في ذلك الحلم، فهي عدة رؤى)، دپاره نهو (ال) نه لیفو لامه ی جؤته سهر (أحلام) که ده لئین: ﴿ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ ﴾، نه وه بو (تعریف) ه، به لام (تعریف) هکه بو (عهد) ه، واته: نئمه به مانا کردن و ته عبیرکردنی نهو جؤره خهونه ی تؤ، زانا نین، نهو خهونه ی پادشاش ته شبیه کراوه به چه پکیکه وه له رووهک و گیایی جؤراو

جور، وشه‌ی (احلام) یش، بویه به‌کاره‌ینراوه بو خهونی پادشا، به ئیعتیباری نهوه‌ی خهونه‌که‌ی پادشا چه‌ند شتیکی تیدا بینراون، رهوت ره‌شه و لاخی قه‌له‌وو رهوتی له‌رو، رهوت گو‌له‌ دانه‌وی‌له‌ی سه‌وزو رهوت گو‌له‌ دانه‌وی‌له‌ی وشک، ئنجا نه‌مان نه‌وانیان خواردوه، ئیدی له‌به‌ر نهوه‌ی که کومه‌له‌ شتیکی بووه، بویه وه‌ک کومه‌له‌ خهونیکی ته‌عبیریان لی‌کردوه‌و ناساندوو یانه .

هه‌لبه‌ته لی‌رده‌ا پیویسته نهوه بزانی که ئیدی‌دعای نه‌عیان و قسه‌ رویشتوو‌ان و بریار به‌ ده‌ستان، که گوتوو یانه: نه‌و خه‌ونه‌ی تو له‌ خه‌ونانی تی‌که‌ل و پی‌که‌له، هه‌له‌ بووه، زورجاریش وایه که‌سیک که له‌ شتیکی نه‌شارمزایه، له‌ جیاتی دانپیدا هینیانی نه‌شارمزایی خو‌ی، نه‌و شته که پی‌ی ئاشنا نیه‌و پی‌ی شارمزا نیه، تانه‌ی لی‌ده‌دات و به‌ شیوه‌یه‌کی وا پی‌ناسه‌ی ده‌کات، که بی‌کاته پاساو، نه‌زانین و نه‌شارمزایه‌که‌ی خو‌ی، پی‌ی دابی‌وشی، بو‌ وینه: که‌سیک نازانی مه‌سه‌له‌یه‌ک جه‌ل بکات، وه‌لامی پرسیاریک بداته‌وه، ده‌لی: که‌ی نه‌وه پرسیاره! نه‌وانیش لی‌رده‌ا وایان کردوه .

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م : داواکردنی به‌کیک له‌ دوو هاوه‌له‌ گیراوه‌که‌ی یوسوف،

که‌ ده‌ربازی بووه، که بینین بو‌ لای یوسوف، بو‌ زانینی ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌ی پادشاو، چوونی بو‌ لای یوسوف و گیرانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی پادشا بو‌ یوسوف، وه‌ک خو‌ی :

وه‌ک خوا فه‌رموو یه‌تی: ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتِكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿١٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ .

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە موبارەکە لە پێنج بڕگەدا:

(١) - ﴿ وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهَا ﴾، ئەوەیان لە دوو هەنگامدا دەربازی بوو، واتە:

لە بەندیخانە هاتبوه دەری و پزگاری بوو، ئەوە یوسف عليه السلام خەونەکی هەردووکیانی تەعبیر کرد، ئە بریتیه ئە مەه گێران، یاخود سەرپەرشتیکردنی ئاوو شەرابو ئەوانە لە کۆشکی پادشادا، وەك ئە پەیمانی کۆن دەئێ: (رئیس السُّقَاة).

(٢) - ﴿ وَأَذْكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ ﴾، ئنجا دواى چەند سائیک وە بیری هاتەوه: قسەکی

یوسف عليه السلام وە بیر هاتەوه، ئە گوتی: ﴿ أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ ﴾، ئەلای مشوورخۆرو خاومنهکی خۆت، (ئەلای پادشا) باسم بکە ئە من بە ستم گیراوم، بە ناهەق تۆمەتبارکراوم و لەم بەندیخانەیه دام.

﴿ بَعْدَ أُمَّةٍ ﴾، ﴿ أُمَّةٍ ﴾، یانی: کۆمەلێک، ئە لێرەدا مەبەست پێ کۆمەلە

سائیکە، جاری وایە مەبەست پێی کۆمەلە خەلکیکە، یان کۆمەلە شتیکیکە، ئە زۆر بەی توێژمەرەوان دەئێن: ئەو ماوەیه ئە سێ (٣) سالی زیاتر بووه ئە دەو نو (٩١٠) ش کەمتر بووه، ئنجا زۆر بەیان لەسەر حەوت (٧)ن، هەندیکیشیان دەئێن: پێنج (٥) سالی بووه، ئنجا ئایا بۆچی کۆمەلە سائیک ناویان لێنراوه (أُمَّةٍ)؟

دەئێ: (لأنَّ كُلَّ جِيلٍ أُمَّةٌ، وَالْمُدَّةُ الطَّوِيلَةُ يَنْقَرِضُ فِيهَا جِيلٌ)، چونکە: هەر پشتیکی ئە بەشەر، بە کۆمەلێک ئە قەلەم دەدرین، ماوەیهکی زۆریش پشتیکی تێدا دەبڕیتەوه و وفات دەکەن و ئە بەین دەچن.

(٣) - ﴿ أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴾، من هەوائی تەعبیرو ماناو

سەرەنجای ئەم خەونەتان پێ دەئێم، (ئەم خەونە ی پادشا) رەوانم بکەن،

بەنئىرن، بۇ گوئى بنئىرن؟ بەنئىرن بۇ بەندىخانە لەوى من ھاوئەئىكى زىندانئىم ھەبوو، بە ناوى يوسوف، پىاويكى ئاواو ئاوا بوو، ھەنەمەن بۇى باسکردوون، پىاويكى زۆر چاگەكار بوو، ئىنسانئىكى زۆر نەجىب بوو، باسى دەگرد كە بە ناحەق تۆمەتى پىكراوھو زىندانئى كراوھو بە منى گوتبوو كە: لەلای سەرورھو خاومنەكەى خۆم باسى بكەم، بەلام من لە بىرم چوو بۆوھو، ئىستا ھاتەوھ يادەم، كە زۆر لە تەعبىرى خەونان شارمەزايە، بە بەنگەى ئەوھى من و ھاوئەئىكم يەكئى خەونئىكمان بىنئىبوو، خەونەكەى بۇ تەعبىر كرىدن و تەعبىرەكەى راست دەمچوو: من دەربازم بوو بە پىسى لىكدانەوھەكەى وى كە گوتى: تۆ دەربازت دەبئى و دەگەرپىيەوھ سەر ئىشەكەى پىشئىت، بە ھاوئەئەكەشمى گوت: تۆش لە سىدارە دەدرئى، ھەردوو تەعبىرى خەونەكەش راست دەمچوون.

ھەنەم ئەو وردەكارىيانەى بۇ باس كرىدوون و بۇى رپوون كرىدوونەوھ، بەلام - وەك چەند جارئىك باسماں كرىد - لە قورئاندا خوا ﷻ ھەرچى بە عەقل و سەلىقە دەزانئى، باسى ناكات، بۇ ئەوھى ئەو فەرمايشتەى خوا كورت و پوخت بئى، ئنجا ئەگەر ھاتباو ئەو وردەكارىيانەى بە عەقل و سەلىقە دەزانئىن، ھەمووئىانى باس كرىدان، قورئان ئىستا چەندە، دەبوو بىست بەرانبەرى ئەوھ بووايە، ئەو كاتەش بىگومان لەبەر كرىدى و مامەئە لەگەل دا كرىدى و ھەلگرتنى، زۆر بە زەھمەت دەبوو! بۆيە ئەوھ ھەمووى دەبئىچرئەوھو، يەكسەر دئتە سەر ئەسلى مەبەست !

(۴) - ﴿ يُوَسِّفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ ﴾، يوسوف ئەى پىاوى زۆر راست بئىز! زۆر راستگوو، ئەو كەسەى كە قسەكەت بە كرىدەو بە راست دەگىرئى، چونكە (صديق):

۱- ھەم بە ماناى (الدائمُ الصِّدِّيقُ)، ئەوھى كە ھەمىشە ھەق بە راست دەزانئى و نكوولئى لە ھەق ناكات، دئ .

۲- ھەم بە ماناى ئەو كەسەى زۆر راستبئىزەو درۆو خىلاف لە قسەيدا نىھ . □

۳- ههروهها به مانای کهسیکیش که قسهکانی به کردموه پشت ئهستوور دهکاتو پشت راست دهکاتهوه، هه قسهیهک دهکات، کردموهی پئ دهکات .
وشهی (صِدِّیق)، به هه سئ واتایهکهیه .

ههئدیکیش دهئین: (صِدِّیق)، کهسیکه زۆر رهوشت بهرز بی، زۆر نهجیبو چاکهکار بی، که دیاره به ههموو واتایهکانی: یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام (صِدِّیق) بووه .

ئنجانهوه ههمووی دهپئچیتهوه که: پادشا ناردیو، چوو بو بهندیخانهو، داوای کردو دهرگای بهندیخانهیان بو کردموهو، لهگهئ یوسوف دانیشتو...هتد، ئهوانه ههمووی دهپئچیتهوهو بهکسهه دهئو .

۵- ﴿ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُكُكَاتٍ

خُضْرٍ وَأُخْرَىٰ أَبَسْتِ ﴾، ههوالمان پئ بده، زانیارییمان پئ بده، دهربارهی ئهوه که ههوت رهشه ولاحی قهلهو، ههوتی لهه له خهوندا بیانخوونو، ههوت گوئه دانهوئلهی وشک، ههوت گوئه دانهوئلهی سهوز بخوون، ههوالمان پئ بده، نهوه چی دهگهیهئی ؟

وهک دهبینین نهو نوینههه، نهو هاوهلهی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام که کاتی خوئی هاوهلی بووه له زیندان دا، زۆر به وردیی، وهک خوئی، خهونهکهی پادشای گیراومهوه، چونکه خهونو هه قسهیهکی دیکهش، به گوپینی وشهیهک مانایهکهی تیکدهچیو دهگوژی، بویه وهک دهبینین زۆر به ئهمانهتهوه: پادشا خهونهکهی چۆن بو گیراونهوه، نهویش ئاوا بو یوسوفی گیراومهوهو گوتوویهتی پئیم بلئ: داخو تهعبیرهکهی چۆنه ؟

۶- ﴿ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾، بهئکو بگههپمهوه بو لای

خهئک، بهئکو نهوانیش بزانی، واته: بزانی چۆن مامهله لهگهئ نهو خهونهی پادشادا بکهن، بزانی نهو خهونهی پادشا چی دهگهیهئی ؟

مهسه لهی چواره م : لیكدانه وهی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ بو خهونه کهی پادشاو هاوکات دانانی نه خشه به کی ئابووری پازده سالی، جهوت سالیان به پیتو پیزو ههرزانی ده بن و، ده بن دانه ویله یان تیدا پاشه کهوت بکهن، جهوت سالی بن به ره هم و گرانی و قات و قری، که له وهی له جهوت سالی پیشوودا پاشه کهوتیان کردوه، له دانه ویله و ئازووخه، به هر مه مند ده بن، سالی پازده به میس دهر و ولیکرانه وه و هاتنه وهی فهرانیی و ههرزانی :

یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ لیرهدا که خهونه کهی پادشا ته عبیر ده کات، ههر به وه منده لیینا گهری یه کسه ر لیکی بداته وه و بلئی ئاوایه، به لکو ویرایی نه وه، وهک مشوور خوریکی نه و ولاته و دلسوزیکی نه و خه لک و ولاته، دینی نه خشه به کی ئابووریشیان له بهر رؤسنایی خهونه کهی پادشا و لیكدانه وه و ته عبیر کردنی دا، بو دادهنی .

وهک خوا ده فهرموی : ﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ ۖ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿١٩﴾ ۝

شیکردنه وهی نه م دوو نایته مه باره که له جهوت برکه دا :

(۱) - ﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا ۝ ﴾، هه ئبه ته پیشی خهونه کهی بو لیكدانه وه: که به پی نه وه خهونه ی پادشا: جهوت سالی ههرزانی دین. ده بن دانه ویله ی زوریان تیدا بکهن، نه و دانه ویله ش ده بن له گوله کانی خو ی دا هه ئبگیری، ئنجا پاش نه وه جهوت ساله ههرزانی و فهرانیی. جهوت سالی گرانی دین و، نه وهی که له جهوت سالی پیشوودا پاشه کهوتتان کردوه، له وه جهوت ساله ی گرانی و قات و قری دا، لی

بەهرەمەند دەبن، دوایی سائی باز دەیهەم جارێکی دیکە هەرزانیی و فەرحانیی دێتەوه پێشو، لەو گرانیی و قات و قریبە دەربازتان دەبی .

پێش خەونەکە ی ئاوا بۆ تەعبیر کردوون، ئنجا هاتو لەبەر رۆشنایی لیکدانەوهی خەونەکەدا، یەگسەر رێنماییشیان دەکات و نەخشە یەکی ئابووریی پازدە سائییان بۆ دادەنێ، خوای پەرورددگاریش قسەکانی یوسوفی کورت کردۆتەوهو، نەخشە ئابوورییەکە کە بۆی داناون، وهک رێنمای کردن و نامۆزگاریی کردن، ئەوه دەگێرێتەوه :

﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًا ﴾، یوسوف گوتی: دەبی حەوت سائی بەر دەوام کشتوکان بکەن، واتە: فەلاحەتی بکەن، دەغل و دان رهنیو بیئن .
(الدَّابُّ: إِدَامَةُ السَّيْرِ، دَابٌ فِي السَّيْرِ دَابًا، وَالِدَّابُّ: الْعَادَةُ الْمُسْتَمِرَّةُ دَائِمًا عَلَى حَالَةٍ)، وشە (دَاب)، ئەوهیە کە بەر دەوام ئینسان، یان ولاخ، بەو رێیەدا بپروات، (دَابٌ فِي السَّيْرِ دَابًا)، واتە: بەر دەوام بوو، لەسەر رۆشستن، (دَابُّ)، وێرای بەر دەوام بوونی رۆشستن، بە عادت و نەریتیکی بەر دەوام دەگوتری، کە هەر لەسەر یەک حال بمینیتەوه .

کە خوا دەفەر موی: ﴿ كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ ﴾، واتە: وهک عادت و نەریتی بەر دەوام و سەقامگیری دەستە و دایرە ی فیرعەون .

(٢) - ﴿ فَأَ حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُبُلِهِ ﴾، ئنجا ئەوهی کە درەوتان کرد لە بەر بووم و کشتوکان و دەغل و دانی ئەو حەوت سألە هەرزانییە، ﴿ فَذَرُّوهُ فِي سُبُلِهِ ﴾، (هەرچی درەوتان کردو رهنیوتان هیئا) لە گوڵەکە ی خویدا لیی گەرین، وازی لی بیئن .

دەگوتری: (حَصَدَ الزَّرْعَ أَي: قَطَعَ)، واتە: دەغلەکە ی بری، ئیمە بە کوردیی دەلین: درەو کردن، رهنیو هیئان، حاصەلات هەلگرتنەوه، ئنجا ئەو دەغل و دانە، جوو گەنم بووه، نیسک و نوک بووه، هەرزن بووه، هەرچی بووه، لیی گەرین لە گوڵەکە ی خو ی دا، بۆ ئەوهی سووس لیی نەدا،

(سووس)یش: (دَوْدٌ يَقَعُ فِي الصَّوْفِ وَالطَّعَامِ)، جوړه گرمیکه له خوریو و له خواردن ددها، دیاره له کوردهواری دا پئی دهئین: نهسپ، پرنکه ناوی دیکهشی ههبن، به پئی ناوچه و دهفههگان، دیاره دانهوئله نهگهر له گوئهکهی بیته دمری، نهسپ لئی ددها، بهلام نهگهر هر له گوئهکهی دابی، لهوه پاریزراو دهبی .

(۳) - ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ﴾، جگه له کهمیکی که دهیخون، نهگهرنا نهوهی دیکه، ههمووی با له گوئهکهی دابی و به گوئهکهیهوه عه مباری بکهن و له شوئنی تایبمت دا ههئیبگرن، بو نهوهی نهسپ و سووس و ... هتد، لئی نه دات و پاریزراو بی، واته: جگه له کهمیک که دهیخون، له ماوهی نهو حهوت سآله ههرزانییه دا، نهوهی دیکه ههمووی پاشهکوت بکهن و ههئیبگرن، نه مه ناموژگاری و رینماییشه که کهمی بخون و، دهست پیوه بگرن، چونکه ههروا ههرزانیی نابی و، دواي نهو حهوت سآله ههرزانیی و فهرحانیی و به بهروبوومه، حهوت سآلی دی قات و هری و گرانیی و بی بارانیی دین .

(۴) - ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾، ننجا دواي نهوه، واته: دواي نهو حهوت سآله ههرزانیی و به باران و به بهرهمه، حهوت سآلی سهخت دین . (شداد)، کوئی (شدیدة)یه، (وَصَفُّ لِسْنِي الْجَدْبِ، لِأَنَّ الْجَدْبَ حَاصِلٌ فِيهَا. فَوَصَفْتُهَا بِالشَّدَّةِ عَلَى طَرِيقِ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ)، له بهر نهوهی گرانیی و قات و قریبه که له سآلهکاندا دی، بوئه خودی سآلهکان به شیددمت و سهختی و مسف کراون، به مهجازی عهقلی .

(۵) - ﴿يَا كُلُّنَا مَا قَدَّمْتُمْ لُنَّ﴾، نهو حهوت سآله گرانیی و بی بارانیی و وشکه سالییه، ههرجی که بوئان پیش خستوون، له حهوت سآلی ههرزانیی دا. ههمووی دهخون .

پسپورانی زمان دهئین: (أُطْلِقَ الْأَكْلُ عَلَى الْإِفْتَاءِ)، دیاره سآله گرانهکان نازووچه که ناخون، بهلام یانی تهواوی دمهکن، ئیوه لهو حهوت سآله

گرانییەدا، ھەرچی لە ھەوت ساڵە ھەرزانییەکەدا، ھەوت ساڵە بەرھەم دارمەکەدا، پاشەکەوتتان کردووە، تەواوی دەمەن .

(۶) - ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصُونَ﴾، مەگەر کەمێک لەوێ کە ھەلیدەگرن و دەپاریزن .

بۆیە دەفەرموی: ﴿تَحْصُونَ﴾، وەک بلیی لە قەلادا ھەلگیراوە، وەک چۆن مەرۆفەکان نەگەر بچنە نیو قەلادو، پارێزراو و سەلامەت دەبن، ئەو خواردنەش لەو شوێنانەدا کە ئەوان تێیاندا پاراستو، پارێزراو بوو، وەک چۆن نیستا دەغل و دان لە سایلۆدا دەپاریزی، کاتی خۆی ئەوانیش لە چالێان کردو زەوییان بۆ ھەلکەندو، یان بە شیومیەک لە شیومەکانی ئەو کاتە، بەتایبەتی مادام لە گولەکەیی دا بوو، شوینیکی فراوانتری ویستو، گرنگ ئەومیە بە شیومیەک لە شیومەکان کە نیستا ڕەنگە بۆ نیمة زۆر ڕوو نەبێ ئەو دەغل و دان و دانەوێلەیان لە گولەکەیی خۆیدا پاراستو .

(۷) - ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ ئنجای دوی

ئەو، سالتیک دێ کە خەلک بارانیان بۆ دەپاریزی ﴿وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾، ھەر وەھا لەو ساڵەدا دەگوشن، واتە: میوہ دەگوشن، زمیتوون دەگوشن و ڕۆنەکەیی و شیلەکەیی و مردەگرن، یاخود ترێ و خورما دەگوشن، دەیکەن بە شەراب، ھەمووی دەگریتەوہ.

﴿يُغَاثُ النَّاسُ : أَي يُعْطَوْنَ الْغَيْثَ وَيُمْطَرُونَ﴾، (غیث)، واتە: بارانیک کە لە

فریای خەلکی دێ، دوی ئەوێ خەلک چاومرۆانی کردو، ﴿يُغَاثُ النَّاسُ﴾، واتە: بارانیان بۆ دەپاریزی بارانیک کە چاومرۆیان کردو، لە فریایان دێ، یاخود ﴿يُغَاثُ النَّاسُ﴾، واتە: ھاوکاریی خەلک دەکری و وەلامی خەلک دەدریتەوہ، ئەوێ کە چاومرۆیان کردو و بۆی پاراونەوہ، بە زمانی حال، یاخود بە زمانی قسە و گوتار .

كە دەفەرموئى: ﴿ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴾، ديارە خوا بە گشتى ھەرمووئەتى:
 ﴿ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴾، لەو سالىھدا، لە سالى پازدەھەمدا دەگوشن، كە دەگونجى
 مەبەست گوشين و راپازنينى كونجى بى، بۇ رۇنەكەى، يان زيتوون بى بۇ
 زەيتەكەى، ياخود ترى و خورما بى، بۇ شەرابەكەيان، ياخود بۇ
 سرکەكەيان و بۇ دۇشاوہكەيان .

ھەندىكىش گوتووئەتە: واتە: لەو سالىھدا ئازەلەكان، مەرو بزن و مانگاو
 حوشترو گاميش، گوانەكانيان پر دەبن لە شىرو چاك دەياندۇشن .

بەلام لە ھەقىقەتدا ھەموو ئەوانەش پىكەوہ دەگرىتەوہ، واتە: لەو
 سالىھدا پىتو پىزو بەرەكەت و بەرەم زۆر دەبى، ھەم ھى دانەوئە، ھەم
 ھى ئازەل، ھەم ھى ميوہ، ھەمووى دەگرىتەوہ .

ھەروہا خوئىراوئەتەوہ: (تَعْصِرُونَ) يان (يُعْصِرُونَ)، واتە: (تُمْطِرُونَ)،
 (يُمْطِرُونَ)، چونكە خوا لە سوورمى (النبا)، لە ئايەتى (۱۴) دا، دەفەرموئى:

﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۗ ﴾، واتە: لە ھەورە گوشراوہكانەوہ
 ئاويكى بە خورزەممان ناردۇتە خوار، كەواتە: (تَعْصِرُونَ) يان (يُعْصِرُونَ).

يانى: بارانيان بۇ دەبارىنرى، ئنجا ئەگەر وابى، دەبى ئەوہى پيشى: ﴿ فِيهِ

يُعَاثُ النَّاسُ ﴾، مانايەكەى ئاوابى : لە فرىاي خەلكى دىن، ھاوكارىي
 خەلك دەكرى، خەلك وەلامى داواكانيان دەدرىتەوہ .

حهوت سه رنجی گرنک له میانی

ته عبیر کردنی یوسف بوخه ونه که می پادشادا

﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿۱۷﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ هُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿۱۹﴾ ﴾

سه رنجی به کهم : دهگونجی خهونی کافریش راست دهر بچیت، وهک پیشتر بینیمان خهونی دوو هاوهله کهی یوسف، دوو هاوهله کهی بهندیخانهی، ههر دووکیان خهونه کهیان راست دهر جوون، خهونه کهی پادشاش ههر راست دهر جوو، کهواته: دهگونجی ئینسانی بیبرواش خهونه کهی راست دهر بچیت، نیمه پیشتر له سه رمتای دمست پیکردنی تهفسیری نهم سوورمتی یوسفه دا، باسیکی تیروته سه لمان دهر بارهی خهون کرد، بوئه لیردها ههر بهو نامازمیه وازی لی دینین .

سه رنجی دووهم : راویژ کردن عاده تیکی له میژینهی گه لان بووه، که پادشا

دهلی : ﴿ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ ﴾ ، دهر بارهی خهونه کهم هه واهم پی بدن، کهواته: راویژی پیکردوون پرس و رای پیکردوون، نهمهش عاده تیکی له میژینهی گه لان بووه، وهک له بوئهی دیکه شدا گوتووومه، کهواته: نهوهی که

رؤژئاواییه‌کان وا ره‌واجی پئیده‌دمن و بانگه‌شهی بۆ ده‌که‌ن و نیددیعا ده‌که‌ن، که هه‌تا دیموکراسی یۆنانییه‌کان په‌یدا نه‌بووه، دوایی دیموکراسی له فۆرمی تازه‌ی دا نه‌هاتۆته‌وه ئاراوه، حساب بۆ خه‌ئک نه‌کراوه، رای خه‌ئک و مرنه‌گیراوه، له‌لایه‌ن حوکم‌پرانانه‌وه، ئه‌وه ئه‌سل و ئه‌ساسی نیه، به‌ئکو ئه‌وه عاده‌تیکی له میژینه‌ی گه‌لان بووه، که که‌م و زۆر حساب بۆ رای خه‌ئک کراوه و کۆرۆ مه‌جلیسیان بووه، له‌و کۆرۆ مه‌جلیسه‌دا، بابه‌ته‌کان توێژراوه‌وه و قسه‌یان له‌سه‌ر کراوه، به‌ئێ هه‌بووه، وه‌ک فیرعه‌ون گوتوو یه‌تی: ﴿ مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ (۲۹) غافر، واته: هه‌ر ئه‌ومتان پئی ده‌ئیم که خۆم ده‌یبینم، هه‌رچی منیش ده‌ئیم، هه‌مووی راسته، به‌ئێ هه‌ندی له حوکم‌پرانه‌کان ناوا فیرعه‌ونانه بیریان کردۆته‌وه، هه‌ر قسه‌ی خۆیان پئی راست بووه و هه‌ر قسه‌ی خۆیان سه‌پاندوه، به‌لام به‌ گشتی له نیو گه‌لندا، حساب کردن بۆ راپۆژو پرس و راپ، توێژینه‌وه و تاوتوێکردنی باس و بابه‌ته‌کان، که‌م و زۆر هه‌بووه .

سه‌رنجی سه‌ییم: پادشایه‌که متمانه‌ی به‌ هاوئشینه‌کانی خۆی، که له کۆرۆ مه‌جلیسی حوکم‌پرانیه‌که‌ی دا بوون، برپار به‌ده‌سته‌کان، متمانه‌ی پئیان نه‌بووه، ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌ی بزانی، رایه‌که‌شی راست دهرچوو، به‌ به‌ئگی ئه‌وه، که ده‌ئێ: ﴿ أَفَتُورِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُ لِلرُّءْيَا بَاطِلًا ﴾ (۱۵) دهرباره‌ی خه‌ونه‌که‌م هه‌والم پئی بدن، زانیارییم بخرنه‌ به‌ر ده‌ست. نه‌گه‌ر ئیوه ته‌عبیری خه‌ون دهمانن، نه‌گه‌ر ده‌توانن مانای خه‌ون لیک بدنه‌وه، دیاره گومانی هه‌بووه که بتوانن ئه‌و خه‌ونه‌ی لیکبده‌نه‌وه و دواییش ئه‌وه‌ی که پئیش بینیی کردوه، راست دهرچوو .

سه‌رنجی چواره‌م: هاوه‌له‌ زیندانییه‌که‌ی هه‌رچه‌نده که‌مته‌رخه‌م بوود. به‌رانبه‌ر به‌ یوسوف، به‌لام زۆر به‌ له‌ خۆ رادیتووایی چوووه بۆ لای یوسوف و هه‌ر له‌وینوه گوتوو یه‌تی: ﴿ أَنَا أَنبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴾ (۱۵) من هه‌وال و سه‌رمنجامی ئه‌و خه‌ونه‌تان پئی ده‌ئیم، بمنی‌رن، وه‌ک ده‌بینین هه‌ر له‌رپوه‌ دنیای

کردوونەو، کە دەتوانی تەعبیر و لیکدانەوێ راست و دروستی خەونەکە ی پادشایان بۆ بێنی، کە بە تەنکید مەبەستیشی ئەو نەبوو: خۆی دەیزانی، بەلکو مەبەستی ئەو بوو کە دەچێ بۆ لای یوسف و خەونەکە ی پادشای بۆ دەگێرێتەو و لیکدانەو و تەعبیری خەونەکە ی پادشا لە یوسف و مردەگرای و بۆیان دینیتەو، ئنجا ئایا ئەمە چی دەگەیهنی ؟

ئەمە ئەو دەگەیهنی کە ئەو کابرایە هەرچەندە ئەو داوایە یوسفی جیبەجی نەکردوو، بەهۆی لە بیرچوونەو و کەمتەرخەمی خۆیەو، ئەو هاوئە زیندانییە (یوسف) شەش حەوت ساڵ لە زینداندا ماوتەو بە ناهەق، بەلام هیندە لە یوسفی رابینیو و زانیویەتی هیندە جوامیرە، هیندە رەوشت بەرزە، هیندە ئینسانیککی باشە، کە هەر لە رێتەو لێی دلتیا بوو: ئەو داوایە بۆ جیبەجی دەکات، هەرچەندە ئەو (واتە: ئەو هاوئە زیندانییە) داوایەکە یوسفی جیبەجی نەکردوو!! هەلبەت هەر ئەوێش لە کەسانی بۆ خوا صولحاو، دەوشیتەو، کەسانیک کە دنیا وەك شوینی تیدا تاقی کردنەو دەبینن، کەسانیک کە بۆ خوا دەژین و بە گرای و گۆلی دەروونی و بە بوغزو کینە و تۆلەستاندەو و لەگەڵ خەلکدا مامەئە ناکەن، بەلکو بە جوامیری و رەوشت بەرزە، وا لەگەڵ خەلکدا مامەئە ناکەن، کە چاکە بە دەستەوا بی: چاکەم لەگەڵ بکەو، چاکەت لەگەڵ دەکەم، مادام خراپەت کرد، من چاکەت لەگەڵ ناکەم!! ئنجا ئەو کابرایە کە هیندە لە خۆی رابینیو، ئەو لە خۆ رابینیە، بریتی بوو لەو کە لە یوسف عليه السلام رابینیو و زانیویەتی هیندە جوامیرە، هیندە رەوشت بەرزە، کاتیک کە چوو داوایەکە ی ئاراستە کرد، نەك هەر ئەو کەمتەرخەمیە بە چاو داناداتەو، بەلکو یەگسەر داواکارییەکەشی بۆ جیبەجی دەکات .

سەرنجی پێنجەم: یوسف عليه السلام هیچ گلەیی لێ نەکردوو، هەرچەندە شەش حەوت ساڵ بەهۆی لە بیرچوونەو و کەمتەرخەمی ئەو هاوئە زیندانییەو، لە بەندیخانەدا ماوتەو، بەلام هەر نابیستری و نابینری کە یوسف بە ئامازەش گلەییەکی لێ کردبی، ئەوێش رەوشت بەرزە

پېغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و لە نىوياندا يوسوف عليه السلام دەرەخات، كە ئىنسان خۇش گلەيى نەبى باشە، واباشە ئىنسان ھەمىشە مافى خۇي لە بىر بچىتەو، ھەرگىز چاومروانى لە خەلك نەبى، ياخود بەلای كەمەو چاومروانى كەم بى لە خەلك، ئەو كاتە ھەم خەلكىش لە دەستى سەلامەتو ئاسوودە دەبنو، ھەم خۇيشى ئاسوودە دەبى .

سەرنجى شەشەم : يوسوف عليه السلام نەيگوتو: مادام ستەمیان لىكردووم و ئەوانە بە ستەم منیان چەندان سأل لە بەندیخانەدا ھىشتۆتەو، مادام ئەوان خراپەیان لەگەل من كردو، با منىش ئەگەر خراپەشيان لەگەل نەكەم، چاكەيان لەگەلدا نەكەم، واينەگوتو، چونكە خواى كاربەجى لە سوورەتى (المؤمنون) ئايەتى (۹۶) دا، دەفەرموى: ﴿ادْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾، بە كام سيفەتو رەوشتى باشتەر، كردهو و ھەلۆيستو سيفەتى خراپى بەرانبەرەكەت پال پىوە بنى .

دیارە پىش ھەموو كەس پېغەمبەران ئەو رەوشتە بەرزانەیان ھەيە، بەلكو پېغەمبەرانى خوا لە لووتكەى ھەر بەرزى رەوشتو خوى پەسندو ئاكارى جوان دابوون، بۆيە يوسوف عليه السلام ھەر باسى نەكردو كە: بۆجى لە زىنداندامو بۆجى لە بەندیخانەدا منتان ھىشتۆتەو، لەسەر بناغەى بوختانىكى درۆ؟ بەلكو يەكسەر نەك ھەر تەعبىرى خەونەكەشى بۆ كردوون، بەلكو لە ميانى تەعبىر كردنى خەونەكەشدا، نەخشەيەكى ئابوورى پازدە سالىى داناو، بۆ كۆمەنگايەك كە يەك تاكە مسوئەمانى تىدا نىە، بىجگە لە خۇي (يوسوف عليه السلام) لەو كاتەدا بروادارىكى دىكە لە مىسردا نەبوو، ئەمەش ئەو دەگەيەنى كە پياوانى خوا، دەبى بەبى بەرانبەر چاكە لەگەل خەلكدا بکەن و لە بەرانبەرى خراپەشدا خراپەیان لەگەلدا نەكەن .

سەرنجى ھوتەم و كۆتايى : ھەرچەندە پىشیش نامازەمان پىدا: يوسوف عليه السلام نەخشەيەكى ئابوورى پازدە سالىى بۆ گەل و كۆمەنگايەك داناو، بۆ ولاتىك داناو كە بىجگە لە خۇي بروادارىكى دىكەى تىدا نەبوو.

ئەمەش ئەو دەگەینەنئى كە بۆ خوا صولحاون، بەندەگانى خوا، دۆستەگانى خوا، هەولئەدەن بە گشتى چاكە لەگەل بەندەگانى خوادا بكن، نەك چاكە و خىريان قەتیس بكن تەنیا بۆ برواداران، بەلكو بە گشتى هەول دەدەن سوود بگەینەن بە بەندەگانى خوا، بگرە سوود بگەینەن بە دروستكراوهگانى خوا، ئەو زۆر گرنگە .

يوسف عليه السلام له ولاتيكدا كه ستمى ليكراوه، له ولاتيكدا كه كراوه به كۆيله، دوايى بوختانى پيكراره، دوايى چەند سال خراوتە بەندىخانەووە كەس لى نەپيچاوتەو، كەس نەهاتو بەلى: لەسەرچى گىراوى؟ كەچى لەو ولاتەدا كە ئەو هەموو مەينەتییانەى بينیوون، ئەو هەموو ستمەى ليكراوه، نەخشەیهكى ئابووریى پازدە سائیى، بۆ خەلكى ئەو ولاتە دادەنئى، بۆ ئەوئى ئەو گرانیى و قاتو قریبەو، ئەو كیشە و قەیرانە ئابوورییهى دیتە پيشیان، لى دەرباز بن، بەراستى ئەو لووتكەى هەرە بەرزى رەوشتى جوانە، كە بيجگە لە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) و كەسانیک كە بە رى پیغەمبەراندا دەرۆن، هیچ كەس ناگاتە ئەو لووتكە بەرزە .

خوا بە لوتفو كەرەمى خۆى هیدایەتى ئیمەش بدات، كە ئیمەش چاو لە پیغەمبەران بکەینو، بیانكەینە سەر مەشق و پیشرەوى خۆمانو، رەوشتو ئاكارو هەلۆیستو سیفەتە بەرزەگانیان لە خۆماندا بینینە دى، هەلبەتە هەر ئەو كاتەش لیمان دەوشیتەو بەلین : بەندەى خواو شوینكەوتوو پیغەمبەرانى خواین .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسی هەشتم

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەشت (۸) نایەت دەگرێتە خۆی، کە بریتین لە نایەتەکانی: (۵۰ تا ۵۷)، لەم دەرسەماندا ئالقای حەوتەمی زنجیرەیی بەسەرھاتی یوسف عليه السلام باس دەکەین، کە تێیدا باسی شەش بابەتی سەرەکیی کراوە :

۱- ناردنی پادشا بە دواى یوسف داو، نەچوونە دەری یوسف لە بەندیخانە، هەتا پادشا لە رووداوی دەست و پەلی خۆ برینی ژنەکان، نەکوڵیتەووە. سەرئەنجام پەڕیز پاکیی یوسف، دەرئەکەوئ .

۲- لیکۆلینەووی پادشا لەو ژنانەو، شایەدیی دانیان بەووە کە هیچی خراپیان لە یوسف عليه السلام نەبینیووە، دان پێداھینانی ژنی عەزیز کە ئەو هەوئلی لەگەڵ یوسف داو، پەلکیشی دەست تیکەئیی بکاتو، یوسف راستگۆیەو بئ خەتایە، لەویدا کە گوتووویەتی: من دەست پێشخەرییم نەکردووە. بەئکو وەلامی دەستپێشخەرییەکەى ئافرمتەکەشى نەداومتەووە .

۳- پاسا و هینانەووی یوسف بۆ ئەو لیکۆلینەووە کردنە، بەووە کە عەزیزی میسر بزانی یوسف ناپاکیی پێ نەکردووە، لە کاتیکدا کە خۆی نامادەى مال نەبوو، هاوکات دەربرینی ئەو راستییەش کە پاگانە بۆ نەفسی خۆی ناکات، کە هیچ هەلەو پەلەیهکی نیە، چونکە نەفس زۆر فەرمان بە خراپە دەکات، مەگەر کەسێک خوا رەحمی پێ بکات و بیپارێزئ .

۴- دووبارە ناردنەووی پادشا بە دواى یوسفدا، کە بیکاتە هاوکاری تایبەتی خۆی لە حوکمپانیی داو، پاش دواندنی، پێ راگەیاندنی ئەو راستییە کە:

يوسوف لەلای وی خاومەن بېگەى تايبەتەو، رېزو حورمەتى تايبەتیی
هەيەو، متمانەو باومېرى بېيەتى .

۵- پېشنيارکردنى يوسوف بۆ پادشا، كە بيكاتە بەرپرسی كاروبارى نابوورى،
چونكە هەم پارېزەرە، بۆ شتىك كە پىي بسپېردى، هەم زاناو شارمايە، لە
چۆنيەتى سەرافەتییو سەربەرشتيكردن و مشوورليخواردنى دا .

۶- پاگەياندىنى خوای كارزان كە: وەك چۆن يوسوفى لە رېنى كاروانەكەو لە
بىر هېنايە دەرو، لە كۆشكى عەزىزى ميسرپا حەواندیهو، پاشان لە
زىندان هېنايە دەرو، هەر بەو جۆرەش يوسوفى لە ميسرپا دەست رۆيشتوو
كردوو، پاداشتى دواپۆزىشى باشتەرە، چونكە ئيماندارو پارېزكارو
چاكەكار بوو .

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِهِ ۗ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَمَا سَأَلَهُ مَا بَالَ
النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿۵۰﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رُودْتُنَّ
يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ ۗ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۗ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
الَّذِي حَصَّصَ الْحَقُّ أَنَا رُودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۗ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۵۱﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿۵۲﴾ وَمَا أُبْرِيئُ نَفْسِي ۗ إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۗ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۳﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِي بِهِ ۗ
أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ۗ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿۵۴﴾ قَالَ أَجْعَلْنِي
عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿۵۵﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۗ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ ۗ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
﴿۵۶﴾ وَلَا أَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۷﴾ ۞

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ئىنجا پادشاى مىسر (گوتى) بۆمى بىنن، (واتە: يوسوف)، جا كاتىك نىردراوھكە ھاتە لاي يوسوف، پىي گوت: بگەرپوھ بۆ لاي خاۋەنەكەت لىي بېرسە: حال و بەسەرھاتى ئەو ژنانەى دەست و پەلى خۇيانىان بېرى بوو، چۆن بوو؟ بە دۇنيايى پەرورەدگارى من (خو) بە پىلانەكەيان زانايە ﴿۵۰﴾ (پادشاى ژنەكانى كۆكردەوھو) گوتى: ئەو حالەتان چۆن بوو، مەبەستتان چى بوو كە ھەولئى پەلكىش كىردنى يوسوفتان داو ويستتان لە خشتەى بەرن؟ گوتيان: پاكىي بۆ خوا، ھىچ خراپەيەكمان لە بارەيەوھ نەزانىوھ، ژنەكەى عەزىز گوتى: ئا ئىستا ھەق ئاشكرا بوو، من ھەولئى پەلكىش كىردنى ويمدا بۆ دەست تىكەلىي، بە دۇنيايى ئەو لە راستگۇيانە (كە ھىچى خراپى لى نەپشكوتوتەوھ) ﴿۵۱﴾ يوسوف گوتى: بۆيە داواى ئەو لىكۆلىنەوھيەم كىرد، تاكو ئەو (عەزىز) بزانئى و دۇنيابى كە بە پەنامەكىي (كاتىك كە لە مال نەبووھ) ناپاكىيەم لەگەل دا نەكردوھو، مسۆگەر خوا پىلانى ناپاكان بەرەو ئامانچ رېنمايى ناكات ﴿۵۲﴾ پاكانەش بۆ نەفسى خۆم ناكەم، (كە ھىچ ھەلەو پەلەم نىە)، بىگومان نەفس زۆر دنەى خاۋەنەكەى دەدات و فەرمان بە خراپە دەكات، مەگەر لە حالىكدا پەرورەدگارم بەزەمى بنوئى و بمپارىزئى، بەراستىي پەرورەدگارم لىبور دەى بە بەزەمىيە، ﴿۵۳﴾ پادشا گوتى بۆمى بىنن، تايبەتى دەكەم (بە ھاوكارىي كىردنى) خۆمەوھ (لە حكومرانىي دا)، ئىنجا كاتىك ھات و دواندى، پادشا گوتى: بە دۇنيايى تۆ ئىستا لە لامان بەرپىزو پايدارو جىي متمانەو باومرى ﴿۵۴﴾ يوسوف گوتى: لەسەر عەمبارەكانى ئازووخەى سەر زەمىنى مىسر م دابنى (بەكە بە بەرپىسى ئابوورىي ولات) چونكە من پارىزەم (ى ھەر شتىك) م (بىم بسپىردى) و زاناو شارمەزاشم (بۆ چۆنىەتى سەرپەرشتىكىردنى) ﴿۵۵﴾ بەو شىوھىە كە باسكرا، يوسوفمان لەسەر زەمىنى مىسردا دەستپۇشتوو كىرد، ھەر كويىيەكى

مەبەست بووايە دەيگىردە نشىنگە، بەزەيى خۇمان دەكەينە پشكى ھەر كەسنىك بمانەوئو پاداشتى چاكەكاران بە فيرۇ نادەين و زايەناكەين، ﴿ ۵۶ ﴾ پاداشتى دوارۇز چاكتريشە بۇ كەسانىك كە بروايان ھىناوہ (بەوہى پئويستە برواى پئ بەئىئرئ) و، پارئىزيان دەكرد (لە ھەموو ئەو شتانەى پئويستە پارئىزيان لى بكرئ) ﴿ ۵۷ ﴾ .

شیکردنهوهی ههندیك له وشهکان

(بَالٌ) : (البالُ: الحالُ التي يُكثِرُ بها، ما باليتُ بكذا بالةً: ما اكثرت به،

﴿فَمَا بِالَ الْقُرُونِ الْأُولَى﴾ طه، آی: ما حالهم وخبرهم، وشهی (بال) به

حالهتیک دهگوتری که گرنگی پی بدری، دهگوتری: (ما بالیتُ بكذا بالةً)،

واته: هیج بایهخم پی نهداو گرنگییم پی نهدا، خوا که دهفهرموی: ﴿فَمَا بِالَ

الْقُرُونِ الْأُولَى﴾، واته: حال و بهسهرهاتو ههوالی سهده پیشووهمکان، (واته:

کۆمهنگا پیشووهمکان که له سهدهکاندا زیاون) چۆن بوو؟

(خَطْبُكُنَّ) : (الخطبُ: الأمرُ العظيمُ الذي يكثرُ فيه التَّخاطبُ)، (خطب)، بریتیه

له کاریکی مهزن که قسهی زۆر تیدا دهکرین، کاریک که مهزن بی، خهک

زۆر مشتومپرو وتووێزی تیدا دهکهن.

(حَصَّصَ الْحَقُّ) : دوو واتای ههن :

۱- واته: (وَضَحَ وَتَبَّيَّنَ)، ههق دهرکهوتوو، ئاشکرا بوو .

به مانای: (ثَبَّتَ وَاسْتَقَرَّ)، واته: چهسپاو سهقامگیر بوو .

ئنجا وشهی (حصَّصَ)، لهگهڵ (حَصَّصَ)، وهک (كَفَّ)، و (كَفَّكَ)، (كَبَّ)،

و (كَبَّكَ)، وایه، (كَفَّ) و (كَفَّكَ) یانی: وازی هینا، (كَبَّ)، و (كَبَّكَ)،

واته: لهپهپووو خرایه دۆزهخهوه .

وشهی (حَصَّةٌ: أَي قِطْعَةٌ)، کهواته: ﴿حَصَّصَ الْحَقُّ﴾، بریتیه لهوه که

بهشی ههق له بهشی ناههق جیابیتهوه: (أَنْ تَبَّيَّنَ حِصَّةُ الْحَقِّ مِنْ حِصَّةِ

الْبَاطِلِ)، ههندیك دهلین لهوهوه هاتوه .

(الخَائِنِينَ): واتە: ناپاكان، (الخيانة: مُخَالَفَةُ الْحَقِّ بِنَقْضِ الْعَقْدِ فِي السَّرِّ وَنَقِيضُهُ: الأمانة)، (خيانة)، بريتە لە پيچەوانەى هەق جوولانەوه، بەووە كە بە پەنھانىي و بە پەنامەكیی پەیمان بشكیندرئو، پيچەوانەكەى بريتە لە (أمانة)، واتە: دەست پاکی و پاراستنى پەیمان و پاراستنى هەر شتیک، كە دەست پێردرئ .

(وَمَا أَبْرِي نَفْسِي): واتە: پاكانە بو خۆم ناکەم، نەفسى خۆم بە پاك نازانەم، (أصل: البُرءِ وَالْبِرَاءَةُ وَالتَّبَرِّي: التَّقْصِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجاوِرْتُهُ)، وشەى (بُرءِ وَبِرَاءَةُ وَتَبَرِّي)، هەر سێکیان واتە: دووری گرتن لە شتیک كە پیت ناخۆش بئ، لیت نيزیک بئ، دەگوترئ: (بَرِئْتُ مِنَ الْمَرَضِ، وَبَرِئْتُ مِنْ فُلَانٍ، وَتَبَرَّأْتُ مِنْهُ، وَأَبْرَأْتُهُ، وَبَرَّئْتُهُ مِنْ كَذَا، وَرَجُلٌ بَرِيءٌ)، (بَرِئْتُ مِنَ الْمَرَضِ)، واتە: لە نەخۆشییەكەم چاك بوومەوه، واتە: دووریم لە نەخۆشی گرت .

(بَرِئْتُ مِنْ فُلَانٍ وَتَبَرَّأْتُ مِنْهُ)، واتە: دووریم لە فلان كەس گرتو حاشام لیکرد، (وَأَبْرَأْتُهُ)، واتە: ئەوم بە بەری لە قەلەمدا، هەرەك: (بَرَّئْتُهُ مِنْ كَذَا)، بە هەمان شیوه، (وَأَبْرَأْتُهُ وَبَرَّئْتُهُ مِنْ كَذَا)، واتە: ئەوم بە دوور دانا، بە كوردیش دەئین: تەبریەى كرد، (وَرَجُلٌ بَرِيءٌ)، پیاویكى پاك، واتە: دوور لە تۆمەت و تاوان .

(أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي): (أَجْعَلُهُ خَالِصًا لِنَفْسِي وَخَاصًّا بِي، أَخْلَصَهُ وَاسْتَخْلَصَهُ أَي:

جَعَلُهُ خَاصًّا بِهِ)، (أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي)، واتە: بو خۆمى ساغ دەكەمەوه و تايبەتى دەكەم بە خۆمەوه، كە بەشى كەسى دیکەى تیدا نەبئ، بە تەئکید مەبەستى پادشای میسر ئەوه بووه، كە تايبەتى دەكەم بە هاوكاریی خۆمەوه لە حكومرانییداو، راویژى پئ دەكەم و لە خۆمى وه نيزیک دەخەم. بە شیوهیهك كە بە هیجى دیکەوه سەرقال نەبئ، جگە لە راپەراندنى ئەو كارانەى كە من پئ دەسپێرم، وهك هاوكاریكەم لە حوكمراڤانى دا .

(مَكِينٌ): (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ مِنْ مَكَّنَ إِذَا صَارَ ذَا مَكَانَةٍ، وَهِيَ الْمَرْتَبَةُ الْعَظِيمَةُ)،

(مَكِينٌ)، (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ) به، واته: سیفه‌تیکه ده‌شوبهینری به کرداره‌وه، له جیه‌وه هاتوه؟ (مِنْ مَكَّنَ إِذَا صَارَ ذَا مَكَانَةٍ)، که ده‌گوتری: (مَكَّنَ فُلَانٌ)، واته: بوو به خاومن پیگه، (مَكَانَةً)، بریتیه له پله‌یه‌کی مه‌زن .

(أَمِينٌ): (فَعِيلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ، أَي: مَأْمُونٌ عَلَى شَيْءٍ مَوْثُوقٌ بِهِ فِي حِفْظِهِ)،

(أَمِينٌ) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٌ) ه، به‌لام به مانای (مَفْعُولٌ) ه، واته: به نه‌مین دانراو، ده‌گوتری: (فُلَانٌ مَأْمُونٌ عَلَى كَذَا)، واته: متمان‌هی پی ده‌کرئ که بیپاریزی .

(مَكَّنَّا): (مَكَّنَهُ تَمَكِينًا، جَعَلَهُ ذَا مَكَانَةٍ أَوْ قَوَّاهُ عَلَيْهِ)، (مَكَّنَّا)، ده‌گوتری: (مَكَّنَاهُ

وَمَكَّنَاهُ)، هه‌ردووکیان، واته: کردی به خاومن پیگه، ده‌سترویشتووی کرد، بالادهستی کرد .

(يَتَّبِعُونَ مِنْهَا): (التَّبَوُّ: إِتِّخَاذُ مَكَانٍ لِلْبُؤِءِ أَيْ الرَّجُوعِ، فَمَعْنَى التَّبَوِّ: النَّزُولُ

وَالْإِقَامَةُ)، (تَبَوُّ): بریتیه له نه‌وه که ئینسان شوینی بو لا گه‌رانه‌وه دیاری بکات، که‌واته: (تَبَوُّ)، واته: دابه‌زین له شوینیک و نیشته‌جی بوون تییدا .

مانای گشتی نایته‌کان

نهم ههشت نایته - وهك گوتمان - چه‌وته‌مین نالقه‌یی زنجیره‌ی به‌سهرهاتی یوسفیان گرتوته خو‌یان، که باسی نه‌ومیه: پادشا له دوای یوسف علیه‌السلام ناردوه، دوای نه‌وهی که ته‌عبیری خه‌ونه‌گهی بو کردوونو، نه‌خشه‌یه‌کی پازده سأله‌یی نابووری بو داناون.

خو ﷺ دم‌فهرموی: ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُوْنِي بِهٖ ۝۱۰ ﴾، پادشایه‌که (نه‌وهی که زانراوه (معهود)ه، واته: پادشای میسر که پیشتر باسی کراوه)، گوتی: بو‌می بینن، واته: یوسفم بو بینن، که دوایی دمرده‌که‌وی بو جیه‌تی!

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُوْلُ ۝۱۱ ﴾، کاتیک که نیرراوه‌که هاته لای، نایا نه‌و نیرراوه کئی بوو؟ باس نه‌کراوه که کئی بووه، گرنگ نه‌ومیه پادشا نوینه‌ریکی خو‌ی ره‌وانه‌کردوته لای، وهك نیرده‌ی خو‌ی، کاتیک که نیردراوه‌که هات بو لای یوسف علیه‌السلام: ﴿ قَالَ اَرْجِعْ اِلٰی رَبِّكَ فَسْئَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۝۱۲ ﴾، دی‌ساره نوینه‌ره‌که هاتوته لای یوسف و گوتوو‌یه‌تی: له زیندان و مره دمر، پادشا له دوایی ناردووی، له‌گه‌لم و مره، به‌لام نه‌و له‌گه‌لی نه‌جووه و گوتوو‌یه‌تی: بگه‌ریوه بو لای خاومنه‌کمت (بو لای پادشا)، ﴿ فَسْئَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۝۱۳ ﴾، لینی بپرسه: حالی نه‌و ژنانه‌ی که دمست و په‌لی خو‌یان بری (له کاتی میوه سپی کردندا له مائی عه‌زین)، حال و به‌سهرهاتیان چی بووو چون بوو؟ با لیکولینه‌وه له‌و ره‌وداوه بکات، ﴿ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ۝۱۴ ﴾، بیگومان په‌رومردگاری من (که خوايه ﷺ) به‌پیلان و نه‌خشه و فیلی وان زانایه .

به‌لام با خاومنه‌که‌ی تو، { که پادشایه }، لَبِکْوَئِیتَه‌وه بزانی داخوْ نه‌و رووداوه چی بوو و چۆن بوو؟ لی‌رمدا یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام نه‌جابته‌تو نه‌زاگه‌تی خوْی پیشان دمد، که باسی ژنه‌که‌ی عه‌زیز هر ناگات، که دمورو خولی یوسوفی داوه‌و، داوای دمست تی‌که‌ئی لئ کردوه‌و، ویستوو‌یه‌تی له خسته‌ی به‌ری، باسی نه‌و هر ناگات، به‌لکو رووداوه‌که به گشتی باس دمکات، ده‌لئ: نه‌و ژنانه‌ی که دمست و په‌لی خوْیان بری، با پادشا لئ بکوْئِیتَه‌وه، داخوْ به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان چی بوو؟ چبیان به‌سه‌ره‌ات؟ چونکه له دواي نه‌و رووداوه، بریاردره که یوسوف به‌ناهق زیندانیی بکری .

لی‌رمش دا نه‌وه هه‌مووی پی‌چراومه‌وه که:

پادشا له دواي، نه‌و ژنانه‌ی نارد که فلان و فلان و فلان ... هتد بوون، بی‌گومان دیاری‌یکراو بوون، ژنانی پیاوانی ناسراوی ولات بوون، چونکه عه‌زیزی میسر، نه‌گهر سه‌روْکی پاسه‌وانه‌کانی پادشا بووبی، یان سه‌ره‌رشته‌یاری نه‌و پایته‌خته بووبی، که پادشا لی‌یه‌تی، هر چۆن بی، پیاویکی ناودار بووه، پیاویکی ده‌سترپوشتوو بووه، نه‌و نافرمتانه‌ش که له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی نه‌ودا که‌ین و به‌ینیان بووه‌و، کوْی کردوونه‌وه‌و، کوْری بوْ سازکردوون‌و، میوه‌ی بوْ داناون، نجا شوینی پال‌دانه‌وه‌و شان‌دادانی بوْ داناون، دیاره نه‌وانه‌ش نافرمتانی ناسراو بوون، هاوسه‌ران و ژنانی پیاوانی ده‌سترپوشتوو و لات بوون، بوْیه دیار بوون کی و کین ؟

باسی نه‌وه هه‌مووی پی‌چراومه‌وه: له دواي ناردن و کوْی کردنه‌وه: ﴿ قَالَ مَا

خَطْبُكَ ۙ ﴾، پادشا پیی گوتن: هه‌والتان، نیش و حالتان چی بوو؟ کاری نیوه چی

بوو؟ ﴿ اِذْ رَاَدْتَن يٰوَسْفَ عَنْ نَفْسِهٖ ۙ ﴾، کاتیک که نیوه داوای دمست تی‌که‌ئی‌یتان له

یوسوف کرد ؟ داواتان له یوسوف کرد و هه‌ولتان له‌گه‌ل یوسوفدا، که له‌سه‌ر رای

خوْی لای بدن و خوْیتان ته‌سلیم بکات و بی‌هینه‌سه‌ر راو و هه‌ناعه‌تی خوْتان، که رای

یوسوف بریتی بووه له پاکیی و، رای نیوه‌ش بریتی بوو له کار و کردموه‌ی خراب ؟!

مه‌رج نیه لی‌رمدا مه‌به‌ست نه‌وه بی، که هر کامی‌کیان داوای له یوسوف

کردبئ دمستی له‌گه‌ل تی‌که‌ل بکات، به‌لام بی‌گومان هه‌موویان بوونه یه‌ک تیم و

به هه‌رمه‌وزیی داوایان له یوسوف کردوه، که داخو‌زایی ژنه‌که‌ی عه‌زیز جی‌به‌جی

بکات، وهك كۆيلەيهك، رهنگه عورفو عادمتیان وا بوو بئى، كه كۆيله و خزمهتكار نابئى له قسهى گهورهى خۆى دهرچئو، مادام له مالى وان دايه، ههر داوايهكى لئيبكهن، دهبئى بۆيان جئيبهجئى بکات ! بۆيه پادشا پائى دهداته لای ههمووان، واته: به ههمووتان گهله كۆمهكيبئتان له يوسوف كرد، بۆ ئه و كاره و نهوئيش مى بۆ نهدا !

﴿ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ﴾، داوى ئهوهى پرسىيارى لئىکردن چى بوو؟ چۆن بوو؟ گوتيان: پاكيى بۆ خوا، واته: ئيمه خوا به دوور دهگرين، به پاك دهگرين، لهوه كه قسهيهكى ناھهق بکهين، ياخود: خوا به پاك دهگرين، لهوهدا كه پياوى وهك يوسوف خراپهى لئى بوهشئتهوه، يان: ﴿ حَسْبِيَ اللَّهُ ﴾، واته: نا به خوا، يان: نهو شته بهو شئويه نيه، ﴿ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ﴾، ئيمه هيچى خراپمان لهبارميهوه نهزانيوه، هيچى خراپمان لهسهر نهبيستوه، واته: هيچ شتئى كه زيان بهخش بئى بۆ يوسوفو، حالى خراپ بکاتو، ناوو سومعهو ناوبانگى خراپ بکات، ئيمه لهبارميهوه نهمانزانيوه .

﴿ قَالَتِ امْرَأَتُ الْمَرْبِزِ الْكَنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ﴾، ژنهكهى عزيز گوتى: ئا ئيستا ههق چهسپا، ههق دهرکهوتو روون بۆوه، نهو ههقه چييه؟ ﴿ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِي ﴾، من ويستم نهو پهلكئيش بکهم، من ويستم نهو دهستبهردارى نهفسى خۆى بئيتو خۆى تهسليمى من بکات، نهوهى پئى دهلئيم نهوهم بۆ جئيبهجئى بکات، كه برىتى بوو له دهست تئىکهئى و داوئىن پيسىى، ﴿ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴾، بيگومان نهو له راستگۆيانه، نهوهى گوتووئيهتى: كه من هيچى خراپم نهکردوه، راسته، يانى : كه کاتى خۆى گوتى : ﴿ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي ﴾، نهو ژنه ويستى من له خشته بهرئى و من پهلكئيش بکات، راستى گوتوه، من دهست پئيشخهر بووم، من ويستم نهو پهلكئيش بکهم .

ئنجا يوسوف ﷺ پاساو دئينئتهوه كه بۆچى داواى له پادشا كرد: لئىكۆلئينهوه لهو رووداوه بکات .

﴿ ذَٰلِكَ ﴾، نهووم بویه کرد، نهووم بؤ نهوه بوو: ﴿ لَعَلَّمَا أَنِي لَمَ أَخُنُهُ بِالْغَيْبِ ﴾، بوئهوهی بزانی، (یانی: عهزیز بزانی، که یوسوف کویلهی نهو بووهو له مائی واندا بووه)، که کاتیک نهو له مال نهبووه، یان: به پهنامه کیی، چونکه (بِالْغَيْبِ):

۱- دمگونجی په یومندیی به یوسوفه وه بی، واته: کاتیک که من له حاله تی په نامه کیی دا بوومو عهزیزم لی دیار نه بوو .

۲- یان په یومندیی به عهزیزه وه بی، یانی: کاتیک عهزیز ناگای لی نه بووهو نادیار بووه له مال . □

۳- یاخود په یومندیی به شوینه که وه بی، له شوینیکی په نامه کیی دا، من خیانهتو ناپاکییم پی نه کرده، بؤ نهوهی دننیا بیت، که هیچ له سره دستی من رووی نه داوه، وه ک خیانهتو ناپاکیی . □

﴿ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴾، نهو لی کولینه وهشم بؤ نهوه بوو، بزانی که خوا فیل و پیلانی ناپاکان رینمایا ناکاتو به نامانچ ناگه یه نی .

ننجا یوسوف عليه السلام به ردهوام دمبی و ده لی: ﴿ وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ﴾، نهفسی خو شم به پاک ناگرم، واته: بویه و نالیم، پاکانه بؤ خو م بکه م، که: من زور پاک و چاکم، چونکه نینسان هه رجهنده زور پاک و چاک بی، نابی خو ی به پاک و چاک بزانی، ﴿ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ﴾، بیگومان نهفس زور فه رمان ده کات به خراپه، مه گهر له حالیکدا په رومردگارم به زمی بنوینی و مروف له شه ری نهفسی، له دنه دانی نهفسی به رهو خراپه، بیاریزی، نه گهرنا نهفس زور فه رمانکه ره به خراپه، نه گهر خوا له بهندهی خو ی بگهری و ویلی بکات، نهفس و شه پتان زه فه ری پی دمبهن و تووشی ته له و داوی خو یانی ده کهن، ﴿ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، بیگومان په رومردگاری من زور لی بوردی به به زمی و میهره بانه .

ھەلبەتتە ھەك من تەفسىرم كرد، ئەوھم بە دلە كە ئەم قسەيە، قسەى يوسوف
 ﷺ، چونكە ھەك دوايى لە مەسەلە گىرنگەكاندا زياتر تيشكى دەخەينە سەر،
 ئەم قسانە لە يوسوف دەوشىنەوھ .

ھەندىك لە توپزمرەوانىش بەلكو زۆربەيان گوتوويانە: ئەمە قسەى ژنى
 عەزىزەو، دەلى: بۆيەش ئەو شايبەدييە دەدەم، تاكو يوسوف بزانى كە كاتىك ئەو
 لىرە نەبووھ، (پشتە ملە) ناپاكييم پى نەكردوھ، خواش رىنمايى پىلان و فيلى
 ناپاكان ناكات، خۆشەم بە پاك نازانەم، چونكە نەفس زۆر فەرمان دەكات بە خراپە،
 مەگەر پەرورەدگارم بەزىيى بنوئىن، بىگومان پەرورەدگارم لىبور دەى بە بەزمىيە .

ئەم پايەش ھەيەو زۆربەى توپزمرەوانى قورئان ئەم پايەى دووھمىيان
 ھەلبىزاردوھ، بەلام بە سەرنجدانى سىاقەكەو بە سەرنجدانى قسەكان و لى
 وردبوونەومىيان، پىم وايە ئىنسان دەگاتە ئەو قەناعەتەى كە ئەو قسانە لە
 يوسوف ﷺ دەوشىنەوھ، نەك لەو ژنە .

(طَبْرِي)يش، ھەر ئەم پايەى ھىناوھو ژمارەيەك لە توپزمرەوان ئەم پايەيان
 ھىناوھ، بەلام زۆربەيان پايەكەى دووھمىيان ھىناوھ : كە من پىم وايە نەگونجاوھ،
 بەلام ھەر چۆنىك بى، ئەوئىش ھەر پى تىدەچى .

﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ﴾، بۇ جارى دووھم پادشا گوتى : بۇم
 بىنن، تايبەتى دەكەم بە خۆمەوھ، ھەلىدەبىزىرم بۇ خۆم، واتە: بۇ ھاوكارى
 خۆم لە ھوكمپرانىى دا .

﴿ فَلَمَّا كَلَّمَهُ ﴾، ئنجا باسى ئەوھ ھەمووى پىچراوھتەوھ كە لە دوايان ناردو
 ھاتو، پادشا قسەى لەگەلدا كردو... ھتد، يەكسەر ھاتۆتە سەر ئەسلى مەبەست:

﴿ فَلَمَّا كَلَّمَهُ ﴾، ئنجا كاتىك پادشا دواندى و تەماشاي نەزاكەتو نەجابەتو

ھىكەمتو لىزانىي و دامەزراويى يوسوفى كرد: ﴿ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴾.

پىنى گوت: تۆ ئەمپرۆ لەلای ئىمە زۆر بەرپىزو حورمەتو خاومن پايەى، زۆرىش
 ئەمىنى، واتە: لەلای ئىمە متمانەو باومر پىكراوى .

﴿ قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا ﴾، واته: یوسوف گوتی:

لهسهر عه‌مباره‌کانی سهر زهمینی میسرِم دابنی، واته: کاروباری ئابووری و دهرامه‌تو ئازوو‌خه‌م بی بسپیره، بیگومان من پاریزمری زانام .

نیدی باس نه‌کراوه که پادشا وه‌لامه‌که‌ی داوه‌ته‌وه، چونکه هر له سهرمتاوه دیاره، که پادشا خوا خوی بووه یوسوف هاوکاری بی و ده‌ستبار گری بی، ننجاه وه‌ک دواپی له مه‌سه‌له گرنگه‌کانیشدا باس ده‌که‌ین: له په‌یمانی کۆندا ورده‌کاری زیاتر له‌وباره‌وه باس کراوه، که چ پیزو حورمه‌تیک له یوسوف نراوه، له‌لایه‌نی پادشا و حوکمرانانی نه‌و کاتی میسر‌ه‌وه .

خوا دمفه‌رموی: ﴿ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ﴾، ئاوا به‌و شیومه‌یه، واته:

به‌و شیوه ده‌ست رۆیشتوو کردنه، یوسوفمان ده‌ست رۆیشتوو کرد، نه‌وه واتیه‌کی، یاخود: ئاوا به‌و شیومه‌یه وه‌ک چۆن یوسوفمان له بیر هینایه‌ دهر، دواپی برده‌مانه‌ کۆشکی عه‌زیزی میسر‌و، دواپی له زیندان هینامانه‌ دهر، دواپی په‌ریز پاکییمان دهرخست، وه‌ک چۆن نه‌وانه‌مان بو کرد، نیستاش ده‌سترۆیشتوو‌مان کرد له زه‌وی دا، واته: له‌سهر زهمینی میسر‌و ولاتی میسر‌دا، ده‌ستمان کرده‌وه، ده‌سترۆیشتوو‌مان کرد، پیگه‌و ده‌سته‌لاتمان پیدایه‌، ﴿ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ﴾، له هر شوینیکی پی خۆش بوو بیت و ویستبیتی، کردوو‌یه‌تی به نشینگه‌و شوینی نیشته‌جیبوونی خوی .

که‌واته: له چوارچیه‌ی ولاتی میسر‌دا، یوسوف عليه السلام ده‌سترۆیشتوو بووه‌و وه‌ک

حوکمرانیک له کوی پی خۆش بووه، له‌وی نیشته‌جی بووه، ﴿ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا

مَنْ نَشَاءُ ﴾، ئیمه هر که‌سیکمان بوئ به‌هرمه‌ندی ده‌که‌ین له به‌زمی خۆمان،

واته: به‌زمی خۆمان به‌ قسه‌مه‌ت هر که‌سیک ده‌که‌ین و، ده‌به‌خشین به‌ هر

که‌سیک که بمانه‌وی، ﴿ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، پاداشتی چاکه‌کارانیش به

فیرۆ نادمین، ونی ناکه‌ین و زایه‌ی ناکه‌ین .

﴿ وَلَا جُرْمَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴾، بیگومان پاداشستی دواروژیش باشتره بو کهسانیک که برویان هیناوهو، بهردهوامیش پاریز دهگهن، نهگهر برواهینان یهکجار دهبی، بیگومان تهقوا پیوستی به حالهتیکه بهردهوام ههیه، بویه به کرداری رابردوو، باسی نیمانی کردوه : (ءَامِنُوا)، واته: نیمانیان هیناوه به ههموو نهو شتانهی پیوسته نیمانیان پی بهینری، (وَكَانُوا يَنْقُونَ)، پاریزیشیان دهکرد، به کرداری نیستا (فعل المضارع)، هیناویهتی، که نیستاو بهردهوامیی دهگهیهنی، چونکه پاریز کردن شتیکه تازه دهبیتهوه لهگهله ههموو ههلوپستیکداو، لهگهله ههموو ههلس و کهوتیکدا، مروف دهبی له خوئی وریا بیو، پاریز له خوا بکاتو، شتیک نهکات که خوا پیی ناخوش بی، چ به جواندنئ هرکیک، چ به توخن کهوتنی قهدهغه و حهرامیک .

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلە یەكەم : لە دوا ناردنی یوسف لەلایەن پادشاه و ڕەتکردنەوهی یوسف کە لە بەندیخانە بچیتە دەری، هەتا لیکۆلینەوه لەگەڵ ئەو ژنانەدا نەکرێ، کە دەست و پەنجە ی خۆیانیان بری بوو، لە کاتی میوه خواردندا، لە مائی ژنەکە ی عەزیزی میسر، تاکو پاکیه تیبی خۆی دەربخات، لەو بوختانە ی کە پێی زیندانیی کراوه :

وهك خوا دمفەرموی : ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَيَّ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأْسُ النَّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝٥٠﴾

شیکردنەوهی ئەم نایەتە موبارە کە لە پێنج بەرگەدا

(۱) - ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ ۚ ﴾، پادشا گوتی: بە دوا دا بچن بۆمی بینن، واتە: یوسفم بۆ بینن، دیارە بە پلە یەكەم بۆ ئەوهی خۆی راستەوخۆ و رووبەر و گوێی لێ بیت و خەونەکە ی بۆ تەعبیر بکات، چونکە ئەو خەونە پەيوەندی بە باز دە سالی داها تووی ولاتی میسر ههیه، بەتایبەت لە رووی ئابووری ههوه، پاشان تەماعی ئەوهشی لە یوسفدا ههبووه، کە کاری پێ بسپێری، دوا ئەوهی دەیناسی و شارمزی دەبی و تواناگانی دەبینی، بە بەنگە ی ئەوه کە لە نایەتی (۵۴) دا، دمفەرموی: ﴿ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝٥٤﴾، واتە: دوا ئەوهی کە دواندی و لە نیزیکه وه ناسی و پێی شارمزا بوو، ئنجا گوتی: تۆ ئەمڕۆ لەلای ئیمە بەرپێزی و متمانه پیکراوی .

(۲) - ﴿ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ ﴾، ننجا کاتیک که نیردراوه که هاته لای، نهو نیردراوه کی بووه؟ ناوی چی بووه؟ باس نهکراوه، گرنگ نهومیه پادشا نیردراویکی تایبهتی خوی به دوا یوسوفدا ناردوه بو بهندیخانه، که: ومره دمزی! پادشا له دوا ناردووی و کاری پیته .

(۳) - ﴿ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ ﴾، یوسوف عليه السلام به نیردراوه کهی گوت: بگه ریوه بو لای گه وره کمت .

(رَبِّ)، لیرمدا به مانای سهرومر (سید) و سه ره پهرشتیار (متوئی الأمور) و خاومن (مالک) و سهروک (رئیس) دی، به لام به تمکید به مانای خوی پهرومردگار نایمت، چونکه وهک پیشتیش باسمان کرد: وشه (رَبِّ)، به ره های ته نیا بو خوا به کاردی، به لام به شیوهی گویرمی (نسبی)، به پالدا نه لای راناوی دویندراو، یا خود نادیار، یا ن قسه کهر: (رَبِّكَ، رَبُّهُ، رَبِّي)، نهوه دمگونجی، چونکه خالی هاوبه شی بهینی پهرومردگاریتی ره های خوا عليه السلام و سه ره پهرشتیکردنی به ندهگان، بریتیه له سه ره پهرشتیکردن و کاروبار هه لسه ووراندن، که واته: لیرمدا: ﴿ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ ﴾، دمگونجی بلین، واته: بگه ریوه لای سه ییدمه کمت، لای سه ره پهرشتیاره کمت، لای خاومنه کمت، لای سه روکه کمت، لای پادشایه کمت، هه موویان ده گریته وه .

(۴) - ﴿ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ اللِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ﴾، لیسی بپرسه: حال و به سه ره اتی نهو ژانهی دمستی خویانیان بری، چی بووه؟ چو بووه؟ واته: نهو ژانهی دمستی و په نهی خویان بری، له کاتی میوه خواردندا، که میومیان قاش کردوه و سپیان کردوه و ناماد میان کردوه بو خواردن .

لیرمدا نیمه چوار هه لسه وسته ده کهین، له به ردهم نهه رسته یه دا:

یهک/ یوسوف دمیه وی لهو رییه وه، په ریژ پاکیی خوی دمربخات، به لام باسی ژنه کهی عهزیزو مالی عهزیز ناکات، سه رنج بدن! یوسوف چهند جوامیرو به نهزاکمت و چهند به سه لیه وه لیزان بووه، باسی ژنه کهی عهزیزی

مىسر ناكات، كە بوختانى پىكردوۋە لەسەر داۋاۋ بوختان پىكردنى ۋى، توۋشى زىندان بوۋە، كەچى ئاگادارى سوممەى ئەوانە، نايەۋى باسيان بكات، بەلام دەشيەۋى پەريز پاكىي خۇى ۋ ئەستۋ پاكىي خۇى دەربخات، بۇيە بە گشتى دەئى: لە گەورەكەت بېرسە! حالى ئەۋ ژانەۋ ۋ رووداۋو بەسەرھاتى ئەۋ ژانە، كە دەستو پەنجەى خۇيان بېرى، با لىي بكوئىتەۋە داخۇ چۇن بوۋە!؟

دوۋ / ديارە ئەۋ بەسەرھاتە: بەسەرھاتى دەستو پەنجەى خۇ بىرىندار كىردنى ژنەگان، شتىكى زانراۋ بوۋە، يوسوف عليه السلام زانيۋىەتى لەۋ سەرە داۋەۋە، پاكىيەتى ۋى دەردەكەۋى، بۇيە بەۋ نىردراۋەى پادشاى گوتوۋە : با لەۋ رووداۋە بكوئىتەۋە .

سى / ديارە يوسوف عليه السلام دئىياش نەبوۋە كە ژنەكەى عەزىز، لەسەر ھەئوئىستى بوختان كىردنى خۇى بەردەۋام نابى، بۇيە كەم ۋۇر بە لاى ۋىدا^(۱) نەچوۋە، بەلام گوتوۋىەتى: ئەگەر ئەۋ ژانە كۇبكاتەۋە ۋ پادشا لە رووداۋەكە بكوئىتەۋە، نومىدى ھەبوۋە ۋۇرىك لە متمانەى ھەبوۋە، ئەگەر ھەمووشيان نەبى، ھەندىك لەۋ ژانە ۋىزدان ۋ ئىنصاف لەگەل يوسوفدا بەكار دىنن، ھەقىقەتى رووداۋەكە چۇن بوۋە، ئاۋا باسى دەكەن .

چۈار / لە تەۋراتدا ئەم بەسەرھاتە نەھاتەۋە، ۋەك لە: (التفسيرُ التَّطْبِيقِي للكتابِ المقدس، سفرُ التكوين، الإصحاح: ٤١، ص ١٠٥ و ١٠٦) دا، ديارە، باسى ئەۋ رووداۋە نەكراۋە، كە رووداۋىكى زۇر گىرنگىشە، ئەۋەش يەكىكە لەۋ كەم ۋ كورپىانەى كە خاۋەن كىتەبەگان لە كىتەبەكانى خۇياندا پەيدايان كىردوۋن، كە بىرىتە لەۋەى ھەندىك شتياۋ فەرامۇش كىردوۋە، يان لە بىر كىردوۋە، بەلام قورئان ئەۋەى بە پىۋىستى زانىبى، راستىكىردۇتەۋە، ۋەك لە سوۋرەتى (النمل) دا خوا دەفەر موئ : ﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَمُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ

(۱) (ۋى) بۇ ئافرىمەتو (ۋى) بۇ پىياۋ بەكار دىن لە زار (لەجە)ى موكرىيانى دا.

أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧﴾ ، ئەم قورئانە زۆرێك لەوەی بەنو ئیسرائیل تێیدا كەوتوونە پرا جیایی، بۆیان باس دەكات.

هەر وەها لە سوورمەتی (المائدة) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ﴿١٥﴾﴾ ، واتە: ئەمە خاوەن كتیبینە! لە پەرورمەگارتانەو هەرمانەكراوێك پێغەمبەریكتان بۆ هاتووە كە (موحەممەد ﷺ) زۆرێك لەوەی كە لە كتیبی خوا پەنھانتان دەكرد، بۆتان پوون دەكاتەو، زۆرێكیش (كە پێویست ناكات)، چاوپۆشی لێدەكات و نادیدە دەگرێ (و پێویست ناكات راستی بكاتەو).

٥- ﴿إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾ ، یوسف ﷺ دەیهوێ پێیان بڵێ: كە پەرورمەدگاری من، كە هەر ئەو پەرورمەدگاری راستەقینە، (خوا ﷻ) بە پیلان و فیلێ ئەو ژنانە زانیە، خوا ﷻ وردو درشتی پیلان و فیلێكەمە ئەوان دەزانن، بەلام گەورەكەمە تۆ (پادشا) هەتا لێ نەكۆلێتەو و لێ ورد نەبێتەو، گوێیان لێ نەگرێ، بۆی دەرناكەوێ، بەلام خوا پەرورمەدگاری راستەقینە، تاكە پەرورمەدگار كە شایستە ئەومێه كە پێی بگوترێ: پەرورمەدگار، هەموو شتێك دەزانن .

دەیهوێ ئاگاداریان بكاتەو كە پەرورمەدگاری راستەقینە، دەبێ زانیاری خودیی و بێ سنووری هەبێ، بە هەموو كەس و بە هەموو شتێك، نەك تاكو نەپرسی، نەزانن !!

لەم بارەو ئەم دەقە هاتووە كە یوسف ﷺ چەند لێزانانە و كارزانانە، چەند خۆپراگەرانە لەگەڵ لە دواناردنی پادشادا، مامەڵەمە كردووە، یەكسەر نەچوووە كە دەرگای زیندانیان لێكردەو، بڵێ : زۆر چاكەو بە پەلە بچیتە دەرئ! بەلكو وێستووێتە پەریز پاكی خۆی دەربخات، خەلك هەمووی بزانی كە بوختانی پێكراو، ئنجا لەو بەندیخانە بەیتە دەرئ، تاكو دوایی كەس نەتوانن پەنجەمە خیانەتی بۆ درێژ بكات، لەوبارەو پێغەمبەر ﷺ فەرمووێتە :

{ يَرْحَمُ اللَّهُ لُوطًا، لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السَّجْنِ طَوْلَ مَا لَبِثَ يُوسُفُ، لَأَجَبْتُ الدَّاعِيَ، وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالشُّكِّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ، إِذْ قَالَ: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي... ﴾ {البقرة}، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۳۱۱)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۲۶۳)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۵۱)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۱۰۵۰) .

واته: خوا بهزهی به لووط دا بن، پشتی به هیزیک میانه کانی هه لهاتن، که خرابه یان له گه لدا بکن، لووط گوتی : ﴿ قَالَ لَوْ أَن لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَيَّ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴾ {۸۰}، واته: نه گهر خۆم هیزیکم ببووايه، یا خود پشتم به پال پشتیکه وه بهستبایه، پیغه مبهه ده فهرموی: خوا بهزهی پیدابن، پال پشتیک میانه کانی له پشت بوو، (به لام لووط لُوطٌ نهیدمزان میانه که نهوانه فریشته نو، هاتوون بو له بهینبردنی گه له خرابه کانی و)، نه گهر نه و مندی که یوسف له بهندیخانه دا ماوته وه، منیش هینده مابامه وه، به کسه که نهو بانگه ره به دوامدا دهات، ده جوومه ده ری، { واته: رانه ده وه ستام تا کو لی کولینه وه ده کری، لی رده دا پیغه مبهه ری خوا صَلَّىٰ وه ک خاکی بوون و خو به که مگری و ده فهرموی، نه گهر نا به ته نکید پیغه مبهه ری خاتم، له پیش هه موو پیغه مبهه رانه وه بووه، له هه موو ره وشتیک میانه بهرزو جوان دا، به لام لی رده دا دمیوهی مه دحی یوسف بکات، که یوسف زور خوراگر بووه } .

(القرطبی)، ده لی: مه بهستی پیغه مبهه صَلَّىٰ نه و دیه که نه گهر من بوومایه له جیی یوسف، له جیاتی نه وهی داوا بکه م پادشا لی بکولینه وه، بو خۆم ده جوومه ده رو بو پادشا روون ده کرده وه، نه وه باستر بوو له وهی که یوسف کردوویه تی، چونکه ده گونجن پادشا نیهمالی کردبایه !

به لام من پیم وایه پیغه مبهه ری خوا صَلَّىٰ ته نیا وه ک خو به که مگری و مه دح کردنی یوسف، که زور خوراگر بووه، نه وهی فهرمووه، چونکه نه وهی دیکهش هه ر وا نه وه ده گه یه نی، که ده فهرموی :

﴿ وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالشَّكِّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ ﴾، نێمه له ئیبراهیم شایسته‌ترین به دوو دئی، که کاتیک داوا له په‌روم‌گاری ده‌کات: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ﴾، واته: کاتیک ئیبراهیم به په‌روم‌گاری فه‌رموو: په‌روم‌گارم پێشانم بده! چۆن مردووان زیندوو ده‌که‌یه‌وه، خواش ده‌فه‌رموو: ﴿ أَوْلَمْ تُؤْمِن ﴾، نایا بروات نه‌هیناوه؟ نه‌هیش ده‌فه‌رموو: ﴿ قَالَ بَلَىٰ وَلَئِن لِّيَطْمِئِنَّ قُلُوبِي ﴾، با بروام هیناوه، به‌لام ده‌مه‌وئ دلم نارام بگرئ، واته: دواي نه‌وه‌ی زانیاری دنیاکهر (علم الیقین)م، هه‌یه به‌وه که تو ده‌توانی مردووان زیندوو بکه‌یه‌وه، ده‌مه‌وئ (عين الیقین)یشم، هه‌بئ و به چاوی سه‌ریش بیبینم، بۆ نه‌وه‌ی دلم زیاتر نارام بگرئ .

که‌واته: ئیبراهیم له‌به‌ر دوو دئی نه‌بووه، نه‌گه‌رنا نێمه له ئیبراهیم شایسته‌ترین به دوو دئی، واته: لێره‌شدا پێغه‌مبه‌ری خوا دیسان ده‌یه‌وئ: مه‌دحی ئیبراهیم بکات، که له‌ په‌رووی دوو دئی و گومانه‌وه نه‌بووه که گوتوو‌یه‌تی: خوا‌یه پێشانم بده! به‌ئکو وه‌ک بۆخۆی په‌روونی کردۆته‌وه، بۆ نه‌وه بووه دئی زیاتر نارام بئ، ئینسانی ئیمانداریش ده‌بئ هه‌میشه هه‌ول‌ب‌دات، زیاتر به ئیماندا پۆ بچئ و ئیمان‌ه‌که‌ی کامه‌لترو دامه‌زراوتر بئ .

مه‌سه‌له‌ی دووهم : په‌رسیار کردنی پادشا له ژنه‌کان، ئەو ژنانه‌ی که هاوسه‌ری عه‌زیزی میسه‌ر بانگ‌ئێشته‌ی مائی خۆیانی کردبوون، له‌باره‌ی په‌رووداوی هه‌ول‌دانی ده‌ست تیکه‌لییه‌وه له‌گه‌ل یوسوف داو، راگه‌بان‌دنیان بۆ پاکیی یوسوف و دانپێدانانی ژنی عه‌زیز که خۆی هه‌ولئ رام کردنی یوسوف و په‌لکێش کردنی داوه‌و، یوسوف راست ده‌کات: هه‌یچ خراپه‌یه‌کی لئ نه‌په‌شکوتۆته‌وه:

﴿ وَهَكَذَا جَاءَ نَبِيَّكَ يُوسُفُ عِنْدَ الْمَلِكِ إِذْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۗ قُلْتُ لَكَ حَشٌّ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۗ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْفَنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۗ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ﴾

شیگردنه‌وهس نهم نایه‌ته به پیژنه له نو برکه‌دا

(۱) - ﴿ قَالَ مَا خَطْبُكَ ﴾، ﴿ مَا خَطْبُكَ ﴾، (الخطب: الشأن المهم من حالة حادثة، قيل سمي خطباً لأنه يكثر فيه التخاطب، وقيل سمي خطباً لأنه يُخطب فيه، وإنما تكون الخطبة في أمر عظيم)، پادشا له نافرته‌کانی پرسى :

﴿ مَا خَطْبُكَ ﴾، واته: حالتان جی بوو؟ جیتان کرد؟ چۆن بوو؟ چۆن گوزمرا؟ وشه‌ی (خطب) بریتیه له کاریکی گرنګ، حاله‌تیک، رووداوئیک، بویه‌ش ناوی لینراوه : (خطب)، چونکه هسه‌کردنی تیدا زور دهبی، یه‌کدی دواندنی تیدا زور دهبی، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: بویه پنی گوتراوه: (خطب)، چونکه گوتاری تیدا دهرئ، گوتاریش له کارو رووداوی گرنګدا نه‌بی، نادری .

(۲) - ﴿ إِذْ رَاوَدْتَن يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ ﴾، واته: حالی نیوه جی بوو؟ نه‌و رووداوه چۆن بوو؟ بو‌جی واتان کرد، کاتیک که هه‌ولتان له‌گه‌ل یوسوف دا: خویتان ته‌سلیم بکاتو ویستتان رامی بکه‌ن و له خشته‌ی به‌رن؟!

(۳) - ﴿ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ ﴾، نافرته‌کان گوتیان: پاکیی بو‌ خوا، یان وه‌ک له کوردیی دا ده‌لین: نا به‌ خوا، واته: شتی وا نه‌بووه، یان: پاکیی بو‌ یوسوف له‌به‌ر خوا، (حاش یوسف عن سوء لله)، له‌به‌ر خوا، نیمه پاکیی یوسوف دهرده‌برین، که هیچ خراپه‌یه‌کی نه‌هاتوته‌وه سه‌ری، یان وه‌ک پیشت‌ریش باس‌مان کرد، یانی: پاکیی بو‌ خوا ﷻ له‌وه‌ی که به‌نده‌یه‌کی وه‌ک یوسوفی، خراپه‌یه‌کی بوو بی، واته: (تَنزِيهَا لِلَّهِ عَنِ أَنْ يَتَلَبَّسَ يُوسُفُ بِالسُّوءِ)، پاکیی بو‌ خوا، که یوسوف خراپه‌یه‌کی هات‌بیته‌وه سه‌ر .

(۴) - ﴿ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ﴾، هیچ خراپه‌یه‌که‌مان له‌بارمیه‌وه نه‌زانیه‌وه .

نهم رسته‌یه‌ش له نه‌سلدا بریتیه له: (ما علمنا عنه) یان: (ما علمنا منه)، به‌لام لیرمدا که ده‌ئ: ﴿ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ ﴾، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که وشه‌ی:

{(عَلِمْنَا)، ماناى (إِطَّلَعْنَا)ى خراوتە نىو، { (ضَمُنَ عَلِمْنَا: مَعْنَى اِطَّلَعْنَا، أَي: مَا عَلِمْنَا مِنْهُ سَوْءٌ)، وَلَا اِطَّلَعْنَا عَلَى شَيْءٍ مِنَ السَّوِّءِ مِنْ جَانِبِهِ }، هېچ خراپەيەكمان لەبارەيەو نەزانیو، ئیمە ناگادارى هېچ خراپەيەك نەبووین لەبارەى ئەووە.

ئەو (مِنْ)ەش لەسەر: (مِنْ سَوْءٍ)، واتە: هېچ جۆرە خراپەيەك، نە زۆر، نە كەم، بەو شىوئەيە ئافرەتەكان شایەدى دەدن، كە ئەوان هېچ خراپەيەكیان لە بارەى یوسفو، نەزانیو .

(۵) - ننجاً ژنەكەى عەزىز دىتە دەنگ : ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾، ژنەكەى عەزىز، گوتى، ديارە لە تەوراتىشدا ناوى ئەو ژنەى عەزىزى ميسر نەهاتو داخو ناوى چى بوو؟ ئىدى ئەو كە لە هەندىك لە كتيبەكاندا، دەلى: ناوى زەلىخا بوو، نازانم لە چ سەرچاوەيەكەو هاتو، گرنگ ئەوئەيە لە پەيمانى كۆنىشدا، لە تەوراتىشدا، ئەو نەهاتو .

(۶) - ژنەكەى عەزىز گوتى: ﴿الَّذِينَ حَصَّصَ الْحَقُّ﴾، وشەى: ﴿الَّذِينَ﴾، (ظَرْف)ە، بۆ كاتى ئىستا، يانى: هەر ئائىستا، ﴿حَصَّصَ الْحَقُّ﴾، هەق دەركەوت، ياخود: هەق چەسپا، بۆچى گوتوويەتى: ﴿الَّذِينَ﴾؟ واتە: ئائىستا نەك پىشتر، چونكە پىشتر كاتىكى ناھەق بوو، كاتىكى بە تال بوو، كە يوسوفى تىدا تۆمەتبار كرا بوو، بەو كە هەولى پەلكىش كردنى ئەو ئافرەتەى داو، لە دەورو خولى هەلاتو، هەولى رامكردنى داو! بۆيە لىرەدا كە دەلى: ﴿الَّذِينَ حَصَّصَ الْحَقُّ﴾، واتە: هەر ئائىستا، چونكە ديارە پىشتر: لەلایەكەو: ژنەكەى عەزىز يوسوفى تۆمەتبار كردو، لەلایەكى دىكەو: يوسوفى گوتوويەتى: نەخىر، ئەو ويستوويەتى من رام بكاتو دەست پىشخەرى كاردو، ويستوويەتى من پەلكىش بكات، بۆيە لەو كاتەدا هەق ون بوو شىردراو، بۆيە ئەو ئافرەتە دەلى: ئائىستا، كە هەم ئافرەتەكان بە كۆ دەنگى، شایەدى بۆ پاكىي يوسوف دەدن.

ھەم ژنەكەى عەزىزىش شايەدىى بۇ يوسوفو بە زىانى خۇى دەدات، ھەق زۇر بە زەقىى دەركەوتوھ .

(۷) - ﴿أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾، مەن ويستم ئەو رام بىكەم، ويستم ئەو لە قەناعەتى خۇى لا بدەم، بيەينمە سەر قەناعەتى خۇم، كە دەستم لەگەل تىكەل بىكات بە ھەرامىى .

وشەى ﴿حَصَّصَ﴾، لە رىشەدا لە (حَصَّصَ) موھ ھاتوھ، واتە: دەركەوت، ئىنجا بۇچى گوتراوھ: ﴿حَصَّصَ﴾؛ وەك چۇن (كَبَّ)، واتە: لەسەر دەمو چاۋ كەوت، بەلام (كَبَّ)، بۇ زىدەرۇيى تىدا كەردنى ماناكەيەتى، (كَفَّ)، واتە: وازى ھىنا، (كَفَّفَ) ش ھەروايە، ئەوھش بە ھەمان شىۋە: ﴿حَصَّصَ﴾ و (حَصَّصَ)، واتە: دەركەوت، بەلام ﴿حَصَّصَ﴾، واتە: زۇرباش دەركەوتو زىدەرۇيى زىاتىرى تىدايە .

ھەندىكى دىكە گوتوويانە: وشەى ﴿حَصَّصَ﴾، لە (حَصَّصَ) موھ ھاتوھ، (حَصَّصَ) يىش، بىرىتە لە رىشە كىش كەردن و بىنر كەردنى شتىك، دەگوتىرى: (حَصَّصَ شَعْرَهُ، إِذَا اسْتَنْصَلَهُ جِرًّا)، واتە: كاتىك كەسىك قزى خۇى بە تەواويى لە بىنەوھ بىرى، دەگوتىرى: (حَصَّصَ شَعْرَهُ).

ھەندىكىش گوتوويانە: وشەى: ﴿حَصَّصَ﴾، (مُشْتَقٌّ مِنَ الْحِصَّةِ، فَالْمَعْنَى: بَأَنْتَ حِصَّةُ الْحَقِّ مِنْ حِصَّةِ الْبَاطِلِ)، (حِصَّةٌ) يانى: بەش و پىشك، يانى: بەشى ھەق لە بەشى ناھەق، جىا بۇۋە.

(۸) - ئىنجا ئافرەتەكە بەراشكاويى دەلى: ﴿أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾، مەن بووم ويستم ئەو لە راي خۇى لا بدەم بۇ راي خۇم، پەلكىشى زىناى بىكەم .

(۹) - ﴿وَأِنَّهُمْ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾، بە دىنيايىيەوھ: ئەو (يوسوف) لە راستگۇيانە، واتە: بىگومان ئەو لە راستانە كە گوتبووى: مەن ھەولم لەگەل ئەو ژنە

نه داوه و دهورم نه داوه، بؤ دهست تیکه لئی، به لکو نه و ویستوویه تی من به لکیش بکاو من رام بکات، بؤ نه و مه بهسته خرابه ی خوئی.

مه سه له ی سییه م : یوسف عَلَيْهِ السَّلَام حکمهت و هوکاری داواکردنی نه و لیکوئینه وهیه له پادشا، به وه ده خاته روو، که مه بهستی دنیایا کردنه وهی عهزیز بووه، که ناپاکیی به په نامه کیی له گه لدا نه کردوه و راشیده گه یین که پا کانه ی خوئی ناکات له هه وه و به له، مه گه ر خوا بهزه یی پیدا بئو و بیپاریزی :

وهك خوا دمفهرموی: ﴿ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أُبْرِيٓ نَفْسِيٓ ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۭ بِالسُّوءِ ۗ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓ ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾ ۞

خستنه بووی چمک و مه بهستی نه دوو نایبته له جهوت برکه دا

(۱) - که (یوسف) دهئی: ﴿ ذَٰلِكَ ﴾، نا نه وه، نه مه نامازمیه بؤ دوور، واته: نه و داواکردنه ی من که لیکوئینه وه بکری دمبراره ی نه و ژنانه ی دهست و په نهجه ی خوئیان برپوه، له کاتی میوه سپی کردن و میوه قاشکردن دا، نا نه وه م بؤچی بوو؟

(۲) - ﴿ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ ﴾، بؤ نه وهی بزانی ! (کی بزانی؟ به پیی سیاق دیاره: دیاره عهزیزی میسر بزانی، چونکه یوسف له مالی نه واندا بووه)، که من به په نامه کیی خیانهت و ناپاکییم به و نه کردوه .

وشه ی: ﴿ بِالْغَيْبِ ﴾ پیش، لیره دا سی حالته تی ههن :

۱- دهمونجی په یوهست بیتهوه به بکمر (فاعل)هوه، یانی: کاتیک که من لهو نادیار بووم، ناپاکیم پی نهکردوه .

۲- دهمونجی ﴿يَالْقَيْبِ﴾، په یوهست بیتهوه به بهرکار (مفعول به)هوه، یانی: کاتیک که نهو نادیار بووهو له مال نهبووه، من ناپاکیم پی نهکردوه .

۳- یاخود په یوهست بیتهوه به شوین (مکان)هوه، یانی: له شوینیکدا که نهوی لی نهبووه، من ناپاکیم پی نهکردوهو، به چهرامی دهستم له گهل ژنه کهی دا تیکهل نهکردوه، هر چهنده نهو زوریش داوای کردوهو، دمورو خولم ههلاتوهو، ههولی په لکیشکردنی منی داوه !!
ننجا داوی نهو لیکولینهومیه، با بووی دمر بکهوی، که من ناپاکیم بهرانبهر نهکردوه .

(۳) - ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ﴾، بو نهوش که بزانی: خوا هیلی ناپاکان رینمایي ناگاو به نامانجی ناگهیهنی، واته: تاگو خه لک نهو یاسایه ی خوی بو دمر بکهوی، که هر که سی بیهوی: ناپاکی بکات، به نامانج ناگاو فیل و پیلانه کهی بی ناکام دمی، نهوش یاسایه کی خوی به، واته: لیړه دا یوسف دوو حکمه تان دهخاته روو، که داوی کردوه لیکولینهوه لهو ژنانه بکری، که دمستو په لی خویان برپوه :
په کهم : بو نهوهی عهزیزی میسر دلنیابی که: یوسف ناپاکی پی نهکردوه .

دووهم : بو نهوهی خه لکیش بزانی: هر که سیک خیانهتو ناپاکی بکا، فیل و پیلانه کهی به نامانج ناگاو بی ناکام دمیو، خوا ناهیلی نهو فیل و پیلانه ی تا سهر بیت، وهک گوردهواری خومان دهلین : (مهیدانی درویه کورته)، واته: سهره نجام بابای دروکار، درویه کهی لی ناشکرا دمی .

(۴) - ﴿وَمَا أَتَّبِعُ نَفْسِي﴾، من نهفسی خوشم به پاک ناگرم، نه مه جوریکه له خو به کهم گرتن له لایهن یوسف هوه، واته: وهک ئیددیعا یهک نالیم:

نهفسی من پاکه و چاکه و گوناهان ناکات، مه‌گهر له کاتیکدا که خوا بهزمیی بهو نهفسه‌ی من دابیته‌وهو و بیپاریزی، واته: به شان و شه‌وکه‌تی خوّم نانازمو، به پشت و قومتی خوّم نه‌بووه که پاک بوومو، تووشی گوناھو تاوان نه‌بووم، به‌ئکو خوا پاراستوومی .

(۵) - ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾، بیگومان نهفس زور فه‌رمانکه‌ره به خراپه: (كَثِيرَةٌ الْأَمْرُ بِالسُّوءِ)، زور دنه‌دمرو هاندهری خاومنه‌که‌یه‌تی بو خراپه و تاوان، نهفسیک که ته‌زکیه نه‌کراپی و ئیمان و ته‌قوای تیدا نه‌چه‌سپا بی، وهک حاله‌تی ناسایی و سروشتی خوئی، زور فه‌رمان دهکات به خراپه‌و، زور هاندرو دنه‌دمری خاومنه‌که‌یه‌تی به‌ره‌و خراپه، به‌لام نهفسیک که پاک بوو بیته‌وهو، ئیمان و ته‌قوای تیدا چه‌سپا بی و ته‌زکیه بوو بی، بیگومان حاله‌ته‌که‌ی له زور فه‌رمان کردن به خراپه‌وه، ده‌گورئ بو حاله‌تی نارامیی، چونکه خوا ﴿﴾ له قورئاندا، نهفسی به سی ته‌عبیر پیناسه کردوه :

أ- لیره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾، نهفس زور فه‌رمان دهکات به خراپه .

ب- له سوورپه‌تی (القیامة) دا، که ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ۱ ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ ۲، واته: نه‌خیر، سویند ده‌خوّم به‌ ره‌ژی قیامه‌تو، سویند ده‌خوّم به نهفسیک که زور سه‌رزهنشتو سه‌رکونه‌ی خاومنه‌که‌ی دهکات .

ج- له سوورپه‌تی (الفجر) یشدا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ۳، واته: نه‌ی نهفسی نارامگرتوو!

که‌واته: نهفس له نه‌سلی سروشتی خویدا: زور فه‌رمانکه‌ره به خراپه. دواپی که خاومنه‌که‌ی له‌گه‌لی خه‌ریک بوو، وای لیده‌کات، هه‌ر کات فه‌رمانی کرد به خراپه، لو‌مه‌ی خوئی بکاتو سه‌رزهنشتی خوئی بکاتو په‌شیمان بیته‌وه .

ئنجا له کۆتایی دا دهگاته حالهتی ئارامگرتن و ئۆخژن بۆ هاتن و سهقامگیر بوون له سههر جادهی شهریعت، که نهوه حالهتی ئارامگرتنه و نهوهش بهرزترین و چاکترین حالهت و قوناغه، که نهفسی به شههر پێی دهگات، له ئهنجامی ئیمان و تهقوادا.

(۶) - ﴿إِلَّا مَا رَجَمَ رَبِّي﴾، واته: نهفس زۆر فهرمانکهره به خراپه، مهگهر لهو کاته دا که پهرومردگارم بهزهیی بنوینن، یهکیک له تهفسیرهکان دهلی: (إِلَّا وَقْتِ رَحْمَةِ رَبِّي عَبْدُهُ بِأَنْ يُفِيضَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَالتَّقْوَى: مَا يَصْرِفُهُ عَنِ السُّوءِ)، مهگهر لهو کاته دا که پهرومردگارم بهزهیی به بهندهکهی خویدا بن، که ئیمان و تهقوایهکی به سههر دا برپێژن: له خراپه دووری بخاتهوه.

(۷) - ﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، بێگومان پهرومردگارم لیبوردهی به بهزهیه، لیبوردهی میهرهبانه، واته: لیبوردهیه بۆ که سێک که گوناها بکات، میهرهبان و به بهزهیه به بۆ که سێک که بههوی ههر له نهسلدا تووشی گوناها نهبن، به لکو گوناهاانی لای لابات و له گوناهاانی لای بدات .

ئیمه و امان تهفسیر کرد، که نهوه قسهی یوسف عليه السلام، که دهلی: ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿۵۴﴾ وَمَا أَتَرْتُ نَفْسِي﴾، به سێک له توێژمه وانیش، که زۆر بهیانن، گوتوو یانه: نهوه قسهی ژنه کهی عهزیزه وه ههر درێژهی قسه کهی نهوه، که بێشتر گوتی: ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْكُنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ، وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۵۱﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾، ئنجا نهگهر قسهی ژنه که بن، واته: من بویه نهو شایه دهبه ددهم بۆ یوسف، تاکو بزانی که کاتیک نهو لیره نه بووه، من ناپاکیبم بهرانبهر نه کردوه و بهرانبهری خائین نه بووم، کاتیک هاتۆته دهمی شایه دیی دان، به ههق شایه دهبم داوه .

دهلین: نهوه ههر لهوئ دموهشیتتهوه بلئ: ﴿ وَمَا أُبْرِيئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ﴾، من نهفسی خووم به پاک ناگرم، نهفس زور فهرمان
دهکات به خراپه، چونکه نهفسی نهوه فهرمانی پی کرد به خراپهوه، نهوه
قهسهیه لهوئ دموهشیتتهوه، زور له توئزمرهوانی قورئان وایان لیکداومتهوه،
بهلام وهک پیشتیش باسم کرد: من بئیم وایه نهوه قسهیه قسهی یوسوفه
الطَّيِّبَةَ به چهند بهلگهیهک:

بهلگهی بهکم: نهوه ژنه بوئ نیه بلئ: ﴿ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ ﴾،
بوئیه نهوه شایهدهیه ددهم، تاگو یوسوف بزانی که کاتی نهوه لییره نهبووه،
خیانهتم پی نهکردوه، چونکه نهوه ژنه خیانهتی به یوسوف کرد، له
غیابی وی داو بوختانی پی کرد، چهند سالان یوسوف، به هوئ بوختان
پیکردنی نهوه ژنهوه، له بهندیخانهدا مایهوه!

بهلگهی دووهم: له قورئاندا سیاق زوو زوو دهگورئو، به سهلیقه دهمزانرئ
که نایا نهوه قسهیه، هی قسهکههرکهی پئیشیه، یاخود هی قسهکههریکی
دیکهیهوه، ههر کهسێک سهرنجی نایهتهکانی قورئان بدات، نهوه زور به
ناشکرا دیاره .

بهلگهی سببهم: لهوه ژنه ناوهشیتتهوه بلئ: ﴿ وَمَا أُبْرِيئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ
لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾، لهبههر چی! لهبههر
نهوهی نهوه خوای نهناسیوهو بتههرست بووه، کهواته: لیردها باسو
خواسی خواو باسی سیفهتهکانی خوا وهک: لیبوردهیی و میهرهبنایی
بهزمیی نواندن، نهوه بهراستی قسهی بابایهکی خواناسهوه، نهوه نافرتهوه
قهومهکهشی به گشتی، (واته: خهلکی میسر) بتههرست بوونو، شتانی
دیکهیان به پهرومردگاری خوئان زانیون .

بەلگەى چوارەم : (الْقُرْطُبِي) لە تەفسىرەكەى خۇيدا^(۱) ھەردوو رايەكەى ھىناون، دوايى گوتوويەتى: (قُلْتُ: إِذَا احْتَمَلَ أَنْ يَكُونَ مِنْ قَوْلِ الْمَرْأَةِ، فَالْقَوْلُ بِهِ أَوْلَى حَتَّى تُبْرَى يَوْسُفَ مِنْ حَلِّ الإِزَارِ وَالسَّرَاوِيلِ)، واتە: گوتەم: ئەگەر گوتەن: دەگونجى ئەو دە قسەى ژنەكە بى، وا باشترە بە قسەى وى دابنئىن، تاكو يوسوف لەو دەوور بەخەينەو دەكە لە ھەندى حىكايەتەندا، ھاتە: دۇخىنى كەردبىتەو دەو، شەرۋالى دانابى !

واتە: بۇ بەرپەرچدانەو دەى ئەو دەو حىكايەتەنە، ئەو رايە پەسندە كەرى كە قسەى ژنەكە بى.

بەلام ئىمە دەك گوتەن ئەو حىكايەتە بەسەرھاتەنە، ھەرچەندە لە كۆمەلئىك رىوايەتەشدا ھاتوون بەلام ھىچيان ئەسل و ئەساسيان نىەو، ھەموويان لە خاومەن كەتئىيان و مەرگىراون و، ھىچيان سىاقى ئايەتەگان و بىژەى ئايەتەگان نايانگەيەن، دەك بىشتەر باسەن كەردو دووبارەى ناكەينەو، كەواتە: ئەگەر ئەو دە پاساوى ئەو بى، كە ئەو قسەيە بە قسەى ژنەكە دابنئى، تاكو ئەو دەو لەو حىكايەتەندا ھاتە، لە يوسوفى دوور بەخەينەو، كە گوايە: خەرىك بوو لەگەل ئەو ئافرەتە دەست تىكەل بكات! ئەو دە پاساوىكى بئەيىزە، چونكە ئەو حىكايەتەنە ئەسل و ئەساسيان نىە .

بەلگەى پىنجەم : لەسەر ئەو دە كە ئەو قسەيە قسەى يوسوفە عليه السلام

ئەو مەيە كە : يوسوف مەبەستى بوو پاكىي خۇى بۇ عەزىزى مىسەر دەرىخات، نەك ژنەكە، ژنەكە مەبەستى نەبوو پاكىي خۇى بۇ يوسوف دەرىخات، چونكە دواى ئەو دە كە شەش ھەوت سالان يوسوف لەسەر بوختانى ئەو ژنە گىراو، ئىستا پاكىي چى بۇ دەردەخات! ھەلئىستەكەى زۇر ئاشكرايەو، پىويست بە حىكايەتەنە ناكات، دەك كوردەوارىي خۇمان دەلئىن : (پاش بارانان كەپەنەك)، دواى ئەو دەو يوسوف شەش ھەوت سالان لە زىندان دا بوو، بە ھۇى بوختانى ئافرەتەكەو، ئىستا ئەو ئافرەتە بە

دېرۇ ژوانەوہ^(۱) بلىن: من ناپاكييم پىن نەكردوہ، ئەدى ئەوہ نيە ناپاكيي پىن كرىدا! بەلئى يوسوف پىويستى بەوہ بووہ عەزىزى مىسر بزائى كە يوسوف پاكە، نەك ئەو ئافەرتە ويستىبىتى يوسوف قەناعەت پىن بىننى، كە خىانەتى پىن نەكردوہ، چونكە يوسوف تازە قەناعەتى نايەت و بەھۇى ئەو خىانەت و بوختان پىكردنەى ئەوہوہ، شەش حەوت سال لە بەنديخانەدا ماوہتەوہ .

ئىنجا بېگومان ئەو قسەيەى يوسوف عليه السلام ھەر برىتيە لە خو بە كەمگرىي و خاكىي بوونى، كە دەلئى : ﴿ وَمَا أْبْرِيُّ نَفْسِي ﴾، چونكە زۆر لە توپزەروەوانى قورئان ئەومىيان لى بوۋتە ئىشكال، كە چۆن يوسوف گوتتويەتى: نەفسى خۆم بە پاك ناگرم! بەلام ھىچ ئىشكال نيەو، مروفى مسولمان نابى خۆى پىن چاك بى، دوايىش كە دەلئى: ﴿ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ﴾، نەفس زۆر فەرمان دەكات بە خراپە، مەگەر پەرورەدگارم بەزەيى بنويئى، قسەكەى زۆر راستەو، يوسوفىش ئەگەر خوا نەيپاراستىبايە، تووشى گوناح دەبوو، ھەر كامىك لە ئىمەش ئەگەر خوا نەمانپارىئى، شەيتان و نەفس بەسەرماندا زال دەبن، قسەكەى زۆر واقىعيە، ئەوہ ھەم بو پىغەمبەرانىش وايەو، ھەم بو غەيرى پىغەمبەرانىش، ئىنجا بەراستىش ئەگەر ھاتباو پىغەمبەران بە بى زەحمەت و ئەرك كىشان، تاەتبان ئەنجامدابايەو، لە گوناح دوور بوونايە، ئەو كاتە پاداشتبان نەدەبوو. وەك چۆن بو فرىشتەكان ئازايەتى نيە، كە گوناح ناكەن، چونكە ھەر سروشتبان وايە گوناح نەكەن، كەواتە، گوناھ نەكردنى كەسنىك، ئازايەتايە. كە بتوانى گوناح بكات، بەلام كە گوناح كردنى لە ئەسل لە باراندا نەبى. لە سروشتيدا نەبى، ئەو كاتە ئازايەتى نيە گوناح نەكات، ھەر وەك تاەت كردنى كەسنىك ئازايەتايە، كە بتوانى تاەت نەكات، بەلام كەسنىك كە نەتوانى تاەت نەكات، تاەت كردنەكەى ئازايەتى نيە، ھى فرىشتان ئازايەتى نيە، كە تاەت بو خوا ئەنجام دەدەن، سروشتەكەيان وايە كە دەبى تاەت بو خوا ئەنجام بدەن .

۱ - دېرۇ ژوانەوہ : بە درمگەوہ، بەكاوہخۆ .

مەسەلەى چوارەم : دووبارە ناردنەوهى پادشا بە دوای یوسوف دا، تاكو بىكاتە هاوكارى تايبەتیی خوئی له حوكمرانیى دا، ئنجا پاش دواندى :
(دوای ئەوهى له دوای ناردوه و دواندووێهەتى و لەگەلى دانىشتوه)
راگەياندى ئەوه كه یوسوف لەلای وى بەرێزو ئەمىنداره :

وهك خوا دەفەرموئ : ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُنِي بِدَعِ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ۝٥١﴾ .

شیکردنەوهى نەم نایبەتە لە چوار بەرگەدا

(۱) - ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُنِي بِدَعِ ﴾، پادشایەگە، گوتى: بۆمى بێنن، واتە: بۆ جارى دووهم دوای ئەوهى پادشا لەسەر داواى یوسوف لیکۆلینەوهى کرد، لە پروداوى دەست و پەنجەى خو بڕینی ژنەگان، لە مالى عەزیزی میسردا، لە کاتی میوه خواردندا، ئنجا چاوگەوتنیان بە یوسوف عليه السلام و سەرسام بوونیان پێى. كه گوتیان: ئەوه بەشەر نیه و فریشتەیهكى بەرپێزه، دوای ئەوهى پادشا لیکۆلینەوهى لهوبارهوه کردو، پاکیهتیی یوسوف دەرکەوت، بە شایهیدی ئافەرتهگان هەموویان و، بە شایهیدی دانی ژنەگەى عەزیزی میسریش، لەسەر خوئی، وهك ئەستۆ پاکیی و بەرپێز پاکیی بۆ یوسوف، دوای ئەوه دووبارە پادشا گوتى: بۆمى بێنن، یوسوفم بۆ بێنن .

(۲) - ﴿ اَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي ﴾، واتە: تايبەتى دەكەم بە خوّمهوه، بۆ خوّمى هەلدمبژێرم، ﴿ اَسْتَخْلِصُهُ ﴾، (أَي: أَجْعَلُهُ خَالِصًا لِنَفْسِي خَاصًّا، فَلَا يُشَارِكُ فِيهِ أَحَدًا)، واتە: تايبەتى دەكەم بە خوّمهوه، كه هیچ كەس بەشى پێوه نەبێ، واتە: تايبەتى دەكەم كه لەلای من بێ، بۆ ئەوهى راپوێژى پێ بکەم و هاوکارم بێ له حوكمرانیى دا، وهك سەرۆك وەزیران، ئەگەر پادشا هەبێ، سەرۆك وەزیران هەموو کارەگان هەلدمسوورپێنى، وهك جیگری پادشا کاروبارەگان له جیاتی پادشا هەلدمسوورپێنى و، دەبیتە هاوکارى.

(۳) - ﴿ فَلَمَّا كَلَّمَهُ ﴾، دواى نه‌وهى دواندى، واته: دواى نه‌وهى یوسوفى بانگ کرد، قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا کردو دواندى، له عه‌قل و سه‌لیقه‌ی تیگه‌یشت، زانى چهند کارامه و دانایه! چهند پاکه! چهند سیفمت بهرزو ناکار په‌سنده! ﴿ فَلَمَّا كَلَّمَهُ ﴾ نه‌وه هم‌ووی ده‌گریته‌وه، به‌لام خواى شارمزا زور به کورتیی فهرموویه‌تی، واته: دواى نه‌وهى دواندى، لیبی تیگه‌یشت و پیی ناشنا بوو .

(۴) - ﴿ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴾، (پادشا) گوتی: تو نه‌مرو له لای نیمه خاومن پیگه‌ی و خاومن پایه‌ی و، تو نه‌مینداریشی، متمانه پی‌کراوو باوهر پی‌کراوی .

﴿ مَكِينٌ ﴾، (صِفَة مُشَبَّهَةٌ مِنْ مَكَّنَ، أَي صَارَ إِذَا مَكَانَةً)، (مَكَّنَ)، واته: نه‌وه کسه بوو به خاومن پیگه، خاومن پایه، ننجاً ﴿ مَكِينٌ ﴾، (صِفَة مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ) له کرداری (مَكَّنَ) .

﴿ أَمِينٌ ﴾، (الْأَمِينُ: فَعِيلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ، أَي مَأْمُونٌ عَلَى شَيْءٍ، أَي: مَوْثِقٌ بِهِ فِي حِفْظِهِ)، (أَمِينٌ) له سه‌رکیشی (فَعِيلٌ) ه، به‌لام به مانای (مَفْعُولٌ) ه، واته: به نه‌میندار دانراو، به پاک دانراو، متمانه پی‌کراوو بو پاراستنی شتیک .

هه‌لبه‌ته پادشا که به یوسوف ده‌لی: ﴿ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴾، نه‌م دوو سیفمه‌ته کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو خه‌سه‌ته‌کانی حوکم‌پرانیبین، چونکه که‌سێک خاومن پیگه و پایه و ده‌سترپویشتوو بی‌و، به‌رپیزو به حورمهت بی‌و، متمانه پی‌کراوو بی، که نه‌و شته‌ی پیی ده‌سپیردری، پاریزه‌ریه‌تی، نه‌وه نه‌م دوو سیفمه‌ته کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو نه‌و سیفمه‌تانه‌ن، که بو حوکم‌پرانیبی پی‌ویستن .

مهسه‌له‌ی پینجه‌م : داواکردنی یوسوف علیه‌السلام له پادشا که کاروباری

ئابووری ولاتی پین بسپردری، چونکه پاریزمیری زانایه :

وهك خوا دمفهرموی : ﴿ قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴾ ﴿۵۵﴾ .

شیکردنه‌وه‌س نهم نایه‌ته له دوو برکه‌دا

(۱) - ﴿ قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ﴾ ، یوسوف به پادشای گوت: له‌سه‌ر

عه‌مباره‌کانی زهوی دامبئی، بکه به به‌رپرسی نهو شتانه‌ی که نازووقه‌یان

تیدا عه‌مبار کراوه‌و هه‌نگیراوه، هه‌لبه‌ته لیره‌دا که ده‌لی : ﴿ خَزَائِنِ

الْأَرْضِ ﴾ ، نهم وشه‌یه : ﴿ الْأَرْضِ ﴾ ، نه‌لیضو لام (ال)ی ته‌عریفه، به‌لام بو

(عه‌د)، واته: سه‌ر زه‌مینی ولاتی میسر.

(۲) - نجا پاساوو به‌نگه دینیته‌وه، که بوچی ببیته به‌رپرسی کاروباری

ئابووری و دارایی، ده‌لی: ﴿ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ﴾ ، بیگومان من پاریزمیری زانام،

واته: پاریزمیرم بو هه‌ر شتیک که پیم بسپردری، زاناو شاره‌زاشم به

چونیه‌تی به‌رپوه‌بردنی .

کورتە باسێک لە بارە‌ی رە‌ه‌وایی و ناپەرە‌وایی داواکردنی بە‌رپرسیاریتییه‌وه

لێ‌رده‌دا پێ‌ویسته‌ کورتە باسێک بکە‌ین، دەر‌بارە‌ی رە‌ه‌وایی و ناپەرە‌وایی
داواکردنی بە‌رپرسیاریتییه‌وه :

کە‌ یوسف عَلَيْهِ السَّلَام داوا دە‌کات بکریته‌ بە‌رپرسی کاروباری دارایی ولاتی میسر،
بە‌ زاراوه‌ی ئیستا: بیکاته‌ وه‌زیری نابوو‌ری، یان وه‌زیری دارایی، کە‌ رهن‌گه‌
ئە‌و کارە‌ی بە‌ یوسف سپێ‌ردراوه‌، هەر کام لە‌ کاروباری نابوو‌ری و دارایی
پێ‌که‌وه‌ کۆبکاته‌وه‌، زانیان ئیشکالیکیان بو‌ پە‌یدا بووه‌، ئە‌ه‌ویش ئە‌وه‌یه‌ کە‌
ئایا دە‌گونجێ‌ ئینسان خۆی داوای بە‌رپرسیاریتی بکات ؟

بو‌ وینه‌ (ابن‌ العری) لە‌ کتیی (أحكام القرآن)^(۱) دا، دە‌ئێ‌: { كَيْفَ سَأَلَ
الإِمَارَةَ وَطَلَبَ الْوِلَايَةَ، وَقَدْ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَام لِسَمْرَةَ: (لَا تَسْأَلِ الإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِن سَأَلْتَهَا
وَكَلْتِ إِلَيْهَا، وَإِنْ لَمْ تَسْأَلْهَا أُعِنْتَ عَلَيْهَا)^(۲) وَقَدْ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَام: (لَنْ أَوْ لَأ
نَسْتَعْمِلُ عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ)^(۳) .

واته‌: چۆن یوسف داوای بە‌رپرسیاریتی کردوه‌، لە‌ حالێ‌کدا کە‌ پێ‌غه‌مبەر
عَلَيْهِ السَّلَام بە‌ عە‌بدوررە‌حمانی کو‌ری سه‌موره‌ی فه‌رمووه‌: داوای بە‌رپرسیاریتی
مه‌که‌، چونکە‌ ئە‌گەر تۆ بە‌رپرسیاریتی و سه‌ره‌پرشتیاریتیت پێ‌ بسپێ‌ردری،
له‌سه‌ر بناغه‌ی ئە‌وه‌ی خۆت داوات کردوه‌، حه‌واله‌ی ئیشه‌که‌ت ده‌کری، به‌لام

(۱) ج ۳، ص ۵۹.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۶۲۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۶۵۲).

(۳) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۶۹۲۳).

ئه گهر بی ئه وهی خوۆت داوای بکهی، بهرپرسیاریتییت پی پسیپردری، له سهری هاوکاری دهگری .

ههروهها پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی: هه رگیز ئیغه ئه وه کاره ی خوۆمان به کهسیک ناسپیرین که بیهوی و داوای بکات .

لیره دا (ابن العربي) ئه وه پرسیاره دهکات، دوایی دهئی: { وَعَنْ ذَلِكَ أَرْبَعَةٌ أَجْوِبَةُ : الْأَوَّلُ : أَنَّهُ لَمْ يَقُلْ : إِنِّي حَسِيبٌ كَرِيمٌ، وَإِنْ كَانَ، كَمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : (الْكَرِيمُ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ ابْنُ الْكَرِيمِ يُوسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ بْنِ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ) ^(۱)، وَلَا قَالَ : إِنِّي مَلِيحٌ جَمِيلٌ، إِنَّمَا قَالَ : إِنِّي حَفِيزٌ عَلِيمٌ، سَأَلَهَا بِالْحَفِيزِ وَالْعِلْمِ، لَا بِالْحَسَبِ وَالْجَمَالِ .

الثَّانِي : سَأَلَ ذَلِكَ لِيُوصَلَ إِلَى الْفُقَرَاءِ حُطُوظَهُمْ لَا لِحَظِّ نَفْسِهِ .

الثَّالِثُ : إِنَّمَا قَالَ ذَلِكَ، عِنْدَ مَنْ لَا يَعْرِفُهُ، فَأَرَادَ التَّعْرِيفَ بِنَفْسِهِ، وَصَارَ ذَلِكَ

مُسْتَثْنَى مِنْ قَوْلِهِ : ﴿ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ الجهم .

الرَّابِعُ : أَنَّهُ رَأَى ذَلِكَ قَرْضًا مُتَعِينًا عَلَيْهِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ هُنَاكَ غَيْرُهُ} .

واته : بو ئه وه پرسیارو ئیشکاله، چوار وه لام هه ن :

یه کهم : یوسوف نهیگوت : من خاوهن ره چه نه کیکی بهرزمو پیاویکی بهرپیزم

هه رچهنده واشبووه، وهک پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی: بهرپیزی کوری

بهرپیزی کوری بهرپیزی کوری بهرپیز: یوسوفی کوری یه عقووی کوری

ئیسحافی کوری ئیبراهیم، وهک له سه حیجی بوخاری دا هاتوه، ههروهها

نه شیگوت: له بهرئه وهی قوۆز و جوانم، به لکو گوتی: من پاریزم زانام،

واته: ئه وه دوو سیفه تهی خوۆی، کردنه پاساوی بهرپرسیاریتی کردن، که

ئه وه شته ی پی پسیپردری، دهیپاریزی و لیشی شارمزیه، نهک به

ره چه نهک و به جوانیی و دیمه نی خوۆی داوای بهرپرسیاریتی بکات .

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۹۶۸۱)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۱۴۲)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۱۷۳۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ:

(۳۵۷۹)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْمٍ: (۸).

دوۋەم : بۆيە داۋاي بەرپرسىيارىتىيى كىرد، تاكو بەشى ھەزارو نەدارەكان

بگەيەنىتە ئەوان، نەك بۇ ھىنانەدى ئامانجىكى تايبەتى خۇي .

سېيەم : بۆيە وايگوتوۋە تاكو خۇي بە كەسىك بناسىنىۋ بە خەلكىك

بناسىنى، كە نايانسن، كەواتە: لىرەدا ئەۋە ھەلاۋىردراۋە لە حوكمى ئەۋ قەسەيەي

خۇاي دادگەر كە دەفەرموي: ﴿ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ﴾ ﴿ ۳۳ ﴾

النجم، واتە: خۇتان بە چاك دامەنىن، خوا دەزانى كى پارىزى لى دەكات .

چوارەم : يوسوف زانيويەتى كە لەۋ كاتەدا ئەۋ كارە لەسەر ئەۋ بۆتە

پىۋىستىيەكى تايبەتو بۆتە فەرزى عەين، چونكە كەسى دىكە نەبوۋە

ئەۋ كارە ۋەنەستۇ بگرى .

ئىنجا كاتىك ئىنسان بزانى كارىكى پىۋىستو بەرزەۋەندىيەكى گشتى

خەلك، پەكى لەسەر ۋى كەوتوۋە، لەسەرى پىۋىستە شانى بداتە بەر، با بە

داۋاكردنى خۇشى بى، مادام بۇ مەبەستى تايبەتى خۇي نەبى .

(القرطبي) لەۋبارەۋە لە (الجامع لأحكام القرآن)دا،^(۱) ھەندى قەسە دىنى

دەلى: { قَالَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ: فِي هَذِهِ الْآيَةِ مَا يُبَيِّحُ لِلرَّجُلِ الْفَاضِلِ أَنْ يَعْمَلَ

لِلرَّجُلِ الْفَاجِرِ، وَالسُّلْطَانَ الْكَافِرِ، بِشَرْطِ أَنْ يَعْلَمَ أَنَّهُ يَفُوضُ إِلَيْهِ فِي فِعْلٍ لَا

يُعَارِضُهُ فِيهِ، فَيُصْلِحُ مِنْهُ مَا شَاءَ، وَأَمَّا إِذَا كَانَ عَمَلُهُ بِحَسَبِ اخْتِيَارِ الْفَاجِرِ

وَشَهَوَاتِهِ وَفَجُورِهِ، فَلَا يَجُوزُ ذَلِكَ } .

واتە: ھەندىك لە زانايان گوتوۋىانە: لەم نايەتەدا بەلگەي ئەۋە ھەيە كە

بۇ پىاۋى باش دروستە كار بكات لە لاى بەرپرسىكى تاۋانبارو دەستەلاتدارو

حوكمپرانىكى كافر، بە مەرجىك بزانى: لەۋ كارەدا كە پى دەسپىرى، دەستكراۋەي

دەكاتو بەرھەلىستى ناكات، ئەۋىش دەستى ناۋەلا دەبى، بە كەيفى خۇي ئەۋ

شتەي كە بە چاكى دەزانى بىكات، بەلام ئەگەر كارەكەي بە پى ھەلپزاردى

باباي حوكمپرانى خراپەكار بوۋو بە پى ئارمىزۋى ۋى تاۋانەكانى بوو، ئەۋ

كاتە بۆي نىە، ھىچ كارىكى بۇ ۋەنەستۇ بگرى .

تویئینه وهی نهم نایه‌ته له شه‌ش برگه‌دا

(۱) - ﴿ وَكَذَلِكَ ﴾، واته: هەر بهو شیوهیه، یانی: وهك ئهو چاکه له‌گه‌لدا کردنانه‌ی پێشوو، چاکه‌مان له‌گه‌ل یوسوف کرد، که بریتی بوو له نيزيك خستنه‌وه‌ی یوسوف له دلی پادشا، پێشتریش دهربازکردنی له بیرو دهربازکردنی له بهندیخانه، ئاوا بهو شیوهیه: یوسوفمان دهست رۆیشتوو کرد له‌سه‌ر زهمینی میسردا .

(۲) - ﴿ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ﴾، واته: یوسوفمان دهست‌رۆیشتوو کرد له‌سه‌ر زهمیندا، که مه‌به‌ست پێی ولاتی میسره، واته: کردمانه‌ خاومن ده‌سه‌لات .

(۳) - ﴿ يَتَّبِعُوا مِنَّا حَيْثُ يَشَاءُ ﴾، له هەر شوینیک که ویستبای، تێیدا نیشته‌جێ ده‌بوو، واته: ده‌هاتو ده‌جووو ته‌سه‌رووفی ده‌کرد له ولاتی میسردا .

ئهمه‌ش مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که له ولاتی میسردا به‌ که‌یفی خو‌ی ته‌سه‌رووفی ده‌کرد: له هەر شوینیکی ویستبای، تێیدا نیشته‌جێ ده‌بووو، کاروباره‌کانی سه‌رجه‌م ولاته‌که‌ی به‌رپۆه‌ده‌برد .

(۴) - ﴿ نَصِيبٌ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ ﴾، په‌رحمه‌تو به‌زهمی خو‌مان ده‌که‌ینه پشک و به‌شی هەر که‌سێک که بمانه‌وی .

به‌لام بیگومان ویستی خو‌ای په‌رومردگاریش به‌ دوای زانیاریی و حیکمه‌ته‌که‌ی ده‌که‌ویو، کاری خوا هیچی له‌ گۆتره‌ نیه، له خو‌وه پشک و به‌ش نادات به‌ که‌سو، له خو‌وه‌ش که‌س بێ به‌ش ناکات .

(۵) - ﴿ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، پاداشتی چاکه‌کارانیش به‌ فیرۆ ناده‌ین و زایه‌ی ناکه‌ین .

(۶) - ﴿وَلَا جُرْأَآخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَاكُنُوا يَتَّقُونَ﴾ ، پاداشتی دوارپوزیش باشتهر بؤ ئه‌وانه‌ی که بر وایان هیناوه و به‌رده‌وام پاریزیان ده‌کرد، بؤیه‌ش ئیمانی به کرداری رابردوو (فعل الماضي) هیناوه: ﴿ءَامَنُوا﴾ ، چونکه: (فَهُوَ عَقْدُ الْقَلْبِ الْجَازِمِ دَفْعَةً وَاحِدَةً)، ئیمان بریتیه له دل چه‌سپاندنی یه‌کلاییکه‌روه، به یه‌کجار، له‌سه‌ر بر وایان پئیه‌نیانی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ده‌بی بر وایان پئ بهینریو، بؤیه‌ش باسی ته‌قوای به (فعل المضارع) کرده: ﴿وَاكُنُوا يَتَّقُونَ﴾ ، چونکه ته‌قوا هه‌میشه تازه ده‌بیته‌وه، به‌هوی تازمبوونه‌وه‌ی هؤ‌کاره‌کانی فه‌رمان و فه‌ده‌غه‌و، جیا‌وازی کاته‌کان و کرده‌وه‌کان و شوینه‌کانه‌وه .

له به‌یمانی گؤندا ئاوا باسی ئه‌وه کراوه، که چؤن یوسوف له ولاتی میسرپدا کراوه به ده‌سترؤیشتووو خاوه‌ن ده‌سته‌لات، له‌لایه‌ن پادشاوه، له ژیر ئه‌م ناوونیشانه‌دا :

{يُوسُفُ يُصْبِحُ حَاكِمَ الْمِصْرَ} {يُوسُفُ دَه‌بِته حوکه‌مرانی میسرپ} :

{ثُمَّ قَالَ فِرْعَوْنُ لِيُوسُفَ: هَا أَنَا قَدْ وَتَيْتُكَ عَلَى كُلِّ أَرْضِ الْمِصْرَ. وَتَزَعُ فِرْعَوْنُ خَاتِمَهُ مِنْ يَدِهِ وَجَعَلَهُ فِي يَدِ يُوسُفَ، وَأَلْبَسَهُ ثِيَابَ كِتَانٍ، وَوَضَعَ طَوْقَ ذَهَبٍ فِي عُنُقِهِ، وَطَوْقَ عُنُقِهِ بِقِلَادَةٍ مِنْ ذَهَبٍ، ثُمَّ أَرْكَبَهُ مَرْكَبَتَهُ الثَّانِيَةَ، وَنَادَا: ارْكَعُوا أَمَامَهُ، وَأَقَامَهُ فِرْعَوْنُ عَلَى كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ. وَقَالَ فِرْعَوْنُ لِيُوسُفَ: ((أَنَا فِرْعَوْنُ، وَلَا أَحَدَ يُمْكِنُ أَنْ يُحْرِكَ سَاكِنًا فِي كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ بغيرِ إِذْنِكَ، وَدَعَى فِرْعَوْنُ اسْمَ يُوسُفَ: (صَفْنَاتٍ فَعْنِيحَةٍ) وَمَعْنَاهُ بِالْمِصْرِيَّةِ مُخْلِصُ الْعَالَمِ وَحَافِظُ حَيَاةٍ))، وَزَوَّجَهُ مِنْ أَسْنَاتِ بِنْتِ فَوْطِي فَارَعَ كَاهِنَ أُونٍ، فَدَعَى اسْمَ يُوسُفَ فِي جَمِيعِ أَرْجَاءِ مِصْرَ} (۱).

واته: دواپی فیرعه‌ون به یوسوفی گوت: ئه‌وه من هه‌رچی سه‌ر زه‌وی میسرپه خسته‌مه ژیر رکیفی تو، ئنجا فیرعه‌ون {پیشتر گوتمان: حوکه‌مرانی ئه‌و به‌شه‌ی

(۱) التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس العهد القديم، سفر التکوین الإصحاح : ۴۱، ص ۱۰۶.

که یوسوفی لئ بووه، فیرعهون نهبووه، پئی نهگوتراوه: فیرعهون و پئی گوتراوه: مهليک، بهلام به هر حال لهویدا وا هاتوه { نهنگوستیلهکهی خوی له پهنجهی دارنی و خستییه پهنجهی یوسوفهوهو بهرگو و پۆشاککی فاختیرو زۆر نایابی کهتانی کرده بهری، گهردن بهندیکی زیری کرده گهردی { دیاره عادمتی حوکمران و پادشایهکان وابووه }، وه له دووهمین عارمبانهی خویدا سواری کرد، { واته: لهوهی خوی دا نا، لهوهی دواي خوی } و، بانگیان کرد بۆ ئهوهی (خهلك) لهبهردهم یوسوفدا بچهمینهوهو، کردیه سهربهرشتیاری ههموو سهرزهمینی میسر، ئنجا فیرعهون به یوسوفی گوت: من فیرعهونم، هیچ کهسیک لهسه زهمینی میسر، به بی مؤلهتی تۆ دهست ناداته هیچ شتیك و هیچ شتیك ناجوولینی، ئنجا فیرعهون ناوی له یوسوف نا: صهفنات فهعنیحه، ئەمەش مانایهکهی له میسرپی گۆندا، (واته: دهربازکهرو رزگارکهری دنیاو پارێزهری ژیان)، ئەسناتی کچی فوتی فارمعیشی کرده هاسهری، که کاهینی ئوون بووهو، ناوی یوسوف له ههموو سه زهمینی میسریدا بلأوبۆوه .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى نۆمىم

پېناسەھى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان پېنج (۵) ئايەت دەگرېتە خۇي، ئالقەھى ھەشتەمى زنجىرەھى بەسەرھاتى يوسوف لەو پېنج ئايەتەدا خراومتە روو، كە ئايەتەگانى: (۵۸ تا ۶۲)ن، لەو پېنج ئايەتەدا باسى ھاتنى براپەگانى يوسوف عليه السلام كراو، واتە: دە (۱۰) براپەگانى كە لە داىكى خۇي نەبوون، ھاتنىيان بۇ مىسر لە كاتىكدا كە ھەوت سالى گرانىي دەستيان پىكردو، پاش ئەوھى كە ھەوت سالى ھەرزانىي پىر بەرھەم دەرامەت، تىپەريون، ھاتوون بۇ مىسر بۇ كرپنى ئازووقە، ئنجا كاتىك وەزوور كەوتوون لە يوسوف، لەو شوپنەھى كە يوسوف لىي بوو، يەكسەر ئەوانى ناسىوتمەو، بەلام ئەوان بەو ئاشنا نەبوون، نەيانناسىوھو نەيانزانى ئەوھ يوسوفە .

ئنجا كاتىك بارەگانى ئازووقەھى بۇ ئامادەكردوون، پىي گوتوون: دەبى براپەك كە لە بابتانەو داىكتان جىايە، بۇم بىنن، ئەگەرنا جارىكى دىكە روو لەم ولاتە نەكەنەو بۇ ئازووقە، كە بىگومان ئەو قسەھى يوسوف، قسەھى دىكە لە پىشدا كراون، وەك دوایى لە درىزەھى تەفسىرکردنى ئەم ئايەتانەدا باسى دەكەين، ئەوانىش بەلئىنى پىدەدەن: ھەول لەگەل بابيان بەن، بۇ ئەوھى ئىقناعى بکەن، ئەو براپەھيان لەگەل بنىرى .

ئنجا يوسوف بە غولامە بەردەستەگانىشى دەلى: نرخى ئازووقەكەھيان بۇ بخەنەو نىو بارەگانىيان، ئەو دەست ماھى كە ئازووقەھيان پى كرپو، بۇيان بخەنەو نىو بارەگانىيان، بەلكو كە زانىيان نرخەكەھيان بۇ گىردراوتمەو،

دەست مایەکهیان خراوتە نیو بارەکانیان، بگەرێنەوه بوۆ میسر، واتە: زیاتر
متمانە پەیدا بکەنەوه، بەو حوکمرانە میسر، یاخود لەبەر ئەوهی بە
حەرامی دەزانن ئەو ئازوووقەیان بەبێ بەرانبەر وەرگرتو، پێیان وابوو بێ: بە
هەڵە خراوتە نیو بارەکانیان، ئەوه هاندەریان بێتو پالنهريان بئ بوۆ
گەرانهوه .

﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۸﴾ وَلَمَّا
 جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُنُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنَ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا
 خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۵۹﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ﴿۶۰﴾ قَالُوا
 سَنُرُودُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ
 لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقَلِبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۶۲﴾ ﴾

مانای وشە بە وشەی نایەتەکان

{ } بۆ بڕایەکانی یوسف هاتن بۆ میسر بۆ نازوو قە کرین، کە لێی و مزوور کەوتن یە کسەر ئەو (یوسف) ئەوانی ناسیەوه، بەلام ئەوان ئەویان نەناسی ﴿٥٨﴾ ئنجا کاتیک ئەو نازوو قەو پێداویستی یە بۆی هاتبوون، بۆی ئامادەکردن، گوتی: بۆ بڕایەکتان کە لە بابتانە، { بەلام دایکتان جیایە } بۆم بێنن، { بزانیام راست دەکەن کە دەلێن: دوازدە برا بووین و یەکیکمان فەوتاووه، دایکی جیابوو و بۆ بڕایەکی ماوه لە دایکی خۆی }، ئایا نابینن کە من پێوانە بە تەواوی بۆ کرپاران دەپێوم ﴿٥٩﴾ هەرودها من باشترین خانە خویم، ئنجا ئەگەر بێت و بۆمی نەهینن، ئەوه لەلای من { نازوو قەتان چنگ ناکهوی } بۆتان نابێورئ و توخنی من (وولات) یش مەکهون ﴿٦٠﴾ گوتیان: بێگومان هەول لەگەڵ بابی دەدمین ئیقناعی بکەینو، لەگەڵمان بێنێرئ و ئیمە هەر دەیهینن ﴿٦١﴾ یوسف بە گەنجە خزمەتکارەکانی خۆی گوت: دەستمایە که یان بۆ بخەنەوه نیو بارەکانیانەوه، بەلکو کە گەرانەوه لای کە سوکاریان، پێی بزانی، بەلکو بگەرێنەوه بۆ میسر { بۆ کرینی نازوو قە دیکە } ﴿٦٢﴾ .

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَعَرَّفَهُمْ)، واته : نهو په کسه نه وانی ناسییه وه، (المَعْرِفَةُ وَالْعِرْفَانُ: إِذْرَاكُ الشَّيْءِ بِتَفَكُّرٍ وَتَدَبُّرٍ لِإِثْرِهِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الْعِلْمِ، وَيُضَادُّهُ الْإِنْكَارُ وَأَصْلُهُ مِنْ عَرَفْتُ أَي: أَصَبْتُ عَرَفَهُ أَي: رِيحَهُ أَوْ أَصَبْتُ عَرَفَهُ أَي: خَدَّهُ)، دهلی: (مَعْرِفَةُ) و (عِرْفَان)، بریتیه له په ببردن به شتیک و زانینی شتیک له نه نجامی بیرلیکردنه وه و تیرامانی شوینه وارمه کی دا، (مَعْرِفَةُ) ه، له (علم)، تایبه تیره و بیچه وانهی (مَعْرِفَةُ)، بریتیه له نکوولی لیکردن و نه ناسین، وشه (مَعْرِفَةُ) ش، نه سهله که ی بریتیه له (عَرَفْتُ)، واته: (أَصَبْتُ عَرَفَهُ)، بونیم کرد، یاخود (أَصَبْتُ عَرَفَهُ)، واته: له کولمه یم دا، واته: ناسیم، له ووه هاتوه.

(وَهُمْ لَهُمْ مُنْكَرُونَ) : به لام نه وان بۆ نهو نه زان بوون، نه ناسه ر بوون، (الْإِنْكَارُ: ضِدُّ الْعِرْفَانِ وَيُقَالُ أَنْكَرْتُ كَذَا وَنَكَرْتُ، وَأَصْلُهُ أَنْ يَرِدَ عَلَى الْقَلْبِ مَا لَا يَتَّصِرُ، نِينَكَار بِيَجْهٍ وَانْهَى عِيرْفَانَهُ، عِيرْفَانُ، وَانْهَى: نَاسِينَ، نِينَكَار، وَانْهَى: نَاسِينَ، دِهْگوتری: (أَنْكَرْتُ كَذَا وَنَكَرْتُ)، ههردووکیان به یهک واتان، یانی: نهو شتهم نه ناسی، نه سهله که شی نه ووه یمه که شتیک بیته سه ر عهقل و دل، که نه توانی وینای بکاو بیی ئاشنا نه بی .

(جَهَّزَهُمْ بِجِهَازِهِمْ) : (الْجِهَازُ: مَا يُعَدُّ مِنْ مَتَاعٍ وَغَيْرِهِ، وَالتَّجْهِيزُ: حَمْلُ ذَلِكَ أَوْ بَعْثُهُ، الْجِهَازُ وَالْجِهَازُ بِفَتْحِ الْجِيمِ أَوْ بِكَسْرِهَا: مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ الْمُسَافِرُ، وَأَوَّلُهُ مَا سَافَرَ لِأَجْلِهِ مِنْ أَحْمَالٍ، وَالتَّجْهِيزُ: إِعْطَاءُ الْجِهَازِ)، وشه (جهاز)، یان (جهاز)، بریتیه له هه کله وپه لیک که ناماده ده کری، (تجهیز) یش، بریتیه له هه لگرتنی نهو شته، یاخود ناردنی نهو شته، (جهاز)، ههروهه (جهاز)، (واته: به فهتھی جیم، یان به که سه ره ی جیمه که ی) بریتیه له هه شتیک

که بابای رَیْبُوَار پَیْوِیستی پَیْیهتی، له پَیش هه‌موو شتێکدا، ئەو شته‌ی که سه‌فه‌ری بو‌و کردوه، له باره‌کان، (تَجهیزیش، بریتیه له پیدانی ئەو شته‌ی که بابای رَیْبُوَار بو‌ی هاتوه، (تَجهیزی کرد، واته: پیداو‌یستییه‌که‌ی بو‌و ناماده کرد .

(أَوْفِي الْكَيْلِ) : واته: من پَیْوان به ته‌واوی ده‌که‌م، (أَوْفِي)، (أَي أَيْمُهُ)، ته‌واوی ده‌که‌م، (الْكَيْلِ)، واته: پَیْوان، (الْكَيْلُ وَالْمِكْيَالُ اسْمٌ، وَالْكَيْلُ: الْمَصْدَرُ، (كَيْلٌ) وَ (مِكْيَالٌ)، ناو، بو‌و ئەوه‌ی که شتی پَیْ ده‌پَیْو‌ری، هه‌روه‌ها (كَيْلِ)، به مانای چا‌وگیش دی، واته: پَیْوان .

(سَأْرُوْدُ عَنْهُ أَبَاهُ) : واته: هه‌وڵ له‌گه‌ڵ بابی ده‌مه‌ین، (أَرَادَ الرَّجُلُ كَذَا إِرَادَةً، وَهُوَ الطَّلَبُ وَالِإِخْتِيَارُ، وَاسْمُ الْمَفْعُولِ: مُرَادٌ، وَرَأَوْدَتُهُ عَلَى الْأَمْرِ مُرَاوَدَةٌ، وَرَوَادًا: طَلَبْتُ مِنْهُ فِعْلُهُ، وَكَانَ فِي الْمُرَاوَدَةِ مَعْنَى الْمُخَادَعَةِ، لِأَنَّ الطَّالِبَ يَتَلَطَّفُ فِي طَلْبِهِ، تَلَطَّفَ الْمُخَادِعُ وَيَخْرِصُ حِرْصَهُ)، ده‌گوت‌ری: ئەو پیاوه ئەو شته‌ی وێست به وێستن، که بریتیه: له داواکردنی شتێک و هه‌لبێژاردنی ئەو شته، (اسْمُ الْمَفْعُولِ) (أَرَادَ)ش، بریتیه له (مُرَادِ)، واته: وێستراو، (وَرَأَوْدَتُهُ عَلَى الْأَمْرِ مُرَاوَدَةٌ، وَرَوَادًا)، واته: ئەو شته‌م لێ وێست، له (مُرَاوَدَةٌ)دا، مانای هه‌لخه‌له‌تاندن و هیل لێکردن هه‌یه، چونکه بابای داواکه‌ر زۆر به به‌نه‌انکاری و به لێزانی، داواکه‌ی خۆی ده‌کات، وه‌ك چو‌ن که‌سێک بیه‌و‌ی که‌سێک هه‌لخه‌له‌تێنێ و هیلێ لێ بکات، ئنجا سووریشه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که داواکه‌ی خۆی بپینێته‌دی .

(لَفْيَيْنِهِ) : (فَيْيَانِ)، کۆی (فَيْيَ)یه، ده‌لێ: (الفَيْيَ)، لای که‌می کۆیه‌که‌ی به (فَيْيَةَ)یه، ئەگه‌ر به زۆر کۆ بکریته‌وه، واته: کۆمه‌له‌ گه‌نجیکی زۆر، ده‌گوت‌ری: (فَيْيَانِ)، (الفَيْيَ): الشَّابُّ الْحَدَثُ، وَاسْتُعِيرَ لِلْعَبْدِ، (فَيْيَ)، به گه‌نجیک که تازه پیده‌گات و هه‌رمتی لایه‌ته‌ی، تازه دیته‌ نیو قو‌ناغی گه‌نجیه‌تییه‌وه، پَیْ ده‌گوت‌ری: (فَيْيَ)، خوا‌زراویشه‌ته‌وه بو‌و خزمه‌تکار و کۆیله‌و، که‌سێک که له‌به‌ر ده‌سته‌و ئیشیکی پَی ده‌که‌ی، که‌واته: ﴿لَفْيَيْنِهِ﴾،

واته: به خزمه‌تکاره‌گانی، یاخود نهو گهنجانیهی که له‌به‌ر دهستی بوون و کاروباره‌گانیان بو راده‌په‌راند، که دیاره مه‌به‌ستی کاروباری پیوانی دمغل و دان و نازوو‌قه بووه .

(بِضَعَهُمْ) : (البِضَاعَةُ: المَالُ أَوِ الْمَتَاعُ الْمَعْدُّ لِلتَّجَارَةِ)، (بِضَاعَةٌ)، بریتیه له مائیک، یاخود که‌لوپه‌لیک که ناماده کراوه بو بازارگانیی، (والمُرَادُ: هُنَا الدَّرَاهِمُ)، واته: نهو درمه زیوانه‌ی که نرخ ی پی کرینی نازوو‌قه‌که بوون، نه‌وه‌یان بو بخه‌نه نیو باره‌گانیان .

(فِي رِحَالِهِمْ) : (الرِّحَالُ: جَمْعُ رَحْلٍ، وَهُوَ مَا يُوضَعُ عَلَى مَا الْبَعِيرِ مِنْ مَتَاعِ الرَّكَّابِ، إِذْ سُمِّيَ الْبَعِيرُ رَاحِلَةً)، (رِحَالٌ)، کوی (رَحْلٌ)ه، (رَحْلٌ) نهو باره‌یه که ده‌خریته سهر پستی و شتر له که‌لوپه‌لی بابای سوار، که سواری دمبی، هر بویه‌ش و شتریک که به که‌لکی سواریی دی، پی‌ی گوتراوه: (رَاحِلَةٌ)، واته: و شتریک که به که‌لکی بارو سواریی بی، چونکه هم‌وو و شتریک به که‌لکی نه‌وه نایته باری بخریته سهر پستی و خه‌لک سواری پستی بی .

(أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ) : واته: گه‌رانه‌وه بو لای خاو و خیزانیان، (الْإِنْقِلَابُ: تَحَوُّلُ شَيْءٍ عَنْ وَجْهِهِ)، (انقلاب) بریتیه له‌وه که شتیک رووی له کوئییه، پشت له‌و شوینه بکات، واته: و مرسوورانه‌وه، یانی: گه‌رانه‌وه بو لای مال و خیزانیان، (إِنْقَلَبَ إِلَيْهِ)، یانی: (رَجَعَ)، به‌لام (إِنْقَلَبَ عَلَيْهِ)، یانی: (إِنْعَكَسَ) لیی هه‌لگه‌پرایه‌وه .

مانای گشتی نایەتەکان

هەلبەتە ئەوەی کە خوا دەفەر موی : ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَّفَهُمْ وَهُمْ لَمْ تُنْكِرُون ﴾، لێرەدا شتی زۆر قەرتینراوە و باس نەکراوە، کە بە عەقڵ و سەلیقە و سیاق دەزانین، واتە: حەوت سائەگەیی هەرزانیی و فەرھانیی هاتن، نازووخیەکی زۆر بەزمەندەکرا لە ولاتی میسر، بە پیتی ئەو نەخشەییە کە یوسف داینابوو، بۆ ولاتی میسر و بۆ پادشای میسر، نازووخیەکی زۆر لە عەمباراندا داگرا، دەغل و دان و نازووخیە پاشەگەوت کرا، پاشان حەوت سائی گرانیی و قاتو قەیری دەستیان پێکردو، خەلک گەوتنە سەغڵەتی .

ئنجای بۆ کە پێنی نازووخیە و بژیو، کۆرەگانی یەعقوب کە بیستیان لە میسر حوکمڕانیکی بەو شیوئەییە هەیە، نازووخیە دەفرۆشی بە نرخیکی گونجاوو، نازووخیە هەلگرتووە و پێشتر پاشەگەوتی کردووە و پێشبینیی کردووە بۆ ئەو سائە گرانییانەی دین، ئەوانیش روویان کردە میسر، چون بۆ ئەوەی نازووخیە بێنن .

ئەوە هەمووی بە عەقڵ و سەلیقە دەزانن، بۆیە خوا ﷻ باسی نەکردووە یەكسەر فەرموویەتی: ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، بۆیە کانی یوسف هاتن لێی و مزوور کەوتن، (لێی و مزوور کەوتن) مانای وا نیە لە زووریکی تاییبەتدا بوو، یانی: هاتنە زووری گۆشکەگەییە، هاتنە زووری ئەو شوپنەیی کە یوسف لێی دادەنیشتو، لەوێوە سەرپەرشتی فرۆشتنی نازووخیە دەکرد، ﴿ فَعَرَّفَهُمْ ﴾، یەكسەر یوسف ئەوانی ناسییە، ئەو (ه)یە، بۆ بەدوا داھاتن (تەقیب)ە، یانی: کە ئەوانی بینی، یەكسەر ناسینیە، چونکە ئەو کاتە کە یوسفیان خستۆتە بیر، یوسف بچووک بوو، مێر مندال بوو، دە (١٠)، دوازدە (١٢) سائە بوو، بەلام ئەوان هەموویان پیاو بوون، ئنجای کە نینسان کە دەگەوتنە قوئاغی پیاومتی، دوا

کەمتر دەگۆرێ، بەلام لە قۆناغی مندالیی دا، دوایی کە دەبیته پیاو، زۆر دەگۆرێ، پاشان یوسوف زانیویەتی بڕایەکانی هەر ماون، بەلام ئەوان نەیانزانن، ئایا یوسوف ماوه، فەوتاوو جی لێهاتوو؟ بە هەر حال یوسوف یەكسەر ئەوانی ناسی، ﴿ وَهُمْ لَمْ مُنْكَرُونَ ﴾، بەلام ئەوان بۆ یوسوف نەناس بوون، واتە: نەیاندمناسی، کە وهك دوایی باسی دەکەین، ﴿ وَهُمْ لَمْ مُنْكَرُونَ ﴾، یانی: سیفەتی نەناسینی ئەوان بۆ یوسوف و نەناسینەوهی ئەوان بۆ یوسوف، زۆر رۆچوو بووه تیایاندا .

﴿ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ ﴾، ئنجا دوای ئەوهی ئەوهی کە بۆی هاتبوون، (ئەو پێداویستییه کە بریتی بوو لە نازووخی) بۆی ناماده کردن، ﴿ قَالَ أَتُّونِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَيْكُم ﴾، پێی گوتن: بڕایەکتان کە لە بابتانە، بۆم بێنن، واتە: لە بابتانە، بەلام لە دایکتان نیه، دایکتان جیا، ئەو بڕایەتانه بۆ بێنن، ﴿ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أَرْفِي الْأَكْمِلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴾، ئایا نابینن من چۆن پێوانه به تەواویی دەکەم، بە تەواویی نازووخی بۆ خەلك دەپێوم، ﴿ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴾، هەر وها من باشتەرین خانە خویم، باشتەرین کەسانیکم کە میوانان لەلای خۆم دادەبەزێنم، (مُنْزِل)، یانی: (مُضِيف)، کەسێک کە خەلك دەکاته میوانی خۆی .

هیچ گومانێ تیادا نیه کە یوسوف ﷺ لێرەدا هەر یەكسەر بەبێ پێشەکی نەیکوتوو: ئەو بڕایەتان کە دایکتان جیا، لە بابتانە بۆم بێنن، ئەگەرنا دەکەوتنه گومان، ئەدی ئایا چۆن یوسوف ئەوهی گوتوو؟ وهك دوایی لە مەسەله گرنگەکاندا باسی دەکەین، بێگومان ئەوه چەند پێشەکییهکی هەبوون :

رەنگه لێی پرسى بن :

١/ ئیوه کین ؟

ئەوانیش گوتوو یانە: ئیمه هەموومان دە (١٠) کەسین و هەموومان بڕاین .

٢/ باشه کورێ کین ؟

گوتووێیانه : ئێمه کورانی یەعقووبین .

۳/ باشە ئایا یەعقووب هەر ئەو دە گورەى هەن ؟

گوتووێیانه: نەخێر دوو برای دیکەشمان هەبوون .

۴/ ئەوان لە کوێن ؟

یەکیکیان لە ئێمه بچووکتەرە، هەر لە لای بابیهتی

۵/ ئەدی ئەوی دیکە؟

گوتووێیانه : ئەوی دیکەمان کاتی خۆی ون بوو .

۶/ ئنجا کێ دەلێ: راست دەکەن ؟

ئێمه راست دەکەین .

۷/ باشە ئەو برایهتانم که دەلێن: برایهکی دیکهى ههیه له دایکی خۆیهتی،

ون بووه، ئەو برایهتانم بۆ بێنن، بۆ ئەوهی لێی بپرسم داخۆ راست دەکەن،

یان نا ؟

حەتەمەن ئەو گەفتوگۆو وتوێژمیان بووه، بەلام خوای کارزان بە پێویستی

نەزانیوه ئەو هەموو تەفەصیل و وردەکارییه باس بکات، وەك چەندان جار

باسمان کردوه، یەكسەر هاتۆته سەر شوێنی مەبەست، که دەلێ: برایهکتانم بۆ

بێنن که له بابتانه، واتە: دایکتان جیايه، یانی: بە زمانی عەرەبی: (شَقِيق)،

نیه (شَقِيق)، ئەوهیه که بابو دایکیان یەکبن، بەلام (غیر شَقِيق)، ئەوهیه که

بابیان یەك بێ، دایکیان جیا بێ، یاخود دایکیان یەك بێ، بابیان جیا بێ،

بەلام لێردا واتە: ئەو برایهتان که له بابتانه، بەلام دایکتان جیايه، بۆم بێنن،

دیاره خۆیان پێشتر باسیان کردوه، که ئێمه دوازدە برا بووینو، یەکیکمان بەو

شیوهی لێهاتوهو، ئیستا لهو دایکهی که ئەو برایهمان ون بووه، برایهکی دیکهمان

ههیه، ناوی بنیامینه حال و حیسابی ئاوايه، ئەویش گوتووێهتی: بۆم بێنن .

ئنجایان دەلێ : ﴿ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ، فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا نَقْرُون ﴾، ئەگەر

بۆم نەهێنن، لەلای من نە ئازووختان بۆ دەپێورێ، (واتە: ئازووختان پێ

نافرۆشین و بوستان ناپیوین)، ﴿وَلَا تَقْرُبُون﴾، ههروهها نیزیکیشم مهکهونهوه،
واته: مهیهنه ولاتی منیشهوه، چونکه مانای وایه ئیوه راست ناکهن، که دهئین
ئیمه وا بووین .

﴿قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾، گوتیان: ئیمه ههول لهگهل بابی دهمین،
﴿سُرُودٌ عَنْهُ﴾، یانی: به شیوهیهکی پهنهان ههول دهمین، که وهك جوړیک له
ههلهتاندن، ئیقناعی بکهین و پهلکیشی بکهین، بو نهو مهبهستهی که ئیمه
دهمانهوی، ﴿وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾، بیگومان ئیمه نهجامدهری نهوه دهبین، واته: پیشی
دهئین: ههول لهگهل بابی دهمین، دواپی دهئین: ئیمه به تهئکید نهو برابرهمان
ههردینین و ههردوین بئ بابمان ئیقناع دهکهین .

﴿وَقَالَ لِفَتِيئِهِ﴾، ئنجا یوسوف به گهنجهکانی خوئی گوت، واته: نهو
گهنجانهی که لهبهردهستی بوون، نهو خزمهتکارانه که لهبهردهستی بوون:
﴿أَجْعَلُوا بِضَعَنَّهُمْ فِي رِحَالِهِمْ﴾، دهستمایهکهیان (کهلوپهلهکهیان) که هاتوون
نازووخهیان پی کریوه، که مهرج نیه تهنیا دراوو پاره بوو بی، بوپهش دمهفرموی:
﴿بِضَعَنَّهُمْ﴾، چونکه نهو کاته مهرج نهبووه، شت تهنیا به پاره بکپردری، جاری
وا بووه کهلوپهلیکیان هیناوه، نازووخهیان پی کریوه، بو نموونه : پیسته، یان
قوماشیکیان هیناوه، یاخود شتیکی دیکهیان هیناوه، شتیان پی کریوه، بوپه
(بضاعة)، واته: دهست مایه، سهرمایه نهو نرخهیی که هیناویانه نازووخهکی
پی بکرن، بویان بخهنهوه نیو بارهکانی خویان، ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا﴾، بهئکو
بیناسن، یانی: که بارهکانیان دهکهنهوه، دهمین نهوه نرخهکی خوینانه بویان
خراوتهوه نیو بارهکانیان، ﴿إِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾، کاتیک دهگهپینهوه بو لای
مال و خیزان و کهسوکاریان، ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، نهوه نیزیکه که بگهپینهوه،
واته: وه تهماع بکهون که نهو حوکمرانه چهنده لهگهلیمان به لوتف بووه:

پارەكەشى ویداونهوه، ياخود لەبەر ئەوهى ئەوانە حەلالّ خۆر بوون، گوتووويانە:
 ئەو نرخە بە هەلە خراوتە نىو بارەگانمان، ئىمەش حەرام ناخۆين، با بۆيان
 بەرىنەوه، هەر نەبىئ لەبەر ئەوه دىنەوه، ياخود لەبەر ئەوهى هەرچۆن بى، واى
 تەفسىر دەكەن كە بە بارى چاكە دايە، ئنجا ئەوه دەبىتە هاندەرو پالنهريان بۆ
 ئەوهى هاتنەوهيان مسۆگەر بىو، ئەو برايهيان بىنن، كە يوسوف ديارە
 بىويستى بەو كارەيه، وهك دوايى لە دەرسەكانى داهاتوودا بۆمان دەردەكەوى .

چەند مەسەلەیهکی گەرنگ

مەسەلەیی یەكەم : هاتنی براهەکانی یوسف بۆ کرینی ئازوووخە لە میسرۆ، چوونیان بۆ لای یوسفو، ناسینەوهی یوسف بۆیانو، نەناسینەوهی ئەوان بۆ یوسف :

خُوا دَهْفەرْموئ: ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَّفَهُمُ وَهُمْ لَمْ تُنْكِرُونِ ﴾ (۵۸)

شیکردنەوهی نەم نایەتە موبارەکە لە چوار بڕگەدا

(۱) - ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ ﴾، ئنجای براهەکانی یوسف هاتن .

وهك پێشتر باسمان کرد: یانی: حەوت سالی هەرزانیی تیپەرینو، لە میسرۆ ئازوووخەیهکی زۆر پاشەکەوت کرا، دەرغۆ و دانیکی زۆر کراو، دواى ئەوهی رهنیو هینرا، لە گۆلەکەى خۆیدا لە عەمباراندا هەنگیراو پاشەکەوت کرا، ئنجای سالی گرانیی هاتن، حەوت سالی گرانییەکان دەستیان پێکرد، لە هەموو ئەو دەرغۆ دەوروبەرە، بوو بە قاتو قریو گرانیی، ئنجای بیستیان کە لە میسرۆ حوکمپرانیک هەیه ئازوووخە دەرغۆشی، بە نرخیکی گونجاو، ئەوانیش هەموویان بە دە (۱۰) و لآخهوه، هەر دە (۱۰) براهەکە چوون بۆ میسرۆ، لە یوسف وه زوور کەوتن و چوونە زووری کۆشکەکەى .

کەواتە: ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ ﴾، یانی: لەو شوینەى کە لێى بوون، براهەکانی یوسف لەوێوه لە بیابانەوه هاتن، ئەو براهانە کى بوون؟ بە تەنکید دە (۱۰) براهەکە بوون، چونکە دواى بۆمان دەرمدەکەوئ: هەر دە

(١٠) برایه‌که که کاتی خوئی یوسوفیان خستوته نیو بیر، هر ده (١٠)‌یان بوون که بؤ نازووخه هاتوون .

(٢) - ﴿ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، واته: یه‌کسر هاتنه نهو شوینه‌ی که یوسوف لی‌ی بوو، لی‌ی وه ژوور که‌وتن، چؤن دهمانین یانی: (دَخَلُوا عَلَى يَوْسُفَ)؛ چونکه پیشی دهمه‌رموی: ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، یانی: (فَدَخَلُوا عَلَى يَوْسُفَ)، برایه‌کاتی یوسوف هاتن و لی‌ی وه ژوور که‌وتن، واته: چوونه نهو شوینه‌ی که یوسوف لی‌ی دادمنیشت، له‌ویدا هوکمرانی‌ی ده‌کردو سه‌ره‌رشتی پیوان و فروشتنی نازووخه‌ی ده‌کرد .

(٣) - ﴿ فَعَرَفَهُمْ ﴾، یه‌کسر ناسینی، نهو فاء (ف)ه، بؤ به‌دواداهاتن (تعقیب)ه، (أَي : حَصَلَتْ مَعْرِفَتُهُ إِيَّاهُمْ، بَحْدَثَانِ رُؤْيَتِهِ إِيَّاهُمْ دُونَ تَوْسُمٍ وَتَأْمَلِ)، له زمانی عه‌رمبی دا (ف):

(١) جاری وایه بؤ (عطف)ه .

(٢) جاری وایه بؤ (جزاء)ه .

(٣) جاری وایه بؤ به‌ دوا‌ی یه‌کدا هاتن (تعقیب)ه .

یانی: که بینینی، یه‌کسر ناسینی‌وه، بی‌ نه‌وی که تی‌یانه‌وه را بمینی‌و سه‌رنجیان بدا، پیشتر باسما‌ن کرد که یوسوف نهو کاته بچووک بووه، نه‌وانه هم‌وو پی‌او بوون، بؤیه به‌ ئاسانی توانیویه‌تی بیان‌ناسیته‌وه .

(٤) - ﴿ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴾، به‌لام نه‌وان بؤ نهو نه‌ناس بوون، نه‌ناسه‌ر بوون، واته: سیفه‌تی نه‌ناسینه‌وه‌ی نه‌وان بؤ یوسوف سیفه‌تیکی رؤ‌چوو بوو، چونکه ده‌لی: (جاءَ بِالْجُمْلَةِ الْإِسْمِيَّةِ لِلدَّلَالَةِ عَلَى أَنَّ عَدَمَ مَعْرِفَتِهِمْ بِهِ، أَمْرٌ ثَابِتٌ مُتِمِّكُنْ فِيهِمْ، وَتَقْدِيمُ الْمَجْرُورِ ﴿ وَهُمْ لَهُ ﴾، لِلتَّنْبِيهِ عَلَى أَنَّ ذَلِكَ مِنْ صُنْعِ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْأَفْشَائِلُ يَوْسُفَ لَيْسَ مِمَّا شَأْنُهُ أَنْ يُجْهَلَ وَيُنْسَى)^(١)، واته:

بۆيە بە رېستەى ناوىى هېناوئەتى: ﴿ وَهُمْ لَمْ يُنْكِرُونَ ﴾، تاكو ئەوۋە بگەيەنئ
 كە نەناسىنەوۋەى ئەوان بۇ يوسوف، سىفەتئكى رۇچوۋ بوۋە لەواندا، بۆيەش
 (مجرور)ەكە پېش خراۋە، ﴿ وَهُمْ لَمْ ﴾، بۇ ئاگادار كىردنەوۋەى لەوۋە، كە ئەوۋە
 ھەر ساز كىردنئكى خواى بەرز بوۋ، ئەگەرنا سىفەتەكانى يوسوف و حال و
 ومزعى يوسوف، ئەوۋە نەبوۋ كە نەزانرئ و لە بىر بىرئ .

دەبوۋ بىناسنەوۋە، بەلام وەك لە كوردەوارىى خۇماندا دەئىن: لە
 كوۋلەكەى تەرىشدا فكىرى ئەوۋەمىان نەكردوۋە، كە ئەو حوكمپرانەى مىسر
 ئەو كەسەى كە لەوئ بۆتە فەرمانرەۋاى مىسر، ئەو براىەمىان بئ، كە كاتى
 خۇئ بئ رەحمىيان لەگەلدا كىردوۋە، خستوۋىانەتە بىرەوۋە !

وەك گوتەم: دواىى دەزانرئ: ئەو براىانەى كە ھاتوۋن دە (۱۰) بوۋن و
 بىنامىنىان لەگەلدا نەبوۋە، لەبەرئەوۋەى لەوان بچوۋكتر بوۋە، ياخود لەوانەيە
 بابىان بەھۇئ ئەوۋە كە يوسوفئشى لئ ون بوۋە، دئى بەو براىەمىان خۇش بوۋ
 بئ، كە ھەر ئەو لە داىكى خۇئ ماۋە، ئىدى ئەوۋە ھەموۋى دواىى دەردەكەوئ،
 بەلام بە بئى سىاق دەزانرئ، كە ئەوانە دە (۱۰) برا بوۋن، چونكە دواىى كە
 يوسوف دەئى: براىەكى دىكەى خۇتانم بۇ بئىنن، براىەكان كە دەچنەوۋە دەئىن:
 بابە ئەو براىەشمان لەگەل بئىرە، چونكە ئەو بارانەى ئىمە، كەمن .

مەسەلەى دوۋەم : داىبن كىردنى ئازووخەو پىداۋىستىى سەفەر بۇ
 براىەكانى، لەلایەن يوسوفەوۋە، ئنجا داۋاشى لىكردن: براىەكىان كە لە
 بابىانەو لە داىكىان نىە، لەگەل خۇيان بىبئىنن، ئەگەر نا ئازووخەيان
 پىناداۋ رىگاش نادات بئىنە ولاتى مىسر:

خوا عزوجل فەرموۋىتەتى: ﴿ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اَنْتُونِي بِاٰخِ لَكُمْ مِّنْ
 اٰيِكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِي اُوفِي الْكَيْلِ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٨﴾ فَاِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهٖ فَاَلَا كَيْلَ
 لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُوْنِ ﴿٥٩﴾ .

شىكىردنەھەس نەم ئايەتە بەيىزە لە شەش بىرگەدا

(١) - ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ﴾، ئىنجا كاتىك كە پىداۋىستى سەفەرى بۇ

ئامادە كىردىن، واتە: ئەو دىمغىل و دان و نازووخەيەى كە بۇى ھاتبوون، ھەر كەسە بارى خۇى بۇ ئامادە كىردىن، (جەھاز)، يان (جەھاز)، ھەردووكيان ھاتوون، (ما يَحْتَاجُ إِلَيْهِ الْمُسَافِرُ، وَمَا سَافِرَ لِأَجْلِهِ مِنَ الْأَحْمَالِ، وَالتَّجْهِيْزُ: إِعْطَاءُ الْجِهَازِ) .

(جەھاز) و (جەھاز)، ھەر شتىكە كە باباى رىبوار سەفەرى لە پىناۋدا دەكات، بە تايىمەت ئەۋەى كە بۇى چوۋە بۇ سەفەرى، ئەو بارە كە لەگەل خۇى بىھىنىتەۋە .

(تَجْهِيْز) ىش بىرىتە لە پىدانى بارو پىداۋىستى سەفەر، بەو كەسەى كە بۇ ئەو مەبەستە ھاتو، كاتىك كە بارەگانى بۇ ئامادە كىردىن، واتە: نازووخەى تەۋاۋى بۇ پىۋان، ئەۋەى كە بۇى ھاتبوون، كە بىرىتى بوو لە كىرىنى نازووخە، بۇى ئامادە كىردىن .

(٢) - ﴿قَالَ أَتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ﴾، گوتى: براىەكتانەم بۇ بىنن كە لە

بابتان بى، واتە: لە داىكتان نەبى، ۋەك پىشتىرىش باسما كىرد: ھىچ گومانى تىدا نىە كە پىشتىر قسە ۋ باسى دىكە كراون، ھەلبەتە ئىمە دوايى باس دەكەين كە لە پەيمانى كۇندا، لە تەۋراتدا باس دەكات، كە بۇچى يوسوف عليه السلام گوتوۋىتەتى: براىەكى بابىيتانەم بۇ بىنن، يانى: لە داىكتان نەبى؟ بەلام ئەگەر ئەۋەى تەۋراتىش راست نەبى، گرنگ ئەۋەىە ھەندىك قسە ۋ باس كراون .

بەم شىۋمىە :

(١) ئىۋە كىن ؟

ئەۋانىش گوتوۋىانە: ئىمە دە (١٠) براين .

(٢) ئایا هەمووتان بۆ یەکێکین؟

بەئێ .

(٣) کۆری کێن؟

کۆری یەعقووبین، یەعقووبی کۆری ئیسحاقی کۆری ئیبراهیم،

ئیمە بابو باپیرانمان پێغەمبەرن .

(٤) ئایا ئێوە هەر ئێوە دە (١٠) بۆ یەکێکین؟

نەخێر، ئیمە یازدە (١١) بۆ یەکێکین .

(٥) بۆ یەکێکی دیکەتان لە کۆیە؟

لە مالهومیە .

(٦) هەر تەنیا ئێوە یازدەین؟

نەخێر ئیمە دوازدە برا بووین، بەلام یەکیەک لە بۆ یەکێکیانمان

فەوتان ! لە بیابان فەوتان !

(٧) ئەدی ئێوە بۆ یەکێکی دیکەتان کە دەئێن : دایکیان یەک بوو، ماوه؟

بەئێ .

(٨) ناوی چییە؟

بنیامین .

(٩) لە مالتییە؟

بەئێ .

(١٠) ئەگەر راست دەکەن ئەمجارە کە هاتنەوه بۆم بێنن، بۆ ئەوهی

بزانم کە ئێوە راستگۆن و راست دەکەن هەمووتان بران .

دەبئ ئەو قسەو باسانە کرابن، بە پئی سیاق دیارە، بەلام لە (التفسیر التّطبیقی للکتاب المقدّس، العهد القديم سفر التکوین)، لە لاپەرە (۱۰۸ و ۱۰۹) دا، هاتووە: کە یوسوف تۆمەتباری کردوون : ئیووە بۆ سیخوویی هاتوون، هاتوون جاسووسی بکەن، ئنجا لەویدا دەلی : سئ رۆژان هەر دە (۱۰) براهەکە ی خستە زیندانەوهو، دوا ی سئ رۆژان شەمعوونی بە بارمتە گرتو کە لەبجە ی کردو، گوتی ئەمە لیڕە دەبئ، هەتا ئیووە دەچنەوهو ئەو براهە ی دیکەتان دینن، تاکو بزاتم راست دەکەن، یان نا ؟ ئنجا ئەگەر ئەوتان هینا، ئەو کاتە ئەم براهەشتان کە لیڕەدا بە بارمتە گیراوه، ویتان دەدەمەوهو ئازادی دەکەم .

لە پەیمانی کۆن، لە تەوواتدا ئاوا دەلی، گەنگ ئەومیە هەر چۆن بی یوسوف عليه السلام یەکسەر نە یگوتووە: براهەکتانم بۆ بینن، بە بی پێشەگی و ریخۆش کردن، حەتمەن دیارە قسەو باسی دیکەش بوون و وەک دەلین: قسە قسە دینن، ئنجا لە ئەنجامی قساندا، گەیشتۆتە ئەوهی کە پێیان بلئ: براهەکتانم کە لە بابتانەو دایکتان حیایە، بۆم بینن، تاکو دلنایام کە ئیووە راست دەکەن .

(۳) - دوا ی هانیان دەداو، دەفەر موی: ﴿الْأَتْرُونَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ

الْمُنزِلِينَ﴾، ئایا نابینن من چۆن پێوانە تەواو دەکەم بە تەواوی، بە چاکیی ئازوووخە بۆ خەئک دەپێوم، ﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمُنزِلِينَ﴾، هەرودها من باشتەری کەسانیکم کە میوانداری دەکەن و خەئک بە میوان لەلای خۆیان دادەبەزینن؟ چونکە (مُنزِل)، واتە: دابەزینەر، (مُضِيف)، واتە: بەمیوانکەر. یانی: کەسێک کە خەئک میوان دەکا لەلای خۆی، واتە: خانەخوێ، ئایا نابینن من باشتەری خانەخوێم، واتە: مادام من هەم ئازوووخەتان باش بۆ دەپێوم، هەم خانەخوێیەکی باشیشم، ئەو براهەشتان بینن و، جاریکی دیکەش وەرنەوهو ئازوووخە ی دیکە بەرن .

(کَيْل)، هەم بە مانای ئەو دەفەر دئ، کە شتی پئ دەپێوری، هەم بە مانای پێوانیش دئ، لیڕەدا بە مانای پێوانە .

(٤) - ﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ﴾، نه‌گهر نهو برابره‌تانم بو نه‌هینن .

(٥) - ﴿فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي﴾، واته: له لای من بو‌تان ناپیورئ .

لیره‌دا ﴿كَيْلَ﴾، چاوگه به مانای (الإکتیال)، (ای لا یكألُ کُم)، بو‌تان ناپیورئ، واته: نازوو‌خه‌تان پی نافرؤشین، تاگو دواپی بپیورئ و نرخه‌که‌ی دیاری بکری، (الکیل هنا کنایة عن ابتیاع الطعم)، واته: لیره نازوو‌خه ناکرن و نازوو‌خه‌تان پی نافرؤشرئ .

(٦) - ﴿وَلَا تَقْرُبُون﴾، (أی: لا تقربونی بدخولِ بلادی مرة ثانية)، جارئکی

دیکه نه‌یه‌ن و نیزیکی من نه‌بن که بیته ولاتی منه‌وه، به‌لام لیره‌دا ﴿وَلَا تَقْرُبُون﴾، ده‌ئ: (الیاء: مَحذُوفَةٌ وَالنُّونُ نُونُ الْوِقَايَةِ)، یانی: نه‌سلی خو‌ی (وَلَا تَقْرُبُونِ) یه، به‌لام دیاره ئیستا (ی) که قرتینراوه و نهو (ن) هس، (ن) ی (وقایة) ی پی ده‌ئین، له کاتیکدا که (الْفِعْلُ الْمُضَارِعُ) جه‌زم ده‌بی، (ی) که‌ی (حذف) ده‌بی .

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م : به‌ئیندانی برابره‌کانی یوسوف به هینانی نهو برابره‌یان

ابنیامین، که هر چوون بووه بابیان ئیخفال ده‌کنو، به ته‌کید نهو برابره‌یان ده‌هینن .

وهك خوا دمفه‌رموی : ﴿قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ (١١) .

شیکردنه‌وه‌س نه‌م نایته‌ه مو‌باره‌که له دوو برگه‌دا

(١) - ﴿قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ﴾، گو‌تیان: ئیمه بابی دینینه سه‌ر قه‌ناعه‌تی

خومان و هر چوون بی ئیمناعی ده‌که‌ین، یان: ئیخفالی ده‌که‌ین و فیلی

لێدەگەینو، بە ھەر شیوەیەك با ھەول دەدەین: ئەو كۆرەى لە دەست دەربێنینو لەگەڵ خۆمانى بێنین .

(۲) - ﴿ وَإِنَّا لَفَعْلُونَ ﴾، ئیمە بیگومان ئەنجامدەری ئەوین، واتە:

ئەنجامدەری ئەو ھەول لەگەڵ دانەى بابمانین، یاخود: ئیمە ئەنجام دەری ھینانى ئەو براىەمانین، پێشان ھەر بەئینیان پێدا، كە ھەول لەگەڵ بابیان بدمنو لەگەڵى تیبكۆشن، بابیان پەلكیش بكەن بۆ قەناعەتەكەى خۆیان، كە ئەو براىەیان لەگەڵ بنێرى، دواى چوونە سەرترو بە جەزمى گوتیان: بیگومان ئیمە ئەو براىەمان ھەر دەھینین .

ئەگەر (فاعلون) بگەریتەووە بۆ ھینانى براىەكەیان، واتە: بە تەئكید ئیمە ئەو براىەمان ھەر دینینو ئەنجامدەری ھینانى براىەكەمان دەبین .

بەلام ئەگەر بچیتەووە بۆ (ئراود)، واتە: بە تەئكید ئیمە ئەنجامدەری ھەولدان دەبین لەگەڵ بابمان، كە ئیخفالى بكەینو قەناعەتى پێ بێنینو، ئەو براىەمان لەگەڵ بنێرى .

مەسەلەى چوارەم و گۆتایى : فەرمانكردنى یوسوف بە گەنجە

بەردەستەكانى كە سەرپەرشتى فرۆشتن و پێوانى ئازووخیان بۆ كردووە، كە دەستمايەكانیان، { دەستمايەكانى براىەكانیان: نرخەكەیان } بۆ بخەنە نێو بارەكانیان، بەلكو پاش ناسینەووەى نرخى ئازووخیەكەیان كە پێیان كاریو، لە نێو بارەكانیاندا، بگەرینەووە بۆ میسر :

وَهٰكِذَا خَوَّاهُمْ مَوْتًا ۖ وَقَالَ لِغُلَامِهِ اجْعَلْ وَا بَصُرْتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَعْرِفُونَهَا اِذَا اُنْقَلَبُوا اِلَىٰ اٰهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۶۲﴾

شیکردنەووەى نەم نایەتە موبارەكە لە چوار بێرگەدا

(۱) - ﴿ وَقَالَ لِغُلَامِهِ ﴾، نەجا بە گەنجەكانى خۆى گوت .

القاسمی ده‌لی: (أَي لِحْدَامِهِ الْكِيَالِينَ)، واته: خزمه‌تکاره‌کانی که نازووخه‌یان ده‌پیاوا .

(الْفَتَى: مَنْ كَانَ فِي مَبْدَأِ الشَّبَابِ وَمُؤْتَنَّهُ: فَتَاةٌ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْخَادِمِ تَلَطُّفًا)، (فَتَى)، گه‌نجیکه که تازه پیده‌گا له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌تییدا، (فَتَى)، بۆ نیره، (فَتَاةٌ) بۆ کچه، بۆ مییه، واته: لاوی کورپو کچ، به‌لام وشه‌ی (فَتَى)، بۆ خزمه‌تکاریش به‌کاردی، وه‌ک نهرمی نواندن له ته‌عبیرداو ریزلیگرتن که له جیاتی بلن: خزمه‌تکار، ده‌لی: گه‌نج، لاو، هه‌روه‌ک بۆ کۆیله‌ش به‌کاره‌اتوه، له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه: { لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي وَأَمْتِي، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: فَتَايَ وَفَتَاتِي } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۸۱۸۲)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۲۴۱۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۲۴۹)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۴۹۷۵)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: با یه‌کێک له ئیوه نه‌لی: به‌نده‌که‌م و که‌نیزه‌که‌که‌م (به‌نده نی‌رینه‌که‌م، یان به‌نده میینه‌که‌م) به‌لکو با، بلن: گه‌نجه‌که‌م و کچه‌که‌م .

بۆ نه‌وه‌ی وشه‌ی (عَبْد) و وشه‌ی (أَمَة) به‌کارنه‌هینری، چونکه خه‌لک هه‌مووی ته‌نیا به‌نده‌ی خوایه .

(۲) - یوسف چی پێگوتن؟ ﴿ أَجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ ﴾، دراوه‌که‌یان، یاخود نه‌و شته‌ی که نازووخه‌که‌یان پێ کړیوه، بیخه‌نه نیو باره‌کانیان، ئنجا نه‌و (بِضَاعَةً) یه :

پاره‌یه یان هه‌ر شتیکه، (البِضَاعَةُ: الْمَالُ أَوِ الْمَتَاعُ الْمَعْدُ لِلتَّجَارَةِ)، (بِضَاعَةً)، بریتییه له سامانیك یاخود که‌لوپه‌لێک که ناماده گراوه بۆ بازرگانیی .

لێرده‌ا وا پێ ده‌چن زیاتر مه‌به‌ست پێی نه‌و پاره زیوه بوو بێ، که خواردن و نازووخه‌که‌یان پێ کړیوه، ﴿ رِحَالِهِمْ ﴾ پێش، پێشتریش گوتمان (رِحَالٌ)، (جَمْعُ رَحْلٍ: مَا يُوضَعُ عَلَى الْبَعِيرِ مِنْ مَتَاعِ الرَّكَابِ)، له شوینیکی دیکه له جیاتی (رِحَالِهِمْ) ده‌فه‌رموی: (أَمْتِعَتِهِمْ)، یانی: نه‌و تیرو جه‌والو

شته که که لوپه لی تی دهاویشتری و دهخریته سهر پستی و لاخ، (رحال) یش، کوی (رحل) ه، واته: بار، نهو شته ی دهخریته سهر پستی و لاخ .

(۳) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ به لکو بیناسنه وه، واته: دراوه که ی خویمان، نرخ و دهست مایه که ی خویمان بیناسنه وه، کاتیک که گه پانه وه لای مال و خیزانیان، واته: بزنان که: نهوه خودی دراوه که و خودی دهست مایه که ی خویمانه، چ له بهر نهوه ی دراوی شوینی خویمان بووه، چ له بهر نهوه ی نهو پرنسکه و تووره که ی دراوه که ی تیدا بووه، دمیناسنه وه، وهک له ته ورتادا واهاتوه، واته: دزمانن که نهوه به نهقه ست خراوته نیو باره گانیان، یاخود به له بیرجوون و لییان تی کچوووه، دراوه که یان خراوته نیو باره گانیان .

ننجا له بهر نهوه ی نهوانیش حه رام ناخون، ده گه پینه وه، یاخود له بهر نهوه ی پییان وایی : عه زیزی میسر چاکه ی له گه لدا کردوون و ریژی گرتوون، نهوانیش پیویسته له بهرانبهر چاکه دا چاکه بکنه و، جاریکی دیکه بگه پینه وه لای، نهوه ببیته هاندیریان، ننجا به هر باریکیان دایی، نهوه ده بیته هاندیریان بو نهوه ی بگه پینه وه بو میسر .

(۴) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بو نهوه ی بگه پینه وه .

دهشگونجی بو یه یوسف دراوو نرخه که ی بو خستبنه وه نیو باره گانیان، له بهر نهوه ی هستی کردبی، که هه ژارو نه دارن، پهنگه پاره یان نه بی جاریکی دیکه بیینه وه، نازووخه ی پی بکرن، بو یه گوتوویه تی: با پاره که یان بو بخه ینه نیو باره گانیان، بو نهوه ی دهست مایه کیان هه بی و بیینه وه جاریکی دیکه نازووخه ی پی بکرن، یاخود هر له بهر نهوه که برای بوون و به زمی بهوان و به بابیش و به خرم و که سی دا هاتوته وه .

هر چون بی، یوسف مه بهستی نهوه بووه، که نهوه ببیته هاندیریان بو هاتنه وه، ننجا :

۱- چ وهک چاکه له گه لدا کردن .

۲- چ وهک هاوکاری کردن .

۳- چ وەك منەت بارکردنیاں .

۴- چ وەك ئەوہى واداریان بکات كە مادام ئەو دراوہ خراوہتە نىو بارەكانیان، ئنجا بە لەبیرچوون بى، یاخود بە پى بەخشین بى، ئەوہ بېتە ھاندەریان كە جارىكى دیکە بېنەوہ بو مىسرو، بېنەوہ بو لای یوسوفو برایەكەشیان لەگەل خویاندا بېنن .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسی دەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شەش (۶) نایهت پێک دێ، نایهتەکانی: (۶۳ تا ۶۸)، ئەم دەرسەش ئالقای نۆیەمی زنجیرە بەسەرھاتی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام دەگرێتە خۆی، کە تێیدا باسی گەڕانەووی دە (۱۰) کورەکانی یەعقوب، واتە: دە (۱۰) بڕایەکانی یوسف کە لە دایکی خۆی نەبوون، گەڕانەوویان بۆ لای بابیان، باسی ئەو کراوە، کە پێیان راگەیه‌نراوە: ئەگەر بێتو بڕایەگەیان، بنیامینی بڕای دایکی و بابیی یوسف، لەگەڵ خۆیان نەبەن بۆ میسر، ئازووخیان پێ نادری، بەلکو ئاگادار کراونەووە کە نابێ هەر نیزیکی میسریش بکەونەووە و بچنە نیو ولاتی میسرەووە، دیارە بابیشیان کەمتەرخەمییان لەبارە یوسفەووە، دەخاتەووە یادیان، کە چۆن بەحیساب زەمانەتی پاراستنییان کرد، بەلام دوایش نەیانپاراست، راشیدەگەیه‌نی کە هەر خوا دەپارێزی، ئەگەرنا متمانەم بە ئیوہ نیە .

ئەجا کە کورەکان بارەکانیان دەکەنەووە، دەبینن دەست مایەگەیان ئەو نرخە ی کە ئازووخیگەیان پێ کرپووە، بۆیان گیردراووتەووە و خراوتە نیو بارەکانیانەووە، گفتیش بە بابیان دەدەن کە ئەگەر بڕایەگەیان لەگەڵ بنیۆ، بیپاریژنو باریکیش ئازووخی زیاد دەکەن، کە زیادکردنی ئەو بارە ئازووخیە، شتیکی کەمە بۆ ئەو بەرپرسە ئازووخی لە میسر، بە ئاسانی پێیان دەدات، بابیشیان پێیان دەئێ: هەتا پەیمانیکەم بە ناوی خواوە نەدەنی، کە مەگەر بێ چارە بکریۆ و دەورتان بگیریۆ، هیچ دەرفەتتان نەبێ، ئەگەرنا بڕایەگەتان هەر دیننەووە، لەگەڵتان نانیرم، ئەوانیش بەو جوۆرە بەئینی پێدەدەن .

ئىنجا بابيان ئامۇزگار بىيان دەكات كە لە يەك دەروازەوہ نەچنە زوور بۇ شار،
بەلگەو لە دەروازەى جۇراوجۇرە، بچن، ديارە شارمگە چەند دەروازەىەكى ھەبوون،
وہك ئەو شارە لە مېژىنانە، ئىستاش ھەروانە .

پاشان خواى پەنھانزان رايدەگەيەنى كە بەو جۇرەى بابيان فەرمانى پىكردن،
چوونە نىو شارەوہ، ھەرچەندە ئەو رېنمايى و ئامۇزگار يەىەى يەعقوب بۇ كورەگانى
لە بەرانبەر ويستى خوادا، سووديان پى ناگەيەنى و، ئەگەر خوا بيەوى شتىك
بىتە پىش، ھەر دى، كە ئەمەش مەبەست پى ئەومىە، كە ئىنسان ھەمىشە چاوى
لەسەر ئەوہ بى : ئىرادەى رەھاي خوا ﷻ كارەكان ھەلدەسوورپىنى، ئەگەرنا
ھۇكارەگانىش ھەر خوا واى كرددوہ: كارىگەرييان ھەبى .

﴿ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْدُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا
نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿۱۳﴾ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلَىٰ
أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۴﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ
وَجَدُوا بِضِعَّتِهِمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضِعَّتِنَا رُدَّتْ
إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزِدَادُ كَيْدٍ بَعِيرٌ ذَلِكَ كَيْدٌ يَسِيرٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ لَنْ
أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ ءِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ
مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۱۶﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا
مِنَ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَكُمُ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۷﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا
كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ
لُدُو عَيْلِمًا لِمَا عَلَّمَنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ ﴿

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ئىنجا كاتىك (دە كورپەكان) گەرپانەوہ بۆ لای بابيان، گوتيان: ئەى بابى خۇمان! پىشگىرىى (كېرىن و) پىوان (ى ئازووخە) مان لىكراوہ، دەجا (ئەگەر دەتەوئى ئازووخە مان بدەئى) براپەكەمانمان لەگەل بنىرە (ئازووخە دەكېرىن و) دەپىوین و، بىگومان ئىمە پارىزەرىشى دەبىن ﴿۶۳﴾ (بابيان) گوتى: (ئەگەر بە ئەمىندارتان دابنىم)، ئايا ھەر بەو جۆرە بە ئەمىندارتان دابنىم و لەبارەپەوہ و لىتان دلىبابم، كە پىشتر بە ئەمىندارم دانان، لە بارەى براپەكەپەوہ؟! (واتە: يوسوف)، ھەر خوا باشتىن پارىزەرەو، ئەویش بە بەزەپىتىنى بە بەزەپىانە ﴿۶۴﴾ كاتىك بارەكانيان كەردنەوہ (ئازووخەى نىو بارەكانيان تەماشە كەرد) دەستماپەكەپانيان بىنى بۆ لايان گىپردرابۆوہ، گوتيان: ئەى بابى خۇمان! لەوہ زياتر چىمان دەوئى، (بۆ دلىبابى لە سەلامەت بوون لەو سەفەرەماندا) ئەمە دەستماپەكەمانە بۆمان گىپردراوہتەوہ، (كەواتە: با بچىن بۆ ئەو سەفەرە)، ئازووخەش بۆ كەسوكارمان دىنىن و، براپەكەشمان دەپارىزىن و بارى پىوراوى حوشترىكىش زىاد دەكەين، ئەو بارە پىوراوہ (زىادەپە) كەمە (بۆ ئەو بەرپرسەى ئازووخە لە مىسرو، بە ئاسانى دەمانداتى) ﴿۶۵﴾ بابيان گوتى: ھەتا لەلاپەن خواوہ (بە ناوى خواوہ) بەللىن و پەيمانم نەدەئى كە: بە دلىبابى بۆم دىننەوہ، مەگەر بى چارەو دەرمتان بن، ئابلووقە بدرىن، ھەرگىز لەگەلتان نانىرم، ئىنجا كاتىك بەللىنى خۇيانيان پىدا، بەو جۆرەى بابيان داواى كەردبوو، گوتى: خوا لەسەر ئەو قسەپەى دەللىن، كار پىسپىرراو (و شايدە) بى ﴿۶۶﴾ (بابيان) گوتى: ئەى كورپەكانم! لە يەك دەروازەوہ مەچنە ژوور (شار) و، لە چەند دەروازەپەكى جىا جىاوە بچنە ژوورو، من بەم ئامۇزگارپەم ھىچ

سوودىكتان پى ناگەيەنم لە بەرانبەر (بەلای) خوادا، بىر پار ھەر ھى خوايە،
 پشتم ھەر بەو بەستو، پشتم بەستووانىش با ھەر پشتم بەو بەستىن ﴿۶۷﴾
 كاتىك لە شوپنەو ھە بەبىيان فەرمانى پى كردن، چوونە زوور شار، (كە
 بىگومان ئەو ھى پى گوتبوون) لە بەرانبەر وىستى خوادا، ھىچ سوودى پى
 نەدەگەياندن، ئەگەر خوا نەپويستبايە سەلامەت بن، تەنيا ئەو ھەندە بوو
 يەعقووب پىويستىيەكى دەروونى خۆى بوو، دەرىبىرى و جىبەجىبى كردو، ئەو
 (يەعقووب) بەھۆى فىرکردن و شارماکردنى ئىمەو، خاومن زانىارىيەكى
 گىرنگو مەزن بوو، بەلام زۆرىيە خەلكى نازانن. (كە زانىارىيە راست و بىخەلتە،
 تەنيا لە پى وەھىي خاوە دەستگىر دەپى) ﴿۶۸﴾ .

شىكردنەۋەى ھەندىك لىە وشەكان

(الْكَيْلُ) : (الْكَيْلُ مَا يُكَالُ بِهِ، وَكَذَلِكَ الْمِكْيَالُ، كَالٌ كَيْلًا: مَصْدَرٌ، وَشَىءٌ كَيْلٌ)، بە دوو واتا بەگاردى :

۱- ئەو دەفەرى كە شتى پى دەپپورى، كە لىە ۋالاتىكەۋە بۇ ۋالاتىك، لىە شوپنىكەۋە بۇ شوپنىك جىايە، بۇ ۋىنە: لىە نىو كوردەۋارىسى خۇماندا بە تەنەكە شت دەپپون، بە رپە دەپپون، ۋەك دەلى: (كەس بە رپەى كەس ناپپوى)، يان دەلى: (ھالان كەس بۇتە رپە شپە، كەس پىى ناپپوى، لىە خۇرا دەلى: شازدەۋ نىو)، دىارە (رپە): ئەندازمىەك بوۋە، دەفرىك بوۋە، شتىان پى پىۋاۋە، كەۋاتە: (كىل) ئەو ئامرازمىە كە شتى پى دەپپورىۋ (مكىال) ىشى پى دەگوترى، (مكىال) ىش يانى: پىۋەر، دەفرىك كە دەغلى پى دەپپون، ئازوۋخەى پى دەپپون، شتى شل، يان شتى وشكى پى دەپپون .

۲- ھەرۋەھا دەگوترى: (كَالٌ كَيْلًا)، ۋاتە: پىۋاى بە پىۋان، كەۋاتە: (كَيْلٌ) ۋەك چۇن بە پىۋەر دەگوترى، ئەۋەى ئازوۋخەىەك، شتىكى پى دەپپورى، بە ھەمان شىۋە چاۋگىشەۋ (كَيْلٌ)، يانى: پىۋان .

(نَكَيْلٌ) : يانى: دەپپون، ئازوۋخە دەكرىنۋ دەپپون، ئەو كاتە دىارە زىاتەر لىە ۋاتە عادەتى پىۋانى ئازوۋخەۋ خۋاردەمەنى ھەبوۋە، نەك كىشانى بە تەرازوۋ (مىزان) كە بۇ كىشانەۋ (كَيْلٌ) ىش بۇ پىۋانە، چۈنكە شت يان دەپپ بكىشىرى، يان دەپپ بپپورى، دىارە ئەو كاتە لىە شوپنە زىاتەر عادەتىان ۋا بوۋە شتىان پىۋاۋە .

(هَلْ ءَأَمْنُكُمْ عَلَيْهِ) : ئايا دلىابم، بە ئەمىندارتان دابنىم، لىتان دلىابم بەنسەت بنىامىنەۋە، دەلى: (الْإِسْتِفْهَامُ لِلْإِنْكَارِ)، يانى: (مَا ءَأْتَمْنُكُمْ عَلَيْهِ)،

ئەو ھەمزە (أ) یە (استفهامیە) یە، بۆ پرسیارکردنی نکوولیی لیکەرانیە، واتە: من بە ئەمیندارتان دانانیم بەرانبەر بەو کورەم کە تەسلیمتان دەکەم، دەگوتری: (أَمَّنْهُ عَلَيْهِ، وَأَتَمَّنْهُ عَلَيْهِ)، ھەردووکیان بە یەك واتان، واتە: ئەو کەسە بە ئەمیندار دانا، بە دەست پاکی دانا بەرانبەر بەو کەسە، یاخود بەرانبەر بەو شتە، کە پێی سپاردووە .

(مَتَّعَهُمْ) : (أَصْلُ الْمَتَاعِ مَا يُتَمَّعُ بِهِ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى أَعْدَالِ الطَّعَامِ، وَأَحْمَالِهِ مِنْ تَسْمِيَةِ الشَّيْءِ بِاسْمِ الْحَالِ فِيهِ)، (مَتَاع)، لە ئەسڵدا ھەر شتیکە کە نینسان بە ھەری لێومر بگرت، سوودی لێومر بگرت بە شیومیەکی کاتی، بەلام لێرەدا مەبەست پێی بارەکانی خواردن و نازووخیەو، ئەو بارانیەو ئەو جەواڵ و تیرو شتانیە کە خواردنیان تیکراوە، وەك چۆن ئیستا لە لادئ نازووخیەو شت بە گونییەو تەلیس و جەواڵ، دەگوازانووە، ئەووش ناوئرانئ شتیکە بە ناوی ئەو شتەو کە تێدایە، ئەگەرنا (مَتَاع)، بریتییە لەو خواردن و نازووخیە کە لە نیو بارەکاندا بوو، ﴿ فَتَحُوا مَتَّعَهُمْ ﴾، واتە: بارەکانیان کردنەو کە خواردنەکی تێدایە .

(مَا بَنَيْ) : دەگوتری: (بَغَى ضَالَّتَاهُ يَبْغِيهَا: طَلَبَهَا، وَأَبْغَاهُ الشَّيْءَ: طَلَبَهَا لَهُ)، (بَغَى ضَالَّتَهُ يَبْغِيهَا)، واتە: ئەو شتە لێی ونبوو بوو، بە دوایدا گەرا، داوای کرد، (وَأَبْغَاهُ الشَّيْءَ)، واتە: ئەو شتە بۆ ئەو داوا کرد ﴿ مَا بَنَيْ ﴾، واتە: چی دیکەمان پێویستە، چی دیکە داوا دەکەین ؟

ھەندیکیش گوتووینانە: ﴿ مَا بَنَيْ ﴾، یانئ : (مَا تَطْلِمُ، مَا تَتَجَاوَزُ)، ستم ناکەین، کە دەئ: باریەکەمان وئدە، زیدەرۆیی ناکەین، بەئکو ھەق دەئیین: بە بەئگەئ ئەوئ ئەو نرخ و دراوئ کە نازووخیەکەمان پێ کړیو، بۆمان نێردراوئتەو .

(وَنَمِيرُ أَهْلِنَا) : واتە: نازووخیە بۆ مال و مندالمان بۆ کە سوکارمان دئین، (الميرة: الطَّعَامُ الْمَجْلُوبُ)، (ميرة)، واتە: نازووخیەکی ھێنراو، کە لە

شوینیکه‌وه هیئرایی. ﴿ وَنَمِرٌ ﴾ واته: ئازووخه دینین، خواردن دینین، به‌ندیکی عه‌ره‌بی هه‌یه، ده‌ئ: (ما عِنْدَهُ خَيْرٌ وَلَا مِثْرٌ)، واته: فلان کس نه خیریکی له لایه، نه ئازووخه‌یه‌کی له‌لایه .

(مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ): واته: په‌یمانیک له خواوه، ده‌ئ: (المَوْثِقُ: المِيثَاقُ)، (مَوْثِقٌ) به مانای (مِيثَاقٌ) دی، واته: په‌یمانیک پته‌وه، (مَصْدَرٌ مِيميٌّ مِنَ التَّوْثِيقِ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْمَفْعُولِ)، (مَوْثِقٌ)، چاوگیکی (م) میمییه بو (تَوْثِيقٌ)، (وَتَّقُ، يُوَثِّقُ تَوْثِيقًا وَمَوْثِقًا)، واته: به‌ئینیک پته‌وی دا، لیره به مانای (مَفْعُول) به‌کارهاتوه (مَوْثِقٌ)، یانی: به‌ئین و په‌یمانیک مه‌حکمه گراو، به‌هوی سویند خواردن به خواوه، ﴿ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ﴾، واته: پالدراره‌ته لای خوا، سویندی له‌سه‌ر خوراوه‌وه، خوی له‌سه‌ر گراوه‌ته شایه‌د .

(إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ): (الإحاطة: الأخذ بالأسر والهلاك مما هو خارج عن قدرتهم، إلا أن يُحَاطَ بِكُمْ: إِلا مُحَاطاً بِكُمْ)، (إِحَاطَةٌ) بریتیه له‌گرتن، نه‌وه که به‌دیل بگیری، یاخود له‌به‌ین ببری، به‌شیوه‌یه‌ک که له‌دمره‌وه‌ی ویستو توانای نه‌وان بی .

که‌واته: ﴿إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾، یانی: (إِلَّا مُحَاطاً بِكُمْ) مه‌گه‌ر ده‌وره بدرین، له‌حالی‌کدا که بی چاره بکرین و بی دمه‌رتان بن، هیج ده‌سته‌لانتان نه‌بن، نه‌وه کاته نه‌گه‌ر برایه‌که‌تان نه‌هیننه‌وه، نه‌وه مانای وایه په‌یمانتان نه‌شکاندوه .

(وَكَيْلٌ): (فَعِيلٌ بِمَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَي: مَوْكَلٌ إِلَيْهِ)، لیره‌دا (وَكَيْلٌ)، له‌سه‌ر ریژگی (فَعِيلٌ)ه، به‌لام به‌مانای (مَفْعُولٌ)ه، واته: کار بی سپی‌ردراو (مَوْكَلٌ إِلَيْهِ).

(يُعْنِي): (دِه‌گوتری: (أَعْنَى: عَنْهُمْ، يُغْنِي عَنْهُمْ إِغْنَاءً، الإِغْنَاءُ مُشْتَقٌّ مِنَ الْغِنَاءِ وَهُوَ الإِجْرَاءُ وَالِإِصْلَاحُ وَكِفَايَةُ الْمُهْمِّ، وَأَصْلُهُ مُرَادَفٌ غِنَى، لِأَنَّ مَنْ أَجْزَى وَكَفَى، فَقَدْ أَذْهَبَ عَن نَفْسِهِ الْحَاجَةَ إِلَى الْمُعْنِينَ)، (إِغْنَاءٌ)، واته: ده‌فريا هاتن،

ياخود بىن نياز كردن، له (غناء)دوه هاتوه، (غناء)، واته: كه لىن بۆ گرتن و له فریا هاتن، كه سىك كارىكى گرنكى بىن، نىجا هۆكارىك له فریای بىن، بۆ نه نىجامدانى نه و كار، نه ویش هاوواتاى (غنى)يه، (غنى)، واته: دهولمه مەندى، چونكه كه سىك له فریای كه سىك بىن و كه لىنى بۆ بگرى و دادى بدات، ماناى وایه نه و پىوستىيهى هه بووه، جىبه جى بووه .

(حَاجَةٌ) : (الْحَاجَةُ: الْأَمْرُ الْمَرْغُوبُ فِيهِ، سُمِّيَ حَاجَةً، لِأَنَّهُ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ، فَهِيَ

مِنَ التَّسْمِيَةِ بِاسْمِ الْمَصْدَرِ (حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ) حِرْصُهُ عَلَى تَنْبُهُهِمْ
لِلْأَخْطَارِ الَّتِي تَحْدُثُ لَأَمْثَالِهِمْ)، وشهى (حَاجَةً)، برىتیه له شتىك كه
خهك نارهزووى بكات، يانى: نارهزوو بۆلا كراو بىن، بۆیه پى گوتراوه:
(حَاجَةً)، چونكه پىوستىيان پىهت، كه واته: ناونرانى شتىكه به ناوى
چاوكه كه يهوه، نىجا نه و پىوستىيهى كه له دلى يه عقووبدا بووه، كه
نامۆزگارى كورهكانى كردوه، نهوه بووه كه سوور بووه له سهه نهوهى
ورىابن، هۆشياربن، بۆ نه و مه تر حىيانهى كه دىته پى نهوان و هاو
وینهى نهوان .

ماناى گشتى نايەتەكان

خوَا ۞ ليرەدا، ھەموو ئەوھى - وەك پىشتىرىش گوتوومانە - كە بە عەقل و سەلىقە دەزانرى، باسى نەكردو، دوای ئەوھى كە لە نايەتەكانى پىشوو، يوسوف ۞ پىي گوتن: دەبى براپەكتانم بۆ بىنن كە لە داىكتان نەبى، واتە: داىكى جيا بى، ھەلبەتە وەك پىشتىر گوتمان: دەبى ئەوان باسو خواسى خۆيان بۆ كەردبى، كە ئەوان دوازده (۱۲) بران، بەلام يەككىيان ون بوو و ئەو براپەيان كە ونبوو، يەك براى ھەيە لە داىكى خۆى، ناوى (بنيامين) ھەمووشيان كورپ يەعقووبىن، ديارە يوسوفىش گوتوويەتى: دەبى ئەو براپەم بۆ بىنن، بۆ ئەوھى دىنايەم كە راست دەكەن، نىجا ئەوھى كە لە مىسرەو بە پىكەوتن و، چۆن چوونەوھى گەپشتنەوھى، بارەكانيان خستى و چى و چىيان كەرد، ھەمووى قرتىنراو، چونكە بە عەقل و سەلىقە دەزانرى كە: لە مىسر بەرپى كەوتوون، بەرەو نشىنگەى خۆيان، ئەو شوپنەى كە بابيان لەوى بوو، سەر زەمىنى كەنعان، گەراونەوھى .

دەفەرموى: ﴿ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ ﴾، كاتىك گەراونەوھى بۆ لاى بابيان، كى و كى گەراونەوھى؟ ديارە دەزانىن كە دە (۱۰) براپەكان بوو، واتە: ئەو دە براپەى كە يوسوفيان خستە نىو بىرەو، كاتىك گەراونەوھى بۆ لاى بابيان، ﴿ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ ﴾، گوتيان: ئەى بابى خۆمان! ئىمە پىوانمان لى قەدەغەكراو، پىشگىرى پىوانمان لى كراو، ديارە ئەو كاتە نازووخە بە شىوھى پىوان پىوراوھى فرۆشراو، كەواتە: ليرەدا لەجياتى ئەوھى بلىن: نازووخەمان پى نافرۆشن، ئەو نازووخەيەى كە دەبى بپىورى، يەكسەر گوتوويانە: پىورانمان لى قەدەغە كراو، چونكە ئەگەر نەھىلن بپىون، ديارە پىيان نەفرۆشتوون، ئەگەر پىيان

بفرؤشرى، بؤشيان دەپپورى، واتە: ئازووخە ھىنانمان لى قەدەغە كراوہ لە ميسرەوہو و ناھىلن بىپپوین و بىھىنن، ﴿ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانًا نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾، دەجا براىەكەمانمان لەگەل بنىرە (ئەگەر دەتەوئ ئازووخەمان ھەبئو، ئازووخە بىنن) تاكو بىپوین، (واتە: ئازووخە بکپین و بىپپوین، ياخود بؤمان بپپورى)، بىگومان ئىمە بؤ وى (بؤ براىەكەمان) یش پارىزەر دەبىن .

ھەئبەتە لىرەشدا ئەو وردەكارىيە باس نەكراوہ، ئەگەرنا ديارە دە (۱۰) كورەكان بؤ بابيان گىپراومتەوہ، كە ئەو بەرپرسەى ئازووخە لە ميسر، لىى پرسىووين : ئىوہ كىن؟ ئىمەش خۆمانمان پى ناساندوہ .

چەند بران ؟ ئىمەش گوتمان: دواز دە (۱۲) برا بووین .

ئەدى بؤچى ئىستا تەنيا دە (۱۰)ن؟ گوتمان: ئاخر يەككىمان لە مالىيە .

گوتى: ئەدى ئەوى دىكە ؟

گوتمان: ئەوى دىكەمان ونبووہ، ديارە يان بەو شىوہىە لىى پرسىون، يان وەك لە پەيمانى كۇندا ھاتوہ، تۆمەتبار كراون، بەوہى ھاتوون سىخورى بکەن، ئەوانىش گوتوويناہ: سىخور نىنو، لىمان ناوہشىتەوہ .

بؤچى لىتان ناوہشىتەوہ؟ لەبەر ئەوہى ئىمە بابمان پىغەمبەرىكى خوايە، ناوى يەعقوببە، يەعقوببىش كورپى نىسحاقە ئەویش كورپى ئىبپراھىمە، كە ديارە خەلكى دنياى ئەو كاتە، مەگەر لە گۆشەو كەنارىكى دوورى دنيا، ئەگەرنا ناوو ناوبانگى ئىبپراھىميان بىستوہ، ئەگەر ھى نىسحاقو يەعقوببىشيان نەبىستبى .

ئىنجا يوسوف گوتووئەتى: من چۆن دلىابم كە ئىوہ راست دەكەن؟ دەبى ئەو براىەتانم بؤ بىنن .

يان وەك پەيمانى كۇن دەلىن: تۆمەتبار كراون كە سىخور و جاسووسن، ئىدى بؤ پاكانەى خۇيان، داواى لىكردوون كە براىەكەيان بىنن .

ئنجاکہ ئه‌وه به بابیان ده‌لئین، ئه‌ویش وه‌لامیان ده‌داته‌وه: ﴿ قَالَ هَلْ ءَامَنُکُمْ عَلَیْهِ ﴾، یه‌عقوب، بابیان، گوتی: ئایا به ئه‌میندارتان دابنئیم له‌سه‌ری، له به‌رانبه‌ر بنیامیندا لی‌تان دل‌نیابم، ﴿ اِلَّا کَمَا اَمَنُکُمْ عَلَیْ اَخِیْهِ مِنْ قَبْلُ ﴾، مه‌گه‌ر به‌و شی‌ومه که لی‌تان دل‌نیابوومو به ئه‌میندارم دانان، سه‌بارت به برابه‌که‌ی، له‌مه‌و پی‌ش، واته: یوسوفی برای؟ ﴿ فَاَللّٰهُ خَیْرٌ حَفِیْظًا ﴾، خوا باشت‌ترین پاریزمه‌ر، هه‌روه‌ها خوین‌رایشه‌ته‌وه: ﴿ فَاَللّٰهُ خَیْرٌ حَفِیْظًا ﴾، واته: خوا باشت‌ترین زاتی‌که که شت ده‌پاری‌زی، ﴿ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ ﴾، هه‌روه‌ها ئه‌و به به‌زه‌میت‌رینی به به‌زه‌میانه، واته: ئه‌گه‌ر دل‌نیابم، هه‌ر له پاراستنی خوا دل‌نیامو هه‌ر پشتم به‌و به‌ستوه، ئه‌گه‌رنا ئی‌وم ئه‌زموون کرده، که ئه‌هلی ئه‌مانه‌ت نین، بو‌یه منیش به ئه‌میندارتان دانانئیمو، ئه‌گه‌ر برابه‌که‌تانتان له‌گه‌ل بنی‌رم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زور پی‌ویستییان به نازووخه هه‌یه و ناچارین، ئه‌وه به پشت به خوا به‌ستنو، به ئومیدی خیر به خوا بوون، که کوره‌که‌م به‌پاری‌زی، له‌گه‌ل‌تان ده‌نی‌رم، نه‌ک به متمانه به ئی‌وه بوون، چونکه وه‌ک گوتراوه: ﴿ مَنْ جَرَّبَ الْمُجَرَّبَ حَلَّتْ بِهٖ النَّدَامَةُ ﴾ هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌زموونکراو ئه‌زموون بکاته‌وه، به‌شیمانی ده‌کیشی .

هه‌لبه‌ته یه‌عقوب عليه السلام ناهه‌قی نه‌بووه، له کوره‌کانی بکه‌ویته دوو دل‌ییو گومانه‌وهو متمانه‌ی پی‌یان نه‌مینئ، چونکه جاره‌که‌ی دیکه‌ش هه‌ر به هه‌مان ته‌عبیر گوتیان: ﴿ وَاِنَّا لَهُ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۱۳﴾ ﴾، به نسبت یوسوفه‌وه: ئیمه بی‌گومان پاریزمه‌ر ده‌بین بو‌ی، لی‌ره‌ش ده‌لئین: بی‌گومان ئیمه پاریزمه‌ر ده‌بین بو‌ بنیامین! ئنجا جاری پی‌شی راستیان نه‌کردو، ئه‌و دروو سیناری‌وی‌یه‌یان بو‌ بابیان ری‌ک خست، ئی‌ستاش دوورنیه دیسان له‌گه‌ل‌ئیدا راست نه‌که‌نو، دووباره سیناری‌وی‌یه‌کی دیکه بو‌ بنیامینی برای یوسوفیش ری‌ک بخه‌نو، ئه‌و کوره‌شی لی‌ دوور بخه‌نه‌وه، یان بی‌فه‌وتینن، ناهه‌قی نه‌بووه، هه‌رچه‌نده دیاره ئه‌مجاره کوره‌کان مه‌به‌ستیان فی‌ل و فه‌ره‌ج نه‌بووهو، مه‌به‌ستیان پی‌لان نه‌بووه، به‌لام

گوتراوه: (نهگهر کراسیکی بیست درې، سهدی پاکې پیوه دهچې)، بویه بابیان ناههقی نهبووه، متمانهای پټیان نهبن.

﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ﴾، ئنجا کاتیک نازووخه که پانیاں کردهوه (که له بارهکاندا بوو) ته ماشایان کرد، ﴿وَجَدُوا بِضَعَعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾، ته ماشایان کرد نهو که لوبه لهی که له بهران بهر نازووخه که دا دابوویان، (نهگهر دراو بوو، نهگهر ههرچی بوو، زوربهی زانایان دهلین: درمی زیو بووه، نهو دهستمایه که نازووخه که پان پټی کری بوو)، ته ماشایان کرد، بویان خراوته نیو نازووخه که وه، له نیو بارهکانداو بو لایان گیردراوتهوه .

وشهی (مَتَاع) یش هر شتی که که ئینسان سوودی لی ببینی، ئنجا لی رهدا: ﴿فَتَحُوا مَتَعَهُمْ﴾، بیگومان نازووخه که نه کراوتهوه و باره که کراوتهوه، به لام نهوه وهک زانایان گوتوو یانه: (مِنْ تَسْمِيَةِ الشَّيْءِ بِاسْمِ الْحَالِ فِيهِ)، له بهر نهوهی نازووخه که له نیو باره که دا بووه، نهگهر نا باره که پان کردو ته وه، ئنجا که باره که پان کردو ته وه: ته ماشا ده که ن نهو نرخ و دهستمایه که نازووخه که پان پټی کریوه، خراوتهوه نیو باره که پان و بو لایان گیردراوتهوه .

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبَغِي﴾، گوتیان: نهی بابی خو مان! چی دیکه داوا بکهین، یا خود ئیمه سنوور به زینی ناکهین که مده ئین: برایه که مانمان له گهل بنیره، مه به ستمان ستهم نیه، مه به ستمان سنوور شکتینی نیه، به به لگهی چی ؟ ﴿هَذِهِ بِضَعَعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾، نا نه مه دهستمایه که ی خو مانه که بازرگانیمان پیکردوه، نازووقه مان پټی کریوه، نرخ و به هایه که یه، بو لامان گیردراوتهوه .

کهواته: نهو بهر پر سهی نازووخه له میسر، بابایه کی هیئنده باشه، که نهو متا دهستمایه که شی بو خستووینه نیو بارهکان، نه مهش به لگه یه له سر نهوه که لهو سه فهردها، ئیمه سه لامهت ده بینو، هیچ مه تر سیه که مان له سر نیه .

﴿ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا ﴾، واته: تو برایه که مانمان له‌گه لمان بنیره، نازوو خهش بو مال و خیزانمان و بو خزم و که سمان دینین، ﴿ وَتَحْفَظُ أَخَانَا ﴾، برایه که شمان دمپاریزین، ﴿ وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ﴾، پیوراوی حوشریکیش زیاد ده‌که‌ین، باریک که دمپورئ و ده‌خریته سهر پشتی حوشریک، نه‌ومندهش زیاد ده‌که‌ین. ﴿ ذَلِكَ كَيْلٌ لِّسِيرٍ ﴾، نا نه‌و باره پیوراوه، نه‌و باری حوشره، شتیکی که مه‌و ناسانه که بماندریتی . دیاره زوریان له به‌رپرسی نازوو خه‌ی میسرپ را بینیه، که ره‌وشتو ره‌فتارو نا‌کاریان بینیه‌و، خانه خوئییه‌کی زور باش بووه، باش باره‌کانی بو پیواون، دیاره زور له‌گه لمان به لوتفو به‌رپرز بووه‌و، زوریان تیرا بینیه، بوئه گوتوو یانه: نه‌و شتیکی ناسانه بو وی .

هه‌ندیکیش ناوایان لیکداومه‌وه: ﴿ ذَلِكَ كَيْلٌ لِّسِيرٍ ﴾، واته: نه‌و ده (۱۰) باره‌ی دیکه، که من و به‌شمان نا‌که‌ن، با باریکی دیکه‌ی یازده‌مینیان بخه‌ینه گه‌ن، که باری بنیامینی برامانه .

به‌لام نه‌و مانایه‌ی دیکه به‌هیزتره، چونکه ده (۱۰) بار که من، به‌لام باریک که مه، ﴿ ذَلِكَ ﴾، نه‌و باره پیوراوه‌ی که زیادی ده‌که‌ین، به هوی بنیامینی برامانه‌وه، نه‌و شتیکی که مه‌و ناسانه و به ناسانی به‌رپرسی نازوو خه‌ی میسرپ، ده‌مانداتی .

﴿ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنْ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلاَّ أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ﴾، (یه‌عقوب عليه السلام بابیان)، گوتی: هه‌رگیز له‌گه لتاندا ناینیرم، مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن خواوه‌و به ناوی خواوه‌و په‌یمانیک پته‌وم بی بدن، که هه‌ر دهمی به‌هیننه‌وه له‌گه‌ل خوتان، مه‌گه‌ر بی چاره بکرین‌و، نابلووه‌ه بدرین .

لیره‌دا مه‌به‌ست له نابلووه‌ه دران، نه‌و نیه که به کردار نابلووه‌ه بدرین، به‌لام مه‌به‌ستی نه‌ومه‌یه: که وه‌ک چۆن که سیک نابلووه‌ه دهرئ و رپی دهرمتان و راکردنی نیه‌و هیچ چاره‌ی نیه، مه‌گه‌ر ئیومش ناوا بی چاره‌و بی دهرمتان بکرین،

ومزعیک بئته پیش له توانای خۆتاندا نه‌بئو، هیچ چارتان نه‌بئ، نه‌گه‌رنا هر دمبئ له‌گه‌ل خۆتانی بیننه‌وه، نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه نه‌بئو، که‌مته‌رخه‌می بکه‌ن، له هینانه‌وه‌ی دا، نه‌وه مانای وایه نه‌و په‌یمان‌ه‌ی به‌ ناوی خواوه به‌ منتان داوه، په‌یمان‌ه‌که‌تان شکاندوه، دوا‌ی ده‌لئ: ﴿ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْتَهُمْ ﴾، ئنجا دوا‌ی نه‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌که‌ی خۆیانیان پیدا، واته: به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ بابیان داوا‌ی کرد بوو، به‌ ناوی خواوه‌و په‌یمان‌یک‌ی پته‌ویان پیدا، که‌ مه‌گه‌ر بئ چاره‌و بئ دهرمتان بینو، هیچ دهره‌متان نه‌بئ، نه‌گه‌رنا برایه‌که‌مان دینینه‌وه، ﴿ قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَلَّ ﴾، (یه‌عقوب) گو‌تی: خوا له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌یلئین: کار پئ سپێردراوه، واته: شایه‌دو ئاگاداره‌و سه‌رپه‌رشتیاری هه‌موو لایه‌که‌مانه‌و ئاگای لئیه .

ئنجا یه‌عقوب عليه السلام نامۆزگاری یازده (۱۱) کوره‌که‌ی ده‌کات، چونکه نه‌و جاره بنیامینیشیان که‌وته پال: ﴿ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُونِ مِنْ بَابٍ وَجِدِ ﴾، گو‌تی: نه‌ی کوره‌کانم ! له یه‌ک دهروازوه مه‌چنه ژوور .

دیاره نه‌و کاته نه‌و شاره‌ی که‌ پایته‌ختی میسر بووه، دمبئ جه‌ند دهروازیه‌کی بووبن، وه‌ک دوا‌ی له مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا باسی ده‌که‌ین، که‌ یه‌کیک بووه له شاره هه‌ره قه‌ره‌بالغو گه‌وره‌کانی دنیاو، جه‌ندان دهروازیه‌ی بوون، ﴿ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ﴾، به‌ئکو له جه‌ند دهروازیه‌کی جیا‌جیاوه بچنه ژوور، یه‌ک له‌ولا، یه‌ک له‌ولا، یه‌ک له‌ولا،...هتد، نه‌ک هر یازده‌تان له یه‌ک دهروازوه بچنه ژوور .

زانایان زۆر قسه‌یان له‌وباره‌وه کردوه: بوچی یه‌عقوب وایگو‌توه؟ ده‌گونجئ مه‌به‌ستی پئ نه‌وه بووبئ، که‌ گومان‌ی خرابیان لئ نه‌که‌ن، یازده برا که هه‌مووشیان شیوه‌ی یه‌که‌دییان کردوه، به‌ شان و شه‌وکه‌تو نه‌جیب دیار بوون، نه‌وه چیه نه‌و یازده که‌سه هه‌موویان وه‌ک یه‌ک ده‌جن ! لئشیان بپرسن: کئین؟ ده‌لئین : ئیمه‌ براین! یاخود مه‌ترسییان لئ بکه‌ن: ئایا دمبئ بو ئازاوه‌یه‌ک، کودمه‌تایه‌ک، هاتبن؟ نه‌و واتایه زۆر ده‌چپته‌ه‌قلو دئته به‌رچاو .

هه‌ندیکیش گوتووایانه: له چاوو زار لییان ترساوه که به چاوه‌وه نه‌بن، به ههر حال ههر دووک لای ده‌گریته‌وه، دواپی ده‌فهرموئ: ﴿ وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، من له به‌رانبه‌ر خوادا، هیج سوودتان پیناگه‌یه‌نم، به‌و رینمایپی و نامۆزگاریبه‌م، ﴿ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ﴾، حوکم ته‌نیا هی خوایه، یانی: برپاردان و کاروبار به‌رپۆه‌بردنی گه‌ردوون، ﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ﴾، پشتم ته‌نیا به‌و به‌ستوه، ﴿ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾، با پشت به‌ستووایش ههر پشت به‌و به‌ستن، ههر نه‌و شایسته‌ی نه‌وه‌یه، نینسان کاری خوئی پین بسپیری و پشتی خوئی پپوه بدات.

﴿ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ﴾، ننجا کاتیک له‌و شوینه‌وه که بابیان فه‌رمانی پیکرد بوون، چوونه ژوور شار، واته: له دمروازه‌ی جیا‌جیاوه، چوونه نیو شاره‌که‌وه، ﴿ مَا كَانَ يُعْنِي عَنْهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، دیسان خوا ﷻ دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، ده‌فهرموئ: یه‌عقووب به‌ رینماییه‌که‌ی و نامۆزگاریبه‌که‌ی (که‌ گوتی: له یه‌ک دمروازه‌وه مه‌چنه ژوور) هیج سوودی پین نه‌ده‌گه‌یاندن له به‌رانبه‌ر خوادا، واته: له به‌رانبه‌ر برپارو ویستی رهای خواو له به‌رانبه‌ر به‌لای خوادا، نه‌گه‌ر خوا ویستبای به‌لایان بو بنیری و، نه‌یویستبئی سه‌لامه‌تیان بکات، به‌و رینمایپی و نامۆزگاریبه‌ی یه‌عقووب، به‌ ته‌نیا سه‌لامه‌ت نه‌ده‌بوون، به‌ئیی هۆکار بوو، به‌لام له پشت هۆکاره‌کانه‌وه، به‌دییه‌ینه‌ری هۆکاره‌کانیش هه‌یه، هۆکارساز (مسبب) ه‌ک‌ه‌ش هه‌یه، که خوایه ﷻ، نه‌دی بوچی نه‌و رینماییه‌ی کردن؟ ﴿ إِلَّا

حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَّعْقُوبَ قَضَاهَا ﴾، نه‌وه ته‌نیا پینویستیبه‌ک بوو له دمروونی یه‌عقووب دا، که جیبه‌جیپی کرد، که بریتی بوو له‌وه‌ی ناگاداریان بکاته‌وه: هۆشیاربن و ناگاداربن، له مه‌ترسیبه‌کان که دینه‌ رپیان، دیاره‌ کور و جگه‌ر گۆشه‌ی خوئی بوو و، به‌ ته‌نگیانه‌وه بووه‌و په‌رۆشی بوون، چی به‌ چاکی زانیوه، پینی گوتوون، به‌لام زانیوشیه‌تی که سه‌ره‌نجامه‌کان ته‌نیا به‌ده‌ست خوان، ننجا دواپیش ههر وا دمرکه‌وتوه‌و، بنیامینی کوری که یوسوف ﷻ له‌لای خوئی گلی

دهداته‌وه، هه‌روه‌ها برا گه‌وره‌که‌شیان، - وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین - چاوو رووی نابی بجیت‌ه‌وه لای بابی و له میسر ده‌مینیت‌ه‌وه .

﴿وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ﴾، بیگومان نه‌و خاومن زانیاری بوو، واته: خاومن زانیاریه‌کی تایبه‌تو گه‌وره بوو، ﴿لِّمَا عَلَّمْنَاهُ﴾، به‌هۆی نه‌وه‌وه که ئیمه فیرمان کرد بووو شار‌زمان کرد بوو، له رپی وه‌حییه‌وه، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن، واته: زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن که باشت‌رین جووری زانست، نه‌و جوورمه‌یه که له رپی وه‌حییه‌وه دئو له‌لایهن خوی زاناو تواناوه، چونکه خوا ﴿هُم مَوْجِدَاتُكُمْ﴾ هم‌وو شتیک دمزانن و خاومنی زانیاری بی سنووره، که‌واته: له‌و زانیاریه‌یه بی سنوورو ره‌هایه‌ی خوی که به‌یه‌کیک له به‌نده‌کانی ده‌به‌خشی له رپی وه‌حییه‌وه، نه‌وه بیگومان باشت‌رین پشک و به‌شی له زانیاری دا هه‌یه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نه‌و راستیه‌ نازانن .

چهند مهسه له یه کی گرنگ

مهسه له یه یه گهم : گه رانه وهی کوره کانی به عقووب، واته: ده (۱۰)

کوره که ی بۆ لای بابیان و ئاگادار کردنه وهی: که ئه گه ر بنیامینی برابیان له گه ل نه نیئری، ئازوو خه یان نادریتتیو، ناهیلن ئازوو خه بکرن و بیئون، ئنجا داوا کردنیان له بابیان که له گه ل یان بنیئری و به لئیندانی شیان: که پارێزه ری برابیه که یان ده بن:

وهك خـوا فـهـر مـوویـهـتی: ﴿ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ اٰبِهَيْمَ قَالُوْا يٰۤاٰبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْدُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا نَّكْتُلُ وَاِنَّا لَمُهٰلِكِفٰظُوْنَ ۝۱۰﴾

شیکردنه وهس نه نایته موباره که له پینج برکه دا

(۱) - ﴿ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ اٰبِهَيْمَ ﴾، وهك گوتیم: نه وهی دیکه هه موهی

پێچراو ته وهو قرتینراوه، چونکه: به عقل و سه لیکه دهمانری، واته: له میسر به ریکه وتن و بهس خوا دهمانری چهند شهوو رۆژیان پێچوون! سه رمنجام له گه ل کاروانی خه لکی دیکه دا، کاروانه که یان گه راپیه وه بۆ سه ر زه مینی که نعان و ناوچه ی شام، ئنجا کاتیک گه رانه وه بۆ لای بابیان.

(۲) - ﴿ قَالُوْا يٰۤاٰبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْدُ ﴾، گوتیان: ئه ی بابی خۆمان! پێوانمان

لی قه دمه گراوه، پێشگیری ئازوو خه پێوانمان لی گراوه، واته: ناهیلن بپێوین و پێمان نافرۆشن، که نه فرۆشرا یانی: ناشپێوری .

﴿ مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ ﴾، يانى: (مُنِعَ مِنَّا أَنْ تَكِيلَ، أَوْ أَنْ يُكَالَ لَنَا)، ﴿ مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ ﴾، يان پەيۋەندى بە (فاعِل) ھوۋ ھەيە، واتە: كە ئىمە بېيۋىن، (أَنْ تَكِيلَ) ياخود بە (مَفْعُول) ھوۋ ھەيە، واتە: كە بۆمان بېيۋىرئ (أَنْ يُكَالَ لَنَا)، بەلام ديارە لىرەدا بەماناى پالداىيەتى بۆ لاي (مَفْعُول) واتە: لىمان قەدەمغە كراۋە و پىشگىرى ئەۋەمان لىكراۋە، كە بۆمان بېيۋىرئ، چونكە پىۋانەكە بەدەست وان نەبوۋە، بەلكو بەدەست ئەو كەسە بوۋە كە پىيان دەفرۇشئ، ئىجا ئەگەر پىيان نەفرۇشئ، ماناى وايە ناشەيئئ كە بۆيان بېيۋىرئ .

لىرەش بە كورتىي باسكراۋە، ئەگەرنا بىگومان بە تەفصىل قەسەيان بۆ بابيان كىرۋە، كە چى گوزمراۋە؟ چى بوۋە؟ چۆن بوۋە؟ چۆن ئەو بەرپىرسە ئازووخە لە مىسپ لى پىرسىون؟ بە چ بەلگەيەك و بە چ بيانوۋىكەۋە گوتوۋىتە: دەبى براىەكەتەنم بۆ بىنن، ديارە وردەكارىيەكەيان بۆ بابى گىراۋتەۋە، كە كورتەكەى ئەۋە بوۋە: ئەگەر بىت و براىەكەيان لەگەل خۆيان نەبەن، ئازووخەيان چىنگ ناكەۋى .

۳ - ﴿ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا ﴾، مادام وايە براىەكەمانمان لەگەل بىئىرە (بۆ ئەۋەى ئازووخەمان چىنگ بىكەۋى، گرانىي و قاتو قىرى بوۋە، لە مىسپىش نەبى ئازووخە چىنگ نەكەۋتەۋە).

۴ - ﴿ نَكَتَلْ ﴾، واتە: دەپىۋىن، يانى: ئازووخە دەكرىن و، دەپىۋىن و بارى دەكەين و دەپىنەنەۋە .

خوئندراۋىشەتەۋە: (يَكْتَلْ)، واتە: براىەكەشمان لەگەل ئىمەدا ئازووخە دەكرى و دەپىۋى، تاكو ئىستا دە (۱۰) بار بوۋىن، ئەوجار ئەۋىش دەپىۋى و بارى يازدەيەمىش دىننەۋە لەگەل خۆمان .

۵ - ﴿ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾، بىگومان ئىمە بۆ ۋى پارىزەر دەبىن .

لىرەدا پىنج جۆرە جەختكردەنەۋە بەكارھىنراون :

- ۱ - ههم به رسته‌ی ناوی دهستی پیکردوه: ﴿ وَإِنَّا ﴾ که چهسپاویی دهگه‌یه‌نی .
- ۲ - به بی‌تی ته‌ئکید: ﴿ وَإِنَّا ﴾ چونکه له ئەسل دا (إِنَّا) یه .
- ۳ - ئنجا: ﴿ لُمُ ﴾ ئیمه بۆ وی .
- ۴ - ﴿ لِحَفِظُونَ ﴾ (ل)، لامه‌گه‌ش بۆ ته‌ئکیده .
- ۵ - هه‌روه‌ها (حَافِظُونَ) یش، ئیمه پارێزهری وی ده‌بین .

پینچ جووره جه‌خت کردنه‌وه‌ی تێدان، واته: زۆر به دنیایی دنیابه که ئیمه نه‌و برایه‌مان ده‌پارێزین و پارێزهری ده‌بین و به سه‌لامه‌تی بۆت دینینه‌وه، له‌گه‌لمان بنیره، بۆ نه‌وه‌ی زه‌خیره‌و ئازوو‌خه بۆ مال و خیزانمان بێنینه‌وه .

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م : وه‌لامدانه‌وه‌ی با‌ی‌بان (یه‌عقوب عَلَيْهِ السَّلَام) به‌ تالی‌و

نیگه‌رانییه‌وه‌و بیره‌ینانه‌وه‌ی یوسوف بۆیان و، خسته‌نه‌ رووی نه‌و راستیه‌ که ته‌نیا متمانه‌ی به‌ پاراستنی خوا هه‌یه، خواش باشته‌ترین پارێزهره، هه‌روه‌ک به‌ به‌زه‌یترینی خاوه‌ن به‌زه‌یانیشه :

وه‌ك خِوَا فِه‌رْمُووِيه‌تِي: ﴿ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُم عَلَيهِ اِلَّا كَمَا ءَامَنُكُم عَلَي اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاَللّٰهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِمِيْنَ ﴾ ﴿ ٦٤ ﴾

شیکردنه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ مو‌باره‌که له‌ سه‌ن بره‌گه‌دا

(۱) - ﴿ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُم عَلَيهِ اِلَّا كَمَا ءَامَنُكُم عَلَي اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ﴾، لی‌رده‌دا

﴿ هَلْ ﴾ هه‌رچه‌نده نامر‌ازی پرسیارکردنه، به‌لام پرسیار کردنه‌که بۆ نکوولیی لی‌کردنه‌و، مانای لابردن (نفي) ی تێدا‌یه .

دہگوتری: (اَمِنْتُكُمْ وَانْتَمَنْتُمْكُمُ اَي: اَعْتَبَرْتُكُمْ اَمْنًا عَلَيْهِ)، (اَمِنْتُكُمْ وَانْتَمَنْتُمْكُم)، ہر دو وکیان یہ کہ واتیان ہمیہ: من نیوہم بہ نمیندار دانا، واتہ: لہ بہرانبہر نہودا، نیوہم بہ نمیندار دانا .

لیرہدا یہ عقوب عَلَيْهِ فہرموویہ تی: نہگہر بہ نمیندارتان دابنیم بہرانبہر بہ بنیامین، ہر وہ کہ بہ نمیندار دانانی نیوہمیہ بہرانبہر بہ یوسوف، واتہ: نہگہر من لیتان دلنیابہم و متمانہتان پی بکہم، ہر وہ کہ دلنیابوون و متمانہ پیکرنمتانہ، کاتیک بہ نسبت یوسوفہوہ، نیوہم بہ نمیندار دانا و متمانہ پیتان کرد، کہ گوتتان: دہپاریزین، یانی: نہگہر بہ تیپرا دیتنی نیوہ و متمانہ پیکردنی نیوہ بینیرم، نہوہ لہ راستیدا مانای وایہ: من پندم لہو ہہ لوئیستہی پیشو و ورنہگرتوہ، لہو ہہ لہیہی پیشووم، کہ نیوہم بہ نمیندار دانا بہرانبہر بہ یوسوفو، نمیندارو پاکیش دمرنہ چوون !

(۲) - ﴿ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا ﴾، ہر خوا ہاشترین پاریزمرہ.

خوینراویشہتہوہ: (فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا)، واتہ: خوا ہاشترین زاتیکہ کہ خاومن پاراستن بی، خاومن پاریزگاری بی و پاریزگاری لہ شت بکات، واتہ: نہگہر خوا بیپاریزی، نہوہ دہپاریزی، بہ لام نہگہر خوا نہپاریزی، نہوہ متمانہم بہ نیوہ نیہ، کہ بیپاریزن .

(۳) - ﴿ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾، نہویش (خوا) بہ بہزمیترینی بہ بہزمیانہ .

بیگومان بہزمی خوا عَلَيْهِ بی سنوورہ، وہ کہ لہ فہرمایشہکانی پیفہمبہردا عَلَيْهِ ہاتوہ: بہزمی خوا بہرانبہر بہ ہندہکہی، لہ بہزمی دایک بہرانبہر بہ مندالہ شیرہ خورہکہی، جگہر گوشہکہی، زیاترہ: (اللَّهُ اَرْحَمُ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدِهَا) متفق علیہ .

ہہ لہتہ نہمہ نہوہ دہگہیہنی کہ یہ عقوب دلنی نہرم بووہ بینیری لہگہلیان، ناشکراشہ کہ ناتاجیبی و بی نازووخیی پالنہر بووہ، چونکہ قاتو قریی و گرانیی بووہ، دیارہ دہبی گرانییہ کہ نہو ناوچہیہی ہہموو

گرتبیتته وه، نازانین تاکو کوئی رۆژه لاتی نیومراست نهو کاته رۆیشتوه!
به لام دیاره گرانیه که شامی گرتوته وه، رهنگه عیراق و حیجازو نهو ناوچانه ی
هموو گرتبیتته وه، به دنئیایی جهوت وشکه سالیی و بی دهرامه تی و بی
کشتوکالیی، زهخت و فشاریکی گهوره ی له سه ر دروست کردوون .

له قسه کانی دا وا پیده چی که دلی نهرم بوو بی، که به ناچاریی کوره که یان
له گهل بنیری، به لام نهک به دلخوشی نهو وه که نهوان دهمپاریزن، له بهر
نهو وه به لاین دهن، به لکو به پشت به ستنی به خواو، دلخوش بوونی به
به زمیی خواو، پاراستنی خوا بو ی .

مهسه له ی سییه م : کوره کان - ده (۱۰) کوره که - کاتیک باره کانیان

ده که نه وه ده ستمایه کانیان له نیو ئازووخی که له نیو باره کاندای بووه،
ده بینن، نهو ده که نه به لگی یقناع کردنی بایان و دووباره باسی
پاراستنی برابره که یان و، زیاد کردنی باریک ئازووچه بو مال و خیزانیان
ده که ن، ده سلین: زیاد کردنی نهو باره بو نهو به ریرسه ی ئازووچه له
میسر، شتیکی ئاسانه، پیاویکی سهخی ته بیعه ته و، پیاویکی زور به
ماریفهت و جوامیره، ئاسانه باریکی یازده یه ممان بو زیاد بکات و،
خویشی داوای کردوه نهو برابره مان به رین :

وهك خوا دمفرموی: ﴿ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ
قَالُوا يَا بَأْسَآ مَا نَبِغِي هَذِهِ، بِضَعْنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ
كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿١٥﴾

شیکردنه وهس نه م نایته له ههشت برکه دا

(۱) - ﴿ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ ﴾، واته: کاتیک باره که یان کردموه .

هەر ده (۱۰) باره‌کانی به باریک له قه‌لهم داو، وا دیاره بیکه‌وه
باره‌کانیان کردۆته‌وه .

(مَتَاع) به هەر شتیک ده‌گوتری که به‌هری لیومر بگیری، که‌واته: (مَتَاع) ده‌که،
ئهو نازوو‌خه‌یه بووه که له‌نیو باره‌که‌دا بووه، ئنجا نازوو‌خه ناکریته‌وه، به‌لکو
(رَحْل) ده‌که، کراومه‌وه، واته: بار، ئنجا تیر بووه، جه‌وال بووه، شتیک بووه،
نازوو‌خه‌که‌یان تیدا هه‌لگرتوه، دهمه‌که‌یان کردۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی نازوو‌خه‌که
سوود لی ببینو و بیکه‌نه ئاردو باراش، یان: ساوارو گهنمه کوتاوو برویش،
بیکه‌ن به خۆراک، کاتیك که باره‌که‌یان کردۆته‌وه نازوو‌خه‌که‌یان ببینوه .

لیره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿ فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ ﴾، یانی: ئهو باره‌یان کرده‌وه
که (مَتَاع) ده‌که‌ی تیدا‌یه، که نازوو‌خه‌که‌یه، ئه‌مه وه‌ک پشتریش گوتمان:
(مِنْ تَسْمِيَةِ الشَّيْءِ بِاسْمِ الْحَالِ فِيهِ)، ناو‌نرانی شتیکه، به‌و شته‌وه که
تیدا‌یه، وه‌ک چۆن ناوی ناوه‌دانیه‌که ده‌پنری و مه‌به‌ست پی خه‌لکه‌که‌یه:
(فَسَأَلَ الْقَرْيَةَ)، (قَرْيَةَ) به خانوو‌ه‌کان ده‌گوتری، که‌شیش له خانوو دیوار
ناپرسی، به‌لکو مه‌به‌ست پی ئهو خه‌لکه‌که‌یه که له نیو دێیه‌که دان .

جاری واش هه‌یه ئهو شته‌ی که له نیو شته‌که دایه ده‌گریته‌ ناو: ﴿ وَلَمَّا

فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ ﴾: أَي: فَتَحُوا رَحْلَهُمُ الَّذِي فِيهِ مَتَاعُهُمْ، یانی: ئهو باره‌یان
کرده‌وه، که ئهو شته‌ی لی به‌هرمه‌ند دهن، که نازوو‌خه‌که‌یه، تیدا‌یه .

(۲) - ﴿ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ﴾، ده‌ستمايه‌که‌یانیان بینی، ئه‌وه‌ی

بازرگانیان پی ده‌کرد، بۆیان گیراومه‌ته‌وه، (بِضَاعَةَ)، دراوه، یان هەر
که‌لوپه‌لیکه که بۆ بازرگانی پیکردن داده‌نری، هم پاره‌و دراو ده‌گریته‌وه،
هم ئهو شمه‌که‌ش که له به‌رانبه‌ر ئهو شته‌دا که ده‌یکری، ده‌دری، ئه‌ویش
ده‌گریته‌وه، یانی ئه‌مه ده‌ق نیه له‌سه‌ر ئه‌وه که (بِضَاعَةَ) که حتمه‌ن دراوو
پاره‌ بوو بی، وه‌ک له په‌یمانی کۆندا هاتوه ده‌لی: درمی زیو بوون و له نیو
پریسکه‌یه‌که‌وه به‌ستراون، ده‌لی: که دهمی جه‌واله‌کانیان، باره‌کانیان

کردۆتەو، تەماشای دەکەن: پڕێسکەکانیان کە درەمەکانیان تێداپە، لە زاری جەوالمەکە دان.

(٣) - ﴿ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبَغِي ﴾، گوتیان: ئەو بابی خۆمان! ئێمە چی دیکە دواى ئەمە داوا بکەین؟ واتە: چی دیکەمان دەوێ، یانی: (ما) بە مانای پڕسپارکردنی نکوولیکەرانه (الِاسْتِفْهَامِ الْإِنْكَارِي) يه، ﴿ مَا نَبَغِي ﴾، واتە: (أَيُّ شَيْءٍ نَطْلُبُ بَعْدَ هَذَا؟)، چی دیکە دواى ئەو داوا بکەین، تاكو تۆ دُنْيايى كە ئێمە ئەو سەفەرمان بە سەلامەتیی دەکەین؟

دەشگونجی (ما)، (نافیة)، بئى ﴿ مَا نَبَغِي ﴾، یانی: (ما نطلب شيئاً)، دواى ئەوێ ئەو دەستمايەشیان بۆ ناردووینەو و بۆیان خستووینە نێو بارەکان، هێچى دیکە داوا ناکەین، بۆ دُنْيا بوون لەوێ کە ئەم سەفەرمان (إن شاء الله) سەفەریكى سەلامەت دەبێو، بڕایەكەمان بە سەلامەتیی دەهێنینهو و باریكیش زیاد دەکەینو، بیانووی ئەو بەرپرسی ئازووخەى میسپیش دەبڕین، چونکە گوتووویەتی: تاكو بڕایەكەتان نەهێنن، چاوەرێی ئازووخەو ئازووخە پێوران و پێفرۆشران مەكەن .

(٤) - ﴿ هَذِهِ بَضْعُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ﴾، ئا ئەمە دەستمايەكەمانە، بۆ لامان

گێردراوتەو، یوسف عليه السلام وەك لە دەرسی بێشوودا گوتمان : ﴿ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ

أَجْعَلُوا بَضْعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُون (٦٣) ﴾، بە گەنجە بەردەستەکانی خۆی گوت: دەستمايەكەیانیان

بۆ بخەنە نێو بارەکانیان، بەلكو بیناسنەو کە گەرانهو بۆ لای مال و خێزانیان و کەسوکاریان، بەلكو بگەرینەو و ببیتە هاندەریان .

ئەو هەتا کورەکانی یەعقوب ئەو نرخ بۆ گێرانهو میان، دەکەنە بەلگەو پاساوی ئەوێ بابیان دُنْيايى، کە ئەو سەفەرمان سەفەریكى سەلامەت دەبێ، کەواتە: با بڕایەكەیان لەگەڵ بنێری .

(٥) - ﴿ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا ﴾، واته: (أَي نَأْتِيهِم بِالْمِيرَةِ)، (المِيرَةُ: الطَّعَامُ الْمَجْلُوبُ)، (حيرة) خوراکي هینراوه، واته: نازووخهش بؤ مال و خیزان و که سوکارمان دینین .

(٦) - ﴿ وَتَحْفَظُ أَخَانَا ﴾، برایه که شمان دهپاریزین، نهمه وهك دئناکردنه وهو جهخت کردنه وهیه، که زور مه به سستیسیانه برایه که ی خویان بیاریزن .

(٧) - ﴿ وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ﴾، باری حوشریکیش زیاد ده کهین، دیاره نهو ولاخانه ی که پییان بوون، حوشر بوون، رپیه که یان رپیه کی دوور بووه، نهو رپیه دوورهش هر به حوشر دهپردری، چونکه بیابانیش بووه، ننجا تاکو له میسرپوه دهچن بؤ شام، نهوه به حوشر نه بی ناپردری، به حوشریش گوتراوه: (سَفِينَةُ الصَّحْرَاءِ)، کهشتی بیابان، چونکه حوشر چهند روظان دهتوانی به بی خواردن و ناو بژی، تواناو تهحه ممولیکی زوری ههیه بؤ به ری دا رویشتن، بؤ سهرما، بؤ گهرما، بؤ به نیو لهو بیاباندا رویشتن، کورمکان دهلین: نهمه باری حوشریکیش زیاد ده کهین، به لام لیره دا نه یانگوتوه: (وَنَزْدَادُ حِمْلٍ بَعِيرٍ)، (حِمْلٌ)، واته: بار، به لکو گوتوو یانه: ﴿ كَيْلَ بَعِيرٍ ﴾، واته: نهو باره نازوو خهیه ی دهپیوری و دهخریته سهر پشتی حوشریک، که بریتیه لهو باره ی که بههوی بنیامینه وه چنگیان ده کهوی، که تاکو نیستا ده (١٠) بار بوون، ننجا دمبنه یازده (١١) بار.

(٨) - ﴿ ذَلِكَ كَيْلٌ سِيرٍ ﴾، نا نهو باری یازدمیه مه، نهو نازوو خهیه که دهپیوری بؤ بنیامین، نهوه باریکی ناسان و که مه، واته: که مه به نسبت نهو بهرپرسه ی نازوو خه له میسر، که بمانداتی و پیمان بههختی، که واته :

١- نهمجارهش دهچینه وه بؤ نازوو خه .

٢- برایه که شمان دهپاریزین .

٣- باریکییش زیاد ده کهین .

٤ - ئاسانیشه ئەو بارەى که زیادی دەکەین، چنگمان بکەوئ، دیاره زۆریان لەو بەرپرسەى ئازووخیە میسر را بینووه و تیرابینینەکەشیان لە جیی خۆیدا بووه .

مەسەلەى چوارەم : مەرج گرتنى با بیان که سویندی بو بە خوا بخوون و بەلینى پێبدەن که مەگەر هیچ چاره بیان نەبن، ئەگەرنا برايه که بیان بەیننەوه و بەلیندانیان بە با بیان بەو شیوهیه که داواى لیکردوون :

وهك خوا فەرموویەتى: ﴿ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾ ۞

شیکردنەوهس نەم نایەتە لە چوار بەرگەدا

(١) - ﴿ قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ ﴾، واتە: (یەعقوب، با بیان الکلیلا) گوتی: هەرگیز لەگەڵتاندا ناینیرم، ﴿ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ ﴾، هەتا بە ناوی خواوه و لەلایەن خواوه، بەلینى پتەوم بێ نەدمن، که بە دلنیاپیهوه بۆم دەهیننەوه .

(٢) - ﴿ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ ﴾، مەگەر دەورتان بدرئ، ئابلوووه بدرین .

که لێردا مەبەست پێى ئەومیه ئەگەر هیچ چاره و دەرمانتان نەبئو، هۆکارىکی لە تواناو برستى خۆتان بەدەر بئو بئ چارەمان بکات، ئەو جار ئەگەر نەهیننەوه، مانای وایه پەیمانتان نەشکاندوه، ئەگەرنا بە پەیمان شکین لە قەلەم دەدرین و بەلینەکەتان نەبردۆتە سەر .

پێشتریش هینامان: (محمد الطاهر بن عاشور) دەلئ: {الموثق: مَصْدَرٌ مِّمِّيٌّ لِلتَّوْثِيقِ، أُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْمَفْعُولِ، وَهُوَ مَا بِهِ التَّوْثِيقُ، يَعْنِي الْيَمِينَ،

وَمِنَ اللَّهِ صِفَةٌ لِّ (مَوْثِقًا) صَادِرًا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، بَأَنْ يَجْعَلُوا اللَّهَ شَاهِدًا عَلَيْهِمْ فِيمَا وَعَدُوا بِهِ، بَأَنْ يَخْلِفُوا بِاللَّهِ، فَتَصِيرُ شَهَادَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَتَوْثِيقٍ صَادِرٍ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بِهَذَا الْإِعْتِبَارِ، وَذَلِكَ أَنْ يَقُولُوا: لَكَ مِيثَاقُ اللَّهِ أَوْ عَهْدُ اللَّهِ^(۱).

واته: (مَوْثِق) چاوگیکی میمیبه له (توثیق) هوه هاتوه، یانی: (وَتَّقِ يُوْتَّقِ تَوْثِيقًا وَمَوْثِقًا)، نهویش هر چاوگه وهك چؤن (توثیق) چاوگه، واته: پته وکردن، (مَوْثِق) یش، به هه مان شیوه، به لام لیردا مه بهست پی پی پهمانیکی پته وهو به مانای (مَفْعُول) به کارهاتوه، ئنجا لیردا مه بهست پی پی نهو هیه که پهمانه که ی پی پته و دکری، که بریتیه له سویند، که ده لی: (مِنَ اللَّهِ)، نهوه سیفته به بؤ نهو به لئین و پهمانه پته وهیه، واته: نهو به لئین و پهمانه پته وه له خواوه پهیدا ده بی، که خوا ﷺ بکریته شاید له سهر نهوه ی به لئینی له سهر ددهن به بابیان، که سویند به خوا بخون، به شیوهیه که که شایدیدانی خوا له سهریان، وای لی دیته وه که: نهو پهمانه پته وه، له خواوه ﷺ دمرچووه، بؤ وینه که بلئین: (لَكَ مِيثَاقُ اللَّهِ أَوْ عَهْدُ اللَّهِ)، پهمانی خوا، به لئینی خوا بؤ تو بی، له سهر ئیمه، (که ئیمه نهو کوره به سه لامه تی بی نینه وه).

که دمه رموی: ﴿إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾، وهك پیشتریش گوتمان: مه گهر دهوره بدرین، عادهت وایه که شتیك دهوره و ئابلوووقه درا، ری هی هه لاتن و دمر بازبونی نیه، واته: مه گهر بی چاره و بی دهره تان بکرین، بارودوخیکی واتان بؤ بیته پیشی، هیج چارتان نه بی، نهك به هوی که مته ر خه میبتانه وه: کوره که م شتیکی لی بی، نه گهر هیج که مته ر خه میبتان نه بوو، نهو کاته مانای وایه نهوه هه لدا و پردری له وه، که ئیوه پهمان شکین بوون، نهو کاته به پهمان شکین له هه لام نادرین .

(۱) التحرير والتنوير ج ۱۳، ص ۱۹.

(۳) - ﴿ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْتَهُمْ ﴾، كاتىك كە پەيمانەكەى خۇيانيان پىدا، واتە:

بەو شىۋەيەى كە بابيان داۋاى لىكرد بوون، ئاۋا بەئىن و پەيمانيان پىدا .

ئەمە ئەۋە دەگەيەنى كە دروستە ئەگەر ئىنسان لە كەسىك لە كۆمەئىك دۇنيا نەبوو، سوئىدىيان پى بخوات و پەيمانيان لىۋمربگرى و لىيان جەخت بكاتەۋە، چۆن دۇنيا دەپى ئاۋا شتىان پى بنووسى، ۋەك دىكۆمىنت لای بى، ئەمە ھەرچەندە لە تەفسىرەكاندا نەمبىنيۋە باسى كرابى، بەلام ئەم ئايەتە بەلگەى ئەۋەيە كە ئىنسان ئەگەر لە كەسىك، ياخود لە كۆمەئىك دۇنيا نەبوو، بۆى ھەيە چۆن دۇنياى بكنەۋە، داۋايان لىبكات كە دۇنياى بكنەۋە .

كە لەم رۇژگارەشدا شىۋەى (توشىق) و دىكۆمىنت كىردن ھەر زۇر زۇر

بوۋە :

۱- پەنجە مۇريان پى بكات .

۲- پىيان ئىمزا بكات .

۳- بە دەنگو وىنە قسەكانيان لىۋمربگرى .

۴- بارمەيان لىۋمربگرى .

۵- سوئىدىيان پى بخوات .

۶- پىيان بنووسى .

ھەرچۇنىكى بىتتە مايەى زياتر دۇنياكىردنى ۋى، بۆى ھەيە، چۈنكە ئەۋەتا پىغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا كە يەققووبە ﷺ بەرانبەر بە كورەكانى خۆى، ئاۋا بەو شىۋەيە دوور بىنىى كىردوۋە وىستوۋيەتى دۇنياى بكنەۋە، كەۋاتە: دروستە كەسىك ھۇكارەكانى دۇنياىى بۆ خۆى بىرەخسىنى، لە كاتى مامەلەكىردن يان ھەر جۇرە ھەئسوكەۋت كىردنىك، لەگەل ھەر كەسىكدا، كە پىۋىستىى بەۋە بى دۇنياى بكاتەۋە، داۋاى دۇنيا كىردنەۋەى لى بكات .

ئنجا دواى ئه‌وهى بهو شیوهیه بهیماننه‌که‌یان و به‌ئینه‌که‌یان پئیدا، که بابیان داواى کرد بوو.

(٤) - ﴿ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۖ ﴾، (به‌عقوب) گوتی: خوا له‌سه‌ر ئه‌وهى که ئیمه ده‌یلینین: (وَکِیل) بئ، واته: کار پئیسپئردراوو شایه‌دو ئاگادار بئ، که نه‌چن کارئیک بکه‌ن، دواى وئپراى بهیمان شکاندن له‌گه‌ل من دا، خواى به‌رومردگاریش له خۆتان تووره بکه‌ن .

مه‌سه‌له‌ی پئینجه‌م : ئامۆژگاریی کردنی به‌عقوب عليه السلام بو کوره‌کانی که هه‌موویان له به‌ک ده‌روازه‌وه نه‌چنه نئو شارو، جه‌خت کردنه‌وهى له‌سه‌ر ئه‌وه که بریار هه‌ر هی خوايه، هه‌رچی خوا بیه‌وى، دئته دى، و، رینمایى و ئامۆژگاریی وى بو کوره‌کانی، هه‌چ له‌وه نه‌خشه‌و پلانه ناگۆرئ که به وىستى ره‌های خواى به‌روه‌ردگار جیبه‌جئ ده‌بئ، به‌لام دياره ده‌ست به هۆکار گرتنیش، هه‌ر له نئو وىستى ره‌های خواى توانا دایه :

وهك خوا دمفه‌رموئ : ﴿ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنۢ بَابٍ وَحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنۢ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُم مِّنَ اللَّهِ مِنۢ شَيْءٍ ۗ إِنِ الْحُكْمُ لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٧٧﴾ ۖ

شیکردنه‌وه‌ی نهم نایه‌ته له ده‌وت برکه‌دا

(١) - ﴿ وَقَالَ يَبْنَئِي ۖ ﴾، (به‌عقوب) گوتی: ئه‌ی کوره‌کانه! یانی: ئه‌ی یازده کوره‌که‌! جگه له یوسوف که له‌گه‌ئیاندا نه‌بووه، ئه‌و جار بنیامینیشیان که‌وته گه‌ن، ئه‌ی کۆمه‌ئه کوره‌که‌م !

(۲) - ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾، له یهك دمرگاوه، كه نهو كاته به كوردیی زیاتر دمروازهی پی گوتراوه، بهلام دمرگاشی هر پی دهگوتری، له زمانی عهپمی دا: (باب) هم به مانای دمرگای ژووریک بهکاردی، هم به مانای دمروازهی شاریکیش دی، بهلام نیمه له کوردییدا که متر وایه بلین: له دمرگای شارهکهوه چوو ژووری، دمرگا زیاتر بو ژوور بهکاری دینن، بویه نهگر بلین: دمروازه باشتره .

کورهکانم ! له یهك دمرگاوه مهچنه ژوور، واته: مهچنه ژوور شار، دیاره نهو شاره که پایتهختی میسپی خواروو بووه، نهو کاته به دهست نهو نهتهومیه بووه، که ههکسوسیان پیگوتراوه، یان پادشا شوان کارهکانیان پی گوتراوه، پایتهختهکهی شاری (مهنفیس) بووه، که له گهورهترین شارهکانی دنیا بووه، لهو کاته داو، چندان دمروازهی ههبوون، نجا نهو کاته شارهکان، ههموویان وا بوون: قهلایان به دمورهه کراوه، نجا شوورهمیان ههبووه، شوورهکان بورجیان لهسهر بووهو، بورجهکانیش نیشکچی و پاسهوانیان لهسهر بووه، له دمروازهکانهوه نهبی هیچ کهس نهیتوانیوه بیته ژوور، دیاره بو خو پاراستن له دوژمنان وایان کردوه .

(۳) - ﴿وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾، نجا له چهند دمروازهی جیا جیاوه، وه ژوور بکهون، بچنه ژووری شارهکه، هر یهکیک له دمروازمیهکهوه، دیار نهکراوه نهو شاره چهند دمروازهی ههبوون؟ بهلام به تهکید هیندهی دمروازه ههبوون که به گو ناو بهینرین، نجا سی بوون، چوار بوون، ده بوون، که متر بوون، دیار نیه .

(۴) - نجا که نهو نامۆزگاریی و رینماییهشیان دهگات، نهو راستییهشیان دهخاتهوه یاد، که هر نهوه شایستهی پیغه مبهریکی پایه بهرزی وهك یهعقوبه عليه السلام، که ههمیشه ناگای لهلایهنی خوی پهرومردگار بیو، ههمیشه ناگای لهوه بی، که خهک پی و نه بیت لهگه هۆکارهکانی رهچاوکردن، تازه به مهرام دهگاتو به نامانج دهگات ! بهلکو نهوه ویستی

رەھىلى خىوايە كە ھۆكەرەكانىش كار بى دەكات، ئىجا كاتىك تۇ ھەندى ھۆكاران دەگرى، رىنگە ئاگات لى نەبى: ھەندى ھۆكارى دىكەى پەنھانى بىچەوانەى ئەو ھۆكارانە، مەفعولى ئەو ھۆكارانە ھەلبەشەننەو، بۇ وىنە: كەسىك ھەموو ھۆكارەكانى تەندروستى دەگرىتە بەر، بەلام ئاگات لى نىە ھۆكارىكى دىكەى پەنھانى دزى ئەو ھۆكارانەى تەندروستى ھەيە، لەوان بەھىزترەو بەسەر ئەو ھۆكارانەدا زال دەبى! بەلام ھەموويان: چ ھۆكارە ئاشكرابەكان كە تۇ دەيانگرىبەر، چ ھۆكارە پەنھانەكان، كە تۇ نايانگرىبەر لىيان بىئاگاتى، وىستى خواو زانىيارى خواو دەسەلاتى خوا، دەورەى ھەموويانى داو، بۇيە دەلى: ﴿ وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، من لە بەرانبەر خوادا، لە بەرانبەر وىستى رەھىلى خوادا، ھىچ سوودىكتان بى ناگەيەنم .

واتە: لە پشت ھۆكارەكان (أسباب) دەو ھۆكارساز (مُسَبَّبُ الْأَسْبَاب) ھەيە، رەخسىنەرى ھۆكارەكانىش ھەيە، وەك ھۆكارەكان ھەن، رەخسىنەرى ھۆكارەكانىش ھەيە .

ھەلبەتە دوايى كورته باسىك لەوبارەو دەكەين، كە مەبەست ئەو نىە ھۆكارەكان سووديان نىە، بەلكو مەبەست ئەو نىە كە يەعقوب دەپەوى ئاگادارىان بىكاتەو: ئەو نىە كە من پىتان دەلىم، ھۆكارىكە بىگرەنەبەر، بەلام دىسان ئەگەر خوا بىەوى شتىكتان بەسەر بىنى، ھەرچەندە ئەو ھۆكارەى ئىو رۆلى خۇى دەبىنى، بەلام دەبىنى ھۆكارىكى دىكەى، يان چەند ھۆكارىكى دىكەى پەنھان ھەن، كە كارىگەرى ئەو ھۆكارەى ئىو گرتوتانەتە بەر، ھەلىدەومشەننەتەو بووچەلى دەكاتەو، مەبەست پى نەو نىە، كە دەلى: ﴿ وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾: (أَغْنَىٰ)، لە (غَنَاء) دەو ھاتو، (غَنَاء) یش، واتە: كەلىن بۇ گرتن، قەرمبوو كرنەو، دەور بۇ بىنن، واتە: من ھىچ سوودىكتان بى ناگەيەنم لە بەرانبەر وىستى خوادا، لە بەرانبەر بەلاو نەخشەو پلانى خوادا، ئەگەر خوا بىەوى سەلامەت نەبن، تەنبا بەو ئامۇزگارىيەى من سەلامەت نابن، بەلام ئەو ش ھۆكارىكە، دەبى بىگرەنە بەر .

که دهفهرموی: ﴿ مِنْ شَيْءٍ ﴾، (من ای بۆچی خراومته سهر؟ تاکو ههموو جوړه شتیک بگریته‌وه، یانی: هر شتیک هرچه‌نده بچووکیش بی، سوودتان پی ناگه‌یه‌نی، سوودیکی بچووکیشتان پی ناگه‌یه‌نی، له به‌ران‌به‌ر ویستی ره‌های خوادا .

(۵) - ﴿ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ﴾، بریار ته‌نیا هی خواجه، لی‌ردها (الْحُكْمُ)، به مانای: (التَّصَرُّفُ وَالتَّقْدِيرُ)، ده‌ست تی‌ومردان و بریاردان و هه‌لس‌وو‌راندن و نه‌ندازه‌گیری کردن، نه‌وه ته‌نیا هی خواجه ﷻ .

لی‌ردها (حُكْمُ)، به مانای حوکمی شهرعیی نی‌هو، بی‌گومان به مانای حوکمی قه‌ده‌ریی‌ه، واته: بریارو ته‌سه‌رپروف ته‌نیا هی خواجه .

که ده‌شفه‌رموی: ﴿ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ﴾، (ان نافیة)‌یه، یانی: (ما الحكمُ إِلَّا لله)، بریار به‌س هی خواجه ﷻ، بریار نی‌ه مه‌گه‌ر بۆ خوا، نه‌م ته‌عبیره‌ش بریارو ته‌سه‌رپروف له خوی پهرومردگاردا کورت هه‌لدینن .

(۶) - ﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ﴾، مادام بریار هر هی خوا بی، خوا هه‌مه‌کارهی که‌ون و کاینات بی، که‌واته: شایسته‌ی نه‌وه‌یه که هر پشت به‌و به‌سه‌تری‌و، هر دل به‌و خو‌ش بکری، ﴿ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ﴾، ئنجا لی‌ردها (جارو مجرور) که پیش (فعل) و (فاعل) ده‌که‌وی، کورت هه‌له‌ینان ده‌گه‌یه‌نی، واته: به‌س پشت به‌و قایمه‌و به‌س پشتی خو‌م به‌و سپاردوه‌و به‌ستوه، ته‌نیا نه‌وم کردوه به‌ کار بی‌سپ‌ردراوی خو‌م .

(۷) - ﴿ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴾، هه‌روه‌ها پشت به‌ستوو‌ان با ته‌نیا پشت به‌و به‌ه‌ستن، ته‌نیا کاری خو‌یان به‌و بسپ‌رن .

لی‌ره‌شدا دیسان که (جارو مجرور) پیش خراون، مانای کورت هه‌له‌ینان ده‌گه‌یه‌نی .

مهسه‌له‌ی شه‌شه‌م و گوتایی : چوونه نیو شاری، هر یازده (۱۱) کوره‌که،

به گویره‌ی رینمایی بابیان (یه‌عقوب) واته: له ده‌روازه‌ی جیا جیاوه، که بیگومان نهو رینمایی‌هی هیچ سوودی له به‌رانبه‌ر ویستی خوادا پی نده‌که‌یاندن، به‌لام نهوه هر پیوستییه‌ک بوو یه‌عقوب له دلی دابوو که به کوره‌کانی بلن، تاکو به وریایی مامله‌که بکن، هر نهوه‌ی نه‌نجام داوه، نه‌که‌رنا هیچ له بریاری خوا ناگویری، چون خوی به‌رز ویستی بوو، چون له بریاری خوادا هه‌بوو، هر نهوه هاته دی، که بریتی بوو له‌وه‌ی یه‌عقوب بنیامینی کوریشی له میسر گل بدریته‌وه، به‌کو کوره‌که‌وری‌کشی { که ناوی (یه‌هوزا) بووه به پیی په‌یمانی کون }، نه‌ویش دیسان گل بدریته‌وه، واته: نهو هر له بنیامین ده‌ترسا، به‌لام یه‌هوزاش گل درایه‌وه له میسر و نه‌ویشی لی دوور‌که‌وته‌وه، پاشان خوا رایده‌که‌یه‌نی که یه‌عقوب زانا بوو به‌هوی فیرکردنی تایه‌تی خواوه، هرچه‌نده زوربه‌ی خه‌کی نازانن :

وهك خوا دمفهرموی: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۶۸)

شیکردنه‌وس نه‌م نایه‌ته موباره‌که له پینج برکه‌دا

(۱) - ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾، ننجا کاتیک و مزوور که‌وتن، واته: چوونه نیو شاره‌که بهو جوړه‌و لهو شوینه‌وه که بابیان فه‌رمانی

پیکرد بوون، (حَيْثُ)، دهلی: (ظَرْفُ مَكَانٍ بِمَنْزِلَةِ حِينَ فِي الزَّمَانِ، وَهِيَ اسْمُ مَبْنِي)، (حَيْثُ)، ناوه بۆ شوپن ههروهك چۆن (حِينَ)، ناوه بۆ كات، واته: كاتیکی نهزانراو، یاخود شوپنیك كه نهزانراو بیو، (مَبْنِي)یشه، واته: هه میسه هه دهگوتری: (حَيْثُ)، (حِينَ)ش، به هه مان شیوه هه دهگوتری: (حِينَ)، ههردووکیان (مَبْنِي)ن، واته: یهك حالهتی (إِعْرَاب) به خووه دهگرن .

کاتیك چوونه نیو شارهكهوه لهو شوپنهوه كه بابیان فهرمانی پیکرد بوون، نهو شوپنه کوئ بوو؟ دمرواجهی جیا جیا بوون، نهك یهك دمرواجه، (أَي دَخَلُوا مِنَ الْجِهَةِ أَوِ الْجِهَاتِ الَّتِي أَمَرَهُمْ بِهَا أَبُوهُمْ، وَهِيَ الْأَبْوَابُ الْمُتَعَدَّةُ)، یانی : لهولایهوه یان لهو لایانهوه كه بابیان فهرمانی پیکردبوون، كه دمرواجه جۆراو جۆرهكان بوون، چوونه ژوور، ئنجا نهو رستهیهی كه پال دمدریته لای (حَيْثُ)، ماناو چه مکی (حَيْثُ)، كه ناوی شوپنه، روون دهکاتهوه .

که دمهفرموی: ﴿مَنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ﴾، لهو شوپنهوه كه بابیان فهرمانی پیکردن، بابیشیان فهرمانی پیکرد بوون كه له دمرواجهی جۆراو جۆروهه بچنه ژوور، نهك له یهك دمرواجهوه، واته: نه مجاره فهرمانی بابیان، زۆر پیاوانهه جوامیرانه جیبه جی کرد .

(۲) - ﴿مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، واته: نهو شیوه چوونه ژووره، كه به پیی فهرمانی بابیان بوو، هیج سوودی له لایهن خواوه پی نه دهگه یاندن، واته: نهگه ر خوا سهلامهتی بۆ بریار نه دابان، بهو چوونه ژوورهی كه فهрман پیکراوی بابیان بوو، نهو چۆنیهتیبه چوونه ژووره، سهلامهت نه دمبوون .

مه بهست لهم رستهیه نهومیه كه شتهكان هه موو بهه سترینهوه به ویستی رهای خوی پهرومردگارمهوه، چاو لهسه ر هۆکارهكان چرپا نه گرین، دهستیان پیوه بگرین، بهلام دلایان پیوه نه بهستین، دلنیا بین كه له پشت

ھۆكۈمەت كەنەھ، ھۆكۈمەت سەزىش ھەيە، كە خۇايە ﷻ، ھەروھە جگە لەو ھۆكۈمەت كە ئىمە دەيەنەنەن، ھۆكۈمەت دىكەي پەنھانىش ھەن، كە خۇا دەيەنەنەنەن ئىمە نايەنەنەن، ئىنجا تۇ ئەگەر ھەموو ھۆكۈمەت زانراوھەكەنەنەن بىگىرە بەر، ئەدى ھۆكۈمەت پەنھەنەنەن! كە زۇرچار ھۆكۈمەت پەنھەنەنەنەن مەفەوولى ھۆكۈمەت زانراو بەرھەستەكەن نەھلەن، بۇيە ئەو دەرنەجەمەي كە بە روالەت دەبىي بىكەوتتەھەو، بىيەتە بەرھەمى ئەو ھۆكۈمەت دەستەبەر كراوانە، ئەو ئەنەجەمە نايەتەدى، لەبەرچى؟ نەك لەبەرئەھەدى ھۆكۈمەت كەن سوودىيان نىيە، ھەك دۇايى باسى دەكەين، بەلكو لەبەر ئەھەدى ھۆكۈمەت دىكە پەنھەنەن ھەن، كە ئىمە لىيان بىي ئاگا بووين .

(۳) - ﴿إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا﴾، واتە: ھىج سوودى پىي نەدەگەيەندەن، ئەو شىوہ چوونە زوورە، (يان ئەو نامۇزگارەيەو رىنەمەيەيە بابىيان)، لە بەرەنەبەر وىستى خۇادا، بەلام پىيويستىيەك بوو لە دىلى يەعقۇوبدا جىبەجىي كەرد .

پىيپۇرەنى زەمان گوتۇويەنە: {الإِسْتِثْنَاءُ فِي (إِلَّا حَاجَةً) مُنْقَطِعٌ، لِأَنَّ الْحَاجَةَ الَّتِي فِي نَفْسٍ يَعْقُوبُ، لَيْسَتْ بَعْضًا مِنَ الشَّيْءِ الْمَنْفِيِّ إِغْنَاؤُهُ عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ، فَالتَّقْدِيرُ: لَكِنْ حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبُ (قَضَاهَا)، واتە: ئەو ھەلاواردەنەي كە لە ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ دا ھەيە، ھەلاواردەنەي دابراوى پىي دەلەين، نەك پەيەھەست، {چونكە (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُنْقَطِعُ)، ئەو يەكە ئەھەدى جىيا دەكرىتەھە، لە جىنسى ئەھە نەبىي كە لىي جىياكراوتەھە، بەلام (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِلُ)، ئەھەيە كە جىياكراوتەكە، لەگەل لىي جىياكراوتەكەدا، يەك جۇر بن، بۇ نەموونە: ئەگەر گوترا: (جاءَ الْقَوْمُ إِلَّا مُحَمَّدًا)، ئەھە ھەلاواردەنە پەيەھەستى پىي دەلەين، بەلام ئەگەر گوترا: (جاءَ الْقَوْمُ إِلَّا الْحِمَارَ)، دىيارە (حمار)، لە جۇرى خەلكەكە نىيە، بۇيە پىي دەگوترى: ھەلاواردەنەي لىيك پىيچراو، يەخۇد ھەلاواردەنەي لىيك دابراو} ئىنجا لە نايەتەكەشدا :

چونکه ئەو ﴿حَاجَةً﴾، که له دئی یه عقووب دا بووه، بریتی نه بووه لهو شتهی نهفی کراوه، که له بهرانبهر خوادا سوودیان پئ بگه یه نی، {واته: شته نهفی کراوه که له بهرانبهر ویستی خوادا، که سوود ناگه یه نی، ئەو پئویستییهی له دئی یه عقووب دا بووه، به شیک نه بووه لهو}، که واته: هیچ سوودی پئ نه گه یانندن ئەوهی که یه عقووب ﴿الْحَبِيبَةَ﴾ گوتی: له بهرانبهر ویستی خوادا، به لام ته نیا یه عقووب پئویستییهک له دئی دا بوو، جیبه جیتی کرد .

که بریتی بوو له دئسووزی نواندن بۆ کوره کانی و ناموژگاری کردنیان و سوور بوون له سهر سهلامه تییان، ئیدی ئەو چی له توانای دا هه بوو جیبه جیتی کرد، به لام ههر ئەوه هاته دی که خوا ﴿الْحَبِيبَةَ﴾ دمیویست، نهک له بهر ئەوهی ئەو هۆکارهی یه عقووب گوتبووی، ناکاریگهر بوو سوودی نه بوو! نا، به لکو له بهر کۆمه لئ هۆکاری دیکه، که یه عقووب و کوره کانیشی و هیچ کهس ناگای لییان نه بوو، ته نیا خوای زاناو تواناو په نهانزان ناگای لییان هه بوو، له نه خسهی ئەزه لیبی و گشتگیری وی دا هه بوون .

که دمفه رموی: ﴿إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَاهَا﴾، گوتراوه: (القضاء: الإِنْفَادُ، وَمَعْنَى قَضَاهَا أَنْفَادُهَا، يُقَالُ: قَضَى حَاجَةً لِنَفْسِهِ، إِذَا أَنْفَذَ مَا أَضْمَرَهُ فِي نَفْسِهِ، أَي: نَصِيحَةً لِأَبْنَائِهِ، أَدَاها لَهُمْ وَلَمْ يَدْخُرْها عَنْهُمْ، لِيَطْمَئِنَّ قَلْبُهُ بِأَنَّهُ لَمْ يَتْرِكْ شَيْئاً يَظُنُّهُ نَافِعاً إِلَّا أَبْلَغَهُ إِلَيْهِمْ) .

(قضاء) لیردها به مانای جیبه جئ کردنه، {هه لبه ته (قضاء)، جاری وایه به مانای برپاریش دئ}، (قضاء)، واته: جیبه جیتی کرد، ده گوتری: (قَضَى حَاجَةً لِنَفْسِهِ)، ئەگهر شتیک که له دئی دا په نهانی کرد بوو، جیبه جیتی کردو دهریخست، که لیردها مه به ست دئسووزی نواندنی یه عقووب بووه بۆ کوره کانی، دئسووزیه که ی پئ گه یانندن و له لای خوای نه یه شته وه، بۆ ئەوهی دئی ئارام بئ، که هیچ شتیک که پئی وابئ سوودیان پئ ده گه یه نی، که مته رخه می نه کردوه له گه یانندنیدا پئیان.

(حَاجَةٌ) ش، وہك پڻشتر گوتوومانہ: (الْحَاجَةُ: الْأَمْرُ الْمَرْغُوبُ فِيهِ)،
 (حَاجَةٌ)، يانی: شتیک کہ نارمزوی بؤ بکری، بؤچی پئی گوتراوه: (حَاجَةٌ)؟
 له بهر نه وهی پئویستی پئیتهی، بؤیه نهو ناوهی لیئراوه .
 نهو پئویستییهش که له دئی یه عقووبدا بووه، بریتی بووه له سوور
 بوونی له سهر نه وهی کوره کانی ناگادار بکاته وه، لهو مه ترسیبانهی که له
 رییان دان .

۴ - ﴿ وَإِنَّهُ لَدُو عَلِمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ ﴾، بیگومان نهو خاومن زانیارییه کی تایبته
 بوو، به هؤی فیرکردنی نیمه وه، واته: به هؤی نه وهی که نیمه فیرمان کرد
 بوو، نایا خوا چؤنی فیرکردبوو؟ بیگومان له ریئی وه حییه وه، زانیاری
 تایبتهی پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) وه حییه، پیغه مبهران به وه له
 خه لکی دیکه جیاد مبهنه وه، که خوا زانیاری تایبته تییان پی دهدات، نه گهرنا
 نه وانیش وهك خه لکی دیکه، دهستیان له زانیاری دیکهش گیر ده بی، که
 خه لکی دهستی لی گیر ده بی، له ریئی ناساییه وه: له ریئی نه زموون و
 به کاره ییانی عقل و هسته ومره کانه وه، به لام پیغه مبهران (عليهم الصلاة
 والسلام) به وه له خه لکی دیکه جیاد مبهنه وه، که زانیاری تایبتهی خویان
 پی دهدری، ئنجا یان له ریئی فریشته وه بؤیان دئی، یان خوا ده یخاته دلیان،
 یان له ریئی خه ونه وه، گرنگ نه ومیه زانیارییه کی تایبته تییان له خوا وه پی
 دهدری.

که لیله دا ده فهرموی: ﴿ وَإِنَّهُ لَدُو عَلِمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ ﴾، واته: بیگومان نهو
 (یه عقووب) خاومن زانیاری بوو، زانیارییه کی تایبتهت و مهزن و گرنگ،
 به هؤی نه وه وه که نیمه فیرمان کردبوو .

۵ - ﴿ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، به لام زوربهی خه لکی نازانن .

نه مه دمگونجی به زور شیوه مانا بکری، زوربهی خه لکی چی نازانن ؟

۱- من ئاوام مانا كىردو، واتە: زۆربەى خەلكى نازانن كە باشتىرىن و راستىرىن و ساغىرىن و بى خلتەتىرىن زانىارى، ئەو زانىارىيە كە لە وەحىيەو سەرچاوە دەگرى، لەلایەن خواوە بە تايبەت دەدرى بە پىغەمبەران، من ئەو مانايەم پى گونجاوترە، كە نەمبىنەو لە تەفسىرەكاندا باس كرابى، بۇ وىنە :

۲- ھەندىكىان گوتوويانە: زۆربەى خەلك پىيان وايە: كاروبارەكان تەنيا لە ژىر ركىفى وىستى ئەواندانو، پىيان وايە كە ھۆكارەكان مەبەستەكانيان بۇ دىننە دى .

بەلام من پىم وايە ئەومى كە گوتم چاكتىر دىتەو لەگەل سىاقى ئايەتەكەدا، چونكە خوا ﷻ مەدحى يەعقوب ﷺ دەكات كە پى گوتن: رۇلەكانم ! ھۆكارەكان بگرنە بەر، ھەمووتان لە يەك دەروازەو مەچنە نىو شارەو، لە دەروازەى جۇراو جۇرەو بچن، ھەر خۇشى گوتوويەتى: من ھىچ سوودىكتان پى ناگەيەنم لە بەرانبەر وىستى رەھى خوادا، دوايىش خوا مەدحى دەكات و دەفەرموى: ئەو چوونە ژوورەى كورەكانى يەعقوب بۇ نىو شارەكە، بەو شىوئەيەى بابيان فەرمانى پىكرى بوون، يان ئەو رىنمايى و نامۇزگارەيەى يەعقوب بۇ كورەكانى، لە بەرانبەر وىستى خوادا، ھىچ سوودى پى نەدەگەياندنو، ئەو خاومن زانىارىيەكى تايبەت بوو، بە ھوى ئەوئەو كە ئىمە فىرمان كىردبوو، بەلام زۆربەى خەلكى نازانن، چى نازانن؟ ئەو نازانن كە باشتىرىن زانىارى، بى خلتەتىرىن و، راستىرىن زانىارى ئەوئەو كە خوا لەرپى وەحىيەو دەيدا بە ھەندىك لە بەندەكانى خوى، داويەتى بە ھەندىك لە بەندەكانى خوى، كە پىغەمبەرانن سەلات و سەلامى خوايان لەسەر بى .

کورتە باسێک لە بارەی هۆکارەکان و کاریگەرییانە

هەندیک لە زانیان وا لەم ڕستەییە حالی بوون کە دەفەرموی: ﴿مَا
كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْقُوبَ قَضَانَهَا﴾،
واتە: ئەو قسەییە یەعقوب عليه السلام کە بە گورەکانی، دەلی: لە یەك دەرۆزەو
مەچنە نیو شارو، لە چەند دەرۆزەمیەکی جیاوازهو بچن، ئەو هیج سوودی
بێ نەدەگەیاندن لە بەرانبەر ویستی خواو قەدەری خواداو، تەنیا
پێویستیەکی نیو دل و دەرۆنی یەعقوب بوو خستیە روو، وا لەو ڕستەییە
حالی بوون کە هۆکارەکان هیج کاریگەرییان نیە !

لە بەرانبەرشدا هەندیکێ دیکەش وا حالی بوون، کە کاریگەری
هۆکارەکان کاریگەرییەکی خودی سەربەخۆیە، بەو واتایە کە پەيوەست نین بە
ئیرادەو ویستی پەهاو بێ سنووری خواي بالأدەستو تواناوه !

بەلام ئێمە دەلیین: لە راستیدا ئەو دوو رایە یەکیکیان بریتیە لە کورت
هینان، ئەو دیکەش بریتیە لە تێپەراندن، ئەومیان کە دەلی: هۆکارەکان هیج
کاریگەرییان نیە لە بەرانبەر ویستی خوادا، ئەو کورت هینانە، وەك مەلای
گەورە کۆیی لە شیعیکی دا دەلی :

چونکە سەلبی تەئسیزیان لە قودرەتی عەبدی کرد

ئۆمەتی وا زەبەلاح هەمووی بە زیندوویی مرد

كە مەبەستى جەبرىيەكان بووۋە كە گوتوويانە: ھۆكارەكان كاريگەرىي خود (زاتى) بىيان نىيە، بۆيە دەلىلى: چۈنكە سەلبى تەنسىريان لە قودرمتى مرؤف كىردو، گوتيان: بەندە تواناو دەسەلاتەكەي كاريگەرىي خودىي نىيە، بەلكو ھەر كاتىك مرؤف شتىك ئەنجام دەدات، ئىرادەي خوا بۆي دەكات، دەلىلى: لە ئەنجامى ئەوۋدا ئۆممەتى وا زەبەلاح (گەورەو زۆر)، ھەمووى بە زىندوووي مردا قسەكەي تا راددەيەكى زۆر راستە، ئەو بىرۆكەي جەبرىيەكانو، مورجىئەكانە كە گوتوويانە: كىردەوۋە بەشنىك نىيە لە ئىمان، ئىمانى ئىبلىسو ئىمانى فرىشتان ۋەك يەكن ! ئىمانيان تەنيا بە زانينو بە راستزانينو دانپىداھىيان زانىوۋە، ئەوۋە كاريگەرىي خراپى زۆرى بووۋە .

ھەرۋەك بە بارەكەي دىكەش دا: قەدەرىي و موعتەزىلەش كە زىدەپرۇبىيان كىردوۋە لەوۋدا كە گوتوويانە: ھۆكارەكان كاريگەرىيەكى زاتىيان ھەيە، بە نادىدەگرتنى ويستى خواو تواناو دەستەلاتى بىسنوورى خوا، ئەوۋەش بىگومان تىپەرانندە.

ھەق ئەۋمىيە كە ھۆكارەكان چ پەيۋەندىيان بە مرؤفەۋە ھەبى، يان گشتى بن، ھۆكارەكان كاريگەرىي زاتىيان ھەيە، بەلام لە چوارچىۋەي ويستو تواناو سىفەتە بىسنوورو رەھايەكانى خواي پەرومردگادا، وانىيە كە ناكاريگەر بن، مرؤف دەستە پاچە نىيە، پەرە مرىشكىك نىيە ويستى خواي پەرومردگار بىجۋولنىنى، بى ئەۋەي بۇخۇي ھىچى لە توانادا ھەبى، بەلام ويستى مرؤف و سىفەتەكانى مرؤف ، ھەرۋەھا ھۆكارەكان بە گشتى كاريگەرىيەكى زاتىيى سەربەخۇ (مستقل) بەدەر لە ويستى خواي پەرومردگار شىيان نىيە، چۈنكە خوا ﷻ ويستوويەتى ئەو ھۆكارانە كاريگەرىيان ھەبى، ئنجا ھەر كاتىكىش ويستى خوا كەۋتە كار، بۇ ئەۋەي ھۆكارىك ئەو كاريگەرىيەي كە ھەيەتى، نەبىي، پەكى دەخا، ۋەك دوايى باسى دەكەين، ئەدى مەبەست لەو تەعبىرە قورئانىيە جىيە، كە خوا دەفەرموى:

﴿ مَا كَانَ يُعْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ ، دواي ئەۋەي كە يەققووب دەلىلى: ﴿ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا

أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ﴿٦٣﴾، كە خۇشى ھەروا دەئى: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ﴿٦٤﴾، دوايى دەفەر موى: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا﴾ ﴿٦٥﴾، يانى: كاتى كە بەو شىۋىيەو لەو شوپنەو ھە بايبان فەرمانى پىكردبوون، چوونە زوورى شارەكە، لە شارەكە ومزور كەوتن، كە ئەو ھىچ سوودى پى نەدەگەياندن، واتە: بەو شىۋە چوونە زورە، ياخود ئەو فەرمانەى بايبان، ھىچ سوودى پى نەدەگەياندن، لە بەرانبەر ويستى خوادا، بەلام ئەو ھەر شتىك بوو يەعقوب لە دلى دا بوو، ويستى دەرىبىرى .

مەبەست لەو تەعبىرە ئەومىيە كە: مەرفۇق تەنيا دەبى پىشتى بە خوا بىبەستىو، دلى تەنيا بە خواو پەيوەست بىو، دلى تەنيا بى كە بەبى ويستى پەھى خوا، ھىچ شتىك پەيوەست، نەگەرنا مەبەست ئەو نىە كە ھۆكارەكان ھىچ دادى مەرفۇق نەدەن، ھىچ كارىگەريان نەبى، چونكە ئىمە دەقى قورئانمان زۆرن، ھەروەھا دەقى سوننەتى پىغەمبەر ﷺ، كە ھۆكارەكان دەبى بگىرىنە بەرو، دەست بە ھۆكارەكانەو بى، بەلام دەبى دل بە خواو پەيوەست بى، ھەم وەك واقعىش ديارەو، ئەو پىويستى بە بەلگەى نەقلىش ناكات، مادام بە عەقل و ئەزموون و لە واقعدا ديارە، بۇ نمونە:

۱- كەسنىك تىنووى بى، دەبى ئاو بخواتەو، بۇ ئەو ھى تىنوويەتى بشكى .

۲- كەسنىك برسى بى، دەبى خواردن بخوات، بۇ ئەو ھى برسىيەتتەكەى لابیچى .

۳- ئەگەر سەرماى بوو، دەبى بە بەرگەو پۇشاك خۇى داپۇشى، يان بە ناگر خۇى گەرم بكاتەو،... ھتە، ئنجا ھەر شتىك كە عەقلى سەلىم و ئەزموون، بىسەلمىن و لە واقع دا بەرجەستە بى، پىويستىمان بە بەلگەى نەقلى ناكات بۇ سەلماندى راستى ئەو شتە، كە عەقل بە ئاشكرا دەلالەتى لەسەر دەكاتو، بە شىۋىيەكى بەرھەست (محسوس) ديارە .

به‌لام و پیرای نه‌وش: با ته‌ماشا بکه‌ین :

به‌کم: ﴿خَوَّاهُ﴾ له به‌سه‌رهاتی (ذی الْقَرْنَيْنِ) دا، دمه‌رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ

ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانَيْنَاهُ

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ الكهف، واته: دمه‌ره‌ی (ذی الْقَرْنَيْنِ)،

پرسیارت لی ده‌که‌ن، بلی: له‌مه‌و دوا هه‌والیتان به‌سه‌ردا ده‌خوینمه‌وه:

ئیمه ده‌سترویشته‌وو مان کرد بوو له زه‌وویداو بو هه‌ر کاریک، هۆکاریکمان

بی دابوو (واته: بو نه‌نجامدانی هه‌ر کاریک، هۆکاریکمان بو ره‌خساند بوو)،

﴿فَأَتْبَعَ سَبَبًا﴾، شوینی هۆکاره‌که ده‌که‌وت، بو نه‌نجامدانی کاره‌که‌ی .

ئنجا دوا‌یی باس ده‌کات و دمه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ ﴿٨٦﴾﴾

الكهف، دوا‌یی دمه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ ﴿٩٠﴾﴾ الكهف، دوا‌یی

دمه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ ﴿٩٣﴾﴾ الكهف، كه‌واته: به هۆی

شوینکه‌وتنی هۆکاره‌که‌نه‌وه (ذی الْقَرْنَيْنِ)، گه‌یشته‌وته نه‌و شوینه‌ی كه

خۆری لی ناوا ده‌بی، هه‌روه‌ها نه‌و شوینه‌ی كه خۆری لی هه‌ندی،

هه‌روه‌ها گه‌یشته‌وته نیوان دوو چیا‌یه‌کان، كه وه‌ك دوو به‌نداو (سد) وا

بوون، نه‌وه له سوورته‌ی (الكهف) دا .

دووه‌م : له سوورته‌ی (الأنفال) له نایه‌تی (۶۰) دا، ﴿خَوَّاهُ﴾ فه‌رمان به ئیمه‌ی

مسولمان ده‌کات، دمه‌رموی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ

رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ عَدُوُّ اللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ ۖ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا

نَعْلَمُونَهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾، واته: ئنجا هه‌رچی له تواناتاندا هه‌یه له هینز

بو‌یان ناماده بکه‌ن، {واته: بو دو‌ژمن و ناحه‌زانتان}، هه‌روه‌ها له نه‌سپی

به‌ستراوه، راگیراوو ناماده، (بؤجی؟) بؤ‌نه‌وهی دوژمنی خواو دوژمنی خۆتانی بی بترسینن .

که‌واته: لیرهدا فه‌رمان‌کراوه به ناماده‌کردنی هیز، که بیگومان هیزیش هۆکاره .

سپییم : ئنجا له سوورمتی (النساء) له نایه‌تی (٥) دا، خوا ﷺ له باسی مال و

ساماندا دمه‌رموی: ﴿ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا ﴾،

واته: ئەو مال و سامانه‌تان که خوا گیراویه‌تی به مایه‌ی راوه‌ستانان، (واته: زیانتانی پیوه به‌نده‌و راوه‌ستاوه)، مه‌یدن به نه‌فامه‌کان .

ئنجا ئایا پشت به خوا به‌ستن و، خوا کردنه وه‌کیلی خۆمان، مانای وایه ئیمه گوی نه‌دهینه هۆکاره‌کان؟ نه‌خیر، وه‌ک له‌م فه‌رموودیه‌دا دمه‌رده‌که‌وی:

{ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم وَأَرَادَ أَنْ يَتْرَكَ نَاقَتَهُ وَقَالَ: أَعْقِلْهَا وَآتُوكَلُّ أَوْ أَطْلِقْهَا وَآتُوكَلُّ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: إِعْقِلْهَا وَتُوكَلُّ، }
{ أَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَانَ بِرَقَم: (٧٣١)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقَم: (٢٦١٧)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقَم: (٤١٦٤)، وَقَالَ شُعَيْبُ الأَرْنَؤُوط: حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَحَسَنُهُ الأَلْبَانِيُّ. }

واته: ئەنەسی کوری مالیک خوا لئی رازی بی، ده‌لی: بیاویک هاته لای پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم ویستی حوشره‌که‌ی به‌ره‌للا بکات له دهری، به پیغه‌مبه‌ری صلى الله عليه وسلم گوت: ئایا بیبه‌ستمه‌وه‌و پشت به خوا به‌ستم، یاخود به‌ره‌لدا‌ی بکه‌م‌و پشت به خوا به‌ستم؟ پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فه‌رمووی: بیبه‌سته‌وه‌و پشت به خوا به‌سته .

که‌واته: به‌ستنه‌وه، پیچه‌وانه‌ی پشت به خوا به‌ستن نیه، به‌لکو نه‌گه‌ر پشتت به خوا به‌ست، دهبی دلت به خواوه په‌یوست بی، به‌لام دهبی دهبستت به هۆکاره‌کانه‌وه بی، پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم وایکردوه، که‌واته: نه‌وه‌ی که هه‌ندی له ئەه‌لی ته‌ریقه‌ت و ته‌سه‌ووف به هه‌له تیگه‌یشتوون، پێیان وایه که بابای پشت به خوا به‌ستوو، که‌سیکه که هۆکاره‌کان ویل بکات! ئەوه له راستیی دا هه‌ر له بنچینه‌دا له مانای (توکل) حالێ نه‌بوون، چونکه:

ئەۋەى كە دەستى بە ھۆكارەكانەۋە نەبىن، راست ناكات بلى: دلى بە خواۋە پەيوەستە، لە سۆنگەى ئەۋەۋە ئەۋ خوايەى كە دلت پىۋەى پەيوەستە، ئەۋ پىت دەفەرموى: ھۆكارەكان رەچاۋ بكة، ۋەك پىشتەر گوتمان خواى پەرۋەردگار دەربارەى (ذو القرنين) دەفەرموى: ﴿وَسْتَلُونَا عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۸۲﴾ إِنَّا مَكْنَأ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَايَتُهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيًّا ﴿۸۱﴾ فَأَنْبَع

سَبِيًّا ﴿۸۵﴾ كەكەف، واتە: پىرسارت لىدەكەن دەربارەى (ذو القرنين) پىيان بلى: ھەۋالى ئەۋتان بۇ دەخوئىنمەۋە، ئىمە ئەۋمان دەستەلاتدار كىرەبوۋ لە زەۋىداۋ، بۇ ھەموو شتىك ھۆكارىكمان پىداۋو، ئىجا بە دواى ھۆكارەكە دەكەوت ...

كەۋاتە: پىشت بە خوا بەستىن لەگەل پەنا بۇ ھۆكار بىردىن دا، نەك ھەر ناكۆك نىە، بەلكو تەۋاۋكەرى يەكدىن، چۈنكە ئىنسان تەنىا لايەنە مەنەۋىيەكەى نىە، ھەرۋەك تەنىا لايەنە جەستەيەكەش نىە، بەلكو بە لايەنە جەستەيەكەى ھۆكار پەيدا دەكات، بە لايەنە مەنەۋىيەكەشى، دل پەيوەست دەكات بە خواۋە .

ئىجا ئەگەر ئىمە تەماشى سىرەۋ ژىانى پىغەمبەرى خاتەم بىكەن ﷺ بۇ نىۋنە: كاتىك كە لە مەككەۋە كۆچ دەكات بۇ مەدىنە، ھەرچى ھۆكارەۋ بە زەىنى مەۋق دادى، پىغەمبەرى خوا ﷺ رەچاۋ كىردەۋ :

۱- پىشى رەفىق پەيدا دەكا، كە ئەۋ بەكرى سىددىقە نىزىكترىن و ممانە پىكراۋترىن ھاۋەلى و دىسۆزترىن ھاۋەلى .

۲- پاشان ۋلاخ دابىن دەكات دوو ۋلاخ .

۳- ئىجا كەسىك كە دەلىلەۋ، بە رىيە دەزانى و شارمزاىە (عبدالله ابن أريقط)، كە ھەرچەندە ئەۋ كاتە موشرىك بوۋە، بەلام شارمزا بوۋە، ممانە پىكراۋىش بوۋە، پىغەمبەر ﷺ نەچوۋە مەسۇلمانىكى دىسۆزى ممانە پىكراۋ، بەلام نەشارمزا بىكات بە دەلىل، ھەئساۋە كافرىكى ممانە پىكراۋ كە شارمزاىە، ئەۋى كىردەۋ بە رى پىشاندمر .

٤- دوايى چۇنيەتى خواردن و خۇراكيان چۇن چۇنى بۇ بى؟ ئامادەكارى بۇ كردوه .

٥- ئنجا ھەوال و دەنگ و باسيان چۇن بۇبى؟ لە رپى كور و كچەكانى ئەبوبەكرى صيدديقه وە خوا لىي رازى بى و لە رپى شوانەكەيەو، شوانى ئەبوبەكرى صيدديق كە مىگە لە مەرىكى پى بوو، ھەموو ئەو زەمىنەسازيانەى كردوون .

٦- ئنجا سى شەوو سى رۇزان لە ئەشكەوتى (ئور) دا ماوتەو، كە كەوتۇتە خوارووى شارى مەككە، لە حالىكدا كە مەدىنە دەبى بەرەو رۇزھەلاتى باكوورى مەككە برۇي، بەلام پىغەمبەر ﷺ بۇ شوپنە ونىي، چۇتە شوپنىك كە ئاراستەكەي پىچەوانەى ئاراستەى ئامانجى سەفەرەكەيەتى، بۇ ئەوئەي فيكرى ئەوئەي ھەر نەكەن .

٧- ھەرۇھا بە شەو لە مال دەرچوو .

كەواتە: ھەرچى ھۇكارە پىغەمبەرى خوا ﷺ گرتووئەتە بەر، ھىچ كەسش گومانى لەوئەدا نىە كە پىغەمبەرى خوا، گەرەى پشت بە خوا بەستووان (سید المتوكلين) بوو .

ھەرۇھا جەنگەكانى كە كردوونى، ھەرچى ھۇكارە رەچاوى كردوھ :

١ / ھاوئەلانى باش پەرورمردە كردوھ .

٢ / ھەولتى داوھ نەخشەى جەنگەكە زۇر بە وردىيى دابنى .

٣ / ھەوال و زانيارىي باشى لە بارەى دوژمنەو پەيداگردوھ: ژمارەى دوژمن چەندە؟ ھى كوئىن؟ چۇنن؟ توانايان چەندە؟ ھەموو ئەو ھۇكارانەى كە پىويستن بۇ بردنەوئەى جەنگەكە، رەچاوى كردوون و، بىگومان لە ھەموو كەسش زياتر پشتى بە خوا قايم بووھ .

نايا كارىگەرىس ھۆكارەكان كارىگەرىيەكى خودىيە يان نا؟

نايا ھۆكارەكان كارىگەرىيى (تائىر) ھەكەيان، شتىكە لە خودى خۇيان دايە، ياخود لەو كاتەدا كە كارەكە ئەنجام دەدرى، خواى بەدەيھىنەر كارىگەرىيان پىدەدا؟ لەوبارەوہ سى را ھەن :

راى پەكەم : دەلئىن: كارىگەرىيى ھۆكارەكان خودىيى نىيە، زاتىيى نىيە، جەبرىيەكان وا دەلئىن، واتە: نە ئاوا تىنووتى دەشكىنى، نە ئاگر دەسووتىنى، نە ھىچ شتىك ھىچ ئەنجامىكى دەبى، مەگەر خوا لەو كاتەدا شتەكەى پى بكاتو بۆ بكات، كە ئەوہ كورت ھىنانە .

راى دووہم : دەلئىن: كارىگەرىيى ھۆكارەكان كارىگەرىيەكى خودىيى و سەربەخۇيە، بە رەھايى، ھەك سەروشتو ھىچ پەيوەست نىيە بە ويستى خواى پەرومردگارەوہ، ھەلبەتە نالئىن: خوا دروستى نەكردوون، بەلام دەلئىن: خوا ﷻ كارىگەرىيى خستۇتە نىو ئەو ھۆكارانەوہو، ھەقى بە سەريانەوہ نىيە، كە ئەوہش قسەى موعتەزىلەكانەو پىچەوانەى قسەى جەبرىيەكانە .

راى سىيەم : كە قسەى راستە، نە تىپەراندنى تىدايە، نە بەزايەدانى تىدايە، قسەى زۇربەى ھەر زۇرى زانايانى ئىسلامە، كە بە ئەھلى (سوننەتو جەماعەت)، ناسراون، دەلئىن :

يەك: كارىگەرىيى ھۆكارەكان كارىگەرىيەكى خودىيە، بەلام خوا ئەو كارىگەرىيەى لەوئ دا داناوہ .

دوو: ھەر كاتىك خوا ويستى لە ھەر حالىكداو لە ھەر كاتىكدا، ئەو كارىگەرىيەيان لى و مردەگىرتەوہ.

١ - بە بەلگەى ئەوہى كە ئاگر دەسووتىنى، بىگومان، بەلام خوا ﷻ ھەرچەندە ئىبراھىم خرايە نىو ئاگر، بەلام نەيھىشت بسووتى، ھەك دەفەرموى : ﴿ قُلْنَا يَنَّا رُكُونِي بَرْدًا وَسَلَّمًا عَلَيَّ إِبراهيمَ ﴿٦٣﴾ الأبياء، واتە:

گوتمان: ئەی ئاگر! سارد بەو سەلامەت بە لەسەر ئیبراھیم، کەواتە:
 ئاگر دەسووتینی، بەلام ئەگەر خوا بیەوی نەسووتینی، ناسووتینی،
 ئاگر وەك خۆی دەسووتینی خۆی بالادەست ئەو کاریگەرییە تیدا ناو،
 بەلام هەتا ئەو کاتە، ئەو کاریگەرییە دەبی، تاكو خوا دەیەوی، ئەگەر
 خوا نەیەوی، ئەو کاریگەرییە لێ دەستینیتەو، وەك ئاگرەكە
 ئیبراھیمی خرا بوو، کاریگەری سووتاندنی لێ ستاندهو.

٢- ئاو خەلك دەخکین و نقووم دەکات، نغرو دەکات، بەلام ئەگەر خوا
 بیەوی، ئەو کاریگەرییە لێ و مردەگریتەو، وەك دەریای سوور بۆ
 موسا عليه السلام و گەلە ستەم دیدەكە و پراو دەوێرێتەو، وەك دەریای سوور بۆ
 فیرعەون و سوپایەكە یەو، شەق بوو، لە جیاتی ئەوێ نغرویان بکات،
 ئاوێ بۆیان شەق بوو، ئەوان لێی دەرباز بوون و فیرعەون و
 سوپایەكە نغرو کردو خنکان.

جیاوازی ئەم پایش لەگەڵ ئەوێ موعتەزێلەکان، هەر ئەوێ کە پایش
 موعتەزێلەکان زیاتر دەشوبهتێتە پایش فەیلەسووفەکانی یۆنانەو، کە ئەوان
 گوتووین: بوون (وجود) وەك سەعاتیک وایە، خوا قورمیشی کردو و لێی
 گەراو، ئیدی هەقی بەسەر یەو نە، بەلام حەقیقەت ئەوێ کە: بەلێ خوا
 گەردوونی دروستکردو، بەلام وەك سەعاتیک قورمیشی نەکردو و لێی بگەری،
 بەلکو بەردەوام خوا عليه السلام ئاگاداری وردو درشتیەتی. ئاگاداری هەموو
 گەردیلەکان و لە گەردیلەش بچووکتەر، ئنجا لە هەر کاتیک و لە هەر حالیکدا
 خۆی پەروردگار بیەوی، تەدەخخول دەکات و کاریگەری هۆکارەکان پەك
 دەخا و پادەگری، وەك نمونەمان هینایەو.

بەلگەمان لەسەر ئەوێ چیه ؟

١) خوا عليه السلام لە سوورەتی (المؤمنون) دا دەفرموی: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ
 طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴾ (١٧)، واتە: بەدنیایی لە سەر ووی ئیوێو
 حەوت جینمان دروست کردوون، حەوت ئاسمان، ئیمە لە دروستکارەکان
 بئێ ئاگانین .

۲) ھەرۋەھا لە سوورمىتى (الرحمن)دا، خوا دەفەر موى: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

﴿ ۱۹ ﴾، واتە: ھەموو كاتىك ئەو (خوا) لە كاردايە، ھەموو كاتىك خىۋى پەرومردگار لە كاردايە، بەو واتايە ۋەك زانايان تەفسىريان كىردوۋە: يەككىك بەرز دەكات، يەككىك نىزم دەكات، يەككىك ھەزار دەكات يەككىك، دەۋلە مەند دەكات، يەككىك ساغ دەكات، يەككىك نەخۇش دەكات، يەككىك سەردەخات، يەككىك ژىر دەخات، يانى: خوا بەردەوام لەگەل دروست كراۋەكانى خۇيدا خەرىكە، سەرافەتايان دەكاتو سەرىپە رشتىيان دەكاتو، ناگاي لىيانە، ئەو نىە كە دروستى كىردىن و لىيان گەپابى^(۱).

بەلئى سىروشت كارەكانى خۇى دەكات، خىۋى بەرزو مەزن داو، واى داناۋە، بەلام لە چوار چىۋەى وىستى رەھاي خىۋى پەرومردگاردا، ۋە ھەر كاتىك خوا بىھوى يەككىك لە ھۆكارەكان كارىگەرى نەبىۋ پەكى بخات، پەكى دەخاتو، خوا لە بەرانبەر دروستكراۋەكانى خۇيدا، دەستە پاچە نىە، واتە: وانىە كە خوا ئەو شتانەى دروست كىردىن و ۋەگەرى خستىن و، دوايى لە دەستى دەرچوو بن! نا ھەر لە ژىر رىكىفى ئىرادەى بى سنوورو رەھاي خىۋى تاك و پاك دان .

گەواتە: پوختەى قىسان ئەو ھىە گىرتنە بەرى ھۆكارەكان فەرزە، كە ئەو ە كارى جەستەى، بەلام كارى دل و دىۋى پەنھانى مرۇف، برىتىە لە پشت بە خوا بەستىن، واتە: دەست بە ھۆكارەكانەۋە گىرتىن، لەگەل دل بە خواۋە پەيوەست كىردىن، پشت بە خوا بەستىن، نەك ھەر پىچەۋانە نىن، بەلكو تەۋاۋگەرى يەكدىن، پىغەمبەرانىش (عليهم الصلاة والسلام) كە بىگومان لە ھەموو كەس باشتىر خىۋايان ناسىۋە، لە ھەموو كەس باشتىر لە ئايىن و بەرنامەى خوا، تىگەشتوون، ھەر واىان كىردوۋە: وىستىيان ھەر كارىك بىكەن، ھۆكارىيان

(۱) وشەى (طبيعة) ۋەك لە كىتبى يەكەمى مەسۋوعەى (الإسلام كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ)دا، باسە كىردوۋە: (طبيعة) لەسەر كىشى (فَعِيلَةٌ) يە، بەلام بە ماناى (مَطْبُوعَةٌ) يە، چۈنكە (طبيعة) واتە: (طبع) كراۋ، گەواتە: (فَعِيلَةٌ) يە، بەلام بە ماناى (مَفْعُول)، (مَطْبُوعٌ)، يانى: (طبع) كراۋ، نىجا نايان كى ئەو سىروشتەى سىروشتاندىۋە؟! بىگومان خوا ﷻ؟ كى ئەو (طبيعة) جۋانەى ئەو (وجود)ەى كىردوۋە؟ بىگومان خوا ﷻ .

بۇ گرتوونە بەر، ھەرومھا خوا ﷻ مەدحى (ذی القرنین)، دەکات و لە مەقامى مەدحو سەنادا دەفەرموى: ﴿وَأَيُّهَا مَنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿۸۴﴾ فَأَتْبَعُ سَبَبًا ﴿۸۵﴾ الكهف، بۇ ھەر شتیک، بۇ ھېنانەدى ھەر ئامانجیک، ھۆکارىکمان بۇ رەخساند بوو، بە دواى ھۆکارەگە دەگەوت، گەواتە: ئا ئەو شىوازی راستى مامەلەکردنە لەگەل دنیای ھۆکارەگاندا، بەلام دەپى دلېشت بە خواوہ پەيوەست بى، پېت وانەبى گە ھۆکارەگان بۇخویان سەربەخۇ کار دەگەن، دلنیابى گە لە پشت ھۆکارەگانەوہ، ھۆکارسازیش ھەيە (أسباب) ھەن، بەلام (مُسَبَّبُ الْأَسْبَاب) یش، ھەيە، گە ئەو کارىگەرییە زاتییەى بە ھۆکارەگان بەخشیوہو، ھۆکارەگان لە سنوورى ویست و دەستەلاتى رەھاو بى سنوورى خواى پەرومردگادا، کار دەگەن .

كورتە باسك لە بارەى چا ووزار (العین) هوه

وهك پېشتەر ئاماژەمان پېندا كه يه عقووب عليه السلام به كورپهكانى دهئى:
 ﴿ وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ﴾، ئهه
 كورپهكانه! له يهك دەروازهوه مهچنه زوور شارمكه، بهلكو له چهند
 دەروازههكى جيا جياوه بچن .

هه ندىك له تويزمرهوان وایان لىكداهمهوه، گوتووایانه: (خافَ عَلَيْهِمْ مِنَ
 الْعَيْنِ وَالْحَسَدِ)، مهترسى به چاوهوه بوون و چاوئىبى بوونى، لىيان
 هه بووه، ترسى هه بووه كه به چاوهوه ببين، خهلك له چاویان بهرى، چاوو
 زار كارىگهرى خراپيان لهسەر دابئى .

هه لبهته من وام تهفسىرکرد كه پهيو مندى به چاوو زارهوه نهبئى، بهلكو
 گوتم: - وهك هه ندىك له تويزمرهوان وایان لىكداهمهوه - كه يه عقووب عليه السلام
 ناموزگارى كورپهكانى خوئى دهكات، يازده كورپهكهى كه نهو جاره
 بنیامینیشیان كهوته گهل، دهئى: رۆلهكانه! كورپهكانه! له يهك دەروازهوه
 مهرونه نيو شار، يازده كورپه ههلكهوتوو، كورپانى يه عقووب و نهوهى
 ئىسحاق و نهوهى ئىبراهيم عليه السلام دهبئى زور به شان و شهوكهت و جوان و پىك و
 پىك بوو بن، نهوهك دمهلاتى نهو شارو ولاته گومانى خراپتان پى بهرى و
 تۆمهتبارتان بكات، يان لىتان بترسن بلئىن: رهنگه نهوانه بو كودمهتايهك
 هاتبنو، پىلانئىكان به دهستهوه بئى، نهو كورپه به شان و شهوكهتانه.

زور پىدهچى مهبهستى نهوه بووبئى، كه دمهلاتى نهوى گومانى خراپيان
 پى نهبات و تۆمهتباريان نهكات، كه بو مهبهستىكى خراپ چوون، بهلام له
 پال نهوهدا، نهومش دهگرتهوه - هه رهچهنده من بو ئيره به دوورى دزمانم - كه

ترسی ئەووشی بوو بئ: بە چاوهوه بین، چاوتینی بین، چاوو زار لئیان بدات، بۆیه من لئیرەدا ئەو گورته باسه دەکەم، که نایا مەسەلە (چاوو زار) که له هەندئ شوئنان وا دەلئین، بەلام له هەندیک شوئین دەلئین: چاوتینی بووه، چاو لئیداوهو، له هەندئ شوئین دەلئین: بە چاوهوه بوو، یان چاوی پیس کاری لئکرد .

له دوو برگەى سەرەکیى دا، باسى ئەو بابەتە دەکەم :

برگەى یەكەم : چەند بەلگەیهك لەسەر راستیى چاو لئدان، بە چاوهوه بوون، چاوتینی بوون، چاوو زار کاری خراب تئکردن :

بەلگەى یەكەم : نایمته ژماره (٥١)ه، له سوورمتهى (القلم)، که خوا

دەفەرموئ: ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ

إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ ، واتە: نئزیکە ئەوانەى ببەرەوان، بە چاوهکانیان تۆ

بخلیسکئین، کاتیک که گوئیان له قورئان (الذکر)، دەبئو دەلئین: ئەو (موحەممەد) شئتە.

(ابن کثیر) ناوای تەفسیر دەکات، دەلئ: (أَي: لِيُعِينُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ، بِمَعْنَى: يَحْسُدُونَكَ لِبُغْضِهِمْ إِيَّاكَ ، لَوْلَا وَقَايَةُ اللَّهِ لَكَ ، وَحِمَايَتُهُ إِيَّاكَ مِنْهُمْ. وَفِي هَذِهِ آيَةِ دَلِيلٍ عَلَى أَنَّ الْعَيْنَ إِصَابَتُهَا وَتَأْثِيرُهَا حَقٌّ، بِأَمْرِ اللَّهِ، عَزَّوَجَلَّ، كَمَا وَرَدَتْ بِذَلِكَ الْأَحَادِيثُ الْمَرْوِيَّةُ مِنْ طَرَفِ مُتَعَدِّدَةٍ كَثِيرَةٍ) ^(١) ، واتە: که

دەفەرموئ : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ ﴾ ، واتە: چاوت لئیدەدن،

چاوتینییت دەکەن بە چاوهکانیان، یانی: حەسوودیییت بئ دەبەن، چونکە رقیان له تۆ هەلدەستن، ئەگەر خوا تۆ نەپاریزئو چەپالمت نەدا لەوان (ئەوان بەهۆی کاریگەریی چاویان تۆ دەخلیسکئینو، زیانت بئ دەگەبەنن)،

(١) المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص ١٤٣٤.

لهم نایه تدها به لنگه ههیه لهسر ئهوه که چاو ههقه، (چاو لیدان، به چاوهوه بوون، چاوو زار لیدان راسته)و، کاریگه ریه که ی راسته به فهرمانی خوی بالآ دهستی مهزن، ههروهک لهوبارهوه فهرمووده ی زۆر، له زۆر پێوه هاتوون .

به لگه ی دووهم : چهند فهرمووده مهك، که من سه رجه م نو (٩) فهرمووده

نماژه پی دهکم، بو ئهوه ی باش تیشک بخریته سه ر ئه م مه سه له یه :

فهرمووده ی یه کم : { لَا رُقِيَةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم:

(٢٤٤٨)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (٣٥١٣)، وَأَبْنُ حِبَانَ بِرَقْم: (٦٤٣٠)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا

مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٢٠) مَوْقُوفًا عَنْ بُرَيْدَةَ بْنِ حُصَيْبٍ الْأَسْلَمِيِّ } .

واته: پێغه مبهری خوا فهرموویه تی : نزا کردن نیه، مه گه ر بو

چاره سه ر له کاریگه ریی چاوو، بو پێوه دان (پێوه دانی دوو پشک) .

چونکه: (الْحُمَةُ: الْعَقْرَبُ)، دوو پشک، یانی دوعا ته نیا بو ئه و دووانه

زۆر کاریگه ریی هه یه، یه کمه م: بو چاو، که که سیک چاوی خراپ لئی

بداتو به چاویه وه بکات، دووهم: که سیک که دوو پشک پێوه ی بدا.

فهرمووده ی دووهم : { عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ:

(الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ، سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ

فَاغْسِلُوا) } { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢١٨٨)، وَأَبْنُ حِبَانَ بِرَقْم: (٦١٠٧)،

وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا: التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (٢٠٦٢) وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبْرَى) بِرَقْم:

(٧٦٢٠)، وَالِدَيْلَمِيُّ بِرَقْم: (٤٢١٦) } .

واته: عه بدوللای کوری عه بباس خوا له خوئی و بابی رازی بی ده لئ:

پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: چاو ههقه، (واته: کاریگه ریی چاو ههقه)و،

ئه گه ر شتیک پیش قه دمر که وتبایه وه، چاو (کاریگه ریی خراپی چاو)

پیشی ده که وته وه، ئه گه ر داواتان لیکرا خوتان بشون، خوتان بشون .

(دوایی زیاتر روونی ده که ینه وه، که مه به ست له و خو شور دنه جیه ؟).

فہرموودہی سیبہم: { عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ: (أُعِيدُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ)، ثُمَّ يَقُولُ: (كَانَ أَبُوكُمْ يُعَوِّذُ بِهِمَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ) } { أَخْرَجَهُ بَرْقَم: (۳۱۹۱)، وَابْنُ حِبَانَ بَرْقَم: (۱۰۱۳)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرْقَم: (۴۷۳۹) وَاللَّفْظُ لَهُ } .

واتہ: عہدوللای کوری عہبباس خوا لہ خوئی و بابی رازی بی دہلئ:
 پیغہمبہری خوا ﷺ دوعای پاراستنی بہسہر حسہن و حوسین دا
 دہخویند، دہیفہرموو: نیوہ دہپاریزم، نیوہ چہپالہ دہدہم، بہ وشہ
 تہواوہکانی خوا، (واتہ: بہ ناوہکانی خوا)، لہ ہر شہیتانیک و لہ ہر
 زیندہومریک و، لہ ہر چاویکی پیسی کہ کاریگہری خرابی ہہبی، ننجہ
 دہیفہرموو: بہم شیوہیہ نیبراہیم ﷺ : نیسحاق و نیسماعیلی کوری
 چہپالہ دہداو دوعای بہسہردا دہخویندن، بو پاراستنیان .

فہرموودہی چوارہم: { عَنِ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ، قَالَ: مَرَّ عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ بِسَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ وَهُوَ يَغْتَسِلُ، فَقَالَ: لَمْ أَرَ كَالْيَوْمِ، وَلَا جِلْدَ مَخْبَأَةٍ، فَمَا لَبِثَ أَنْ لُبِثَ بِهِ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ، فَقِيلَ لَهُ: أَدْرَكَ سَهْلًا صَرِيحًا، قَالَ: مَنْ تَتَّهَمُونَ بِهِ؟ قَالُوا: عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ، قَالَ: عَلَامٌ يَقْتُلُ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مِنْ أَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلِيدِعْ لَهُ بِالْبُرْكَ، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ، فَأَمَرَ عَامِرًا أَنْ يَتَوَضَّأَ فَيَغْسِلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ وَرُكْبَتَيْهِ وَدَاخِلَةَ إِزَارِهِ، وَأَمَرَهُ أَنْ يَصُبَّ عَلَيْهِ } { أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ بَرْقَم: (۳۵۰۹)، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ } .

واتہ: لہ نہبی نومامہ کہ ناوی سہہلی کوری حونہیفہ دہلئ:
 عامیری کوری رمبیعہ بہ لای سہہلی کوری حونہیفدا تیپہری، کہ
 سہہلی کوری حونہیف لہو کاتہدا خوئی دہشورد (دیارہ لہ دہشتیک، لہ
 شوینیک خوئی شورودہ، جہستہی دیار بووہ) عامیری کوری رمبیعہ،
 گوتی: نہمرو تا نیستا بہ دہنی وا سہی و جوانم نہدیوہ، تہنانہت پیستی
 کچی پشت پہردہش، ناوا سہی و جوان نیہ، (واتہ: زور پی موعجبہ بووہ،

كە جەستەيەكى سېۋى جۋانى ھەيە)، ئىدى زۆرى نەبرد، يەكسەر كەوتە
عەرزى، (واتە: سەھلى كورپى حونەيف كەوت)، برديان بۇ لاي پېغەمبەرى
خو ﷺ و پېيان گوت: فرىاي سەھل بگەو، ئەو كەوتو (وہك دەئىن:
سەرو مىل شكاو، ئاگاي لە خوئ نىە)، فەرمووى: كى تۆمەتبار دەكەن؟
گومانتان لە كىيە؟ گوتيان: عامىرى كورپى رەبىعە، ئەو بە لايدا
رۇيشتو و ئەو قسەيەى كردو.

فەرمووى: بۇچى يەككىك لە ئىو بەرەيەكەى خوئ دەكوژى؟ ئەگەر
يەككىك لە ئىو بەرەيەكەى خوئ شتىكى بىنى، كە سەرسامى كرد،
(ئەگەر سېبەتتى جەستەى بوو، ئەگەر بەھىزى جەستەى بوو، ئەگەر
جۋانى دەموچاۋى بوو، ئەگەر مال و سامانى بوو، ھەر شتىكى لى بىنى،
كە پىئى سەرسام بوو) با دوغاي بۇ بكات خوا پىتو پىزى بۇ تىبخت،
(ئەو كاتە ئەو پىئى سەرسامبوونەى كارىگەرى خراپى بۇى نابىن)، دواى
داۋاى كرد، ئاۋىكى بۇ بىنن و، فەرمانى كرد بە عامىرى كورپى رەبىعە كە
دەستنوئىز بگرى، دەموچاۋى بشاۋا، ھەردو دەستەكانى تاكو
ئەنىشكەكانى و، پىيەكانىشى تاكو ئەزئوئەكانى و، لە پشتىن بەرەو ژىرى
ئاو بە خوئ دا بكات، (ئىجا ئەو ئاۋە چۆراۋمەتو ئەو تەشتىك) و
فەرمانى پىكرد كە ئەو ئاۋە بە سەھلى كورپى حونەيف دا بكات، دەئى:
يەكسەر سەھلى كورپى حونەيف ھەئساپەو .

وشەى (لُبَطْ)، دەئى: (لَبَطْ: فُلَانَا يَلْبَطُ لَبَطًا: صَرَعَهُ)، واتە: خستى،
كەوت، (لُبَطْ بِفُلَانٍ: سَقَطَ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ قِيَامٍ فَهُوَ مَلْبُوطٌ بِهِ)، دەئى:
(لُبَطْ بِهِ)، خراپە سەر زەوى، يانى: كەسكىك چۆن تىرىكى لى دەدرى، جا
كوردەۋارى خۇمان دەئىن (تىرى چاۋو زار لى داۋە)، چۆن كەسكىك كە
فىشەككىك، تىرىكى لى بدرى، يەكسەر دەكەۋى، ئەۋەش ئەزموون كراۋە
ھەبوۋە، كابرا چاۋى پىسى ئاراستەى شتىك كردو، يەكسەر خستوۋىەتى .

فەرموۋدەى پىنجەم : { عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
ﷺ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَيْنِ الْجَانِّ، ثُمَّ أَعْيُنَ الْإِنْسِ، فَلَمَّا نَزَلَتْ الْمُعَوَّذَاتَانِ، أَخَذَهُمَا

وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۰۵۸)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۴۹۴)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۳۵۱۱) قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ } .

واته: ئەبو سەعیدی خودری خوا لئی رازی بی، دەلی: پیغه‌مبەری خوا ﷺ پەنای بە خوا دەگرت، دوای دەکرد بۆ ئەوەی کە چاوی جندەکان کاریگەری خرابی بۆ سەری نەبن، هەر وەها چاوی مەرفەه‌کانیش، بەلام دوا ئەوەی (معوذتان) هاتنە خوار، (واته: سوورەتی: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ ۝۲ ۝۳ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ ۝۲ ۝۳ ﴾)، ئەو دووانەیی بەکارهێنانو، دوایەکانی دیکە واز لێهێنان. (چونکە: ئەو دووانە کەلینی ئەو دوایانەش دەگرن) .

فەرموودەیی شەشەم: { عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ جَبْرِيلَ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: اسْتَكَيْتَ يَا مُحَمَّدُ! قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنٍ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ } { أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْمٍ: (۲۳۵۷۶)، وَأَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۱۱۵۷۴)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: (۲۱۸۶)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۹۷۲)، وَقَالَ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۳۵۲۳) } .

واته: ئەبو سەعیدی خودری خوا لئی رازی بی، دەلی: جبریل هاتە لای پیغه‌مبەر ﷺ گوتی: ئەو موحەممەد! نەخۆشی (تووشی حال تیکچونیک، بووی)؟ پیغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی: بەلی، ئەویش ئەو دوایەیی بۆ خۆیند: بە ناوی خوا دوای بۆ دەکەم، لە هەر شتیک کە ئازارت دەداو، لە خرابەیی هەر نەفسیکو، هەر چاویک کە رقی لە تۆ هەلدەستی، خوا تۆ چاک بکاتەوه، بە ناوی خوا بۆت دەپارێمەوه و داوی چارەسەرت بۆ دەکەم .

فەرموودەیی حەوتەم: { عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ) { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۸۲۲۸)، وَالبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۵۴۰۸) وَالمُسْلِمُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ (الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ، لَسَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَأَغْسِلُوا) } .

واته: ئەبو هورمیرە خوا لێی رازی بی، دەلێ: پیغه‌مبەری خوا
فەرموویەتی: بیگومان چاو هەقە. (چاو لێدان، کاریگەری خراپی
هەیه و چاو هەقەو، شتیکی چەسپاوه).

فەرموودەى هەشتم: {عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ قُلْتُ:
أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ! إِنَّ بَنِي جَعْفَرٍ تُصِيبُهُمُ الْعَيْنُ، أَفَأَسْتَرْقِي لَهُمْ؟ قَالَ: (نَعَمْ،
وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَدَرَ لَسَبَقْتَهُ الْعَيْنُ))} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم:
(٢٧٥١٠)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (٢٠٥٩)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالطَّبْرَانِيُّ بَرَقْم:
(٣٧٩)، وَالْبَيْهَقِيُّ بَرَقْم: (١٩٣٧١)}.

واته: ئەسمائی کچی عومەیس خوا لێیان رازی بی، دەلێ: گوتم: ئەى
پیغه‌مبەری خوا ﷺ! منداڵەکانی جەعفەر، چاو کاریان تێدەگات،
(دیاره جوان و بەرچاو بوون) بە چاووه دەبن جاوینی دەبن، ئایا
دوعایان بۆ بکەم، (واته: دوعایەکیان بۆ بکەم له چاو پارێزراو بن)^(١)،
پیغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی: بەلێ، (واته: دوعایان بۆ بکە، دوعای
پاراستن له چاو)، چونکه ئەگەر شتیک پێش قەدەری خوا کەوتبایه‌وه،
چاو پێشی دەکەوتەوه، یانی: کاریگەرییەکه‌ی هێندە خێرایه .

بەلێ: نەفەرێک لهو سەری دنیا بی، یه‌کیکی دیکه لێره بی و بۆی
باس بکەن، مەرج نیه بیبێنی، وه‌ک دواى باسى دەکەین، بە‌ئکو له زەینى
خۆیدا، له خەیاڵی خۆیدا، وینای بکاتو، نەفسى خۆی ئاراسته بکات،
له‌وى له‌و کاتەدا که ئەو له نەفسى خۆیدا ناماده‌ی دەکات، دەگونجی
کاریگەری خراپی تێبکات، واته: کاریگەری چاو، پەنگه له تیشکیش خێراتر
بی، بۆیه پیغه‌مبەر ﷺ فەرموویەتی: ئەگەر هەر شتیک پێش قەدەر
کەوتبایه‌وه، ئەوه چاو پێشی دەکەوتەوه، واته: کاریگەری چاو، هەلبەتە

^(١) (استرقی رقیة)، واته: داواى دوعای کرد، زانایان به گشتی دەلێن: دروسته دوعا به زارەکی
بخویندریو، ئەوه هیچ نیشکالی تێدا نیه، بەلام ئایا دروسته بشنوسری؟ له‌وباره راجیایی
هەیه، هەندیکیان رایان وایه، که بەلێ دروسته بشنوسری، بەلام زۆر بهیان دەلێن: دەبێ تەنیا
بەسەریدا بخویندری .

کاریگه‌ریی چاویش همر به‌شیکه له قه‌دمری خوا، چونکه هیچ شتیک له قه‌دمرو له چوار چیوهی ویستی خوی پهروردرگار ناچیتته دمری.

فه‌رمووده‌ی نۆیه‌مو و کۆتایی : { عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (٢٧٥١٠)، وَمُسْلِمٌ: (٥٨٤٩)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٦١٠٣) } .

واته: دایکمان عائیشه خوا لئی رازی بی، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پیکردوه که داوای دوعا بکات بو چاو .

واته: نه‌گهر چاوی پیس لییداو کاریگه‌ریی خرابی له‌سه‌ری بو، دوعا بکات، داوای دوعا بکات بو نه‌وه‌ی چاک ببی، یاخود بو خۆی دوعا بکات بو نه‌وه‌ی چاک ببی، دمشگونجی مه‌به‌ست نه‌وه‌ی بی: بو نه‌وه‌ی چاوی پیس کاریگه‌ریی له‌سه‌ری نه‌بی و به چاومه‌ نه‌بی، چاوینی نه‌بی چاوو زار کاریگه‌ریی خرابی له‌سه‌ری نه‌بی، دوعای پاراستن بکات، واته: نه‌وه‌ی دوعایه هم دمشگونجی دوا کاریگه‌ریی چاوه‌که بی، هم دمشگونجی پیش نه‌وه‌ی بی، وه‌ک قه‌لغانیک و سوپه‌ریک له‌سه‌ر سه‌ری خۆی رایبگری. نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی دووه‌ له‌سه‌ر راستیی و کاریگه‌ریی چاو .

به‌لگه‌ی سییه‌م: که بریتیه له قسه‌ی زانایان له‌سه‌ر کاریگه‌ریی چاو، یان چاوو زار، نیمه قسه‌ی دوو له زانایان بو نموونه دینینه‌وه :

به‌که‌میان : (الشوکانی) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا^(١) ده‌لئ: (وَقَدْ أَنْكَرَ بَعْضُ الْمُعْتَزِلَةِ كَأَبِي هَاشِمٍ وَالْبَلْخِيِّ أَنَّ لِلْعَيْنِ تَأْثِيرًا، وَبِالْجُمْلَةِ: فَقَوْلُ هَؤُلَاءِ مَدْفُوعٌ بِالْأَدْلَةِ الْمُتَكَاثِرَةِ وَاجْتِمَاعِ مَنْ يُعْتَدُّ بِهِ، مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ سَلْفًا وَخَلْفًا، وَبِمَا هُوَ مُشَاهِدٌ فِي الْوُجُودِ، فَكَمْ مِنْ شَخْصٍ مِنْ هَذَا النَّوْعِ الْإِنْسَانِيِّ وَغَيْرِهِ مِنْ أَنْوَاعِ الْحَيَوَانَ، هَلَكَ بِهَذَا السَّبَبِ) .

دوای نه‌وهی باسی کاریگه‌ری چاو دهکاتو، له‌وبارموه نامازه به هه‌ندی فه‌رمووده دهکات، ده‌ئێ: هه‌ندی‌ک له مو‌عته‌زیله‌کان، وه‌ک نه‌بو هاشم و به‌لخیی، نکوو‌ئییان له‌وه کردوه، که چاو کاریگه‌ری خراپی هه‌بی، دوایی ده‌ئێ: به کورتیی: قسه‌ی نه‌وانه ره‌تکراومه‌یه، به به‌لگه‌ی زۆرو به یه‌کده‌نگیی هه‌موو نه‌وانه‌ی له زانایانی پێشین و پاشین که له ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام، ئیعتیبار به قسه‌یان ده‌کری و بایه‌خیان پی ده‌دری .

به‌وه‌ش که ده‌بیرئ له دنیا‌ی واقی‌عدا، {واته: نه‌گه‌ر زانایانیش، وا نه‌ئین و به‌لگه‌ش له‌وبارموه نه‌بی، به‌لگه‌ی نه‌قلیی}، نه‌وه‌نده به‌سه که له دنیا‌ی واقی‌عدا نه‌وه ده‌بیرئ، چه‌ندان که‌سی وا هه‌بوون له‌م جو‌ری مرؤف، هه‌روه‌ها له جو‌ری ژیاندارانی دیکه، که به‌هۆی چاو لی‌دانه‌وه، {به‌هۆی به چاو‌وه بوونه‌وه} له به‌ین چووه .

دووهمیان: (ابن القیم) که نه‌و وردترو روونتر باس ده‌کات له کتییی (زاد المعاد فی هدی خیر العباد)، له ژیر ناوونیشانی: (البحث من هدیة فی علاج العین)، باسی‌ک ده‌رباره‌ی ریبازی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بو چاره‌سه‌ری چاو، واته: بو چاره‌سه‌ری چاو لی‌دان و به چاو‌وه بوون .

(جمال الدین القاسمی) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(۱)، چه‌ند قسه‌یه‌کی زۆر جوان له (ابن القیم) هوه، له کتییی : (زاد المعاد) هوه، نه‌قل ده‌کات، ده‌ئێ :

{ فأبطلت طائفة ممن قلَّ نصيبهم من السمع والعقل، أمر العين، وقالوا: إنما ذلك أوهامٌ لا حقيقة لها، وهؤلاء من أجهل الناس بالسمع والعقل، ومن أغلظهم حجاباً، وأكثرهم طباعاً، وأبعدهم عن معرفة الأرواح والنفوس، وصفاتها وأفعالها وتأثيراتها، ولا يمكن لعاقل إنكار تأثير الأرواح في الأجسام، فإنه أمر مُشاهدٌ محسوس، وأنت ترى الوجه كيف يحمرُّ حمرةً شديدة، إذا نظر إليه من يحتشمه ويستحي منه، ويصفرُّ صفرةً شديدة، عند نظر من يخافه إليه، ولشدة ارتباطها بالعين، يُنسب الفعل إليها، وليست

(۱) محاسن التأويل: ج ۶، ص (۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵).

هي الفاعلة، والتأثيرُ غيرُ موقوفٍ على الإِتصالاتِ الجسمية، كما يظنُّه من قلَّ علمه ومعرفته بالطبيعة والشريعة، بل التأثيرُ يكونُ تارةً بالإِتصال، وتارةً بالمقابلة، وتارةً بالرؤية، وتارةً بالوهم والتخيُّل، ونفسُ العائن لا يتوقَّفُ تأثيرها على الرؤية، بل قد يكونُ أعمى، فيُوصفُ له الشيءُ، فتؤثِّرُ نفسه فيه، وإن لم يره، وقد قال تعالى لنبيه: ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ القلم، وقال: ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ ﴾، فكلُّ عائنٍ حاسد، وليس كلُّ حاسدٍ عائنًا، فلما كان الحاسدُ أعمَّ من العائن، كانت الإِستعاذةُ منه، استعاذةً من العائنِ.

واته: کۆمه‌ئیک له‌وانه‌ی که پشکو به‌شیان کهم بووه، هم له‌و زانیارییه‌ی که له‌ ری بیستنه‌وه و مرده‌گیرئ، (واته: زانیاری نه‌قل و وحیی)، هم له‌و زانیارییه‌ی که له‌ ری عه‌قل و نه‌زمونه‌وه په‌یدا دهبئ، نکوولییان کردوه له‌ کاریگه‌ری چاوو گوتوویمان: نه‌وه هر هندی و همم و خه‌یاله‌و هیچ راستی و نیومرۆکیکی نیه، ئنجا نه‌وانه له‌ نه‌زانترینی خه‌لکین، هم به‌و زانیاریانه‌ی له‌ ری بیستنه‌وه و مرده‌گیرئ، هم به‌و زانیاریانه‌ی به‌ عه‌قل و مرده‌گیرئ، نه‌وانه له‌ هم‌موویان زیاتر په‌ردمیه‌کی نه‌ستووریان له‌به‌ر چاووه له‌ هم‌موویان سروشتیان زبتره، (واته: سروشتیان وانیه که زانیاری و مرگه‌ری و روون بئ) له‌ هم‌مووشیان دوورترن له‌ شارمزایی به‌ رووحه‌کان و نه‌فسه‌کان و سیفه‌تیا و کرده‌ومیان و کاریگه‌رییان، هر وه‌ها هیچ که‌سیکی زیر ناتوانی کاریگه‌ری رووحه‌کان له‌ جه‌سته‌کاندا، نکوولیی لیبکات، چونکه شتیکی بینراو و هه‌ست پیکراوه، تو مرۆف دهبینی: نه‌گه‌ر که‌سیک که شهرمی لیده‌کات، ته‌ماشای بکات، په‌نگی سوور هه‌لده‌گه‌رئ، نه‌گه‌ر که‌سیک ته‌ماشای بکات، که لئی دهرسی: په‌نگی په‌نگی زهرد دهبئ، {په‌نگی سوور دهبیته‌وه له‌ کاتی شهرم کردنداو، له‌ کاتی ترساندا، په‌نگی زهرد هه‌لده‌گه‌رئ، ناشکراشه: رووحه‌که‌یه که شهرم ده‌کات یان دهرسی به‌لام کاریگه‌رییه‌که له‌سه‌ر رووی دهرده‌که‌وئ} ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و کاریگه‌رییه‌ی رووح زور په‌یومندیی به‌ چاووه هه‌یه،

بۆيە پالدىراۋمىتە لاي چاۋ، ئەگەرنا چاۋمىكە نىيە كە كارىگەرىيەكەھى دەپنى ﴿لە كاتىكىدا كە زىان بە شتىك دەگات، كە دەلئىن: بە چاۋمىكە بوۋ، چاۋئىنى بوۋ چاۋو زار لىپىدا، بەلكو كارىگەرىيەكەھى روۋحە، قسەكەشى زۆر راستە، زانايانى پىشى، ھەلبەتتە ھى ئىستا بۆيان دەركەوتوۋ: وانىيە، بەلام ھى پىشى گوتوويانە: ماددەيەك لە چاۋمىكە دەچن لەو شتەي بەرانبەر دەدا، ھەندىكى دىكە گوتوويانە: نەخىر رىسمىك لەۋمى دى بۆ نىۋ چاۋ، ئنجا ئەۋىش لە ۋەھمى خۇي دا ۋىنەي دەگات، بەلام بە ھەقىقەت كارىگەرىيەكەھى روۋحە، بەلام لە رپنى چاۋمىكە دەپىنىۋ سەرسام بوۋنەكە ۋە ئىعجابەكە دەردەپىرئى، ئنجا كارىگەرىيەكە پەكى نەكەوتوۋ لەسەر ئەۋە كە جەستەكان، بە يەكدى بىكەۋن ۋە ماددە بە ماددە بىكەۋى، ۋەك ھەندىك لەۋانەي كە زانيارىيان كەمە، سەبارت بە سىروشت ۋە شەرىعەت ۋە دەلئىن، بەلكو كارىگەرىيەكە جارى ۋە ھەيە بە ھۇي پىكەۋە پەيۋمىست بوۋنىك دەپنىۋ، جارى ۋەيە بە ھۇي روۋبەرۋو بوۋنەۋمىكە دەپنىۋ، جارى ۋەيە بە ھۇي ھىنانە نىۋ ۋەھم ۋە خەيالەۋە دەپنى، نەفسى باباى چاۋ لىدەرىش كارىگەرىيەكەھى لەسەر بىنن پەكى نەكەوتوۋ، بەلكو جارى ۋەيە باباىيەكى كوئىر شتىكى بۆ ۋەسەف دەكرى، يەكسەر نەفسى كارىگەرىيە خراپى لەسەر دادەنى، با نەشىبىنى، ﴿يان جارى ۋەيە چاۋىشى ھەيە، بەلام شتىكى بۆ ۋەسەف دەكەن كە لەۋى نىيە، دەلئىن: فلان كەس گايەكى ۋەيە ھەيە، يان فلان كەس مائىكى ۋەيە ھەيە، فلان كەس كورپىكى ۋەيە ھەيە، ئەۋىش دەپىنە نىۋ ۋەھم ۋە خەيالى خۇي ۋە دەتوانى كارىگەرىيە خراپى لەسەر دابنى، بۆيەش خۇي بەرزى بە پىغەمبەرى خۇي ﷺ فەرموۋە: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِيَرْفَعُونَكَ أَبْصَرِهِمْ... ﴿٥١﴾ القلم، واتە: ئەۋانەي بىبەرۋان خەرىكە بە چاۋيان

تۆ بىخلىسكىنن ...، ھەرومىھا بۆيە خۇا پىي فەرموۋە: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ

الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ

الْفَلَقِ فِي الْعَمَقِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴿الفلق.

واته: بَلَى: پهنا دهبه به پهرومردگاری لَيْكُ جياکه رهوهی بوون و نه بوون، (یان تاریکی و پروناکی) له خراپه‌ی هر شتیک که دروستی کردومو، له خراپه‌ی شهوی تاریک که دادی، له خراپه‌ی نهو نافرته جادووگه‌رانه‌ی که فوو له گرڼه‌کان ده‌کنو، له خراپه‌ی بابای حه‌سوود که ئیش به حه‌سه‌ده‌که‌ی ده‌کات. {حه‌سوودیه‌که‌ی ده‌خاته بواری جیبه‌جیکردنه‌وه} هموو چاو لیدرئیک، هموو چاو پیسیک (عائن)، {واته: نهو که‌سه‌ی که به چاو، کاریگه‌ری خراپ له‌سهر به‌رانهر دادهنی} حه‌سوود (حاسد) یشه، به‌لام هموو حه‌سوودی بهر (حاسد) یک، مهرج نیه چاو پیس بی، ئنجا له‌بهر نهوه‌ی حه‌سوودی، گشتیتره له چاو پیس بوون، بویه پهنا بردن به خوا، له خراپه‌ی حه‌سوودی، شهرو خراپه‌ی چاویش ده‌گرڼته نیو خوئی .

برگه‌ی دووه‌م: حوکمی بابای چاو پیس چیه ؟

ديسان قسه‌یه‌کی (ابن القیم)، دینین هر له (زاد المعاد) ده‌که‌ی خوئی دا، که (القاسمی)^(۱) لئی ده‌خوازته‌وه، ده‌ئنی: (وَقَدْ قَالَ أَصْحَابُنَا وَغَيْرُهُمْ مِنَ الْفُقَهَاءِ: إِنَّ مَنْ عُرِفَ بِذَلِكَ، حَيْسَهُ الْإِمَامُ وَأَجْرَى لَهُ مَا يُنْفَقُ عَلَيْهِ إِلَى الْمَوْتِ، وَهَذَا هُوَ الصَّوَابُ قَطْعًا).

ده‌ئنی: هاوه‌لانی نیمه و غه‌یری نه‌وانیش له شه‌رعزانان، {هاوه‌لانی نیمه، واته: حه‌نبه‌لییه‌کان، چونکه هم (ابن تیمیه)، هم (ابن القیم) حه‌نبه‌لیی مه‌ذهب بوون، واته: شوینکه وتووانی فوتابخانه‌ی نه‌حمه‌دی گوری حه‌نبه‌ل بوون، خوا له هموو یان رازی بی و لییان خوش بی}، گوتوو یانه: هر که‌سیک به‌وه بناسری که به چاو کاریگه‌ری خراپ له‌سهر خه‌لک داده‌نا، یان له‌سهر شته‌کان دادهنی و به چاویانه‌وه ده‌کات، دهبی حوکم‌ران، بیخاته به‌ندیخانه‌وه و نه‌فه‌قه‌یه‌کی بو بپرته‌وه، بژیویکی بو دیاری بکات و نه‌یه‌ته دهری، بو نهوه‌ی خه‌لک به‌هویوه تووشی زیان نه‌بن، تاکو مهرگی ده‌گاتی، هر نه‌وه‌ش قسه‌ی راسته به دنناییه‌وه .

ههلبهته کهسێک که نهزموون کراوبی وایه، دهلین: هی وا ههیه که چاوی له مروڤدا، رمنگه ههر بیشیکوژی، کاریگه ریه که هی هینده بههیزه، یاخود تووشی نهخوشیه کی خراب، یان تووشی به لایه کی زور خرابی دهکات، که نهوه له نیو هه موو میله تاندا شتیکی باوه و شتیکی به ناشکرا زانراوه .

{الشوکانی} له {الفتح القدیر} هه کی، خو ی دا^(۱)، دهلین: {وَقَدْ اِخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِيمَنْ عُرِفَ بِالْاِصَابَةِ بِالْعَيْنِ، فَقَالَ قَوْمٌ: يُمْنَعُ مِنَ الْاِتِّصَالِ بِالنَّاسِ دَفْعًا لِضَرَرِهِ بِحَبْسِ اَوْ غَيْرِهِ، مِنْ لُزُومِ بَيْتِهِ، وَقِيلَ: يُنْضَى، وَابْعَدَ مَنْ قَالَ: اِنَّهُ يُقْتَلُ اِلَّا اِذَا كَانَ يَتَعَمَّدُ ذَلِكَ، وَتَتَوَقَّفُ اِصَابَتُهُ عَلَى اخْتِيَارِهِ وَقَصْدِهِ، وَلَمْ يَنْزَجِرْ عَنْ ذَلِكَ، فَاِنَّهُ اِذَا قَتَلَ، كَانَ لَهُ حُكْمُ الْقَاتِلِ}.

واته: زانایان که وتوونه راجیاییه وه، له باره ی کهسێکه وه که به وه ناسراوه: خه لک به چاوه وه دهکات، چا و له خه لک دها، خه لک چا وینیی دهکات، کومه لیک گوتوو یانه: ریی لیده گیرئ بجیته نیو خه لک، بو نه وه ی زیان به خه لک نه گه یه نی، جا ج بخریته به ندیخانه وه، ج له مالی خویدا، دستبه سه ر بی {بلین: مه چو دهرئ و ریی لیبگیرئ}، هه رومه ا هه ندئ گوتوو یانه: له و ولاته نه فی دهرئ و دوور دهریته وه بو شوینیکی دی .

به لام هه ندیکی دیکه دوورتر رویشتون، (یانی: نه یانپیکاه) که گوتوو یانه: دهبی بکوژی، مه گه ر به نهقه ست وا بکات، چا و له خه لک بداو، چا و له خه لک دانه گه شی په یوست بی به ویستی خو یه وه، پاشان هه رچهنده پیی گوترا بی و سه رزه نشت کرابی، وازی نه هینا بی، نه وه نه گه ر له سه ری چه سپا که خه لکی گوشتوه (به هو ی چا و لیدانیه وه) نه و کاته حوکمی بکوژی هه یه .

ههلبهته پیویسته نه وه ش بزانی که: چا و زار، چا و لیدان، جاری وا هه یه نه و مروڤه ناگای له خو نیه و به بی ویستی خو ی، چا و له خه لک ده دات، ننجنا نه گه ر به بی ویستی خو ی بی، نه و کاته حوکمیکی دیکه ی هه یه .

(۱) فتح القدیر، ج ۳، ص ۴۸.

من بیستوومه: ئافرمت، بیاو گوتووێهتی: جاری وا ههیه زیان به مندالهکانی خوڤشم دهگهیهنم، زیان به مهرومائی خوڤم دهگهیهنم، زیان به بهرزهوهندیهکانی خوڤشم دهگهیهنم، دوايي بوڤم دمرکهوتوهو ههستم پێ کردوه که چاو له شتی خوڤشم ددهم، له کوردمواری دا بهو حالهته دموونیه دهلێن: پێی ههڵکالی، واته: پێی سهرسام بوو، مرؤف که به شتیک زۆر سهرسام بوو، سهرنجی راکیشا، ئهو کاریگهرییهی لهسهه دادهنی، بهلام ههیه به خوڤی دهزانی و ویست و ئیرادهی خوڤی ئاراستهیی ئهو شته دهکات، ئهو کاته هوکمهکهی جیایه، لهوهی به خوڤی نهزانی و ئهو کاریگهرییه خرابهیی ههبن، ئهو کاته ئهگهر گریمان خهڵک به دهستی بچن، ئهوه وهک کوشتنی ههله وایه، دیاره هوکمهکهی دهگۆری، بهلام ئهوهی ههستی به خوڤی کرد، که ئهو حالهتهی ههیه، دهبی حیسابی خوڤی بکاتو، ئاگای له خوڤی بن، ئهگهرنا بهرپرسیار دهبن .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى يازدەمىم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان يازدە (۱۱) ئايەت دەگرېتە خۇى، ئايەتەكانى: (۶۹ تاكو ۷۹)،
 كە ئالغەى دەمەمى زنجىرەى بەسەرھاتى يوسوف عليه السلام گرتۆتە خۇى، لەو يازدە
 ئايەتەدا، باسى دووبارە چوونەوۋەى براىەكانى يوسوف بە بنىامىنىشەوۋە، بۇ
 مىسپىر كراوۋە، كە يوسوف خۇى بە بنىامىنى براى دەناسىئى .

باشان لە كاتى ئامادەكردنى ئازووخەدا بۇ براىەكانى، دواى ئەوۋى كە
 بارەكانىيان بۇ ئامادە دەكەن، پېومرى ئازووخە (سقاىة)، كە جامىك بووۋە، قاپىك
 بووۋە، پادشا ئاۋ يان شەرابى پى خواردۆتەوۋە، دواى كراوۋە بە پېومر بۇ ئازووخە،
 دەخاتە بارى بنىامىنى براىەوۋە، دواتر جارچىى جار دەدا: ئەى كاروان! نېۋە دزن،
 ئەوانىش بەرەو روويان دىن و دەئىن: بۇچى؟ جىتان لى ونبوۋە! دەئىن: ربه، يان
 ئاۋ خۇرى پادشامان لى ونبوۋە، ئەو شتەى كە ئازووخەكەى پى دەپپورى، ھەر
 كەسىكىش بېھىئىتەوۋە، بارى حوشترىكى ئازووخە دەدەمىنى وەك خەلات و
 دىارىى و، جارچىيەكە دەئى: منىش كەفلىلى ئەوۋم كە ئەو ئازووخەيەى دەدەمىنى
 بە خەلات، ئەگەر ئەو قاپەمان بۇ بېئىتەوۋە .

ئەوانىش سوئند دەخۇن كە بۇ خراپەكارىى نە ھاتوون بۇ مىسپرو، ھەرگىز
 دزىشىيان نەكردوۋە دەئىن: نېۋەش ئىمە دەناسن، لايەنى بەرانبەرىش يوسوف
عليه السلام و جارچىيەكە پىيان دەئىن: ئەدى ئەگەر راستتان نەكرد، ئايا ئەو كەسەى ئاۋ
 خۇرەكە لە بارەكەيدا دۇزرايەوۋە سزاي چىيە ؟! دەئىن: ھەر كەسنى لە بارەكەى دا
 دۇزرايەوۋە، خۇى دەبىتە سزاي دزىيەكەى، واتە: دەبىتە كۆيلە بۇ ئەو كەسەى كە
 دزىيەكەى لى كردوۋە .

ئیدی بە فەرمانی یوسوف دەست دەکری بە پشکنینی بارەکان و لە بارەکانی
برایەکانیەوه دەست پێ دەکات، (بۆ ئەوەی هیچ گومانیان بۆ ئەوه نەچێ کە ئەوه
شتیکی پلان بۆ دارپێزراوو نەخسە بۆ کیشراوی پیشیە). .

سەرەنجام دواي ئەوەی کە لە پشکنینی بارەکانی برایەکان هەموویان
دەبیتهوه، دەفرەکە لە باری بنیامینی برای دەردیئێ، ئەوانیش دەلێن: ئەگەر
ئەمە دزیی بکات، برایەکی دیکەشی پێشتر دزی کردووە، یوسفیش ئەوه لە دلی
خۆیدا پەنەمان دەکات، واتە: پێناخۆش بوونی ئەو قسەیه، کە تۆمەتبارکردنی
خۆشیەتی و بنیامینیە .

ئنجای یوسوف دەلێ: ئیوه لەوه خراپترین، هەر خواش زانایە بەوەی کە دەلێن،
ئایا راستە، یان درۆیه؟ ئنجای زۆر داوا لە یوسوف دەکەن کە : لەبەر ئەوەی
بنیامین بابیکی پیری بەسالداجووی هەیه، با یەکیکمان لە جیی بین، واتە:
یەکیکمان لە جیی بنیامین گل بدمووە، لەبەر ئەوەی بابمان زۆر دلی پێوهیه،
بەلام یوسوف قبوول ناکات و دەلێ: پەنا بە خوا دەگرم کە جگە لەو کەسە
شەکەمان لە بارەکەیدا دۆزیوتەوه، گل بەدەینەوه، چونکە ئەو کاتە ئیمە بە
ستەمکار لە قەڵەم دەدریئین، ئیمەش خۆمان لە ستەم بە دوور دەگرین .

﴿ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ۗ أَوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۶﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ أُخِيهِ ثُمَّ أَدْنَىٰ مُؤَدِّيٰ أَيْتُهَا الْعَبِيرَ ۖ إِنَّكُمْ لَسَّرْتُمْ لِسْرِقُونَ ﴿۶۷﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿۶۸﴾ قَالُوا نَقَدْنَا صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ ۖ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿۶۹﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿۷۰﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ ۖ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ﴿۷۱﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ ۖ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۷۲﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أُخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أُخِيهِ ۖ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۚ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ ۖ أَنْ يَشَاءَ ۗ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ۗ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿۷۳﴾ ﴿۷۴﴾ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ ۖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿۷۵﴾ قَالُوا يَا أَبَتِئْتِنَا الْعَزِيزُ ۖ إِنَّ لَكَ لَأَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۗ إِنَّا نَنْزِعُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۷۶﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَعِنَا عِنْدَهُ ۗ إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا مَن ۖ ﴿۷۷﴾

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ كاتىك (يازده برايه كه) چوونه زوور ئەو شوپنەى يوسوف، برايه كهى خۆى (بنيامين)ى برده لای خۆى (و بە پەنامەكىى) گوتى: من برايه كهى خۆتم، دەجا بەهوى كاتى خۆى (برايه كانمان دژ بە هەردووكان) كرديان، خەمبارو پەژمورده مەبە ﴿۶۹﴾ ئنجا لە كاتى ئازووخە بۆ ئامادەكردنياندا، ئاوخۆر (ى پادشا)ى خستە نىو بارى برايه كهى (بنيامين)هوه، پاشان جارچىبەك جارى دا: ئەى كاروان! بە دنىايى نىوه دزن ﴿۷۰﴾ بە روو تىكردنianeوه گوتيان: چىتان لى ونبووه؟ (چ شتىكتان ديار نيه) ﴿۷۱﴾ گوتيان: پىوانەى پادشامان لى ون بووهو هەر كەسىك بيهيئىتهوه، بارىكى خوشتر (ئازووخە)ى وهك خەلات هەيه، منىش ئوبالدارى (دابىنكردنى) ئەو (خەلات)هەم ﴿۷۲﴾ (يازده برايه كه) گوتيان: بە خوا نىوه دزمانن كه نىمه نەهاتووین خرابەكارى و تىكدان لە زەمىن (ى مىسر)دا بكەين، نىمەش هەرگىز دز نەبووین، ﴿۷۳﴾ گوتيان: ئەگەر نىوه درۆكار بوون (لە بارەكانى نىوه دابوو) سزاو تۆلەى جىبه؟ ﴿۷۴﴾ (كورهكانى يەعقوب) گوتيان: سزايه كهى ئەوهيه هەر كەسىك ئەو (پىوانەيه) لە نىو بارەكهيدا دۆزرايهوه، بۆ خۆى دەبىته تۆلەو هەرمبووى (يانى دەبىته كۆيلەى باباى دزى لىكراو، نىمەى كورانى يەعقوب بە بۆچوونى خۇمان) بەو شىويه سزاي ستمكاران دەدەين ﴿۷۵﴾ {ئىدى (يوسوف) دەستىكرد بە پشكنين و} لە (پشكنينى) جەوالهكانى ئەوانهوه، (دە برايهكانيهوه) دەستى پىكرد، پىش جەوالى برايه كهى (بنيامين) دوايى لە جەوالى برايه كهى دەريهينا، بەو شىويه پلانمان بۆ يوسوف دانا، چونكه بە پىي بەرنامەو ئايىنى پادشا، بۆى نەبوو برايه كهى لە لای (خۆى) گل بداتهوه (بىكاتە كۆيله) مەگەر خوا بيهوى كارىك بكات (ئەو كاتە هەر جىبهجى دەبى) هەر كەسىكمان بوئ چەندان پلە بەرزى دەكهينهوه، لە

سەرۋوى ھەر خاۋەن زانىارىيەكەۋە، زانتر ھەيە ﴿۷۶﴾ (دە براىەكانى) گوتيان:
 ئەگەر (بنىامىن) دزىى بكات بىگومان براىەكىشى لەۋەو بەر دزىى كىردە،
 يوسوفىش لەبەرخۆيەۋە بە پەنھانىيى، بى ئەۋەى بۆيان ئاشكرا بكات، گوتى: ئىۋە
 خراپترن (لەو دوو براىەتان كە بە ناھەق تۆمەتباريان دەكەن بە دزىى) خواش
 زانترە بەۋەى باسى دەكەن، ﴿۷۷﴾ (دە براىەكان) گوتيان: ئەى عەزىزا! بە دلىنبايى
 ئەو (براىەمان كە پىۋانەكەى پادشا لە بارەكەى دا بوو) بابىكى پىرى
 بەسالداچوۋى ھەيە، دەجا يەككە لە ئىمە لە شوپنى بگرە (گل بدەۋە) بەراستىي
 ئىمە لە چاكەكارانت دەبىنن (ئەو چاكەيەشمان لەگەندا بكە) ﴿۷۸﴾ (يوسوف)
 گوتى: پەنا بە خوا كە ھىچ كەس بگرىن، جگە لەو كەسەى كە كەلۋپەلى خۇمان
 لەلای دۆزىۋەتەۋە، ئەگەر وا بكەين كەۋاتە: ئىمە ستەمكارىن ﴿۷۹﴾ .

شیکردنه‌وی هه‌ندیك له وشه‌کان

(ءَاوَىٰٓ إِلَىٰٓ إِلَهِ أَخَاهُ)، واته : براهه‌که‌ی له خو‌ی نیزیك خسته‌وه، (ضَمَّ أَخَاهُ إِلَيْهِ، أَوْىٰ إِلَىٰ كَذَا: اِنْضَمَّ إِلَيْهِ، يَأْوِي أَوْيًّا وَمَاوَىٰ، وَأَوَاهُ غَيْرُهُ يُؤْوِيهِ إِبْوَاءً)، (أَوْىٰ إِلَىٰ كَذَا)، واته: چوووه پالی، لئی نیزیك بووه، (یأوی اویاً وماوی) هه‌ردووکیان چاوگن، (وَأَوَاهُ غَيْرُهُ يُؤْوِيهِ إِبْوَاءً)، واته: غه‌یری خو‌ی ئه‌وی به‌ناداو به‌نا‌ی دمه‌او به‌نادان .

(فَلَا تَبْتَئِسْ) : (أَي لَا تَلْزِمِ الْبُؤْسَ وَلَا تَحْزَنْ، الْبُؤْسُ وَالْبِئْسُ وَالْبِئْسَاءُ: الشَّدَّةُ وَالْمَكْرَهُ،) (فلا تبتئس) واته: خه‌مبار مه‌به، په‌یوه‌ست مه‌به به به‌زموردمی و خه‌مباریه‌وه، وشه‌ی (بؤس و بیس و بیس‌اء)، هه‌ر سیکیان به مانای سه‌ختییو، به مانای شه‌تیکن ناخوشویستراو دین .

(فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ) : (جهاز وجهاز: مَا يُعَدُّ مِنْ مَتَاعٍ وَغَيْرِهِ)، (جهاز وجهاز) هه‌ر شه‌تیکه که ناماده بکری له که‌لوپهل، که لی‌رده‌ا به ته‌ئکید مه‌به‌ست بی‌ی نازوو‌خه‌یه، کاتیک که نازوو‌خه‌که‌ی بو ناماده کردن، (التَّجْهِيزُ: حَمْلُ ذَلِكَ أَوْ بَعْثُهُ)، (تجهيز)، بریتیه له‌وه‌ی که ئه‌و شه‌ی بو بار بکری، یاخود بنی‌ردری .

(السَّقَايَةَ) : (تَسْمِيَةُ السَّقَايَةِ تَنْبِيْهُاً عَلَىٰ أَنَّهُ كَانَ يُسْقَى بِهِ)، (سقاية) ده‌گونجی بلئین: ئاوخۆر، یان ئاو پی‌خۆره‌وه، دمه‌ریکه که ناوی پی‌ده‌خوریته‌وه، بو‌یه ئه‌و ناوه‌ی لی‌نراوه، چونکه هه‌رچه‌نده ئیستا نازوو‌خه‌ی پی‌ پی‌وراوه، پی‌وانه بووه به‌لام پی‌شته‌ر دیاره ئاو پی‌خوراوه بووه، ئاوخۆر بووه، پادشا ئاوی یان مه‌ی پی‌ خواردۆته‌وه .

(مُؤَدِّنٌ) : (المؤدِّن: كُلُّ مَنْ يُعْلِمُ بِشَيْءٍ نِدَاءً)، (مؤدِّن) هه‌ر که‌سیکه که به‌هوی بانگ کردنه‌وه، خه‌لك له شه‌تیك ناگادار بکاته‌وه .

(أَيْتُهَا الْعَيْرُ) : وشهی (العیر) به مانای کاروان دی، به‌لام لیردا به (مؤنث) هاتوه، له‌به‌رئه‌وه، ده‌ئێ: (العیر: القومُ الذینَ معَهُمُ احمالُ المیرة، وذِلكَ اسمٌ للرجالِ وَالجمالِ الحَامِلَةِ للمیرة)، (عیر) کۆمه‌ئه‌هه‌ئێ که‌ئێکن که‌ باری نازوو‌خه‌یان هه‌لگرتوه، نازوو‌خه‌یه‌ک که‌ دمبریته‌وه بو‌ که‌ سوکاریان، لیردا وشه‌ی (عیر) ناوه‌ بو‌ پیاوه‌کانیش و بو‌ حوشره‌کانیش که‌ باره‌کانیان هه‌لگرتوون، بو‌ خودی باره‌کانیش، بو‌ هه‌ر سیکیان.

(تَفَقِدُونَ) : (الفقد: عَدَمُ الشیءِ بَعْدَ وُجُودِهِ، فَهُوَ اِخْصُ مِنْ الْعَدَمِ)، (فَقَدَ)، بریتیه له‌وه‌ی شه‌تیک دوا‌ی نه‌وه‌ی بووه، نه‌میئێ، که‌واته: تایبه‌تتره له‌ نه‌مان . (عَدَمٌ)، نه‌وه‌یه که‌ شه‌تیک هه‌ر نه‌بووبی، به‌لام (فَقَدَ)، نه‌وه‌یه که‌ شه‌تیک بووبی و دوا‌یی نه‌مابێ، ﴿ مَاذَا تَفَقِدُونَ ﴾، واته: جیتان نه‌ماوه، جیتان لی ونبوو؟

(صَوَاعُ) : (صَوَاعٌ)، و (صَاع) هه‌ر یه‌گن، ﴿ صَوَاعَ الْمَلِكِ ﴾، واته: پیاونه‌ی پادشا، نه‌وه‌ی که‌ دمغل و دانه‌ویئێه‌که‌ی، نازوو‌خه‌که‌ی پی پیاوراه، گوتراوه: (كَانَ اِنَاءٌ يَشْرَبُ بِهِ وَيُكَالُ بِهِ)، قاپیک بووه، دمفریک بووه پادشا هه‌م ناوی پی‌خواردۆته‌وه، یاخود شه‌راب، هه‌م نازوو‌خه‌ و دانه‌ویئێه‌شی پی پیاوراه، ئنجا وشه‌ی (صَاع) یان (صَوَاعٌ)، هه‌م به‌ (مُنْكَرٌ)، (المُنْكَرُ المَجَازِي)، هه‌م به‌ (مؤنث) یش دی، ﴿ صَوَاعَ الْمَلِكِ ﴾، لیردا مه‌به‌ست پی پیاونه (مکیال)یه، نه‌و جام و دمفری که‌ پی دهبپوردی، جاری واش هه‌یه (صَاع) به‌ خودی پیاوراه‌که‌ دمگوتری، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ باسی فیدییه‌ی کردوه، یان که‌فاریت فه‌رموویه‌تی: ﴿ صَاعٍ مِنْ تَمْرٍ اَوْ صَاعٍ مِنْ شَعِيرٍ ﴾، (صَاع) ێک له‌ خورما، یاخود (صَاع) ێک له‌ جو، (صَاع) واته: ربه‌یه‌ک، (صَاع) ێکیش چوار مسته .

(حِمْلُ بَعِيرٍ) : واته: باریکی حوشر، (الحمْلُ: المَحْمُولُ عَلَى ظَهْرِ البَعِيرِ)، واته: نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که‌ له‌سه‌ر پشتی حوشر بار ده‌کری، باریکی حوشر، نازوو‌خه‌ و دانه‌ویئێه .

(زَعِيمٌ) : واته: كهفیل، نُؤ بالدار، (الرَّعَامَةُ: الكفالة).

(بِأَوْعِيَّتِهِمْ) : (أَوْعِيَّه)، كؤى (وعاء)ه، ههر شتیکه که شتی تی بکری، که من لیږه به جه وائم هیئاوه، چونکه کاتی خؤی جه وائ هه بووه به دمست چنراوهو، دمغل و دانه وئله و گهنم و جوؤ نه وانهی تی کراوه، بو پئی دوور زؤر قایم و پته وه، یان ههر شتیکى دیکه بوو بی، گرنگ نه وهییه ههر تووره که یهک ههر شتیک، که شتی تی بکری، پئی ده گوتری: (وعاء)، که به (أَوْعِيَّة)، کؤده کریته وه، نه ویش له جیه وه هاتوه؟ (الإيعاء: حِفْظُ الْأَمْعَةِ فِي الْوِعَاءِ، وَهُوَ الظَّرْفُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْوَعْيِ وَهُوَ الْحِفْظُ)، (إيعاء)، بریتیه له وهی که لویه لیک، شتیک، دانه وئله یه، خواردنه ههر شتیکه له (وعاء)دا، که بریتیه له زمر فیک تووره که یهک بپاریزی، نه ویش له (وعی)ه وه هاتوه، (وعی)، واته: پاراستن، له فهر مووده دا هاتوه: (أَنْ يَحْفَظَ الْقَلْبُ وَمَا وَعَاةُ)، واته: له دل و نه وهی که دل ده پاریزی و مریده گری، بی پاریزی .

(شَرٌّ مَّكَانًا) : (شَرٌّ) (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ) له (أَشْرُّهُ هَاتُوهُ، (وَمَكَانًا : التَّمْيِيزُ لِنِسْبَةِ الْأَشْرِّ، أَي: أَنْتُمْ شَرُّ حَالَةٍ مِنْهُمَا، أَوْ شَرُّ الْمَكَانِ)، واته: ئیوه حالتان خرابتره له وان، یا خود ئیوه دزی خرابترتان کردوه، که مه بهستی نه وه بووه: ئیوه برایه که ی خوتانتان له بابتان دزی و شوینه و نتان کرد (که مه بهستی یوسوف خویه تی) .

(شَيْخًا) : به مانای پیر دئ، (كَبِيرٌ) یش ههر به مانای به ته مهن گه وره دئ، به لام یانی: زؤر به ته مهن له پیرییدا، زؤر به سالداجوو، یان (شیخ)، یانی: به ته مهن، پیر، (كَبِيرٌ) یش، یانی: گه وره ی نهو خه لک و بنه ماله و هؤزه ی خؤی.

(مَعَاذَ اللَّهِ) : (إِنْتَصِبَ هَذَا الْمَصْدَرُ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ نَائِبًا عَنِ فِعْلِهِ الْمَحذُوفِ، وَالتَّقْدِيرُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مَعَاذًا، كَمَا قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، عِوَضًا عَنْ أُسْبِحُ اللَّهُ..)، (مَعَاذَ اللَّهِ)، (مَعَاذٌ) جاوگه، مه ن صوب بووه، وهك (الْمَفْعُولِ

المُطَلَّقَ) و له جیاتی کردارهکه دانیشتوه که قرتینراوه، ئەسلی خۆی ئاوا بووه، (أَعُوذُ بِاللَّهِ مَعَادًا)، وهك چۆن گوتراوه: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، واتە: (أُسَبِّحُ اللَّهَ)، له جیاتی ئەوهی بڵێن: (أُسَبِّحُ اللَّهَ)، گوتووویانە: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ئنجنا (سُبْحَانَ)، یان (مَعَادًا)، هەردووکیان چاوگن، بەلام له شوێنی (مفعول به)، دانیشتوون و پالدراونە لای (الله) .

مانای گشتی نایه‌تکان

دوای نه‌وهی یوسف علیه السلام برایه‌گانی به نازووخه‌وه ره‌وان ده‌کاته‌وه، به‌لام داوایان لی‌ده‌کات، که برایه‌که‌یان له‌گه‌ل خو‌یان بی‌نن، ده‌چنه‌وه‌وه هر چو‌ن بی (بنیامین) له بابیان ده‌ستین‌و، بابیان نی‌قناع ده‌گن بنیامینیان له‌گه‌ل بنی‌ری، دینه‌وه بو میسر.

خوادفه‌رموی: ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ﴾، کاتیک هاتنه ژورر نه‌وه شوینه‌ی یوسف تییدا داده‌نیشت: گوشکه‌گه‌ی، نه‌وه شوینه‌ی لی‌یه‌وه سه‌ره‌رشتی فروشتن و پی‌وانی ده‌غل و دان و نازووخه‌ی ده‌کرد له میسر، ﴿ءَاوَىٰ إِلَىٰ أَخَاهُ﴾، برایه‌گه‌ی، واته: برایه‌گه‌ی که له دایکی و له بابیشیه‌تی، خسته پال خو‌ی و له خو‌ی وه نی‌زکی خست، ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾، خو‌ی بی ناساندو گوتی: من برایه‌که‌تم، یانی: نه‌وه برایه‌ت که برایه‌کانت گوتیان: گورگ خواردوویه‌تی، من نه‌وم، یوسفم، ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، ئنجا دلته‌نگ و خه‌مبار مه‌به، به‌هوی نه‌وه‌وه که نه‌وه کاته ده‌یانکرد، نه‌زانه‌وه نه‌فامانه، که دره‌هق به من و تو کهم لوتف بوون، دلته‌نگ مه‌به، نه‌وه به‌سه‌رجوو .

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾، دوای نه‌وهی نه‌وهی که بو‌ی هاتبوون، پی‌داویستی سه‌فه‌ری بو پی‌چانه‌وه‌وه بو ناماده‌کردن، که بریتی بوو له نازووخه‌وه ده‌غل و دان، ناوخوره‌گه‌ی خسته نیو باری برایه‌که‌یه‌وه، نه‌وه دمه‌فه‌ری که پادشا ناوی بی ده‌خواردمه‌وه، که دوا‌یی بو‌مان درده‌گه‌وی، که هی پادشا بووه، هه‌ندی‌ک ده‌لین: زیو بووه، هه‌ندی‌ک ده‌لین: زیو بووه، خسته نیو باری برایه‌که‌یه‌وه، که مه‌به‌ست (بنیامین) ه .

﴿ثُمَّ أَدَّٰنَ مُؤَدَّنَ أَيَّتْهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَّرْتُونَ﴾، دوا‌یی بانگ که‌ریک، بانگی کرد جارچییه‌ک جاریدا، هوی کاروان! بی‌گومان نیوه دزن، ﴿قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا

تَفَقَّدُونَ ﴿۱﴾، نه‌وانیش پروویان تیکردن، به‌رهو پروویان هاتن و گوتیان: جیتان ون کردوه؟ جیتان دیار نیه، بۆچی به دز تۆمه‌تبارمان ده‌کهن؟ ﴿۲﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُرَاعَ الْمَلِكِ ﴿۳﴾، گوتیان: پیوانه‌ی پادشامان دیار نیه و ون کردوه، ﴿۴﴾ وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حَمْلٌ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿۵﴾، همر که‌سئک بیهینیته‌وه، باری حوشرئکی بۆ هیه، باری حوشرئک چی؟ به پیی سیاق دزمانین: نازووخه و دمغل و دانه، ﴿۶﴾ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿۷﴾، جارچییه‌که ده‌لی: منیش نۆ بالداری نه‌وه، من به‌لئندهری نه‌وه، نه‌و داوایه‌ی بۆ جیبه‌جی ده‌که‌م، همر که‌سئک نه‌و (پیوانه) یه بهینیته‌وه، که کاتی خوی دمغری ئاو پیخواردنه‌وه، یان شهراب پی خواردنه‌وه‌ی پادشا بووه‌و، نیستا کردوویانه به پیوانه بۆ دمغل و دان، ﴿۸﴾ قَالُوا تَأَلَّه لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ ﴿۹﴾، (برایه‌کان) گوتیان: سویند به خوا، نیوه دزمان که نیمه نه‌هاتووین تیکدان و خرابه‌کاری بکه‌ین له زه‌وی دا، واته: سهر زه‌مین میسر، ﴿۱۰﴾ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿۱۱﴾، هه‌روه‌ها نیوه دمشرانن که نیمه دز نه‌بووین، یانی: جاری دیکه‌ش هاتووین و نه‌وه جاری دووممانه، نیمه دزیمان لی دهرنه‌که‌وتوه، به‌لکو نیمه نه‌و پارمیه‌ی به هه‌له خرابووه نیو باره‌کانمان، نه‌ویشمان هیناومته‌وه، نه‌گهر دزباین، نه‌ومان په‌نه‌ان ده‌کرد، ﴿۱۲﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاءُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿۱۳﴾، گوتیان: نایا سزاو تۆله‌ی جیبیه، نه‌گهر نیوه درۆکه‌ر بوون، نه‌گهر نیوه درۆتان کرد، سزای نه‌و کرده‌وه‌یه جیبیه؟ سزای دزینی نه‌و پیوانه‌ی پادشا جیبیه؟ ﴿۱۴﴾ قَالُوا جَزَاءُ مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ﴿۱۵﴾، گوتیان: سزایه‌که‌ی: همر که‌سئک نه‌وه له باره‌که‌ی دا بدوزرئته‌وه، نه‌وه خوی ده‌بئته تۆله‌و سزای نه‌و کرده‌وه‌ی خوی، واته: ده‌بئته کویله‌ی نه‌و که‌سه‌ی که دزیه‌که‌ی لی‌کردوه، {که نیومن، حوکمرانانی میسر}، ﴿۱۶﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾ نیمه به‌و شیوه‌یه سزای سته‌مکاران دهمین، نه‌وانه‌ی که دزی ده‌کهن، واته: به‌رای نیمه‌ی کورانی یه‌عقوب عليه السلام، سزای دزی ئاوايه .

﴿ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ ﴾، نیدی ده‌ستیکرد به پشکنینی باره‌کانیان
پیش باری برایه‌کهی، هه‌لبه‌ته یوسوف بۆ خۆی نا، نه‌مه مه‌جازیی عه‌قلییه،
یانی: نه‌و که‌سه‌ی یوسوف رای سپارد بوو، ده‌ستیکرد به پشکنینی جه‌واله‌کانیان،
یان نه‌و شتانه‌ی که دانه‌ویله‌و نازوو‌خه‌که‌یان تی‌کرد بوون، پیش جه‌والی برایه‌کهی
(بنیامین)، ﴿ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ ﴾، دوا‌ی نه‌وه‌ی هی هه‌مووانی پشکنی،
که‌یشته سهر هی بنیامین‌و، له‌وی‌دا، نه‌و دمفره، نه‌و پئوانه‌یه‌ی پادشای دهره‌ینا،
﴿ كَذَلِكَ كَذَّبْنَا لِيُوسُفَ ﴾، ناوا به‌و شیومیه‌ ئیمه پلانمان بۆ یوسوف دانا، که ههر
به زاری خۆیان مه‌حکوومیان بکات، که دمبئ بنیامین له‌لای خۆی گل بداته‌وه،
﴿ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ ﴾، یوسوف بۆی نه‌بوو به‌پئی ئایین‌و
به‌رنامه‌ی پادشای میسر، برایه‌کهی بگریته لای خۆی، له‌لای خۆی گلی بداته‌وه،
چونکه وه‌ک دوا‌یی له مه‌سه‌له گرنه‌گان دا باسی ده‌که‌ین، سزای دزیی له
حکوومه‌تی نه‌و کاتی میسر‌دا، جوړتیکی دیکه بووه، نه‌وه نه‌بووه که دز ببیته
کو‌یله‌ی بابای دزیی لی‌کراو، یاخود ببیته به‌رده‌ستی نه‌و که‌سه‌ی که دزیی
لی‌کردوه، ﴿ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾، بۆی نه‌بوو که برایه‌کهی به پئی ئایین‌و
به‌رنامه‌ی پادشا له‌لای خۆی گل بداته‌وه، مه‌گهر خوا بیه‌وئ شتی‌ک بکات، نه‌گهر
خوا ویستی شتی‌ک بکات، نه‌گهر نه‌و ته‌گبیرو پلان‌هش نه‌بووا‌یه، خوا‌ی کارزان
پلان‌تیکی دیکه‌ی داد‌نا، بۆ نه‌وه‌ی یوسوف برایه‌کهی له‌لای خۆی گل بداته‌وه،
﴿ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ ﴾، به جه‌ندان پله ههر که‌سی‌ک بمانه‌وئ به‌رزی
ده‌که‌ینه‌وه، خو‌ینراو‌یشه‌ته‌وه: (نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ)، به پال‌دان (إضافة‌ی
درجات) بۆ لای (مَن)، واته: پله‌کانی ههر که‌سی‌ک که بمانه‌وئ، به‌رز ده‌که‌ینه‌وه،
﴿ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴾، له سه‌رووی ههر خاومن زانستی‌که‌وه، زان‌تر
هه‌یه، شار‌م‌ز‌تر هه‌یه، تا‌کو ده‌گاته خوا ﴿ ۱۰۰ ﴾ .

﴿ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ ﴾، ده برایه‌گان که نه‌وه‌میان
بینی، هی‌چیان پینه‌ما، مه‌گهر داخی دل‌ی خۆیان به دوو برایه‌که‌یان برپژن، که
له دایکی خۆیان نین، دیاره ههر له‌سه‌ر نه‌فامیی خۆیان مابوون، گو‌تیان:

ئه‌گهر ئه‌م براهه دزی بکات، (واته: بنیامین)، ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾،
 براهه‌کی دیکه‌شی پیشتر دزی کرده، مه‌به‌ستیان یوسف بووه، که ئه‌وه
 تۆمه‌تبار کردنی یوسف بووه، به‌ناهق، ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا
 لَهُمْ﴾، ئه‌و قسه‌یهی که ئه‌وان کردیان، زۆر تال بوو له‌سه‌ر دلی یوسف، به‌لام
 یوسف تالییه‌که‌ی له‌ دلی خویدا په‌نه‌ان کرد، کاریگه‌رییه‌ خرابه‌که‌ی له‌ دلی
 خویدا په‌نه‌ان کردو، بۆی دهرنه‌خستن، به‌سه‌ر خۆی نه‌هینا، ئه‌وه واتایه‌کی .

واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌و قسه‌یه‌ی که یوسف ئه‌وه‌ی له‌ دلی خویدا په‌نه‌ان کردو
 بۆی دهرنه‌خستن : ﴿قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا﴾، گوتی: ئیوه خرابترین، حالتان
 خرابتره، ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾، خواش زاناتره به‌وه‌ی که باسی ده‌که‌ن،
 نایا ئه‌و براهه‌ی دیکه‌ی پیش بنیامین، دزی کرده، یان نه‌یکرده، خوا زاناتره،
 ئیوه وا پیده‌چی هه‌ر تۆمه‌تی بۆ هه‌لبه‌ستن، ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا
 شَيْخًا كَبِيرًا﴾ گوتیان: ئه‌ی عه‌زیز! بیگومان ئه‌و براهه‌مان بابیکی پیری به
 سالداجووی هه‌یه، بابیکی پیری گه‌وره‌ی هه‌یه، ﴿فَخَذَ أَحَدُنَا مَكَانَهُ﴾، ئنجا
 یه‌کێک له‌ ئیمه‌ له‌ شوینی ئه‌و بگره، له‌لای خۆت گلی بده‌وه، ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ﴾، بیگومان ئیمه‌ تۆ له‌ چاکه‌کاران دهبینین، ئه‌و چاکه‌یه‌شمان
 له‌گه‌ندا بکه، ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعِنَا عَنْدَهُ﴾، گوتی: په‌نا
 به‌ خوا ده‌گرم، که جگه‌ له‌وه‌ی شتی خۆمانمان له‌لا دۆزیوته‌وه، که‌لوپه‌لی
 خۆمانمان (که‌ ئاو خۆره‌که‌یه، بیوانه‌که‌ی پادشایه) له‌ باره‌که‌یدا دۆزیوته‌وه،
 جگه‌ له‌وه‌ له‌لای خۆمان گل بدمینه‌وه، ﴿إِنَّا إِذَا لَطَلِمُونَ﴾، ئه‌گهر وا بکه‌ین
 ئه‌و کاته، که‌واته: ئیمه‌ سته‌مکارین، ئیمه‌ش سته‌م ناکه‌ین، بۆیه‌ نه‌خیر رازی
 نابین، هیچ کام له‌ ئیوه له‌لای خۆمان گل بدمینه‌وه، چونکه‌ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ هه‌قمان
 له‌سه‌ریه‌تی، ئه‌و براهه‌تانه‌ که‌ که‌لوپه‌له‌که‌ی ئیمه‌ له‌ باره‌که‌یدا دۆزراوته‌وه .

چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م : چوونی یازده کوره‌که‌ی یه‌عقوب عليه السلام بۆ لای یوسوفی

برایان و، خو گرتنی یوسوف بۆ بنیامینی برای و دل‌دانه‌وه‌ی :

وهك خوا دمه‌فرموی: ﴿ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ
إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

شیکردنه‌وه‌ی نهم نایه‌ته به‌پیتزه له چوار برگه‌دا

(۱) - ﴿ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ﴾: ئنجنا کاتیك له یوسوف وه زوور که‌وتن،
واته: چوونه نه‌و دیوه‌خان و هۆل و شوینه، که جیگای تایبه‌تی یوسوف عليه السلام
بوو، له‌ویوه سه‌ره‌رشتی فرۆشتن و پیوان و دابه‌شکرنی دمغل و دان و
نازووخه‌ی ده‌کرد.

(۲) - ﴿ ءَاوَىٰ إِلَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ﴾، برابه‌که‌ی له خۆی نیزیک خسته‌وه، برابه‌که‌ی
خسته پال خۆی، له خۆی وه نیزیکی خست، ده‌لی: (أَوَىٰ)، واته: په‌نای برد،
(أَوَىٰ)، واته: په‌نایدا، (الإيواء: الإرجاع، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَىٰ الإِدْنَاءِ وَالتَّقْرِيبِ)،
(إيواء)، به مانای گیرانه‌وه‌یه، به‌لام لی‌رهدا مه‌به‌ست پیی له‌خۆ وه نیزیک
خستن و خستنه پال خۆیه، دیاره به شیومه‌یک له شیوه‌کان، له هه‌ندیك
سه‌رچاواندا هاتوه که یوسوف گوتوو‌یه‌تی: ئیوه نه‌و یازده که‌سه‌تان دوو دوو
بچنه زووریکه‌وه، یان دوو دوو پیکه‌وه بن، دیاره نه‌وانیش یازده بوون، ده
برابه‌که‌ که کاتی خۆی یوسوفیان خسته نیو بیر، دوو دوو پیکه‌وه بوون،

مایه‌وه بنیامین، بنیامین به تهنیا تاق که‌وته‌وه، یوسوف گوتی: با نه‌ومتان بیته لای من، ههندیك وا ده‌لین، به هر حال به شیومیهك له شیوه‌کان یوسوف عليه السلام نهو برایه‌ی بردوته په‌نایه‌ك و خوی پی ناساندوه .

(۳) - ﴿ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ ﴾، پی گوت: بیگومان من براتم، واته: نهو برایتم که هه‌والیان پیدا بوون، گورگ خواردووویه‌تی، شارمزایانی زمانی عه‌رهبی ده‌لین: نه‌م ته‌عبیره ناوای لی دیته‌وه: ﴿ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ ﴾: آی: أَنَا الْمَقْصُورُ عَلَى الْكُونِ أَخَاكَ، لَا أَجْنَبِيَّ عَنْكَ، واته: من له‌سه‌ر نه‌وه گورت هه‌لاتووم، برات بم، من به تو بیگانه نیم، ده‌لن: (أَكْدَ الْخَبْرَ بَانَ، وَيَالْجُمْلَةَ الْإِسْمِيَّةَ، وَيَالْقَصْرَ الَّذِي أَفَادَهُ ضَمِيرُ الْفَصْلِ)، هه‌والی نه‌وه که برایه‌تی، ته‌نکیدی کردوته‌وه به (إِنَّ)، که دیاره بو تمکیدو جهخت کردنه‌وه‌یه‌و، به رسته‌ی ناوی: ﴿ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ ﴾، نجا به گورت هه‌لینان: ﴿ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ ﴾، که دیاره (أَنَا)، رانوی جیاکردنه‌وه (فَصْل)یه، که نه‌مه‌ش گورت هه‌لینان ده‌گه‌یه‌نی، ده‌لن: (أَفَادَهُ أَنَّهُ هُوَ أَخُوهُ الَّذِي ظَنَّهُ: أَكَلَهُ الذَّنْبُ)، لی حالی کرده که نه‌و نه‌و برایه‌یه‌تی که گومانی وابووه، پی و ابووه که گورگ خواردووویه‌تی، چونکه ده برایه‌که دوی نه‌وه‌ی که جوویوونه‌وه، وه کاتی خوی باسمان کرد، وایان کرده بانگه‌شه که یوسوف گورگ خواردووویه‌تی، هه‌رچه‌نده بابی یوسوف پروای نه‌کردو، هیج خاومن عه‌قلیکیش پروای به‌وه نه‌کردوه، به‌لام گرنگ نه‌وه‌یه بوته جوریک له بانگه‌شه و دمنگو که یوسوف گورگ خواردووویه‌تی .

(۴) - ﴿ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، واته: په‌ژاره‌دارو خه‌مبار مه‌به به‌وه‌ی که کاتی خوی ده‌یانکرد .

نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌و ده (۱۰) برایه، خراپه‌گه‌یان تهنیا یوسوفی نه‌گرتوته‌وه، به‌لکو بنیامینیشی گرتوته‌وه .

که دمفهرموی: ﴿فَلَا تَبْتَسْ﴾، هرچه‌نده (لا)، بو (نهی)یه، یانی: نارپ‌حمت مه‌به، هه‌لبه‌ته ئینسان نه‌گهر نارپ‌حمت بوو، به دست خوی نیه، به‌لام لی‌ردا مه‌به‌ست نه‌ومیه: واز له نارپ‌حمتیی بی‌نه و خۆتی لی دوور بگره .

که دمفهرموی: ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به‌هوی نه‌وهوه که ده‌یانکرد، به (فعلی) (مضارع)، هاتوه، که دلالت له‌سه‌ر ئیستاو به‌رده‌وامیی ده‌کات، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، که نه‌وه کورانه، ته‌نیا جارێک یوسوفو برایه‌که‌ییان نه‌زیمت نه‌داوه، یاخود: له دوا‌ی یوسوفیش، له‌گه‌ل بنیامینی برایان دا، هر بی لوتف بوون، نه‌مه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، چونکه نه‌گهر یه‌کجار بووایه، ته‌نیا خستنه بیره‌که بووایه، ده‌یفه‌رموو: (بِمَا عَمِلُوا)، به‌وه‌ی که کردیان، به‌لام به‌ پی: ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، دیاره له‌سه‌ر نه‌وه بی لوتفییه‌یان به‌رده‌وام بوون، وه‌ک دوا‌یی ده‌یبینین، که دوا‌ییش پاش نه‌وه‌ی نه‌وه دمفره که ئاوی پی‌خوراومه‌وه و نازووخه‌ی پی پئوراوه، له باری بنیامین دا ناشکرا ده‌بی، دیسان نه‌وه کۆنه غه‌رمزو هینه‌یان، هر لی دم‌ده‌که‌ویته‌وه، که ده‌ئین: ﴿قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، نه‌گهر نه‌مه دزیی بکات، برایه‌کیشی پی‌شتر هر دزیی کردوه، که مه‌به‌ستیان پی یوسوفه عليه السلام، که‌واته: دیاره نه‌وانه له‌سه‌ر کینه و بوغزو غه‌رمزی خویان هر به‌رده‌وام بوون .

مسهله‌ی دووم : ناماده‌کرانی نازووخه‌ی یازده برابه‌که، له‌لایهن یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ هوهو، ئاو خووری پادشا خسته نیو باری بنیامینه‌وه، ئهو ده‌فره‌ی پادشا بیشتتر ئاوی پی خواردوته‌وه، به‌لام دواپی کراوه به پیوانه، وه‌ک ربه، بو پیوانی ده‌غل و دان و نازووخه‌و، تومه‌تبارکرانیان به دزینی پیوانه‌ی پادشاو، داکوکیی کردنی کوره‌کانی به‌عقوب، له‌سه‌ر ره‌تکرده‌وه‌ی ئهو تومه‌ته‌و بریار هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه، که ئه‌گه‌ر ئهو پیوانه‌یه له باری هه‌ر کامیکیاندا دوزرایه‌وه، له توله‌یدا بگریته کوپله :

وه‌ک خوا ده‌فرموی: ﴿ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ أُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی نهم شه‌ش نایه‌ته له یازده برکه‌دا

(۱) - ﴿ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ ﴾، ئنجا کاتی‌ک ئه‌وه‌ی بو‌ی هاتبوون، بیداویستییه‌که‌ی بو ناماده‌کردن .

(إِسْنَادُ التَّجْهِيزِ إِلَى يَوْسُفَ مَجَازٌ عَقْلِيٌّ، إِذْ هُوَ عَمَلُ الْفِتْيَانِ)، که ده‌فرموی: ئه‌وه‌ی بو‌ی هاتبوون، که ده‌غل و دان نازووخه‌یه، بو‌ی ناماده‌کردن، ئه‌مه‌ که پال‌دراوته‌ لای یوسوف، ئه‌وه مه‌جازیکی عه‌قلییه، ئه‌گه‌رنا کاری ئهو گه‌نجانه بووه که له‌به‌ر ده‌ستی بوون، کاری غولامه‌کانی

بووه، به‌لام پالندراومته لای یوسوف، چونکه نهو سهرپهرشتیاری کوی
پرؤسه‌ی فرؤشتنی دمغل و دان و نازووخه پیوان و ناماده کردنی بووه .

وشه‌ی (جهاز)، که به (جهاز)یش، هاتوه، هردووکیان به مانای نهو شته‌یه
که بابای رپیوار سه‌فه‌ری له پیناودا کرده، واته: نهو شمه‌که، نهو
که‌لوپه‌له، که لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پیی دمغل و دان و نازووخه‌یه، بوئی ناماده کردن.

(۲) - ﴿ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ﴾، (سِقَايَةَ) که‌ی خسته باری

برایه‌که‌یه‌وه، واته: نهو برایه‌ی که هم له دایکیه‌تی و هم له بابیه‌تی، که
بنیامینه، (السَّقَايَةَ: إِنَاءٌ كَبِيرٌ يُسْقَى بِهِ الْمَاءُ وَالخَمْرُ)، (سِقَايَةَ) قاپیکی
گه‌وره بووه، که هم ناوی پی خوراومته‌وه، هم شهراب، به کوردیی: تاس،
دهفر، قاپ، جام، ناو خور، نهو وشانه هه‌موویان به‌کار دین، نجا نایا بوچی
نهو دهفره که ناوی پی ده‌خوریته‌وه، پیی گوتراوه: (سِقَايَةَ) ؟ ده‌لین :

۱- وشه‌ی (سِقَايَةَ)، هم به مانای ناو پیدان دی، وه‌ک له سوورمتی (التوبة)

له نایه‌تی (۱۹) دا دهفرموی: ﴿ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ ﴾، واته: نایا ناو پیدانی حاجیان و ناوه‌دان کردنه‌وه‌ی
مرگه‌وتی هه‌رامتان به‌راورد کرد، یه‌کسان کرد، خسته تهرازوومه‌وه له‌گه‌ل
(کرده‌وه‌ی) که‌سیکدا که بر‌وای به خواو رؤزی دواپی هه‌یه‌وه له پیناوی
خوادا جهاد ده‌کات؟ ...، که‌واته: (سِقَايَةَ)، به مانای ناو پیدان دی .

۲- (سِقَايَةَ)، به مانای شوینی ناو لی خواردنه‌وش دی، یان شوینی ناو
پیدان، دی .

۳- (سِقَايَةَ)، به مانای نهو قاپ و دهفره‌ش، دی، که ناوی پی ده‌خوریته‌وه،
یان هه‌ر شله‌مه‌نیه‌کی پی ده‌خوریته‌وه، ناو بی، شهراب بی، شهریه‌ت
بی، هه‌رچی بی.

(وَإِسْنَادُ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ إِلَى يُوسُفَ أَيْضًا مِنَ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ)،

نه‌وه که ده‌لی: یوسوف ناو خوره‌که‌ی خسته باری برایه‌که‌یه‌وه، که دیسان
پالندراومته لای یوسوف، نه‌وش هه‌ر مه‌جازیکی عه‌قلیه‌یه، چونکه خوی له

ئەسئدا کاری ئەو غولامو بەردەستانەو ئەو گەنجانە بوو، کە لەبەر دەستیدا کاریان کردووە .

شایانی باسیشە : (سِقَايَةَ)، لە تەوراتدا^(۱) بە (کأس)، هاتووە، بە (الكأسِ الفِضِّيِّ)، هاتووە، واتە: قاپە زیوینەکە .

(۳) - ﴿ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتْهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَّرْتُمْ ﴾، دواوی جارچییهک جاریدا، بانگه‌ریک بانگی کرد : هۆ کاروان ! بیگومان ئیوه دزن، واتە: دزیستان کردووە .
بۆیه‌ش فەرموویەتی: ﴿ أَيَّتْهَا الْعَيْرُ ﴾، (لَأَنَّ الْعَيْرَ مُؤْتَتْ)، دیارە کاروان لێردا بە مێینه‌ی مەجازیی دانراوە، بۆیه پاناوی مێینه‌ی بۆ بەکارهاتووە: ﴿ أَيَّتْهَا ﴾، ئەگەرنا دمی‌فەرموو: (أَيَّهَا الْعَيْرُ) .

﴿ الْعَيْرُ ﴾: (الْعَيْرُ: إِسْمٌ لِلْحَمُولَةِ مِنْ إِبِلٍ وَحَمِيرٍ وَمَا عَلَيْهَا مِنْ أَحْمَالٍ وَمَا مَعَهَا مِنْ رُكَّابِهَا، فَهُوَ اسْمٌ لِمَجْمُوعِ هَذِهِ الثَّلَاثَةِ)، وشەى ﴿ الْعَيْرُ ﴾، لێردا ناوہ بۆ ئەو بارە بەرانەى کە وەك حوشتر و گویدرێزو و لاخانە کە باریان لێدەنرێ، هەر وەها ناوہ بۆ ئەو بارانەى کە لەسەر پشتیان، وە ناویشە بۆ ئەو سواری و کاروانچیانەى کە لەگەڵ کاروانەکەن، واتە: وشەى ﴿ الْعَيْرُ ﴾، ناوہ بۆ هەر سێکیان: هەم بۆ و لاخەکانو، هەم بۆ بارەکانی سەر پشتیانو، هەم بۆ ئەو خەلکەى کە بارەکانیان خستوونە سەر پشتیانو و لاخەکان لێ دەخورن .

کە دمی‌فەرموو: ﴿ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ ﴾، (التَّأْذِينُ: النَّدَاءُ الْمُتَكَرِّرُ)، (تَأْذِينٌ)، یانی: ئاگادارکردنەو، بانگدان، جار‌دان، بەلام لێردا بە مانای بانگکردنی دووبارە دى، کەواتە: بە پێی ئەمە، دواى ئەو‌ى بارەکانیان خستوونە سەر پشتی و لاخەکانیان و ڕەنگە بەرپیش کەوتبن، ئنجا بانگه‌ریکە، جارچییهکە بە دوايان کەوتووە: هۆی کاروان ! ئیوه دزن ! دیارە دەبێ تۆزیک دووریش کەوتبنەو، وەك وشەى (أَيَّتْهَا) دمی‌گەیه‌نی.

(۱) التفسير التَّطْبِيقِي لِلْكِتَابِ الْمُقَدَّسِ، الْعَهْدُ الْقَدِيمِ، سِفْرُ التَّكْوِينِ، الإصحاح: ۴۴، ص ۱۱۲.

له ته‌ور اتدا ده‌ئێ: ماومیه‌گیش دوورکه‌وتبوونه‌وه، ئنجا جارچی به دوایان که‌وتن و، له‌وی‌را گێ‌رایانه‌وه‌و باره‌کانیان پێ‌ خستن و... هتد، به‌لام مادام وشه‌ی: ﴿ اَلْعِیْرُ ﴾، ناو بی، بۆ باره‌به‌ره‌کان، و لاخه‌کان، ئنجا حوشتر بن، یان ئیستر، یان گویدریژ، هه‌روه‌ها بۆ باره‌کان و، بۆ کاروانجیه‌کانیش، ده‌گونجی هه‌ر له‌وی بووبن و، پێش نه‌وه‌ی باره‌کان بخه‌نه سه‌ر پشتی و لاخه‌کانیان، بانگیان کردبن .

(۴) - ﴿ قَالُوا وَقَبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴾، واته: کوره‌کانی یه‌عقوب عليه السلام، مه‌به‌ست یازده کوره‌کانن، چونکه نه‌مجاره بنیامینیشیان له‌گه‌له، روویان تیکردن و به‌ره‌و روویان هاتن و گوتیان: چیتان لێ ونبوو؟ چیتان دیار نیه؟ ده‌گوتری: (فَقَدْتُهُ فَهُوَ مَفْقُودٌ)، یانی: لیم ونبوو، که نه‌و ونبوو، بزربوویه، لیم دیار نیه، به‌لام (تَفَقَّدْتُهُ)، واته: داوام کرد، به دوایدا گه‌رام .

(۵) - ﴿ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ ﴾، جارچییه‌که‌و نه‌وانه‌ی لایه‌نی یوسوف عليه السلام بوون، نه‌وانه‌ی که سه‌ره‌رشتی دابه‌شکردنی دمغل و دان و، فرۆشتن و پێوانیان ده‌کرد، گوتیان: پێوانه‌ی پادشامان دیار نیه، ﴿ صُوعَ ﴾، هه‌روه‌ها (صَاع)یش، هه‌ر هاتوه، وه‌ک پێشتریش گوتمان: هه‌ردووکیان هه‌ر مه‌به‌ست پێیان: (سِقَايَةَ)ی پێشیه، که دیاره پێشتر ناوی پێ خوراوته‌وه، (سِقَايَةَ)، واته: ئاو خۆر، ئاو پێ خوراوه، ﴿ صُوعَ ﴾ و (صَاع)یش، واته: پێوانه، هه‌لبه‌ته نه‌و دمفره، ده‌بی دمفریکی گران قیمه‌ت بووبی و، دمفریکی ناسراو زانراویش بوو بی، که پێشتر پادشا بۆ ئاو پێ خواردنه‌وه، یان شه‌راب پێ خواردنه‌وه، به‌کاری هیناوه‌و دواتر بۆ پێوانی نه‌و ئازوووخیه که فرۆشتووینانه، به‌کارهاتوه، یانی: وێ‌رای نه‌وه که ناوی پێ خوراوته‌وه، پێوانه (مکیال)یش، بووه، وه‌ک پێوانه‌ش به‌کارهاتوه .

(۶) - ﴿وَلَمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ﴾، ھەر كەسنىڭ ئەو پىئوانەيە بەئىنئىتەوہ:

بارى حوشترىكى ھەبىئ، بارى حوشترىك خەلاتى دەدرىتىئ، واتە: بارى حوشترىك ئازوووخە، دەبىتە خەلاتى و دەبىتە مولكى وى .

(۷) - ﴿وَأَنَّا بِهِ زَعِيمٌ﴾، جارچىيەكە، دەلىئ: منىش زامىنى ئەوہم،

ئۇبالدارى ئەوہم و گرەنتىئ ئەوہ دەكەم، كە ئەو بارە ئازوووخەيەى بە خەلات بەمىنىئ، لە بەرانبەر ئەوہدا كە ئەو دەفرەمان بۇ دىنئىتەوہ .

کورتہ بائیک دہ ربارہ می

رہ و ابوونی (حجالت) و (کفالت)

ئیسٹاش پئیش ئه وهی بجینه سهر برگه کانی دیکه، له م برگه یه دا هه ندیکه
 قسهی (القرطبی)، دینین له (الجامع لأحكام القرآن)^(١)، که گوتوو یه تی: نه م
 نایه ته به لگهی ههر کام له (جعاله) و (کفالت) ی تیدان، ده لئ:

(قَالَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ: فِي هَذِهِ الْآيَةِ دَلِيلَانِ، أَحَدُهُمَا: جَوَازُ الْجُعْلِ وَقَدْ أُجِيزَ
 لِلضَّرُورَةِ، فَإِنَّهُ يَجُوزُ فِيهِ مِنَ الْجَهَالَةِ مَا لَا يَجُوزُ فِي غَيْرِهِ، فَإِذَا قَالَ الرَّجُلُ:
 مَنْ فَعَلَ كَذَا فَلَهُ كَذَا صَحَّ، وَشَأْنُ الْجُعْلِ أَنْ يَكُونَ أَحَدُ الطَّرَفَيْنِ مَعْلُومًا
 وَالْآخَرُ مَجْهُولًا لِلضَّرُورَةِ إِلَيْهِ، بِخِلَافِ الْإِجَارَةِ، فَإِنَّهُ يَتَقَدَّرُ فِيهَا الْعَوَضُ
 وَالْمَعْوَضُ مِنَ الْجَهْتَيْنِ، وَهُوَ مِنَ الْعُقُودِ الْجَائِزَةِ الَّتِي يَجُوزُ لِأَحَدِهِمَا فَسْخُوهُ،
 إِلَّا أَنَّ الْمَجْعُولَ لَهُ، يَجُوزُ أَنْ يَفْسَخَهُ قَبْلَ الشَّرْعِ وَيَعْدَهُ، إِذَا رَضِيَ بِإِسْقَاطِ
 حَقِّهِ، وَلَيْسَ لِلْجَاعِلِ أَنْ يَفْسَخَهُ إِذَا شَرَعَ الْمَجْعُولُ لَهُ فِي الْعَمَلِ، وَلَا يُشْتَرَطُ
 فِي عَقْدِ الْجُعْلِ حُضُورُ الْمُتَعَاقِدِينَ، كَسَائِرِ الْعُقُودِ، لِقَوْلِهِ: ﴿وَلَمَنْ جَاءَ
 بِهِ، حِمْلُ بَعِيرٍ﴾.

الدليل الثاني: جَوَازُ الْكِفَالَةِ عَلَى الرَّجُلِ لِأَنَّ الْمُؤَدَّنَ الضَّامِنَ هُوَ غَيْرُ
 يُوسُفَ الْعَلِيِّ، قَالَ عُلَمَاؤُنَا: إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: تَحَمَّلْتُ، أَوْ تَكْفَلْتُ، أَوْ ضَمِنْتُ، أَوْ أَنَا
 حَمِيلٌ لَكَ، أَوْ زَعِيمٌ، أَوْ كَفِيلٌ، أَوْ ضَامِنٌ، أَوْ قَبِيلٌ، أَوْ هُوَ لَكَ عِنْدِي، أَوْ عَلَيَّ،
 أَوْ إِلَيَّ، أَوْ قِبَلِي، فَذَلِكَ كُلُّهُ: حِمَالَةٌ لِزِمَةٍ).

واتە: لەم ئايەتەدا دوو بەلگە ھەن :

بەلگەى يەكەم : يەككىيان كە لەم ئايەتە وەردەگىرى بە پىي قسەى ھەندىك لە زانايان بىرىتە لە دروست بوونى (جَعَالَة)، (جَعَل)، ئەومىيە: كەسىك ئەندازمىەك پارە، يان ئەندازمىەك خەلات، ئەندازمىەك ديارى دابنى، بۇ كەسىك كە كارىكى بۇ دەكات، ئنجا ديارە (جاعل)ەكە، كە (جَعَل)ەكەى، داناو، واتە: شتەكەى ديارى كردو، تەپەفكى ديارە، بەلام تەپەفى بەرانبەر جارى ديارە نىە، { داخو كى نامادە دەبى ئەو كارە بكات، بۇ وىنە: دەلى: ھەر كەسىك ئەو ميوەم بۇ بچنى، ھەر كەسىك ئەو دەغلم بۇ بدروىتەو، يان ھەر كەسىك كە ئەو و لاخەم بۇ بدوۆىتەو، يان ھەر كەسىك سەيارەكەم بۇ بدوۆىتەو، كە لىم ون بوو، فلان شتەى دەدەمى } لەبەر ناچارى (جعالَة) بە دروست دانراو كە (جَعَل)ىشى پى دەلىن، چونكە تىيدا نەناسىنى تەپەفى دووم بەرەوا دانراو، كە لە گرئبەستەكانى دىكەدا، ئەو دروست نىە، ئەگەر پياوئىك گوتى: ھەر كەسىك فلان كارە بكات، فلان شتەى دەدەمى، ئەو سەودا مامەلەيەكى دروستە، (جَعَل)ىش، ئەومىيە كە يەككى لە دوو لايەنەكان ديارە زانراو، بەلام لايەنەكەى دىكە نەزانراو، ئەوئىش لەبەر ناچارى لەبەر ئەوئى پىوئىستى دەبى بەو جۆرە مامەلەيە، دروستە، بە پىچەوانەى (إجارة)و، كە ھەم ئەو شتە كە دادەنرى، ديارە، ھەم ئەو كەسە كە دايدەننى، ديارە، ھەم تەپەفە بەرانبەرەكەش، ديارە، { بۇ نموونە: يەككى بە يەككى دەلى: ئەو خانوووت دەدەمى سالانە بە كرى بەوئىندە، نەفەرەكە ديارە كە خانووو كە بە كرى دەدا، تەپەفەكەى بەرانبەرئىش ديارە، ئەندازەى پارەكەش ديارە، خانووو كەش ديارە لەبەرچاوە، { ئنجا ئەو (جَعَالَة)يە، لەو گرئبەستە دروستانەيە كە بۇ يەككى لە دوو لايەكە ھەيە، ھەلىوئىشئىتەو، بەلام ئەو كەسەى كە شتەكەى بۇ دادەنرى: خەلاتەكە، ديارىيەكە، ھەفەكەى بۇ دادەنرى، لە بەرانبەر ئەوئى كە كارەكە بكات، ئەو بۆى ھەيە پىش ئەوئى دەست بە ھەولدان بكات بۇ كارەكە، ھەلىوئىشئىتەو، دواپىش كە دەستىشى پىكرد، ھەر

بۆی هەیه هەئیبوھشینیتەو، بە مەرچیک جاوېوشیی لە هەقەکە خۆی بکات، ئەوئەندە ئیشتە ی کە کردووێتە لێی دەچیتە بەلاش، بەلام بابای (جاعیل)، کە شتەکە دادەنێ، هەقەکە دادەنێ و دەلێ: ئەو هەقە دەدم بە هەر کەسێک فلان کارەم بۆ بکات، ئەو کەسە دوای ئەوێ بابای هەق بۆ دانراو دەست بە کارەکە دەکات، بابای هەق دانەر (جاعیل)، بۆی نیە هەئیبوھشینیتەو، بە مەرچیش نەگیراوە کە هەردوو تەرەفەکە ئامادەبن، وەک باقی گریبەستەکان، چونکە خۆی بەرز دەفەر موی: ﴿وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾، هەر کەسێک هینای (دیار نیە کێیە) باری حوشتریک ئازووخی هەبێ و من ئۆبالدارم و گرمنتیی دەکەم .

بەلگە ی دووهم : بریتیه لە رەوا بوونی کەفالهت کە بریتیه لەوێ کەسێک ببیتە کەفیلی کەسێک و لە جیاتی وی کاریک بکات و ببیتە ئۆبالداری، چونکە بابای جارچی کە جارێ داووە بۆتە کەفیل، غەیری یوسف عليه السلام بوو، واتە: لە جیاتی یوسف گوتووێتە: من ئەو دەکەم، کەواتە: رەواپە کەسێک ببیتە کەفیلی کەسێک دی، بەلام بە مەرچیک مۆلەتی ئەو کەسە پێ بیت، کە دەبیتە کەفیلی و پازی بێ ببیتە ئۆبالداری و دەستی کراوە بێ، زانایانمان گوتووینانە: ئەگەر پیاویک گوتی: (تَحَمَلْتُ أَوْ تَكْفَلْتُ أَوْ ضَمَنْتُ أَوْ أَنَا حَمِيلٌ لَكَ، أَوْ زَعِيمٌ أَوْ كَفِيلٌ أَوْ ضَامِنٌ أَوْ قَبِيلٌ، أَوْ هُوَ لَكَ عِنْدِي أَوْ عَلَيَّ أَوْ إِلَيَّ أَوْ قِبَلِي فَذَلِكَ كُلُّهُ حِمَالَةٌ لَزِمَةٌ)، ئەو وشانە هەموویان کە مانایان زۆر لێک نزیکە، واتە: من ئەو بەرپرسیارییەتەم هەلگرت، من بوومە ئۆبالدار، من ئەو شتەم خستە ئەستۆی خۆم، من کەفیلی تۆم، ئەو شتە عایدی من بێ، یاخود لەسەر من بێ، ئەو شتە بێ بۆ لای من بێ، ئەو شتە بێ لەسەر من بێ، ئەو هەموو دەبیتە کەفالهتێک، لەسەر بابای کەفیل پێویست دەبێ ئەو جۆرە مشوورە بخوات، لە جیاتی ئەو کەسە کە مۆلەتی داو .

(٨) - ﴿قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾،

دوای ئەوێ کە ئەوان تۆمەتباریان دەکەن، بەوێ کە دزن، کورپەکانی

یه‌عقوب هەر یازده کوره‌که ده‌ئین: سویند به خوا! ئیوه دهمانن که ئیمه نه‌هاتووین له زه‌ویدا خرابه‌کاریی و تی‌کدان بکه‌ین، واته، له‌سه‌ر زه‌مینی می‌سپدا، ﴿ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴾، هه‌روه‌ها ئیمه هه‌رگیز دز نه‌بووین دهمانن که ئیمه جاری دیکه‌ش هاتووین و دز نه‌بووین .

لی‌ره‌دا ئه‌وانه دوو شتیان له خۆیان دوور خستوونه‌وه: (الإفساد والسرقه)، تی‌کدان و خرابه‌کاریی و دزی، به‌لام بۆ خرابه‌کارییه‌که ته‌نیا گوتووینه: ﴿ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفِـِـدَ فِي الْأَرْضِ ﴾، ئیوه دهمانن که ئیمه نه‌هاتووین خرابه‌کاریی بکه‌ین له زه‌ویدا، به‌لام زۆر جه‌ختیان نه‌کردۆته‌وه و به‌س گوتووینه: ئیوه دهمانن ئیمه بۆ خرابه‌کاریی و تی‌کدان نه‌هاتووین، بۆچی؟

زانایان ده‌ئین: چونکه خرابه‌کاریی و تی‌کدان، چه‌مکیکی فراوانی هه‌یه، پ‌ه‌نگه هه‌ندیك له ده‌سته‌لات‌دار و حوکمرانان، هه‌ر جۆره جموجۆلی به تی‌کدان له هه‌له‌م بدن، بۆیه زۆر جه‌ختیان نه‌کردۆته‌وه، گوتووینه: نه‌وه‌ك هه‌ر هاتنه‌که‌ی ئیمه‌یان به تی‌کدان له هه‌له‌م دابی، پاشان عه‌یب و عاریش نیه، جاری وا هه‌یه کابرا شانازیی پێوه ده‌کات، ده‌ئین: به‌ئین، من بووم ئه‌و کاره‌م کرد، من شوپش‌م کرد، من گودهم‌تام کرد، من راپه‌ریم، که به‌رانبه‌ره‌که به خرابی دهمانن، به‌لام دیاره ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یکات به خرابی نازانن .

به‌لام به‌نسبه‌ت دزیه‌که‌وه، چونکه شتیکی نه‌نگه‌و عه‌یبه، له‌وئ زۆر جه‌ختیان کردۆته‌وه: ﴿ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴾، ئیوه دهمانن که ئیمه پێش‌تریش دز نه‌بووین، دیاره ئه‌و کورانه‌ی یه‌عقوب عليه السلام به‌لگه‌شیان ئه‌ومیه که له سه‌ره‌تاوه ده‌یلین: ﴿ لَقَدْ عَلِمْتُمْ ﴾، مه‌به‌ستیشیان دوو شتن:

یه‌که‌م: ئیمه پێش‌تریش هاتووین، ئنجا ئه‌گه‌ر دزیمان کردبایه، تی‌کدان و خرابه‌کارییمان کردبایه، جاری پێش‌یش ده‌مانکرد .

دووه‌م: ئیوه خۆتان ئاگادارن جاری پێشی که ده‌ستمایه‌که، خرابۆوه نیو باره‌کان به هه‌له، یان به نه‌نقه‌ست، ئیمه هینامانه‌وه، که‌واته: ئیمه

نه‌گهر دزباين، نه‌دهمها تینه‌وه و پاره‌که‌مان ده‌خوارد، یاخود ده‌شاه تینه‌وه، به‌لام نکو و لایمان ده‌کرد که نه‌و دراوه، یاخود نه‌و دستمایه، له باره‌کانی نی‌مه‌دا بووه، چونکه نی‌وه به‌لگه و شایه‌دتان له‌سهر نه‌گرتووین، که نه‌و شتانه‌تان خستوته نه‌و بارانه‌وه .

۹- ﴿ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴾، (ته‌ره‌فی یوسوف ﷺ ته‌ره‌فی

چارچی) گوتیان: نه‌دی سزای چییه، نه‌گهر نی‌وه دروکار بوون، قسه‌که‌تان راست نه‌بوو، نه‌و پیوانه‌یه نه‌و ناوخوره‌ی پادشا، له باره‌کانی نی‌وه دابوو ؟

۱۰- ﴿ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ﴾، گوتیان: هر که سیک نه‌و

پیوانه‌یه له باره‌که‌ی دا بدووزریته‌وه، خو‌ی ده‌بیته‌ تۆله‌ی و ده‌بیته‌ سزای .

که ده‌لین: ﴿ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ﴾، یانی: (فَهُوَ ذَاؤُهُ جَزَاؤُهُ، أَي: هُوَ عَوْضٌ عَنِ

هَذِهِ الْجَرِيْمَةِ فَيَصِيرُ رَقِيْقًا لِصَاحِبِ الصَّوَاعِ)، واته: خودی خو‌ی ده‌بیته‌ تۆله‌ی دزیه‌که‌ی، ده‌بیته‌ سزای دزینی نه‌و ده‌فره نه‌و پیوانه‌یه .

رسته‌ی: ﴿ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ﴾، {توكيد لفظي لجمله: ﴿ جَزَاؤُهُ مَنْ وَجِدَ فِي

رَحْلِهِ ﴾}، واته: نه‌وه جه‌ختکردنه‌وه میه‌کی بی‌زمی یه بو‌رسته‌ی ﴿ جَزَاؤُهُ

مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ ﴾، یانی: سزایه‌که‌ی هر که سیک نه‌و پیوانه‌یه له

باره‌که‌ی دا دووزرایه‌وه، خو‌ی ده‌بیته‌ سزاو تۆله‌ی دزینی نه‌و ده‌فره .

۱۱- ﴿ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴾، ناوا به‌و شیوه‌یه نی‌مه‌ سزای سته‌مکاران

ده‌مدین، که لی‌رده‌دا مه‌به‌ست له سته‌مکاران، نه‌وانه‌ن که سته‌میان له خو‌یان و له خه‌لک کردوه به‌هوی دزیه‌وه .

نه‌مه‌ش لی‌رده‌دا دوو واتای هه‌ن :

۱/ واته: نی‌مه‌ی کورانی یه‌عقوب ﷺ نایینه‌که‌مان و به‌رنامه‌که‌مان وایه،

که به‌و شیوه‌یه سزای دز بدمین: هر که سیک دزی له که‌سیک کرد،

دهبیته به‌ردهستو خزمه‌تکارو کۆیلهی ئهو کهسه که دزیی لیکردوه،
واته: دزمکه دهبیته کۆیلهی دزیی لیکراوه‌که، ئه‌وه واتایه‌کی .

۲/ واتایه‌کی دیکه، که من ئه‌وه‌ی دووه‌میانم پی راستره، ههرچه‌نده
زۆریه‌ی ههره زۆری توپژمره‌وانی قورئان، مانای یه‌که‌میان هیناوه، به‌لام
من پیموانیه له هیچ نایین و به‌رنامه‌یه‌کی خوای په‌رومردگادا، سزای
دزیی بریتی بووبی له به کۆیله‌کردنی بابای دز، به‌لکو وا پیده‌جی له‌وی
ئهو بۆچوون و ئیجتهدمیان بۆ په‌یدا بوو بی، یانی: ئیمه ئاوا بریار
ده‌دین: ههر که‌سیک ئهو ده‌فره، ئهو پێوانه‌یه له بارمکه‌یدا دۆزرایه‌وه، با
بکریته کۆیله بۆ ئهو لایه‌نه‌ی دزییه‌که‌ی لیکراوه .

مه‌سه‌له‌ی سێپه‌م : فه‌رمان کردنی یوسوف به پشکنینی باری برابه‌کان،
پیش باری بنیامین، پاشان دهره‌ینانی پێوانه‌که، ده‌فره‌که له باری
برابه‌که‌ی، خوای کارزان ﷺ به‌و جۆره پلانی له لای خو هینستنه‌وه و
گلدانه‌وه‌ی برابه‌که‌ی بۆ یوسوف ﷺ دانا، چونکه به پنی به‌رنامه‌ی
پادشا، ئه‌وه سزای دز نه‌بووه :

وهك خوا ده‌فرموی: ﴿ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ أَسْتَخْرَجَهَا مِنْ
وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٦﴾

شیکردنه‌وه‌ی نهم نایه‌ته به‌پیتزه له هه‌وت بره‌گه‌دا

(۱) - ﴿ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ﴾، لی‌رده‌دا که پشکنینی چه‌واله‌کان
پالدراوته لای یوسوف، ئه‌وه مه‌جازیکی عه‌قلییه، واته: ئه‌وه‌ی که یوسوف
رایسپارد بوو، ده‌ستی کرد به پشکنینی (وَعَاءِ) کانیا، پیش (وَعَاءِ) ی، برابه‌که‌ی .

(أَوْعِيَةَ جَمْعٌ وَعَاءٌ، وَهُوَ الظَّرْفُ) (أَوْعِيَةَ) كَوَى (وعاء) ه، بریتیه له ههر شتیک، که شتی تیبکری، نُنجا گونیه‌یه، جه‌واله، تیپره، که‌ندووویه، کووپه‌یه، ههر شتیک شتی تی بکری، پیی ده‌گوتری: (وعاء)، به‌لام لی‌ردها به پیی سیاقو مه‌قام، دمزانین که نهو شته وا پی‌ده‌چی جه‌وال بوو بی، به زاراوی نیستا ته‌لیس یان گونیه بوو بی، هه‌لبه‌ته جه‌وال له دیر زه‌مانه‌وه هه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه که به دست چنراوه، نهو کاته وهک نیستا کارگه نه‌بووه، تاکو گونیه و ته‌لیس و نه‌وانه بچنن، به‌لکو هه‌رچی بووه به دست چنراوه .

ده‌فه‌رموی: ده‌ستیکرد به پشکنینی جه‌واله‌کانی نه‌وان، (برایه‌کان)، پیش هی برایه‌که‌ی، (بنیامین).

(وعاء)، ده‌لی: (مُشْتَقٌّ مِنَ الوَعْيِ وَهُوَ الحِفْظُ)، (وعی) واته: له‌به‌ر کردن، پاراستن، وهک له شوینه‌واریکدا هاتوه: نه‌بو نومامه خوا لیی رازی بی ده‌لی: { اَقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَعْرَبُوا هَذِهِ الْمِصْحَافُ الْمُمَلَّأَةُ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمَّ يُعَذِّبْ قَلْبًا وَعَى ^(۱) الْقُرْآنَ } { أَخْرَجَهُ تَمَامٌ بِرَقْمٍ: (۱۶۹۰)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْمٍ: (۳۰۰۷۹)، وَالدَّارِمِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۳۱۹) } .

واته: قورئان بخویننه‌وهو بهو په‌ره هه‌لواسراوانه - که قورئانیان تی‌دا نووسراوته‌وه - فریوتان نه‌دهن، چونکه خوا دل‌یک نازار نادات قورئانی له‌به‌ر کردبی .

(۲) - ﴿ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ﴾، دواپی له جه‌والی برایه‌که‌ی خوئی دهریه‌ینا .

پیشی به راناوی نی‌رینه‌ی مه‌جازی هیناویه‌تی: ﴿ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ ﴾، ﴿ وُجِدَ ﴾، راناوی نی‌ری بو به‌کاره‌یناوه، لی‌ردها وشه‌ی (صواع)، له‌به‌رچاو گیراوه، واته: ههر که‌سیک که نهو پی‌وانه‌یه له جه‌واله‌که‌یدا، له باره‌که‌یدا دوزرایه‌وه،

(۱) وعی القرآن: أي حَفِظَهُ وَتَدَبَّرَهُ وَعَمِلَ بِمَا فِيهِ، وَاتِه : قورئانی له‌به‌رکردو تی‌وهی راماو کاری پیکرد .

به‌لام لی‌رهدا پ‌ناوی میننه‌ی مه‌جازیی بؤ به‌کارهاتوه: ﴿ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا ﴾، چونکه لی‌رهدا پ‌ناوه‌که ده‌جیت‌هوه بؤ (سقایه)، واته: بؤ ئه‌و دمفرو پی‌وانه‌یه‌ی که له ئه‌سلدا دمفریک بووه، ناوی پی‌خوراوت‌هوه .

خاومنی (التحریر والتنوير)^(۱)، ده‌ئیی: (وَهَذَا التَّائِيثُ فِي تَمَامِ الرِّشَاقَةِ إِذْ كَانَتْ الْحَقِيقَةُ أَنَّهَا سِقَايَةٌ جَعَلَتْ صَوَاعًا، فَهُوَ كَرَدَ الْعَجْزَ عَلَى الصَّدْرِ).

واته: ئه‌م پ‌ناوی میننه‌ بؤ به‌کاره‌ینرانه بؤ ئه‌و دمفرو، لی‌رهدا زؤر شتیکی جوان و ریکه، چونکه ئه‌و دمفرو پی‌شتر ناوی پی‌خوراوت‌هوه، دوا‌یی کراوه به پی‌وانه بؤ نازوو‌خه‌و ده‌غل و دان، که‌واته: ئه‌وه وه‌ک گ‌ی‌رانه‌وه‌ی دوا‌ومیه بؤ پی‌شه‌وه .

۳ - ﴿ كَذَلِكَ كَذَّبْنَا لِيُوسُفَ ﴾، ئه‌مه قسه‌ی خوا‌ی په‌روم‌ردگار خۆیه‌تی‌و، لی‌رهدا خوا ئه‌و قسه‌یه‌ی خۆی نیو ئاخ‌ن ده‌کات، دمفه‌رموی: ئاوا ته‌گ‌ی‌رمان بؤ یوسف کرد، پ‌لانمان بؤ دانا .

(الكَيْدُ: فِعْلٌ يُتَوَصَّلُ بِظَاهِرِهِ إِلَى مَقْصَدٍ خَفِيِّ، وَالْمَقْصُودُ بِهِ الْهَامُ يَوْسُفَ...)، (ک‌ید)، بریتیه له کرداریک که به‌هۆی پ‌واله‌ته‌که‌یه‌وه نامانج‌یکی په‌نه‌ان ده‌سته‌به‌ر ده‌کری، که لی‌رهدا مه‌به‌ست پی‌ی ئه‌و خورپه‌یه که خوا خسته‌ی دئی یوسف‌ه‌وه، که به‌و شی‌ومه‌یه ده‌توانی برایه‌که‌ی گل بداته‌وه .

۴ - ﴿ مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ ﴾، (یوسف) بۆی نه‌بوو به پی‌ی به‌رنامه‌و ئایینی پادشا که ولاتی پی‌ی به‌رپ‌نوه ده‌برد، برایه‌که‌ی له‌لای خۆی گل بداته‌وه، بیکاته‌ کۆیله، یان له لای خۆی بی‌هیل‌یت‌ه‌وه‌و بی‌گری .

خاومنی (التحریر والتنوير)^(۲)، ده‌ئیی: (ولولا ذلك لما كانت شريعة القبط تُخَوِّلُهُ ذَلِكَ، فَقَدْ قِيلَ: إِنَّ شَرْعَهُمْ فِي جِزَاءِ السَّارِقِ، أَنْ يُؤْخَذَ مِنْهُ شَيْءٌ وَيَضْرَبُ وَيُعْرَمُ ضِعْفَي الْمَسْرُوقِ أَوْ ضِعْفَي قِيَمَتِهِ).

(۱) ج ۱۳، ص ۳۱.

(۲) ج ۱۳، ص ۳۲.

واتە: ئەمە لە بەرنامەى قىبىتىيەكاندا (كە لە ميسر بوون) سزاي دزىي نەبوو، گوتراو: سزاي دز ئەو بوو كە شتەكەى لى و مېرگىرئەو (ئەو شتەى كە دزىوئەتى) و، لىي بدرئى و، دوو بەرانبەرىش شتە دزراوئەكەشى پى بېزىردى، ياخود نرخەكەى .

واتە: ئەگەر مەپكى دزىو، دوو مەپانى لى بستىنن، ئەگەرنا دوو بەرانبەرى نرخى ئەو مەپەى لى بستىنرى، ئەو سزاي دز بوو لە ئايىن و بەرنامەى پادشاي ميسردا، ئنجا ئەگەر بە پىي ئەو پەفتار كرابايە، يوسوف بۆى نەبوو، بنيامىن لەلای خۆى گل بداتەو، بەلام يوسوف دىنى تۆپ دەخاتە گۆلى ئەوانەو دەلى: سزايەكەى چىيە؟ ئەوان سەرىشك دەكات، ئەوانىش دەلىن: سزايەكەى ئەومىيە ھەر كەسىك دەفرەكە لە بارمەكەى دا دۆزرايەو، خۆى بېتتە تۆلەو سزاي دزىيەكەى خۆى، واتە: بە زمانى خۆيان دەيانگرئى، ئەگەر وا نەبووايە، بە پىي بەرنامەو ياساي پادشا بۆى نەبوو برايەكەى لەلای خۆى گل بداتەو، ھەئبەتە ئەمە ئەو دەگەيەنئى كە: وشەى (دىن) كە لە قورئان دا بەكارھاتو، يەككە لە مانايەكانى ئەو بەرنامەو سىستەم (نظام) مە، كە ولاتى پى بەرئوئەدەچئى و مەرج نىە (دىن) تەنيا لە خواو ھاتبئى، چونكە ئەو مەفھوومە عورفىي و باوئەكەيەتى، ئەگەرنا (دىن)، واتە: بەرنامەى زيان، ئەوئى زيان و كۆمەلگاي پى بەرئوئە دەچئت .

(۵) - ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾، مەگەر خوا بىھوئى، واتە: خوا ويستى كە سزاي دۆزراوئەوئى ئەو دەفرە، لە بارى بنيامىندا برىتى يە لەوئى كە برايەكانى يوسوف بە زمانى خۆيان بىلئىن، كە سزايەكەش جورئىك بوو ئامانجى يوسوف بىنئىتەدى.

(۶) - ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُ﴾، بە چەندان پلە ھەر كەسىك بمانەوئى بەرزى دەكەينەو، واتە: لە رووى زانست و شارمزاىي و حكىمەت و كارامەيىيەو . خويئراويشەتەو: (نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُ)، واتە: (دَرَجَاتٍ)، پال بدرئتە لاي (مَنْ) ھى پئشى: ﴿دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُ﴾، ئەمە (دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأُ)، واتە: پلەكانى ھەر كەسىك كە بمانەوئى، بەرزىان دەكەينەو .

(۷) - ﴿ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴾، له سهرووی هه‌موو خاومن زانستیکه‌وه، زانایه‌ک هه‌یه، واته: زانتر هه‌یه، نه‌مه‌ش نه‌وه‌ی لیومردمگیرئ که زوری زانست، مایه‌ی بهرزبوونه‌وه‌یه، چونکه دمه‌رموی: ﴿ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴾، له سهرووی هه‌ر خاومن زانیارییه‌که‌وه، زانتر هه‌یه .

که‌واته: ئینسان به‌هوی زانیارییه‌وه به‌رزده‌بیته‌وه‌وه له خوا نیزی‌ک ده‌بیته‌وه‌وه له زیانیدا به‌رز ده‌بیته‌وه، به‌لام به ئەندازه‌ی نه‌وه که زانیارییه‌که‌ی راسته‌وه کاریشی پی ده‌کات .

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م : داخی دلی خو‌رشتنی براهه‌کانی یوسف عليه السلام به

خوی و بنیامینی برای، که له دزی کردندا وه‌ک به‌کنو، وه‌لامدانه‌وه‌ی یوسف له دلی خویدا به‌بن ده‌برین: که ئیوه خراپترن: کرده‌وه‌تان خراپتره، هه‌لو‌یستان خراپتره، خواش زانتره به‌وه‌ی که ده‌بیلین، ئایا راسته‌یان نا؟ به تابه‌ت تۆمه‌تبارکردنی یوسف عليه السلام به دزی :

وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَفَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ. وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴾

شیکردنه‌وه‌س نه‌م نایه‌ته‌ه بوباره‌که له چوار برکه‌دا

(۱) - ﴿ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَفَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ ﴾، واته: ده براهه‌کانی یوسف، ده کوره‌که‌ی یه‌عقوب عليه السلام که دایکیان جیايه له دایکی یوسف و بنیامین، گوتیان: ﴿ إِن يَسْرِقْ ﴾، نه‌گه‌ر نه‌م براهه، واته: براهه‌که‌ی که له

دایکی یوسفه (بنیامین) دزیی بکات، ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾،
 نهوه بیگومان برایشه کی خوشی، (برایه‌کی دایکی)، پیشتر دزیی کردوه .

لیردها نهوان بهوه پاساوو پوزشیان هیناوته‌وه، که نهوه (بنیامین)ه،
 برایه‌کی هه‌بوو (له دایکی خوئی)، نه‌ویش پیشتر دزیی کردوه، ده‌یانه‌وئ
 تانه له دایکیان بدن، واته: هه‌ردووکیان لهو ئافرته بوون، که بریتیه له
 (راحیل)ی کچی (لابان)، که خالی یه‌عقوب بوو، که له سه‌رم‌تای
 تفسیری نه‌م سوورمه‌دا باسمان کرد، واته: نه‌وانه کورپی نه‌و ئافرته‌ن،
 کورپی نه‌و دایکه‌ن و عاده‌تیانه دزیی بکه‌ن .

پیش نه‌وه‌ی زیاتر نه‌مه شی بکه‌ینه‌وه، با جاریکی دیکه سه‌رنجی نه‌وه
 بده‌ینه‌وه که هاوسه‌ره‌کانی یه‌عقوب جه‌ند بوون و کوره‌کانی هه‌ر کامیان
 له کام دایکه بووه؟ به گشتی وه‌ک له : (التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس،
 العهد القدیم، سفر التکوین، الإصحاح: ۳۵، ص ۹۳)، دا هاتوه که پیش‌تریش
 هی‌ناومانه، یه‌عقوب علیه السلام به گشتی چوار هاوسه‌ری بوون :

یه‌کیکیان (راحیل) که کچی (لابان)ه که خالی یه‌عقوب بووه، واته:
 کچی خالی خوئی هی‌ناوه، که (راحیل) دایکی یوسف و بنیامینه، نه‌وه دووان.

هاوسه‌ری دووه‌می بریتی بووه له (له‌ینه)، یان (لییا)، نه‌ویش هه‌ر کچی
 (لابان) بووه، واته: نه‌ویش هه‌ر کچی خالی خوئی بووه، نه‌و کاته دروست
 بووه، دوو خوشک ببنه هاوسه‌ری مرؤف، له یه‌ک کاتدا، هه‌ندیکی دیکه‌ش
 گو‌توو‌یانه: دایکی یوسف و بنیامین، ده‌بی پیش نه‌و له‌ینه و وفاتی کرد‌بی‌و
 دوایی نه‌وی هی‌نابی .

به‌لام نه‌وه به پئی شه‌ریعتی پیغه‌مبه‌ری خاتم صلی الله علیه و آله وایه، وا پیده‌چی
 هه‌ردووکیانی پیکه‌وه هه‌بوو بن، وه‌ک پیشتر به‌سه‌ره‌اته‌که‌یمان هی‌نا: که
 دوای نه‌وه‌ی یه‌عقوب جه‌وت سال شوانی ده‌کات بو خالی، (له‌ینه)ی
 ده‌داتی، دوایی جه‌وت سالی دیکه شوانی ده‌کات، چونکه زیاتر دلی به
 (راحیل)هوه ده‌بی، نجا نه‌ویشی ده‌داتی .

ئىنجا (لەينە) دايكى ھەر كام لە (پەئووبىن، شەمعوون، لاوىي، يەھوودا، يەساكىر، زەبوولوون)د، كەواتە: دايكى شەش كوران بوو، ئەو شەشەيان ديارە لە (لەينە) بوون .

ھاوسەرى سىيەمى (بولەھ)، بولەھش كەنيزەكى (راھىل) بوو، ئەوئىش دايكى (دان، نەفتالى)، ئەوئىش دوو كورى بوون، ئەو بوونە دە (۱۰) .

ھاوسەرى چوارەمى (زولفە)، زولفەش كەنيزەكى لەينە بوو، ديارە كە (بولەھو زولفە)، ھەردوو كيان كەنيزەكى راھىل و لەينە بوون، ھەر كام لە راھىل و لەينە، كەنيزەكە كانى خۇيان داوھ بە يەعقوب كە لەگە ئياندا ۋەك ژن و مىرد رەفتار بكات، بۇ ئەوئى مندائىان بىن، زياتر ھاندەرەكەيان ئەو بوو، زولفەش دايكى (جاد، ئەشیر) بوو، ئەو دووانەش كە كورانى يازدەپم و دواز دەپمەن .

ئىنجا كە گوتوويانە: ﴿إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾، ئەگەر ئەو (يوسوف) دزى بكات، براپەكشى پىشتەر دزىي كروو .

بىگومان ئەو بوختانىك بوو، بە يوسوفيان كروو و ويستوويانە ئەو عەببە لە خۇيان دووربەخەنەو، بەوئى كە بلىن: ئەو بىنيامين كە دزىي كروو، براپەكشى ھەبوو ھەر وا بوو، يانى: ئەو لەلەين دايكيانەو ئەو عەببەيان بۇ ماوتەو، ئىدى ئەو عەببەيان لە خۇيان دوورخستوتەو !

واتە: ئىمە كە دايكىمان جىايە، ئەو عەببەمان تىدا نىە! ھىچيان بۇ نەماوتەو، ئەو نەبى كە نەك ھەر بىنيامين، يوسوفىش تۆمەتبار بكەن و دايكىشيان تۆمەتبار بكەن، بۇ ئەوئى ئەو عەببە لە خۇيان دوور بىخەنەو، يانى: ئەو لە دەمارى ئىمەو نىە، پەچەلەكى ئىمە وا نىە .

ئىنجا لەو بارەو لە پەيمانى كۆندا ھەندىي ھىكايەت ھاتوون و، ھەندىي لە توئزەرەوانى قورئانىش ھەندىك ھىكايەتى دىكەيان بۇ زىاد كروون !

بۇ وئىنە: يەككە لە ھىكايەتەكان دەئى: يوسوف كاتى خۇي كە مندال بوو، بىئىكى دزىو لە باپىرى، واتە: بابى دايكى، بىئىكى زىر بوو، شكاندوويەتى و فرىي داوھ !

ھەندىكى دىكە گوتتويوانە: يەققووب پىشتىنىكى ھەبوو، پىشتىنەكە زىر بوو، يان زىو بوو، ئنجا نەنكى يوسوف، يوسوفى زۇر خوشويستو، بەلام يوسوفيان وئ نەداو، لەلای بى، نەوئش ھەئساوھ پىشتىنەكەى لە بن جلان لى بەستو، دوایى گوتتويوتى: ئەو پىشتىنەم ديار نى، ئنجا يوسوفى پىشكىنوھو گوتتويوتى: پىشتىنەكەم يوسوف بردويوتى، كەواتە: بۆم ھەيە مادام ئەو پىشتىنەى دزيو، يوسوف لەلای من بىو ببىتە كورى من !

ئەو جوړە ئەو حىكايەتانه ھەن .

بەلام من پىم وايە: كۆمەئە برايەك دەستيان بچىتە براى خۇيان و بىخەنە بىرىنوھو بىفەوتىنن، بە تەنكىد نەوھشيان لە دەست دى، بوختانى دزيشى بۇ بگەن، ئىدى پىويست بەو حىكايەتانه ناكات، چونكە نەگەر گرىمان يوسوف بە بچووكى شتىكى دزي بى، ديارە مندال ھىچى لەسەر حساب نى، تاكو تەمەنى پازدە سالى، بە تايەتى ئەوھى دووھىيان، نەگەر نەنكى پىشتىنەكەى لى بەستى، ياخود نەگەر بىكى دزي بى، بۇ ئەوھى بىشكىنى، ئەوھ بىگومان كارىكە (يُشْرَفُ)، شەرھە بۇ يوسوف، كە بىكى بدزى و بىشكىنى بە بچووكى! بەلام بە ھەر حال، پىم وايە ئىمە پەكمان لەسەر ئەو حىكايەتانه نەكەوتو، چونكە ئەو برايانە ھىندە ھەئويستىكى رىك و پىكيان نەبوو، ئىمە بىنن يوسوف تۆمەتبار بگەين: گوايە بە مندالى دزيەكى لى واقع بوو، تاكو بلىين: ئەوان تۆمەتيان پى نەكردو، چونكە ئەوان كە نامادەبن براى خۇيان بكوژن، ھەوجار ھەوجار نامادەن تۆمەتى پىبگەن، بۇ ئەوھى ئەو ھەبەيە لە خۇيان دووربىخەنەو بلىين: ھەر ئەمە وای نەكردو (ھەئبەتە بنىامىنىش كە دزي نەكردو) ئەوھ برايەكەشى كاتى خۇى، ھەر دزي كردو، بۇ ئەوھى ئەو شتە لە خۇيان دووربىخەنەو، كە ئەوھ لە رەچەئەك و نەسەبى ئىمە دوورە، ئىمە دايكمان جيايە و شتى وامان لە نىودا نەبوو، بەلام ئەوانە دايكيان جيايە، بۆيە رەفتارىشيان لە ئىمە جيا بوو !

(۲) - ﴿ فَاسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ، وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ ﴾، ئەم رىستەيە سى ماناى

ھەن :

۱ - یوسوف له‌لای خوئی ئه‌وهی په‌نهان کرد، { به راناوی میینه هیناویته‌تی، میینه‌ی مه‌جازیی }، واته: ئه‌و تۆمه‌ته، یانی: (فَأَسْرَ یوسوف هدیه التهمه فی نفسیه)، یوسوف ئه‌و تۆمه‌ته که درایه پال خوئی و برایه‌که‌یشی، له‌لای خوئی په‌نهانی کردو بوئی دمرنه‌خستن، یاخود بوئی دمرنه‌خستن که ئه‌وه من یوسوفم و راست ناکهن، ئیوه تۆمه‌تم پی ده‌کهن، ئه‌وه واتایه‌کی .

۲ - یاخود: ئه‌و توورپی و رق هه‌لسان و پیناخۆش بوونه‌ی که له دلیدا په‌یدا بوو، به‌هۆی ئه‌و قسه‌یان‌ه‌وه، ئا ئه‌و پیناخۆش بوون و حالناخۆش بوونه‌ی، له‌لای خوئی په‌نهان کردو کپ کردو بوئی دمرنه‌خستن، واته: وای نه‌کرد که هه‌ست پی بکه‌ن که زۆری پی قه‌لسه‌و پی ناخۆشه، چونکه ئه‌و کاته لی ده‌که‌وتنه‌ گومان .

(الإسراء: إخفاء الكلام عن أن يسمعه السامع)، (إسراء)، بریتیه له شاردنه‌وه‌ی قسه به شیومیه‌ک که بیسه‌ر نه‌بیستی، به‌لام به دنیایی لیره‌دا مه‌رج نیه هه‌ر قسه بی، واته: ئه‌و پیناخۆش بوونه، ئه‌و حاله‌ته که بوئی دروست بوو، له ئه‌نجامی تۆمه‌تبار کرانیدا، ئه‌و حاله‌ته‌ی له‌لای خوئی په‌نهان کرد، یانی: توورپییه‌که‌ی، دلته‌نگیی و نارحمت بوونه‌که‌ی له‌لای خوئی په‌نهان کرد .

۳ - واتایه‌کی دیکه‌ی سییه‌می نه‌م رسته‌یه: ﴿ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِيهِ - وَلَمْ يَبْدِهَا لَهُمْ ﴾، نه‌ومیه که قسه‌که‌ی خوئی: ﴿ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴾ (۷) ئانه‌ومی په‌نهان کردوه له‌به‌رخۆیه‌وه یان له دلی خویدا گوتووویه‌تی و ناشکرای نه‌کردوه، وه‌ک له بره‌گی سییه‌م دا ده‌یخه‌ینه روو :

(۳) - ﴿ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ﴾، گوتی: حاله‌تی ئیوه خرابتره، پیگه‌ی ئیوه، له‌ه‌ی ئه‌و دوو برایه‌تان، که ئاوا تۆمه‌تباریان ده‌کهن، خرابتره .

پسپورانی زمان ده‌لین: (أَطْلِقَ الْمَكَانَ عَلَى الْحَالَةِ، وَهِيَ السَّرِقَةُ، وَإِطْلَاقُ الْمَكَانِ وَالْمَكَانَةَ عَلَى الْحَالَةِ، شَائِعٌ)، ﴿ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ﴾، وشهی (مَكان)، واته: جیگا، به‌کارهینراوه بو حالت که لی‌رمدا بریتیه له دزیو، به‌کارهینانی وشهی (مَكان) و (مَكانة)، بو حالت، شتیکی باوه .

که‌واته: یوسوف جی په‌نهان کرد؟ نه‌وه که گوتی: ﴿ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ﴾، نا نه‌وه یوسوف نه‌وه قسه‌یهی له دلی خویدا کرد، که‌واته: ﴿ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ، وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ﴾، واته: نه‌وه گوتراو (مَقُول)‌دی، له دوا‌ی گوتی: (قَالَ)‌یه‌وه، دی، قال: ﴿ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ﴾، یوسوف نئه‌وه‌ی له دلی خویدا، شاردوه‌و په‌نهان کردوه‌و بو‌ی دمرنه‌خستوون .

ئنجا مه‌به‌ست له گوتنی: ﴿ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ﴾، {گوتی: ئیوه حالتان خرابتره} دوو نه‌گه‌ری هه‌ن و ده‌شگونجی له یه‌ک کات دا هه‌ردووکیان مه‌به‌ست بن :

یه‌که‌م : نه‌وه دوو برایه‌تان هه‌رچه‌نده له دایکیکی دیکه‌ش بن، مادام هه‌مووتان کوری بابینکن، ئنجا ئیوه‌ش له‌وان گه‌ورمترن، ئیوه‌ ده‌بو‌وایه نه‌تانهیشتبایه - نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن - نه‌وانه عاده‌تی دزیی بگرنه به‌ر. دووهم : ئیوه خرابترن که لی‌ره له‌لای بیگانه زه‌می برای خو‌تان ده‌که‌ن، چونکه: بنیامین به‌لئی پی‌وانه‌که‌ی له باره‌که‌دا دمرکه‌وتوه، به‌لام خو یوسوف ئیمه‌ نایناسین، ئیوه لی‌ره باسی عه‌یبی برای خو‌تان بکه‌ن و زه‌م و غه‌یبه‌تی برای خو‌تان بکه‌ن، که دیاریش نیه‌و لی‌تان ونبووه ! مانای وایه ئیوه به‌و کرده‌وه‌یه‌تان له‌وانیش خرابترن، نه‌گه‌ر راست بی‌ نه‌وان دزی‌شیان کردبی.

(۴) - ﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴾، خواش زاناتره به‌وه‌ی ئیوه باسی ده‌که‌ن .

واتە: ئەوھى كە دەپلەن دەربارەى ئەو بىرلەتەن كە ونبووه، گواپە ئەوئش دزىى كرددوه، دەربارەى ئەمەشتەن كە ئەو شتە لە بارەكەى دا دۆزراووتەوه، بە دزى دادەنەن و دەلەن دزىى كرددوه، خوا زاناترە بەوھى كە دەپلەن، چونكە :

أ - جارى بە نىسبەت يوسوفەوه: ديار نىه وەك گوتراوه: درؤى پاش مردووپە .

ب - بە نىسبەت بنىامىنىشەوه: ئەو شتە تەنبا لە بارەكەى داو لە نىو جەوالەكەى دا دۆزراووتەوه، ئەومندەش بەلگە نىه لەسەر ئەوھى دزىووتى، بە بەلگەى ئەوه كە ئەدى ئىووش دەستماپەكە لە نىو بارەكانى خۆتاندا نەبوو، كاتىك چوونەوه لە مالى جەوالەكانتان كرددوهو بارەكانتان كرددوه، دەستماپەكانتان نەدۆزىهوه ! نىبا ئەووش بەلگە بوو لەسەر ئەوھى ئىوھ ئەو پارمىتەن دزىوھ؟ نەخىر، ئەدى چۆن ئەوه دەكەنە بەلگە لەسەر ئەوھى كە بنىامىن ئەو پىوانەپەى دزىوھ ؟

ئەوھى باسەم كردد ھەرچەندە نەمدىوھ لە تەفسىرەكاندا باس كرابى^(۱)، بەلام بە سەرنجدانى سىباقى ئاپتەكان و لى وردبوونەوھى وشەكان، دەفامرىتەوه، چونكە يوسوف عليه السلام كە دەلەن: ﴿ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَّانًا ﴾، ئىوھ حالتان خرابترە لەو دوو بىرلەتەن، دەپى مەبەستىكى ھەبى و پاساوتى ھەبى ئەو قەسەپەى كرددى، كە پىم واپە مەبەستەكەى ھەر ئەوھى كە پىيان دەلەن: ئىوھ نەدەبوو زەم و سەرزەنشتى دوو بىرلەتەن بىكەن و، نەدەبوو ھەروا لەوگۆرە، بە دز ناوزەدىان بىكەن، كە ئەگەرى شتى دىكەش ھەپە، ديارە وەك واقىعەش ھەر واپووه، بنىامىن دز نەبووهو شتەكە خراوتە نىو بارەكەى، يانى: ئەگەر ھەر كەسەك شتەك لە ھەگبەكەپدا، شتەك لە جەوالەكەپدا، شتەك توورەكەكەپدا دۆزراپەوه، بەلگە بوواپە لەسەر دزىى كرددى، ئىووش ھەر دە (۱۰) تان ئەو دەست ماپەى كە جارى پىشوو ئازوو خەكەتەن پى كرى بوو، خرابووه نىو جەوالەكانتان، نىو بارەكانتان، كەواتە: دەبوو ئىووش بە

(۱) رەنگە ھەشپى و من نەمدىپى و پىم نەزانىپى، وەك : (بەرچاوپروونىپەك) دا باسەم كرددوه .

دز له قه‌لهم بدرین، که نه‌گهر نهو یه‌کیکه، ئیوه ده (۱۰) کهس بوون! کهواته: نه‌گهر ده (۱۰) کهس پیکه‌وه دزی بکه‌ن، زور خرابتره له‌وهی که یه‌ک نه‌فهر به‌ته‌نیا دزی بکات، یاخود به‌دز ناوژمند بکری .

هه‌روه‌ها ده‌شگونجی بگوتری: که نه‌وان ده‌لین : ﴿إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾، نه‌گهر نه‌مه دزی بکات، براهه‌کی پیشتریش دزی کرده .

ده‌یانه‌وی بلین: نه‌مه بویه دزی کرده، چونکه براهه‌که‌شی پیشتر وا بووه، واته: خه‌تایه‌که ده‌گهر پته‌وه بو‌په‌رومردی دایکیان، ئنجا نه‌گهر به‌لگه‌ی خرابی نه‌م (بنیامین)ه، نه‌وه بی که براهه‌که‌ی پیشتر دزی کرده، بیگومان نه‌و دووانه‌ش هه‌ردووکیان برای ئیوه‌ن، ئنجا نه‌گهر براهه‌ک که پیشتر دزی کرده، بیته‌هوی نه‌وهی نه‌و براهه‌ش دزی بکات، نه‌دی ده (۱۰) برا که دوو برایان دزی بکه‌ن، به‌ته‌نکید له‌پیشترن که نه‌وانیش به‌دز له‌قه‌لهم بدرین، چونکه نه‌گهر دزی کردنی براهه‌ک بیته‌هوی تۆمه‌تبارکردن و به‌دز دانانی براهه‌کی دیکه‌ی، نه‌دی دزی کردنی دوو برایان، چون نایبته‌هوی تۆمه‌تبارکردن و به‌دز دانانی ده (۱۰) براهه‌کانی دی ؟!

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م : داواکردنی براهه‌کانی یوسف که له‌به‌رئه‌وه‌ی

بنیامین بابیکی پیری به‌سالداجوی هه‌یه، با یه‌کیکیان له‌جیاتی وی بگری و گل بداته‌وه‌و، ره‌تکردنه‌وه‌ی یوسف بو‌داواکه‌یان، به‌به‌لگه‌ی نه‌وه که ستمه‌ ئیمه‌ جگه‌ له‌و کهسه‌ی پیوانه‌که له‌باره‌که‌ی دا دۆزراوه‌ته‌وه، گل بده‌ینه‌وه :

وه‌ک خوا هه‌رموویه‌تی: ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعْنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا لَطَلِمُونَ ﴿٧٩﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی نهم دوو نایته‌ته موباره‌که له جهوت برکهدا

(۱) - ﴿ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ ﴾، گوتیان: ئه‌ی عه‌زیزا! (عزیز) له زمانه‌ی عه‌رمببیه‌ی دا به مانای زال، ده‌سته‌لاتدار، ده‌سته‌رۆڤښتوو، دئی، به‌لام لی‌ره‌دا دوو حالته‌ته هه‌ن :

۱- یان مه‌به‌ست هه‌ر به‌رپرسی‌که، وه‌ک بلی‌ی: ئه‌ی خاوه‌ن شکو، ده‌سته‌لاتدار، به‌رینز، گه‌وره .

۲- یاخود مه‌به‌ست ئه‌وه بووه که یوسوف عليه السلام وێرای به‌رپرسیاریه‌تی سه‌ره‌پرشتیه‌ی کاروباری ئابووری و نازوو‌خه له میسردا، به‌رپرسیاریه‌تی کاری عه‌زیزیشی بێ سپێردراوه، که له په‌یمانی کۆندا هاتوه: سه‌رۆکی پاسبه‌وانه‌کانی پادشا بووه .

(۲) - ﴿ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا ﴾، بێگومان نهم کورده، که ئه‌و شته له باره‌که‌ی دا دۆزراوه‌ته‌وه، بابێکی به‌ ته‌مه‌نی گه‌وره‌ی هه‌یه .

وه‌ک ده‌بینین، سێ وشه‌یان به‌کاره‌یناون: ﴿ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا ﴾، (أَبًا)، واته :

أ- بابێکی هه‌یه که په‌حمو عه‌طفی بابیش زۆر به‌قه‌وته .

ب- (شَيْخًا)، بابه‌که‌ی به‌ ته‌مه‌نه‌و به‌ سالداجوویه . □

ج- (كَبِيرًا)، زۆریش که‌وتۆته ته‌مه‌نه‌وه، یاخود (كَبِيرًا)، واته: سه‌رۆکی بینه‌مائه‌و خزمه‌کانی خو‌شیه‌تی، ئه‌و واتایه‌شی هه‌یه، ئنجا که‌سه‌یکیش سه‌رۆک بێ و گه‌وره‌ی فه‌ومیک بێ، ده‌بێ زیاتر دلی رابگیرێ و موراعاتی بکری و رینزی بگیری .

(۳) - ﴿ فَخَذُوا مِنْهُمْ أَهْلًا مِمَّنْ لَمْ تَلَمَّ عَلَيْهِمْ شَيْئًا سِوَى مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، ده‌جا په‌که‌یک له ئیمه له شوینی ئه‌و بگه‌ره و گلی بده‌وه، با لی‌ره بێ، په‌که‌یک له ئیمه بێ له شوینی ئه‌و براهه‌مان بێ.

﴿ مَكَانَهُ ﴾، (المكان: أصله محل الكون، أي: ما يستقر فيه الجسم، وهو هنا مجاز في العوض لأن العوض يضعه أخذه في مكان الشيء المعوض عنه)، وشهى (مكان)، يانى: شوین، له بنه پەتدا بریتیه له شوینی تیدا بوون، واتە: ئەو شوینەى كە جەستەیهك تیدا سەقامگیر دەبێ، بەلام لیڕەدا بە مەجاز بەكارهێنراوە لە جیاتی قەرەبوو، چونكە قەرەبوو بابای وەرگر لە شوینی شتە قەرەبوو كراوە كە دایدەنى، واتە: یەكێك لە نێمە لە شوینی ئەو بگرەو لە جیاتی وی لەلای خۆت بهیڵەوه .

٤ - ﴿ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، بیگومان نێمە تۆ لە چاكەكاران دەبینین .

ویستوو یانە یوسف هانبدەن بۆ ئەوهی داوایەكەیان وەرگری، واتە: تۆ مادام چاكەكارى و نێمە لە چاكەكاران دەبینین، بابای چاكەكار كە داوایەكى لى دەكری، پەتە ناكاتەوه، واتە: تۆش ئەو داوایەمان پەت مەكەوه، یەكێك لە نێمە لە جیاتی ئەو بڕایەمان لەلای خۆت بهیڵەوه، بەلام ئەو مۆلەت بدە لەبەر بابمان .

٥ - ﴿ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ﴾، یوسف عليه السلام گوتی: پەنا بە خوا، یانى: (أعوذ بالله معاذاً)، پەنا بە خوا دەگرم، بە پەنا گرتن، واتە: پەنا بە خوا دەگرم كە شتێكى وا بكەم .

٦ - ﴿ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعْنَا عِنْدَهُ ﴾، (پەنا بە خوا دەگرم) كە نێمە جگە لەوهی كە لوپەلى خۆمان لە لای دۆزیووتەوه، بگرین و گل بەدەینهوهو بیکەینه كۆیلە، نێمە پەنا بە خوا دەگرین كە كارى وا بكەین، واتە: بابای بى خەتا لە شوینی بابای تاوانبار بگرین .

٧ - ﴿ إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا لَنَا ﴾، ئەگەر وا بكەین، كەواتە: نێمە لە ستمكارانین، نێمەش ستم ناكەین، بۆیه ئەو داوایەى ئێوه پەت دەكەینهوه، ئەك لەبەر ئەوهی من چاكەكار نیم، لەبەر ئەوهی كە ستمكار نیم، ئەوهش كە ئێوه بە چاكەى دەزانن، ئەگەر بیکەم، دەبیتە ستم لەو كەسەى لەلای خۆمان

گلى دەدەينەو، كە هيچيشى نەكردو، بەرييه و بى تاوانە، ئەووش كە شتەكەمان لە بارەكەيدا دۆزيوتەو، تاوانبارە، ئەويان وەك بەرزەكى بانان بۆى دەردەچى !

(الظُّلْمُ: وَضَعُ الشَّيْءِ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهِ)، (ظُلْمٌ)، بريتە لە دانانى شتەك كە لە شوينى خۆيدا نەبى، ھەروھا (ظُلْمٌ) بە مانای سنوور شكاندن دى، (ظُلْمٌ) بە مانای موتلەقى گوناكردن و تاوانكردنیش دى .

كەواتە: داواكەيان رەت دەكاتەو، بەلگەشيان بۆ دىنيتەو، كە جىبەجىكردنى ئەو داوايەى نىو، دەبىتە ستم، نىمەش ستم لە خۆمان ناومشەينەو، كە ئەو ھۆشدارى پىدان و، ناگادار كردنەو، مەكەشە بۆ ئەوان، كە نىووش ناگاداربن! ئەو ستمەمانەى تا نىستا كردو، تانن لە يوسوفو، لەو برايتان كە بە ناھەق تۆمەتبارى دەكەن و، ھەروھا لە بابتان و لە داىكتان، نىووش دەست لەو ستمەمانە ھەلبگرن، ئەومتا نىمە ستم لە خۆمان ناومشەينەو، نىووش ھەولبەن بەو شىوھىە بن .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسی دواز دەیم

پیناسەیی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەشت (۸) نایەت دەگریته خۆی، نایهتەکانی: (۸۰ تاگو ۸۷)، ئەم دەرسە ئاقەتی یاز دەیمە زنجیره بە سەرھاتی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام دەگریته خۆی. لەم هەشت نایهتەدا خوا عَزَّ وَجَلَّ باسی ئەوەی کردووە، کە پاش نائومیدبوونی دە (۱۰) کورەکانی یەعقوب عَلَيْهِ السَّلَام کە بنیامینی برایان پزگار بکەن و، یوسف لەگەڵیان بنیڕیتەووە، یەکیکی دیکەیان لە جیاتی بگریئ و گل بداتەووە، دواي ئەوەی کە لە ئەو نائومید دەبن کە برا یەکەیان پزگار بکەن، خۆیان کەنار دەگرن و کۆدەبنەووە: برا گەورەکەیان کە لە پەیمانی کۆندا دەئێ: ناوی (پەنوبین) بوو، بە سەرزەنشت کردنەووە پێیان دەئێ: مادام بابتان پەیمانی ئێ وەرگرتبوون، پێشتریش لە بارەي یوسفەووە کەمتەرخەمیبتان کرد، (کە خستتانه بیرمەووە)، من ئێرە بەجێ ناهێلم، هەتا بابم مۆلەتم نەدات، یاخود خوا بریارم بۆ نەدا، داخۆ چی بکەم ؟

ئنجای پێیان دەئێ: ئێو بەگەرپنەووە لای بابتان و رووداوی دزیی کردنی کورەکەي، واتە: بنیامینی بۆ بگریپنەووە، پێشپیلین: ئێمە چیمان بینووە ئەووەمان گوتووە، ئەگەر برواش ناکات، با لە خەلکی ئەو شارەي کە ئێی بوون و، لەو کاروانەش کە لەگەڵی بوون، پرسیار بکات، دلتیاش بی کە ئێمە راستگوین .

دیارە بابیشیان تۆمەتباریان دەکات بەوێ : خۆیان شتیکیان پێ چاک بوووە کردوویانە، دواي روویان ئێ وەر دەگریئ و پشتیان تێدەکات و، یادێ یوسف دەکات عَلَيْهِ السَّلَام و خەفەتی ئەویشی بۆ تازه دەبیتەووە، کۆنە برینی دەکولیتەووە، لە داخان

چاۋەكانىشى سېى ھەلدەگەپىن، يانى: بەردەى سپيان دەچىتە سەر، كورەكانىشى لەسەر ئەو باسكردنەى يوسوف و زۆر خەفت خواردنەى، سەرزەنشتى دەگەن و، پىى دەلئىن: تۆ بەھۆى يادكردنى يوسوفەو، بە بەردەوامى كەنەفت دەبى، ياخود دەمەرى.

ئەوئىش پىيان دەلئى: من سكالائى خەفت و پەژارەى زۆرى خۆم تەنيا بۆ لاي خوا دەگەم، ئەوھى مەنىش دەمىزانم، ئىوھ نايزانن .

ديارە يەعقوب عليه السلام ھەمىشە گەشبن بوو ھەك پىغەمبەرىكى پاىە بەرزى خوا، خواى پەرومردگارىش بە گشتى شتىكى لى حالى كردو، كە يوسوف نەفەوتاوو، كاتىك دى پىك شادبەنەو، بۆيە گوتوويەتى: ئەوھى من دەمىزانم ئىوھ نايزانن .

لە كۆتايى دا پىيان دەلئى: بچن لە يوسوف و براىەكەى بخەفتىن و بە دواياندا بگەپىن و، لە دەرووى خوا، لە دەرووگردنەوھى خوا و لە بەزمى و سۆزى خوا، نائومىد مەبن، چونكە جگە لە كافران، ھىچ كەس لە بەزمى بىسنوورو پەھى خواى بەرز، نائومىد نابى .

﴿ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ
 أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوَافِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى
 يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا
 إِنَّكَ ابْنُكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَلِ
 الْقَرْبَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
 لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
 الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ
 فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ
 مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يَبْنَئِي أَدْهَبُوا فَتَحَسَّبُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ
 اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ ۞

مانای وشە بە وشەى ناپەتەكان

{ئىنا دواى ئەوۋى لىي نائومىد بوون، (كە برايهكەيان لى گل نەداتەو)، بۇ راويژكردن بە چپە، كەنارىيان گرت، گەورەكەيان گوتى: ناپا نازانن كە بابتان پەيمانى لە خواوۋە لى وەرگرتن (كە كورپەكەى بۇ بەنەو)، پىشتىرىش كە لە بەرانبەر يوسوفدا كەمتەر خەمىيتان كورد، (ئىستا بە چ روويك بچمەوۋە لاي بابم!) هەتا بابم مۆلتەتم نەدات، يان خوا بىر يارم بۇ نەدات، كە ئەو چاكتىرىنى بىر ياردەرانە ﴿۸۰﴾ ئەم زەمىنەى مىسرپ بە جى ناهىلم، ئىوۋش بگەرپنەوۋە لاي بابتان بلىن: ئەى بابى خۇمان! بىگومان كورپەكەت دزىى كورد، ئىمەش ھەر بەوۋە شاىپەدىي دەدەين كە زانىومانەو، پارىزمرى ناديار نەبووين (تاكو سوور نەبىن لەسەر بردنى برايهكەمانو، تووشى ئەو بەلايە بىي) ﴿۸۱﴾ ئەگەر برواشمان پى ناكەى، لە خەلكى ئەو شارەى كە لىي بووينو، ئەو كاروانەى لەگەلى ھاتىن، لەو بارەوۋە پرسىيار بگەو، بە دلىنپايى ئىمە لە راستگۇيانىن ﴿۸۲﴾ بابيان گوتى: بەلكو نەفسەكانتان كارىكيان بۇ جوانو ئاسان كوردن و كرددان، خۇراگىرىيەكى جوان (شاىستەى منە)، بەلكو خوا ھەموويانم بۇ بىنئىتەوۋە، بىگومان ھەر ئەو زاناي كارزانە ﴿۸۳﴾ ئىدى رووى لىومرگىيرانو گوتى: ھەى داخو خەفەت بۇ يوسوفو، بەھۇى خەمبارىيەوۋە ھەردوو چاوى سپى ھەنگەران (پەردمىەكى سببىيان پەرىپە سەرو) خەمو توورەيى خۇى كپ كرددەو (پىشى خواردەو) ﴿۸۴﴾ كورپەكانى گوتيان: بە خوا بەردەوام يادو باسى يوسوف دەكەى (ھەتا لە زۇر نەخۇشىيان) كەنەفت دەبى، يان لە فەوتوان دەبى ﴿۸۵﴾ يەعقوبوب گوتى: سكالاي پەرىشانىي و مەراقى خۇم، تەنيا بۇ لاي خوا دەبەمو، لە خواوۋە شتىك دەزانم، ئىوۋە ناپزانن (لەبارەى پىك شادبوونەوۋەى ھەموو لايەك) ﴿۸۶﴾ گوتى: ئەى كورپەكانم! برون بە دواى يوسوفو برايهكەيدا بگەرپن (لىيان بخەفتىن و) لە بەزمىي و دەروو كرددەوۋەى خوا، نائومىد مەبن، بە دلىنپايى جگە لە كۇمەلى بىبروايان، كەس لە بەزمىي و دەروو كرددەوۋەى خوا، بى ھىوا نابى ﴿۸۷﴾ .

شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان

(أَسْتَيْسُوا) : واته: زۆر نائومید بوون، (الْيَاسُ: إنقطاع الطمع، يَيْسَ وَاسْتَيْسَأَ، مِثْلُ سَخِرَ وَاسْتَسَخَرَ)، (يَاسٌ)، بریتیه له‌وه که ئینسان ته‌مای نه‌مینی، ئومیدی نه‌مینی، ده‌گوتری: (يَيْسَ وَاسْتَيْسَأَ)، وهك (سَخِرَ وَاسْتَسَخَرَ)، (سَخِرَ)، گالته‌ی پیکرد، (اسْتَسَخَرَ)، واته: زۆری گالته‌ی پیکرد، (يَيْسَ)، نائومید بوو، (وَاسْتَيْسَأَ)، واته: زۆر نائومید بوو .

(خَلَصُوا) : (إِنْفِرُوا خَالِصِينَ عَنْ غَيْرِهِمْ)، واته: تاك كه‌وته‌وه، كه‌ناریان گرت، خویان له خه‌لكی دیکه جیا‌کرده‌وه له په‌نایه‌کدا .

(نَجِيًّا) : (أَصْلُ النِّجَاءِ: الْإِنْفِصَالُ مِنَ الشَّيْءِ وَمِنْهُ: نَجَا فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ، وَأَنْجَيْتُهُ وَنَجَيْتُهُ، وَالتَّنَاجِي: الْمُحَادَثَةُ سِرًّا، وَالتَّنَجِيُّ: الْمُنَاجِي، وَيُقَالُ: لِلوَاحِدِ، وَالْجَمْعِ، قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا)، له ریشه‌دا (نَجَاءً)، به‌مانای جیا‌کردنه‌وهی شتیک له شتیک دی، ده‌گوتری: (نَجَا فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ)، واته: فلان‌که‌س له فلان‌که‌سی دهربازی بوو، (وَأَنْجَيْتُهُ وَنَجَيْتُهُ)، هه‌ردووکیان به مانای دهربازم کرد، رزگارم کرد، دین، (وَالْتَّنَاجِي: الْمُحَادَثَةُ سِرًّا)، (تَنَاجِي)، نه‌وهیه که به په‌نهانی و به چپه‌سه بکری، سرکه سرك بکری، (وَنَجِيًّا)، یانی: (الْمُنَاجِي)، که‌سێک که به سرکه سه‌ی له‌گه‌ندا ده‌کری، که بو تاك و بو کو به‌کاردی، (قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا)، واته: له خۆمانمان نیزیک خسته‌وه‌و به چپه‌و به په‌نهانی سه‌مان له‌گه‌ندا کرد .

(فَرَطْتُمْ فِي يُوسُفَ) : واته: که‌مه‌ترخه‌مییتان کرد دهرباره‌ی یوسوف، (التَّفْرِيطُ: أَنْ يَقْصُرَ فِي الْفَرْطِ)، (فَرَطٌ)، واته: پیشکه‌وتن، (تَفْرِيطٌ) نه‌وهیه که ئینسان که‌مه‌ترخه‌می بکات له پیشکه‌وتندا، ده‌لی: (ما فَرَطْتُ فِي كَذَا، أَي: مَا قَصَّرْتُ)، له‌و شته‌دا که‌مه‌ترخه‌مییم نه‌کرد، کورتم نه‌هینا.

(فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ) : واته: نهم زمینه بهجی ناهیلیم، که مهبست پی ولاتی میسر، (لا أزال: أثبت)، واته: بهردموام دمب، لیله دهچه‌سپیم، یانی (لَنْ أْفَارِقَ أَرْضَ مِصْرَ)، سهر زمینی میسر بهجی ناهیلیم .

(يَأْسَفِي) : واته: هه‌ی داخو خهفت و مره، ئیستا کاتیه‌تی من خهفته‌تان زور بخوم، (الْأَسْفُ: الْحُزْنُ وَالْغُضَبُ مَعًا)، (أَسَفٌ)، بریتیه له خه‌مباریی و توورمیی پیکه‌وه .

(كَظِيمٌ) : (الكَظْمُ: مَخْرَجُ النَّفْسِ)، (كَظَمَ)، بریتیه لهو شوینه‌ی که نینسان هه‌ناسه‌ی لیوه دهدات، ئنجا (كَظَمُ الْغَيْظِ)، نه‌ومیه که نینسان توورمیی خو‌ی، په‌ستی خو‌ی قوت‌بداته‌وه‌و رایبگری، (وَيُعْبَرُ بِهِ عَنِ السُّكُوتِ)، مهبست پی بی دمنگییه، (كَظَمَ)، نه‌ومیه نینسان په‌ست و تووره بی، به‌لام دم‌ری نه‌بری.

(تَفْتَوُّا) : واته: تو بهردموام دمبی، ده‌لی: (مَا فَتَيْتُ أَفَعَلُ كَذَا، أَي: مَا زِلْتُ) واته: بهردموام دمب له‌سهر نه‌وه، (وَمَا فَتَيْتُ، وَفَتَيْتُ)، هه‌ردووکیان هاتوون، (تَفْتَوُّا: تَذَكَّرَ يَوْسُفَ، وَالْمَعْنَى: لَا تَفْتَرِ عَنْ كَوْنِكَ تَذَكَّرَ يَوْسُفَ)، واته: تو دانابری لیوه‌ی که باسی یوسف بکه‌ی، یانی: هه‌میشه باسی ده‌که‌ی .

(حَرَضًا) : واته: زور نه‌خوش و که‌نه‌فت، (الْحَرَضُ: مَصْدَرٌ: وَهُوَ شِدَّةُ الْمَرَضِ، الْمُشْفَى عَلَى الْهَلَاكِ)، نه‌خوشییه‌ک که نینسان به‌ریتیه که‌ناری مردن .

(أَشْكُوا) : (الشُّكْوَى وَالشُّكْوَى وَالشُّكَاةُ وَالشُّكَاةُ: إِظْهَارُ الْبَثِّ)، نه‌و چوار وشه‌یه: (شکوی، شکو، شکایه، شکاة)، هه‌مووی دم‌رختنی خه‌فت و نار‌ه‌حه‌تییه، که مرو‌ف نه‌توانی له دلی خو‌یدا رایبگری، و، بلاوی بکاته‌وه .

(بَثِّي) : (الْبَثُّ: أَصْلُ الْبَثِّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، وَبَثَّ النَّفْسَ: مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مِنْ الْغَمِّ)، وشه‌ی (بَثِّ)، یانی: بلاوکردنه‌وه، پرشو بلاوکردنی شتیک، (بَثَّ النَّفْسَ) نه‌ومیه نه‌و خه‌فته‌ی دم‌روون دم‌یگریته خو‌ی، نینسان تاقه‌تی پی ناشکی و دم‌بی بلاوی بکاته‌وه، ئنجا عادت وایه که‌سیک خه‌م و نار‌ه‌حه‌تی زور و په‌زاره‌ی زوری هه‌بی، وه‌ختی بو که‌سیکی باسکرد، یان له‌بهر خو‌یه‌وه باسی کرد، یان له

موناجاتو رازو نیاز له گه ل خوادا، باسی کرد، باری شان و دل و دهر وونی سووک دهیی .

(وَحَزَنٍ) : (الْحَزْنُ: الغَمُّ عَلَى الشَّيْءِ الْفَائِتِ، وَيُضَادُّهُ الْفَرْحُ)، (حُزْنٌ)، بریتیه له خه م و په زاره بو شتیک که رابردوه، پیچه وانه ی شادمانییه، (وَالْحُزْنُ: الْأَسْفُ عَلَى الْفَائِتِ)، ههروهها (حُزْنٌ) به (أَسْفٌ) یش دهگوتری، واته: زور خه فهت خواردن له سه ر شتیک که رابردوه .

(فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ) : واته: له یوسف بخه فتین، لی بگه رین، له خوئی و له برایه که ی بگه رین، واته: به دوا یاندا بجن، (التَّحَسُّسُ: شِدَّةُ الطَّلَبِ وَالتَّعَرُّفِ وَهُوَ أَعَمُّ مِنَ التَّجَسُّسِ: فَهُوَ تَطَلُّبٌ مَعَ اخْتِفَاءٍ وَتَسْتَرٍ)، (تَحَسُّسٌ)، بریتیه له وهی نینسان زور به دوا ی شتیکدا بگه ری و بیهوی بیبینیته وه (تَحَسُّسٌ)، گشتیتره له (تَجَسُّسٌ)، چونکه (تَجَسُّسٌ) بریتیه له وهی که نینسان به شیوه یه کی په نهان و په نامه کی له شتیک بگه ری، به لام (تَحَسُّسٌ)، گشتییه، چ به په نامه کی، چ به ناشکرا .

(رَّوْحَ اللَّهِ) : ده لی: (الرَّوْحُ: النَّفْسُ)، (رُوحٌ)، به مانای هه ناسه دان دی، (وَاسْتَعِيرَ لِكَشْفِ الْكُرْبِ، لِأَنَّ الْكُرْبَ وَالْهَمَّ يُطْلَقُ عَلَيْهِمَا: الْغَمُّ وَضِيقُ النَّفْسِ وَضِيقُ الصَّدْرِ، وَمِنْهُ قَوْلُهُمْ: تَنَفَّسَ الصَّبِيحُ، إِذَا زَالَتْ ظِلْمَةُ اللَّيْلِ)، (رُوحٌ) به مانای هه ناسه یه، به لام لی ردها به مانای لاجوونی خه م و خه فهت و دهر و لی کرانه وه یه، چونکه خه فهت و دل نارچه تی، وشه ی: ته نگه نه فه سی و، وشه ی سینه ته نگیی، بو به کار دین، له وه شه وه گوتراوه: (تَنَفَّسَ الصَّبِيحُ)، به ره به یان هه ناسه یدا، واته: تاریکی شه و لاجووو به ره به یان دهر که وت .

(راغب الأصفهانی) یش گوتوو یه تی: (الرَّوْحُ وَالرُّوحُ فِي الْأَصْلِ وَاحِدٌ)، وشه ی (رُوحٌ) و (رُوحٌ) له ریشه دا هه ر یه کن، گوتوو یه تی: (الرَّوْحُ: النَّفْسُ، وَقَدْ أَرَاكَ الْإِنْسَانُ إِذَا تَنَفَّسَ)، (رُوحٌ)، به مانای هه ناسه دان دی، دهگوتری: (أَرَاكَ الْإِنْسَانُ)، نه گه ر هه ناسه یدا (وَمِنْ رُوحِ اللَّهِ أَي: مِنْ فَرْجِهِ وَرَحْمَتِهِ، وَذَلِكَ بَعْضُ الرُّوحِ) که ده لی: ﴿ مِنْ رُوحِ اللَّهِ ﴾، واته: له دهر و لی کرانه وه ی خوا و به زمیی خوا، که به شیکه له هه ناسه دان و به شیکه له دلخوشیی و دهر و لی کرانه وه .

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

له دهرسی پیشوودا باسی نه‌وه گرا: دواى نه‌وهى نه‌وه دهمفرى پادشا ناوى پيخواردوته‌وهو دواتر گراوه به پيوانه (مکيال) بو نازوو‌خه و دهغل و دان، له بارى بنياميندا ده‌دۆزريته‌وهو، يوسف عليه السلام وهك سهرپهرشتياري نازوو‌خه له ميسر، برايەکانى بنيامين سهرپشك دهكات، كه نايا سزاي چى بى؟ نه‌وانيش ده‌ئين: سزاي نه‌وهيه كه هەر كه‌سيك نه‌وه دهمفره له باره‌كهى دا دۆزرايه‌وه، خوئى ده‌بيته سزاو تۆلهى، واته: ده‌بيته كۆيله، يان ده‌گيرئ له بهرانبه‌ر نه‌وه دزيبه‌دا كه كردوو‌يه‌تى .

دوايى هەرچه‌نده برايەکانى زۆر داواى ليده‌كه‌نو، ده‌ئين: له‌به‌ر نه‌وهى بابيكي پيرو به سالداجووى ههيه، يه‌كيك له ئيمه له جياتى وي بگره، به‌لام نه‌وه ده‌ئين: په‌نا به خوا كه ئيمه جگه له‌وه كه‌سهى كه كه‌لوپه‌له‌كهى خويمان له لاي دۆزيوته‌وه، يه‌كيكى ديكه بگرين و گل بدهينه‌وه، نه‌گه‌ر وا بكه‌ين ئيمه له سته‌مكاران ده‌بين .

ننجا لي‌ردها دهمفرموى: ﴿ فَلَمَّا أَسْتَيْسِرُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ﴾، ننجا كاتيک به ته‌واويى ليى نائومي‌د بوون، رويشتن و، چوونه كه‌ناريكه‌وه، چوونه په‌نايه‌كه‌وه، بيكه‌وه ده‌ستيان كرد به چه‌ چه، واته: رايژيک كه ته‌نيا خويان له به‌ينى خوياندا بزنان چى ده‌ئين! بويه چوونه كه‌ناريكه‌وه و ده‌ستيان به رايژ كرد، به‌لام به چه، ﴿ قَالَ كَيْفَهُمُ الَّذِي تَعَلَّمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ﴾، گه‌وره‌كه‌يان، واته: نه‌وهى كه له هه‌موويان به ته‌مه‌نتر بوو، كه له په‌يمانى كو‌ندا ده‌ئين: ناوى (رئوبين) يان (روبين) بووه، به‌لام له ته‌فسيره‌كاندا ده‌ئين: ناوى (شهمعوون) بووه، به هەر حال نه‌وميان كه له هه‌موويان به ته‌مه‌نتر بوو، كه له هورئاندا ناوى نه‌هاتوه، پى گو‌تن: ﴿ أَلَمْ تَعَلَّمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ﴾، نايا نازنان كه بابتان په‌يمانيكى پته‌وى به

ناوی خواوه له ئیوه و مرگرتبوو، واته: بهیمانی لئ و مرگرتبوون که کوره‌که‌ی به سه‌لامه‌تی بو ببه‌نه‌وه، ﴿ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ﴾، ده‌شزانن پیتستر که‌مترخه‌میبتان کرد له باره‌ی یوسفه‌وه، { که بردتانه دهشتو، به بیانووی پیاسه و گه‌شتو گه‌رانه‌وه، خستتانه چال و بیره‌وه و دوایش نه‌و سیناریویه درویه‌تان ریکخست له لای بابتان: که گورگ خوار دوویه‌تی و که‌مترخه‌میبه‌کی گهورمتان کرد } .

﴿ فَلَنْ أْبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي ﴾، بویه من نه‌م سر زمینه، (سر زمینی میسر)، به‌جی ناهیلیم هه‌تا بایم مؤلته‌م نه‌دا، وه‌ک له کورده‌واریدا ده‌ئێ: (رووم نیه بجه‌وه لای بایم)، (به ج چاوو روویک بایم ببینه‌وه)، هه‌تا بایم مؤلته‌م نه‌دا، نایه‌مه‌وه و لی‌ره دمبم، ﴿ أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ﴾، یان نه‌وه‌تا خوا بریارم بو بدات، واته: خوا ڤڤا دموویکم لئ بکاته‌وه به باریکی دیکه‌دا هه‌لومه‌رجه‌که بسوورپینئ، که ئیمه نازانین چونه؟ ﴿ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴾، خواش باشتیرینی بریارده‌رانه، باشتیرینی که‌سانیکه که ته‌صه‌رپروف دمکه‌ن و بریار دده‌من، به‌لام لی‌رمدا مه‌به‌ست نه‌وه نیه که غه‌یری خوا (حاکم) هه‌بئ، به واتای ده‌ستومردانه کاروباری بوون و بریاری رها به دست بوون، به‌لام له زمانی عه‌رمبیدا ته‌عبیره‌که به‌و شیوه‌یه هاتوه، وه‌ک: ﴿ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۱﴾ ﴾ المزمون، هه‌مووشمان دهمزانین جگه له خوا به‌ده‌یه‌نه‌ریکی دیکه نیه: ﴿ اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ﴿۱۲﴾ ﴾ الرعد.

یان هه‌ر له‌و سوورته‌دا که دمه‌رموئ: ﴿ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۲﴾ ﴾، خوا به به‌زمیترینی به به‌زمیانه، له حالیکدا به‌زمی رها و بیسنور، ته‌نیا هی خوایه ڤڤا، و به‌زمی دروستکراوه‌کان له‌گه‌ل هی خوی په‌رومردگادا ناچیته ته‌رازوومه‌وه، تا‌کو پیکه‌وه هه‌لبسه‌نگینرین و بگوترئ: به‌زمی خوا له هی نه‌وان زیاتره، به‌لام ته‌عبیره‌که وا هاتوه .

که‌واته: کوره گه‌وره‌ی یه‌عقوب دوو مه‌رجان دادمنئ بو گه‌رانه‌وه :

یه‌که‌م : دمبئ بایم مؤلته‌م بدات که بگه‌ریمه‌وه .

دووه: یاخود خوا بریارم بو بدات، که خواش باشتترین بریاردهری بریاردهرانه.

ئنجا برا گهوره که بیان نامۆزگاریی و، رینماییان دهکات دهئی: ﴿ اَرْجِعُوا إِلَىٰ اٰیٰتِنَا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴾، بگه رینه وه بو لای بابتان، بگه رینه وه وه دنگ و باسی بو بگیرنه وه، ﴿ فَقُولُوا يٰۤاَبۡنَاۤاٰدَمُ اٰتِ اٰتِ اٰدَمَ الَّذِيۤ اٰتٰكَ مِنْكَ سَرَقَ ﴾، بلین: نهی بابی خۆمان! بیگومان کورمه کی تۆ دزی کردوه، واته: بنیامین، بویه نه هاتۆته وه مو گل دراومته وه له میسر، چونکه دزی لی ناشکرا بووه، هه لبه ته لی رهدا نه و ته عبیرمیان زۆر زهق و رهقه، چونکه به کسهر برای خۆیان تۆمه تبار کردوه که دزی کردوه، هر له بهر نه وهی نه و دمفره له بارمه کی دا دۆزراومته وه، که نه وه له راستیدا تفهنگ به تاریکییه وه نانه، چونکه نه گهر وا بی، نه وانیش هر ده برایه که، ده بی به دز له هه له م درابن، له بهر نه وهی نه و دهست مایه ی که جاری به که م دغل و نازوو خه که بیان پی کری، خرابووه نیو باره کانیان، ئنجا نه گهر نه و به وه بیته دز، نه وانیش هر بوونه دز! ﴿ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا ﴾، ئنجا ئیمه شایه دیدیمان ته نیا به وه داوه، که زانیومانه، واته: نه وهی که به روالته بو ئیمه دمرکه وتوه: نه و دمفره، نه و پیوانه یه له باری بنیامیندا دۆزرایه وه، ﴿ وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴾، ئیمه ش پاریزمیری نادیارو په نهان نه بووین، تاگو بزانیان حه قیقمت چۆنه؟ نه وه واتایه کی .

یاخود ئیمه غه یزان و په نهانزان نه بووین، نه گهر په نهانمان زانیبایه، هینده سوور نه ده بووین له سه ر تۆ، که بنیامینمان له گه ل بنیری و، له وی به داوی کۆیلایه تییه وه بی!

ئنجا برا گهوره که بیان بیان دهئی: به بابتان بلین: ﴿ وَسَلِّ الْقَرۡبَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِمْرَةَ الَّتِيۤ اَقْبَلْنَا فِيهَا ﴾، وه له و شاره بپرسه، واته: له خه لکی نه و شاره بپرسه، که ئیمه تئیدا بووین، نه فهر بنیره : نه ری رووداویکی ئاوا بووه، نه وه چۆن بووه؟ ﴿ وَالْعِمْرَةَ الَّتِيۤ اَقْبَلْنَا فِيهَا ﴾، هه روه ها له و کاروانه ش که ئیمه له گه ئیان هاتینه وه

بۆ ئێرە، بېرسە، ئەو کاروانەش که لە میسڕەووە هاتۆتەووە بۆ سەر زەمینی کەنعان، که یەعقوب و کورەکانی لێی نیشتەجێ بوون، کاروانیکی گەورە بوو، ﴿ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾ (۸۲) ، وە دڵنیاش بە ئیمە لە راستگۆیانینو، هیچ درۆو خیلاف لە قەسەماندا نیە .

بۆیەش هێندە داگوکیی دەکەن، چونکە بێشتر درۆیان لەگەڵ بابیان کردووە، لە خۆیان بە گومانن، چونکە لە قەسەسی تۆمەتباریی دان .

ئنجای ئەو هەمووی قەتیندراووە که بڕایەکان مانەووە نۆ (۹)، چونکە یوسوف خۆی و بنیامینی بڕای، ئەو دووانو، ئنجای بڕا گەورەکەشیان (رەئوبین) ئەووە سێ، مانای وایە: لە دوازدان (۱۲) نۆ (۹) ماونەووە، دوایی چوونەووەو بۆ بابیان گێرپایەووە، هەموو ئەووەی که بڕا گەورەکەیان پێی گوتبوونو ئامۆزگارییانی پێ کرد بوون، هەموویان عەرزێ بابیان کرد، ئەویش ئاوا وەلامی دانەووە: ﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ﴾، (بابیان) گوتی: بەلکو نەفسەکانتان شتیکی بۆ ئاسانو جوان کردن، ئێووش ئەنجامتاندا .

لێرەدا یەعقوب بە نەزانراویی دەلیی، چونکە نازانی چیبیان بەسەر بنیامین هێناووە، بنیامین بۆچی لەوئ گل دراوئەووەو، ئەو مەسەلەئ شت دۆزرانەووە لە بارەکەئ ئەودا، چۆن بوو؟ کورەکەئ خۆئ ناسیووە، که کورئ دزی نیە، بۆیە قەسەئەکی گشتی دەلی: ﴿ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ﴾، بەلکو نەفسەکانتان شتیکی بۆ جوان و ئاسان کردن (ئێووش ئەنجامتانداووە)، ﴿ فَصَبْرٌ جَمِیلٌ ﴾، کاری منیش بریتیه لە خۆراگرییەکی جوان، یاخود هەلۆیستی منیش بریتیه لەووە که بە جوانیی خۆراگریی، خۆراگریی جوانیش ئەوویە که سکالوو ناخو ئۆفو، دەربرینی نارهحەتی تیدا نەبێ، ﴿ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً ﴾، نیزیکه خوا هەموویانم بۆ بێنیتەووە، وێکرا بە هەموویان شاد بێمەووە، ﴿ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِیمُ الْحَكِیمُ ﴾، بێگومان هەر ئەو زانای کارزانە .

وهك دەبينىن يەققووب عليه السلام لە نارەھەتتەرىن كاتدا، ئومىدى خىرو چاومروانى خىر، لە دەست نادات، دللى بە خواي پەرومردگارو بەزمىي خوا ھەر خۆشە .

بەللى چەندان بەلای بەسەر ھاتوون: ئەو ھەيوسوفى ونبوو، ئنجا ئەو ھە بنىامىنىش بەو دەردە چوو، ئەوئىش دزىي لى ئاشكرا بوو بە كۆيلە كراو، ئنجا ئەو كورە گەورەكەشى لەوئى ماوتەو، لەلایەكى دىكەوئىش: قاتو قىرىو گرانىي و موزەيكى قورس بەسەر دەفەرەكەدا ھاتو، بەلام ئومىد بەرنا، ھەمىشە بە بەزمىي خوا دلخۆش و شادمان و گەشبینە .

﴿ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ ﴾، ئىدى پرووى لىئومرگىرانو پرووى لى وەچەرخاندن، ﴿ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يُونُسَ ﴾، گوتى: ئەي داخو خەفەت بو من، لەسەر يوسوف .

(الْأَسْفَىٰ: الْحُزْنُ الشَّدِيد) (أسف) برىتتە لە دل تەنگىيەكى سەخت، ھەندىك لە شارمزاينى زمانى عەرەبى دەللىن: (أسفَى) بوو، ئەي خەفەتو داخى من! وەرن، ھەندىكىش دەللىن: ئەو ھەر وەك (تُدْبَة)، وایە: (وا محمداه)، بەلام بزوينەكەي قرتىنراو: ﴿ يَا سَفَىٰ ﴾، ئەي ھاوار! ئەسەفو خەفەتو نارەھەتتىي، ﴿ عَلَىٰ يُونُسَ ﴾، لەسەر يوسوف .

لیرەدا بۆيە باسى يوسوف دەكات بە تايەت، ھەرچەندە بنىامىنىش و كورە گەورەكەشى لەوئى ماونەو، چونكە ھەرچى بنىامىنە، ئەو چارەنووسى ديارە، كە لەلای عەزىزى مىسر گل دراو و كراو بە كۆيلە، كورە گەورەكەشى ديارە بو خۆي نەھاتۆتەو، بەلام ئەوئى كە زۆر جىي داخو خەفەتە، يوسوفە، كە ھىج سەرەنجامى ديار نى، سۆراخى نى، لەلایەك، ئنجا بە ھۆي يوسوف عليه السلام یشەو ئەو خەم و شتانەي دىكەش بوونە سەر بارو، ئەگەر ئەو ون نەبووانە، بنىامىنىش نەدەجوو بو وئو، ئەوئىش گل نەدەدرايەو، كورە گەورەكەشى بەو شۆيە سويندى نەدەخوارد، كە نەگەرپتەو تاكو بابى مؤلەتى نەدات، يان خوا برىارىكى بو نەدا، ﴿ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ ﴾، ئنجا ھەردوو چاوى

سپی هه‌لگه‌پان، له خه‌فته‌تان ﴿ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴾، واته: زۆر توورپه‌و په‌ست بوو، یاخود زۆر خه‌فته‌تبار بوو، خه‌فته‌خان بوو .

وشه‌ی ﴿ كَظِيمٌ ﴾، یان (فَعِيل)ی به مانای (فَاعِل)ه، واته: زۆر خه‌فته‌تی خوارد، زۆر خه‌فته‌تخان و دلته‌نگ بوو، یاخود (فَعِيل)ی به مانای (مَفْعُول)ه، واته: پر بوو بوو له توورپه‌یی و په‌ستی و دلته‌نگیی، (فَهُوَ مَمْلُوءٌ غَضَبًا وَغَيْظًا)، به‌لام توورپه‌یی و په‌ستی و خه‌فته‌ته‌که‌ی خو‌ی کپ ده‌کرده‌وه .

که ده‌فه‌رموی: دوو چاوی سپی هه‌لگه‌پان، په‌رده‌ی سپی په‌رییه سهر چاوان، واته: گویر بوو، هه‌موو زانایان وایان لیکداومه‌وه، دوا‌یی باسی ده‌که‌ین له مه‌سه‌له گرنه‌گه‌کاندا، له رووی پزیشکییه‌وه چۆنه ؟

﴿ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذَكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ

الْهَالِكِينَ ﴾، کورپه‌کانی بییان گوت: سویند به خوا، تۆ به‌رده‌وام باسی یوسوف ده‌که‌ی و یادی ده‌که‌یه‌وه، تا‌کو زۆر نه‌خۆش ده‌بی، ﴿ حَرَضًا ﴾، یانی: نه‌خۆشی که‌له‌لا، که‌نه‌فت، یانی: زۆر نارپه‌حت ده‌بی له ئه‌نجامی زۆر خه‌فته خواردندا، نه‌خۆش ده‌بی، نه‌خۆش‌یکی که‌نه‌فتی که له‌لای که‌وتوو له جیگادا، ﴿ أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴾، یاخود: ههر له به‌ین ده‌چی .

﴿ الْهَالِكِينَ ﴾ (جمع هالك، هلك أي: مات)، لیرمدا مه‌به‌ستیان پی ئه‌ومه‌یه: گیان ده‌سپیری، نه‌ک ههر نه‌خۆش و که‌نه‌فت ده‌بی، به‌لکو په‌کجارییش مائناوایی له دنیا ده‌که‌ی، گله‌یی لیده‌که‌ن که بو‌چی هینده باسی یوسوف ده‌که‌ی و، هینده خه‌فته‌تی لی ده‌خۆی ؟

﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴾، په‌عقوبوب ﷺ گوتی: بیگومان خه‌فته‌تی زۆری خۆم و دلته‌نگیی و په‌زاری خۆم، ته‌نیا بو‌لای خوا سکا‌لا ده‌که‌م، ﴿ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾، له‌لایه‌ن خواوه‌ش شتیک دزمانم، که ئیوه نایزانن .

وشه‌ی (بث)، بریتیه له خه‌مو خه‌فه‌تیک که نینسان نه‌توانی له دلی خویدا په‌نهانی بکاتو، ناچار بی بلاوی بکاته‌وه، دمه‌رموی، من سکاالی نه‌و خه‌فه‌ته زورانه‌ی خۆم بو لای خوا دمبه‌م، واته: ته‌نیا له رازو نیاز له‌گه‌ل خوادا، خه‌مه‌کانی خۆم بلاوده‌که‌مه‌وه‌و، نار‌ه‌حه‌تییه‌کانی خۆم دمردم‌پر، نه‌ک بو لای به‌نده‌گان، ﴿ وَحُزْنٍ ﴾ (حُزْن) بریتیه له خه‌فه‌ت خواردن له شتیکی رابردوو، واته: په‌زاری خۆم خه‌فه‌ت و مه‌راقی خۆم، ته‌نیا بو لای خوا دمردم‌پر، نه‌وه‌ی من له لایه‌ن خواوه دمیزانم، نیوه نایزانن .

ننجا له کوتایی دا نامۆزگارییان ده‌کات، دمه‌رموی: ﴿ يَبْقَىٰ أَذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ ﴾، نه‌ی رۆله‌کانه! نه‌ی کوره‌کانه! برپۆن له یوسوف و له برایه‌که‌ی بخه‌فتین، به دواياندا بگه‌رین، سو‌راخیان بکه‌ن، بزنان چییان لی‌هاتوه‌و سه‌رم‌نجامیان چۆنه؟ ﴿ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ﴾، له به‌زه‌یی خواش، یاخود له دمووی خیری خواش، نا‌ئومید مه‌بن، (رَوْح)، یان به مانای ره‌حه‌ته، یان به مانای دمووی خیره، له نه‌سلدا وشه‌ی: (رَوْح) به مانای نه‌فه‌س کیشان و هه‌ناسه هه‌لمزینه، وه‌ک خوا ﴿ دمه‌رموی: ﴿ وَالصُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ﴾ ﴿ ۱۸ ﴾، چونکه نینسان له نه‌نجامی نه‌فه‌س و مرگرتندا، جوړیک له فه‌ره‌حنایی بو دی، هه‌روه‌ها به پیچه‌وانه‌وه، نه‌گه‌ر مه‌جالی نه‌فه‌س کیشان و هه‌ناسه‌دانی نه‌بوو، له نه‌نجامی نه‌مانی ئوکسجین، یان که‌می ئوکسجیندا، به‌دمنی ریک دی، و چاوی تاریک دادی، واته: له دمووی خیری خوا، نا‌ئومید مه‌بن، له به‌زه‌یی خوا نا‌ئومید مه‌بن، ﴿ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴾، بی‌گومان ته‌نیا کۆمه‌لی بی‌پروایان له به‌زه‌یی خوا نا‌ئومید مه‌بن، چونکه نه‌وان خوا نانس‌ن که به‌زه‌مییه‌که‌ی چهند فراوان و مه‌زن و ره‌هایه، چهند بی سنووره، به‌شی هه‌موو که‌س و هه‌موو شتیک ده‌کات، بویه نه‌وان نا‌ئومید مه‌بن، به‌لام نه‌وانه‌ی خوا بناسن و خوا په‌رست بن، هه‌رگیز له به‌زه‌یی و لوتقی خوا، له به‌خشش و که‌رهمی بی سنووری خوا، له دمووی خیری خوا، نا‌ئومید نابن، له ته‌نگانه‌ترین کاتی‌شدا .

چەند مەسەلەیهکی گەنگ

مەسەلە یەكەم : پاش نائومیڤ بوونی دە (۱۰) براهەکانی یوسف عليه السلام

لەوێی کە بنیامینیان لەگەڵ بنیوی، بە چپە، پیکهوه راویژیان کردو برا گه‌وره‌که‌یان سه‌ره‌زنه‌نشتی کردن، کە با بیان بە ناوی خواوه په‌یمانی لێ وه‌گرتوون، کە دەبی بنیامین بە سه‌لامه‌تی به‌یننه‌وه، پێشتریش به‌رانبه‌ر بە یوسف که‌مه‌رخه‌م بوون، بۆیه گوتی: ئیستا ناگه‌ریمه‌وه، هه‌تا با بام مۆلته‌م نه‌دا، یاخود خوا بریارم بۆ نه‌دا، بۆه‌ش بگه‌رینه‌وه لای با‌بتان‌و، مەسەلە ی دزیی کردنی بنیامینی بۆ باس بکەن، بێن با له خه‌لکی شاره‌که‌و له‌و کاروانه‌ش پرسیار بکات، کە له‌گه‌لیان گه‌راپنه‌وه‌و، با دلنیابن کە ئیمه له راستگۆیانین :

وه‌ك خوا فه‌رموو یه‌تی: ﴿ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِيَ أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ سَرَقْتَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَلِّ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

شیگردنه وهی نهم سن نایه‌ته له شازده برگه‌دا

(۱) - ﴿ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ ﴾، واته: کاتیک که زور لیئی ته‌ماپراو بوون و نائومید بوون. (الْيَأْسُ: انْقِطَاعُ الطَّمَعِ)، (يَأْسٌ) ئه‌وه‌یه که ئینسان ته‌مای به شتیک نه‌میئی و لیئی ده‌ستبراو بی، لیئی نائومید بی .

ئنجبا ﴿ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا ﴾، یانی: (فَلَمَّا يَيْسُوا)، به‌لام ئه‌و (س) و (ت)یه، بۆ زیاتر تۆخ گردنه‌وه‌و جه‌خت گردنه‌وه‌ی مانایه‌که‌یه‌تی، چونکه له زمانی گه‌لی عه‌رمبدا بنچینه‌یه‌که که ده‌لی: (إِنَّ زِيَادَةَ الْمَبْنِيِّ تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، وشه‌یه‌ک تا‌کو پیته‌کائی زیاتر بن، مانا‌که‌ی به‌هیزتر ده‌بی .

ئایا کوره‌کائی یه‌عقوب له چی نائومید بوون؟ ﴿ فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ ﴾، له یوسوف نائومید بوون، یانی: نائومید بوون له‌وه‌ی که یوسوف برایه‌که‌یان بۆ به‌ربدات، ده‌لی: (فَهُوَ مِنْ تَعْلِيْقِ الْحُكْمِ بِالذَّاتِ، وَالْمُرَادُ بَعْضُ أَحْوَالِهَا بِقَرِينَةِ الْمَقَامِ لِلْمُبَالَغَةِ)، واته: حوکمه‌که به‌ستراوته‌وه به خودی یوسوفه‌وه، به‌لام مه‌به‌ست پئی هه‌ندی‌ک له حاله‌کائی یوسوفه، واته: نائومید بوون، له‌وه‌ی که یوسوف برایه‌که‌یان بۆ به‌ر بداتو، یه‌کی‌ک له خۆیان له‌جیاتی وی بگری .

(۲) - ﴿ خَلَصُوا نَجِيًّا ﴾، (خَلَصُوا: اعْتَزَلُوا وَأَنْفَرَدُوا، وَأَصْلُهُ مِنَ الْخُلُوصِ، وَهُوَ الصَّفَاءُ مِنَ الْأَخْلَاطِ)، واته: گو‌شه‌گیر بوون و په‌نایان گرت، تاق بوونه‌وه‌و له خه‌لکی جیابوونه‌وه، وشه‌ی (خَلَصُوا)، له ئه‌سلدا له (خُلُوص) موه هاتوه، که بریتیه له ساف بوونه‌وه له خلته، ساف بوونه‌وه‌ی شتیک له‌و خلته‌و شتانه‌ی که ره‌گه‌لی که‌وتوون .

ئنجبا که ده‌فه‌رموی: ﴿ نَجِيًّا ﴾، (النَّجِيُّ: اسْمٌ مِنَ الْمُنَاجَاةِ، وَأَنْتَصَابُهُ عَلَى الْحَالِ وَالنَّجَاجِي: الْمَحَادَثَةُ سِرًّا، أَيْ: مُتَنَاجِيْنِ)، وشه‌ی (نَجِي) ناوه له (مُنَاجَاة) موه، ﴿ خَلَصُوا نَجِيًّا ﴾ (منصوب) بووه له‌سه‌ر (حالیة)، واته:

خویان جیاکردۆته وه تاك كه وتوونه وه، له حالیکدا كه پیکه وه به په نهانی
چپه یان دمکرد، دهلی: (تجاجی) به په نهانی به چپه پیکه وه قسه کردنه،
واته: به چپه پیکه وه کردنه وه، خویان جیاکردمه وه له خه لک و که ناریان
گرتو، چوونه په نایه ک و دهستان کرد به راویژکردن، وشه ی ﴿يُحْيَا﴾،
همه بۆ تاك به کاردی، همه بۆ کۆ .

(۳) - ﴿قَالَ كَبِيرُهُمْ﴾، گه وره که یان گوتی، وشه ی (کبیر)، له زمانی
عه ره پیدا همه بۆ ته مه ن به کاردی، که سیک ته مه نی له بهرانبه ره گانی
زیاتر بی، همه بۆ پله و پایه به کاردی، که سیک که له رووی پله و پایه و
به پرستییه وه، له بهرانبه ره گانی پله ی زیاتر بی، بۆ هه ردووکیان
به کاردی .

لیردها دیاره مه به ست پنی له رووی ته مه نه وه مه، نه وه یان که به
ته مه نتر بوو، له په یمانی کۆن له ته وراتدا دهلی: ناوی (ره ئوبین) یان
(روبین) بووه، له هه ندی له ته هه سیره گاندا دهلی: ناوی (شمعوون) بووه،
هه ر چۆن بی له فورئاندا ناوی نه هاتوه، ته نیا دهه ره موی: نه وه یان که له
هه موویان به ته مه ن گه وره تر بوو، که وه ک پیشتریش باسمان کرد، هه ر
نه و برا گه وره یه شیان بووه که کاتی خو شی هه ئو یستی هه ر جیاواز بوو:

﴿ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا

صَالِحِينَ ﴿٩﴾، واته: برایه کان گوتیان یوسف بکوژن (راسته وخو) یا خود
فرییدنه دهشت و بیابانیك چۆنه وانیهك (با له وی بزه وتی: له تینووان
بخنکی، یان له برسان بمری، یان درندهیهك بیخوا)، به لام نه و برا گه وره یه
هه ئو یستی جیا بوو: ﴿ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا نَقْتُلُ يُوسُفَ وَالْقَوْمُ فِي غِيبَتِ

الْجَبِّ يَلْقَظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿١٠﴾، واته: بیژمه ریکیان گوتی:
یوسف مه کوژن، به لکو بیخه نه بیریکه وه، هه ندی له کاروانان
هه لیده گرنه وه، نه گه ر هه ر ده تانه وی شتیکی له دژ بکه ن، (ئاوه بکه ن)،
لیره ش برا گه وره که یان گوتی :

(۴) - ﴿الْمَ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتِقًا مِّنَ اللَّهِ﴾، لیرهوه دیاره

سهرزهنشتیان دهکات، چونکه ئەم پرسیارکردنه پرسیارکردنی تهقریری پښ دهلین، واته: دمیوهی که دانی پیدابینن، نایا نازانن که بابتان پهیمانیکی له خواوه لی و مرگرتن، پهیمان لی و مرگرتن له خواوه، پښتر باسمان کرد ئاوا بوو: ﴿قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْتِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْتِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾، (په عقوب) گوتی: هرگیز نهو (بنیامین) تان، له گهل نانیرم، تا کو پهیمانیکی پتهوم به ناوی خواوه پښ نه دهن، (واته: خوا بکهنه شاید به سهر خوتانهوه، یا خود سویندم بو به خوا بخون)، که ههر بؤم دیننهوه، مه گهر دمورتان بگیری و نابلوووه بدرین و بی چاره و بی دهرمتان بن، نجا کاتیک که پهیماننه که بیان پیدا گوتی: خوا جاودیرو ناگاداره به سهر نهو به لنین و پهیماننه ییوهوه، که به منتاندا، ئاوا برا گه وره که بیان نهو میان به جاودا ددهاتهوه: بابتان پهیمانیکی ناوی لی و مرنه گرتن؟!

(۵) - ﴿وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ﴾، پښتریش که دمرباره یوسوف

که مته رخنه میبتان کرد .

(ما)، له: (مَا فَرَّطْتُمْ) دا، (ما) مصدریه، آی: تَفَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

کان من قبل الموثق، که مته رخنه میبشتان دمرباره یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ پښتر نهو یبشتان بوو، نیستا نهو هوش بوو به سهر بار، بویه له بهر نهو دوو هه لوسته :

(۶) - ﴿فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ﴾، ئەم سهرزه مینه به جی ناهیلیم.

(الْقُرْطُبِي) له تهفسیره که ی خویدا^(۱) دهلی: (فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ: آی:

أَلْزَمَهَا وَلَا أَبْرَحَ مُقِيمًا فِيهَا، يُقَالُ: بَرِحَ بَرَّاحًا وَبَرَّاحًا أَي: زَالَ، فَإِذَا دَخَلَ

النَّفِي صَارَ مُثْبِتًا)، من وازی لێناهیتم لەم سەر زەمینه، هەر دەبی لێره بم، (بَرِحَ بَرَا حَا بُرُوحًا)، واتە: (زَال)، یانی: لاچوو، (فَإِذَا دَخَلَ النَّفِي صَارَ مُثْبِتًا)، (بَرِحَ)، واتە: لاچوو، (لَا أَبْرَحُ)، واتە: لا ناچم، (لَنْ أَبْرَحَ)، ئەوه بو زیاتر جەخت کردنەوهیە، یانی: هەرگیز ئەم سەر زەمینه بەجێ ناهێلم، مەبەست پێی سەر زەمینی میسرە، ئەو شارەیه که لێی بوون .

٧ - ﴿ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي ﴾، هەتا بابم مۆلەتم دەدا، واتە: مۆلەتم دەدا که بگەرێمەوه بو لای، چونکه من شەرمی لێدەگەم، پوووم نیه، به ج چاوو روویك بچمەوه بو لای، که ئەو دوو کوری بەهۆی ئێمەوه فەوتان: یەکیکیان شوین بزر بوو، ئەوی دیکەشیان کرا بە کۆیلە، بۆیه تاکو مۆلەتم نەدا، ناگەرێمەوه .

٨ - ﴿ أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ﴾، یان خوا بپارم بو بدات، واتە: نازانی خوا ﷻ چی بو بپار دەدات؟ چی له قەدەری خوادا هەیه؟ بۆیه به شیومیهکی نادیارو نەزانراو باسی دەکات، که دەلێ: ﴿ أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ﴾، (وَاللَّامُ لِلْأَجَلِ، أَي: يَحْكُمُ اللَّهُ بَمَا فِيهِ نَفْعِي)، واتە: خوا بپاریک دەدا که سوودی منی تێدابی، مادام من بهو شیومیه، خۆم دەپاریزم لهوهی بچمەوه بو لای بابم، ئەو هەواله ناخۆشەیی بو بەرمەوه .

ئەوهش هەر چۆن بێ هەلوێستیکه نواندووویەتی .

٩ - ﴿ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴾، ئەو (خوا) یش باشترین بپاردەرە .

دەگونجی لێرەدا مەبەست له حوکم که له (الْحَاكِمِينَ) دا، شێردراوتەوه، مەبەست پێی حوکمی تەشریعی بێ، واتە: خوا باشترین کەسیکه که یاسا دادەنێ، یاخود مەبەست پێی حوکمی تەکوینی و قەدەری بێ، واتە: خوا باشترین بپاردەرە، تەصەرووف دەکات له بووندا .

١٠ - ﴿ نُنَجَا بِرَأْسِ الْوَيْلِ ﴾، بگەرێنەوه بو لای بابتان، واتە: بگەرێنەوه، بارو نازوووخەکانیش بەرنەوه هەوالهکانیشی بو بەرنەوه .

(۱۱) - ﴿ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّكَ آتِنَاكَ سَرَقٌ ﴾، بۆلین: ئەى بابى خۆمان! بىگومان كورەكەت دزىي كورد.

يانى: بە پىي روالەتەك كە ئىمە بىنيومانە، وامان لىجائى بووه، كە بىيامىنى كورى تۆ دزىي لى ئاشكرا بووه، لىردا جىي سەرنج ئەوهيه كە دەللىن: ﴿ إِنَّكَ آتِنَاكَ ﴾، بىگومان كورەكەي تۆ، دەشيان توانى بۆلین: (إِنَّ أَخَانَا) برايهكەمان، چونكە وەك چۆن كورى يەعمووبە، براى ئەوانىشە، بەلام مەبەستيان بووه بۆلین: ئەو كورەي تۆ كە زياده مەحەببەتت لەگەلى هەيهو، پەيمانەت لە ئىمە وەرگرت، كە بۆت بىنينەوه، ئەوهتا دزىي لى ئاشكرا بوو، واتە: شايسەي ئەوه نەبوو هيندەت خۆش بوئو، هيندە بە تەنگيهوه بى !!

من ناوا لەو تەعبيره تىدەگەم، هەرچەندە لە تەفسيرهكاندا نەمبىنيوه، باسيان كوردبى .

ئىجا كە دەللىن: ﴿ يَا أَبَانَا إِنَّكَ آتِنَاكَ سَرَقٌ ﴾، لە راستىدا ئەوه تەعبىرو دەربرىنىكى زۆر زەقو رەقو بىي ئىنصافانەشە، چونكە وەك پىشترىش باسم كورد لە مانا گشتىيهكەيدا: خۆ ئەگەر كە ئەو پىوانەيه، (پىشتر ناو پىخۆرەوهي پادشا بووه) لە بارى بىيامىندا دۆزراوتەوه، بەلگە بووايه لەسەر ئەوهي بىيامىن، دزە، دەبووايه ئەوانىش كە يەكەمجار ئازوووخەو دەغلۆ و دانەكەيان بردهومو، دەستمايهو بەهايهك كە دەغلەكەيان پى كرى بوو، خرا بووه نىو بارەكانيان، دەبووايه ئەوانىش دز بن، كە ديارە خۆيان بە دز نەزانىوه، ئەدى چۆن برايهكەيان بە دز دەزانن، كە لە تارىكىن و جارى نازانن داخۆ مەسەلەكە چۆن بووه؟ ئايا ناگونجا وەك چۆن دەستمايهكە خرابوووه نىو بارەكەي ئەوان، هەر بەو شىوهيهش، ئەو پىوانەيه خرابىتە نىو بارەكەي بىيامىنەوه، واتە: بۆيان نەبوو ئەو تەعبيره بەكاربىنن، بەلام بە هەر حال جۆرىك لە غەلل و غەش و بوغزو غەرمزىان هەر لە دلدا بووه، بەرانبەر بە يوسوفىش و بە برايهكەشى، وەك لە دەرسى پىشووترىشدا باسمان كورد، بە بەلگەي ئەوه كە لە ئايەتى

(۷۷) دا، گوتیان: ﴿إِنْ يَسْرِقَ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾، نه‌گه‌ر نه‌وه دزی بکات، برابه‌کیشی پیشتر دزی کردبوو .

(۱۲) - ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾، ئیمه‌ش ته‌نیا به‌وه شایه‌دی دده‌مین (که ده‌ئین: کوره‌گه‌ت دزی کرده) به‌وه‌ی که زانیومانه‌و بو ئیمه دهرکه‌وتوه .

(۱۳) - ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾، ئنجا ئیمه پاریزمری په‌نهان نه‌بووین، واته: نازانین له په‌نهاندا، چونه؟ به‌لام نه‌وه‌ی بو ئیمه دهرکه‌وتوه، نه‌ومیه که دزی لی ناشکرا بووه .

واتیه‌کی دیکه‌ی نه‌ومیه که ئیمه پاریزمری په‌نهان نه‌بووین، تاکو ئیلحاح له تو نه‌که‌ین که بنیامینمان له‌گه‌ل بنیری‌و، سه‌رمجام به‌ داوی کو‌یلایه‌تیه‌وه ببی .

واته: که ده‌ئین: ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾، یان په‌یومندی به‌وه‌وه هه‌یه که ده‌ئین: ﴿إِنَّكَ أَنتَ سَرَقَ﴾، واته: که ده‌ئین کوره‌گه‌ت دزی کرده، ئیمه ناگاداری په‌نهان نین، نه‌گه‌ر نه‌و ماسته موویکی تیدا بی، وه‌ک چون دستمایه‌کان خرابوونه نیو باره‌کانمان، نه‌و دهمرش به‌بی ناگاداری بنیامین خرابیته باره‌که‌یه‌وه، مانای وایه ئیمه نالین: دزی کرده .

یاخود: ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾، په‌یومندی به‌وموه هه‌یه که کاتی خو‌ی داویان له بابیان کردو ئیلحاحیان لیکردو، به‌ئینان به‌ یوسف داو گوتیان: ﴿سَرَّوْدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ ﴿۱۱﴾، یوسف، داوی نه‌وه بوو که زور داکوکیان له بابیان کردو جه‌ختیان لی کرده‌وه، که دهمی بنیامینان هر له‌گه‌لدا بنیری، ده‌ئین: نه‌وه‌ی ئیستا دهمینین، نه‌گه‌ر نه‌وه‌مان زانیبایه‌و پاریزمری نا دیار بووینایه، نه‌و کاته ئیمه زورمان له تو نه‌ده‌کرد که بنیامینمان له‌گه‌ل بنیری‌و، تووشی نه‌و شه‌رمه‌زارییه ببین .

دەشگۆنجی که گوتووینانە: ﴿ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ

حَافِظِينَ ﴾، ھەر جۆریك بئ له تەعبیری جوان بەکارھێنان لەگەڵ بابیاندا، ھەك ریزی بابو کورپایەتی، یاخود بە جۆریك خۆیان پاراستووە ھووی باریەكەیان یەكجاری تۆمەتی دزی بخەنە پال، چونکە متمانەیان پێی بوووە زانیویانە: بنیامین لەو کورپانە نیە، لەو پیاوانە نیە کە دزی بکات .

۱۴ - ﴿ وَسئَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا ﴾، لەو شارەش بپرسە کە تێیدا بووین .

کە دیارە مەبەست پێی خەلکەکە یە .

(وَسئَلِ الْقَرْيَةَ: مَجَازٌ عَن سئَالِ أَهْلِهَا، وَالْمُرَادُ بِهَا مَدِينَةُ مِصْرَ) (۱)، دیارە

مەبەستیان پێی خەلکی شارەکە یە، واتە: لە خەلکی میسر بپرسە، پرسیار بکە .

۱۵ - ﴿ وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ﴾، ھەر وھا لەو کاروانەش بپرسە کە لەگەڵیان

ھاتینەو، واتە: ئەو کاروانەش کە لەگەڵ واند گەراپنەو، بەرھو ئەم دەفھری خۆمان، سەر زەمینی کەنعان و شام، لەوانیش پرسیار بکە، واتە: دوو جۆرە پرسیار کردن بۆ بابیان پێشنیار دەکەن :

ا/ دەتوانی خەلکی بنیری بۆ میسر و لەوئ بپرسن: داخۆ ئەو رووداو چۆن بوو ؟

ب/ لە کاروانەکەش کە لەگەڵیان ھاتووینەو، لەوانیش بپرسی .

۱۶ - ﴿ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾، دڵنیاش بە ئیمە لە راستانین، واتە: ھیچ

گومانەت لەو ھەدا نەبێ کە راست دەکەین، بۆیەش وایان گوتو، چونکە پێشتر درۆیان لەگەڵ بابیان کردو، بۆیە پێویست بەو بوو کە زۆر داوکی بۆ بکەن، زۆر بۆی جەخت بکەنەو، تاکو متمانەیان پێ بکات .

دیاره نهم نایه‌ته نهوهی لیومرده‌گیری که هر کاتیک مرؤف له‌سهر هه‌ق بوو، زانیشی که گومانی خرابی پی دهردری، مافی خویه‌تی که لایه‌نی به‌رانبه‌ر دنیا بکاته‌وهو چون قه‌ناعه‌تی دی، نهو شیوازه به‌کاربینی، نه‌گهر سویندی بؤ بخوا، نه‌گهر بلئ: فهرموو پرسیار بکه‌و بی منه‌تی بکات، بؤ نهوهی دنیا‌بی و دل له دل‌دان و دوو دلئی نه‌مینئ .

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م : تۆمه‌تبار کردنی یه‌عقوب بؤ کوره‌کانی، و، راگه‌یانندی

نهوه که خؤراگریه‌کی جوانی ده‌بی، و، ئومیده‌وار بوونی به‌ دینه‌وهی کوره‌کانی، پی شاد بوونه‌وه‌یان، و، دهروو لیکرانه‌وهی له‌لایه‌ن خوی به‌ به‌زه‌بیه‌وه :

وه‌ک خوا فهرموویه‌تی: ﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ﴾ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

شیکردنه‌وه‌س نهم نایه‌ته له چوار برکه‌دا

(۱) - ﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ﴾، یه‌عقوب رضی‌الله‌عنہ گوتی: به‌ئکو

نه‌فسه‌کانتان کاریکیان بؤ رازاندنه‌وهو بؤ ئاسان کردوون، ئیوه‌ش نه‌نجامتان داوه، نایا نهو کاره چی بووه؟ یه‌عقوب رضی‌الله‌عنہ ههر گومانی پی بردوون، نه‌گهرنا نازانی جییان کردوه، به‌لام به‌ قیاس له‌سهر نهوه که کاتی خوی خیانه‌تیان به‌ یوسف کردوه، یوسفیان خستۆته بیره‌وهو گوتیان: گورگ خواردووویه‌تی و راستیشیان نه‌کرد بوو، ئنجا به‌ قیاس له‌سهر نهوه، هه‌قی بووه که گومانی خرابیان پی به‌ری، گوتراوه: (ههر که‌س کراسیکی پیسی دراند، سه‌دی پاکی پیوه ده‌چن)، بابای گه‌زراو، نه‌گهر گومانی خراب به‌ری به‌ ته‌ره‌فی به‌رانبه‌ری که گه‌زتووویه‌تی و فیلی لیکرده، ناهه‌قی نیه، وه‌ک ده‌ئئ: (نه‌گهر جاریک هه‌لتخه‌له‌تاندم خوا بتگری، نه‌گهر دووجار هه‌لتخه‌له‌تاندم خوا بمگری)، یانی: جاری دووه‌م ده‌بی وریا بی .

ھەئبەتە ئەوھە كە برا گەورەكەيان ئاوا رېنەماييان دەكاتو ئامۇژگارىيان دەكات: بچنەوھە لای بابتان و ئاواي پې بلىن، و ئاواي پې بلىن، ئەوھە ھەمووي پېچراوھتەوھە و قرتىنراوھ، چونكە بە سىاق و سەلىقە ديارە، واتە: كورەكان چوونەوھە بۇ لای بابيان، ھەموو شتەكەيان بۇ گېرپايەوھە و جوان بۇيان روون كردهوھە، ئنجا ئەوېش گوتى: بەلكو نەفسەكانتان شتىكىيان بۇ رازاندوونەوھە، واتە: گومانى خراپى پې بردوون، كە ئيوھە شتىكتان بەسەر كورەكەم ھىناوھە، بە پالئەرو ھاندەرى بوغزو غەرمەزىك، كە لە نەفسەوھە ھەئدەقولى .

ئنجە ھەرچەندە گومانە خراپەكەي يەعقوب عليه السلام ليرەدا نەپىپىكاوھ ليرەدا، بەلام گوناھبارىش نىە، چونكە پىشتەر لەو جوۆرە كارانەى لى بينيون، ھەئبەتە خىواي پەرومردگار تەنبا باسى يوسوفمان بۇ دەكات كە خستوويانەتە چالەوھە، بەلام وەك پياو چاكان دەلئىن: كەسىك خراپەيەكت لە لای بينى، بزانه كە دەستە خوشكى دىكەشى لەلا ھەن، وە كەسىك چاكەيەكت تىدا بينى، بزانه دەستە خوشكى دىكەشى لەلا ھەن، واتە: كەسىك كە چاكەيەكت لى بينى، بزانه كە چاكەي دىكەشى ھەن، و، كەسىكىش خراپەيەكت لى بينى، بزانه خراپەي دىكەش ھەن، يەعقوب عليه السلام ىش كورەكانى چاك ناسيووھە ئەو كورپانە خراپەكەيان ھەر ئەوھە نەبووھە، كە يوسوفيان خستوتە بىرەوھە، ديارە ھەئەي دىكە و كەم و كورپى دىكەشىيان ھەر بووھە، ئىدى بە قىياس لەسەر ھەموو ئەو شتانە، گوتوويەتى: ئيوھە نەفسەكانتان شتىكى بۇ جوان كردوون و ئەنجامتانداوھە .

ئەدى ئايا ھەئوئىستى چىيە ؟

(۲) - ﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾، خۇراگرىەكى جوان، ھەئوئىستەمە. واتە: (شانى صَبْرٌ جَمِيلٌ، أَوْ صَبْرٌ جَمِيلٌ أُولَى بِي)، (شانى)، دەبىتە (مُبتدأ)، (صَبْرٌ جَمِيلٌ)، دەبىتە (خَبْر)كەي، واتە: ھەئوئىستى من، حالى من برىتتە لە خۇراگرى، جوان، ياخود خۇراگرىەكى جوان، بۇ من شايستەترە .

(۳) - ﴿ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ﴾، نىزىكە خوا ھەموويانەم بۇ بىنئتەوھە، تىكراو وىكرا بە دىداريان شاد بىمەوھە و پىك شادبىنەوھە، ئيماندار

دهبی همیشه گهشبین و هیوادار بی، به رحمتی خواو، هیچ کات دست له بچی ئومید بهرنه‌دا .

(۴) - ﴿ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾، بیگومان هر خوا زانی کاربه‌جییه، واته: خوا زانیه هموو شته‌گان دزمانی، کاربه‌جیشه دزمانی چون کاره‌گانی خوئی ده‌کا ؟

لیرده‌دا که ده‌ئی: ﴿ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً ﴾، خاومنی (محاسن التاویل)^(۱) ده‌ئی: (قَالَ الزَّمْخَشَرِيُّ: أَرَدْتُمُوهُ وَإِلَّا فَمَا أَدْرَى ذَلِكَ الرَّجُلُ، أَنَّ السَّارِقَ يُؤْخَذُ بِسَرِقَتِهِ، لَوْلَا فَتَوَاكُمُ وَتَعْلِيمُكُمْ)، واته: (زَمَخْشَرِي) گوتوو یه‌تی: نه‌وه کاریک بوو هر خوٚتان ویستتان بیکن، نه‌گه‌رنا نه‌و پیاوه چوئی زانی که بابای دز به‌هوئی دزیه‌که‌یه‌وه، ده‌گریته کویله‌و ده‌گیری، نه‌گه‌ر نیوه فه‌تواتان بو نه‌دابایه‌و فیرتان نه‌کردبایه‌و ؟

واته : دیاره نیوه پیشی که‌وتوون، بوئه نه‌و برپاره‌ی به‌سه‌ر بنیامیندا جیبه‌جی کردوه، که‌واته: هر چون بی شته‌که‌سه‌ری نیوه ده‌گریته‌وه .

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م : روو وهر گپیرانی یه‌عقوب علیه‌السلام له کوره‌کانی و یادکردنه‌وه‌ی یوسف علیه‌السلام و چاو سپی هه‌لگه‌رانی له خه‌مان و خه‌فه‌تخان بوونی :

وهك خوا فه‌رموو یه‌تی: ﴿ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى يُونُسَ وَأُيُتِّبَتْ

عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴾

شیکردنه‌وه‌س نه‌م نایه‌ته له چوار برگه‌دا

(۱) - ﴿ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ ﴾، کاتیک یه‌عقوب علیه‌السلام نه‌و هه‌واله‌ی بنیامینی کورپی بیست له کوره‌کانی، نه‌و فسانه‌ی پیشی کردن، ئنجا رووی لی وهر گپیران.

واتە: وَهَكَذَا جَوْنُ كَهَسَيْكَ لَه كَهَسَيْكَ تَووْرَه دَهْبِي وَ لِيِي بَه گَلَهِيِيَه، رَووِي لِي وَ مَرْدَه گِيْرِي وَ رَوو لَهوْلا دَهكَات، ئَهوِيش رَووِي لِي وَ مَچَه رَخَانْدَن .

(۲) - ﴿ وَقَالَ يَأْسَفِي عَلَى يُوْسَفَ ﴾، هَه رَوو مَها گوتى: ئَهى خَهفَه تى زُوْرَم لَه سَه ر يوسوف !

(الْأَيْفُ بَدَلٌ مِنْ يَاءِ الْمُتَكَلِّمِ لِلتَّخْفِيفِ)، لَه جِيَاتى بَه رَموِي: (يَا أَسْفِي)، گوتوويَه تى: (يَأْسَفِي) تاكو سووكتَر بِي لَه سَه ر زَمَان .

هَه نَدِيكِيش گوتوويَانَه: (يَأْسَفِي)، بُو (نُدْبَه) يَه، بَه لَام هَا يَه كَهى (ه)، قَرْتِي نَرَاوَه، (وَا مُحَمَّادَه)، يَانى: ئَهى مَوحَه مَه د! لَه فَرِيَام وَ مَرَه، (يَأْسَفِي)، يَانى: ئَهى داخ وَ خَهفَه تَه كَه م لَه سَه ر يوسوف، وَ مَرَه، ئِيَسْتَا كَاتِيَه تى زُوْر خَهفَه تَان بَخُوْم .

دِيَارَه دووبارَه باسكردنَه و هى يوسوف ﷺ، بَه لَكُو هَه مِيشَه لَه يَادى بووه، بَه لَام لِيْرَه كَه باسَى دَهكَات، لَه بَه ر دوو هُوْكَارَان بووه :

بَه كَه م : يوسوف ﷺ هِيچ سُوْرَاخى نَه بووه وَ شوِيْن بَزَر بووه، نَه يَزَانِيوَه لَه كُوِيَه؟ ئِيَسْتَا كُوْرَه كَانى دى دَه زَانى : هَه ر جى بِنِيَامِيْنَه، كَرَاوْمَتَه كُوِيْلَه لَه لَآى عَه زِي زى مِي سِر، لَه بَه رَانبَه ر ئَهو دَا كَه ئَهو بِيَوَانَه يَه لَه بارَه كَه يِدَا دُوْز رَاوْمَتَه و ه، كُوْرَه گَه و رَه كَه شى دَه زَانى كَه بُوْخُوْى نَه هَاتُوْتَه و ه، لَه بَه ر ئَهو هى چَاو و رَووِي نِيَه بِيْتَه و ه، بَه لَام يوسوف بِي سَه ر و سُوْرَاخَه .

دووه م : ئَهو مِيَه كَه شوِيْن بَزَر بوونى يوسوف، كَان گَاى هَه مَو و خَه م وَ خَهفَه تَه كَانى دِي كَهى يَه عَقُوْب ﷺ بووه، ئَه گَه ر يوسوف وَ ن نَه بوو بايَه، دَوَايى ئَهوَانَه بِنِيَامِيْنِيَان نَه دَه مَبْرَد بُو ئَهو و، بِنِيَامِيْن نَه دَه كَرَايَه كُوِيْلَه وَ ئَهو بَه لَآيَهى بَه سَه ر نَه دَه هَات، دَوَايى كُوْرَه گَه و رَه كَه شى بَه و دَه رَدَه نَه دَه چَو و، كَه رَووِي نَه بِي بِيْتَه و ه لَآى بابى .

(۳) - ﴿ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ ﴾، نُنْجَا (يَه عَقُوْب) چَاوَه كَانى سَبِي

هَه نَكَه رَان لَه خَه م وَ پَه زَارَه، (الْحُزْنِ)، خَه مِي كَه پَه يَوْمَنْدِي بَه رَابَر دُو و ه و ه

هەمیه، واتە: شَتِيكْ كە لە رابردوودا لە دەست چوو، بۆچی دەفەرموی:

﴿ وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ ﴾، چاوەکانی سپی هەلگەران؟ چونکە دیارە زۆر گریان دەبێتە مایە زیان گەیاندن بە چاو، بە تاییبەتی زۆر گریانی بە خەم و پەژارەوه .

٤ - ﴿ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴾، سەرەنجام یەعقووب (كَظِيمٌ) بوو، (كَظِيمٌ)، (ای

مَمْلُوءٌ مِنَ الْغَيْظِ مِنْ أَوْلَادِهِ، فَعِيلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ)، یانی: پڕ بوو بوو لە

تووڕمیی و پەستی لە کورەکانی، کەواتە: لێرەدا (كَظِيمٌ)، (فَعِيلٌ) ی بە

مانای (مَفْعُول) ه، واتە: (مَكْظُوم)، واتە: پڕ بوو لە تووڕمیی (غَيْظ) .

دەشگونجی (كَظِيمٌ)، هەر (فَعِيلٌ) ی بە مانای (فَاعِل) بێ، (أَي شَدِيدِ

التَّوَجُّعِ لِلْغَيْظِ أَوْ الْحُزْنِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَشْكُهُ إِلَى أَحَدٍ)، یاخود زۆری خەفەمت

خوارد، زۆری پەژارە لە دلی خۆیدا جێ کردووه، چونکە سکاڵای بۆ لای کەس

نەکرد .

كورتە بائىك لە بارەى گريانە وە،

بەھوى خەم و پەژارە وە

لېرەدا توپز مەروانى قورئان باسى ئەو ميان کردوہ: ئايا دەگونجى ئىنسان
 كە شتىكى دنيایى بەسەر دى، خەم و پەژارە مەك پرووى تیدەكات، ببیتە
 ھۆى زۆر خەفەت خواردنى، پالى پىوہ بنى بگری ؟

بەلام ئەوہ شتىكى زۆر ئاسايە، يانى: نەدەبوو زۆر لە خوڤيانى بکەن بە
 نيشكال، بلین: چۆن يەعقوب كە پىغەمبەرى خوايە ﷺ، دەبى بگری؟!
 چونكە پىغەمبەرانىش ھەر بەشەرن، گەورەيى پىغەمبەران لەوہ دايە كە
 بەشەر بوون، ئەوانىش وەك خەلك ھەموو ھەست و نەستەكانى ديكەى
 بەشەريان ھەبوون: توورە بوون، رازى بوون، ئازاريان پىگەشتوہ، خەويان
 ھاتوہ، نارەحەت بوون، ماندوو بوون، يانى: ھەموو ئەو شتانەى كە بەسەر
 بەشەران ھاتوون، بەسەر وانىش ھاتوون، بەلام پىغەمبەران (عليهم الصلاة
 والسلام) لەگەل ئەوہشدا كە ئەو شتانەى بەسەر خەلكى ھاتوون، بەسەريان
 ھاتوون، لە شيرازەى شەرىعەت دەر نەچوون و، ھەميشە پەيوەنديان لەگەل
 خوای پەرومردگاردا، پەيوەندى دۆستانە و دۆسوزانە بووہو، بەندەيەكى
 راست و ساغ بوون، جياوازيى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ئەوہ
 بووہ، ئەگەر نا و مەبى ئەوان دلان نەبوو بىو، خەفەتيان نەخوارد بىو،
 ئازاريان بى نەگەشتى بىو، خەويان نەھاتى بىو، سەرمايان نەبوو بىو،
 گەرمايان نەبوو بىو، سەريان نەئيشا بىو، نارەحەت نەبوو بن! ئەگەر وا
 بووايە، ئەو كاتە ئازايەتى نەبوو بۆ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)
 كە لە خەلكى ديكە خۆراگەرتەرن .

لهوباروه نهم دوو فهرموودمیه نامازه پی دهکهن:

یهک : { بکی رسول الله ﷺ علی ولده ابراهیم، وقال: إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ، وَالْقَلْبُ يَحْزَنُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ، يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ }
{ أخرجه البخاري برقم: (۶۹۲)، ومسلم برقم: (۶۲) . }

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ لهسر نیبراهیمی کوری گریا، که وفاتی کرد، { دیاره پارچه له بووه، پهنگه پینج، شهش ساله بووبی } و. فهرمووی: چاو فرمیسکی لیدیو، دل خه مبار دمبن، به لام نیمه هر نهوه ده لیین: که پهرومردگارمان لئی رازییهو، نیمه نهی نیبراهیم! به هوی جیابوونهوی تووه، دلتهنگو خه مبارین .

دوو : { عن عبد الله بن عمر، قال: اشتكى سعد بن عبادة شكوى له، فأتاه النبي ﷺ، يعوده، مع عبد الرحمن بن عوف، وسعد بن أبي وقاص، وعبد الله بن مسعود، فلما دخل عليه، فوجده في غاشية أهله، فقال: قد قضى قالوا: لا يا رسول الله، فبكى النبي ﷺ فلما رأى القوم بكاء النبي ﷺ بكوا، فقال: ألا تسمعون، إن الله لا يعذب بدمع العين ولا بحزن القلب. ولكن يعذب بهذا وأشار إلى لسانه، أو يرحم } { أخرجه البخاري برقم: (۹۲۴)، ومسلم برقم: (۱۲۴۲) . }

واته: سهعدی کوری عوباده نهساغ بوو پیغه مبهریش ﷺ لهگهل (عبدالرحمن بن عوف) و (سعد بن أبي وقاص) و (عبدالله بن مسعود) و سهردانی کرد، که چوو قهرهبالغیی خرمو کهسی به دهورهوه بوو. فهرمووی: تهواو بووه؟ گوتیان: نه خیر نهی پیغه مبهری خوا ! ننج پیغه مبهر ﷺ گریا و کاتیک خه لکه که گریانی پیغه مبهریان بینی. گریان، پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: بیگومان خوا به هوی فرمیسکی چاوو به هوی پهزارهی دلتهوه، خه لک سزا نادات، به لکو به هوی نه مهود سزایان ددها، نامازمشی کرد به زمانی، یاخود به زمیی پیاندا دی .

نهگهر زمانه کهی له کاتی به لاو موصیبهتو نارهحه تییدا به خرابه بگهرئو، سکالا بو لای غهیری خوا بکاتو ناشوکری بکات، نهوه خوا سزای

دهدات، به لأم نه گهر زمانه که ی به چاکه بگه پئی، و، بگه پئیته وه بؤ لای خوا، بلئ: ههرچی به سهرم بی، لهو رووه وه که له لایهن خواوهیه، خوایه! من رازیم بهندهی تو، چونم تاقی ده که یه وه رازیم، نه وه خوا به زمیی پیدادی، وه که له فهرموودیه کی صه حیح دا هاتوه که پیشتریش هی ناومانه:

{ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ } { أخرجه الترمذي برقم: (۲۳۹۶)، وقال: حسن غريب، وابن ماجه برقم: (۴۰۳۱)، والبيهقي في شعب الإيمان برقم: (۹۷۸۲) عن أنس بن مالك } .

واته: ههر کاتیک خوا کومه لئکی خوشویستن تاقیان ده کاته وه، ننجنا ههر که سیک رازی بوو، خوا لئی رازیه وه، ههر که سیک تووره بوو، توورمیی خوی دیته سه ری .

دهرباره ی چاو سپی هه لگه ران، له نه نجامی خه مو خه فهتو گریانو نارچه تی دا، (د. محمد راتب النابلسی) له تهفسیره که ی خویدا، ده لئ:

{ وَأما ابيضاضُ العين، فهو المرض الذي سماه علماء الطب: (داءُ الزرق) فالقرنية مادة شفافة تتعدى بالحلول، وحينما يرتفع ضغط الدم بسبب اجتماع الهم، تضطرب الأوعية الشعرية في العين وتصبح القرنية الشفافة ظلامية بيضاء وتعيق الرؤية، فيصاب الإنسان بالعمى بسبب الحزن }^(۱) .

واته: چاو سپی هه لگه ران، نه خوشییه که زانایانی پزیشکی پی ده لئین: (داءُ الزرق)، واته: دهری شین هه لگه ران، چونکه (قرنية)، گلینه ی چاو، مادده یه کی روونه که به جوړه مادده یه که له به دهندا (که ده چیته نیو چاووه) ده ری، جا کاتیک فشاری خوین بهرز ده بیته وه به هو ی خه مو دل نارچه تیه وه نهو مولوولانه ی که نهو خوړاکه یان لیوه ده چی به ره مو چاو (نه وانیه له چاودا هه ن) نه وانیه حالته ی ناسایان نامینو، گلینه ی چاو له جیاتی روونیی تاریکدا دی و سپی هه لده گه ری، نه وه ش ده بیته هو ی نه وه که نینسان نه بینو، نینسان به هو ی نه وه وه (به هو ی خه مو په ژاره وه) تووشی کویری دی .

(۱) (التفسير النابلسي) ج ۴، ص ۵۳۲.

مەسەلەى چوارەم : گلهیى كردنى كۆرەكانى بەعقووب لە بابیان، كە ھەر

یادی یوسف دەكات، ھەتا نەخۆش و كەنەفت دەبێ، یاخود دەفەوتی :

وهك خوا دەفەرموی: ﴿ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُوْا تَذَكَّرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ
حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴾

شیکردنەوهى نەم نایه‌تە لە سەن بڕگەدا

(۱) - ﴿ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُوْا تَذَكَّرُ يُوْسُفَ ﴾، گوتیان: بە خوا تو ھەر بەردەوام باسى یوسف دەكەى، یادى یوسف دەكەى .

(تَفْتُوْا)، (لَا تَفْتُوْا)، (تَفْتُوْا تَذَكَّرُ يُوْسُفَ)، یانى : (لَا تَفْتُوْا تَذَكَّرُ يُوْسُفَ)، واتە: تو واز ناھێنى، ھەر باسى یوسف دەكەى .

(۲) - ﴿ حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا ﴾، ھەتاكو زۆر نەخۆش دەبى .

(حَرَضٌ: مَصْدَرٌ، هُوَ شِدَّةُ الْمَرَضِ الْمُشْفِي عَلَى الْهَلَاكِ: أَي بَالِيًا لَا شُعُورَ لَكَ)، وشەى (حَرَضٌ) چاوگە، مەبەستیش پێى نەخۆشییەكە نیزیكە ئینسان بەریتە سەر كەنارى فەوتان، واتە: وات لیدی شپرو كەنەفت دەبىو، ھەست و ناگات لە خۆت نامێنى .

(۳) - ﴿ اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴾، یاخود لە فەوتوان دەبى، واتە: لە پەل و پۆ دەكەوى و دەمرى .

مەبەستیان پەرۆشیی دەربڕین و سەرزەنشت كردن و گلهیى بووه، ھەموویان پێكەوه، چونكە ئەو قسەیه كە ئەوان بەرانبەر بە بابیان كردوویانە، ھەم جوړیك لە دلسۆزیی و پەرۆشیی پێوه دیارە، ھەم گلهیى و سەرزەنشتى پێود دیارە، واتە: ھەردوو شتەكە بە تێكەڵی دیارن: لە لایەكەوه گلهیى لێدەكەن .

که بۆچی هیئنده باسی یوسوف ده‌گهی، که بیگومان تا نه و کاته‌ش بوغزو خه‌رمزو حه‌سه‌دیان به‌رانبه‌ر به یوسوف هه‌ر هه‌بووه .

ننجا که ده‌لین: تو به‌رده‌وام دمبی له‌سه‌ر باسکردنی یوسوف، تا‌کو زور نه‌خۆش و که‌نه‌فت دمبی، یاخود دمفه‌وتیی، گله‌یی لیده‌که‌ن که شتیک بکات، ببیته هۆی زور نه‌خۆش و که‌نه‌فت بوونی، یاخود فه‌وتانی، که‌واته: نه و قسه‌یان له به‌زمیی و سۆزو په‌رۆشه‌ومیه .

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م : راگه‌یانندی به‌عقوب که سکا‌لای خه‌م و په‌ژاره‌ی

خۆی، ته‌نیا له‌لای خوا ده‌کاتو، ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یزانی له‌ خواوه، کوره‌کانی نایزانن :

وهك خوا دمفه‌رموی: ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ

اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

شیک‌کردنه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته له دوو بېرگه‌دا

(۱) - ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴾، (به‌عقوب) گوتی: بیگومان من ته‌نیا سکا‌لای (بَث و حُزْن)ی خۆم ته‌نیا بو‌لای خوا دمبه‌م .

پیشتر باس‌مان کرد (شکوی)، به کوردیی سکا‌لایه، (بَث)یش، بریتیه له خه‌میکی زورو دلته‌نگه‌بیه‌کی زور، (البَث: الهمُّ الشدید، وَهُوَ التَّفْکِیْرُ فِي الشَّيْءِ الْمُسِيءِ)، بیک‌کردنه‌ومیه له شتیکی خراب، شتیک که خراپت بکا، دلته‌نگت بکات .

به‌لام (حُزْن)، (الحُزْنُ: الأَسْفُ عَلَى الْفَائِتِ)، بریتیه له خه‌فه‌تو په‌ژاره‌دار بوون بو شتیکی رابردوو .

که‌واته: خه‌فه‌تی زور، بو‌یه ناوی لی‌نراوه (بَث)، که (بَث)، یانی: بلا‌و‌کردنه‌وه، (بَثُّهُ یَبِثُّهُ یعنی: نَشْرَهُ یَنْشُرُهُ، أَوْ فَرَّقَهُ یُفَرِّقُهُ)، چونکه

خاومنهگەى، خاومنى ئەو خەفەتە زۆرە، ھىج جارى نىيە، ھەر دەبىئ باسى بىكات، بەلام يەعقوبوب عليه السلام دەلى: من ئەو خەمە زۆرەى خۇم كە ئىستا ھەمە، سكا لاىيەگەى دەبەمە لاي خوا، بۇ خواى باس دەكەم، ھەر وھما پەزارەو دلتەنگىيەگەى خۇشم، كە پەيۈمىدىي بە رابردوۋوھە ھەيە، ئەۋىش ھەر سكا لاىيەگەى دەبەمە لاي خوا، واتە: خەمەگەى ئىستامو پەزارەگەى رابردوۋوم، ھەردوۋوكىيان سكا لاىيەگەىيان تەنيا دەبەمە لاي خوا، چونكە ﴿ إِنَّمَا ﴾ (أَدَاةُ الْحَضَرِ وَالْإِثْبَاتِ) ە، ئامرازى كورتەھلەينان و چەسپاندنە.

(۲) - ﴿ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾، لە خواۋەش شتىك دىزانم، كە ئىۋە نايزانن، كە مەبەستى ئەۋمىيە، خوا لە پىئى ئىلھام و ھىيەۋە، جۇرىك لەبەر چاۋروۋونىي داۋە بە يەعقوبوب عليه السلام، كە ھەم يوسوفىش دەبىنيەۋە، ھەم بىنيامىنىش و ھەم ئەو كورەى دىكەشتو، ئەو بە لاىيە كۇتاييەكى ھەيە، ۋەك خوا دەفەر موى: ﴿ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴾ ۳۸ الرعد، واتە: ھەموو شتىك ھەموو كاتىكى دىبارىبىكراۋو نووسىنىكى ھەيە، يانى: كاتىكى ھەيە لىي كۇتايى دى .

بىگومان خوا عليه السلام ھەر لە سەرمتاۋە بەر چاۋروۋونىيەكى داۋە بە يەعقوبوب عليه السلام، ئىنجا بىگومان ئەو بەرچاۋ روۋنىي پىدانەى خوا، بۇ يەعقوبوب عليه السلام، بۇ بەندەكانى، دىكەشى زۆر ھاۋكارو يارمەتيدەريان دەبىئ، كە خۇ پراگرىن لە بەرانبەر بە لاۋ گرفتەكاندا، چونكە بەرچاۋيان روۋنە، ھەئبەتە بەرچاۋ روۋنىي پەھا، ھەر ئەۋمىيە كە نىنسان لە قىيامەتدا پاداشتى ئەو خەم و نارەھەتتىيانەى خۇى دەبىنىتەۋە، ئەۋمىيان مسۆگەرە، بەلام جارى واىە خوا عليه السلام ھەر لە دىنياشدا، جۇرىك لە بەرچاۋروۋونىي دەدا بە ھەندىك لە بەندەكانى. كە ھەر لە دىنياشدا، ئەو خەمەى كە تۇ ئىستا تىيداي و، ئەو ھەۋرازەى تۇ ئىستا بە بەرىيەۋەى، كاتىك دى، لىي دەربازو رزگار دەبىئ، ئەۋەش زۆر يارمەتيدەرى مۇفە كە پراۋستاۋو خۇراگر بىئو بە چۇكدا نەيمت .

مەسەلەى شەشەم و كوتایى : ئامۆژگارىی كردنى یەعقوب بۆ كۆرەكانى،

كە بچن بە دواى یوسوفو براىەكەى دا بگەرێن، لێیان بخەفتین، و، لە بەزەبى و دەرووى خێرى خوا نائومێد نەبن :

وهك خوا فەرمووێتەتى : ﴿ يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيِسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٧﴾ .

توێژینهوهى نەم نایەتە لە چوار بەرگەدا

(۱) - ﴿ يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا ﴾، ئەى كۆرەكانەم ! بپۆن، بۆ كۆى بچن؟ یانى: (اذهَبوا إلى مصر)، بچنەوه بۆ میسر، بچنەوه بۆ ئەو وڵاتەى هەر سێ كۆرەكانى لى گرفتار بوون، دیارە یەعقوب عليه السلام گومانىكى زالى بووه، یان ڕەنگە لەلایەن خواوه دلتیا كرابیتەوه، كە یوسوفیش هەر لە میسرە، بۆیە دەلى: ﴿ يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ ﴾، ننجایان گومانىكى زالى بووه، یاخود خوا دلتیای كردۆتەوه كە یوسوفیش هەر لە میسرە ماوه .

(۲) - ﴿ فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ ﴾، بخەفتین، بگەرێن بە دواى یوسوفو براىەكەى دا .

(التحسس: شدة الطلب والتعرف، وهو أعم من التجسس، فهو تطلب مع اختفاء ونسب)، (تحسس)، بریتیه لە زۆر بەدواى شتىكدا گەران، هەولدان بۆ دۆزینەوهى، بەلام (تحسس)، گشتیتره لە (تجسس)، چونكە (تجسس) بریتیه لەوهى كە نینسان لە كاتى پەنهان دا، بە شیوهیهكى پەنهان و پەنامەكى لە شتىك بگەرئ، بەلام (تحسس)، گشتیه، چ بە پەنامەكى، چ بە ئاشكرا .

هەلبەتە بۆیە باسی برا گەورەکەیان ناکات، چونکە ئەو بۆ خۆی نەهاتۆتەووە لە میسرەو، دەزانن ئەووە لەوئ ماوەو سەرمنجای ديارەو، بۆ خۆی نەگەرپاوتەووە، بۆیە یەعقوب عليه السلام باسی کورپە گەورەکەیی ناکات .

(۳) - ﴿ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ﴾، لە بەزمیی خواش، لە دەرووی خیری خوا، نائومید مەبن .

(رَوْحِ اللَّهِ): (الرَّوْحُ: النَّفْسُ، وَاسْتُعِيرَ لِكَشْفِ الْكُرْبِ، لِأَنَّ الْكُرْبَ وَالْهَمَّ يُطْلَقُ عَلَيْهِمَا الْعَمُّ وَضَيْقُ النَّفْسِ وَضَيْقُ الصَّدْرِ، وَمِنْهُ قَوْلُهُمْ: تَنَفَّسَ الصَّبْحُ، إِذَا زَالَتْ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ)، واتە: (رَوْح) بە مانای هەناسەدانەو، خوازراوتەووە بۆ لاجوونی خەمو خەفەتو دەروو لیکرانەووە، چونکە خەفەتو دل ناپەختیی، وشەیی (غم)یان بۆ بەگاردیو، وشەیی تەنگەنەفەسیو، سینه تەنگییو تەنگە نەفەسییان بۆ بەگاردی، ئنجا (رَوْح)، بریتیە لە هەناسەدان، (چونکە نینسان بەچی دلی تەنگ دەبیو پشوووی سوار دەبیو؟ بیگومان بە هۆی کەمی هەواوە، کە مەجالیی نیە هەناسە هەلکیشی، بەلام کە هەناسەیی هەلکیشا، کە ئۆکسجینە، ئەو کاتە جوړیک لە فەراحنایی بۆ دئی، ئەگەر پیشی سینهیی هاتۆتەووە یەکو پشوووی سوار بوو، ئنجا دلی دەکریتەووەو سینهیی گوشاد دەبیو)، یاخود مەبەست لە (رَوْح)، بەزمیی خوایە، چونکە بەزمیی خوا هۆکارە بۆ ئاسوودمیی مرۆفەو فەراحنایی هاتن بۆ مرۆفە، بۆیە توێژمەرەوانی قورئان وشەیی (رَوْح)یان بە دەرووی خیر، یان بە بەزمیی خوا، لیک داوتەووە، کە لە ئەسڵدا وشەیی (رَوْح)، یانی نەفەس کیشان و هەناسە هەلمزین .

(۴) - ﴿ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْكُفْرُونَ ﴾، بیگومان هیچکەس لە دەرووی خیری خواو فەراحنایی خواو لە بەزمیی خوا، نائومید نابیی، بیجگە لە کۆمەلای کافران، چونکە ئیماندار خوای پەرورەدگار دەناسی، کە خاومنی بەزمییو کەرەمی بیسنووورو لوتفەو بەخششی بیسنووورە، بۆیە هەرگیز نائومید نابیی، دەستی لە هەموو پچکان نابریو، قەت پئی وانیه

كە لە ژێر درەختیکە هیچ گەلای پێوە نین ! ئەوانەى كە نائومێد دەبن لە بەزمیی خوا، لەبەر ئەوەیە كە خوا نانسەن، هەر كەسێك خوا بناسێ، دەزانێ كە سێفەتەكانی خوا، چ بەزمیی خوا، چ زانیاریی خوا، چ حیکمەتی خوا، چ دەستەلاتی خوا، چ كەرەم و بەخششی خوا، سنووری نیه، ئنجا كە سنووری نیه، یانی: بەشی هەموو كەسو هەموو شتێك دەكاتو، بەشی هەموو حالان دەكات، ﷻ خوا لە بەزمیی و بەخشش و كەرەمی بیسنووری خۆی زیاترمان پێ بدات.

خوایە ! هەمیشە بە رحمەتی خۆتەوه بمانزینەو، هەمیشە بە كەرەمو سۆزو بەزمیی خۆت، مامە ئەمان لەگەڵدا بكەو، بە خراپەو بە كردهو خراپەكانی ئێمە، لەگەڵ ئێمەدا مامە ئە مەكە.

ئیدی بەو شیومیە یەعقوب عليه السلام : ئامۆزگاریی كورەكانی دەكات، كە بچن خەفتان بكەن لە یوسوفو لە براپەكەى و سۆراخیان بكەن، كە لە دەرسی داها توودا ، ئاكامی ئەو سۆراخ كردن و لێ خەفتانەمان بۆ دەردهكەوێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسى سىزدىمىم

پىئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئالقهى دواز دەمىمى زنجىرى بەسەرھاتى يوسوفى تىدايەو، لە يازدە (۱۱) ئايەت پىك دى، ئايەتكەنى: (۸۸ تاكو ۹۸)، لەو يازدە ئايەتەدا: باسى چوونەوھى كورەكانى يەعقوب عليه السلام بۇ مىسر، بۇ جارى سىيەم كراو، كە بۇ ئازووخە چوو بوونو، بە دەستمايەھكى خرابو كەم و كورتەوھ چوو بوون، يوسوف عليه السلام خۇييان پى دەناسىنىو، نەرمە گلەيەكيشيان لىدەكاتو، ئەوانىش پۇزشى بۇ دىننەوھو، دان بە ھەلەى خۇياندا دىنن، ئەوئىش دەئى: گلەبىتان لىئاكەم لەمرۇ بە دواوھو، خواش لىتان ببوورى .

دوايى كراسەكەى خۇييان دەداتى كە بۇ بابى بىەن، تاكو چاوى چاكىنەوھو، پىشيان دەئى: كە ھەموويان بىن بۇ مىسر، لەبەر ئەوھى لە ولاتى خۇيان گرانىو قاتو قىرى بووھ.

پاشان بابيان لە دوورەوھ بۇنى كراسەكەى يوسوف دەكات، بەلام كورەكانى رەخنەى لى دەگرن، كە تۇ ھەر لە بە ھەلەداچوونى پىشوووت داي، بەلام كە مزگىنىيدەر دىو، كراسەكەى يوسوف بەسەر دەموچاوى يەعقوبىدا دەدا، يەكسەر چاوەكانى چاك دەبنەوھو، كورەكانىشى داواى لىبوردنى لى دەكەن، داواشى لىدەكەن كە داواى لىبوردنىان لە خوا بۇ بكات، ئەوئىش گفتمان پى دەدات كە لە گاتى گونجاودا، داواى لىبوردنىان لە خوا بۇ دەكات، چونكە خوا خاومنى ئەوپەزى لىبوردىمىو مېھربانىيە .

﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّلَةٍ
فَأَوْفٍ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا
فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾ قَالُوا أَوَ تَكْ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا
يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ ءَاثَرَكِ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ
﴿۹۱﴾ قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ بِغَفْرِ اللَّهِ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۹۲﴾
أَذْهَبُوا بِقِمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۹۳﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا
أَنْ تُفِنْدُونِ ﴿۹۴﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿۹۵﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ
أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
﴿۹۶﴾ قَالُوا يَا بَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿۹۷﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ
رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۹۸﴾ ۞

ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان

{ ئىنجا كاتىك (براىەكانى يوسوف) لىى وه ژوور كەوتن، (چوونە ئەو شوئىنەى كە يوسوف تىيدا دادەنىشت بۇ سەرپەرشتىكىردنى فرۇشتن و پىوانى ئازووخە)، گوتيان: ئەى عەزىز! خۇمان و كەسوكارمان برسىەتىى و نەدارىيمان تووش بوو، دەستمايەيەكى كەم و نەويستراومان پىيە، دەسا بەتەواوىى ئازووخەمان بۇ بىپو، خىرمان پى بکە، بەدلىيىى خوا پاداشتى بەخشەران دەداتەوه ﴿۸۸﴾ (يوسوف) گوتى: ئايا دەزانن چىتان بەسەر يوسوف و براىەكەى هئنا، لە كاتىكدا كە ئىو، نەزان بوون! ﴿۸۹﴾ گوتيان: ئايا بەراستىى تۆى يوسوف؟ گوتى: من يوسوفم و ئەمەش براىەكەمە (بىيامىن) مسۆگەر خوا چاكەى لەگەلمان دا كرد، بە دلىيىى ھەر كەس پارىز بكات و خۇراگر بى، بىگومان خوا پاداشتى چاكەكاران نافەوتىنى ﴿۹۰﴾ گوتيان: بە خوا خوا تۆى بەسەرماندا ھەلبىزاردو، بىگومان ئىمە خرابەكار بووین ﴿۹۱﴾ (يوسوف) گوتى: ئەمرۆ (لەلايەن منەوه) ھىچ گلەيى و سەرزەنشتەن لەسەر نىە، خواش لىتان ببوورىو، ئەو بە بەزمىتىرىنى بە بەزەبىيانە ﴿۹۲﴾ ئەم كراسەم بىەن بەسەر رووى بابمى دا بدەن (كوپرىيەكەى نامىنىو) بىنا دەبىتەوهو، تىكراى كەسوكارتانم بۇ بىنن (بۇ مىسر) ﴿۹۳﴾ كاتىك كاروانەكە (لە سنوورى شار دەرچوو و) جىابو، بابيان گوتى: ئەگەر بە خەلەفاوم دانەنىن، بە دلىيىى من بوئى يوسوف دەكەم ﴿۹۴﴾ (خزم و كەسەكانى) گوتيان: بە خوا ھەر لە بە ھەلەدا چوونەكەى پىشوووت داى! ﴿۹۵﴾ ئىنجا كاتىك مزگىنى ھىن ھاتو كراسەكەى (يوسوفى) بەسەر دەموچاوى دادا، يەكسەر يەعقوب بىنا بو، گوتى: ئەدى پىم نەگوتن: شتىك لەلايەن خواو، دەزانم، كە ئىو نايزانن! ﴿۹۶﴾ گوتيان: ئەى بابى خۇمان! بىگومان ئىمە تاوانبار بووین، دەجا داواى لىبورنمان لە گوناھەكانمان (بۇ لە خوا) بکە ﴿۹۷﴾ گوتى: بە دلىيىى داواتان بۇ لە پەرومردگارم دەكەم، بە راستىى ئەو لىبور دەى بە بەزمىيە ﴿۹۸﴾ .

شیکردنه‌وهی هه‌ندیك له وشه‌کان

(مَسَّنَا): واته: تووشمان بوو، به‌سه‌رمان هات، (الْمَسُّ: يُقَالُ فِي كُلِّ مَا يَنَالُ الْإِنْسَانَ مِنْ أذىٍ)، وشه‌ی (مَسَّ) ی به‌کاردئ بو هه‌ر ئازاریک که تووشی مرؤف دئ، ﴿مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾، خوومان و مال و خیزانمان، یان خوومان و که‌سوکارمان زیانمان پی گه‌یشت، ئازارمان پی گه‌یشت، واته: ئازاری برسیه‌تی و نه‌داری و ته‌نگ ده‌ستی.

(وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَّةٍ): واته: به‌هایه‌کی، ده‌ستمایه‌یه‌کی نه‌ویستراومان هیناوه، (البضاعة: قِطْعَةٌ وَافِرَةٌ مِنَ الْمَالِ تُقْتَنَى لِلتَّجَارَةِ)، واته: (بضاعة) بریتیه له ئەندازمیه‌ک له مال و سامان که بو بازارگانی پی‌کردن هه‌لده‌گیری. (والتزجية: دَفْعُ الشَّيْءِ لِيَنسَاقَ)، (تَزْجِيَةٌ) بریتیه له پال پیوه‌نانی شتیک بو نه‌وه‌ی بروا، (المزجاة: القليلة التي لا يُرْغَبُ فِيهَا، فَكَأَنَّ صَاحِبَهَا يُزْجِيهَا أَي يَدْفَعُهَا بِكُلْفَةٍ لِيُقْبَلَ)، (مُزْجَاةٌ) شتیک که مو نه‌ویستراوه و خه‌لک ئارمزوی بو نیه، خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ر پالی پیوه‌ دهنی، بو نه‌وه‌ی و مرگیری .

(وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا): واته: خیرمان پی بکه، چاکه‌مان له‌گه‌ل دا بکه، (صَدَّقَ وَتَصَدَّقَ، الصَّدَقَةُ: مَا يُخْرَجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقَرْبَةِ)، (صَدَقَةٌ)، بریتیه له مال و سامانه‌ی که مرؤف به شیوه‌ی له خوا و منیزیک که وتنه‌وه، له مالی خو‌ی ده‌یبه‌خشی .

(ءَاثْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا): واته: خوا توی به‌سه‌ر ئیمه‌دا هه‌لبزاردوه، چونکه ده‌لی: (الإيثار: التَّفْضِيلُ بِالْعَطَاءِ)، (إيثار) نه‌وه‌یه که تو له به‌خشیندا، که‌سیک به‌سه‌ر که‌سیکدا هه‌لبزیری، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ﴿١٦﴾ له‌ا‌علی، واته: به‌لکو ئیوه ژیا‌نی دنیا به‌سه‌ر دوا‌رؤژدا هه‌لده‌بزیرن .

(لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ أَيُّومَ): واته: نائمه‌رو هیح گله‌یی و سه‌رزهنشتان له‌سه‌ر نیه‌و، لومه‌و سه‌رکونه‌ ناکرین، ده‌لن: (التَّثْرِبُ: التَّقْرِيعُ وَالتَّقْرِيرُ بِالدُّنْبِ، وَالتَّثْرِبُ: شَحْمَةُ رَقِيقَةٍ)، (تثرب)، بریتیه له‌به‌ر چاودادانه‌وه‌و سه‌رکونه‌ کردن و سه‌رزهنشت کردن، وابکه‌ی که که‌سی به‌رانبه‌ر دان به‌ه‌له‌که‌ی دابنی، وشه‌ی (ثرب) یش به‌ چه‌وریه‌کی ته‌نک ده‌گوتری .

(تَفْنِدُونَ): (التَّفْنِيدُ: نِسْبَةُ الْإِنْسَانِ إِلَى الْفَنَدِ وَهُوَ ضَعْفُ الرَّأْيِ)، (تفنید) بریتیه له‌وه که ئینسان پالبدریته لای (فند)، (فند) یش، بریتیه له‌وه که ئینسان رایه‌که‌ی بی‌هئیز بی، بو‌چوونه‌که‌ی بی‌هئیز بی، یان تیگه‌یشتنه‌که‌ی بی‌هئیز بی، له مه‌سه‌له‌یه‌کی دیاری کرآودا، یان به‌ گشتی .

(الْبَشِيرُ): (الْبَشِيرُ: فَعِيلٌ بِمَعْنَى مُفْعَلٍ: الْمُبَشِّرِ)، (بشیر)، (فَعِيل) ه، به‌لام به‌ مانای (مُفْعَل) ه، واته: موژده‌در، یاخود مزگینیی هی‌ن، له کوردیی دا هه‌ردووکیان به‌کاردین، موژدانه‌ نه‌وه‌یه که له به‌رانبه‌ر موژده پیدانی‌کدا ده‌دری .

(رِيحٌ): (الرِّيحُ وَالرَّائِحَةُ: هِيَ مَا يَعْبِقُ مِنْ طَيِّبٍ تُدْرِكُهُ حَاسَةُ الشَّمِّ)، (ریح) یانی: (رَائِحَةُ)، بریتیه له‌و بو‌نه‌ خوشه‌ی که هه‌ستی بو‌نکردن، ده‌رکی پیدمکات .

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

لیره‌شدا دیسان قرتینراوی به سیاق و سه‌لیقه زانراو زوره، که خوا دمفهرموی:

﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، کاتیک لئی و مزور که وتن، واته: دواى ئه‌وهی بابیان ناموزگاری کردن و رینمایی کردن، روله گیان! بچن له یوسوف و له برایه‌که‌ی بخه‌فتین، سؤراخیان بکه‌ن، پرسیار بکه‌ن، نه‌وه همووی قرتینراوه که: کوره‌کان ناموزگاری بابیان و مرگرتو دووباره خویان پیچایه‌وه، له که‌نعانه‌وه به ریکه‌وتن به‌رمو میسر، گه‌یشتنه وئ، نجا که گه‌یشتنه وئ، بارو و لاخه‌کانیان تاهمت کردو... هتد، به‌لام هیچ پیویستی نه‌کردوه باس بکری، چونکه به سیاق و سه‌لیقه دمزانریو، یه‌کسه‌ر دمفهرموی: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، کاتیک لئی وه ژوور که‌وتن، واته: چوونه ژوور نه‌و شوینه‌ی که یوسوفی تیدا بوو، که دیاره باره‌گایه‌ک بووه، مه‌نزل‌گایه‌ک بووه، بو یوسوف عليه السلام وه‌ک عه‌زیزی میسر، وه‌ک به‌رپرسی نازووچه له ولاتی میسر‌داو، سه‌رپه‌رشتیاری دابه‌شکردن و کو‌کردنه‌وه و پاراستنی و فرۆشتنی و پیوانی .

کاتیک لئی وه ژوور که‌وتن، ﴿ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ ﴾، گوتیان: ئه‌ی عه‌زیز! ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که له‌و کاته‌دا یوسوف عليه السلام بوته عه‌زیری میسر، نجا وه‌ک زانایان ده‌لین: یان هر به‌رپرسیک وشه‌ی عه‌زیزی بو به‌کاره‌ینراوه، عه‌زیز یانی: ده‌سترپویشتوو، بالا ده‌ستو، زال، یان ئه‌وه‌تا: (عه‌زیز) به‌رپرسیاریتیکی نیداری بووه، پله‌و پو‌ستیک بووه، که به یوسوف دراوه عليه السلام، ده‌بی و پرای نه‌و نیشه‌ی خوی، که بریتی بووه له سه‌رپه‌رشتییکردنی نازووچه و دمغل و دان و کاروباری ئابووری له میسر‌دا، نه‌و پله‌یه‌شی و مرگرتین، یاخود به حوکمی نه‌و پله‌یه، سه‌رپه‌رشتی نازووچه و دمغل و دانی کردوه له میسر‌دا.

گوتیان: ئەى عەزیز! ﴿مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾، زیان تووشی خویمان و مال و خیزانمان بووه.

وشەى (الضُّرُّ)، هەر ئازاریکه که تووشی مرؤف دئ، به‌لام به پئی سیاق و شوین دمرده‌که‌وئ، که ئەو (الضُّرُّ)ه، لی‌رمدا مه‌به‌ست پئی برسیه‌تی و هه‌زاری و نه‌دارییه، خویمان و مال و خیزانمان و که‌س و کارمان، تووشی هه‌زاری و نه‌داری بووین، ﴿وَجِئْنَا بِضَعَةٍ مُّزَجَلَةٍ﴾، ده‌ستمايه‌یه‌کی نه‌ویستراو و که‌م و کورتمان هیناوه، دیاره ئەو ده‌ستمايه‌یه‌ی پیمان بووه، که نازوو‌خه و دمغل و دانی پئ بکرن، که‌م بووه، بارته‌قای ئەو دمغل و دانه نه‌بووه، که ویستوو‌یانه له‌گه‌ل خو‌یانی به‌رنه‌وه، بۆیه گوتوو‌یانه: که‌لوپه‌لیک، یاخود دراویک، یاخود ده‌ستمايه‌یه‌کی نه‌ویستراو و پال پئوم‌نراو و که‌م و کورتمان هیناوه، ﴿فَأَوْفٍ لَّنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾، به‌لام تۆ پئوانه‌مان بۆ ته‌واو بکه، خیریشمان پئ بکه و چاکه‌مان له‌گه‌لدا بکه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾، بیگومان خوا پاداشتی خیرکه‌ران و به‌خشه‌ران و چاکه‌کاران دهداته‌وه، واته: لئی ده‌پارینه‌وه! بیگومان حال و مه‌قامه‌که، حال و مه‌قامیکی زۆر هه‌ست جوولین بووه، زۆر ورووزینه‌ر بووه، بۆیه یوسوف وا پئده‌جئ عاتیفه و سۆزی برایه‌تی و، سۆزو په‌رؤشی مرؤفایه‌تی و خزمایه‌تی، بۆ ئەوان و بۆ بابو دایک و خزمه‌کانی، له‌وئ به‌سه‌ریدا زال بووه، که هینده باسی هه‌زاری و نه‌داری و کوله مه‌رگیی خو‌یانیان بۆ کردوه، ئیدی په‌کسه‌ر خو‌ییان لی ئاشکرا ده‌کات.

﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾، (یوسوف علیه‌السلام) گوتی: نایا دهمانن چیتان به‌سه‌ر یوسوف و برایه‌که‌ی هینا، له کاتیکدا که نه‌زان بوون؟ ئەمه جوریکه له پۆزش بۆ هینانه‌وه‌شیان، جوریکه له ئاگر برلی‌کردنیان، واته: ئەو کاته‌ی ئەومتان کرد: ئیوه نه‌زان بوون، نه‌تاندمزانی، نه‌فام بوون، تازه ده‌گه‌یشتنی، هەر خوا دهمانن: چل (۴۰) سال، یان سی (۳۰) سالی که‌وتۆته

بهینئ، یان لانی گهم : بیست (۲۰) سالی کهوتوته بهینئ، جهندی کهوتوته بهین، که دیاره نهوانیش نهو کاته گهنج بوونو، به تمئکید دواى نهو بیست، سی، چل (۲۰ - ۳۰ - ۴۰) ساله، که یوسوف لییان دوورکهوتوتهوه، عهقلو هوشیان کاملتر بووهو نهزمونیان زیاتر ومرگرتوه، واته: لیردها یوسوف جوریک له ناگر بریان بو دمکات، که نیوه نهو کاته نهزان بوونو نهتاندمزانی بویه واتان له یوسوفو برایهکهی کرد، نایا دمرانن چیتان بهسهر هینان؟ ﴿ قَالُوا أَيْنَ نَتَّبِعُ لَأَنَّكَ لَآتٍ يُوسُفُ ﴾، گوتیان: نایا تو یوسوفی؟ ﴿ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي ﴾، گوتی: بهئئ من یوسوفهم و نهوش برایهکهمه، واته: برای دایکیمه، دهنه نهوانیش له بابییوه هر براینی، ﴿ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ﴾، به مسؤگهریی خوا چاکهی لهگهل نیمهدها کرد، ﴿ إِنَّهُ، مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، بیگومان هر کهسیک پاریز بکاتو، خوړابگری، بهدلنیایی خوا پاداشتی چاکهکاران ون ناکات، زایهی ناکات، نافهوتینئ .

﴿ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَاطَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا ﴾، گوتیان: به خوا، خوا توئ بهسهر نیمهدها ههلبژارد، واته: بههؤئ نهو کردهوه چاکانهو، بههؤئ نهو سیفهته بهرزانهو، بههؤئ نهو معدنه پاکهتهوه، خوا توئ بهسهر نیمهدها ههلبژاردوهو له نیمه چاکتری، ﴿ وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴾^(۱)، ﴿ وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴾، یانی: به تمئکیدیش نیمه تاوانبارو گوناهار بووین بهرانبهر به تو، ﴿ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾، (یوسوف) گوتی: نهمرؤ هیج سهرزمنشتو گلهبیتان لی ناکری، واته: لهلایهن منهوه، نابیستن گلهبیتان لی بکهمو سهرزمنشتان بکهمو، نهوهی پیشیشی له راستیدا، ناگر برپوو لییان .

سبحان الله! تماشای نهو کهرهمهی یوسوفو، نهو رهوشته بهرزهی یوسوف

﴿ تَعَبُّوا ﴾ بکهن! خوا له خووه ریز له کهس نانئ!

﴿ انهم (إنه، (إنی (مُخَفَّفَةٌ) به له (مُثَقَّلَةٌ) و بو تمئکید.

ئهوهی پیشینی که ده‌لی: ﴿ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ ﴾، نایا دهمانن جیتان کرد به یوسفو به برابه‌گهی، جیتان به‌سهر هیتان! ئه‌مه ته‌نیا به بیره‌یتانه‌وهیه و هیچی دی، ئنجا ناگر برپیشان لی دمکات، ﴿ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴾، نه و کاته ئیوه نه‌زان بوون، نه‌فام بوون، نه‌گر زانیباتان و وهک ئیستا تیگه‌یشتوو بان، بیگه‌یشتوو بان، نه‌ومتان نه‌ده‌کرد، یانی: گله‌یی لی‌کردنه‌گه‌شی بریتی بووه له ناگر بر!

ئنجا ده‌لی: ﴿ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾، له مرؤ به‌دواوه گله‌ییتان لی ناگری، واته: له‌لایهن منه‌وه، ﴿ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ ﴾، یانی: به نسبت هه‌قی خۆمه‌وه، گله‌ییتان لی ناکه‌م، به نسبت مافی خواشه‌وه: داواتان بوؤ ده‌که‌م که خوا لیتان ببووری، ﴿ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾، خواش به به‌زمیترینی خاوه‌ن به‌زمیانه .
ئه‌وه به نسبت خۆیانه‌وه .

پاشان ده‌فهرموی: ﴿ أَذْهَبُوا بِقِصِّی هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا ﴾، نه‌م کراسه‌م به‌رن، به‌سهر دهم وچاوی بابمی دا بدن، یه‌کسه‌ر بینه‌ر ده‌بیته‌وه و چاوه‌کانی چاک ده‌بنه‌وه، ﴿ وَأَنْتُمْ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾، ئنجا تی‌کرای مال و خیزان و که‌سوکار تانم بوؤ بینن، له‌وه ده‌شت و بیابانی که‌نعانه مه‌مینن، شویننکی بن دهرامه‌ت و قاقرو دیمه‌کاره، و مرنه میسر مه‌وه، ﴿ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ ﴾، ئنجا کاتیک کاروانه‌که جیابووه، واته: له دمروزه‌ی شار، له سنووری شار هاته دمر و جیابووه له شار، به‌ره‌وه که‌نعان، هر خوا دهمانن چه‌ند رۆژه ری بووه!
﴿ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْنَدُونَ ﴾، بابمی (کوره‌کان) گوتی: من بوونی یوسف ده‌که‌م، نه‌گر ئیوه به خه‌له‌فاوم دانه‌نین و پالم نه‌ده‌نه لای به‌هه‌له‌داچوون.

(فند)، برىتىيە لە راى بېھيىز، بۆچوونى بېھيىزو، نەزانىي و نەفامىي لە مەسەلەھەكى ديارىيكرادا .

﴿ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ ﴾، گوتيان: بە خوا تۆ ھەر لە بەھەئەداچوونەكەي پېشوووت داى .

ئېرمەشدا وشەي (ضلال)، وەك لەم سوورمەتەدا بە گشتى، وشەي (ضلال) بە ماناي بەھەئەداچوون ھاتو، نەك گومرا بوون لە پىي خوا، چونكە بە تەئكىد كورەكانى ئەگەر بابيان بە گومراو سەرگەردان و سەرلېشىواو بە نىسبەت خواو، دانابايە، پىي كافر دەبوون، بە تەئكىد مەبەستىش ئەو نىيە، واتە: تۆ ھەر لەسەر ھەئەي پېشوووت دەپوئى، كە پىتوايە يوسوف ھەر ماو، يوسوف فەوتاو، گورگ خواردووويەتى، چى دىكە بە داى كلاوى خوار مەكەوو، لە داى چووان مەجوو .

ئىنجا بە (ف)ى (تەقىب)، واتە: يەكسەر داى ئەو: ﴿ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ ﴾، كاتىك كە موژدەدر، ھات، ﴿ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ ﴾، فرىدايە سەر دەموچاوى، واتە: كراسەكەي يوسوفى ھاويشتە سەر دەموچاوى يەققووب، ﴿ فَأَزْتَدَّ بَصِيرًا ﴾، يەكسەر بىنەر بوو، يەكسەر گەرايەو بە ھالەتى بىننى و ھالەتى كوئىرىيەكەي لاجوو، ھەئەتە ئەو وەك ھالەتىكى موەجىزە بوو، ئىنجا بىگومان بە نىسبەت خواي پەرومگەرەو كە موەجىزەكانىش روودەدن، ئەويش بىگومان ياساى خوى ھەيە، بەلام بۆ نىمە: ياسا در (خارق العادة)، يانى: وەك: ھالەتى ئاسايى: كەسەك كوئىر بى، كراسەك بەسەر دەموچاوى دابدەرى، چاك نابىتەو لە رووى پزىشكىيەو.

كەواتە: موەجىزەيە، بەلام موەجىزەش ماناي وانىيە لەلاى خواي بالادەست و زال، ياسايەكى نىيە، ھەيەتى، بەلام بىگومان بۆ نىمە، شتىكى ناديارە، بۆيە نىمە بە موەجىزەكان دەئىين: ياسا در (خارق العادة)، واتە: ئەو ياسايەكى كە نىمە دەيزانىن و بۆ نىمە زانراو، ئەو ياسايە دەپوئى، روودانى موەجىزە بە پىي جوورە ياسايەكى دىكەيە، كە نىمە نازانىن چۆنە ؟

﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾، (یەعقوب عليه السلام) پێی

گوتن: ئەدی پێم نەگوتن : من لەلایەن خواوە شتێک دەزانم، کە ئێوە نایزانن ؟
من دەمزانی کە یوسوف هەر ماوه .

﴿ قَالُوا يَا بَنَا آسَتَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴾، گوتیان: ئەی بابی خوێمان!

داوای لیبوردنمان لە خوا بۆ گوناھەکانمان بکە، بێگومان ئێمە خەتابار بووین،
تاوانبار بووین: بە نەسبەت تۆووە بە نەسبەت یوسوفەو، واتە: دان بە هەڵەئە
خوێاندا دینن، ﴿ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾، گوتی:
بێگومان داوای لیبوردنتان بۆ لە پەروردگارم دەکەم، بە دنیایێهوە ئەو
لیبوردە بە بەزمیە، بۆیە: لیتان دەبوورئو بەزمی پیتان دادئ .

چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌که‌م : چوونی برابره‌کانی یوسوف عليه السلام بۆ میسرۆ، لی وه ژوور کهوتنی و، داوا لیکردنی که هرچه‌نده ده‌ستمایه‌یه‌کی کهم و کورتیان پییه، به‌لام نازووخی ته‌واویان بداتی و، به ته‌واویی بۆیان بپیوی و، خیر و چاکه‌یان له‌گه‌لدا بکات :

وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا
الضَّرُّ وَجِئْنَا بِضَعَةٍ مُرْجَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي
الْمُتَصَدِّقِينَ ﴾

شیکردنه‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته له‌هوت برکه‌دا

(۱) - ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، ئنجا دوا‌ی نه‌وه‌ی لی‌ی وه ژوور کهوتن، چوونه ژوور نه‌و شوینه‌ی که نه‌و لی‌ی بوو، واته: یوسوف لی‌ی بوو، شوینی حوکمرانی‌ی . بۆچی به (ف) ده‌ستی پیکردوه؟ ده‌لی: (الفاء عاطفة لکلامٍ مُقَدَّرٍ دَلَّ عَلَيْهِ الْمَقَامَ)، (ف)‌ی سه‌ر ﴿ فَلَمَّا ﴾، نه‌و رسته‌یه ده‌گیرپته‌وه‌و بای ده‌داته‌وه، بۆ سه‌ر قسه‌یه‌کی پيشوو، که به پی‌ی سیاق و مه‌قام ده‌زانری، واته: له‌که‌نعانه‌وه به ریکه‌وتن و رینگایان بری، رۆیشتن گه‌یشتنه میسرۆ له‌ده‌روازه‌گان چوونه ژوور، ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾، ئنجا دوا‌ی نه‌و قون‌اغانه: کاتیک لی‌ی وه‌ژوور کهوتن .

(۲) - ﴿قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾، گوتیان: نهی عزیز! عزیز! له زمانی عه‌په‌بیدا به مانای دست‌پویشتوو و حوکم‌پران و بالادست دئ، ننجنا نایا مه‌به‌ستیان ههر ریز لینان بووه، نهو کاته له میسر ههر که‌سیک که به‌رپرس بووبی، حوکم‌پران و دست‌پویشتوو بووبی، له ههر پله‌یه‌گدا بووبی، پیی گوتراوه: عزیز، یاخود یوسوف و پیرای نه‌وهی که به‌رپرسی کاروباری نابووری و دارایی بووه، له میسرپدا، نهو پیگه‌یه‌ی عزیز میسرپی پی سپیردراوه، که به پیی په‌یمانی کون بی، دهل: سه‌رۆکی پاسه‌وانه‌کانی پادشا بووه، هه‌ردوو لای نه‌گه‌ریان هه‌یه، گوتیان: نهی عزیز! واته: پیای دست‌پویشتوو، یان نهو که‌سه‌ی که نهو پیگه‌و پوخته دیاریکراوت هه‌یه، له میسرپدا .

(۳) - ﴿مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾، خو‌مان و خاوو خیزانمان، خو‌مان و که‌سوکارمان زیان و نازارمان پیگه‌یشتوه .

(الضُّرُّ)، بریتیه له ههر نازاریک که تووشی نینسان دئ، به‌لام به پیی سیاق و شوین دیاری ده‌کری، ماناکه‌ی چیه؟ که لیره به ته‌نکید مه‌به‌ست پیی: هه‌زاری و نه‌داری و کهم دهرامه‌تییه، واته: خو‌مان و خاوو‌خیزانمان و که‌سوکارمان، تووشی هه‌زاری و نه‌داری بووین .

(۴) - ﴿وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ﴾، ننجنا که‌لوپه‌لیکی نه‌ویستراومان هیناوه .

(بِضَاعَةٌ) پی‌شتریش با‌سمان کرد: به مانای که‌لوپه‌لیکه که بو بازارگانی پی‌کردن، دانراوه، ننجنا چ دراو و پاره‌ی نه‌ختینه بی، چ که‌لوپه‌ل و شمه‌ک بی، هه‌ردووکیان ده‌گریته‌وه، واشپیده‌چی، زیاتر مه‌به‌ست پیی دراو و پاره بوو بی .
(مُزْجَاةٌ)، یانی: نه‌ویستراو، (المُزْجَاةُ: القَلِيلَةُ الَّتِي تُدْفَعُ إِلَى الطَّالِبِ دَفْعًا لِيَقْبَلَهُ)، (مُزْجَاةٌ) نهو پاره و به‌هاو ده‌ستمایه که‌مه‌یه که به پال پی‌ومنان پال پی‌وه‌ده‌نری، بو لای به‌رانبه‌ر، نهو که‌سه‌ی داوای ده‌کات، بو نه‌وهی قبوولی بکات و وریبگری، واته: ده‌ستمایه‌یه‌کی که‌ممان هیناوه، پارمی‌ه‌کی که‌م و کورتمان هیناوه، زوریش ناتاج و موحتاجین .

۵- ﴿ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ ﴾، پێوانەمان بۆ تەواو بکە، یانی: (أَتَمُّ لَنَا الْكَيْلَ)،

ئنجای (الْكَيْلَ)، یان جاوگە (مصدره)، یاخود (مَفْعُولُ بِهِ) یە :

۱- ﴿ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ ﴾، واتە: پێوانمان بۆ تەواو بکە.

۲- یاخود ﴿ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ ﴾، یانی: ئەوەی پێوراومان بۆ تەواو بکە،

ئەوەی کە دەپێورئ، کە هەر یەك مانایان هەبێو، دەچنەووە سەر یەك واتا .

۶ ﴿ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ﴾، چاکەشمان لەگەڵ بکە، لێرەدا ﴿ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ﴾،

یانی: خێرمان پێبکە، چاکەمان لەگەڵ بکە، (صَدَقَةٌ)ش، بریتییە لە

بەخشینیك بە بئ بەرانبەر، بەبئ ئەوەی ئەو کەسە پێ دەبەخشرئ،

مافی بئ، لە کوردیییدا پێی دەلێن: خێرکردن، چاکەکردن، بەخشین .

ئنجای لێرەدا کە دەلێن : ﴿ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ﴾، دوو واتای هەن :

بە کەم : واتە: باش بۆمان بپێو، هەرچەندە دەستمایە کەمان، پارە کەمان،

باپی ئەو مندە نیە، بەلام تۆ وەك ئەوەی قییمەت و دەستمایە تەواومان

هێنابئ، ئاوا ئازوو خەمان بۆ بپێو.

دووهم : ﴿ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ﴾، یانی: چاکە و خێرمان پێ بکەو، بڕایە کەمان کە

لە لای خۆت گلتداو متەووەو کردووتە بە کۆیلە، بۆمان ئازاد بکە، یاخود

لەگەڵمان بنێرە .

مِثَالُكَ وَوَهْلَامُكَ مِ

(ابن العریبی)، له (أحكام القرآن)^(۱) دا، پرسیاریک دهورووژینی، دهلی: (فإن قيل: فكيف جاز لهم أن يطلبوا الصدقة وهم الأنبياء؟).

چون بویان دروست بووه داوای خیر پیکران بکن، له حالیکدا که نهوانه پیغهمبهرن؟ (قلنا: عنه خمسة أجوبة:

أحدها: لا يعلم العلماء أنهم أنبياء، وآمنا بالله وملائكته وكتبه ورسله.
الثاني: أنهم لم يكونوا بعد أنبياء.

الثالث: أنه لا يعلم حالهم مع الصدقة في شرعهم، فلعل ذلك كان مباحاً لهم.

الرابع: معنى تصدق: سامح، لا أصل الصدقة.

الخامس: قيل: تصدق علينا بأخينا.

وبالقولين الأخيرين أقول).

پینج جووره وهلام دهداتهوه بو پرسیاری: چون نهوانه داوای خیرپیکران و چاکه له گهل کرانیان کردوه له حالیک دا که پیغهمبهریش بوون؟!

یهکه: زانایان نهیانزانیهوه، که نهوانه پیغهمبهر بوو بنو برواسمان به خوا و فریشتهکانی و کتیبهکانی و پیغهمبهرهکانی هیهه .

دووهم: نهوانه نهو کاته که داوای خیر پیکرانیاں کردوه، جارئ نهبوونهته پیغهمبهر و دوایی بوون به پیغهمبهر .

سىيىھەم : نازانرى لى شەرعو بەرنامەى يەعقووبدا ﷺ كە لى بارەى بەخشىن و خىر پىكر دىنەو، حالىان چۇن بوو ؟ رەنگە لى بەرنامەى ئەواندا رەوا بووبى .

چوارەم : كە دەلىن: (تَصَدَّقْ)، واتە: لىمان ببوورە، نەك خىرمان پىبەكە، واتە: چاوپۇشىمان لىبەكە، كە ئەوئەش لەگەل ھەموو كەسدا دەگونجى بىن.

پىنچەم : گوتراو: چاكەمان لەگەل بىكە، بەھۇى براپەكەمانەو، واتە: براپەكەمان وپدەو، پىمان بىەخشەو .

ثَنَجَا (ابن العَرَبِيِّ) دَهْلِيّ : (وَيَا قَوْلَيْنِ الْأَخِيرَيْنِ أَقُولُ)، واتە: من رام لەگەل دوو قەسى كۆتايى دايە، واتە : چوارەم و پىنچەم .

منيش دەلىم : ئەو دووانە گونجاون، بەلام وەك پىشتر باسمان كرد: ئەو كورانه ناگونجى پىغەمبەر بووبن، نە ئەو كاتەو نە دواپىش، ھىچ بەلگەيەك نىە لەوبارەو، چونكە بۇ بە پىغەمبەر لەقەلەم دانى كەسىك، دەبى بەلگەى دىنياكەرى لەسەر بىن، ئەسل ئەوئەيە كە پىغەمبەر نىن و بۇ ئىسپاتى ئەو كە فلانكەس پىغەمبەرە، دەبى بەلگەيەكى دىنياكەرو يەكلايى كەرەومان ھەبىن، كە بۇ كورەكانى يەعقووب جگە لى يوسوف ﷺ بەلگەيەكى ئەوتۇ نىە، كەواتە: ئەو ئىشكالە ھەر ئەسلدا دروست نابىن، چونكە ئەو ئىشكالە لى كاتىكدا دروست دەبىن، كە دەلىن: چۇن بۇيان دروست بوو داواى صەدەقە بىكەن، كە پىغەمبەرن؟ بەلام كە سەلماندىمان پىغەمبەر نىن، كەواتە: وەك خەلكى دىكەن و، چۇن خەلكى دىكە بۇى رەوايە داواى خىر پىكران و چاكە بىكات، ئەوانىش بۇيان ھەبوو .

كەواتە: ھەر ئەسلەن ئىشكالەكە - بە بۇچوونى من - لى جىبى خۇيدا نىە، چونكە ئىشكالەكە لەسەر ئەو دروست دەبىن، كە ئەوانە پىغەمبەر بن، بەلام مادام پىغەمبەر نەبوون، ئىشكالەكە دروست نابىن .

ھەرچەندە مەرجىش نىە كە لەو وردەكارىيانەدا، بەرنامەكانى پىغەمبەران وەك يەك بن، بە تايپەتىش پىغەمبەرى كۆتايى (محمد)

كۆمەئىك تايبەتمەندىي ھەبوون، دوورنىيە سەدەقە پىن نەشيانىش لەو تايبەتمەندىيانەي بوو بى .

برگەي ھەوتەم : ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴾، بىگومان خوا پاداشتى خىرگەرەن، چاكەگەرەن، بەخشەرەن دەداتەو، ئەمە بەلگە ھىنانەو ھۆكار ھىنانەومىيە، بۆئەوئەي چاكەيان لەگەلدا بىكات، خىريان پىبىكات، ھاوكارىيان بىكات .

(الْقُرْطُبِي) لە تەفسىرەكەي خۇيدا^(۱)، لەوبارمەو كە خوا دەفەرمۇي:

﴿ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرُّ ﴾، برسىيەتتى و ئاتاجىيمان تووشبوو، دەلى: (وَفِي هَذَا دَلِيلٍ عَلَى جَوَازِ الشُّكْوَى عِنْدَ الضَّرِّ، أَيْ الْجُوعِ، بَلْ وَاجِبٌ عَلَيْهِ، إِذَا خَافَ عَلَى نَفْسِهِ الضَّرَّ مِنَ الْفَقْرِ وَغَيْرِهِ، أَنْ يُبَدِيَ حَالَتَهُ إِلَى مَنْ يَرْجُو مِنْهُ النُّفْعَ، كَمَا هُوَ وَاجِبٌ عَلَيْهِ أَنْ يَشْكُوَ مَا بِهِ مِنَ الْأَلَمِ إِلَى الطَّبِيبِ لِيُعَالَجَهُ، وَلَا يَكُونَ ذَلِكَ قَدْحًا فِي التَّوَكُّلِ، وَهَذَا مَا لَمْ يَكُنِ التَّشْكِي عَلَى سَبِيلِ التَّسَخُّطِ، وَالصَّبْرُ وَالتَّجَلُّدُ فِي النِّوَابِ أَحْسَنُ وَالتَّعَفُّفُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ أَفْضَلُ، وَأَحْسَنُ الْكَلَامِ فِي الشُّكْوَى: سُؤَالُ الْمَوْلَى: زَوَالِ الْبَلْوَى) .

واتە: لەوھدا كە دەلئىن: ﴿ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضَّرُّ ﴾، بەلگە ھەيە لەسەر ئەوھ كە دروستە لە كاتى ئاتاجىي و ھەزارىي و برسىيەتتىدا، نىنسان سكالاً بىكات، باسى برسىيەتتى خۇي بىكات، بەلكو لەسەرى پىويستە، بە تايبەت ئەگەر مەترسىي ھەبوو لە نەفسى خۇي كە لە برسان، بمرئ، بەھۇي ھەزارىيەو، يان ئەگەر مەترسىي ھەبوو لەوھى تووشى ھەر شتىكى دىكە بىي، لەسەرى پىويستە سكالاً بىكات، داوا بىكات، بۆ ئەوھى كە ئەو بەلاو گرفتارىيە لە خۇي دووربختەو، بەلام سكالاكەي خۇي بۆ كەسىك بىكات و حالى خۇي بۆ كەسىك دەربىرئ، كە بزائى سوودىكى پىن دەگەيەنى، ھەر وەك چۆن لەسەرى پىويستە ئەگەر ئازارىكى ھەبوو ئازارەكەي بۆ پزىشك باس بىكات، بۆئەوھى

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۹، ص ۲۰۵.

چاره‌سهری بکات، نه‌وه‌ش زیان به پشت‌خوا به‌ستن (توکل) له مرؤفدا ناگه‌یه‌نی، به‌لام به مهرجیک که نه‌و سکا‌لا‌کردنه به شیوه‌ی نارهمزایی دهربرین و تووره بوون نه‌بی له به‌لاو تاقی‌کردنه‌وه‌ی‌خوا، ننجنا بئگومان خؤراگری و دامه‌زراوی له به‌ران‌به‌ر به‌لاو گرفتاریه‌کاندا باشتره، هه‌روه‌ک خؤ پاک راگرتن و نه‌فس به‌رزیی له سوال‌کردن و داوا‌کردن، باشتره .

ننجنا ده‌ئی: باشترین فه‌سه‌یه‌گیش که له باره‌ی سکا‌لا‌کردنه‌وه گوتراوه: نه‌وه‌یه که گوتراوه: (سؤال المولى: زوالُ البلى)، داوا‌کردن له سه‌ره‌به‌رشتیار (خو) مایه‌ی لاجوونی به‌لاو گرفتاریه .

هه‌روه‌ها (القرطبي)، له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱)، ده‌ئی: (يُكْرَهُ لِلرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ تَصَدَّقْ عَلَيَّ، لِأَنَّ الصَّدَقَةَ إِنَّمَا تَكُونُ مِمَّنْ يَبْتَغِي الثَّوَابَ، وَاللَّهُ تَعَالَى مَتَّضِلٌّ بِالثَّوَابِ وَبِجَمِيعِ النَّعَمِ) .

واته: نایه‌سنده بو‌پیاو، (هه‌روه‌ها دیاره بو‌ئافرمتیش به‌لام لی‌ره‌دا مه‌قامه‌که باسی پیاوان بووه) که له پارانه‌وه‌که‌یدا بلئ: خویه! خیرم پئبکه، چونکه خیر پئکردن له که‌سه‌یکه‌وه ده‌بی، که چاوهرئی پاداشت بی، خوی به‌رزیش پاداشت ده‌به‌خشی، نه‌ک چاوهرئی پاداشت بی، هه‌موو نیعه‌ته‌کانیش خوا به‌خشه‌ریانه .

مه‌سه‌له‌ی دووه : نه‌رمه‌گله‌یه‌کی تیکه‌ل به پؤزشی یوسوف له

برایه‌کانی و، خو ناساندنی پئیان و، دان به هه‌له‌ی خؤداه‌ینانی

برایه‌کانی و، راگه‌یاندنی یوسوف که هیچ گله‌یی و سه‌رکۆنه‌ی لی‌یان

نیه و، داوای لی‌بوردنیشیان بو له خوا ده‌کات :

وه‌ک خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ

جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾ قَالُوا أَءِتَكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۹، ص ۲۰۷.

اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ، مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠﴾
 قَالُوا تَأَلَّفَهُ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿١١﴾ قَالَ لَا
 تَزِرُِبَ عَلَيْكُمُ الْعَثْمُ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٢﴾

شیگردنهوهی نهم چوار نایته به پیژنه له یازده برکه دا

(۱) - ﴿ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ ﴾، یوسف گوتی: نایا دهمزانن
 جیتان کرد به یوسف و برابیه که ی! نهمه سه رزمه نشتیکی زور نهرمو نیانه،
 بویه من گوتوومه: نهرمه گلهیی، یانی سه رزمه نشتیکی تیکه ل به پوزش بو
 هینانه و هشیانه، وهك دوایی باسی دهکهن .

بیگومان شیوازی پرسیارگردنیش: ﴿ هَلْ عَلِمْتُمْ ﴾، نایا دهمزانن!
 مه بهست لهو پرسیارگردنه، نهوه نیه چاوهرپی وه لام بی، به لکو مه بهست
 نه و میه: به دلنیایی نیوه ناگاداران جیتان به یوسف و به برابیه که ی کرد .
 ننجنا نهمه لیشی و مرده گیری، که ته نیا نهوه نه بووه یوسف بخه نه بیرموه،
 به لکو دیاره پیشتریش ههر ناریک بوون، به رله وه ی یوسفیش بخه نه بیرموه،
 هه روه ها ویرای یوسف : بی لوتفییان له گه ل بنیامینیشدا ههر کردوه !

(۲) - ﴿ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴾، له کاتیکدا له حالیکدا که نیوه بیناگا بوون،
 نهزان بوون، نهمه جوریکه له پوزش بو هینانه و میان، یانی: نهو کاته
 ساده و گهنج و نهزان بوون، یاخود: نه تانده زانی: نهو خسته بیره، نهو
 هه موو میخنه متو گرفتارییه ی به دوا دادی .

هه لبه ته لیردا که یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ ناویان پی ده لی، کتوپر، که دیاره شتیکی
 چاوهروان نه کراو بووه بویان، نهوه هاتنه دی نهو فه رمایشته ی خوی به رزه،
 که له نایته ی (۱۵) ی، سوورته ی (یوسف) دا هاتوه، دهمه رموی: ﴿ فَلَمَّا ذَهَبُوا

بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۵﴾ ، واتە: كاتىك برديان و ھەموويان رايان ھاتە سەر ئەوھى: بپارياندا بيخەنە بنى تاريكى بىرەكەوھو، وھحييمان بۇ كىردو پيمان راگەياند، كە تۆ ئەم كارەى ئىستايان، ھەوائيان پى دەدەى و بىريان دىنيەوھ، بىئەوھى ھەست پى بكەن (كە تۆ يوسوفى)، ئنجا ئەوھتا يوسوف ﷺ وەك تەحقيقى ئەو بەئىنەى خواى پەروردگار، ئەو ھەوائەيان پىدەدا: ئايا دەزانن چىتان بە يوسوفو بە براىەكەى كىرد، لە كاتىكدا كە ئىوھ نەزان بوون؟ ئەوھش وەك گوتەم: دوو واتاى ھەن :

۱/ يانى: سادەو گەنج و نەزان بوون، كە ئەمە جۆرىكە لە پۇزىش بۇ ھىنانەوھيان .

۲/ نەتاندمزانى كە ئەو خستە بىرە، ئەو ھەموو مىجىنەت و گرفتارىبەى بۇ بابتان و بۇ دايكتان و بۇ خۇتان و بۇ يوسوفو بۇ براىەكەى و بۇ ھەمووان، بە دوا دادى .

(۳) - ﴿ قَالُوا أَيْنَ نَتَّبِعُكَ يَا يَسُوفُ ﴾ ، واتە: (دە براىەكان)، گوتيان: ئايا تۆى يوسوف! ئايا تۆ يوسوفى! (بە سەرسورمانەوھ!).

(۴) - ﴿ قَالَ أَنَا يُسُوفٌ وَهَذَا أَخِي ﴾ ، گوتى: بەئى من يوسوفم، ئەمەش براىەكەمە، واتە: براى دايكىيمە، نەگەر نا ئەوانىش ھەر براى بوون، يانى: ئەو براىەمە كە لە سۆنگەى ئەوھو دايكى لە دايكى ئىوھ جىابوو لەگەل من، ئەو ھەموو بى لوتفىيەتان لەگەلدا كىردىن !

(۵) - ﴿ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ﴾ ، ئەوھ بىگومان خوا چاكەى لەگەل كىردىن .

لېرەدا بىگومان يوسوف ﷺ مەبەستى ئەوھ نەبووھ خۆى بەسەر ئەواندا ھەلكىشى، بەلكو مەبەستى ئەوھ بووھ كە چاكەى خوا باس بكات، وەك خوا ﷻ دەفەر موئ: ﴿ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿۱۱﴾ الضحى، بەلام چاكەى

پهرومردگارت باس بکه، لیردا یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ ویستوویهتی چاکهی خوا لهسه ر خوی و لهسه ر برابه کههی بخاته روو، که نهوه چاکهی خواهی، لهسه ر نیمه که ناوا نیمه ی رزگار کرد، نیمه ی دهرباز کردو، منی بهو پیگه و مهقامه گه یاند.

(۶) - ﴿ إِنَّهُ، مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، به دلنیایی که سیک پاریز بکات و خوراکر بی، نهوه مسوگرر خوا پاداشتو، کرنی کردهوی چاکهی چاکه کاران، بزر ناکات، ناههوتینن .

هه ندیک له زانیان ناویان لیکداومهتوه: ﴿ إِنَّهُ، مَنْ يَتَّقِ ﴾، وهک یوسوف که پاریزی کرد، ﴿ وَيَصْبِرْ ﴾، وهک بنیامین که خوراکر بوو.

بهلام من ده نیم: به دلنیایی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ ههم نههلی تهقوا بووه، ههم نههلی سهبریش بووه، دیاره بنیامینیش دهبی ههر وا بوو بی.

ننجا نهمه نهوهشی لیومرده گیری، که بیگومان یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ نهیویستوه خوی بهسه رواندا هه لکیشی، که: نیمه نههلی تهقواو سهبر بووین، نا، به لکو ویستوویهتی فیریان بکات که نهی برابه کانم! نهوه نازایه تی خومان نه بوو، به لکو چاکهی خوا بوو لهسه رمان، که خواش عَلَيْهِ السَّلَامُ له گوتره چاکه له گه ل که سدا ناکاو، منعت نانیته سه ر که سو نیعمهت به که س نابه خشی، به لکو له نهنجامی نهوهدا که نیمه پاریزکار بووین و خوراکر بووین، بویه خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ نهو چاکه یه ی له گه ل نیمه دا کرده، چونکه خوا پاداشتو کرنی چاکه کاران ناههوتینن و زایه ناکات .

هه نیهته لیردا یوسوف عَلَيْهِ السَّلَامُ وهک یاسایه کی گشتیش ده بخاته روو، نالی: من و برابه کهم نههلی تهقواو سهبر بووین، به لکو به گشتی وهک یاسایه ک ده بخاته روو، که ههر که سیک نههلی تهقواو سهبر بی، نهوه خوا پاداشت که ی زایه ناکاتو، به چاکه کار له هه له م دهری، خواش پاداشتی چاکه کاران زایه ناکات، که وهک گوتم: نهمه به حهقیقهت مهقامی باسکردن و یادکردنی چاکهی خواهی، وهک خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دمه رموی: ﴿ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱ ﴾ الضحی، واته: بهلام چاکهی پهرومردگارت باس بکه، یادی بکه، ننجا نهمه وهک

فهرمایشته‌کهای پیغهمبهری خاتهم موحه‌مه‌د ﷺ وایه، که ده‌فهرموی: {وَاللّٰهُ اِنِّيْ لَاتَقَاكُمْ لِهٖ وَاَعْلَمُكُمْ بِهٖ}، {اخرجه مسلم برقم: (۱۱۰۸)، والبيهقي برقم: (۷۸۹۴)}.

واته: بیگومان من له همووانتان زیاتر پاریز له خوا ده‌که‌مو، له همووشتان به خوا زاناترم و خواناسترم.

(۷) - ﴿ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا ﴾، واته: (برایه‌گان) ی گوتیان: سویند به خوا، تو خوا به‌سهر نیمه‌ی دا هه‌لبزاردی .

(الإيثار: التفضيل بالعطاء)، (إيثار)، بریتیه له زیدمی پیدان، زیدمی پی به‌خشین، واته: خوا ﷺ زیدمی به تو داوه و تو ی به‌سهر نیمه‌دا هه‌لبزاردوه، له پی به‌خشیندا، له‌بهر نه‌وه‌ی لیومشاوه و شایسته بووی .

(۸) - ﴿ وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴾، بیگومان نیمه‌ش له تاوانباران بووین، نیمه له خه‌تاکاران بووین، (الخطيء: فاعل الخطيئة أي: الجريمة)، (خاطيء)، واته: که‌سێک که (خطيئة) نه‌نجام دده‌دا، (خطيئة) یش، واته: گوناوه تاوان، لی‌رده‌دا هم دان به چاکه‌ی یوسوف دادینن، که تو خاوه‌ن چاکه بووی و، خوا تو ی هه‌لبزاردوه و خواش ﷺ له گوتره که‌س هه‌لبزازی، خوا زیدمی به تو داوه و، خواش له گوتره زیدمی به که‌س نادات، هم دان به هه‌له‌ی خوشیان دا دینن، ﴿ وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴾ (۹)، واته: بیگومان نیمه هموومان تاوانبار بووین، خه‌تابار بووین، (دهره‌ق به تو) .

که‌واته: هم دانیان به چاکه‌ی یوسوف داهیناوه، هم پیشیان له هه‌له‌و گوناوه‌ی خویمان ناوه، بویه لی‌رده‌دا وه‌ک عه‌رهب ده‌لین: (العذر عند كرام الناس مقبول)، پوزش هینانه‌وه له‌لای خه‌لکی به‌ریز، قبول ده‌کری، یوسوفیش پیاویکی به‌ریزه، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: {الكریم ابن الكریم، ابن الكریم، ابن الكریم: یوسوف بن یعقوب، ابن إسحاق، ابن إبراهیم}، {البخاري برقم: (۳۳۸۲)}.

واتە: بەرپىزى كورپى بەرپىزى كورپى بەرپىزى كورپى بەرپىزى: يوسوفى كورپى يەققووبى كورپى ئىسحاقى كورپى ئىبراهيم .

(۹) - ﴿ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾، يوسوف گوتى: ئەمىرۇ ھىج سەرزەنشتو گلەيى و سەركۆنەتان لەسەر نىە، واتە: لەلایەن منەو، ھىج گلەيى و سەرزەنشتىكتان لەسەر نىە و لىناكرى، تەنانەت نەرمە گلەيىكەشى كە لىى كردن، بە شىوہى پرسىيار بوو، نەك رووشكىن كردن، ومبىرھىنانە ومىيان بوو، بۇ خو پىناساندنى پىيان، ئنجا جوړىك لە پوزش ھىنانە ومشى تىدا بوو، كە فەرمووى: ﴿ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴾ (۸۹) ، لەو كاتە نەتاندمزانى، بىناگا بوون، سادە بوون، گەنج بوون .

ياخود نەتاندمزانى كە ئەو خستەنە بىرەى من، ئەو ھەموو بەلاو مېجنەتەتان بەسەر دىنى و بە دواى دادى .

(۱۰) - ﴿ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ ﴾، خوا لىتان ببوورى .

لىرەدا دەگونجى يوسوف عليه السلام خوا عليه السلام ئاگادارى كردبىتەو بە وەحىي، كە تۆ مادام لە ھەقى خۆت لىيان دەبوورى، خواش لىيان دەبوورى و لىيان بوردو، لە ئەنجامى ئەوودا كە دانيان بە ھەلەى خۆياندا ھىناو، چونكە: دان بە ھەلەى خو داھىنان، برىتيە لە تۆبە و گەرانەو، دەگونجى يوسوف عليه السلام بەس ئاگادارى كردبەنەو كە: ئەوە خوا لىتانى بورد، خوا چاوپوشىي لىكردن، چونكە ئىوہ دانتان بە ھەلەى خۆتاندا ھىناو، پىتان لە گوناھى خۆتان نا.

واتايەكى دىكەى ئەومىيە كە: ﴿ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ ﴾، كە (يَغْفِرُ) كوردارى ئىستا (فِعْلُ الْمُضَارِعِ)ە، بۇ داھاتوو و بۇ ئىستايە، بەلام مەبەست پىيى دوعايە، واتە: خوا لىتان ببوورى و چاوپوشىيتان لى بكات .

(۱۱) - ﴿ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾، بىگومان ئەو (خوا) بە بەزمىتيرىنى خاومن بەزمىيانە .

له‌وباره‌وه نه‌و شوینه‌واره دینین :

{ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بَعْضَادَتِي الْبَابِ يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ وَقَدْ لاذَّ النَّاسُ بِالْبَيْتِ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ صَدَقَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، ثُمَّ قَالَ: مَاذَا تَظُنُّونَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ؟ قَالُوا: خَيْرًا، أَخَ كَرِيمٌ وَابْنُ أَخٍ كَرِيمٍ، وَقَدْ قَدَرْتَ، قَالَ: فَإِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ أَخِي يُوسُفُ:

﴿ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾، فقال عمر: فَفِضْتُ عِرْقًا مِنَ الْحَيَاءِ مِنْ قَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ ذَلِكَ، أَنِّي قَدْ كُنْتُ قُلْتُ لَهُمْ حِينَ دَخَلْنَا مَكَّةَ: الْيَوْمَ نَنْتَقِمُ مِنْكُمْ وَتَفْعَلُ، فَلَمَّا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَا قَالَ، اسْتَحْيَيْتُ مِنْ قَوْلِي {، { رواه البيهقي في السنن الكبرى ج ۹، ص ۱۱۸، والطحاوي في شرح معاني الآثار ج ۳ ص ۳۲۵ .

واته: عه‌بدوئلای کوری عه‌بباس ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ هه‌ردوو شیپانه‌ی دهرگای مزگه‌وتی (که له ده‌وری که‌عبه‌یه) گرتن، له رۆزی نازادکردنی مه‌ککه‌دا، له حالیکدا خه‌لک په‌نایان برد بوو بۆ که‌عبه، ننجاً فه‌رمووی: ستایش بۆ نه‌و خوایه‌ی که به‌لئینی خوی هینایه‌ دی، به‌نده‌ی خوی سه‌رخستو، به‌ ته‌نیا پیرو کۆمه‌له‌کانی نه‌هلی کوفری تیکشکاند، دواپی فه‌رمووی: نه‌ی کۆمه‌لی فورمیش! چ گومانیک ده‌به‌ن، (واته: پی‌تان وایه‌ جیتان لی ده‌که‌م؟) گوتیان: هه‌ر گومانی چاکه‌ت پی ده‌به‌ین، برایه‌کی به‌رپیزی و برازایه‌کی به‌رپیزی و خاوه‌ن ده‌سته‌لاتیشی، فه‌رمووی: هه‌ر نه‌وه ده‌لئیم، که یوسوفی برام گوتی: ﴿ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾، نه‌مرو هه‌ج گله‌یی و سه‌رکۆنه‌تان له‌سه‌ر نیه، گله‌ییتان لی ناکه‌م، عومه‌ر خوا لی رازی بی، ده‌لئ: که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه‌ی فه‌رموو، وه سه‌ر نارمه‌قه^(۱) گه‌رام له شه‌رمان، چونکه کاتیک که‌ جووینه‌ نیو مه‌ککه‌وه، به‌ فورمیشیه‌کانم گوت: نه‌مرو تۆله‌تان لی ده‌ستینینه‌وه‌و ناواو ناواتان لی ده‌که‌ین، ننجاً کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه‌ی فه‌رموو، شه‌رم له قسه‌که‌ی خۆم کرد، { که شتیکم گوتوه، پیچه‌وانه‌ی هه‌لویستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بووه } .

(۱) وسه‌ر نارمه‌قه گه‌رام : نارمه‌قه زۆرکرد ، نارمه‌قه لی جورا .

مهسهلهی سییه م : کراسی خو ناردنی یوسوف به برابه کانیدا بو بابی، تاکو چاوی چاک بینه وهو، داواکردنی لییان که به خاوو خیزانیانه وه بین بو میسرو، لهویدا نیشته جی بن :

وهك خوا دمه فرموی : ﴿ اَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي يَاتِ
بَصِيْرًا وَاَتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴾

شیکردنه وهی نهم نایه ته له چوار برگه دا

(۱) - دواى ئه وهی که یوسوف عليه السلام له گه ل برابه کانی ئاشت بو وهو، بهو شیوه بهرپیزو حورمه تانه یه مامه له ی له گه لدا کردن، ئنجا پیی فرموون: ﴿ اَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا ﴾، ئهم کراسه ی من بهرن، ئهو کراسه چ کراسیک بووه ؟

هه ندیک ده لئین: ئهو کراسه بووه که کاتی خو ی هی ئیبراهیم عليه السلام بووه، بو ئیسحاق به جیماوه، ئیسحاق بو یه عقووبو یه عقووبیش داویه تی به یوسوف! به لام له راستییدا ئه وه هیج به لگه یه کی له سه ر نیه و کراسی خو ی بووه و کراسیکی ناسایی بووه، چونکه ئه وه ی دیکه ده بی به لگه ی هه بی، که به لگه نه بوو، مانای وایه هه ر ئهو کراسه یه که خو ی له به ری بووه له و کاته دا .

بو یه ش کراسه که ی دهنیری، تاکو یه که م بابی دئنیابی که ئهمجاره کوره کانی راست ده که ن، چونکه هه ر جار ی که قسه یان له گه لی کردوه، راست نه بووه! هه روها بو ئه وه ی دئیشی خو ش بی .

(۲) - ﴿ فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي ﴾، ئهم کراسه فریدمه نه سه ر رووی بابم، له ناکو فریدمه نه سه ر ده م و چاوی .

هەندىك لە زانايان گوتتويىانە: لەبەر ئەوەى (يەعقوب) چاوى بەھۆى دلتەنگىيى و خەم و پەزارەى دوورىي يوسوفەوھە كوئىر بوو، ئەگەر بىت و كتوپر ئەو كراسەى يوسوف بخىرتە سەر دەم و چاوى و بۆنى بكات، يەكسەر چاوى چاك دەبىتەوھە، بەلام بە حەقىقەت ئەو چاك بوونەوھى چاوى يەعقوب عليه السلام بەو كراسەى يوسوف عليه السلام، ھەروھەا بۆن كردنى كراسەكەى لە دوورپا، وەك دوايى باسى دەكەين، ھەمووى دەچىتە قالىبى موعجىزەوھە، ھىچ پىويست ناكات شىكردنەوھى زانستىيانەى بۆ بكەين، چونكە موعجىزە ياسادپرەو لە سەرروى ئەو ياسايانەوھىيە كە ئىمە پىيان ناشناين، بۆيەش پىيى دەگوترى موعجىزە، واتە: دەستەوسانكەر، چونكە ئەگەر بە پىيى ئەو ياسايانە بى كە ئىمە دەيانزانين، خەلكى دىكەش دەتوانى وا بكات، ھەر شتىك كە خەلكى دىكە توانى بىكات، ئەو كاتە ئەو شتە بە موعجىزە لەقەلەم نادرى، موعجىزە، واتە: دەستەوسانكەر، واتە: شتىك بكەى، كە كەس نەتوانى ئەو شتە بكات .

(۳) - ﴿يَا بَصِيرًا﴾، واتە: يەكسەر چاوى چاك دەبنەوھە .

بە تەئكىد يوسوف ئەوھى لە رىيى وەحىيەوھە زانىوھە، لە رىيى وەحىيەوھە خوا پىيى راگەياندوھە، كە ئەو كراسەى خۆت بنىرە، با بىخەنە سەر دەم و چاوى بابت، يەكسەر چاوى كە كوئىر بوون و سبى ھەلگەراون، چاك دەبنەوھە .

(۴) - ﴿وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾، ئنجا ھەموو كەسوكارو خاوو خىزانانەم بۆ بىنن، واتە: لەوئىرا بگوازنەوھە (كە لە بىابان بوون، لە ناوچەى كەنعانىيەكان)، وەرن لە مىسر نىشتەجى بن .

جا ھەندىك لە توئىزمەرەوانى قورئان دەلئىن: ھەموويان حەفتا و شەش (۷۶) كەس بوون، واتە: خۆيان و خىزانەكانيان و كە يازدە كور بوون، جگە لە يوسوف و يازدە ئافرەت كە خىزانەكانيان، بوون، بابو دايكيان، ئنجا چەند كور و كچيان بوون، پەنگە پوورو خال و... ھتدیشيان لەگەلدا بووبن، بەلام بە ھەر حال ئەوھش ديسان زۆر جىيى دلئىيى نىيە، قسەيەكە كراوھە، دەگونجى (۷۶) بووبن و دەگونجى كەمتر بووبن، دەگونجى زياتر بووبن .

مەسەلەى چوارەم : بۆتكردنى يەعقوب بۇ يوسوف، پاش ھاتنەوہى كاروان بەرەو كەنعان و، باسكردنى ئەو بۆتكردنە بۇ كورەكانى بە ترسەوہ، كە رەخنەى لىبگرن و، رەخنە لىگرتنى كورەكانى، كە ھەر لەسەر ھەلەى پىشووى سوورە :

وہك خوا دمفەرموى : ﴿ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُقِنْدُونَ ﴿۱۲﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيرِ ﴿۱۵﴾ ﴾

تويۇئىنەوہى نەم دوو ئايەتە لە سىن بىرگەدا

- (۱) - ﴿ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ ﴾ كاتىك كاروانەكە جىبابۆوہ، واتە: لە سنوورى ولاتى مىسر جىبابۆوہ، بەرەو سەر زەمىنى شامو كەنعان، وەك ئىستا دەلئىن: لە سنوورى شارەوانى مىسر ترازا بەرەو كەنعان .
- (۲) - ﴿ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُقِنْدُونَ ﴾ بابيان گوتى: من بۆنى يوسوف دەكەم، ئەگەر ئىوہ من بە عەقل سووك، يان من بە خەلەفاو دانەئىن .

ديارە كە دمفەرموى: ﴿ لَوْلَا أَنْ تُقِنْدُونَ ﴾ وەلامەكەى قرتىنراوہ، واتە: ئەگەر ئىوہ من بە خەلەفاو دانەئىن و نەلئىن: عەقلى تىكچووہ و رايەكەى ھەلەيە، دلئىا دەبوون كە من راست دەكەم و بۆنى يوسوفم بۇ دى .

(التَّفْنِيدُ: نِسْبَةٌ لِلْمُنْدِ وَهُوَ اخْتِلَالُ الْعَقْلِ مِنَ الْخُرْفِ)، (تَفْنِيدُ)، بريتىيە پالدرانى كەسنىك بەرەو لاي (فَنَدُ)، (فَنَدُ) يش، بريتىيە لە تىكچوونى عەقل بەھوئى زورى تەمەنەوہ، بە كوردى پىتى دەلئىن: خەلەفاو، كە لە ئەسلدا لە (خرف) ەوہ، ھاتوہ لە زمانى عەرەبىيدا، كە بريتىيە لەوہى لە ئەنجامى تەمەندا، ئىنسان عەقلى بگۆرى .

(۳) - ﴿ قَالُوا تَأَلَّهَ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴾، کوره‌کان گوتیان: سوئند به خوا تو هر له بهه‌له داجوونه‌که‌ی پیشووت دای .

لیردها وشه‌ی (ضلال)، وه‌ک له سوورته‌ی یوسوفدا هه‌مووی، وشه‌ی (ضلال)، که کوره‌کانی یه‌عقوب بو بابیانی به‌کار دینن، واته: به هه‌له‌داجوون، چونکه: (الضلال: البعد عن الطريق الموصلة) (ضلال)، بریتیه له دوورکه‌وتنه‌وه له رییه‌ک که نینسان به نامانج ده‌گه‌یه‌نی، به‌لام لیردها، یانی: (إِنَّكَ مَسْتَمِرٌّ فِي التَّلْبُسِ بِتَطَلُّبِ شَيْءٍ مِنْ غَيْرِ طَرِيقِهِ الصَّحِيحِ، وَوَصْفُهُ بِالْقَدِيمِ، لَطُولِ مُدَّتِهِ)، لیردها که ده‌لین: ﴿ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴾، واته: تو به‌رده‌وامی له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تو چاوهر وانی شتیک ده‌که‌ی و شتیک داوا ده‌که‌ی، به‌لام له رییه‌کی نادرسته‌وه، بو‌یه‌ش ده‌لین: تو له به هه‌له‌داجوونیک‌ی له میژینه‌دای، چونکه ماومیه‌کی زوره، له‌ومتی یوسوف ^{الطَّيِّبُ} لی دوورکه‌وتوته‌وه و گوتوو یانه: گورگ خوار دوویه‌تی، یه‌عقوب ^{الطَّيِّبُ} هه‌ر گوتوو یه‌تی: یوسوف ماوه، ده‌یبینمه‌وه و پی‌ی شاد ده‌بمه‌وه، به‌ دوا‌ی دا بگه‌رین، که هه‌ندی‌ک گوتوو یانه: نه‌و ماومیه‌ی لی‌ک داپرانه بیست و دوو (۲۲) سال بووه‌و، هه‌ندی‌کی گوتوو یانه: سی و پینج (۳۵) سال بووه‌و، هه‌ندی‌کی که گوتوو یانه: چل (۴۰) سال بووه‌و، هه‌ندی‌کی دیکه گوتوو یانه: هه‌شتا (۸۰) سال بووه‌و.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م : هاتنی مز‌کینیده‌رو، کراسی یوسوف هه‌لدانه سه‌ر

رووی یه‌عقوب و، چاکبوونه‌وه‌ی چاوه‌کانی و، گوتنی: نه‌دی نه‌م‌گوت: له خواوه شتیک ده‌زانم ئیوه نایزانن ؟

وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۗ

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

شیکردنەوهەن نەم نایەتە لە دوو بەرگەدا

(۱) - ﴿ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ﴾، کاتێک موژدەدەر هات .

(الْبَشِيرُ) ، کەسێک کە موژدە دێنێ، بە کوردیی دەلێین: موژدەهێنەر، موژدەپێدەر، ﴿ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ ﴾، فرییدایە سەر دەمو چاوی (یەعقوب)، هاویشتیە سەر دەمو چاوی، چی هاویشتە سەر دەموچاوی؟ بە سیاق دەزانری مەبەست پێی کراسەگەیه، یانی: (أَلْقَى قَمِيصَ يَوْسُفَ عَلَىٰ وَجْهِ يَعْقُوبَ)، کراسەگەیی یوسوفی هەڵدایە سەر دەمو چاوی یەعقوب، ﴿ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ﴾، یەکسەر گەرایەوه بوو حالەتی بینین، بوو بە بینەر.

﴿ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ ﴾، وشەیی (ان)، بوو تەئکیدیی ئەوه زیاد کراوه، کە ئەو حالەتە، کە بە کراس هەڵدانە سەر رووی یەعقوب، چاوی چاک ببەنەوه، ئەوه گەرامەتیکە بوو یەعقوب پەیدا بووه، لە نیوان یەعقوب و یوسوف: باب و کوردا پەیدا بووه، ئەگەرنا شتێکی یاسادەر و پێچەوانەیی عادمەتە: بە کراس هەڵدرانە سەردەمو چاوی، چاوی کوێر چاک بێتەوه .

ئنجایا ئەو موژدەدەر، کامەیان بووه؟ هەندێک گوتووینانە: (رەئوبین) بووه، کورە گەورەگەیی یەعقوب، هەندێک گوتووینانە: (شەمعوون)بووه، هەندێک گوتووینانە: (یهوذا) بووه، چونکە دەلێن: (یهوذا) ئەو کەسە بووه کە کراسە خوێناویەگەیی بوو یەعقوب بردۆتەوه، ئنجایا گوتووینانە: کاتی خوێ هەوائێکی ناخۆش بوو بابم بردەوه، گوتم: یوسوف گورگ خواردووینانە، کراسە خوێناویەگەیی بوو بردەوه، با ئیستاش هەر من کراسەگەیی یوسوف بوو بەرمو موژدەیی خوێشی پێ بەدم، بە هەر حال گرنگ ئەوهیە موژدە دەر بە تەئکید هەر یەکێک بووه لە کورەکان و قبوولیان نەکردوه ئەو موژدە خوێشە، جگە لە خوێان هیچکەس بوو بابیان بباتەوه.

(۲) - ﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾، (یہ عقوبت)

گوتی: ئەدی پیم نەگوتن : ئەوەی من لە خواوە دەیزانم ئیوە نایزانن !

لێرەدا ئەوەی بیرخستووونەووە کە کاتی خۆی پێی گوتن، وەک لە نایهتی

(۸۶) دا، هاتووە: ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي وَحُرَيِّ إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

تَعْلَمُونَ ﴾، واتە: گوتی من خەمو پەزازی خۆم هەر بۆ لای خوا

را دەگەیهنم، ئەوەی من لە خواوە دەیزانم، ئیوە نایزانن .

لێرەدا بابیان ئەومیان دەخاتەووە بیر کە کاتی خۆی پێی گوتوون .

مەسەلەى شەشەم : داواکردنی کورەکانی لە بابیان کە داواى لیبوردنیان

بۆ لە خوا بکات و بەئین پێدانی ویش :

وەک خوا دەفەر موی : ﴿ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿۱۷﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۸﴾ .

شیکردنەوەس نەم نایهتە لە چوار بەرگەدا

(۱) - ﴿ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا ﴾، گوتیان: ئەى بابى خۆمان! داواى

لیبوردن بۆ گوناھەکانمان (لە خوا) بکە .

(۲) - ﴿ إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴾، بێگومان ئیمە خەتاکارو تاوانبار بووین .

ئەمەیان دان پێداهێنانیانە بە گوناھەکانیان، کەواتە: هەر دان بە گوناھی

خۆداهێنان و خۆ بەخەتابارزانین، خۆی تۆبەییە، بەلام داوا لە بابیشیان

دەکەن کە داواى لیبوردنیان بۆ لە خواى لیبورده بکات، چونکە بەووە کە دانیان

بە هەتەو تاوانی خۆیاندا هیناوە، لە نیوان خۆیان و خوادا، پاک دەبنەووە، مادام

لیی په شیمان بنو، بریاربدن نه گهرینهوه سه ری، به لام ههقی بابیان هر له سه ر دهمینی، بویه داوایشان له بابیان کردوه که داوی لیبوردنیشان بؤ له خوا بکات، واته: خوشی بیانبه خوشی و داوی لیبوردنیشان بؤ له خوا بکات .

(۳) - ﴿ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ﴾، گوتی: بیگومان له مهو دوا، یاخود (سَوْفَ)، بؤ ته نکیده، بیگومان داوی لیبوردنیشان بؤ له په رومردگارم ده که م، واته: بؤ گونا هه کانتان .

(۴) - ﴿ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾، که بیگومان نهو زور لیبوردهی میهره بانی به به زمییه، ننجایا بوجی گوتوو یه تی: ﴿ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ﴾، هه ندیک له تو یژمره وان هر له خووه هه ندی قسه ده که م، که له راستییدا جیی نیه ! بؤ وینه ده لئین: ته ماشا بکه ن! گهنج به خشنده تره له پیای به ته مه ن، یوسوف یه کسه ر گوتی : ﴿ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾ (۱۲) به لام بابیان ده لئ : ﴿ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ﴾ !! به لام هیچ پیویست به وه ناکات، به لکو نهو دوو قسه یه هر یه ک واتیان هه یه، نه وه ی یوسوفیش دوعا بووه، یاخود له خواوه هه والی پیداون، وه ک باسمان کردو، نه وه ی یه عقوب ^{الغفور} یش دهمانی که ههقی بابو دایک زوره له سه ر مندال، کورو کج، نه وان هه ش زور دئی بابیان هی شان دوه و ماوه ی چه ندان سال، بابیان له و نازارو میجنه ت و نارده ته تییه دا بووه، ویستوو یه تی به ته نکید کردنه وه له خوی میهره بان بپار یته وه، که له و هه موو گونا هو تاوانه و، له و هه موو هه ق و مافه ی بابیان که خوار دوویانه، خوا لییان خوش بی .

هه ندیک له زانیانیش گوتوو یانه: کاتی پارانه وه که ی دواخسته وه بؤ کاتی سه هر، واته: پیش به ره به یان .

هه ندیکیش گوتوو یانه: بؤ نه وه بووه: ناگادارینه وه که نه وانه تاوانیکی گه وره یان کردوه دهره ق به بابیان و، وانه زانن هه روا شتیکی سادیه و یه کسه ر به دوعایه کی ساده گونا هه که یان له کؤل ده که وی !

کۆتایی نهم دهرسهش بهو فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر دینین ﷺ که ده‌فهرموی: { مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ مَالِهِ، فَلْيُؤَدِّهَا إِلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَقْبَلُ فِيهِ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ وَأَعْطَى صَاحِبَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ، أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ، فَحَمَلَتْ عَلَيْهِ } {أخرجه البخاري برقم: (۲۶۴۹)} .

پیغه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رموویه‌تی: هەر که‌سیک سته‌می برایه‌کی لایه، (واته: سته‌می له برایه‌کی کردوه)، له که‌سایه‌تییدا، یان له سامانی دا، (واته: حه‌قیکی مه‌عنه‌ویی له‌لایه، یان حه‌قیکی ماددی) با نه‌مرو گه‌ردنی خو‌ی پی نازاد بکاو، خو‌ی دهرباز بکات لهو مافه‌ی، پی‌ش نه‌وه‌ی روژیک بیته پی‌ش، نه دینار هه‌بی و نه دره‌م، (واته: نه زیرو نه زیو هیجیان نه‌بن)، نه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی باشی هه‌بی، له کرده‌وه‌ی باشه‌کانی به نه‌ندازه‌ی سته‌مه‌که‌ی که کردوویه‌تی له برایه‌که‌ی، هه‌لده‌گیرئ و دهرئ بهو، نه‌گه‌ر چاکه‌شی نه‌بن، له خراپه‌ی برایه‌که‌ی (که هه‌قی له لایه‌تی) و مرده‌گیرئ و ده‌خریته سه‌ر شانی وی)، { پی‌ش نه‌وه‌ی نه‌و روژه بی، با نیستا مروف خو‌ی له هه‌ق و مافی نه‌و خه‌لکانه، که هه‌قیان له‌سه‌ریه‌تی دهرباز بکاو، گه‌ردنی خو‌ییان پی نازاد بکات } .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

دەرسی چوار دەیم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێ (۳) نایەت پێکدای، نایەتەکانی: (۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱) و، ئالقیە سێز دەمیەم و کۆتایی لە زنجیرە بەسەرھاتی یوسف و برایەکانی گرتۆتە خۆی، کە بۆ جاری چوارەم و کۆتایی باسی چوونی برایەکانی یوسف عليه السلام بۆ میسرۆ، ھاوڕێ لەگەڵ بابو دایکی و سەر جەم مالا و خیزان و کەسوکاریان، دەگات، کە یوسف بابو دایکی بەرز کردۆتەووە بۆ سەر تەخت و بارەگایەکە ی خۆی، ئەو شوینە ی کە لەسەری دانیشتووە و شوینیکی بەرز بوو .

ئنجای دوایی بابو دایکی و یازدە برایەکە ی، کەرنووشی رێزگرتنیان بۆ یوسف بردووە، یوسف گوتوویەتی: ئە ی بابە گیان! ئەمە تەعبیر و سەرەنجامی خەونەکە ی پێشوومە، پەر و مردگارم هینایە دی و چەسپاندی .

باشان یوسف عليه السلام یادی چاکەکانی خوا لەسەر خۆی و بابو دایکی و برایەکانی دەگاتەووە، ئاماژەش بە بەین تیکچوونی خۆی و برایەکانی دەگات، بەھۆی خوتخوتە ی شەیتانەووە .

لە کۆتایی دا یوسف عليه السلام لە پەر و مردگاری دەپارێتەووە، چاکە و نیعمەتەکانی یاد دەگاتەووە، بەتایبەتی ئەووە کە کردوویەتی بە حوکمران، بەشیک لە حوکمرانی پێداووە لە میسریداو، فیئری تەعبیری خەونانی کردووە، لیئ دەپارێتەووە کە بە مسوڵمانی بیمرینئ و بیخاتە ریزی صالحانەووە .

﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿۹۹﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رُبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۱۰۰﴾ رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِمَّا تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿۱۰۱﴾ ﴾

مانای وشه به وشه ئایهته کان

{ ئنجا که له شوینی تایبهتی یوسف و مزوورکهوتن، یوسف بابو دایکی له باوهش گرتن و گوتی: نهگهر خوا بیهوی به دنیایی و ئاسوودمی و مرنه میسر هوه

﴿ ۹۹ ﴾ ئنجا بابو دایکی بردنه سهر تهخته کهی خوئی و، هه موویان بوئی به کرنووشی رینزگرتندا کهوتن و، گوتی: ئهی بابه گیان! ئه مه تهعبیرو ئاکامی خه ونه کهی پيشوومه، پهرومردگارم هیئایه دی و چه سپاندى، خواش چاکه و میهره بانیی له گه ئدا کردم، که منی له بهندیخانه دهر هیئاو، ئیوهشی له بیابانه وه هیئا بو شار، دوای ئه وهی شهیتان به دندهان و خوتخوته کهی، بهینی من و برایه کانمی تیکدا، به دنیایی پهرومردگارم بو ههر چیه که بیهوی بیهینیته دی، په نهانکاره، مسۆگهر ههر ئه و زانای کار به جیه ﴿ ۱۰۰ ﴾ پهرومردگارم! به شیک له حوکمرانیی و دهسته لانت پيداومو، له تهعبیری خه و نان شاره زات کردووم، به دیهینه ری ئاسمانه کان و زموی! ههر تو دوست و پشتیوانمی له دنیا و دواروژدا، ههر کات مراندتم به ملکه چیی ته و او بو خوت، بممړینه و، به کاروانی چاکانم بگه یه نه ﴿ ۱۰۱ ﴾ .

شیکردنه‌وی هه‌ندیك له وشه‌کان

(ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوَيْهِ) : واته: بابو دایکی له خووی وه نیزیك خستن، له باوه‌ش گرتن، بردنیه ته‌نیشت خووی، هه‌ر سئ واتایه‌کان ده‌گه‌یه‌نی، (اوی، یاوی، اویا، وایوآء)، واته: په‌نایدا، له خووی وه نیزیك خست، له باوه‌شی گرت، نه‌گه‌ر بگوتری: (اوی غیره ایوآء، آی: أَنْزَلَهُ عِنْدَهُ)، واته: به‌رانبه‌ره‌که‌ی، یان یه‌کیکی دیکه‌ی په‌ناداو له خووی وه نیزیك خست، به‌لام نه‌گه‌ر بگوتری: (اوی فُلَانٌ أَخَاهُ، أَوْ أَبَاهُ، أَوْ فُلَانٌ فُلَانًا)، یانی: فلانکه‌س برایه‌که‌ی، یان بابی، یان دایکی، یان فلان که‌سی له خووی وه نیزیك خست، یان له باوه‌شی گرت، یان له ته‌نیشت خووی داینا.

(ءَأَمِنِينَ) : واته: به‌ دلنیا‌یی، (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْنٌ)، بریتیه له دل نارامییو، لاجوونی ترسو و دلّه راوکه.

(الْعَرْشِ) : (الْعَرْشُ: شَيْءٌ مَسْقُوفٌ، وَسُمِّيَ مَجْلِسُ السُّلْطَانِ عَرْشًا، اِعْتِبَارًا بَعْلُوهُ، وَكُنِّي بِهِ عَنِ الْعِزِّ وَالسُّلْطَانِ)، وشه‌ی (عرش) له بنچینه‌دا هه‌ر شتیکه که سه‌ربانیکی هه‌بی، نه‌و شوینه‌ی که هوکه‌مران لیی داده‌نیشی، ناوی لی‌نراوه (عرش)، به‌و نیعتیباره‌ی که به‌رزتره له ئاستی نه‌وانه‌ی داده‌نیشن له‌سه‌ر کورسیه‌ک، یان له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌ک، وشه‌ی (عرش) به‌ کینایه به‌کاره‌ی‌نراوه بو‌ بالاده‌ستی و هوکه‌مرانی .

(وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا) : واته: بو‌ی به‌ سه‌جده‌دا که‌وتن، بو‌ی به‌ کړنووشدا که‌وتن، (خَرٌّ: سَقَطٌ سُقُوطًا يُسْمَعُ مِنْهُ خَرِيرٌ، وَالْخَرِيرُ: هُوَ صَوْتُ الْمَاءِ وَالرِّيحِ، وَغَيْرِ ذَلِكَ)، (خَرٌّ) که‌وتنیک که‌وت، ده‌نگیک وه‌ک خو‌ره‌ی ئاوو ده‌نگی (با‌ی، لی‌هات، یانی: به‌ خیرایی که‌وتنه سه‌ر زه‌وی، (سُجَّدًا) کړنووش بردن، (خَرِيرٌ) به‌ ده‌نگی (با‌) و خو‌ره‌ی (ئاو) و هاو وینه‌یان ده‌گوتری .

(تَأْوِيلُ رُءْيَايَ) : (التَّأْوِيلُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْأَصْلِ)، (تأویل): گهرا نه و میه بؤ بنچینه، بنه رمت، (الموئل: الموضوع الَّذِي يُرْجَعُ إِلَيْهِ)، (موئل) واته: نهو شوینهی که خه لکی بؤ لا ده گه ریته وه، (وَذَلِكَ هُوَ رَدُّ الشَّيْءِ إِلَى الْغَايَةِ الْمُرَادَةِ مِنْهُ، عِلْمًا كَانَ أَوْ فِعْلًا)، ده لئ: (تأویل)، بریتیه له گهرا نه وهی شتیک بؤ نهو مه بهستهی که بؤی و یستراوه، جا چ له رووی زانیارییه وه بی، چ له رووی کرده و مه وه بی، له رووی زانیارییه وه: قسه یه ک ده کری، واتیه که ی روون نیه، دوایی ده گه ریته وه بؤ نهو مه بهستهی که لهو قسه یه دا له بهر چاو گیراوه، بؤیه ده گونجی ﴿ تَأْوِيلٌ ﴾ به سه رهنجام و ناکام لیک بدریته وه.

(حَقًّا) : (أَصْلُ الْحَقِّ الْمُطَابَقَةُ وَالْمُوَافَقَةُ، وَالْحَقُّ: الشَّيْءُ الثَّابِتُ الْمُتَحَقِّقُ)، (حق) به مانای نه وه دئ: شتیک له گه ل شتیکدا جووت بی، به پی نهو بی، هه روهها هه ق به شتیک چه سپاوی هاتوه دی، ده گوتری .

(الْبَدْوِ) : (الْحَضْرُ خِلَافُ الْبَدْوِ)، (حَضْر)، واته: نیشته جئ بوو، (بَدْو)، واته: کؤچه ری و بیابان نشین، (الْبَادِي: الْمَقِيمُ فِي الْبَادِيَةِ)، له هورئانیش دا هاتوه، خوا دمه رموئ: ﴿ سَوَاءَ الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ﴾^(۱)، واته: نه وهی که نیشته جئیه (له حه رهمی به یته دا)، نه وهش که له دمه وه دئ، هه موویان تییدا یه کسان، (باد)، واته: که سیک که نیشته جئیه له بیابان (بادیه)، ده لئ: (بادیه) یش، بؤیه پی گوتراوه: (بادیه)، له بهر نه وهی نهو خه لکه ی که له وئییه، ناشکراو دیارن، دیوارو خانوو نایان شاریته وه.

(نَزَعًا) : (النَّزْعُ: دُخُولٌ فِي أَمْرٍ لِإِفْسَادِهِ)، (نَزَع) بریتیه له وهی شتیک بجئته نیو شتیک بؤ تیکدانی، هه ر بؤیهش به نه قیزه که له نازه ل دهری، بؤ نه وهی برؤا، پی ده لئین: (نَزَع)، یان (نَحْس)، هه ردو وکیانی پی ده گوتری، و مسومه سی شه یتانیش وه ک تیوه ژهنینیک و دنه دانیکه، بؤ مرو ف به ره و خراپه .

مانای گشتی نایه ته کان

زۆر جاران گوتوو مانه: خوی زاناو شارمزا له گیرانه وهی ئەم به سه رهاته وه، به سه رهاته کانی دیکه شدا، نه وهی که به سیاق و سه لیکه وه عه قل دهمانری، باسی ناکات، به لکو دمی پچیته وه دمی قرتینی، لیرهش که دمه رموی: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ﴾، دوی نه وهی که له یوسف و مژور که وتن، واته: پاش نه وهی: بابو دایک و برایه کانی و مال و خیزان و که سوکاریان، له که نعه انه وه، له سه ره زمینی شامه وه، خویان پچایه وه و به ریکه وتن و رپیان بری، به ره و میسر هاتن و له دهمرازه کانی میسر نه و دیوو بوون و، چوونه نیو شار، قوناغ به قوناغ: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ﴾، نجا دوی نه وهی له یوسف وه زور که وتن، واته: چوونه نه و شوینه ی که یوسف تیدا داده نیشته، بو راپه راندنی کاروباره کانی خوی، که نه و کاته یوسف عه زیزی میسر بووه و سه ره رشتی کاروباری نابووری و نازوو خه ی کرده له میسر و، پیکه و ده سه لاتیکی زوری بووه، شوینیکی بووه که وهک شوینی حوکمرانی تیدا دانیشته وه، هاتنه نه و شوینه، ﴿ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوهُ ﴾، یوسف بابو دایکی له خوی و منیزیک خستن، یا خود له ته نیشته خوی داینان، یا خود له باوهشی گرتن، هه موو مانایه کانی هه ن و، هه موویان ده گریته وه، واته: له خوی و منیزیکی خستن، یان له ته نیشته خوی داینان، له ملاولای خوی، ﴿ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَأَمِنِينَ ﴾، نجا پینی گوتن: وهرنه میسر وه، نه گهر خوا بیهوی، به دلنیایی به بی نه وهی که ترسو و بیمتان له سه ره بی، واته: بو خوتان دهمرازتان بوو له ژبانی سه خت و کوله مهرگی بیابان نشین، ﴿ وَرَفَعَ أَبُوهُ عَلَىٰ

الْعَرْشِ ﴿١﴾، بابو دایکی بهرزکردنه‌وه بۆ سهر ته‌خته‌که، ئەو ته‌خته‌ی که خۆی له‌سه‌ری دادنه‌یشت، که دیاره له ئاستی مه‌جلیسه‌که بهرزتر بووه، بۆیه پئی گوتراوه: (الْعَرْشِ)، ئەگه‌رنا کورسییه‌ک نه‌بووه، چونکه کورسییه‌ک که جیی نه‌فه‌ریکه، جیی سی نه‌فه‌ری له‌سه‌ر نایته‌وه، ئنجا ئەو ته‌خت (عرش)ه‌ش، دیاره شوینیکی فراوان بووه، بابو دایکی بهرزکردنه‌وه بۆ سهر ئەوئو له ته‌نیشت خۆی داینان، ﴿وَحَرُّوْا لَهُ سُجْدًا﴾، ئنجا هه‌موویان بۆی به کرنووشدا که‌وتن، (خُرُوا)، واته: (سَقَطُوا) که‌وتن، (سُجْدًا)، کۆی (ساجد)ه، واته: هه‌موویان بۆی به کرنووشدا که‌وتن، هه‌موویان کئ؟ بابو دایکی و ههر یازده برایه‌که‌ی .

ئنجا یوسف قسه‌ی دئی خۆی ده‌کات: ﴿وَقَالَ يَتَابَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ﴾، (یوسف)یش گوتی: ئەه‌ی بابه گیان! ئەمه سه‌رمنجامی خه‌ونه‌که‌ی پئشوومه، ﴿قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾، بیگومان په‌روه‌ردگارم، به‌راستی گیراو چه‌سپاندی، وه‌ک له سه‌ره‌تای سووره‌تی یوسفه‌وه باس‌مان کرد، که یوسف خه‌ونی بینیبوو: ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ ﴿٤﴾ یوسف، واته: کاتیک یوسف به بابی گوت: ئەه‌ی بابه گیان! من یازده نه‌ستیره‌وه خۆرو مانگم بینین، که کرنووشیان بۆ من برد بوو .

ئنجا ئەمه هاتنه‌ دی ئەو خه‌ونه‌یه‌تی، که کاتی خۆی پئیش بائغ بوون به مندالیی ئەو خه‌ونه‌ی بینیبوو، ئیستا دوا‌ی ئەو ته‌مه‌نه، خه‌ونه‌که‌ی هاته‌ دی، نه‌وه‌تا ههر یازده برایه‌که‌ی و بابو دایکی کرنووشی، ریز گرتنی بۆ دهبه‌ن، که وه‌ک دوا‌یی له مه‌سه‌له گرنه‌گه‌کاندا باسی ده‌که‌ین، وشه‌ی (سَجْدَة) له زمانی عه‌ره‌ببیدا به مانای ملکه‌چی، دئو، به مانای ریزلینان له به‌رانبه‌ر، دئ، هه‌روه‌ک چۆن به مانای نیوچه‌وان و ته‌ویئل خسته‌نه‌ سه‌ر زه‌وی، دئ، که ئەوه‌ بیجگه‌ له خوا ﴿٥﴾ بۆ که‌سی دیکه‌ دروست نیه، هه‌روه‌ها به مانای چه‌مینه‌وه‌ش دئو، به مانای ئاماژه‌ کردنی‌ش، دئو، به مانای سلأو لی‌کردنی‌ش، دئ، وه‌ک دوا‌یی

باسی ده‌گه‌ین، که به ته‌نکید نه‌وهی که بابو دایک و یازده برایشه‌که بو یوسوف کردووینانه، ریز لیگرتن بووه، سلاو لیگردن و حورمته لینان بووه، ﴿ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ ﴾، چاگه‌شی له‌گه‌ل کردم، واته: په‌رومردگارم چاگه‌ی له‌گه‌ل کردم، لوتفی له‌گه‌ل کردم، که کاتیک منی له به‌ندیخانه دمره‌ینا.

ته‌ماشای نه‌و جوامیرییه‌ی یوسوف عليه السلام، بکه‌ن! باسی هینرانه دمری له بیره‌که ناکات، چونکه نه‌وه برینی برایشه‌کانی ده‌کولینیتنه‌وه، پیشتیش یوسوف گوتی: ﴿ قَالَ لَا تَأْتِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ﴾، نه‌مرؤ، واته: له مرؤ به دواوه گله‌بیتان له‌سه‌ر نیه، که نه‌و کاته‌ش هر گله‌یی لینه‌کردن و سه‌رزمشتی نه‌کردن، هر شتیک بووه به بیر هینانه‌وه، نایا له بیرتانه نه‌ومتان له‌گه‌ل یوسوف برایشه‌گه‌ی دا کرد، کاتیک که نیوه نه‌زان بوون؟! ننجا که نه‌و به‌لیننه‌ی داوه، تازه ناچئ قسه‌ی خوئی بشکینئ، بوئه باسی له بیر هینرانه‌دمری خوئی هر ناکات، باسی نه‌وه ناکات که چون له بیر هینراوته دمر، که نه‌وه به‌لای گه‌وره بووه به‌سه‌ری هاتوه، به‌لکو ده‌ئئ: ﴿ إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ ﴾، کاتیک په‌رومردگارم منی له به‌ندیخانه هینایه‌دمر، ﴿ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ ﴾، نیومه‌شی له بیابانه‌وه هینا، ﴿ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ﴾، دواى نه‌وه‌ی که شه‌یتان خوتخوته‌ی خراپی خسته نیوان من و برایشه‌گانمه‌وه، خویشی پیش ده‌خاتو، تاوانه‌گه‌ش له ملی شه‌یتان ده‌کات، وه‌ک برایشه‌کانی هیچ ده‌ستیان تییدا نه‌بوو بی! بو نه‌وه‌ی به هیچ جوړیک نه‌وه له قسه‌کانی نه‌فامریتنه‌وه، که لیرده‌دا گله‌یی له برایشه‌کانی ده‌کاتو سه‌رکوئنه‌یان ده‌کات، ﴿ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ﴾، بیگومان په‌رومردگارم بو هر شتیک که بیه‌وئ، زور په‌نه‌انکاره، زور به په‌نه‌انی و به له باریی ده‌یکات، ﴿ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾، بیگومان هر نه‌و زانای کارزانه.

ته‌ماشای بکه‌ن! چند به په‌نه‌انکاری و کارامه‌یی خوا عليه السلام یوسوفی له کوئوه هینا بو کوئ؟!

ئنجای یوسف له کوتایی دا، له پهرومردگاری دمپارښته وه، دهلی : ﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾، پهرومردگار! له مولک و هوکمرانی پیته داوم، له تهعبیرو لیکدانه وهی خهونانت فیتر کردوم .

نه مانه دوو نیعمه تی هره گوره ی خوی پهرومردگار بوون بؤ یوسف که:

١- کردوویه تی به هوکمران و بهشیک له هوکمرانی له میسردا که وتوته دست یوسف .

٢- نهویش له پی نهوموه بوو، که خوا لیکدانه وهی خهونانی فیتر کردبوو، چونکه زانسته که ی، نهو زانسته تایبه تیبه ی که خوا پی دابوو، بوو به هوکاری نه وهی نهو مولک و هوکمرانی بهشی دست بکه وی، بؤیه دهلی: ﴿ فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، به دیهینه رو په یاد که ری ئاسمانه کان و زموی، ﴿ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾، هر تو سه ره رشتیارو مشور خورو دوست و یامری منی ، له دنیا و له دواروژدا، ﴿ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّلَاةِ ﴾، به ملکه چیی بممړینه و، بمخه ریزی صالحانه وه، واته: کاتیک که دممړینی با و بمرم به ته وایی ملکه جیم بؤ تو، ئنجا که مراندیستم، بمخه ریزی نهو مروفه صالح و چاکانه وه، که له ته رازوی تودا به شایسته و چاک له قهلم دراون .

چەند مەسەلەیه‌کی گەرنگ

مەسەلە‌ی یەگەم : چوونی بابو دایک و بایه‌کانی یوسوف و سەرجه‌م خاوو خیزانیان، بو میسر بو لای یوسوف، ئنجا له خووه نیزیك خستن و له باومش گرتنی یوسوف بو بابو دایکی و فەرموو لیکردنیان بو نیشته‌جی بوون به ئاسووده‌یی له میسر دا :

وهك خوا فەرموو یه‌تی : ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَأَمِينٌ ﴿١١﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی نەم نایه‌ته موباره‌که له چوار بېرگه‌دا

(١) - ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ﴾، واته: دواى نه‌وه‌ی له یوسوف وه‌ژوور کهوتن، واته: لهو شوینه‌ی که تییدا نیشته‌جی بووو له‌ویوه حوکمرانیی ده‌کرد، واته: له شوینی تایبه‌تی یوسوف وه ژوور کهوتن.

(٢) - ﴿ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ ﴾، بابو دایکی له خو‌ی وه‌نیزیك خستن و بردنیه ته‌نیشته خو‌ی و له باومشی گرتن .

مه‌به‌ست له بابو دایکی : بابی نه‌وه دياره یه‌عقوب عليه السلام، دایکیشی وه‌ك پیشتر باس‌مان کرد، له په‌یمانی کۆندا به (راحیل) ناوی هاتوه، کچی (لابان)، لابانیش خالی یه‌عقوب بووه‌و، یه‌عقوب کچی خالی خو‌ی هیناوه .

هه نندیکیش گوتوو یانه: (راحیل)، که دایکی یوسفه، لهسه ر بنیامین و هفاتی کردوه (جاری وایه نافرمت لهسه ر مندال دهرئی) دواپی یه عقووب (لهینه) ش دینی، که هه ر خوشکی (راحیل) بووه و نه و کاتهش دوو خوشک دروست بووه له لای پیاویک ببن، نهویش هه ر هاوسه ری یه عقووب الطیبه بووه، که واته: نهوه که دهرموئی: ﴿أَبْرِيَهُ﴾، نهوه یه عقووبو لهینه، که دهکاته پووری یوسفو بنیامین، واته: خوشکی دایکیان، (خاله) ی، یوسفو بنیامین، له پهیمانی کوندا ئاوا دهئی، بهلام له راستییدا هیچ به لگه یه که لهسه ر نهوه نیه، بویه نیمه هه ر دهئین: ﴿أَبْرِيَهُ﴾، دایک و بابی، ئیدی هیچ پئویست ناکات تهئویلی بکهین، بینا لهسه ر قسه ی پهیمانی کون، که جپی متمانه نیه، نه گوردرای بی .

(٣) - ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، (یوسف) گوتی: وهرنه میسرپهوه، نه گهر خوا بیهوی، هه لبه ته خوا ویستوو یه تی و تازه هاتوونه میسرپهوه، بویه زانایان گوتوو یانه: یانی: خوا ویستوو یه تی و به ویستی خوا، هاتوون، هه نندیکیش گوتوو یانه: نهوه بو به پیزکردن (تبرک) ه .

(٤) - ﴿ءَامِنِينَ﴾، به دنئیایی و با نهوه ی ترستان لهسه ر بی.

(الأمْنُ: حَالَةُ اطمینانِ النَّفْسِ وَرَاحَةِ البَالِ، وَانْتِفَاءِ الخَوْفِ مِنْ كُلِّ مَا يُخَافُ مِنْهُ)، (أمْن) بریتییه له حاله تیکی ئارامیی بو دهروونی مرؤف و، دل ئاسووده ییه که و، لاجوونی ترس له هه موو نهو شتانه ی که جیگای مه ترسیین، یانی: نه له قاتو قریی و برسیه تی، که له ژبانی بیاباننشینی دا تووشتان بووه و، نه له هیچ دوژمنیک برسیین، چونکه ئیستا یوسف که کوری نهو بابو دایکه یه و، برای نهو برایانه یه، خاوون پیگه و دهسه لاته له میسرپدا، بویه هیچ مه ترسییه کتان لهسه ر نیه، وهرن نیشته جی بن .

مهسه‌له‌ی دووهم : بهرزکردنه‌وه‌ی یوسوف عليه السلام بۆ بابو دایکی بۆ سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خۆی و، به‌ کړنووشدا کهوتنی بابو دایکی و، یازده برابره‌که‌ی بۆی و، یاد کردنه‌وه‌ی یوسوف بۆ چاکه‌کانی په‌روه‌ردگاری: وه‌ک هاتنه‌ دی خه‌ونه‌که‌ی و، رزگار بوونی له‌ زیندان و، هینانی که‌سوکاری له‌ بیابانه‌وه بۆ شارو، چاکبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل برابره‌کاندا :

وه‌ک خوای به‌خشهر فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَرَفَعَ أَبُوئِهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَتَابَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رِبِّيَ حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾ .

تویژینه‌وه‌س نهم نایته‌وه‌ی موباره‌که‌ له‌ ده‌ برکه‌دا

(١) - ﴿ وَرَفَعَ أَبُوئِهِ عَلَى الْعَرْشِ ﴾ ، ئنجا بابو دایکی به‌رزکردنه‌وه بۆ سه‌ر ته‌خته‌که‌ی .

(العرش: سَرِيرٌ لِلصُّعُودِ فَيَكُونُ مُرْتَفِعًا عَلَى سَوْقٍ، وَفِيهِ سَعَةٌ تُمْكِنُ الْجَائِسَ مِنَ الْإِتِّكَاءِ، أَي: أَجْلَسَهُمَا مَعَهُ عَلَى سَرِيرِ الْمَلِكِ تَكْرِيمًا لهُمَا) .

(عرش) بریتیه له‌ ته‌ختیک که‌ حوکمران له‌سه‌ری دانیشتوه‌و به‌رزتر بووه‌و له‌سه‌ر جه‌ند پییه‌ک، بووه‌، له‌سه‌ر جه‌ند گۆشه‌یه‌ک وه‌ستاوه‌و فراوانیش بووه‌، شوینی ئه‌وه‌ی تیدا هه‌بووه‌ که‌ ئینسان پالی لیبداته‌وه‌، (یان جه‌ند که‌سه‌یک له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دابنئ)، واته‌: له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی خۆی داینان له‌ ته‌نیشته‌ خۆی، وه‌ک ریز لیگرتنیان ، که‌ مه‌به‌ست له‌ بابو دایکی - وه‌ک پیشته‌ر گوتمان - یه‌عقوبو وراحیلن، هه‌ندیکیش گوتویانه‌:

لهینیه که دهکاته بلك (خاله)ی، واته: خوشکی دایکی یوسوف، بهلام راستر نهومیه که هر دایکی خوی بووه .

(٢) - ﴿ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ﴾، نجا بوی به کرنووشدا کهوتن .

(الخرور: الهوی والسقوط من علو إلى الأرض)، (خرور)، بریتیه له کهوتن و لهپهروو کهوتن له بهرزیهوه بو نزمیی، یانی: بوی به کرنووشدا کهوتن .

﴿ سُجَّدًا ﴾، یان (حال)ه، لهبر نهومی (خرور) واته: کهوتنه سهر زموی، چند حاله تیکی همنو، نه مهیان به شیوهی چونه کرنووشه، یاخود ﴿ سُجَّدًا ﴾، (حال) نیه، به لکو کوی (ساجده)ه، (ای: ساجدین)، یانی: هه موویان کهوتنه سهر زموی و لهپهروو بوی به کرنووشدا کهوتن، دیاره کرنووش بردووهگان یه عقووب و راحیل و یازده کوره گانیان بوون، که پیشتر ناوه گانیانمان هینان .

(٣) - ﴿ وَقَالَ يَتَابَتِ هَذَا تَوَائِلُ رُءُوبِي مِنْ قَبْلُ ﴾، یوسوف گوتی: نهی بابه گیان! نه مه سهرمنجامی خهونه کهمه، خهونه پیشووه کهمه، که کاتی خوی بینیبووم، که پیشتر نامازهمان پیدا، له نایهتی ژماره (٤)دا : ﴿ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾ ، واته: نا نه م کرنووش بردنه سهرمنجام و هاتنه دی خهونه کهی پیشوومه، یاخود نه م حالتهی نیستا که نیوه هاتوون و ریز له من دهگرن، نه م ومزعه، سهرمنجامی خهونه کهی پیشوومه .

نجا نایا له نیوان خهون بینینه کهی و هاتنه دی خهونه کهیدا، چند سال بووه؟ تویرمهوان زوریان قسه لیکردوه، که پیم وایه هه مووی له گوتریه و هر دیاریشه شتیک که به لگه یه کی یه کلاکه ره وهی له سهر نه بوو، قسه ی جیا جیای تیدا دهبین :

١- هه ندیکیان گوتوو یانه: (١٨) سال بووه .

٢- هه ندیکیان گوتوو یانه: (٢٠) سال بووه .

- ٣- هندیکیان گوتوویانه: (٢٣) بووه .
 ٤- هندیکیان گوتوویانه: (٣٠) بووه .
 ٥- هندیکیان گوتوویانه: (٣٥) بووه .
 ٦- هندیکیان گوتوویانه: (٤٠) بووه .

٧- هتا (٨٠)ش رؤیشتوون، له تفسیرمکاندا، نهو قسانه هه‌موویان ههن، به‌لام هیجیان به‌لگه‌ی یه‌کلایی که‌رمومیان پی نیه، به‌لام به لای که‌مه‌وه بیست سی (٢٠ - ٣٠) سالیک ههر بووه، چونکه: یوسوف چند سالان له مائی عه‌زیزی میسرپدا ماوته‌وه، بهر له‌وه‌ی بائغ بی‌و گه‌وره بی‌و ژنه‌که‌ی عه‌زیز ته‌ماعی تی‌بکاتو دهورو خولی هه‌لبی، پاشان ماومیه‌کیش له به‌ندیخانه‌دا ماوته‌وه، دوای به‌ندیخانه‌ش ماومیه‌ک وهک به‌رپرسی ئازوو‌خه له میسرپدا ماوته‌وه، تا‌کو برایه‌کانی چندجاران چوون، نه‌وه به لای که‌م: بیست سی (٢٠ - ٣٠) سالیکی پی‌چوو، به ته‌قدیرو به مه‌زنده، دمتوانین نه‌و‌منده ههر بل‌یین .

(٤) - ﴿ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ﴾، نه‌وه خه‌ونه‌که‌م په‌رومردگارم هی‌نایه دی.

(حَقًّا)، (ای: صِدْقًا مُطَابِقًا لِلْوَاقِعِ فِي الْحَسَنِ)، واته: به‌راستی داناو خه‌ونه‌که‌م، پێک هاته دی، له‌گه‌ل واقیعیکی به‌ره‌هست دا، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که له خه‌ونه‌کان هه‌یه که هه‌قه، هه‌شه که پوو‌چه و بی بنه‌مایه و نایه‌ته دی.

(٥) - ﴿ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي ﴾، هه‌روه‌ها په‌رومردگارم چاکه‌ی له‌گه‌ل مندا کرد .

(أَحْسَنَ بِي)، (أَي: أَحْسَنَ إِلَيَّ)، له زمانی عه‌ره‌مبیدا ده‌گوتری: (أَحْسَنَ بِي) و (أَي أَحْسَنَ إِلَيَّ)، (مِنْ غَيْرِ تَضْمِينٍ مَعْنَى فِعْلِ آخِرٍ)، که ده‌گوتری: (أَي أَحْسَنَ إِلَيْهِ)، نه‌وه دیاره چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا کرد، (أَحْسَنَ بِهِ)، دیسان به مانای

چاکه‌ی له‌گه‌لدا کرد، ئەمجاره به‌بێ ئەوه‌ی که مانای کردموهیه‌کی دیکه خرابیته نیو (أَحْسَنَ)، بۆیه تهعه‌ددا‌ی کردوه به (ب)، له جیاتی به (إلی)، تهعه‌ددا بکات، جاری واش هه‌یه ده‌گونجی بلیین: (أَحْسَنَ بِيَّ)، مانای (لَطْفَ)ی، خراوته نیو، (أَي: أَحْسَنَ إِلَيَّ وَلَطْفَ بِي)، چونکه له زمانی عه‌ره‌ببیدا بنچینه‌یه‌ک هه‌یه، که جاری وایه (فَعَلَ)ی، که به پیتیک تهعه‌ددا ده‌کات بۆ (مَفْعُولُ بِهِ) که عادت نیه، بهو پیته تهعه‌ددا بکات، ئەو کاته: هه‌م مانای ئەسلیی خو‌ی ده‌گه‌یه‌نی، هه‌م مانایه‌کی دیکه‌ش ده‌گه‌یه‌نی، به پتی ئەو پیته که تهعه‌ددا‌ی پی کردوه، ئیستا (أَحْسَنَ)، یانی: چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردم، (أَحْسَنَ بِيَّ)، واته: چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردم و لوتفی له‌گه‌لدا نواندم .

(٦) - ﴿ إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ ﴾، کاتیک که منی له به‌ندیخانه دهره‌ینا، وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، نالی: منی له بیر دهره‌ینا، چونکه ئەوه ده‌کاته جو‌ریک له برین کولاندنه‌وه‌ی برایه‌کانی و، شه‌رمه‌زار کردنه‌وه‌یان و، پاشان برین کولاندنه‌وه‌ی باب و دایکیشی، که چهند خه‌فه‌تیا‌ن خواردوه، له‌و زو‌لم و سته‌مه‌ی که برایه‌کانیا‌ن لێیان کردوه، یه‌کسه‌ر ده‌لی: خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم، لوتفی له‌گه‌ل نواندم، که منی له به‌ندیخانه دهره‌ینا، به لای بیردا هه‌ر ناچی !!

(٧) - ﴿ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ ﴾، ئیوه‌ش له بیابانه‌وه هینا .

(البدو: ضد الحضر، سُمِّيَ بَدْوًا، لَأَنَّ سُكَّانَهُ بَادُونَ، أي: ظاهرون لِكُلِّ وَارِدٍ)، (بَدُو)، دژی (حَضْرَه)، (حَضْر)، واته: شارنشین، (بَدُو)، واته: بیاباننشین، یان دهشت و کو‌سار نشین، لادیی، بۆیه‌ش ناوی لێنراوه (بدو)، چونکه دانیشتووایی بیابان، بیاباننشین، ئاشکران، خه‌لك هه‌مووی ده‌یان‌بینی، خانوو و دیوارو په‌نه‌انیا‌ن ناکات .

(٨) - ﴿ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ﴾، دوا‌ی ئەوه‌ی شه‌یتان خوتخوته‌ی خسته نیوان من و برایه‌کانم، واته: نیوان من و برایه‌کانمی تیکدا،

(التَّنَزُّعُ: مَجَازٌ فِي إِدْخَالِ الضَّسَادِ فِي النَّفْسِ شَبَّهُ بِنَزْغِ الرَّاصِبِ الدَّابَّةِ وَهُوَ نَحْسُهَا)، (نَزَع) خواز او ته وه و مانایه کی مه جازی هیه، بؤ نه وه که شتیکی خراب بخریته نیو نه فسه وه، ههروهک چؤن بابای سوار له وه لآخه که یه وه دهژمنی، بؤ نه وهی برپوا، نه قیزه ی تیوه دهژمنی، یاخود قامچی لیده دا، شهیتانیش که خوتخوته دهخاته دلی مروقه وه، وهک نه وه وایه دنه ی بداو پالی بیوه بنیو، لئی بخوری به ره و خرابه .

ئنجالییره یوسف عليه السلام هۆکاری نه و دوژمنایه تیو و ناکوکییه، که دوژمنایه تیو و ناکوکییه کی یهک سه ره بووه و، دوو سه ره نه بووه ! چونکه نه و رقی له برایه کانی نه بووه و نه وان رقیان له و بووه، نه وان هه سوودیان به و بردوه، نه وان پیلانیان له دژی نه و گپراوه، به لام ته ماشای نه و هه موو جوامیرییه یوسف بکه ن! جارئ پیشی خوی پیش دهخات ﴿ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ﴾، وهک بلئی: شهیتان پیشی زه فهری به و بردبی، له به رانبهر برایه کانیدا، که ناکوکی هه بی له گه لیانداو، دژایه تییان بکات! که نه و هه چیشی نه کرده له دژی برایه کانی، ئنجا خه تایه که ش له ملی برایه کانی دینیته دهرو دهیخاته ملی شهیتانه وه، که به ته نکید هه ر خرابیهک مروف دهیکات، شهیتان پی دهکا، به لام مروف خویشی پشک و به شی تییدا هه یه، ئنجا لیردها نه هلی ته زکیه و ته سه ووف قسه یه کی جوانیان هه یه دهلین: ﴿ ذَكَرَ الْجَفَاءَ فِي وَقْتِ الصَّفَاءِ جَفَاءً ﴾، واته: باسی جهفاو دووری، له کاتی ناشتیو صاف بوونه ودها، به جهفاو لیک دووری له قه له م ددرئ، بویه یوسف عليه السلام به لای هه چ وشه یهک دا نه چوه، که مایه ی نیگه رانی برایه کانی و دل کولاندنه و هیان و شهرمه زار کردنه و هیان بی .

(٩) - ﴿ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ﴾، بیگومان په رومردگارم، بؤ هه ر شتیکی که بیه وی، زور په نهانکاره، زور به په نهانیو و لیزانیو و کارامه یی، دهیکات، به بی نه وهی خهک هه ر ههستی پی بکات :

١- خوی په رومردگار نه و که سه یه که یوسف له چال و بیره وه دینئو، له به ندیخانه وه دهیپینئو، دهیکاته هوکمران له میسر .

٢- پهرومردگار نهو کهسهیه که مووسا عليه السلام له مائی فیرعه‌ونددا پهرومردده دهکات، دواپیش تهختو تاجی فیرعه‌ونیشی پی له بهین دهباتو، بهنی ئیسرانیلی پی له چنگائی زۆردارانهی فیرعه‌ون دهرباز دهکات !!

(اللُّطْفُ: التَّدْبِيرُ الْمَلَائِمُ، وَهُوَ يَتَّعَدَى بِاللَّامِ عَلَى تَقْدِيرٍ: لَطِيفٌ لِأَجْلِ مَا يَشَاءُ اللَّطْفَ بِهِ، وَيَتَّعَدَى بِالْبَاءِ: لَطْفَ بِهِ)، (لُطْفٌ) بریتیه له نه‌خشه‌دانانئیکی گونجاوو له بار، وشهی (لُطْفٌ) یش تهعه‌ددا دهکات :

١/ به لام (ل) : ﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾، یانی: (لَطِيفٌ لِأَجْلِ مَا يَشَاءُ اللَّطْفَ بِهِ)، خوا په‌نهانکاره، بو کهسئیک که بیهوی لوتفی له‌گه‌ئیدا بکات، میهرمبانیی له‌گه‌ئ بنوئینی و هاوکاری بی و پشتیوانی بی .

٢/ جاری واش هه‌یه به باء (ب)، تهعه‌ددا دهکات: (لُطْفَ بِهِ)، واته: له‌گه‌ئیدا میهرمبانو هاوکار بوو .

(١٠) - ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾، بیگومان هه‌ر خوا زانای کارزانه، دهمزانی چون کاره‌گانی دهکاتو، کارزانه دهمزانی چون جیبه‌جیبیان دهکات .

کورتە باسک له باره‌ی چۆنیه‌تی سه‌جده‌بردنی

باب و دایکی یوسف و یازده‌برایه‌کانی، یوسف

به‌پێزان!

پێویست ده‌کات نێمه‌ روونکردنه‌وه‌یه‌کی باش بدمین، له‌ باره‌ی ئه‌و نایه‌ته‌وه‌ که ده‌فه‌رموی: ﴿وَاخْرُؤْا لَهُ سُجَّدًا﴾، باب و دایکی یوسف و یازده‌برایه‌که‌ی بۆی به‌ کړنووش دا که‌وتن، که‌ ئایا ئه‌و کړنووش بردنه‌ چۆن بووه‌؟ له‌ چه‌ند برکه‌یه‌که‌دا شی ده‌که‌ینه‌وه‌ :

(۱) - مانای (سُجُودٌ)، (سَجْدَةٌ)، له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا :

أ/ فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی زمان^(۱) ده‌لێن: (سَجَدَ سُجُودًا: تَطَامَنًا، وَكُلُّ شَيْءٍ ذَلٌّ، فَقَدْ سَجَدَ.. وَسَجَدَ الْبَعِيرُ: خَفَضَ رَأْسَهُ عِنْدَ الرُّكُوبِ، وَسَجَدَ الرَّجُلُ: وَضَعَ جَبْهَتَهُ عَلَى الْأَرْضِ وَالسُّجُودُ لِلَّهِ فِي الشَّرْعِ: عِبَارَةٌ عَنِ هَيْئَةِ مَخْصُوصَةٍ)، وشه‌ی (سَجَدَ سُجُودًا)، واته‌: خۆی به‌ که‌مگرت، یاخود ملی نه‌وی کرد، هه‌ر شتێک که‌ ملکه‌ج بی، وشه‌ی (سَجَدَ)ی بۆ به‌کارده‌هێنری، ده‌گوتری: (سَجَدَ الْبَعِيرُ)، کاتێک که‌ حوشر ملی خۆی نه‌وی ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی بابایه‌ک که‌ ده‌یه‌وی سواری بی، و، بجێته‌ سه‌ر پشتی، نه‌گه‌ر خۆی دانه‌نوینی و یه‌خ نه‌بی، که‌س ناتوانی بجێته‌ سه‌ر پشتی .

(۱) المصباح المنیر، ص ۱۴۰، ومختار الصحاح، ص ۲۸۶، والمعجم الوسیط، ص ۴۱۶.

ههروهها دهگوتری : (سَجَدَ الرَّجُلُ)، بیاوهکه سهجدهی برد، ئەگەر نیوچهوان و تهوئلی خوئی بخاته سهه زهویو، سهجده بردن بو خوا له زاراوی شهردا بریتیه له حالهتیکه دیارییکراو (ئهویش نهوهیه که ئینسان تهوئلی خوئی، نیوچهوانی خوئی، بخاته سهه زهویو، ههردوو لهپه دهستی، لهگهڵ ههردوو ئەژنۆیو، ههردوو سینگی دوو پئی)، نهوه له فهههنگهکانی زماندا .

ب/ له قورئاندا سی نموونه دینینهوه، بو مانای وشه (السجدة) :

نمونه‌ی به‌کهم :

نایه‌ته‌کانی: (٤٨ و ٤٩ و ٥٠) له سوورهمتی (النحل)دا، که خوا دهفهرموی:
 ﴿أُولَٰئِكَ يَرْوُونَ إِلَيْنَا مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَنْفَتِيوُا ظِلَلُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا
 لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ
 وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٠﴾﴾

واته: نایا ناروانن بو ههه شتیک خوا دروستی کردوه، که سیبههه‌که‌یان له‌لای راست و چه‌پیان کرنووش بو خوا ده‌به‌ن و بو خوا ملکه‌چن و، هه‌رجی له ناسمانه‌کان و له زهویدا هه‌یه، له ئازه‌ل و له فرهشته، کرنووش بو خوا ده‌به‌ن و خویان به‌زل ناگرن، ترسی په‌رومردگاریان هه‌یه له سه‌روویانه‌نه‌وه، ههه شتیک که فه‌رمانیان پیبکری، نه‌نجامی ده‌دن.

وه‌ک ده‌بینین خوا ﷻ لی‌ره‌دا نوشتانه‌وه‌ی سیبه‌ری شته‌کان له‌لای راست و چه‌پ، کاتیک که خۆر هه‌لدی له‌ولاوه له‌لای راسته‌وه سیبه‌ر دمه‌ده‌که‌وی، وه‌ختیک ئاواش ده‌بی، له‌ولاوه له‌لای چه‌په‌وه سیبه‌ر دمه‌ده‌که‌وی^(١)، خوا‌ی په‌رومردگار نه‌ه هاتن و چوونه‌ی سیبه‌ری به‌جۆریک له‌کرنووش بردن بو خوا، له‌قه‌له‌م داوه.

(١) له‌کاتیک دا مروؤف رووه و که‌عه‌ بووه‌ستی، له‌عیراق و ده‌وربه‌ری بی .

نمونهى دووم :

هەر وەھا لە سوورەتى (الحج)دا، دەفەرموئى: ﴿الَّذِينَ تَرَأَتْ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ، مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ (١٨)، واتە: ئایا سەرنج نادەى! چۆن هەر كەسێك كە لە ئاسمانەكانو، هەر كەسێك كە لە زەویدا هەیه، كرنووش بۆ خوا دەباتو، خۆرو مانگو ئەستێرەكانو، چیاپەكانو درەختەكانو ئازەلەكانو، زۆرىك لە خەلكى، (واتە: زۆر لە خەلكى كرنووش دەبەن كە بروادارانن)و، زۆرىكیشیان سزای خاویان لەسەر پێویست بووو، هەر كەسێك خوا بى ریزى بكات، هیج ریزگریكى بۆ نابى، (هیج كەسێك ناتوانى ریزى لى بگرئ)، بىگومان خوا هەر شتى بیهوى دەيكات .

كەواتە: لێردا خوا كرنووش بردنى، بۆ هەرچى لە ئاسمانەكانو زەویدا هەیه، ناو بردو، هەر وەھا بۆ خۆرو مانگو ئەستێرەكان، دیسان بۆ چیاپەكانو درەختەكانو ئازەلەكانو، بۆ زۆرىك لە خەلكى، ئنجا ئەگەر زۆرىك لە خەلكى كە بروادارانن، نێوچەوانیان بخەنە سەر زەوىو، ئەو كرنووش بردنەكەیان بى، فریشتەكانیش بەو شیوێهە كرنووش بەرن كە خوا دەزانى چۆنە؟ بىگومان كرنووش بردنى خۆرو مانگو ئەستێرەكانو درەختو چیاكانو ئازەلەكان، بریتیه لە ملكەجیان بۆ خوا، كەواتە: ملكەجى یانى: سەجده بردن .

نمونهى سێیەم :

لە سوورەتى (الرعد)دا، دەفەرموئى: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْعُدْوِ وَالْأَصَالِ﴾ (١٥)، واتە: هەرچى لە ئاسمانەكانو زەویدا هەیه، چارو ناچارو بەپێخۆش بوونو بەپێناخۆش بوون، كرنووش بۆ خوا دەبەن، هەر وەھا سێبەرەكانیشیان بەیانیان و ئیواران .

یانى: كە خۆر هەندى له لای راستەوه سێبەر پەیدادەبێ، ئەو سێبەرە بە كێنووش بردنى درەختەگان دادەنێ، چونكە سێبەرەكەیان لە زەویبە، ئیوارانیش كە خۆرئاوا دەبێ، سێبەرەكانیان لەلای چەپەوه بە زەویبەوه دەنووسێن، ئەوهشی بە كێنووش بردن ناو بردووە .

كەواتە: لە راستیدا كێنووش، بردن هەم لە زمانى عەرەبیدا و هەم لە بەكارهێنانى قورئاندا، تەنیا ئەوه نیه كە نیوچەوان بخەرتە سەر زەوى، بەلكو (سجود) بریتیه لە ملكەچیی، هەروەها بریتیه لە رێزلیگرتن لە بەرانبەر، ملكەچ كردن، لە بەرانبەرى دا خۆ بە كەم پێشاندان، ئەوه مانای كێنووش بردنە، هەم لە زمانى عەرەبى و هەم لە بەكارهێنانى قورئاندا .

(٢) - جۆنیهتى سهجده بردنى بابو دايكى يوسوفو برايهكانى بۆى:

زانایان لەو بارهوه مشتومرێ زۆریان کردووە كە : ئایا چۆن بابو دایكى یوسف كە بابى یەعقوب عليه السلام كورێ ئیسحاقى كورێ ئیبراهیمە، یەكێكە لە پێغمبەرە پایە بەرزەكانى خوا، دایكیشى كە دایكى یوسفە، یوسفیش خۆى پێغمبەرە، خیزانى ^(١) پێغمبەرێكیشە، هەروەها یازدە برایهكەى، چۆن كێنووشیان بۆ بردووە؟ چۆن بۆى بە سهجدهدا كەوتوون ؟

بەلام ئیمە پێشتر باسمان كرد كە: (سجدة) و (سُجُود)، { (سجود)، یانى: كێنووش بردن و (سَجْدَة)، یانى: یەكجار كێنووش بردن }، بە مانای ملكەچیی دى، بە مانای نوشتانەوه دى، بە مانای سلاو لێكردن و رێز لێگرتن دى، بە گشتى لە قورئاندا و لە زمانى عەرەبیدا .

بۆیه ئەو مشتومرێ ئیشكالەى كە بۆ زانایان دروستبوو، ئەگەر تەماشای مانای وشەى (سُجُود) و (سَجْدَة) یان كەردبايه، پێموايه دروست نەدەبوو، چونكە مانای عورفیی و باوى سهجده بردن، ئەوهیه: مرؤف نیوچەوانى خۆى بخاتە سەر زەوى، لە بەرانبەر كەسێك یان شتێكدا، كە ئەوه تەنیا بۆ خوا دروستە، بەلام لە پرووى زمانەوانییهوه، وهك پێشتر باسمان كرد، سهجده بریتیه لە رێز لێگرتن، مل بۆ كەچكردن، با مل بۆ كەچكردنى مەعنهووییش بێ، ئەگەرنا

(١) واتە: دایكى یوسف (راحیل) كە هاوسەرى یەعقوب بوو .

مانگو خۆرو ئەستێرەکان، که خوا وشەى سەجدەى بۆ بەکارهێناون، چىایەکان که خوا وشەى سەجدەى بۆ بەکارهێناون، درەختەکان و ئاژەلەکان، ئاشکرایە هیچیان تەوئیل و نیوچەوان ناخەنە سەر زەمى، ئەدى مەبەست چىیە؟ مەبەست ملکەچىیانە بۆ ئەو یاسا و سیستەمى که خوا بۆى داناون .

ئنجایان سى راي گشتیان هەن، دەربارەى چۆنیەتى سەجدە بردنى بابو دایكى یوسفو براىەکانى بۆ یوسف، سەلاتو سەلام لەسەر یەعقوبو یوسف بىو، خوا لەوانى دیکەش رازى بىو لىیان خۆش بى .

رای بە کەم :

(قَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ عَنْ قَتَادَةَ عَنِ الْحَسَنِ، فِي قَوْلِهِ: ﴿وَاخْرُؤْ لَهُ سُجْدًا﴾ قَالَ: لَمْ يَكُنْ سُجُودًا، لَكِنَّهُ سُنَّةٌ كَانَتْ فِيهِمْ يَوْمَئِذٍ بَرَعُوسِهِمْ إِيْمَاءً، كَذَلِكَ كَانَتْ تَحِيَّتُهُمْ^(۱) .

واتە: سەعیدى كۆرى جوبەیر ئەویش لە قەتادەو لە حەسەنى بەصرایىیەو هیناویەتى، دەربارەى قسەى خۆى بەرز كە دەفەرموى: ﴿وَاخْرُؤْ لَهُ سُجْدًا﴾، لەپەوړوو بۆى كەوتنە كړنووش، دەئى: مەبەست كړنووش بردن نیه، بە مانا باوو عورفییەكەى كە تەوئیل و نیوچەوان بخړیتە سەر زەمى، بەلكو ئەوە یاسایەك و عادەتیک بوو لە نیویاندا، كە بریتى بوو لەوەى بە سەریان ناماژمیان بۆ یەكدى كړدو، وەك چۆن ئیستا لە نیو میللەتاندا باو: یەكیكیان دەست دەخاتە سەر چاو، یان هەیه دەست دەخاتە سەر سەر، یان دەست بە سینگەو دەنا، یان بەسەر ناماژمیهك دەكات، دەئى: ئەووش سلاو لىكردنى ئەوان بوو، وەك عورفو عادەتى خەلكى میسر، یاخود ئەو خەلكى كە لەو كاتەدا بوون .

كەواتە: ئەسلەن سەجدە بردنیک بە مانای تەوئیل و نیوچەوان خستە سەر زەمى، لە ئارادا نەبوو، بەلكو بریتى بوو لە ناماژەى سەر .

رای دووهم:

(وَقَالَ الثَّوْرِيُّ وَالضَّحَّاكُ وَغَيْرُهُمَا: كَانَ سُجُودًا كَالسُّجُودِ الْمَعْهُودِ عِنْدَنَا، وَهُوَ كَانَ تَحِيَّتَهُمْ).

واته: (ثَوْرِي وَضَحَّاكُ) و جگه له وانیش گوتوویمانہ: کرنووش بردنه‌که، وه کړنووش بردنی زانراوی لای نئمه بووه، به‌لام نه‌وه سلّو لیکردنی نه‌وان بووه .
واته: نه‌ک مه‌به‌ستیان پی کړنووش بردنی عیباده‌تو پهرستن بی، که تهنیا بو خوی پهرومردگار دروسته.

رای سییم:

(وَقِيلَ: كَانَ انْحِنَاءً كَالرَّكُوعِ وَلَمْ يَكُنْ خُرُورًا عَلَى الْأَرْضِ، وَهَكَذَا كَانَ سَلَامُهُمْ بِالتَّكْفِي وَالْإِنْحِنَاءِ، وَقَدْ نَسَخَ اللَّهُ ذَلِكَ كُلَّهُ فِي شَرْعِنَا، وَجَعَلَ الْكَلَامُ بَدَلًا عَنِ الْإِنْحِنَاءِ).

واته: گوتراوه: نه‌وه تهنیا چه‌مانه‌وه بووه و بریتی نه‌بووه له که‌وتنه سهر زهوی، نه‌وه‌ش عاده‌تی وان له سلّو لیکردندا بووه، که ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌کدی داوه (وه‌ک نئستا سوودانییه‌کان به زوری به‌و شیویه‌ ده‌کن‌و)، بو یه‌کدی چه‌ماونه‌وه و ده‌ستیان به سینگه‌وه ناوه، سهریان بو یه‌کدی نه‌وی کرده، که نه‌وه هه‌مووی خوا له شهرعی نئمه‌دا، له دواپین به‌رنامه‌ی خوی دا، هه‌مووی نه‌سخ کردوته‌وه، قسه‌ی داناوه له جیاتی چه‌میننه‌وه، له جیاتی ده‌ست له ده‌ست دان : (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ)، نه‌وه‌ی داناوه، وه‌ک دواپی باسی ده‌که‌ین‌و، ته‌وقه کردنیش ههر هه‌یه .

ننجا (القرطبي)، ده‌لئ: (وَأَجْمَعَ الْمُفَسِّرُونَ أَنَّ ذَلِكَ السُّجُودَ عَلَى أَيِّ وَجْهِ كَانَ، فَإِنَّمَا كَانَ تَحِيَّةَ لَا عِبَادَةَ، قَالَ قَتَادَةَ: هَذِهِ كَانَتْ تَحِيَّةَ الْمُلُوكِ عِنْدَهُمْ وَأَعْطَى اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ: السَّلَامَ، تَحِيَّةَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، قُلْتُ: هَذَا الْإِنْحِنَاءُ وَالتَّكْفِي الَّذِي نُسِخَ عَنَّا، قَدْ صَارَ عَادَةً بِالْأَنْبِيَاءِ الْمَصْرِيَّةِ، وَعِنْدَ الْعَجَمِ، وَكَذَلِكَ قِيَامُ بَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ، حَتَّى أَنْ أَحَدَهُمْ إِذَا لَمْ يَقُمْ لَهُ، وَجَدَ فِي نَفْسِهِ كَأَنَّهُ لَا يُؤْبَهُ بِهِ، وَأَنَّهُ لَا قَدْرَ لَهُ، وَكَذَلِكَ إِذَا التَّقَوَّا: انْحَنَى بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، عَادَةً مُسْتَمْرَةً.

وَوَرَاثَةٌ مُسْتَقَرَّةٌ، لَا سِيَّمَا عِنْدَ التَّقَاءِ الْأَمْرَاءِ وَالرُّؤَسَاءِ، نَكَبُوا عَنِ السُّنَنِ
وَأَعْرَضُوا عَنِ السُّنَنِ .

واتە: روونكەرەوانى ماناۋ مەبەستەكانى قورئان، يەك دەنگن لەسەر ئەو دەى
ئەو كرنووش بردنە، ھەر چۈنئىكى بووبى، (ئامازەى سەر بوو بى، چەمىنەو
بوو بى، ياخود سەر خستە سەر زەوى بوو بى)، ھەر چۈنئىكى بى سلاۋ لىكردن
بوو، نەك پەرسەن، كە تەنبا بۇ خوا دروستە، ھەتادە گوتووئەتە: ئەو نەرىتى
پادشاھەكان بوو، لە لای وان، خواش ﷺ سەلام كەردنى كەردو بە سلاۋ لىكردى
ئەم ئۆمەتە، ئۆمەتە پىغەمبەر ﷺ كە ئەوئىش سلاۋ لىكردى خەلكى
بەھەشتە، ئەو چەمىنەوئە، {واتە: سەر زۆر نەوى كەردن، كە ئىستا بەداخەو
خەلكى ولاتى مەغرىب بۇ پادشاھەكان، بۇ مەلىكەكەيان وا دەكەن و زۆر
بە داخەو بەئىان دەچنە روکووع}، ھەرودھا ئەو دەست لە دەست دانە كە
لەلای ئىمە نەسخ كراوتەو، ئىستا {لە سەردەمى (قُرطُبى)دا}، لە ولاتى
مىسرو لەلای عەجەمەكان، (واتە: غەبرى عەرب)، بۆتە نەرىتىك، ھەرودھا
ھەلسانى ھەندىكىان بۇ ھەندىكىان، ئەوئەش بۆتە نەرىتىك كە كەسىك دىتە
مەجلىسىك، ئەوانەى دىكە دەبىئ لەبەرى ھەلسەن، ھەتا ئەگەر يەكىكىان
خەلك لەبەرى ھەلنەستى، دللى پىئى نارەحەت دەبىئ، وەك بلئى رىزى
نەگىرابى و حورمەتى لە لای ئەو كەسە نەبىئ، كە لەبەرى ھەلنەستاو،
ھەرودھا كاتىك دەگەنە يەكدى ھەندىكىان بۇ ھەندىكىان دەچەمنەو، ئەو
بۆتە نەرىتىكى بەردەوام، بۆتە مىراتىكى سەقامگىر لە نىواندا، بە تاپبەت
لە كاتى پىكگەشىتنى بەرپەرسەن و سەرۆكەكاندا، لە راستە شەقام لايانداو،
وازيان لە رى و شوئىنى پىغەمبەر ﷺ ھىناو .

ئەو ھەمووى قەسى (القُرطُبى)يە، كە لەم رۆژگارى ئىمەشدا، ئەو جۆرە
نەرىتانە ھەر ھەن .

(٣) - چەند دەقىكى سوننەت لە بارەى چۈنئەتى چاك و چۈنئى پىكەو كەردنەو :

لەوبارەو پىنج دەق دىئىنەو :

(١) { عن أنس بن مالك رضي الله عنه، قال قيل: يا رسول الله! أینحنی بعضنا لبعض إذا التقمینا؟ قال: (لا)، قيل: فیلترم بعضنا بعضاً؟ قال: (لا)، قيل: فیصافح بعضنا بعضاً؟ قال: (نعم) }، { أخرجه عبد بن حميد برقم: (١٢١٧)، والترمذي برقم: (٢٧٢٨)، وابن ماجه برقم: (٣٧٠٢) والبيهقي في الكبرى برقم: (١٣٣٥١)، وحسنه الألباني } .

واته: نههسی گوری مالیک خوا لئی رازی بی، دهلی: گوترا: نهی پیغهمبهری خوا ﷺ! کاتیک دهگهینه یهکدی، پیکدهگهین، نایا ههندیگمان بو ههندیگمان بجهمیینهوه؟ فهرمووی: نهخیر، گوترا: نهی ههندیگمان دهست له ملی ههندیگمان بکهین؟ فهرمووی: نهخیر، گوترا: نهی ههندیگمان دهست بجهینه نیو دهستی یهکدی و تهوقه بکهین، فهرمووی: بهلی.

(٢) { مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ الرَّجَالُ قِيَامًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ }، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: (١٦٩٦٢)، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين، وَعَبْدُ بن حُمَيْد برقم: (٤١٣)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) برقم: (٩٧٧)، وَأَبُو دَاوُدَ برقم: (٥٢٢٩)، وَالْتَرْمِذِيُّ برقم: (٢٧٥٥) وَصَحَّحَهُ الألباني } .

پیغهمبهر ﷺ دهفهرموی: ههه کهسئیک پیی خوش بی، خهئک به پیوه بووی بوهستن، با جیگای خووی له ناگردا دابنی .

واته: نهگهر نهو دابنیشنی و خهئکیش دهسته و نهزمر بهپیوه بوهستن، نهک که هات، لهبهری ههئسن، که نهوه هوکمیکی دیکهی ههیه، وهک دوایی باسی دهگهین . بهلی مهبهست نهوهیه کهسئیک که دانیشتوه، نهوانی دیکه دهسته و نهزمر بوهستن، وهک به داخهوه ههندیک له شیخهکان ناویان بو دهگری. بهئکو ههندیک له بهرپرسهکان ناویان بو دهگری، ههئبهته راوهستانی تازیه جیایه، کهسوکاری مردووکه خاومنی تازیهکه راوهوستن، خهئک دی سلاویان لیدهگهن، بوویان دهوستن وهک ریز لیگرتن، چونکه ناگری ههموو جاری ههئسن و دانیشن، نهوه جیایه، بهلام نهوه که کابرا دانیشتیو، نهوانی دیکهش دهسته و نهزمر، یان جاری وایه ملیش نهوی دهگهن، جاری وایه دهستیش دهخهنه سهه سینگ، به تهئکید نهوه پیغهمبهری خوا ﷺ

نه هی لیگردوهو، هه ره شهشی لهو کهسه کردوه، که نه وهی پی خوش بیو
فهرموو بهتی: با جیگای خوئی له ناگری دۆزه خدا دابنی .

۳) { قَوْمُوا إِلَي سَيِّدِكُمْ أَوْ إِلَي خَيْرِكُمْ } (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢٨٧٨)،
وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٤)، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٥٢١٥)).

دیاره نه دمقهش به سه ره هاتیکی له گهل دایه: دواي جهنگی خه ندهق،
دواي نه وهی که (بنو قریظه) پهیمانیان شکاند، پیغه مبهری خوا ﷺ له
دزیان جهنگا، تاکو ته سلیم بوونو، رازی بوون به دادومری سه عدی کوری
موعاد، نجا سه عدی کوری موعادیش بریندار بوو بوو، لهو شه په دا، له شه پی
خه ندهمقداو تیریک به قوئی که وتبوو، پیغه مبهری ﷺ به دواي سه عدی دا
نارد، سه عدیش بریندار بووه، به لام به سواری گویدریریک هاتوه، که
نیزیک بوته وه پیغه مبهری ﷺ فهرموو بهتی: { قَوْمُوا إِلَي سَيِّدِكُمْ أَوْ إِلَي
خَيْرِكُمْ }، هه لسن بو گهوره که تان یان چاکترینتان واته: بیهیننه خواری
هاوکاری بکهن .

هه ندیک له زانایان ده لین: پیغه مبهری خوا ﷺ بویه وای فهرموو،
چونکه سه عد بریندار بووهو پیویستی به هاوکاری بووه، ده بوو هه لسنو
بیهیننه خواری، هه ندیکیش ده لین: وهک ریز لیگرتنی بووه، هه ردووک
رایه کهش ده گونجین .

که واته: گهر نینسان هه لسا بو گهوره مهیک، بو که سیک که ریزی لیبنی،
وهک دوايی باسی ده کهین، به مه رجیک بزانی، که پی ناگورئی و پی له
خوئی بای نابی، نه وه دروسته .

۴) { عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: لَقِيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخَذَ بِيَدِي فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ! إِنْ كُنْتُ لِأَحْسَبُ أَنَّ الْمَصَافِحَةَ لِلْأَعَاجِمِ، فَقَالَ: (نَحْنُ أَحَقُّ
بِالْمَصَافِحَةِ مِنْهُمْ، مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَأْخُذُ أَحَدُهُمَا بِيَدِ صَاحِبِهِ
مَوْدَّةً بَيْنَهُمَا وَنَّصِيحَةً، إِلَّا أَلْقَيْتَ دُنُوبَهُمَا بَيْنَهُمَا) (١).

واته: بهرائی کورپی عزیزب خوا لئی رازی بی، دهلی: به پیغه‌مبه‌ری خوا گه‌یشتم ﷺ دست‌ی گرتم (یان ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردم) منیش، گوتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! من پیم وابوو که ته‌وقه کردن و دست خسته نیو دست‌ی یه‌کدی، بو‌غه‌یری مسولمانان (اعاجم)ه^(١)، فهرمووی: ئیمه شایسته‌ترین به ته‌وقه کردن پیکه‌وه، چونکه نیشانه‌ی مه‌حبه‌ت و خوشه‌ویستی‌یه پیکه‌وه، نجا فهرمووی: هیچ کاتیک دوو مسولمان پیک ناگه‌ن، یه‌کیکیان دست‌ی نه‌وی دیکه بگری، وه‌ک یه‌کدی خوشویستن و دل‌سوزی بو‌یه‌کدی نواندن، مه‌گه‌ر گونا‌ه‌کانیان له‌به‌ینیاندا هه‌لده‌ومری‌ن .

{ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ، فَيَتَصَافِحَانِ، إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَا }
 { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَمَ: (١٨٥٧٠)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقَمَ: (٥٢١٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقَمَ:
 (٢٧٢٧) وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقَمَ: (٣٧٠٣)، وَصَحَّحَهُ الأَلْبَانِيُّ } .

واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی‌تی: هیچ کاتیک دوو مسولمان پیک ناگه‌ن، { دياره دوو مسولمانی پیاو، یان ئافرمت، یان دوو مسولمان که پیکه‌وه مه‌حره‌م بن، وه‌ک دایک و کور، خوشک و برا، هیچ کاتیک دوو مسولمان پیک ناگه‌ن } و به‌یه‌که‌وه ته‌وقه ناگه‌ن، مه‌گه‌ر لیان دهوردری، به‌ر له‌وه‌ی له‌یه‌کدی جیابینه‌وه .

له‌فهرمووده‌ی دیکه‌دا هاتوه که ده‌فهرمووی: هه‌تا ده‌ستیان له‌نیو دست‌ی یه‌کدی دا بی، گونا‌هیان لی دهورری، وه‌ک چۆن دره‌ختی پایز گه‌لای لی دهورری^(٢) .

{ ابن العربي } له‌کتیبه‌که‌ی خویدا^(٣) ده‌لی: (أَنَّ رَدَّ السَّلَامِ فَرَضٌ، وَأَبْتِدَاؤُهُ سُنَّةٌ فِي مَشْهُورِ الأَقْوَالِ، وَلَكِنْ يَجُوزُ الْقِيَامُ لِلرَّجُلِ الكَبِيرِ بَدَاءً، إِذَا لَمْ يُؤَثِّرْ

(١) له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و کاته به‌غه‌یره عه‌رمییان گوتوه: عه‌جه‌م کۆیه‌که‌ی (اعاجم)، نه‌وانه‌ش به‌زۆری نامسولمان بوون.

(٢) تَحَاتَّتْ عَنْهُمَا ذُنُوبُهُمَا كَمَا يَتَحَاتُّ الوَرَقُ مِنَ الشَّجَرِ فِي الخَرِيفِ } ١٩ .

(٣) أَحْكَامُ القُرْآنِ، ج ٣، ص ٧٨ .

ذَلِكَ فِي نَفْسِهِ، كَمَا قَالَ النَّبِيُّ لِحُلَسَائِهِ حِينَ جَاءَ سَعْدٌ: (قُومُوا إِلَيَّ سَيِّدِكُمْ) فَإِنَّ أَثْرَ فِيهِ، لَمْ يَجْزُ عَوْنُهُ عَلَى ذَلِكَ).

واتە: وەلامدانەوهی سلاوکردن فەرزەو، دەست پێکردنی سلاو کردن، {واتە: کە لە سەرەتاوە کەسێک سلاو دەکات} سوننەتە بە پێی قسەی باوی زانیان، بەلام دروستە بۆ پیاوی بە تەمەن، {هەلبەتە باسی پیاوی بە تەمەنی کردوو ئافرەتی بە تەمەنیش هەروایە} دروستە کە لەبەری هەلسن بە مەرجیک کە ئەوێ کارێگەری خرابی نەبێ بۆ سەر نەفسی و پێی لە خۆبایی نەبێ و لە کەوێ خۆی دەر نەچێ، وەک پێغەمبەر ﷺ ئەوانەیی کە لە خزمەتی دانیشتبوون، کاتێک سەعدی کۆری موعاذا هات پێی فەرموون: (قُومُوا إِلَيَّ سَيِّدِكُمْ)، واتە: هەلسن لەبەر گەورەکەتان، کە سەعدی کۆری موعاذا بوو.

کەواتە: وەک زانیان گوتووینانە: هەلسان (قیام)، بۆ هاتوو (قَادِم)، دروستە، ئەگەر سوننەتیش نەبێ، بەلام (قیام)، بۆ دانیشتوو (قَاعِد)، نەهی لێکراوە، (قَاعِد)، کەسێکە دانیشتوو و خەڵک رابووستی دەستەو نەزەر لە خزمەتی دا، ئەوێ نەهی لێکراوە، بە دەقی فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ، بەلام (قیام)، بۆ (قَادِم)، کەسێک کە دێ، ئەگەر بە پیریەوه بچێ و ریزی لێبگری و پێشوازی بکە، دیارە دروستە .

هەلبەتە دەستکردنە ملی یەگدی و، یەگدی ماچ کردنیش، وەک لە هەندیک فەرمووداندا هاتوو، ئەویش لە هەندێ حالتی هەلاوێرداودا دروستە، وەک دایکمان عایشە دەگێرێتەوه: هەر جارێک کە فاتیمەیی کچی دەهات، پێغەمبەری خوا ﷺ هەلدەستا پێشوازی دەکرد و ماچی دەکرد .

هەروەها کاتی کە جەعفەری کۆری ئەبی طالیب لەگەڵ ئەوانەیی کە لە حەبەشە بوون، لە رۆژی گرتنی خەیبەردا، گەشتنەوه، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: { مَا أَدْرِي بَابَهُمَا أَنَا أَفْرَحُ ، بِفَتْحِ خَيْبَرٍ ، أَوْ بِقُدُومِ جَعْفَرٍ }^(١) . واتە:

(١) أَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ بِرَقْم: (٣٧٧٩٨)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ بِرَقْم (١٤٧٠)، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا فِي الْأَوْسَطِ بِرَقْم: (٢٠٠٣)، وَفِي الصَّغِيرِ بِرَقْم: (٣٠)، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ: فِي رِجَالِ الْكَبِيرِ أَنْسَ بْنَ سَلْمٍ، وَنَمَّ أَعْرَفَهُ، وَبَقِيَّةَ رِجَالِهِ ثَقَاتٌ .

نازانم من به کامیان دلخوستر بم، به‌وه که خه‌یبه‌رمان گرت، (که شاریکی
جوله‌که‌کان بوو)، یاخود به هاتنه‌وه‌و گه‌رانه‌وه‌ی جه‌عفره‌و کۆمه‌له‌که‌ی
که له حه‌به‌شه بوون!

که کاتی خو‌ی له قۆناغی مه‌که‌دا کۆچیان بۆ نه‌وی کرد بوو.
به هه‌ر حال نه‌وه باسیکه جه‌ند لقو پۆپیکی دیکه‌ی هه‌ن، به‌لام لی‌ره‌دا
هه‌ر نه‌ومنده به پتویست دهمانین بی‌لین .

مه‌سه‌له‌ی سی‌یه‌م : له خوا پارانه‌وه‌ی یوسوف عليه السلام و یادکردنه‌وه‌ی چاکه‌و
نیعمه‌ته‌کانی، داوا لی‌کردنی که به مسولمانی بی‌مرینن و بیخاته
ریزی چاکان :

وهك خوا فهموويه‌تى: ﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَالْحَقِّي بِالصَّالِحِينَ ﴿١١٠﴾ .

شیکردنه‌وه‌ی نهم نایه‌ته له شه‌ش بپه‌که‌دا

(١) - یوسوف عليه السلام له کۆتایی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی دا، خوی په‌روم‌دگار نه‌و
پارانه‌وه‌یه‌ی لی دم‌گیرپه‌وه: ﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ ﴾، په‌روم‌دگارم!
بی‌گومان تۆ له مولک و حوکمرانی به منت به‌خشیوه .

﴿ مِنَ الْمَلِكِ ﴾، یانی: (بَعْضًا مِنَ الْمَلِكِ)، هه‌ندیک له حکومرانیی به من
داوه، به نسبت مولکی خواوه، نه‌وه دیارمه، به‌نسبت مولک و حوکمرانیی
میسره‌وه، که نه‌ومیان زیاتر پی ده‌چی، چونکه یوسوف عليه السلام له قورئاندا
دیار نیه بووی به حاکم و حوکمرانی په‌های میسر، به‌لکو له سه‌رووی
نه‌ومه‌و پادشا هه‌ر هه‌بووه، به‌لام نه‌ویش هاوکاری پادشا بووه، ده‌ستکراوه‌و

دسترپویشتوو بووهو، کاروباری نابووریی به دهمت بووه، پرنکه زور کاروباری دیکه‌شی به دهمت بووبیو، زور جیی متمانه‌ی نهو پادشایه بووه.

هه‌لبه‌ته وشه‌ی: ﴿ رَبِّ ﴾، له نه‌سلدا (رَبِّي)یه، (ی)ی هه‌یه، به‌لام لی‌رمدا (ی)ه‌که‌ی، په‌رینراوه له کاتی دوعاداو، له فورئاندا نهوه زور هاتوه.

(٢) - ﴿ وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾، (نه‌ی په‌رومردگارم!) هه‌رومه‌ها تو منت له مانا لی‌کدانه‌وهو ته‌عبیری خه‌ونان فی‌رکردوهو شارم‌زات کردووم، لی‌ره‌ش دا دیسان (مین)ی چۆته‌سه‌ر، واته: مه‌رج نیه نه‌ویش ته‌عبیری هه‌موو خه‌ونانی زانی بی، هه‌لبه‌ته هه‌ر خوا ﴿ هَهُمُو شَتِيكَ دَمَزَانِي ﴾.

(٣) - ﴿ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، په‌یدا‌که‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی، ئا‌وای لی‌دی‌ته‌وه: (یا فاطر السموات والأرض)، نه‌ی په‌یدا‌که‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی! چونکه نه‌وه له مه‌قامی دوعاو پارانه‌وه دایه .

وشه‌ی (فَاطِرَ)، (الفطر: الإبتداء والإختراع)، (فطر)، بریتیه له دهمت بی‌کردنی شتی‌ک و وه‌دی‌هینانی، به‌بی نه‌وه‌ی که پیشینه‌ی هه‌بووبی .

له‌وباره‌وه نه‌م شوینه‌واره هه‌یه: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: كُنْتُ لَا أَدْرِي مَا: ﴿ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، حَتَّى أَتَانِي أَعْرَابِيَانِ، يَخْتَصِمَانِ فِي بَيْتٍ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: أَنَا فَطَرْتُهَا أَي: أَنَا ابْتَدَأْتُهَا)^(١).

واته: عه‌بدو‌للا‌ی کور‌ی عه‌بباس خوا له خو‌ی و بابی رازی بی ده‌لی: من نه‌مدزانی مانای: ﴿ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، چیه‌ه؟ هه‌تا رۆژیک دوو عه‌رم‌بی ده‌شته‌کیی (بیابان‌نشین) هاتن بو‌لام، له باره‌ی بی‌ری‌که‌وه ناکو‌کیی و مشتوم‌ریان بوو، په‌کی‌کیان گوتی: (أنا فطرْتُها أَي: أَنَا ابْتَدَأْتُها)، من

(١) تفسیر الطبری، الآیة ١٤ من سورة الأنعام، وابن كثير: اول سورة فاطر، ومختار، الصحاح ٧٨١/٢، وانظر: العين ٤١٧/٧، ٤١٨، ولسان العرب ٥٥/٥، ٥٨، المصباح المنير ٤٧٦/٢ - ٤٧٧.

يەكەمجار ئەو بىرەم لىداۋە، كەواتە: (فَاطِرَ)، يانى: پەيدا كەرى شتېك لە نەبوونەۋە، بەبى ئەۋەى كە پېشىنەى ھەبوۋىي.

(۴) - ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، تەۋ سەرپەرشتىيارو دۆستو مشوورخۇرى منى (ئەى خۋايە! ئەى پەرۋەردگار!) لە دنياۋ لە دۋارۋۇژدا.

كە ھەر واشبوۋەو سەرپەرشتىيارىتىى خوا ﷺ و مشوورخۇرىى خواۋ دۆستايەتىى خوا بۇ يوسوف ﷺ، ۋەك مانگى چۋاردە لە شەۋدا درۋشاۋەتەۋە. ھەئبەتە خوا ﷺ لە گۆترە مامەئە لەگەل خەلكدا ناكات، ھەئبەتە يوسوف شايسە بوۋە كە خوا بەۋ شىۋەيە مشوورى لى بخۋا، بۇيە چاك مشوورى لى خۋاردۋە، چاك پىشتى گرتۋە، چاك سەرپەرشتىى كىردۋە ۋاگاي لى بوۋە، ئەگەر تۋوشى نارەحەتتايانىشى كىردۋە، نارەحەتتايەكانىش ھەر پلە بوون بۇ سەر كەۋتن، ئەگەر خوا لوتفى بوۋ لەگەل بەندەى خۇى دا، ئەۋ نارەحەتتايانەى دىنە رىى ، بۇى دەبن بە قادىر مە بۇ بەرزبوونەۋە، بۇى دەبن بە پەيژە بۇ ھەلكشىن، ئەگەر لوتفىشى لەگەلدا نەبى، بۇى دەبن بە قادىر مە بەرەۋ خۋار، لە جياتى (دَرَجُ) بن، بۇى دەبن بە (دَرَك) ۋ شۆردەمبىتەۋە، ھەئبەتە خۋاى دادگەر لە گۆترە نە لەگەل خەلكدا لوتف دىنوۋىنى، نە لە گۆترەش لەگەلئاندا پىچەۋانەى لوتف دىنوۋىنى، كە برىتتە لە تۋورەمىى ۋ گۋى پىنەدان ۋ ئىھمال كىردن.

(۵) - ﴿تَوَقَّنِي مُسْلِمًا﴾، يوسوف ﷺ ھەر لەسەر پارانەۋەكەى بەردەۋام دەبن دەلئى: بە مسولمانەتىى بىمىرئە، واتە: بە ملكەجىى، يانى: با تەۋاۋ ملكەج بىم بۇ تۋ .

كەى ئىنسان بە مسولمانەتىى ۋ بە ملكەجىى بۇ خوا گيان دەسپىرى؟ كاتىك كە زيانەكەى ھەموۋ ملكەجىى بوۋى بۇ خوا، كەسېك لە زيانىدا بۇ خوا ملكەج بى، ديارە كۆتايى زيانەكەشى ھەر بە ملكەجىى بۇ خوا، دى، كەواتە: كە دەفەرمۋى: ﴿تَوَقَّنِي مُسْلِمًا﴾، يانى: خۋايە ! ھەر بە مسولمانەتىى ۋ بە

ملكە جىيەوھە بۇ خۇت، بىزىنە، بۇ ئەوھى كە كۆتايى تەمەنەكەشم ھەر بەو شىوھىيە بى .

(٦) - ﴿ وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾، ھەرۇھما بىمخە رىزى چاكانەوھو، بىمگەيەنە بە كاروانى چاكان .

(الإلحاق: جَعَلَ الشَّيْءَ لَاحِقًا، أَي: مُدْرِكًا مَا سَبَقَهُ فِي السَّيْرِ، وَالصَّالِحُونَ الْمُتَّصِفُونَ بِالصَّلَاحِ)، (إلحاق): ئەوھىيە كە شتىك بگەيەنى بە شتىك، كە لە رۇيشتندا پىشى كەوتۇتەوھ، (صَالِحُونَ) پىش، واتە: ئەوانەى كە سىفەتى صەلاخ و چاكيەتتى و پەسندىيان ھەيە .

كەواتە: يوسوف ﷺ ھەم چاكيەكانى خوا، ياد دەكاتەوھ، ھەم بە سىفەتى زۆر گەورەى خوا، كە برىتيە لە: پەيداگردنى بۇ ئاسمانەكان و زەوى و سەرپەرشتىيىگردنى بۇ بەندەكانى لە دنيا و دوارپۇژدا، بەوھ مەدح و ستايىشى خوا دەكات، دوايىش لىي دەپارپتەوھ كە بە ملكەجىيى بۇ خۇي بىمىرنىو، بە كاروان و قافلەى چاكانىشى بگەيەنى .

ئىمە لە كۆتايى بەسەرھاتى يوسوفدا، ئەم قەسيە لە پەيمانى كۆنەوھ^(١) نەقل دەكەين، دەلى: (وَأَقَامَ يَوْسُفُ فِي مِصْرَ هُوَ وَأَهْلُ بَيْتِ أَبِيهِ، وَعَاشَ يَوْسُفُ مِئَةَ وَعَشْرَ سِنِينَ حَتَّى شَهِدَ الْجِيلَ الثَّلَاثَ مِنْ ذُرِّيَةِ إِفْرَائِيمَ)، واتە: يوسوف و كەسوكارى بابى، (واتە: براپەكانى و ھەموو ئەوانەى لە بابىيەوھ ھاتبوون) لە مىسر نىشتەجى بوون و، يوسوف (١١٠) سالن زىا، {تەمەنەكەى ھەمووى (١١٠)} سال بوو تاكو وەجەى سىيەمى ئەفرايمى بىنى {ئەفرايم ديارە كورپى يوسوف بوو، بە پىي پەيمانى كۆن، واتە: نەك ھەر كورپى ئەفرايمى بىنى، بەلكو كورپى كورپى و، بگرە نەوھى كورپى ئەفرايمىشى بىنى} .

ھەئبەتە لە ھەندىك لە سەرچاوەكاندا دەلى: يوسوف (١٢٠) سال زىاوە، ھەندىكىش گوتوويانە: (١٨٠)، سال بەلام ئەوھ ھىچى جىيى دنيايى نىو ئىنسان لىي مسۆگەر نى، گرنگ ئەوھىيە دواى ئەوھش، كە باب و داپكى و

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس العهد القديم، سفر التكوين، ص ١٢٥ .

برایه‌کاتی هاتوونه میسر، ته‌مه‌نیکی بردوته سهر، ئیدی (۱۱۰) سال، بووه (۱۲۰)، بووه، که‌متر بووه، زی‌اتر بووه؟ به‌س خوی‌په‌رومردگار دهمزانی، ننجاً خویشی و هم‌موو که‌سوکارم‌کشی له میسر نیشه‌جئ بوون و، بوونه‌ته‌گه‌لی (به‌نو ئیسرائیل) که‌فیرعه‌ون چه‌وساندوونیه‌وه، دوایی خوا مووسای له نیو پیداکردوون و بو‌ره‌خساندوون، له‌گه‌ل هاروونی برای سه‌لامی خویان لی بی، که‌گه‌لی به‌نو ئیسرائیلیان دهر باز کرده له چنگی فیرعه‌ون، چونکه (بنو اسرائیل) ده‌چنه‌وه سهر یه‌عقوب، ئیسرائیل به‌ زمانی عیبری: (ئیسرا) واته: (عبد)، (ئیل) واته: (الله)، واته: (عبدالله) و ئیسرائیل نازناوی یه‌عقوب عَلَيْهِ السَّلَام بووه، که‌واته: به‌نو ئیسرائیل، واته: وه‌جه‌ی ئیسرائیل، کورانی ئیسرائیل، که‌ دیاره‌ نه‌وه وه‌ک زالکردنی نیرینه‌یه به‌سهر مینه‌داو بنچینه‌یه‌که له زمانی عهرمبیدا، نه‌گه‌رنا مه‌به‌ست هم‌موو نه‌وه وه‌جه‌یه‌یه که له یه‌عقوب پیدای بوون، به‌ نیرو می‌وه، که وه‌ک خوا له نایه‌تی: (۱۶۰) ی سوورمتی (الأعراف) دا باس ده‌کات: ﴿ أَتَنَقَّ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ﴾، دوازه تیره بوون، هر تیره‌یه‌ی له کورپکیان بوون، چونکه یه‌عقوب دوازه کوری بوون، یوسف و بنیامین و ده (۱۰) کوره‌کاتی دیکه، هر کامیکیان وه‌جه‌ی بووه، ننجاً نه‌وه وه‌جه‌یه‌ی نه‌وه دوازه کوره، زور بووه، نه‌ته‌وه‌میه‌کیان لی پیکه‌اتوه به‌ ناوی (به‌نو ئیسرائیل) .

ننجاً کاتیک که‌گه‌لی به‌نو ئیسرائیل زور بوون له ولاتی میسر دا، فیرعه‌ون چه‌وساندوونیه‌وه، نیرینه‌کاتی سه‌ربریون و، مینه‌کاتی هیشتوونه‌وه، تا‌کو خوا مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بو‌ره‌خساندوون له‌گه‌ل هاروونی برای و، له چنگی فیرعه‌ون دهر بازبان کردوون، فیرعه‌ون و سوپایه‌کشی له دهریای سووردا خنکاون، وه‌ک له به‌رگی شه‌شمی نه‌م ته‌فسیردا، که بو سوورمتی (الأعراف) ته‌رخان کراوه، به‌ وردیی باسمان کرده.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى يازدەيم

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئايەتەكانى: (١٠٢ تاكو ١١١)، واتە: (١٠) ئايەت دەگرىتە خۆي، كە ئايەتەكانى كۆتايى سوورمى (يوسف)ن، وەك چۆن شەش ئايەتى سەرھەتاي سوورمىتەكە ئايەتى (١ تاكو ٦)، پېشەكى بوون بۆ بەسەرھەتاي پىر پەندو عىبىرەتى يوسوفو يەعقوبو كورەكانى دىكەي يەعقوب عَلَيْهِ السَّلَام، ئەم دە ئايەتەش، وەك ئەنجامگىرىيى و كۆتايى پېئەننى ئايەتى ئەم بەسەرھەتە وان، كە چەند بابەتېكىيان گرتوونە خۆيانو، سەرچەم دە (١٠) بابەتن :

(١) راگەياندى ئەو راستىيە كە بەسەرھەتاي يوسوفو براپەكانى لە ھەوائى ناديارەو خوا بە وەحىي بە پېغەمبەرى خاتەمى عَلَيْهِ السَّلَام راگەياندو، بەو وردەكارىيەو، بەو شېوہ راستو دروستە، كە لە پەيمانى كۆنىشدا بەو شېومىيە نيە .

(٢) راگەياندى ئەو كە ھەرچەندە پېغەمبەرى خاتەم موحەممەد عَلَيْهِ السَّلَام سوورىش بى لەسەر برۋا ھىننى خەلك، زۆربەي خەلكى ھەر برۋا ناھىنن .

(٣) راگەياندى ئەو راستىيە كە پېغەمبەرى خاتەم عَلَيْهِ السَّلَام ھىچ كرى و پاداشتىك لە خەلك داوا ناكاتو، ھىچ چاومروانىيەكى لىيان نيە، لەسەر گەياندى پەيامى خوا پىيانو، بە بى بەرانبەر ئەو دلسۆزىيەيان بۆ دەنوئى .

(٤) راگەياندى ئەو راستىيە كە زۆر نىشانەو بەلگە لە ئاسمانەكانو زھويدا ھەن، لەسەر خواناسىي، لەسەر بەدپەننەرايەتىي و پەروەردگاريتىي و

خاوهنداریتییی خوا، بو بوون، به لام بیبروایه گان سه رنجی ئه و به لگه و نیشانانه نادن .

(٥) راگه یاندنی ئه و راستیه که زۆریه ی خه لکی له خوا ناسینیاندا، تووشی شیرک دهبن و، هاوبهش بو خوا دادهنین، ج له به دهینه رایه تی و په رومردگاریتییی خوادا، ج له ناووسیفه ته گانی دا، ج له په رستنی په رومردگاردا .

(٦) ترساندنی خه لک له هاتنی سزای دنیایی خوا، یاخود هاتنی ئاخیر زه مان، به بی ئه وهی هه ست بکه ن .

(٧) فه رمان کردنی خوا به پیغه مبه ری خاتم ﷺ که ریبازی خوئی و، شوینکه وتووانی بو خه لکی پیناسه بکات، به وه که به به رچا وروونییه وه بانگه واز بو لای خوا ده کات و، خوا به پاک ده گری و، هاوبهش بو خوا دانانی .

(٨) راگه یاندنی ئه و راستیه که سه رجه م پیغه مبه رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) له پیاوان بوون و، خه لکی ئاوه دانییه فه رمبالغه گان بوون و، داوکردن به سه رنجدانی شوینه واره گانیان و، په ند وهرگرتن له سه رمنجامیان .

(٩) راگه یاندنی ئه و راستیه که له کاتی بی هیوایی پیغه مبه راندا، کاتیک پینان وابه وه گه یشتوونه بن به ست، یارمه تی خویان بو هاتوه و، دهر بازگراون .

(١٠) راگه یاندنی ئه و راستیه که له به سه رهاتی پیغه مبه راندا (عليهم الصلاة والسلام) زۆر په ند و عیبه رت هه ن و، قورئان هه لبه سترا و نیه، به لکو به راست دانه ری کتیه گانی پیش خو به تی و، پرونکردنه وهی هه موو ئه و بابه ت و باسانه یه، که مرؤف بو زیانی دنیای په کی له سه ریان که وتوه و، رینماییه و، مایه ی ره حمه ت و به زه میی خواجه بو پرواداران .

﴿ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ
 يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
 مُشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَتَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
 يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ
 اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ
 أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ
 الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِيَ مِنَ النَّشَاءِ ۗ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
 عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
 وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

مانای وشه به وشه‌ی نایه‌ته‌کان

{ نهوه (ی که باسکرا) له هه‌واله‌کانی نادیاره، بۆ تۆی سروش ده‌که‌ینو، تۆ له‌لایان نه‌بووی که (برایه‌کانی یوسوف) بپاریاندا (یوسوف بخه‌نه بیره‌وه)، هه‌روه‌ها کاتیک که پیلانیان له دزی ده‌گیرا، له‌وی ئاماده نه‌بووی ﴿١٠٢﴾ زۆربه‌ی خه‌لکی هه‌رچه‌نده له‌سه‌ر بپرواهینانیان سووریش بی، هه‌ر نابنه بپروادار ﴿١٠٣﴾ تۆش له‌سه‌ر که‌یانندی نه‌و په‌یامه هیچ کرئ و پاداشتیکیان لی داوا ناکه‌ی، نه‌م (قورئان) ه‌ته‌نیا بیرخه‌روه‌یه بۆ جیهانییان ﴿١٠٤﴾ زۆر نیشانه‌و به‌لگه‌ش (له‌سه‌ر راستی خواو ئاینه‌که‌ی) له ناسمانه‌کانو زه‌ویدا هه‌ن، بپپروایه‌کان به‌ پروو و مرگپرانه‌وه به‌ لایاندا رعت ده‌بن ﴿١٠٥﴾ زۆربه‌شیان بپروا به‌ خوا ناهینن، مه‌گه‌ر له‌ حالیکدا که هاوبه‌شدانه‌ر بن ﴿١٠٦﴾ ئایا نه‌و بپپروایانه‌ دلنیا بوون، که به‌لایه‌کی داپۆشه‌ر له‌ سزای خویان بۆ بی، یاخود کتوپر بی نه‌وه‌ی هه‌ست بی بکه‌ن، ئاخیر زه‌مانیان به‌سه‌ر دابی؟ ﴿١٠٧﴾ بلئ: ئا نه‌مه‌ رپبازی منه، خۆمو نه‌وانه‌ی شوینم که‌وتوون، له‌به‌ر رۆشنایی دا بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌که‌ینو، پاکیی بۆ خواو، من له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران نیم ﴿١٠٨﴾ له‌ پیش تۆشدا (نه‌ی موحه‌مه‌د! ﷺ) ته‌نیا پیاوانیکمان له‌ خه‌لکی ناوه‌دانیه‌کان به‌ پیغه‌مبه‌ر په‌وانه‌ کردوه، ئنجا ئایا به‌ زه‌میندا نه‌رۆیشتوون، سه‌رنج بدن! داخۆ سه‌ره‌نجامی نه‌وانه‌ی پیش وان چۆن بووه؟ مه‌نزنگای دوارۆزیش بۆ نه‌وانه‌ی پارێز ده‌که‌ن له‌ ژبانی دنیا، باشتره‌ ئایا نافامن! ﴿١٠٩﴾ (ئیدی حالو به‌سه‌ره‌اتی پێشووان هه‌ر وابوو)، که هه‌تا کاتیک که پیغه‌مبه‌ران له سه‌رکه‌وتن و دهروو لیکرانه‌وه نانویمد بوونو، خه‌لکه‌که‌ش پێیان وابوو پیغه‌مبه‌ران درۆیان له‌گه‌لدا کراوه، (که به‌لئینی دهربازبوونیان پێدراوه)، یارمه‌تی ئیمه‌یان بۆ هات، ئنجا نه‌وه‌ی

وێستمان رزگار کرا لە سزاو بەلای خواو، بەلاو سزای ئیمە لە کۆمەڵی تاوانباران
 ناگیردریتەووە ﴿١١٠﴾ بە دنیایی لە بەسەرھاتی ئەوان (پێغەمبەرەکان) دا بۆ خواوەن
 عەقلان پەند ھەیە، قورئان قسەبەھکی ھەلبەستراو نیە، بەلکو بە راست دانانی
 ھەر کتیبێکی خواپە کە لە پیشیەووە بوو، روونکردنەوی ھەموو شتیکە (کە
 پێویست بێ بۆ بەشەر روون بکریتەووە لەلایەن خواوە) رینمایی و بەزمی خواپە
 بۆ کۆمەڵیک کە برۆا بێنن ﴿١١١﴾ .

شیکردنەووی هەندیک لە وشەکان

(حَرَصَتْ) : واتە: سووربی، مکوو بی، (الْحَرَصُ: فَرَطُ الشَّرِّهِ وَفَرَطُ الْإِرَادَةِ)،

(حرص) بریتیه لهوه که ئینسان زۆر ئارەزووی بو شتیک بی، زۆر شتیکی بو، له کوردیدا دەڵێن: سوور بوون مکوو بوون لهسەر شتیک، (وَلَوْ حَرَصْتَ) هەرچەندە سوور بی، مکوو بی سامەرەستوو بی .

(أَجْرٌ) : (الأَجْرُ وَالْأَجْرَةُ: مَا يَعُودُ مِنْ ثَوَابِ الْعَمَلِ دُنْيَوِيًّا كَانَ، أَوْ أُخْرَوِيًّا)،

(أجر) و (أجرة) هەردووکیان بریتین لە بەرەهەم و پاداشتی کردەوه، که دەگەریتەوه بو لای مرؤف، چ لە رووی دنیاوییهوه، چ لە رووی پوژی دواییهوه .

(ذَكَرٌ) : یان بە مانای بیرخەرەوه دی، یان بە مانای شەرەفو پێگەو

پایەبەرزى دی.

(وَكَأَيِّنْ) : { اسْمٌ مُرَكَّبٌ مِنْ كَافِ التَّشْبِيهِ، وَأَيُّ الْمُنُونَةِ، يُفِيدُ تَكْثِيرَ الْعَدَدِ

وَيَمَعْنَى (كَمْ) الْخَبْرِيَّةُ }، (كأين) وشەیهکی لیکدراوه، له (ك) تەشبیه، و(أی) تەنویندار، مانای زۆری ژماره دەگەیهنن، ماناکهی له (كَمْ) ی

هەوالپێدانەوه نیزیکه، وهك دهفرموئ: ﴿ وَكَمْ مِّن قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا

بِأَسْنَابَيْتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿١﴾ الأعراف.

(غَاشِيَةٌ) : (أي: نَائِبَةٌ تَغْشَاهُمْ وَتَجَلَّلُهُمْ، كِنَايَةٌ عَنِ الْقِيَامَةِ، جَمَعُهَا غَوَاشٍ،

(غاشية) بەلایهك که دایان ببۆشن، دایان بگری، که کینایهیه له قیامەت، کوپهکهی (غواش) یه.

(السَّاعَةُ) : (السَّاعَةُ: جُزْءٌ مِّنْ أَجْزَاءِ الزَّمَانِ، وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْقِيَامَةِ)، رَاغِبِي

ئەصفەهانیی دەئى: (ساعة) بەشیکە لە بەشەکانی کاتو، تەعبیری پى دەکرئ لە قیامەت، جاری دیکەش باسەم کردو، کە لێرەدا راغیب هەلەى کردو، چونکە (قیامە) و (ساعة) هەردووکیان لە قورئاندا هاتوون، (ساعة) واتە: ئاخیر زەمان، ئەو کاتەى کە دنیاى تیدا کۆتایى دى، (قیامە) واتە: سەرمتای رۆژى دوایی، رۆژى هەلسانەوہى خەلك بۆ سزاو پاداشت .

(بَغْتَةٌ): (البَغْتُ: مَفَاجِئَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بغۃ) بریتىە لە کتوپرو لە نەکاو هاتنى شتیک، بە شىویمەك کە چاومروان نەکرئ .

(بَصِيرَةٌ): واتە : رۆشنايى، (مَعْرِفَةٌ وَتَحَقُّقٌ) واتە: زانین و دلتیابوون لە شتیک .

(الْقُرَى): (جَمْعُ قَرْيَةٍ، وَهِيَ اسْمٌ لِلْمَوْضِعِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ النَّاسُ وَالنَّاسُ جَمِيعًا)، وشەى (قُرَى) كۆى (قریە)یە، (قریە) ئەو شوینەى کە خەلك لى كۆدەبنەو، بە شوینەكەو خەلكەكە پیکەو، بە هەر کامیکیشیان بە تەنیا : دەگوترئ، بەلام وشەى (قریە) لە قورئاندا، واتە: شارى گەورە، قەلەبالغ، پێچەوانەى مانا باوو عورفییهكەى، کە بە مانای لادى و ناوهدانىی بچووك دى، مەككە پى گوتراو: (أم القرى) واتە : دایكى ناوهدانىیهكان، لەبەر ئەوہى شارىكى گەورە بوو .

(بَأْسًا): (البَأْسُ وَالْبِؤْسُ وَالْبِأْسَاءُ: الشَّدَّةُ وَالْمَكْرَهُ)، وشەکانى: (بأس، بؤس، بَأْسَاء) بە مانای توندى و سەختى و نارەحەتییهك دى، کە نینسان پى ناخۆش پى .

(قَصَصِهِمْ): (القَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمُتَّبَعَةُ) واتە: هەوالەكان کە شوینیان بکەوترئ، واتە: بە دواچوونیان بۆ بکرئ .

(عِبْرَةٌ): (الإِعْتِبَارُ وَالْعِبْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يُتَوَصَّلُ بِهَا مِنْ مَعْرِفَةِ الْمُشَاهِدِ إِلَى مَا لَيْسَ بِمُشَاهِدٍ)، (اعتبار) و (عبرة) هەردووکیان مانایان حالەتیكە کە بەهوى شتى زانراوہو بەگەى بە شتیک کە نەزانراو .

مانای گشتی نایەتەکان

خوای عَلَيْهِ السَّلَام - وەك لە پێناسەی ئەم دەرسەشدا گوتمان - ئەم دە (١٠) نایەتە دەگاتە ئەنجامگیری، كۆتایی پێهینانی بەسەرھاتەكەى یوسف و یەعقوب بابى یوسف (عليهما السلام) ھەروەھا دایكى، و، بڕایەكانى كە بەسەرھاتى ھەموویانە، وەك چۆن شەش نایەتى سەرھتای سوورھتى (یوسف) پێشەكی بوون، ئەمانەش ئەم دە (١٠) نایەتەش ئەنجامگیری، ئیدی خوێ سوورھتەكە (١١١) نایەتە، شەشى پێشەكییە، مایەو (١٠٥) و، (١٠) شى ئەنجامگیری، مایەو (٩٥) كەواتە: (٩٥) نایەت تەرخانكراون بۆ بەسەرھاتى یوسف عَلَيْهِ السَّلَام بابى و بڕایەكانى، دیارە لەم (١٠) نایەتەدا، خوای عَلَيْهِ السَّلَام (١٠) بابەتى گرنگ بەلكو دەگونجى زیاتریش بكرى، دەخاتەروو .

سەرھتا دەفەر موی: ﴿ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ﴾، ئا ئەو، یانى: گیرانەوێ بەسەرھاتى یوسف عَلَيْهِ السَّلَام ئەو باسو خواسە، لە ھەوالەكانى نادیارە، كە بۆ تۆى سروش دەكەین، (ئەى موحەممەد!) بە شیوێ پەنھان بۆ تۆى دەنیرین .

ئەمە ئامازمى بەو كە تۆ ئەگەر پێغەمبەى خوا نەبى، ئەو ھەوالە نادیارە كە زیاتر لە دوو ھەزارو پێنج سەد سال پێش سەردەمى پێغەمبەر (محمد) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو، ئنجا پێغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نەخویندەوار، نە شارمزا لە كتیبەكان، چۆن ئەو بزانى! ئەگەر خوا بە شیوێ تايبەت پێیرانەگەيەنى؟ كەواتە: وردەكارى بەسەرھاتەو، گیرانەوێ ئەو بەسەرھاتە بەرێ و جى، بەنگەيە لەسەر ئەوێ تۆ ئەى موحەممەد! پێغەمبەرى خواى پەيوەندى تايبەتییە لەگەڵ خوادا ھەيە، ﴿ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴾،

ھەر وھما تۆ لە لايان نەبووى (لەلای بىرايەكانى يوسوف) كە بىرايان دەداو پىلانىان دەگىرا، نە كاتىك بىرايان دەدا لە لايان بووى، نە كاتىك لە لايان بووى كە پىلانەكەيان دەگىراو پىلانەكەيان جىبەجى دەكرد، { كە بىرىتى بوو لەوھى يوسوف بخەنە بىرموھ } ، ئەدى كى ئەو بەسەرھاتەى وا بە وردى بۆ گىراپەوھ؟ بەلكو ھەستو نەستى مرۇفەكانىشى بۆ تۆ گىراپەوھ؟ ئەوھ دىارە خوائ پەنھانزان ئەو خوائەى كە ئاگای لە ھەستو خوستى مارو مىروو ھەيە .

ھەر وھما دەشگونجى - وەك دوائى لە مەسەلە گىرنگەكاندا باس دەكەين - كە دەفەرموى: ﴿ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴾ ، تەنيا بىرايەكانى يوسوف نەگىرئەوھ كە پىلانىان لە دژى يوسوف ﷺ گىراو، بىرايان لە بارمىەوھدا، بەلكو نافرمتەكانىش بگىرئەوھ كە پىلانىان گىرا، بۆ ئەوھى يوسوف بە تەلەو داوى گوناھو تاوانەوھ بكن، ھەر وھما ئەوانەى كە بىراياندا، يوسوف بخەنە بەندىخانەوھ بە ناھەق، ھەموو ئەوانەى كە فىلىيان كىردو پىلانىان گىرا، تۆ لە لای ھىچ كامىان نەبووى، بەلام كە ھەوالەكانىانت زۆر بە راستىو دروستىو بە پوونى بۆ دەگىردىنەوھ، دىارە ئەوھ لە لايەن خوائەكەوھىە، كە ئىستاو داھاتووو رابردوو، بۆ وى ھەمووى پوونە .

ئىنجا دەفەرموى: ﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ ، زۆربەى خەلكى ھەرچەندە تۆ سوورو مكوپ بى، لەسەر بىراو ھىنانىان، لەسەر ھىدايەت دانىان، ھەر بىراو ناھىنن و لە بىراو داران نابىن .

وشەى ﴿ النَّاسِ ﴾ بىش، كە دەفەرموى: ﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ ﴾ ، (ال) ى سەر (ناس) كە دىارە (ال) ى تەعريفە، بەلام دەگونجى مەبەست پىيى : (ال) ى (جىس) بى، واتە: زۆربەى خەلكى سەر زەوى، بىراو ناھىنن، دەشگونجى مەبەست پىيى : (ال) ى (عەھد) بى، واتە: ئەو خەلكەى رۆژگارى تۆ، ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەرانە، زۆربەيان بىراو ناھىنن، ھەرچەندە مكوپىش بى لەسەر بىراو ھىنانىان، ﴿ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴾ ، ئىنجا كە بىراو ناھىنن، وە نەبى لەبەر بارگىرانيەك بى، كە تۆ دەيخەيە سەر شانىان و، داواو تەكلىفىكت لىيان

هەبێ، بەئکو تۆ هیچ کەسێ و پاداشتیکیان لێ داوا ناکە، لەسەر ئەم قورئانە، لەسەر گەیانندی ئەم پەيامە ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئەم قورئانە ئەم ئیمان و ئیسلامە: تەنیا بێرخەرەومیە بۆ جیهانییان، شەرەفو رێزو حورمەتە بۆ جیهانییان، بۆ هەر کەسێک برۆی پێ بێنێ و لە باومشی بگرێ، واتە: خوا ﷻ بەبێ بەرانبەر ئەو خەلاتە بۆ ناردوون، ئەو بێرخەرەومیە بۆ ناردوون .

کەواتە: کە برۆا ناهینن، سووچی تۆ نیە، هیچی ناگەرێتەووە بۆ تۆ، کە تۆ بارگرانییەکت لەسەریان هەبێ، لەبەرئەوێ چاومروانییەکت لێیان هەبێ، بێن : ئەگەر بێتو برۆا بێنن : باری شانمان گران دەبێ، نەخێر، بە بەلاش ئەو هیدایەتە خویان دەخەبە بەردەست .

پاشان دەفەرموێ: ﴿وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ (١٠٥)، {پێشتر باسی وشە: (کاین)مان کرد (کاین) واتە: زۆر}، یانی: زۆر نیشانە هەن لە ئاسمانەکان و زمویدا، ئەوانە بە لایاندا رەت دەبن، تێدەپەرن، گوزەر دەکەن، بەلام لە حالتێدا کە برۆیان لێ وەرگیراون و برۆیان لێ وەرچەرخاندوون .

هەلبەتە مەرج نیە تەنیا مەبەست: برۆ وەرچەرخاندنی بەرەست بێ، واتە: برۆ لەولا بکەن و سەرنج نەدەن: مانگ و خۆرو باران و دەریاو چیا و گول و گولزار و باغ و باغات و میوهجات و دارو درەخت و دانەویڵە و ئازەل و چیی و چی!! کە هەموویان نیشانە خۆان، وەک دواوی نامازە بە هەندیکیان دەکەن، بەئکو مەبەست ئەومیە: وەک چۆن کەسێک کە بەرەو برۆی شتێک بێت، ئەگەر برۆی لێ وەرگیرێ، نایبێنێ، ئەوانەش لەو دروستکراوانە خۆا، لەو بەلگە و نیشانانە بەرەمەندن نابن، کە بیانکەنە بەلگە ناسینی خاوەنەکەیان، کە خۆای پەرۆردگارەو، بەلگە بەندایەتی کردن بۆ خاوەنەکەیان، وەک چۆن کەسێک کە برۆ لە شتێک وەرچەرخی و برۆی لێ وەرگیرێ، نایبێنێ، ئەوانیش وان، واتە: مەبەست لێردا برۆ وەرگیرانی مەعنەویە، یانی: سەرنجیان نادەن، لێیان ورد نابنەووە، وەک نیشانە خۆا تەماشایان ناکات .

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾، زۆربەيان بېرە بە خوا ناھىن، مەگەر لە ھالىكىدا ھاوبەش بۇ خوا دانەرن، واتە: كە دانىش بە بوونى خوادا دىن، خوا دەناسن، بەلام لە پەرسىتىدا، لە بەندايەتتى بۇ كردنىدا، ھاوبەشى بۇ دادەنن، ياخود دان بە بوونى خوادا دىن، ھەك پەروەردگارو خاوم، بەلام ھاوبەشى بۇ دادەنن لە بەدەيھەنەرايەتتى و پەروەردگاريتتى و خاومندارىتتىدا، يان ناوو سىفەتەكانى خوا، بۇ خوا بەگاردىنن، بەلام ھاوبەشى بۇ دادەنن لە ناوو سىفەتەكانىدا، ئەو ناوو سىفەتەكانە بۇ غەيرى خواش بەگاردىنن، يان بەندايەتتى بۇ خوا دەكەن، بەلام وپراى خوا، بەندايەتتى بۇ شتەكانى دىكەش دەكەن، واتە: ھاوبەش بۇ خوا دادەنن لە پەرسىترانى و بەندايەتتى بۇ كرانىدا .

ئىنجا خوا ﷺ ھەرەشەيان لىدەگات، دەفەرموى: ﴿ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴾، ئايا دۇنيا بوون، ئەمىنن، پىشتىنن يان لى كردۆتەو، مەترسىي ئەومىيان نى، كە داپۆشەرىك لە سزاي خوا بەسەريان بى، واتە: بەلايەك كە دايانپۆشى و دەورىان بىداو، ئابلووقەھيان بىداو رپى دەرباز بوون و ھەلاتنىان نەبى، ئايا دۇنيا كە ئەومىيان بەسەر نەيەت لە دىيادا؟! ﴿ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾، يان ئايا دۇنيا ئەگەر بەلايەكى دەورەدەرو داگىر كەرو داپۆسىنەرىشيان بەسەر نەيەت! دۇنيا كە ئاخىر زەمان (ساعة) كتوپر نەيەت، (دنيا تىكچوون) بەبى ئەوھى كە ھەستى پى بىكەن، يانى: ئەويان، يان ئەمىيان، يەكىكىيان ھەر دى، يان بەلايەكىيان بۇ دى و دەورىان دەداو ئابلووقەھيان دەداو دايان دەپۆشى، ياخود ئاخىر زەمان (ساعة) ھەر دى و، ئەم دىيايە ھەر تىك دەجى، كەواتە: دەبوو وا بە دۇنيايى پىشتى لى نەكەنەو، ئاوا بىبىك نەبن .

ئىنجا دوايى فەرمان بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەگات: كە رىبازى خۇي و شوپن كەوتووانى، بە مرفاىەتتى بىناسىنن: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾، بلى: ئا ئەمە رىبازى منە، (رىبازى پىغەمبەرى خوا ﷺ جىيە؟! بىنگەواز بۇ لاي خوا دەكەم، (نەك بۇ لاي

خۆی)، بانگەواز بۆ لای خوا، واتە: خەلك بانگ دەكەم، كە بێن بەندایەتیی بۆ خوا بکەن، ئنجا چۆنیش ئەو بانگەوازه دەكات؟ ﴿عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾، لەبەر رۆشنایی داو بە بەلگەوه، هەر وا لە گۆترە نیه، لەبەر رۆشنایی داو بە بەرچاو پووونی دەربارە بەرنامەكەى خۆی، دەزانى خەلك بۆچی بانگ دەكات! بە بەرچاوپووونی لە شیاوازی بانگەوازهكەى، دەزانى چۆنیان بانگ دەكات! بە بەرچاوپووینی دەربارەى خەلكەكە، دەزانى ئەوانەى كە بانگیان دەكات چىن و چۆن؟ كەم و كورپیهكانیان، نەخۆشییه فیکریی و دەروونییهكانیان چىن؟! نەخۆشییه كۆمەلایەتیی و سیاسییەكانیان چىن؟ ﴿أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي﴾، خۆم و ئەوانەش كە شوینم كەوتوون، هەموومان هەر واین، خۆم و شوین كەوتووانیشم لەبەر رۆشنایدا، خەلك بەرمو خوا بانگ دەكەین، ﴿وَسَبَّحَنَّا اللَّهَ﴾، (تۆ بلى): پاكیى بۆ خوا یانى: (أُسَبِّحُ اللَّهَ) یانى: من خوا بە پاك دەگرم، بە دووری دەگرم لە هەر كەم و كورپیهك، لە هەر ناتەواوییهك، ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، (ئنجا بشلئ): من لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەن نيم، لەوانە نيم كە كەسێك، شتێك دیننە ئاستى خوا، چ لە بەدییهنەرایەتیی و پەروەردگاریتیی و خاونداریتیییدا، چ لە ناوو سیفاتەكانیدا، چ لە پەرستراویدا .

ئنجا بۆ ئەوەى بۆ مرقفایەتیی دەربخات، كە پێغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ بیدەتێك نەبووه، لەو گۆرە پەیدابى، تەنیا خۆى بوو بى، پووینی دەكاتەوه كە موخەممەد ﷺ ئالقەیهكە لە زنجیرمیهك، كۆتا ئالقەى زنجیرەى كاروانى پێغەمبەرەنە سەلاتو سەلامى خوايان لەسەر بى، دەفەرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا﴾، لە پێش تۆدا تەنیا پیاوانىكمان پەوانە كردوه .

ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوەى پێغەمبەرەن تەنیا لە پەگەزى نیر بوون، تەنیا پیاوان بوون، ﴿نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾، كە ئیمە پەياممان بۆ دەناردن، سەروشان بۆ دەکردن، بە شیوەى پەنھان فەرمايشتمان لەگەڵدا كردوون، ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾،

لە خەئكى ئاۋەدانىيە گەورەكان، شارە قەرمبالغەكان، لەبەر ئەۋەى مەرۇف لە ج زىنگەيەكدا بژى، ئەو زىنگەيە، ئەو ھەلومەرجه كارىگەرىي ھەيە لەسەر كەسايەتىي، لەسەر جۆرى بىرکردنەۋەو ئاسۆى فيكرىي، كەسنىك كە لە دىيەكى بچووكدا، يان لە پەرگەيەكدا، لە بىبابانىكدا بژى، بىگومان ئەو زىنگەو دەوروبەرۋ ھەلومەرجه، كارىگەرىي ھەيە لەسەر جۆرى بىرکردنەۋەى، بۆيە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لە شارە قەرمبالغەكان، لە ئاۋەدانىيە گەورەكاندا رەوانە كراون، ئاسۆى فيكرىيان فراوانتر بوو ھەو شارمزا تر بوون، وردتر بوون، سەرناستر بوون، زياتر شارمزاى خەئلكو دنيا بوون .

ثَنَجَا دَمْفَرَمَوَى: ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾، ئايە بە زەمىندا نەرپۇيشتوون، سەرنج بدن، سەرمناجماي ئەۋانەى پىش خۇيان چۆن بوو ؟!

وہك زانايان دەئىن: (سیر)، رپۇيشتن، رپۇيشتنى بەرھەست ھەيە، رپۇيشتنى مەعنەۋىي ھەيە، رپۇيشتنى بەرھەست ئەۋمىە كە ئىنسان برۋا بە زەۋىدا، ولاتان ببىنى، شوئىنەۋارەكان ببىنى، رپۇيشتنى مەعنەۋىي پىش ئەۋمىە كە ئىنسان مېژوو بخوئىنىتەۋەو سەرنجى مېژوو بدات، سەرنجى بەسەرھاتى پىغەمبەران و گەلەكانيان بدات، ئەۋەش ھەر رپۇيشتنە، بەلام رپۇيشتنى مەعنەۋىي و فيكرىي .

ثَنَجَا بۆيەش دەبى بە زەۋىدا برۆن، جا چ رپۇيشتنى بەرھەست و ماددىي، يان چ رپۇيشتنى مەعنەۋىي و فيكرىي، كە سەرنج بدن: سەرمناجماي پىش ئەۋان چۆن بوو ھە پەندىيان لى و مەبگرن، ﴿ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾، بىگومان مەنزىلگاي دۋارپۇژ بۆ ئەۋانەى كە پارىز دەكەن، باشتەر لە دنيا، ئايا نانا من !

ثَنَجَا خَوَا ﷻ باسى ئەۋە دەكات كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەگەل كۆسپ و تەگەرەو لەمپەرۋ نارەھەتىي و نىسكۆۋ ناسۆرى زۇردا، رپووبەرۋو دەبنەۋە، دەمفەرموى: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ﴾، واتە: پىغەمبەران (عليهم الصلاة

والسلام) رهوانه کران له گهل گهلهکانیاندا له گهل کومه لگاکیاناندا خه ریک بوون، مشووریان لی خواردن، په یامی خویان پیگه یاندن، به بی نه وهی که هیچ چاومروانییه کیان لییان هه بی، دلسوزیان بو نواندن، به لام نهوانه به دهنگیانه وه نه هاتن و، له گهل یاندا زور بی نه زاکه تانه - زور بهی هه ره زوری کومه لگاکیان - له گهل پیغه مبه راندا مامه له یان کرد، ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾، تا کو کاتیک که پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) نائومیډ بوون، له چی نائومیډ بوون؟! دياره هه ره له م سوورمه تدها هاتوه: ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْفَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ ٨٧ یرسف، بیگومان ته نیا کومه لی بیروایان له به زهی خوا نائومیډ دهن، له دمووی خیری خوا نائومیډ دهن .

کهواته: پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) له وه بهر زتر بوون، که له به زهی خوا، له وه که خوا دمووی خیریان لی دهکاته وه، نائومیډ بن، نه دی له چی نائومیډ بوون؟! له بر وا هینانی گهل و کومه لگاکیان نائومیډ بوون، یا خود له سه رکه وتنی دنیایی نائومیډ بوون، چونکه خوا ﴿لَا﴾ به پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) ی نه فمروه، حتمن له دنیا دا سه رتان دهخه ین، هه ندی له پیغه مبه ران شهید کراون، هه ندیکیان گیراون، هه ندیکیان که س بر وای پی نه هیان، کهواته: له شتیک نائومیډ بوون، که دیار نه بووه خوی په رومردگار گفتو به لینی پیدابن، نه گه رنا پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) شتیک خوا پی فمرووبن: ئاواتان بو ده کم، بیگومان هه رگیز نائومیډی و بی هیوایی له و رووه وه، رووی تی نه کردوون.

﴿وَضَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا﴾، خه لکه که ش وایان زانی: پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) درویان له گهل کراوه، له لایه ن خواوه، واته: نه و به لینه ی که پییان دراوه، بویان نابریته سه ر، له گهل یاندا نابریته سه ر، هه لبه ته نه م نایه ته مشت و مری زوری زانیانی له سه ره، که دوایی له مه سه له گرنگه کاند باسی ده که ین، چونکه هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾،

واتە: پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەو نائۆمید بوون کە خوا سەریان بخات، یان لەو بارهوه: خەتەرەدی خراپیان بە دڵدا هاتو، خوتخوتەدی شەیتانیی بە دڵیاندا هات، نەک دڵیان لەسەر چەسپانیدی، مەرفیش شیاوە بۆ ئەو جوۆرە حالەتانە لە کاتی تەنگانەو سەغلهتی زۆردا، ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَالٌ وَلَا خَالٍ وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا وَلَا يَخَافُ أَنَّ يُنْفِقَ مَالَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ وَلَا يُوَلِّوهُمْ أَمْرًا مَّا نَهَوْا لَّهُمْ﴾، پێغەمبەران وە پێیان وابوو کە راستیان لەگەڵ نەکراوه، یانی: خەتەرەدی شەیتانیی بە دڵیاندا هات .

بەلام من ئەو مانایە بە دوور دەزانم، بەلکو: ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَالٌ وَلَا خَالٍ وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا وَلَا يَخَافُ أَنَّ يُنْفِقَ مَالَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ وَلَا يُوَلِّوهُمْ أَمْرًا مَّا نَهَوْا لَّهُمْ﴾، خەلکەکە وایانزانی کە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، راستیان لەگەڵ نەکراوه، لە لایەن خواوه .

خوینراویشەتەوه: ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَالٌ وَلَا خَالٍ وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا وَلَا يَخَافُ أَنَّ يُنْفِقَ مَالَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ وَلَا يُوَلِّوهُمْ أَمْرًا مَّا نَهَوْا لَّهُمْ﴾، یانی: (استیقنوا) یان (علموا) پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دڵنیا بوون، زانیان کە بە درۆ دانراون لە لایەن گەلەکەیانەوه .

هەرودها خوینراویشەتەوه: ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَالٌ وَلَا خَالٍ وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا وَلَا يَخَافُ أَنَّ يُنْفِقَ مَالَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ وَلَا يُوَلِّوهُمْ أَمْرًا مَّا نَهَوْا لَّهُمْ﴾، پێغەمبەران یەقینیان وا بوو کە خەلکەکە درۆیان لەگەڵدا کردوون، ئەوانەدی کە گوتووینانە: بروامان پێ هیناون، راستیان نەکردوه .

یاخود: ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا مَالٌ وَلَا خَالٍ وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا وَلَا يَخَافُ أَنَّ يُنْفِقَ مَالَهُمْ عَلَيْهِمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ وَلَا يُوَلِّوهُمْ أَمْرًا مَّا نَهَوْا لَّهُمْ﴾، واتە: خەلکەکە گومانیان وابوو، پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) راستیان لەگەڵ نەکردوون، کە گوتووینانە: سزاو بەلای خواتان بۆ دی، ئەگەر نیمان نەهینن.

ئەو لەو حالەتەدا: ﴿جَاءَهُمْ نَصْرًا مِّنَ اللَّهِ﴾، یارمەتی نێمەیان بۆ هات، هاوکاریی نێمەیان بۆ هات، ﴿فَنَجَّىٰ مَن نَّشَاءُ﴾، ئەوهی کە ویستمان دەرباز کرا، رزگار کرا، لەو بەلایەدی خوا ناردووینەتی، ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾، بەلای نێمە، سزای نێمە لە کۆمەڵی تاوانباران بەرپەرچ نادریتەوهو ناگێردریتەوه، دەبی بیچێژن .

له گۆتایی دا خوا دەفەرموی: ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾،
بێگومان له بەسەر هاتەکانی ئاندا، واتە: بەسەر هاتی پێغەمبەر ئاندا (علیهم الصلاة
والسلام) پەند هەیه بۆ خاوەن عەقلان .

عیبەرت له (عَبْرَ) هوه هاتوه، واتە: پەڕپیهوه، عیبەرت نەهوهیه که ئینسان له
شتیکهوه که دەیبینی، بپهڕپتهوه بۆ شتیک، که نایبینی، له شتیکهوه که
دەیزانی بپهڕپتهوه، بۆ شتیک که نایزانی .

که بەسەر هاتی پێغەمبەر ئان (علیهم الصلاة والسلام) دەخوینیهوه، دەزانی که
ئەوان چییان هاتۆتە ڕێ، بەهۆی وانیشهوه دەزانی بۆ خۆشت چیت دیتە ڕێ!
که لهکانیان که بپهڕپروا بوون و بپروایان پێ نەهیناون، و، دزایهتیان لهگەڵ کردوون،
سەرئەنجامیان چۆن بووه؟ تۆ دەبێ خۆت و حال و و مزعهکهی خۆت قیاس بکهی
لهسەر هی ئەوان .

که واتە: خەلکی ڕۆژگاری تۆش ئەهی موحەممەدو ئەهی خوینەری قورئان! که
دزایهتی نایین و بەرنامەهی خوا دەگەن، سەرئەنجامیان هەر وهک ئەو خەلکه
دەبێ، که دزی پێغەمبەر ئان (علیهم الصلاة والسلام) و مستاون و لهگەڵیاندا
ڕووبه‌پروو بوونهوه .

﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى ﴾، واتە: ئەم قورئانه قەسەیهک نیه هەلبەستراپی، و،
گوتراپی به ناوی خواوه، ﴿ وَلَٰكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾، به‌لکو
بەراست دانانی ئەو کتێبو پەيامانهیه که له پێشیهوه بوون، له پێش قورئاندا
هاتوون، واتە: هەموو کتێبه‌کانی پێش خۆی، هەموو پەيام و بەرنامەکانی
پێغەمبەر ئان (علیهم الصلاة والسلام) که له پێش قورئاندا هاتوون، هەمووان به
راست دەزانی، ﴿ وَتَقْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾، هەر وهما ڕوونکردنهوه و شیکردنهوهی
هەموو شتیکه، واتە: هەموو شتیکه که ژبانی مرۆف پێویستی پێی بێ، چونکه
کهسێک که بهسەر کێڵی تەماشای ئەم نایه‌ته بکات، دەلێ: چۆن؟! قورئان کوا
باسی دروستکردنی شەمەندەفەر و سه‌یاره و ته‌یاره و چی و چی تێدایه ؟ به‌لام :

﴿ كَلِّ شَيْءٍ ﴾، واته: هر شتیك كه روونكر دنده‌وی له لایهن خواوه پیویست بی بو ژیانی مرؤفو، له مه‌ودای عه‌قلی مرؤفدا نه‌بی، مرؤف نه‌توانی بهی پی بهری، نه‌وه خوای کارزان له قورئاندا روونی کردۆته‌وه، چ په‌یوهندیی به بوونناسییه‌وه هه‌بی، چ په‌یوهندیی به نیمان و عه‌قیده‌وه هه‌بی، چ په‌یوهندیی به خوا په‌رستییه‌وه هه‌بی، چ په‌یوهندیی به لایهنی ره‌وشت و باری که‌سیتی و خیزانییه‌وه هه‌بی، چ په‌یوهندیی به حه‌لال و حه‌رامه‌وه هه‌بی، چ به حوکم و سیاسه‌ته‌وه هه‌بی، هه‌مووی روون کراوته‌وه، نه‌وهی پیویست بکات به کورتیی، به کورتیی و، نه‌وهی پیویست بکات به دریزی، به دریزی روونکراوته‌وه، ﴿ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾، هه‌رومه‌ا نه‌م قورئانه رینماییه و به‌زه‌ییه بو کۆمه‌لیك كه برپوا بیین .

نه‌وهی که برپوا نه‌هینن، دیاره له قورئان به‌هرمه‌ند نابن و، خه‌تای خو‌شیه‌تی که لئی به‌هرمه‌ند نابن، وه‌ك چۆن که‌سیك که کوپر بی، یان که‌ر بی، دیاره کوپر ره‌نگه‌کان نابینن و، که‌ر ده‌نگه‌کان نابیستن، له حالیکدا که ده‌نگه‌کان و ره‌نگه‌کان هه‌ن، به‌لام نه‌وه خه‌تای خو‌یه‌تی، که‌سانی که‌رو کوپر سووج له خو‌یانه، که ده‌نگه‌کان نابیستن و ره‌نگه‌کان نابینن .

چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگ

مه‌سه‌له‌ی په‌کهم : باسکردنی ئەو راستیه که به‌سه‌رهاتی یوسف عَلَيْهِ السَّلَام

له‌و هه‌واله‌ په‌نهانانه‌یه، که له‌ ریی وه‌حیه‌وه‌ نه‌بی نازانرین:

وَهٰذَا خَوَّاهُمْ مَوْبِقًا ۖ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿١٠٦﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم نایته‌ موباره‌که له‌ چوار بپه‌گه‌دا

(١) - ﴿ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ ﴾، واته: ئەوه‌ی باسکرا، له‌ هه‌واله‌کاتی نادیاره .

بۆیه‌ نامازه‌ی دووره، چونکه له‌ میزه‌ باسکراوه، له‌ قوولایی میژوودایه‌و ماوه‌یه‌کیشی به‌سه‌رداچوو، که ئەو به‌سه‌رهاته‌ ده‌گیردریته‌وه، له‌ میانه‌ی (٩٥) نایته‌ی پێشوودا، بۆیه‌ به‌ نامازه‌ی دوور نامازه‌ی بۆ ده‌کات.

وشه‌ی: ﴿ اَنْبَاءِ ﴾ کۆی (نبأ)ه، که بریتیه له‌ هه‌والیک گرنگ بی، مروق‌ بگه‌یه‌نن به‌ ئەنجامیک .

(الغَيْبُ: مَا غَابَ عَنْ عِلْمِ النَّاسِ، وَأَصْلُهُ مَصْدَرُ غَابَ، فَسُمِّيَ بِهٖ شَيْءٌ لَا يُشَاهَدُ)، (غَيْب) ئەوه‌یه که له‌ زانیاری خه‌لک په‌نهان بی، ئەسه‌له‌که‌شی له‌ چاوگی (غاب)ه‌وه‌ هاتوه، (غَابَ يَغِيْبُ غَيْبًا) واته: په‌نهان بوو، په‌نهان ده‌بی، په‌نهان .

ئنجای ئه و شتهی که نابینرئو، ههستی بی ناکرئو، نازانرئو، ناوی لئیراوه: (غیب)، ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾، واته: ئا ئه وهی باسکرا، له هه والهکانی نادیارو په نهانه .

(۲) - ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾، ئیمه بو توی سروش دهکین، ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾، واته: ئیمه به شیوهیهکی په نهان بو لای توی دهنیرین، بوچی فهرمووویهتی: ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ و نهیفهرموووه، (نوحیها إلیک)؟ چونکه: ئه وه ره چاو کراوه که: ﴿ذَلِكَ﴾، له رووی زمانه وانیه وه به: (المذکر المجازی) دادهنرئو، ئنجا (ه) له وشهی ﴿نُوحِيهِ﴾ دا، دهچیته وه بو ﴿ذَلِكَ﴾ .

(۳) - ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ﴾، ئنجا تو له لایان نه بووی، که برپاری خویانیان ددها، ئایا مه بهست کئی به لیره دا؟ چهند ئه گهریکی هه ن :
 ۱- ئه وهی زیاتر دیته زمینه وه : برپیهکانی (یوسف) ن که برپاریان له دژدا .
 ۲- دمشگونجئ مه بهست پئی ژنهکان بی، که برپاریان ددها و پیلانیان له دژی یوسف دهگیرا .

۳- دمشگونجئ مه بهست پئی کاروانه که بی، که برپاریاندا: یوسف ﷺ وهك كۆیلهیهك مامهلهی له گه ئدا بکه ن، وهك مائیکی بازارگانیی .
 ۴- دمشگونجئ مه بهست ژنه که ی عهزیز بی .

۵- دمشگونجئ مه بهست ئه وان ه بی که خوا له باره میانه وه دمه فرموی: ﴿ثُمَّ

بَدَأْهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَ جُنَّتَهُ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (یوسف، واته: ئنجا دواى ئه وهی نیشانهکانیان دیتن، بویان دمرکهوت که هه تا ماومیهك بهندی بکه ن .

ئه وان ه ی برپاریاندا یوسف بخه نه بهندیخانه وه، بو ئه وهی بهرگریی له سومعه و که پامه تی رووشاوی خویان به دهستی خویان، بکه ن، یوسفیان به ناهه ق خسته زیندانه وه .

٤- ﴿ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴾، لە ھالێکدا کە بیلانیان دەگیڕا، ﴿ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴾: ھالێکدا کە بیلانیان دەگیڕا، دەچیتەووە بۆ راناوی: (أَجْمَعُوا) بەلام بۆیە بە شیوەی (مُضَارِع) ھاتووە، بۆ ئەوەی وێنەکە بخاتە بەرچاوو خەیاڵ تیۆی رابمێنێ .

ئنجای ئەگەر یشگوتری: ئەدی ئەگەر مەبەست پێی ئافرەتەکان بێ، کە لەگەڵ ژنی عەزیزدا ئەو میان کردووە، بۆچی فەرموویەتی: ﴿ وَهُمْ يَكْفُرُونَ ﴾ و نەیفەرموو: (وَهُنَّ يَمْكُرْنَ) ؟

دەئێین: لە زمانی عەرەبیدا بنچینەیک ھەیە پێی دەگوتری: (تَغْلِبِ الذِّكْرَ عَلَى الْإِنَاثِ) زان کردنی نێرینە بەسەر مێنێناندا، لە کاتیکیدا کە پێکەووە باس دەکری، راناوی نێرینە بەکار دێ، بەلام مێنێنەکانیش دەگریتەووە .

وھک پێشتریش باسمان کرد: لەم ئایەتە موبارەکەدا، ئاماژە ھەیە بە ئیجازی مێژوویی، واتە: ئا ئەوەی باسکرا بەو وردەکارییە، بەو روونییە، سەرچاوەکە و ھەیی و پەيامی خوا ی پەروردگار .

کەواتە: با ئەوانە ی کە ئەو بەسەرھاتە دەبیستن، بزانی کە ئەو لە لایەن خوا ی پەنھانزانەووە، ئەم بەسەرھاتە بەسەر تۆدا خوینراوئەووە بۆ تۆ گێردراوئەووە .

مەسەلە ی دووھم : راکە یان دنی ئەو راستییە کە زۆربە ی خەلکی، یان زۆربە ی خەلکی رۆژگاری پێغەمبەر ﷺ بڕوا ناھینن، وێرای ھەول دانی و سوور بوونی، داوا نەکردنی کرێ و پاداشتیش لێیان :

وھک خوا فەرموویەتی: ﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴾

﴿١٠٣﴾ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

تويۇقئىنەھەس نەم دوو ئايەتە لە سەن بىرگەدا

(١) - ﴿ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴾، زۆربەسى خەلكى

ھەرچەندە تۆ مكوپ بى لەسەر بىروا ھىنانيان، نابنە بىروادار .

لېرەدا زۆربەسى خەلكى، دەگونجى مەبەست بىي تىكرى خەلك بىو،

ئەلىفو لام (ال)ى سەر: ﴿ النَّاسِ ﴾، دەكرى ئەلىفو لامى (تعريف) بى بۆ

جىنس، واتە: خەلكى سەر زەوى، زۆبەيان بىروا ناھىنن، ياخود (ال)ى سەر

﴿ النَّاسِ ﴾، (ال)ى (عهد) بى، واتە: ئەو خەلكە زانراوھى لە رۆزگارى تۇدا

ھەن، ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، زۆربەيان بىروا ناھىنن، ھەرچەندە تۆ

سووريش بى .

(الجرص: شدة الطلب لتحصيل شيءٍ ومعاودته) (جرص) بىرئىتە لە زۆر

بە دواى شتىكدا گەران، بۆ پەيدا كىردنى شتىكو، جار لە دوا جار ھەول

بۆ دانى .

ھىكمەت لەم ئايەتە موبارەكەش ئەوھىيە كە بىغەمبەرى خوا ﷺ

ئائومىد بى لە بىروا ھىنانى ھەموويان، بۆ ئەوھى كە ھەموويان بىروايان

نەھىنا، لە خۆى و پەيامەكەى نەكەوتتە گومان:

١- لە خۆى، كە كەمتەرخەمىي كىردوھو، چاك پەيامەكەى نەگەياندوھ .

٢- لە پەيامو بەرنامەكەى كە كەم و كورىي تىدايە .

بەئى بۆ ئەوھىيە كە: ھەرچەندە بىروا ناھىنن، بەلام رىبازەكەى تۆ،

بەرنامەكەى تۆ ھىچ عەببى نىھو، تۆش ئەركى خۆت ئەنجام داوھو

جىبەجى كىردوھ، كەواتە: كە بىروا ناھىنن، خەتا لە خۆيانەوھىيە، وەك

چۆن بابايەك كە ئاوى شىرىن و زولال دەخواتەوھ، لە زارى تالە،

لەبەرئەوھىيە نەخۆشەو گرانەتاي گرتوھو مىزاجى تىكچووھ، خەتاي

ئاوھەكە نىھ، خەتاي خۆيەتى .

(۲) - ﴿ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾، تو له‌سهر گه‌یاندنی ئەم قورثانه، له به‌رانبه‌ر ئەم په‌یام و قورثانه‌دا که پێیان ده‌گه‌یه‌نی، هیچ کرێیه‌کیان لێ داوا ناکه‌ی، هیچ پادا‌شتیکیان لێ چاوم‌پروان ناکه‌ی .

ئهمه‌ش لێی وهرده‌گیرئ: که له په‌نای دیندا ژیان، تاوانه‌و، نابئ دین بکرێته ئام‌پرازی ژین، به‌لام مه‌به‌ست ئەوه نیه: ئەوانه‌ی بانگ‌خوا‌زن و خزمه‌تی دینی مسو‌لمانان ده‌کهن، له‌سهر مسو‌لمانان پێویست نه‌بئ، که ئەوانیش مشووری ژینه‌که‌یان بخۆن، ئەوانیش پێویسته مشووری ژینه‌که‌یان بخۆن، به‌لام بابایه‌ک که ده‌بێته پێشه‌وای ئیسلام و ده‌بێته بانگ‌خوا‌زو شارم‌زاکه‌ری خه‌لک له ئایین و به‌رنامه‌ی خوا‌دا، نابئ به به‌رانبه‌ر ئەوه‌یان بۆ بکات، به‌لام خه‌لک ده‌بئ هه‌ست به نه‌رکی سه‌رشانیان بکه‌ن له به‌رانبه‌ریدا، ئنجا ئەگه‌ر مامو‌ستایه‌که، ئەگه‌ر بانگ‌خوا‌زی‌که، ئەگه‌ر نووسه‌ری‌که، هه‌رکه‌سێک بئ، که‌سێک که خۆی په‌کلای ده‌کاته‌وه بۆ خزمه‌تی دینی خوا، نابئ هیچ چاوم‌پروانییه‌کی له خه‌لکی هه‌بئ، به‌لام ده‌بئ خه‌لک ده‌ستباریک‌ی بگرن و هاوکاری بکه‌ن، ئەوه‌ش نه‌رکی سه‌رشانی خۆیان، به‌لام ئەو نابئ به به‌رانبه‌ر بیکات، چونکه ئەوه‌تا خوا ﷻ زۆر به‌ روونی ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾، هه‌روه‌ها له شوینی دیکه‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴾ (۸۱) .
واته: بئ: من هیچ کرێیه‌کتان لێ داوا ناکه‌م، من هیچ بارگه‌رانییه‌کتان ناخه‌مه سه‌رشان .

به‌راستی ئەوه‌ش زۆر گرنگه، وه‌ک من له کتێبی: (زانایانی ئیسلام کین و چۆن)‌دا، باس‌م کردوه له‌وباره‌وه، که به‌ئێ خه‌لک به‌رپرسیاره به‌رانبه‌ر به ژیان و گوزمه‌رانی مامو‌ستایان و زانایانی میراتگه‌رانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لام ئەوان نابئ هیچ چاوم‌پروانییه‌کیان له خه‌لک هه‌بئ، نابئ له به‌رانبه‌ر دابینکردنی ژیان و گوزمه‌ران و هینانه دی به‌رژه‌مندییه‌که‌دا، ئایین و به‌رنامه‌ی خوا‌ی په‌روم‌دگاریان بۆ شی بکه‌نه‌وه و روون بکه‌نه‌وه .

(۳) - ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئەم قورئانه تهنیا بیرخه‌رومیه بو

جیهانییان، ده‌شگونجی مه‌به‌ست له: ﴿ذِكْرٌ﴾، شه‌رفو ری‌زو پایه‌و حورمه‌ت بی، واته: هه‌ر که‌سیک له جیهانییان ده‌ست به‌م قورئانه‌وه بگری، پی‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه، ری‌زو حورمه‌تی پی‌ی په‌یدا ده‌کات، ده‌شگونجی مانایه‌که‌ی ئەوه بی که بیرخه‌رومیه بی‌ریان ده‌خاته‌وه، ئەو راستیانه‌ی که خوا له‌گه‌ل فی‌طره‌تیاندا تیکی هه‌ل‌شیلاون، ئەو راستیانه‌یان بیر ده‌خاته‌وه .

لی‌رده‌ا چهند قسه‌یه‌کی (محمد متوئی الشعراوی) ره‌حمه‌تی خوی لی بی له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا، به‌ ناوی (خواطر)^(۱) که ته‌عبیری جوانی هیناون، ده‌هینم، ده‌لی :

(إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا كَافٍ أَلَيْسَ لَهُ آيَاتٌ اسْتِقْبَالَ هِيَ الْحَوَاسِ الْإِنْسَانِيَّةِ، وَتَنْتَقِلُ الْمَعْلُومَاتُ أَوْ الْخُبْرَاتُ مِنْهَا إِلَى الْعَمَلِيَّاتِ الْعَقْلِيَّةِ، وَتَمُرُّ تِلْكَ الْمَعْلُومَاتُ بِبُورَةِ الشُّعُورِ، لِتُحْفَظَ لِفَتْرَةٍ فِي هَذِهِ الْبُورَةِ، ثُمَّ تَنْتَقِلُ إِلَى حَاشِيَةِ الشُّعُورِ، إِلَى أَنْ تَسْتَدْعِيهَا الْأَحْدَاثُ، فَتَعُودُ مَرَّةً أُخْرَى إِلَى بُورَةِ الشُّعُورِ).

واته: بی‌گومان مروّف چهند نام‌رازیکی هه‌ن، که زانیارییان پی و‌مرده‌گری، که بریتین له هه‌سته‌وه‌ره‌کانی که له مروّفدا دانراون {هه‌ستی بیستن و دیتن و بو‌نکردن و تام‌کردن و ده‌ست لی‌کوتان، هه‌روه‌ها خه‌یال} ئنجا ئەو زانیارییانه، یاخود ئەو شارمزاییانه له هه‌سته‌وه‌ره‌کانه‌وه ده‌گوازی‌نه‌وه بو پرۆسه عه‌قلیه‌کان و بیر‌کردنه‌وه و پامان و هه‌له‌ینجان، دوا‌ی ئەو زانیارییانه ده‌چنه نیو نیو‌مراستی هه‌ست‌کردن (واته: له نیو می‌شکدا) ده‌پاری‌زین بو ئەوه‌ی بو ماوه‌یه‌ک له‌ویدا هه‌لبگیرین، دوا‌ی ئەو زانیارییانه ده‌چنه په‌راویزی هه‌سته‌وه، هه‌تا رووداوێک، به‌سه‌ره‌اتی‌ک، دیته‌ پی‌شی، پی‌ویست به‌وه ده‌کات که ئەو زانیارییانه به‌یندرینه‌وه، دووباره دینه‌وه نیو چه‌قی ده‌ماغ و می‌شک (واته: مروّف به‌کاریان دینن) .

دوایی دهئی : (فَالذِّكْرُ إِذْ يُكُونُ لِلْعَاقِلِ مَعُونَةً لَهُ، وَهُوَ مِنْ ضِمْنِ رَحْمَةِ اللَّهِ بِالْخَلْقِ، فَلَمْ يَتْرِكِ الْخَلْقَ مُنْشَغِلِينَ بِالنَّعْمَةِ عَنْ مَنْ أَنْعَمَهَا عَلَيْهِ، فَهَذَا الْكُونُ مُنْظَمٌ بِدِقَّةٍ بَدِيعَةٍ، وَفِيهِ كُلُّ مَقُومَاتِ حَيَاةِ الْبَشَرِ، وَمِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَنَّهُ أَرْسَلَ الرَّسُولَ مُذَكِّرِينَ لَهُمْ بِهَذَا الْعَطَاءِ الرَّبَّانِيِّ، وَقَدْ قَدَّرَ اللَّهُ غَفْلَةَ الْأَحْدَاثِ، فَجَعَلَ لَهُمُ الذِّكْرَ كُلَّهُ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ) .

دهئی : كهواته: (ذکر) بیرخستنهمیه بو بابای عاقلو، هاوکاری کردنیهتی، ههروهها له رهحمهتو بهزمیی خواجه به خهک، که خوا وازی له خهک نه هیئاوه: سهرقالبین به نیعمهته کانهوهو، نهو زاتهی که چاکه کانی له گه لدا کردوون، لئی بی ناگابن و، نه م بوونه وهره زور به وردیبه کی سه رسوورهیته رپیکخراوهو، هه موو پیداو یستیبه کانی ژیانی به شه ری تیدان و، له چاکه ی خوا به سه ر خه لکه وه نه وه یه، که پیغه مبه رانی نار دوو ون که نهو به خشه ی پهرو مردگاریان بیر بخه نه وهو، خوا ﴿١٠٥﴾ رووداوه کانی وا لی کردوون که مرو فقه کان جار جار بی ناگا دهبن، بو یه هه رچی مه به سته گرنگو پیویسته که بیر یان بکه ویته وه، له قورئاندا دایناوه، بو یه یه کی ک له ناوه کانی قورئان بریتیه له (ذکر) واته: بیرخه رموه .

چونکه له راستییدا مرو ف خوا ی خو ی دنه ناسی و، خو ی دنه ناسی و، راستیبه کان له گه ل فیطره تی مرو فدا تی ک هه نشیلدراون، به لام پیغه مبه ران هاتوون نهو راستیبه بنه رهیته یان یان بیر بخه نه وهو، له ری وه حییشه وه ته فاصیل و ورده کاری نه وه ی که له ری عه قله وه په ی پی نابردری، فیریان بکه ن و بیانخه نه بهر چاویان .

مهسه له ی سییه م : به لکه و نیشانه کانی ناسینی خوا اعز و جل له

ناسمان و زه ویدا زورن، به لام بیروایان لییان بی ناگان و، سه ره نجیان

نادهن و تییا نه وه رانامینن :

وهك خوا فهرموویهتی: ﴿وَكَاٰتِنٍ مِّنْ اٰیَةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَمُرُوْنَ

عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

تویژینهوهی نهم نایته له دوو برگه‌دا

(١) - ﴿ وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾، واته : زۆر نیشانه و به‌لگه ههن له ناسمانه‌كان و زهویدا، نیشانه و به‌لگه ههن، له‌سه‌ر چی؟ له‌سه‌ر ناسینی خوا، له‌سه‌ر په‌رومردگاریتیی خوا، له‌سه‌ر خاومنداریتیی خوا بو بوون. پیشتیش باسمان کرد: وشه‌ی: (کاین) که به مانای {زۆر} دئ، له (ک)ی (تشیبه) و (ای) پیکهاتوه، که مانای (کم) ده‌گه‌یه‌نئ، واته: زۆر ههن . (آیه)یش به مانای نیشانه دئ، به مانای به‌لگه‌ش دئ، واته: زۆر به‌لگه‌و نیشانه ههن، له‌سه‌ر ته‌نیا په‌رستراویتی خوا، په‌رومردگاریتیی خوا، به‌لام زیاتر وا پیده‌چی: مه‌به‌ست په‌رومردگاریتیی و ته‌نیا په‌رستراویتی خوا بی، نه‌ک بوونی خوا ﴿﴾، به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی دوا‌ی نهم نایته باسی هاوبه‌ش بو خوا دانان کراوه : ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ (١٦)

برگه‌ی دووهم : - ﴿ يَمْرُوتَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾، به لایاندا ږمت ده‌بین به لای ئه‌و نیشانه و به‌لگانه‌دا، له حالیکدا ږویان لی وهرچه‌رخاندوون، پیشتیش باسمان کرد، ئه‌و ږوو لی وهرچه‌رخاندنه، مه‌رج نیه مه‌به‌ست پیی ږوو وهرچه‌رخاندنی به‌ره‌سه‌ست و جه‌سته‌یی بی، به‌لکو ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی ږوو وهرچه‌رخاندنی مه‌عنه‌ویی بی، چونکه ئه‌گه‌ر ئینسان له دموونه‌وه، به قه‌لب و هه‌ناعه‌ته‌وه، سه‌رنجی شتیک نه‌دا، با ته‌ماشاشی بکاتو تیژی ږابمینی، هه‌روه‌ک ئه‌وه وایه ږووی لی وهرگی‌ږایی .

ئنجبا بو‌یه‌ش وا گوتراوه، چونکه کاتیک که ئینسان ږووی له شتیک وهرده‌گی‌ږی، نایبینی، کاتیک ئینسان سه‌رنجی شتیک نه‌داو تیوه‌ی ږانه‌ماو، لیی ورد نه‌بووه‌وه، وه‌ک سه‌رنجی نه‌دابی و ته‌ماشای نه‌کردبی، به چاوی سه‌ر وایه، که‌واته : ﴿ يَمْرُوتَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾ یانی :

بەلایاندا دەگوزەڕێن و پەت دەبن، لە حائیکدا کە روویان لێ وەرگێراون،
واتە: گەرنگی و بایەخ نادەنە ئەو ئایەتە و ئەو ئایەتە و ئەو دیار دەو دیمەنە کە
نیشانە و بەلگەن، لەسەر تەنیا پەرس تراویتی خوا، لەسەر پەروەردگاریتی
خوا و لێیان بەهرەمەند نابن، چونکە لێیان ورد نابنەو .

هەلبەتە ئێمە پێشتریش بە پێ مونسەبەتی هەندیک لە ئایەتەکان،
ئامازەمان کردووە بۆ ژمارەیک لە نیشانە و بەلگەکانی پەروەردگاریتی
خوا، ئەو دیار دەو دیمەنە کە سیفەت و ناو بەرزو بێ وینەکانیانی
خوای پەروەردگاریان تێدا دەدرەوشینەو، وەک من کاتی خوای لە شیعریکدا
گووتومە :

سروش ت ئاویئە تەجەلای خوا

باش سەرنجی بدە بزانی چی تیایە

لە پێی (کر) هەو کرگەر دەناسرێ

سروش (کر) پکە و کردگاری خوا

چە نەزەری سەیک لە بارە ی هەندیک لە دیار دە گەردوونە کان

(د. محمد راتب النابلسی) لە تەفسیرە گەیی^(١) دا، نامازە ی بە هەندیک
شەت داو، منیش بە کورتیی لیم وەرگرتوون :

خۆر

کە پێشتریش لە چەند شوینیکدا باسمان کردووە: ملیۆنیک و سێ سەد
هەزار (١,٣٠٠,٠٠٠) جار هیندە ی زەویە، واتە: نەو خۆرە ی کە ئیمە دەبینین و
لە پێش چاوی ئیمە بە قەد بێزینگیکە، ملیۆنیک و سێ سەد هەزار زەوی
و هە ئیمە دەگریتە خۆی .

مانگ

(٣٦٣,٠٠٠ کلم - ٤٠٦,٠٠٠ کلم) (معدّل) هەکی (٣٨٤,٤٠٠) کلم لە زەویە و
دوورە و بە کەمتر لە چرکە یە ک و (٤/١) ی چرکە یە ک تیشکە کە ی دەگاتە زەوی،
چونکە تیشک لە چرکە یە کدا (٣٠٠,٠٠٠) سێ سەد هەزار کیلۆمە تر دەبێ،
ئنجای رووناکی مانگ، بە کەمتر لە چرکە یە ک و چواریە کی چرکە یە ک
دەگاتە سەر زەوی .

کەھکەشان

ئەوێی کە بە کوردیی پێی دەلێن: پێی کاکێشان، بە عەرەبی پێی دەلێن: (دَرْبُ التَّبَان) واتە: پێی کاکێشراو، وا دیارە کوردیش هەر لەوێوە وەریانگرتووە، یان بە پێچەوانەوێوە عەرەب لە کوردیان وەرگرتووە، بە ئینگلیزی پێی دەلێن: (Milk Way)، بە فارسی پێی دەلێن: (پاهی شیر) پێی شیر، کە دیارە ئەوانیش لە زمانیی ئینگلیزییەوێوە وەرگرتووە، یان بە پێچەوانەوێوە، گەرنگ ئەوێوە ئەوانە وایان تەسەووێوە کردووە کە ئەوێوە (کای پێداکێشراو لێی پزێوێوە، یان پێچەوێوە شیر پێدا براوێوە، شیر پێدا پزێوێوە بوێوە سێی دەچێ .

ئەجێ کەھکەشانەکە ئێمە، کە یەکیکە لە ملیۆنان کەھکەشان کە پێشتر باسمان کردووە، دێرێیی (طول)ی سەدو پەنجا هەزار (١٥٠,٠٠٠) سالی تیشکیە، یانی تیشک بە (١٥٠,٠٠٠) هەزار سال ئێجێ ئەو سەر و ئەو سەری کەھکەشانەکە خۆمان دەکات .

ئەستێرە قوتب

کە دواي خۆر نزیکتەین ئەستێرە لە ئێمەوێوە، واتە: لەو کەھکەشانەدا کە ئێمە تێیداین، چونکە خۆریش بوخۆی ئەستێرەکەو نزیکتەین ئەستێرە لێمانەوێوە، ئەجێ ئەستێرە (قطب) چوار هەزار (٤,٠٠٠) سالی تیشکی دوورە لە زەوی، یانی: دواي چوار هەزار سال، ئەجێ تیشکەکە دەگاتە ئێمەوێوە، ئەو تیشکە ئێستا دەیبینین، هی چوار هەزار سال لەمەو پێشە!

کەھکەشانی دیکە

کەھکەشانی وا هەیه کە هەژدە ملیار (١٨,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) سالی تیشکی لە ئێمەوێوە دوورە، سالی تیشکی وەک پێشتر باسمان کردووە، واتە: ئەو ماوێوە کە تیشک لە سالی کە دەیبیرێ، کە ئەویش چۆن بوێمان دەرەگەوێ ؟

ئاشكرايە كە تيشك لە چركەيەك دا سى سەد ھەزار (٣٠٠,٠٠٠) كەم، دەبىرى، ئنجا دەبى ئەو (٣٠٠,٠٠٠) جارانى (٦٠) بگەين بۆ ئەوھى بزائىن داخۇ لە خولەكەيدا، چەندە؟ چونكە خولەكەيك (٦٠) چركەيە، پاشان ئەنجامەكەى كە ھەژدە مليۇن (١٨,٠٠٠,٠٠٠) ھ، جاريكى ديكە جارانى (٦٠) بگەين، بۆ ئەوھى بزائىن لە سەعاتەيكدا چەندە؟ كە (١,٠٨٠,٠٠٠,٠٠٠) ئنجا دوايى ئەنجامەكەى جارانى (٢٤) بگەين كە دەكاتە (٢٥,٩٢٠,٠٠٠,٠٠٠) چونكە شەوو رۇژيك (٢٤) سەعاتە، دوايى ئەنجامەكەى جارانى (٣٦٥) بگەين، كە ژمارەى رۇژەكانى سائە، ئنجا ئەنجامەكەيمان بۆ دەردەكەوى كە لە سائەيكدا تيشك چەند دەبىرى؟ كە نۆ تريليۇن و چوار سەدو شەست مليار و ھەشت سەد مليۇنە، بەم شىوھىيە :

$$.٩,٤٦٠,٨٠٠,٠٠٠,٠٠٠ = ٣٦٥ \times ٢٤ \times ٦٠ \times ٦٠ \times ٣٠٠,٠٠٠$$

واتە : تيشك (ضوء) لە سائەيك دا نيزيكەى نۆ تريليۇن و نيو كىلومەتر دەبىرى .

ئاو

ئاوى شيرىن تەنيا لە رېى ئاوى ئاسمانەوھىيە، ھەرچى ئاوى شيرىنەو بەگەلكى خواردنەو دى، ھەمووى دەبى لە ئاسمانەوھىيە : پېشى ھەلمى دەرياكان كە تيشكى خۇر لى دەداو بەرز دەبىتەوھو، دەبىتە ھەور، پاشان لە رېى باران و بەفرو تەرزەو دېتە خوار، بە شىوھى باران و بەفرو تەرزە، ئاوى شيرىن تەنيا ئەوھ رېگەكەيەتى، ئەگەرنا ئاوى ئوقيانووسەكان (المحيطات) ھەمووى تال و سوپەر، تاكە رېگەى و دەستكەوتنى ئاوى شيرىن، ئەوھىيە كە باسما كەرد، دەبى خوار بەرز بېپائىئوى، لە شىوھى بەفرو تەرزەو باراندا بېتە خوار، تەنيا ئەوھ رېگەكەيەتى.

شىر

ئەو شيرەى كە لە نازەلان دەدۇشرى، ئىستا بە مەزەندە، لە ھەر چركەيەكدا سى سەد ھەزار مەتر سىجا (٣٠٠,٠٠٠) شير دەدۇشرى، كە ئەوھ ئەگەر كۆبكرىتەوھ، بە ئەندازەى رېوبارىكى گەورەيە، بە ئەندازەى

رووباری (ئه‌مازۆن)ه، که رووباریکی زۆر گهورمیه، ئهو شیرهی که له دنیا دا دمۆشریو، مرۆف لیی بههرمه‌ند دمبی، هینده دمبی!

خوین و گوشتی نازهل

ئنجا تهنیا (گوشتی نازهل) مه‌رو بزنی (نازه‌لی ورد) که سه‌ر دمب‌ردین، ده‌لی: ئه‌گه‌ر هه‌ر (٥,٠٠٠) هه‌زار که‌س پۆزانه مه‌ریکیان بگاتی، یه‌ک سه‌ر مه‌ر، دمبی پۆزانه یه‌ک ملیۆن سه‌ر مه‌ر سه‌ر ببردین، سالانه ده‌کاته: (٣٦٥,٠٠٠,٠٠٠) ملیۆن، ئنجا ئه‌وه ئه‌گه‌ر بی‌تو خوینه‌که‌یان رووباریکیان لی بیکبی، رووباریکی قه‌به‌ی دنیا دمبی .

میوه و دانه‌ویله

ئه‌گه‌ر باسی میوه بکه‌ین، میوه و دانه‌ویله ئیمه له یه‌ک پارچه زه‌وی دمبینین یه‌ک زه‌ویمان هه‌یه، سه‌دان جوړه، میوه، دانه‌ویله، دره‌خت، ته‌ره‌کال، وه‌ک: شووتی و کاله‌ک و ترۆزی و خه‌یار، که هه‌ریه‌که‌ی تامیک، هه‌ریه‌که‌ی ره‌نگیک، هه‌ریه‌که‌ی بۆنیک، هه‌ریه‌که‌ی جوړه فیتامینیک و ئهو مادانه‌ی که جه‌سته‌ی مرۆف بیویستی بیانه، له خۆیدا جی ده‌کاته‌وه، وه‌ک خوا ﷻ له سوورم‌تی (الرعد) دا ئامازه‌ی پیداه: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مِّنْ جَبَلٍ رَّابِعٌ وَجَنَّتْ مِّنْ أَعْتَابٍ وَزَّرَعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَعَبْرٌ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُقُضْلٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْثَلِ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾ الرعد، هه‌لبه‌ته به‌لگه‌و نیشانه له‌سه‌ر په‌روم‌ردگاریتی خواو تهنیا په‌رستراویتی خواو، له‌سه‌ر ئه‌وه که چاکه‌کانی خوا نایه‌نه ئه‌ژمار، وه‌ک له سوورم‌تی (ابراهیم) له ئایه‌تی (٣٤) دا، فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ﷻ، که بیگومان هه‌موو نعه‌مه‌ته‌کانی خوا نیشانه‌ن له‌سه‌ر په‌روم‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوا .

مهسه‌له‌ی جوارهم : راکه‌یانندی ئەو راستییه که زۆربه‌ی خەڵکی بڕوا ناهینن، مه‌گەر له‌ حاله‌تی هاوبه‌ش بۆ خوا داناندا :

وهك خوا دمفه‌رموی: ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾^(۱)
واته: زۆربه‌یان بڕوا به‌ خوا ناهینن، مه‌گەر له‌ حاله‌تێکدا که هاوبه‌ش بۆ خوا دانهر بن .

(الشوکانی) ئاوا ئەم نایه‌ته موباره‌که مانا ده‌کا: (أَي: وَمَا يُصَدِّقُ وَيُقِرُّ أَكْثَرُ النَّاسِ بِاللَّهِ مِنْ كَوْنِهِ الْخَالِقُ الرَّزَاقُ الْمَحْيِي الْمَمِيتُ ﴿ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ بِاللَّهِ، يَعْبُدُونَ مَعَهُ غَيْرَهُ)^(۱).

واته: زۆربه‌ی خەڵکی بڕوا به‌ خوا ناهینن، که هەر ئەو به‌دهیه‌نه‌رو روژیدمرو ژینه‌رو مرینه‌ره، مه‌گەر له‌ حاله‌تێکدا که جگه له‌ خۆی له‌گه‌تیدا ده‌به‌ستن .

ئیمه لیره‌دا باسیکی گرنگ له‌ باره‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان (الشرك)هوه، ده‌خه‌ینه‌ روو، که من ئەو باسه‌م له‌ مه‌وسووعه‌ی: (الإسلامُ كما يتجلى في كتاب الله) هیناوه، که له‌ چاپی یه‌که‌میدا، به‌رگی هه‌شت، لاپه‌ره‌کانی: (۱۹۶ تا ۲۵۴) واته: نیزیکه‌ی (۶۰) لاپه‌ره‌م بۆ ته‌رخان کردوه، ئیمه له‌به‌ر رو‌شنایی ئەو سه‌رچاومه‌یدا به‌ کورتو پوخت کردنه‌وه‌وه، ئەو باسه‌ ده‌خه‌ینه‌ روو:

(۱) فَتْحُ الْقَدِيرِ ج ۳، ص ۶۹.

باسكى گىرەنگ لە بارەى ھاوبەش بۇ خوا دانان (شرك) ەو ە

دەستپىك:

سەرمتا دەلتىين: ھاوبەش بۇ خوا دانان (الشرك بالله) رېك و راست : دژو پىچەوانەى خوا بە يەگگرتنە، خوا بە يەگگرتن (توحيدالله) واتە: تەنيا خوا بە دىھيئەرو پەروەردگارو خاومن زانين و، ئەو ناوو سيفەتانەى بۇ خوا بەگاردەھيئەرنين، بۇ جگە لە خوا بەكارنەھيئەرنين و، بەنداىەتیی و پەرسەش تەنيا بۇ خوا ئەنجام بەدرى .

(شرك) واتە: ھاوبەش بۇ خوا دانان، راست دژو پىچەوانەى خوا بە يەگگرتن (توحيد)ە، واتە:، ھەلبەتە خوا بە يەگگرتن، برىتتە لە چەقو بناغەى ئايين و بەرنامەى خوا، ئەو ئايين و بەرنامەى يەى خوا كە بۇ ھەموو پىغەمبەرانى ناردو ەو بە ھەموو پىغەمبەراندا ناردو ەتەى سەلامات و سەلامى خوايان لەسەر بىن، بەلكو خوا ﷺ كىتیبەكانى نەناردو ەو. پىغەمبەرانى (عليهم الصلاة والسلام) رەوانە نەكردوون، مەگەر ئامانچ و مەبەستى سەرمكىي: دابەزىنەرانى كىتیبەكانى خواو، رەوانە كرانى پىغەمبەران، ئەو ەو ەو كە خوا بە يەك بگيرى، تەنيا خوا ەك تاكە بە دىھيئەرو پەروەردگارو خاومن، ھەروەھا وەسفىراو و ناوبراو بەو ناوو سيفەتانەى كە تەنيا شاىستەى ئەون، دابەرنىو، پەرسەش و بەنداىەتیی تەنيا بۇ ەى ئەنجام بەدرى، ھەموو پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بۇ ئەو ە ھاتوون و، كىتیبەكان تەنيا بۇ ئەو ە دابەزىنەراون، ھەر بۇيە دوا كىتیبى خوا

كە قورئانە، گرنگىيى و بايەخىكى زۆرى داوۋە بە پۈونكىردنەۋەي خوا
بەيەگگرتن و، پۈۈچەلكىردنەۋەي پىچەۋانەگەي و دزەگەي، كە برىتىيە لە
ھاۋبەش بۇ خوا دانان، ئىنجا ئىمە ھەۋل دەدەمىن لە ھەۋت تەۋمردا، باسى
ھاۋبەش بۇ خوا دانان بىكەين :

تەۋەرى يەكەم :

نېۋمپۇك و كرۇكى ھاۋبەش بۇ خوا دانان (حَقِيقَةُ الشُّرْكَ بِاللَّهِ تَعَالَى):

تەۋەرى دوۋەم :

ھاۋبەش بۇ خوا دانان، ئەۋ گوناھە مەزنىيە كە ھەرگىز خوا لىيى
نابوورى.

تەۋەرى سىيەم :

پىناسەي ھاۋبەش بۇ خوا دانانى گەۋرەۋ، ھاۋبەش بۇ خوا دانانى گچكە.

تەۋەرى چۈۋارەم :

ھۆكارە راستەقىنەكانى ھاۋبەش بۇ خوا دانان و، پاساۋەكانى ھاۋبەش
دانەران، بۇ ھاۋبەش بۇ خوا دانانىان و، پۈۈچەل كىردنەۋەمىيان.

تەۋەرى پىنچەم :

جۆرەكانى ھاۋبەش بۇ خوا دانەران .

تەۋەرى شەشەم :

ھەلۋىستى ھاۋبەش بۇ خوا دانەران، لە بەرانبەر ئىسلام و مۇسۇلماناندا .

تەۋەرى ھەۋتەم :

گىرۋدە بوۋنى ھەندىك لە مۇسۇلمانان بە ھاۋبەش بۇ خوا دانان (الإشراك

بالله) ھەۋە .

ته‌وه‌ری یه‌که‌م:

نیومرؤک و کرؤکی هاوبه‌ش بو خوا دانان

(حَقِيقَةُ الشِّرْكِ بِاللَّهِ تَعَالَى):

له زمانی عه‌ره‌بییدا ده‌گوتری: (شَرِكٌ فُلَانٌ فُلَانًا فِي كَذَا، إِذَا اشْتَرِكَ مَعَهُ فِي أَمْرٍ وَسَاهَمَهُ فِيهِ، وَيُقَالُ: اشْرَكَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي كَذَا، إِذَا جَعَلَهُ سَهِيمًا وَشَرِيكًا لَهُ فِيهِ)^(١).

واته: ده‌گوتری: فلانک‌ه‌س بوو به هاوبه‌شی فلانک‌ه‌س له فلان شته‌دا،
واته: بوو به خاومن پشک و به‌ش له‌گه‌لی له‌و شته‌دا، هه‌روه‌ها ده‌گوتری:
فلانک‌ه‌س فلانک‌ه‌سی کرده به‌شدارو هاوبه‌ش له فلان شته‌دا، واته: کردیه
خاومن پشک و به‌شو هاوبه‌ش .

ننجا کتیبی کاربه‌جیی په‌روم‌ردگار، وشه‌ی (شِرْك)ی هه‌ر له‌سه‌ر بناغه‌ی
مانا زمانه‌وانییه‌که‌ی به‌کاره‌یناوه، که‌واته: (الشَّرْكُ بِاللَّهِ) یان (الإِشْرَاكُ
بِاللَّهِ) ده‌بیته‌وه به‌چی ؟

ده‌بیته‌وه به‌وه‌ که: خوا ﷻ هاوبه‌شیک، یاخود پشک‌داریک، یاخود
که‌سیک که له‌گه‌ئیدا یه‌کسانه له‌کاریک له‌کاره‌کانی دا، که تایبه‌تن به
خواوه، بو‌ی دابنری، ننجا چ که‌سیک بکریته هاوبه‌شی، چ که‌سیک له‌گه‌ئیدا
یه‌کسان بکری، له‌شتیکدا که تایبه‌ته به‌خواوه، بکریته خاومن پشک و
به‌ش .

هاوبه‌ش بو خوا دانانیش به‌گشتی سی‌ جو‌ره:

(١) مُفْرَدَاتُ الْفَاطِمَةِ الْقُرْآن، ص ٤٥١ و ٤٥٢.

جۆری یەكەم : ھاوبەش بۆ دانانی لە بەدیهینەرایەتیی و پەرودەگاریتیی و
خاونداریتیییدا :

ئەویش بریتیه لەو هی جگە لە خوا، (کە جگە لە خواش، تەنیا
دروستکراوەکانی خۆن و، تەنیا ئەو شتانەن کە خوا دروستیکردوون و،
بەخیویان دەکات و، سەرپەرشتییان دەکات و، خاونداریتییان دەکات)، جگە
لە خوا بە جۆرێک لە بەدیهینەرایەتیی، یان پەرودەگاریتیی، یان
خاونداریتیی وەسف بکری .

جۆری دووهم : بریتیه لە ھاوبەش بۆ خوا دانان لە ناو سیفەتەکانی، یان
لە کارەکانیدا، ئەویش ئەومێه کە کەسێک یان شتێک، وەصف بکری، بە
یەکیک لە ناو سیفەتە ھەرە بەرزو چاگەکانی خوا، یاخود کەسێک
یان شتێک یەکیک لە کارەکانی خۆی پال بەدینە لا .

جۆری سێبەم : بریتیه لە ھاوبەش بۆ خوا دانان، لە پەرستراویتیی و
سەرپەرشتیاریتیی و بربار بە دەستیتیی دا :

ئەویش ئەومێه کە جگە لە خوا بکریتە پەرستراو، یان بکریتە
سەرپەرشتیار، یان بکریتە بربار بە دەست و حوکمەران، بە مانای دانەری
حەلأل و حەرام، لە شتێک لە شتەکاندا، مەرج نیە بە رەھاییش .

ھەلبەتە جگە لە خوا کردن بە پەرستراو، چەمکەکە ی فراوانە و ھەمیشە
پەرستراویتیی (الألوهیة) ھەر گام لە :

١- سەرپەرشتیاریتیی (الولاية).

٢- بربار بە دەستیتیی (الحاکمیة) ش پەلکیش دەکات و خوازیاریانە .

مەبەست لە جگە لە خوا پەرستنیش، ئەومێه کە شتێک لەو پەرستشە کە
تایبەتە بە خواوە، بۆ غەیری خوا پیشکەش بکری، وەك: لی پارانەو، ھاوار
تیبەستن، فەرمانبەری رەھا، ئەوپەری خۆشویستن، ئەوپەری لیترسان،
ئەوپەری پشت پێ بەستن، ئەوپەری بە مەزن گرتن، نەزر بۆ کردن، ئاژەل
بۆ سەربرین، سویند پێ خواردن ... ھتد .

لە قورئانى بەرزو مەزنىدا **خَوا** زۆرباش تىشكى خىستۆتە سەر مەسەلەى پووجەل كىردنە وەى شىرك و ھەلومشاندىنە وەى بىرۆكەى ھاوبەش بۇ خَوا دانان، بەلام ئىمە دەرفەت نىە ھەموو ئەو ئايەتەنە بىنن، كە من لەو سەرچاومىەى ئامازەم پىدا، لە پازدە (۱۵) بىرگەدا ھىناومن و بىرگەى واش ھەيە ھەوت ھەشت ئايەتى تىدان، بۇيە يەكسەر ئىمە دىنە سەر ئەو ئەنجامگىرىيەى كە لە ئايەتەكانى قورئان و مردەگىرى، بۇ پىناسە كىردنى ھاوبەش بۇ خَوا دانان، بە كورتىي و پوختىي و مرىدەگىرىن، كە ئايا ھاوبەش بۇ خَوا دانان يانى چى ؟!

دەئىين: ھەرەك چۆن خَوا بە يەكگىرتن لە پەرسىراوئىتى دا، ئەو ھە كە دەبى تەنيا خَوا پەرسىرى، (يستند إلى التوحيد) پال وە خَوا بە يەكگىرتن دەدا لە بەدەيھىنەرايەتىي و پەرومردگارىتىي و خاومندارىتىيدا، بە ھەمان شىوەش، ھاوبەش بۇ خَوا دانانىش لە پەرسىراوئىتىي و لە بەندايەتىي كىردن دا، لە ھاوبەش بۇ خَوا دانانەو پەيدا دەبى، لە بەدەيھىنەرايەتىي و پەرومردگارىتىي و خاومندارىتىيدا، واتە: ھەك چۆن خَوا بە يەكگىرتن لە پەرسىراوئىتىيدا لەسەر بناغەى خَوا بە يەكگىرتن لە بەدەيھىنەرايەتىي و پەرومردگارىتىي و خاومندارىتىيدا، بىيات دەنرى، بە ھەمان شىوەش ھاوبەش بۇ خَوا دانانىش لە پەرسىراوئىتىيدا، لەسەر بناغەى ھاوبەش بۇ خَوا دانان لە بەدەيھىنەرايەتىي و پەرومردگارىتىي و خاومندارىتىيدا، بىيات دەنرى، يانى: كەسەك ھاوبەش بۇ خَوا دادەننى لە پەرسىتىدا، كە پىشتەر ھاوبەشى بۇ دانابى، لە بەدەيھىنەرايەتىي و پەرومردگارىتىي و خاومندارىتىيدا، ئەگەرنە بۇچى دەيكاتە ھاوبەش بۇ خَوا؟ بۇچى دەيھىننىتە ئاستى خَوا؟ ديارە يان بەدەيھىننى شەك لە شەكەن لەو شتە، يان لەو كەسە، دەزانى، يان پەرومردەكىردن و سەرپەرشىتىكىردن، لەو كەسە يان لەو شتە دەزانى، يان خاومندارىتىي لەو كەسە يان لەو شتە دەزانى، بۇيە دەيھىننىتە ئاستى خَوا، لە بەندايەتىي بۇ كىردن و پەرسىتىدا.

ئىنجا ئەو ھە كە: خَوا بە يەكگىرتن لە پەرسىتى خَوا تەنيا بەندايەتىي بۇ خَوا كىردن دا، لەسەر بناغەى : تەنيا خَوا بە بەدەيھىنەرو، بە پەرومردگارو، بە خاومن، زانىن، بىيات دەنرى، ئەمە لە زۆر ئايەتەكاندا روونكراوئەتەو، بۇ وئىنە:

۱- له نایته‌گانی (۲۱ و ۲۲) ی سوورپهتی (البقرة) دا، خوا ﷻ دمفهرموی:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾، واته:
نه‌ی خه‌لکینه! نه‌و په‌رومردگارم‌تان په‌رستن که نیوه‌و نه‌وانی پی‌ش نیوه‌ی
هیناومه‌دی، به‌لکو پاریز بکه‌ن، نه‌و (خوا) په‌رومردگارم‌تان که زموی بو
راخستوون‌و، ناسمانی بو‌کردوونه‌سهربان‌و، له‌سه‌ریوه‌ناوی بو‌ناردوونه
خوار، جو‌رهما میوه‌ی پی‌دمره‌یناوه، که ببیته‌بزیو بو‌تان، که‌واته:
هاوتایان بو‌خوا دامه‌نین، له‌کاتی‌کدا دمرانن .

واته: له‌کاتی‌کدا دمرانن که‌ته‌نیا خوا به‌دیه‌ینه‌رو په‌رومردگارو خاوم‌ن‌و
مشوورخو‌رتانه، هاوتاو هاووینانی بو‌دامه‌نین له‌په‌رستنی‌دا .

۲- له نایته‌گانی: (۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵) له سوورپهتی (البقرة) دا، که خوا ﷻ له

نایته‌ی (۱۶۳) دا تاکیه‌تی (وحدانیه) ی خو‌ی له‌په‌رستراوی‌تی‌بیدا،
را‌دم‌گه‌یه‌نی‌و دمفهرموی: ﴿ وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
﴿۱۶۳﴾، واته: په‌رستراوی نیوه، یه‌ک په‌رستراوه، جگه له‌وه هیج په‌رستراوی‌ک
نیه، خاوم‌نی نه‌وپه‌ری به‌زه‌بیه له‌دنیاو دوا‌رؤ‌زدا .

ننجا دوا‌یی له‌نایته‌ی (۱۶۴) دا واته: نایته‌ی دوا‌ی وی، بو‌سه‌لماندنی
نه‌وه که‌ده‌بی‌ته‌نیا خوا په‌رستری‌و به‌ندایه‌تی‌ی بو‌بکری، به‌لگه به‌وه
دینیته‌وه که خوا ﷻ ده (۱۰) جو‌ره نیشانه له‌سه‌ر ته‌نیا به‌دیه‌ینه‌رایه‌تی‌ی‌و،
ته‌نیا په‌رومردگاریتیی په‌های خو‌ی، له‌هه‌موو شتی‌ک دا ده‌خاته‌روو:

وه‌ک فه‌رمووی‌ه‌تی : ﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَالْمَلِكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ

وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَتَّبِعُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٦﴾ ، که
 نهو ده (١٠) نیشانانه‌ش نه‌مانه‌ن :

١ و ٢- دروستکردنی ناسمانه‌کان و زهوی.

٣ و ٤- جی گورکئی و جیاوازی شهو رۆژان و، به دواى یه‌کدا هاتنیان .

٥- نهو که‌شتیانه‌ی که به دهریاکاندا دین و ده‌چن .

٦- ناردنه خواری ناو له ناسمانه‌وه .

٧- زیندوو گردنه‌وه‌ی زموی به رووه‌ک و دانه‌ویله‌و میوه‌ی جوراو‌جور .

٨- بلاو‌کردنه‌وه‌ی زینده‌وه‌رو نازه‌لانی جوراو جور له هی ناوی و هه‌وایی و
 زهمینی، که به هه‌زاران جور ده‌ژمیردرین .

٩- جیاوازی هه‌لکردنی بایه‌کان .

١٠- نهو هه‌ورانیه‌ی که له نیوانی ناسمان و زموییدا رام کراون و هه‌لده‌گیرین .

دواى خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ ، نایا نافامن، واته: نه‌گه‌ر
 عه‌قلتان هه‌بی و فامیده‌بن، خوایه‌ک که نهو هه‌موو کارانه بو نیوه ده‌کات.
 نهو هه‌موو مشووره‌ی نیوه‌ی خواردوه، ده‌بی هه‌ر نه‌ویش بپه‌رستن .

هه‌ر بویه‌ش له نایه‌تی ژماره (١٦٥) دا، خوا ﷻ نامازه ده‌کات به لادانی
 هه‌ندی‌ک له خه‌لک له ته‌نیا په‌رستنی خواداو، ته‌نیا تاییه‌ت کردنی خوا به
 به‌ندایه‌تی و په‌رستنه‌وه، نه‌ویش به‌وه که جگه له خوا، ده‌که‌ن به هاوتای

خوا، له خو‌شو‌یستنیاندا، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ

دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ رَى

الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

﴿ البقرة، واته: له خه‌لکی که‌سانیک هه‌ن: جگه له خوا هاوتایان ده‌گرن. ﴿١٦٥﴾

وہك خۇشويستىيان بۇ خوا، خۇشيان دەوين، بەلام ئەوانەى كە پروايان
 ھىناو، خۇشەويستى ئەوان بۇ خوا، زياترە لە خۇشەويستى ئەو جۆرە
 كەسانە بۇ پەرستراوہكانى خۇيانو، ئەگەر ئەوانەى ستەمیان كرددو
 دەيانبىنى كاتىك كە ئازارى دۆزەخ دەبىنن كە ھىز ھەمووى ھى خوايەو
 ئازارى توندى ھەيە (بۇ ستەمكاران) {بىگومان زۆر پەشیمان دەبنەوہ} .

لە كۆتايى ئەم تەومرى يەكەمەش دا دەئىم :

پىم وايە پروونتىن پىناسە بۇ ھاوبەش بۇ خوا دانان (الإشراك بالله) ئەو
 رىستە قورئانىيە، كە خواى زاناو شارمزا لەسەر زمانى ھاوبەشدانەرەكان
 (المشركين) فەرموويەتى: ﴿ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١٧﴾ اِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ
 الْعٰلَمِينَ ﴿١٨﴾ الشعراء، واتە: بە خوا بە دئىيى ئىمە لە گومرپايەكى پرووندا
 بووين، كە ئىوہمان لەگەل پەرورەدگارى جىھانىياندا يەكسان دەكردو
 دەمانھىنانە ئاستى خوا.

بەئى، شىرك برىتىە لە يەكسان كرددو، وہك يەك تەماشاكردنى
 دروستكراوئىك يان زياتر لە دروستكراوہكانى خوا، لەگەل خوادا، چ بە
 رھايى و لە ھەموو پرويىكەوہ، چ لە بواريك لە بوارەكان دا، يان يەكئىك لە
 تايبەتمەندىيەكانى خوادا سبحان و تعالى .

تەوهری دووم:

هاوبەش بو خوا دانان، ئەو گوناھە مەزنەیه

کە هەرگیز خوا لێی نابووری:

ئەووە کە خوا ﷻ لە شیرک نابووری، هەرۆک چۆن لە کوفرو لە نیفافی گەورەش نابووری، لە چەندان ئایەتدا روون کراوتەو، بۆ وێنە:

(١) لە ئایەتی ژمارە (٤٨) ی سوورەتی (النساء) دا، دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

﴿١٨﴾، واتە: بێگومان خوا لەو نابووری هاوبەشی بۆ دابنری، جگە لەووە لە هەر کەسێک دەبووری کە بیهوی، هەر کەسێکیش هاوبەش بۆ خوا دابنری، ئەووە بوختانیکی مەزن، یاخود گوناھێکی مەزنی هەلبەستووە .

(٢) هەر لە سوورەتی (النساء) دا، دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ

مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٣﴾،

واتە: بێگومان خوا لەو نابووری هاوبەشی بۆ دابنری، بەلام لەووە خوارو جگە لەووە، بۆ هەر کەسێک بیهوی، لێی دەبووری، هەر کەسێکیش هاوبەش بۆ خوا دابنری، گومراپیهکی دوور گومرا بوووە .

(٣) لە سوورەتی (الزمر) دا، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

لَئِنْ أَشْرَكَتَ لِحَبَطَنَ عَمَلِكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾، واتە: بێگومان سەروش

بۆ لای تۆ کراووە، بۆ لای ئەوانە ی پێش تۆش کراووە، {واتە: پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) کە لە پێش تۆدا هاتوون} کە ئەگەر هاوبەش بۆ خوا دابنری، کردموهکت هەلدموھشیتەووە، لە زیانباران دەبی .

٤) لە سوورەتی (الحج)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ
السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ ٢١، واتە: هەر
کەسێک هاوبەش بۆ خوا دابنێ، وەک ئەووە وایە لە ئاسمانی کەوتبێتە خوارو،
بالتەدە ڕفاندبێان، یاخود با خستبێە خوارو بردبێ بەرەو شوینیکی دوور .

٥) هەر وەها لە سوورەتی (الروم)دا، دەفەرموێ: ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ
هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
﴾ ٢٨، واتە: خوا لە خۆتاندا وێنەیهکی بۆ هێناوە: ئایا ئەوانە ی کە
لەبەر دەستان: دەبنە هاوبەش لەو بزێودا کە پێمان داو، ئیوە تێیدا
یەگەسان بن، لێیان بترسێن، مەترسییان لە بەرانبەرماندا هەبێ، وەک
ترستان بەرانبەر بە خۆتان هەیه؟! ئاوا نایەتەکانمان ڕووندەکەینەووە بۆ
کۆمەڵێک کە بزامن .

ئنجای ئێمە لەم پێنج نایەتە موبارەکەدا چوار راستیی گەرنگ، دەربارە ی
ئەووە کە گوناھی هاوبەش بۆ خوا دانان (الشرك بالله) هەرگیز قەلەمی
عەفووی بەسەردا نایەت، وەردەگەرین :

چوار راستیی گەرنگ دەربارە ی هاوبەش دانان بۆ خوا ﷻ

راستی یە کەم : هاوبەش بۆ خوا دانان، تاکە گوناھێکە کە ناچیتە نیو
بازنە ی بەخشان و لێبوردنەووە .

کە نایەتەکانی: ژمارە (٤٨ و ١١٦) لە سوورەتی (النساء)، هەر وەها
نایەتی (٦٥) لە سوورەتی (الزمر)و، نایەتی (٨٨) لە سوورەتی (الأنعام)، زۆر
بە ڕوونی و جوانیی ئەو میان گەیاندووە .

پاستىي دوووم : ھاوبەش بۇ خوا دانان، گەورەترىن درۇ ھەلبەستەنە بە ناوى

خواوو، گومپرايىھەكى دوورە، كە لەوھ گومپرايى دوورتر نىھ .

ئەمىش دىسان ھەر لە ئايەتى ژمارە (۴۸)ى سوورپەتى (النساء)و، لە

ئايەتى ژمارە (۱۱۶)ى (النساء)دا ھاتوھ، لە ئايەتى ژمارە (۴۸)دا دەفەرموئى:

﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ ، ھەرۇھھا لە ئايەتى ژمارە (۱۱۶)دا

دەفەرموئى: ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ ، ھەلبەتە بۇيە ھاوبەش

بۇ خوا دانان، بە درۇ ھەلبەستەنەكى مەزن دانراوھ، چونكە باباى ھاوبەش

بۇ خوا دانەر، شتىك دەئى كە لە پاستىيدا لە جگە لە وھمەو خەيالى

ئەودا، بوونى بناغەيەكى نىھ، چونكە چۇن دروستكراو دەچىتە ئاستى

بەدەيھىنەرەوھ؟ كە بىگومان ئەوھ درۇ ھەلبەستەنە ئىفترايەكى گەورمىھو،

گومپرايىھەكى دووريشە، واتە: زۇر دوور كەوتۇتەوھ لە راستە رى.

پاستىي سىيەم : ھاوبەش بۇ خوا دانان، يەكسانە لەگەل كەوتنە خوارى

مرۇف لە ئاسمانەوھ، بەھۇى ئەوھوھ كە بالئندەيەك بىرپەئىنى، ياخود

بايەك بىبباتە شوئىنىكى دوورو قوول :

ئەمىش لە ئايەتى ژمارە (۳۱)ى سوورپەتى (الحج)دا زۇر بە روونىي ئەو

وئىنەيە ھىنراوتەوھ، كە خوا ﷻ دەفەرموئى: باباى ھاوبەش بۇ خوا دانەر،

وھك ئەوھ وايە لە ئاسمان كەوتبىتە خوار، كە بالئندەيەك بىرپەئىنى، ياخود

بايەك بىبباتە شوئىنىكى دوورو قوولەوھ.

ھەلبەتە باباى ھاوبەش بۇ خوا دانەرىش، كە جەھوى خۇى دەداتە

دەست شەيتان و دەسوھسەكانى شەيتان و طاغووت و خۇ بە پەرورمردگارو بە

پەرستراو زانەكانو، پىلانەكانىان، ئەويش ديارە وھك ئەو كەسەى لىدى كە لە

ئاسمان دەكەوئىتە خوار، ياخود بالئندەيەك دەپرەئىنى، وھك پارچە گۇشتىك.

ياخود بايەك بايدەداو رايدەمالئ و دەيباتە شوئىنىكى دوورو قوولەوھ.

پاستىي جوارەم : خوا ﷻ زۇر وئىنەى ھىناونەوھ بۇ دەرختى ناھۇلايى

ھاوبەش بۇ خوا دانانو، خراپىي سەرھىجامى ھاوبەش بۇ خوا دانان،

یەکیك لهو وینانەش: نایەتی ژمارە (٢٨) ی سوورەتی (الروم) ه، که پیشتر باسمان کرد .

خوایە ئەمەرموئ: نایا ئیوه له گەڵ ئەوانە ی که له بەر دەستان (ئەجا ئەگەر کۆیلەتان، یان خزمەتکاران) نایا ئەو سامان و مۆلکە ی که به ئیوه مان داوه، له گەڵ ئەوانە دا که له بەر دەستان، به یە کسان ی دابەشی دەگەن، که ئیوه هیچ پلەو ئیمتیازتان به سەریاندا نەبێ؟ وهلامە که ی ئاشکرایە، که هیچ کەس قبوول ناکات، ئەو کەسە ی له بەر دەست یه تی و خزمەتکار یه تی و، خۆی خاوەن و گەورە یه تی، ببێته هاوبەشی له هەموو شت ی کدا و له گە ئیدا یە کسان بێ .

کەواتە: ئیوه که هەمووتان دروستکاران و بەندە ی خان، قبوول ناکەن بەر دەستە کانتان، خزمەتکارە کانتان بێنە ئاستی ئیوه و له گە ئتاندا یە کسان بن، له خاوەن دار ی تی دا، ئەدی چۆن ئەوه به خوا رهوا دەبینن، که هەندئ له دروست کراوه کانی ببه نه ئاستی خواوه ؟!

بۆیه دەفەرموئ: ﴿كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (٢٨) الروم، ئاوا نایەتەکان روون دەکەینه وه، بۆ کۆمه ئیک بزمان .

یانی: ئەگەر بزمان هەرگیز توخنی هاوبەش بۆ خوا دانان ناکه ون و، شتیکی زۆر نامەنتیقی و پیچەوانە ی لۆژیکه .

ته‌وهری سییه‌م :

هاوبه‌ش بو‌خوا دانانی گه‌وره‌و، هاوبه‌ش بو‌خوادانانی گچکه :

دیاره نهم ته‌عبیره: هه‌ردووکیان بیکه‌وه، نه‌له‌له‌ قورئان نه‌له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ - نه‌ومنده‌ی من بزائم - بیکه‌وه نه‌هاتوون، هه‌لبه‌ته‌له‌ هه‌ندیك له‌ فه‌رمایشاندا وشه‌ی (الشرك الأصغر) هاتوه، به‌لام وه‌ك گوتم: هه‌ردووکیان بیکه‌وه: (الشرك الأكبر والشرك الأصغر) نه‌وه‌هیچ له‌ قورئاندا نه‌هاتوه، له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یشدا نه‌هاتوه، به‌ئکو زاراویه‌که‌ زانایان دایانه‌یناوه، بو‌جیاوازیی خسته‌نیوان نه‌و شیرکه‌ی که‌ جوړیکه‌له‌ جوړه‌کانی کوفرو، خاومنه‌که‌ی له‌ بازنه‌ی نیسلام دمباته‌دمرو، نه‌و جوړه‌ شیرکه‌ی، که‌ به‌ گوناح دادمنری، به‌لام به‌ وه‌دمرخه‌ری خاومنه‌که‌ی دانانری له‌ بازنه‌ی نیمان و نیسلام، نه‌ویش بریتیه‌له‌ هه‌ندیك وشه‌و، هه‌ندیك هه‌لسوکه‌وت، که‌ به‌ شیرك ناونراون، به‌لام به‌ وه‌دمرخه‌ری خاومنه‌کانیان دانانرین، له‌ بازنه‌ی نیمان و نیسلام، که‌ نیمه‌ده‌توانین له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ له‌وباره‌وه‌چهند وینه‌یه‌ك بینینه‌وه: واته‌بو‌ شیرکی گچکه، چونکه‌ شیرکی گه‌وره‌مان پیشته‌ر پیناسه‌کردو، دواتریش زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر .

جوړه‌کانی شیرکی گچکه :

ده‌توانین ناماژه‌به‌پینج جوړ له‌ جوړه‌کانی شیرکی گچکه‌بکه‌ین:

یه‌ك : سویند خواردن به‌جگه‌له‌خوا، واته: به‌جگه‌له‌ناوو سیفه‌ته‌کانی خوا: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ، فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٦٠٧٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (١٥٣٥) وَقَالَ: حَسَنُ، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (٤٥) وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (٣٢٥١)، وَأَبُو عَوَانَةَ بَرَقْم: (٥٩٦٧)، وَابْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (٤٣٥٨) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ } .

واته: همر کهسئک سوئند به غهیری خوا بخوات، نهوه کوفری کردوه،
یاخود شیرکی کردوه.

یانی: کوفرو شیرکی گچکه، به‌لام به مهرجئک نیه‌ته‌که‌ی وانه‌بی، که
نهو شته‌ی پی وهک خوا، یان پیی له خوا گهورمتر بی، نه‌گهر نا نهو
کاته به شیرکی گهوره دادهنری.

دوو : بریتیه له هه‌ندی قسه‌و هه‌لسوکه‌وت که له سهر زمان و نه‌ندامه‌کان
دورده‌که‌ون و، بوونی نه‌وه‌یان لیدی، که غهیری خوا، وهک خوا ته‌ماشا
بکری؟ بو وینه: **نهم حه‌دیسه دینینه‌وه: { عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا،**
قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ: فَحَدَّثَهُ بِبَعْضِ الْكَلَامِ، فَقَالَ: مَا شَاءَ اللَّهُ
وَشِئْتَ، فَقَالَ: أَجَعَلْتَنِي لِلَّهِ عِدْلًا، بَلْ مَا شَاءَ اللَّهُ } { أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ بِرَقْم:
(۱۳۰۰۵)، وَالْبُخَارِيُّ فِي (الأدب المفرد) برقم: ۷۸۳، وَصَحَّحَهُ الألباني} .

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس خوا لییان رازی بی ده‌لی: پی‌اوئک
هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ هه‌ندی قسه‌ی بو کرد، پاشان گوتی: مه‌گهر
خوا بیه‌وی و تو بته‌وی، فه‌رمووی: نایا منت کرده هاوتای خوا؟! بلئ:
مه‌گهر خوا بیه‌وی به ته‌نیا .

سی : پیغه‌مبهری خوا ﷺ ریابازی (نه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه‌کی باش بو
سه‌رنج راکیشانی خه‌ئک به رووپامایی)، به شیرکی بچووک دان‌اوه، له‌و
باره‌وه‌ش نهم فه‌رمایشته هه‌یه: **{ عَنِ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ**
اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ: الشَّرْكُ الْأَصْغَرُ ! قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا
الشَّرْكُ الْأَصْغَرُ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ } { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۲۳۶۸۶)، وَالطَّبْرَانِيُّ
وَالْبَغَوِيُّ فِي (شرح السنة)، وَقَالَ: شُعَيْبُ الأرنؤوط: إسنادهُ صحيح} .

واته: مه‌حموودی کوری لویه‌ید ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی:
شتئک که زور مه‌ترسیم لئی هه‌یه به‌رانبه‌رتان، شیرکی بچووک،
گوتیان: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ ! شیرکی بچووک چیه‌ی؟ فه‌رمووی:
ریابازی (نه‌وه‌یه شتئک بکه‌ی، به رواله‌ت بو خوا بی و به‌شی غه‌یری
خوای تی‌بخه‌ی).

جوار: زانایان بو شیرکی بچووک نه وهشیان به وینه هیناو هته وه، که کهسی بلی: (لولا الله وفلان) نه گهر خواو فلان کهس نه بوونایه، راست نه وهیه که بگوتری: (لولا الله ثم فلان) نه گهر خوا نه بووایه، پاشان فلان کهس .

پینج: پیغه مبهری خوا ﷺ هه ندیک له هه نسوکه و ته کانی به شیرک داناو، بو وینه: هه رموویه تی: {إِنَّ الرُّقَى وَالْتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شِرْكَ}، {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٣٦١٥)، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (٣٨٨٣)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بَرَقْم: (٣٥٣٠)، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: (٨٢٩٠)، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَأَبْنُ حِبَانَ بَرَقْم: (٦٠٩٠)، وَأَبُو يَعْلَى بَرَقْم: (٥٢٠٨) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}.

واته: روقیه کانو ته میمه کانو تیووله، شیرکن .

١/ { (رُقَى) كَوَى (رُقِيَة) يَه، واته: دو عایه کی نووسراوو نوشته یه که شه رعیی نه بی، یانی: له فورئان و سوننمت و مرنه گیرایی، وه که نه وهی که جادوو گهرو نوشته چیه کان دهیکه، رهمزو هیما تیدان، یان هه ندیک ناوی تیدان، نازانری ناوی شهیتانان، ناوی چین؟

٢/ (تَمَائِم) ییش، کوی (تَمِيمَة) یه، نه ویش نه وهیه که به خووه هه لبواسری .

٣/ (تَوَلَة) ش، نوشته یه که بویه دهگری: زن له لای میرد خو شه ویست بی. یان میرد له لای زن، خو شه ویست بی، یا خود نافرمتیک له لای پیاویک، یان پیاویک له لای نافرمتیک، خو شه ویست بگری}.

پیغه مبهری خوا ﷺ نه وانهی هه موو به شیرک داناوه، بوچی؟ چونکه به زوری نهو شتانه که دهگرین، به هاوکاری و پشت بهستن به شهیتانه کانن، ناوی شهیتانان یان تیدا دمنووسری، یا خود هه ندی ژماره و رهمزو هیمایان تیدا دمنووسری، که مه بهستی ناشه رعیی و خراپیان گرتوته خو یان .

هه رومها له وبارموه نه دمقش هه یه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: الطَّيْرَةُ مِنَ الشَّرْكِ، وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: (٣٦١٥)، وَالتِّرْمِذِيُّ بَرَقْم: (٢٠٧٢)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}.

واتە: عەبدوئىللاي كورى مەسعوود خوا لىي رازى بى، دەلى: پېغەمبەر ﷺ
 فەرموويەتى: (طيرة) لە شىركە، } (طيرة) يانى: رەشبينىي، كاتى خوى
 عەرەب عادەتتەن وا بوو كە ويستوويانە كارىك، سەفەرئىك بىكەن، بالئەندىيان
 ھەئەفراندە، ئەگەر بە لاي راستدا رۆيىي، گوتوويانە: (تيامنىوا) كارەكەمان،
 سەفەرەكەمان بەرەو خىر (يُمن) و بەرەكەتەو، ئەگەر بە لاي چەپدا رۆيىي،
 گوتوويانە: (تَشائِمُوا) كارو سەفەرەكەمان بەرەو نەگبەتتە با نەكرى،
 دەفەرموى: (وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ) ھىچ كامىك لە ئىمە نىە،
 مەگەر (جار جار خەتەرەيەكى خراپى بە دلىدا دى)، بەلام خوا عزو جل بە
 پشت بە خوا بەستەن، ئەو خەتەرەو خوتخوتەو خەيالە خراپانە لە دلى
 ئىنسان، دەر دەكات .

ننجا من پىم وايە: ئەو جوۆرە رەفتارو ھەئەسوكەوتانە، شىوھى شىركىيان
 ھەيە، بەلام شىرك نىن، مەگەر خاوەنەكەيان نىەتو عەقىدەيەكى ھەك ھى
 موشرىكەكانى ھەبى، ئەو كاتە بە شىرك لە قەئەم دەدرىن، بەئەكو دەبنە
 شىركى گەورەش، ئەگەر نا خودى ئەوانە شىرك نىن، بەلام پېغەمبەرى
 خوا ﷺ ئۆممەتەكەي ئاگادار كردۆتەو، كە لەو شتانەش وريا بن،
 ھەرچەند وردە شتەن، چونكە ئەوانە دەروازەو ھۆكارن بو ئەوھى ئىنسان بەرەو
 شىرك بچى .

تەوھرى چوارەم :

ھۆكەرە راستەقىنەكانى ھاوبەش بۇ خوا دانان و،
پاساۋەكانى ئەلاى ھاوبەش بۇ خوا دانەران :

كەواتە : نىمە نەم تەوھرە لە دوو بەشدا دەخەينە روو :

بەشى يەكەم :

ھۆكارو پالئەنرە راستەقىنەكانى ھاوبەش بۇ
خوا دانانى ھاوبەش بۇ خوا دانەران :

خوا ﷻ لە قورئاندا باش ئەوھى روون كەردۆتەوھ، بۇ ئەوھى ديار بىت
كەسانىك كە ھاوبەش بۇ خوا دادەننن، ھۆكارى چىيە؟ چ شتىك پالئان پئوھ
دەنى و دەبىتە ھاندەريان؟! لەوبارەوھ ئايەت زور زورن، بەلام نىمە تەنيا ئەو
ئايەتەنى سوورمتى (النجم) دىننن، كە خوا دەفەرموئى: ﴿ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ
﴿١١﴾ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ﴿١٢﴾ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿١٣﴾ تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿١٤﴾
إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۗ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿١٥﴾ ۞

واتە : ئايا لاتو عوززاتان بىنيون، ھەرۋەھا مەنات (پەرستراۋى سىيەمى
دىكە؟ ئايا ئيوھ خۇتان نىرىنەتان دەوئو، ئەو (خوا) یش مېينەى بۇ دادەننن!
بەراستى ئەوھ دابەشكەردنىكى نادادگەرەنەيە، ئەو پەرستراۋانەى ئيوھ تەنيا
چەند ناۋىكن خۇتانو بابو باپىرانتان ئەو ناۋانەتان ھەئداۋن، خوا ھىچ
بەلگەى لەسەر نەناردوونە خوار، ئەوانە تەنيا شوپن گومان و ئەوھى كە
نەفسىيان نارەزوۋى دەكات، دەكەون، بە دئىيايى لە پەرۋەردگار شىيانەوھ
رېنەمايان بۇ ھاتوھ .

ئەگەر سەرئەجی کۆی ئەو ئایەتە تانە بەدەین کە لەبارەى ھۆکارەکانى شىركەو دەدوین، دەبەین کە ھۆکارەکانى ھاوبەش بۆ خوا دانان و پائەنر و ھاندەرەکانى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن، کە ھاوبەش بۆ خوا دەبەین، لەو دە (١٠) ھۆکارەدا خۆیان دەبەیننەو، کە رەنگە زیاتریش بن، بەلام بەپێى سەرئەجەدانى من ئەو دە (١٠) یەن :

بە کەم و دوو ھەم : شوێنکەوتنى گومان و، ئارەزوو :

کە لە ئایەتى (٢٣) ی سوورەتى (النجم) دا خراونە روو، خواى پەرۆمردگار دەفەرموئ: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، ئەوانە تەنیا شوینى گومان دەکەون و، تەنیا شوینى ئەو دەکەون کە نەفسیان پێى خۆشە و ئارەزووى دەکات.

سەبەم : گومرا کردنى ھاوبەشە گومراکەرەکان بۆ پەرستەرەکانیان و فریودان و ئیخفال کردنیان .

وہک لە ئایەتى ژمارە (١٣٧) ی سوورەتى (الأنعام) دا خوا ﴿يَرْوُونِي﴾ دەکاتەو و دەفەرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمُ شُرَكَاءُهُمْ﴾، واتە: ھەر ئاوا بۆ زۆریک لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ھاوبەشەکانیان (ئەوانەى کە کردوویانە بە ھاوبەش بۆ خوا) کوشتنى منداڵەکانیان لەلا جوان کردبوون و، بۆیان پازاندبوونەو .

جوارەم و پینجەم : نەفامى و نەزانى، نەفامى پینجەوانەى عاقڵیتىیە و نەزانیش پینجەوانەى زانیاریە :

وہک لە ئایەتى ژمارە (١٤٠) ی سوورەتى (الأنعام) دا خواى تاك و پاك روونى کردۆتەو، کە دەفەرموئ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾، واتە: بە راستى ئەوانەى کە منداڵەکانى خۆیان کوشتن، نەفامانە بەبێ زانیارى، زیانبارن (ھەم نەفام بوون، ھەم بێ زانیارى بوون) .

شه‌شه‌م: دنده‌دان و خوتخوته‌ی رازینراوه‌ی شه‌یتانه فریودمه‌رگان :

وهك له نایه‌تی (۱۱۲) ی سوورپمتی (الأنعام)، هه‌رومها له نایه‌تی (۱۲۱) ی سوورپمتی (الأنعام) دا هاتوه، وهك خوا ﷻ دمفهرموی: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ... ﴾ ،
واته: هه‌ر بهو شیویه بو هه‌ر گام له پیغه‌مبه‌ران دوزمنیکمان له مروّف و جند، ره‌خساندوه که هه‌ندیکیان قسه‌ی رازاوه‌و بریقه‌داری فریودمه‌رانه فی‌ری هه‌ندیکیان ده‌کهن .

هه‌روه‌ها دمفهرموی: ﴿ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾ ﴾ ، واته: وه له‌وه مه‌خۆن که ناوی خوی له‌سه‌ر نه‌هاتوه (واته: سه‌ربراو) وه نه‌وه لادان، وه به‌دلنیایی شه‌یتانه‌گان خوتخوته بو دۆسته‌گانی خویان ده‌کهن تا‌کو شه‌ره قسه‌تان له‌گه‌ل بکه‌ن و، ئه‌گه‌ر به قسه‌یان بکه‌ن (له به‌حه‌لال دانانی حه‌رام دا) ئیوه‌ش ده‌بنه هاوبه‌شدانه‌ر.
حه‌وته‌مو هه‌شته‌مو نو‌یه‌مو ده‌یه‌م: خو به زلگرتن له به‌رانبه‌ر و مرگرتنی هه‌قداو، ئارم‌زوو هه‌بوون بو ناکۆکیی و دووبه‌ره‌کیی و، لاسایی کردنه‌وه‌ی کویره‌نه‌ی پیشینان و، ئیره‌یی و حه‌سوودی بردن :

ئه‌م چوار هۆکاره‌ش له نایه‌ته‌کانی : (۱ - ۸) له سوورپمتی (ص) دا، خوا ﷻ روونی کردوونه، وهك دمفهرموی :

بسم الله الرحمن الرحيم : ﴿ صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَذَّبُوا لَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَفَادُوا وَوَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ ﴿٤﴾ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٥﴾ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ مُّجَابٌ ﴿٥﴾ وَأَنْطَلِقُ الْمَلَائِكَةُ مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَيَّ الْهَيْكَلُ

إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ ﴿٧﴾
 أُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابِ ﴿٨﴾

واتە :

بەناوی خودای بە بەزمیی بەخشندە .

صاد، سویند بە قورئانی خاوەن بیرخستنهوه ﴿١﴾ .

(بڕوانەھێنانی بیبروایان ھیچ بەلگەو پاساوی نین) بەلکو ئەوانە

بیبروان لە خۆ بەزلگری و ئارمژووی دووبەرەکی دان ﴿٢﴾ .

لەپیش وان دا گەلیک سەدەمان فەوتاندوون، (لە کاتی ھاتنی بەلادا)

بانگیان کرد (ھاواریان کرد) بەلام کاتی دەرباز بوون تیپەرپیوو ﴿٣﴾ .

سەریان سوپما کە خۆیان وریاکەرەومیان بۆ ھاتو ئەوانە بیبروا بوون

گوتیان : ئەمە جادووگەرێکی زۆر درۆزنە ﴿٤﴾ .

نایا ھەموو پەرستراوەکانی کردوونە یەک پەرستراو ؟ بیگومان ئەو

شتێکی زۆر سەرسۆرھینەرە ﴿٥﴾ !

مشوورخۆرو بپاریبەدەستەکانیشیان دەستبەکاربوون (بۆ دزایەتی) و بە

خەلکەکەیان گوت : بەردەوام بن و لەسەر پەرستراوەکانتان خۆراگر بن، ئەو

نایینە نوێ)ە پیلانیکە مەبەستی دیکە لە پشتمومیە ﴿٦﴾ .

لە خاوەن کتیبە پێشووەکان شی واما نەبیسستو، ئەمە تەنیا شتێکی

ھەلبەستراوە (بەناوی خواوە) ﴿٧﴾ .

نایا لەنیو ھەموو ئیمەومانان و، پھیامی بیرخەرەو (ی خوا) لە سەرو

(: موحەممەد) دابەزیو ؟! بەلکو ئەوان لەبارە کتیبو پھیامی منەو لە

دوودلیی دان، بەلکو (ھۆکاری بیبرواییەکیان ئەومیە کە) جاری سزای

منیان نەچێرتوہ ﴿٨﴾ .

٨٥٧ : خۆ بە زلگرتن و ئارەزوومەندیی دوو بەرمکیی: ﴿ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ

وَشِقَاقٍ ﴾ .

٩ : لاسایی کردنەوهی کوێرانەهی پیشینان: ﴿ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ

هَذَا إِلَّا أَخْلَقُوا ﴾، ئێمە ئەوەمان پێشتر نەبیستووە لە پیشینانی

خۆمان، ئەوە هەر شتیکی هەلبەستراوە .

١٠ : حەسوودی و ئیرەیی بردن: ﴿ أَمْ نُزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ﴾، ئایا لە نیو

ئێمەدا ئەو (موحەممەد) بەرنامە (ذکر)ی بۆ دابەزێنراوە ؟

واتە: ئایا لە هەموومان چاکترە؟ حەسوودییان پێ بردووە .

ئەمانە ھۆکارو پالئەرو هاندەرە راستەقینەکانی ھاوبەش بۆ خوا

دانەرانی، کە ھاوبەش بۆ خوا دادەنێن .

بەشی دووهم:

پاساوەکانی ھاوبەشدانان لەلای ھاوبەش بۆ خوا دانەرانی:

بزانین داخۆ موشریکەکان بیانووێان چیبە و چی بە بیانوو دیننەوه، بۆ

ھاوبەش بۆ خوا دانانیان ؟ خوای زاناو زال باسی پرۆ بیانوووەکانی ئەوانیشی

کردووە، کە ئێمە لە پێنج بڕگەدا ئەوانیش دەخەینە روو:

بڕگە یەکمە : - پێیان وابوووە ھاوبەشەکانیان، (واتە: ئەوانە ی کە

کردووێان بە ھاوبەش بۆ خوا، یان هیناویاننە ئاستی خوا) لە خوایان

نیزیک دەخەنەوه :

وهك له ئایەتی ژمارە (٣)ی سوورەتی (الزمر)دا خوا ﷻ لەسەر زمانی

نەوان ھەرمووێەتی: ﴿ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا

لِقُرْبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴿٦٨﴾، واتە: ئەوانەى پەرستراوانىك له جياتى خوا دەكەنه سەرپەرشتيار و دۆست و پشتيوانى خۆيان، دەئین: ئیمە نایانپەرستين، مەگەر بۆ ئەوهى له خوامان نيزيك بخەنەوه .

برگەى دووهم :- گومانيان وابوو كه ئەو پەرستراوه وەهميانە، تەكايان بۆ له لای خوا بەرز دەكەن :

وهك خوا له ئايەتى (٧٨)ى سوورەتى (يونس)دا، دەفەرموى: ﴿ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُونَا عِنْدَ اللَّهِ ﴾، واتە: له خوار خواوه (جگە له خوا) شتانىك دەپەرستن، كه نه زيانيان لێدەدەن، نه سووديان پێ دەگەيەنن، دەئین: ئا ئەوانە تەككارمان له لای خوا .

برگەى سێبەم :- گوايه : ئەوانە شوپن پيشينانى خۆيان دەكەون، ريبازى ئەوان دەپاريزن :

وهك له ئايەتەکانى (٥ و ٦ و ٧) له سوورەتى (ص)و، ئايەتى (٧٤) له سوورەتى (الشعراء)دا باسکراوه :

أ- له سوورەتى (ص)دا، خوا لەسەر زمانيان دەفەرموى: ﴿ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَجِدًّا إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَأَنْطَلِقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ عِٰثِ الْهَتَكُمْ إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمَلَةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا

أَخْلَقُ ﴿٧﴾، واتە: گوتيان: ئايا پەرستراوەکانى کردنه يەك پەرستراو! ئەوه شتىكى زۆر سەپەرە، ئنجا قسە رۆشتوووەکانيان، بپيار بەدەستەکانيان، دەرچوون و گوتيان: بپروون و بەردەوام بن، خۆراگرين، لەسەر پەرستراوەکانتان ئەوه پیلانتيكە له دزی ئیمە و مەبەستی خراپى له پشتهوويە، ئیمە شتى وامان نەبيستوه له پيشووانمان، بيگومان ئەوه شتىكى هەلبەستراوه.

ب- له سوورمتی (الشعراء) یشدا، ده‌لین: ﴿ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ

يَفْعَلُونَ ﴿۷۱﴾، واته: به‌لکو نئمه بابو باپیرانی خویمان وا بینی و وایان

دهگرد، نئمه‌ش وهک وان ده‌که‌ین، (نه‌وه‌ش لاسایی کردنه‌وه‌ی کویرانه‌یه).

برگه‌ی چوارم :- چاوهری کردنی زیان، له کاتی توورمیی په‌رستراوه‌گانداو،

نومیده‌واربوونی سوود وهرگرتن و به‌هره وهرگرتن، له کاتی رازی بوونیا‌ندا.

واته: ترساون که په‌رستراوه‌گانیا‌ن نه‌گهر لییان تووره بن، زیانیا‌ن پی

بگه‌یه‌نن و، نومیدیا‌ن پی بوون، نه‌گهر لییان رازی بوون، سوودیا‌ن پی بگه‌یه‌نن :

وهک له نایه‌ته‌کانی: (۵۳ و ۵۴) ی سوورمتی (هود) دا هاتوه: ﴿ قَالُوا يَا هُوْدُ

مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَارُونَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

﴿۵۳﴾ اِنْ تَقُولُ اِلاَّ اَعْتَرَيْكَ بِعُضْءِ الْهَيْهَاتَا بِسُوْءٍ ۗ قَالَ اِنِّيْ اَشْهَدُ اللّٰهَ وَاَشْهَدُوْا اَنِّيْ

بَرِيْءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۵۴﴾.

واته : (گه‌لی عاد) گو‌تیا‌ن : نه‌ی هوود ! هیچ به‌لگه‌یه‌کی روونت بو

نه‌هینا‌وین و، نئمه به‌هوی هسه‌ی تووه ده‌ستبه‌رداری په‌رستراوه‌گانمان نابین و

بو تو نابینه برودار، نئمه ته‌نیا ده‌لین: (پیمان وایه) په‌رستراوه‌کانی

نئمه تو‌یا‌ن تووشی زیان کردوه ، (هوود) فه‌رمووی : من خوا به‌شاید

ده‌گرم و نیوه‌ش شایه‌دین که من له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی خوا، به‌رییم .

هه‌روه‌ها له نایه‌ته‌کانی: (۶۹ - ۸۲) ی سوورمتی (الشعراء) دا، که

ئیب‌راهم عليه السلام مونا‌قه‌شه له‌گه‌ل گه‌له هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌که‌ی خویدا

ده‌کات : ﴿ وَاْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿۶۹﴾ اِذْ قَالَ لِاٰبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۰﴾ قَالُوْا

نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنُظِلُّ لَهَا عَكْفِيْنَ ﴿۷۱﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿۷۲﴾ اَوْ يَفْعَلُوْنَكُمْ

اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿۷۳﴾ قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۴﴾ قَالَ اَفَرءَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ

تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۵﴾ اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿۷۶﴾ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ

﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

وهك دهبینین :

ئیبپراهیم ﷺ دواى نه‌وهى سه‌رزهنشتى گه‌له هاوبه‌شدانه‌رمكه‌ى دهكات له‌سه‌ر په‌رستنى شتانىك گه :

أ - نه پارانه‌وهى په‌رسته‌ره‌گانیان ده‌بیستن، چ ج‌ای وه‌لامدانه‌وه‌و به‌دهنگه‌وه هاتنیان !

ب - نه‌سوودیان پیده‌گه‌یه‌نن ، نه‌گهر گریمان لییان پ‌ازی بوون !

ج - نه زیانیان لی د‌ه‌ده‌ن ، نه‌گهر گریمان لییان تو‌ره بوون !

دواى نه‌وه : پیناسه‌ى په‌روم‌ردگارى شایسته‌ى په‌رسترانى خو‌ى دهكات به هه‌شت (٨) له‌ کرده‌وه‌و سیفه‌ته‌کانى گه ج‌گه له‌و هیچ شتىك و هیچ‌كه‌س نینى :

- ١ - به‌دهیئنان ﴿الَّذِي خَلَقَنِي﴾ .
- ٢ - رینمایى کردن و راسته‌رئ کردن ﴿فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ .
- ٣ - خو‌راك بو دابین کردن ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي﴾ .
- ٤ - خو‌اردنه‌وه بو دابین کردن ﴿وَيَسْقِينِ﴾ .
- ٥ - شیفادان دواى نه‌خو‌شبوون ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ .
- ٦ - مرداندن ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي﴾ .
- ٧ - زیندوو‌کردنه‌وه ﴿ثُمَّ يُحْيِينِ﴾ .

۸ - نومیدمه‌واربوون به لیبوردن له پوژی دوایی دا ﴿ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ

لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴾ .

برگه‌ی پینجهم :- بیانوو هیناونه‌وه به ویستی خوا گوايه : خوا ویستی و ابووه و نهو په‌رستراوانه به‌رستن و تیکه‌کردنی ویستو رزمه‌ندیی خواو، گه‌یشتن بهم نه‌جامگیریه هه‌له‌یه : نه‌گهر خوا لهم کرده‌وانه‌ی نیمه‌و لهو په‌رستانه‌ی نیمه، رازی نه‌بووايه، نه‌یده‌ویستن، ننجما مادام ویستوونی، دیاره لیشیان رازییه :

نهمه که له نایته‌ی ژماره (۱۴۸) ی سوورم‌تی (الأنعام) و نایته‌ی (۳۵) ی سوورم‌تی (النحل) دا هاتوه .

(۱) بۆ وینه: له سوورم‌تی (الأنعام)، نایته‌ی (۱۴۸) دا ده‌فرم‌وی: ﴿ سَيَقُولُ

الَّذِينَ اشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ... ﴾، واته: نه‌وانه‌ی که هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوه ده‌لین: نه‌گهر خوا ویستبای نیمه‌هاوبه‌شمان بۆ دانه‌دهنا، نه‌خۆمان و نه‌بابو باپیرانمان و، هیچ شتیکیشمان قه‌ده‌غه نه‌ده‌کرد .

یانی: خوا ویستوو‌یه‌تی بۆیه نیمه‌هاوبه‌شمان بۆ خوا داناوه‌و شتانیکیش قه‌ده‌غه ده‌که‌ین، مه‌به‌ستیشیان نه‌وه بووه که مادام خوا ویستوو‌یه‌تی، دیاره لیشی رازییه، پینیان و ابووه که خوا ههر شتیک‌ی بوئی، لیشی رازییه، که‌واته: خوا لهو کارو کرده‌وانه‌ی نیمه‌ رازییه .

(۲) هه‌روه‌ها له سوورم‌تی (النحل) یشدا ههر هاتوه له نایته‌ی ژماره (۳۵) دا که

ده‌فرم‌وی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ اشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ

شَيْءٍ مِّنْ شَيْءٍ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ﴾، واته: نه‌وانه‌ی که هاوبه‌شیان بۆ خوا داناوه، گو‌تیان: نه‌گهر خوا ویستبای : نیمه‌هیچ

شەتەكەمان جەگە لەو نەدەپەرست، نە خۆمان و نە بابو باپىرانمان و،
هەيچ شەتەكەشمان بەبى مۆلەتى خوا قەدەمغە نەدەكرد .

وهك گوتەم ئەوانە گوتووينا: خوا ئەو شتانەى ويستو، بۆيە ئيمە
دەنكەين كە بىگومان ئەو ە راستەو، هەيچ شەتەك بەبى ويستى خوا نابى،
بەلام مەرج نىە خوا ەەر شەتەكى ويست، لىي رازى بى و پىي خۆش بى، وهك
لە ئايەتى (٧)ى سوورەتى (الزمر)دا دەفەرموي: ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ
وَإِنْ شَكَرُوا يُرْضَهُ لَكُمْ﴾، واتە: خوا بۆ بەندەكانى، كوفرى پەسند نەكردو،
كوفرى بى خۆش نىە بۆ بەندەكانى، بەلام ئەگەر شوكرانە بكەن و
سوپاسگوزارىي بكەن، خوا ئەو ەى بۆ ئيوە بى خۆشە .

كەواتە: ويستى خوا جىايە لە رەزامەندىي خوا، شايانى باسيشە : ئيمە
هەم مەوسووعەى : (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي)دا^(١)، هەم لە
مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)دا^(٢) بە تەفصىل
باسمان كرددو، كە رەزامەندىي خوا بە پىي شەرىعەتى خوا، بۆمان
دەردەكەوى: ئايا خوا لە چى پارزىيە و چى پىي خۆشە؟ بەهوى وەحىي
خواو ە ئەو ە دىزانى، بەلام ويستى خوا وهك ئاسمان وايە: ئينسان ەەر چى
بىكات، ەەر لە ژىر ئاسماندا دەيكات، فەرمانبەرىي (طاعة) بكات، يان
سەرپىچى (مَعْصِيَة) بكات، چاكە بكات، يان خراپە، ويستى خواى بالادەست
وهك چەترو سايەيەك وايە كە ئينسان لە ژىرى ناچىتە دەر، ئينسان كوفەر
بكات، ەەر بە ئىرادەى خوا دەيكاتو، ئيمان بىيئى ەەر بە ويستى خوايە،
بەلام چۆن دىزانىن ئايا خوا لە چى پارزىيە و لە چى نارازىيە ؟ بەهوى
شەرىعەتو بەرنامەكەيەو ە دىزانىن .

دىارە خوا ﷻ وەلامى ددان شەكىنى ئەو بىيانوو پاساوانەى ھاوبەش بۆ
خوا دانەرەگان دەداتەو ە، كە پاساوى ھاوبەش بۆ خوا دانانى، پى دەدەنەو ە :

(١) لە بەرگى بىئىنجم دا .

(٢) لە كتيبي هەشتم (الكتاب الثامن) ى، لە چاپى دووهمى / ٢٠١٨ ز دا .

هەڵبۆشاندنەوهی بیانوو و باساوی یەگەم :

کە دەئێن: ئێمە بۆیە ئەو پەرستراوانەمان دەپەرستین، تاگو لە خوامان نیزیك بخەنەوه !

١/ خوا ﷻ هەر لە سوورەتی (الزمر)دا یەگسەر کە دوا بە دواى قسەى ئەوان کە دەمێنن، دەفەرموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴾ (٣) واتە: بێگومان خوا دادومر بیان لە بەیندا دەکات، لەو هەدا کە تێیدا کەوتوو نە کێشەوه، یاخود: بپاریان بۆ دەدات، بێگومان خوا رێنمایی کەسێک ناکات، کە درۆزنەو زۆر بپروایە، یاخود: زۆر سەپلە یە .

کەواتە: ئەوهی کە ئەوان دەیکەن لە راستیدا ناکۆکیی و دووبەرەکییە لەگەڵ پێغەمبەرەکاندا، لەگەڵ وەحیی خواداو، ئەوانەى ئەو قسەیه دەئێن: درۆزنن و زۆر سەپلە و ناسو پاسبیشن .

٢/ لە سوورەتی (الإسراء)دا دەفەرموی: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴾ (٥٦) أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴾ (٥٧) واتە: تۆ بلى: لەوانە بپارینەوه کە پێتان وایە: جگە لە خوا پەرستراون، کە ئەوان ناتوانن نە زیانیك کە تووشتان دى، لایبەرنو، نە لیشتان لا بدن، پێش ئەوهی بتانگاتى، ئا ئەوانەى کە لییان دەپارینەوه، هەر کامیکیان هۆکار بەرهو پەرۆمردگاری دەگریته بهر، کامهیان لە خوا نیزیکتەرە، { خوا خوایهتی توۆزیک لە خوا نیزیك بپتهوه }، بە ئومیدی بەزمییی خوانو لە سزای خوا دەترسین، بێگومان سزای پەرۆمردگارت جیگای مەترسییە .

که‌واته: ئه‌وانه‌ی که ئیوه لییان ده‌پارینه‌وه، ئه‌گهر پیغه‌مبه‌رانن (علیهم الصلاة والسلام)، ئه‌گهر دۆستانی خوان، ههر کامیک له‌وانه، کامه‌یان له‌خوا نیزی‌کتره، زیاتر نومی‌دی به‌رحمه‌تی خوا هه‌یه‌وه، زیاتر مه‌ترسی سزاو تۆله‌ی خوی دادگه‌ری هه‌یه .

هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بیانوو و پاساوی دوومه:

پاساویکی دیکه که هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کان، کردوویانه‌ته بیانووی ئه‌وه که هاوبه‌شه‌کانیان په‌رستوه، نه‌وه‌یه که تکاو و چایان بۆ له‌لای خوا بکه‌ن ! ننجاً خوا ﷻ له‌ زۆر له‌ نایته‌کانی قورنانه‌دا، ئه‌وه‌ی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه، بۆ وینه :

١/ له‌ سوورمه‌تی (الروم) دا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَیَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ یَلِیسُ الْمَجْرُمُونَ ﴿١٢﴾
وَلَمْ یَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَکَّائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَکَّائِهِمْ کَافِرِینَ ﴿١٣﴾
واته: ننجاً رۆژیک که ئاخ‌ر زه‌مان (ساعة) دی، تاوانباره‌کان نائومی‌د دهب‌ن‌و، هاوبه‌شه‌کانیان بۆیان نابن به‌تکا‌کار، به‌لکو هاوبه‌شه‌کانیان بی‌پروا دهب‌ن‌و، حاشا ده‌که‌ن له‌وه‌که‌سانه‌ی کردوویانن به‌هاوبه‌ش بۆ خوا، (ئه‌وه درۆو بوختانه‌یان بۆ هه‌لبه‌ستوون) .

٢/ له‌ سوورمه‌تی (الزمر) یشدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ أَمْ أَمَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا یَمْلِكُونَ شَیْئًا وَلَا یَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِیْعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَیْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ .

واته: یان ئایا جگه له‌خوا تکا‌کاریان په‌یدا کردوون، بلێ: ئه‌دی ئه‌گهر ئه‌وانه‌ی ئیوه پیتان وایه تکاتان بۆ له‌خوا ده‌که‌ن، هه‌یچیان به‌ده‌ست نه‌بن‌و، نه‌شفام‌ن‌و، ناگاشیان له‌هه‌یج نه‌بن‌!! (نایا که‌لکی ئه‌وه‌یان هه‌یه به‌په‌رستری‌ن؟!) (که دیاره مه‌به‌ست پی‌ی بتو سه‌نه‌مه‌کانن که له‌ماده‌ی بی‌زیان دروستیان کردوون)، بلێ تکا‌کردن هه‌مووی هی‌خوایه، مو‌لکی ئاسمانه‌کانو زه‌وی هی‌خوایه‌وه ههر بۆ لای ویش ده‌گی‌ردینه‌وه.

هه‌لوه‌شانده‌وهی بیانووو پاساوی سییم :

که گوتووایانه: ئیمه ههر له‌سه‌ر رێبازی پێشینانمان دهرۆین!

هه‌لبه‌ته لاسایی کردنه‌وهی گوێرانیهی پێشینانیش، کردنه پاساوی په‌رستن جگه له خوا، له زۆر شوێندا خوای زاناو توانا هه‌لیوه‌شانده‌وته‌وه، بۆ وینه :

١- له سوورمتهی (البقره) دا خوا دمه‌فرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٧٧﴾﴾.

واته: نه‌گه‌ر پێیان بگوتری: شوین نه‌وه بکه‌ون که خوا ناردووێه‌ته خوار، ده‌لێن: به‌لکو ده‌که‌وینه شوین نه‌وهی بابو باپیرانمان له‌سه‌ری بینیه (بلی: ئایا نه‌گه‌ر بابو باپیرانیان هیچیان نه‌فامیبی، و، رێی راستیشیان پێ نه‌زانیبی، (هه‌ر به‌ دوايان ده‌که‌ون)؟!

٢- له سوورمتهی (الزخرف) یشدا، هه‌ر له‌وباره‌وه خوا دمه‌فرموی: ﴿وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَانْتَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾﴾.

واته: هه‌روه‌ها به‌و شیوه‌یه له‌ پێش تۆشدا، له‌ هیج ناوه‌دانیه‌گدا، هیج ترسینه‌رێکمان په‌وان نه‌کردوه، مه‌گه‌ر خۆشگوزمه‌رانه‌کانی گوتووایانه: ئیمه باو‌باپیرانمان له‌سه‌ر رێیه‌ک بینیه، بۆیه ئیمه هه‌ر به‌ دواي شوین پێی نه‌واندا دهرۆین .

ئنجا گورته‌ی نه‌و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌یه نه‌وه‌یه : که چاو لی‌کردنی پێشینانیک، که گومراو سه‌رگه‌ردان بوون، له راستییدا شتیکی بی به‌لگه‌یه‌و مایه‌ی نه‌زانیه‌ی و نه‌فامیه‌ی، باشه بابو باپیرانت، پێشینانت له‌ شتی چاکدا

شوئینیان بکەووە و ریزیان بگەرەو بە دوایاندا برۆ، بەلام ئەگەر خۆیان بە ریزیان نەزانیبوو، تۆش بە دوایان بکەوی، خۆیان لە ج چالێک کەوتوون، تۆش لە هەمان چال دەکەوی! کە ئەوەش هەر لە نازەل دەوشیتەو، لە نازەلێشدا لە هەمووان، نا، تەنیا لە هەندێک جووریان، بۆ نموونە: مەر^(١)، بەلام لە مەرۆف نەوشیتەو، بۆیە خوا ﷻ لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی :

﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۗ﴾ (١٧١)

واتە: وێنە یەبەرپروایان، وەک کەسێک وایە کە لە نازەلانی کەووە دەخوری، تەنیا گوێیان لە دەنگە کەیه و هیجی لێ تیناگەن کەرن، لائن، کوێرن، نافامن .

هەلۆشان دەنەوی بیانوو و پاساوی چوارەم:

کە بریتییە لەووی: ئەو پەرستراوانە بتوانن زیانیان لێ دوور بخەنەو، یاخود سوودیان بێ بگەیهنن!

خوا ﷻ لە زۆر شوێنی قورئاندا ئەو گومان و وەهەیان دەرەوینیتەو، بۆ وێنە :

١ / لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ۗ﴾ (٢)

واتە: جگە لە خوا پەرستراوانیکیان پەیدا کردوون، کە هیج دروست ناکەن، خۆشیان دروستکراون، بۆ خۆشیان زیان و سوودیان بە دەست نیه، هەر وەها مردن و ژیان و زیندووکردنەو میان بە دەست نیه .

(١) ئەگەر مەرێک رێ هەلە بکات، رانە مەرکە هەمووی بەدوای دا دەچێ، ئەگەر هەلدێران لە جیاش بێ !!

واته: نهوانه هیچ کام لهو شتانهی که هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌گان، به ومهمو خه‌یال تییاندا دمبینین، هیچیان کام لهو سیفه‌تانه‌یان تیدا نین .

۲- له سوورمئی (الحج) دا خوا وینه‌یه‌کی زۆر سه‌رنج‌راکیش دینیتته‌وه، بۆ نهو که‌سانه‌ی غه‌یری خوا دمپه‌رستن‌و، به تهمان لییان به‌هرمه‌ندبن، یاخود زیانیان لی دووربخه‌نه‌وه، یاخود قازانجیان پی بگه‌یه‌نن، دمفه‌رموی:

﴿ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوْ اٰجْتَمَعُوْا لَهُ ۗ وَاِنْ يَّسْلُبُوْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَّالْمَطْلُوْبِ ۗ ﴾

واته: نه‌ی خه‌لکینه! وینه‌یه‌ک هیئراوته‌وه، گوئی بۆ بگرن! نه‌وانه‌ی که جگه له خوا، لییان ده‌پارینه‌وه، ته‌نانه‌ت می‌شیکیش دروست ناکه‌ن، نه‌گه‌ر هه‌مووشیان بۆی گو‌ببنه‌وه‌و نه‌گه‌ر می‌شه‌که‌ش شتیکییان لی بستینی، ناتوانن لیی بستینه‌وه، هه‌م نه‌وه‌ی که به دوا‌ی می‌شه‌که‌ه‌وتوه بی‌هیژه‌و، هه‌م داوا لی‌کراوه‌که‌ش (که می‌شه‌که‌یه) نه‌ویش هه‌ر بی‌هیژه!

هه‌لبه‌ته له زۆر جیی دیکه‌شدا خوا ﷻ نه‌و ومهمه دمپه‌وینیتته‌وه، که په‌رستراوانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌گان، هیچیان به دست پی‌و هیچ کاره بن .

هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بیانووو پاساوی پینجه‌م :

که گوتوو‌یانه: نه‌وه‌ی ده‌یکه‌ین له هاوبه‌ش بۆ خوادانان‌و، جگه له خوا په‌رستن‌و، هه‌لال هه‌رام‌کردن، مادام به‌ویستی خوایه، که‌واته: خوا لیی رازییه‌و له‌لای په‌سنده!

به‌لام له راستیی دا بیانوو‌گرتن بۆ شیرک و گونا‌ه، به ویستی په‌های خواو پاشان تیکه‌لکردنی ویستو په‌زامه‌ندیی خوا، عاده‌تی ئیبلیس، چونکه: کاتی خۆی ئیبلیس دوا‌ی نه‌وه‌ی بۆ‌خۆی به ویستی خۆی کپنوو‌شی رپزگرتنی بۆ ئادم نه‌برد، که‌چی بیانوو‌ی به ویستی خوا گرت :

﴿ قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١﴾ ﴾ الأعراف .

واتە: (ئیبلیس) گوتی: بەهۆی ئەووەوە کە تۆ منت گومراو بێمراد کرد، منیش لەسەر راستە شەقامی تۆ بۆیان دادەنیشم! خۆی کێنووشی بۆ نادەم نەبردووە، کێنووشی ریزگرتن، دواى ئەوەی خوا فرمانی پێ کردووە، کە چی شتەکەى گەراندۆتەووە بۆ خوا !!

ئنجأ خوا ﷻ له چەند شوێنیک دا ، بەرپەرچی ئەو بیانووویان دەداتەووە، بۆ وینە :

١- له سوورەتی (النحل)دا، دەفەرموی: ﴿ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى

الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ ﴾

واتە: ئەوانەى پێش وانیش هەر وایانکرد، ئایا پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) جگە لە گەیانندنی ڕوونکەرەووە، ئاشکرا^(١)، شتێکی دیکەیان لەسەرە! واتە: هەر کات پێغەمبەران پێیان راگەیانندن کە خوا ئەو شتەى پێ خۆشەو رقی لەو شتەیه، تۆش ئەوێ پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) گەیانندووینانە، وەریبگرە، چونکە لە ئاوینەى وەحیی خوادا بۆت دەردەکەوئ: خوا چی پێ خۆشەو، چی پێ ناخۆشە؟ نەك بیانوو بە ویستی خوا بگری، چونکە هەموو شتێک بە ویستی خوایه، ئەو شتانەى کە خوا پێی خۆشنو، ئەو شتانەش کە پێی ناخۆشن، هەموویان هەر بە ویستی خوان، ویستی خوا هەر وەك ئاسمان وایە، تۆ ناتوانی لە ژێر سایەى ئاسمان بچیه دەری، بەلام تۆ بەهۆی ئەو پەيامەووە کە پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) گەیانندووینانە، ئەو پەيامە ڕوونکەرەووە ڕوونە، کە خوا پێیدا ناردوون، ئەووە ئاوینەیهکە لەویدا بۆت دەردەکەوئ: خوا چی پێ خۆشەو چی پێ ناخۆشە؟ حەلالەکەى پێ خۆشەو، حەرامەکەى پێ ناخۆشە،

(١) چونکە وشەى (مبین) ئەگەر لە (ابان)ى (لازم) بى، یانى : ڕوون و ، ئەگەر لە (ابان)ى (متعدی)یش بى ، یانى: ڕوونکەرەووە .

فهرمانیپیکراوه‌گان (مامورات) ی پیخوشن، بویه فهرمانی پیکردوون و، ری لیگیراوه‌گان (منهیات) ی پیناخوشن بویه نه‌هی لیگردوون .

۲- له سوورمتی (الأنعام) دا، دواى نه‌وهی کافره‌گان ده‌ئین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ .

واته: نه‌گهر خوا ویستبای (هاوبه‌شدانه‌ر نه‌بین) خۆمان و باب و باپیرانمان هاوبه‌شمان (بو خوا) دانه‌ده‌ناو هیج شتیکیشمان قه‌دمغه نه‌ده‌کرد .

خوا ﴿لَا نَاوَا بَه‌رَبَه‌رچیان ده‌داته‌وه : ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١١٨﴾﴾ .

واته: نه‌وانه‌ی پیش وانیش هه‌رئاوا پیغه‌مبه‌رانیان به‌ درۆ دانا، تا‌کو سزای نی‌مه‌یان چیژت، بلن: نایا له‌وباره‌وه زانیاریتتان له‌لایه‌ بو‌مان بی‌ننه‌ دهری! به‌لکو نی‌وه‌ ته‌نیا شوین گومان ده‌که‌ون و، ته‌نیا درۆ ده‌که‌ن {که ده‌ئین: خوا پی‌ی خۆشه: نی‌مه‌ هاوبه‌شی بو‌ دابنیین و خوا پی‌ی خۆشه: نی‌مه‌ نه‌و شتانه‌ له‌ خۆمان قه‌دمغه‌ بکه‌ین} .

دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾﴾ الأنعام، واته: بلن: خوا به‌لگه‌ی ته‌واوی هه‌یه، نه‌گهر ویستبای هه‌مووتانی وی‌کراو تی‌کرا ری‌نمای‌ی ده‌کردو ده‌یخستنه‌ سه‌ر ری‌ی راست .

واته: نه‌گهر ویستبای زۆرتان لی بکات و تۆپزیبتان لی بکات، به‌ زۆر هه‌مووتانی ده‌کرده‌ نی‌ماندار، به‌لام نه‌یویستوه‌ زۆرتان لی بکات و، ویستوو‌یه‌تی نازادتان بکات، ئنجا که نازادی کردوون: هه‌تان بووه‌ به‌ ویستی خۆی ری‌ی راستی گرتوه‌و، پابه‌ند بووه‌ به‌ حه‌لال و حه‌رامی خواوه‌و، هه‌شتان بووه‌ به‌ ویستی خۆی، ری‌ی چه‌وتی گرتوه‌و، پابه‌ند نه‌بووه‌ به‌ حه‌لال و حه‌رامی خۆی به‌روه‌ردگاره‌وه .

تەۋەرى پىنچەم:

جۈرەكانى ھاوبەش بۇ خوا دانەرانو، خالە ھاوبەشەكانى نىۋانىيان:

ئىمە پىشتر پىناسەى ھاوبەش بۇ خوا دانانمان كرد، ئىستا دووبارە بۇ زياتر روونبوونەۋەى چەمكو واتاى ھاوبەش بۇ خوا دانان، پىناسەى ھاوبەش بۇ خوا دانەر (مُشْرِك) دەكەين:

ھاوبەش بۇ خوا دانەر (مُشْرِك): بابايەكە كە ھاوبەش بۇ خوا دادەنىۋ و شتېك، يان كەسىك، يان شتانېك، يان كەسانېك دېنىتە ئاستى خوا، وەك خوا ﷻ مامەئەيان لەگەئدا دەكات، لە يەكېك يان زياتر لەو سى بوارەدا :

١ - بەدېھىنەرايەتىۋ پەرورەدگارېتىۋ خواۋەندارېتىۋ (الخالقية والربوبية والمالكية) .

٢ - پەرستر اوېتىۋ (الألوهية) .

٣ - ناوو سىفەتە ھەرە چاك و پەسندەكان (الأسماء الحسنى والصفات العليا).

١ / بوارى بەدېھىنەرايەتىۋ پەرورەدگارېتىۋ و خواۋەندارېتىۋ :

ۋەك كەسىك كە شتېك لە دروستكردن، ياخود مشور خواردن لەسەر ئاستى بوونەۋەر، يان خواۋەندارېتىۋ لەسەر ئاستى بوون، پالدهداتە لای غەيرى خوا، بۇ وېنە: ئەۋانەى كە كاتى خۇى لە فەيلەسووفەكانى يۇنان، بەدېھىنەئانى ھەندېك شتيان، يان خواۋەندارېتىۋ و سەرپەرشتىيكردى ھەندېك لە دروستكراۋەكانيان، پال دەدايە لای ئەستېرە و خرۇكەكان، ئەۋەى لە ئەفسانەى نۇ فەلەكەكان (الأفلاك التسعة) و دە عەقلەكان (العقول العشرة)دا، ھاتوہ .

هەر وەها وەك مەجوسییەكان كە ئەوانیش دروستكردنی زیان و خراپە، پال دەدەنە لای ئەهریمەن، یاخود (ئاهورامەزدا)، كە رەمزو ھیمایەكە ی بریتیه لە تاریکیو، خێرو چاكە پال دەدەنە لای (یەزدان) كە رەمزەكە ی بریتیه لە رووناکیی، بۆیەش ناویان لێنراو: (الثنویة) چونكە برۆیان بە دوو بەدیھینەر و پەرۆردگارە هەبوو .

هەر وەها نەصرانییەكان شوێنكەوتووانی بەرنامە ی مەسیح عليه السلام دوا ی ئەو ی تێكدارو دوا ی خو ی گۆردرا، ئەوانیش دیسان گیرۆدەن بە شیۆمیەك لە شیۆمەكانی ئەم جوۆرە شیركەو: ھاوبەش بو خوا دانان لە بواری بەدیھینەراییەتی و پەرۆردگاریتی و خاوەنداریتییدا، چونكە وێرایی ئەو ی كە مەسیح عليه السلام و بگرە داکی و (رُوح القدس)یش، دەپەرستو دیانھیننە ریزی خوا، وێرایی ئەو ی عیسا وەك پەرۆردگارو بەدیھینەر دادەنێن و دەئین: كۆری خوا یەو، دەئین: عیسا لە دوو حەقیقەتان پێكھاتو: لاهووت و ناسووت، ئنجا وەدیھینان و شیفادان و لێخۆش بوون لە گوناھان، پال دەدەنە لای عیسا عليه السلام، كە ئەوانە ھەموویان تاپەتەن بە خوا ی بەرزی بی وێنەو، ئەو زۆر بە زەقیی لە چوار ئینجیلەكاندا: (متی، مرقس، لوقا، یوحنا) دا، ھە یەو دیارە .

كەواتە: مەسیحییەكانیش، {یان نەصرانییەكانیش كە راستترە بلێن: نەصرانییەكان، چونكە لە قورئاندا ھەر ئەو ناو بو ئەوان بەكارھاتو (النصاری)، چونكە ئەوانە شوێنكەوتوو ی مەسیح عليه السلام نین، مەسیح ھیچ كاتێك ئیدعای پەرۆردگاریتی و پەرستراویتی بوخو ی نەكردو، ھەر گوتوو یەتی: من بەندە ی خوا،} بەئێ نەصرانییەكان وێرایی ھاوبەش بو خوا دانان لە پەرستندا، ھاوبەشیشی بو دادەنێن لە بەدیھینەراییەتی و پەرۆردگاریتی و خاوەنداریتییدا، بەئكو لە ناوو سیفەتەكانیشیدا، چونكە ئەوان وێرایی ئەو ی كە عیسا بە كۆری خوا دادەنێن، وشە ی (اللہ) شی بو بەكاردینن، وشە ی (رَبّ) یشی بو بەكاردینن، وشە ی (مالك الملكوت) یشی بو بەكاردینن، چونكە كۆری خوا بی، بە پێی وەھم و گومان ی ئەوان، كەواتە: ھەموو ئەو ناوانە ی كە خوا ھەینی، نەقل دەبن

بۇ ويش^(١). ئەوۋە بوۋارى يەكەم كە كەسىك يېنى دەبىتتە ھاوبەش بۇ خوا دانەر، ئەوۋيش ئەوۋىيە كە ھاوبەش بۇ خوا دابنى :

أ- لە بەدەيئەنەرايەتتىدا .

ب- لە پەرورمردگار ييتىدا .

ج- لە خاومندار ييتىدا .

٢ / بوۋارى دوۋەم : ئەوۋىيە كەسىك ھاوبەش بۇ خوا دابنى، لە بەرستراۋىتى (الألوهية) دا :

هەلبەتتە ھەموو ئەوانەى جگە لە خوا دەبەرستىن، ئنجا بەرد بى، بەشەر بى، مانگا بى، (شيطان) بى، فرىشتە بى، ئەستىرە بى، رۋوھك بى، ئاژەل بى، ھەموو ئەوانە بە ھاوبەش بۇ خوا دانەر، (مُشْرِك) دادەنرىن، پەرستنىش ئەوۋىيە كە بەشىك لە پەرستنەگان، كە تەنيا بۇ خوا ﷻ شاپىستەن، بۇ جگە لە خوا پېشكەش بىكرىن، ج لە بوۋارى بوونناسىيدا، ج لە بوۋارى ئىمان و عەقىدەدا، ج لە بوۋارى دروشمەكانى خواپەرستىيدا، ج لە بوۋارى بەرنامەكانى ژيان و گوزمەراندا .

ئنجا ئەم جۆرە لە شىرك، ياخود ئەم بوۋارى ھاوبەش بۇ خوا دانان، كە برىتتە لە ھاوبەش بۇ خوا دانان لە پەرستنىدا، ھەموو جۆرەكانى ھاوبەش بۇ خوا دانان بە تىكرا دەگرىتتەو، بۇجى ؟

چونكە ھاوبەش بۇ خوا دانان لە پەرستنىدا، ھەمىشە پەلكىشى ھاوبەش بۇ خوا دانان دەكات، لە بەدەيئەنەرايەتتى و پەرورمردگار ييتى و ناوو سىفەتەكانىشيدا، چونكە ھەرۋەك چۇن: ئەو كەسەى كە ھاوبەش بۇ خوا دادەننى، لە بەدەيئەنەرايەتتى و پەرورمردگار ييتى و خاومندار ييتىدا، بە ھەمان شىۋە ھاوبەشى بۇ دادەننى لە پەرستنىشدا، بە ھەمان شىۋەش: ھەر كەسىك

(١) لە (الكتاب الخامس : الإيمان بكتب الله عز وجل) لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا بە درىژى باسى ئەو بابەتە كراوۋە لە چوار ئىنجىلەكان و كۆى (پەيمانى نوئى) دا بەلگەى لەسەر ھىنراۋنەو .

جگە لە خوا بپەرستی، دیارە ئەو پەرستراوی خۆی: شتیک لە وەدیهینان ، (خالقیة) یان پەرۆمردەکردن، (ریوبیة) یان خاونداریتیی، (مالکیة) کە تایبەتن بە خواوە، پالێ داوتە لای ئەو پەرستراوی خۆی، هەر وەها هەر کەسیکیش بەو جۆرە مامەتە بکات لەگەڵ کەسێک و لەگەڵ شتیکدا، دیارە ئەو ناوو سیفەتەنەش کە تایبەتن بە خواوە، هەموویانی یان هەندیکیانی بۆ بەکار دینن .

ئنجای کە پێشتر وەک دوو نمونە ی هاوبەش بۆ خوا دانەران، باسی مەجووسیەکان و نەصرانییەکانمان کرد، لەبەرئەو میە کە : مەجووسیەکان ئاگر دەپەرستن و بە پیرۆزی دزمانن، هەر وەها نەصرانییەکانیش عیسا دەپەرستن و، چەند جۆر لە پەرستشی پێشکەش دەکەن، بۆ وێنە: لێی دەپارێنەوه لە گوناھەکانیان خۆش بێ، لێی دەپارێنەوه کە شیفایان بدات، لێی دەپارێنەوه کە لە قیامەتدا لە فریایان بێ !!

٣ / بواری سییەم: کە برتیبە لە ناوو سیفەت و کارە تایبەتیەکانی

خوای پەرۆمردگار .

کە دیارە ئەمیش دەگەرێتەوه نێو بواری یەگەم و دووهمو، پەییوندیی بە هەردووکیانەوه هەیه، بەلکو هەر کەسێک هاوبەشێک بۆ خوا دابنن، لە بەدیهینەراییەتی و پەرۆمردگاریتیی و خاونداریتیییدا، ئەوه بێگومان دەشیبەرستن و، ئەو ناوو سیفەتەنەشی بۆ بەکار دینن، کە تایبەتن بە خوای پەرۆمردگارەوه، چونکە هەر کەسێک جگە لە خوا بپەرستی، دیارە بە پەرستراو (لە) ی داناو، (لە) یش خوا دەفەرموی: (لا إله إلا الله) بێجگە لە خوا (الله) هیچ پەرستراو (لە) ی دیکە نین، کەواتە: تەنیا بەوه کە جگە لە خوا دەپەرستی، سیفەتی پەرستراویتی (أُلوهية) ی بۆ داناو، چونکە: سیفەتی (أُلوهية) و، ناوی (لە) یش تایبەتە بە خواوە ﷻ .

ئنجای دیارە کەسێک کە جگە لە خوا دەپەرستی، بە تەمایە :

(١) گوێی لە پارانەوهکە ی بێ .

(٢) شیفای نەخۆشییەکە ی بدات .

(٣) زیانی لی دوور بخاتەوه .

(٤) سوودی بو بێنی .

(٥) بەسەر دوژمنانیدا سەری بخات .

(٦) لە فریای بی .

(٧) پشتی بگری .

هەموو ئەو جوۆرە مامەلانی ئەهەش دەبێ تەنیا لەگەڵ خوای پەرۆمردگادا
بکرین، هەموو ئەو سیفەتانەش کە بریتین لە: وەلامدانەوهی پارانەوهو،
شیفادانی نەخۆش، دوورخستنەوهی زیان، هینانی بەرژەومندیی،
سەرخستنی بەسەر دوژمناندا، پشت پێ بەستران، تاییەتن بە خوای
بەرزای بی وینەوه .

خاله هاوبه شه کانی نیوان هاوبهش بو خوا دانهران،

به هموو جوړه کانیانه وه :

نه گهر ته ماشای قورئانی به پیژ بکهین، به لایه نی کهم، جهوت جوړ له هاوبهش بو خوا دانهرانمان ده که ونه بهر چاو، به لام پینج خالی هاوبهش هه ن، له نیوان هموو جوړه کانی هاوبهش بو خوا دانهراندا، که بریتین له :

١ / هموو هاوبهش بو خوا دانره گان، دان به بوونی خوادا دینن و، دان به به دیهینه رایه تیی و خاوه ندرتیی خوی پروهرد گاردا دینن، بو بوون :

نهمهش له زور نایه تان له قورئاندا، جهختی له سهر گراومته وه و پروونکراومته وه، بو وینه :

أ) له سوورمتی (الزخرف) دا، خوا دمفه رموی: ﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ

اللَّهُ ۗ ﴾، واته: نه گهر پرساریان لی بکهی: کی دروستی کردوون؟ زور به جهخت کردنه وه ده لئین: خوا ﴿ وَآتَاهُ الْكِتَابَ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ حَسْبُكَ ﴾، واته: دان به به دیهینه رایه تیی خوادا دینن، که هر خوا به دیهینه ره .

ب) له سوورمتی (الزخرف) دا، خوا دمفه رموی: ﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۗ ﴾، واته: وه نه گهر لییان بپرسی: کی ناسمانه گان و زهوی هیناونه دی؟ زور به داکوکی کردنه وه ده لئین: خوی زالی زانا، هیناونیه دی .

ج) له سوورمتی (المؤمنون) له نایه ته کانی: (٨٤ تا ٨٩) دا، خوا به پیغه مبهری

خاتم ﷺ دمفه رموی: جهند پرساریک ناراسته ی هاوبهش بو خوا

دانهرمان بکه، دمفه رموی: ﴿ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ۗ ﴾ ٨٤ ﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۗ ﴾ ٨٥ ﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۗ ﴾ ٨٦ ﴿ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ۗ ﴾ ٨٧

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُخْبِرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

واتە: پێیان بڵێ: زهوی و هەر کهسێک له زهویدا ههیه ههیه هی کێیه، نهگهر بزانه؟ به جهختکردنهوه دهڵێن: ههمووی هی خوایه، بڵێ: نهدی بیر ناکه نهوه؟! بڵێ: کێ پهرومردگاری جهوت ئاسمانهکانه و پهرومردگاری بارهگای مهزنه؟ دهڵێن: ههر هی خوان، بڵێ: نهدی بۆچی پارێز ناکهن؟! بڵێ: موڵکی فراوانی ههموو شتێک، به دهست کێیهو، کێیه تهنیا خۆی پهنا دهداو، ههچ کهسێک ناتوانی له دژی وی کهس پهنا بدات، نهگهر بزانه؟! به جهخت کردنهوه دهڵێن: ههمووی هی خوایه، بڵێ نهدی بۆچی جادووتان لێ دهکری (وهک جادووتان لێ بکری ئاوا به لاریدا دمبردین)؟!

کهواته: خالی هاوبهشی نیوان ههموو هاوبهش بۆ خوا دانهرهکان، ئهوهیه که : وهدهیهێنان و له نهبوون هێنانه دیو، پهرومردگاریتیو و خاومنداریتیو بوون، تهنیا به هی خوا دهزانن .

ههڵبهته تهنیا مهجووسیهکان لێردها جیادهبنهوه، که نهوان له جیاتی یهک بهدهیهێنهر، دوو زات به بهدهیهێنهر دهزانن :

١- (یهزدان) که دهڵێن: تهنیا چاکهکانی دروست کردوون .

٢- (ئههریمهن) که دهڵێن: تهنیا خراپهکانی دروستکردوون.

٢/ ههموو هاوبهش بۆ خوا دانهران، پهراوتیک، یاخود زیاتر لهگهڵ خوادا دهپهرستن، ههر بۆیهش ناویان لێنراوه: هاوبهش بۆ خوا دانهر (مشرک) :

(أَشْرِكُ يُشْرِكُ إِشْرَاكًا، فَهُوَ مُشْرِكٌ) (مُشْرِكٌ) دياره (إِسْمُ الضَّاعِلِ) ه، واته:

کهسێک که شتێکی کردۆته هاوبهش، ئنجا لێردها دياره که مهبهست پێی کهسێکه که شتێک، یان کهسێک، دهکاته هاوبهش بۆ خوا ﷻ، له ههر کام لهو شتانهدا که تايبهتمهندیی خوای بهرزى مهزنن، وهک :

١- بهدهیهێنهرایهتیو پهرومردگاریتیو و خاومنداریتیو .

۲- بەرستراویتی .

۳- ناوو سیفەتە بەرزو بی وینەکان .

ئنجنا وهك پيشتريش گوتمان: ههميشه به پرستراو (معبود - إله) تەماشاکردنی کەسێک، شتێک: پەلکێشی هەموو یان بەشێک لە تايبەتمەندییەکانی دیکەى وهك: بەدیهێنەراییەتی و خاوەنداریتی و... هتدیش دەکات، چونکە: دەبی بابای ھاوبەش دانەر (مشرک) کەسێک، یان شتێک جگە لە خوا بە بەدیهێنەر بزانی، یان بە خاوەن بزانی، یان بە پەروردگار بزانی... هتد، ئنجنا لە بەرانبەر ئەویدا کە بەدیهێنەر یان پەروردگار یان خاوەنی دەزانی، بەو شیوەیەش مامەڵەى لەگەڵدا دەکات، کە دەبی لەگەڵ بەدیهێنەر و پەروردگار و خاوەندا بکری .

ئەو راستییەش لە زۆر نایەتی قورئاندا خراوتەوه روو، واتە: ئەو کە جگە لە خوا پەرستن (عبادة غیرالله) خالی ھاوبەشی نیوان هەموو ھاوبەش بۆ خوا دانەرانە، بۆ وینە :

لە سوورەتی (الحجر) نایەتەکانی: (۹۴ و ۹۵ و ۹۶) دا، خوا ﷻ دەفەرموی:

﴿ فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۴﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۵﴾ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۹۶﴾ .

واتە: ئەوێ فەرمانت پێ کراوه، بە دەنگی بەرزو بە زەقیی رابگهیهنه، {بە شیوەیەک رابگهیهنه هەموو لایەک ببیستن} و پشت لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران بکە، {پوویمان لێ وەرگیره}، گالته پیکهران، بە ئیمە بسپیره {ئیمە ئەوانەت بۆ چاره دەکەین، یان: زیانی ئەوانت لێ دوور دەخهینهوه}، ئەوانەى کە لەگەڵ خوادا ﷻ پەرستراویکی دیکە دادەنێن، لەمەودوا دەزانن .

کەواتە: ھاوبەش دانەر (مُشْرِكِينَ) ئەوانەن کە لەگەڵ خوادا پەرستراویکی دیکە دادەنێن .

لێردا دەمەوی ئەو پوون بکەمەوه کە زۆر جار لە کتیبە کوردییەکاندا، هەتا هەندێک لە بانگخاوەن مامۆستایەکانیش کە وتار دەدەن، جیاوازی ناخەنە

نیوان وشهی : (الله) و (إله)، که نهوه ههلهیهکی گهورمیه، چونکه: (الله) ﴿٧٠١﴾ یانی: خوی بهدیهینهرو پهرومردگارو خاومنو، نهوهی که دمبی همر نهو بپهرستری، بهلام (إله) یانی پهراستراو، ئنجا وشهی (الله) نه دهکریته دووانو نه گوئش دهکریتهوه، بهلام (إله) دووانه (تثنیه)هش دهکریو گو (جمع)یش دهکریتهوه (الهن، الإهان، آلهة)، بهلام (الله) نه دهکریته دووانو نه گوئش دهکریتهوه، چونکه ههریهک خوا ههیه، بهلام دهگونجی چهندان پهراستراو (إله) ههبن، ههلهته یهک پهراستراوی راستهقینهی شایستهی پهراستراو ههیه، که خویبه ﴿٧٠٢﴾ (لا إله إلا الله) یانی: (لا إله بحق إلا الله) یهک پهراستراوی به ههق ههیه، نهویش خویبه ﴿٧٠٣﴾، بهلام به ناههق دهگونجی پهراستراوی زور ههبن، بویه وشهی (إله) واته: پهراستراو، بهلام (الله) یانی: خوا ﴿٧٠٤﴾ .

۳ / ههموو هاوبهش بو خوا دانهران، یان زوربهی ههره زوریان، بروایان به زیندوو کرانهوهو بلاو کرانهوهی مروقهکانو، جند نیه، یان بهلای کهمهوه لینی دوودلن:

له زور نایتهکانی قورئاندا نهو راستیه خراومه روو، بو وینه :

له سوورهتی (المؤمنون)دا، خوا ﴿٧٠٥﴾ له سیاهنکدا که باسی هاوبهش بو

خوا دانهرهکان دهکات، دمهرموی : ﴿ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴾ ﴿٨١﴾

قَالُوا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا

هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ ﴿٨٣﴾

واته: بهلکو گوتیان: وهک چۆن پيشوووهکانیان، گوتیان: نایا نهگهر

ئیمه مردینو بووینه گل و ئیسقان، (واته: ئیسقانی پرتوووکاوو رزیو) نایا
ئیمه زیندوو دهکریتهوه؟ نا نهه گفته به ئیمهشو به بابو باپیرانی
پیشوووشمان درابوو، نههه جگه له نههسانهی پیشینان، هیچی دیکه نیه .

دوایش خوا ﴿٧٠٦﴾ له کوتایی نهه نایهتانهداو، له نایهتی ژماره (٩٢)دا

دمهرموی : ﴿ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّنَا عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ ﴿٩٢﴾ ﴿٩٢﴾

المؤمن، واته: (خوا) زانای په‌نهان و ئاشکرایه، به‌رزی بو وی له‌وهی که دمیکه‌نه هاوبه‌شی .

که‌واته: ئه‌وانه هاوبه‌ش بو خوا دانهرمکان، که بپرواشیان به رۆژی دواپی و زیندوو بوونه‌وه، رۆژی سزاو پاداشت، نیه، یان به‌لای که‌مه‌وه : لینی له گومان و دوودلیی دان .

٤ / هه‌موو هاوبه‌ش بو خوا دانهرمکان له حالتهی دوگمای فی‌کری و ده‌مارگیری و لاسایی کردنه‌وهی کوئران‌هی پیشینانیان دان، هه‌رچه‌نده بو‌شیان ده‌رکه‌وتبێ که هه‌له‌یه :

بو وینه: خوا ﷻ له‌وباره‌وه له سوورمتهی (المائدة) دا دمفه‌رموی: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١١٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١١٤﴾ ۞

(١) واته: خوا ﷻ هه‌ج (بحیره) یه‌ک و (سائبة) یه‌ک و (وصيلة) یه‌ک و (حام) ی‌ک دانه‌ناوه، (ئه‌وانه چوار جوژه ئازهل بوون، هاوبه‌ش بو خوا دانهرمکان به بپرو بیانوی جو‌راو جو‌رمه‌وه، سوود لی و مرگرتنیانیان له خو‌یان قه‌ده‌غه ده‌کرد: وه‌ک: سه‌ر بپین و دۆشین و بارلی‌نیان و... هتد)، به‌لاد ئه‌وانه‌ی بی‌پروان درۆ به‌ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستن و، زۆر به‌یان نافامن. ننجان هه‌گه‌ر پێیان بگوتری: و مرن بو ئه‌وه‌ی خوا ناردوو به‌ته خوارو، بو شوین که‌وتنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ئین: ئه‌وه‌مان به‌سه که بابو باپیرانی خو‌مانمان، (پیشینانی خو‌مانمان) له‌سه‌ر بینویه (هه‌ر به دوا ی ئه‌ود ده‌که‌وین)، ئایا ئه‌دی هه‌گه‌ر بابو باپیران و پیشینانیان شتیکیان نه‌زانیبی و، رپی راستیان نه‌گرتبێ، (هه‌ر دهبی شوینانی بکه‌ون) !؟

۲) ھەروەھا ئەم پراستییە، لە نایەتەکانی: (۱۹- ۲۵) ی سوورەتی (الزخرف) یش دا ھاتوو، ئەو دەگەییەن، کە ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان، حالەتیکی دۆگمای فیکرییان ھەبە و دەمارگیرن بۆئەوێ لەسەرنی، لاسایی پێشینانی خۆیان دەکەنەو، ھەرچەندە بۆشیان دەرکەوتبێ، کە لەسەر رێبەکی پووچ و ھەلە بوون .

﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّمَا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۱﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۲﴾ أَمْ أَلَيْبَتْكُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَمُ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿۱۳﴾ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۱۴﴾ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿۱۵﴾ قُلْ أُولُو جِحْتِكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۱۶﴾ فَانقَمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿۱۷﴾ ﴾

۵/ ھەموو ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان، یان زۆریەکی ھەرە زۆریان، دەستی خۆیان دەدەنە دەست ئەو ھاوبەشە و ھەمیانیکی کە بە ھاوبەشی خۆیانان دادەنێن لە طاغوتەکان و سەرۆکەکان و سادینەکان: (۱)

با لەو بارەوش سێ نموونە لە نایەتەکانی قورئان بەینینەو:

(۱) (سادن) کە کۆیەکە (سەدە)یە.

(سادن) کە کۆیەکە (سەدە)یە، واتە: ئەوانەن کە مەزارگەوان بوون، بێھەوان بوون و خزمەتی بێھەوان کردوو، بێھەستەکانیان ئیخفال کردوو و فریو داو، فەرمانیان بێ کردوون و نەھیان لێ کردوون، شتیان بۆ ھەلال کردوون و شتیان لێ قەدەغە کردوون، بە بێ ئارەزووی خۆیان، بێھەستەکانیش پێشمەکی خۆیان داووتە دەستیان .

(۱) لە نایەتی (۲۱)ی سوورەتی (الشوری)دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ ﴾.

واتە: یان نایا هەندئ ھاوبەشیان هەن، کە شتێکیان بۆ لە دین داناون، خوا مۆلەتی پێ نەداوه ؟!

کەواتە: هەر کەسێک روو لە کەسێک بکات، کە بەرنامەی ژبانی بۆ دابنێ و حەلال و حەرامی بۆ دابنێ، ئەو لە راستیدا کردوویەتی بە ھاوبەش بۆ خوا، کە بیگومان خوا ھاوبەشی نین لەسەر ئەرزو لە دنیای واقعیەدا، بەئکو بەس لە وەهەم و خەیاڵی ئەواندا، ئەوانە ھاوبەشی خوا بوون .

(۲) هەروەها لە سوورەتی (التوبة) لە نایەتی (۳۱)دا، خوا ﷻ دەربارەی جوولەکەو نەصرانییەکان دەفەرموی: ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۱﴾ ﴾.

واتە: جوولەکەو نەصرانییەکان، زانیەکان و رەبەنەکانی خۆیان. لە جیاتی خوا، کردنە پەرۆمردگار و پەرستراو و مشوورخۆری خۆیان. هەروەها مەسیحی کورپی مەریەمیشیان کردە پەرۆمردگار و پەرستراوی خۆیان، لە حالیکدا کە فەرمانیشیان پێ نەکرا بوو، جگە لە یەک پەرستراو، هیچی دیکە بپەرستن، جگە لەو هیچ پەرستراو نین، پاکیی بۆ وی، لەوێ دەیکەنە ھاوبەشی خوا .

(۳) هەروەها لە سوورەتی (الأحزاب) نایەتی (۶۷)دا، خوا ﷻ دەربارەی ئەوانەیی کە سەرۆک و دەمراستەکانی خۆیان و، حوکمرانە ناشەرعیی و نارەمواپەکانی خۆیان، دەکەنە پەرستراو و پەرۆمردگاری خۆیان، فەرموویەتی :

﴿ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا الْسَبِيلَ ﴿۱۷﴾ ﴾.

واتە: (بېيىروايبەكان لە كاتىكدا لە دۆزەخدا سزا دەدرىن) گوتيان:
پەروەردگارمان ! ئىمە بە قسەى سەرۆكەكان و گەورەكانى خۆمانمان كرد،
{كە تۆمان نەپەرسىست} ، ئەوانىش لە رېنى راست لايان دايىن و ونيان
كردىن .

لەوئى دان پىدا دىنن كە: ئەوانە بە قسەى (سادە) و (كُبراء)، يان
كردو، (سادە) كۆى (سەيدە)، (كُبراء) يىش كۆى (كُبير)ە، كە دەگونجى
مەبەست لە (سادە) ئەوانە بن، كە لە بەرگى سياسىيدا پەرسىستراون،
وہك ئەو طاغووت و فىرەون و ھوكمرانە خۆ بە زل گرانەى، خۆيان
بەسەر خەلكدا دەسەپىنن، لە رېنى كودەتايەكى سەربازى، يان ھوكمىكى
مىراتى، يان خۆ فەرز كردنەو، يان لە رېوى ئىدىيەو لاف لىدانىكەو،
كە: ئىمە لە خەلك جىيان، بنەمالەى ئىمە، عەشىرەتى ئىمە، حىزبى
ئىمە، نەتەوئى ئىمە، جىايە !!

(كُبراء) يىش كە كۆى (كُبير)ە، لەوانەى مەبەست پى ئەوانە بن،
كە لە بەرگى دىندا خۆيان لە خەلك دەكەنە پەرسىستراو، خۆيان بە
موقەددەس و پىرۆز را دەنوئىن لەسەر خەلك، دەشگونجى بە پىچەوانەو
بى، گرنگ ئەومىيە ھەموو ئەوانەى كە بە جۆرئىك لە جۆرەكان خۆيان
لە خەلك دەكەنە گەورەو، خۆيان بەسەردا فەرز دەكەن، خەلك
ناچار و وادار دەكەن، بىيانپەرسىست و بە پىرۆزىان بگرن، بۆيان ملكەچ
بن، بە رەھايى ھەموو ئەوانە بە ھاوبەش (شريك) بۆ خوا دادەنرئىن،
بەلام ديارە ئەو تەنىيا لە خەيال و ھەمى ئەوانەدا وايە، كە
دەيانپەرسىست، نەك لە دىناى واقىيدا .

جۆرەكانى ھاوبەش بۇ خوا دانەرەن:

دوای ئەوھى زۆر سەرنجى ئايەتەكانى كىتئى كارزانى خواى پەرومردگارم داوھو، تەماشای واقىعیشم كردوھ، گەشتوومە ئەو قەناعەتە، كە سەرجهم ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان، حەوت جۆرن، ھەئبەتە دەشگونجى لە ھەر جۆرىكىشدا، زياتر وردبىھوو، چەند جۆرىكى دىكەى لى پەيدا بكەى، بەلام بە بۆچوونى بەندە ئەو حەوت جۆرە، ھەموويان كۆ دەكەنەوھ :

جۆرى بەكەمپان : ئەوانەى شەيتان و شەيتانەكان دەپەرستن (عَبْدَةُ الشَّيْطَانِ وَالشَّيَاطِينِ):

واتە: ئەوانەى راستەوخۆ شەيتان و شەيتانەكان دەپەرستن، ئەگەرنا ھەر كەسك جگە لە خوا بپەرستى، بە شىوھى ناراستەوخۆ ھەر شەيتانى پەرستوھ، چونكە ھەر شەيتانە كە پەرستنى جگە لە خوا، بۇ ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان جوان دەكات، ھەرومھا جۆرەكانى كوفرو تاوان و خراپەيان بۇ جوان دەكات، ئنجا ئەوھش لە زۆر لە ئايەتەكانى قورئاندا ھاتوھ، كە ھەموو بپېروايەكان، نەك ھەر ھەموو ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان. بەلكو ھەموو جۆرەكانى ئەھلى كوفر، بە پەرستارى شەيتان دادەنرئىن. بۇ وئىنە :

۱ - لە سوورمىتى (يس) لە ئايەتى (۶۰) دا، خوا دەفەرموئى: **لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ** .

واتە: ئەھى وھچەى ئادەم! ئەدى پئىم رانەگەيانندن كە: شەيتان نەپەرستن، ئەو بۇ ئىوھ دوژمنىكى ئاشكرا و روونە !

كەواتە: ھەر كەسك جگە لە خوا بپەرستى، بە شىوھىەكى ناراستەخۆ. شەيتانى پەرستوھ، بەلام ئىمە لىرەدا مەبەستمان ئەوانەى، كە راستەوخۆ شەيتان دەپەرستن .

۲- ههروهها له سوورپمتی (النحل) دا، خوا دهفهرموئ: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۱۸﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۹﴾ إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿۲۰﴾﴾

واته: هه کاتیکی قورئانت خویند، په‌نا به خوا بگره، له شهیتانی دوورخراوه له رحمه‌تی خوا، بیگومان نهو دهسه‌لاتی نیه به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که بر‌وایان هیناوهو پشت به په‌رومردگاریان ده‌په‌رستن، نهو ته‌نیا دهسه‌لاتی به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا دهسکی، که شوینی ده‌که‌ونو، نه‌وانه‌ی که ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش، (واته: ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش بو خوا).

۳- ههروهها له سوورپمتی (سبا) دا، خوا دهفهرموئ: ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۱۰﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِئِنَّا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾﴾

واته: نهو روزه‌ی که خوا کویان ده‌کاته‌وه، پاشان به فریشته‌کان دهفهرموئ: ئا نه‌وانه ئیومیان ده‌په‌رست (نهو هاوبه‌ش بو خوا دانه‌رانه)؟! (فریشته‌کان) گوتیان: پاکیی بو تو، تو له جیاتی نه‌وان سه‌ره‌په‌رشتیارو په‌رستراوی ئیمه‌ی، به‌لکو نه‌وانه جن‌دیان ده‌په‌رست، (واته: شهیتانه‌کانی جیننیان ده‌په‌رست)، زۆربه‌یان پیان بر‌وادار بوون .

دیاره پاساوه‌ی هینانه‌وه‌ی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کانیش، که شهیتانه جیننه‌کانیان^(۱) په‌رستوه، نه‌وه بووه که گوتووایانه: جند (واته: شهیتانه‌کان)، کورانی خوان، وهک خوا ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُم بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۰۰﴾﴾

(۱) من هه‌ر کام له وشه‌ی (جینن) و (جند) به‌کار دینم، چونکه هه‌ردووک بی‌زماکان بو واتای (جن) به‌کار دینن

واته: (کافرهکان) هاوبه شانی جندیان بؤ خوا بریاردان، هرچه نده خواش دروستیکردبوون، هرروما کوران و کچانیان به بی زانیاری بؤ خوا هه لبهستن، (دمیانگوت: شهیتانهکان کورهکانی خوانو، فریشتهکانیش کچانی خوان)، پاکیی و بهرزیی بؤ خوا له وهی نهوان خوی پی و مسف دهکن .

۴ - هرروما له سوورمتی (الصافات) دا، خوا دهفهرموئ: ﴿ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ

الْجَنَّةِ نَسْبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۵۸﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۵۹﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۰﴾، دهفهرموئ: (کافرهکان) رهچه له کیکیان له نیو خواو جینن دا دانا، (گوتیان: جین کورانی خوان)، جندهکانیش دمرانن که نهوان ناماده دهکرین، (واته: له رۆزی دواپی دا ناماده دهکرین و دهینرین بؤ دادگایی کران و لیپرسرانهوه)، پاکیی بؤ خوا له وهی که نهوان خوی پی و مصف دهکن (که کورو کچی ههبن)، جگه له بهنده هه لبزاردکان و بهنده ساغهکانی خوا (نهوانه له سزاو لیپرسینهوهی خوا دوورن) .

کهواته: هه موو کافرهکان به شیوهی ناراسته وخؤ، شهیتان و شهیتانهکان دهپهرستن، بهلام مهبهست لیهدا، نهوانن که راسته وخؤ شهیتان دهپهرستن، وهک یهزیدییهکان، که به شهیتان دهلین: (طاوس ملک)، هرروما نیستا له رۆژناوا (غرب) دا که سانیک پهیدا بوون، که هر راسته وخؤ شهیتان دهپهرستن و پهرستشی (تَعْبُدُ) ی بؤ دهکنو، شتانیک دهکن که پئیان وایه له شهیتان نیزیکیان دهخنهوه، هرروما جادووگهرهکانیش مهگهر چۆن، دنا شهیتان دهپهرستنو، شتانیک دهکن که له شهیتانیان نیزیک بخهنهوه، بؤ نهوهی بههری خرابیان لی و مرگرن .

جۆری دووه میان : نهوانه ی فریشتهکان دهپهرستن (عَبْدَةُ الْمَلَائِكَةِ) :

دیاره نه میش له چه ند شوینیکی قورئاندا خوا باسی کردوه، که هه ندی له موشریکهکان، فریشتهکان دهپهرستن، بؤ وینه :

۱- له سوورمىتى (الزخرف)دا، دەفەرموئى: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكُنَبُ لَهُمْ شُهُودٌ لَهُمْ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿۱۱﴾ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۲﴾﴾.

واتە: (كافرهكان) ئەو فریشتانەى كە بەندەى خوای خاوەن بەزەیین، بە مێینەیان لە قەلەم دان، ئایا ئاگادار بوون، كە دروستكراون، (یان: ئایا دەیانبینن، كە مێینەن، یاخود نێرینەن)؟! ئەو شایەدیی دانەیان دەنووسرى (كە بە ناهەق شایەدیی دەدەن بەبى زانیاریی)، لێشیان دەپرسرىتەووە، گوتیان: ئەگەر خوای خاوەن بەزەبى وىستبای: ئەیانپەرستین، ئەمان دەپەرستن، (فریشتەكانمان نەدەپەرستن) لەوبارەووە هیج زانیاریەكیان نیە، بەس درۆ دەكەن .

بەئێ هەموو شتێك بە وىستى خوايە، وەك پێشتر گوتمان، بەلام ئەوان مەبەستیان ئەووە بوو: خوا پێى خۆشە نێمە فریشتەكان بپەرستین، بۆیە پێى لێى نەگرتووین!! ئەیانزانێووە كە خوا ﷻ بە مەبەستى تاقىكردنەووەى مرۆفەكان، دەستى مرۆفەكانى ئاوەلا كردووە، زۆرى لێ نەكردوون و ناچارى نەكردوون، كە فلان شتە بكەن، یان نەيكەن، بەئێكو ئازادى كردوون و سەرپشكى كردوون، بۆیە ئەوان بە وىستى ئازادانەى خۆیان فریشتەكان دەپەرستن، مەرجیش نیە هەرشتێك بە وىستى خوا بوو، بە رەزامەندیی خواش بى، خوا ﷻ هیج شتێكى خرابى پێى خۆش نیە، لە هیج كردهوویەكى خراب رازى نیە، بە تايبەتى لە شیرك، ئنجا ئەو شیركە، ئەو پەرستنه، كە بۆ جگە لە خوا ئەنجام دەدرى :

(۱) چ بۆ فریشتان ئەنجام بدرى .

(۲) چ بۆ شەیتانان ئەنجام بدرى .

(۳) چ بۆ دارو بەرد .

(۴) چ بۆ مرۆف .

(۵) چ بۆ هەر شتێك .

به تهئکید خوا پیی ناخۆشه، وهك له نایه‌تی (۷) ی سوورم‌تی (الزمر) دا، دمفه‌رموئ: ﴿ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ﴾، واته: خوا رازی نیه بۆ بهنده‌کانی که بیبروابن، به‌لام نه‌گهر سوپاس‌گوزاربن (و ته‌نیا به‌نده‌ی خوابن)، خوا نه‌وه‌ی پیی خۆشه .

هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان که گوتوو‌یانه: (نه‌گهر خوا ویستبای نه‌مانده‌پهرستن) مه‌به‌ستیان نه‌وه بووه: دیاره خوا پیی خۆشه! خواش به درۆیان ده‌خاته‌وه‌و دمفه‌رموئ: زانیاریان نیه له‌وباره‌وه، واته: درۆ ده‌گهن، خوا پیی خۆش نیه، به‌لام هه‌موو شتیک به ویستی خوایه، چونکه هیچ شتیک به‌بی ویستی خوا نایه‌ته دی .

۲- هه‌روه‌ها خوا له سوورم‌تی (الانبیاء) دا، هه‌ر له‌وباره‌وه، که هه‌ندیك له هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، فریشته‌کان دمپه‌رستن، دمفه‌رموئ: ﴿ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿۲۶﴾ لَا يَسْفِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿۲۸﴾ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۲۹﴾ ﴾ .

واته: (هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان) گوتیان: خوی خاوه‌ن به‌زمی پۆله‌ی هه‌یه، پاکیی بۆ خوا، به‌ئکو نه‌وانه به‌نده‌ی ریز لیگی‌راوی خوان، (مه‌به‌ست فریشته‌کانن) هیچ قسه‌یه‌ک له پیش خوادا ناکهن، به فه‌رمانی خوا ده‌جوولینه‌وه‌و کار ده‌گهن، خوا هه‌موو شتیک له باره‌ی نه‌وانه‌وه ده‌زانئ: نه‌وه‌ی له پیشیان‌ه‌وه‌یه و نه‌وه‌ی له دوایانه‌وه هه‌یه، (یان: نه‌وه‌ی جارئ نه‌هاتوه‌و، نه‌وه‌ی که رابردوه، هه‌موو شتیکیان له‌باره‌وه ده‌زانئ) و، نه‌وان تکا ناکهن مه‌گهر بۆ که‌سیک که خوا لیی رازی بی تکای بۆ بکریئ، و نه‌وان له ترسی خوا هه‌ئده‌له‌رزن، (ترسو سامو بیه‌و هه‌یه‌تی خوی په‌روم‌دگاریان له دل‌دایه) و، هه‌رکه‌سیک له‌وان بلئ: من په‌رستراوم جگه

له خوا، ئا ئهوه به دۆزهخ سزای ددهمین، بهو شیوهیه ئیمه سزای ستهمکاران ددهمین .

کهواته: به شیک له هاوبهش بۆ خوا دانهران، فریشتهکانیان په‌رستوون و، له راستییدا عه‌ره‌به‌کان که (هبل و لات و مناة عَزَى) یان هه‌بووه، وهک شاره‌زیانی زمان ده‌لێن: (لات) (مُؤْتَتِی) (له) بووه، (عَزَى) (مُؤْتَتِی) (عزیز) بووه، (مناة) (مُؤْتَتِی) (مَنَان) بووه، ئه‌وانه‌ش هه‌موویان سیفه‌تی خوای په‌روم‌دگارن .

ننجا نهک هه‌ر ئه‌وه‌نده، به‌لکو میسرپیه‌کان و یۆنانیه‌کان و هیندییه‌کان و کلدانیه‌کان و ئاشوورییه‌کان، ئه‌گه‌ر ته‌ماشای میژوو بکه‌ین، زۆر جار په‌رستراوه‌کانیان به‌ مێینه‌ وه‌سف کردوون، که وا پێده‌چێ ئه‌وانیان هه‌موو به‌ فریشته له‌ قه‌له‌م دابی‌و، فریشته‌کانیشیان به‌ مێینه‌ له‌ قه‌له‌م داوون، به‌ کچانی خویان له‌ قه‌له‌م داوون، به‌و وه‌مه‌ په‌رستوویانن .

جۆری سێبەم: ئه‌وانه‌ی که خۆرو مانگو خرۆکه‌و ئه‌ستیره‌کان ده‌په‌رستن :

له‌وباره‌وه‌ش دوو نموونه له‌ ئایه‌تەکانی قورئان دێنینه‌وه :

(۱) وهک **خَوَالِیْ** له سوورته‌ی (فصلت) دا، ده‌فه‌رموی: **وَمِنْ ءَايَاتِهِ الَّتِي وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ** ﴿ ۲۷ ﴾ .

واته: هه‌روه‌ها له‌ نیشانه‌و به‌لگه‌کانی په‌روم‌دگاریتی خوا : شه‌وگاریو رۆژگاریو خۆرو مانگه‌، ئیوه‌ کړنووش بۆ خۆرو بۆ مانگ مه‌به‌ن، به‌لکو کړنووش بۆ ئه‌و خوایه‌ ببه‌ن که دروستیکردوون، ئه‌گه‌ر به‌راستی ده‌تانه‌وی خوا په‌رست بن، (نابی‌ هاوبه‌شی بۆ په‌یدا بکه‌ن) .

(۲) هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تەکانی: (۷۵ - ۷۹) ی سوورته‌ی (الأنعام) دا، که له‌ به‌رگی پینجی ته‌فسیره‌ کوردیه‌که‌ی خۆماندا، به‌ ته‌فصیل شه‌رحمان کردوون، خوا **بِاسْمِ نَبِیْرَاهِیْمَ دِهْکَاتِو دِهْفه‌رموی :**

﴿ وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿۷۰﴾
 فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ
 ﴿۷۱﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي
 لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿۷۲﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
 أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَنْقُومِ إِلَهِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۷۳﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ
 لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۷۴﴾ ۞

لیرمدا خوا ﷺ باسی ئیبراهیم دهکات، که له سه‌رمتای تهمه‌نیوه، به
 فیطره‌ت و دل و دموون و عه‌قلی سه‌لیمی، زانیویه‌تی: نهم بوون (وجود)ه،
 خاومنیکی هه‌یه، په‌رومردگارو مشوور خۆریکی هه‌یه، به‌لام جاری نه‌بوته
 پیغه‌مبهر ﷺ و نه‌یزانیوه که نه‌و خوایه، نه‌و به‌دییه‌ینه‌ره نه‌و خاومن و
 په‌رومردگارو کینیوه؟ چۆنه‌و؟ سیفه‌ته‌کانی جیین؟

خوا ده‌فه‌رموی: به‌و شیومیه ئیمه موئکی ناسمانه‌کان و زه‌وییمان
 پێشانی ئیبراهیم دا، بو ئه‌وه‌ی له دنیایان بی (له‌وانه بی که ده‌بنه
 خاومنی دنیایی و ئیمانی دامه‌زراو سه‌بارت به‌ خوا) ﴿۷۵﴾

کاتیك شه‌وگاری لی داها‌ت: نه‌ستیرمیه‌کی بی‌نی، گوتی: نا نه‌وه
 په‌رومردگارمه، کاتی ناوا بوو، گوتی: من ناوا بووانم خۆش ناوین ﴿۷۶﴾ .

کاتیك مانگی بی‌نی، دره‌وشاوه بوو، گوتی: نا نه‌وه په‌رومردگارمه، کاتیك
 نه‌ویش ناوا بوو، گوتی: نه‌گه‌ر په‌رومردگارم (که به‌ عه‌قل و فیطره‌تم
 دمزانم: خاومنی هه‌موو شتی‌که) پێی راستم پێشان نه‌دا، من له گومرپریان
 دمبم ﴿۷۷﴾ .

کاتیك که خۆری بی‌نی، دره‌وشاوه بوو، گوتی: نا نه‌مه په‌رومردگارمه، نه‌مه
 له هه‌موویان گه‌ورمه‌ره، کاتیك خۆریش ناوا بوو، گوتی: نه‌ی خه‌لکه‌که‌مه!

گهلهکهما! من بهریم، دوورم لهو شتانهی نیوه دمیانکهن به هاوبهش بۆ خوا،
(نهوانهی نهستیرمیان په رستوه، مانگیان په رستوه، خوریان په رستوه، من
دوورم لهو شتانهی که نیوه دمیانکهنه هاوبهش بۆ خوا) ﴿۷۸﴾ .

من پرووی خۆم به پاکیی کرده ئه و کهسهی که ئاسمانهکان و زهوی
هیناونه دی، من له هاوبهش بۆ خوا دانهران نیم ﴿۷۸﴾ .

کهواته: جوریک له هاوبهش بۆ خوا دانهرانیش، نهوانه بوون که
خرۆکهکانیان په رستوون و، نهستیرمکان و مانگو خوریان په رستوون .

جۆری جوارهم: نهوانهی که بت و سهنه مهکانیان په رستوون، ئه و پهیکه رانهی
که دروستیان کردوون (عَبْدَةُ الْأَصْنَامِ وَالْأوثان) :

وا پیدهچی ئه م پۆله، ئه م جۆره له هاوبهش بۆ خوا دانهران، زۆرینهی
هاوبهش بۆ خوا دانهران بن، هه ر بۆیهش کتیبی کاربه جیبی خوا ﴿۷۹﴾ زۆر
باسی ئه م جۆره له هاوبهش بۆ خوا دانه رانی کردوهو، زۆربهی وتویژو
مشتومری پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) یش له گه ل ئه م جۆره له
هاوبهش بۆ خوا دانه ران دا بووه، وه ک خوا ﴿۸۰﴾ بۆی گێراوینه وه، به تایبهت
له باره ی ئیبراهیمه وه ﴿۸۱﴾ که به سه رهات ی ئیبراهیم و توهویژو شه ره
قه سه ی ئیبراهیمی بۆ گێراوینه وه، له گه ل بت په رست و په یکه ر په رسته کاند،
له هه ر کام له سووره ته کانی: (الأنعام) و (مریم) و (الشعراء) و (العنکبوت) و
(الصافات) و (الزخرف) دا، له هه ر کام له سووره تانه دا، خوا ﴿۸۲﴾ باسی شه ره
قه سه و توهویژو دیالوگی ئیبراهیم ﴿۸۳﴾ له گه ل ئه و بت په رست و په یکه ر
په رستانه دا، بۆ گێراوینه وه .

با بۆ نموونه نایه ته کانی سووره تی (الصافات) بێنینه، که تی یان دا
(ابراهیم) و توهویژ و شه ره قسه له گه ل بت په رسته کانی گه له که ی دا ده کات:

﴿ وَإِن مِّن شَيْعَةٍ إِلَّا نُزهِيمَ ﴿۸۳﴾ إِذْ جَاء رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۴﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿۸۵﴾ أَيْفَا كَأَلِهَتِكُمْ دُونَ اللَّهِ تَرِيدُونَ ﴿۸۶﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

﴿ ۸۷ ﴾ فَظَرَّ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿ ۸۸ ﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿ ۸۹ ﴾ فَلَوْلَا عَنَّهُ مُدْرِبِينَ ﴿ ۹۰ ﴾ فَرَاغَ إِلَى
 ۱۱ هَاهُم فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿ ۹۱ ﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿ ۹۲ ﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿ ۹۳ ﴾
 فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُُونَ ﴿ ۹۴ ﴾ قَالَ اتَّعَبُدُونَ مَا تَنْجِحُونَ ﴿ ۹۵ ﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿ ۹۶ ﴾
 قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْفُوهُ فِي الْغَيِّمِ ﴿ ۹۷ ﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ
 ﴿ ۹۸ ﴾ الصافات .

ههلبهته نهو بتانهی که له فورثاندا ناویان هاتوه، نه م نو (۹) یهن :

ا/ { (۱- لات، ۲- عزی، ۳- مناة) له سوورمتی (النجم) } دا.

ب/ { (۴- ود، ۵- سواع، ۶- یغوئ، ۷- یعوق، ۸- نسر) له سوورمتی (نوح) } دا.

ج/ { (۹- بعل) له سوورمتی (الصافات) } دا.

ننجا نهوانه عادمیان وا بووه بتهکانی خوئیانیان له ماددهی جوړاو جوړ
 دروست کردوون: وهک: بهرد، قور، ناسن، مس، تهخته، بهلکو جاری وابووه
 له جوړیک له (خورما) و شیریان بهسهردا کردوه، ههر کات برسیشیان
 بووه، خواردوووانه، بهتایبته عهربهکان نهو جوړه عادمتهیان ههبووه .

جوړی پینجهم: نهوانهی ههواو نارمزوو دمپهرستن (عَبْدَةُ الْهَوَى) :

لهوبارموش دوو نایهت به نموونه دینینهوه:

۱- وهک خوا ﴿ ۹۸ ﴾ له سوورمتی (الضرقان) نایهتی (۴۳) دا، دهفهرموی: ﴿ ۹۸ ﴾ أَرَأَيْتَ

مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ ... ﴿ ۹۹ ﴾ واته: نایا نهو کهسهت بینیه، که نارمزووی
 خوئی کردوته پهسترای خوئی !

۲- ههرومها له سوورمتی (الجاثية) نایهتی (۲۳) دا، دیسان دهفهرموی:

﴿ ۹۹ ﴾ أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ ... ﴿ ۱۰۰ ﴾ واته: نایا نهو کهسهت بینیه، که
 نارمزووی خوئی کردوته پهسترای خوئی !

هەلبەتتە پەرىستى ئارمىزۇ (ھوى) بە چەمكە گىشتىيەكەى، (ھوى)،
 ھەمۇو ھاوبەش بۇ خوا دانەران دەگرىتەو، چونكە باباى ھاوبەش بۇ
 خوا دانەر، كە جگە لە خوا دەپەرىستى، بىنا لەسەر شوپنكەوتنى ئارمىزۇوى
 خۇى، جگە لە خوا دەپەرىستى، بەلام چەمكى كە زىاتەر پەر بە پىستە بە
 بۇ چوونى من، پەر بە پىستى ئەو كەسانەيە كە: پەيكەرىك و پەرىستراوئىكى
 روالەتتىو دەرەككىى، وەك: مانگو خۇرو مەوؤو دارو بەردو ئازەل، ناپەرىستن،
 بەلام لەگەل ئەوئەشدا خوا ناپەرىستن، بەلكو ھەرچى نەفسىيان ئارمىزۇوى
 كرد، ئەو دەكەن، ئنجا وەك شاعىر دەلىى :

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهَوَّاهُ   فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

ھەر كەسىك نەفسى چى ئارمىزۇوى كرد، پىى داو بۇى رەوا كرد، ئەو
 بىگومان ئارمىزۇوى خۇى كەردە بە پەرىستراوى خۇى .

كەواتە: زۇرىك لەوانەى پەرىستراوئىكى روالەتتى ناپەرىستن، پەرىستراوئىكى
 بەرھەست (مەسوس) ناپەرىستن، بەلام خواش ناپەرىستن، ئەوانە لە
 راستىدا ئارمىزۇوى پەرىستن، ئارمىزۇوى خۇيان، بۇچوونى خۇيانو، خۇيان
 دەپەرىستنو، لە چوارچىوئەو لە سوورگەى خۇياندا دەخولىنەو، خۇيان
 چىيان پى خۇش بوو، وا دەكەن، نەفسىيان چى پىگوتن بەو شىوئە پەفتار
 دەكەن، كەواتە: ئەوانە پەرىستارى ئارمىزۇوئەكانى خۇيانن .

جۇرى شەشەم: ئەوانەى طاغووتو لە خوا ياخىيەكان دەپەرىستن، لە
 سەرۆكە دىيائىيەكان، وەك پادشاو حوكمەرانەكان، ياخود لە بەرپەرسە
 دىنييەكان، وەك: زانايان و رەبەنەكان :

واتە: ھەمۇو ئەوانەى كە لە بەرگى: حىزب دا، عەشىرەت دا، حوكم و
 سىياسەتدا، دىندارىيەكى موزەبىيەفو ساختەدا، خۇيان لە خەلك دەكەنە
 پەرىستراوو، خەلك وادار دەكەن كە بە بەرزىيان بگرن، بە پىرۇزىيان بگرنو،
 بە رەھايى بۇيان ملكەچ بنو، ھەرچى ئەوان گوتىيان: رەتى نەكەنەو، كە
 لە راستىدا ئەوئەش جۇرىكە لە پەرىستراوئىتىى، رەفتارى پەپرەوانى ئەو
 جۇرە كەسانەش جۇرىكە لە پەرىستنى غەبرى خوا .

له زۆر جینگای فورثانیش دا باسی نهو جوړه شیرکه کراوه، بو وینه :

۱- خوا ﷺ له سوورمتی (آل عمران) دا، له وبارموه دمه‌رموی: ﴿ مَا كَانَ لِشِرِّ
 أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّنِيغْنَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَدْرُسُونَ ﴿۷۱﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنِّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ
 بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۰﴾ ۴.

وهك له بهرگی دووی نه‌م ته‌فسیرمدا، به ته‌فصیل نه‌م نایه‌تانه‌مان شی
 کردوته‌وه، له ته‌فسیری سوورمتی (آل عمران) دا .

واته: هیچ مرؤفیک بوی نیه خوا ﷺ کتیب و حکمه‌ت و پیغه‌مبه‌رایه‌تی
 پی بدات، پاشان به خه‌ک بلی: ببنه به‌نده‌ی من جیا له خوا، به‌لکو
 دهبی پییان بلی: ببنه که‌سانی ره‌بانیی (سهر به په‌رومردگاریو په‌رستاری
 خوا) به‌هوی نه‌م‌وه که کتیب فی‌ری خه‌ک ده‌کن و، به‌هوی نه‌م‌وه که
 موتالی کتیب ده‌کن و لی ده‌کو‌لنه‌وه .

هه‌روها هیچ مرؤفیک بوی نیه فه‌رمانتان پی بکات که فریشته‌کان و
 پیغه‌مبه‌ران له جیاتی خوا، بکه‌نه په‌رومردگاریو په‌رستراو، نایا دهبی
 فه‌رمانتان پی بکه‌ن، به کوفر دوی نه‌وی نیوه بو خوا ملکه‌چن !؟

۲- هه‌روها له سوورمتی (التوبة) - که پیشریش هی‌نامان - له نایه‌تی
 ژماره (۳۱) دا، خوا دم‌باری خاومن کتیبه‌کان، به‌گشتی و جووله‌که‌و
 نه‌صرانییه‌کان به تایبه‌ت، دمه‌رموی: ﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ
 أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
 إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۱﴾ ۴.

واتە: ئەوان {جوولەكەو نەصرانىيەكان} زانايەكانى خۇيان و پەبەن و گۆشەگىرەكانى خۇيان لە جىياتى خوا، (لە خوار خواو) كەردنە پەرومردگار و پەرستراوى خۇيان، ھەروھەا مەسىحى كورى مەپەمىشان كەردە پەرومردگارى خۇيان، لە حالئىكدا كە فەرمانيان پى نەكرابوو، جگە لە يەك پەرستراو كەسى دىكە بپەرستن، جگە لەو ھىچ پەرستراو نىن، پاكىي بۆ وى لەوھى دەمىكەن بە ھاوبەش بۆ خوا .

۳- ھەروھەا لە سوورپەتى (الشورى)دا، خوا دەفەرموى: ﴿أَمْ لَهَا شُرَكَاءُ

شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾.

واتە: يان ئايا ھەندىك ھاوبەشيان ھەن، بەبى ئەوھى خوا مۆلەتى لەسەر بى، ئايىن و بەرنامەيەكيان بۆ داناون ؟!

ئنجائىمە پىشتىرىش باسما كەرد كە (طاغوت) ھەر كەسىكە بەرنامە بۆ خەلك دادەنىو، فەرمانيان پى دەكاتو، شتىان لى قەدەغە دەكات، بە ئارمزوى خۇي، يان ئارمزوى غەپىرى خۇي، ھەر بۆيە دەتوانىن لە پىناسە كەردنى (طاغوت)دا بلىين : (هُوَ كُلُّ مُطَاعٍ مِنْ غَيْرِ إِذْنِ الشَّرْعِ) ھەر فەرمانبەرى بۆ كراوىكە بەبى مۆلەتى شەرع، ئنجائىمە ھەم سەرۆكە دىنبايەكان دەگرىتەو، لە پادشاو سەر كەردەو ھوكمپرانان، ھەروھەا ئەوانەى كە بەرنامە بۆ خەلك دادەنىن، تىورىستەكان (المُنْظَرُونَ)، ھەروھەا سەرۆكە دىنىي و رووحييەكان لە زانايان و شىخەكانو، ئەوانە كە بە حىساب ھەر خەرىكى گۆشەگىرىي و پەبەنايەتتىن، ئەوانەى كە شوپىنكەوتووانى خۇيان، بە پىي بۆچوونەكانى خۇيان و ئارمزوى خۇيان ، رىنمايى دەكەن، بەبى گەرانەو بۆ شەرىعت و وەحىي خوا، كە ئىستا لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستەيەو، بەبى پابەندىي بەو شتانەو، كە شەرىعت وەك خەتى سوور داياناون .

ھەلبەتە ئىمە پىشتىرىش باسما كەرد كە چەمكى پەرستن (عبادة) لە زاراوى قورئاندا، تەنيا لەسەر دروشمەكانى پەرستن (شعائر التبعيد) كورت

هەلنەھاتو، وەك: پارانەھو ۋە پۈكۈۈ ۋە سەجەدە تەھىيات ۋە طەواف ۋە قوربانىي سەربىرېن ۋە نەزرو... ھتە، بەلكو عىبادەت ھەموو جۆرەكانى ملكەچىي ۋە فەرمانبەرىي بۇ كەردن، دەگرىتەھو، ھەمووى بە پەرسىتن لە قەلەم دەدرى، چ پەيوەندىي بە درووشمەكانەھو ھەبى، چ پەيوەندىي بە ياساكانى رېتكەستىي ژيانەھو ھەبى، پېش ئەوانىش: چ پەيوەندىي بە بووناسىي ۋە بىروبوچوونەكانو، بەھايەكانو، ئىمان ۋە عەقىدەھو ھەبى، ھەر بۇيە: ھەر كەسىك مىلى كەچ بىكات بە پەھايىي بۇ كەسىك، يان بۇ لايەنىك ۋە بەبىي مۇلەتى شەرع، بە قەسى بىكات ۋە فەرمانبەرىي بىكات، ئەھو ئەھو ملكەچ بۇ گراۋەي پەرسىتوھو، جگە لە خوا، ئەھو پەرسىتوھو، چۈنكە ماناي پەرسىتن (تەبۇد) لە ئەسلىي زمانى عەربىيىدا، بىرىتە لە ملكەچ كەردن ۋە فەرمانبەرىي بۇ كەردن ۋە زەبوونىي، ھەرۋەك ئايەتەكانى قورئان زۇر بە پەيوەندىي ئەھو دەگەيەنن، بۇ وىنە :

(۱) ئايەتى ژمارە (۲۲) لە سوورەتى (الشعراء) كاتىك فىرەھون مەنەت دەكەت

لەسەر مۇوسا عليه السلام: ﴿ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴾، واتە: (فىرەھون) گوتى: ئايا لە مالىي ئىمەدا تۇمان بە مندالىي بەخىو نەكردو، چەند سالان لە نىو ئىمەدا نەمايەھو !؟

مۇوساش عليه السلام لە ۋەلامى ئەھو مەنەت كەردنەيدا، دەفەرمۇي: ﴿ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ

تَمَنَّا عَلَيْكَ أَنْ عَبَدتَّ بِنِي إِسْرَائِيلَ ﴾، واتە: ئەھو چاكەيەش كە تۇ بە چاۋى مەندا دەدەيەھو، بەھۇي ئەھو ھو، كە تۇ بەنى ئىسرائىل كەردىبۇ بەندەي خۇت، واتە: ملكەچى خۇت ۋە زۇر دەستەي خۇت.

ئەگەرنا بەنى ئىسرائىل نەچوون پۈكۈۈ ۋە سەجەدە بۇ فىرەھون بەرن، بەلكو ناچارى كەردوون ۋە سۇغەرە بىگارى پى كەردوونو، مىلى پى كەچ كەردوون بە ناچارىي، كەواتە: ھەر كەسىك مىل بۇ لايەنىك كەچ بىكات، بە خۇشىي يان بە ناخۇشىي، ئەھو ئەھو كەردەمىيەي ئەھو، بە پەرسىتن لە قەلەم دەدرى^(۱).

(۱) بەلام ئەگەر لە سەرى ناچار بىكى، گوناھى ناگات، مادام پىي ناخۇش بى.

ب) ھەروەھا ھەر لەو بارەووە لە سوورمەتی (المؤمنون) نایەتی (۴۷)دا، کاتیک کە مووسا و ھاروون ھەلات و سەلامی خاویان لەسەر بێ، دەچن بۆ لای فیرعەوون، بەیامی خوای پێ رادەگەینەن، داوای لێ دەکەن کە: چی دیکە گەلەگەیان (گەلی بەنو ئیسرائیل) نەچەوسینیتەو، فیرعەوون و دارودەستەگە دەئین: ﴿ فَقَالُوا أَنْزِلْ لَنَا آيَاتٍ مِّثْلَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَىٰ آلِ يٰسَرَ ۚ ﴾ (۱۷)

واتە: ئایا ئێمە بپروا بۆ دوو گەسی وەك خۆمان بێنین، کە گەلەگەشیان بۆ ئێمە ملکەچن!؟

کە بە تەئکید فیرعەوون و دارودەستەگە مەبەستیان لە ملکەچی و بەندایەتی بەنی ئیسرائیل ئەو بوو، کە بە قسەمان دەکەن، لە قسەمان دەرنەچن و ملکەچی ئێمەن، ئەگەرنا مەبەستیان ئەو نەبوو: لێیان بپارێنەو و پکوع و سەجدەو تەحییاتیان بۆ ئەنجام بدەن!

بەلام بێگومان ھەر کەسێک بەبێ ئەو کە ئازادی ھەبێ، بەبێ ئەو کە بە دەستی بێ، بەبێ ئەو کە سەربەست بێ لەو دەدا، کە ملی پێ کەچ دەکری، و فەرمانبەری پێ دەکری، وەك بەنی ئیسرائیل، ئەو کاتە بەو ملکەچی و ژێردەستی و فەرمانبەری ناچارییە، گوناھبار نابێ، بە بێچەوانە ئەو دەوێ کە بە ویستی ئازادانە خۆی، بە ھەلبژاردنی خۆی مل بۆ کەسێک کەچ دەکات، و فەرمانبەری پەھای بۆ دەکات .

ھەلبەتە ئەو ھەش کە: ملکەچ کردن و فەرمانبەری بۆ کردن پەھا، بۆ ھەر کەسێک و ھەر لایەنێک: حیزب بێ، پزیم بێ، شەخص بێ، لە بەرگی دیندا بێ، لە بەرگی دنیا دا بێ، بریتییە لە پەرستەن، مادام بە ویستی ئازادانەو بێ، ئەو راستییەکی گەورەو گرنگەو لە قورئاندا زۆر پوونکراوەتەو، ھەر بۆیەش ھەموو ئەو مسوئەمانانە کە بە داخەو پێیان لێ تێکدەچێ، و فیرعەوون و طاغووتەکان وایان لێ دەکەن کە بکەونە شوین ئەو بەرنامە طاغووتیانە لە پۆژھەلات و پۆژئاواوە ھاتوون، وەك: سیکۆلاریزم و سوسیالیزم و کاپیتالیزم و لیبرالیزم... ھتدو، بێگومان ئەو جۆرە کەسانە ئەگەر ویستی ئازادانەیان لە ئارادا ھەبێ، بە پەرستەری ئەو بەرنامانەو

ئەو كەسانەو ئەو لايەنەنە، كە ئەو بەرنامانەيان بۇ داناون، دادەنرئىن، بەلام ديارە ئەگەر ناچاربن، ئەو كاتە ناچارىي، حوكمىكى دىكەى ھەيە، مادام قەلبو قەناعەتى لەگەلدا نەبى، واتە: ئەو مىللەتانەى كە ناچار دەكرىن، ملان پى كەچ دەكرىو پىيان ناخۇشە، بەلام بىچارەو بى دەرمتاننوو، بە پىي تواناش خۇيان دەپارىزن لەوھى كە ملكەج بكەن بۇ غەيرى خواو كاتى كە بۇشيان دەگونجى: ھەلۆيىست و مردەگرنو دزايەتىي ئەو لايەنەنە دەكەن، كە دەيانەوئى خۇيان لى بكەنە پەرستراوو پەروردگار، ئەو كاتە حوكمەكەيان جىايە .

جۆرى ھەوتەم و كۆتايىي : ئەوانەى ژيانداران دەپەرستن (عَبْدَةُ
الحيوانات) :

ديارە ئەوانىش زۆر جۆرن، لەم رۆزگارەى ئىستاي ئىمەداو، لە مېزووشدا ھەر زۆر بوون، بۇ وىنە: ھىندۇسەكان كە لە (ھند) مانگا دەپەرستنو، بە پىرۇزى دەزانن، ھەلبەتە ھەم لە ھىندو ھەم لە ولاتانى دىكەى رۆزھەلاتى ناسياو، لە ئەفرىقىيا زۆر گەلو نەتەوھەن كە جۆرەكانى ئاژەلو زىندەھورانو ژيانداران دەپەرستن، وەك: مارو مشك .

من سەفەرىكەم كەرد لە سالى (۲۰۱۰) ز دا، بۇ بەشدارىي كەردن لە (كۆنگرەى پەرلەمانتارە ناسىايىەكان) كە بە ماليزىادا تىپەرىن، بە (كووالامپور) پايئەختى ماليزىادا، پاشان چووينە (ھنوبنە) كە پايئەختى كەمبۇديايە، ئنجا چ لە پايئەختى كەمبۇديا، چ لە كووالامپور دەمبىنى چۆن كەسانىك مارى كوبرا دەپەرستن، پەيكەرىيان بۇ دروست كەردوھو، لە بەرانبەر پەيكەرەكەدا، يان لە بەرانبەر پەيكەرى (بوذا)دا بە چۆكدا دەھاتنو كرنووشيان بۇ دەبەرد، لىي دەپارانەوھو بخوورو، جۆرىك لە بۇنى خۇشيان بۇ دەسووتاندا! ئنجا قسەم لەگەلدا كەردن، ئەوان پىيان سەير بوو كە ئىمە پىمان سەيرە، ئەو شتانە پەرستن، واتە: پى سەير بوونى ئىمەيان پى سەير بوو، گوتەم: ئەو پەيكەرە ھىچ نابىستى! دەيانگوت: ئاخەر ئەوانە تكامان بۇ دەكەن، رپووحەكەيان داواكانى ئىمە دەگەيەنن بە خوا! بە ھەر

حال جوړی چهوتهمی نهوانه که هاوبهش بو خوا دادنهین، نهوانه که زیانداران دمپهستن .

ننجا وهك گوتم: ههیه مشك دمپهستی، ههیه مار دمپهستی، ههیه مانگا دمپهستی، ههنديکیان ههنديک جوره پروهك دمپهستن! کاتی خوشی گهلی بهنو نیسپرائیل (گولک)یان پهستوه، نهو گولکهی که سامیری له زیر، لهو خشلهی که پییان بوو، بوی دروست کردن، له سهردهمی موسادا عليه السلام وهك خوا عليه السلام له نایتهی (۵۴) سوورمتی (البقرة)، ههروهها له سوورمتی (الأعراف) و سوورمتی (طه)دا به تفصیل بهسهراهتهکهی هاتوه، که دمفهرموی: ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّا كُنَّا نَسْتَدِينُ مَا نَدِينُهُمْ فَاخْتَارُوا آلَ لُوطٍ لَّيْسَ لَهُمْ شَيْءٌ يَنْفَعُونَ ٥٤﴾

واته: کاتیک موسا به گهلهکهی خوئی گوت: نهی گهلهکهما نیوه ستهمتان له خوتان کرد که گولکتان کرده پهستراو، بهرمو بهدیهینهرتان بگهرینهوهو خوتان بکوژن، (واته: ههنديکتان ههنديکتان بکوژن)، نا نهوه چاکتره لهلای بهدیهینهرتان، ننجا پهرومردگارتان گهراپهوه سهرتان، تهوبهی لی قبول کردن، بیگومان نهو زور تهوبه ومرگری میهرهبانه .

بەرپەرچدانەۋەى كىتئىبى خوا بۇ شىركى ھاوبەش بۇ خوادانەران :

ئىستاش كە جۆرەكانى ھاوبەش بۇ خوا دانەرئمان باسكردن، كە ۋەك گوتمان : حەوت جۆرى سەرەككىن و، خالە ھاوبەشەكانى نىۋانىئمان باس كردن، كە پىنج خالى ھاوبەشى بنەرەتتىى بوون، با بزائىن كىتئىبى بى ۋىنەى خوا ﷻ چۆن بەرپەرچى بىرۆكەى ھاوبەش بۇ خوا دانان و، سەرجهم ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان دەداتەۋە :

هەئبەتە ئىمە لەۋبارەۋە لە قورئاندا ئايەتمان زۆر زۆرن، بەلام ئىكتىفا دەكەين بە هىئانەۋەى :

پەكەم : دوو ئايەت لە سوورەتى (الأنعام)، كە خوا ﷻ بىرۆكەى پەرستنى (شەيتانەكان و، پەرستنى فرىشتەكان، پىكەۋە هەلدەۋەشىئىتەۋە پوۋچەلى دەكاتەۋە، واتە: ئەۋانەى كە (شەيتانەكانىان دەپەرست بە بىانوۋى ئەۋەى كە كورانى خوان و، ئەۋانەى كە فرىشتەكانىان دەپەرست بە بىانوۋى ئەۋەى كە كچانى خوان)، خوا ﷻ بەرپەرچيان دەداتەۋە .

دوۋەم : دوايىش دوو ئايەت لە سوورەتى (سبأ) دىئىنەۋە، كە خۋاى زالى بالادەست بەرپەرچى سەرجهم ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان دەداتەۋە، بە هەموو شىۋەكانىانەۋە، بىرۆكەى شىرك و ھاوبەش بۇ خوا دانان لەبەر يەك هەلدەۋەشىئى .

یەكەم :

سەرمتا با دوو ئایەتەكەى سوورمى (الأنعام) بئینین :

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ
سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۰۲﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنۡىٰ يَكُوْنُ
لَهُۥ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنۡ لَّهُۥ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۰۱﴾ ﴾

واتە: ھاوبەشیان لە جند بۆ خوا دانان، لە حالیکدا کە خوا جندەکانیشی ھەر دروست کردوون (وەك باقى دروستکراوەکانى دیکە)، ھەروەھا کورپان و کچانیان بۆ ھەلبەستن بە بئ زانیاری، پاکیی و بەرزى بۆ خوا، لەوێ خۆى پئ وەسف دەکەن، پەیداكەرى ئاسمانەکان و زەویيە، چۆن رۆلەى دەبئ لە حالیکدا ھاوسەرى نیە؟! ھەموو شتیکی وەدیھێناو و بە ھەموو شتیکی زانایە .

لێرەدا ھەلۆھشانەوێ خۆى زالى زانا بۆ بیروکەى ئەفسانەى شیرک و ھاوبەش بۆ خوا دانان، لە شەیتانەکان و لە فریشتەکان لە شەش بڕگەدا دەخەینە پوو:

(۱) - خوا ﷻ سەرمتا ئەو ھەروون دەکاتەو، کە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، واتە: ئەوانەى کە ھاوبەشیان بۆ خوا داناو لە پەروردگاریتیى و لە پەرستراویتییدا، ئەوانەى کە ھاوبەشیان لە نیو جندەکاندا بۆ خوا داناو، ئەوانیش ھەر خوا دروستیکردوون، سەرمتا خوا دەفەرموئ:

﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ﴾، واتە: لەگەڵ ئەوھشدا کە خوا جندو شەیتانەکانى دروستکردوون، کەچى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، دەیانکەنە ھاوبەشى خوا، یانى: دروستکراو چۆن دەجیتە ئاستى دروستکەرو بەدیھێنەر، چۆن دەبیتە ھاوبەشى خوا ﷻ؟!

که‌واته: فیکره‌که‌یان هر له بناغوه ههرس دینی، که نه‌وان دروستکراو (مخلوق) ده‌بهنه ناستی به‌دیهنه‌رموه!

(۲) - دمفهرموی: ﴿ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ﴾، هه‌روه‌ها (هاوبه‌ش

دانه‌رمان) کوران و کچانیان بو (خوا) هه‌لبه‌ستن به‌بی زانیاری .

(خَرَقُوا) یانی : (اِفتروا وَاخْتَلَقُوا) هه‌لیانبه‌ست، که مه‌به‌ست له کورا، شه‌یتان (شیطان) هکانن و، مه‌به‌ست له کچان، فریشته‌کانن، واته به‌بی نه‌وهی که زانیاریان له‌وباره‌وه هه‌بی، که‌واته: قسه‌که‌یان له ریشه‌دا دروو هه‌لبه‌ستنه‌و، شتیکه له وه‌می خو‌یاندنا هه‌لیانبه‌ستوه، واته: له دنیای واقیعدا بوونی نیه، بیناش کراوه له‌سهر نه‌زانیوی و نه‌فامیی و بیئاگایی .

(۳) - دمفهرموی: ﴿ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا یَصِفُوْنَ ﴾، (خوا) پاکه‌و

به‌رزه له‌وهی که نه‌وان خوی پی و مسف ده‌کهن، واته: نه‌و شتانه‌ی نه‌وان خوی پی و مسف ده‌کهن، ناستی خوا زور له‌وه پاکترو به‌رزترو دوورترو، له ناستی نه‌و و مسفانه‌ی بو خوی په‌رومردگاریان به‌کارده‌ینن، واته: به‌ جوړیک خوا و مسف ده‌کهن و، به‌ جوړیک باسی خوا ده‌کهن، ناستی خوا زور له‌وه به‌رزترو پاکترو .

(۴) - دمفهرموی: ﴿ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴾، په‌یدا‌که‌رو وه‌دیهنه‌ری

ناسمانه‌کان و زه‌وییه .

وشه‌ی ﴿ بَدِيعُ ﴾ واته: په‌یدا‌که‌ر به‌بی پیشینه، یانی: خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دیهنه‌یوان، نه‌ک ته‌ماشای شتیکی پیشتر بکات، جاری وایه که‌سیک شتیک دروست ده‌کات، به‌لام لاسایی پیش خوی ده‌کاته‌وه، هه‌لبه‌ته له نیوان ناسمانه‌کان و زه‌ویشدا، شه‌یتانه‌کان هه‌ن و فریشته‌کانیش هه‌ن، که‌واته: خوا ﴿ بَدِيعُ ﴾ هه‌موویانی له نه‌بوونه‌وه په‌یدا کردوون .

(۵) - دمفهرموئ: ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ، وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَحْبَةً﴾، خوا ﷺ چؤن رۆلەى دمبى له حالیکدا که هاوسەرى نیه؟ یانى: رۆلە له ئەنجامى پیکگەیشتنى نیرو ميبهک، ژن و میردیک، بابو دایکیکدا، پەیدا دمبى، بەلام خوا ﷺ هاوسەرى نیه.

ئنجا بۆیەش وشەى: ﴿صَحْبَةً﴾ ەى بەکارهیناوه، چونکه هەر کام له (زوج) و (زوجة) یان (زوجین) دمبى هاوئلى ئەهوى دیکه بئو وهک ئەو بئو هاوتای بئ، بەلام خوا ﷺ له نیو دروستکراوهکانیدا، هیچ شتیک هاوتای نیه، هیچ شتیک هاوئلى نیه، کهواته: ئەگەر خوا هاوسەرى نەبئ، چؤن رۆلەى دمبى؟ بەلکو هەرچى هەیه، هەمووى دروستکراوى خوایهو، هەمووى مولکی خوایهو، هەمووى پەروردهکراوى خوایهو ﷺ .

(۶) - له کۆتایى دا دمفهرموئ: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، (خوا) هەموو شتیکى وهى هیناوهو به هەموو شتیکیش زانایه.

خوا بەدیھینەرى هەموو شتیکه، کهواته: ناگونجى هیچ شتیک وهک خوا بئ له ئاستى خوادا بئ، ئنجا به هەموو شتیکیش زانایه و کاتیک که دمفهرموئ: من هاوبهشم نین، ئەگەر هەبووايه خوا دمیزانى .

دووهم :

بئینه سهر دوو نایتهکهی سوورپتی (سبأ) که خوا ﷺ لهو دوو نایتههدها، وهک پیشتەر گوتمان، بیروکهی هاوبهش بو خوا دانان و ریبازی هاوبهش بو خوا دانهرهکان به گشتی، ههئدهوهشینیتتهوه، وهک دمفهرموئ: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴾ (۲۳) وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾ .

ئیمه سهرهتا ئهم دوو نایتهه به کورتیی مانا دهکهین، دوایی شهش بهلگان له شهش برگهدها، لهو دوو نایتهه دمردینین، لهسهر ههئومشانندنهوهی بیروکهی هاوبهش بو خوا دانان .

خوا به پیغهمبهر (محمد) ﷺ دمفهرموئ: بئین: ئیوه لهوانه بیارپینهوه که پیتان وایه له جیاتی خوا دهپهرسترین، نهوانه بهقهدهر گرانایی گهردیکیان، نه له ناسمان، نه له زهویدا به دهست نیهو، هیچ هاوبهشیتیهکیشیان نیه له ناسمانهکان و زهویدا، له نیو نهوانهشدا (که له نیو ناسمانهکان و زهویدان) هیچ کهس پشتگیری (خوا) ناکات .

(ئنجان ههک ههر نهوهنده) بهلکو تکا کردن لهلای خوا سوودی نیه (هی ههر کهسێک که تکای لهلا بکات) مهگهر بو کهسێک که خوا مؤلتهتی بدا (که تکا بکات)، ههتا کاتیک ترس له دلایان رهوییهوه (که مهبهست پپی فریشتهکانن، فریشتهکان له نیو خویاندا) دهئین: (خوا) چی فهرموو؟ گوتیان: (خوا) ههقی فهرمووو، خوا بهرزی گهورهیه .

ئنجان با ئهو شهش بهلگهیهی گوتمان: لهم دوو نایتهه ومردهگیرین، به کورتیی بخهینه روو:

به لگه‌ی به کهم :- سهرمتا خوا ﷺ فهرمان به پیغه مبهری خاتهم ﷺ دهکات، که ته حه ددای هم مووی هاوبهش بو خوا دانهره کان بکات، هم موویان ویکراو تیکرا : ﴿ قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ﴾، بلئ: نه وانهی پیتان وایه له جیاتی خوا په رستراون، بانگیان بکهن، واته: داوایان لی بکهن و لییان بپارینه وه، هم موو نه وانهی که نیوه پیتان وایه به شیان له: په رستراویتی، یا خود به شیان له به دیهینه رایه تیی و په رومردگاریتیبیدا هیهو، له جیاتی خوا دمیانه رستن، به گومان و بوچوونی خو تان، بانگیان بکهن، لییان بپارینه وه و داوایان لی بکهن، با له فریاتان بین .

دیاره که خوا دمفه رموی: ﴿ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ﴾، نه وانهی که پیتان وایه له جیاتی خوا په رستراون، دپه رستری، نهو ته عبیره هم موو په رستراوه کان دهگریته وه، هم موو په رستراوه درؤو ساخته کان که له جیاتی خوا دپه رستری، ئنجا به رد بن، مروف بن، مانگا بن، خرؤکه بن، رووهک و درخت بن، نازهل بن، زینده مور بن، هرچی بن، هم موویان دهگریته وه .

به لگه‌ی دووهم :- دواپی خوا ﷺ حه قیقهت و جیهه تی نهو په رستراوه ساخته و ناراستانه دهخاته روو، که ته نیا له وهم و گومانی هاوبهش بو خوا دانهره کاندا هه، دمفه رموی: ﴿ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ﴾، به قه دمر گرانیی گهردیك، خاومنی هیج شتیک نین، نه له ناسمانه کان نه له زهویدا .

واته: نهو په رستراوانه که له گومان و وهمی نیوه دا هه، هینده پووچن، هینده دسته پاچهن، که به هم موویان خاومنی گهردیك نین، نه له ناسمانه کانداو نه له زهویدا، که پرپ له دروستکراوو، هینده یان دروستکراو تیدا هه، که هر به دیهینه ریان ژماره یان دزمانی، که چی نه وان خاومنی ته نانهت گهردیكیش نین، واته: خاومنی بچووگترین شت نین، هیج شتیکیان به دست نیه، که واته: که سیک هیج شتیکي به دست نه بی و،

خاومنی هیچ شتیک نه‌بی، به ته‌نکید به‌که‌لکی په‌رستران نایه‌ت و به‌که‌لکی نه‌وه نایه‌ت، که وه‌ک په‌رستراو (اله) مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکری، چونکه په‌رستراو دهبی خاومن بی، به‌دیهینه‌ر بی، حوکمران بی، بالادست بی، دسه‌لاتی ره‌های هه‌بی، نه‌ویش ته‌نیا خواجه ﷺ .

به‌لگه‌ی سبیم :- ﴿ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ ﴾، هه‌روه‌ها (نه‌و په‌رستراوه و هم‌میانه) خاومنی هاوبه‌شیتیش نین، له دروستکرانی ناسمانه‌کان و زه‌ویدا .

واته: نه‌وه هیچ که خاومنی راسته‌وخۆو سه‌ربه‌خۆی هیچ شتیک نین، به‌لکو هه‌ر هاوبه‌شیش نین، له مولکایه‌تیی هیچ شتیکدا، پشکیان نیه، جاری وایه که‌سبیک خاومنی سه‌ربه‌خۆی (مُسْتَقِلَّ)ی شتیکه و به سه‌ربه‌خۆیی نه‌و شته هی نه‌وه، دهربه‌ست هی نه‌وه، به‌لام جاری وایه، خاومنیکی دهربه‌ست و سه‌ربه‌خۆ نیه‌و، خاومنیکی هاوبه‌شه، ده‌لئ: فلان شته، منیش به‌شم تپیدا هه‌یه، پشکم تپیدا هه‌یه، ننجاً نه‌وانه نه خاومنی سه‌ربه‌خۆی هیچ شتیکن، له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا، بگره ته‌نانه‌ت پشک و به‌شیان نیه له هیچ شتیکشدا .

به‌لگه‌ی چواره‌م :- ﴿ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴾، خوا ﷺ له نیو نه‌و په‌رستراوانه‌دا (که له وه‌می نیومدا په‌رستراون)، هیچ پشتیوانیکی نیه، واته: خوا ﷺ بپنیازه لیان، نه‌وانه هیچ شتیکیان به ده‌ست نیه، هیچیان له باراندا نیه، که هاوکاریی خوی په‌رومردگار بکه‌ن، له هیچ شتیکدا .

به‌لگه‌ی بپنجه‌م :- نه‌وانه نه‌ک هه‌ر خاومنی هیچ شتیک نین و، تپشیدا خاومن پشک و به‌ش نین و، پشتیوان و هاوکاریی خوی په‌رومردگاریش نین، به‌لکو ناتوانن تکاش له‌لای خوا بکه‌ن: ﴿ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أِذِنَ لَهُ ﴾، تکا کردن له‌لای خوا سوودی نیه، مه‌گه‌ر بۆ که‌سبیک که خوا مؤلته‌تی بدات، دیاره خواش بۆ که‌سبیک مؤلته‌ت دده‌ت، شایسته‌ی نه‌وه بیت

تکا بکات، که پیغهمبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته گانن و، بو خوا صولحاوانن، به لام نهو په رستراوه ساخته و مهممیانه، هی نهوه نین و شایسته نین که خوا مؤلته تیان بدات: تکای له لا بکمن .

کهواته: نهوانه تهنانت توانای نهومیان نیه لای خوای بهرزو مهزن تکاش بکمن، بوپه شایسته ی په رستران نین .

به لگه ی شه شهیم :- ننجا خوا ﷺ دواپی باسی نهوه دمکات، که تهنانت

نهو فریشته پاک و بیگه رانه ی تکا لای خوا دهکمن و، خوا مؤلته تیان دمدا تکا بکمن، نهوانیش حالته ی تکا کردنه که بیان و، حالته ی مامه له کردنیان له گه ل خوای په رومردگاری بالادسته ی بن وینه دا، یه کجار ملکه چانه و به ندانه یه: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۲﴾ .

واته: نهو فریشته انه کاتیک که خوا ﷺ فه رمانیک دمکات، فه رماشته تک دمفه رموی، دلنیاں پر دمبی له سامو هه بیته، دواپی که ترسو سامو هه بیته که لا دهچن، له بهینی خویندا ده لنین: نه ری په رومردگارتان چی فه رموو؟ دواپی نهوانه بیان که له خوا نیزیکترن، ده لنین: په رومردگارتان هه فی فه رموو، هه ر نهویش به رزی گه وره یه .

کهواته: نهوه هه لوئسته و حالی فریشته گانه، که پاکترین دروست کراوانی خوان، نیزیکترین دروستکراوانی خوان له خواوه ﷺ، بوپه: نیوه به ته ما مه بن، نهی هاوبهش بو خوا دانه رمان ! نهوانه ی که له مهمی نیوده هاوبهشی خوان، هیج سوو دیکتان پی بگه یه نن، چونکه له راستییدا بهس له وهمه و گومانی نیوده هاوبهشی خوان، به پیی زمعمو بوچوونی نیوه، نه گه رنا له دنیا ی واقیعدا، خوای بالادسته هیج هاوبهشیکی نیوه، هه رچی که هه یه، جگه له خوا، هه موو دروستکراوی خواپه و، مولکی خواپه و، هه مووی خوا دمیزینن و دمیرینن و، هه موو کاروباریکی به دهست خوای به رزی بن وینه یه .

تهووری شه‌شهم :

هه‌ئوئستی هاوبه‌ش بو‌خوا دانهره‌گان،

له‌به‌رانبه‌ر ئیسلام و مسولماناندا :

خوا ﷺ له زور له نایته‌کاتی قورئاندا، باسی هه‌ئوئستی هاوبه‌ش بو‌خوا دانهره‌کاتی کردوه، له به‌رانبه‌ر ئیسلام و مسولماناندا، که ئیمه له سنی بره‌گه‌دا، هه‌ندی‌ک نایته به‌نموونه دینینه‌وه، له‌وباره‌وه‌و، دواتریش هه‌شت (۸) سیفه‌تی خرابی موشریکه‌گان له بواری مامه‌له له‌گه‌ل نه‌هلی ئیماندا، له‌و سنی کۆمه‌له نایته هه‌ئده‌هینجین :

(۱) - له نایته‌تی (۱۰۵)ی سوورمتی (البقرة)دا، خوا رِق و قینی خاومن کتیبه‌گان و هاورسه‌دانه‌گان، به‌رانبه‌ر به‌ مسولمانان و چه‌ز له به‌رژه‌وه‌ندی نه‌گردنیان، ده‌خاته روو و، ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴾ (۱۰۵)

واته: نه‌وانه‌ی که بی‌پروان له خاومن کتیبه‌گان، هه‌روه‌ها هاوبه‌ش بو‌خوا دانهره‌کانیش، چه‌ز ناکه‌ن له به‌رومردگار تانه‌وه هه‌ج خیر و چاکه‌یه‌ک بو‌ئیه دابه‌زی، خواش هه‌ر که‌س بیه‌وی، تابه‌تی ده‌کات به‌به‌زمی خۆیه‌وه‌و، خوا خاومن به‌خششی مه‌زنه .

(۲) - له نایته‌تی (۸۲)ی سوورمتی (المائدة)دا، خوا ﷺ باسی نه‌وه ده‌کات که نایا کئی زور دوژمنی سه‌سه‌ختی مسولمانانه؟ ده‌فه‌رموی: ﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾

واته: تو دهبینی نه‌وانه‌ی که له هه‌موو کهس زیاتر دوژمنی سه‌سه‌ختی نه‌وانه‌ن، که بر‌وایان هیناوه (مسولمانان): جووله‌که‌کان و نه‌وانه‌ن که هاوبه‌شیان بو خوا په‌یدا کردوه .

(۳) - له سوورپتی (التوبة) شدا خوا ﷺ باسی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ران و هه‌لوپستیان به‌ران‌بهر نه‌هلی نیسلام و مسولماناندا ده‌کاتو، ده‌فه‌رموی: ﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بَحِيبُ الْمُنَافِقِينَ ﴿۷﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَدِيسِقُونَ ﴿۸﴾ أَشْتَرُوا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿۱۰﴾﴾ .

واته: چون دهبی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان په‌یمان‌یان هه‌بی له لای خواو له لای پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) جگه له‌وانه‌ی که له لای مزگه‌وتی حه‌رام په‌یمان‌تان له‌گه‌لدا به‌ستن، هه‌تا نه‌وان راوه‌ستاو بن له‌سه‌ر په‌یمان‌ه‌که‌یان، نیوه‌ش راوه‌ستاو بن بو‌یان، بی‌گومان خوا پارێزکارانی خو‌شده‌وین ﴿۷﴾ .

چون دهبی هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان په‌یمان‌یان له‌گه‌ل خواو پیغه‌مبه‌ری خوادا هه‌بی ! له حالیکدا نه‌گه‌ر به‌سه‌رتاندا زال بن و زه‌فه‌رتان بی به‌رن، هیج په‌یمانیک و هیج خزمایه‌تییه‌ک، له‌گه‌ل نیوه‌دا ره‌چاو ناکه‌ن، به‌زاریان رازیبتان ده‌گه‌ن، به‌لام به‌دلیان بییان ناخوشه، زوربه‌شیان لارین ﴿۸﴾ .

نایته‌گانی خویان به‌ نرخیک‌ی که‌م ک‌ریوه‌و، خه‌لک له‌ ری‌ی خوا لاده‌دن، خراپ‌ترین کرده نه‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن ﴿۱۰﴾ .

له‌ هیج بر‌واداریکدا ره‌چاوی هیج خزمایه‌تییه‌ک و هیج به‌لین و په‌یمانیک ناکه‌ن و، هه‌ر نه‌وانه ده‌ستدرێزکارن ﴿۱۰﴾ .

کەواتە: **خَوَا** بە ھەشت (۸) سیفەت ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان
 وەسف دەکات، کە بەو جۆرە دزایەتی ئیسلام و مسوڵمانان دەکەن :

یە کەم : ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، **ھێج خێر و سوودیک بۆ**
مسوڵمانان بە ئاوات ناخوازن و، ئەگەر بەدەستوانیی، ھێج
قازانج و ھێج خێرو خۆشییەکیان پێ ناگات :

وہک لە ئایەتی ژمارە (۱۰۵) ی سوورەتی (البقرە) دا، **خَوَا** زۆر بە روون و
 پاشکاووی ئەووی پراگەیانندوہ: ﴿ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا
 الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾، ھەلبەتە (مصدق) و
 ھاتنە دی و بەرجەستە کردنی ئەو ھەرمایشتە ی خوای بەرزوی بێ وینەش،
 لە میژووی مسوڵمانانی پابردوو و لە واقیعی ئیستایشیاندا، لە خۆر
 درەوشاووترە، کە ھەمیشە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بە ھەموو
 جۆرەکانیانەوہ، بەتایبەتی بپەرستەکان و، بە گشتی تیکرایی ئەوانە ی
 جگە لە خوا دەپەرستن، و پرای جوولەکەکان، دوژمنی ھەرە سەرسەختی
 ئیسلام و مسوڵمانان .

دووہم : ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و جوولەکەکان،
 سەرسەختترین دوژمنی مسوڵمانان :

ئەویش ئایەتی ژمارە (۸۲) ی سوورەتی (المائدە)، زۆر بە روونی پراگەیانندوہ:

﴿ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ﴾

کەواتە: ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ئەک ھەر ئەومندە کە ھێج چاکە و
 خێرو خۆشییەک بۆ مسوڵمانان بە ئاوات ناخوازن، بەئکو ھەر کاتیک
 ھەل و دەرفەتیان دەست بکەوێ، زۆر سەرسەختانە دزایەتیان دەکەن، وەک
 بینیمان بوودییە بپەرستەکان: لە ھەریمی ئەراگان { لە بۆرما و میانمار }
 چۆن مسوڵمانان دەسووتینن ! ھەر وھا لە ئەفریقا، بپەرستەکان چۆن
 مسوڵمانان قەتلەم دەکەن و دەسووتینن، ئەو دلرەقییە کە لەو بت

بەرستانەدا ھەيە، بەرانبەر بە ئەھلى ئىسلام، مەگەر ھەر لە جوولەكەكاندا ھەبى!! ئەوھش ھەم لە مېزۋوى كۆن و ھەم لە واقىعى ئىستانماندا، زۆر بە ناشكرا، ديارە، كە بەراستى ھەم جوولەكەكان، ھەم ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان، ئىنجا چ ھىندۆسە گا پەرستەكان، چ بتپەرستەكانى رۆزھەلاتى ئاسيا، ھەرۋەھا بتپەرستەكانى ئەفرىقىا، ھەرۋەھا بەشېك نەصرانىيەكانى كە عيسا ﷺ دەپەرستىن، چەند دل پر لە قىن و بوغزن بەرانبەر بە مسولمانان .

سىيەم : ھەر كاتىك بواریك و دەر فەتېكىان دەست بگەوى، بۇ زىيان گەياندن بە مسولمانان، ئەو پەچاوى ھىچ جۆرە خزمایەتسى و پەيوەندىيەك، ھەرۋەھا ھىچ جۆرە بەئىن و پەيمانىك ناكەن :

وھك ئايەتى ژمارە (۸) لە سوورپەتى (التوبة) دا پروونى كردۆتەو، كە دەفەرموى: ﴿لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾، كە وشەى (إِل) بە ماناى : صىلەى پەھم و پەيوەندىى خزمایەتسى دى، ھەرۋەك ﴿ذِمَّةً﴾ ھەش بەماناى : بەئىن و پەيمان دى، واتە: ئەوانە: نە پەچاوى خزمایەتسى دەكەن، نە بەئىن و پەيمان، كاتىك كە دەر فەتېان دەست بگەوى، بۇ زىيان گەياندن بە مسولمانان .

چوارەم : بە زمان و زار دەيانەوى مسولمانان قەناعەت پى بىنن و، رازىيان بگەن، بەلام دلېان پرە لە رق و كىنە بەرانبەريان :

وھك ئايەتى (۸) لە سوورپەتى (التوبة) دا، زۆر بە پروونى دەفەرموى: ﴿يَرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ﴾، بە زارىيان رازىيتان دەكەن، (واتە: بە موحامەلە و قسەى سەر زارەكىى)، بەلام دلېان پى ناخۆشە، واتە: دلېان پرە لە كىنە و بوغزو غەرمز بەرانبەرتان .

پىنچەم و شەشەم : ئايەتەكانى خوا بە بەرانبەرىكى كەم دەگۆرنەو، خەلكىش لە رېى راستى خوا لا دەدەن :

وهك له ئايەتى ژماره (۹)ى سوورمى (التوبه)دا هاتوه، كه دەفەرموى:

﴿ اشْتَرُوا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ﴾

واتە: ئايەتەكانى خوا بە نرخىكى كەم دەگرن، يان نرخىكى كەم بە ئايەتەكانى خوا دەگرن، واتە: ئايەتەكانى خوا دەدەن، لە بەرانبەر نرخىكى كەمدا، خەلكىش لە رېى خوا لادەدەن .

كە بە تەنكىد لە هەموو ئەو شوپىنانەدا كە هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان دەسلەتايان هەيەو دەستيان دەروات، ناھىلن خەلك رۆو بكاتە ئىسلام و ئيمان، ئنجا جارى وايە راستەوخۆ، جارى واش هەيە ناراستەوخۆ، هەندى گرووپو خەلك دروست دەكەن، كە ئىسلاميان پى ناشيرين بكەن، كە ئەووش فىلىكى زۆر شەيتانانەى كافەرەكانە: كە لەكەيان بۆ قوول دەكەن و^(۱)، زەمىنە خۆش دەكەن، بۆ گەشەگردنى هەندىك گرووپو خەلكى توندرپەوو لارىو پەرگير، كە مايەى ناشيرين گردنى ئىسلام و مسولمانان و، مايەى سلەماندەوئەى خەلكن لە ئىسلام، كە ئەووش جۆرىكە لە دزايەتتيكردنى ئەھلى كوفرو شيرك، بۆ ئىسلام و مسولمانان .

حەوتەم و هەشتەم: رەچاوى هيچ خزمایەتیی و هيچ پەيمانتيك ناكەن، لەبارەى هيچ برواداريكەو و ، هەميشە دزايەتتيكردن و دەستدریژیی و سنوور بەزینیی ، دەكەنە عادت ، لە مامەلەيان لەگەل ئىسلام و مسولماناندا :

ئايەتى پيشتر باسى ئەوئەى كرد، كە بەگشتى لە مامەلەيان لەگەل ئىسلام و مسولماناندا، رەچاوى هيچ خزمایەتیی و هيچ پەيمانتيك ناكەن، بەلام ئەمەيان لە مامەلە لەگەل ھەر مسولمانتيكدا بە تاك، رەچاوى هيچ

(۱) كە لەكە : تەنیشت، كە لەكەيان بۆ قوول دەكەن، واتە: بواریان بۆ دەرەخسینن و ناراستەوخۆ ھاوکارییان دەكەن .

خزمايه تییو، هیج پهیمانیک ناکهن، پاشان دزایه تییو، دستدریژیو، سنوورشکینی، له مامهلهیان له گهڼ نیسلام و مسوئلماناندا، دهکهنه عادت و نهریتی چهسپاوی خوځیان، وهک له نایهتی (۱۰) ی سوورپهتی (التوبة) دا، دهفهرموئ: ﴿ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴾، ههر نا نهوانه دستدریژکارو سنوور بهزینن (له مامهلهیان له گهڼ نیسلام و مسوئلماناندا) .

تەۋەرى ھەۋتەم و كۆتايى :

جارى وا ھەيە مسولمانانىش گىرۇدە دەبن

بە ھاوبەش بۇ خوا پەيدا كىردنەۋە :

(قَدْ يَتَلَبَسُ الْمُسْلِمُونَ بِالشَّرْكِ) :

ھەئبەتە خوا بە يەگگرتن (التوحيد) لەگەل ھاوبەش بۇ خوا پەيدا كىردن (الشرك)، دوو شتى پىچەوانەى يەكدىن، واتە: ھەر دئىك خوا بە يەگگرتنى تىدا بى، جىگاي ھاوبەش بۇ خوا پەيدا كىردنى، تىدا نابىتەۋە، ھەر وەك ھەر دئىك برواي تىدا بى، جىگاي بىپروايى، تىدا نابىتەۋە، چۈنكە: كوفرو نىمان پىچەوانەى يەكدىن، ھەر وەھا (شرك) و (توحيد) ىش، دزى يەكدىن، بەلام جارى وا ھەيە: جۇرئك لە شىرك - كە مەرج نىە يەكسەر نىمانەكە ھەئبوشىننىتەۋە - زەفەر بە دل و دەروونى ھەندىك لە مسولمانان دەبات، لە كاتىكدا كە وەك پىويست، نىمان و خوا بە يەگگرتن لە دل و دەروونىاندا سەقامگىرو جىگىر نابى، وەك ئايەتەكەى سوورەتى (يوسف) - كە ئىمە نەم بابەتى لىكۆلئىنەۋە دەربارەى ھاوبەش بۇ خوا پەيدا كىردنەم، ھەمووى لەبەر رۇشنايى ئەودا ھىنا - دەفەرموى: ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

مُشْرِكُونَ ﴿۱۱۶﴾

واتە: زۆربەيان بروا بە خوا ناھىنن، مەگەر لە حالئىكدا كە ھاوبەش بۇ خوا دانەر بن .

كە ديارە نەگەر لىردە مەبەست پىي مروفەكان بى بەگشتى، ياخود ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكان بى، بەتايبەت ئەو كاتە مەبەست لە (ئىمان)، لە:

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ ﴾، چەمك و واتاى زاراۋىيى و باۋى ئيمان نىيە، مانا عورفىيى و زاراۋىيە ئىسلامىيەكەى، چونكە ئەۋە لەگەل شىركدا ناگونجى، بەلكو مەبەست پىي مانايەكى زمانەوانىيى ئيمانە، واتە: قەناعەت ھەبوون (اعتقاد) بە بوونى خوا، يانى: ئەۋانە برۋا ناھىيىنن بە بەدەيھىنەرايەتىيى و پەرۋەردگاريتىيى خوا، مەگەر لە حالىكدا كە ھاوبەشى بۇ دادەننن، لە بەندايەتىيى بۇ كردنى و پەرسىتىدا .

ئىنجا جارى وا ھەيە مسوئلمانان لە ئەنجامى بىئاگايىيان لە ئيمان و لە خوا بە يەكگرتنەكەى خۇيانو، چاك رۇ نەچوون و دانەمەزرانى ئيمان و خوا بە يەكگرتن لە عەقل و دلىاندا، كەم و زۇر جۇرىك، يان چەند جۇرىك لە شىرك، كە مەرج نىيە يەكسەر ئيمان و تەۋھىدەكەيان ھەلبۈەشنىتتەۋە، دەچىتتە عەقل و دلىانەۋە، ھەر بۇيەش خوا ﷻ لە زۇر ئايەتدا، ھەرۋەھا پىنغەمبەرى خواش لە كۆمەلىك لە فەرمايشتەكانىدا، ئىمەيان ناگادار كردۆتتەۋە، ئىمەيان وريا كردۆتتەۋە، لە گىرۆدە بوون بە شىركەۋە، با چەند ئايەتلىك بە نموونە بىننىنەۋە .

ده (۱۰) نمونہ لہ نایہ‌تہ‌کانی قورئان،

لہ بارہ می وریا بوون لہ شیر کہ وہ

(۱) **خو** ﴿۶۴﴾ لہ سوورمتی (الزمر) دا، لہ نایہ‌تہ‌کانی: (۶۴ و ۶۵ و ۶۶) دا دھفرموی: ﴿قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ أَنْعْبُدُوا آيَاتَ الْجَاهِلُونَ ﴿۶۴﴾ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۶۵﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۶﴾﴾

{ دياره خوا به پیغہمبہری خاتہم موحممہد ﷺ دھفرموی: } بلی: نایا
نہی نہفامہ‌کان ! فہرمانم پی دہکن، کہ جگہ لہ خوا بیہرستم ﴿۶۶﴾ ؟

بہ دلنیایہ‌ومش سروس کراوہ بو لای توو بو لای نہوانہی پیش تووش
(پیغہمبہرانی پیش تووش) کہ نہگہر ہاوبہش دابنیی (واتہ ہر شتیك، یان ہر
کہسیك بکہیہ ہاوبہش لہ بہرستنی خوادا) کردہومگہت ہلدہومشیتہوہو تو
لہ زیانباران دہبی ﴿۶۵﴾ .

بہ لکو تہنیا بہندایہتی بو خوا بکہو، لہ سوپاسگوزاران بہ ﴿۶۶﴾ .

(۲) **ہرومہا** لہ سوورمتی (القصص)، لہ نایہ‌تہ‌کانی: (۸۶ و ۸۷ و ۸۸) دا، **خو** ﴿۸۱﴾ پیغہمبہری خاتہم ﷺ دہدوینن و دھفرموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۗ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿۸۱﴾ وَلَا يَصُدُّكَ

عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ﴿۸۷﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۸﴾ .

واته: تۆ هیج ئومیدهوار نهبووی که کتیبیت بۆ لا بهاویشتیری، (کتیبیت بۆ
 لا سروس بکری و بنیردری) مهگهر بههوی بهزمی پهرومردگارتهوه (نهم قورئاننت
 بۆ هات، نهگهرنا تۆ هیج ئومیدهواریهکت نهبوو، هیج چاومروانییهکت
 نهبوو)، بۆیه به هیج جوړیک پشتیوانی له بیبروایان مهکه ﴿۸۷﴾ .

با هیج شتیک تۆ له نایهتهکانی خوا لانهادات، دوی نهوهی نایهتهکانت بۆ
 نیردراونهته خواری، بانگهواز بۆ لای پهرومردگارت بکهو، له هاویهش بۆ خوا
 دانهران نهبی ﴿۸۷﴾ .

لهگهڼ خوادا، له هیج پهراویکی دیکه مهپارپوه، جگه لهو هیج
 پهراونین، ههموو شتیک له بهین دهچن، تهنیا پرووی خوا، (تهنیا زاتی
 خوا) دهمینیتهوه، برپار ههر هی نهوهو ههر بۆ لای ویش دهگیردرینهوه ﴿۸۷﴾ .

۳) وه له سوورپهتی (یونس)، له نایهتهکانی: (۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷) دا، لهو
 چوار نایهتهدا، که ئیمه له تفسیری سوورپهتی (یونس) دا، به دریزی
 توپژیوماننهوه، دیسان خوا ﷻ روو له پیغه مبهری خاتهم ﷺ دهکاتو
 دمفهرموئ: ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكِّ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
 مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿۱۰۴﴾ وَأَنْ أَقِمَّ
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۵﴾ وَلَا تَدْعُ مِّن دُونِ اللَّهِ مَا
 لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۶﴾ وَإِن يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ
 فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ
 مِّنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۷﴾ .

واته: بئى: ئەى خەلكينه! ئەگەر ئیوه له دوو دلیدان دەربارەى دیندارىی و به‌ندایه‌تیی كردن و به‌رنامەى من، من ئەو شتانه ناپەرستم كه ئیوه له جیاتی خوا دەیانپەرستن، به‌لكو بهس ئەو خوایه دەپەرستم، كه ئیوه دەمرینئو، فەرمانم پئى كراوه كه له بروادارن بم ﴿۱۱۴﴾.

فەرمانم پئىكراوه كه: روى خۆت رێك بكه، به‌رانبەر به نایین و به‌رنامەى خوا، به ساغیی (به لادانه‌وه له هەرچى به‌رنامەى رێچكه‌و كویره رئى ههیه) و، پئیم گوتراوه: له هاوبهش بۆ خوا دانهران نه‌بى ﴿۱۱۵﴾!

هه‌روه‌ها پئیم گوتراوه: له جگه له خوا، مه‌پاریوه، (له شتێك یان له كه‌سێك) كه نه سووت پئى ده‌گه‌یه‌نئى، نه زیانت لئى دەدات، ئەگەر وا بكه‌ی، بئىگومان تۆ له سته‌مكاران ده‌بى ﴿۱۱۶﴾.

ئنجا ئەگەر له خواوه زیانت پئى بگات، جگه له خۆى هیج لا به‌ریكى نیه و ئەگەر خوا بیه‌وئى چاكه‌یه‌كیشت بئینتیه رئى، ئەوه هیج به‌رپه‌رچده‌رمه‌یه‌ك بۆ چاكه‌و به‌خششی خوا نیه، (خوا) هەر كه‌سێك كه بیه‌وئى له به‌نده‌كانى تووشی (خێرو چاكه‌ی) ده‌كات، ئەو لی‌بوره‌ی به به‌زمیه‌یه ﴿۱۱۷﴾.

٤) هه‌روه‌ها له سوورپه‌تى (الأنعام)، له نایه‌تەکانی: (١٤ و ١١٤ و ١٦٤) دا، خوا ﷻ هەر كام له :

أ- به دۆستگرتنى ، خوا .

ب- به حه‌كه‌م و دادومرو بریار به ده‌ست ، گرتنى خوا .

ج- به په‌رومردگار گرتنى خوا ﷻ به ته‌نیا .

به پئكه‌ینهرمکانى ئیمان و مسولمانه‌تیی و خوا به یه‌كگرتن دادنه‌ئى :

١/ له نایه‌تى (١٤) دا، ده‌فه‌رموئى: ﴿ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وِلِيًّا ﴾، واته: بئى:

ئایا جگه له خوا بكه‌م به دۆست و پشتیوان و مشوورخۆرو هاوكارى

خۆم ؟ واته: دهبی هەر خوا ﷻ دۆستو پشتیوان و هاوکارو
خۆشه‌ویست و سهرپهرشتیارم بی .

۲ / له نایه‌تی (۱۱۴) شدا، دمفهرموئ: ﴿ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا ﴾، واته:
نایا جگه له خوا بکه‌م به چه‌که‌م و دادومرو بریار به‌دهستی خۆم ؟
یانی: هەر دهبی خوا به چه‌که‌م و بریار به‌دهستو به دادومر دابنری .

۳ / له نایه‌تی (۱۶۴) شدا، دمفهرموئ: ﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ﴾، واته: بلی: نایا جگه له خوا، به په‌رومردگارو خاومن بخوازم،
که نه‌و په‌رومردگارو خاومنی هه‌موو شتیکه ؟!

۵) وه له سوورپمتی (الروم) نایه‌تەکانی: (۳۰ و ۳۱) دا، خوا ﷻ روو له پیغه‌مبه‌ری
خاتهم ده‌کات، یاخود روو له هەر که‌سیک ده‌کات که قورئان ده‌خوینی،
دمفهرموئ: ﴿ فَأَقْرِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا
بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن مَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿ ۳۰ ﴾ مُبِينٍ إِلَيْهِ وَآتَقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿ ۳۱ ﴾ .

واته: ده‌جا رووی خۆت رێک بکه به‌ره‌و به‌رنامه (به‌رنامه‌ی خوا)، به
پاکیی و بی خه‌وشیی نه‌و سروشته‌ی که خوا خه‌لکی له‌سه‌ر سروشتاندوه
(واته: نه‌و نایین و به‌رنامه‌یه، پر به پیسته له‌گه‌ل نه‌و سروشته (فطره‌ی
خوا خه‌لکی له‌سه‌ر دروست کردوه) گۆرین نیه بۆ دروستکراوی خوا، نا نه‌وه
نایین و به‌رنامه‌ی رێک و راسته، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿ ۳۰ ﴾ .

بۆ لای خوا بگه‌رپنه‌وه‌و پاریزی لی بکه‌ن و، نوێز به‌رپا بکه‌ن و، له
هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران مه‌بن ﴿ ۳۱ ﴾ .

که‌واته: ده‌گونجی مسوڵمانان گیرۆده‌ ببن به جوړیک له هاوبه‌ش بۆ خوا
دانانه‌وه، چ جوۆری گه‌وره‌ی، که پیچه‌وانه‌ی خوای به یه‌کگرتنه، که دیاره نه‌و

كاتەش ئەھلى ئيمان نامىنن و، لە بازىنەى ئيمان و ئىسلام دەچنە دەرى، - مەگەر مەرچەكان (شروط) نەچەسپابن و پەرچەكان (موانع) لانهچووبى - چ جۆرى بچووكى، كە ئەو كاتە وەك نەخۆشيبەك دادەنرى، بۇ ئيمان و خوا بە يەكگرتن، بەلام يەكجارىي نابیته ھۆى لەبەينبردى ئيمان و خوا بە يەكگرتن .

۶) لە سوورەتى (لقمان) ئايەتى (۱۳) دا، خوا دەفەرموى: ﴿ وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ .

واتە: وە كاتىك لوقمان بە كورەكەى خۆى كە نامۆزگارىي دەکرد، گوت: ئەى كورپىزگەكەم! ئەى رۆلە شىرىنەكەم! ھاوبەش بۇ خوا دامەنى، بىگومان ھاوبەش (بۇ خوا) دانان، ستەمىكى مەزنە .

كە بىگومان كورەكەى ئيماندار بوو و لوقمان نامۆزگارىي كردو، كە خۆى بپارىزى لە ھاوبەش بۇ خوا دانان .

۷) لە سوورەتى (يوسف) ئايەتى (۱۰۸) دا، كە پىشتەر تەفسىرمان كرد، دەفەرموى: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۸﴾ .

واتە: بلى: ئا ئەمە رىبازى منە، بانگەواز بۇ لاى خوا دەكەم لەبەر رۆشنايى دا (بە بەلگەو) خۆم و ئەوانەى شوينم كەوتوون و، پاكىي بۇ خوا، من لە ھاوبەش بۇ خوا دانەران نيم .

۸) لە سوورەتى (النساء) ئايەتى (۳۶) دا، خوا ﷻ روو لە مسولمانان دەكات و دەفەرموى: ﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿۳۶﴾ .

واته: خوا بپهرستن و هیچ شتیک مه‌کهنه هاوبه‌شیو، چاکه له‌گه‌ل بابو دایکتاندا بکهنو، له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که نیزیکایه‌تیتان له‌گه‌لیان هه‌یه و له‌گه‌ل هه‌تیوانو، له‌گه‌ل نه‌دارانو، له‌گه‌ل دراوسیه‌ک که خزمایه‌تی له‌گه‌لتان هه‌یه و، له‌گه‌ل دراوسیه‌ک که به‌ته‌نیشتانه‌وه‌یه، {یاخود دراوسیه‌کی نیزیکو، دراوسیه‌کی دوور} و، هاوه‌لیک که هه‌میشه له‌ته‌نیشته‌و، رپوارو، نه‌وانه‌ی که له‌بهر ده‌ستتان (دیاره به‌پله‌ی یه‌که‌م کویله و که‌نیزه‌که‌کان ده‌گریته‌وه‌و، ده‌شگونجی هه‌رکه‌سێک که له‌بهر ده‌سته، وه‌ک خزمه‌تکارو شاگردو به‌رده‌ست بگریته‌وه)، بیگومان هه‌ر که‌سێک که به‌فیزو که‌شخه‌ بی‌و، شانازییکه‌ر بی‌، به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه، خوا خو‌شی ناوی .

که‌واته: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾، دیاره ده‌گونجی که نینسانی مسولمانیش گیرۆده‌ بی‌ به‌ شیرک و هاوبه‌ش بو‌ خوا دانانه‌وه .

۹) هه‌ر له سوورفتی (الزمر) نایه‌ته‌کانی: (۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵) دا، خوا به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۱۱﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۲﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۳﴾ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ، دینی ﴿۱۴﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿۱۵﴾ .

واته: بلی: من فه‌رمانم پیکراوه، که خوا بپه‌رستم، ملکه‌چی خومی بو‌ ساغ بکه‌مه‌وه‌و خلتی پیوه نه‌هیلیم ﴿۱۱﴾ .

هه‌روه‌ها فه‌رمانم پیکراوه یه‌که‌مینی مسولمانان بم، یان: یه‌که‌مینی نه‌وانه بم که به‌ته‌واوی گه‌ردن که‌چن بو‌ خوا ﴿۱۲﴾ .

بلی: نه‌گه‌ر من سه‌رپیچی له‌ په‌روم‌دگارم بکه‌م، مه‌ترسیی سزاو نازاری روژیکی مه‌زنم هه‌یه ﴿۱۳﴾ .

بَلَىٰ: من خوا دمپهرستم، گهردن که چیی خۆمی بۆ ساغ دمکه مه وه ﴿۱۴﴾ .

نیوهش نه وهی که دمتانه وی جگه له خوا (له خوار خواوه) بیپهرستن، بَلَىٰ: بیگومان زیانبارانی راسته قینه، نه وانهن که له رۆژی هه لسانه وه دا خۆیان و که سوکاریان (خۆیان و مال و خیزانیان) له دست دهمن، ناگادار بن ! ههر نه وه زیانباریی روون و ناشکرایه ﴿۱۵﴾ .

۱۰) دهقی کۆتایی نایه تی (۸۲) ی سوورمتی (الانعام) ه، که خوا دمفهرموئ: ﴿الَّذِينَ

ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۸۲﴾ .

واته: نه وانهی بر وایان هیناوه و سته میان تیکه ل به ئیمان که بیان نه کردوه، نا نه وانه هیمینی و دنیاییان بۆ ههیه و نا نه وانه رینگای راستگرتوو ان .

وهك دواپی باسی ده کهین: مه به ست له سته م (ظلم) که دمفهرموئ:

﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾، سته میان له که ل ئیمان که بیان تیکه ل

نه کردوه، هاوبهش بۆ خوا دانان (شرك) ه.

بیگومان رووی دواندن له م نایه تانه دا هه موویان، به گشتی له نه هلی نیسلام و نه هلی ئیمان، یان ههر مروقیکه که دهویستری بیته نه هلی ئیمان و نه هلی نیسلام و به ندایه تی راسته قینه بۆ خوا بکات، یا خود به تایبته رووی دواندن له پیغه مبهری خاتمه ﷺ، به لام بیگومان پیغه مبهره که ی خاتمه له لووتکه ی خوا به یه کگرتن و ئیماندا بووه، که واته: که خوا عز و جل پیغه مبهری ﷺ ده دوینی، مه به ست پی شوین که وتوو اننی، یا خود مه به ست پی خه لکه به گشتی، که: نه و متا خوا ﷺ له پیغه مبهری خاتمه مبهش، که سه روهری پیغه مبهرانه و باشترین ئینسانه و، چاکترین به نده ی خوا بووه و، له هه موو کهس له خوا نیزیکتر بووه، له ویش قبوول ناکات، که که م و زور گیرۆده ببی به هاوبهش بۆ خوا دانانه وه، که واته: خه لکی دیکه له پیشته ره که لییان قبوول نه کری، ئنجا دیاره نه گهر هاتباو نه گونجا بایه: بر واداران که م و زور گیرۆده ببن به هاوبهش بۆ خوا دانانه وه، نه و کاته هه یج پیویستی

نده‌کردو، هیج پاساو نه‌بوو، که خوا ﷺ بهو شیوهیه پیغه‌مبهری خاتمه ﷺ و برواداران بدوینتی .

هه‌لبه‌ته وهک پیشت‌ریش گوتمان: مه‌به‌ست له وشه‌ی (ظلم) له قسه‌ی خوی به‌رزدا، که ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾، شیرکه، وهک لهو باره‌وه له فرمایشتی پیغه‌مبهردا ﷺ هاتوه، که نیمه دوو ریوایه‌تی لی دینین :

به‌که‌م: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ (۸۲)، قَالَ أَصْحَابُهُ وَأَيُّنَا لَمْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ! فَنَزَلَتْ: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۸۲۸)}.

واته: عه‌بدوئلا‌ی کوری مه‌سه‌وود خوا لئی رازی بی، ده‌ئی: کاتیک نه‌م فرموده‌یه‌ی خوا هاته‌ خوار: (ئه‌وانه‌ی بریوایان هیناوه‌و، نیمانه‌که‌یان له‌گه‌ل سته‌مدا تیکه‌ل نه‌کردوه)، هاوه‌له‌کاتی (پیغه‌مبهر ﷺ) گوتیان: ننجاکام له نیمه سته‌می له خوی نه‌کردوه! (وایانزانیه‌ مه‌به‌ست له زولم، گوناح‌کردنه، بویه‌گوتوویانه: کام له نیمه‌گونا‌هیکی نه‌کردوه؟! ننجانه‌گه‌ر نه‌وانه‌ دلنیا‌ییان بو‌نه‌بی، مانای وایه‌که‌سمان دهرنا‌جین)، بویه‌نه‌م نایته‌هاته‌ خوار: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳) لقمان، بیگومان هاوبه‌ش بو‌خوا دانان سته‌میکی مه‌زنه .

دووه‌م: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا

إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ (۸۲)، شَقَّ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ، وَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَأَيُّنَا لَا يَظْلِمُ نَفْسَهُ، قَالَ إِنَّهُ لَيْسَ الَّذِي تَعْنُونَ، أَلَمْ تَسْمَعُوا مَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿يَبْنَىٰ لَا شَرِيكَ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳) لقمان، إِنَّمَا هُوَ

الشُّرْكَ {، } أخرجہ أحمد برقم: (۳۵۸۹) تعليق شعيب الأرناؤوط : إسنادہ صحیح علی شرط الشيخین { .

واتە: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود خوا لیبی رازی بی، دەلی: کاتیک ئەم نایەتە هاتە خوار: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ (۸۲)، ئەووە لەسەر دلی خەلک زۆر قورس بوو، گوتیان: ئەو پێغەمبەری خوا! کام لە ئیمە ستەمی لە خۆی نەکردووە! (واتە: کام لە ئیمە تووشی گوناح نەبوووە!)، ئەویش فەرمووی: مەبەست پێی ئەووە نیە کە ئیووە لیبی تێگەشتوون، ئایا گوتیان لێ نەبوووە بەندە چاکەکەوی خوا (مەبەست لوقمانە) چی گوتووە! (ئەو رۆلە شیرینەکەم! هاوبەش بو خوا دامەنی، بێگومان هاوبەش دانان ستەمیکی مەزنە) !؟

مەبەست لە (ظلم) لە نایەتەکەدا شیرک و هاوبەش بو خوا دانانە، هەلبەتە وشە (ظلم) وەک پێشتریش باسمان کردووە، بە مانای گوناح دێ، بە رەهایی، چ گوناھێک کە ئینسان لە مابەینی خۆی و خۆی خۆیدا بیکات، چ لە نیوان خۆی و خەلکدا بیکات، کە ئەو کاتە دەبێتە دەستدریژی، هەر وەها بە مانای شیرکیش دێ، کە دیارە شیرک گەورەترین جوۆری گوناحە، بەلام بە پێی سیاق دزمانین کە ئایا (ظلم) گوناھێکە لە نیوان بەندە و خۆی پەر و مردگاردا، یاخود لە نیوان بەندە و بەندەکانی دیکەدا، یاخود مەبەست پێی شیرکە، کە گەورەترین جوۆری گوناھە .

ئەمانە دە (۱۰) نموونە بوون لەو نایەتانە قورئان، کە زۆر بە روونی دەریدەخەن: دەگونجی مسوڵمانان گیرۆدە بین بە جوۆریک لە هاوبەش بو خوا دانانەو، کە وەک گوتم ئەگەر هاوبەش بو خوا دانانی گەورە بی (الشرك الأكبر)، ئەو کاتە ئیمانەکیان هەلەدووشینیتەو، بەلام ئەگەر شیرکی گچکە بی، هەرچەندە تیکەل بە ئیمانەکیان دەبی، بەلام ئیمانەکیان لەبەین نابات و بەس نوقسانی دەکات .

حهوت فهرمووده وهك نموونه له باره‌ی شیرکهوه :

با جهند فهرمووده‌یه‌کی پیغه‌مبهر ﷺ یش بینینه‌وه له‌وباره‌وه، که من
حهوت فهرمووده‌م به نموونه هیناون :

یه‌که‌م: { مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ }، { مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: الْبُخَارِيُّ بِرَقْم:
(۱۱۸۱)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۷۸) }.

واته: ههر که‌سێک بمری له حالێک دا هاوبه‌ش بو خوا دابنی، شتێک
بکاته هاوبه‌شی خوا، ده‌جێته ئاگری دۆزه‌خه‌وه .

که‌واته: بابای هاوبه‌ش بو خوا دانهر، دهربازی نابئو، له دوارپۆژدا
شوینی دۆزه‌خه، که به ته‌ئکید لێرده‌دا مه‌به‌ست پێی شیرکی گه‌وره‌یه .
دووهم: { أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، فَمَنْ عَمِلَ لِيَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ
غَيْرِي، فَأَنَا مِنْهُ بَرِيءٌ }، { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۹۸۵)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم:
(۴۲۰۲) }.

واته: من ده‌وله‌مه‌ندترینی ده‌وله‌مه‌ندانم، له هاوبه‌شیتیی دا، ههر
که‌سێک کرده‌وه‌یه‌ک بکات به‌شی جگه له منی تیبخات، ئه‌وه من به‌رییم
له‌و، (به‌شه‌که‌ی خو‌شم ده‌ده‌م به‌و).

واته: خوای په‌رومردگار رازی نابئ عیباده‌تێک بو خوا بکری، به‌شی
غه‌یری خوای تیبخری، ههر کرده‌وه‌یه‌ک شیرک و ریای تیکه‌ل بوو، ئه‌وه
خوای پایه‌دار نایه‌وئ .

سپیه‌م: پیغه‌مبهر ﷺ فهرموویه‌تی: { أَللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثْنَا، لَعَنَ اللَّهُ
قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ }، { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: (۷۳۵۲)، تَعْلِيقُ
شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ قَوِي }.

واته: ئه‌ی خوايه‌! گۆره‌که‌ی من مه‌که به‌ بتو سه‌نه‌م، نه‌فرینی خوا له
کو‌مه‌تێک بئ که گۆره‌کانی پیغه‌مبهرانی خویانیان ﷺ کردنه‌ مزگه‌وت .

جوارهم: پیغه‌مبهر ﷺ فهرموویه‌تی: {اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثْنَا يُعْبَدُ} {أَخْرَجَهُ مَالِكُ بَرَقَم: (۵۹۳)، عَن عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ مَرَسَلًا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ}.

واته: نهی خواجه! گۆره‌که‌م مه‌که به صهنه‌می‌ک که بیه‌رستری .

نه‌مه مالیک له (عطاء) هوه به مورسه‌لیی هیناویه‌تی .

پینجه‌م: {لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ}، {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقَم: (۱۸۸۴)، وَالْبُخَارِيُّ بَرَقَم: (۴۲۵)، وَمُسْلِمٌ بَرَقَم: (۵۳۱)، وَالنَّسَائِيُّ بَرَقَم: (۷۰۳)} .

واته: نه‌فرینی خوا له جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان بی، که گۆره‌کانی

پیغه‌مبهرانی خویانیان کردنه مزگه‌وت .

واته: کردنه په‌رستگاو وه‌ک بتو صهنه‌می‌ک مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا کردن .

شه‌شم: { لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِنْ عُدْبَتَ وَحُرِّقَتْ }، {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ بَرَقَم: (۱۴۵۵۴)، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ بَرَقَم: (۱۵۹۴)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي (شَعْبِ الْإِيمَانِ) بَرَقَم: (۷۸۶۵) وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِيِّ فِي (صَحِيحِ التَّرْهِيْبِ وَالتَّرْغِيْبِ) رَقَم (۵۶۹)} .

واته: هیچ شتی‌ک مه‌که هاوبه‌شی خوا، نه‌گهر نه‌شکه‌نجه‌ش بدری‌ی و

بشسووتینری‌ی .

حه‌ونه‌م: کۆتا ده‌ق که له‌وباره‌وه دمیهنین، نه‌و فهرمووده‌می‌ی پیغه‌مبهره

ﷺ که ده‌فه‌رموی: {اللَّهُمَّ! إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ}، {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي (الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ) بَرَقَم: (۵۵۴)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ} .

واته نهی خواجه! من په‌نات بی دینم که شتی‌کت بکه‌مه هاوبه‌ش، که

بیزانم، داوای لی‌بوردنت لی ده‌که‌م بو شتی‌ک که نه‌یزانم .

هه‌ل‌به‌ته لی‌رمدا نه‌و پارانه‌ومی‌ی پیغه‌مبهر ﷺ بو نه‌ومی‌ی که نی‌مه

فی‌ربکات، نه‌گهرنا بی‌گومان پیغه‌مبهر ﷺ هه‌میشه زانیویه‌تی که شیرک

پەنھانەكەى و ئاشكرائەكەى، جۆرى گەورەى جۆرى بچووكى چىيە؟ بەلام
ويستوويەتى ئىمە فىرى ئەو دوعايە بكات .

ياخود پىغەمبەر ﷺ دووربىنىي كىردو و زىدە (احتياط)ى كىردو لەوودا كە
نەوەك خەتەرميەك قسەيەك، رەفتارىكى لى بېشكويتەو، بۆنى شىركى لى
بى، با شتىكى زۆر بچووكىش بى، ئنجا هيچ گومانى تىدا نىە كە مسولمان
هەتا ئيمان لە عەقل و دللىدا رۆچووتر و دامەزراوتر بى، خوا بە يەكگرتن
لە دەروونىيدا رېشەدارتر بى، بەھۆى شوئىنكەوتنى بۆ كىتېبى خوا ﷻ و
پەپىرەويى كىردنى لە رېبازى پىغەمبەرەكەيەو ﷺ، دوورتر دەبى لە بۆنى
شىرك و لە ھەموو جۆرەكانى شىرك، چ ئاشكرابن، چ پەنھان بن، چ گەورە
بن، چ گچكە بن، بە پىچەوانەشەو ھەر راستە: تاكو ئىنسان ئيمانەكەى بى
ھىزتر بى، خوا بە يەكگرتن لە عەقل و دللىدا دانەمەزراوتر بى، بىگومان
لە ھاوبەش بۆ خوا دانانەو، نىزىكتر دەبى .

شايانى باسىشە: لە مېژووى ئۆمەتى ئىسلامى دا، بەشىك لە مسولمانان:
كەم و زۆر جۆرەكانى شىرك بە گەورەو بە بچووكيانەو بە ئاشكراو بە
پەنھانيانەو، ھاتۆتە نىو دىندارىيانەو .

دو و رېى سەرەكېش كە شىرك لىيانەو، ھاتۆتە نىو دىندارىى مسولمانانەو،
برىتىن لە: شىعەگەرىى و صۇفىيگەرىى، شىعە بەگىتى جگە لە زەيدىى، ئەو
ئەھلى تەصەووفەش كە پابەند نەبوون بە قورئان و سوننەت و شەرىعەتەو،
داھىيان و لادانىان كىردۆتە پىشە، لەو دو و رېيەو، خلتە و خالى زۆر ھاتۆتە
نىو دىندارىى مسولمانانەو، بەلام دووبارەى دەكەمەو: صۇفىيگەرىيەكى
دوور لە قورئان و سوننەت، ئەگەرنا زۆرىك لە پىشەوايانى بوارى تەزكىە و
تەصەووف، لە لووتكەى ھەرە بەرزى خوا بە يەكگرتندا بوون، بە ھەموو
شىئەيەك دوور بوون لە ھەموو جۆرەكانى شىرك بە گەورەو بچووكيەو، بەلام
لە ئەنجامى لادانى شوئىنكەوتووانياندا، ياخود زىدەرپۆيى و تىپەراندنىان لە
خۆشويستىن و بە رېزگرتن و بە بەرزو پىرۆزگرتنى شىخەكانياندا، تووشى
شىرك بوون .

به نسبت شیعه شهوه: نهوه هر دیاره که ئهسلئی بیرۆکه و ریچکه که میان به داخه وه، بریتیه له تیپه پراندن له خوشویستنی ئههلی بهیت و له زانیانی بنه ماله و خانه وادهی پیغه مبهری خوادا ﷺ، که ئهوانیش ههروهک زانیانی دیکه بوون، به لام ئهوانه دوازد میانیان به پاریزراو زانیون له گوناھو هه له وه، زۆر به هر زیان گرتوون، به لکو هه ندیکیان، هه ندیک له زانا و پیشه وایه کانی خویانیان بی و ابووه له پیغه مبهرانیش بهرترن و بییان وایه: پایه (شان) یکیان ههیه، گوتوو یانه: هیچ فریشته یهکی له خوا نیزیک و، هیچ پیغه مبهریکی رهوانه کراو، نایگاتی (لهم مقام لا یبلغه ملک مقرب ولا نبی مرسل)^(۱) که نهوه قسه یهکی بی بنه مایه و، له راستییدا خه یال و وه میکه و، پشت ئهستور نیه به هیچ به لگه یهکی شه رعیی !.

له کۆتاییدا ده لیم: زۆر خویندنی هه ردووک سوورپه تی خوا به یه کگرتن (التوحید)، (الکافرون) و (الإخلاص) له گه ل تیوه پامان و لیورد بوونه ودها، کاریگه ریبهکی زۆر مه زنی هه یه، له ودها که خوا به یه کگرتن، هم له رووی زانستی و هم له رووی کردمی و حاله وه، زیاتر له عهقل و دئی ئینساندا بچه سپی و، تارمایی هاوبهش بو خوا پهیدا کردن، به هه موو شیوه کانیه وه، دوور بکه ویته وه، هه ر بویهش پیغه مبهری خاتم ﷺ ئه و دوو سوورپه ته ی له نویژه سوننه ت (مندوب) ه کانی دا، زۆر ده خویندن .

سوورپه تی (الإخلاص) یش نه مه ده قه که یه تی :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿۱﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿۲﴾ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿۲﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿۳﴾

(۱) بېروانه (الحكومة الإسلامية) للخميني، ص ۵۲، ط: القاهرة: ۱۹۷۹، که نهوه دهقی قسه که یه تی: { وقد ورد عنهم عليهم السلام: إن لنا مع الله حالات لا يسعها ملك مقرب ولا نبی مرسل } .

سوورمتی (الکافرون) یش نه‌مه ده‌مه که‌یه‌تی :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۲﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۶﴾ .

سوورمتی (الإخلاص) به بی (بسم الله الرحمن الرحيم)، جوار نایه‌ته و سوورمتی (الکافرون) به بی (بسم الله الرحمن الرحيم)، شهش نایه‌ته.

ننجا سوورمتی (الإخلاص) خوا به یه‌گرتنی زانیاری (التوحید العلمي) ده‌گرتنه خوئی، به باشترین شیوه، مانایه‌کشی به کورتیی بهم شیوه‌یه :
 { به ناوی خوای به به‌زمیی به‌خشنده .

بلی: نهو خوایه‌کی تاکه (خوایه‌که) ﴿۱﴾، جیی نیازه و بی نیازه ﴿۲﴾، که‌سی لی نه‌بووه، له که‌سیش نه‌بووه و ﴿۲﴾، هیچ که‌سیش هاوتای وی نیه ﴿۴﴾ .

مانای کورتیی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ یش، بهم شیوه‌یه :

{ به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده .

بلی: نهی نه‌وانه‌ی بی‌پروان ! ﴿۱﴾، نه‌وه ناپه‌رستم که نیوه ده‌په‌رستن ﴿۲﴾، نیوه‌ش په‌رسته‌ری نه‌وه نین، که من ده‌په‌رستم ﴿۳﴾، منیش په‌رسته‌ری نه‌وه نابم (له داهاتوودا) که نیوه په‌رستوتانه ﴿۴﴾، نیوه‌ش په‌رسته‌ری نه‌وه نابن، که من په‌رستومه، (یان ده‌په‌رستم له داهاتوودا) ﴿۵﴾، به‌رنامه‌ی خو‌تان بو‌خو‌تان، به‌رنامه‌ی خو‌شم بو‌خو‌م ﴿۶﴾ .

هه‌لبه‌ته نه‌م نایه‌ته‌ی کو‌تایی سوورمتی (الکافرون) که ده‌فه‌رموی:

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، که پی‌شتر کافرمانی دواندوون، نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که هه‌رچی مروقی کافرو بی بروایه، هه‌مووی دینیکی هه‌یه، به‌رنامه‌یه‌کی

ھەيە، لەسەرى دەروات، چونكە مانا عورفىيەكەى (دین)، واتە: دینىك كە لە خواو ھاتىبى، بەلام (دین) لە ئەسلى زمانى عەرەبىيدا و لە بەكارھىنانى قورئاندا، كە ئەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر ئەو، يانى: بەرنامەى ژيان، ئنجا ئەو بەرنامەى ژيانە، ئەگەر لە خواو ھاتىبى، ئەو دەگوتىرى: ئايىن و بەرنامەيەكى خوايى، ئنجا ئەگەر لە خواو ھاتىبى و ەك خۇى مابىتەو، ئەو دەگوتىرى: دىنى پاست و ساغ و دەستكارى نەكراو، كە لەم رۇزگارەدا تەنيا ئىسلامە، بەلام ئەگەر دەستكارى كرابى، ەك ھەموو ئەو بەرنامە ئاسمانىيانەى كە دەستكارى كراون، كتىبەكانىان گۇرپدارون، بەتايبەت جووايەتى (يھودىيە) و گاوارايەتى (نصرانىيە) و ھەموو ئەوانەى دىكە كە خۇيان بە خاومنى ئايىنى خوايى و ئاسمانى دىزانن، ئەو دەگوتىرى: ئايىنىكى خوايى و ئاسمانى ھەيە، بەلام شىوئىنراو و تىكدراو .

ئەگەر لە ئەسلىشدا خوا دايىنەنابى و مرۇف دايىنابى، پى دىگوتىرى: دىنىكى مرۇفكرد، كە بىگومان ھەر كام لە: لىپراليزم و سۇسياليزم و كاپىتاليزم و سىكۇلاريزم و گۇبالبازمىشن، دەچنە نىو ئەو چوارچىومىو، چونكە ھەموويان بەرنامەى ژيانن، ھەرومە ھەرچەم ئەو بىرۇكانەى كە دەكرىنەى بەرنامەى ژيان و، جۇرىك لە بووناسى (جىھانبىنى) بە مرۇف دەدەن و، جۇرىك لە ئىعتىقاد و عەقىدەى پىدەدەن، ھەرومە ھەند بەھايەكى پى دەدەن، كە بە بەھاي بەرزيان دىزانى و، ھەلال و ھەرامى بۇ دىيارى دەكەن و، چاكە و خراپەى بۇ دىيارى دەكەن، ئەوانە ھەموويان بە دىن و بە بەرنامەى ژىن، لەقەلەم دەدرىن .

بەلن ەك گوتمان: خويىندى ئەم دوو سوورمەتە، سوورمى (الكافرون)، سوورمى (الإخلاص) زۇر دەبنە مايەى ئەو، كە خوا بە يەكگرتن (توحيد) لە عەقل و دلى ئىنساندا رۇ بچى و پىشەدار بى، بۇن و تارمايى و سىبەرى شىرك و ھاوبەش بۇ خوا دانانى لى دوور بكەوئتەو .

ئنجا ديارە زانىيارى (علم) لە پىش كىردەو (عَمَل) مومىە، زانىن لە پىش توانىنەومىە، بەلام ئايا بۇجى سوننەتە: سوورمى (الكافرون) لە پكاتى يەكەمدا و لە پكاتى دوومدا سوورمى (الإخلاص) بخويىندى، لە نويژە سوننەتەكاندا ؟!

چونکه : نهوی گرنکه نهویه که ئینسان به کردهوه خوا به یه‌گگر (موحد) بی‌و، به کردهوه به‌ندایه‌تیی ته‌نیا بو خوا بی، ئنجا له راستییدا زاینه‌کەش هەر بو توانینه‌کەیه، بویه پیویسته مروّف حەق بزانی، بو نهوی حەق بتوانی‌و، ئینسان پیویسته حالی بی، تاگو حالی بوونه‌که له خۆیدا بکاته حال، ئنجا نه‌وه‌یان که گرنگتره، که خوا به‌یه‌گگرتنی کردمی (التوحید العَمَلِيّ) یه‌و، له سوورمتی (الکافرون) دایه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیشی خستوه‌و، نهوی دیکه که خوا به یه‌گگرتنی زانستی و ئیعتقادیی روون ده‌کاته‌وه، که سوورمتی (الإخلاص) ه، خستوو‌یه‌ته رگاتی دووه‌مه‌وه .

لیره‌شدا دینه کۆتایی توێژینه‌وه‌مان دهرباره‌ی هاوبه‌ش بو خوا دانان .

مسه‌له‌ی پینجهم : هه‌ره‌شه کردنی خوای بالأده‌ست له بیبروایان، که نه‌ده‌بوو دنیابن له به‌لای داپۆشه‌ری خوا له دنیا‌دا، یان: که ئاخیر زه‌مانی کتوپریان به‌سه‌ردابی :

وه‌ک خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ (۱۷)

شیکردنه‌وه‌ن نه‌م نایه‌ته موباره‌که له سن برکه‌دا

(۱) - ﴿ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴾، دیاره نه‌م هه‌رمزه (ا) پنی ده‌گوتری: هه‌مه‌زی پرسیار کردنی نکوویی لیکه‌رانه، واته: ئایا دنیان که داپۆشه‌ریک له سزای خوا به‌سه‌ریاندا بی؟ یانی: نه‌ده‌بوو دنیابن .

(الغاشية: الحادثة التي تحيط بالناس، والعرب يؤثنون هذه الحوادث: الطامة، الصاخة، الداهية، المصيبة)، وشه‌ی (غاشية) ناویکه که دهوری خه‌ک دماداتو خه‌ک داده‌پۆشی، عه‌رپ عاده‌تیا وایه که نه‌و کارساته

مەزنانەى خەلك لە دەستيان رزگارى نابى و لە بەينيان دەبات، بە شىوھى مېينەى مەجازىي دەيانھىنن، وەك:

۱/ (الطامة) بەلایەك كە زۆر گەورەو بى ئامانە .

۲/ (الصاخة) دەنگىك و بەلایەكى گەورە كە گووى خەلك كەر بكات .

۳/ (الداھية) كارەساتىكى بېرەزا .

۴/ (المصيبة) بەلایەكى گەورە .

ئەو جۆرە وشانەش زۆرن.

كەواتە: ﴿ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴾، ئايا دۇنيان كە بەلایەكى داپۇشەر لە سزاي خوا بۇيان بى؟ واتە: نەدەبوو دۇنيابىن؟ ئەوان ئەگەر لەسەر ئەو بېرەوايە بەردەوام بن، دەبى چاومروانى ئەو بەكەن: خوا سزايان بدات، بەلایەكىان بۇ بنىرى كە دايان بېوشى و، لە جنگى قوتار نەبن .

(۲) - ﴿ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ﴾، ياخود ئاخىر زەمان (ساعة) كتوپر بۇيان

بى، زۆربەى تەفسىرەكان وشەى (ساعة) ھەر بە (قيامە) لىكدەدەنەو، كە لە راستىدا (ساعة) ئەو كارەساتەى كە دەبىتە ھوى تىكچوونى ئەو سىستەمى دۇنيا، كە ئىستا ھەيە، ئەم كەون و كانىناتە ھەمووى لەبەين دەجى، (ساعة)ش بەھوى فووى يەكەمى ئىسرافىل بە كەرەنادا، دىتەدى، خوا دەفەرەموى: ﴿ وَنُفِخَ

فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ

أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿۷۶﴾ الزمر، واتە: فوو بە كەرەنادا كرا (يانى :

بۇ جارى يەكەم) يەكسەر ھەر كەس لە ئاسمانەكان و زەويدايە، بىھوش كەوتن، جگە لەوانەى خوا بىھوى، (بىھوش نەبن) دوايى بۇ جارىكى دىكە فووى پىدا كرا، يەكسەر ھەموويان ھەلسانەو، تەماشايان دەگرد .

كەواتە: (قيامە) يانى: ھەلسانەو، بەلام (ساعة) واتە: ئەو كاتە ديارىي

كراوھى، كە دۇنياي تىدا كۆتايى دى .

ئنجادمه رموی: یاخود نایا دلنیان که کتوپر، لهنهگاو، دنیایان بهسهردا
ویران بی؟!

ئیمه له تهفسیری سوورمتی (الأعراف)، له تهفسیری نهو نایهتهدا، که
دمه رموی: ﴿لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ﴾ (۱۷۷)، واته: ساعهتان بو نایهت، مهگر
زور به کتوپری و لهنهگاو بهبی چاومروان کردن، لهویدا به تفصیل،
باسمان کردوهو فهرمایشتی پیغه مبهرمان ﷺ لهوبارهوه هیناون .
(البغۃ: الضجأة وإصابة من حيث لم يتوقع)، (بغۃ) واته: کتوپر، بهلایهک
که تووشت ببی، بهبی نهوهی پیشبینی بکهی .

(۳) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، واته: له حالیکدا که نهوان ههست بیناکهن،
پیشبینی ناکهن، نهمه ههر وهک جهخت کردنهوهو توخکردنهوهی نهوهی
پیشیه، کهواته: یان بهلای دهوره دمری قوتار نهگر، یاخود ناخیر زهمانی
ناگهان، دلنیا مهبن که یهکیک لهم دووانهتان بهسه نهیهت، چ له دنیا
سزای داپوشهری دهوره دمرتان بو بی، چ دواتان بخات تاکو (ساعة) دی، که به
تهنکید نهگر نهوهی یهکه میشیان نهیهت، نهوهی دووهمیان دی و مسوگره .
که دیاره نهوهش هه مووی بو هوشداری پیدان و وریا کردنهوهو
راچلهکاندنیا، له خهوی بیناگایی .

مهسهلهی شهشهم : فهرمان کردنی خوا ﷻ به پیغه مبهری خاتهم ﷺ که
ریبازی خوی و شوینکه وتووانی به خهک بناسینی، که بریتیه له:
بانگهواز کردن بو لای خوا، به بهلکهوهو له بهر روشنایی داو خوا به
پاکگرتن و، دووری گرتن له هاوبهش بو خوا دانان :

وهک خوا فهرموویهتی : ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا
وَمِنَ اتَّبَعِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۰۸)

تویژینه‌وهس نهم نایته له پینج برگه‌دا

(١) - ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ﴾، خوا ﷺ به پینجه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ

ده‌فه‌رموئ: تو بلی: نا نهمه ریبازی منه، واته: نه‌وهی که رابردو باسکرا، نا نه‌وه ریبازی منه، یاخود نه‌وهی که دوایی دی، نه‌وه ریبازی منه، ننجنا لی‌ردها وشه‌ی (سبیل) به میینه (مؤنث) هاتوه، له زمانی عه‌رمببیدا هیچ وشه‌یه‌ک نیه که به نیرینه، یان میینه له قه‌له‌م نه‌دری، به‌لام (مذکر) و (مؤنث)‌ی مه‌جازی، ننجنا لی‌ردها وشه‌ی (سبیل) به میینه هاتوه، جاری واش هه‌یه نهم وشه‌یه به نیرینه هاتوه، وه‌ک له سوورپه‌تی (الأعراف)‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ﴾ (١١٦)، واته: نه‌گه‌ر نه‌وانه سه‌ر راستی ببینن، نایکه‌نه ریبازی خو‌یان و نایگرنه به‌ر، به‌لام نه‌گه‌ر ری بی‌مرادی ببینن ده‌یکه‌نه ریبازیان .

لی‌ردها وشه‌ی (سبیل) به نیرینه (مذکر) هاتوه .

(٢) - ﴿ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ ﴾، بانگه‌واز بو لای خوا ده‌که‌م به به‌نگه‌وه، به به‌رچاو رۆشنییه‌وه .

(البصيرة: فَعِيلَةٌ بِمَعْنَى فَاعِلَةٍ، أي: الْحُجَّةُ الْوَاضِحَةُ)، (بصيرة) له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلَةٌ)‌یه، به مانای (فاعلة) دی، (بصيرة) واته: به‌لگه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا، یاخود (البصيرة: المعرفة التي يَتَّمِيزُ بِهَا الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ)، (بصيرة) بریتییه له‌و زانسته‌ی که به‌هۆیه‌وه هه‌ق و به‌تال، راست و چه‌وت، لیک جیاده‌بنه‌وه .

که‌واته: ریبازی من نه‌وه‌یه که له‌به‌ر رۆشنایی دا خه‌ئک به‌ره‌و لای خوا بانگ ده‌که‌م، ننجنا بو‌جییان به‌ره‌و خوا بانگ ده‌کات؟ بو نه‌وه‌ی به‌نده‌ی خوابن، چونکه مروّف نه‌گه‌ر به‌نده‌ی خوابی، نازادو نازا ده‌بی،

سهرفرازو بهختهومر دهبی، له دنیاو دواروژدا، بهلام نهگهر بهندهی خوا نهبی، دهبیته گویلهی مرؤفیککی وهک خوئی، یان له خوار مرؤفیشهوه، وهک شهیتانیك، ماددهیهکی بی زیان، نهستیرهو خرؤکهیهک، زیانداریک، رووهکیك، ههواو نارمزوونك .

(۳) - ﴿أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي﴾، (خهلك بهرهو خوا بانگ دهکهم)، خووم و نهوانهی شوینم کهوتوون، نهوه پیشهمانه، کهواته: شوینکهوتووانی پیغهمبهر ﷺ یش لهسهریان فهرزه: بهرچاو روونو شارمزاو ناگاداربن له بهرنامهکهی خویان، که خهلکی بو بانگ دهکمن، پاشان لهسهریان پیویسته، ههمان نهو پهیامو بهرنامهیهی که پیغهمبهری خاتهمی پیشهویان و سهر مهشقیان و پهیرهوی لیکراویان، گه یاندوویهتی به خهلك، نهوانیش له قهدهر خویان نهومندهی که لی دهمانن، نهو پهیامو بهرنامهیه به خهلك بگهینن، وهک له فهرمایشتی پیغهمبهری خوادا ﷺ هاتوه، که فهرموویهتی: ﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾، ﴿أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: (۶۴۸۶)، وَالْبُخَارِيُّ بِرَقْمٍ: (۳۲۷۴)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۶۶۹)، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَابْنُ حِبَانَ بِرَقْمٍ: (۶۲۵۶)﴾.

واته: له منهوه نهگهر نایهتیکیش بی، بیگهینن .

یانسی: بیگهینن به خهلك، که دیاره ههر کام له بروادارانسی شوینکهوتووی پیغهمبهر ﷺ کهم و زور میراتگری پیغهمبهرو جیگریهتی .

(۴) - ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾، (ههرومها بلئ): پاکیی بو خوا .

یانسی: خوا به پاک و به دوور دهگرم، له ههموو نهو شتانهی که شایستهی خوا نین، له ههموو نهو سیفهتو و پهفتارو کردهوانهی شایستهی خوا نینو، له خوا ناوهشینهوه .

(۵) - ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، بیگومان من له هاوبهش بو خوا دانهران نیم .

نهمه نهوه دهگهینن، که هاوبهش بو خوا دانهران، کهسانیکن، بهبی بهلگه، بهبی بهرچاو روونیی، ریگا دهگرنه بهرو به دوی کویره ریو

پێچکان دەکەون، نازانن چی دەکەن و چۆن دەکەن ؟ راست و چەپ و دۆست و دوژمنی خۆیان لێک ناکەنەوه، ئەوه عادت و پیشەی هاوبەش بوو خوا دانەرانه، بەلام برواداران و خوا بە تاك دانهران، وهك پێغه مەبەرەكەى خۆیان ﷺ بە رپی خوادا دەرۆن، بە بەرچاو روونیی و بە تیگە یشتنەوه، بە شارمزایی و بە کارامە ییەوه، هەر قسە یەك دەیکەن بە بەلگە پشت ئەستووورە، چونکە بێگومان دینداریی کردن بەبێ زانیاریی و، بەبێ بەلگە مائیکى قەلبەو بەسەر خاومنی دا دەریتەوه، هەر بۆیە خوا ﷻ له سوورەتی (محمد) دا بە پێغه مەبەر ﷺ دەفەر موی: ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۗ ﴾

واتە: بزانه ! که جگه له خوا هیچ پەرستراو نینو، داواى لیبوردن بوو گوناھت (له خوا) بکەو، بوو بروادارانى پیاوو ئافرەت، خواش شوینى نیشته جى بوونتان و شوینى هەلگێرو وەرگێرو هاتن و چوونتان دەزانى .
کەواتە : پێشێ دەبێ نینسان زانیاریی و بەرچاو روونیی هەبێ، زانیان گوتوو یانە :

(وَكُلُّ مَنْ بَغِيَ عِلْمَ يَعْمَلِ

أَعْمَالُهُ مَرْدُودَةٌ لَا تُقْبَلُ)

واتە: هەر کەسێک کار بکات بەبێ زانیاریی، کردەوه گانی رەت دەکێنەوه و لێی وەرناگیرێن .

بەئێ له راستییدا خوا بە بەرچاو روونیی و، بە بەلگە و زانیارییەوه دەپەرستێ، بە نەزانیی و لاسایی کردنەوه کوێرانە و نەفامیی، خوا ناپەرستێ .

مهسه لهی جهوتهم : راگه یاندنی ئەو راستییه که له پیش پیغه مبهری خاتهم ﷺ دا، ته نیا پیاوان له خه لکی ئاوه دانییه قه له بالغه کان به پیغه مبهر رهوانه کراون و، فرمان کردنی خوا ﷺ به گهران و پشکنین له زهویدا، بۆ سه رنجدانی شوینه وارو سه رهنجامی گهلانی پیشوو، ئەوانه ی که له گهل پیغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام) دا دانوو یان نه کولیون و له گهل یاندا ناکوک بوون، سه رنجی سه رهنجامیان بدهن، چییان به سه ر هاتوه !

وهك خوا دهفرموی : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (١٩)

شیکردنه وهی نهم نایه ته له جهوت برگه دا

(١) - ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا ﴾، له پیش تۆدا ته نیا پیاوانمان رهوانه کردوون، واته : رهوانه مان کردوون، وهك پیغه مبهرو نوینهری خو مان، لیردها که دهفرموی : پیاوان، واته : خه لک (الرَّجَالُ: اسْمُ جُنْسٍ جَامِدٍ، أَي: أَنَس) لیردها مه بهست پی ئه وه نه بووه، که ئا فرمتان پیغه مبهر نه بوون، هه رجهنده شتیکی دیاره که هیج ئا فرمتیک پیغه مبهر نه بووه، به لام مه بهست پی ئه وه یه که ئیمه ته نیا خه لکی وهك تۆمان له پیش تۆدا کردۆته پیغه مبهر، ئەمەش له بهر ئەوه یه که هه می شه هاوبهش بۆ خوادانه رو کافره گان، هه م بۆ پیغه مبهری خاتهم ﷺ و هه م بۆ پیغه مبهرانی دیکهش، ره خنه یان ئەوه بووه که : خوا بۆ چی فریشتان نانیری؟ بۆ چی فریشته یه کی نه ناردوه؟ خوی په رو مردگار و یستوو یه تی

لێیان حاڵی بکات، کە لە پێش پێغەمبەر خاتەمیشدا ﷺ ھەر مرۆڤەکان، پیاوانی وەک تۆمان کردووە بە پێغەمبەر ﷺ، کەواتە: تۆ بیدعەت و داھێنراویک نی، پێشینەت نەبێ .

برگەمی دووھم : ﴿ نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ ﴾، سروش و نیگامان بۆ لا دەکردن، پەيامی پەنھانمان بۆ دەناردن، چونکە وەحیی بریتییە لە ناگادار کردنە وەھییەکی بە پەنامەکیی و پەنھان، کە لێردا مەبەست پێی ئەوھییە واتە: ئیمە بە شێوھییەکی پەنھان، بەبێ ئەوھیی کە بۆ خەلک زانراوین، پەيام و بەرنامەیی خۆمان بۆ پێغەمبەر ﷺ دەنارد .

ئنجایا نایا ئەو پێغەمبەرانی کە پیاوانیک بوو و ن، خەلکی کوئی بوون ؟

برگەمی سێیەم : ﴿ مِنْ اَهْلِ الْقُرَيِّ ﴾، (قوری) کوئی (قریە)یە، بە مانای شاری قەلەبەلغ و گەورە دێ، واتە: لە خەلکی ئاومدانییە گەورەو قەلەبەلغەکان، پێغەمبەرانیمان ناردوون و لە رەگەزی پیاوانیش بوون .

ھەسەنی بەھصرایی گوتووویەتی^(۱): (لَمْ يَبْعَثَ اللهُ نَبِيًّا مِنْ اَهْلِ الْبَادِيَةِ قَطُّ، وَلَا مِنْ النِّسَاءِ، وَلَا مِنَ الْجِنِّ)، واتە: خوا لە خەلکی بیاباننشین ھەرگیز پێغەمبەرێکی نەناردووە، ھەر وھا لە ئافرەتانیش نەیناردووە، لە جینیش پێغەمبەرانی نەناردوون .

ھەر وھا (القرطبي) لە تەفسیرەکی خۆی^(۲) دا، دەڵێ: (وَلَمْ يَبْعَثَ اللهُ نَبِيًّا مِنْ اَهْلِ الْبَادِيَةِ، لَغَلْبَةِ الْجَفَاءِ وَالْقَسْوَةِ عَلَى اَهْلِ الْبَدْوِ، وَلَآنَ اَهْلُ الْاَمْصَارِ اَعْقَلُ وَاَحْلَمُ وَاَفْضَلُ وَاَعْلَمُ).

واتە: خوا ھیچ پێغەمبەرێکی لە خەلکی بیاباننشین نەناردووە، لەبەر ئەوھیی ئەوانە حالەتی کەم سەلیقەیی و دلرەقیی بەسەر یاندا زائەو، خەلکی شارەکان فامیدەترن و ھێدی و مەندەترن و چاکترن و زانترن .

(۱) تەفسیری (القرطبي) ج ۹، ص ۱۲۳.

(۲) ج ۹، ص ۱۲۳.

واتە: بە گىشى، ئەگەرنا ديارە لە نىو شارمەكانىشدا، خەلكى بە كەلك نەھاتوو ھەيە، ۋە لە نىو خەلكى بىباباننىشىدا خەلكى فامىدە ھەيە، بەلام حالەتى گىشى بەو شىۋىيە .

(محمد متولى الشعراوى) لە تەفسىرمەكى خۇيدا^(۱) دا، دەلى: (وَالْفَارِقُ بَيْنَ أَهْلِ الْقَرْيَةِ وَأَهْلِ الْبَادِيَةِ، أَنَّ أَهْلَ الْقَرْيَةِ لَهُمْ تَوْطُنٌ، وَيَمْلِكُونَ قُدْرَةَ التَّعَايُشِ مَعَ الْغَيْرِ، وَتَرْتَبُطُ مَصَالِحُهُمْ بِبَعْضِهِمُ الْبَعْضُ، وَتَرْقُ حَاشِيَةُ كُلِّ مِنْهُمْ لِالْآخَرِ، وَتَتَّسِعُ مَدَارِكُهُمْ بِمَعَارِفِ مُتَعَدِّدَةٍ، وَلَيْسَ فِيهِمْ غِلْظَةٌ أَهْلِ الْبَادِيَةِ).

شەش جىاوازى ھىناون، دەلى: جىاوازى نىوان خەلكى شارمەكان ۋە خەلكى بىباباننىشىن ئەۋمىيە :

بەك : كە خەلكى شارمەكان ۋە ناۋەدانىيە ھەلەبالغەكان، لە شۆيىنىكى ديارى كراۋدا نىشتەجىن، بەلام بىباباننىشىنەكان، كۆچەرىين، دىن ۋە دەچن .

دوو : خەلكى شارمەكان تواناى پىكەۋە زىانىان ھەيە لەگەل ئەۋانى دىكەدا.

سى : ھەندىكىان لەگەل ھەندىكىان بەرژەۋەندىيان پىكەۋە پەيۋەستە، (بەلام باباى كۆچەرىي ۋە بىباباننىشىن، زۆر پىۋىستىيان بە يەكلى نىيە، ھەر كەسە بۆ خۆيەتى) .

چوار : ھەر كامىكىان لەگەل ئەۋى دىكەدا، جۆرىك لە زەۋوق سەلىقەى نەرم ۋە ھەست ناسكىيان پىكەۋە ھەيە .

پىنج : ئاسۋى فىكرىان بەھۋى زانىارى جۆراۋ جۆرەۋە، فراۋانە .

شەش : ئەۋ دىرھقىي ۋە زىرىيەى كە لە خەلكى بىباباننىشىندا ھەيە، لەۋاندا نىيە .

بۆیە خوا ﷻ لە خەڵکی شاره قەڵەبەلغەکاندا، پێغەمبەرانی (علیهم الصلاة والسلام) ناردوه .

هەمیشەش خەڵکی شار، خۆیان بە هۆشیارترو بیدارترو شارمزا تر دەزانن، لە خەڵکی لادئ و کۆچەری و بیاباننشین و رەهوند .

(۴) - ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، نایا بە زهویدا نەرۆیشتوون؟ واتە: بۆچی بە زهویدا نارۆن؟ دیاره بە زهویدا رۆیشتن، دوو چەمکی هەن :

۱- بە کردهوه بە زهویدا برۆن و شوینەوارمکانیان ببینن، وهك دوايي دەفەر موئ:

﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئنجاسەرئنج بدەن: سەرئنجامی ئەوانی پێش وان چۆن بووه ؟ واتە: تەماشای شوینەوارەکانیان بکەن، تەماشای قەلاو بورجەکانیان بکەن، تەماشای دارو دیوارو ئەو شوینەوارانە بکەن، کە بەجێیان هێشتوون، ئەوه رۆیشتنی کردمی .

۲- رۆیشتنیکی دیکە هەیه، رۆیشتنی فیکری و زیهنی، ئەویش ئەوهیه کە میژوو بخویننەوهو، لە سەرئنجامو لە شوینەواری ئەو پێشینانە رابمێنن .

(محمد متوئي الشعراوي) لە تەفسیرهکەى خۆیدا^(۱)، قسهیهکی جوان

دەگات، دەئى: خوا فەرموویەتى: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، نەیفەر مووه: (أَفَلَمْ يَسِيرُوا عَلَى الْأَرْضِ) بۆچی وایفەر مووه؟ دەئى: (إِنَّ هُنَاكَ غُلَافًا جَوِيًّا يُحِيطُ بِالْأَرْضِ، مِنْ كُلِّ الْجَوَانِبِ، كَمَا أَنَّ هُنَاكَ غُلَافًا مَائِيًّا مُحِيطًا بِالْأَرْضِ، وَالْغُلَافُ الْجَوِيُّ مِنْ ضِمْنِ تَمَامِ الْأَرْضِ، وَإِنَّكَ حِينَ تَسِيرُ عَلَى الْيَابَسَةِ، فَالْغُلَافُ الْجَوِيُّ يَكُونُ فَوْقَكَ، وَبِذَلِكَ فَأَنْتَ تَسِيرُ فِي الْأَرْضِ، لِأَنَّ مَا فَوْقَكَ مِنْ غُلَافٍ جَوِيٍّ، هُوَ مِنْ مُلْحَقَاتِ الْأَرْضِ)، عیبارتەكەى بە كورتیی مانا دەكەم، دوايي تۆزئ شی دەكەمهوه، چونكه شیکردنهوهی دهوی .

واتە: بەرگیکی هەوايي هەیه دەوری زهوی داوه، } بە بەرزیی ۵۰۰ - ۶۰۰

کلم} لە هەموو لایەنەکانەوه، هەر وهك چۆن بەرگیکی ناویش هەیه، کە

ئەۋىش دەۋرى زەۋى داۋە (كە ديارە سى لەسەر چۈارى رۈوبەرۈ پانتايى زەۋى بە ئاۋ داپۇشراۋە) بەلام لە ھەر چۈار لاۋە، زەۋى ئەۋ بەرگە ھەۋايىيە دەۋرەى داۋە، ئنجا ئەۋ كىفەى دەۋرى زەۋى داۋە، ھەر لە ميانى زەۋى دايە، زەۋى بەۋەۋە تەۋاۋ دەمبى، بۇيە كاتىك تۇ بەسەر وشكانىى دا دەپۇى، بەرگە ھەۋايىيەكە لە سەرۋوتەۋە دەمبى، كەۋاتە: تۇ بە نىۋ زەۋىدا دەپۇى، چونكە ئەۋ بەرگە ھەۋايىيەى كە لە سەرۋوتەۋمىيە لە باشكۇيەكانى زەۋىيە .

مەبەستى ئەۋمىيە كە دەگوتىرى: زەۋى، لە راستىدا بەۋ ئاۋەۋە كە دەۋرى داۋە، بەۋ ھەۋايىيەشەۋە كە دەۋرى داۋە، بە ھەۋمويان دەگوتىرى: زەۋى، چونكە ئەگەر ھەۋا نەبۋايە، مرقۇف لەسەر زەۋى نەدەزىۋا، ھىچ ژياندارىك نەدەمبۋو، نە رۈۋەك و نە ئازەل و نە زىندەۋمرو نە پەلەۋمرو نە مرقۇف، ھەرۋمھا ئەگەر ئاۋىش نەبۋايەۋ دەۋرى زەۋى نەدابۋايە، بە ھەمان شىۋە ژيان لەسەر زەۋى نەدەمبۋو .

كەۋاتە: ئەگەر تۇ لە دوورەۋە تەماشاي زەۋى بىكەى، بە تايىبەتى ئەگەر لەسەر مانگەۋە، يان لە دەۋرەۋى چۈار چىۋەى زەۋىيەۋە، تەماشاي دەگەى، زەۋى شىن دەجى، لەبەر ئەۋەى سى لەسەر چۈارى زەۋى، بە ئاۋ دەۋرە دراۋە، ئنجا ئەگەر دوورتر بىكەۋىيەۋە، ئەۋ بەرگە ھەۋايىيەى كە دەۋرى زەۋىشى داۋە، ھەمويى لە بازىنەى زەۋى دايە، كەۋاتە: كەسىك بە ھەر شوئىنىكى زەمىن دا بىرۋات، ھەر بەنىۋ زەۋىدا دەپۇات، چونكە بەرگە ھەۋايىيەكەش ھەر بەشىكە لەۋ زەۋىيە .

(۵) - ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، (بىرۋن) سەرنج بدەن، ئايا سەرنجىمى ئەۋانى پىش وان چۈن بوۋە؟ واتە: پەندىان لىۋەرىگىرن، بزانن ئەۋان چىيان بەسەرھاتەۋە، رىنگە بەسەر خۇشيان بى!

(۶) - ﴿وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾، مەنزىگەى دۋارۋۇزىش باشتەرە، بۇ ئەۋانەى پارىز دەكەن .

(۷) - ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئايا نىۋە نىفامن! خۇئىراۋىشەتەۋە: (أَفَلَا يَعْقِلُونَ)، ئايا ئەۋان نىفامن!

ھەر وەك چۆن پەستەى: (نوحى إلیهم) خویئراویشەتەوہ: (یوحى إلیهم) واتە: ئیئە وەحییان بۆ دەنیئەرین، یاخود: خوا وەحییان بۆ دەنیئەری .

لێردا بە پێویستی دەزانم ھەندى وردەکاریی رەوانبێژیی لەم نایەتە موبارەكەدا باس بكەین، ئیئە سى وردەکاریی باس دەكەین، كە لە كتیبى: (دُرَّةُ التَّنْزِيلِ، وَغُرَّةُ التَّأْوِيلِ)^(۱) وەریان دەگەرین :

یەكەم: نوكتەى رەوانبێژیی : خوا ﷻ لەم نایەتەى سوورەتى یوسوف دا،

دەفەر مەوى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ... ﴾ ﴿ ۱۹ ﴾ .

لە نایەتى ژمارە (۴۳) ی سوورەتى (النحل) یەش دا، ھەمان عیبپارەت دووبارە بۆتەوہ، دەفەر مەوى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۱۲ ﴾ ، لێردا بە وشەى (مِن) ھاتوہ، دەفەر مەوى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ﴾ .

بەلام لە سوورەتى (الأنبياء) دا دەفەر مەوى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ ﴿ ۷ ﴾ ، لەوێدا وشەى (مِن) نەھاتوہ، ئنجا نایا حیکمەت چییە ؟

(من قبلک) واتە: لە پێش تۆدا، ھەر لەو سەرمتایەوہ كە لە پێش تۆوہ دەست پێدەكات، ھىج كەسێكمان نەناردوہ، جگە لە پیاوانێك لە خەلكى ناوہدانییەگان، ئنجا كە (مِن) ھەى دەخەرتە سەر، دەمباتەوہ سەرمتای سەرمتا، واتە: لە دەستپێكەوہ ئیئە تەنیا پیاوانمان ناردوون، لە ناوہدانییەگان، بەلام دیارە ئەگەر (مِن) ھەى لەگەندا نەبن، واتە: لە پێش تۆدا، بەلام نایباتەوہ عەینى سەرمتا .

(۱) للخطيب الإسكافي، ص ۱۷۲ - ۱۷۳ .

تُنجا (الإسكافي) دهلی: {ولم يجيء بدون (من) إلا في موضعين، أحدهما هذا، والآخر: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ الفرقان}، واته: له هه موو هورئاندا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ هه میشه (من) ی له گه ئدایه، ته نیا له دوو شویندا (من) ی له گه ئدایه :

(١) یه کیکیان سوورمتی (الأنبياء) ه، که دهفرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ

إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٧)

(٢) له شوینه که ی دیکه ش، نه وهیه که دهفرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ

الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ الفرقان.

یانی : مادام له هی پیشی دا (من) هاتوه، دیاره ئەم (من) ه، به کافی زانراوه .

به لام هی دووهم :

له سوورمتی (الفرقان) دا که دهفرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ

الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ (٢٠)

واته: له پیش تۆدا هیچ کام له پیغه مبه رانمان نه ناروده، مه گهر خواردنیان خواردومو به بازاردا رویشتون .

واته: لیرهدا جیی مبه ست ههر نه وه بووه : نهو پیغه مبه رانه سه لاتو سه لامی خویان له سهر بی، که له پیش موحه مه ددا ﷺ هاتوون، وهک موحه مه د ﷺ بوون: خواردنیان خواردومو به بازاردا رویشتون، مروف بوونو، فریشته نه بوون، ههر نه وه منده مبه ست بووه، نهو هه واله بگه یه نری، بویه پیویستی به وه نه کردوه که (من) ی بو به کار به ی نری .

دووهم : نوکته ی رهوانبیزی : هی ئەم نایه تهیه که دهفرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (١٩)

به‌لام له سوورپتی (الروم) ده‌فهرموی: ﴿ أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا
 أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
 كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١﴾ ، واته: نایا به زهویدا نه‌رؤیشتوون سه‌رنج
 بدن: که سه‌رنج‌امی نه‌وانهی بیس وان چوون بووه !

له نایته‌که‌ی سوورپتی (یوسف) دا، (ف) هاتوه، ده‌فهرموی: ﴿ أَفَلَمْ
 يَسِيرُوا ۚ ، به‌لام له نایته‌که‌ی سوورپتی (الروم) دا، (و) هاتوه، ده‌فهرموی:
 ﴿ أَوْلَمْ يَسِيرُوا ۚ .

(الخطيب الإسكافي) ده‌لی: (ویکون بالواو عطف جملة على جملة، وإن
 كانت الثانية أجنبية من الأولى) واته: کاتیک رسته‌یه‌ک ده‌گپ‌ردیته‌وه
 بو سه‌ر رسته‌یه‌ک به‌پیتی (و)، نه‌گه‌ر نه‌و دوو رسته له یه‌ک‌دیش
 بیگانه‌بن ، هه‌ر ره‌وایه .

نه‌گه‌ر ته‌ماشای رسته‌که‌ی سوورپتی (الروم) بکه‌ین، ده‌فهرموی: ﴿ أَوْلَمْ
 يَنْفَكُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
 مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ
 وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ .

له نایه‌تی ژماره (۸) دا باسی نه‌وه ده‌کات نایا له خو‌یاندا بیریان
 نه‌کردوته‌وه: که خوا ناسمانه‌کان و زهوی و نه‌وه‌ی ده‌که‌ویته نیوانیان، به
 هه‌ق و بو کاتیک دیاری‌یکراو دروستی‌کردوون ؟ دوا‌یی ده‌فهرموی: ﴿ أَوْلَمْ

بَسِيرُوا ﴿٤٤﴾، چونکه نه‌وهی که له رسته‌ی دوایی دا دئی، وهک جه‌زا نیه‌و په‌یوه‌ست نیه به رسته‌ی پیش‌و، لئی بیگانه‌یه، بویه به (و) (عطف) کراوته‌وه سه‌ری، هه‌لبه‌ته هه‌مان جوړه مه‌به‌ست له نایته‌ی ژماره (۴۴) ی سوورمتی (فاطر) یشدا هاتوه، که دمفه‌رموئ : ﴿أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾ .

چونکه وهک (الخطيب الإسكافي) ده‌لئ: { لَمْ يَتَقَدَّمْ : (الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ) ما يكون هذا كالجواب عنه، فلم يحسن إلا الواو، لأن الآية التي قبله، ليست في وصف قوم عوقبوا على مخالفة نبيهم، وبقيت آثارهم من العذاب، في منازلهم وديارهم } .

واته: له‌به‌ر نه‌وهی له پیش نه‌و نایته‌ده‌دا، شتیک پیش نه‌که‌وتوه، که نه‌مه وهک وه‌لام بی بؤ نه‌و، بویه هه‌ر وا باش بووه، که به (و) (عطف) بکریته‌وه، چونکه نایته‌ی پیشی باسی کو‌مه‌لئیک ناکات که سزا درابن، له‌به‌ر سه‌رپنجییان له پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خو‌یان ک‌ردوه و شو‌ینه‌واره‌کانیان له نه‌نجامی سزا‌درانیاندا، له مال و حال و خانوبه‌ره‌کانیان، مابن .

هه‌روه‌ها له سوورمتی (غافر) یشدا دمفه‌رموئ : ﴿أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ ﴿٥١﴾، له پیشیه‌وه چی هاتوه؟ دمفه‌رموئ : ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٢﴾ أَوْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٥١﴾ .

نه‌ویش به هه‌مان شیوه له نایته‌ی (۲۰) دا خوای په‌روم‌ر‌دگار، باسی نه‌وه ده‌کات، که خوا دادومریی ده‌کات به هه‌ق، به‌لام نه‌وانه‌ی که له جگه له خوا

دەپارێنەوه، هیچ شتیکیان بۆ جێبه جێ ناکەن و، هیچ بریارێک نادەن، بێگومان خوا بیسەری بینەرە .

دوایی دەفەرموی: ئایا بە زەویدا نەرۆشتوون، سەرنج بدەن، سەرفنجامی ئەوانەى لە پێش ئەوانەوه بوون، چۆن بوو؟ کە بەهێزتر بوون و، شوێنەواریشیان لە زەویدا زیاتر بوو .

(الخطيب الإسكافي) دەلى: ئەو نایەتەکانی کە پێش نایەتی: ﴿أَوْلَمَّ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ هاتوون، ئەمە ناخوازان کە ئەم نایەتەى دوایی، وەك وەلام بى بۆ ئەوان، تاكو بە (ف) بەفەرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا﴾، بەلكو مەبەستیكى جیاوازه، بۆیه هەر بە(و) (عطف) گراوه .

بەلام شتێك كە لێره هەلاوێردراوه، ئەومیه كە لە سوورمى (محمد) دا دەفەرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾﴾، لێردا بە (ف) هاتوه، ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بەبى ئەوهى كە شتیكیشى پێشكەوى، خوازیاری هاتنى (ف) بى، ننجاً (الإسكافي) وەلام دەداتەوه، دەلى : كە خوا پێشتر لە نایەتەکانی: (۷ تا ۹) دا دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن نَّصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾﴾، ئەمە ئەوه دەگەیهنى كە دۆستانی خوا سەركەوتوون و، كافرمان تێكشكێنران، بۆیه با پەند وەربگرن لەو كافرانی كە پێشیان كەوتوون و، بزانی كە ئەوانیش هەمان سەرفنجام، كە كافرمانى پێش ئەوان هەیانبووه، دەیانبى، بۆیه بە (ف) هاتوه، چونكە وەك سزا (جزاء) وایه، یانى: با پەند لەوانى پێش وەربگرن .

که واته: که له نایتهی (۱۰۹) ی سوورپتی (یوسف) دا، دهفهرموئ: ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا ﴾ نایا به زمویدا نهرویشتون؟ له بهرئهومیه که له پیشیه وه، رستهی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا ﴾ هاتوه، مادام پیشی باسی رهوانه کرانی پیاوانیک گراوه، به سیفتهی پیغمبر ﷺ، بویه دهفهرموئ: ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ ﴾، واته: با پهند وهر بگرن له شوینکه وتووانی نهو پیغمبرانهی پیشتر ناردوومانن .

ههروهما له سوورپتی (الحج) دا، که دهفهرموئ: ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿١٦﴾ ﴾، له پیشیه وه چی هاتوه؟ نه وه هاتوه: ﴿ فَكَايِنٍ مِنْ قَرِيْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيْهَا خَاوِبَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَتِرٌ مُّعْطَلَةٌ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ﴿١٥﴾ ﴾، که نه مه وهك جهزا وایه، پیشی باسی نه وه دهکات، دهفهرموئ: زور ناوهدانیمان له پیش وانداهوتاندوون، که سته مکار بوون، نجا دواپی دهفهرموئ: ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ ﴿١٦﴾ ﴾، واته: نایا به زمویدا نهرویشتون که دلانیکیان ههبن، پییان تیبگهن و، گوئیان ههبن، پییان بیستن، وهك نه وهی فهرمووبیتی: مادام سهرمنجام بهو شیومیه بووه، که واته: به زمویدا برؤن و پهند وهر بگرن .

ههروهما له سوورپتی (غافر) دا، که دهفهرموئ: ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرٍ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاتَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ ﴾، له پیش نه وهدا له سوورپتی (غافر) دا، دهفهرموئ: ﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ

فَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن لَّمْ نَقْضُصْ عَلَيْكَ ﴿۷۸﴾ ، چونکە پێش باسی پەوانە کردنی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) کراوە، لە پێش پێغەمبەری خاتەم دا ﷺ، گە هەندیکیان بەسەرھاتەگەیان بەسەریدا خوینراوئەتەو، هەندیکیشیان بەسەرھاتەگەیان نەخوینراوئەتەو، ئەمە هاتو، دوایی دەفەرموی:

﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ﴾ ﴿۸۲﴾ .

گەواتە: وهك گوتمان تەماشای دەکەن خۆی کارزان، تەنانەت (و) لە جیاتی (ف) بەکارناھێنی، بەلکو لە شوینیکی (ف) بەکار دینی، گە مانای جەزاو پەند وەرگرتن دەگەین، لەبەرئەووی لە پێش ئەوئەدا شتیکی و باسکراوە، بەلام (و) کاتیکی بەکاردی، شتیکی و باسکراوە، گە رستەیهک، بابەتیکی، بگێردیئەو سەر بابەتیکی دیکە، بئ ئەووی پیکەو پەیووست بن .

سببهم: نوکتە پەوانبیزی : ئەم رستە موبارەگە گە دەفەرموی: ﴿ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ ، لێرەدا و دەفەرموی، واتە: مەنزەنگای دواوژیش باشترە، بۆ ئەوانە پاریزیان کردو، ئایا نایان ؟!

بەلام لە سوورەتی (الأعراف) دا، ئەم رستەیه لە ئایەتی (۱۶۹) دا، ئاوا هاتو: ﴿ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ .

هەر وەها لە سوورەتی (الأنعام) لە ئایەتی (۲۲) دا، ئاوا هاتو: ﴿ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ .

ئنجایا هۆکاری جیاواز بوونی ئەو تەعبیرانە، گە نیوەرۆکیان یەگە، جیبە؟ گە ئەویش گەم و زۆر، کاریگەری دەکاتە سەر جیاواز بوونی هەندی لە چەمکەکانیان ؟

وہلامەگەئەوئەمە: گە لە سوورەتی (الأعراف) لە ئایەتی (۱۶۹) دا، گە خوا دەفەرموی: ﴿ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ ، لەبەر

ئهوهیه له سوورمتی (الأعراف) له نایتهی پیشتریدا، نه مه هاتوه:

﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

﴿ ۱۱۱ ﴾ ، كهواته: كه له پیشیهوه دهفه رموی: ﴿ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ ﴾ ،

یانی: بهرزه و مندی نهه ژبانه دنیا ییه نیزیکه، هه لده بیژن، (آی: هَذَا الْمَنْزِلَ الْأَدْنَىٰ) ننجا (المنزل الأدنى) له گهل (الدَّارُ الدُّنْيَا) یهك واتایان ههیه، مه نزلگای خوارترو مه نزلگای نیزیکتر، دهسگونجی (أدنی) به مانای كه متر بیو، (دنیا) ش به مانای نزمتر بی .

ننجا مادام له سوورمتی (الأعراف) دا سیفهتی (الأدنی) گراوه به وهسف

بو (مَنْزِلَ) یانی: ﴿ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ ﴾ ، واته: (هَذِهِ الدَّارُ الْأَدْنَىٰ)

بویه له سوورمتی (الأعراف) دا، یه کسهر گوتراوه: ﴿ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ ﴾ ، (ذُكِرَ الدَّارُ الْأُخْرَىٰ بَعْدَهُ، فَجُعِلَ الدَّارَ مَوْصُوفَةً، وَالْأُخْرَىٰ صِفَةً)، (دار) له سوورمتی (الأعراف) دا گراوه به وهسفکراوو، (آخرة) ش گراوه به سیفهت، (مه نزلگای دوایی باشتره، بو نهوانه ی پاریز دهگهن).

به لام له سوورمتی (یوسف) دا، بویه فه رمویتهی: ﴿ وَلِدَارُ الْأُخْرَىٰ ﴾ ،

(دار) (إضافة) گراوه بو لای (آخرة) چونکه له پیشیهوه، نه وه هاتوه: ﴿ أَفَأَمِنُوا

أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ ﴿ ۱۱۷ ﴾ .

واته: نایا دلنیا بوون، كه داپوشه ریک له سزای خویان بوئی ؟!

دیاره (ساعة) ش مه بهست پیی نهو کاتهیه، كه دنیا کو تایی دیو پیشه کی قیامهته، ننجا لیردها مادام (دار) پالدراومه لای، ناوای لی دیته وه: (وَلِدَارُ السَّاعَةِ الْأُخْرَىٰ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا) مه نزلگای کاتی رۆزی دوایی، باشتره بو نهوانه ی كه پاریزیان کردوه .

ئنجاکه له سوورمئی (الأعراف) دا دمفهرموی: ﴿لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُ﴾ به لآم له سوورمئی (یوسف) دا دمفهرموی: ﴿لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ له بهر نهوهیه که له سوورمئی (یوسف) دا، بانگ کراون بۆ نهوهی په‌ند وهر بگرن له حال و بال و به‌سرهاتو شوینه‌واری نه‌وانه‌ی که پیش وان، فه‌وتاون، بۆیه یه‌کسه‌ر فه‌رموویه‌تی: ﴿لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که پاریزیان کردوه، به رابردوو، سیفه‌تی ته‌قوایان له خویاندا په‌یدا کردوه، بۆ نه‌وانه په‌ند هه‌یه، له به‌سرهاتی گهلانی پیشوودا .

به لآم له سوورمئی (الأعراف) دا دمفهرموی: ﴿لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُ﴾ بۆیه به (مضارع) هیناویه‌تی، چونکه مه‌به‌ست پی نه‌وانه بووه، که له و رۆژگاری دا بوون، به‌تایبه‌تی جووله‌که‌کان که له رۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا بوون و، نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ریشیان شاردوونه‌وه، نه‌وه هم هاندانیان و ئارمزوومه‌ند کردنیان بووه بۆ پاداشتی لای خوا، هم ترساندنیان بووه له‌وه که: دووری له خوا بگرن و نیشانه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خاتمه، که له کتیبه‌کانیاندا هاتوون، بشارنه‌وه و په‌نهان بگهن، بۆیه له‌وی به (مضارع) هیناویه‌تی: ﴿لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُ﴾ بۆ نه‌وانه که پاریز ده‌که‌ن، مه‌نزلگای دوارپۆز باشتره، به لآم نه‌وه‌ی دیکه، مه‌به‌ست نه‌وه بووه که په‌ند وهر بگرن له‌وانه‌ی رابردوون .

مه‌سه‌له‌ی هه‌شته‌م : راکه‌یاندنی نه‌و راستیه که له کاتیکدا پیغه‌مبه‌ران که‌یشتوونه حاله‌تی نه‌وپه‌ری سه‌غله‌تیی و، زۆر خویان به ناچار و بن دهره‌تان بینیه‌وه، یارمه‌تی خویان بۆ هاتوه و ، دهروی خیریان لیکراوه‌ته‌وه :

وهك خوا دمفهرموی: ﴿حَقَّ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا مِنْ نَشَائِهِ وَلَا يُرَدُّ بِأَسْنَانِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾﴾

شیکردنه وهی نهم نایهته ﴿ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ﴾

له پینج برکهدها باسکردنی بیروپای زانیان لهوبارهوه

(۱) - ﴿ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ﴾، وشهی (حتی) بو گهیشته نامانجیکه، گهیشته شوینیکه، وهک دهلیی: (سِرْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّىٰ وَصَلْتُ مَكَّةَ) له مهدینه بهرپیکهوتهم و رؤیستم، تاگو گهیشتمه مهککه .

وشهی (اَسْتَيْسَسَ) موبالهغهی له (ینس) یانی (ینس الرسل) پیغهمبهران نانو میدو بن هیواو تهما بر او بوون .

(۲) - ﴿ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا ﴾، پییان وابوو: درویان لهگهل کراوه، بهلام نهگهر (کذَّبوا) بی، یانی: پییان وابوو: به درو دانراون.

خوینراویشهتهوه: (کَذَّبُوا) واته: گومانیان وا برد: گهلهکانیان درویان لهگهل کردوون، که گوتووویانه: بروامان هیناوه .

ههندیکیش (ظن)یان به مانای (یقین) لیکداوتهوه، واته: دلنیابوون که گهلهکانیان درویان کردوه لهگهلئیان، یان: دلنیابوون که گهلهکانیان به درویان داناون .

(۳) - ﴿ جَاءَهُمْ نَصْرُنَا ﴾، یارمهتی ئیمهیان بو هات، واته: یارمهتی ئیمه بو پیغهمبهران هات، یاخود سزای ئیمه بو گهلهکانی پیغهمبهران هات، که گهله به درو دانهرمان لهبهین بچن و، پیغهمبهران سهر بخرین .

(۴) - ﴿ فَفُجِّىٰ مِنْ نَشَأٍ ﴾، نهوانهی که ئیمه دهمانهوی، هوتارکران، ههروهها خوینراویشهتهوه: (فَفُجِّىٰ مِنْ نَشَأٍ) نهو کهسهی خوا ویستی دهربازی بوو، رزگاری بوو.

(۵) - ﴿ وَلَا يَرُدُّ بَأْسًا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴾، سزای ئیمهش له کومهلی تاوانباران بهرپهرچ نادریتهوه، واته: لهو کافرو بیبروویانه، بهلام خوا ﴿﴾ به (مجرمین)

تاوانباران ناوزمىدىان دەمكات، تاكو بزانىرى كە ئەوانە بىبىرپاوانىكى
تاوانبار بوون .

لېرەدا ئەم تەعبىرە بەم شىۋەيە لىدېتەۋە، چونكە ۋەك گوتمان: (حتى:
لبلوغ الغاية)، (حتى) بەكاردەھىنرى (بۇ گەشىتنە ئامانجىك)، كەۋاتە: ديارە
سەرمتايەك ھەبوۋە، بۇيە كۆتايىيەكەش ھەيە، ۋاتە: گەلانى پىشوو لەسەر بە
درو دانان و دزايەتتىكىردنى پىغەمبەران، بەردەۋام بوون، ئەۋانىش لە بەرانبەر
ئەو دزايەتتەيەدا خۇراگر بوون، تاكو ئەو كاتەي كە پىغەمبەران بىن ھىۋاۋ
تەما براۋ بوون .

دوایی ئىمە باسى ئەو تەما براۋ بوونە دەكەين، كە ئەگەر بۇ پىغەمبەران
بىن، يانى چى؟

ئىنجا ۋشەي: (كذبوا) بە چەند شىۋەيەك خويندراۋتەۋە، بە پىي
خويندەنەۋەكان، ماناكانىشى دەگۆرپىن، ئەۋەندە دەلىين: توپزەرەۋانى قورپان
رەحمەتى خاۋيان لى بىن، زۆر مشتومپريان دەربارەي ئەم رستەيە كىردە، چونكە
دەگونجى زياتر بە دە (۱۰) شىۋە مانا بىكى، بەلام ئىمە ۋردە ۋردە پىيدا دىين،
دوایی ھەموۋى پوخت دەكەينەۋە، بۇ ئەۋەي خوينەرانى بەرپىز ماناى ئەو
رستە قورئانىيەيان لە زەين و مىشكدا روونتر بى :

شۋىنەۋارىك لەۋبارەۋە :

{ عَنْ ابْنِ شَهَابٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَرَأَيْتِ قَوْلَهُ: (حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا، أَوْ
كُذِّبُوا؟) قَالَتْ: بَلْ كَذَّبَهُمْ قَوْمُهُمْ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَيْقَنُوا أَنَّ قَوْمَهُمْ
كَذَّبُوهُمْ، وَمَا هُوَ بِالظَّنِّ، فَقَالَتْ: يَا عُرْيَةَ لَقَدْ اسْتَيْقَنُوا بِذَلِكَ، قُلْتُ: فَلَعَلَّهَا،
أَوْ كُذِّبُوا، قَالَتْ: مَعَادَ اللَّهِ! لَمْ تَكُنِ الرُّسُلُ تَظُنُّ ذَلِكَ بَرِيهَا، قُلْتُ: فَمَا هَذِهِ
الْآيَةُ؟ قَالَتْ: هُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ الَّذِينَ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَصَدَّقُوهُمْ وَطَالَ عَلَيْهِمُ الْبَلَاءُ
وَاسْتَأْخَرَ عَنْهُمْ النَّصْرُ، حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَتْ مِمَّنْ كَذَّبَهُمْ مِنْ قَوْمِهِمْ، وَظَنُّوا أَنَّ
أَتْبَاعَهُمْ كَذَّبُوهُمْ، جَاءَهُمْ نَصْرُ اللَّهِ، { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ بِرَقْم:
.({ (۴۴۱۸) .

واتە: ئىبنو شىھاب دەلى: عورۇھى كورپى زوبەير (كە خوشكەزاي عائىشە خوا لىي رازى بى و كورپى ئەسمايە) ھەوالى پىداۋە، كە كاتىك پىرسىارى كىردۈھ لە عائىشە خوا لىي رازى بى، دەربارەى ھەرمائىشتى خوا: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا أَسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ﴾، ھەتا كاتىك پىغەمبەران ئائومىد بوون، عورۇھ دەلى: گوتىم: ئايا بە (كُذِّبُوا) خوئىراۋەتەۋە (واتە: درۆيان لەگەل كراۋە)، يان بە: (كُذِّبُوا) خوئىراۋەتەۋە (واتە: بە درۆ دانراون)؟! عائىشە گوتى: بە (كُذِّبُوا) خوئىراۋەتەۋە، دەلى: گوتىم: ئىنجا خو ئەو كاتە كە گەلە كافرەكانىيان پىغەمبەرانىيان بە درۆ داناۋە، پىغەمبەران دلىيا بوون كە بە درۆ دانراون، بوچى وشەى گومان (ظن) بەكارھاتوۋە؟ عائىشە گوتى: بەلى ئەى عورۇھ! بىگومان وايە، دلىيا بوون كە بە درۆ دانراون، دەلى: پىم گوت: ئەدى ناكىرى ئاوابى: (وظنوا أنهم قد كذبوا)؟ پىغەمبەران پىيان وا بوو كە درۆيان لەگەل كراۋە، واتە: درۆيان لەگەل كراۋە لەلایەن خەلكەكەۋە، كە گوتوويانە: بىرومان پىتان ھىناۋە، ياخود: خەتەرمەكىيان بە دلىا ھاتوۋە: كە ئەو بەلىنەى خوا پىي داون: سەردەكەون و گەلە كافرەكەيان لە بەين دەچن، راست دەرنەچوۋە؟ گوتى: پەنا بە خوا، پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھەرگىز گومانى وايان بە پەرومردگارىيان نەبردوۋە، كە پىيان وابى خوا ئەو بەلىنەى پىي داون، لەگەلى راست نەبردوونە سەر، منىش گوتىم: ئەدى ئەم ئايەتە ماناكەى چىيە؟ عائىشە گوتى: ئەوانە شوئىنكەوتوۋانى پىغەمبەران بوون، كە بىروايان بە پەرومردگارىيان ھىناۋە پىغەمبەرانىيان بە راست داناۋە، دوايى سەختىي و ناپەھەتىي لەسەر ئەوان درىژەى كىشاۋە، يارمەتى خواش بو ئەوان دواكەوتوۋە، ھەتا كاتىك پىغەمبەرانى خوا ئائومىد بوون، لەوانەى كە لە گەلەكانىيان كە بە درۆيان داناون، (كە تازە بىروا ناھىئىن) و، گومانىيان وا بوۋە، كە شوئىنكەوتوۋەكانىيان - بەھۆى درىژە كىشانى گرفتارىانەۋە - بە درۆيان داناون، لەوكاتەدا يارمەتى ئىمەيان بو ھاتوۋە .

ھەلبەتە ئەۋە بوچوونى داىكمان عائىشەىە خوا لىي رازى بى، دەربارەى ئەم ئايەتە .

كە كورتهكەي ئەومىيە: پىغەمبەران ﷺ لە بىرۋا ھىنانى گەلە كافرەكانيان، نائومىد بوون و دۇنيا بوون كە تازە بىرۋايان بىن ناهىنن، بەلام گومانىيان وا بردو، كە ئەوانەي شوپىنيان كەوتوون، ئەوانىش بە درۋيان دادەننن، لەبەر زۆر پىچوونى ھاتنى يارمەتى خواو سەختىيى ھالىيان، پىيان وابووە ئەوانىش ھەلدەگەرپىنەو، لەو كاتەدا يارمەتى خوا ھاتو .

كە بە بۇچوونى من: مانا لىكدانەومىيەكى زۆر جوانەو، داىكىمان عانىشە خوا لىي رازى بىن، باشى بۇ چوو، ئەگەر بە (كذبوا) بخوئىرپىتەو .

بەلام ئەگەر بە (كذبوا) بخوئىرپىتەو، كە لەو موصحفانەي لەژىر دەستمانن، كە بە پىي خوئىندنەو (حفضن)، ھەر ئەو خوئىندنەو (قراءة) يە: ﴿ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا ﴾، واتە: پىيان وابوو كە درۋيان لەگەل كراو، ئنجا ئەگەر وابىن، مانايەكەي چۇنە؟ چەند واتايەك ھەلدەگىر، بەھۇي جۇراو جۇر بوونى خوئىندنەو (كذبوا) و، بەھۇي ماناي جۇراو جۇرى ھەر كام لە (استىئس) و (ظنوا) و، ئنجا پاش لىكۆلىنەو لىووردبوونەو (مارمىك لە تەفسىرەكان و سەرنجدانى ئەو رىستە بە بىرسەي قورئانى بەرزى مەزن نۇ (۹) جۇرە مانامان، بۇ ھىناون، كە بىگومان ھەندىكىيان لە ھەندىكىيان بەھىزترن :

۱- ﴿ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ﴾ ھەتا كاتىك پىغەمبەران نائومىد بوون لە

بىرۋاھىنانى گەلە كافرەكانيان، ﴿ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا ﴾ (وى) (ظنوا) كە (فاعل) دكەيەتى، دىگەرپىتەو بۇ گەلەكان، ئەو خەلكانەي پىغەمبەرانىيان بۇ رەوانە كراون، ئەوان پىيان وابوو، درۋيان لەگەل كراو، واتە: لەلايەن پىغەمبەرانەو، كە پىغەمبەران گوتوويانە: ئەگەر بىرۋا نەھىنن، خوا لە بەيىنتان دەبات، سزاتان دەدات، پىيان وابووە ئەو ھەوالەي كە پىغەمبەران پىيان داون، راست نەبوو و درۋيان لەگەلدا كراو .

۲- واتايەكى دىكەي ھەر بە خوئىندنەو (قراءة) (كذبوا)، ئەومىيە كە: ئەو كۆمەلانەي بىرۋايان بە پىغەمبەران ھىناو، پىيان وابووە: پىغەمبەران

(عليهم الصلاة والسلام) له وهدا که به لئینان پیداون: خوا سهریان بخت، پیغهمبه ران لهو به لئینه یان دا، راستیان نه کردوه، سه رهنجام نهوان (نهو کومه لانه، یان پیغهمبه رکان) درو یان له گهل کراوه، که یارمه تی خویان بو بی و دهروی خیریان لی بکریته وه .

۳- واتایه کی دیکه ی دیسان نه گهر (کذبوا) بخوینریته وه، له (ابن عباس) موه خوا له خو ی و بابی رازی بی، ده لی: (ظَنَّ الرُّسُلُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَخْلَفَ مَا وَعَدَهُمْ) پیغهمبه ران وایان به دلدا هات که: خوا نه وه ی که به لئینی پیدا بوون، راستی دمرنه چواندا! که نه مه دمی روون بکریته وه، نه گهرنا ئیشکالی تیدایه .

۴- واتایه کی دیکه ی: (ظَنَّ الرُّسُلُ أَنَّهُمْ كَذَبَ مَعَهُمْ مِنْ قِبَلِ قَوْمِهِمْ وَلَمْ يُؤْمِنُ بِهِمْ أَحَدًا) به پیی نه مه (فاعل) ی (ظنوا) که (و) که یه، مه به ست پیی پیغهمبه رانه، واته: پیغهمبه ران پییان وابوو: درو یان له گهل کراوه له لایه ن نهو که سانه وه که گوتوو یانه: برومان پیهیناون، به لام بروایان نه هینا وه .

ننجا نه گهر (فاعل) ی (ظنوا) که (و) که یه، بجیتته وه بو پیغهمبه ران و، مه به ست پیی نه وه بی که: خوا به لئینی له گهل راست نه بردوونه سه ر، نه وه وهک دایکمان عانیسه خوا لی رازی بی، گوتوو یه تی: په نا به خوا، که پیغهمبه ران گومانی وا به په رومردگاریان به ن .

به لام ههندیك له زانایان به جوریک ناراسته یان کردوه، بو وینه: (القرطبي) له تهفسیره که ی دا^(۱) ده لی: (قَالَ الْقُشَيْرِيُّ أَبُو نَصْرٍ: وَلَا يَبْعُدُ إِنْ صَحَّتِ الرَّوَايَةُ، أَنَّ الْمُرَادَ: خَطَرَ بَقُلُوبِ الرُّسُلِ هَذَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَتَحَقَّقَوْهُ فِي نَفْسِهِمْ، وَفِي الْخَبَرِ: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَكَلِّمْ بِهِ أَوْ تَعْمَلْ بِهِ)^(۲) .

واته: قوشه ییری کوری نه صر، ده لی: نه گهر نهو ریوا یه ته راست بی (له عهبدو لئای کوری عه بیاسه وه خوا له خو ی و بابی رازی بی)، مه به ست

(۱) الجامع لأحكام القرآن ج ۹، ص ۲۲۴ و ۲۲۵ .

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (۴۹۶۸)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (۱۲۷)، وَأَبُو دَاوُدَ رَقْم: (۲۲۰۹)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (۱۱۸۳)، وَالتَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۳۴۳۳)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (۲۰۴۰) .

ئهوهیه که ته‌نیا خه‌ته‌ره و خه‌یالیکی خراب به دئی پیغه‌مبه‌راندا هاتوه، نه‌ک له‌لای خویانه‌وه لیی دنیابن و دئی خویانی له‌سه‌ر بچه‌سپینن، به‌س خه‌یال و خوتخوته‌که‌یه‌کی شه‌یتانی بووه به‌سه‌ر دلیندا هاتوه: { تَوَلَّيْ خَوَا ۙ } ئه‌و به‌ئینه‌ی پیداوین، راست دمرجی؟! } له‌ فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ریش دا هاتوه، فه‌رموویه‌تی: بیگومان خوا چاوپوشی له‌ ئۆمه‌تی من کردوه، له‌وه‌ی که به‌ دلین دا دئی (له‌ خه‌ته‌ره‌ی خراب)، مادام به‌ قسه‌ دمری نه‌پرن و کاری پی‌ نه‌که‌ن .

(القرطبي) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی دا^(۱) ده‌ئیی: (الحکیم الترمذی) دهرباره‌ی ئه‌م رسته‌ قورئانییه‌ گوتوویه‌تی: (وَجْهُهُ عِنْدَنَا: أَنَّ الرُّسُلَ كَانَتْ تَخَافُ بَعْدَ مَا وَعَدَ اللهُ النَّصْرَ لَا مِنْ تُهْمَةٍ لِيُوعِدَ اللهُ، وَلَكِنْ لِتُهْمَةِ النَّفُوسِ، أَنْ تَكُونَ قَدْ أَحْدَثَتْ حَدَثًا، يَنْقُضُ ذَلِكَ الشَّرْطَ وَالْعَهْدَ الَّذِي عُهِدَ إِلَيْهِمْ، فَكَانَتْ إِذَا طَالَتْ عَلَيْهِمُ الْمُدَّةُ، دَخَلَهُمُ الْإِيَّاسُ وَالظَّنُّونُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ).

واته: رپوی راستی ته‌فسیرکردنی ئه‌م رسته‌ قورئانییه‌ له‌لای ئیمه‌ ئه‌وه‌یه: که پیغه‌مبه‌ران دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا هه‌والی سه‌رکه‌وتنی پیداون، مه‌ترسیان هه‌بووه، به‌ئینه‌که‌ نه‌یه‌ته‌دی، به‌لام له‌و رپوه‌وه‌نا که تۆمه‌ت بخه‌نه‌ پال به‌ئینی خوا، که راست دهرناچی، به‌ئکو نه‌فسی خویانیان تۆمه‌تبار کردوه، که له‌لای ئه‌وانه‌وه‌ شتیک بووی، بوو بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌رج و په‌یمان‌ه‌ی په‌رومردگاریان پی‌ داون، ئه‌وان هه‌ئیان وه‌شاندبیته‌وه‌و کاریکیان کردبی که خوی کارزان له‌به‌ر ئه‌و که‌م و کورپیان‌ه‌یان به‌ئینه‌که‌یان له‌گه‌ل نه‌باته‌ سه‌ر (له‌به‌ر سووچی خویان و له‌به‌ر جیبه‌جی نه‌کردنی مه‌رجه‌که‌یان)، ئنجا که ماوه‌ که زۆری پیچوووه، له‌و رپوه‌وه‌ ناوومیدی هاتۆته‌ دل و دهروونیا‌نه‌وه‌و، گومانی خرابیان به‌ خویان بردوه، نه‌ک گومانی خراب به‌ خوا ببه‌ن .

۵- به‌لام نه‌گه‌ر وشه‌که‌ به‌: (كَذَبُوا) بخوینریته‌وه‌، که هه‌ندیک له‌ خوینه‌ره‌وانی قورئان وایان خویندۆته‌وه‌، ئه‌و کاته‌ مانا‌که‌ی ئاوا‌ی لی دئی:

هەتا کاتیک کە پێغەمبەران نائومید بوون لە برپاوەنیانی گەلەکانیان، یاخود نائومید بوون لەوەی خواى دادگەر ئەو گەلە سزا بدات، { لە سۆنگەى ئەووە کە خوا بەروونی نەیفەرموو: سزایان دەدم، ئیدی ئەو پێغەمبەرەش پەنگە پێی وا بووبی: ئەو گیان دەسپێری و خوا ئەو گەلە هەر سزا نادات، سزایەکە دوا دەخات }، لەو کاتەدا گەلە کافرەکان پێیان وا بوو، یاخود: دُنیا بوون^(۱)، { چونکە دەگونجی ئینسانی کافر دلی خۆی یەکلا بکاتەووە لەسەر بۆچوونیکى ناراست }، کە پێغەمبەران درۆیان لەگەڵدا کردوون، لەوەدا کە هەواییان پێداون .

کەواتە: (فاعل)ی (ظنوا) کە (و)کەیه، مەبەست پێی گەلە کافرەکانن .

۶- دەشگونجی (ظن) لێردا بە مانای (یقین)بی، (فاعل)ی (ظنوا)ش، مەبەست پێی پێغەمبەران بی، یانی: پێغەمبەران دُنیا بوون کە گەلەکانیان درۆیان کردووە کوفریان بە خوا کردووە، کە گوتووین: خوا پێغەمبەری نەناردووە، یان کە گوتووین: خوا هاوبەشی هەیه، کە ئەوێش درۆ کردنە بە ناوی خواوە .

۷- دیسان ئەگەر بە (كذبوا) بخویندریتەووە، دەگونجی مانایەکەى ئاوا بی: (ظنَّ الرُّسُلُ أَنْ أَتْبَاعَهُمْ قَدْ كَذَّبُوا بِدَعْوَاهُمْ الْإِيمَانَ)، واتە: هەتا کاتیک پێغەمبەران نائومید بوون لە ئیمان هێنانی گەلە کافرەکانیان، پێشیان وابوو کە شوینکەوتوووەکانیشیان راستیان نەکردووە، لەوەدا کە گوتووین: ئیمانمان پێهێناون، لەبەرئەوێش زۆری پێچوووە تەماشایان کردووە: ئەو خەڵکەش کەوتۆتە ناپەڕهتیی و سەغڵەتییهکی زۆرەووە، بۆیه پێیان وابوو: ئەوانیش هەلگەراونەووە، درۆیان لەگەڵ کردوون، لە ئیمان هێنانیان دا .

۸- ئەگەر بە (كذبوا)ش بخویندریتەووە، دەبی وشەى (ظنوا) بە (استیقنوا، علموا) مانا بکری، یانی: پێغەمبەران نائومید بوون لە برپاوەنیانی گەلەکانیان، دُنیا بوون لەوەی لەلایەن ئەو گەلە کافرانەووە، بە درۆ دانراون .

(۱) چونکە: (ظن) بە مانای گومانیش دێ، بە مانای دُنیاىی (یقین)یش دێ، بە پێی شوین و سیاق، ئەو دەزانری، جاری و اشە هەردووکی مانایەکە گونجاون .

۹- ههروهها نهگهر به (کذبوا)ش بخویندریتتهوه، مانایهکهی لهوهی پیتشی نیزیکه، یانی: پیغهمبهران له گهلهکانیان بی هیوا بوون و دلنیاو مسوگر بوون: که گهلهکانیان پیتیان بیبروابوون و به درویان دانان .

ههه چۆن بی نهو نایتهته زۆر شیوهی نایتهتی (۱۱۲)ی سوورمتهی (البقرة) دهکات، که دههفرموی: ﴿ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ؕ اَلَا اِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۱۱۲﴾ .

واته: یان نایا پیتان وایه بچنه بهههشت، هههچهنده جارئ نهوهتان بهسهه نههاتوه که بهسهه نهوانی پیتش نیوه هاتوه: ههزاریی و نهرداری و ناخوشییان بهسهه هاتو راجلهکینران، ههتا پیغهمبهرهکهو نهوانهی که لهگهلی دا بوون، گوئیان: کهی یارمهتی خوا دئ؟ ناگاداربن! یارمهتی خوا نیزیکه .

که لهویشدا هههچهنده پیغهمبهران (عليهم الصلاة والسلام) دل و دموونیان پر بووه له ئیمان و یهقین، بهلام نهومنده بیزارو نارپهحت بوون، هههچهنده زانیویانه یارمهتی خوا، ههه دئ، بهلام ویستوووانه کاتهکهی بزانی، نهه نایتهتی سوورمتهی (یوسف) لهگهل نهو نایتهتی (البقرة) زۆر دهشوبهینه یهکدیو، نهههش نهوهمان بو دمردهخات که تهنانهت پیغهمبهرانی خواش (عليهم السلام)، له نههجامی تافیکرانهوهی سهختو نارپههتی و گرهتاریی زۆردا، جاری وا بووه شهیتان خوتوخوتهیهکی خستوته دلپانهوهو، تووشی جوړیک له رهشبینی بوون .

ههلهبهته حکمهتی خستنهرووی نهو راستیههش، بریتیه له هاندانی پیغهمبهری خاتهمو شوینکهوتوووانی، که پشوو دریزبنو، خوړاگربنو، دلنیاش بن که سههههجام یارمهتی خوا ههه دئ، نهوهتا پیغهمبهران و شوینکهوتوووانیان بهو شیوه سهخته تافیکراونهوه، بهلام سهههههجامهکهشیان دیاره چۆن بووه !

ئنجای بیگومان حکمه‌تی نهو سوننه‌تی یاسایه‌ی خوی پهروردگاریش بریتیه له مه‌شق پیکردن و راهینانی برواداران و، شارمزا بوون و دامه‌زرانیان، چونکه نه‌وانه‌ی که له ناره‌حه‌تیاندا پیده‌گهن و سه‌ختیان دمپرن، بیگومان دامه‌زراوترو قایم و قوئتر دمبن .

مه‌سه‌له‌ی نویه‌م و کوتایی : له به‌سه‌ره‌اتی پیغه‌مبه‌راندا دمرسو پهنه‌ی بو

خاومن عه‌قلان هه‌یه، قورئان هه‌لبه‌ستراو نیه، به‌لکو به راست دانانی کتیه‌کانی پیش خویه‌تی و، روونکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکه، که ژیانی مروؤف پیویستی پی هه‌یه و، رینمایی و به‌زه‌یه بو برواداران:

وهك خوا دمفه‌رموی: ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ .

شیکردنه‌وه‌س نهم نایه‌ته موباره‌که له پینج برکه‌دا

(۱) - ﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾، دیاره (J) ی سه‌ر

(لقد) بو سویند پی خواردنه و (قد)یش، بو ساغکردنه‌وه (تحقیق)یه، واته: بیگومان به دنیایی له به‌سه‌ره‌اتی نه‌واندا، (که بیگومان مه‌به‌ست پی پیغه‌مبه‌رانه)، پهنه هه‌یه، بو خاومن عه‌قلان .

(أولوا) یان (أولي) یانی: (أصحاب)، خاومنان، هاوه‌لان، (ألباب)یش کوی

(لَبّ)ه، (کاکل)، یانی: عه‌قل، که‌واته: (لِأُولِي الْأَلْبَابِ) واته: بو خاومن عه‌قلان، یانی: نه‌وه‌ی عه‌قلی خوی به‌کارنه‌هینی، تینه‌فکری، بیگومان نه‌گهر دمیان به‌سه‌ره‌اتو رووداو بییستی و بوی باس بکرین، هیج په‌ندیکیان لیومرناگری .

ئنجای بۆ مانای (عبرة) بە کوردیی دەلێین: دەرس، پەند، بۆچی ئەم ناوەی لێنراوە؟ (العبرة: اسم مصدر للإعتبار، وهو التوصل بمعرفة المشاهد المعلوم إلى معرفة الغائب، وهنا أطلق المصدر على المفعول أي: المعتبر به)، واتە: (عبرة) ناوی چاوگە بۆ پەند وەرگرتن، کە بریتییە لەوەی بەهۆی شتیکی زانراو و ناسراووە، بگەیی بە ناسین و زانینی شتیکی نەناسراو و نەببینراو، کە لێرەدا (عبرة) ھەرچەندە چاوگە، بەلام بە مانای (مفعول) بەکارھێنراوە .

(۲) - ﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى ﴾ ئەم کتیبە قسەییەکی ھەلبەستراو نیە، یاخود ئەو بەسەرھاتەیی کە لەم سوورەتەدا ھاتووە، وەك ھەموو بەسەرھاتەکانی دیکە قورئان، قسەیی ھەلبەستراو نیە .

بەلکو فەرماشتەکانی خوا پێ بە پێستی واقیعی، واتە: بەسەرھاتو چیرۆکیکی نیە کە دانرابی، خەیاڵ دروستی کردبێ، چونکە مەرج نیە، پەند لە بەسەرھاتیک وەرگیری، کە خەیاڵ دروستی کردبێ، بەلام ئەگەر شتیکی روویدابێ لەسەر نەرزوی واقیعی، دەگونجی وینەیی ئەو دووبارە بێتەووە، دەگونجی ئاکامی ئەو رووداو و واقیعییە چۆن بوو؟ کاتیک وینەیی ئەو دووبارە دەبیتەووە، ھەمان ئاکامی ھەبێ، بەلام ئەگەر شتیکی ھەلبەستری و دروست بکری، زادەیی و ھەم و خەیاڵ بێ، پەنگە ھەر روو نەدات، چونکە لە ئەسڵدا ھەر رووی نەداوە .

(۳) - ﴿ وَلَكِنَّ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾ بەلکو ئەم کتیبە بەراست دانانی ئەو پێش خۆیەتی، واتە: ئەو کتیبانەیی پێش خۆی ھاتوون، قورئان ھەموویان بە راست دەزانن، وەك ئەسڵەکیان، دەفەرموون: خوا ھەموو ئەو کتیبانەیی ناردوون، بەلام ئایا چەندیان وەك خۆیان ماون، و چەند لادراون، چەندیان لە بیر گراوە؟ ئەمە بابەتیکی دیکەییە، بەلام وەك ئەسڵەکیان، ئەو ديارە خوا لە قورئاندا باسی کردووە، کە :

(۱) (صحف) بۆ ئیبراھیم ھاتووە .

(۲) ھەروەھا (صحف) و (توراة) بۆ مووسا ھاتوون .

(۳) (إنجيل) بۇ عيسا ھاتوھ .

(۴) داوودىش (زبورى) بۇ ھاتوھ .

ناوى ئەو كىتئبانە ھاتوھو، خوا ھەوائى داوھ كە كىتئبو بەرنامەى بۇ سەر جەم پىغەمبەران ناردوون، جا چ ناوى كىتئبەكانىان ھاتئى، يان نەھاتئى، كە تەنيا ناوى كىتئبەكانى: ئىبراھىم و داوود و مووسا و عيسا ، عليهم السلام، ھاتوھ، لە قورئانىكدا كە بۇ موھەمەد ﷺ .

(۴) - ﴿ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾، ھەروھە ئەم قورئانە، پوونكردنەوھى ھەموو شتئكە، يانى ھەموو شتئك كە رپئى راست دىتنەوھى مروؤف پەكى لەسەرى كەوتوھو، لە مەوداى عەقلى ئىنساندا نىھ .

(۵) - ﴿ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا ﴾، ھەروھە رپئىمايىھە بەزەيىھە بۇ كۆمەئىك برپوا بئىنن، واتە: رپئىان پئشان دەدات كە چۆن ياسايەكانى خوا (سنن اللہ) لە بوونەوھردا بدۆزنەوھو رەچاويان بكنەن، ھەروھە ھوكمە شەرعیيەكانى خوا، كە لە وھىيى خۆيدا بەيانىان دەكات، بىانزانن و رەچاويان بكنەن و پئىانەوھ پابەندبن و، سەرەنجام ئەوھش دەبئتە مايەى ھىدايەت و رەھمەت و بەزەيى خوا، بۆيە دەفەرموئ: بۇ كۆمەئىك برپوا بئىنن، ديارە ئەوھى برپوا نەھئىئى، نە ھىدايەت وەردەگرئ، نە شايستەى بەزەيى خواى پەروەردگارئش دەبئ .

پوختى دەرس و پەندو حىكمەتە كانى كەلە

بەسە رھاتى يوسىف و يە عقوقوب و
عليهما السلام

كۆرە كانى يە عقوقوب و ەردە گىرىن

بۇ ئامادە كەردى ئەم بابەتە بە پەلە يەكەم پشتم بە تەفسىرى: (تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان) بەستو^(۱)، ھەئبەتە بە دەستكارى كەردن و كەم و زيادى تىدا كەردنە ھەم، بە دارشتى خۇم، بەلام ئەو تەنيا چل و شەش (۴۶) دانە ھىناون، منىش گەياندوومن بە شەست (۶۰) دانە، كە ھەندىكىانم نىواخن كەردە لەگەل قەسەكانى وى داو، ھەندىكىشىان لە دوايى دا دىنم :

بەكەم: يەكەمىن دەرس و پەندىك كە لەم بەسە رھاتە يوسوف عليه السلام و ەردە گىرىن، ئەومىيە كە خوا ﷻ پىغەمبەرانى، ەك سەرمەشق و ەك مامۇستا و چاوساغى مەرقايەتتى ناردوون، بۇيە ئەگەر تەماشاي سىرپە و ژيانى كۆي پىغەمبەران (عليهم الصلاة السلام) بەكەين، ھەموو جۆرە سەرمەشقىيەك، ھەموو جۆرە مامۇستايى و چاوساغىيەك، لە ژيانى پىغەمبەراندا دەبىنرى: ەك لە مەسوسوعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە باسى پىغەمبەراندا (عليهم الصلاة السلام)، بە تەفصىل باسما كەردە .

باباي نەخۇش، دەتوانى پىغەمبەران بەكاتە سەرمەشق بۇ خۇپرا گىرى لەسەر نەخۇشىيەكەي، باباي ھەزار، باباي دەولتەمەند، باباي دەستەلاتدار،

(۱) للعلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، رحمه الله.

بابای کۆچکهر و غه ریب ولات، بابای زیندانیی، مرؤقی ئازاد، نهوهی که هاوسهرداره، نهوهی که بی هاوسهرد، نهوهی که مال و مندالی ههیه، هه موو نهو حاله تانهی که بهسه مرؤف دادین، خوی پهر و مردگار وایکردوه که پیغه مبهران (علیهم الصلاة والسلام) سه رمه شقییان و مامؤستایه تی و جاوساگییان، بۆ هه موو حاله ته کانی که بهسه مرؤفا دین، هه بی .

دووهم: نهو بهسه رهاته یوسف دا عَلَيْهِ السَّلَامُ که خوی پهر و مردگار، پینشی دمه فرموی:

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾، که واته: بیگومان بهسه رهاتی یوسف له چاکترین بهسه رهاته کانه، چونکه له میجنه ته وه بۆ نیعمهت، له زه بوونییه وه بۆ بالادستی، له کویلایه تییه وه بۆ حوکمرانیی، ئنجا له غه ریبی و لیكدوورکه وتنه وه وه، بۆ پیک شادبوونه وه، له دلته نگیه وه، بۆ دلخؤشی، پاشان له هه رزانیه وه، بۆ گرانیی، دوی له گرانییه وه، جار یکی دیکه بۆ هه رزانیی و، له سه غله تییه وه، بۆ فراوانیی، ئنجا له سه پله ییه وه، بۆ دان به چاکه ی یه کدی دا هینان، نهوانه هه موویان هه ن، که لیک شتی دیکه ش له بهسه رهاتی یوسف دا هه یه، بۆیه که خوا دمه فرموی: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ

عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾، نهو پیناسه یه پر به پیستی بهسه رهاتی (یوسف) ه.

سییم: له م بهسه رهاته دا، بنچینه کانی خه ون لیكدانه وه هه ن، چونکه که یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ خه ون دهبینی به خۆرو مانگو یازده (۱۱) نهستیره وه، که دیاره خۆر له شوینی دایکی دهبی و، مانگ له شوینی بابی و، یازده (۱۱) نهستیره کانی، له شوینی برایه کانی دهبن .

پاشان دوو هاوه له زیندانییه که ی که خه ون دهبینن، یه کیکیان به وه وه: که تری دهگوشی و شه راب دروست دهکات، نهوی دیکه یان: که خواردن له سه ر سه ری دادهنی و بالنده لی دهخوات .

ئنجا پادشا خه ون دهبینی، به حه وت (۷) ره شه ولاخی قه له وه وه، که حه وت (۷) له ره دهبانخۆن و، حه وت گو له گه نمی سه وز، که حه وت گو له گه نمی وشک دهبانخۆن .

که زانیان گوتووینانه: به سه‌رنجدانی نهو چوار خه‌ونه که له‌م سوورمه‌دا هاتوون، ده‌گونجی بنجینه‌کانی خه‌ون لی‌کدانه‌وه، زوریان دهر بهینرین .

چوارهم: به‌سه‌رهاتی یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ، نهو به‌سه‌رهاته دریزه، به‌و ورده‌کارییه، که نیمه مانامان کرده‌و، توپژمره‌وانی قورئان زور قسه‌یان له‌سه‌ر کرده‌و، به‌لگه‌یه‌کی روون و بی‌چهندو چوونه، له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د عَلَيْهِ السَّلَامُ، چونکه پیغه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وارو نه‌شارمزا به‌کتیبه ناسمانییه پیش‌ووهدگان وه‌ک خوا ده‌فرموی: ﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٨﴾ العنکبوت، واته: تو له پیش قورئاندا، هیچ کتیبیکت نه‌خویندوته‌وه‌و، به‌دهستی راستیش هیچت نه‌نووسیوه، که نه‌گهر وابوایه‌ی نه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر ناهه‌قن، ده‌که‌وتنه گومان و دوو دل‌ییه‌وه .

به‌لئ له راستییدا هه‌ر نه‌م به‌سه‌رهاته بو‌خوی، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی (محمد) عَلَيْهِ السَّلَامُ، چونکه نه‌و به‌سه‌رهاته، ریکیش له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که له کتیه پیش‌ووهدگاندا هاتوه، پر به پیستو گونجاوو پیکه‌ل پیک (مطابق)ه، بگره هه‌ندی‌ک هه‌له له‌واندا هه‌ن، نه‌و به‌سه‌رهاته‌ی که له قورئاندا هاتوه، نه‌م هه‌لانه‌ش راست ده‌کاته‌وه .

پینجهم: نینسان هه‌ر کاتی بزانی: شتیک، گوتنی و دهرخستنی زیانی هه‌یه، ده‌بی بشاریته‌وه، نه‌وه‌تا یه‌عقوب عَلَيْهِ السَّلَامُ که نامۆزگاری کوره‌که‌ی ده‌کات: ﴿ قَالَ يَبْنَى لَا نَقُصَّ رءِ يَاكَ عَلٰى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسٰنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾، واته: نه‌ی رۆله گیان! خه‌ونه‌که‌ت بو برایه‌کانت مه‌گیره‌وه، نه‌وه‌ک دوایی پیلانیکت له دژ بگیرن، که‌واته: نینسان هه‌ر شتیک مه‌زمنه‌ی نه‌وه‌ی لی‌بکات، که تووشی زیان ده‌بی، به‌هوی باس کردنیه‌وه، وا باشته‌ره بشاریته‌وه‌و په‌نهانی بکات، وه‌ک گوتراوه: (كُلُّ ذِي نَعْمَةٍ مَّحْسُودٌ)، هه‌موو خاوه‌ن نیعه‌تیک هه‌سوودی پی دهردری، که‌واته: به پی توانا

ئىنسان ئەو شتانەى كە پىيى وايەو مەزەننەى ئەومەن، خەئك بورووزئىنن و نارەحەت بکەن و حەسادەتياں بچوولئى، وا باشە پەنھانىيان بکات .

شەشەم : دەگونجى ئىنسان باسى خراپەى خەئك بکات، لە رووى دئسوزىيەو، بۇ ئەوہى كەسىك كە پىت وايە تووشى زيان دەبئى، بەھۆى خراپەى بەرانبەرەكەيەو، پارىزراو بئى، يانى: بۆت ھەيە وشەيەكى خراپ بۇ بەرانبەرەكەى بەكاربىئى، چونكە ئەومتا يەعقوب دەئى: (فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا)، واتە: دوايى فىئلت لى دەكەن، پىلانئ لە دژ دەگىرن، وشەى پىلان (كيد)ى بۇ كورەكانى بەكارھىناو، چونكە مەزەننەى ئەوہى كوردو حەسوودىي پىبەرنو، بکەونە پىلان گىپىي لە دژى، بۆيە لە خالىكى وادا: دروستە وەك دئسوزىي: وشەو تەعبىرى نەگونجاوى وا بەكاربەئىرنى، كە ئەگەر كەسەكە بىبىستىتەو، ئەو وشە تەعبىرەى پىناخۆش بئى، بەلام بە نيەتى دئسوزىي نواندن بۇ كەسىك، پىويستىي بە نامۆزگارىي و رىنمايى ھەبئ .

حەوتەم : چاكەى خوا لەسەر مروؤف ، دەبىتە چاكە بۇ سەر كەسوكارى و خزم و دەوروبەرىشى، چونكە ئەومتا يەعقوب عليه السلام، بە يوسوفى كورى دەئى: ﴿ وَكَذَلِكَ يَجْنِبِكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ ﴾ ، واتە: خوا چاكەى خۆى لەسەر تۆ تەواو دەكاتو، لەسەر بنەمالەى (يعقوب)يش تەواوى دەكات .

ھەر بە راستىش وايە، جارى وا ھەيە مروؤفيك، ئنجا پىاو بئى يان ئافرەت، دەبىتە مايەى سەربەرزىي بۇ نەتەوھەك، بۇ ەشیرەتئك، بۇ بنەمالەيەك، ھەئبەتە پىچەوانەكەشى ھەر راستە .

ھەشتەم : وا باشە باباى گەنج، باباى تازە پىگەيشتوو، ھانبدرئو دلخۆش بکرىو، ئايندەى رۆشنى بخرىتە بەرچاو، ئەومتا لىرەدا يەعقوب عليه السلام بە (يوسف)ى كورى دەئى: ﴿ وَكَذَلِكَ يَجْنِبِكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴾

وَبِتْرُ نِعْمَتُهُ، عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ... ﴿۶﴾، نا بهم شیومه پهرومردگار تۆ هه لدمبژیرئو، له مانای خه و نانت فیر دهکاتو، چاکه ی خۆی له سه ر تۆو بنه ماله ی به عقووب ته و او دهکات.

هه لبه ته هاندانی هه موو که سیک هه ر پئویسته، قسه ی خو ش بۆ هه موو کهس هه ر باشه، به لام بۆ بابای گهنجی تازه پنگه یشتوو، که له سه رمته ی ته منیه و میه تی، نه گه ر به رچاوی رۆشن بکرئو و گه شبینی پیشان بدرئ، پنگای رۆشنی بخریته به رچاو، بیگومان باشتره .

نۆبهم: پئویسته مرؤف له هه لسوکه وت له گه ل مال و خیزانیدا، وریای دادگه ری بی، وریای بی فه رق و جیایی بی، ئنجا زۆر له ته فسیره کان، وه ک پیشتریش ئامازه مان پیداو، پئیان وابوو که به عقووب جیاوازی به کوره گانی کردو، بۆیه کوره گانی هه سادمتیان به رانبه ر به یوسف و بنیامینی برایان، جوو لآوه، به لام من نه وه به ناراست ده زانم، پئیم وایه نه وه به و شیومه نیه، چونکه به عقووب عَلَيْكَ وه ک هه موو پئغه مبه رانی پایه به رزی خوا، له لووتکه ی ره وشت به رزی دا بووه، ئنجا ته نانه ت مسو لمانیک ی باش له خۆی ناوشینیته وه جیاوازی به منداله گانی بکات، با له دوو دایک، یان چه ند دایکیک بن، نه دی چۆن پئغه مبه ریک ی پایه به رز، شتی وا ده کات؟! به لام من ده لئیم: ده بی مرؤف خۆی بپاریزی له وه ی گومانی خراپ له لای منداله گانی پهیدا بکات، وه ک گوتراوه: (اتَّقُوا مواضِعَ التُّهْمِ)، خۆتان له شوینی تۆمه ت بپاریزن .

با باب له نه سلدا دادگه ریش بی، به لام ده بی خۆی بپاریزی، له وه ی به رانبه ره که ی تووشی گومانی خراپ بی.

دهبهم: گوناح کردن هه میسه شوومه و، سه رمنجای زۆر خراپی هه یه، ته ماشا ده که ین، برایه گانی یوسف، به بیانوو ی نه وه ی که بابیان رووی بکاته وان و گرنگی یان پی بدات، بیر له چی ده که نه وه؟ له وه که یوسف بکوژن، دوا یی دینه سه ر نه وه که نه خیر، وا باشه دووری بجهینه وه و بیخهینه بیابانیک، یان بیخهینه چالیک، ئنجا دوا یی ناچار ده بن که سیناریۆیه کی درۆ دروست

بكەن، دوایش ئەو ھەموو ماوھ زۆرە درۆ لەگەل بابیان بكەن، ئەو ھەموو خەفەتە بخەنە دلى دايك و بابیان، ئنجا ئەو ھەموو نارەحەتییە بەسەر یوسوف عليه السلام بئین، كەواتە: وەك گوتراوھ: گوناح ھەندىكىان ھەندىكىان بەلكئش دەكەن، بۆیە پئویستە ئینسان لە گوناھان وریابى، چونكە كە گوناھىكت كرد، ئەو گوناھە ناچارەت دەكات یەكئكى دىكەش بكەى، ئەوى دىكەش بەلكئشت دەكات بۆ یەكئكى دىكە... تا كۆتایى .

پازدەبەم: گرنگ كۆتایى و سەرمنجامە، ئەومتا كورەكانى یەعقوب لە سەرمتاوھ، زۆر رەفتار و مامەلەى خراپیان لەگەل دايك و بابیانداو لەگەل یوسوف و بنیامینی براباندا، كردوھ، بەلام لە كۆتاییدا ھەلەو كەمو كورپىھەكان قەرەبوو دەكەنەوھو، دان بە چاكەى یوسوف دادئینن، داواى لئبوردن لە بابیان دەكەن، بە بابیان دەئین: داواى لئبوردنمان بۆ لە خوا بكەو، دان بە ھەلەو كەمو كورپى خۆیان دادئینن .

كەواتە: دەبئ ئینسان بۆ ھىچ كەسئك لەسەر ھەلۆئستئكى حوكم نەداو، برپارى یەكجارەكى نەدا، تاكو تەماشای كۆى ھەلۆئستەكانى دەكات، (العبرة بالخاتمة) گرنگ سەرمنجامە .

دوازدەبەم: خوا عليه السلام یوسوفى بەھرمەند كردبوو لە زۆر رەوشتى بەرزو جوانو لە زۆر ئاكارى پەسند، كە ديارە مەعدنەكەى مەعدنئكى باش بووھ، خواش عليه السلام كە دەفەرموى: ﴿... اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ...﴾ (۱۲۴) الأنعام، واتە: خوا زاناترە بەوھ كە پەيامى خۆى لە كۆى دادەنئ .

ديارە ھەموو پئغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) خواى پەرومردگار واى لئكردوون، كە لە ھەموو رەوشئكى بەرزو جوان، لە ھەموو ئاكارىكى پەسنددا، لە لووتكە دابن، بۆیە خوا عليه السلام ئەركى پئغەمبەرايەتئى و گەياندنئ پەيامى خۆى پئ سپاردوون .

سئزەبەم: ھەندئك جۆرى خراپە لە ھەندئكى نەھوھنترو كەمتەرە، ئنجا ئینسان ئەگەر ھەر ناچاربئو، لە نئوان دوو خراپەدا گرفتار بوو بئ، دەبئ

واته: هیچ کام له نیوه با به تهنیا له شوینیک له‌گه‌ل ئافرمتیک دا نه‌بی .
 به‌لام بیگومان بو ئافرمتیش هه‌روایه، نه‌وتتا لی‌رده‌دا ئافرته‌که ته‌ماعی
 له پیاوه‌که کردوه، که یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام، به‌لام به‌هوی پاکیی و چاکیی یوسوفو،
 به‌هوی ره‌وشت به‌رزیه‌وه، نه‌و ته‌ماعی نه‌و ئافرته‌ی عه‌زیزی میسر،
 سه‌ری نه‌گرتوه .

شازده‌ییم: دیاره نه‌م زانایه (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، ده‌لی: نه‌و
 خولیاو خه‌یالهی (زینا) به‌ دلی یوسوف داهات، به‌لام له‌بهر خوا عَلَيْهِ السَّلَام وازی
 لی‌هینا، بووه هوی نه‌وهی خوا عَلَيْهِ السَّلَام ریزی لی‌بنی، به‌لام من له ته‌فسیرکردنی
 نه‌و رسته قورئانییه‌دا: ﴿ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا ﴿۲۱﴾ ، روونم کردۆته‌وه،
 که له راستیدا نیازی ئافرته‌که، دیاره که نیازو مه‌به‌ستی بووه: یوسوف
 به‌لکیش بکات بو داوین بیسی، به‌لام نیاز (هم) ی یوسوف نه‌وه بوو، که نه‌و
 ئافرته له خوی دووربخاته‌وه، له کۆل خوی بکاته‌وه، له شوینی خوی روونم
 کردۆته‌وه، به‌لام به‌ هه‌ر حال نه‌گه‌ر به‌و واته‌یه‌ش بی، که هه‌روا خولیاپه‌کی
 زوو تیپه‌ر بووه، خه‌یالیک به‌سه‌ر دلی یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام دا تیپه‌ر بووه، به‌لام له‌بهر
 خوا عَلَيْهِ السَّلَام نه‌یکردۆته‌وه عه‌زمیک که له دلی خۆیدا بیچه‌سپینی، که نه‌وه‌ش وه‌ک
 گوتم: بو‌چوونی هه‌ندیک له تو‌یزه‌رانه، نه‌وه‌ش تو‌زیک گونجاوه‌و ریزی
 ده‌جیتی، به‌لام نه‌ک نه‌و حیکایه‌ته‌ی که گوايه: یوسوف دۆخینی کردۆته‌وه‌و
 بوی دانیشته‌وه، به‌لام بابی بینیه‌وه په‌نجه‌ی خوی گه‌زیوه، نه‌و حیکایه‌تو
 قسانه، هیچیان نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل پایه‌و مه‌قامی به‌رز یوسوف عَلَيْهِ السَّلَام، به‌لکو
 هی مسوئمانیکی باشیشدا ناگونجین، که به‌و شیویه مامه‌له بکات .

حه‌فده‌ییم: هه‌ر که‌سیک ئیمان به‌ راستی بجیته‌ دل و ده‌روونیه‌وه‌و، خوی بو
 خوا ساغ بکاته‌وه، یان خوا میهره‌بان به‌هوی ئیمان‌که‌یه‌وه، ساغی بکاته‌وه،
 { چونکه وشه‌ی : ﴿ اِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۲۱﴾ ، نه‌م رسته‌یه، هه‌م
 خوینراوه‌ته‌وه: (مُخْلَصِينَ)، هه‌میش خوینراوه‌ته‌وه: (مُخْلَصِينَ)، (مُخْلَصِينَ)
 واته: هه‌لبژارده‌گان، هه‌لبژیردراوان، به‌لام: (مُخْلَصِينَ)، واته: خو‌ساغ‌که‌ره‌وان {
 ئنجا ئینسان گه‌ر ئیمانکی باشی هه‌بی، هه‌م نه‌و ئیمان‌ه‌ باشه‌ وای لی‌ ده‌کات:

كردمەوهكانى ساغ بىكاتهوه بۇ خوا، ھەم ئەوھش واى لى دەكات گە خواى بەرومردگار بۇ خۇى ھەئىبىزىرى و ساغى بىكاتهوه .

ئىنجا ئەگەر ئىنسان، خۇساغكەر مەھى بۇ خوا، خوا ساغى كىردىتەوه، بىنگومان لە خراپە دوور دەبى، بە بەلگەى ئەوه كە خوا دەفەر موى:

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (۲۱)

واتە: ئاوا بەم شىوھىە وىستمان خراپە و شتى ئاقۇلا و ئاشىرىنى لى دووربىخەينەوه، چونكە ئەو لە بەندە ساغەكانى، يان خۇ ساغكەر مەوهكانى ئىمە بوو، ياخود لە بەندە ھەئىبىزىرداوهكانى ئىمە بوو .

ھەژدەبەم: مەروۇف ھەر كاتىك لەگەل شوئىن و كات و ھالى گوناھ كىردندا

رەووبەرەو بوو، زانى ئاتوانى خۇى مەرزەم بىكات، ياخود ئاتوانى، پالى بىوھبىنى و لە خۇى دوورى بىخاتەوه، وا باشە لە چىنگى را بىكات، ھەك چۇن

يوسوف عليه السلام لە چىنگى ئەو ئافىرمتە راپىكردو، ھەك خوا دەفەر موى: ﴿وَأَسْتَبَقَا

الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ (۲۵) ، واتە: پىشېر كىيان كىرد بۇ دەروازەى

دەرى، (يوسوف بۇ راپىكردن لە چىنگى و، ئافىرمتەكەش بۇ گىرتنى، ھەك لە كاتى تەفسىر كىردنەكەيدا باسما كىرد) و، ئىكە كىراسەكەى يوسوفى لە پىشت را

دادىرى و قىشانى .

ئۆزدەبەم: نىشانەكان كارىان پىدەكەرى، لە كاتىكدا كە مشتومر پەيدا دەبى،

مادام بەلگەى رەوون و ئاشكرا نەبى، بە نىشانان (قراىن) پىش كار دەكەرى، بە بەلگەى ئەوه: لە كاتىكدا يوسوف و ئىكەكەى عەزىز دەبىتە مشتومر پىان و

ئافىرمتەكە يوسوف تۆمەتبار دەكات، كە وىستووھەتى دەستىرئىزى بىكاتە سەرى و، (يوسوف) پىش ئاچار دەبى كە بەرگىرى لە خۇى بىكات و بلى: ئەو

پىر كىشىى مىنى كىردو: شاھەدىك شاھەدىى دەدات و دەلى: تەماشى بىكەن: ئەگەر كىراسەكەى يوسوف لە پىشەو دەپى، ئافىرمتەكە راپىست دەكات و

يوسوف درۇ دەكات، بەلام ئەگەر كىراسەكەى لە دواو دەپى، يوسوف راپىست دەكات و ئافىرمتەكە درۇ دەكات، دواپى دەبىنرى كىراسەكەى لە دواو دەپى .

ھەر وہا ھەر لىرەدا دەگوتىرى: كاتىك براپەكانى يوسوف، كراسەكەى يوسوف بۇ بابيان دەبەنەو، كە خوئىيان تى ھەلسوو، بابيان كە تەماشى كراسەكە دەكات، ھىچ نەدراو، دەلى: ئەو گورگە چەند بە رەحم بوو، نەھىشتو كراسەكەى يوسوف بدىرى، ئەدى گۆشتەكەى چۆن خواردو؟! بەلام من ئەو قسەيم نەھىنايەو لە كاتى تەفسىر كىردنەكەشدا، چونكە من پىم واپە ئەو دە (۱۰) براپە، عاقلىكيان ھەر تىدا ھەبوو، كە كراسەكەش بدىرىن! كەواتە: ئەو ھى لە تەفسىرەكاندا ھاتو، لە راستىدا ھەر قسەيەكە، ھەندىك لە ھىكايەت خوانەكان پىكيان خستو، ئەگەرنا پىم واپە، دە پياو، دە كور، كە كورانى يەققووبىن، ئەومندە عەقلەيان ھەيە، كراسەكەش تۆزىك بدىرىن، بابيان ئەو نىشكالى ھى بۇ دروست نەبىو، ئەو شتەيان ئاوا بە چاودا نەداتەو!

ئىنجا لىرەدا زانايان دەلىن: ئەگەر پياوئىك و ئافرمىك بوو كىشەيان لە سەر كەلوپەلى نىو مال، تەمasha دەكرى: كامەى زياتر پەيوندى بە پياوئە ھەيە، دەدرىتە پياوئەو، كامەشى زياتر پەيوندى بە ئافرماتەوئەيە، دەدرىتە ئافرمەكە .

بىستەم: يوسوف عليه السلام ھەر چەندە بەسەرھات گىرەوئەكان (قصاصون)، زياتر ھەر باسى جوانىيى روالەتىي يوسوف دەكەن: چاوو بروى وابوو، قەدو قىافەى وابوو، ھالى وابوو! بەلام لە راستى دا جوانىيە مەعنەويەكەى يوسوف زور زياتر بوو لە جوانىيە روالەتىيەكەى، وەك كاتى خوى لە تەفسىرى ئايەتەكان دا باسما كىرد، ھەر بۆيەش ئافرمەتەكان كە يوسوف دەيىن، دەلىن: ﴿ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۱﴾ ۱۰۲، واتە: ئەمە مروؤف نىە، ئەمە فرىشتەيەكى بەرپىزە .

كەواتە: ئىنەكان: بە جوانىيە مەعنەويەكەى، يوسوف بە رەموشتو ئاكارى، بە نەزاكەتى، بە وىقارى، بە خۇراگىيەكەى، بە سامو ھەيىبەتى، پىش جوانىيە جەستەو روالەتى، سەرسام بوون .

بىست و يەك : دەبىنن كە: يوسوف عليه السلام زىندان و بەندىخانە ھەلدەبىئىرى بەسەر گوناح كردندا، كەواتە: مرؤف دەبى ھەمىشە خۇى لە گوناح بپارىئىزى، چونكە يوسوف ئەگەر ئەو داوین پىسىيەى بە پەنھانىيش كردبايە، رەنگە رۆزىكىش ھەر لىي ئاشكرا بووبايەو، تووشى بەندىخانەكە ھەر ببووايە، بەلام ئەو لە كۆى! بچيە بەندىخانەو، بەلام بە تۆمەتبارى، ئەوھش لە كۆى، بچيە بەندىخانە، بەلام بە تۆمەت بۆ ھەلبەستراووى و بە پاكىي، ئنجا سەرەنجام بە نىمچە پادشاو ھوكمرانىك لە زىندان بىيە دەرى؟! بىگومان زۆر جياوازە، بۆيە ئىنسان دەبى ھەمىشە ھەولبەدات بەردەوام لە گوناح را بكات، ئەگەر بە دىلى گوناح كردنەكەش برىتى بى لە بەندىخانە، كە مەرج نىە ھەمىشە ئىنسان بخرىتە نىوان دوو بزاردەى، داوین پىسىيەى و بەندىخانەو!! بەلكو جارى وايە تۆ دەبى تەنازول بكەى، لە عەقىدەو ئايىنت، ياخود بچيە بەندىخانەو، ياخود تەنازول لە ئايىنت بكەى يان دەستبەردارى: سامانت، ئەرك و كارت، مووجەت، ببى! بەلام ئەگەر ئىنسان ھەر لای چاكە بگرى، لای سەر بەرزى بگرى، بىگومان بۆ دنياو قىيامەتى باشتەرە .

بىست و دوووم : مرؤف دەبى ھەمىشە پەنابەرىتە بەر خوا، لە كاتىكدا كە تووشى نارەحەتییەك دى، تووشى داوا لىكرانىك دى، كە جىگای خۇى نەبىو، ماىەى توورەمىي خوا بى، دەبى پەنا بە خوا بگرى، ئەوھتا: يوسوف عليه السلام كە لە خوا دەپارىتەوھو دەفەرموى: ﴿ وَإِلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ ، واتە: ئەگەر تۆ فىلى وان، پىلانى وان لە من لاندەدى، (ئەگەر ھەوالەى خۆم بەكەى)، رەنگە سەرەنجام زەفەرم بى بەرنو، بەلاياندا بشكىمەوھو سەرەنجام لە نەفامان بەم .

بىست و سىيەم : يوسوف كە دەلى: ﴿ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ ، ئنجا (جەل) دەگونجى بەرانبەرى (جلم)، بىت واتە: عەقل و دانايىو، دەگونجى (جەل) بەرانبەرى (علم)، بىت، واتە: زانىارىي و شارھزايى، (جاھل)، واتە: نەزان، يان نەفام، ئەگەر نەفامى بى، بەرانبەرەكەى برىتە لە عەقل و تىگەيشتنو، ئەگەر

نەزانىسى بى، بەرانبەرەكەى برىتىيە لە زانايى و شارەزايى، ئەمە لىي و مردەگىرى: كە ھەم ەقل فامىدەيى، ھەم زانايى و شارەزايى، وا لە خاوەنەكەيان دەكەن، كە بەرەو خىر بچى، لە خراپە دەيگىرنەوہ .

بۆيە يوسوف عليه السلام دەلى: خاويە! ئەگەر تۆ لە فرىام نەيەى، سەرەنجام لە نەفام و نەزانان دەبم، كەواتە: ئىنسان ئەگەر فامىدەبى، ەقلى باش كار بكات، زاناو شارەزايى، لە گوناخ و خراپە و تاوان و لادان دەپارىزى .

بىست و چوارەم: مرؤف دەبى لە ھەموو حالاندا، ھەر بەندەى خوا بى،

ئاگاي لە بەندايەتتى كەردن بۆ خوا بى، چ لە حالەتى فەرحانىي دابى، چ لە حالەتى سەغلەتتى دابى، چ لە كاتىكدا كە ئازادەو، چ كاتىك بەندكراو (سجىن)ە، ئەوہتا يوسوف عليه السلام: لە بەنديخانەشدا، ئەوہ نەبووہ دەستەو ئەزنىو دابنىشى، واز لە ھەموو شتىك بىنى و بلى: خاويە! من خرامە بىرو، دوايى تۆمەتم بۆ ھەلبەسترا، ئىستاش خرامە بەنديخانەوہ!! بەلكو لە پىشدا قۆلى لى ھەلدەمالى، دەست دەكات بە چاكەكارى، بە بەلگەى ئەوہش دەست دەكات بە چاكەكارى، كە دوو ھاوہلە زىندانىيەكەى پى دەلتىن: ﴿ إِنَّا

نَرْنٰكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴾، واتە: بىگومان ئىمە تۆ لە چاكە كاران دەبىن، وا ديارە چاكەى زۆر كەردوہ لەگەل زىندانىيەكاندا، لەگەل ئەوانەى كە لەگەلى لە بەنديخانەدا بوون، تاكو چاكەكەردن لە (يوسف)دا بۆتە سيفەتتىكى رۇچوو، بۆيە ئەو ھاوہلانەى ئەو شايدەيى بۆ دەدەن و دەلتىن: بىگومان ئىمە تۆ لە چاكەكاران دەبىن، كەواتە: يوسوف لە بەنديخانەشدا ھەر سەرگەرمى چاكەكەردن و چاكەكارى بووہ !

بىگومان كاتىك كە ئىنسان دەكەويتە بارودۇخىكى نائاسايەوہ، بەلام دەست لە طاعەت، دەست لە چاكە، دەست لە خىرخوازىي و جوامىرىي ھەلناگرى، ئەو چاكەو طاعەتەى كە لە سەغلەتتى و تەنگانەدا دەيكات، پاداشتى زۆر زياترە، لەوہى كە لە بارودۇخى ئاسايىدا دەيكات، بۆچى؟ چونكە لەویدا زەحمەتى زياترى دەكەويتە سەر، زياتر ماندوو دەبى، بارودۇخەكەى بۆ نەگونجاوترە، وەك گوتراوہ: پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بە

دایکمان عائیشهی فهرمووه: {إِنَّ لَكَ مِنَ الْأَجْرِ عَلَىٰ قَدَرٍ نَّصِيبٌ وَتَفَقَّتَكَ}،
 {أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۱۷۳۳)، وقال : صحيح على شرط الشيخين. وأخرجه
 أيضاً: البخاري برقم: (۱۶۹۵)}.

واته: پاداشتت له فهدمر ماندووبوونتو له فهدمر خهرجیته، کهسیک
 زیاتر ماندووبوین و سهغله تبی به طاعه تی که وه، پاداشتیسی زیاتره .

بیست و پنجم: نینسان کاتیک که پرساری لیده کری، دمی بؤ وه لامه کی

له گرنگتره وه دست پی بکاتو، بزانی بؤ بابای پرسیار کهر، بابای داوا کهر،
 چ شتیک پیویستتره، دمی له وه وه دست پیبکی، نهومتا دوو هاوه له
 زیندانییه کی یوسوف، که لی دهرسن، دوو خهونه کانیان بؤ ته عبیر
 بکات، یوسوف عليه السلام پیش نه وهی خهونه کانیان بؤ ته عبیر بکات، بانگیان
 دهکات بؤ لای خوا، چونکه له و کاته دا: مانا لیکدانه وهی خهونه کان بؤ وان،
 گرنگ نه بووه، به فهدمر نه وهی که نه وان له چال و زه لکاوای هاویه شدانان و
 کوفرو بیبروایی دا بوون، بویه یوسوف عليه السلام نه وهی بؤ نه وان باشتره بووه،
 بویان دلسؤزیتر بووه، له دنیا و دوارپؤژدا، نه وه پیش دهخاتو، نه وهی دیکه
 دهخاته دواپی .

بیست و شه شهم: نینسان دمی هه ولیدات که له گهل بی دهستانو، بی

دمرتاناندا، چاکه کارو به رحم بی، به سؤز بی، چونکه ته ماشا ده کهین:
 یوسوف عليه السلام له گهل نه وه مو مهینه تباری و نارچه تیسی و گرفتارییه
 خوی دا، کاتیک که نه وه دوو هاوه له زیندانییهی دینه لای، نه وه داوایه لی
 ده کهن، یه کسهر دست دهکات به دلسؤزی و نواندن له گه نیاندا، نجا بؤ
 نه وهش زمینهی بؤ خوش دهکات، تا کو قسه کانی باشتر لی و مر بگرن و زیاتر
 متمانهی پیبکه ن، که پییان ده لی: نه وه کییه و ری بازی خویان پی دناسینی و،
 ره چه له کی خوی بؤ نه وان باس دهکات، تا کو زیاتر متمانهی پی بکه ن، که واته:
 نینسان دمی له هه موو حالاندا، هه ولیدات به زه می بنوینی و چاکه کار بی و
 خیر و مهند بی .

بىست و نۆبەم : ھەر كاتىك مرؤف پىرسىكى دىتە پىش، مادام شارمزابى لەو پرسەدا، پىوستە بۇ باباى كە داواى كىردو، داواى زانىيارى و پىنمايى و شارمزابى كىردو، داواى دىسۆزى نواندى كىردو، بۇ ئەو چى چاكە، با بۇخۇشى فكىرى پى نەشكابى و داواى نەكىرد بى، ئەوھى بۇ بىكات، ئەمەش لەوھ و مردەگىرى: كاتىك كە پادشا خەونەكە دەبىنى، يەكىك لە دوو ھاوئە زىندانىيەكەى كە دەربازى بوو، كە برىتى بوو لەو كەسەى شەراپ، ياخود ئاوى گىرپاوه، لە كۆرى پاشادا^(۱)، دى بۇ لای يوسوف و خەونەكەى پادشاى بۇ دەگىرپتەو، يوسوف عليه السلام چى بۇ نەوان چاكە، لە ميانى تەعبىر كىردى خەونەكەى پادشادا، بۇيان دەخاتەروو: نەخشەيەكى ئابوورى پازدە (۱۵) سالىھان بۇ دادەنى، واتە: ناچى راست خەونەكەيان بۇ تەعبىر بكاو لىيانگەرى، بەلكو دىنى لە ميانى تەعبىر كىردى خەونەكەدا، نەخشەيەكى ئابوورى (۱۵) سالىھىيان بۇ دادەنى، كەواتە: كاتىك ئىنسان زانىيارىيەك بە دەوروبەرى خۇى دەگەيەنى، وا باشە تەماشى بىكات : چى و چۇن بۇ نەوان باشە، با ئەوانىش فكىرىان پى نەشكابى: داواى بىكەن، بۇيان بخاتەروو .

سىيەم : ئەگەر خەلكىش لەگەل تۇدا ناراست بى، ياخود كەم لوتف بى، واباشە تۇ لوتفو راستى و دىسۆزى و چاكەى خۇت لە دەست نەدەى، واتە: چاكە لە بەرانبەر چاكەدا نەكەى، يوسوف عليه السلام كە يەكىك لە دوو ھاوئە زىندانىيەكەى كە دەربازى بوو و برىتى بوو لە باباى ئا و يان: مەيگىر، كە دى بۇ لای و خەونى پادشاى بۇ دەگىرپتەو، يوسوف عليه السلام ھەر بە چاوىشى داناداتەو، نەك وەلامى نەداتەو و بلى: من داوام لىكىردى گوتە: أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ﴿۱۲﴾ ، واتە: باسم بىكە لای گەورەكەى خۇت و بلى: من بە زولم لەو بەندىخانەيەم، تۆمەتم بۇ كراو، كەچى بەھۇى لەبىرچوونەوھى تۆو، چەند سالىھ لەم زىندانەدام!! نەك ھەرداواكەى رەت ناكاتەو كە خەونەكەيان بۇ تەعبىر بىكات، بەلكو ھەر بە چاوىشى دا ناداتەو!! ئەوھش بەراستى رەوشتىكى زۇر بەرزو ھەموو كەس نايگاتى .

(۱) پىنى دەگوتى: (ساقى) بە كوردى: مەيگىر، يان: ئا و گىرپ.

بۆيە ئىنسان دەبىئى لە بەرانبەر لە بىرچوون و كەم لوتفىي و، ناجوامىرىي بەرانبەرەكانى دا، ھەولبىدات ھەر چاكەكارو ئاكار بەرزو جوامىر بى .

سى و يە كەم : ئىنسان ئەگەر تۆمەتبار كرابى بە شتىك، واباشە چۇن بۇى دەكرى، ئەو تۆمەتە لە خۇى دوور بخاتەو، يوسوف عليه السلام دواى ئەوھى خەونەكەى پادشاي بۇ دەگىرنەوھو دوايى پادشا دەلىن، بۆم بىنن، يەكسەر نالى: بابچىن بۇ لاي پادشا، ھەرچەندە چەند سالىكىشە لە زىنداندا ماوتەو، بەلكو دەيوئى جارى پەريزى خۇى لەلاى خەلك پاك بكاتەو، دەيوئى جارى ئەو تۆمەتەى بۇى ھەلبەستراو، لە كۆل خۇى بكاتەو، كەواتە: ئەگەر ئىنسان سووربى لەسەر ئەوھى لە نىو خەلكدا سومعەى خۇى بە پاكىي بەيئتەوھو، تۆمەت لە خۇى دووربخاتەوھو، ئەگەر درۆو دەلەسەى بۇ كرا، ھەولبىدات ئەو درۆو دەلەسەيە ئەگەر پىويست بوو پووجەلى بكاتەو، ئەوھش شتىكى باشەو نەركى خۇيەتى .

ھەر بۆيەش يوسوف عليه السلام پەلەى نەكرد لە ھاتنەدەر لە بەنديخانە، تاكو ئەوھ تۆمەتەى بۇى كراو، كە گوايە پەلكىشىي دەستدرىزىي كردوھ بۇ ژنەكەى عەزىز، ھەتا ئەو تۆمەتە ساغ ناكاتەوھو، ئەو بوختانە لەخۇى دوورناخاتەوھو، پەلە نەكات، لە ھاتنە دەر لە بەنديخانە .

سى و دووھم : بىگومان زانىارىي و شارمزاى ھۆكارىكى گەورەى بەرزبوونەوھى ئىنسانە، لە لاي خواو لە لاي خەلك، بە مەرجىك، كار بەو زانىارىيەى بكات، يوسوف عليه السلام كە شارمزاى تەعبىرى خەونان بووھو، شارمزاى كاروبارى ئابوورىي بوو :

(أ) پاشەكەوت كردنى نازووخە .

(ب) چۆنيەتى بەرھەم ھىنانى دەغل و دان .

(ج) چۆنيەتى ھەلگرتنى .

بەھۇى ئەو زانىارىي و ئەو شارمزاىيەوھو، ئەوھ بوو كە يوسوف عليه السلام بوو بە

خاوەن پىنگەيەكى بەرز، لە ولاتى مىسردا، ئەوھ بوو بە پادشاي گوت: ﴿ قَالَ

أَجْعَلَنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿۵۵﴾، واته: له سهر عه مباره کانی زهوییم دابنئ، کاروباری ئابووری به من بسپیره، چونکه من ههم پاریزهرم، ههم زاناو شارمزام، که واته: زانایی و شارمزایی له راستیی دا په یژهیه که، مرؤف پئی دا سهرده که وهئ، چ له لای خه لک، چ له لای خوا ﷻ به مهرجیک نه و زانیارییهی بؤ مه بهستی چاکو، به شیوازی چاک به کاربئنئ .

سی و سبیم: زانیاری لیکنده وهی خهون، یه کیکه له زانیارییه شهرعییه کانی و، مرؤف له سهر نه وه که به شیوهیه کی راست و دروست ته عبیری خهون بکات، خوا پاداشتی دمداته وه، ههروهها نه وه که سهی لیکنده وهی خهون فییری خه لک بکات، مانای وایه: زانیارییه کی چاکی فییری خه لک کرده، چونکه یه کیک له پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا، که (یوسف) ﷺ، خوا به منه تکرده وه و، وهک نیعمت پئی دمه فرموی: ئیمه چاکه مان فییر کردبووو، له ته عبیری خهونانمان فییر کرد بوو، که واته: زانیاری ته عبیری خهون، زانیارییه کی شهرعییه و، شتیکی چاکه و، مرؤف پاداشتی ههیه له به ران به رید، نه گهر به و زانیارییه کار بکات، یا خود نه و زانیارییه فییری خه لک بکات .

سی و چواره م: ئینسان له کاتی پیویستدا، بؤی ههیه: سیفته چاکه کانی خؤی

باس بکات، له شوینیک که نه ناسرئ و، خه لکه که شارمزی نه بن و پئی ئاشنا نه بن، له حالیکی وادا دروسته مرؤف سیفته باشه کانی باس بکات و، خؤی به خه لک بناسینئ، به به لگه ی نه وهی یوسف ﷺ سه رمتا خؤی به دوو هاوه له زیندانیه که ی دهناسینئ و، ده لئ: من کوری (یعقوب) م (یعقوب) کوری (اسحاق) و کوری (ابراهیم) خؤییان پی دهناسینئ، ره چه له کی خؤی به وان دهناسینئ و، عه قیده و ئایینی خؤی به وان دهناسینئ، دواپیش که ده چیته

لای پادشاش، پئی ده لئ: ﴿ أَجْعَلَنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿۵۵﴾، واته: من له سهر عه مباره کانی زهوی دابنئ، چونکه پاریزهری زانام، که واته: دروسته ئینسان، سیفته ته کانی خؤی له شوینیک که نایناسن، بخاته روو، به لام نه که به مه بهستی خؤ هه لکیشان و خؤ فه رز کردن، به لکو به مه بهستی خزمهت کردن له شوینیک که پئی ئاشنا نین، نه وه ره وایه و به لکو جاری

وايە پىويست دەبىي، ۋەك پىشتىرىش باسما كىردۈ، ئەگەر بىزانى: كارىك ھەيە تەنيا بە تۇ دەكرى، ئەركىكى شەرىعى ھەيە، سوودى خەلك ۋلاتى تىدايە، تەنيا بە تۇ ئەنجام دەدرى، دروستەو بگرە جارى وايە پىويستە خۇت بىناسىنى، سىفەتەكانى خۇت بىناسىنى بەو كەسانەى كە متمانە دەدەن بە خاۋمنى ئەو سىفەتەتە، تاكو ئەو ئەركە شەرىعىيە ۋەنەستۇ بگرى، بۇ ئەوئەى خىزمەتى خەلك ۋلات بكەى، خوا لە خۇت پازى بكەى، نەك خۇت ۋ حزبو خىزم دەۋلەمەند بكەى! ۋەك لە رۇزگارى ئىستامان دا ھەيە !

سى و پىنجەم: كە يوسوف ﷺ بە پادشاى مىسر دەلى: ﴿ اَجْعَلْنِي عَلٰى خَزَائِنِ

الْاَرْضِ اِنِّى حَفِيظٌ عَلَيْهِ ﴿٥٥﴾، ۋىراى ئەوئەى كە لە رابردوودا گوتمان: ئەوئەى لىۋمردەگىرى كە دروستە مرۇف لە شوئىنىك خەلك پىي ئاشنا نەبى، بە توانا سىفەتەكانى ئاشنا نەبن، كارىكىش ھەبى، دلىباى كە بەو دەكرى، يان بە باشتىرىن شىۋە بەو دەكرى، بە پىي ئەوئەى ھوكمەكەى دەگورى، جارى وايە لەسەرى پىويست دەبى: خۇى بىناسىنى ۋ خۇى پىشنىار بكات، جارى واش ھەيە بۇى پەسند (مىدوب)ەو، جارى واش ھەيە بۇى رەوايە، بەلام ئەگەر نىازەكەى خراب بى، بۇ ۋىنە: بىھوئى بەھوئى ئەو كارمە كە ۋنەستۇ دەگرى، قۇرخكارىي ۋ گەندەلىي بكاتو بۇ مەبەستى خراب بەكارىبىنى، ئەوئەى ئەو كاتە ديارە ھوكمى خۇ پىشنىار كىردنەكەى، يان باسى خۇ كىردنەكەى ۋ خۇ ناساندنەكەى، پىچەۋانە دەبىتەۋە .

ئىجا ۋىراى ئەوئەى: شتىكى دىكەش لەو ھەئوئىستەى يوسوف ۋمردەگىرى، ئەوئەى بىرىتە لە متمانە ۋ باۋمىر بەخۇ بوون، مرۇف دەبى خۇى بىناسى، تواناكانى خۇى بىزانى، چى لە توانادا ھەيە، چى پى دەكرى! چۈنكە بەدلىبايى ھەر كەسى خۇى نەناسى ۋ نەزانى تاكوئ دەرواتو، نەزانى چى لە توانادا ھەيە؟ چى پى دەكرى؟ چى پى ناكىرى؟ لە مامەلە كىردن لەگەل دەوروبەرو واقىعدا، بەھەلەدادەچى، ئىجا يوسوف ﷺ كە دەلى: ﴿ اَجْعَلْنِي عَلٰى خَزَائِنِ

الْاَرْضِ اِنِّى حَفِيظٌ عَلَيْهِ ﴿٥٥﴾، واتە: لەسەر ەمبارەكانى زەمبىم دابىنى، واتە:

كاروبارى ئابوورىم پىئ بسپىره، من پارىزمى زانام، دياره خۇى ناسيوهو
متمانهشى به خۇى بووه، هر كه سىك هر بهرپرسىاريتيهك ومبرگرئ، هر
ئەركىك بختە سەرشانى خۇى، دەبى پىشى باوهر و متمانهى به خۇى بى، كه
ئەووش سيفه تىكى باشه، بەلام گىرنگ ئەوويه واقىع بينانه، متمانه و باومرى
به خۇى بى، نەك خەيال پلاوانه و، له ناسىنى خۇيدا به هەلەداجى !!

سى وشەشەم : خو ﷻ له دنيا دا به هوى ئيمان و تهقواوه، شتى چاك قسمه تى
به ندهكانى دهكات، چونكه خو ﷻ دواى ئەوهى باسى يوسوف دهكات، كه ئاوا
نيشته جيمان كرد، دەست رۇيشتوومان كرد له زهويدا، دوايى دهفهرموى:
﴿ وَلَا جُرْأَلْآخِرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ ﴾ (۵۷) ، واته: پاداشتى دواروژ
باشتره بۇ ئەوانهى پروايان هينابوو و پارىزيان دهكرد، واته: ئەوهى به
يوسوف درا، كه دەست رۇيشتوو كرا له زهويدا، كرا به بهرپرسى كاروبارى
ئابوورى له مىسردا، ئەوه چاكه و پاداشتى خو بوو بۇ يوسوف، به هوى ئيمان و
تهقواكه يهوه، بەلام به تەنىك پاداشتى دواروژ بۇ يوسوف و هاووينانى يوسوف،
كه ئەهلى ئيمان و، ئەهلى تهقوان، باشتره، كه واته: ئەووش جورىك بووه له
پاداشت كه خو ﷻ داويه تهوه، پاداشتى دنيايى له بهرانبهر ئەودا كه له ريزى
ئەوانه دا بووه، ئيمانان هيناوه به هه موو ئەو شتانهى پىويسته ئيمانان پى
بهينرى و، پارىزيان كرده، دياره كاتى خۇشى له تەفسىر كردنى ئەم رسته
قورئانيه دا باسمان كرد، كه بۇيه بۇ ئيمان دهفهرموى: (ءَامَنُوا) به لام بۇ
تهقوا دهفهرموى: (وَكَانُوا يَنْقُونَ) ، چونكه يەك جار ئيمان دههينرى، به يەك
قۇناغ، هەلبەته دوايى كه م و زياد دهكات، بەلام (تهقوا) شتىكه دەلى بەردهوام
ئىنسان له سەرى بى، چونكه هۇكارهكانى، ئەو شتانهى كه ئىنسان دەبى خۇبيان
لى بپارىزى، كه به شيوهى گشتى دوو شتن :

(أ) چواندى ئەركهكان .

(ب) توخن كهوتنى قەدەغهكان .

ئىنجا ئەركهكان بەردهوام تازه دەبنهوهو، قەدەغهكان و حەرام و خراپهكانىش،
بەردهوام دینه رپى ئىنسان، بۇيه بەردهوام دەبى خۇى بپارىزى، له چواندى

نهرکه‌کان و له شکانندی قه‌دهغه‌کان، بۆیه‌ش بۆ ته‌قوا به صیغه‌ی (مضارع) هیناویه‌تی: (وَكَانُوا يَنْقُونَ)، چونکه به‌رده‌وام ئینسان دمبئ ناگای له خۆی بیتو، خۆی بپاریزیو له خۆی وریابئ، هم له چواندنی نهرکه‌کانو، هم له شکانندی قه‌دهغه‌کان .

سی و حه‌وتهم: حیکمه‌تیکی دیکه له سوورته‌ی یوسوفو به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی دا

ئه‌ومیه‌که: پاشه‌گه‌وت کردنی نازوو‌خه، جا چ له‌سه‌ر ئاستی ده‌ولت، چ له‌سه‌ر ئاستی مال و خیزانیك، شتیکی باشه‌و، پیچه‌وانه‌ی پشت به خوا به‌ستن نیه، چونکه نه‌ومتا یوسوف عليه السلام نازوو‌خه‌ی له ولاتی میسر کۆکردۆته‌وه، به گویره‌ی نه‌خشه‌یه‌ک که بۆیان دادهنئ: ﴿ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ

لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿١٨﴾ ، دوا‌یی بۆ سالی پازده (۱۵) یه‌م ده‌فه‌رموی:

﴿ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ ﴿١٩﴾ ، یوسوف عليه السلام که پیغه‌مبه‌ریکی پایه‌به‌رزی خوایه، نه‌خشه‌یه‌کی ئابووری پازده (۱۵) سالی دادهنئ: (۷) سالی هه‌رزانی که کشتو‌کال و به‌روبوومی باشیان تیدادمبئ، دوا‌یی (۷) سالی گرانی و قاتو قری، دوا‌یی سالی پازده (۱۵) یه‌م، دمو و کرانه‌وه‌و فه‌رحانی، دیته‌وه پئش .

ننجا ئا ئه‌و نه‌خشه‌ پازده سالییه‌ی که یوسوف عليه السلام دایناوه، به‌هۆیه‌وه فریای خه‌لکی میسر و ده‌وروبه‌ری میسرپش که‌وتوه، نه‌ومتا برایه‌کانی یوسوف که دین بۆ لای: ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ... ﴿٢١﴾ ، واته: کاتیك که باره‌کانی بۆ بارکردن، نه‌وه‌ی که بۆی هاتبوون بۆی ناماده‌ کردن، که بریتی بوو له پیوانی ده‌غل و دان و دانه‌ویلّه‌و نازوو‌خه، که‌واته: نه‌گه‌ر پیستر پاشه‌که‌وتی نه‌کردبایه، به‌ته‌ئکید ئیستا نه‌و خه‌لکه‌ی که له میسر دابوونو، نه‌وانه‌ی که له ده‌وروبه‌ری میسرپشه‌وه هاتبوون، که بۆیه‌ش هاتبوون، چونکه حه‌وت

سالان قاتو قىرىو گرانىي بووه، نەيدەتوانى ھىچيان بۇ بىكات، بەلام بەھۇي
ئەو پاشەكەوتكىردنەي يوسوفەوہ عليه السلام بۇ نازووخەو دانەوئالە، ئەو
برىسيەتییو گرانىيە دەرباز بوون .

كەواتە: پشت بە خوا بەستن، پىچەوانەو دزو، ناكۆك نىە لەگەل ئەوہدا
كە نىنسان پاشەكەوت بىكات، بۇ مالو مندالى، چ لەسەر ئاستى خىزان، چ
لەسەر ئاستى كۆمەنگا، چ لەسەر ئاستى دەولەتیش .

سى و ھەشتەم: حىكمەتلىكى دىكە كە لە بەسەرھاتى يوسوف عليه السلام

ومردەگىرى، ئەومىيە كە دەبىنن يوسوف عليه السلام زۆر شارمزاو كارەمە بووه، لە
كارەكەي خۇيدا، ھەر كەسە بە ئەندازەي خۇي بۇي پىواوہو، بە ئەندازەي
خۇي نازووخەي خۇي پىداوہ، بە بەلگەي ئەوہ كە كاتىك براپەكانى يوسوف
دەچنەوہ بۇ لاي بابيان، ئەوہ دەكەنە بەشىك لە پاساوي ئەوہي: براپەكەيان
(بنىامىنيان) لەگەل بنىرى، چونكە يوسوف داواي كردوہ (كاتى خۇي بە
تەفصىل باسمان كرد)، كە بەھۇي بردنى بنيامىنەوہ، بارىكى دىكەي نازووخە،
بارى حوشترىك زياد دەكەن، ئا ئەو بارە زيادە بە بەلگەو بيانو بۇ بابيان
دېننەوہو دەلئىن: ﴿ وَنَزَّادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلَ يَسِيرٍ ﴿٦٥﴾ ۋاتە: بارى
حوشترىك زياد دەكەين لە نازووخە، كەواتە: ديارە بە حىسابو كىتابو
وردىبىنى بووه، ئەوہ نەبووہ ھەر لەگۆترە ھەر كەسىك بى چەند بارى
ويستن، بارىان بىكات ! نا، ھەر كەسە بۇي ديارىيكراوہ دەبوو بارى ولاخىك
بەرى، ئنجا حوشتر بووہ، ھىستر بووہ، گويدريژ بووہ، ھەر كەسە دەبوواپە
خۇي بارىك، بۇيە گوتووپانە: با ئەو براپەش لەگەل خۇمان بەرىن و بارىكى
دىكە زياد بکەين، چونكە ديارە ھىچ كەس بۇي نەبووہ بلى: من سى ھىسترم
ھىناون، يان چوار حوشترم پىن، دەبى ھەمووان بار بکەم، نا، چونكە ئەگەر
وا كراباپە، بىگومان ھەندىك پىر دەبوون، زۆربەش قىر دەبوون و لەبەريان دەپرا،
بەلام كارەكە زۆر بە لىزانانەو بە كارامەيى كراوہ، بە پىچەوانەي ئەو عادمتەي
حوكمىرانە گەندەلەكانەوہ كە، حىزبو خزم پىر دەكەن، بەلام زۆربەي خەلكى
قىر دەكەن، حىزبو خزم و دەوروبەرى خۇيان دەكەنە ملياردىرو، پىريان دەكەن و

لهسه ریانه وه دهرژئ، لهسه ر حیسابی نهو خه لکه ره شو و پروته ی که له بهری دمبری، یوسف علیه السلام دادگه رانه و لیزانانه و کارامانه کاره گهی خوئی کردوه .

سی و نۆیم: میوانداریتی، نهوه که نینسان ببیته خانه خوئی و خه لک

میوانداری بکاتو، ریز له میوانه کانی بگریو، خزمه تیان بکاتو حورمه تیان بگری، نهوه نهک هه ر شتیکی ره و او چاکه، به لکو نهوه له ره و شت و ریو شوینه کانی پیغه مبه رانه، (علیهم الصلاة والسلام) به به لگهی نهوه که

یوسف علیه السلام به بریاهه کانی ده لئ: ﴿أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

﴿ ۸۱ ﴾، نهوه ده کاته به لگه و پاساوی نهوه ی که بریاهه که یان له گه ل خوئیان بیئن، ده لئ: نایا نابینن! من چۆن پیوان ته و او ده که م، به ته و اوی بیوتان ده پیوم، بو ئیوه و بو هه ر که سئکی دیکه شو، من باشت رین که سئکم که میوانان دادمه زئنی له لای خوئی، واته: (أنا خير المضيفين)، واته: من باشت رین خانه خویم .

که واته: نهوه که نینسان خانه خوئیته یی باش بکاتو، ریز له میوان بگری، په کیکه له ره و شت و ئا کاره کانی پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا، سه لاتو سه لامی خوا یان له سه ر بی .

جلم: گومانی خراب بردن به به ران به ر، له کاتی هه بوونی نیشانه دا، با

به لگه یه کی ته و او ساغکه ره وه و په کلاکه ره وه شو نه بی، به لام هه ر نیشانه یه ک هه بی، بوئی نهوه ی لی بی که نهو که سه خه تابه ره، یان دمگونجی هه لکه ار بی، تۆمه تبار بی، گومانی خراب بردن له و کاته دا، قه دهغه و نارپه وایه، به به لگهی نهوه که په عقووب علیه السلام کاتیک که کورمه کانی داوای لی ده که ن: بریاهه که یان له گه ل بنیری، له سه ر داوای یوسف علیه السلام و زۆر ئیلحاحی لئده که ن

ده فه رموئی: ﴿هَلْ ءَأَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ﴾ ﴿ ۸۱ ﴾

واته: نایا نه گه ر من ئیوه به نه میندار دابنیم و لیتان دلنیابم، دیسان وهک نهوه نابئ که پیشت ر به نه میندارم دانان له به ره ی بریاهه که یه وه ؟

ئىنجا دوايىش كە يوسوف، بىنيامين گىلدەداتەو، وەك لە درىژەى بەسەرھاتەكە داھاتو، بابيان پىيان دەفەرموئى: ﴿بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (۸۲)، بەلكو نەفسەكانتان شتىكى بۇ جوانكردن و پازاندنەو، واتە: ئەوھى دەتانويست نەجامتاندا، كە ديارە خەتاشيان تىيدا نەبوو، بەلام لەبەرئەوھى پىشتر درۇيان لەگەل بابيان كردو، بۇيە بابيان كە (يعقوب) (عليه السلام)، ناھەقى نەبوو كە گومانى خراپيان پىبەرىئو تۆمەتباريان بكات، كەواتە، ئەگەر كەسنىك خراپەيەكى لى پشكوتبۇو بە خراپەكار ناسرا بوو، يان جارىك تاوانىكى كرىبوو، ئەگەر خەلك گومانى خراپى پىبەرىئ، جگە لە خۇى، نابى لۆمەى كەس بكات .

چىل و بەكەم: يەكىكى دىكە لەو پەندو عىبىرمانە، ئەوھى كە حوكمران دەبىن ھەر كام لە توندىو نەرمى لە جىي خۇياندا بەكاربىنى، چونكە تەماشا دەكەين: يوسوف (عليه السلام) لە لايەكەو كە دەلى: من باش پىوانەى دەغلو دان دەپىوم، نازوو خە دەپىوم، ھەروھە دەلى: من خانە خوييەكى زۇر باشم، ئەوھ نەرمى پىشاندا، بەلام توندىو زىرىش نىشان دەداتو دەلى: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا نَقْرُبُونَ﴾ (۱۰۱)، واتە: گەر براپەكەتانم بۇ نەھىنن، نە لەلای من پىوانتان دەبىن، واتە: دەغلو دانتان پى نافرۇشىن تاكو بىپىون، (وَلَا نَقْرُبُونَ)، توخنىش مەكەون، يانى: مەيەنەوھ ئەم شارمەوھ، كە من تىيدا بالادەستم بەشىك لە بەرپرسىيارىتەم بەدەستەوھى، واتە: حوكمران دەبىن ھەم نەرمى پىشاندا، لە شوپنى خۇيداو، ھەم زىرىش پىشاندا، لە شوپنى خۇى دا، واتە: دەبى دەستىكى مەلحەم بىو دەستىكىشى درىشە بى، مەلحەمەكە بۇ چاكەكاران، درىشەكەش بۇ خراپەكاران، ئەگەرنا خەلك ھەمووى ئەسپى رەسەن نى، پىويستى بە ئاوزىنگ نەبىو، لە راستىدا خراپەكاران و ستەم كاران، ئەگەر بىتو ھىزىك نەبىو زىرىيەك نەبى، بىانسەمىنىتەوھ، مافى بىھىزو لاوازو بى دەستەلاتەكان دەخون .

چىل و دووھ: خۇ پاراستنى مرۇف لەوھ كە چاوينى (معيون) بىن، خۇ پاراستن لەوھ چاوى پىس كارى تىبكات، ياخود ھەسوودى، ھەسوودان كارىگەرى

خراپى لەسەرى ھەبى، شتىكى باشە، ھەلبەتە ئىمە باسىكى سەرىبەخۇمان لەبارەى ئەم رىستەپەو ەردوھ: ﴿ وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ... ﴾ (۱۷)، واتە: رۆلەكانە! لە يەك دەروازەو مەچنەو ژورەو، لە چەند دەروازەپەكى جيا جياو ەچنە ژورە، واتە: ەچنە ژورى ئەو شارەى كە يوسوف عليه السلام لەویدا نىشتەجىيەو، كاروبارى نابوورى وەستۆ گرتو ە .

ئنجا وەك باسما كەرد: ھەندى لە زانايان وایان لىك داووتەو، كە پەعقوب لە چاوى پىس لىيان ترساو ە .

ئنجا چ لە چاوى پىس لىيان ترسا بى، ياخود لە ھەر تۆمەتباركەردنىكى دىكە، لەلایەن ھوكمران و دەستەلاتدارانى ئەو شارەو، لىيان ترسابى، گەنگ ئەو ەپە ئىنسان خۇپاراستى لەو ھۆكارانەى كە مەترسىيان لىدەكات، ئنجا چاوى پىسە، ھەسوودى بىردنە، دزايەتى كەردنە، تۆمەتباركرانە، خۇ پاراستنى لەو ھۆكارانەى جىگای مەترسىيان، شتىكى باشەو، ئەو ەش دىسان پىچەوانەى پشت بە خوا بەستن نى ە .

چل و سى پەم: دروستە ئىنسان ھۆكارە پەنھانەكان بەكاربىنى، مادام لە خودى خۇياندا ناشەرىبى نەبن، بۇ گەشىتن بە نامانجى بەرزو شەرىبى، بەلام ئەو ە نارەواپە ئەو ەپە، كە ئىنسان ھۆكارى پەنھان، ياخود ھەندىك تەگبىر كە وەك فىل دەچى، بەكاربىنى، بۇ ئەو ە ھەقىك بەكاتە ناھەق، يان ناھەقىك بەكاتە ھەق، بەلام بۇ ئەو ە دەستى بەكاتە ھەقىك، ئەگەر تەگبىرىك، نەخشەپەك، پلانىك، بەكاربىنى، كە وەك: فىل بەچى، بەلام مەبەستى ئەو ە نەبن، زيان بە كەس بگەپەنى، بەلكو مەبەستى ئەو ەپى ھەقىك بەچەسپىنى، ياخود ناھەقىك لەبەرى، ئەو ە شتىكى رەواپە، چونكە يوسوف عليه السلام تەگبىرىكى وایكەرد، وەك خوا دەفەرموى: ﴿ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ

أَخِيهِ ﴾ (۷)، واتە: كاتىك ئەو پىداووستىيەى كە بۇى ھاتبوون و سەفەرىيان بۇ كەردبوو، (كە بىردنى نازووخە بوو)، بۇى تەواو كەردن، ئنجا ناو خۇرەكەى پادشاى، (ئەو ەى كە ناوى پى دەخواردەو، ئەو دەفەرە، ئەو جامە، كە داوى

كردوويانە بە رېھو پېوانە بۇ دەغل و دان)، خستە بارى برايهكەپهوه، بۇ ئەوهى دوايى بەلگە و پاساوى ئەوهى ھەبى بلى: دزىتان كردوه، وەك: لە بەسەرھاتەكەى دا ديارە، بەلام بېگومان يوسوف عليه السلام مەبەستى ئەوه نەبووه، ئەزىھتياں بدات، بەلكو مەبەستى ئەوه بووه:

بەكەم: برايهكەى لەلاى خۆى گلباداتهوه .

دووه: ئەوه بکاتە پاساوو بەلگەى ئەوهى جارېكى دیکە بېنەوه بۇ ميسر .

ھەروھەا وایان لیبکات کە ھەموویان بېن بۇ ميسر، کەواتە: پلانەكەى ئەو نامانجە گەورەو چاکەى لە پشت بووه، بۆیە لە پېناو ھېنانە دى ئامانجېكى گەورەو چاکدا، جۆرېک لە ئەزىھتدانى بەرانبەر، یان جۆرېک لە نەخشەو، پلان دانان، با پېشى ناخۆش بېت، شتېكى باشە، وەك چۆن يەكېك دەچى بۇ لای پزېشک، شوپنېكى تووشى گانگرىن بووه، یان دەبى ئەندامېكى بېرپتەوه، ھەلبەتە باشترە ئەو ئەندامەى بېرپتەوه، ئەگەر لاقېھتى، ئەگەر پەنجەپەتى، ئەگەر دەستپېھتى، ئەوه باشتر لەوهى ھەموو بەدەنى دابگرېو لە بەین بچى، یان کەسېک کە شوپنېكى تووشى سەرھتان بووه، بەلام تەنیا ئەندامېکېھتىو، ئەو ئەندامەى ئەگەر دەرپھېترې، ننجاً ئەگەر صندوقى دەنگېھتى، یان گورچېلەتى، یان گەدەپھتى، یان لوویھەکە، بە دلتىايى ئەگەر ئەو ئەندامەى بېرپتەوهو لای بەرن، باشترە لەوهى ھەموو بەدەنى دابگرې .

چل و چوارەم: کاتېک ئېنسان بواری ھەبى، بە دەبەر راھاوېشتن و بە کىناپە

قسەکردن، مەبەستېک بگەپھنى، دەبى خۆى لە تەعبىرېكى دیکە کە نەگونجاو بى، بپارېزى، بە بەلگەى ئەوه کە يوسوف عليه السلام دواى ئەوهى پېوانەکە لە بارى (بنيامین)ى برايدا دەدۆزېتەوه، (کە ديارە پېشتريش پېکەوه نەخشەيان داناه، تاکو بەلگەى ھەبى: برايهكەى لەلاى خۆى گلباداتهوه)، ننجاً دوايى برايهكانى داواى لېدەكەن: يەكېک لە ئېمە لەلاى خۆت لە جياتى بنيامین بھېلەوهو، بېکە بە کۆپلە، یان بېکە بە خزمەتکار لەلاى خۆت، لەبەرئەوهى کە بابېكى پېرو کەنەفت و بەسالداجووى ھەپە، کە زۆرى خۆشدەوئ و دلى

بئومیه، یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ دهئی چی؟ دهفه رموی: ﴿ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَّعْنَا عِنْدَهُ... ﴾ (۷۹)، واته: پهنا به خوا دهگرین، که جگه لهوهی که لهوپهلی خویمان له باره که پیدا دۆزیوتهوه، که سیکی دیکه بگرین، ته ماشا بکن! نه یگوتوه، پهنا به خوا که جگه لهوهی دزیی لیگردوین به کیکی دیکه بگرین! چونکه زانیوتهی که برایشه کهی دزیی نه کرده، بۆیه وشهیه کی به کارهیناوه، که دزیش دهگریتهوه، به لام جگه له دزیش دهگریتهوه، ته عبیریکی زور لیزانانهی به کارهیناوه، که راست بووه، نهوه دهفهری که پادشا پیشتر ئاوی پیخواردۆتهوهو، دواپی بۆته پیوانهی ئازووچه، نهوهی له باره که پیدا دۆزیوتهوه، ﴿ إِنَّا إِذَا لَطَلِمُوا ﴾ (۷۹)، واته: نه گهر وابکهین، نیمه سته مکار دهبین، مانای وایه نیمه که سیکمان سزاداو، که هیچی نه کرده، لیردها یوسف عَلَيْهِ السَّلَامُ ته عبیریکی به کارهیناوه که پیی دهگوتری: (کنایه)، ته عبیریکی به کارهیناوه که زهق و رهق نیه، به کسهر بلئی: نیمه که سیکی ناگرین که دزیی لی نه کردوین .

چل و پینجهم: ئینسان جگه لهوهی که دمیزانی، دروست نیه شایه دیی له بارهوه بدات، واته: ته نیا بهو نه ندازمه که شارمزایهوه دنیایه دروسته شایه دیی بدات، نابئی شایه دییه که بدات که زانیاری له بارهوه نیه، وه که برایشه کانی یوسف که دهگه ریتهوه لای بابیان، دهئین: ﴿ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا ﴾ (۸۱)، واته: ته نیا بهوه شایه دییمان داوه، که زانیومانه، نهوهش که زانیویانه، نهوه بووه که، نهوه دهفهر، نهوه پیوانهیه، له باری بنیامیندا دۆزراوتهوه، یانی: ئیدی نیمه هر نهومندهمان زانیوه: ﴿ وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴾ (۸۱)، واته: نیمه پاریزمری نادیارو په نهان نین، چه ندیمان زانیوهوه چیمان دیوه، نهوهمان گیراوتهوه، که واته: جگه لهوهی که ئینسان دمیزانی و لیی دنیایه، نابئی شایه دیی بدا، نه گهرنا دهکاته شایه دیدانی به درۆ .

چل و شەشەم : ئەو تاقىكىردنەو سەختو قورسەى كە خواى كارزان، خواى مېھرەبان، بەندە ھەئىزاردەكەى خۆى، كە پىغەمبەرىكى پاىە بەرزە: يەعقوب عليه السلام پى تاقىكىردۆتەو: يوسوفى لى دوورخستۆتەو، كە نەيتوانىو سەعاتىك لىى دووربى، كەچى بە لای كەمەو (۱۵ - ۲۰) سال، بگرە ھەندىك گوتوويانە: سى (۲۰) سالو، ھەندىك گوتوويانە: چل (۴۰) سال يوسوفى نەديومتەو .

پاشان (بنيامىن) ىشى بۆتە سەربارا! ئەو ھەموو مىحنەتو بەلايانەى بەسەرھاتوون، دوايش كە چاوەكانىشى لە ئەنجامى ئەوودا ئاوى سېپيان پەريومتى، ياخود كوئىر بوون! لىرەدا بۆمان دەردەكەوئ: كە خواى كارزان ئەو بەندانەى خۆى كە خۆشى دەوئىن، تاقىيان دەكاتەو.

ئىنجا زۆر گرنگە ئىمە ئەو بەزانىن كە مەرج نىە تاقىكىردنەو خوا بە سەختىو ناپەھەتتىيەكان بۆ بەندەكانى، لە بەرانبەر گوناھو ھەئەكانىاندا بى، كە بە داخەو ھەندىك لە توئىزەرەوانى قورئان وا حالى بوون، كە گوتوويانە: يەعقوب كاتى خۆى، نادادگەر بوو لە نىوان كورەكانى دا، بۆيە خوا لەسەر ئەو سزای داوہ !

كە من بە درىزى بەرپەرچى ئەو قسەيەم داوئەو گوتوومە: ئەو گومانى خراپ بە يەعقوب عليه السلام بردنەو، لە راستىدا باش نەناسىنى پلەو پاىە بەرزى پىغەمبەرانە، پىغەمبەرانى خوا سەلاتو سەلامى خوايان لەسەربى، ئەو سەختى ناپەھەتتىيانەى كە ھاتوونەتە رىيان، لەبەرئەو نەبوو كە خوا سزايان بدات، بەئكو بۆ ئەو بوو، كە بۆ خەلك ببە سەرمەشق، بۆ خەلكى مەينەتبارو خەلكى گرفتار، خەلكى دەرددار، خەلكى لىقەوماو، خەلكى كە دەكەوئتە ناپەھەتتىيان، بۆيان ببە سەرمەشق، ئەوئە يەعقوب عليه السلام لەگەل ئەو ھەموو مەينەتىو ناپەھەتتىيانەشدا، ھەر خۇراگر بوو، سكالای دلى خۆى بۆ لای غەيرى خوا نەگردوہ ! دەبى ئاواى تىبگەين: ئەوئە خوا بەسەر يەعقوبى عليه السلام ھىئاو، بۆ ئەو بوو، كە بۆ خەلك ببىتە سەرمەشق، ئىنجا بۆخۇشيان، بۆ پىغەمبەران ببىتە ماىە پاىەبەرزى زىاتريان، بىگومان ھەموو ئەو مىحنەتانەى كە ھاتوونە رىى

(يعقوب) یشو، رېئى (يوسف) یش صەلاتو سەلامى خويان لەسەر بى، وهك بەيزمىهەك و بۇيان بوونە هۆكارى ئەووە كه به پله بەرزەكاندا سەرگەون، بەرەو سەرى بچن .

چلو حەوتەم : ئەو هەلۆئىستەى يەعقوب عليه السلام، زۆر ئەدەبىكى گىرنگە، كه

مرؤف سكالائى خۆى لەلای غەپىرى خوا نەكاتو، هەمىشە نرگەو گرمەى نەبى، هەمىشە پرتەو بۆلەى نەبى، بەلكو هەولبەدات نارهحەتتیهكانى خۆى لە

دلى خۆیدا كپ بكات، ئەومتا يەعقوب عليه السلام دەفەرموى: ﴿ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا

بَنِي وَحُرَیْنِ إِلَى اللَّهِ ﴿ ۸۱ ﴾، واتە: من سكالائى ئەو خەمو پەزارمەى كه ناتوانم

لە دلى خۆمدا بیهێلمەووە، دەبى بلاوى بكەمەووە، هەر و مەها ئەو خەمو پەزارەو نارهحەتتییو دلتهنگییهى بەنسبەت رابردوووە هەمە، هەموو سكالایەكەى

دەبەمە لای خوا عليه السلام، واتە: لەلای جگە لە خوا، سكالائى دلى خۆم ناكەم، ئەومەش

بەراستى زۆر شتىكى گىرنگە، ئىنسان تاكو نەكەوئتە نارهحەتتییانەووە، بۆى دەرناكەوئى، كه تاقىكر دنەووەكەى يەعقوب عليه السلام چەند شتىكى قورس بوو !!

وهك خوا عليه السلام باسى يەعقوب عليه السلام دەكات، دەفەرموى: ﴿ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ

يٰٓأَسْفَىٰ عَلَىٰ يٰسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿ ۸۲ ﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفَتُّوا

تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿ ۸۳ ﴾ قَالَ إِنَّمَا

أَشْكُوا بَنِي وَحُرَیْنِ إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿ ۸۴ ﴾ يٰبَنِيَّ أَذْهَبُوا

فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ

إِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُونَ ﴿ ۸۷ ﴾،

وشەیهەك كه دەربى ئیش و ژان و ناسۆرى سەختى (يعقوب) و رادەدى بەرزى

خۆراگرى و هیمەت بەرزىهەتى بریتیه لە: (فَهُوَ كَظِيمٌ)، (كظيم) وهك

خوای پەرومردگار دەفەرموى: ﴿ وَالْكَظِيمِ الْغَيْظِ ﴿ ۱۳ ﴾ ﴾ آل عمران، واتە:

ئەوانەى رِقو توورمى خۆيان كپ دەكەنەووە، (كظم) بریتیه لەوێ

مەشكەيەك، يان كوندەيەك پىر بىي لى ئاۋ، يان دۇ، يان شىلەمەنىيى، تۇش سەرمەكى توند بېسەستى ! كەۋاتە: يەعقوب عليه السلام توند توند دەروونى خۇي گرتوۋە، فشارى لى خۇي كىردوۋ، كە وشەيەك نەلى، پېچەۋانەي رەزىمەندىي خۇي پەرۋەردگار بىي، ئەۋەش دىسان دەرس و پەندىكى گەۋرەي تىدايە بۇ ئىمەۋمانان، كە توۋشى ناپەھەتتىي و گىرتارىي دىين: نە دۇستان ناپەھەت بىكەين، نە دوۋمانان بە خۇمان خۇش بىكەين، چۈنكە ۋەختىك تۇ سكالاي دلى خۇت و ناپەھەتتىي و خەم و پەزارەكانى خۇت، بلاۋ بىكەيەۋە، ئەۋەي كە دۇست بىي، زۇر دلتەنگ دەبىي ۋەئەۋەي دوۋمىنىش بىي، پىت دىخۇش دەبىي، كەۋاتە: لى جىياتى ئەۋە، با ئىنسان سكالاي خۇي بەرىتە لاي خۇي پەرۋەردگار، تاكو نە دۇست و نىزىكان بەھۇي خەمى تۇ خەمبار بىين، نە دوۋمىنىش بەھۇي خەم و ناپەھەتتىي تۇۋە شادمان بىين و بە خۇتايان خۇشبەكىي.

چىل و ھەشتەم: دەرس و پەندىكى دىكە: ئەۋەيە كە ھەمىشە لىگەل خەم و ناپەھەتتىي دا، دەرو لىكرانەۋەش ھەيەۋ، لىگەل سەغەلتىي دا ئاسانىش ھەيەۋ، لى دۇي ھەۋرازان نىشۋە، ئىجا ئەۋ قەناعتە كە لى دۇي ھەۋراز نىشۋە، لىگەل تەنگانەدا فەرحانىي ھەيە، لىگەل ناخۇشىيدا، خۇشى ھەيە، ئا ئەۋ قەناعت و دىنىابوۋنە، شتىكى زۇر گەۋرەيە بۇ مەۋق ئەۋمەتا يەعقوب عليه السلام لىگەل ئەۋ ھەمۋ ناپەھەتتىيەدا، دەفەرمۇي :

﴿ يَبْنَئِ أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴾ (۸۷)

ۋاتە: رۆلەكانەم ! بىرۇن لى يوسوف و بىرەكەي بگەرىن، لىيان بىخەفتىن، بىرسىارىان لىبارەۋە بىكەن، ئاۋمىدىش مەبىن لى بەزمىي خۇا، بىگومان تەنيا گۆمەلى بىبىرويان لى بەزمىي خۇا، ئاۋمىد دەبىن، لىبەرنەۋەي خۇا ئاناسن، ئازانن بەزمىي خۇا چەند فراۋانە ! دەرووي خىرى خۇا چەند نىزىكە! خۇا چەند مېھرىبانە! بۇيە ئاۋمىد دەبىن، ھەلبەتە خۇا عليه السلام، كە بەندە خۇشەۋىستەكانى خۇي بە سەختىي و ناپەھەتتىيەكان تاقى دەكاتەۋە، لىبەرنەۋەيە كە زۇرى خۇش دەۋىن، دەيەۋى پەرۋەردىيان بىكات، پتەۋو بەھىزىيان بىكات، ۋەك لى فەرمائىشى پىغەمبەرى خۇا داھاتوۋ عليه السلام:

{وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ} {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۳۹۶)، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْمٍ: (۴۰۳۱)، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ بِرَقْمٍ: (۹۷۸۲) قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: حَسَنٌ}.

واته: بیگومان خوای بهرز نه گهر کومه لئیکی خوشویستن، تاقیبان دهکاته وه، ئنجا هر که سیک رازی بوو، خواش لئی رازی دهبی و، هر که سیک تووره بوو، توورمیی بو دهبی، {خوا لئی تووره دهبی} .

چونکه خوا بو بهرژموندیی نه وه، که تاقی دهکاته وه و دهیه وی چاکی بکاو، پاکی بکاتو، بههیزی بکاتو، پهرومردی بکاتو، بهرمو سه ری بهری .

جل و نوبه م: دروسته مروف کاتیک تووشی نه داری و هه زاری دی، یان تووشی نارچه تیه ک دی، بهیانی حالی خوی بکات، مادام بهرژموندیه ک په کی له سه ر نه و بهیان و پروونکردنه وهی حاله، که وتبی، نه و ته کوره کانی یه عقووب عليه السلام نه گهر هه له و که م و کورپیشان بووه، دهرباره ی باب و دایکیان و یوسف، به لام هر چون بی له مالی پیغه مبه ریکدا پهرومرده بوون، نه و متا کاتیک ده چنه لای یوسف ده لئین: ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ...﴾ ﴿۸۸﴾، واته: نهی عه زیز! خو مان و مال و خیزانمان، زیانمان تووش بووه، که مه به ستیان هه زاری و نه داریه، (یوسف) عليه السلام نالی: بوچی و ده لئین، خو نیوه ده لئین: نیمه کورانی پیغه مبه رین؟ چونکه دهرانی که شتیکی ره وایه، ئینسان بهیانی حالی خوی بکات، باسی مهینه تی و نارچه تی خوی بکات، بو نه وهی نه و مهینه تی و نارچه تی بهی له کول بیته وه و دهروی خیری لی بکریته وه .

په نجا به م: بهه وی خو پاریزکاری و خو راکری و بشوو دریزی به وه، خوا عليه السلام دهروی خیر له مروف دهکاته وه و، رهنج نارچه تیه کانی دنیا ی زایه ناکاتو بی پاداشتی ناکات، به به لگی نه وه که یوسف عليه السلام کاتیک خوی به برایه کانی دهناسینی، ده لی: ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ ﴿۹۰﴾، واته: بیگومان خوا چاکی له گه ل کردوین و، نیمه منه تباری خوی کردوه، ئنجا نایا له بهر

چی خوا چاکهی لهگهڤ کردوه، بیگومان کاری خوا هیچی لهگوتره نیه؟
 ﴿ إِنَّهُ، مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ (۱۰) ، واته:
 هر که سیک پاریز بکات و خورابگری، به دنیاییهوه خوا پاداشت و کرنی
 چاکهکاران زایه ناکات، کهواته: له نهنجامی نهوهدا که نههلی تهقواو
 صهبر بووه، خوا ﷻ چاکهی لهگهڤ کردوه، پاداشتی نهو خو پاریزکاری و
 خورابگرییهی لی بزر نهکردوه و لی زایه نهکردوه .

په نجاو بهک : ئینسان له کاتیکیدا بهران بهرکهکی ههلهی لهگهڤدا دهکات،
 بهلام دوایی دان به ههلهی خوئی دادینن، نابی لهسهر سهرزمنشتکردن و
 سهرکونهکردن و باسکردن، بهردهوام بن، دهبی لاپههیهکی سپی لهگهڤ
 ههڤداتهوه .

نهوهتا یوسف ﷺ دوی نهوهی که برایهکانی دهئین: ﴿ تَأْتِيهِمْ لَقَدْ ءَاتَاكَ
 اللَّهُ عَلِيمًا وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ ﴾ (۱۱) ، واته: سویند به خوا، خوا توئی
 بهسهر ئیمهدا ههلبژارد (واته: خوا ﷻ کومهئیک سیفتهی چاکی به تو داو،
 که له ئیمهدا نین)، بیگومان ئیمه له خهتاباران و له تاوانباران بووین .

یوسف ﷻ دوی نهوهی نهوان دان به چاکهی یوسف و ههلهو کهمو
 کورپی خویندا دینن، له سهری ناچی و پهکسه دهئین: ﴿ قَالَ لَا تَأْتِيكُمْ
 عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ ﴾ (۱۲) ، واته: لهمرؤ به دواوه، ئیوه گلهیی و سهرزمنشتان
 لهسهر نیه، دیاره بوخوئی هه سهرزمنشتی نهکردوون، لومهو سهرکونهی
 نهکردوون، بهلام بو زیده دنیایی دهئین، تازه هیچ کهسیک بوئی نیه لومهو
 سهرکونهتان بکات، مادام بوخوتان دانتان به ههلهو کهمو کورپی
 خوتاندا هیئا .

په نجاو دووهم : ئینسان دهبی ریزی خزم و کهسوکارو نیزیکانی خوئی
 بگریو، نهوهندهی بوئی بگری، پهیوهندی خزمایهتیان لهگهڤدا جیبهجی
 بکاتو، حورمهتیان بگری و لهگهڤیاندا چاکهکار بن .

ئەو مەتا یوسف عليه السلام دواى ئەو هەى خۆى بە براىەکانى دەناسىنى، دەلى: ﴿ وَأَتَوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ (۱۲) ، واتە: هەرچى خزم و كەسوكار و مال و مندالتانە، هەموویان بئین، چونكە هەموویان : بابو دایكى و براىەكانى و، هاوسەرەكانیان و مندالەكانیان، كە برازاینى ئەگەر كورن، ئەگەر كچن، ئیدى هەموویان خزم و نزىكى پلە يەك و دوون و، بۆیە لەسەر خۆى بە پئویست زانیو، كە دەبئ ریزیان بگرئ و حورمەتیان بگرئ و، چاكەیان لەگەلدا بكات و، هاوكارییان بكات، لەو قات و قریى و گرانییەدا، كە بەسەر ئەو دەفەرەدا هاتو، دەبئ بیانەئینى بۆ میسر، بۆ ئەو هەى ئەو قوناغە سەختە تیبەرینن و، دواىى لە میسر نیشتەجئ بن و، لە ژیانى بیابان و ژیانى كۆچبەرىى و خیلەكىى دەربازیان بكات .

بەنجاو سببەم : كاتىك كە مرؤف خوا چاكەیهكى لەگەلدا دەكات، نىعمەتێكى خۆى پئ دەبەخشى، دەبئ ئەو چاكە و نىعمەتانە، بۆ خاوەنەكەیان بگىرئتەو، كە خوايە عليه السلام نەك خۆییان پئو هەلكیشى، بەلكو فەزل و چاكە بۆ خاوەن فەزل بگىرئتەو، نىعمەت بۆ نىعمەتدەر (مُنْعَمٌ) بگىرئتەو، كە خوايە، چونكە خوا دەفەرموى : ﴿ وَمَا يَكُ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْتَرُونَ ﴾ (۵۳) ، واتە: هەرچى چاكەیهك لە ئیوودا هەيە، هەرچى خۆشى و نىعمەتێك لە ئیوودا هەيە، هەمووى لە خواومیە، دواىى ئەگەر تووشى نارەحەتیبەكیش بوون، هەر بۆ لای خوا دەگەرئنەو، هەر بەنا بە خوا دەگرن و، هاوار بەس لە خوا دەبەستن .

بۆیە یوسف عليه السلام دەلى: ﴿ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ ﴾ (۱۰) ، واتە: مسۆگەر خوا چاكەى لەگەل مندا كردو، كە لە بەندیخانەى دەرهێنام و ئیووشى لە بیابانەو هینا، واتە: ئیووى لەو ژیانى سەختى بیاباننشینى دەرباز كردو، كەردنى بە شارنشین .

بەنجاو جوارەم : مرؤف دەبئ دواى ئەو هەى لەگەل كەسێكدا ناكۆكىی بوو، بەلام دواىى ناشتییان دەكەوئتەو بەین، خۆى بپارئزئ لە هەر وشە و

تەعبیریڤ، کە بۆنی برین کولانەوهی لیبی، وهک گوتراوه: (ذکر الجفاء فی وقت الصفا جفاء) باسی جەفاو دووری له کاتی صافبوونەوهو ناشتەوایی دا، مایە دووری و نیشانە نەزانییەو، کەم سەلیقەیی دەگەیهنی، بۆیە یوسف عليه السلام کە باسی چاکەکانی خوا دەکات، باسی دەرھێنرانی له بیرەکە ناکات، وهک دەفەرموی: ﴿ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ ﴾، دیارە پێش نەوهی بچیتە بەندیخانەو، تۆمەتی بۆ هەلبەستری، باریەکانی خستووینانەتە بیرەوه، بەلام بە هیچ جوړیک تەنانەت بۆ نامازەش، یوسف باسی خرانە بیرو هینرانەدەری له بیرو، پاشان کاروانەکە کە وهک کۆیلەیهک فرۆشتووینانە، باسی ئەوانە ناکات، بۆچی؟ چونکە ئەوه برینی باریەکانی دەکولینیتەوهو جوړیک له بەچاو دادانەوهی تیدا دەبی، بۆیە ئەو لاپەرەمە هەر لادەبا، یەگسەر دیتە سەر ئەوهی کە خوا له بەندیخانە هیناویەتەدەر، ئەوهش بەراستی ئەدەبیککی بەرزەو، هەر ئەوهش له پێغمەبەران (علیهم الصلاة والسلام) و شوینکەوتووینی راستەقینەیی پێغمەبەران چاومرێ دەکری .

بەنجاو پێنجەم: بەندیکی دیکە ئەومێه: کە خوا عليه السلام لەگەڵ بەندەکانی خۆیدا، ئەوپەری بەخسندەمێه، بە لوتفە، جاری واهەیه مینحەیان^(۱) بۆ دەخاتە دوو توپی مینحەتەوه^(۲)، واتە: ناپەرەتیان دەکات، بەلام ئەو ناپەرەتییه کە بە روالەت ناپەرەتییه، نیومرۆکەکە بریتیه له خەلات و بەخشین و چاکە .

یوسف عليه السلام بە هەموو ئەو قوناغانەدا تێپەری، بۆ ئەوهی له دوایدا ببی بە حوکمرانیڤ له میسرپداو، ناوا دەستپوێشتوو بیو بتوانی خزمەتی خزم و گەسوکارەکەیی خۆشی بکاتو، خزمەتی خەلکی میسرپیش بکات، ئنجا ئەگەر یوسف ئەو ناپەرەتیانە نەبیینبایە، ئەگەر بەو قالدەرمانەدا سەرنەکەتبا، نەدەگەیشتە ئەو سەرەومێه، ئەو بالەخانەیه ئەو پێگەو دەستپوێشتووپییه، کە خوای بەخشەر پێی داوه .

(۱) مینحە: بەخشش، خەلات، دیاریی .

(۲) محنة: گرفتارییو، سەختیی، ناخووشیی .

بهنجاو شهشهم: دهرسو پهندیکی دیکه، که لهو بهسهرهاته وهردهگیری،
 نهومیه که دهبی ئینسان همیشه له خوا بپارپتهوه: بهردهوامی بکات،
 بهرفهاری بکات، پشوو دریزی بکات، پراوستاوی بکات، ههروهها دهبی له
 خوا غافل نهبی، بهو هویهوه که دهستهلاتی ههیهو دسترپویشتووویه، یان
 بههوی نهوموه که دهولهمهندو بینیازه، بهلکو دهبی لهو حالهتانهدا زیاتر
 سهری بهندایهتی بو خوا دابنوینی، نهومتا یوسف عَلَيْهِ السَّلَام له کوتایی
 بهسهرهاتهکهی خویدا، دهلی: ﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
 الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
 وَالْحَقِّي بِالصَّلَاحِ ۝۱۰۱﴾ .

واته: پهرومردگارم! تو بهشیک له مولک و حوکمرانییت به من داوهو، له
 لیکدانهوهی خهونانت شارمزا کردووم، نهی پهیداکههری ناسمانهکانو زموی!
 توی سهربهشستیارو مشوورخووم له دنیاو دوارپوژدا، واته: ههر ناگات لیمنیو
 مشوورم بخو، وهک چوون له دنیادا مشوورت خواردوومو، ناگات لیمن بووهو
 پشتت گرتووم، له دوارپوژیش دا مشوورم بخوو ناگات لیمن بی، من بهندهی تووم .
 بهلی دهبی ئینسان همیشه بهم شیویه له خزمهت خوی پهرومردگاریدا،
 بهندایهتی خوی دهربخاتو، همیشه نیازمهندی خوی بهرانبهه خوی بهرز
 پیشان بدات .

بهنجاو ههوتهم: زانایان و شارمزایانی بواری رومانو جیروک دهلین: پهگهزی
 کتوپر بهسهردا کهوتن، پیکهینهرنکی گرنگی جیروک و بهسهرهاتانه، ننجا
 له بهسهرهاتی (یوسف) عَلَيْهِ السَّلَام دا، زور به زمقی نهوه ههیه، بو نمونه:

۱- جارئ له سهرهتاوه خوی بهرزو مهزن، باسی نهوه ناکات که نهو مالهی
 (یوسف)ی تیدایه، مالی کییه؟ بهس دمهفرموی: ﴿ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ
 مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ ۝۱۱﴾ ، جارئ نیمه نازانین نهو کهسهی (یوسف)ی کریوه

وهك كۆيلەو بە ژنەكەى دەئى: ﴿ اَكْرَمِي مَثْوَهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَنْجِدَهُ ۗ ۝۲۱ ۙ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَرَزَوَدَتُهُ اَلَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۝۲۳ ﴾، ديسان جارى نازانين ئەو ژنە كۆيەو ئەو مائە مائى كۆيە؟ بەلام دوايى بۆمان دەردەكەوى كە ئەو كەسەى كړويەتى عەزىزى ميسر بوو، ژنەكەش، ژنى وى بوو .

۲- ئنجا دوايىش كە باسى ئافرمەتەكەش دەكات كە دەورو خولى يوسوفى داوہ:

﴿ وَرَزَوَدَتُهُ اَلَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۝۲۳ ﴾، ديسان جارى نازانين ئەو ژنە كۆيەو ئەو مائە مائى كۆيە؟ بەلام دوايى بۆمان دەردەكەوى كە ئەو كەسەى كړويەتى عەزىزى ميسر بوو، ژنەكەش، ژنى وى بوو .

بەنجاو ھەشتەم: يەككى دىكە لەو پەندانە كە لە بەسەرھاتى يوسوف وەردەگيرين، ئەو مەيە كە: لە بەسەرھاتى يوسوف ﷺ دا زۆر شت قەرتينراو، كە بە سىاق و سەلىقەو بە عەقل و ھۆشى مرؤف كەشف دەكرين، بۆ وئە: ھەموو جارى كە كورەكانى يەعقوب لە ميسر دەگەرپنەو بۆ كەنعان، خواى شارما باسى ئەو ھەموو وەردەكارىيە ناكات: بەو جۆرە بارىان ليناو، چەند رۆژان بەرپىدا رۆيشتوون، چەند جار بارىان خستو، چەند ئيسراھەتيان كەردو، بەو شىومە چوونەو كەنعان، ئەو شتانە باس ناكات، ھەروەھا كە لەسەر زەمىنى خۇيان لەلای بابيان و لە دەفەرى خۇيان، لە كەنعانەو دینەو ميسر، ديسان خواى زانا باسى وەردەكارىيەكان ناكات، واتە: ھەرچى بە عەقل و سەلىقە دەزانرى، خوا ﷻ دەيقەرتينى و يەكسەر شوينى مەبەست باس دەكات، بۆ ئەو كورتتر بيتەو .

بەنجاو نۆيەم: ئەم بەسەرھاتە، ھەرچەندە باسى حالەتى ھەلچوون و

وروژانى جىنسى تىدايە، بەلام وشەيەك، تەعبيرىكى ناپىك، كە بى نەزاكەتبى، لەم بەسەرھاتەدا نابىنى، كاتىك كە ژنەكەى عەزىز، پركيشى دەكات بۆ يوسوف ﷺ و دەيەوى بېھىنيتە سەر قەناعەتى خۇى، دەستى دەگەل تىكەل بكات بە جەرامى، خوا تەعبيرىك بەكاردينى كە لە قورئاندا تاكەو، تەنيا لەم سوورمەتەدا ھاتو: ﴿ وَرَزَوَدَتُهُ اَلَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ ۝۲۳ ﴾، واتە: ئەو ژنەى كە يوسوف لە مائەكەياندا بوو، ويستى كە يوسوف

﴿ ۲۳ ﴾، واتە: ئەو ژنەى كە يوسوف لە مائەكەياندا بوو، ويستى كە يوسوف

بەلكىش بىكاتو، لەسەر راي خۆى لايىداتو، بيهىنىتە سەر راي خۆى، واتە: بيهىنىتە سەر ئەو قەناعەتەى بە حەرپامى دەستى لەگەل تىكەل بىكات .

هەر وەها لە درىزەى بەسەرھاتەكەدا، داوىي يوسوف عليه السلام دەلى: ﴿ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي ﴾ (۱۶)، واتە: ئەو ويستى بەلكىشى من بىكات، ئىدى چىدىكە بە داوى ناكەوى .

بەلام من كە تەماشاي پەيمانى كۆنم كىردو، لە پەيمانى كۆندا زۆر بە زەقىي دەلى: زەكە گوتى: دەبى لەگەلم پراكشىي و كارى خراپم لەگەلدا بىكەى! يانى: هەر بە زەقىي وشەو تەعبىرەكان دىنى، كە بە تەئكىد لە كاتى خۆشى دا لە تەوراتدا، خواى بەرزو مەزن هەر بە تەعبىرى بە نەزاكەتو بە وىقارەو بە باسى كىردو، بەلام ئەوان كە تەرجەمەيان كىردو و گۆرپويانە، بەو جۆرەيان لىكردو، وشەو تەعبىرى بازارپى و عەوامانەيان بەكارهيناو .

شەستەم : ئىنجا لە كۆتايى دا يوسوف عليه السلام داواى سەرئىنجام خىرىي دەكات، لە خوا ﷻ ھەم لە دىناو ھەم لە قىامەتدا، كە دەفەرموى: ﴿ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ (۱۰۱)، واتە: بە مسوئمانەتتى و بە ملكەجى بمەرىنەو، بە كاروانى چاكانم بگەينە .

كە دەفەرموى: (تَوَفَّنِي مُسْلِمًا)، ئەو بە دۇنيايە، واتە: لە دىنادا با ھەر بە ملكەجىي بۇ تۇ بىزىم، ئىنجا ئىنسان لەسەر چى بىزى، لەسەر ئەووش دەمرى، ئەگەر بە مسوئمانىەتتى بىزى، بە مسوئمانىەتتىش دەمرى، بۇ دوارپۇزىش دەفەرموى: (وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ)، واتە: بىگەينە بە كاروانى چاكان، مەبەست ئەوئە: لە بەھەشتدا لەگەل چاگەكاراندا كۆم بىكەو، با منىش لە رىزى ئەواندا بم .

نیمه‌ش له خوای په‌رومردگار دپارینه‌وهو ده‌ئین: (توفنا مسلمین والحقنا بالصالحین)، خوایه! نیمه‌ش به ملکه‌چی و گهر دنکه‌چی و مسولمانه‌تی بزیه‌نه و بمرینه‌و، له دوارپژیشدا بمانخه نیو ریزو کاروانی چاکه‌کارانه‌وه.

لیرمشدا دینه‌گوته‌یی توپزینه‌وه‌مان دمرباره‌ی سوورمتی موباره‌کی یوسوف سه‌لاتو سه‌لامی خوا له‌سهر هه‌موو پینغه‌مبه‌رانی خوا بی، به‌تایبه‌تی له‌سهر یه‌عقووبو له‌سهر یوسوف، خوای په‌رومردگار له برایه‌کانی (یوسف) یش خو‌ش بی، که ناوا هه‌م به‌رانبه‌ر بابو دایکیان و، هه‌م به‌رانبه‌ر به یوسوفو بنیامینی برایان، نارپکیان کرده، که دیاره په‌شیمانیش بوونه‌وهو، خوای په‌رومردگاریش به‌ئینی داوه: هه‌ر که‌سیک په‌شیمان بیته‌وهو بگه‌رپته‌وه، خوا لپی خو‌ش دمبی، خوا لیان خو‌شبی .

خوا یارمه‌تی نیمه‌ش بدات: خو‌مان پرازی‌نینه‌وه، به‌و سیفته‌ته به‌رزانه‌ی که له یه‌عقووبو له یوسوف دا سه‌لاتو سه‌لامی خویان له‌سهر بی هه‌بوون، یارمه‌تیشمان بدات خو‌مان پرازی‌زین، له‌و ره‌وشتو کارو کرده‌وه خراپانه‌ی که برایه‌کانی یوسوف په‌چاویان گردوون و، خراپه‌کاران په‌چاویان ده‌کهن .

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ .

میژووی پیداجوونه‌وه

۱۰ ی محرم ۱۴۴۰ ک

۲/۹/۲۰۱۸ ز

هه‌ولیر

سرچاوه کان

- ۱) تفسیر الطَّبْرِي الْمُسَمَّى جَامِع الْبَيَان فِي تَأْوِيل الْقُرْآن ، لِأَبِي جَعْفَر مُحَمَّد بْن جَرِير الطَّبْرِي، تحقِيق: هَانِي الْحَاج، عماد زكي البارودي، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية، ۲۰۰۴ القاهرة .
- ۲) الْمَصْبَاحُ الْمُنِيرُ فِي تَهْذِيبِ تَفْسِيرِ ابْنِ كَثِيرٍ لِلْإِمَامِ الْجَلِيلِ عِمَادِ الدِّينِ أَبِي الْفِدَاءِ إِسْمَاعِيلِ بْنِ عُمَرَ بْنِ كَثِيرٍ الْقُرَشِيِّ الدَّمَشْقِيِّ ، إِعْدَادُ جَمَاعَةٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ ، بِإِشْرَافِ الشَّيْخِ صَفِيِّ الرَّحْمَنِ الْمُبَارَكْفُورِيِّ ، دَارِ السَّلَامِ ، الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ (۱۴۲۱هـ - ۲۰۰۰م) .
- ۳) التفسير الكبير أو مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لِلْإِمَامِ فَخْرِ الدِّينِ مُحَمَّدِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ التَّمِيمِيِّ الْبَكْرِيِّ الرَّازِيِّ الشَّافِعِيِّ ، حَقَّقَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عِمَادُ زَكِيِّ الْبَارُودِيِّ الْمَكْتَبَةُ التَّوْفِيقِيَّةُ .
- ۴) الْجَامِعُ لِأَحْكَامِ الْقُرْآنِ، تفسیر القُرْطُبِيِّ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدِ الْأَنْصَارِيِّ الْقُرْطُبِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ عِمَادُ زَكِيِّ الْبَارُودِيِّ، خَيْرِي سعيد، المكتبة التوفيقية.
- ۵) أَحْكَامُ الْقُرْآنِ ، لِأَبِي بَكْرٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَعْرُوفِ بِابْنِ الْعَرَبِيِّ، رَاجَعَ أَصُولَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ مُحَمَّدُ عَبْدِ الْقَادِرِ عَطَا، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۴۰۸هـ - ۱۹۸۸م) .
- ۶) فَتْحُ الْقَدِيرِ، الْجَامِعُ بَيْنَ فَنِي الرَّوَايَةِ وَالدَّرَايَةِ مِنْ عِلْمِ التَّفْسِيرِ (تفسير الشوكاني) تَأَلِيفُ: الْإِمَامِ الْعَلَامَةِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدِ الشُّوْكَانِيِّ، تحقِيق: عَبْدِ الرَّزَّاقِ الْمُهْدِيِّ، دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ، الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۴۲۰هـ - ۱۹۹۹م) .
- ۷) زَادُ الْمَسِيرِ فِي عِلْمِ التَّفْسِيرِ: لِابْنِ الْجَوْزِيِّ .
- ۸) رُوحُ الْمَعَانِي: لِلْأَلُوسِيِّ .
- ۹) تفسیر القاسمي الْمُسَمَّى مُحَاسِنِ التَّأْوِيلِ، تَأَلِيفُ: عَلَامَةُ الشَّامِ مُحَمَّدُ جَمَالِ الدِّينِ الْقَاسِمِيِّ، دَارُ الْفِكْرِ الطَّبْعَةُ الْأُولَى (۱۳۹۸هـ - ۱۹۷۸م) .
- ۱۰) تفسیر المراغي، تَأَلِيفُ أَحْمَدِ مُصْطَفَى الْمِرَاغِيِّ، دَارُ الْفِكْرِ، بِيْرُوت .

- (١١) تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المَنان ، تأليف : العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي ، تحقيق : عبدالرحمن بن معلا اللويحق مؤسسة الرسالة ، الطبعة الأولى (١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م) .
- (١٢) تفسير الجواهر للطنطاوي، (دار الكتب العلمية - بيروت ، ١٤٣٧ هـ - ٢٠١٦ م) .
- (١٣) صفوة البيان لمعاني القرآن ، تأليف : الشيخ حسين محمد مخلوف الطبعة الثالثة .
- (١٤) صفوة التفاسير ، تأليف : العلامة محمد بن علي الصابوني ، مكتبة الهداية ، اربيل/ العراق ، الطبعة الأولى (١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م) .
- (١٥) تفسير القرآن الحكيم الشهير ب (تفسير المنار) تأليف : محمد رشيد رضا ، دار المعرفة، الطبعة الثالثة .
- (١٦) الأساس في التفسير ، تأليف : سعيد حوى ، دار السلام ، الطبعة الثانية (١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م) .
- (١٧) في ظلال القرآن، تأليف: سيد قطب دار الشروق، الطبعة الشرعية الخامسة والعشرون (١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م) .
- (١٨) التفسير المُتَينِر في العَقِيْدَة والشَّرِيْعَة والمُنْهَج ، تأليف : الأستاذ الدكتور وهبة الزحيلي ، دار الفكر الطبعة الثالثة (١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م) .
- (١٩) التحرير والتنوير ، محمد الطاهر بن عاشور .
- (٢٠) تفسير النابلسي، د . مجد راتب النابلسي .
- (٢١) الميزان ، محمد حسين الطباطبائي .
- (٢٢) تفسير الشعراوي ، محمد متوَلَّى الشعراوي .
- (٢٣) تفسير نمونه ، ناصر مكارم شيرازي .
- (٢٤) تفسير الكاشف ، محمد جواد مغنية .
- (٢٥) التفسير التوحيدى ، د. حسن الترابي .
- (٢٦) مُفْرَدَات ألفاظ القرآن ، تأليف : العلامة الراغب الأصفهاني ، تحقيق : صفوان عدنان داوودي ، دار القلم ، الطبعة الثالثة (١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م) .
- (٢٧) الإستيعاب في بيان الأسباب .

- ۲۸) أسباب النزول ، للنيسابوري .
- ۲۹) ثباب النقول في أسباب النزول، للإمام الحافظ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي خَرَجَ أَحَادِيثُهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ عبدالرزاق المَهْدِي ، دار الكتاب العربي (١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٦ م) ، (أسباب النزول) للنيسابوري .
- ۳٠) مختار الصحاح ، للرازي .
- ۳١) المعجم الوسيط ، دار الدعوة ، الطبعة الثانية
- ۳٢) الموطأ للإمام مالك بن أنس برواية يحيى بن يحيى الليثي ، تحقيق : الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا ، دار المعرفة ، الطبعة الثانية (١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م) ، (أسباب النزول) للواحدى .
- ۳٣) المُسَنَدُ للإمام أحمد بن محمد بن حنبل ، الناشر مؤسسة قرطبة ، القاهرة ، الأحاديث منيعة بأحكام شعيب الأنؤوط عليها .
- ۳٤) صَحِيحُ البُخَارِيِّ للإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البُخَارِيِّ ، تحقيق : الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا ، دار المعرفة ، الطبعة الأولى (١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م) .
- ۳٥) صَحِيحُ مسلم للإمام الحافظ مسلم بن الحجاج النيسابوري ، حقوق أصوله و خَرَجَ أَحَادِيثُهُ عَلَى الكُتُبِ السِتَّةِ : الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا ، دار المعرفة ، الطبعة الثانية (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) .
- ۳٦) سُنَنُ أَبِي داود للإمام أبي داود سُلَيْمَانُ بن الأشعث السجستاني ، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني ، مكتبة المعارف ، الطبعة الثانية (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) .
- ۳٧) سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ للإمام الحافظ محمد بن عيسى بن سورة التِّرْمِذِيِّ ، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني ، مكتبة المعارف ، الطبعة الثانية (١٤٢٨ هـ - ٢٠٠٧ م) .
- ۳٨) سُنَنُ النَّسَائِيِّ للإمام أبي عبدالرحمن أحمد بن شعيب بن علي الشهير بـ(النَّسَائِيِّ) ، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني ، مكتبة المعارف ، الطبعة الثانية (١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م) .
- ۳٩) سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ ، للإمام أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير بـ (ابْنُ مَاجَةَ) ، تحقيق : محمد ناصر الدين الألباني ، مكتبة المعارف ، الطبعة الثانية (١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م) .

- (٤٠) سُنَنُ الدَّارِ قُطْنِي، للإمام الحافظ علي بن عُمر الدار قُطْنِي، تحقيق: مجدي بن منصور بن سي الشورى، دار الكتب العلمية، الطبعة الثانية (١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣ م).
- (٤١) المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحِينَ لِلْإِمَامِ الْحَافِظِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ النَّيْسَابُورِيِّ، تحقيق: صالح اللحام، دار ابن حزم، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧ م).
- (٤٢) صَحِيحُ ابْنِ جَبَّانٍ لِلْإِمَامِ أَبِي حَاتِمٍ مُحَمَّدِ بْنِ جَبَّانِ الْخُرَّاسَانِيِّ، تحقيق: حقوق أصوله وخرَجَ أحاديثه: الدكتور الشيخ خليل مأمون شيحا، دار المعرفة، الطبعة الأولى (١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤ م).
- (٤٣) المُعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلْحَافِظِ أَبِي الْقَاسِمِ سُلَيْمَانَ بْنِ أَحْمَدَ الطُّبْرَانِيِّ، حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ حمدي عبدالمجيد السلفي، مكتبة الأصالة والتراث، الطبعة الأولى (١٤٣١هـ - ٢٠١٠ م).
- (٤٤) سُنَنُ الدَّارِمِيِّ لِلْإِمَامِ أَبُو مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْفَضْلِ بْنِ بَهْرَامِ الدَّارِمِيِّ، حَقَّقَهُ وَشَرَحَ الْفَاضِلُ وَجَمَلَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَوَضَعَ فَهْرَسَهُ: الأستاذ الدكتور مصطفى ديب البيغا، دار المصطفى، الطبعة الأولى (١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧ م).
- (٤٥) مَشَاةُ الْمَصَابِيحِ، تأليف: محمد بن عبد الله الخطيب التبريزي، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥ م).
- (٤٦) إِرْوَاءُ الْغَلِيلِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ مَنَارِ السَّبِيلِ، تأليف: محمد ناصر الدين الألباني، المكتب الإسلامي، الطبعة الثانية (١٤٠٥هـ - ١٩٨٥ م).
- (٤٧) السَّرَاحُ الْمُنِيرُ فِي تَرْتِيبِ أَحَادِيثِ صَحِيحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ، للحافظ جلال الدين السيوطي، العلامة محمد ناصر الدين الألباني، رتبه وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: عصام موسى هادي، دار الصديق، الطبعة الثانية (١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩ م).
- (٤٨) السَّنَنُ الْكَبِيرُ تَصْنِيفُ: الإمام أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب النسائي، تحقيق: دكتور عبدالغفار سليمان البنداري، وسيد كسروي حسن، دار الكتب العلمية بيروت - لبنان، الطبعة الأولى (١٤١١هـ - ١٩٩١ م).
- (٤٩) سَلْسَلَةُ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ، تأليف: مُحَمَّدُ نَاصِرِ الدِّينِ الْأَلْبَانِيِّ، رحمه الله، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، الطبعة الأولى.

نۆۋرۆك

بابەت	لاپەرە
پىشەكى ئەم تەفسىرە بەگشتى .	۵
بەرچاروونىيەكى گىرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەوہ .	۹
پىشەكى ئەم بەرگە .	۱۰
(دەستپىك) .	۱۱
پىناسەى سورەتى (يوسف) و نىۋەرۆكەكەى لە پىنج خالدا .	۱۱
دەرەكانى ئەم سوورەتە .	۱۳
چەند زانىارىيەك لەبارەى يوسف و بابى و براىەكانىەوہ .	۳۴
دەرسى يەكەم : نايەتەكانى (۱- ۶) پىناسەىكەى كورتى قورئان و سەرەتاي بەسەرەتاي يوسف بە دىتنى خەونىك و گىرانەوہى بۆ بابى: يەعقوب و ھۆشدارى پىدانى بابى ك و خەونەكەى نەگىرپىتەوہ... .	۴۳
كورتە باسپىك لەبارەى خەونەوہ .	۷۷
۱- پىناسەى خەون .	۷۸
۲- جۆرەكانى خەون .	۸۳
۳- حەقىقەت و رەواىى خەون بەگشتى .	۸۷
۴- بەرەمى خەون .	۹۸
۵- چۆن مامەلە لەگەل خەون بىكەين ؟	۱۰۳
۶- شەش ناگادارىى گىرنگ لەبارەى خەونەوہ .	۱۰۶
دەرسى دووم : نايەتەكانى (۷- ۱۸) ئالقەى يەكەمى زىغىرەى بەسەرەتاي يوسف:	۱۱۳
پىلانگىرانى براىەكانى و بردنى يوسف و خىستىنە بىرەوہ و رىكخىستىنە درۆى بە گورگان خواردن چوونى بۆ بايىان	
چەند قسەىەك لەبارەى دۆزراوہ (لقطة)وہ .	۱۴۴

لا پهره	بابهت
۱۴۸	قسه يه كه له باره ي ياريسي كردنه وه .
۱۵۸	باسيټك له باره ي پيشبركه (مُسَابَقَة) وه .
۱۶۵	وه لامى پرسيارټكى گرنگ ... نايا كوره كانى يه عقوب <small>الظَّالِمِينَ</small> هه موويان پيغه مبهه بوون؟
۱۶۸	دهرسى سيبهه : نايه ته كانى (۱۹ - ۲۲) نالقه ي دووه مى زنجيره ي به سه رهاتى يوسوف : به كزيله كرانى يوسوف و له لايهن كاروانتيكه وه له ميسر فرؤشرانى به عه زيزى ميسرو پاش بائخ بوون و پيگه يشتنى پيئدرانى حيكهت و زانيارى له لايهن خواوه .
۱۸۹	روونكردنه وه ي ئيعجازيټكى ميژوويى قورشان .
۱۹۶	دهرسى چوارهم : نايه ته كانى (۲۳ - ۲۹) نالقه ي سيبهه مى زنجيره ي به سه رهاتى يوسوف: ته ماع تيكردى ئنى عه زيزى ميسر له يوسوف و داواى ده ستتيكه ئى ليكردى و مل نه دانى يوسوف و راكردى و كراس درانى و .
۲۱۶	شيكردنه وه ي نايه تي (۲۴) به تاييه ت رسته ي ﴿مَنْ نَقَضَ عَلَيْهِ أَحْسَنَ الْقَصَصِ﴾ له چوار برگه دا .
۲۲۶	تيشك خسته نه سه ر سئ مه سه له ي گرنگ ۱- برهان ، ۲- پاكيټيى يوسوف ، ۳- شكاندنى ژماره ي پيوانه يى له پاكيټيى دا .
۲۴۵	كورته باسيټك له باره ي حوكم كردنه وه به نيشانان (قرائن) .
۲۵۰	دهرسى پينجهه : نايه ته كانى (۳۰ - ۳۵) نالقه ي چواره مى زنجيره ي به سه رهاتى يوسوف : ده عوه ت كردى ئنى عه زيز بؤ ئنانى به رپرسانى شارو پئ پيشاندانى يوسوف و ...
۲۸۵	دهرسى شه شهه : نايه ته كانى (۳۶ - ۴۲) نالقه ي پينجهه مى زنجيره ي به سه رهاتى يوسوف : خهون ديټنى دوو هاوه له كه ي يوسوف و ته عبير كردى خهونه كانيان و ...
۳۰۴	پينج ورده سه رنج .
۳۳۳	دهرسى جهوتهم : نايه ته كانى (۴۳ - ۴۹) نالقه ي شه شهه مين زنجيره ي به سه رهاتى يوسوف : خهون ديټنى پادشاو ته عبير كردى له لايهن يوسوف و دانانى نه خشه يه كى نابوورى پازده (۱۵) ساله يى بؤ ولاټى ميسر .
۳۵۵	جهوت سه رنجى گرنگ له ميانى ته عبير كردى يوسوف بؤ خهونه كه ي پادشادا .

لاپەرە	بابەت
۳۶۰	دەرسى ھەشتەم : ئايەتكە كانى (۵۷ - ۵۰) ھەوتە مەيىن ئالقەى زىجىرەى بەسەرھاتى يوسوف: پاكىي دەركەوتنى يوسوف دىدارى لەگەل پادشاى مىسردا، بوونى بە بەرپرسى ئابورسى ولات ... .
۳۹۴	كورتە باسەك لەبارەى رەواىى و نارەواىى داواكردى بەرپرسى ئابورسىيەو .
۴۰۱	دەرسى ئۆيەم : ئايەتكە كانى (۶۲ - ۵۸) ھەشتە مەيىن ئالقەى زىجىرەى بەسەرھاتى يوسوف: باسى ھاتنى براپەكانى يوسوف بۆ كرپنى ئازووقە لە مىسرۇ داواكردى يوسوف و بە ھىنانى بنىامىنى برايان بۆ لاي و .... .
۴۲۳	دەرسى دەيەم : ئايەتكە كانى (۶۳ - ۶۸) نۆيە مەيىن ئالقەى زىجىرەى بەسەرھاتى يوسوف : گەرەنەوەى براپەكانى يوسوف بۆ لاي بابيان و گىرەنەوەى داواكارىيەكە (يوسوف) و پەيمان وەرگرتنى بابيان لىيان كە بنىامىنى بۆ بىئىنەوەو ... .
۴۶۲	كورتە باسەك لەبارەى ھۆكارەكانو كارىگەرەنەوە .
۴۷۳	كورتە باسەك لەبارەى چاوووزار (العين)ەوە .
۴۸۷	دەرسى يازدەيەم : ئايەتكە كانى (۶۹ - ۷۹) دەيە مەيىن ئالقەى زىجىرەى بەسەرھاتى يوسوف : دووبارە چوونەوەى كورپەكانى يەعقوب بۆ مىسرۇ بە بنىامىنشەوەو تەگىركردى يوسوف بۆ گىلدانەوەى بنىامىن لەلاى خۆى ... .
۵۰۸	كورتە باسەك لەبارەى رەوابوونى (جعالە) و (كفالە)و .
۵۲۸	دەرسى دوازدەيەم : ئايەتكە كانى (۸۰ - ۸۷) يازدە مەيىن ئالقەى زىجىرەى بەسەرھاتى يوسوف : گەرەنەوەى كورپەكانى يەعقوب بۆ لاي پاش بى ھىوابوونىيان لە بەردانى بنىامىن و خەفەتخان بوونى بابيان، بەلام بى ھىوا نەبوونى لە دەرووى خىرى خوا... .
۵۵۵	كورتە باسەك لەبارەى گرەنەوە بە ھۆى خەم و پەژارەوە .
۵۶۴	دەرسى سىئۇدەيەم : ئايەتكە كانى (۸۸ - ۹۸) دوازدە مەيىن ئالقەى زىجىرەى بەسەرھاتى يوسوف : بۆ جارى سىيەم چوونەوەى كورپانى يەعقوب بۆ مىسرۇ خۆ ئاشكركردى يوسوف لىيان و ناردنى كراسەكەى كە بە سەر پرووى بابى دا بدرئو چاوى چاك بىتەوەو بە خا و خىزانىشەوە بىئە مىسرۇ ... .

لاپەرە	باپەت
۵۹۶	دەرسى چواردەيەم : نايەتەكانى (۹۹ - ۱۰۱) سىز دەمىنو كۆتە نالقمەى زىغىرەى بەسەرھاتى يوسوف : چورنى يەعقوب بە خاوو خىزانەوہ بۆ مىسر پىشوازى لىكردنى گەرمى يوسوف لىيانو ... .
۶۱۳	كورتە باسنىك چۆنىەتى سەجدە بردنى باب و داكىكى يوسوف و يازدە براىەكانى، بۆ يوسوف .
۶۲۹	دەرسى پازدەيەم و كۆتايىسى : نايەتەكانى (۱۰۲ - ۱۱۱) خستە پرووى دە (۱۰) بابەتى گىرنگو جۆراو جۆر، وەك ئەنجامگىرى لى بەسەرھاتى يوسوف و براىەكانى و ... .
۶۵۵	چەند زانىارىيەك لە بارەى ھەندىك لە دىياردە گەردوونىيەكان .
۶۶۰	باسنىكى گىرنگ لەبارەى ھاوبەش بۆ خوادانان (شرك) ەوہ .
۶۶۲	تەوہرى يەكەم : نىوەرۇك و كرۇكى ھاوبەش بۆ خوا دانان (حَقِيقَةُ الشُّرْكِ بِاللَّهِ تَعَالَى):
۶۶۸	تەوہرى دووہم : ھاوبەش بۆ خوا دانان، ئەو گوناھە مەزنىيە كە ھەرگىز خوا لى ناپورى .
۶۷۲	تەوہرى سىيەم : پىناسەى ھاوبەش بۆ خوا دانانى گەورەو، ھاوبەش بۆ خوا دانانى گچكە .
۶۷۶	تەوہرى چوارەم : ھۆكارە راستەقىنەكانى ھاوبەش بۆ خوا دانانو، پاساوەكانى ھاوبەش دانەران، بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانانىانو، پوچەل كىردنەوہيان .
۶۹۳	تەوہرى پىنچەم : جۆرەكانى ھاوبەش بۆ خوا دانەران .
۶۹۸	خالە ھاوبەشەكانى نىوان ھاوبەش بۆ خوا دانەران، بە ھەموو جۆرەكانىانەوہ :
۷۰۶	جۆرەكانى ھاوبەش بۆ خوا دانەران :
۷۲۲	بەرپەرچدانەوہى كىتىبى خوا بۆ شىركى ھاوبەش بۆ خوادانەران :
۷۳۰	تەوہرى شەشەم : ھەلۆئىستى ھاوبەش بۆ خوا دانەران، لە بەرانبەر ئىسلام و مسولماناندا .

بابهت	لا بهره
تهوه ری چه وتهم : گیرزده بوونی هه ندیک له مسوئمانان به هاویشهش بۆ خوا دانان (الإشراك بالله) هوه .	۷۳۶
ده (۱۰) نمونه له نایه ته کانی قورئان له باره ی وریابوون له شیرکه وه .	۷۳۸
حهوت فه رمروده وه ک نمونه له باره ی شیرکه وه .	۷۴۷
شیکردنه وه ی نایه تی ﴿ حَقَّ إِذَا أَسْتَيْسَ الرُّسُلُ ﴾ له پیتنج بر گه داو باسکردنی بیروپای زانایان له وباره وه .	۷۷۳
پوخته ی دهرسو پهنلو حکمه ته کانی که له به سه رهاتی یوسف و یه عقووب (علیهما السلام) و کوره کانی یه عقووب وه رده گیرین .	۷۸۴
سه رچاوه کان .	۸۲۱
نیوه پۆک .	۸۲۵